SYNAGOGE
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von

Klaus Alpers · Hartmut Erbse
Alexander Kleinlogel

Band 10

Walter de Gruyter · Berlin · New York
2003

SYNAGOGE

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ

Texts of the Original Version and of MS. B

Edited by

Ian C. Cunningham

Walter de Gruyter · Berlin · New York

2003

Gedruckt mit Unterstützung der Deutschen Forschungsgemeinschaft

♾ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 3-11-017165-1

Bibliografische Information Der Deutschen Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet unter <http://dnb.ddb.de> abrufbar.

© Copyright 2003 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, 10785 Berlin

Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

Printed in Germany
Satz: Dörlemann Satz GmbH & Co. KG, Lemförde
Druck und buchbinderische Verarbeitung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

Contents

Preface 1

Sources and Bibliography 3
- Sources 3
- Bibliography 6
- Marginal notes 9
- MSS sigla 9

Introduction 11
- 1. Overview and Stemma 13
- 2. Manuscripts 14
- 3. Other Witnesses 20
- 4. Relationship of the Witnesses 23
- 5. Σ – Sources and Nature 43
- 6. The Expansions in α 49
- 7. The Expansions after α 57
- 8. The Present Edition 58
- Appendix 1 62
- Appendix 2 68

Versio antiqua (α–ω) 71

Versio codicis B (α) 525

Indices 703
- Misplaced glosses in Σ 705
- Additional glosses of B 711
- Authors cited 729
- Names 743
- General 749

Addenda et Corrigenda 753

Preface

I first encountered the Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων in the early 1960s, in relation to the word ἀκταίνειν in Aeschylus, Eumenides 36. Shortly afterwards I was able to read much of the older secondary literature at Hamburg. For almost 20 years it was a text that I looked at and thought about intermittently. But in 1982 the appearance of the first volume of Christos Theodoridis' edition of the Lexicon of Photius stimulated fresh application to it, and the serious concept of an edition was born. Another 20 years almost have passed while that edition gradually crept towards completion. The reason for this slow progress was not attention to Horatian precept, but the need to fit the work into the time left by other professional and personal preoccupations. At least it has finally been finished, unlike so many projects in the area of Byzantine lexicography.

Debts over such a long period have inevitably been many, and as they were not recorded systematically some may have been overlooked, for which I apologise. However I do acknowledge those to the libraries where I have consulted books and manuscripts: the National Library of Scotland, Edinburgh University Library, the British Library, the Bibliothèque Nationale, the Biblioteka Jagiellońska; to audiences who have listened patiently to expositions of various aspects, in Edinburgh, Oxford, Hamburg, and Boston; to individuals for a variety of help and encouragement: Klaus Alpers, Neville Birdsall, Ted Brunner, Paul Canart, Peter Allan Hansen, Michael Haslam, Alexander Kleinlogel, Hugh Lloyd-Jones, David Weston, and Nigel Wilson; and to friends and family who have tolerated what often seemed an obsession. Also to be thanked are the editors and publishers of this series, and the Deutsche Forschungsgemeinschaft for a grant towards the printing costs.

The result is undoubtedly a piece of dry scholarship; no-one will read it for pleasure, but some may find it useful. My hope is that it will not need to be redone. The important story of how and why the language, literature, history and learning of ancient Greece passed to Byzantium, was used and adapted there, and survived to our day, is not explicitly told here; but there is material towards it; and also, if less obviously, towards the history of the language itself.

When I began, I suspect I had not even heard of the Cyril-lexicon. In recent years the part it played in the creation of the Συναγωγή has become clearer, but (as is shown in the Introduction) work remains to be done here. I trust it will not occupy me for so long.

I. C. C. Minard, Argyll, December 2001

Sources and Bibliography

Sources

(Fuller bibliographical details will in some cases be found in the Bibliography below.)

ACO	=	Concilia Oecumenica (ACO), ed. E. Schwartz, 3 voll., Berlin 1927–35
Ael. D.	=	Aelius Dionysius, Ἀττικῶν ὀνομάτων λόγοι πέντε, ed. H. Erbse, Unters. 95–151
AG	=	I. Bekker, Anecdota Graeca, Berlin 1814–21 (3 voll.)
Alcaeus	=	Sappho et Alcaeus, Fragmenta, ed. E. Voigt, Amsterdam 1971
ALG	=	Anthologia lyrica graeca, ed. E. Diehl, Leipzig, (ed. tertia) 1949–
Amm.	=	Ammonii qui dicitur liber de adfinium vocabulorum differentia, ed. K. Nickau, Leipzig 1965
Antiatt.	=	Ἀντιαττικιστής, ed. I. Bekker, AG i 75–116
AO	=	Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, descripsit J. A. Cramer, Oxford 1835–7 (4 voll.)
AP	=	Anecdota Graeca e codd. manuscriptis Bibliothecae Regiae Parisiensis, descripsit J. A. Cramer, Oxford, 1839–41 (4 voll.)
Apion Gl.	=	Apions Γλῶσσαι Ὁμηρικαί, ed. S. Neitzel, Berlin – New York 1977 (SGLG 3, 185–328)
Apion Lex.	=	Ἀπίωνος γλῶσσαι Ὁμηρικαί, ed. A. Ludwich, Über die homerischen Glossen Apions, Philol. 74, 1917, 205–247; 75, 1918, 95–127 (LGM 283–358)
Ap. Soph.	=	Apollonii Sophistae Lexicon Homericum, ed. I. Bekker, Berlin 1833; K. Steinicke, Apollonii Sophistae lexicon Homericum (α–δ), Diss. Göttingen 1957 (unpublished). For papyri see Intr. sect. 5.
Bk.^{IV}	=	Δικῶν ὀνόματα, ed. I. Bekker, AG i 181–194
Bk.^{V}	=	Λέξεις ῥητορικαί, ed. I. Bekker, AG i 195–318
Cyr.	=	Cyrillus, Lexicon, in: Drachmann Cyr. Also in Latte, Hsch. passim. See Intr. sect. 5.
Δ	=	Lexicum Ambrosianum, in Adler, Su.
Didym.	=	Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini fragmenta, ed. M. Schmidt, Leipzig 1854
Diogen.	=	Diogenianus, Περιεργοπένητες, in Hsch., q. v.
EM	=	Etymologicum Magnum, ed. T. Gaisford, Oxford 1848
Epim. Hom.	=	Epimerismi Homerici, ed. A. R. Dyck, Pars Prior, Berlin–New York 1983 (SGLG 5/1), Pars Altera, Berlin–New York 1995 (SGLG 5/2); also in: AO i
Erot.	=	Erotiani vocum Hippocraticarum collectio, ed. E. Nachmanson, Uppsala 1918
Et. Gen.	=	Etymologicum Genuinum, see Intr. sect. 3.
Et. Gud.	=	Etymologicum Gudianum quod vocatur, ed. A. De Stefani, (α–ζειαί), Leipzig 1909–20 (2 voll.); rest in: Etymologicum Graecae linguae Gudianum, ed. F. G. Sturz, Leipzig 1818, 229–584

Et. Sym.	=	Etymologicum Symeonis, α–ἀίω in: H. Sell, Das Etymologicum Symeonis, Meisenheim 1968; β in: G. Berger, Etymologicum Symeonis, Meisenheim 1972; rest in: T. Gaisford, Etymologicum magnum, Oxford 1848, apparatus passim (cod. Voss. [V])
Eust.	=	Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes, ed. M. van der Valk, Leiden 1971–87 (4 voll.)
FGrHist	=	Die Fragmente der griechischen Historiker, ed. F. Jacoby, 3 parts so far published, Berlin 1923–
FHG	=	Fragmenta historicorum graecorum, ed. C. and Th. Mueller, 5 voll., Paris 1841–73
gl. Ath.	=	Glossae in Athanasium (to αϰ), in: AP iv 201–215
gl. Dionys.	=	Glossae in Dionysium Areopagitam, in: PG iv 23–28
gl. Hdt.	=	Ἡροδότου λέξεις, in: H. Stein, Herodoti historiae, Berlin 1869–71 (2 voll.), ii 449–470 (LGM 191–230)
gl. Iob, etc.	=	Glossae in Iob, etc., in: Latte, Hsch. passim
gl. Oct.	=	Glossae in Octateuchum, ed. J. Benediktsson, Ein früh-byzantinisches Bibellexikon. Λέξεις τῆς Ὀκτατεύχου, Class. et Med. 1, 1938, 243–280
Harp.	=	Harpocration, Lexeis of the ten orators, ed. J. J. Keaney, Amsterdam 1991; epitome in: W. Dindorf, Harpocrationis lexicon in decem oratores Atticos, Oxford 1853 (between full text and notes)
Heliod.	=	The Fragments of Heliodorus Homericus, ed. A. R. Dyck, in: Harv. Stud. 95, 1993, 1–64
Hsch.	=	Hesychii Alexandrini Lexicon, ed. K. Latte, i–ii (A–O), Copenhagen 1953–1966;[1] rest in: Hesychii Alexandrini Lexicon, ed. M. Schmidt, iii-iv, Jena 1861–1864
lex. Αἰμ.	=	Lexicon Αἰμωδεῖν quod vocatur seu verius ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ , ed. A. R. Dyck, Berlin–New York 1995 (SGLG 5/2, 826–1016)
lex. Cantabr.	=	Lexicon rhetoricum Cantabrigiense, ed. E. O. Houtsma, Diss. Leiden 1870 (LGM 61–139)
lex. Greg.	=	Anonymi Oxoniensis lexicon in orationes Gregorii Nanzianzeni, ed. J. Sajdak, in: Symbola grammatica in honorem J. Rozwadowski, Krakow 1927, 153–177 (LGM 166–190)
lex. Patm.	=	Lexicon Patmense, ed. I. Sakkelion, Bull. Corr. Hell. 1, 1877, 10–16, 137–154 (LGM 140–165)
lex. Vind.	=	Lexicon Vindobonense, ed. A. Nauck, St Petersburg–Leipzig 1867
Moer.	=	Moeris, Ἀττικιστής, ed. D. U. Hansen in: Das attizistische Lexikon des Moeris, Berlin–New York 1998 (SGLG 9)
Orat. att.	=	Oratores attici, ed. G. Baiter and H. Sauppe, Zürich 1850
Orion	=	Orionis Thebani etymologicon, ed. F. W. Sturz, Leipzig 1820, 1–172
Orus	=	Orus, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγή, in: Alpers, Oros, 147–260
paraphr. Lyc.	=	Paraphrasis Lycophronis, in: E. Scheer, Lycophronis Alexandra, Berlin 1881–1908 (2 voll.), i passim
Paus. Attic.	=	Pausanias Atticista, Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγή, ed. Erbse, Unters. 152–221
PCG	=	Poetae Comici Graeci, ed. R. Kassel et C. Austin, vol. I–II, III, 2 – VIII, Berlin–New York 1983–

[1] The final volume, Π-Ω, is being prepared by Dr P. A. Hansen who has allowed me to use his typescript for π, ϱ, and σ. His numbering is identical to Schmidt's.

PG	=	Patrologiae cursus completus, etc., series Graeca, ed. J.-P. Migne, ca. 161 voll., Paris 1857–66
Ph.	=	Photii Patriarchae Lexicon, ed. Chr.Theodoridis, I (A–Δ), II (E–M), Berlin–New York 1982–; rest in: Φωτίου τοῦ πατριάρχου λέξεων συναγωγή e codice Galeano descripsit R. Porson, Cambridge 1822, i 285–367, ii 367–659
Ph. Amph.	=	Photii patriarchae Constantinopolitani Amphilochia, ed. L. G. Westerink, Leipzig 1986–8 (4 voll.)
Ph. Bibl.	=	Photii bibliotheca, ed. R. Henry, Paris 1959–77 (9 voll.)
Philop. diff.	=	Iohannis Philoponi de vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus, ed. L. W. Daly, Philadelphia 1983
Philox.	=	Die Fragmente des Grammatikers Philoxenos, ed. Ch. Theodoridis, Berlin–New York 1976 (SGLG 2)
PMG	=	Poetae melici Graeci, ed. D. L. Page, Oxford 1962
Phryn. Ecl.	=	Die Ekloge des Phrynichos, ed. E. Fischer, Berlin – New York 1974 (SGLG 1)
Phryn. P. S.	=	Phrynichi praeparatio sophistica, ed. I. de Borries, Leipzig 1911
PLF	=	Poetarum lesbiorum fragmenta, ed. D. L. Page, Oxford 1955
Poll.	=	Pollucis Onomasticon, ed. E. Bethe, Leipzig 1900–37 (3 voll.)
prov. Bodl.	=	Proverbia Bodleiana, in: T. Gaisford, Paroemiographi Graeci, Oxford 1836, 1–120
sch. A, b, T	=	Scholia Graeca in Homeri Iliadem, ed. H. Erbse, Berlin 1969–88 (7 voll.)
sch. Aeschin.	=	Scholia in Aeschinem, ed. M. R. Dilts, Stuttgart–Leipzig 1992
sch. Aesch.	=	Scholia Graeca in Aeschylum, ed. O. L. Smith, Leipzig 1976–
sch. Ap. Rhod.	=	Scholia in Apollonium Rhodium vetera, ed. C. Wendel, Berlin 1935
sch. Ar.	=	1) Scholia in Aristophanis Acharnenses, ed. N. G. Wilson, Groningen 1975; 2) Scholia vetera et recentiora in Aristophanis Aves, ed. D. Holwerda, Groningen 1991; 3) Scholia vetera in Aristophanis Equites, ed. D. M. Jones, Groningen–Amsterdam 1969; 4) Scholia in Aristophanis Lysistratam, ed. J. Hargard, Groningen 1996; 5) Scholia vetera in Aristophanis Nubes, ed. D. Holwerda, Groningen 1977; 6) Scholia vetera et recentiora in Aristophanis Pacem, ed. D. Holwerda, Groningen 1982; 7) Scholia vetera in Aristophanis Plutum, ed. M. Chantry, Groningen 1994; 8) Scholia vetera in Aristophanis Ranas, ed. D. Holwerda, Groningen 1999; 9) Scholia vetera et recentiora in Aristophanis Vespas, ed. W. J. W. Koster, Groningen 1978; 10) Scholia Graeca in Aristophanem, ed. F. Dübner, Paris 1842
Sch. d.Ar.	=	Die Schule des Aristoteles, ed. F. Wehrli, ed. 2., Basel 1967
sch. Arist.	=	Scholia in Aristotelis Ethica, in: AP i 181–244
sch. Call.	=	Scholia in Callimachi hymnos, in: R. Pfeiffer, Callimachus, Oxford 1949–53 (2 voll.), ii 41–79
sch. D	=	Scholia Didymi in Homerum, in: J. Barnes, Ὁμήρου Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια καὶ εἰς αὐτὰς σχόλια, Cambridge 1711 (2 voll.)
sch. Eur.	=	Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, Berlin 1887–91 (2 voll.)
sch. Luc.	=	Scholia in Lucianum, ed. H. Rabe, Leipzig 1906
sch. min.	=	Scholia minora in Homerum, see Intr. sect. 5. List of texts in: Raffaelli, Repert.; index in: Lundon, Lexeis
sch. Pind.	=	Scholia vetera in Pindari carmina, ed. A. B. Drachmann, Leipzig 1903–27 (3 voll.)

sch. Plat.	=	Scholia Platonica, ed. W. C. Greene, Haverford 1938
sch. Soph.	=	Scholia in Sophoclis tragoedias vetera, ed. P. N. Papageorgiou, Leipzig 1888
sch. Thuc.	=	Scholia in Thucydidem, ed. C. Hude, Leipzig 1927
Su.	=	Suidae Lexicon, ed. A. Adler, Leipzig 1928–38 (5 voll.)
SVF	=	Stoicorum veterum fragmenta, ed. H. von Arnim, Leipzig 1903
Theogn.	=	Theognostus, Περὶ ὀρθογραφίας, Can. 1–84 in: K. Alpers, Theognostos Περὶ ὀρθογραφίας. Überlieferung, Quellen und Text der Kanones 1–84, Hamburg 1964; rest in: AO ii 1–165
Tim.	=	Timaei Sophistae Lexicon vocum Platonicarum, ed. D. Ruhnken–G. A. Koch, Leipzig 1828
TrGF	=	Tragicorum graecorum fragmenta, ed. B. Snell, R. Kannicht, S. Radt, Göttingen 1971–
u	=	Scholia minora in Homeri Iliadem, ed. V. De Marco, vol. i, Vatican 1946
Vors.	=	Die Fragmente der Vorsokratiker, ed. H. Diels and W. Kranz, ed. 6, Berlin 1951–2
Zen. Ath.	=	Zenobii Athoi proverbia, ed. W. Bühler, Göttingen 1982–
[Zen.]	=	Zenobius Athous, in: Miller Mél. 349–359
Zon.	=	Io. Zonarae lexicon, ed. J. A. H. Tittmann, Leipzig 1808

Bibliography

Adler, RE	=	A. Adler, Suidas, Pauly–Wissowa, R.-E. IV A 1, 1931, 675–717, 1269–70
Adler, rev. Rupprecht	=	A. Adler, review of Rupprecht Apost., Gött. Gel. Anz. 1923, 124–135
Adler, Su.		see Su.
Alpers, Bericht	=	K. Alpers, Bericht über Stand und Methode der Ausgabe des Etymologicum Genuinum, Copenhagen 1969
Alpers, Cyrill	=	K. Alpers, Ein Handschriftenfund zum Cyrill-Glossar in der Staats- und Universitätsbibliothek Bremen, Lexicographica Byzantina, Vienna 1991, 11–52
Alpers, Enzykl.	=	K. Alpers, Eine byzantinische Enzyklopädie des 9. Jahrhunderts, Scritture, Libri e Testi nelle Aree Provinciali di Bisanzio, Spoleto 1991, 235–269
Alpers, Homer-Lex.	=	K. Alpers, Ein neues Fragment eines Homer-Lexikons auf Papyrus, Hermes 84, 1966, 430–434
Alpers, Lexikogr.	=	K. Alpers, Griechische Lexikographie in Antike und Mittelalter, Welt der Information, Stuttgart 1990, 14–38
Alpers, Lexikogr. (2)	=	K. Alpers, Lexikographie. B. I–III, Historisches Wörterbuch der Rhetorik, Tübingen 2001, 194–210
Alpers, Marginalien	=	K. Alpers, Marginalien zur Überlieferung der griechischen Etymologika, Paleografia e Codicologia Greca, Alessandria 1991, 523–541
Alpers, Oros	=	K. Alpers, Das attizistische Lexikon des Oros, Berlin – New York 1981 (SGLG 4)
Alpers, Photios	=	K. Alpers, Das Lexikon des Photios und das Lexicon Rhetoricum des Etymologicum Genuinum, Jahrb. d. Öst. Byz. 38, 1988, 171–191
Alpers, rev. Daly	=	K. Alpers, review of Daly Contr., Gnom. 47, 1975, 113–117

Alpers, Theogn.		see Theogn.
Alpers, rev. Tsantsanoglou	=	K. Alpers, review of Tsantsanoglou, Λεξικό, Byz. Zeitschr. 64, 1971, 71–84
Alpers, Zon.	=	K. Alpers, Zonarae Lexicon, Pauly–Wissowa, R.-E. X A, 1972, 732–763
Bachmann, AG	=	L. Bachmann, Anecdota Graeca, Leipzig 1828–9 (2 voll.)
Boysen, Harp.	=	C. Boysen, De Harpocrationis lexici fontibus, Kiel 1876
Boysen, Lex. Segu.	=	C. Boysen, Lexici Segueriani Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων inscripti pars prima, Marburg 1891–2 (LGM 12–38)
Briquet, Filigr.	=	C. M. Briquet, Les Filigranes, Amsterdam 1968
Burgmann, Rechtslex.	=	L. Burgmann, Byzantinische Rechtslexika. in: D. Simon (ed.), Fontes Minores 2, 1977, 87–146
Burguière, Cyr. III	=	P. Burguière, Cyrilliana (III). Remarques sur la composition du lexique de Cyrille, Rev. des Ét. Anc. 72, 1970, 364–384
Bursy, Arist. Pol.	=	B. Bursy, De Aristotelis Πολιτεία Ἀθηναίων partis alterius fonte et auctoritate, Jurjew 1897
Cohn, Unters.	=	L. Cohn, Untersuchungen über die Quellen der Plato-Scholien, Neue Jahrb. Suppl. 13, 1884, 773–864
Concasty, Suppl. Gr.	=	M.-L. Concasty, Bibliothèque Nationale, Département des Manuscrits: Catalogue des manuscrits Grecs III, Le Supplément Grec, iii, Paris 1960
Cunningham, Harp.	=	I. C. Cunningham, Harpocration and the Συναγωγή, Greek, Rom., Byz. Stud. 27, 1986, 205–221
Cunningham rev. Theodoridis	=	I. C. Cunningham, review of Theodoridis Ph. vol. 2, Gött. gel. Anz. 2001, 231–236
Daly, Contr.	=	L. W. Daly, Contributions to a history of alphabetization in antiquity and the middle ages, Brussels 1967
de Boor, Handschr.	=	C. de Boor, Verzeichnis der griechischen Handschriften der Königlichen Bibliothek zu Berlin, ii, Berlin 1897
De Borries, Phryn.	=	I. de Borries, Phrynichi praeparatio sophistica, Leipzig 1911
De Marco, Sch. min.	=	V. de Marco, Scholia minora in Homeri Iliadem, i, Vatican 1946
De Stefani, Fonti	=	E. L. de Stefani, Per le fonti dell' Etimologio Gudiano, Byz. Ztschr. 16, 1907, 52–66
Devreesse, Coisl.	=	R. Devreesse, Bibliothèque Nationale, Département des Manuscrits: Catalogue des manuscrits Grecs II, Le Fonds Coislin, Paris 1945
Diels, Dion. et Ph.	=	H. Diels, De Dionysii et Photii lexicis, Herm. 26, 1891, 243–261
Dilts, Sch. Aeschin.		see sch. Aeschin.
Dölger, Titel	=	F. Dölger, Der Titel des sog. Suidaslexikons, Sitzungsber. Bayr. Akad., Phil.-hist. Kl. 1936, 6
Drachmann, Cyr.	=	A. B. Drachmann, Cyrilli lexicon, unpubl. MS/TS. See Intr. sect. 5.
Drachmann, Überlief.	=	A. B. Drachmann, Die Überlieferung des Cyrill-Glossars, Copenhagen 1936
Erbse, Unters.	=	H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Abh. deutsch. Akad. zu Berlin 1949, 2 (1950)
Giesing, Sch. Plat.	=	F. Giesing, De scholiis Platonicis quaestiones selectae. Pars prior: de Aeli Dionysi et Pausaniae Atticistarum in scholiis fragmentis, Leipzig, 1883

Haslam, Hom. lex.	=	M. W. Haslam, The Homer lexicon of Apollonius Sophista, Class. Phil. 89, 1994, 1–45, 107–119
Henrichs, Sch. min.	=	A. Henrichs, Scholia minora zu Homer I, ZPE 7, 1971, 97–149
Kougéas, Arethas	=	S. Kougéas, Ὁ Καισαρείας Ἀρέθας καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, Athens 1913
Lasserre–Livadaras, Et. Gen.	=	F. Lasserre – N. Livadaras, Etymologicum magnum genuinum, Rome – Athens 1976–
Latte, Hsch.		see Hsch.
Latte, Zeitbest.	=	K. Latte, Zur Zeitbestimmung des Antiatticista, Herm. 50, 1915, 373–394 (Kl. Schr. 612–630)
Lemerle, Byz. Hum.	=	P. Lemerle, Byzantine humanism, Canberra 1986
LGM	=	Lexica Graeca minora, selegit K. Latte, disposuit et praefatus est H. Erbse, Hildesheim 1965
Lieberich, Überlief.	=	H. Lieberich, Die handschriftliche Überlieferung des Bachmannschen Lexikons, Abhandlungen aus dem Gebiet des klassischen Altertumswissenschaft W. von Christ zum 60. Geburtstag dargestellt, Munich 1891, 264–279
Lundon, Lexeis	=	J. Lundon, Lexeis from the scholia minora in Homerum, ZPE 124, 1999, 25–52
Maas, Vergn. Lexikogr.	=	P. Maas, Der vergnügte Lexikograph, Byz. Zeitschr. 38, 1938, 58–67 (Kl. Schr. 495–505)
Mehler	=	E. Mehler, De Cyrilli archiepiscopi Alexandrini lexico inedito, Mnem. 3, 1854, 213–225, 353–362
Miller, Mél.	=	E. Miller, Mélanges de littérature Grecque, Paris 1868
Montfaucon, Bibl. Coisl.	=	B. de Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana, olim Segueriana; sive manuscriptorum omnium Graecorum quae in ea continentur … descriptio, Paris 1715
Naber, Ph.	=	S. A. Naber, Photii patriarchae lexicon, Leiden 1864–5 (2 voll.)
Naoumides, Cod. Athen.	=	M. Naoumides, Codex Athen. Mus. Byz. 186 and Photius, Ἐπ. Ἐτ. Βυζ. Σπ. 42, 1975–76, 85–100
Naoumides, Σύμμ. παλ.	=	M. Naoumides, Σύμμεικτα παλαιογραφικά, Ἐπ. Ἐτ. Βυζ. Σπ. 39–40, 1972–73, 373
Naoumides, v-Rec.	=	M. Naoumides, The v-Recension of St Cyril's lexicon, Illin. Class. Stud. 4, 1979, 94–135
Omont, Inv.	=	H. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale, Paris 1886–8
Papadopoulos-Kerameus, Lex. Sabb.	=	A. Papadopoulos-Kerameus, Lexicon Sabbaiticum, Ann. Min. Inst. Pub. 280, 1892, 39–48; 281, 1893, 49–60 (LGM 39–60)
Rabe, Luk. stud.	=	H. Rabe, Die Lukianstudien des Arethas, Nachr. Gött. Ges. 1903, 643–56
Rabe, Überlief.	=	H. Rabe, Die Überlieferung der Lukianscholien, Nachr. Gött. Ges. 1902, 718–36
Raffaelli, Repert.	=	L. M. Raffaelli, Repertorio dei papyri continenti scholia minora in Homerum, Ricerche di filologia classica, 2, 1984, 139–177
Reitzenstein, Anfang	=	R. Reitzenstein, Der Anfang des Lexikons des Photios, Leipzig–Berlin 1907
Reitzenstein, Gesch.	=	R. Reitzenstein, Geschichte der griechischen Etymologika, Leipzig 1897
Reitzenstein, RE	=	R. Reitzenstein, Etymologika, Pauly–Wissowa, R.-E. VI 1, 1907, 807–817

Reitzenstein, rev. Boysen	=	R. Reitzenstein, review of Boysen Lex. Segu., Berl. phil. Woch. 1893, 103, 137
Richard, Répert.	=	M. Richard, Répertoire des bibliothèques et des catalogues des manuscrits grecs, Paris 1958
Rupprecht, Apost.	=	K. Rupprecht, Apostolis, Eudem und Suidas, Philol. Suppl. 15.1, 1922
Schmidt, Hsch.	=	Hesychii Alexandrini lexicon, Jena 1858–68 (5 voll.); see also Hsch.
SGLG	=	Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker, ed. K. Alpers, H. Erbse and A. Kleinlogel, Berlin–New York, 1974–
Schwabe, Ael. D. et Paus.	=	Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta, coll. E. Schwabe, Leipzig 1890
Theodoridis, Ph.		see Ph.
Theodoridis, Quellenkr. Bem.	=	Ch. Theodoridis, Quellenkritische Bemerkungen zum Lexikon der Suidas, Herm. 116, 1988, 468–495
Theodoridis, rev. Alpers	=	Ch. Theodoridis, review of Alpers Oros, Gött. gel. Anz. 1983, 189–209
Tsantsanoglou, Λεξικὸ	=	K. Tsantsanoglou, Τὸ Λεξικὸ τοῦ Φωτίου, Thessalonike 1967
Wentzel, rev. Boysen	=	G. Wentzel, review of Boysen Lex. Segu., Gött. gel. Anz. 1893, 27–46
Wentzel, Beitr.	=	G. Wentzel, Beiträge zur Geschichte der griechischen Lexikographie, Sitz. Ber. Berl. Akad. 1895, 477–487 (LGM 1–11)
Wentzel, Attic. Gl.	=	G. Wentzel, Zu den atticistischen Glossen in dem Lexikon des Photios, Herm. 30, 1895, 367–384
Wentzel, rev. Bursy	=	G. Wentzel, review of Bursy Arist. Pol., Gött. gel. Anz. 1897, 616–646
Winter, Luc.	=	R. Winter, De Lucianeis scholiis, Leipzig 1908

Marginal Notes

Antiatt	Antiatticista
ApS	Apollonius Sophista
Att	Atticista (i.e. Aelius Dionysius, Orus, Pausanias Atticista, vel Phrynichus)
Bk^{v}	Λέξεις ῥητορικαί
D	Diogenianus
ΔΟ	Δικῶν ὀνόματα
Harp	Harpocration
Hom	scholia Didymi vel minora in Homerum
K	Cyrillus
Or	Orion
Theogn	Theognostus
Tim	Timaeus

MSS Sigla

A	Parisinus Coislinianus Graecus 347, ca. 900
B	Parisinus Coislinianus Graecus 345, saec. x
C	Cracoviensis 2626 (Berolinensis Graecus qu. 13), saec. xiv
D	Parisinus suppl. gr. 1243 I, saec. xiv

Introduction

1. Overview and Stemma

The lexicon here presented, now universally cited as Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων (Σ), also known as Lexicum Bachmannianum (Ba.) and (for α) as Lexicum Bekkeri VI (Bk.^{VI}), began life about the end of the 8th or beginning of the 9th century as a simultaneously reduced and expanded, and alphabetised version of the lexicon ascribed to St Cyril.[1] This original form survives in two manuscripts (A and D), both differently incomplete; with substantial contractions and additions in a third (C); and also to a large extent in β–ω in another (B).

The next stages in its history are hypothetical constructs from the relationships of the witnesses (the four manuscripts already mentioned and various other Byzantine works which incorporated most or some of the Σ glosses), and involve the addition of learned and especially Atticistic material to the mainly explanatory glosses of the original.[2] The first is Σ′, two copies of which (Σ′′ and Σ′′′) independently added more similar material. Σ′′ is one of the main sources of ἡ Σοῦδα or Suidas (Su.), and was used by the scholia on Plato (sch. Plat.) and Lucian (sch. Luc.). Σ′′′, via an intermediary copy Σ^{b}, is the principal source for the additions in α in the manuscript B. Another version, Σ′′′′, is an amalgam of Σ′′ and Σ′′′; it is the source of glosses used by Photius in his Amphilochia (Ph. Amph.), and was also used for interpolations in the Λέξεις ῥητορικαί (Bk.^{V}); and a copy of it is one of the main sources of Photius for his Lexicon (Ph.). The ῥητορικόν (ρ) of the Etymologicum Genuinum (Et. Gen.) used both this copy of Σ′′′′ and Σ^{b}. This compilatory activity must have been completed by the end of the first third of the 9th century at latest, to allow the Etymologicum and Photius to use the final versions.

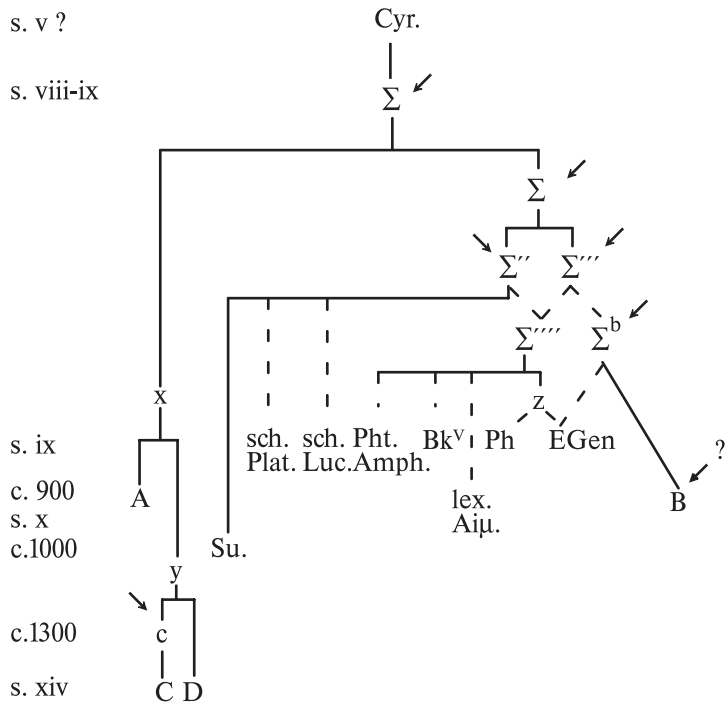
This may be displayed in the following stemma (see following page).

This edition presents (1) the complete text of the original version, Σ, together with such additions as are present in β–ψ in the first hands of the MSS. A, B, D; and (2) separately α as presented in B, i. e. essentially Σ′′′ with the additions of Σ^{b}. The expansion in the later letters, and Σ′′ throughout may be deduced from the agreements of Su. and Ph. together with the other witnesses when available.

---

[1] For an up-to-date summary description of Greek and Byzantine lexicography see Alpers, Lexikogr. and Lexikogr. (2).

[2] The complicated genesis of different versions of the lexicon is compared by Reitzenstein, Anfang XLVII, to that of the Etymologicum Gudianum.

2. Manuscripts

A Paris, Bibliothèque Nationale, Coislinianus graecus 347, ca. 900 (catalogue by Devreesse, Coisl. 332). The Coislin manuscripts were collected by Pierre Séguier, chancellor of France (1588–1672). Many, including 347, were acquired for him by a Cypriot priest, Athanasius, who went on an expedition to the east in 1643–53. The collection descended to Henri Charles du Cambout, duc de Coislin, in 1735 was given to the Benedictines of St Germain, and went in 1795/6 to the Bibliothèque Nationale.

A handsome manuscript on parchment, which has suffered considerable losses and disarrangement, it now has 177 folios, 233×145 mm., in a 19th century binding. The hand is a regular early minuscule, of about A. D. 900; the letters hang from the line; breathings (square) and accents are added intermittently; there are few contractions. There are 28 lines to the page; occasionally two short glosses occur on the same line.

On some pages where there is severe staining, and in some others where presumably the ink had faded, a later hand using black ink has re-

traced the letters;[3] only at α 380 does he seem to have failed to read the original correctly. Some glosses have been added between the lines or in the margin, either by the first hand or by a contemporary; these mostly recur in C and/or D and have been included in this edition.[4] Other marginal additions in definitely later hands have been ignored.[5]

A contains part of five lexicographic or lexicographically related works, only the first two of which can be shown to be in their original relative order. (1) Glosses on Dionysius Areopagita (PG iv. 24 C) (ff. 1–4, wanting the beginning) are followed on the same folio by (2) the common series of biblical glosses (cf. Latte, Hsch. i. xlv n. 3) extending to NT 1 Cor. (ff. 4–7, 14–37, wanting the end). (3) Σ occurs on the following folios: 8 (α 47–93), 13 (α 268–313), 9–10 (α 357–455), 11–12, 38–46 (α 654–1210), 47–56 (γ 1–δ 409), 57–167 (ε 1–χ 142). As it is now known with a good degree of accuracy how many glosses are missing at each point (see below sect. 8), it is simple to calculate how many folios are missing: at the beginning, 46 gll. = 1 f.; after f. 8, 174 gll. = 4 ff.; after f. 13, 43 gll. = 1 f.; after f. 10, 198 gll. = 4 ff.; after f. 46, 93 gll. = 2 ff.; after f. 56, 33 gll. = 1 f. (with the verso partly blank at the end of the letter); after f. 167, ca. 80 gll. = 2 ff. (4) Extracts from Aelian, Tactica (see Adler, Su. iv. 855 and RE 696) (ff. 168–9, 172–5, 170–1). (5) Fragments of a summary of Lucian, 57 (Toxaris) (ff. 176–7).

Extracts from (3) from this manuscript were printed by Cramer, AP iv. 165–76, and by Boysen, Harp. 90 sqq.; the whole of α was edited by Boysen, Lex. Segu.; various editors of lexicographical works in the 20th century have used it to supplement Bachmann's text of B, but this edition is the first time it has been utilised fully.

Devreesse rightly says that it is impossible to reconstitute the original state of the manuscript; but now that the sizes of the lacunae in Σ are known (which invalidate some of Devreesse's notes), it is possible to put forward a reasonable hypothesis. I assume to begin with that it was made up of regular quaternions. Then (1) and (2) make up four of these (the first folio of the first missing): i^8 (–1) (ff. 1–7), ii^8 (ff. 14–21), iii^8 (ff. 22–9), iv^8 (ff. 30–7), –v. Then (3) makes up 19, with losses as noted below and the last folio of the last either blank or containing the start of the next work; the conjoint folios 8 and 13 are assumed to have been wrapped around ff. 9–12 and the pseudo-senion thus formed to have been misplaced:[6] vi^8 (–1, 3-6,

---

3 On ff. 8, 9, 11^v, 13, 13^v, 37^v, 40^v, 46^v, 49, 109^v, 110, 112^v, 168, 168^v, 171^v.

4 On ff. 38^v (α 818), 39 (α 825, 827, 829, 839), 40 (α 827a, 898, 900), 98^v (ϰ 503, 507), 106^v (μ 176, 178), 112 (ν 121).

5 On ff. 1^v, 2, 30^v, 31, 31^v, 32^v, 34^v, 35, 44^v, 45, 45^v, 46, 46^v, 47^v, 51^v, 60, 96^v, 101, 119^v (end of ο), 128^v, 137 (end of π), 139 (end of ϱ, beginning of σ), 142^v, 147^v, 152^v, 154^v (end of τ), 155^v, 157, 159^v, 165 (end of φ), 167, 167^v (end of χ).

6 I number the quaternions consecutively although it is far from certain that (1)–(2), (3), (4), (5)

8) (ff. 8, 13), vii^{8} (–3-6) (ff. 9–10, 11–12), viii^{8} (ff. 38–45), ix^{8} (–2-3) (ff. 46–51), x^{8} (–6) (ff. 52–8), xi^{8} (ff. 59–66), xii^{8} (ff. 67–74), xiii^{8} (ff. 75–82), xiv^{8} (ff. 83–90), xv^{8} (ff. 91–9), xvi^{8} (ff. 99–106), xvii^{8} (ff. 107–14), xviii^{8} (ff. 115–22), xix^{8} (ff. 123–30), xx^{8} (ff. 131–8), xxi^{8} (ff. 139–46), xxii^{8} (ff. 147–54), xxiii^{8} (ff. 155–62), xxiv^{8} (–6-8) (ff. 163–70). Then (4) may make up one, of which the two outer sheets have become detached from and placed in front of the remainder: xxv^{8} (ff. 168–9, 172–5, 170–1); or it may be the remains of more. Nothing can be done with (5) (Devreesse does not notice that there are stubs before and after f. 176).

Σ has been collated by me from a microfilm kindly supplied by the Bibliothèque Nationale. I checked a few doubtful readings from the original in February, 1992, when I also ascertained that the above reconstruction can be neither confirmed nor refuted while the manuscript is in its present binding, which is too tight to allow the sewing to be seen.

B Paris, Bibliothèque Nationale, Coislinianus graecus 345, saec. x (catalogue by Devreesse, Coisl. 329–30). On the history of the Coislin collection see above under MS. A; no details are known about where or when 345 was acquired. However as its marginal additions by the first or at least a contemporary hand include scholia on Aeschines found only in Coislinianus 249 and of Lucian found only in Vaticanus graecus 90, it is a reasonable presumption that both of these have the same provenance.[7]

One of the best known and most important manuscripts for Greek lexicography, on parchment and complete with 272 folios (34 quaternions; there are no original signatures, but occasional + marks at the centre top of the first recto may be original; there are three later sets, Greek numbers α to λε [κε passed over] on the top of the first recto and the foot of the last verso, Roman letters A to Ll on the foot of the first recto, and Georgian numbers[8] on the foot of the first recto and last verso), 240×163 mm., in an early 19th century binding. It is ruled in hard

---

were in that order or that nothing else came between them; but to start the numbering afresh would be needlessly confusing.

[7] See Appendix 2. The attempt of Kougéas, Arethas 64–72, to link this MS. with Arethas, is refuted by Lemerle, Byz. Hum. 263–5.

[8] Devreesse stated wrongly that these might be Armenian. I owe the suggestion that they are Georgian to Mr David Weston, and confirmation to Professor J. N. Birdsall. Devreesse notes three other Coisliniani which have Greek and Georgian signatures: 36, a Synodicon, s. xiv; 90, S. Maximus, s. xii; and 305, Georgius Monachus, s. xi. 36 and 90 both belonged to the Grand Lavra on Athos, and 90 is among those acquired by Athanasius (305 was part of a collection bought by Séguier at Marseilles in 1645). It is therefore not unlikely that B too spent some time on Athos, which (apart from these considerations) Prof. Birdsall thinks the most probable place for a Georgian to have worked on it. [Addendum: That B was on Mount Athos is conclusively demonstrated by M. de Leeuw, Der Coislinianus 345 im Kloster Megisti Lavra (Athos), ZPE 131, 2000, 58–64.]

point. The hand is a very small but regular minuscule of the 10th century, hanging from the line, with uncial forms more frequent in the lemmata, fully equipped with breathings (both square and round) and accents, and with many abbreviations. There are 34 to 36 lines to the page; the glosses run on with only a space between them, except at the start of a new initial letter, while an interpretation which continues onto a second or further line is indented there; when the lemma is in the middle of a line and the interpretation continues into the next line, the latter may be placed below or to the right of the former, with a curved line marking it off, and the space to the left used for the following gloss.[9] The margins are filled with additional glosses in various hands, ranging from one that is either the original or his contemporary to some of the 15th century, and other additions have been made in blank spaces.[10]

It contains 18 mostly lexicographical texts, many unique. (1) Apollonius Sophista, Lexicon Homericum (ff. 1–46). (2) Phrynichus, Praeparatio sophistica (ff. 47–64). (3) Σ (ff. 64^{v}–149). (4) Timaeus, Lexicon Platonicum (ff. 150–6). (5) The so-called Antiatticist (ff. 156–165^{v}). (6) Glosses on Herodotus (ff. 165^{v}–167^{v}). (7) Moeris, Lexicon Atticum (ff. 167^{v}–175^{v}). (8) Δικῶν ὀνόματα (ff. 175^{v}–178). (9) Glosses from Lucian (ff. 178^{v}–186). (10) Λέξεις ῥητορικαί (ff. 186^{v}–213). (11) The biblical glosses (see above on MS. A) extending to NT Hebr. (ff. 214–23). f. 224 blank. (12) Glosses on Lycophron (ff. 225–53). (13) Grammatical lexicon (ff. 253^{v}–256). (14) Lexicon of three canons of St John Damascenus (ff. 256–7). (15) Περὶ συντάξεως (ff. 257^{v}–269). (16) On the syntax of verbs (ff. 269^{v}–271). (17) On conjugation (ff. 271–2). (18) On the syntax of nouns (f. 272).

Many extracts were published in the catalogue of the Coislin collection by Montfaucon, Bibl. Coisl. Items (2), (3) (α), (5), (8), (10) and (15) are published in Bekker, AG i; and (3) (complete), (9), (12)–(14), and (16)–(18) in Bachmann, AG i–ii.[11] (9) is also included in Rabe, Sch. Luc. (MS. C), (12) in Scheer, Lycophronis Alexandra, Berlin 1881–1908 (MS. B), and

---

[9] My attention has been drawn to this by Prof. A. Kleinlogel. Whether this occurs in other lexicographical manuscripts requires further investigation, as does the possible implication for abbreviation or omission of the conclusion of glosses in B.

[10] There are 78 marginal glosses which can be attributed to the first hand or to a contemporary. Only 3 of these can be shown to belong to Σ, so that their position is due to a corrected oversight: δ 252, μ 40 (end of interpretation) and 102 (do.). 38 are scholia on Aeschines, 10 scholia on Lucian, one from Harpocration, and one a Biblical gloss (see Appendix 2). The source of the remaining 25 has not been identified.

[11] Bekker's edition of Σ is mostly accurate, as one would expect; Bachmann's (hitherto the only available text for β-ω) is not. In addition to misreading the hand, he frequently includes later material from the margins, mostly without indicating this. A large number of such faults were listed by Lieberich, Überlief. (who is very occasionally himself not accurate), and I have found more, of which I have not thought it worthwhile to give details. (The marginal glosses which Bachmann included are listed in Appendix 1.)

(14) is re-edited by L. de Stefani, Fonti. Editions of other individual texts will be found in the list of Sources.

Σ has been collated by me from a microfilm kindly supplied by the Bibliothèque Nationale. A few doubtful readings were checked in the original in February, 1992.

C Kraków, Biblioteka Jagiellońska, inv. nr. 2626 (formerly Berlin, Preussische [Deutsche] Staatsbibliothek, codex graecus qu. 13), saec. xiv (catalogue by C. de Boor, Handschr. 130–1).

This untidy paper manuscript was part of a collection made in the east by the Prussian diplomat, General Friedrich Wilhelm Ernst von Knobelsdorff (1752–1820), minister to Constantinople from 1790 to 1803, and bought by the Royal Library in 1822. Its close resemblance to B was noted by de Boor, and it is cited occasionally by Reitzenstein, Anfang, and by Adler, Su. It disappeared from Berlin during or at the end of World War II and was thought to have been destroyed,[12] but in the mid 1980s it was learned that it and other Berlin manuscripts were in fact safe in Kraków. It has at some (relatively recent) time been subjected to considerable water and mould damage and has not been repaired; the damage is most severe in the last third, and many folios at the end are stuck together and illegible, as is partially the first.[13] The thick and coarse paper has a watermark representing a very simple ship; the closest parallels in Briquet, Filigr., are no. 11953–6, North Italian, 1314–31. There are 139 ff., 210×140 mm., in a 19th century binding of quarter leather and marbled paper; many repairs, including lining of the folds, were presumably done when this binding was put on. It is written by several contemporary hands in two narrow columns, with about 30 lines in each. The condition of the manuscript does not allow the collation to be discovered. The orthography is exceedingly bad.

The main text (ff. 1–103) is a much altered and expanded version of Σ; σ 306–τ 10 and υ 82–151 are lost. What follows, now largely illegible, is listed by de Boor: 11 lexicographical and theological texts, including the

---

[12] Richard, Répert. 5. This was also the belief of the authorities at the Deutsche Staatsbibliothek in the 1970s.

[13] Σ (as found in D) begins on f. 1r., col. 2, l. 9. The preceding lines and all of col. 1 are largely illegible, both in natural light and under an ultra-violet lamp. At the top of col. 1 is a Π-shaped ornament; then 2 lines which must have contained the title as cited by de Boor, Ἀρχὴ τῆς λέγξεως [sic] τῶν $\overline{κδ}$ γραμμάτων ὅρα τὸ ἄλφα. de Boor also cites the first gloss: ἄατος· ἀβλαβὴς ἢ ἀπλήρωτον [sic] ἢ μαυρόν; of this I can read only ατος· αβ…ης; this may be $Σ^{b}$ α 6 ἄατος· ἀπλήρωτος, ἀβλαβής. Reitzenstein (who describes this page as 'fast unleserlich', Anfang XXX n. 1) also quotes $Σ^{b}$ α 51 ἀβακήμων and 52 ἀβακῆσαι from C; they must have occurred lower down this column. At its foot can be read the lemmata ἀβάστακτον and ἁμαρτεῖ. It is evident that there was much non-Σ material here as elsewhere in C, and in view of the uncertainty I have not included these three glosses as part of the original Σ.

Biblical glosses (see above on MS. A). The additions are mostly jejune interpretations, etymologies and mythologies, occasionally in 'political metre';[14] various personal remarks suggest that their author lived in the Peloponnese about the beginning of the 14th century.

I have collated as far as π 598 in a microfilm kindly supplied by the Biblioteka Jagiellońska, the remainder (which could not be filmed because of the physical damage) from the original in Kraków in April, 1989.

D Paris, Bibliothèque Nationale, Supplément grec 1243 I, saec. xiv (catalogue by Concasty, Suppl. gr. 444–6).

The remains of a manuscript on oriental paper, 51 ff., 190×130 mm., acquired from Minoides Mynas (who apparently obtained this and other manuscripts in the east in the 1840s) in 1898 with other fragments and then bound (in some disorder) with them. The hand is a good 14th century bookhand. There are two columns, with 30 lines in each. A comma is placed between lemma and interpretation, : or :- at the end of the gloss. It is ruled in hard point, and the letters hang from the line. A later hand has made additions on ff. 24 and 24^{v}.

The title (rewritten by Mynas) is: Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.[15] But as Concasty noted the text is that of Σ.[16] What survives is f. 1 (α 1–57), ff. 2–5 (α 128–426), ff. 6–8 (α 499–757), ff. 9, 12, 13 (α 851–1025), ff. 14, 10, 15 (α 1100–γ 77), ff. 22, 11, 16, 17 (δ 333–ε 199), ff. 18, 19 (ε 296–463), ff. 20, 21, 23, 24 (ε 554–895), ff. 25–32 (ε 987–κ 98), ff. 33–6 (κ 249–541), ff. 37–44 (λ 70–ο 33), ff. 45–6 (ο 116–296), ff. 47–51 (π 51–447). The size of the lacunae can be calculated: 1 folio after each of ff. 1, 5, 8, 13, 17, 19, 24, 36, 44, 46; 2 folios after f. 32; and 4 folios after f. 15.

Quire-signatures from Γ to Z survive on ff. 10, 16, 23, 30 and 36. The original collation can be deduced with virtual certainty: i^{8} (–2, 7), ii^{8} (–3, 7), iii^{8} (–3-6), iv^{8}(–3, 6), v^{8} (–3), vi^{8} (–4, 5), vii^{8} (–2), viii^{8} (–3, 6), ix^{8} (–4-8).

I have collated the manuscript from a microfilm kindly supplied by the Bibliothèque Nationale. A few doubtful readings were confirmed from the original in February, 1992, when the conformity of the above reconstruction with the sewing was confirmed.

---

[14] The additions, already noted by Reitzenstein, Anfang XXX, are classified and discussed by Maas, Vergn. Lexikogr.

[15] On this see below, sect. 5, end.

[16] Also by Naoumides, Cod. Athen., 93. Concasty's remark that it is 'en plus bref' must be understood as a comparison with Bachmann's printing of B and in reference to α in particular; some have mistakenly assumed that it is abbreviated compared with A.

3. Other Witnesses

Su. Suidas, Lexicon (more correctly ἡ Σοῦδα)[17] , ed. Adler.[18]

The internal tradition need not concern us much; suffice it to say that the best manuscripts are (for α to θ) Parisinus graecus 2625, saec. xiii, and (for κ to ψ) Parisinus graecus 2626, saec. xii, both cited as A; others used by Adler are Laurentianus plut. 55. 1, saec. xv (F), Vossianus 2, saec. xii (V), Parisinus graecus 2623 (G), and Marcianus graecus 448, saec. xiii (M). The order κατ᾽ ἀντιστοίχειαν, that is α β γ δ αι ε ζ ει η ι θ κ λ μ ν ξ ο ω π ϱ σ τ οι υ φ χ ψ, is observed strictly for the arrangement of lemmata within initial letter as well as for the letters themselves; in addition double consonants are equated with single.

The lexicon was compiled in unknown circumstances about the year 1000, probably in Constantinople.[19] The immediate sources used were a considerable but limited number of epitomes, extracts and collections of relatively recent date. The most important lexicographical one was an expansion of Σ, viz. Σ′′, which has been incorporated virtually in its entirety.[20]

Lemmata in Suidas are frequently composite, the corresponding ones in different sources being run together; the degree of alteration caused by this varies from nil to considerable, but it has rarely seemed worth recording.

Ph. Photius, Lexicon, ed. Theodoridis and Porson.

The oldest manuscript and source of the others is the Galeanus, Trinity College, Cambridge, MS. O.3.9, saec. xii (g).[21] It has however extensive lacunae. From the beginning to απ was discovered by Reitzenstein in Berolinus graecus oct. 22, saec. xiii (b) (like our C presently in Kraków).[22] Finally a complete text was found in 1959 by L. Politis in the Macedonian monastery of Zavorda, MS. 95, saec. xiii/xiv (z); Theodoridis' edition is the first to give the complete text, but so far only α–μ has been published, and no text is available for part of φ, all of χ, and the end of ω.

Now agreed to be a work of the youthful future statesman and patriarch, no later than ca. 840, it is copied from a compilation of slightly ear-

---

17 Dölger, Titel 6.

18 Adler, RE, is effectively the preface to the edition.

19 Adler, RE, 679, 681.

20 This result was arrived at, after much fruitless discussion (summarised by Adler, RE, 686–7), by Wentzel, Beitr. (For Theodoridis' attempt to return to an older view, see below sect. 4.) The other lexicographical source is the so-called Lexicon Ambrosianum, cited by Adler as Δ.

21 Edited from this by Porson (Naber, Ph., cannot be used for lexicographical research).

22 Published in Reitzenstein, Anfang.

lier epitomes and collections. Two expansions of Σ, Σ′′ and Σ′′′, have been utilised, glosses common to both being taken from one version or the other, and those unique to each added. This was essentially demonstrated by Reitzenstein in a masterly comparison of b and our B.[23] Hitherto it has been thought that the combination of Σ′′ and Σ′′′ was due to Photius himself, but my investigations of the relationship of Photius' Amphilochia, the Λέξεις ῥητορικαί, and the Etymologicum Genuinum to the other witnesses have shown that this must be attributed to an earlier, lost version, here called Σ′′′′. See below sect. 4 (d) (iii). This reduces the contribution to the work of Photius himself.[24]

Unlike Su. lemmata with the same heading are not generally combined but allowed to follow each other.

Ph. Amph. Photius, Amphilochia 21, ed. Westerink, i, 67.

Later in his life (? ca. 875) Photius, preparing to answer the question 'What is the meaning of ἀπεκρίθη in the New Testament?', cites 33 words which have several meanings in Attic authors. These clearly come from a lexicon, and most if not all from a version of Σ, either Σ′′′′ or a close relation.

sch. Plat. The scholia on Plato, ed. Greene.

At some time in the 9th century various glosses from a version of Σ, viz. Σ′′, were combined with other exegetical and lexicographical material to form the corpus of 'scholia vetera'.[25] The number of these glosses which are relevant here is approximately 183 (not including those peculiar to Σ′′ which are not inlcuded in this edition).

sch. Luc. The scholia on Lucian, ed. Rabe.[26]

The number of glosses which these scholia took from Σ[27] is approximately 120 (not including those from Σ′′ not in B). The form used is Σ′′.[28] There is a much closer relation with the scholia of Vaticanus graecus 1322 (Δ, saec. xiii) and its relations than with other recensions; Rabe notes that this group used both the older recensions, that of Vaticanus

---

[23] Anfang, XXXII–XLVII. His results are fully confirmed by the publication of the rest of α.

[24] Cf. Alpers' assessment of the Lexicon as 'eine ganz unselbständige Jugendarbeit, eine mechanische Kompilation mehrerer bereits alphabetisierter lexikographischer Quellen', Lexikogr. 26; also id., Photios 357.

[25] Cohn, Unters., Greene, sch. Plat. xxviii and Erbse, Unters. 49 think the Σ material was added to an ancient set of scholia, but it is at least as likely that the corpus was first put together at this time. The date is deduced from the appearance of the scholia in Arethas' MS. B, written in 895.

[26] See also Rabe, Überlief. and Luk. stud.

[27] Winter, Luc., 15.

[28] Erbse, Unters., 67.

graecus 90 (Γ, saec. ix/x) and that associated with Arethas; clearly other material came into it also. Cf. Alpers, Oros 78sq.

Et. Gen. The Etymologicum Genuinum, the original form of the major etymologicum, only extracts of which have so far been publish͡ed.[29]

The work was compiled about the middle of the 9th century.[30] The direct tradition, represented by only two manuscripts, Vaticanus graecus 1818, saec. x (A), and Florentinus S. Marci 304, A. D. 994[31] (B), is poor. In the 11th and 12th centuries much was taken over from better manuscripts into the Etymologicum Magnum[32] and the Etymologicum Symeonis.[33]

One of its cited sources (only named in α–ι and σ–χ) is a ῥητορικόν,[34] which was an expanded version of Σ derived from Σ′′′′, at the same time also using Σᵇ. The number of glosses which the Etymologicum Genuinum took from Σ (not including those from Σ′′ not in B) is approximately 924. The number of those which are explictly assigned to the ῥητορικόν is 78.[35] The number of those which I do not know to be in MSS. A or B of the Et. Gen. but which are in the EM is approximately 170.

Bk.^{V} The Λέξεις ῥητορικαί, ed. Bekker, AG i. 195–318.

The only witness is our B (above sect. 2). In a fuller form this lexicon is a source of Σ′, Σ′′′ and Σᵇ (below sect. 6), but in its present form it has also been interpolated from an expanded version of Σ, viz. Σ′′′′. The number of glosses which Bk.^{V} took from Σ (not including those from Σ′′ not in B) is 41. In α there are two alphabetical groups, Bk. 212. 31–213. 28 (except 213. 4), and Bk. 214. 22–32; in β there is also an alphabetical group, Bk. 222. 33–223. 8; elsewhere in α and other letters there are scattered glosses.

---

[29] By Reitzenstein, Gesch., and elsewhere, by Wendel, Sch. Ap. Rhod., by Pfeiffer, Callimachus, Oxford 1949–53, and others; readings are cited by Adler, Su., and Theodoridis, Ph., and by Alpers in various articles; the beginning, to β, is edited by Lasserre–Livadaras, Et. Gen., λ by Alpers, Bericht; Miller, Mél., gives a collation of the MS. B with Gaisford, Etymologicum magnum, Oxford 1848. The edition planned by Reitzenstein and continued by Adler is being completed by Alpers.

[30] Alpers, Enzykl., 240.

[31] Alpers, Marginalien, 527.

[32] Gaisford, EM.

[33] For publication see list of Sources under Et. Sym.

[34] Wentzel's view, Beitr., 485, that the ῥητορικόν is only used where it is explicitly cited, is rightly rejected by Erbse, Unters., 33. Wentzel also maintained that the ῥητορικόν was identical to Ph., and this view has been revived by Theodoridis, Ph. I, XXXVIII, and rev. Alpers, 195; it is conclusively refuted by Alpers, Photios.

[35] These are: β 10, 16, 19, 20, 31, 50, 52, 58, 76, 97; γ 1, 55, 58, 72; δ 58, 70, 106, 172, 317; ε 52, 53, 54, 95, 105, 182, 295, 414, 530, 555, 620, 744, 760, 850, 862, 917, 932; η 17, 57, 94; θ 29, 99; σ 393, 397; τ 37, 38, 136/1, 136/2, 147, 252, 264, 274, 279, 293/2, 294; υ 104, 157, 178, 200; φ 15, 16, 31, 41, 42, 43, 57, 64, 71, 75, 76, 168; Σᵇ α 18, 103, 522, 834, 944A, 1108, 2215, 2306/2.

lex. Aἰμ. The Lexicum Αἰμωδεῖν, ed. Dyck.

This work is a glossary on the Byzantine historians Procopius, Agathias, Menander Protector, and Theophylactus Simocatta, taking its explanatory material from various earlier sources. It is imperfectly preserved in four manuscripts and by incorporation in the Etymologicum Genuinum (B), the Etymologicum Gudianum, and the Etymologicum Magnum. Approximately 56 glosses come from a version of Σ, viz. Σ′′′′. The grammatical form of the glosses is generally adapted to that of the works being explained.

4. Relationship of the Witnesses

The lists of readings given in this section are not exhaustive. Divergences which may be explained by itacism and other common spelling variations, omissions of words or phrases, and differences in the order of glosses are not included. The general picture is established first, then the place of the minor witnesses is determined.

The existence of the common archetype, Σ, is demonstrated by common errors against the immediate source, usually Cyril:[36]

α 456	ἀναγωγῆς Σ (A deest)	ἀγωγῆς Cyr.
α 647	ἄνισιν Σ (A deest)	ἀνίησιν Cyr.
α 860	ἀποπαυσ- Σ	ἀποψησ- vel ἀπομαξ- Cyr.
α 911	ἀποχωρίσειεν Σ	ἀποχωρίσεται Cyr.
δ 51	δεδραγμένος Σ	δεδραμένος Cyr.
δ 152	lac. post θατέρα Σ	
δ 203	δεξιοῦ vel δεξιόν Σ	διεξιόν Cyr.
ε 314	ἐκπέτασμα Σ	σκέπασμα Cyr.
ε 355	ὀνοσκελοῦς Σ	ὀνοσκελης (h. e. -ίς) Cyr.
ε 520	ἐκδεδυμένοι Σ	ἐκδεδεμένοι Cyr.
ε 523	ἐξῆρται Σ	ἐξήρτηται Cyr.
ε 1097	μετάρσιος Σ	μέταρσις Cyr.
κ 110	βλέποιτο Σ	βλέποι Cyr.
μ 9	προθυμεῖ Σ	προθυμεῖται Cyr.
π 501	πλοῖμοι Σ	πλόχμοι Cyr.
π 608	προάρξαντες Σ	προάξαντες Cyr.
σ 6	τῇ οἰκείᾳ Σ	τοὺς οἰκείους Cyr.

[36] The many common errors which go far back beyond the archetype do not concern us here.

τ 100	una gl. Σ	duo Cyr.
τ 213	τέκνων Σ	τεκόντων Cyr.
φ 43	ἀποστήσας Σ	ἀπατήσας Cyr.
φ 236	φυσιολογεῖται Σ	φυσιολογεῖ Cyr.

There is some evidence for at least one copying between the construction of Σ and its splitting into groups: ε 996 εὐρυόεντα Σ εὐρώεντα Cyr.: the order in Σ however suggests that it originally had the latter reading. A large disruption in the actual manuscript has occurred at ε 399–414, which must have been originally placed after 472. Possible loss of leaves is suggested by large jumps in the alphabetical sequence of glosses, e. g. at α 965 between ἀρδ- and ἀρρ- and ε 829 between ἐρι- and ἑρπ-

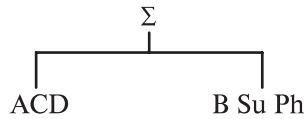
There is a clear division between on the one hand ACD and on the other B Su. Ph. (cases where AC or AD agree, with the third not available, are not included; here and later it should be remembered that D is missing after the middle of π and that the readings of Ph. toward the end of the alphabet are not currently available):

Glosses added between the lines or in the margin in A recur in CD but not (regularly) elsewhere in the tradition: α 671, 898, (900), ε 387, 557, η 59, 60, κ 224, 480, 503, 507, μ 176, 178 (exceptions to this are δ 238, ε 30, 495, η 22)

α 310	ἅλιμον B Su. Ph.	ἁλίμων ACD
α 712	ἀπαιδότριβοι ACD	ἀπαιδοτρίβητοι B Su. Ph.
α 727	ἀπαράβλητος B Su. Ph.	ἀπαράκτητος ACD
α 803	ἀπηρτημένος· ἀπαιωρούμενος ACD	ἀπηρτημένας· ἀπαιωρουμένας B Su. Ph.
α 1016	βοτάνη δὲ οὕτω(ς) καλεῖται B Su. Ph.	βοτάναι δὲ οὐκ ὀλίγαι ACD
α 1064	ἀτρεκῆ· ἀληθῆ, ἀκριβῆ ACD	ἀτρεκεῖ· ἀληθεῖ, ἀκριβεῖ B Su. Ph.
α 1154	μηδέπω τῆς B Su. Ph.	μηδέποτε ACD
γ 11	ἀκλινές B Su. Ph.	ἀκριβές ACD
ε 209	ἐκέλευεν ACD	ἐκέλευσεν B Su. Ph.
ε 357	ἐμπύρου· θέρμης B Su. Ph.	ἐμπύρῳ· θέρμῃ ACD
ε 428	ἐνεσκήφθη ACD	ἐνεσκίμφθη B Su. Ph.
ε 430	ἐνεώχμωσαν B Su. Ph.	ἐνεώχλωσανACD
ε 608	ἐπεμάνη B Su. Ph.	ἐμάνη ACD
ε 657	δίφρῳ B Su. Ph.	διαφόρως ACD
ε 769–770	The lemmata appear to have been in the margin in the sub-archetype of ACD	
ε 811	ἐπύρσευσεν B Su. Ph.	ἔπυρσεν ACD

ε 850	παρὰ ACD	πρὸς B Su. Ph.
ε 1062	κατασκοπησάτωσαν B Su. Ph.	κατασκοπευσάτωσαν ACD
ζ 29	χιτῶνες ACD	χιτῶνας B Su. Ph.
η 32	ἥδύτερος B Su. Ph.	ἥδύτερον ACD
η 41	ἀοράτως B Su. Ph.	ἀορίστως ACD
η 120	ἠρτύετο ACD	ἠρτύνετο B Su. Ph.
η 131	ἠτάκτησεν B Su. Ph.	ἠτάκτηκεν ACD
θ 76	ὑέλινον ACD	ὑάλινον B Su. Ph.
ι 102	δασύς ACD	δασύ B Su. Ph.
ι 138	παύσασθαι B Su. Ph.	παύεσθαι ACD
κ 331	θρηνητ- B Su. Ph.	κινητ- ACD
κ 461	εἶδος B Su. Ph.	ὁδὸς ἢ ACD
λ 179	μυρόλωτον B Su. Ph.	μυρόδοτον ACD
μ 307	μυστηρίοις A(C)D	περὶ τὰ μυστήρια B Su. Ph.
ν 97	κατὰ λεπτὸν ACD	κατάλεπτος B Su. Ph.
	τέσσαρές εἰσι πήξεις B Su. Ph.	δι᾽ ἧς ἐστι πῆξις ACD
ν 108	θεσμός B Su. Ph.	δεσμός ACD
ο 277	νεῶν ACD	νηῶν B Su. Ph.
ο 290	ὀφρυόεσσαν· ὑψηλήν ACD	ὀφρυόεσσα· ὑψηλή B Su. Ph.
π 281	λόγχαι B Su. Ph.	λόχμαι ACD
π 345	περιέχον B Su. Ph.	ὑπερέχον ACD

Therefore

a) ACD

C and D are closely linked by conjunctive errors:

Where A omits the interpretation of a gloss (doubtless because of damage of some kind to its exemplar), CD omit it altogether:[37] α 295, 660–2, 695, 725–6, 775, 795, 845, 894, 930, 1019, 1149, 1190, γ 27, δ 400, ε 90, 96, 366, 458, 653, 823, κ 336, ο 175, π 374; the only exception is ε 450 (where they add an interpretation peculiar to themselves; so in κ 517 they complete a lacunose gloss in A).

[37] Either the damage in the exemplar (x, see below) had extended further between the copyings by A and y (see below), or y decided to pass over the imperfect glosses.

α 362	ἀμαυρά· σκοτεινά A (Σ′)	ἀμαυράν· σκοτεινήν CD
α 708	ἀρνεῖται A (Σ′)	ἀπαρνεῖται CD
α 887	ἀποσκιρτᾷ· ἀποπηδᾷ A (Σ′)	ἀποσκιρτᾶν· ἀποπηδᾶν CD
α 916	ἀποτρέπον τὰ *** A	ἀποτρέποντα CD
γ 19	καταγελαστότατος A (B Ph.)	καταγέλαστος CD
δ 349	δείπνου ὥρα A (B Su. Ph.)	δεῖπνον ἄωρον CD
ε 54	σημαίνει A (B Su. Ph. Et. Gen.)	ἡμεῖς CD
ε 71	ἐκδεδυμένοι A (B Su. Ph.)	ἐνδεδυμένοι CD
ε 137–138		una gl. CD
ε 334	ἐμματαΐζων A (Su. Ph.)	ἀματαταΐζωνCD
ε 367	ἐναγισμοί A (B Su. Ph.)	ἐναγισμός CD
ε 436	ἐνθυμιζόμενοι A (B Su. Ph.)	ἐνθυμιαζόμενοι CD
ε 460	ἀπεμάξατο A (B Su. Ph.)	ἀπεμάρξατο D, ἀπεμόρξατο C*
ε 558	ἐπᾴδοντος A (B Su. Ph.)	ἐπᾷδον CD
ε 805	σφαλείς A (B Su. Ph.)	σφαγείς CD
ε 840	καὶ ἅπαλόν A (B Su. Ph.)	ἅπαλὸν καὶ CD
θ 33	θελκτώ A (B Su. Ph.)	θελκτή D, θελκτική C*
θ 86	βύβλου A (B Su. Ph.)	βρούλου CD
θ 113	γεωργικὸν A (B Su. Ph.)	γεωργητικὸν CD
ι 103	ἔφιππος A (B Su. Ph.)	ἔφηβος CD
ι 152		duo gll. CD
κ 60	κάλυντρα A (καλ(λ)υ(ν)τρα B Su. Ph.)	κάλυπτρα CD
κ 282	ἀντιτύπτειν A (B Su. Ph.)	ἀντιτυπεῖν CD
κ 291	πιθήκου A (B Su. Ph.)	πιθήκων CD
κ 484	κυβεία· πανουργία A (B Su. Ph.)	κυβίαν· πανούργειαν CD
ο 133	ὁμέστιον· ὁμόοικον, ὁμορρόφιον A (B Su. Ph.)	-ος ter CD
π 56	φησιν ἐκ τοῦ A (Su. Ph. om. B)	φασιν CD
π 85	πάντοσε A (B Su. Ph.)	πάντοτε CD
π 103	ἀλόγῳ A (B Su. Ph.)	λογικῷ CD
π 280	τινά A (B Su. Ph.)	τετράγωνα CD
π 430	πεπαίνει, μελαινίζει A (B Su. Ph.)	μελαίνει, πεπαίνει CD

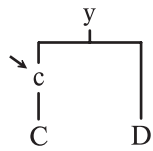
* In these two instances C tries unsuccessfully to emend.

D has separative errors of its own:

α 49	ἢ ὁ AC (Σ′)	ἀνὴρ D
α 380	ἀμελητί AC (Σ′)	ἀμελητιόν D
α 672	κατέναντι AC (Σ′)	κατεναντίον D
α 892	ἐπὶ κεφαλὴν AC	ἐπὶ τὴν κεφαλὴν D
α 957	ἀρασσόμενα· προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα AC (Σ′)	ἀρασσόμενον· προσρηγνύμενον, προσκρούοντα D
ε 53	ἐγένετο AC (B Su. Ph.)	ἐγίνετο D
ε 431	ἐνέβαλλον AC (B Su. Ph.)	ἐνέβαλον D
ε 630		duo gll. D
ε 879	ἐδάφους AC (B Su. Ph.)	ἔδαφος D
η 112	ἔωθεν AC (B Su. Ph.)	ἔσωθεν D
κ 296	διαπεποικιλμένος AC (B Su. Ph.)	πεποικιλμένος D
κ 324	ὃ AC (B Su. Ph.)	οὗ D
κ 331	κινυρή· οἰκτρά, κινητική AC	κινυρά· οἰκτρά, κινητικά D
κ 366	λίπους AC (B Su. Ph.)	λύπης D
λ 110	προεδρεύετε AC (B Su. Ph.)	προσεδρεύετε D
ν 68	ἀροτριάσατε AC (B Su. Ph.)	ἀροτριώσατε D
ν 121		τύραννος post ὡς add. D
ν 135	ἄχρηστος AC (B Su. Ph.)	ἄριστος D
ο 139	ἀπαντᾷ AC (B Su. Ph.)	ἀπατᾷ D
ο 236	τοίχου AC (B Su. Ph.)	τείχους D
π 74	πανομφαίῳ AC (B Su. Ph.)	πανομφαία D
π 111	παραθρήσειας AC	παραθρήσαι D
π 255	προσπῆξαι AC (B Su. Ph.)	προσπλῆξαι D
π 302	πεπνυμένος AC (B Su. Ph.)	πεπλυμένος D
π 337	διλήμματον A (B Su. Ph.)	διλήμματι D[38]
π 362	περιερχόμενον AC (B Su. Ph.)	περιεχόμενον D
π 396	περίπυστον AC (B Su. Ph.)	περίπτυστον D

C is therefore not derived from D. The converse is even more impossible (because of the additions and abbreviations in C). Therefore both derive from a common source (allowance being made for these changes in C):

[38] C has διλήμματα; the sub-archetype presumably had an ambiguous abbreviation.

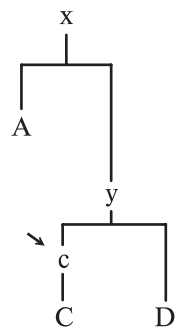

Is this common source derived from A? Convincing separative errors in A to disprove this are not frequent (a measure of the excellence of its text), but they exist:

α 276	ἄλλοι CD (Σ′)	ἄλλου A
α 378	ἀμελητί· ἀνυπερθέτως CD (Σ′)	αἰθέλητι· ἀνυπερπετῶς A
α 665	τῶν CD (Σ′)	om. A
α 733	ἀπαστία CD (Σ′)	ἀπασία A
α 1174	διακειμένων CD (Σ′)	διακειμένου A
α 1194	ἢ CD (Σ′)	καὶ A
ε 91	ἄμορφον CD (B Su. Ph.)	ἄμορφος A
ν 93	νίπτει C (B Su. Ph.) (om. D)	ῥίπτει A
ο 2	εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ CD (B Su. Ph.)	εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ εἶδος νομίσματος A
ο 239	μέλαινα CD (B Su.)	μελαίνη A (Ph.)

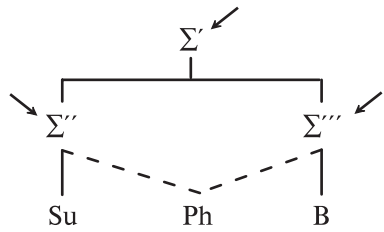
There are also a few glosses omitted in A which occur in C(D) and in Σ′: α 1208, γ 66, δ 102, ε 540, 655, 735, θ 31, (ο 68), π 385.

Therefore A and the sub-archetype of CD derive from a common source:

b) B Su. Ph.

The relationship between these three is most easily ascertained from the expansions to Σ, as discussed below (sect. 6). This gives:[39]

A complicating factor here is the double sourcing in the branch represented by Ph. Because of that it is clear that only the agreement of all three or of Su. with B gives the reading of Σ′ with certainty (the second case involving an error by Ph.). Su. Ph. against B or Su. against B Ph. may reflect Σ′′ against Σ′′′ or an error of B or of Su., depending on which source is reflected in Ph.

As well as the inclusion of whole glosses, there are also textual conjunctive errors for Su. Ph. (Σ′′) and B Ph. (Σ′′′):

i) Su. Ph.

α 158	ἢ ἀφ᾽ ὧν D B	εἰς ἅπαν Su. Ph.
α 182	ὑπὸ CD B	ὁ ὑπὸ Su. Ph.
α 463	ἐστιν C B	ἐστι νῦν Su. Ph.
δ 156	δρόμος AC B	τόπος Su. Ph.
η 41	τὸν ἀέρα ACD B	τὰ ἔργα Su. Ph.
ι 105	κατεσκευασμένην ACD B	κατεσκευασμένον Su. Ph.
κ 170	στόχου AC B	σκοποῦ Su. Ph.
κ 315	μομφή ACD B	μορφή Su. Ph.
κ 328	κιμβικία ACD B	κίμβικα Su. Ph.
μ 59	μέγα ACD B	μεγάλα Su. Ph.

[39] Ignoring for the moment the evidence of the scholia on Plato and Lucian, and of Et. Gen. and Bk.^{V}, which complicates but does not in essence alter the picture. The different interpretation of the data by Theodoridis, Ph. II, XXVII–XL must be considered. He revives the view that Su. is copied from Ph., and explains differences between them as due to conjecture by Su. or error in the transmission of Ph. However his proofs for this may be equally well explained by the derivation of both from the same exemplar, Σ′′; this applies as much to his starting point, the extraction by Su. of glosses ἐξωκέλης and ὤκειλεν from the corruption of Σ κ 265–6 (see app. crit. ad loc.), as to the others. What is decisive for the view taken above, but what Theodoridis does not take into account at all, is the distribution of glosses in α between B Su. Ph.: it is conceivable that Su. might, in copying Ph., have omitted a few glosses, but quite inconceivable that it should have omitted all those occurring only in B Ph. See also Cunningham, rev. Theodoridis.

μ 90	μέλαθρον ACD B	μέλαθρα Su. Ph.
μ 131	(le.) μέσαυλον ACD B	μεσαύλιον Su. Ph.
π 325	μεγαλοφρονεῖ A(C)D B	μέγα φρονεῖ Su. Ph.
π 631	ἐξετράπην AC B	καὶ ἐξετράπην Su. Ph.
ρ 40	ῥιψαγαδείρων A B	ῥιψαδαγείρων Su. Ph.
ρ 75	μίγματα AC B	μίγμα Su. Ph.
σ 79	fin. μυλ(λ)αίνει AC B	μυλλίζει Su. Ph.
τ 260	πολύτιμον AC B	πολυτίμητον Su. Ph.
Σ[b] α 195	διατρίβοντες B (Cyr.)	διάγοντες Su. Ph.
Σ[b] α 938	ἀλφιστεῖς B	ἀλφιτεῖς Su. Ph.
Σ[b] α 1933	λύτρων B	λυτρώνων Su. Ph.
Σ[b] α 2022	καλεῖ … ἀπογραφήν B (Harp.)	καλεῖται … ἀπογραφή Su. Ph.
Σ[b] α 2136	τὸ μισθὸν B (Tim.)	τὸν μισθὸν Su. Ph.

There are also cases where Σ′′ makes a conjecture, true or false (not always easily distinguished from the above):

α 197	αἱρήσεσθαι CD B	-ασθαι Su. Ph.
α 730	ἀπάρσιμον ACD B	ἀπαίσιον Su. Ph.
α 879	ἀπορρυῆς ACD B	ἀπορρύει Su. Ph.
δ 250	ἐδιοίκει AC B	διῴκει Su. Ph.
η 94	ἐν ἑτέρῳ ACD B	ἐν ἐντέρῳ Su. ἔντερον ᾧ Ph.
θ 37	θεμίως ACD B	θεμιτῶς Su. Ph.
μ 64	βασιλεύων ACD B	βασιλεύς Su. Ph.
ο 201	πρεσβείας ACD B	παραπρεσβείας Su. Ph.
ο 247	ἀπετέλεστο AD B	ἀποτετέλεστο Su. Ph.
Σ[b] α 887	ὑπομνήματι B	-των Su. Ph.

or agrees with the source:

α 500	ἀναξυρίδες CD B	ἀναξυρίδας Su. Ph. (Cyr. [gA])
α 1117	αὐτόριζον ACD B	αὐτόρριζον Su. Ph. (Cyr.)
θ 62	Θεσμόφορα ACD B	Θεσμοφόρια Su. Ph. (Cyr.)
π 9	ὁρῶ σ᾽ AC B	ὁρᾷς Su. Ph. (Ael. D.)
π 472	Πιερίη AC B	Πιερία Su. Ph. (Cyr.)
σ 119	καρούχων AC B	καρουχίων Su. Ph. (Cyr.)
τ 94	τενίαι AC B	ταινίαι Su. Ph. (Cyr.)
υ 28	ἀρεῶδες AC B	ἀερῶδες Su. Ph. (Cyr.)

ii) B Ph.:

α 179	ἐκ CD Su.	ὑπὸ B Ph.
α 211	ὕψωσις CD Su.	ὕψος B Ph.
α 906	ἀποστερήσαντες ACD Su.	ἀποστρέψαντες B Ph.
α 1096	μέτρον AC Su.	τι μέτρον B Ph.
α 1194	ἀκαθαρσίαι ACD Su.	ἀκαθαρσία BPh.
β 55	βλακεύει D Su.	βλακεύεται B Ph.
η 120	παρεσκεύαζεν ACD Su.	παρεσκευάζετο B Ph.
θ 50	μαντεία AD Su.	ἁμαρτία B Ph.
θ112	περίβολος AD Su.	περίβολον B Ph.
κ 297	κεύθει· κρύπτει ACD Su.	κεύθειν· κρύπτειν B Ph.
ν 117	λῃσταί AD Su.	οἱ λῃσταί B Ph.
ο 210	ταὐτὸν ACD Su.	ταὐτὸν δὲ B Ph.
ο 232	περιερχόμενον ACD Su.	περιερχόμενα B Ph.
π 159	γινομένου AD γεν- Su.	γίνεται B Ph.
π 729	λεόντων AC Su.	λέοντος B Ph.
σ 90	τραχύ AC Su.	τραχύν B Ph.
σ 143	ἐγίνωσκεν AC Su.	ἀνεγίνωσκεν B Ph.
υ 172	τὸ AC Su.	τὸν B Ph.
Σ^{b} α 415	(le.) Ἀζηνιεύς Su. (Harp.)	Ἀζηνεύς B Ph.
Σ^{b} α 904	ἀλλήλους Su. (Antiatt.)	ἀλλήλως B Ph.
Σ^{b} α 1575	γευομένων οἴνου Su. (Phryn.)	γεγυμνασμένων οἴνῳ B Ph.
Σ^{b} α 1838	ἀποθρέξεις Su.	ἀποθράξεις B Ph.
Σ^{b} α 1985	τὴν Su.	τῶν B Ph.
Σ^{b} α 2105	κιβώτια Su. (Harp.)	τὰ κιβώτια B Ph.
Σ^{b} α 2604	ῥυποκονδύλους Su.	ὑπο- B Ph.

Σ$'''$ also has some conjectures:

α 268	ἀκράτιστα AD Su.	ἀκράτισμα B Ph.

and agreements with the source:

α 597	ἀπαρασάλευτον D Su.	ἀπαρασκεύαστον B Ph. (cf. Cyr.)
ι 108	νέφους A(C)D Su.	νέφος B Ph. (Cyr.)
ο 90	ὀκέλλειν· προσορμεῖν, ἐκρίπτεσθαι AC Su.	ὀκέλλει· προσορμεῖ, ἐκρίπτεται B Ph. (Cyr.)
π 342	κρύβεται A(C)D Su.	κρύπτεται B Ph. (Cyr.)
τ 167	ἔτει AC Su.	τέλει B Ph. (Cyr.).

There are also some agreements, some in error, some possibly conjectures, between Su. and B:

α 205	ἀτμιζ- CD Ph.^{z}, αἰτμιζ- Ph.^{b}	αἰτνιζ- B Su.
α 564	ἀθροίζεσθαι CD, -οντας Ph.	αὐλίζεσθαι B Su.
α 721	ἀποστρέψει AD Ph.	ἀποτρέψει BSu.
α 994	ἀσμένως ACD Ph.	ἄσμενος B Su.
δ 387	βαρέως ACD Ph.	βραδέως B Su.
ε 732	τοῖς ACD Ph.	ταῖς B Su.
θ 76	ὑέλινον ACD Ph.	ὑάλινον B Su.
ο 231	στέγη ACD Ph.	ἡ στέγη B Su.
π 42	ἐναντία AC Ph.	ἡ ἐναντία B Su.
π 663	ἀνατολή AC Ph.	ἀνατολήν B Su.
σ 162	ὁ σοφίζων AC Ph.	ὡς σοφίζων B Su.
σ 382	συοφόρβια A Ph.	συφόρβια B Su.
τ 106	τρυπάνιον AC Ph.	τρύπανον B Su.
φ 116	μεγαλορρήμων AC Ph.	μεγαλορρημονῶν B Su.
Σ^{b} α 99	ῥύδην Ph.	ῥίβδην B Su.
Σ^{b} α 1620	οἱ δὲ Ph.	καὶ οἱ B Su.
Σ^{b} α 2040	ἀποψοφεῖν Ph.	ἀποψοφιεῖν B Su.
Σ^{b} α 2493	ἔγγειος Ph.	εὔγειος B Su.

These are perhaps to be explained as the result of variants in Σ′, though horizontal transmission (cf. below) cannot be totally ruled out.

c) Horizontal transmission.

There is some evidence for this, though relatively little considering the nature of the text. Some apparent examples may of course be independent errors.

i) Between B (occasionally Σ′′′) and y (or its representatives):

α 517	ἀνάπυστα D Su.	ἀνάπτυστα BC Ph.
α 765	ἐπεστόμισεν A Su. (v.l.) Ph. ἀπ- B (a.c.) Su. (v.l.)	ἀπεστόμωσεν B (e.c.) C
ζ 4	λίβος A (Cyr. [v]), λεῖος Su., λίψ Ph.	λίβας BCD (Cyr. [gA])
θ 12	θανάτου AD Su. Ph.	θάνατον BC
ι 152		ἐξ οὗ καὶ ἴυγγες λόγων BC soli

ι 163	ἴων AD Su. Ph.	ἰώνων BC
κ 425	τόξου A Su. Ph.	ξύλου BCD
κ 506	κεφαλὴν AD Su. Ph.	κεφαλα BC
λ 9	ἀνέμων A Su. Ph.	ἀνέμου BC
ν 62	βουλήματα AD Ph.	βουλεύματα BC
π 328	περιβαλλομένους AD Su. Ph.	περιβαλλόμενος BC
π 603	προαλίσαντας· προαθροίσαντας A Su.	-ες bis BC Ph.
χ 129	χρυσάορον· χρυσοφάσγανον ἢ χρυσοκίθαρον A Su.	-ος ter BC

ii) Between Su. and x (or its representatives – except C alone, see iii):

α 249	ἐπιτάσεως BC Ph.	ἐπιστάσεως D Su.
α 279	ἀκροσφαλισμένους AB Ph.	ἄκρως ἐσφαλμένους D Su.
α 510	φυγεῖν BC	φεύγειν D Su.
δ 423	δυσώνυμος BC	δυσώνυμε D Su. Ph.
ε 1030	ἐφεσπόμενα AB	ἐφεπόμενα CD Su.
θ 58	θέριστον ABC	θέριστρον D Su. Ph.
κ 367	τούτου AB, τὸ τοῦ Ph.	τοῦ CD Su.
ο 263	τρόπον A, τρόπην B	πρέπον CD, τὸ πρέπον Su. Ph.

iii) Between Su. (occasionally Σ′′) and C:

α 1070	παραπλήσιον AB Ph.	παραπλήσια C Su.
γ 81	ἔγκλημα A Ph.	ἐγκλήματα C Su.
δ 180	φιλωτής AB Ph.	φιλιώτης C Su.
ε 686	ἐπωνυμίᾳ ABD	ἐπωνυμίαν C Su. Ph.
ε 934	ἠροτριασμένον AB Ph.	ἠροτριωμένον C Su.
η 105	ἀτρέμα ABD Ph.	ἀτρέμας C Su.
η 123		ὑπῆρχες C Su. Ph. soli
κ 462	θαλασσοκρατοῦντι ABD Ph.	θαλασσοκρατοῦντες C Su.
κ 463	κρητίζει· ψεύδεται ABD	κρητίζειν· ψεύδεσθαι C Su. Ph.
υ 176	λόγοι AB Ph.	λόγων C Su.
χ 97	παχὺ ἅλας AB Ph.	παχὺς ἅλς C Su.

d) The minor witnesses.

i) The scholia on Plato

The number of glosses which they took from Σ is approximately 183 (not including those from Σ′′). Those which derive from Σ (155) or Σ′ (27) give no definite information as to the point at which they entered Σ.[40] Σ′′ is used frequently. The one apparent use of Σ′′′ (Σ^{b} α 1006) cannot be explained as an omission by Su., as it is in B firmly in a Σ′′′ context (see sect. 6 [b]); but the idiosyncratic reading ῥακῶν (ῥάκων, sscr. ο, sch. Plat. [Leg.] ῥοακῶν sch. Plat. [Rep.]) for the correct φακῶν of B Ph. EM may indicate that a different source is being used.

The variants show clearly that otherwise sch. Plat. used Σ′′, thus confirming the evidence of the selection of glosses:

α 218	ἀκαρής· βραχύς, ὀξύς CD B Ph.(2)	ἀκαρῆ· βραχύ, ὀξύ Su. Ph.(1) sch. Plat.
α 822	ἀρίθμησις AC B Ph.	ἡ ἀπαρίθμησις Su. sch. Plat.
ε 153	θύοντος B Ph.	θύοντας Su. sch. Plat.
ν 51	νεόγγιλον ACD B	νεογιλ(λ)όν Su. Ph. sch. Plat. sch. Luc.
π 527	καὶ οὐδὲ ὅλως εἰμὶ AB	om. Su. Ph. sch. Plat.
ω 58	τὸ σχῆμα B	σχηματίζεται Su. sch. Plat.
Σ^{b} α 657	ὃν B Ph.(2)	ὃ Su. Ph.(1) sch. Plat.

The only contra-indications are:

ε 138	κοινῶν CD B Su.	καινῶν A Ph. sch. Plat.
ε 255	ταυτομάτου AB Su.	αὐτομάτου C sch. Plat.

both of which are easily explained as independent slips.

ii) The scholia on Lucian

The number of glosses which they took from Σ is approximately 120. Those which derive from Σ (100) or Σ′ (10) give no definite information as

[40] The only possible exceptions to this are the few cases where the ultimate origin is Σ but not all the three main representatives of Σ′ have the gloss. With Ph. this occurs mostly where the manuscript g is missing and z is not yet available (ϱ 60, 61; ψ 1). Those not in B are: γ 24, 87; η 135; ι 93; these may therefore derive from Σ′′. However the possibility of omissions in B or its immediate ancestors rather than in Σ′ is at least as great. There are no cases where Su. is missing.

to the point at which they entered Σ.[41] Σ′′ is used frequently. There are none from Σ′′′ or Σᵇ.

The variants also clearly show that they derive from Σ′′:

α 710	ὀδεῖνα AD B Ph.	δεῖνα C Su. sch. Luc.
δ 132	δημόθοινα (AC) B Su. (v.l.)	δημοθοινία Su. (v.l.) Ph. Et. Gen. sch. Luc.
ν 38 ?	θεῖον ACD B Ph.	θεῶν Su., τὸ τῶν θεῶν sch. Luc.
ν 51	νεογιλλόν ACD B	νεογιλ(λ)όν Su. Ph. sch. Plat. sch. Luc.
Σᵇ α 61/2	πλεῖστον B Su. (A)	πλείστων Su. (cett.) sch. Luc.

The only contra-indication is:

α 1121	ἑαυτούς AD B Su. Ph.	αὑτούς C sch. Luc.

which is scarcely significant.

iii) The Etymologicum Genuinum

The glosses which derive from Σ (832) or Σ′ (47) give no definite information as to the point at which they entered Σ.[42] Many come from Σ′′.

The following come from Σ′′′: δ 317; η 36/2; σ 433; τ 38, 85/2, 164, 252, 293/2; φ 41, 101, 136, 143/2, 169, 240; χ 49; Σᵇ α 61/1, 273, 281, 364, 407, 430, 458/1, 618?, 803, 834, 914?, 922, 980, 986, 987, 1006, 1229, 1261?, 1393, 1567, 1732, 1934, 2210, 2255.

The following come from Σᵇ: ε 412/2; Σᵇ α 274, 477, 887/2, 1088/2, 1577, 2518/2.

---

[41] The only possible exceptions to this are the few cases where the ultimate origin is Σ but not all the three main representatives of Σ′ have the gloss. With Ph. this occurs once where the manuscript g is missing and z is not yet available (χ 113), and once (Σᵇ α 61/2) or possibly twice (ν 52) elsewhere. Those not in B are: γ 86; δ 341; ϰ 192; σ 426; these may therefore derive from Σ′′. The only example not in Su. is ϱ 33/1; this may therefore derive from Σ′′′. However the possibility of omissions in B or Su. rather than in Σ′ is at least as great.

[42] The only possible exceptions to this are the few cases where the ultimate origin is Σ but not all the three main representatives of Σ′ have the gloss. With Ph. this occurs mostly where the manuscript g is missing and z is not yet available (φ 221, 231, 232; χ 58, 157), also φ 143/1. Those not in B are: α 353; β 64a; δ 8, 55, 70, 99, 164; ε 295, 556, 689, 927; η 85; ϰ 57, 246; λ 60, 96, 178; τ 102, 262, 309, 310; φ 129; these may therefore derive from Σ′′. Those not in Su. are: β 37; γ 19, 53; θ 64/1; ι 2/1, 89; ϱ 33/1 (but this is in sch. Luc.); σ 399; υ 190/2; φ 135; these may therefore derive from Σ′′′. However the possibility of omissions in B and Su. or their immediate ancestors rather than in Σ′ is at least as great. There are also a handful of cases where only one or none of these three have the gloss: B in μ 190/1, φ 192 (Ph. not available); Ph. in τ 293/1; none in π 821, τ 108.

(1) That the Etymologicum belongs to the B Su. Ph. side of the tradition, not the ACD side, is indicated by the number of glosses deriving from Σ′ (above): the opposing two (π 821, τ 108) must be otherwise explained (the first might be a coincidence but the second is explicitly ascribed to the ῥητορικόν; possibly they were added to it from an ACD source). This is confirmed by the variants:

δ 105	τρίχινον AC	τρύχινον B Su. (AVM) Ph. Et. Gen.
ε 349	τῷ ACD	om. B Su. Ph. Et. Gen.
ε 850	παρὰ ACD	πρὸς B Su. Ph. Et. Gen.
τ 281	κακοπαθεῖ AC	κακοπαθεῖται B Su. (AFV) Ph. Et. Gen.

(2) A connection with Σ′′ is indicated by the glosses derived thence, and by variants shared with

(a) Su. Ph.:

α 500	ἀναξυρίδες CD B	ἀναξυρίδας Su. Ph. EM
δ 132	δημόθοινα (AC) B	δημοθοίνια Su. (v.l.) Ph. Et. Gen.
η 17	καὶ ἄλλοι B	ἄλλοι τε Su. Ph. Et. Gen.
η 94	καὶ κρύφαλον ACD B	κεκρύφαλον Su. Ph. Et. Gen.
τ 12	τὸ δὲ B	καὶ τὸ Su. Ph. Et. Gen.
	οὑτινοσοῦν B	οὗτινος Su. Ph. Et. Gen.
υ 28	ἀρεῶδες A B	ἀερῶδες Su. Ph. Et. Gen.
υ 64	καὶ A (om. C B)	ἢ Su. Ph. Et. Gen.

(b) Su. alone:

β 16	ἢ … καὶ CD B Ph.	ἡ … καὶ ὁ Su. Et. Gen.
β 22	σφῦραι CD Ph. (om. B)	σφαῖραι Su. Et. Gen.
δ 435	οἶκος D B Ph. (ἢ οἶκος C)	ὁ οἶκος Su. Et. Gen.
ε 410	πολέμιος ACD B Ph.	πολεμικός Su. Et. Gen.
η 17		καὶ αὐτὸς οὕτως (οὗτος Et. Gen.) πολλάκις ad fin. add. Su. Et. Gen.
κ 479	ὑγρὸν ACD Ph., ὑγροῦν B	ὑγροῦ Su. EM
μ 230	ποικίλος AD B Ph.	κοῖλος Su. Et. Gen. (σκοίλος C)
σ 261	λύομαι AC B Ph.	λυόμενον Su. Et. Gen.

τ 12	τοῦ τρίτον B Ph.	τοῦ τρίτου Su. (v.l.) Et. Gen.
τ 246	γαμμάτια AC B Ph.	γραμμάτια Su. Et. Gen.
τ 249	λιβερνοί AC B Ph.	λεβερνοί Su. Et. Gen.
υ 160	ἀποκρυψάμενος AC B Ph.	ὑποκρυψάμενος Su. Et. Gen.
υ 176	λόγοι A B Ph.	λόγων C Su. Et. Gen.

(3) A connection with Σ′′′ is indicated by the glosses derived thence, and by variants shared with

(a) B Ph.:

δ 106	πρὸ Su.	πρὸς B Ph. Et. Gen. (περὶ A)
υ 66	τὴν AC	om. B Ph. Et. Gen.

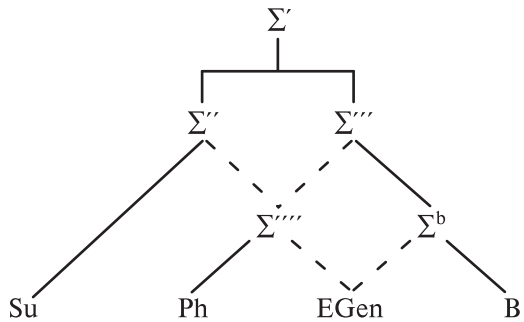
(b) Ph. alone:

α 257	ἀπὸ CD B Su.	ἐκ Ph. EM
β 4	βάθρα D B Su.	βάραθρα Ph. Et. Gen.
δ 8	τήνδε AC Su.	τὴν δάϊν Ph. Et. Gen.
	καταμαχόμενος AC Su.	ὁ καταμαχόμενος Ph. Et. Gen.
ι 30	ἱερομηνίαι ACD B Su.	ἱερομηνία Ph. Et. Gen.
π 212	τὴν ACD B Su.	τὸν Ph. EM
τ 182	τιμήν AC B Su.	τὴν τιμήν Ph. Et. Gen.
φ 27	γνάθων A B Su.	τῶν γνάθων C Ph. Et. Gen.

(c) B alone:

α 161	ἀζήμιος CD Su. Ph.	ὁ ἀζήμιος B Et. Gen.
α 269	ἀχώριστα ACD Su. Ph.	ἀδιαχώριστα B Et. Gen.
α 892	ἐπὶ (τὴν) κεφαλήν ACD (ἐπικεφάλαιον Su.)	ἐπὶ κεφαλῆς B EM (ἐν τῇ κεφαλῇ Ph.)
λ 81	πεδία, χωράφια AD Su. Ph.	χωρία B Et. Gen.
λ 98	λιγαίνων· κηρύσσων ACD Su. Ph.	λιγαίνω· κηρύσσω B Et. Gen.
σ 428	σχετλιάζει· δυσχεραίνει ἢ βλασφημεῖ A Su. Ph.	σχετλιάζειν· δυσχεραίνειν ἢ βλασφημεῖν B Et. Gen.

These agreements are complex, and require a complex explanation.[43] I propose that the conflation of Σ′′ and Σ′′′ was done, not by Photius, but by a common source of Ph. and the Etymologicum, Σ′′′′; that this common source sometimes included readings from both Σ′′ and Σ′′′; and that the common source of B and the Etymologicum is a derivative of Σ′′′, Σ^{b}. This is shown in the following stemma:

The Etymologicum is thus allowed to share errors with Su. and Ph. (Σ′′, through Σ′′′′), with Su. (Σ′′, through Σ′′′′; Ph. follows Σ′′′), with Σ′′′ (through either Σ′′′′ or Σ^{b}), with Ph. (from Σ′′′′; Su. derives from Σ′′, B from Σ^{b} and Σ′′′), and with B (from Σ^{b}). A further refinement is suggested below (iv).

iv) The Λέξεις ῥητορικαί (Bk.^{v})

They belong on the Σ′′′′ branch of the stemma,[44] as is clear from the selection of glosses, which include some from Σ′′ and some from Σ′′′. In α these form two substantial alphabetical groups, Bk. 212. 31–213. 28 (except 213. 4):

212. 31	ἄγος	Σ^{b} α 184 (Σ′)
213. 1	ἄγραυλοι	Σ^{b} α 185 (Σ)
213. 2	ἀγριόθυμος	Σ^{b} α 190 (Σ)
213. 3	ἀγροικος	Σ^{b} α 186 (Σ)
213. 6	ἀγρῶσται	Σ^{b} α 201 (Σ)
213. 9	ἀγύρτης	Σ^{b} α 193 (Σ)
213. 10	ἀγυρτικά	Σ^{b} α 202 (Σ′)
213. 11	ἀγυρτώδη	Σ^{b} α 203 (Σ′)
213. 12	ἀγχίμαχος	Σ^{b} α 205 (Σ′)
213. 13	ἀγχίθυρος	Σ^{b} α 207 (Σ′)

[43] The essence of this, that Et. Gen. derives from both Σ′′ and Σ′′′, was seen by Erbse, Unters., 32.
[44] Not Σ′′, as Erbse, Unters., 62 thought likely.

213.14	ἀγχίμολος	Σ^{b} α 211 (Σ′)
213.15	ἀγχιστεία	Σ^{b} α 215 (Σ)
213.20	ἀδωροδοκήτως	Σ^{b} α 320 (Σ)
213.21	ἀδικάστως	Σ^{b} α 320 (Σ)
213.22	ἀδιάκριτος	Σ^{b} α 325 (Σ)
213.24	ἀκονιτί	Σ^{b} α 706 (Σ)
213.27	ἄκομψον	Σ^{b} α 704 (Σ′)
213.28	ἀναδήσασθαι	Σ^{b} α 1121 (Σ / Σ′)

and Bk. 214.22–32:

214.22	ἀμέλει	Σ^{b} α 1039 (+ as Ph. α 1183, EM) (Σ + ?Σ′′′)
214.25	ἀναίδην	Σ^{b} α 1129 (Σ)
214.26	ἀναρρηθῆναι	Σ^{b} α 1180 (Σ)
214.27	ἀνεῖλεν	Σ^{b} α 1259 (Σ) (Note: the Σ′ addition is not included)
214.29	ἀπροόπτως	Σ^{b} α 2048 (Σ)
214.30	Ἀράβιος αὐλητής	Su. α 3729, Ph. α 2764 (Σ′′)
214.32	αὐτοβοεί	Σ^{b} α 2436 (Σ′)

and several isolated glosses:

199.24	ἀγοράνομοι	Σ^{b} α 177 (Σ′)
200.6	ἀνακαλυπτήρια	Σ^{b} α 1133 (Σ′′′)[45]
202.11	ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας	Σ^{b} α 2506 (Σ′′′)
206.26	ἄψιμεσία	Σ^{b} α 2632 (Σ)
209.14	ἀγαθοῦ δαίμονος π.	Σ^{b} α 235 (Σ′′′)
209.32	ἀξιόχρεως	Σ^{b} α 1557 (Σ)
215.5	Ἄβυδος	Su. α 101, Ph. α 63 (Σ′′)
218.31	ἀριστίνδην	Σ^{b} α 2125 (Σ′)

In β there is also an alphabetical group, Bk. 222.33–223.8:

222.33	βρέμει	β 93 (Σ)
223.1	βρενθύεσθαι	β 94 (Σ)
223.3	βρενθυόμενος	β 95 (Σ)
223.4	βρέτας	β 96 (Σ)
223.6	βριαροί	β 98 (Σ)
223.7	βριθομένη	β 99 (Σ)
223.8	βρίθων	β 100 (Σ)

[45] This is in B only, not Ph. However the latter has the Σ′′ gloss (Su. α 1888 Ph. α 1502) as substitute.

Elsewhere there are scattered glosses which appear to be from Σ:

244.29	εὐτηρία	ε 924 (Σ)
245.11	εἴσπραξις	ε 161 (Σ)
258.22	ἔμβραχυ	ε 328 (Σ)
263.31	θεαιδέστατον	Su. θ 91, Ph. θ 48 (Σ′′)
266.25	ἵνα	ι 82 (Σ)
269.18	καταλεύσιμον	Su. κ 615, Ph. κ 291 (Σ′′)
278.16	μαλακός	μ 22 (Σ)
284.2	οἴχεται	ο 85 (Σ)
289.21	παραιτεῖσθαι	π 115 (Σ)
317.19	ψυχάζουσιν	Su. ψ 159, Ph. (Σ′′)

Others are more distantly related.

The readings at Σ^{b} α 2506 (ἐνεκάλει Ph. ἐγκάλει Bk.^{V} ἐνεγκάλει B) imply variants ἐνεκάλει and ἐγκάλει in Σ′′′, taken over into Σ′′′′ and variously adopted by Ph. and Bk.^{V}, and wrongly combined by Σ^{b} or B.

There are some common errors with Ph. and/or EM:

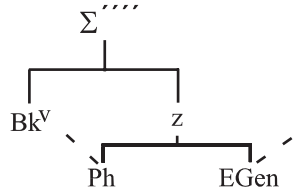
α 572	ὅτε CD B Su.	ὅτε καὶ Ph. Bk.^{V}
α 1206	ἀψιμεσία ACD B (Su.) Ph.	ἀψιμαχία EM Bk.^{V}
Σ^{b} α 205	ἀγχίμαχος B Su.	ἀγχέμαχος Ph. Bk.^{V}

Linked to these is the addition to α 377 of Ael. D. α 97 which is common to Ph. EM Bk.^{V}. These confirm that they derive from the common source of Ph. and Et. Gen., Σ′′′′.

There is however an error of Ph. EM against the rest, including Bk.^{V}:

Σ^{b} α 706	ἀπὸ CD B Su. Bk.^{V}	ἐκ Ph. EM

which suggests the refinement

However it must be accepted that the evidence is very slight.

v) Photius, Amphilochia

The glosses are:

l. 10 ἄλοχον
l. 14 σοφιστήν. Cf. σ 163 (Σ′).
l. 18 σταθερόν from σ 450 (Σ′).
l. 20 φαῦλον. Cf. φ 261 (Σ′′′).
l. 23 πυνθάνεσθαι from π 831 (Σ′).
l. 26 πελανός from Σ′′ (Su. π 928, Ph.) (Σ π 273 [Σ + Σ^{b}] is different).[46]
l. 30 ὁμόσε from ο 149 (Σ′′′) (Σ′′ = Su. ο 283, Ph. is different).
l. 33 νῦν δή from Σ′′ (Su. ν 603, Ph.).
l. 35 κομψόν from Σ′′ (Su. κ 2025, Ph. κ 926) (Σ κ 402 [Σ] is different).
l. 38 ἧ δ᾽ ὅς from η 36 (Σ + Σ′′′).
l. 51 θράττειν from θ 99 (Σ′).
l. 54 τευτάζειν from τ 136 (Σ′).
l. 60 ἐπιεικῶς from Σ′′ (Su. ε 2315, Ph. ε 1543, Et. Gen.) (Σ ε 665 with the addition καὶ τὸ ἱκανῶς).
l. 61 ἐπὶ κόρρης. (Σ ε 691 [Σ] is different.)
l. 63 ἐπισκηπτόμενος from ε 727 (Σ′′′).
l. 66 δυσωπεῖσθαι from δ 317 (Σ^{b}).
l. 71 δεῦρο from δ 110 (Σ + Σ′′′).
l. 73 γενναῖον.
l. 75 ἄτοπον from Σ^{b} α 2357 (Σ′).
l. 79 ἀρνύμενος from Σ^{b} α 2136 (Σ′).
l. 82 ἀεί from Σ^{b} α 392 (Σ′′′).
l. 85 ἕως.
l. 88 ἄντικρυς from Σ^{b} α 1498 (Σ′).
l. 92 ἄρα from Σ^{b} α 2073 (Σ′).
l. 97 ἀτεχνῶς from Σ^{b} α 2344 (Σ′).
l. 101 ἄττα from Σ^{b} α 2372 (Σ′′′).
l. 104 σοφός.
l. 109 θεσπέσιον from θ 64 (Σ + Σ′′′).
l. 112 κομιδῇ from κ 394 (Σ′).
l. 114 τέως from τ 142 (Σ′).
l. 117 ἀλάστωρ. Cf. Σ^{b} α 834 (Σ′′′).
l. 121 πῦον from π 832 (Σ′).
l. 126 εἶεν. Cf. ε 96 (Σ).

[46] Note the correct reading ὀπῶδες in Σ′′ and Ph. Amph., compared with ποῶδες in Σ^{b}.

It was a natural assumption that Photius used his own youthful Lexicon,[47] but this is not so.[48] Alpers cited the two glosses which are not in Ph., ll. 30 and 66, and also variants in l. 51 (κινεῖν B Su. Et. Gen., Ph. Amph.: om. Ph.), l. 71[49] and l. 97 (Ph. α 3084 has a different gloss), to which can be added l. 75 (οἷον B Su., Ph. Amph.: om. Ph.). The only contradictory evidence is l. 117 (where Ph. is the only close parallel, but is far from identical). The five with no corresponding Σ gloss (ll. 10, 61, 73, 85, 104) and the four with inexact correspondences (ll. 14, 20, 117, 126) also suggest that we are dealing with a non-extant source. That this was Σ′′′′ or a closely related version is shown by the fact that both Σ′′ and Σ′′′ glosses are present. It should be remembered that verbal comparison is hampered by the fact that Photius works the bald text of the lexicon into his continuous prose.

vi) The Lexicum Αἱμωδεῖν

The exact assignation of glosses is complicated by the fact that it used Cyril as well as Σ, so that it is impossible to be certain which is being used. I have generally assumed in such cases that it is Cyril (and so ascribe to Σ rather fewer glosses than Dyck does). 41 derive from Σ or Σ′; about 10 from Σ′′; 3 from Σ′′′′, being shared with the other derivatives of that, Ph., Et. Gen., or Bk.^{V}; one from Σ′′′ or Σ^{b}.

A few readings confirm this analysis:

α 243	λέγοντά τι προσποιεῖσθαι CD Su., λέγοντά τι θέλοντα, προσποιούμενον δὲ B	θέλοντα μέν, προσποιούμενον δέ Ph., Et. Gen., lex. Αἱμ.
α 257	εὐμαρῶς CD B Su.	om. Ph. lex. Αἱμ.
	ἀπὸ CD B Su.	ἐκ Ph. lex. Αἱμ.
	οὕτως CD B Su.	om. Ph. lex. Αἱμ.

[47] So Diels, Dion. et Ph., 248, and Theodoridis, Ph. I, LXXI A.17.

[48] Alpers, Photios, 182–3, following Reitzenstein, rev.Boysen, 137, and Wentzel.

[49] l. 71 is more complicated than Alpers realised. To the Σ gloss δεῦρο· ἐνθάδε, ἐπὶ τοῦ παρόντος, Ph. adds καὶ τὸ ἐλθέ, ὡς ἡμεῖς, while B adds ἢ καὶ ἄγε; a later hand in B adds further καὶ ἐλθέ; and Ph. Amph. similarly has both ἄγε and ἐλθέ. The contamination must therefore have taken place twice, independently, by or in the sources of B^{2} and Ph. Amph. Nonetheless at the least this shows that Ph. Amph. had access to more than Ph.

5. Σ – Sources and Nature

The principal source, by a very large margin, is the lexicon ascribed to St Cyril, the 5th century bishop of Alexandria.[50] Some have doubted the ascription, possibly with reason.[51] It is, at least as it now exists, an elementary glossary, marked by frequent repetitions, especially with varying grammatical forms in the lemma, and corruptions, and it is alphabetic to no more than three letters, all of which must have made it very inconvenient to use in many instances.[52] Despite this it was extremely popular, surviving in well over 70 manuscripts.[53] It was the foundation, as well as of the Συναγωγή, of patristic glossaries (below), of legal glossaries[54] and of Theognostus' Orthographia,[55] is among the sources of the so-called Zonaras,[56] and was interpolated into the lexicon of Hesychius.[57] Various extracts have been printed[58] but the complete lexicon remains unpublished. I have had access to the text prepared by Drachmann,[59] which sets out for each three-initial-letter group the glosses first of the vg-family, then those of the AS-family, numbered consecutively. It is to this that the references to Cyril in my apparatus fontium relate (not infrequently glosses occur in the wrong three-letter group; I then add [sic] to the reference).[60]

---

50 Reitzenstein, rev.Boysen, 103, 137, Anfang, XXX; Wentzel, Beitr., 478.

51 Drachmann, Überl. 37; Burguière, Cyr. III; Alpers, Lexikogr. (2), 202. See note 81 below.

52 On alphabetisation in Greek see Daly, Contr. (with Alpers' review); also Alpers, Lexikogr., 18.

53 Drachmann, Überl., 4 knew of 65. Others have been discovered by Naoumides, Σύμμ. παλ. and v-Rec., and one (the oldest known, of the 9th/10th century) by Alpers, Cyrill.

54 Burgmann, Rechtslex., 87.

55 Alpers, Theogn., 48–59.

56 Alpers, Zon., 745.

57 Latte, Hsch. i, xii-xiii. Latte regards glosses common to Σ and Hesychius but not found in the known MSS. of Cyril as Cyrillic; I have marked most such cases ⟨K⟩ or ?⟨K⟩, but a few particularly doubtful are left unascribed.

58 Cramer, AP iv. 177, Tittmann, Zon. i. xcvii-cxiv, Schmidt, Hsch. iv. 339–68, Latte, Hsch. passim; and see n. 60. Apart from Latte I have not quoted from these.

59 Partly typescript, partly manuscript, this is in the possession of the Kongelige Danske Videnskabernes Selskab, København; thanks to the kindness of Prof. K. Alpers, Prof. P. Burguière and Dr P. A. Hansen, I have been able to use microfilm or photocopies of the whole. ΒΑ, ΘΑ–ΘΕ, and ΛΑ–ΛΕ are published in Drachmann, Überlief., 59–139. [See also Addenda II.]

60 It may be argued that such references are useless when Drachmann's work is unpublished and unlikely to be published. However they should give the reader greater assurance that Cyril has what I claim than a simple statement would. One alternative, to edit Cyril, I leave to others. A few cases where I cite Cyril 'ap. Latte' are those which I could not find in Drachmann but which Latte in his Hesychius quotes explicitly and which it seemed desirable to mention. These include references to the manuscript p (Parisinus 2655), which Alpers, Zon., 745 has noted as being interpolated from 'Zonaras', one of whose sources is of course Suidas; where therefore this is the only Cyril manuscript to be cited for a gloss, it is unsafe to treat the gloss as being from Cyril, and I have at most given it as ⟨K⟩. I cite also the parallels in Hesychius, but not in general those in other derivatives of Cyril.

As Latte noted,[61] the version of Cyril which was used for Σ is closely related to the family g, for which Drachmann used three manuscripts of the 12th century.[62] The briefest of glances at my apparatus fontium and apparatus criticus will show the truth of this: many Σ-glosses appear in g and no other version of Cyril, many others have the wording of g in general, and many agree in detailed readings with g.[63] However the relationship with g is not the whole story: there remain some glosses which are in the other families and not in g. Latte said that Σ used a fuller version of g than what we now have; perhaps it would be more accurate to say that Σ, the oldest reconstructable form of Cyril, reflects a stage in its development before the clear division into recensions had taken place.[64]

I add a note here on three patristic glossaries which largely derive from Cyril.

a) gl. Ath. Glosses on Athanasius according to the title in Parisinus graecus 2617, printed as far as αϰ in Cramer, AP iv. 201. Out of some 428 glosses 97 are in Σ (with a further 3 and 7 in the expansions Σ′ and Σ ^{b} respectively, for which see sect. 6 below). Only 5 of these are not in Cyril as known to me (see the apparatus fontium on α 15, 51, 69, 70, 149; cf. also α 26, 48, 71, Σ^{b} α 195). On the other hand 32 are textually closer to Cyril than to Σ (α 7, 18, 27, 36, 46, 52, 68, 73, 77, 86, 90, 100, 102, 104, 114, 116, 119, 122, 125, 137, 143, 153, 165, 173, 179, 181, 182, 184, 202, 203, 207; Σ^{b} α 205), and 2 are closer to Hesychius (α 9, Σ^{b} α 552); and all but 42 of the remainder are from Cyril, and mostly from the g recension. There can be no doubt that Drachmann[65] is correct in including this in his list of Cyril manuscripts, despite the title. I have cited it only in the cases mentioned.

b) gl. Dionys. Glosses on pseudo-Dionysius Areopagita, printed in PG iv. 23–8. Out of some 207 glosses 78 are in both Cyril and Σ; a further 33 are in Cyril but not in Σ, and a further 17 in Σ but not (or not in the same form) in Cyril. It appears that both (or an otherwise unknown

---

61 Hsch. i. xlvii.

62 Cryptofer. Z.α.V(Γ); Laur. pl. 59. 16(Λ); Laur. conv. soppr. 74 (Δ).

63 Drachmann cites some readings from h (Hauniensis 1968, s. xii) which agree with Σ rather than with the other Cyril manuscripts or the group g to which h usually adheres: ν 71 ἐπιθέτης (om. Cyr.), ο 13 ϰλώψ (ϰλέπτης Cyr. [vg]), 40 ὑπόνοια (ἐπί- Cyr.), 162 ἀπολαύσω (-σαιμι Cyr.), 171 ἵππου (ὄνου Cyr. [g]), 179 ὀξυωπέστερον (-οι Cyr.). From a microfilm of h lent to me by Dr P. A. Hansen I have collated α and ν-ο; a few further coincidences and interesting readings (not including orthographica) have emerged – α 241 τῶν βελῶν (= Su), 422 ἀμφιδέας· ψέλιας (om. Cyr.), 467 ἀναζυγαῖς (ἀναζυγή Cyr.), 776 ἀπεσϰληρυμμένος (= C, L. Dindorf), 846 φιλοποιῆσαι (φίλον ποιῆσαι Cyr.), 1173 παρανοεῖ (= Theodoridis), 1182 ἀχανῶς (= ACB), ο 20 ἰσχνόν (ἰσχυρόν Cyr. [vg]) – but no more than to suggest a degree of contamination at some point in the tradition. h is a very average Cyril-manuscript, with no particular relevance to Σ.

64 Cf. Alpers' conclusion, Cyrill, 34, that the oldest known manuscript of Cyril is textually closest to g but also has affinities with AS.

65 Überlief. 20, (following a suggestion of Omont, Inv., iii. 14).

contamination) have been utilised. I have cited only the 17 which are not in Cyril also (α 69, 70, 367, 516, 662, 769, 777, 871; ε 274, 380; θ 42; ι 63; μ 219, 286; ο 60, 142; π 682) and two for an interesting reading (α 760, ε 263).[66]

c) lex. Greg. Glosses on the speeches of Gregory Nazianzenus, printed from Bodleian Barocci 50, f. 274, by Sajdak, lex. Greg. Out of some 241 glosses 78 are in Σ. Only 6, perhaps 7, of these are not in Cyril as known to me (see the apparatus fontium on α 543, 649; γ 64; ε 90 [?]; ϰ 431; π 818; τ 92); and 1 is textually close to Σ (see on σ 395). On the other hand 5 are textually closer to Cyril than to Σ (see on α 702; μ 9, 89, 217; ω 9); and 45 are from Cyril but do not appear in Σ at all. This seems to be an amalgam of Cyril and scholia on Gregory. I have however cited the correspondences with Σ in the apparatus fontium.

The proportion of Σ glosses which can be proved to come from Cyril varies from 53.5% in π to 93% in ψ: mostly it is in the range 70–90%, with σ, τ and φ low (mid 60s) and π, υ and χ very low (mid 50s). Some of the remainder were no doubt also there but have been lost or altered in transmission; the inclusion of ⟨K⟩ glosses (see n. 8 above) in the figures would bring the low letters up to the normal range. Considerable numbers were added from Homeric scholia, Apollonius Sophista, and Atticistic writings; a handful from elsewhere; and many from still unidentified sources.

About 300 glosses in all (4%) are identical with the so-called scholia Didymi or D-scholia on Homer where there is no corresponding gloss in Cyril. A great many more do have such a corresponding gloss, and there can be no doubt that the direct source of Σ is in these cases Cyril. Many other Homeric lemmata in Cyril have an explanation which is not that of the D-scholia; this suggests that they have common sources rather than direct use of one by the other. There is no modern edition of the D-scholia, which were first published by J. Lascaris (on the Iliad, 1517) and F. Asulanus (on the Odyssey, 1528) and repeated in various editions down to that of Barnes (1711).[67] The D-scholia represent what was taken over into Byzantine manuscripts of the ancient basic exegetical material, which has survived sporadically in a considerable number of papyri, the so-called scholia minora.[68] Occasionally there are coincidences between Σ glosses and the scholia minora with no corresponding glosses in the published D-scholia; these are doubtless due to slight differences between the D-scholia as available at the beginning of the 8th century and

---

[66] π 826 is an addition (in B only) from these glosses: Alpers, Zon., 748.

[67] For convenience I have used Barnes's edition of both poems. [Addendum. See now H. van Thiel's digital version at http://www.uni-koeln.de/phil-fak/ifa/vanthiel.]

[68] The most recent list of papyri is in Rafaelli, Repert. For discussion see especially Henrichs, Sch. min. An index of the glosses is given by Lundon, Lexeis.

as printed in the editions.[69] In the apparatus fontium I also cite the related Λέξεις Ὁμηρικαί edited by de Marco, Sch. min. (α only).

About 90 glosses[70] (1%) derive from the Lexicon Homericum of Apollonius Sophista, an Alexandrian scholar of the 1st century A. D. Fragments of his work survive in seven papyri[71] from the 1st/2nd to the 5th/6th centuries; and an epitome is the first item in our manuscript B. The various forms which the lexicon took in antiquity and the relation of these to the extant epitome need not be gone into here,[72] for the wording in Σ is that of the epitome, which (as is clear from its presence in B) was available in the circles in which Σ was created.[73] Many other glosses which derive directly from Cyril resemble more or less closely those of Apollonius: his work lies behind Cyril also.

About 67 glosses[74] are attributable to the Atticistic writers (see below sect. 6). The tendency to expand Σ from such sources, so notable a feature of its later history, was there from the start.[75]

Finally four come from the Λέξεις ῥητορικαί (Bk.^{V}) (α 276, ε 137–8, 946), five from the Lexicon Platonicum of Timaeus (ε 96, ϰ 419, π 585, σ 113, χ 85), and one from Diogenianus (δ 148, a marginal addition in A), and one has an addition possibly from Harpocration (α 449); again sources which will be used more in later expansions (below sect. 6 and 7).

Hansen, Das attizistische Lexikon des Moeris (SGLG 9), Berlin–New York 1998, 56 has shown that a number of Cyril glosses derive from the

---

69 In my apparatus fontium I use the formula 'sch. D … (P. …)' where a papyrus agrees with the printed D-scholia: 'sch. min. (P. …) …' where there is no corresponding gloss in the D-scholia. In the marginal notes both are described as 'Hom'.

70 α 383, 476, 480, 601, 642, 668, 734, 819, 1096; β 43, 46, 62a, 78; δ 4, 48; ε 676?, 836; ζ 11; θ 31, 87, 105, 120; ι 57; ϰ 334, 335, 441; λ 26, 54, 60, 99; μ 50, 189, 190, 230, 249; ν 17; ο 195, 270?, 276?, 299?, 301, 313; π 5, 46?, 47, 51, 93?, 135, 258, 275, 284, 318, 341, 431?, 609, 612, 614, 633, 636?, 740?, 743, 748?, 772, 777, 805?, 808?; σ 92, 113, 145, 179, 250, 256, 402?, 431, 441; τ 9, 36, 61, 72, 154, 247, 285, 286, 311; υ 66, 108; φ 198; χ 62, 68.

71 P. Berol. inv. 16705 (Henrichs and Müller, Collectanea Papyrologica, 1976, i. 27–51), αδα–αεϰ, αμπ–ανα;P. Oxy. 3206, δια–διο; P. Cair. inv. 50208 (Pack^{2} 1218), εν; P. Bodl. MS. Gr. class. e. 44 (Pack ^{2} 1217), εφε–ζαχ; P. Oxy. 2517 (Alpers, Homer-Lex.), θα–θϱ; P. Oxy. (Cockle, BICS 28, 1981, 123–41; also M. W. Haslam, ZPE 49, 1982, 31–8), ϰηδ–ϰνη, ουϱ–παι; P. Mich. inv. 5451 (Renner, Harv. Stud. 83, 1979, 321–31), πολ–ποϱ.

72 See the editions of the papyri; also Alpers, Lexikogr., 19 and Haslam, Hom. lex.

73 There are, as might be expected, some minor variations between Σ and Ap. Soph. as found in B; see e. g. α 601, 642, 1096. In the apparatus fontium Ap. Soph. is cited by page and line of Bekker's edition, with references to the papyri added when necessary. A new edition is being prepared by Prof. M. W. Haslam.

74 Phrynichus 7 (α 4, 79, 112?, 525, 1187; γ 87?; υ 141). Aelius Dionysius 35 (α 49, 58, 83, 104, 138, 185, 239, 276, 324, 343?, 435, 645, 828, 1027, 1210; γ 19, 84; δ 115, 141; ε 466, 691; ϰ 75; μ 253; ο 256; π 9; σ 79, 257; τ 127, 136/1, 147, 148, 300; υ 53, 172; φ 184?). Pausanias Atticista 23 (α 67, 368, 436, 498?, 1016, 1027; δ 113; ε 83, 824, 827; ι 65; ϰ 546; μ 4; π 16, 250, 455, 463, 750; ϱ 17; σ 33, 41; τ 18; φ 76). Orus 2 (ϰ 40; σ 437).

75 Fuller knowledge of the tradition has shown that Erbse's statement, Unters., 52 A.4, that Σ did not include long Atticistic fragments is false. If his attributions are correct, there are also some Atticistic fragments in Cyril (see e. g. τ 17, 19).

lexicon of Moeris. I have not cited Moeris as a parallel in such cases. Other correspondences, due to the use of the same sources, are quoted.

As well as these additions, Σ omitted a great many glosses of Cyril. These are generally duplicates of various kinds, variant grammatical forms, and dialectal forms. Here too Σ shows a tendency to greater learning and Atticism than Cyril.

Following the example of Schmidt, Latte and Theodoridis in their editions of Hesychius and Photius, I have where possible indicated the passage to which a gloss originally referred. It is true that in most cases I am thus giving the source of Cyril, and it could be argued that this is a task for the editor of Cyril, not of the Συναγωγή. However since it seems unlikely that there will be a full edition of Cyril in the near future, it is perhaps worth doing this to some extent here. That it is possible at all is due firstly to two peculiarities of the lemmata – some are not single words but phrases,[76] and most of the remainder are not reduced to a standard form (such as the nominative singular of nouns and adjectives, or the first person singular present indicative active of verbs) but retain the form in which they appear in the original[77] – and secondly to the availability of an important research tool, the Thesaurus Linguae Graecae on CD ROM.[78] The degree of probability which can be achieved varies greatly; after considerable hesitation I have decided to include in general only the most likely, viz. unique[79] locations of the form, and all Homeric forms whether or not they recur in later authors; a few other locations are given for particular reasons; and all forms which (in the current state of knowledge) do not occur in extant non-grammatical literature before c. 800 are indicated by an asterisk (this is a surprisingly large 20% of the total).[80] I have considered the possibility of using statistical techniques to determine the most probable sources for forms which occur in several authors; but I have not pursued this line of enquiry, because of lack of detailed knowledge of such techniques, and because of the likelihood of further data altering the picture.[81] Some of the examples of standard forms are polysemantic[82] and do not refer to particular passages.

---

[76] E.g. ε 874, 916, ϰ 4, 173, ο 11, 263, φ 110 (Homer); α 15, 637 (Euripides); α 1036, ε 158, ϰ 153, ο 189, τ 264, χ 80 (Bible); α 1193, ε 153, ο 254 (Demosthenes); ν 58, υ 42 (Plato); α 205 (Plutarch and Gregory of Nazianzus).

[77] Examples of this may be found passim.

[78] Produced by the Thesaurus Linguae Graecae, University of California at Irvine; version D, 1992. Not to be used uncritically, but quite indispensable for this type of enquiry.

[79] As shown by the TLG, which is not yet complete. By far the most frequent author is Homer, followed by the Septuagint and Euripides; a large number of classical, Roman and Christian writers, with some of the early Byzantine period, follow.

[80] It has to be said that previous editors quote possible source passages in an apparently random way, without any explanation or justification of their procedures.

[81] What is most likely to do this is the appearance of the next version of the TLG, which will include the theological works of St Cyril. From a small number of these already in version D

What most distinguishes Σ from any form of Cyril is the degree of alphabetisation. In Cyril this is normally to three letters at most, with frequent breaks.[83] In Σ there was clearly a determined attempt at complete alphabetisation, an attempt which was by and large successful. It is further probable that this was done at the earliest stage of development from Cyril, before any additions were made. The evidence of failure, real or apparent, is presented in the 'Index of Misplaced Glosses': the number of entries is 527, from which 1 can be removed immediately, the misplacement within the tradition of ε 399–414 (see above sect. 4, beginning). Further analysis shows that misplacements not from the original Σ number 125;[84] that misplacements in the original Σ but not from Cyril number 258;[85] and that orthographic or graphic misplacements (not already taken out as being non-Σ or non-Cyril) number 33.[86] There remains therefore a total of only 100,[87] that is a mere 1.3%. The creator of Σ was much more careful in this regard than his successors.[88]

The commonly used title, Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων, is taken from B; Συναγωγή also occurs in Su. τ 748 (before the Σ gloss τ 218).[89] The beginning of A is lost; C has the nondescript λέξις τῶν κδ γραμμάτων; while D attributes the work to St Cyril. The addition in B, ἐκ διαφόρων σοφῶν καὶ ῥητόρων πολλῶν, is more appropriate to the expanded versions than

---

(from the *Acta conciliorum oecumenicorum*) and from some checks kindly run for me by the Director of the TLG, Professor T. Brunner, as well as some examples quoted by previous editors (especially Theodoridis), it seems that a not inconsiderable number of *unica* occur in St Cyril; and the possibility must be addressed that other lemmata derive from him rather than from elsewhere, that is to say that Wentzel, Beitr. 478, was to some extent correct in regarding Cyril as a lexicon *on* St Cyril rather than by him. However this must clearly be investigated in the context of Cyril as a whole, not in the partial one of Σ. I hope to return to this topic at another time. [Version E of the TLG appeared too late to be used for this edition. See Addenda I.]

82 Haslam, Hom. lex. 29.

83 Drachmann, Überlief. 5–6; Alpers, Cyrill 33–4.

84 These are marked in the index with **.

85 These are marked with *.

86 These are marked with †.

87 These are unmarked. In one case we can see the compiler at work: μεταμείβων occurs twice, out of place at μ 137 and in place at μ 147 – it has been wrongly positioned at first (through the common confusion of minuscule μ and β), then replaced correctly, but the erroneous first entry has not been deleted.

88 In this as in other respects A is more accurate than the other manuscripts; CD and especially B present many more deviations from the strict alphabetical order, whose existence has therefore not been hitherto appreciated. The picture would be to some extent altered if 46 deviations in A from the alphabetical order were regarded as derived from Σ, rather than (as I suppose) as errors of A or of x (32 are non-Cyril): γ 31, δ 108, 112, *157, ε *760–2, *763–4, *798 + 801, 915, 969, θ *141, κ *116, 329, *336, λ *5, *132, μ 134, ν 87, ο *67, *256, *270, π *9, 73, *151, *167, *389, 433, *462, *511, 535, *778, σ *45, 130, *143, *259–62, *298, τ *88–9, *192, *224, *266, υ 19, *65, *71, *89, *164, *170, 173.

89 This has generally be taken as a reference to Σ since Wentzel; however Theodoridis, Quellenkr. Bem., 468, may be correct in regarding it as an addition to the gloss (comparing sch. Ar. Lys. 586).

to the original; and it is quite possible that D represents the intention of the compiler, to make an improved version of Cyril rather than a new work.[90]

Who this compiler was is totally unknown. The great expansions of his work described in the next section were complete well before the middle of the 9th century, when they were used by Photius and the compilers of the Etymologicum Genuinum.[91] The origins of it therefore must be dated no later than the first third of the century, and might well go back to the end of the 8th. It is an easy conjecture to link it and/or its expansions with Johannes Grammaticus, the Constantinopolitan scholar, teacher and adviser of the iconoclastic emperors, Patriarch from 838 to 842;[92] but I know of no way to demonstrate this.

6. The Expansions in α

Σ was in the early 9th century used as the basis for a series of expansions which transformed the revised Cyril-epitome into a repository of much ancient lexicography, learning and fragments of literature. Our only direct source for this is the manuscript B, and that essentially only in the letter α.[93] However many of the glosses in α in B which are not part of the original Σ are also found in the Suda or Photius or both (as well as the other minor witnesses), and this has enabled the expansions to be elucidated in some detail;[94] see also the stemmata in sect. 1 and sect. 4 above.

i) Σ′: This symbol denotes the agreement of B with both Su. and Ph. or with Su.
ii) Σ′′: This denotes the glosses common to Su. and Ph. which are *not* in B. These are not included in this edition but the inclusion of Σ′′ at this point is essential for the understanding of the process.

---

90 Naoumides, Σύμμ. παλ.

91 On the origin of the Et. Gen. see Alpers, Enzykl.

92 On John see most recently Alpers, Photios 354–7, with citations of earlier literature. For a revised view of the cultural situation in Constantinople at the end of the 8th and beginning of the 9th century see Alpers, Enzykl. 245–8.

93 A limitation on this is that the section from αμ to the middle of ανδ (Σ^{b} α 1017 to 1223) contains only one addition from Σ′ and none from Σ′′′: this might be due to a failure by an ancestor of B to incorporate the additions (cf. Reitzenstein, Anfang XXXIII) (an obstacle to this explanation is that Σ′ and Σ′′′ must have been incorporated at different times, cf. below) or to the loss of several folios in such an ancestor, made good from a copy of the original Σ. For the expansion in the later letters see below, sect. 7.

94 The basic literature for this is Wentzel, rev. Boysen and Beitr. (Ap. Soph., Harp., Tim., ΔO, Ael. D., Paus. Attic., Bk.^{V}); Reitzenstein, Anfang (Phryn., Diogen.); Latte, Zeitbest. (Antiatt.); Adler, RE; Erbse, Unters. (Ael. D., Paus. Attic.); Alpers, Oros and Photius (Orus); Cunningham, Harp. (Harp.). For Theodoridis' attempt at revisionism see above, sect. 4, n. 39.

iii) Σ''': This denotes the agreement of B with Ph., but not Su.
iv) Σ^b: This denotes glosses which are found only in B (in the text, not in the margin; and by the first hand), or occasionally in B and Et. Gen.

α in Σ consists of 1210 glosses, in B of 2642. The total of the three expansions Σ', Σ''' and Σ^b is therefore 1432 new glosses, plus another 190 where new material is added to an existing gloss (there is no obvious distinction between the latter type and those where an identical lemma is added). Of this total of 1622, 712 belong to Σ', 697 to Σ''' and 213 to Σ^b. These figures should be regarded as reasonable approximations rather than certainties, because in each case there are some doubts about the assigning of certain glosses to that expansion. Also all three sources, B, Su. and Ph., will on occasion truncate glosses, and it can be difficult to differentiate this from expansions in the other(s). The sources of the additions are hardly ever named;[95] some are from extant works, some have been attributed with varying degrees of probability to lost works, many remain totally anonymous.

The passages to which these glosses referred are much more commonly quoted than in Σ. Where they are not, they are where possible indicated, either by the same means as in Σ (see above sect. 5) or through use of the wider lexicographic tradition (e. g. the full version of Harpocration, and Eustathius for the Atticists).

a) Σ'

Of the 712 glosses assigned here, the great majority are in all three main sources, B Su. Ph. The remaining 72 (plus four uncertain)[96] are in B Su. alone. It is impossible to tell if the omissions are due to the manuscripts of Ph. or to Ph. himself or occurred earlier in the tradition; in a handful of cases there is a similar gloss in Ph. which may have led to the other being left out intentionally.

These glosses are in B integrated reasonably, if not perfectly, into the alphabetical sequence of Σ.

430 (60%) can be assigned to a particular source with a greater or lesser degree of certainty. These divide into three groups: 1) major

---

[95] Only Dionysius (if = Ael. D.) and Phrynichus (if the grammarian) in Σ'; Phrynichus more commonly in Σ'''; Orion and Theognostos in Σ^b; Apion, Heliodorus, Herodian and Didymus are indirect. See Index 3 for references.

[96] Σ^b α 61/2, 107, 156, 194, 197, 334–5, 436, 485, 524?, 534, 536?, 562, 572–3, 646, 654, 833, 1225, 1242, 1255?, 1300, 1304, 1312?, 1369, 1398, 1422, 1439, 1449, 1470, 1476, 1505, 1509, 1511, 1513, 1551, 1559, 1561, 1563, 1578, 1590, 1617, 1621–2, 1651, 1681–2, 1713–14, 1717, 1947/1, 1958, 2023/2, 2042, 2055–6, 2058, 2078, 2082–3, 2085, 2109, 2123, 2133, 2146, 2176, 2196, 2200, 2264, 2344, 2428, 2344, 2467, 2585, 2637. Σ^b α 61/2 and 2637 are also in other sources, sch. Luc. and Et. Gen. respectively.

sources of Σ, 2) those more often occuring here than in another expansion, 3) those less often occurring here than in another expansion.

1) These are Cyril (25 glosses, plus 2 doubtful),[97] Homeric scholia (11),[98] and Apollonius Sophista (3).[99] The question obviously arises if these are not in reality Σ-glosses, omitted in the hyparchetype of ACD. There can be no certain answer, and the answer need not be the same in all cases. The fact that some glosses from the same sources appear in Σ′′′ and Σᵇ also (see below), where the assumption that they are derived from Σ necessitates less likely further omissions by Su. and Ph., makes it at least as probable that new approaches were made to the sources. This repeated use of the same sources is, as will shortly be seen, a recurrent feature in the history of this text.

2) i) The epitome of Valerius Harpocration's Λέξεις τῶν δέκα ῥητόρων, made perhaps in late antiquity from the original of the later 2nd century, and the only form of the work generally available in Byzantium till the 13th century. We have this epitome independently in several manuscripts, of which Heidelberg Pal. gr. 375, saec. xii (E) and Parisinus gr. 2552, 1496 (D; partly interpolated from the full text) have been used by editors; the first apparatus in Dindorf, Harp., gives the variations from the full text (re-edited by Keaney, Harp.).[100] Of the 271 glosses in the epitome 183[101] are in Σ′ (and all but 6 of the remainder were added in the later expansions); there is no obvious reason why some were omitted (in some cases double glosses are doubtless responsible). That Σ′ used an ancestor of the extant epitome is clear from the selection and wording of the glosses and from some common readings against the full text:

---

[97] Σᵇ α 4, 95, 98, 162, 191/1, 195, 196, 202, 203, 205, 207, 211, 314/1, 408, 704, 1121?, 1143?, 1396, 1660, 1767, 2218, 2242, 2271, 2321, 2634, 2637, 2642.

[98] Σᵇ α 107, 189, 486, 526, 593, 595, 597, 822, 920a, 1741/2, 1768.

[99] Σᵇ α 591, 592, 594.

[100] I have discussed its appearance in the expansions of Σ in greater detail in Cunningham, Harp.

[101] Σᵇ α 47, 62, 99/2, 139, 154–5, 157, 166–7, 172, 176–7, 197, 199–200, 209–10, 230–1, 334–5, 337–9, 344, 402, 415, 443–5, 492–3, 503, 507, 520–1, 570–1, 652, 659–60, 676, 695, 722, 730/1, 775, 823, 834 (incl.), 848–50, 863, 867, 884, 888, 892, 894, 917, 921, 924, 945–7, 1224–5, 1282, 1300, 1309, 1319, 1329, 1335, 1398, 1402–4, 1412, 1421, 1461, 1508, 1510, 1512, 1515–16, 1518–19, 1521, 1523–4, 1550, 1556, 1561, 1579, 1582, 1586, 1588/1, 1590, 1622, 1628, 1672, 1707, 1777, 1780, 1784, 1792, 1806–7, 1832, 1846, 1868, 1870, 1880, 1885, 1893, 1896, 1916, 1925, 1928, 1945, 1947a–8, 1958, 1961–2, 1973/1, 1986, 2003–5, 2007, 2022, 2024, 2043, 2053–6, 2078, 2101/2, 2105–7, 2109, 2113/1, 2115, 2122, 2126/1, 2128–9, 2133/1, 2146, 2171, 2176, 2187, 2189/2, 2196, 2200, 2219, 2252, 2268/2, 2282–4, 2303, 2324, 2344/1, 2350/2, 2373–5, 2406, 2409, 2440, 2442/1, 2447, 2451, 2464, 2490, 2493, 2559, 2562/1, 2568, 2575, 2585. A few of these are abbreviated in B (Reitzenstein, Anfang XXXII).

Σᵇ	α 200	σταλαγμούς, βαρβάρους	σταλαγμοῖς, βαρβάρων
Σᵇ	α 344	ταὐτὸν	τὴν αὐτὴν
		αὐτῇ	αὐτὴν
Σᵇ	α 402	ὁρώμενον	καθορώμενον
Σᵇ	α 521	πληγαῖς	πληγῆς
Σᵇ	α 571	λέγεσθαι	λέγειν
Σᵇ	α 660	ἄκαρ	ἀκαρῆ vel ἀκαρεί
Σᵇ	α 775	ἰδίως	om.
		πλείω	πλείω μοῖραν
Σᵇ	α 823	περὶ τῶν	περὶ
Σᵇ	α 851	καὶ	εἰ

That it was Σ′ who incorporated these glosses and not B Su. Ph. independently is shown by common agreements against Harp.:

Σᵇ	α 155	δὲ	δὲ καὶ
Σᵇ	α 172	ἄγοι	ἄγοι τοῦτο
Σᵇ	α 1512	γραψάντων	γράψαντες
Σᵇ	α 1517	Διονύσου	Διονυσίου
Σᵇ	α 2055	ἠρνεῖτο	ᾔρειτο
Σᵇ	α 2146	ἀρρηνοφορεῖν	ἀρρηφορεῖν
Σᵇ	α 2506	τις	τίς τινα.

ii) The epitome of Timaeus' Λέξεις Πλατωνικαί (? 4th cent.), which survives immediately after Σ in B and was edited by David Ruhnken.[102] 27[103] of the 85 glosses are in Σ′. Σ′ has common readings against Tim. at Σᵇ α 2094 and 2136. At Σᵇ α 2237 B agrees with Tim. against Su. Ph. in a quotation from Plato, whose manuscripts are similarly divided.

iii) A fuller version of the so-called Antiatticist (2nd cent.),[104] also preserved in B and printed in Bekker, AG i. 319–476. 9 glosses, plus one doubtful,[105] are in Σ′.

iv) ΔO, i. e. a fuller version of the Δικῶν ὀνόματα, again preserved in B (also in Marcianus Graecus 433) and printed in Bekker, AG i. 181–194 (Bk.ᴵⱽ).[106] 2 glosses only[107] are in Σ′.

---

[102] First in 1754. I use the revised edition Ruhnken–Koch, see Tim.
[103] Σᵇ α 188, 646, 667, 774, 776, 852, 903, 1257, 1308, 1505, 1511, 1699, 1716, 1936, 1991, 1995, 2023/1, 2094, 2099, 2136, 2144, 2237/1, 2246, 2344/2, 2348, 2382, 2385.
[104] See Latte, Zeitbest.
[105] Σᵇ α 696, 711, 904, 906, 1416, 1474, 1652, 2021, 2035?, 2405.
[106] See Wentzel, rev.Bursy 624–37.
[107] Σᵇ α 1959, 2195.

3) i) Atticistic grammarians. Under this head I include only those glosses which have been attributed by modern scholars to a named author; a great many of the anonymous glosses are also certainly Atticistic. The attributions are those of the most recent authority; some have been revised in the past, others doubtless will be in the future. The total number in Σ′ is 129.

aa) Phrynichus, Σοφιστικὴ προπαρασκευή, compiled in the later 2nd century under the Emperor Commodus, of which an epitome is preserved in B, edited by de Borries, Phryn. De Borries included in an appendix of 'fragments' many glosses certainly Atticistic, but much less certainly from Phrynichus (he adds † to the references of glosses which he himself considers doubtful). It is this which gives him the high figure of 58, made up of 21 coincidences with the epitome,[108] 34 'fragments',[109] and 2 other attributions.[110]

bb) Aelius Dionysius and Pausanias Atticista. The lexica of both these 2nd-century scholars are mentioned by Photius in the *Bibliotheca*, and were still available to Eustathius, who made much use of them in paraphrase in his commentary on Homer. The fragments were extracted thence in a fundamental work by Erbse, who showed that much of their actual words were preserved in the expansions of Σ.[111] Some of his attributions are uncertain (he adds * to the references of glosses which he himself considers doubtful). In Σ′ 32 fragments of Aelius occur,[112] 12 of Pausanias.[113]

cc) Orus, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγή (5th cent.). The use of this work, suspected by Latte, Zeitbest., has been proved by Alpers, Oros. 27 glosses[114] are attributed to him (in this case more than in the later expansions).

ii) Diogenianus (2nd cent.), whose lexicon was itself derived from that of Pamphilus (1st cent.), is known to us only in the abbreviated version of Hesychius (6th cent.), who in his preface states this to be his main

---

[108] Σᵇ α 105, 174, 578, 1305, 1376, 1400, 1409–10, 1450, 1575, 1616, 1794, 1799, 2251, 2260, 2306, 2427–8, 2438, 2468, 2491.

[109] Σᵇ α 12/2, 192, 393, 487, 568, 665, 950, 1281 (insert), 1407, 1411, 1449, 1551, 1562, 1605, 1617–18, 1802–3, 1979, 2040, 2051, 2084–6, 2189/1, 2259, 2347, 2372, 2376, 2386, 2437, 2466, 2604, 2614.

[110] Σᵇ α 194, 1337.

[111] Erbse, Unters., especially III, 22–34. This completely superseded the collection of Schwabe, Ael. D. et Paus.

[112] Σᵇ α 30, 61/2, 92, 181?, 191, 193, 198, 328, 446, 494, 522, 889, 931/1, 942, 998, 1226, 1334, 1336, 1386, 1544, 1620, 1957, 1978, 2044, 2065, 2068, 2172?, 2178, 2183, 2430, 2436, 2640.

[113] Σᵇ α 491/1, 510, 524, 564, 654, 887/1, 1288, 1651, 2082, 2116, 2333, 2573.

[114] Σᵇ α 84, 314/1, 447, 919, 1245, 1273, 1277, 1338, 1384, 1439, 1443, 1473, 1546, 1558, 1560, 1619/2, 1661, 1779, 1869, 1871–2, 1887, 1933, 1969, 2227, 2340, 2377.

source ; Hesychius himself has survived only in a late, interpolated (especially from Cyril, see above sect. 5; also from Apollonius Sophista and elsewhere) form. I have attributed to Diogenianus all coincidences between the Σ expansions and Hesychius which are not from Cyril. In Σ′ there are 24, with a further 7 dubious.[115]

iii) Bk.^{V}, i.e. the Λέξεις ῥητορικαί, preserved in B and printed in Bekker, AGi 195–318, which are a combination of two older compilations:[116] V^1, an encyclopaedia which derived from similar sources to Harpocration and Pollux, among others, and was used directly by Photius; and V^2, used directly by the Suda.[117] In Σ′ there are from this source 3 glosses, plus 3 doubtful.[118]

b) Σ′′′

The gross number of additions in Σ′′′, i.e. B Ph. (with other witnesses on occasion, see above sect. 4), is 697. A few of these doubtless were in Σ′ and have been omitted by Su.

In B this group of additions is not at first integrated into the previously existing mass, but stands in self-contained runs mostly at the end of each 2-letter section.[119] But from αν- on the integration, though not perfect, has been largely carried out.

381 of the total, 55%, have been assigned to known sources. These are listed in the same three groups as above.

1) The numbers here are much smaller than for Σ′: only 5 glosses from Cyril,[120] 1 from the Homeric scholia,[121] and 3 from Apollonius Sophista.[122] Moreover 4 of the Cyril glosses and all the Homeric ones are in Σ′′′ runs, only Σ^{b} α 690 suggesting by its position that it might be an original Σ item.

---

[115] Σ^{b} α 484?, 509, 510?, 562, 572–7, 585–7, 589–90, 1244?, 1256, 1258, 1261, 1283, 1377, 1382?, 1725?, 1744, 1755, 1827?, 1859?, 1944, 1983, 2030, 2609.

[116] See Wentzel, rev.Burs., 618–24, Erbse, Unters., 62–6.

[117] To complicate matters further, Bk.^{V} as we have it in B has been interpolated from both Σ and Hesychius; see sect. 3.

[118] Σ^{b} α 1552, 1817?, 1895, 2023/2?, 2042, 2494/1?

[119] Reitzenstein's demonstration of this, Anfang XXXIV–XLVI, marked a major advance in the elucidation of the history of Σ; the publication of Ph.^{z} has allowed the analysis to be taken a little further. The principal groups are: αβ 48–61, αγ 233–313, αδ 347–86, αε 404–10, αζ 416–23, αη 425–30, αθ 451–83, αι 598–651, ακ 733–821, αλ 959–1015. (For αμ there are none, see above n. 93.) Reitzenstein's suggestion, ib. L–LI, that some at least of these were taken from the lexicon of Helladius (Ph. Bibl. 180) is unverifiable. There are a number of repeated Σ glosses in B, which may have a bearing on the method of insertion; however I have failed to discover their significance.

[120] Σ^{b} α 53, 55, 690, 793, 2288/1.

[121] Σ ^{b} α 987.

[122] Σ^{b} α 2, 733, 983.

2) i) Atticistic grammarians. The total number in Σ′′′ is 216.

aa) Phrynichus. 122,[123] comprising 29 coincidences with the epitome,[124] 90 'fragments',[125] and 3 other attributions.[126]

bb) Aelius Dionysius and Pausanias Atticista. The former has 45 plus 2 doubtful,[127] the latter 31 plus 1 doubtful.[128]

cc) Orus. 15 glosses.[129]

ii) Diogenianus. 104 glosses plus 25 doubtful.[130]

iii) Bk.^{V} 26 glosses plus 1 doubtful.[131]

3) i) Harpocration. 8 glosses.[132] Σ^{b} α 282, 2120 and 2506 are in definite Σ′′′ runs; while 851 and 893 are in Σ′ contexts, as is, though less certainly, 1517; and 37 and 319 are if anything in Σ contexts.

ii) Antiatticist. 4 glosses plus 1 doubtful.[133] None is in a definitely non-Σ′′′ position.

iii) Timaeus. 1 gloss.[134] The position is uninformative.

iv) ΔO. 1 gloss.[135] The position is again uninformative.

---

123 It is a strange error of Erbse, Unters. 60, to say that Phryn. is restricted to Σ′.

124 Σ^{b} α 56, 264, 301, 313, 366, 374, 379, 391, 405, 461, 463, 640, 739, 751, 755, 758, 767–8, 799, 819, 821/1, 822/1, 825, 975, 979, 992, 1351, 1528, 1901.

125 Σ^{b} α 60, 145, 234, 242–7, 253–7, 259–60, 262–3, 266–7, 269, 276, 296, 303–4, 310–12, 362–3, 377, 380, 384, 390, 392, 404, 406, 423, 462, 464, 471–2, 602, 746, 748–50, 754, 756, 769, 772/2, 796, 798, 802, 805–14, 820, 916, 976–8, 980–2, 993, 1001, 1350, 1520, 1976, 2093, 2166–7, 2256, 2378, 2407, 2469, 2478, 2480, 2505, 2526, 2536, 2562/2.

126 Σ^{b} α 624, 1835, 2192.

127 Σ^{b} α 51, 249, 300, 309, 349, 359, 378, 407, 483, 497, 611–12, 639, 642, 784, 786–7, 832, 999, 1002, 1007, 1271, 1341, 1455, 1457, 1472, 1566, 1649?, 1650?, 1732, 1899, 1971, 2127, 2141, 2151–2, 2156, 2186, 2213, 2286, 2290, 2311, 2372/1, 2398, 2495, 2524, 2571.

128 Σ^{b} α 46, 54, 61, 88, 99/3, 233?, 248, 252, 268, 273, 277, 409, 430, 483, 496, 604, 834, 991, 994, 1004, 1366, 1778, 1900, 2016, 2149, 2253, 2413, 2432, 2550, 2591, 2596, 2625.

129 Σ^{b} α 632, 747, 1734, 1833–4, 1917, 1919, 2092, 2138, 2145, 2199, 2201, 2285, 2304, 2504.

130 Σ^{b} α 43, 235–6, 239–40, 250, 258, 261, 275?, 280–1, 283–5, 288?, 291, 292?, 295, 307, 347?, 348, 352, 364, 372–3, 417–21, 422?, 426, 458, 469, 482, 583, 599, 603, 605–6, 607?, 609, 614–18, 621–2, 623?, 649–50, 734, 785, 788?, 789–90, 791?, 792?, 800, 824, 912, 948, 962–3, 964?, 995, 1000, 1008–11, 1012?, 1013, 1014?, 1015, 1230–1, 1238, 1239?, 1378, 1456, 1529?, 1533, 1565, 1596?, 1633?, 1634–6, 1649?, 1650?, 1678, 1690, 1697–8, 1715, 1731, 1733, 1739, 1757, 1796, 1811, 1823?, 1891, 1901?, 1902, 1906, 1920, 1975, 1997, 2029, 2039, 2057, 2137, 2158, 2197, 2209, 2210?, 2217, 2257, 2287–8, 2381, 2473, 2479, 2565, 2597, 2627?

131 Σ^{b} α 299, 360, 381, 460, 922, 1229, 1534, 1567, 1740, 1822, 1831, 1888, 1953?, 1973/2, 2014, 2108, 2113/2, 2133/2, 2159, 2202–4, 2289, 2327, 2350/1, 2351, 2354.

132 Σ^{b} α 37, 282, 319, 851, 893, 1517, 2120, 2506.

133 Σ^{b} α 626, 778, 916?, 1286, 2399.

134 Σ^{b} α 490.

135 Σ^{b} α 1805.

c) Σ^b

The number of glosses occuring in B alone or with the Et. Gen. is 213.[136] It is probable that some of these really belong to Σ''' but have been omitted in Ph. Only 85 (40%) have been attributed to known sources. They are here grouped as in the previous two sections.

1) There are 15 Cyril glosses plus one doubtful;[137] 3 from Homeric scholia;[138] and 2 from Apollonius Sophista.[139]

2) Only the two single, unique glosses from Orion and Theognostus[140] come into this category. As well as being the only ones from these authors, they are the only ones where the immediate source is named.

3) i) Diogenianus. 22 glosses with 3 further doubtful.[141]

ii) Atticistic grammarians. There are 21 in all.

aa) Phrynichus. 8 glosses, 3 coincidences with the epitome,[142] 5 'fragments',[143] and one otherwise uncertain.[144]

bb) Aelius Dionysius and Pausanias Atticista. Aelius has 4 plus one doubtful,[145] Pausanias 6.[146]

cc) Orus. 2 glosses.[147]

iii) Bk.^{V} 8 glosses with one doubtful.[148]

iv) Harpocration. 3 glosses.[149]

v) Timaeus. 1 gloss.[150]

It is noteworthy that the same sources are used and reused repeatedly.[151]

---

136 Those with Et. Gen. are Σ^b α 29?, 477, 529?, 887/2, 1088, 1577, 2139?, 2518/2?
137 Σ^b α 6?, 219, 399, 401, 440, 531, 537, 552, 692, 856, 1042, 1067, 1087, 1150, 1161, 1342.
138 Σ^b α 678, 1237, 1360.
139 Σ^b α 370, 412.
140 Σ^b α 204, 731. The citation of Apion in Σ^b α 412 comes from Ap. Soph., although it has been omitted in our epitome-text.
141 Σ^b α 12/1, 26–7, 119?, 121, 475–7, 481, 1142, 1227, 1232–4, 1236, 1355–7, 1358?, 1359–60, 1813, 2012, 2266?, 2629.
142 Σ^b α 730/2, 1347–8.
143 Σ^b α 256, 375, 1342, 1349, 1804.
144 Σ^b α 354.
145 Σ^b α 77, 125, 238, 1358?, 2269.
146 Σ^b α 29, 117, 120, 1051, 1577, 1923.
147 Σ^b α 2147, 2263.
148 Σ^b α 1133, 1459–60, 1497, 1519, 1876, 2126/2?, 2188, 2442/2.
149 Σ^b α 1625, 2117, 2387.
150 Σ^b α 111.
151 Cf. Reitzenstein , Anfang LII.

Although the number of books required for these expansions is not great – an ancestor of B, the Atticists, Harpocration, Diogenianus – they could hardly have been found elsewhere than in Constantinople, and the will to use them would be even more confined to the capital. Their date as already seen is the first third of the 9th century. Johannes Grammaticus, Leo Philosophus, Cometas: these are men who could have been involved, but as with the creation of the original Σ, proof is lacking. The only possible indication is the reference in B at Σ^{b} α 2131 to τὸ ἐτυμολογικόν: if this goes back beyond B and the 10th century, which is perfectly possible, even likely, it may show that the Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων is another creation of the Magnaura school, recently suggested as the origin of the Etymologicum genuinum.[152]

7. The Expansions after α

Although the expansions as we have them in B are largely confined to α, they were made in the later letters also, as is clear from Su. and Ph., where Harpocration, Timaeus, the Atticists, etc. continue to appear. However we can no longer assign them so definitely to particular stages, and by definition they are not part of this edition.

Nevertheless even in these later letters B does contain some glosses or additions to glosses which are also in Su. and Ph., or are also in Ph., or are in neither, and which are not in ACD.[153] It is convenient to call these respectively Σ′, Σ′′′ and Σ^{b}, although it is not immediately obvious that they can be the result of exactly the same processes as in α. If they are, B has been remarkably selective; or we may have here an early stage in the expansions which has been buried in α by more extensive later ones. Another possibility is that some at least are genuine Σ glosses which have been omitted by the hyparchetype of ACD; this is most probable where the gloss derives from Cyril and where it is in its correct alphabetic position (only the case in 10 for Σ′ and 7 for Σ^{b}). However the lists below show that most are, if only slightly, out of position and so likely to have been additions; this is indicated by an * before the number.

Σ′: There are 68 spread evenly from β to χ;[154] 10 are additions to existing glosses; 17 are from Cyril, 2 are Homeric, 1 from Timaeus, 4 from the Atticists, and 5 from Diogenianus.

---

[152] See Alpers, Enzykl.

[153] These have not been recognised previously because of the lack of detailed knowledge of ACD.

[154] I do not count most of ψ and ω, where AD are missing altogether and C is imperfect.

β 11, *24 (K), +60, 109 (K+), *118 (K); γ *51, 72 (K+), *93 (K); δ +5, 10 (K), *+111, +309, 363 (K); ε *153 (Att), +179, +210, *746, +881; η 6 (Hom), *17, *100, 116 (K); θ *99, *110; ι *4; ϰ *93 (D), *373; λ *37, +70, 113 (K); μ 89 (K), 127 (K); ν 85 (Hom); ο *219, *245; π *101, 124 (K), +427, *735 (⟨K⟩), *831, *832; σ 161, 163, +269, 378 (K), *450 (K+); τ 12, +136 (Att), 142 (Tim), *197(D), 235 (D), 268 (D), *275, *277, *318 (Att); υ *22, 119 (⟨K⟩), 139 (K), +190 (K); φ 52, *211 (D), 230 (Att), *260; χ *2, *16, *59, +103, *144.

Σ′′′: There are 56, only 12 of which occur in the letters β to ϱ; 3 are additions to existing glosses; 2 are from Cyril, 14 from the Atticists, and 9 from Diogenianus.

β *12; δ +110 (Att), *317 (Att); ε 727; η +36; ι +2; λ *80 (K), *118(Att), 123 (Att); ο *271 (D), *272 (D), 273; σ 4 (Att), 5 (D), 12 (D), 19 (Att), *21 (D), 26 (D), *40 (Att), *42 (Att), *74, *81, *88 (Att+), 121 (Att), 185, *273, *396 (D), *433; τ 2, *38 (Att), 49, +85, *164, 252, *272 (D), +293; υ *3 (Att); φ *23, *36, 38, *40, *41, *47, *66, 101, 136 (Att), *138 (D), +143 (K), *152, *169, +174, *240, *261(Att); χ 49, 151; ψ 19.

Σᵇ: There are 132, with small groups at the ends of δ, π, and φ, and a large one in χ, where besides 143–146 and 159 there is a sequence 147–158 in reverse alphabetical order; 51 are additions to existing glosses; 10 (?11) are from Cyril, 7 from the Atticists, 9 from Diogenianus, and 2 from Theognostus.

β +60, +117, *123 (Att); γ +68, *71; δ +111, +236, +238, *272, +296, +309, 432, *443 (Theogn.), *444 (Theogn.); ε +96, *131 (K), 135, +171, +249, +251, *+337 (K), +355, *+368 (K), +389, +393, +412, *442, +671, *688, *721, *751, *864, 928 (K), *936, +1016, *1103 (K+); η 2 (K), 3, 4 (K), 5 (K), 7, 8; θ *81, *98 (K); ι +43, +125; ϰ *50, *64, 131, +182, 403, +449, 537, +552; λ *12 (?K), *24, 52, +105; μ +68, 191, +264; ν +120, 128; ξ +10; ο 70 (D), +93, *149, +160, 205, +268; π +45, 201, +267, + 273, +423, 643, *826, *827, *828, *829, *830; ϱ +33; σ+76, 108, +109, +160, +217, 236 (D), +366, 418 (D); τ 35, 104, +132, +153, +170, 180, *+194, +205, +272; υ +89; φ +128, *150, *170, *171 (D), *221 (D), *231, *232; χ *18, +26, *43, *45, 52, *58, *66 (D), +110, *114, *117, *118, 120, 124 (Att), +126, *127, *145 (Att), *146 (Att), 147 (Att), 148 (Att), 149 (D), 150 (?Att), 152 (D), 153 (D), 154, 155, 156, 157, 158, *159; ψ 13; ω 24, 39.

8. The Present Edition

This edition includes 1) the complete text of Σ in its original form, printed for the first time, and 2) the text of Σᵇ for α.

1) The principal witness for deciding the glosses of Σ and their order is the first hand in A; where that is lacking,[155] especially in α, D takes its place; where that too is lacking,[156] C must be used, with caution and generally requiring the support of Σ′.[157] For the sake of completeness, all other glosses in the texts of and by the first hands of D and (except in α) B are included, though some at least of these have probably nothing to do with Σ.[158]

The witnesses for the text are given in round brackets after each gloss. In α these are whichever of ACD are available, plus a reference where necessary to Σ′ as represented by 2) below. In β–ω they are all witnesses, manuscripts or other lexica. Brackets round a witness, e.g. (C) or (sch. Plat. …), indicate that verbal alterations have been made for the internal purposes of that witness; [C] indicates that the text of C is now illegible, but it is a reasonable inference that it originally contained this gloss.

Where a gloss or part of a gloss is an addition to Σ, the stage of the addition (Σ′, Σ′′′, Σ^{b}) is indicated before the witnesses; in the case of complete glosses, the number is also italicised.

2) The edition of Σ^{b} for α contains all glosses in the text of and by the first hand of B, in the order of B.[159] It therefore includes all glosses of Σ which descended to B through Σ′, Σ′′′ and Σ^{b}; of Σ′ which descended to B through Σ′′′ and Σ^{b}; of Σ′′′ which descended to B through Σ^{b}; and of Σ^{b} which descended to B; further a few glosses of Σ which appear to have been accidentally omitted by B are added, but distinguished from those in B by not having an independent number.[160] The glosses of Σ are not reprinted: the lemma is given with a reference to the edition of Σ in 1) above (except in a very few cases where the text of Σ and an addition are inextricably linked).

The stage at which each gloss was added to Σ (Σ′, Σ′′′, Σ^{b}) is indicated in brackets at the end; where there is more than one addition in the same gloss, the indicators are separated by |, which also appears at the appropriate point(s) in the text;[161] in a few particularly complicated cases the

---

[155] A has lost the folios containing α 1–46, 94–267, 314–356, 456–653. In addition it has lost the whole of β, δ 410 to the end of the letter, and everything after χ 142.

[156] D has lost the folios containing α 58–127, 427–98, 758–850, 1026–99. In addition it has lost γ 78–δ 332, ε 200–295, 464–553, 896–988, ϰ 99–248, 542–λ 69, ο 34–115, ο 297–π 50, and everything after π 447.

[157] C is therefore the sole witness for this side of the tradition in α 94–127, 456–98, as well as a few other isolated glosses and from χ 143 on.

[158] For later marginal additions in the manuscripts see the descriptions in sect. 2 above.

[159] Including a few repeated glosses, though these are not printed twice, but treated as e.g. 1324 = 1320.

[160] E.g. 1080A; contrast e.g. 920a, which corrects an editorial mistake in the numbering. That B occasionally omits glosses is clear from the later letters.

[161] See e.g. 12.

addition and its indicator are put in square brackets[162] or described verbally.[163] Exact references to the witnesses are given in first place in the apparatus fontium.

The text is not in general corrected to that of its sources; but I do attempt to give the earliest form which it took within Σ. Correct readings are cited in the apparatus criticus with indications such as 'recte', 'h. e.' or under the name of a scholar, as appropriate.

As references to these texts hitherto have of necessity been by the pages of the editions of B by Bekker (α) and Bachmann, these have been added in the inner margins of the texts of Σ^b (α) and of Σ (β–ω). The exact beginnings of these pages, except where they coincide with the beginning of a gloss, are indicated by ¦. References to the pages of Boysen's edition of A (α) are not given, as it is so incomplete.

The passage to which the gloss originally referred, when it is not cited in the gloss but can be plausibly recognised (see above sect. 5 and 6), is given in the apparatus locorum; + after the reference indicates that the form occurs more than once in that author,[164] the first occurence being quoted; 'al.' following the reference means that the form occurs in some other authors, 'etc.' that it occurs in many. Other relevant passages are cited after a semi-colon. | divides two (or more) forms or meanings in the one gloss.

Abbreviated indications of the immediate source of the gloss are given in the outer margin; the evidence for these will be found in the apparatus fontium. Conjectural attributions are not included in the margin, however plausible.[165] Other parallels are cited in the apparatus only when there is significant verbal agreement. When the agreement (of source or parallel) is exact the text is not quoted.[166]

The apparatus criticus gives only significant variants from the manuscripts and other witnesses. Itacistic and other orthographic errors are cited only if a possible word results from them. Details of accentuation are in general ignored. Variants within a witness such as Su. or Ph. are cited only if there is agreement with another witness or if they seem otherwise important or plausible as corrections. Modern conjectures are cited sparingly, especially in quotations of poetical fragments, and in general only where they are likely restorations.

---

[162] E.g. 834.

[163] E.g. 688, 1973.

[164] In some cases, in particular the Septuagint, a collection is for this purpose treated as one author.

[165] E.g. 'Att' only appears when a gloss has been attributed to a definite Atticist, though it is obvious that many others must derive from Atticistic sources. I am of course aware that many of the attributions by the editors of the Atticists are to a greater or lesser extent conjectural.

[166] E.g. in the apparatus fontium to Σ α 1 Cyril, Hesychius and Apollonius all have the same text as Σ, while in that to α 3 Cyril (g) and Hesychius have the same, while Cyril (v) has the text quoted.

As Σ is virtually completely alphabetised (above sect. 5), only an index of misplaced glosses is required for it. For Σ^b however an alphabetical index is required. I have also provided an index of ancient authors cited, an index of names, and a general index which cover both Σ and Σ^b.

Appendix 1

Glosses or additions to glosses printed by Bachmann, AG i, which come from the margins of B or are by a later hand and have nothing to do with the Συναγωγή are listed here to explain their non-appearance in the text; in the case of complete glosses the lemma only is given, in the case of additions the reference with the added words is given in brackets. Those marked with an * are by the first hand or a contemporary; some of these are discussed in App. 2.

102. 14 ἀντιγράψασθαι[167]
178. 13 (β 13 μανεόμενος)
178. 22 Βαρραβᾶς
179. 7 βάσις, βαθμός
179. 18 (β 36 ὀχυρόν κτλ)
179. 31 (β 47 πολιτεῦσαι κτλ)
180. 11 (β 56 εὐήθης)
180. 13 (β 55 θρύπτεται, γυναιμανεῖ)
180. 22 (β 63 πέμψις)
180. 28 (β 69 ἢ στομάτων ἢ βρωμάτων)
181. 22 (β 87 ἢ στέφος κτλ)
181. 24 (β 88 μερίζει)
181. 26 (β 89 διανεμητής, διαμεριστής)
182. 20 (β 115 εἰρμολόν)
182. 24 βύσσος
183. 4 (β 122 τράπεζα ἢ θυσιαστήριον)
184. 12 γενέσια
184. 19 (γ 30 ἀνδρείως κτλ)
184. 30* γέρρα
185. 3 γήδια
185. 23 (γ 56 λέγεται δὲ κτλ)
185. 27 (γ 58 ἢ ἐπιπόνως κτλ)
186. 6 γνάθοις
186. 20 γογγυσμός
186. 25 γονάς
186. 26 γονυπετεῖ
186. 27 γονήν

[167] This is also printed by Bekker AG i 408. 3–4.

187.9 γρύξαι
187.12 γυμνάσιον
187.18 γυμνασία
188.1* δαιμονίως ἐσπουδακώς
188.29 (δ 35 εἰσφορᾶς ἀπαρχή)
189.4 δεδῃωμένος
189.11* δεδίττονται
189.20 (δ 56 ἄκληρος κτλ)
190.11 (δ 74 δεινά· τὰ χαλεπά)
190.15 δεδεγμένα
191.23 (δ 110 καὶ ἐλθέ)
192.8 δηλήτηριον
192.10 δῆλοι[168]
193.21 (δ 141 ἀντὶ τοῦ ἀμέλει κτλ)
194.4 διάθεσις
194.13* διακορεῖς
195.28 (δ 202 λαμπρὸς φανείς)
195.32 διαπύρως
196.27 (δ 233 φανεροῖ)
197.2 (δ 236 ὑπερεχόντως, ὑπερβαλλόντως)
197.7 (δ 238 διαχώρισις, ἀναρμοσία)
197.24 διαφόρως
198.16* διηγκυλημένον
199.1 (δ 288 ἀνταπόδοσις κτλ)
200.9 (δ 318 ἀντὶ τοῦ δίπλακα, διπλά)
201.8 (δ 351 ὀψηκεύει κτλ)
201.11 (δ 352 ἐπιστάται, ἐπιτηρηταί)
201.23 (δ 364 ὀτρηρός)
202.15 (δ 386 δυσνόητον, κακονόητον)
204.2 (δ 431 δεινότατος, θλιβερώτατος)
204.10 (δ 439 καὶ δωροδοκίαν κτλ)
204.23 (ε 7 ὑπόγυον, νεωστί)
205.17* ἐγκρυφίας ἄρτος
207.29 (ε 85 ἄγε, φέρε)
208.6 (ε 92 ἄγε δή, συγκατάθεσις)[169]
208.9 (ε 94 σχῆμα καὶ ὁμοίωμα)
209.22 εἴπερ
210.1 (ε 135 κερτομία)
210.20* εἰσήγημα

---

[168] In the MS this is placed at the end of the Συναγωγή. It is a Biblical gloss (among the gl. Reg. in A, f. 15).
[169] These words do not appear in the MS at all.

211.30 (ε 173 ἐκφλογιζόμενος [sic], ἐμπυρισθείς)
213.2* ἐκλείαντος
213.4* ἐκκλητεύς
214.23 (ε 243 ἀγαπητικῶς, οἰκειωτικῶς)
215.30 (ε 283 καὶ τὰ λιθοβόλια κτλ)
216.21 (ε 304 σκολαρήκια)
217.6 (ε 318 καθελοῦσα κτλ)
217.25 (ε 337 ἐκοπίασα)
217.26* ἐμνήσθην
219.5 (ε 358 δηλοῖ)
220.21 (ε 396 ἄπιστον κτλ)
220.24 (ε 398 γεγεννημένη ἢ πατριδ( ) ἢ [sic] γεννησαμένη)
222.14 n. (ε 450 διονυσιακοῦ ὕμνου)
224.25 ἐξῇ
225.13 (ε 541 ἔγραψεν)
227.22 (ε 612 ποθεινός)
228.10 (ε 630 εἴργου, ἀπόστρεφε)
230.12 (ε 688 κόρη)
230.32* ἐπιλώπτουσαν
231.10* ἔπιπλα
231.33* ἐπισκήψασθαι
232.3 (ε 735 ἐπιπνίγει, κατασπουδάζει)
232.7 (ε 737 φυλακή, σκέπη)
232.23* ἐπισχεδιάσω
232.29 ἐπὶ τὰ στενά
233.5* ἐπίτριπτον
233.8 (ε 763 παροξυνθείη)
233.21 (ε 772 ζημίαις)
233.22 (ε 773 φρονήσει κτλ)
234.13 ἐπομνύμενον
235.4 ἐπωβελία
235.8 ἐπωνυμίας
235.23* (ε 823 καὶ ἐργολαβῶν κτλ)
235.30 ἐρεσχελεῖται
237.32* ἐσφάδαζεν
238.18 ἐτερέτισεν
239.3 εὐγνωμομῶ
244.21 (ε 1065 ἤτοι ἐπιβλεπόμενοι κτλ)
244.23 ἐφούθ[170]
248.29 ἥδει
249.31 (η 54 καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδίωξεν)

[170] See n. 63.

251.24* ἦν
251.25* ἤν
251.26* ἦν
251.27* ἦν δ᾽ ἐγώ
252.11* ἤρηνταί μοι συνήγοροι
253.17* ἠτιάσατο
254.15 (θ 21 ἢ ἐκ κτλ)
255.5 (θ 42 τὸ βάπτισμα)
256.11 (θ 71 ὁ et ἄνθρωπος ἤτοι εὐνοῦχος)
257.10 (θ 98 δραμόντες, φυγόντες)
260.2* ἰδίας διατριβάς
260.11* ἰεβοῦς
263.27 ἰστέον
266.10* καθωσιώθη
269.13 (κ 111 ἀναπαύσει κτλ)
271.17* κατασοφισθείς
274.26 (κ 256 γεγηρακώς, κεκοπιακώς)
275.5 (κ 263 μελῳδοῦσιν)
275.22 n. (κ 277 not first hand)
276.24 κέρμα
277.3 κευθμῶνος ἐν σήραγγι
281.5 (κ 399 κοίμημα, κῶμα)
281.10* κομψόν
283.31* (κ 475 ἔστι δὲ καὶ κτλ)
284.11* (κ 484 ὁ τόπος κτλ)
285.28 (κ 521 ἡ alt.)
288.27 (λ 45 λέλογχε· μεμοίραται)
289.6 (λ 55 ἱερουργίας)
289.26 n. (λ 74 not first hand)
290.8 (λ 85/86 βούλημα)
290.11 (λ 88 φρονήσεως)
291.1 (λ 111 πενηχρούς [sic])
291.7* λιπόνεως
291.29* λογισμός
292.10 (λ 140 κατὰ τῶν κτλ)
294.19 μαίοτρα
294.23 μαιώσεται
295.16 (μ 35 ἔκφρων)
297.29 (μ 112 τετύφωται)
303.3 (μ 252 ὕμνος, ᾆσμα)
307.16 n. (ν 46 not first hand)
309.24 n. (ν 112 not first hand)
310.11 (ν 123 φραγμός κτλ)

311.21 n. (ξ 24 not first hand)
314.1 (ο 51 θρῆνος)
314.18 οἰογόνῳ
315.5 (ο 73 φέρων)
315.19* οἰσύϊνα γέρρα
315.29 n. (ο 94 not first hand)
316.28 (ο 118 πάμπαν [sic] ὁλικός)
318.18 (ο 173 ἢ ὀφέλησιν)
320.19* ὀρικὰ ζεύγη
320.26 (ο 226 ἢ κόσμον γυναίκιον ἢ ὅλκον [sic])
329.31 (π 124 παραλογισμὸς λέγεται κτλ)
333.5* παρρησιάζεται
333.9 n. (π 207 not first hand)
334.3 (π 231 πίνακας, καυκίας)
336.14 πεπαρῴνηται
337.26 περίγρα
340.15 (π 403 πάντοθεν ὁρώμενον)
343.15* πιτύνη· φλασκίον ἁλιάδων (sic)
348.11 n. (π 609 not first hand)
348.25* προεπεξενῶσθαι
349.11* προῖκα
350.7 (π 659 δοῦλοι)
351.11 (π 692 τὸ πρόθυρον)
352.4* (π 713 προφερεῖς κτλ)
356.10* πυρριχίζει
357.19 (ρ 3 καὶ ἁπλοῦν)
357.20 (ρ 4 δολιογράφος κτλ)
358.22* ῥεπουδιατεύειν
361.4 Σαμά
361.27* σάρεισα
362.14* σαφέστερον
366.5* σκληραύχενας
366.11 (σ 122 Βυζαντίως)
368.3* σοφίαν
369.23 n. (σ 194 not first hand)
369.30* στέγειν
370.13 στέργειν
371.24 (σ 248 ἢ κατασκηνωσάμενοι)
372.14* στρωματόδεσμα
373.1 (σ 275 σπερμολογαί, συλλογαί)
376.14* συνταξάμενος
376.18* συντεταγμένους ῥήτορας
377.30* Σφήττιον

378. 22	(σ 430 κωλύειν)
379. 24*	σωμάτια
381. 16	(τ 21 οἰκονόμοι κτλ)
381. 22*	Ταμύνας
382. 22*	Τέγεα
384. 23*	τερατευόμενος
384. 26*	τερατευσάμενος
385. 11*	τεταρτημόριον
386. 30*	τηλία
388. 6	(τ 193 γράφεται καὶ τιτθή)
398. 10*	ὑποκρέκειν
399. 18*	ὑποπεπτωκότες
400. 18*	ὑπτιάζων
406. 11	(φ 120 ἢ)
408. 26*	(φ 184 καὶ φορμοραφούμεθα κτλ)
411. 2*	φυσκίον
415. 27*	χιτωνίσκους
415. 29*	χλανίσκια
420. 6	(ψ 21 λιτόν, εὐτελές)
420. 11*	ψυχαγωγηθέντες
421. 13*	ὦλλος
422. 17*	ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ

On the other hand Bachmann does not print the following, which are by the first hand in B:

β 60	καταπληκτικός altertum
ε 442	ἔνθα· 〈 〉
ε 828	ἐρικνώμενον· 〈 〉
κ 208	ἐσβέσθη
κ 403	κομῶντα· μελούμενον
ο 268	ξανθῶν (vide app. crit. ad loc.)
π 9	τὰς altertum
π 742	τὸ μέτρον
σ 34	σβῆσαι· παῦσαι
τ 132	τευκτῇ
τ 205	γράφεται τμῆθι
φ 236–7	(explicatio gl. 236 et lemma gl. 237)
χ 126	χρῶα

Appendix 2

The most interesting of the older marginal additions in B (along with an addition in the text at Ba. 122.16) are a series of glosses taken from the scholia on Aeschines. Many of these were printed by Bachmann, AG i, without indicating that they were from the margins; this was pointed out (after Naber, Ph.), by Lieberich, Überlief., who added a few more; additional ones have been identified by Dilts, Sch.Aeschin. and myself.[171] In some the passage of Aeschines is quoted or he is named; others are anonymous. Most are scholia common to the whole tradition, but some are found only in **f**, and only one (1. 82, 180) is not in **f**: **f** is Coislinianus graecus 249, saec. x. It is an obvious inference that it, or its exemplar, was accessible to B, and that the two manuscripts have remained together; I have however been unable to substantiate this from external evidence.

sch. Aeschin.	lemma	Ba.	Aeschin. named	Aeschin. MSS
1. 31, 69 b	ἰδιωτικῶς			f
1. 41, 88	δαιμονίως	188. 1		VxLf
1. 41, 90	ἀνέστησεν			amgVxLSf
1. 49, 109 a	προφερεῖς	352. 4	yes	mVxLSf
1. 51, 111	παρρησιάζεται	333. 5	yes	amgVxLf
1. 53, 123	κυβείῳ	284. 11		amgVxLSf
1. 53, 124 a	τηλία	386. 30		amgVxLSf
1. 64, 147	Κρωβύλος	283. 31		amgVxLSf
1. 70, 155	σαφέστερον	362. 14	yes	amgVxLf
1. 82, 180	εἰσήγημα	210. 20		aVxL
1. 86, 188	ἐμνήσθην	217. 26	yes	amgVxLSf
1. 86, 190 a	ᾐτιάσατο	253. 17	yes	aVLf
1. 94, 203	τερατευόμενος	384. 23	yes	amgVxLf
1. 97, 216	ἔπιπλα	231. 10	yes	f
1. 102, 221	συνταξάμενος	376. 14	yes	amgVxLSf
1. 119, 259	ἀντιγράψασθαι	102. 14	yes	amgVxLSf
1. 119, 260	ἐκλέξαντος	213. 2	yes	f
1. 123, 267	ἐπωνυμίας	235. 8		f
1. 126, 273 a	ἰδίας διατριβάς	260. 2		amgVxLSf
1. 130, 280	ἐπισκήψασθαι	231. 33	yes	amgVxLf
1. 131, 282	χιτωνίσκους	415. 27	yes	amgVxLSf
1. 131, 282	χλανίσκια	415. 29	yes	amgVxLSf

[171] I have added sch. Aeschin. 1. 126, 273 a. Dilts omits to note that the following are Σ^{b} mg: 1. 41, 88; 1. 82, 180; 1. 123, 267; 1. 131, 282; 2. 111, 238; 2. 169, 378 and 383.

1. 132, 283	ὑπτιάζων	400. 18		amgVxLSf
1. 163, 329 a	ἐπωβελίαν	235. 4		amgVxLSf
1. 173, 350 a	ἐργολαβῶν	235. 23	yes	amgVxLSf
2. 4, 11 a	ψυχαγωγηθέντες	420. 11		mgVxLSfD
2. 6, 18	ἀπογνῶναι	122. 16	yes	amgVxLSfi
2. 49, 108	τερατευσάμενος	384. 26		mgVxLSf
2. 68, 144 a	ἐκκλήτευε	213. 4		mgVxLSfi
2. 74, 158	συντεταγμένοι	376. 18		amgVxLSfi
2. 99, 217	στρωματόδεσμα	372. 14		mgVxLSf
2. 111, 238	ὀρικὰ ζεύγη	320. 19		Lf
2. 169, 378	Ταμύναις	381. 22		mgVxLSfi
2. 169, 383	ἦν	251. 24		xLf
3. 113, 254	ἐξέλεγον			VxLSf
3. 116, 259	ὑποπεπτωκότες	399. 18		VxLSf
3. 166, 379	φορμορραφούμεθα	408. 26		xLSf
3. 170, 391	λογισμός	291. 29	yes	Lf

The other group which has been identified is from the scholia on Lucian.[172] All occur in the MS. Γ and some only in it; Γ is Vaticanus graecus 90, saec. ix/x. Some of its scholia are by the text hand, some by the contemporary Alexander, bishop of Nicaea and professor of Rhetoric at Constantinople, ca. 940.[173] Those which occur in B's margins all belong to the former group.[1741]

It is likely that Γ or a close relation, like f of Aeschines, was at an early date in the same location as B; Γ was probably written in Constantinople and seems to have remained there till it went to the Vatican in the 15th century.

sch. Luc.	lemma	Ba.	Luc. MSS
56. 28	διηγκυλημένον[175]	198. 16	ΓVOΩ
63. 12	ἐπίτριπτον	233. 5	ΓCVOΩΔ
138. 19	δεδίττονται	189. 11	ΓV
138. 21	προεπεξενῶσθαι	348. 25	ΓVΩ
145. 9, 257. 9	κάνδυς[176]		ΓCVφΩ, ΓMUR

[172] At least three others are on words which occur in Lucian (Ba. 291. 7 λιπόνεως, 379. 24 σωμάτια, 398. 10 ὑποκρέκειν), but there is nothing corresponding in the surviving scholia.

[173] See Rabe, Überlief. 721 and Sch.Luc.

[174] This has been kindly confirmed for me by Mgr P. Canart.

[175] B² has διηγκυλημένον· ἐν ἐπιτόμω ἔχο**ν**, sch. Luc. correctly -ος· ἐν ἑτοίμῳ ἔχων.

[176] sch. Luc. has κάνδυν· ἱμάτιον Περσικόν, ὡς δέ τινες λέγουσιν ὅτι τὸ ᾽Αρκαδίκιον, B² (as an addition to κ 67 κάνδυς· χιτὼν Περσικός also in sch. Luc. [Δ]) abbreviates to τὸ ᾽Αρκαδίκιον λέγεται.

254.3	ἐγκρυφίας ἄρτος[177]	205.17	Γ
256.19	οἰσύϊνα γέρρα	315.19	ΓUΩ
262.22	στέγειν	369.30	Γ
263.9	σάρεισα (sic)[178]	361.27	ΓRCφM
272.1	πυρριχίζει	356.10	ΓΩ

One gloss, τεταρτημόριον Ba. 385.11, is from the lexicon of Harpocration (see sect. 6). Unusually if not uniquely for the early Byzantine period, it is from the full version, not the epitome (which here is taken into Σ′′ [Su. τ 1017 Ph. 579.10]).[179] Another, Ba. 422.17 ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ, is a Biblical gloss on Matth. 21.9 (though it is not from the common series of such glosses as found in A and B). Another is a Latin derivative, Ba. 358.22 ῥεπουδιατεύειν.

[177] The interpretation in sch. Luc. is ὁ ῥυπαρώτατος, in B apparently ὁ ῥυπαρώτης though the ending is contracted and may be meant for -τατος. At any rate Bachmann's correction ὁ ῥυπώδης is mistaken.

[178] Bachmann misreads the lemma. In sch. Luc. the gloss is in the accusative.

[179] For anther example of the use of the full version of Harp. see apparatus on Σ α 2505.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ

Versio antiqua

A

1 ἀβάλε· εἴθε. (CD Σ′ α 7) K
2 ἄβαλεν· ἔβαλεν. (CD Σ′ α 8) K
3 ἄβαπτος· ἀστομώτατος. (CD Σ′ α 9) K
4 ἀβασάνιστος· ἀγύμναστος. ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσιν τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας γ′ (fr. 9) τῷ ἀβασανίστως ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀδύνης. (CD Σ′ α 11) K+Att
5 ἄβατον· ἱερόν, ἀπρόσιτον, ἔρημον. (CD Σ′ α 10) K
6 ἀβέβηλος· καθαρός. (CD Σ′ α 13) K
7 ἀβελτερία· ἀνοησία. (CD Σ′ α 14) ?K
8 ἀβέλτερος· ἀνόητος. (CD Σ′ α 15) K
9 ἀβίωτον· κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν. (CD Σ′ α 16) K
10 ἀβλεπτήματι· ἁμαρτήματι, ἄνευ βουλῆς. (CD Σ′ α 17) K
11 ἀβληχρήν· ἀσθενῆ. βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. (CD Σ′ α 18) K
12 ἀβούλητον· κακὸν ἀθέλητον, ὃ οὐ θέλει τις. (CD Σ′ α 20) K

---

2 ∗ **3** ∗ **6** Procop. Aed. 1. 1. 65; ἀβεβήλων Plut. Brut. 20. 6, al. **10** ∗ **11** E 337 **12** Plat. Leg. 733 d, etc.

---

1 Cyr. (g) αβα 1, Hsch. α 60, Ap. Soph. 2. 15 **2** Cyr. (vg) αβα 2 **3** Cyr. (g) αβα 9, Hsch. α 68; Cyr. (v) αβα 8 ἄβαπτον· ἀστομώτατον **4** Cyr. (vg) αβα 7/8 ἀβασάνιστον· ἀγύμναστον ἢ ἀνεξέταστον …; Hsch. α 89 ἀ.· … ἀγύμναστος, 88 ἀβασάνιστα· ἀνεξέταστα; lex. Vind. α 34 ἀ.· ἀντὶ τοῦ ἀνεξέταστος ἀπὸ βασάνου τῆς λίθου …, sch. Thuc. 1. 20. 1 ἀβασανίστως· ἡ λέξις μετενήνεκται ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς λίθου ἥτις τὸν χρυσὸν δοκιμάζει; Phryn. P. S. fr. †39 **5** Cyr. (vg) αβα 5/6 **6** Cyr. (P) αβε 5; Cyr. (vg) αβε 3, Hsch. α 101 ἀβέβηλον· καθαρόν **7** Cyr. (vg) αβε 1, Hsch. α 106 ἀ.· ἄνοια **8** Cyr. (vg) αβε 2, Hsch. α 108, sch. Ar. Nub. 1201 **9** Cyr. (pd ap. Latte), Hsch. α 129 **10** Cyr. (vg) αβλ 2, Hsch. α 136 **11** Cyr. (vg) αβλ 5; Cyr. (P ap. Latte), Hsch. α 147, sch. D E 337 ἀ.· ἀσθενῆ, sim. Ap. Soph. 2. 22 **12** Cyr. (vg) αβο 2; Cyr. (P ap. Latte), Hsch. α 170 ἀ.· ἀθέλητον

---

fort. hic includere debui gl. ἄατος (Σ′ α 6, pars prima) atque ἀβακήμων et ἀβακῆσαι (Σ′ α 51, 52), nam C (ubi nunc legi nequeunt) eas praebuisse testantur de Boor et Reitzenstein; vid. praef. sect. 2, adn. 13

1 εἴθε (C?)D Ph.^{b} ἄβαλε εἴθε B (Ap. Soph.; Cyr. + θρηνητικόν) εἴθε ἄβαλε Su. Ph.^{z} εἴθε· ʿἄβαλε 〈 〉ʾ Stephanus **2** an ex -α βάλεν? nisi conf. Schwyzer, Gr. Gr. i. 654. 3 c **3** ἀστόμωτος Cyr.(?) **4** γ′ DB γ′ λόγῳ Ph. om. Su. | τὸ DB Ph. | ἀβασάνιστος Ph. **6** ὁ καθαρός Su. **7** ἀβελτηρία CD Su. **8** ὁ ἀνόητος Ph. **9** ἀηδῆ Cyr.(?), Hsch. **10, 11** D 11, 10 C ut vid. **10** ἄνευ βουλῆς om. C Σ′ (Hsch.) **11** ἀβληχρές (et ἀσθενές) Cyr. ἀβληχρῆ Ph. (Hsch.) **12** κακόν in le. Su. | ὃ – fin. om. C ut vid.

κ **13** ἀβουλία· ἀπαιδευσία, ἄνοια. (CD Σ′ α 21)
κ **14** ἀβούλως· ἀφρόνως, ἀμαθῶς. (CD Σ′ α 22)
⟨κ⟩ **15** ἅβρὰ βαίνων· θρυπτόμενος, βλακευόμενος. (D Σ′ α 28)
κ **16** ἄβραι· νέαι δοῦλαι. (CD Σ′ α 30)
κ **17** ἀβραμιαῖος· γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής. (CD Σ′ α 31)
κ+ **18** ἁβροδιαίτῃ· τρυφερᾷ ζωῇ καὶ ἁπαλῇ. (CD Σ′ α 32)
κ **19** ἁβροδίαιτος· τρυφητής, τρυφερόβιος. (CD Σ′ α 33)
20 ἁβρὸς λειμών· καινότερος καὶ εὐθαλής. (CD Σ′ α 34)
κ **21** ἁβρός· λαμπρός, τρυφερός, ἁπαλός. (CD Σ′ α 35)
κ **22** ἁβροσύνη· φαιδρότης. (CD Σ′ α 36)
κ **23** ἀβροτήμων· ἁμαρτωλός. (CD Σ′ α 38)
κ **24** ἁβρότητι· τρυφερότητι, ἁπαλότητι. (D Σ′ α 39)
κ **25** ἄβροτον· ἄψυχον, ἀναίσθητον. (CD Σ′ α 40)
κ **26** ἁβροχίτων· τρυφερὰ φορῶν. (CD Σ′ α 41)
κ+ **27** ἁβρύνεται· κοσμεῖται, θρύπτεται, καυχᾶται. (CD Σ′ α 42)
κ **28** ἀβύρβηλον· ἀναίσχυντον, ἀπεχθές. (CD Σ′ α 43)
29 ἀγαθά· ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν (Anab. 4.4.9, Cyr. 4.5.4) τῇ λέξει. (CD Σ′ α 63)
30 ἀγαθικά· τὰ σπουδαῖα. (D Σ′ α 65)
κ+ **31** ἄγαλμα· πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται. ἀγάλματα δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. (CD Σ′ α 64)

---

13 Thuc. 1.32.4, etc. **15** Eur. Tro. 821 **16** LXX Gen. 24.61 +, al. **17** LXX 4 Macc. 9.21, al. **18** ∗ **20** cf. Ael. fr. 123 λειμὼν νοτερός τε καὶ ἁβρὸς καὶ εὐθαλής **22** ∗; ἁβροσύνῃ Eur. Or. 349 **23** ∗ **25** Aesch. Prom. 2 v.l. (?) **26** Greg. Naz. c. 1.2.28.163, al.; ἁβροχίτωνας Aesch. Pers. 543 **28** ∗ **30** ∗; ἀγαθικῶν Epich. fr. 97.12 **31** Δ 144 +

---

13 Cyr. (vg) αβο 1; Cyr. (P) αβο 5 ἀ.· ἀπαιδευσία **14** Cyr. (vg) αβο 3, Hsch. α 173 **15** gl. Ath. 202.18 **16** Cyr. (vgP) αβρ 28/32, Hsch. α 179 **17** Cyr. (vg) αβρ 27; Hsch. α 181 ἀ.· … γιγαντιαῖος **18** Cyr. (vgP) αβρ 9/33 ἁ.· τρυφερᾷ ζωῇ (…) **19** Cyr. (vg) αβρ 7 **21** Cyr. (vgP) αβρ 5/35; lex. Greg. 157.2 ἅβρούς· τρυφερούς **22** Cyr. (vg) αβρ 23, Hsch. α 203; Cyr. (P) αβρ 39 ἁβροσύνην· φαιδρότητα **23** Cyr. (vg) αβρ 3, Hsch. α 206 **24** Cyr. (vg) αβρ 4, Hsch. α 209 **25** Cyr. (g) αβρ 24 **26** Cyr. (g) αβρ 20, lex. Cantabr. 9.3; Cyr. (v) αβρ 19 ἁβροχίτωνος· τρυφερὰ φοροῦντος **27** Cyr. (vg) αβρ 21 ἁ.· κοσμεῖται, θρύπτεται; Hsch. α 215 ἁ.· κοσμεῖται **28** Cyr. (vg) αβρ (sic) 15, Hsch. α 229 **31** Cyr. (Pn ap. Latte), Hsch. α 263, lex. Greg. 159.1, Ap. Soph. 6.30 (cf. sch. D Δ 144, sch. γ 274), sch. Ar. Vesp. 313 ἄ.· πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται

---

13 ἄγνοια B **18, 19** D 19, 18 C **18** dat. C(?)D(?)B Su. (A) (Cyr.), nom. Su. (cett.) Ph. ἁβρᾷ διαίτῃ Reitzenstein **19** τρυφητής om. C **20** καὶ νότερος Markland **21** τρυφερός ante λαμπρός B om. C (Cyr. (P)) **24** ἁπαλότητι om. BD **25** ἀναίσθητον C(?)D Su. Ph. ἀσθενές B **26** ὁ τρυφερὰ Ph. (lex. Cantabr.) **27** κοσμεῖται et καυχᾶται om. C **28** ἀπεχθῆ Cyr. ἐπεχθές Hsch. **29** τῇ λέξει Ξεν. C **31** δὲ om. CD

32 ἀγάμενος· θαυμάζων. (CD Σ′ α 69) K
33 ἀγάννιφον· λίαν χιονιζόμενον. (CD Σ′ α 70) K
34 ἀγαπητὰ ἤθη· τὰ καλὰ καὶ ἀγαθά. (CD Σ′ α 79)
35 ἀγανοφροσύνη· προσήνεια, πραότης. (CD Σ′ α 71) K
36 ἀγανώπιδος· πραεία βλεπούσης. (CD Σ′ α 72) K
37 ἀγαπητόν· τὸ ἠγαπημένον ἢ τὸ μονογενές. (CD Σ′ α 80) ?+Hom
38 ἀγάσαιτο· θαυμάσειεν. (CD Σ′ α 82) K
39 ἀγάστονος· πολυστένακτος. (CD Σ′ α 85) K
40 ἀγαστοῦ· θαυμαστοῦ. (CD Σ′ α 83) K
41 ἀγαυρίαμα· ἔπαρμα. (CD Σ′ α 89) K
42 ἀγασθῶ τινι· ἀντὶ τοῦ θαυμάσω τινά. Ξενοφῶν (Cyr. 2.4.9)· ‘ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν.’ (CD Σ′ α 86)
43 ἄγγαρος· ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. ὅθεν ἀγγαρείαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν καὶ ἐκ βίας γινομένην ὑπηρεσίαν. (CD Σ′ α 88) K
44 ἀγγελιαφόρος· πρεσβευτής. (CD Σ′ α 90) K
45 ἄγε δῆτα· φέρε, κόμιζε, δεῦρο. (CD Σ′ α 93) K+
46 ἄγειν καὶ φέρειν· τὸ λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν. ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα καὶ ἐπὶ ἀψύχων καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. (CD Σ′ α 94) K+

---

33 A 420 +, etc. **34** Xen. Mem. 3.10.5 **35** λ 203, al.; ἀγανοφροσύνῃ Ω 772 **36** ∗ **37** Z 401 + **39** μ 97, etc. **40** Plat. Crat. 422 a **41** LXX Jer. 31.2, etc. **43** Men. fr. 164 +, al. **46** Dem. 9.52

---

32 Cyr. (vg) αγα 7 ἀγάμενον· θαυμάζοντα; Cyr. (vgAP) αγα 8/31, Hsch. α 295 ἀγάμενοι· θαυμάσαντες **33** Cyr. (npw ap. Latte), Hsch. α 315; u (α 19) ἀ.· ἄγαν χιονιζόμενον, sch. D A 420 ἀ.· τὸν λίαν νιφόμενον **35** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. α 316; cf. sch. D Ω 772 ἀγανοφροσύνῃ· πραότητι, φρενῶν προσηνείᾳ, Ap. Soph. 7.31 ἀ.· ἡ τῶν φρενῶν προσήνεια **36** Cyr. (vgA) αγα 4/27, Hsch. α 319 **37** sch. D Z 401, u (α 12), Hsch. α 325, EM 8.53 ἀ.· μονογενῆ **38** Cyr. (vgP) αγα 11/35, Hsch. α 348 **39** Cyr. (vg) αγα 12, Hsch. α 346 **40** Cyr. (P ap. Latte); Hsch. α 349 ἀγαστός· θαυμαστός **41** Cyr. (vAP) αγα 19/51, Hsch. α 368, Et. Gud. 6.1 (plerique +) **43** Cyr. (vg) αγγ 1; Cyr. (A) αγγ 5, Hsch. α 374a ἄ.· ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος; Cyr. (A) αγγ 12 ἄγγαρον· ἄγγελον ἢ ὑπηρέτην ὅθεν ἀγγαρείαν τὴν ἀνάγκην καὶ ὑπηρεσίαν **44** Cyr. (g) αγγ 2, Hsch. α 378; Cyr. (A) αγγ 7, Et. Gud. 7.37 ἀγγελιαφόρον· πρεσβευτήν **45** Cyr. (vgA) αγγ 5/18 ἄ.· φέρε, κόμιζε (+ βλέπε); cf. Cyr. (vg) αγε 15 ἄ. δ.· φέρε δή, Hsch. α 410 ἄ. δ.· δεῦτε δῆτα **46** Cyr. (vgA) αγε 17/36, Bk.^{V} 206.14 ἄ. καὶ φ.· λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν. ἤγετο μὲν τὰ ἔμψυχα , ἐφέρετο δὲ τὰ ἄψυχα; Hsch. α 411 ἄ. καὶ φ.· τὸ λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν; Et. Gud. 9.14 ἄ. καὶ φ. διαφέρει· ἄγεται μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα βαστακτῇ, cit. E 483–4, δ 622

---

34 · ἤθη D om. C **35** προσήνεια om. C **36** πραεια var. accent. DB Ph. πραέα Su. (C incert.) πραείας, καλως Cyr. (vg), Hsch. πραείας πραϋ Cyr. (A) **37** ἢ τὸ] καὶ B **40** -ός· -ός Su. (Hsch.) **42** τινι, ἀντὶ τοῦ et τινά om. C **43** λέγω C λέγομεν post ἀγγαρείαν B Su. | τὴν ἐκ B Su., fort. recte **45** δεῦρο om. C **46** ἄγειν δὲ – ἀψύχων καὶ om. C | e.g. ἀπάγειν ⟨ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ ἐμψύχων, φέρειν δὲ⟩

?K **47** ἀγειοχώς· ἐνέγκας. (ACD Σ′ α 96)
⟨K⟩ **48** ἀγείρει· συνάγει. (ACD Σ′ α 97)
K+Att **49** ἀγελαῖος· ἰδιώτης. ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. (ACD Σ′ α 99)
K **50** ἀγεννῶς· ἀνάνδρως. (AD Σ′ α 100)
Hom **51** ἀγέραστος· ἄτιμος. (ACD Σ′ α 101)
K **52** ἀγερωχία· ὑπερηφανία. (ACD Σ′ α 102)
K+Hom **53** ἀγέρωχος· ἔντιμος, ἀνδρεῖος. (ACD Σ′ α 103)
54 ἄγετε· τὸ ἡγεῖσθε καὶ οἴεσθε. (ACD Σ′ α 104)
K **55** ἄγευστοι· ἄπειροι. (AD Σ′ α 106)
?Hom **56** ἀγήνωρ· ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος ἢ ὁ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρείᾳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον. ἔστι δὲ καὶ κύριον. (A(C)D Σ′ α 136)
57 ἀγη· θαῦμα, χαρά, ἀπιστία, ζῆλος. παρ᾽ Ἡροδότῳ (6. 61. 1) βασκανία. παρ᾽ Ὁμήρῳ (Φ 221+) ἔκπληξις. πληγή, θραῦσις, κλάσις, ἀπώλεια. ἔνιοι δὲ ἱερεῖα. (ACD Σ′ α 108)
Att **58** ἄγημα· τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως. (AC Σ′ α 135)
⟨K⟩ **59** ἀγήρω· τὰ μὴ γηρῶντα. (AC Σ′ α 137)
60 ἁγιάσαι· καρπῶσαι, καῦσαι ἁγίως. (AC Σ′ α 138)

---

47 LXX 3 Macc. 5. 45 **51** A 119, etc. **53** ἀγέρωχον λ 286 **56** B 276 +; I 699; Δ 467 + **59** M 323 +, etc. **60** LXX Ex. 29. 36, NT 1 Thess. 5. 23, etc.

---

47 Cyr. (vgA) αγη-αγι 13/38 ἀγηόχασιν· ἤνεγκαν, Hsch. α 516 ἀγήοχα· ἤνεγκα, Hsch. α 517 ἀγηοχότων· … ἐνεγκάντων **48** gl. Ath. 203. 22; Cyr. (p ap. Latte), Hsch. α 417 ἀγείρειν· συνάγειν, συναθροίζειν (om. Cyr.), Cyr. (vgA) αγε 11/26 ἀ.· συναθροίζει **49** Hsch. α 282 ἀ.· ἰδιώτης; Cyr. (v) αγη 7 ἀγελαίων· ἰδιωτῶν; Ael. D. α 17 ἀ.· ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων **50** Cyr. (P) αγε 44 (+); lex. Vind. α 39 ἀγενής· ὁ ἄνανδρος **51** sch. min. (P. Oxy. 2405 v 166) A 119, Hsch. α 448, gl. Ath. 204. 2; Cyr. (v) αγε 12 ἀγέραστοι· ἄτιμοι … **52** Cyr. (vgA) αγε 14/29 ἀγερωχίας· ὑπερηφανίας **53** Cyr. (vg) αγε 13 ἀ.· … ἔντιμος …; Cyr. (A) αγε 27, Hsch. α 462 ἀγέρωχοι· … ἔντιμοι …; Epim. Hom. AO 1. 29. 32 ἀγερώχων· … ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἄγαν ἐντίμους …; sch. D K 430 ἀγέρωχοι· … δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους καὶ ἐντίμους **54** cf. lex. Vind. α 22 … ἄγει ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται … **55** Cyr. (vgA) αγε 10/25, Hsch. α 464 **56** sch. D I 398 ἀ.· νῦν ἄγαν ἀνδρεῖος· ὁτὲ δὲ ὁ αὐθάδης καὶ ὑπερήφανος; Hsch. α 491 ἀ.· ὑπερήφανος, αὐθάδης, ἀνδρεῖος. καὶ ὄνομα κύριον; Cyr. (vg) αγη-αγι 5 ἀ.· ὑπερήφανος, αὐθάδης; Ap. Soph. 7. 16 ἀ.· ἤτοι ἄγαν ἀνδρεῖος … ἢ αὐθάδης καὶ ὑβριστής, gl. Nicephor. AO 2. 431. 4 σημαίνει δὲ τὸ ἀ. τρία· τὸν αὐθάδη [K 695–6] καὶ τὸν ἀνδρεῖον [β 103] τουτέστιν ἡ ἀνδρεία ψυχή. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον **57** sch. D Φ 221 ἄ.· ἔκπληξις, θαῦμα **58** Ael. D. α 18 **59** Hsch. α 494 ἀ. (acc. sg.)· … μὴ γηρῶντα, sch. D ε 218 ἀγήρως· μὴ γηρῶσα

---

47 ἀγηοχώς CD Σ′ **48** συναγείρει B **49** ἢ ὁ] ἀνὴρ D **52** ἡ ὑπερηφάνια C **54** -ται· -σθαι -σθαι BC (nisi νομίζειν pro οἴεσθαι) Ph. (ἄγεσθαι Hase) **55** ἄγευτοι B **56** ὁ² om. Su. | ἐν] ἐπ᾽ Mehler | καὶ² om. A | ὄνομα add. ante κύριον C Ph.ᶻ, post κύριον B Su. **57** confunduntur ἄγη, ἀγή et ἄγος | καὶ ζῆλος Ph. om. C | Ἡρωδιανῷ EM | καὶ βασκανία Ph. | Ὁμήρῳ δὲ Ph. | πληγή etc. amissa in D | δὲ om. A Su. **58** ἱππέων C (Hsch., Eust.) recte | οἱ] τινες C **59** γερῶντα B

61 ἁγιάσατε· προευτρεπίσατε, κηρύξατε. (AC Σ′ α 140) K
62 ἁγιστείας· ἁγιωσύνης, καθαρότητος, λατρείας. (AC Σ′ α 141) K
63 ἁγιστεύειν· ἁγιάζειν. καὶ ἁγιασθέντων· ἀφιερωθέντων. (AC Σ′ α 142)
64 ἁγιστεύσαντες· τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες. (AC Σ′ α 143)
65 ἀγκαλίδα· μερίδα. (AC Σ′ α 144) K
66 ἀγκύλια· οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων. (AC Σ′ α 149)
67 ἀγκυλομῆται· σκολιόβουλοι. (AC Σ′ α 150) Att
68 ἀγκύλον· καμπύλον, ἐπικαμπές. (AC Σ′ α 151) ?+K
69 ἀγκυλόχειλος· σκολιόχειλος. (AC Σ′ α 152) ⟨K⟩
70 ἀγλαΐα· λαμπρότης. (AC Σ′ α 159) ⟨K⟩
71 ἀγλαΐαις· λαμπρότησιν. (A Σ′ α 159A) ⟨K⟩
72 ἀγλαόκοιτος· πάνυ τίμιος. (A Σ′ α 160)
73 ἀγλαότιμον· λαμπρόν, τετιμημένον. (AC Σ′ α 161) K
74 ἄγμασι· κλάσμασι, τροπαῖς. (AC Σ′ α 165) ⟨K⟩
75 ἁγνεία· καθαρότης. (AC Σ′ α 168) K
76 ἄγνυται· κλᾶται. (AC Σ′ α 170) K
77 ἀγνωμόνως· ἀνοήτως ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι (Rep. 450 d +) ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεῖς. (AC Σ′ α 171) K+
78 ἀγνῶτας· μὴ ἐπιγινωσκομένους. (A(C) Σ′ α 169)
79 ἀγκράτος ἐλαύνοντα· Ξενοφῶν (Equ. 8. 10), ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. (AC Σ′ α 158) ?Att

---

61 LXX Joel 1. 14, etc. **64** ∗ **65** LXX Job 24. 19, etc. **67** ∗; ἀγκυλομήτεω B 205 + **68** Z 39, etc. **69** Greg. Naz. c. 1. 2. 2. 625; ἀγκυλόχειλαι Π 428 + **72** ∗ **73** Orph. Hymn. 12. 8 **74** ∗ **76** Eur. Hel. 410, al.

---

61 Cyr. (g) αγι 14; Cyr. (vA) αγι 1/29, Hsch. α 507 ἁ.· κηρύξατε **62** Cyr. (vgA) αγη-αγι 8/24 **65** Cyr. (vgA) αγκ 4/19; Hsch. α 530 ἀγκαλίδες· … μερίδες **67** Paus. Attic. α *16; sch. min. (P. Oxy. 3832. 6) B 205 ἀγκυλομήτεω· ἤτοι σκολιοβούλου ἢ …, cf. Cyr. (vgA) αγκ 3/12 ἀγκυλομήτης· σκολιὰ βουλόμενος, sim. Hsch. α 569 **68** Cyr. (vgA) αγκ 2/10, Hsch. α 567 ἁ.· ἐπικαμπές; sch. D E 209 ἀγκύλα· ἐπικαμπῆ **69** gl. Ath. 204. 26, gl. Dionys. 23B ἀγκυλόχειλον· σκολιόχειλον **70** gl. Ath. 204. 32, gl. Dionys. 23B **71** cf. gl. Ath. 204. 33 ἁ.· καλλοναῖς **73** Cyr. (A) αγλ 8, Hsch. α 608; Cyr. (vg) αγλ 2 ἀγλαότιμος· λαμπρός **74** Hsch. α 603 ἄ.· κλάσμασι **75** Cyr. (vg) αγν 1; Cyr. (A) αγν 9, Hsch. α 654 ἁγνείας· καθαρότητος **76** Cyr. (gA) αγν 7/13, Hsch. α 669 **77** Cyr. (vg) αγν 5 ἀ.· ἀχαρίστως (ἢ) ἀνοήτως; Cyr. (A) αγν 11, Hsch. α 675 ἀ.· ἀνοήτως; lex. Vind. α 41, lex. Cantabr. 10. 9 ἀγνώμονες· οἱ ἀχάριστοι, παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς **78** cf. Cyr. (vg) αγν 3, Hsch. α 677 ἄγνωστος· ὁ μὴ ἐπιγινωσκόμενος **79** Phrynicho trib. de Borries p. xxxix, coll. Σ′′′ (Σ^{b} α 276)

---

62 ἁγιστείαις B **63** ἁγιαστεύειν C | καὶ ἀφιερωθέντων C | ἁγίζειν· ἁγιστεύειν. καὶ ἁγισθέντων· ἀφιερωθέντων Mehler **64** ἐπιτελέσαντα C **67** σκολιόβολοι A οἱ σκολιόβουλοι Su. **68** ἀγκύλων· καμπύλων ἐπὶ σκοπαῖς (h. e. σκολιόν ? Haslam) C **72** ἀγλαόκυτος A ἀγλαοκύδης Bekker **73** λαμπρῶς Cyr. (A), Hsch. | τετιμημένον om. B (cf. Cyr. (vg)) **74** κλίσμασι C **77** ἀχαρίστως, ἀνοήτως C **79** ἄγκρατος vel ἄνκρατος Su.(1) ἀκρατῶς B ἀνὰ κράτος Su.(2) (codd. Xen.) ανακρατως A (contra ord.; ανα inusitate in mg. se proicit) ἀγακρατῶς C; verisimile videtur Σ legisse αγ- cum ανα- (vel ut corr. vel ut glossema) sscr., et hoc ab ἄγ κράτος derivari (cf. Aesch. Supp. 550 ἄγ γύαλα); cf. etiam Σ^{b}α 276

80 ἀγλευκέστερον· ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον. Ξενοφῶν Ἱέρωνι (1.21). (AC Σ′ α 163)
81 ἀγομένων τῶν ἡμετέρων· ἀντὶ τοῦ ἁρπαζομένων καὶ ληστευομένων. (AC Σ′ α 173)
K **82** ἀγοραίαν· τὴν δίκην, τὴν δικαιολογίαν. (AC Σ′ α 175)
Att **83** ἀγοράζειν· τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. (AC Σ′ α 174)
K **84** ἀγοραῖοι· οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. (AC Σ′ α 178)
K **85** ἀγορανομίας· λογιστείας. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πόλεων ὤνια. (AC Σ′ α 180)
K **86** ἀγορήν· ἐκκλησίαν. (AC Σ′ α 179)
K **87** ἀγορηταί· σύμβουλοι, φρόνιμοι. (AC Σ′ α 182)
K+ **88** ἄγος· μίασμα. ἢ ἀγκών. (AC Σ′ α 184)
K **89** ἁγός· ἡγεμών. (A(C) Σ′ α 183)
K **90** ἄγραυλοι· οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι. (AC Σ′ α 185)
K+ **91** ἀγυρτής· ἐπαίτης, φιλοκερδής. (AC Σ′ α 193)
K **92** ἄγραφα· ἀδικήματα οἱονεὶ ὑπὲρ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. (AC Σ′ α 187)
K **93** ἀγωνιῶ· κινδυνεύω. (AC Σ′ α 229)
94 ἀγωνοθέτης· ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. (C Σ′ α 232)
K **95** ἀγριόθυμος· ἄγριος τῇ ψυχῇ. (C Σ′ α 190)
96 ἀγροῖκος· ἄφρων, δύσκολος. (C Σ′ α 186)

---

82 ∗ (sens.) **84** Phil. Jud. spec. leg. 4.193, al. **85** LXX 2 Macc. 3.4, al. **86** A 305 +, etc. **87** Γ 150, al. **89** Δ 265 +, etc. **90** Σ 162 +, al.

---

82 Cyr. (A) αγο 38, Hsch. α 703; lex. Cantabr. 10.17 fin. καὶ ἀγοραία δίκη· ἡ δικαιολογία **83** Ael. D. α 23 **84** Cyr. (vgA) αγο 9/20, Hsch. α 704 **85** Cyr. (vg) αγο 5; Cyr. (A) αγο 17 ἀ.· λογιστείας **86** Cyr. (vgA) αγο 10/22 (+), sch. D A 54, u (α 49) **87** Cyr. (A) αγο 29; Cyr. (vg) αγο 6/11 ἀγορητής· σύμβουλος, φρόνιμος …; sch. D Γ 150 ἀ.· … σύμβουλοι **88** Cyr. (vgA) αγο 8/19 **89** Cyr. (v) αγο 7, Hsch. α 736, sch. D Δ 519, Ap. Soph. 4.7 (+); Cyr. (A) αγο 31, u (α 63) ἀγοί· ἡγεμόνες; Philop. diff. B 9 ἀ.· ὁ ἡγεμὼν ὀξύνεται **90** Cyr. (vg) αγρ 8; Cyr. (A) αγρ 16, Hsch. α 751 ἄ.· οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες; sch. D κ 410, Ap. Soph. 6.13 ἄ.· (οἱ) ἐν ἀγρῷ (-οῖς sch.) αὐλιζόμενοι **91** Cyr. (vg) αγυ 1, Hsch. α 866 ἀ.· … ἐπαίτης … **92** Cyr. (vgA) αγρ 13/37, Hsch. α 756 **93** Cyr. (vgA) αγο 1/αγω 3/9, Hsch. α 960 **94** lex. Cantabr. 9.13; cf. Hsch. α 962 … ὡς δὲ Νίκανδρος (Thyatirenus) ἀθλοθέτης μόνα γυμνικά, ἀγωνοθέτης δὲ ὁ τὰ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος **95** Cyr. (vgA) αγρ 9/17

---

80 ἀντὶ τοῦ om. B Ph.^{b} **81** τῶν ἡμερῶν Σ′′′ om. C | ληστευομένων καὶ ἁρπαζομένων B **82** τὴν^{1} om. et δίκην in le. recte Su. (cf. lex. Cantabr.) τὴν δίκην om. Ph. (Hsch.) | τὴν^{2}] καὶ C om. Hsch. **83** διατρίβων C **84** ἀνατρεφόμενοι C **87** σύμβολοι B **88** ἀγκών ad gl. ἀγοστός primitus pertinuisse vidit Theodoridis, coll. Ap. Soph. 4.27, Hsch. α 737 (sch. D P 315 add. Conomis) **90** διανυκτερεύοντες ἢ om. C | ἢ αὐλιζόμενοι om. Bk.^{V} **92** ἀδικήματα Σ′ (Hsch., Cyr.) (in le. ponunt edd.) ἀδοκίμαστα A om. C | οἷον Ph. om. B (Cyr.?, Hsch.) | γέγραπται] κεῖται Ph. **94** ὁ^{1}] ἀγωνοθέτης μὲν κυρίως ὁ B | σκηνικοῖς] κυνικοῖς B

97 ἀγροῖκος· ὁ ἐν ἀγρῷ οἰκῶν. (C cf. Σ′ α 188) ?K
98 ἀγρῶσται· οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος. ῞Ομηρος (ε 53)· ἴχθῦς ἀγρώσσων.᾽ (C Σ′ α 201)
99 ἀγυιαί· ἄμφοδα, ῥῦμαι. ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πως γυῖα καὶ μέλη καὶ κάμψεις. τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους, καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν. (C Σ′ α 204) K+
100 ἄγχι· ἐγγύς. πλησίον. (C Σ′ α 206) K+
101 ἀγχίνοια· σύνεσις. (C Σ′ α 212) K
102 ἀγχίνους· συνετός, ὀξὺς τὸν νοῦν. (C Σ′ α 213) K+
103 ἄγχιστα· ἔγγιστα. (C Σ′ α 214) Hom
104 ἀγχιστεία· συγγένεια. καὶ ἀγχιστεῖς· οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ᾽ ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται. (C Σ′ α 215) K+Att
105 ἀγχιστίνδην· τὸ κατὰ ἀγχιστείαν, ὥσπερ ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην, ἐπιρρηματικῶς. (C Σ′ α 216)
106 ἀγχιτέρμων· ὁ γείτων. ((C) Σ′ α 221) K
107 ἀγχοῦ· ἐγγύς. (C Σ′ α 218) K
108 ἀγχίστροφοι· ἐγγὺς στραφέντες. (C Σ′ α 217) ?K
109 ἀγχιτέρμων· ὁ ὅμορος. ((C) Σ′ α 221)
110 ἀγχώμαλον· ὁ πλησίον ὁμαλοῦ τόπος. (C cf. Σ′ α 219)
111 ἀγώγιον· τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης. οὕτω Ξενοφῶν (Cyr. 6. 1. 54). (C Σ′ α 220)
112 ἀγωγεῖ· τῷ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος. (C Σ′ α 223) ?Att

---

99 β 388 +, etc. **100** E 185 +, etc. **103** B 58 +, etc. **105** ∗ **107** B 172 +, etc. **112** Xen. Equ. 6. 5 +

---

97 Cyr. (A) αγρ 29, Hsch. α 816 ἀ.· ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων; lex. Vind. α 144 … ἀ.· ὁ ἐν ἀγρῷ οἰκῶν [Ar. Nub. 46–7] **99** Cyr. (P ap. Latte), Hsch. α 854 ἀ.· ἄμφοδα, ῥῦμαι, ὁδοί; Cyr. (vgA) αγυ 4/10 ἀ.· ἄμφοδα, ῥῦμαι; sch. D β 388 ἀ.· τὰ ἄμφοδα, αἱ ὁδοί; cf. lex. Cantabr. 10. 10 ἀγυιά· ἡ ἄμφοδος, ἡ κοινῶς ῥύμη **100** Hsch. α 891; Cyr. (vgA) αγχ 6/17, sch. D E 185 ἄ.· ἐγγύς (et cf. ad gl. 107) **101** Cyr. (Pb ap. Latte), Hsch. α 897 (+); lex. Greg. 158. 8 ἀγχινοίας· συνέσεως **102** Cyr. (P ap. Latte), Hsch. α 898 ἀ.· συνετός; Cyr. (A) αγχ 24 ἀγχίνουν· συνετόν … **103** sch. D B 58, Erot. fr. 87 **104** Cyr. (A) αγχ 19, Hsch. α 904 ἀ.· συγγένεια; Cyr. (vg) αγχ 5 ἀγχιστείας· συγγενείας; lex. Cantabr. 10. 9 ἀγχιστεῖς· οἱ ἀπὸ κτλ; tota gl. = Ael. D. α *31 **106** Cyr. (vgA) αγχ 7/22, Hsch. α 890 **107** Cyr. (vgA) αγχ 11/26, Hsch. α 920, sch. D B 790, u (α 80), Ap. Soph. 4. 14; sch. D B 172 ἀ.· ἐγγύς, πλησίον **108** cf. Cyr. (A) αγχ 23 ἀγχίστροφος· … ὁ ἐγγὺς στρεφόμενος **109** sch. (A) Eur. Rhes. 426 ἀ.· γείτων, ὅμορος **112** cf. Phryn. P. S. 37. 14 ἀγωγεύς· … Στράττις (fr. 55) δὲ τὸν ἵππου ἱμάντα, ᾧ ἐφέλκεται καὶ ἀπάγεται, ἀγωγέα λέγει

---

98 κυνηγοί C | ἰχθύσιν B **99** παρὰ C παρὰ γὰρ B Su. Ph. | τὸ] τοῦ C | καὶ² om. Ph. | διεκφέρουσιν C **100** πλησίον om. Su. Ph. **102** ὀξὺς om. B **104** ὑπὸ C (lex. Cantabr.) | ἐγγύτατα C | ἐπιγαμίαν] ἐποιγομένοις C | τοῖς om. C | οἰκεῖοι] ἄγγιοι C **105** τὸ] οἱ Ph. | ὥσπερ] καὶ C | ἐπιρρηματικῶς om. C Su. **108** ἐγγὺς στραφέντες C συστραφέντες Su. Ph. συντραφέντες B **111** οὕτω Ξενοφῶν om. C **112** τῷ om. Su.

113 ἀγωνίᾳ· Ξενοφῶν (Cyr. 2.3.15) ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. (C Σ′ α 224)
K+ **114** ἀγωγή· ἀναστροφή, τρόπος. ἢ ἡ κομιδή. καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος. (C Σ′ α 225)
115 ἀγώγιμος· ἄγων, ἀγόμενος. (C Σ′ α 222)
K+ **116** ἀγωγίμων· φορτίων ἐμπορικῶν. (C Σ′ α 226)
117 ἀγωγόν· ἐπακτικόν. (C Σ′ α 227)
118 ἀγωγούς· προπομπούς. (C Σ′ α 228)
K **119** ἀδαήμονες· ἄπειροι, ἀμαθεῖς. (C Σ′ α 315)
K **120** ἀδαμάντινα· στερρά. (C Σ′ α 316)
121 ἀδείμαντον· ἄφοβον. (C Σ′ α 317)
K+ **122** ἀδεκάστως· ἀμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκήτως, ὀρθῶς. (C Σ′ α 320)
K **123** ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν. (C Σ′ α 321)
124 ἀδήωτον· ἀπόρθητον, ἀπραίδευτον. (C Σ′ α 322)
K **125** ἀδήριτος· ἄμαχος. (C Σ′ α 323)
K **126** ἀδηφάγος· ἀθρόως ἐσθίων, πολυφάγος, γαστρίμαργος. (C Σ′ α 324)
127 ἀδιαίτητος· ἀλλότριος, ἀήθης. (C Σ′ α 326)
K **128** ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. (CD Σ′ α 325)
K **129** ἀδιαλώβητον· ἀβλαβές. (CD Σ′ α 327)
K **130** ἀδιάρθρωτον· ἄσημον, ἀτράνωτον. (CD Σ′ α 329)
K **131** ἀδιαφορία· ἀμέλεια, χωρὶς παρατηρήσεως. (CD Σ′ α 330)
132 ἀδιεξίτητον· ἀδιεξέλευστον. (CD Σ′ α 332)
133 ἀδολεσχία· ἀκαιρία, φλυαρία, συνέχεια. (CD Σ′ α 331)

---

119 N 811, al. **125** P 42, al. **127** ∗ **128** NT Jac. 3.17, al. **129** Cyr. ACO 1.1.1.64.23, al.

---

113 lex. Cantabr. 9.9 ἀγωνία· … Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνίᾳ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνι, ὡς ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος **114** Cyr. (vgA) αγω 2/8, Hsch. α 937 ἀ.· τρόπος (ἢ) ἀναστροφή; lex. Cantabr. 10.21 ἀ.· ἡ ἀναστροφὴ καὶ ὁ τρόπος καὶ τὸ βάρος ἢ ἡ κομιδή … **116** Cyr. (A) αγω 7 ἀ.· φορτίων; Cyr. (vg) αγω 1 ἀγώγιμον· φορτίον … **119** Cyr. (g) αδα 10 ἀ.· ἀμαθεῖς, ἄπειροι; Ap. Soph. 8.24 (P. Berol. gl. 1) ἀ.· ἄπειροι; Cyr. (vA) αδα 9/14, Hsch. α 975 ἀδαήμονας· ἀμαθεῖς, ἀπείρους; sch. D E 634 ἀδαήμονι· ἀπείρῳ, ἀμαθεῖ **120** Cyr. (vgA) αδα 3/16, Hsch. α 993 **122** Cyr. (vgA) αδε 3/16 ἀ.· ἀμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκήτως **123** Cyr. (A) αδη 21, Hsch. α 1090 **125** Cyr. (vgA) αδη-αδι 10/αδη 22, Hsch. α 1101 ἀδήριτον· ἄμαχον **126** Cyr. (vg) αδη-αδι 5; Hsch. α 1109 ἀ.· γαστρίμαργος, ἀθρόως ἐσθίων; Cyr. (A) αδη 20 ἀ.· ἀθρόως ἐσθίων **128** Cyr. (vg) αδη-αδι 19; Cyr. (A) αδι 41, Hsch. α 1115 ἀ.· ἀδιαχώριστος **129** Cyr. (vA) αδη-αδι 2/αδι 33, Hsch. α 1117 **130** Cyr. (vgA) αδη-αδι 11/αδι 34, Hsch. α 1122 **131** Cyr. (vg) αδη-αδι 13–14; Hsch. α 1126 ἀδιαφορίας· ἀμελείας

---

113 ἀγωνιᾷ Ph. (ap. Xen. non invenitur) | Ξενοφῶν om. C | ἀντὶ] παρὰ C | ἀγωνι cum lac. Ph.^{bg} ἀγωνίζεται Dobree **116** φορτίων in le. nescio quis | ἐμπορικῶν om. C **119** ἀμαθεῖς om. Σ′ **121** -α· -α Σ′ | ἀδείματα Ph. **122** δικαίως, ἀμερίστως C **126** ἀθρόως ἐσθίων hic Su. Ph., post πολυφάγος B, om. C **127** ἀδίαιτος C **128** ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος amissa in D | ἀχώριστος C (Cyr. (A)) | καὶ om. BC Ph. | φλυαρουντα B **131** ἀδιαφορίω C **133** ἀκαιρολογία Conomis | συνέχεια om. C συνεχής Mehler

134 ἀδόνητον· ἀσάλευτον. (CD Σ′ α 336) K
135 ἀδρανές· ἀσθενές. (CD Σ′ α 341) K
136 Ἀδράστεια· ἡ Νέμεσις. (CD Σ′ α 343A) ⟨K⟩
137 ἅδρόν· μέγα, δαψιλές, πλούσιον. καὶ ἁδρότης· ἡ ὑψηλότης. (CD Σ′ α 343) K+
138 ἀδύνατα εἶναι ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν, μάλιστα δ᾽ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως (1.59.2). (CD Σ′ α 346) Att
139 ἀδυσώπητον· ἀπροσωπόληπτον. (CD Σ′ α 382)
140 ἄδυτον· σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. (CD Σ′ α 383) K
141 ἀειθαλής· ἀεὶ θάλλων. (CD Σ′ α 394) K
142 ἀηδές· λυπηρόν. (CD Σ′ α 424) K
143 ἀειλογία· πολυλογία, ταυτολογία. (D Σ′ α 396) K+
144 ἄελλα· συστροφή ἀνέμου. (CD Σ′ α 398) K
145 a) ἀελλόπους· ταχύπους. (C Σ′ α 397). Hom
b) ἀελλόπους· ταχεῖα τοὺς πόδας. (D Σ′ α 397A).
146 ἀεροβατεῖν· εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. (CD Σ′ α 403) K
147 ἄζυξ· ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. ((C)D Σ′ α 413)
148 ἀθαμβής· ἄφοβος. (D Σ′ α 431) K
149 ἀθέμιστα· ἄδικα. (CD Σ′ α 432) K
150 ἀθεσίαν· παραβασίαν. (CD Σ′ α 433) K
151 ἀθέμιστος· ἄνομος. (CD Σ′ α 434) Hom

---

134 Nonn. Dion. 28.307 + **140** | LXX 2 Chr. 33.14, al. **143** ∗; ἀειλογίαν Dem. 19.2 +, al. **144** ἀέλλῃ Λ 297 +, al. **145** ∗ ; ἀελλόπος Θ 409 + **146** Plat. Apol. 19c, al. **150** LXX Jer. 3.7 +, al. **151** I 63, al.

---

134 Cyr. (vg) αδη-αδι 18/αδο 1; Hsch. α 1168 ἀδόνητος· ἀσάλευτος **135** Cyr. (vgA) αδρ 3/13, Hsch. α 1191 **136** Hsch. α 1190 **137** Cyr. (vgA) αδρ 2/11, Hsch. α 1203 ἁ.· μέγα, δαψιλές; Cyr. (p ap. Latte), Hsch. α 1204 ἅδρός· … πλούσιος **138** Ael. D. α 39 **140** Cyr. (vgA) αδυ 3/9, Hsch. α 1221; u (α 96) ἄδυτα· σπήλαια **141** Cyr. (vg) αει 8 ἀειθαλές· ἀεὶ θάλλον; Hsch. α 1268 ἀ.· ἐσαεὶ θάλλων **142** Cyr. (vgA) αηδ 1/16, Hsch. α 1495 **143** Cyr. (vgA) αει 2/40, Hsch. α 1286 ἀ.· πολυλογία **144** Cyr. (A) αελ 4, Hsch. α 1338 ἄέλλης· συστροφῆς ἀνέμου; Ap. Soph. 9.27 ἄ.· ἡ τοῦ ἀνέμου συστροφή, sch. D Λ 297 ἀέλλῃ· συστροφῇ ἀνέμου; u (α 105) ἄελλαι· συστροφαὶ ἀνέμων **145** a) Hsch. α 1345; sch. D Θ 409 ἀελλόπος· ταχύπους; b) u (α 116) ἀελλόπος· ταχεῖα τοὺς πόδας **146** Cyr. (vgA) αει (sic) 15/αερ 5, Hsch. α 1394 **148** Cyr. (vg) αθα 1, Hsch. α 1530 **149** Cyr. (A) αθε 11 ἀθεμίστων· ἀδίκων, gl. Ath. 210.12 ἀθεμίστοις· ἀδίκοις, sch. D I 63 (PSI s.n. r 8, om. ἄνθρ.) ἀθέμιστος· ἄδικος ἄνθρωπος; Cyr. (v) αθε 7 ἀθέμιτον· ἄδικον, Cyr. (gA) αθε 8/18 ἀθεμίτοις· ἀδίκοις **150** Cyr. (vgA) αθε 9/20 **151** sch. D I 63 (PSI s.n. r 8, P. Berol. inv. 11634 ii 42) ἀ.· … ἄνομος

---

136 ἡ om. Su. **137** duo gl. in C, καὶ et ἡ om. **138** ἀδύνατα εἶναι D Su. Ph.[a] ἀδύνατοι εἶναι B Ph.[z] incertum utrum Ph.[b] ἀδύνατον C | τῶν ἑνικῶν D **142** hic D post 146 C | ἀειδές Su. Ph. (ut ordo in D favet, contra BC Ph.) **143** ἢ ταυτολογία Σ′ **144** ἀνέμων συστροφή Σ′ **145a** ταχυπόδης C **149** ἀθέμιτα C (cf. Cyr.) **150** παράβασιν C

152 ἀθήλυντον· ἀδάμαστον, σκληρόν. (C Σ′ α 435)
K+ **153** ἆθλον· ἀγώνισμα. ἡ τιμή, ὁ μισθός, τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον. (CD Σ′ α 438)
154 ἆθλος· ἀρσενικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου, ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον, τοῦτο δὲ τὸν ἀγῶνα. (CD Σ′ α 439)
K **155** ἄθραυστον· ἰσχυρόν, ἄκλαστον. (CD Σ′ α 441)
K **156** ἄθρει· ὅρα, βλέπε. (CD Σ′ α 442)
K **157** ἀθροίζει· συνάγει. (CD Σ′ α 448)
158 ἄθρους· ἢ ἀφ᾽ ὧν συνηγμένους ὁμοῦ ἢ ἀθρόως. ((C)D Σ′ α 447)
K **159** ἄθυρμα· παίγνιον. (CD Σ′ α 449)
K **160** ἀθύρων· παίζων. (CD Σ′ α 450)
K **161** ἀθῷος· ἀζήμιος. θωὴ γὰρ ἡ ζημία. (CD Σ′ α 468)
K **162** ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον, ἄσπλαγχνον. (CD Σ′ α 466)
?Hom **163** αἰγίβοτος· ἐπιτηδεία αἶγας βόσκειν. (CD Σ′ α 488)
K **164** αἴγλη· λαμπηδών, αὐγή. (CD Σ′ α 496)
K **165** αἰγλήεντος· λαμπροῦ. (CD Σ′ α 495)
166 αἰδέσιμον· ἀξιοτίμητον, καλόν. (CD Σ′ α 489)
167 αἰδέσασθαι· τὸ ἔνοχον ὄντα φόνῳ ἀκουσίῳ καὶ πεφυγαδευμένον ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ τοῦ τετελευτηκότος συγγενεῖς ἐξιλάσασθαι ὡς εἰληφότας ἤδη τιμωρίαν. (CD)
K **168** αἰδήμων· αἰδέσιμος. (CD Σ′ α 500)

---

157 Xen. Anab. 1.2.1, etc. **159** ἀθύρματα O 363 **160** O 364, etc. **162** Eur. Andr. 459, al. **163** δ 606 +, al. **164** B 458 +, etc. **165** A 532 +, etc. **167** lex ap. Dem. 43.57, al.

---

153 Cyr. (g) αθλ 4 ἄ.· ἀγώνισμα (ἢ) τιμή; Cyr. (vg) αθλ 3 ἄ.· τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ βραβεῖον **154** sch. Thuc. 1.6.5 ἆ. ὁ ἀγών, ἀρσενικῶς. ἆθλον τὸ ἔπαθλον, οὐδετέρως, sim. Ap.Soph. 11.9 **155** Cyr. (vg) αθρ 6; Cyr. (P) αθρ 9, Hsch. α 1609 ἄ.· ἰσχυρόν **156** Cyr. (P) αθρ 11, Hsch. α 1616 (+); Cyr. (vg) αθρ 3 ἄ.· βλέπε (+) **157** Cyr. (vgP) αθρ 2/16, Hsch. α 1603 **158** Hsch. α 1630 ἄθροος· ἄφωνος, 1631 ἄ.· ἀθρόους, συνηγμένους **159** Cyr. (vg) αθυ 3; Cyr. (P) αθυ 16, sch. D O 363, Ap.Soph. 12.32 ἀθύρματα· παίγνια **160** Cyr. (vg) αθυ 1, Hsch. α 1644, sch. D O 364, u (α 141); Ap.Soph. 12.32 ἀθύρει· παίζει **161** Cyr. (b ap. Latte); Cyr. (P) αθω 3 ἀθώως· ἀζημίως **162** Cyr. (vg) αθω 2, Hsch. α 1651 **163** sch. D δ 606 αἰ.· … πρὸς βόσιν αἰγῶν ἐπιτηδεία, Hsch. α 1706 αἰ.· αἶγας βόσκειν δυναμένη **164** Cyr. (vg) αια/αιη 3, Hsch. α 1732; sch. D ζ 45, u (α 159) αἴ.· λαμπηδών **165** Cyr. (b ap. Latte), Hsch. α 1734, sch. D A 532 (P. Colon. inv. 2281 iv 3, P. Oxy. 3238 iv 131), u (α 155), Ap.Soph. 14.7; cf. Cyr. (vg) αια/αιη 20 αἰγλήεσσαν· λαμπράν **168** Cyr. (vg) αια/αιη 10, Hsch. α 1775 αἰδήμονα· αἰδέσιμον

---

153 ἡ B Su. ἢ D Ph. om. C | τὸ τοῦ ἀγῶνος] τοῦ ἀγῶνος ἢ τὸ C **154** ἀρρενικῶς Ph. | τοῦτο[1] om. CD Ph. | μὲν om. C **155** ἄκλαστον (quod legere videtur etiam B) om. C **158** interpr. tantum ἄφωνος C | ἢ ἀφ᾽ ὧν DB (unde ἢ ἀφώνους ἢ Halbertsma, coll. Hsch. α 1630; cf. nunc etiam C) εἰς ἅπαν Σ′′ (unde εἰς ἓν ἅπαντες Reitzenstein) | ἀθρόως ⟨ταχέως⟩ Schwartz **161** ὁ ἀζήμιος B Et.Gen. | θωὴ γὰρ ἡ ζημία C Ph. (et cf. B, vid. ad Σ′ α 468) om. D Su. Et.Gen. **162** ἄσπλαγχνον] ἄγριον B **163** αἰγίβοτος γῆ· Su. **167** πεφευγαδευμένω C | ἐξιλάττεσθαι C

169 αἰδοῖ εἴκων· αἰδούμενος. ((C)D Σ′ α 501) ⟨K⟩
170 αἰδοσύνη· ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων. (CD Σ′ α 502)
171 ἄϊδρις· ἄπειρος. (CD Σ′ α 643) Hom
172 ἀΐειν· ἀκούειν καὶ αἰσθάνεσθαι. (CD Σ′ α 645) K
173 αἰθάλη· σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. (CD Σ′ α 504) K
174 αἰθαλόεν· κεκαυμένον. (CD Σ′ α 505) K
175 αἰθαλώδης· σκοτώδης. (CD Σ′ α 506) K
176 αἴθ᾽ ὄφελεν· παραλλήλως τὰ εὐκτικὰ μόρια κείμενα κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὅτι τὸ μέν ἐστιν ἀπαρέμφατον πρόσωπον, τὸ δὲ ὄφελον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. (CD Σ′ α 508)
177 αἴθε· εἴθε. (CD Σ′ α 508A) K
178 αἴθεσιν· λαμπροῖς. (CD Σ′ α 511)
179 αἰθήρ· ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος καιόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου. (CD Σ′ α 512) K
180 αἰθόμενος· καιόμενος. (CD Σ′ α 513) K
181 αἰθρία· εὐδία. (CD Σ′ α 514) K
182 αἴθριος· ὑπὸ τὸν ἀέρα. (CD Σ′ α 515) K
183 αἰκία· ὕβρις ἔμπληγος. (CD Σ′ α 516)
184 αἰκίζει· κακοῖ, τύπτει, καθυβρίζει. (CD Σ′ α 517) K+
185 αἱμασιαῖς· τοῖς φραγμοῖς κυρίως τοῖς ἠκανθωμένοις. (CD Σ′ α 522) Att
186 αἱματόεντα· αἱματώδη. (CD Σ′ α 518) K
187 αἱμύλος· κόλαξ, ἀπατεών. (CD Σ′ α 528) K

---

169 K 238 **170** ∗; αἰδοσύνην Anth. Plan. 622 **171** κ 282, etc. **174** B 415, al. **176** ∗; αἴθ᾽ ὄφελον ν 204 **177** A 415 +, etc. **178** ∗ **180** αἰθομένοις Λ 775, al. **184** Soph. Trach. 839 +, al. **186** H 425 +, etc.

---

169 Hsch. α 1784 αἰ. εἴ· νικώμενος τῇ νίκῃ (hucusque ex Cyr. (A) αια/αιη 67), τουτέστιν αἰδούμενος **171** sch. D κ 282, Ap. Soph. 18.13; sch. D Γ 219 ἀΐδρι· ἀπείρῳ; cf. u (α 208), Hsch. α 1792 ἀΐδρει· ἀπείρῳ **172** Cyr. (n ap. Latte) ἀίει· ἀκούει, Hsch. α 1810 ἀίει· ἀκούει, αἰσθάνεται; cf. Ap. Soph. 16.1 **173** Cyr. (vgA) αιθ 5/24, Hsch. α 1842 (omnes om. τέφρα); Cyr. (w ap. Latte), Hsch. α 1843 αἰ.· τέφρα **174** Cyr. (A) αιθ 37, Hsch. α 1846 **175** Cyr. (vgA) αιθ 15/25, Hsch. α 1848 **177** Cyr. (vg) αιθ 11, Hsch. α 1850 **179** Cyr. (vg) αιθ 13; Cyr. (A) αιθ 33 αἰ.· ὁ ἐν ὕψει ἀήρ **180** Cyr. (vg) αιθ 7; Hsch. α 1875 αἰθομένου· καιομένου, sch. D Λ 775 αἰθομένοις· καιομένοις **181** Cyr. (vgA) αιθ 3/21, Hsch. α 1884 **182** Cyr. (vgA) αιθ 4/26, Hsch. α 1888, gl. Job **183** cf. Cyr. (vg) αικ 1 αἰκίαι· ὕβρεις, πληγαί …; Cyr. (A) αικ 10, Hsch. α 1917 αἰ.· πληγή, ὕβρις … **184** Cyr. (gA) αικ 3/6 αἰ.· κακοῖ, τύπτει **185** Ael. D. α *52 **186** Cyr. (g) αιμ 5 **187** Cyr. (vgA) αιμ 2/13

---

170 le. ῎Αιδος κυνῆ (Ar. Ach. 390) Gaisford | ἐγκεκρυμμένων B **171, 172** C 172, 171 D **172** καὶ om. B Su. **176** ὄφελον Bekker | κείμενα μόρια Su. | κατὰ τοῦτο Σ′ ἔτι τούτων C ἤτοι τούτῳ D | προσώπων Bekker | ὄφελον Σ′ ὄφελεν CD Ph.^{z} **178** αἴθεσιν· ⟨καύμασιν. αἰθοῖς·⟩ λαμπροῖς Theodoridis (coll. Hsch. α 1878, 1873) αἰθέσιν Degani **179** ὁ^{2} om. C | ἐκ] ὑπὸ Σ′′′ **182** ὁ ὑπὸ Σ′′ **183** ἐμπληγμός D πληγή C **184** κακοῖ om. C | ὑβρίζει C om. B

188 αἱματηρόν· αἵματος πλήρη. (CD Σ′ α 525)
Hom **189** αἰναρέτης· ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. (CD Σ′ α 529)
K **190** αἰνίγματα· ζητήματα. (CD Σ′ α 530)
Hom **191** αἰόλος· εὐκίνητος, ποικίλος. (CD Σ′ α 527)
Hom **192** αἰπόλια· αἰγονόμια. ((C)D Σ′ α 532)
193 αἱρεθέν· θεληθέν. (CD Σ′ α 533)
K **194** αἱρησαμένων· βουλευσαμένων. (CD Σ′ α 535)
Hom **195** αἱρεῖ· καταλαμβάνει. (CD Σ′ α 539)
K **196** αἱρήσειν· συλλαβεῖν, ἑλκύσαι, χειρώσασθαι, πορθῆσαι. (CD Σ′ α 538)
K **197** αἱρήσεσθαι· λαβεῖν. (CD Σ′ α 540)
Hom+K **198** αἱρήσομαι· λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι, ἐκλέξομαι. (CD Σ′ α 542)
K **199** αἰρόμενος· φερόμενος. (CD Σ′ α 541)
K **200** αἴσιμα· καθήκοντα. ((C)D Σ′ α 543)
K+ **201** αἴσιος· ὁ καθήκων, ἀληθής. ((C)D Σ′ α 544)
K **202** αἰσυητῆρι· χοιροβοσκῷ. (CD Σ′ α 545)
K **203** αἰσχίω· χείρω. (CD Σ′ α 546)
K **204** αἶσχος· ἀτιμία. (CD Σ′ α 547)
205 Αἰτναῖον πῦρ· τὸ Σικελικὸν πῦρ, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου Αἴτνη καὶ ἀτμίζοντος. (CD Σ′ α 549)
K **206** αἰχμάσσουσι· δορατομαχήσουσιν. (CD Σ′ α 548)
K **207** αἰχμή· ἡ ἐπιδορατίς, ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος. ((C)D Σ′ α 550)

---

189 ∗; αἰναρέτη Π 31 **191** T 404 +, etc. **192** B 474 +, etc. **193** Greg. Naz. or. 43.23, al. **194** ∗ **195** Γ 446 +, etc. **196** B 37 +, etc. **198** β 357, etc. **200** Z 62 +, etc. **202** Ω 347 v.l. **204** λ 433 +, etc. **205** Plut. Mor. 926C, Greg. Naz. or. 4.85 **206** Δ 324 **207** Γ 348 +, etc.

---

189 Ap. Soph. 14.15; sch. D Π 31, Hsch. α 1973 αἰναρέτη· ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένε **190** Cyr. (A) αιν 22, Hsch. α 1984; Cyr. (vgA) αιν 3/28 αἴνιγμα· ζήτημα **191** Hsch. α 2034 αἰ.· ποικίλος, εὐκίνητος; sch. D X 509 αἰόλαι· ποικίλαι, εὐκίνηται; Cyr. (vgA) αια/αιη 13, αιο 5/6 αἰ.· ποικίλος, u (α 229), Ap. Soph. 15.32 αἰόλον· ποικίλον **192** sch. D B 474, u (α 187) **194** Cyr. (gA) αιρ 4/15, Hsch. α 2090 **195** sch. D Γ 446, u (α 211) **196** Cyr. (g) αιρ 10 **197** Cyr. (A) αιρ 16, Hsch. α 2082 **198** sch. D β 357 αἱ.· λήψομαι; Cyr. (vgA) αιρ 3/17, Hsch. α 2086 αἱ.· σκέψομαι, βουλεύσομαι, ἐκλέξομαι **199** Cyr. (g) αιρ 6 **200** Cyr. (vg) αισ 1, sch. D Z 62, u (α 184); Cyr. (A) αισ 53, Hsch. α 2114 αἴ.· … καθήκοντα **201** Cyr. (g) αισ 3 αἴ.· ὁ καθήκων **202** Cyr. (A) αισ 27; Cyr. (g) αισ 13, Hsch. α 2130 αἰσυητώρ· χοιροβοσκός **203** Cyr. (vgA) αισ 9/20, Hsch. α 2149 **204** Cyr. (g) αισ 12 **206** Cyr. (g) αιχ 1 **207** Cyr. (A) αιχ 9, sch. D Γ 348 αἰ.· (ἡ) ἐπιδορατίς; Hsch. α 2202 αἰ.· ἐπιδορατίς, ὁ σίδηρος τῶν δοράτων; Cyr. (gA) αιχ 4/6 αἰχμάς· τὰς ἐπιδορατίδας, τὸν σίδηρον τῶν δοράτων

---

188 αἱμηρόν Σ′ **191** ποικίλος, εὐκίνητος Ph. **194** -ον· -ον CD **195** μεταλαμβάνει C **196** αἱρῆσαι Erbse **197** αἱρήσασθαι Σ′′, fort. recte **198** λήψομαι om. (sic Cyr. (vg), Hsch.) et σκέψομαι post βουλεύσομαι hab. C | ἐκλέξομαι om. Su. **202** αἰσυτῆρι B **203** χείρονα Cyr., Hsch. **205** ἀτμίζοντος CD Ph.^{z} αἰτμίζ- Ph.^{b} αἰτνίζ- B Su. **206** αἰχμάσσουσι DB Su. αἰχμάσουσι Ph. αἰχμάσωσι (et δορατομαχήσωσιν) C **207** ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος D Su. Ph. τοῦ σιδήρου C om. B

208 αἰχμητής· πολεμικός. (CD Σ′ α 551) Hom
209 αἰών· μυελός. ἢ χρόνος ἀΐδιος. ((C)D Σ′ α 553)
210 αἰωνίζει· διὰ παντὸς ⟨ ⟩. ((C)D Σ′ α 554)
211 αἰώρα· ἀγχόνη, ὕψωσις, ἔπαρσις. (CD Σ′ α 555) K+
212 αἰωρήσεις· κρεμάσεις. (CD Σ′ α 556) K
213 αἰωροῦνται· κρέμανται. (CD Σ′ α 557) K
214 ἀκάθεκτος· ἀκατάσχετος. ((C)D Σ′ α 558) K
215 ἀκαθοσίωτον· ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον. (CD Σ′ α 559) K
216 ἄκαινα· ἄκαινά ἐστι μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ ῥάβδος ἐν ᾗ κεντοῦσι τοὺς βόας, ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὑρόντων. (CD Σ′ α 560)
217 ἀκαπήλευτον· ἄδολον, καθαρόν, ἀραδιούργητον. (CD Σ′ α 561) K
218 ἀκαρής· βραχύς, ὀξύς. (CD Σ′ α 657) K
219 ἀκαριαῖον· μικρόν, βραχύ. ῥοπή. (CD Σ′ α 658)
220 ἀκαταλήκτως· ἀκαταπαύστως. (CD Σ′ α 661) K
221 ἀκαταλλήλως· ἀναρμοδίως. (CD Σ′ α 662) ?K
222 ἀκάτιον· μικρὸν πλοῖον. (CD Σ′ α 663) K
223 ἀκατεύναστος· ἀκοίμιστος. (CD Σ′ α 664) K
224 ἀκέραιον· ἄκακον, ὁλόκληρον, καθαρόν. (CD Σ′ α 667) K
225 ἀκερσεκόμης· τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. (CD Σ′ α 666) K
226 ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι. ὅθεν καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἠπήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν. (CD Σ′ α 669) K

---

208 Γ 179 +, etc. **210** ∗ **213** Dio Cass. 78. 41. 1, al. **215** ACO 1. 1. 5. 129. 37 | ∗ **219** LXX 2 Macc. 6. 25, al. | **223** ∗; ἀκατεύναστον Joh. Damasc. PG 96. 273. 14 **225** Y 39, al. **226** ἀκέσαι, ἀκέστριαν ∗

---

208 sch. D A 290 αἰχμητήν· πολεμικόν; cf. Cyr. (vgA) αιχ 5/13, Hsch. α 2203, sch. D Γ 179, u (α 206) αἰ.· (…) πολεμιστής **211** Cyr. (g) αιω 6 αἰ.· ἀγχόνη **212** Cyr. (g) αιω 4 **213** Cyr. (g) αιω 5 **214** Cyr. (gAP) ακα 14/32/45, Hsch. α 2226 ἀκάθεκτον· ἀκατάσχετον **215** Cyr. (vgA) ακα 15/41; cf. Hsch. α 2229 ἀ.· ἄκοσμον **216** cf. sch. Ap. Rh. 3. 1323 b ἄ. δέ ἐστι μέτρον δεκάπουν , Θεσσαλῶν εὕρεμα, ἢ ῥάβδος ποιμενικὴ παρὰ Πελασγοῖς ηὑρημένη … **217** Cyr. (vg) ακα 13 **218** Cyr. (g) ακα 16 **219** cf. Cyr. (vg) ακα 3 ἀ.· ὀλίγον, βραχύ …, sim. Hsch. α 2281; Cyr. (P) ακα 47, Hsch. α 2280 ἀκαριαία ῥοπή· ὀλίγη, μικρά **220** Cyr. (vg) ακα 7 ἀκατάληκτον· ἀκατάπαυστον … **221** cf. Cyr. (vP) ακα 11/34 ἀκατάλληλος· ἀνάρμοστος, Cyr. (g) ακα 12, Hsch. α 2296 ἀκατάλληλον· ἀνάρμοστον **222** Cyr. (P) ακα 35 **223** Cyr. (vgA) ακα 10/39, Hsch. α 2300 ἀκατεύναστον· ἀκοίμητον **224** Cyr. (vgA) ακε 1/16; cf. Hsch. α 2331 ἀ.· … καθαρόν, ἄκακον **225** Cyr. (g) ακε 2, Hsch. α 2335, sim. sch. D Y 39, Ap. Soph. 19. 26 **226** Cyr. (g) ακε 5; cf. Hsch. α 2337 ἀκέσασθαι· ἰάσασθαι

---

208 πολεμιστής C (Cyr., etc.) recte **210** μένει add. Su., ἐστιν Ph.; potius ⟨διατελεῖ⟩ διὰ παντός **211** ὕψος Σ′′′ **215** ἀκόσμητον et om. ἀπόβλητον C **216** ἄκαινά ἐστι CD Ph.^{z} ἔστι B om. Su. Ph.^{b} | δὲ ⟨καὶ⟩ Bekker | ἐν ᾗ] δι᾽ ἧς Su. ᾗ Reitzenstein | ὡς del. Bekker **218** -ῆ· -ύ -ύ Σ′′ **219** ⟨καὶ ἀκαριαία·⟩ ῥοπή Reitzenstein **223** ἀκοίμητος C (Cyr., Hsch.) recte **225** ἀκειρεκόμης Σ′′′ (Cyr.) **226** καὶ οἱ BC καὶ D Ph. om. Su. | ἠπήτριαν Σ′ ἰατρίαν D ἰατρικήν C

K **227** ἀκέστωρ· ἰατρός. (CD^{mg})
K **228** ἄκεσιν· ἴασιν. (CD Σ′ α 670)
K **229** ἀκεσίπονον· θεραπευτικόν. (CD Σ′ α 671)
K **230** ἀκέσματα· ὑγιάσματα, ἰάματα. (CD Σ′ α 672)
K **231** ἀκεσμόν· ἰατρείαν. (CD Σ′ α 673)
K **232** ἀκεστάς· ἰατρούς. καὶ ἀκέστωρ ὁ ἰατρός. (CD Σ′ α 674)
K **233** ἀκή· ἀκμὴ σιδήρου. καὶ ἡσυχία. (CD Σ′ α 677)
234 ἀκήδεστοι· μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ ἀκήδευτοι καὶ ἄταφοι. ((C)D Σ′ α 679)
K **235** ἀκηδής· ἄταφος. (CD Σ′ α 678)
K **236** ἀκηλίδωτον· ἄσπιλον, ἀκήρατον. (CD Σ′ α 680)
K **237** ἀκήματα· ἰάματα. (CD Σ′ α 681)
K **238** ἀκηράσιον· ἀκέραιον. (CD Σ′ α 682)
K+Att **239** ἀκήρατος· ἄφθαρτος, ἀπαθής, ἀκέραιος. (CD Σ′ α 683)
K **240** ἀκίβδηλον· καθαρόν. (CD Σ′ α 684)
K **241** ἀκίδας· τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας. (CD Σ′ α 685)
K+ **242** ἀκινάκης· μικρὸν δόρυ Περσικόν. ((C)D Σ′ α 686)
K **243** ἀκκιζόμενος· προσποιούμενος, γυναικιζόμενος. ἢ μωραίνων, ἀπό τινος γυναικὸς μωρᾶς ἥτις ἐκαλεῖτο Ἀκκώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν λέγοντά τι θέλοντα, προσποιούμενον δὲ μὴ ἐθέλειν. (CD Σ′ α 688)

---

229 ∗ **230** O 394, al. **231** ∗ **232** ∗; ἀκεσταί N 115, al. | ∗; ἀκέστορ Eur. Andr. 900 **233** ∗; ἀκήν Γ 95 + **234** Z 60 | ∗ **235** Ω 554 + **236** LXX Prov. 25. 18, al. **237** O 394 v.l. **238** ι 205, al. **239** O 498, etc.

---

227 Cyr. (vgAP) ακε 15/21/29, Hsch. α 2353 **228** Cyr. (vgA) ακε 14/20 **229** Cyr. (vgA) ακε 8/18, Hsch. α 2344 **230** Cyr. (g) ακε 9; Hsch. α 2341 ἀ.· ἰάματα **231** Cyr. (A) ακε 19, Hsch. α 2343 (+); Cyr. (vg) ακε 12 ἀκεσμός· … ἰατρεία **232** Cyr. (g) ακε 11 ἀ.· ἰατρούς; vid. ad gl. 227 **233** Cyr. (g) ακη 1; cf. Hsch. α 2358 ἀ.· αἰχμὴ σιδήρου ἢ ἡσυχία **234** cf. Hsch. α 2369 ἀ.· κηδείας μὴ τυχόντες, sch. D Z 60 ἀ.· ἀφρόντιστοι, κηδεμόνα μὴ ἔχοντες **235** Cyr. (g) ακη 4, Hsch. α 2366 **236** Cyr. (vg) ακη 8 ἀ.· καθαρόν, ἄσπιλον, ἀκήρατον; cf. Cyr. (A) ακη 11, Hsch. α 2373 ἀ.· ἄσπιλον, καθαρόν **237** Cyr. (g) ακε (sic) 10, Hsch. α 2374, sch. D O 394, Ap. Soph. 18. 24 **238** Cyr. (gA) ακη 5/22, Hsch. α 2380, sch. D ι 205 (+) **239** Cyr. (v) ακη 6 ἀκήρατον· ἄφθαρτον …; Cyr. (g) ακη 7 ἀκήρατον· ἀπαθές …, ἄφθαρτον; u (α 264) ἀ.· ἄφθαρτος; Ap. Soph. 18. 21 ἀκήρατον· ἄφθαρτον; sch. D O 498 ἀ.· ἀκέραιος, ἄφθαρτος; Ael. D. α *65 ἀ.· ἀπαθής, ἀκέραιος **240** Cyr. (vg) ακι 5, Hsch. α 2396 **241** Cyr. (vgA) ακι 2/10, Hsch. α 2397 **242** Cyr. (vA) ακι 1/7, Hsch. α 2405 (omnes om. μικρόν) **243** Cyr. (g) ακκ 2

---

230 ὑγιάσματα om. C **231** ἰατρεῖον B **233** καὶ ἡ ἡσυχία Ph. **234** ἀκήδευτοι] -εστοι B Ph.^{z} (a. c.) **235** -εῖς· -οι CD **236** ἀκήρατον om. C **238** ἀκήρασον (AGIM) vel ἀκήρατον (TS) Su. ἀκήρατος (et ἀκέραιος) Ph. **239** ἀκέραιος om. CB **241** τῶν βελῶν Su. **242** Περσικόν om. D **243** θρυπτόμενος ad init. interpr. add. B Ph., cf. Et. Gen., sch. Plat. | λέγοντά τι om. Ph. Et. Gen. λέγοντά τινα Cyr. an μὲν ὄντως? | θέλοντα προσποιούμενον δὲ B θέλοντα μὲν προσποιούμενον δὲ Ph. Et. Gen. προσποιεῖσθαι CD Su. προσποιούμενον Cyr.

244 ἀκκισμούς· προσποιήσεις, ὑποκρίσεις. (CD Σ′ α 687) K
245 ἀκληρεῖ· οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται. (CD Σ′ α 689) K
246 ἀκλόνητον· ἄσειστον, ἀδόνητον. (D Σ′ α 691)
247 ἀκμάζει· νεάζει. (CD Σ′ α 693) K
248 ἀκμαῖος· νεανίσκος σφριγῶν. (CD Σ′ α 694) K
249 ἀκμή· ὀξύτης. αὐτὴ ἡ ῥοπὴ τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως. καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἡ νεότης. ἀκμὴ δὲ καιροῦ ἡ εὐτυχία· οὕτω καὶ Ἰσοκράτης (2. 23)· ‘τὸ μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν.’ ((C)D Σ′ α 696) K+
250 ἀκμὴ καλεῖ· καιρὸς καλεῖ. (CD Σ′ α 697) K
251 ἀκμῆτες· μὴ κάμνοντες. ((C)D Σ′ α 698) K
252 ἀκμητί· ἀκαμάτως. (CD Σ′ α 699) K
253 ἀκύμονα· ἀτάραχον, ἀσάλευτον. (D Σ′ α 700) K
254 ἄκοιτις· γαμετή. (CD Σ′ α 701) K
255 ἀκολασία· ἀκρασία. (CD Σ′ α 702) K
256 ἀκόλαστον· ἀκρατῆ, θρασύν. (CD Σ′ α 703) +K
257 ἀκονιτί· ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ εὐμαρῶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμαρῶς περιγινομένων ὥστε μηδὲ κονίσασθαι. (CD Σ′ α 706)
258 ἀκόρητος· ἀκόσμητος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. (CD Σ′ α 707) K
259 ἄκος· ἴασις, θεραπεία. (CD Σ′ α 709) K

---

244 Heliod. 6. 4. 1 **245** LXX 2 Macc. 14. 8 **250** Eur. Hec. 1042 **251** Λ 802 +, al. **254** Γ 138 +, etc. **258** H 117, etc. **259** I 250 +, etc.

---

244 Hsch. α 2424; Cyr. (A) ακκ 5 ἀ.· προσποιήσεις **245** Cyr. (g) ακλ 5 ; Cyr. (A) ακλ 13, Hsch. α 2429 ἀ.· οὐ μετέχει **247** Cyr. (vgAS) ακμ 6/13 (+), Hsch. α 2441 (+) **248** Cyr. (vg) ακμ 10; Cyr. (A) ακμ 21, Hsch. α 3093 ἀ.· νεανίσκος **249** Cyr. (vg) ακμ 8 (usque ad νεότης) **250** Cyr. (gA) ακμ 7/15, sch. Eur. Hec. 1042 **251** Cyr. (gAS) ακμ 5/17, Hsch. α 2450 **252** Cyr. (gS) ακμ 1/27; cf. Hsch. α 2451 ἀ.· ἀκαματεί **253** Cyr. (vg) ακυ 3 ἀ.· ἀσάλευτον, ἀτάραχον; Hsch. α 2691 ἀ.· ἀτάραχον **254** Cyr. (vg) ακο 15, sch. D Γ 138 ἄ.· γυνή, γαμετή, sch. D Γ 447 ἄ.· γαμετή, παράκοιτις **255** Cyr. (AS) ακο 19, Hsch. α 2467 **256** Cyr. (AS) ακο 20, Hsch. α 2468 ἀ.· θρασύν **258** Cyr. (vg) ακο 4; Cyr. (AS) ακο 26 ἀ.· ἀκόσμητος; Orus A 60 κορεῖν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ σαίρειν καὶ φιλοκαλεῖν **259** Cyr. (g) ακο 3 ἄ.· θεραπεία, ἴαμα, Cyr. (AS) ακο 23/43, Hsch. α 2500, u (α 275) ἄ.· θεραπεία (…), sch. D I 250 ἀ.· ἴαμα

---

244 προσποίησις, ὑπόκρισις B (et Hsch., qui etiam ἀκκισμός) ὑποκρίσεις, προσποιήσεις C **245** ἀκληρί Ph. | οὐ κεκλήρωται om. C **248** νεάριος Cyr. (vg) νεανικός Mehler | σφριγῶν] φρυγός C **249** ἐπιστάσεως D Su. | καὶ³ om. Su. **253** ἀσάλευτον om. Su. **254** γαμετὴ γυνή C (cf. Cyr., sch.) **255** interpr. om. Su. **257** ἢ εὐμαρῶς] ἢ Ph. om. C lex. Aím. | ἀπὸ] ἐκ Ph. lex. Aím. | οὕτως om. Ph. lex. Aím. | μὴ lex. Aím. **258** Ἀθηναίοις C

κ **260** ἄκοσμα· ἀπρεπῆ, ἄτακτα. (CD Σ′ α 710)
κ **261** ἀκουτίσαι· διδάξαι. (CD Σ′ α 712)
κ+ **262** ἀκράδαντον· ἀσάλευτον, ἀκίνητον. (CD Σ′ α 713)
κ **263** ἀκρεμόνες· βλαστοί, κλάδοι. (CD Σ′ α 714)
κ **264** ἄκρα κόρυμβα· τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρύμναν ἢ πρῶραν. (CD Σ′ α 715)
κ **265** ἀκραιφνές· καθαρόν, ὑψηλόν, τέλειον. (CD Σ′ α 716)
266 ἀκραιφνοῦς· ἀκηροφανοῦς, οἱονεὶ ἀβλαβοῦς· κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. (D Σ′ α 717)
κ **267** ἀκρασίας· ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι. (CD Σ′ α 718)
268 ἀκράτιστα· ἔμβρωμα. (AD Σ′ α 719)
κ **269** ἄκριτα· ἀχώριστα. (ACD Σ′ α 723)
κ **270** ἀκριτόμυθος· πολυλόγος, ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους. (ACD Σ′ α 724)
κ **271** ἀκριτόφυλλον· σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακρῖναι αὐτῶν τὰ φύλλα ἃ φέρει. (A(C)D Σ′ α 725)
κ **272** ἀκροβολίζεται· τὰ ἄκρα τοῦ σώματος ⟨ ⟩. (A(C)D Σ′ α 726A)
κ **273** ἀκροβολισμός· ἐρεθισμός. (ACD Σ′ α 727)
κ **274** ἀκροβόλοι· ἀκοντισταί, τοξόται. (ACD Σ′ α 728)
κ **275** ἀκρόδρυα· καρποὶ δενδρικοί. (ACD Σ′ α 729)

---

260 B 213, al. **261** ∗ **262** Phil. Jud. post. Caini 25 +, eccl. **264** I 241 **268** ∗; ἀκράτιστον Theoc. 1. 51 **269** Γ 412 +, etc. **270** Phil. Jud. leg. alleg. 3. 119, al.; ἀκριτόμυθε B 246 **271** B 868 **272** Phil. Jud. leg. alleg. 3. 238, al. **273** Thuc. 7. 25. 5, al. **274** ∗; ἀκροβόλων Aesch. Sept. 158

---

260 Cyr. (S) ακο 31, sim. Cyr. (A) ακο 31, Hsch. α 2501; Cyr. (vg) ακο 17 ἄ.· ἄτακτα **261** Cyr. (g) ακρ (sic) 4; Hsch. α 2513 ἀκουτίσας· διδάξας **262** Cyr. (vg) ακρ 22 ἀ.· ἀσάλευτον, ἄσειστον, sim. Cyr. (AS) ακρ 44, Hsch. α 2527 **263** Cyr. (AS) ακρ 53, Hsch. α 2552, sim. Cyr. (vg) ακρ 29 **264** Cyr. (g) ακρ 32; usque ad νεῶν Cyr. (AS) ακρ 73, Hsch. α 2614, sch. D I 241 **265** Cyr. (vg) ακρ 21; Cyr. (AS) ακρ 42, Hsch. α 2534, sch. Eur. Hec. 537 ἀ.· καθαρόν (…) **267** Cyr. (vgAS) ακρ 2/36 **269** Cyr. (g) ακρ 6, sch. D Γ 412, sim. Hsch. α 2584 **270** Cyr. (vgAS) ακρ 18/39, Hsch. α 2583 **271** Cyr. (g) ακρ 5 **272** Cyr. (g) ακρ 12 **273** Cyr. (g) ακρ 13 **274** Cyr. (AS) ακρ 45, Hsch. α 2596; Cyr. (vg) ακρ 24 ἀ.· τοξόται, ἀκοντισταί **275** Cyr. (g) ακρ 11; cf. Phryn. P. S. 36. 14 ἀ.· οἱ καρποὶ τῶν δένδρων

---

264 ἀκροκόρυμβα CD **265** ὑψηλόν, τέλειον om. C **266** ἀκηρ. οἱονεὶ ἀβλ. DB Su. οἷον ἀκηρ. ἀβλ. Ph. ἀβλ. οἱονεὶ ἀκηρ. Bekker | ἀκηραφανοῦς Ph. | καὶ ἡ ψυχή ad fin. add. D **267** συγκεκεράσθαι B **268** ἀκράτισμα Σ′′′ **269** ἀδιαχώριστα B Et. Gen. (sch., Hsch.) **270** ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους om. C | ἀδιακρίτως B ἀκρίτους Su. **271** ἃ φέρει om. B (Cyr.) **272** βάλλεται ad fin. add. Su. ἀφαιρεῖ ἢ κατακόπτει Cyr. **274** ἀκοντισταί] ἀκροβολισταί C om. sch. Luc.

276 ἀκροθίνια· τὰς τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς φασιν ἃς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θινός, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ, σεσῶσθαι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς, τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν. (ACD Σ′ α 731) Bk^{v}+Att

277 ἀκρόκομοι· μετρίως κομῶντες, ἢ λίαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες. (AD Σ′ α 732) K

278 ἀκροπόλεσιν· ἀκρωρείαις. (AD Σ′ α 770) K

279 ἀκροσφαλεῖς· ἀκροσφαλισμένους. (AD Σ′ α 738)

280 ἀκρότομος· σκληρός, ὑψηλός. (ACD Σ′ α 771) K

281 ἀκρώρεια· ἐξοχή, κορυφή. εἰς τρία γὰρ διῄρητο τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα. (ACD Σ′ α 773) K

282 ἀκτή· αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος. (ACD Σ′ α 774A) K

283 ἀκύμων· μὴ γεννῶσα, ὡς ἐγκύμων ἡ συνειληφυῖα. (A(C)D Σ′ α 821) K

284 ἅλα· θάλασσαν. (ACD Σ′ α 826) Hom

285 ἀλάβαστρον· ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβάς, λίθινος ἢ ψήφινος μυροθήκη. (ACD Σ′ α 827) ?+K

---

277 Δ 533, al. **278** Xen. Oec. 4.6, al.; ἀκροπόλοισιν E 523 **280** ἀκρότομον, -ου, -ῳ LXX **282** ϰ 509, etc. **284** A 141 +, etc. **285** NT Matt. 26.7 +, al.

---

276 Bk.^{v} 218.16 ἀ.· οἱ μὲν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς, οἱ δὲ τὰς ἀπὸ τοῦ πολέμου σκυλεύσεις ἀπαρχὰς ἐξαιρέτους εἶναι; Ael. D. α *69 ἀ.· κυρίως αἱ ἀπαρχαί, ἃς ἀνατιθέασιν κτλ. **277** Cyr. (g) ακρ 14; cf. Cyr. (AS) ακρ 71, Hsch. α 2613 ἀ.· τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες (Ael. D. α *70) **278** Cyr. (g) ακρ 15 **280** Cyr. (vg) ακρ 30 ἀ.· ὑψηλός, σκληρός **281** Cyr. (vg) ακρ 31; sim. Hsch. α 2645, Eust. 1862.23 **282** Cyr. (vg) ακτ 2 ἀ.· αἰγιαλὸς ἢ προβολὴ παραθαλάσσιος; cf. Hsch. α 2669 ἀ.· ὁ αἰγιαλὸς καὶ παραθαλάσσιος τόπος, sch. D Σ 68 ἀκτήν· παραθαλάσσιον τόπον, αἰγιαλόν **283** Cyr. (v) ακυ 1; cf. Cyr. (gAS) ακυ 2/5, Hsch. α 2690 ἀ.· μὴ γεννῶσα (ἢ) μὴ ἔχουσα (κῦμα ἢ) κύημα **284** sch. D A 141 εἰς ἅλα· εἰς τὴν θάλασσαν, sim. sch. D γ 73; cf. Cyr. (vgAS) αλα 9/26, Hsch. α 2715, u (α 298) ἅ.· θάλασσα **285** Cyr. (vg) αλα 12 ἀλάβαστρος· λίθινος ἢ ψήφινος μυροθήκη, μὴ ἔχουσα λαβάς; cf. Cyr. (AS) αλα 38 ἀλάβαστρος· λίθινος ψήφινος μυροθήκη, sim. Hsch. α 2718

---

276 αἱ τῶν ἐ. κ. ἀπαρχαί Su. | τὰς ἀπαρχὰς om. B | φασιν Σ′′′ om. AD Su. (aliter C) | τὸ^{1}] τοῦ DB | τοῦ^{1} om. CB | τοῦ^{2}] τοῦ ἀπὸ τοῦ C | αὐτά om. C αὐτούς Mehler | ἄλλου A | ἀπὸ^{2} om. C **278** ἀκροπόλεσιν AD (Cyr.) -ισιν Σ′′′ -οισιν Su. **279** ἀκροσφαλισμένους A Σ′′′ ἄκρως ἐσφαλμένους D Su. recte ἄκρως σφαλλομένους sch. Plat. **280** σκληρός Σ′ ἄκληρος ACD **281** διῄρητο AD Su. διῄρηται C Ph. διαιροῦσι B | εἰς^{4}] καὶ εἰς C | τοῦ ὄρους om. B | τὰ^{2}] ἢ B **283** ἡ μὴ B (Cyr. (v)) **284** ἅλς C | τὴν θ. B | θάλασσα AC **285** λίθινον Σ′′′ λιθίνου Su. | ψήφινος] λίθινος Su.

K **286** ἀλαζών· ὑπερήφανος. (ACD Σ′ α 832)
K **287** ἀλαλαγμός· ἐπινίκιος ὕμνος. (ACD Σ′ α 828)
Hom **288** ἀλαλητόν· θόρυβον. (ACD Σ′ α 829)
K **289** ἀλαπάξαι· πορθῆσαι, κενῶσαι, ὁμαλίσαι. (ACD Σ′ α 831)
?+K **290** ἀλάστωρ· φονικὸς δαίμων, τιμωρῶν καὶ ἀνέλπιστα ποιῶν. (ACD Σ′ α 834)
K **291** ἀλᾶται· πλανᾶται, ῥέμβεται. (ACD Σ′ α 835)
K+ **292** ἄλγεα· κακά, λυπηρά. (ACD Σ′ α 836)
K+ **293** ἀλέα· θέρμη, ἔλλαμψις. (ACD Σ′ α 837)
?+K **294** ἀλεεινός· θερινός, θερμός. (ACD Σ′ α 839)
295 ἀλεῖπται· οἱ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκοῦντες. (A Σ′ α 839A)
K **296** ἅλεῖται· πηδήσει. (A Σ′ α 840)
K **297** ἀλαός· τυφλός. (CD Σ′ α 840A)
K **298** ἀλείφατι· ἐλαίῳ ἢ ἑτέρῳ ἀλείμματι. (ACD Σ′ α 842)
299 ἀλείψας· διεγείρας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. (ACD Σ′ α 843)
K **300** ἀλέξειν· ἀποτρέπειν. (ACD Σ′ α 844)
K **301** ἀλεξητῆρα· βοηθόν. (A(C)D Σ′ α 845)
K **302** ἀλεξήσοντα· βοηθήσοντα. (ACD Σ′ α 846)
K **303** ἀλεξίκακον· κακίας καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικόν. (A(C)D Σ′ α 847)

---

288 Nonn. paraphr. Joh. 19.2; ἀλαλητῷ B 149 + **289** I 136 + **292** A 2 +, etc. **297** θ 195, al. **298** ω 45 +, al. **300** Pind. Ol. 13.9, Xen. Cyr. 4.3.2 **301** Y 396, al. **302** Z 109, al.

---

286 Cyr. (vg) αλη (sic) 2; cf. Cyr. (AS) αλα 40, Hsch. α 2731 ἀ.· ὑπερήφανος, ψευστής **287** Cyr. (AS) αλα 22, Hsch. α 2742 (aliter Cyr. (vgAS) αλα 14/39) **288** sch. D B 149, u (α 297) ἀλαλητῷ· θορύβῳ **289** Cyr. (vg) αλη (sic) 14 ἀ.· πορθῆσαι, ὁμαλίσαι, Cyr. (AS) αλα 25 ἀ.· πορθῆσαι, Hsch. α 2768 ἀ.· πορθῆσαι, ἐκκενῶσαι (Ap. Soph. 23.11 ἐκκενῶσαι καὶ ἐκπορθῆσαι); cf. sch. D E 166 ἀλαπάζοντα· κενοῦντα, πορθοῦντα, φθείροντα. κυρίως δὲ κενοῦντα **290** Cyr. (vg) αλα 4 ἀ.· … τιμωρῶν, ἀνέλπιστα ποιῶν; cf. Cyr. (AS) αλα 47 ἀ.· πικρὸς δαίμων **291** Cyr. (vgAS) αλα 5/21, Hsch. α 2784 **292** Cyr. (AS) αλγ 15 ἄ.· ἄλγη, κακά, Hsch. α 2796 ἄ.· ἀλγεινά, κακά …, sch. D A 2 ἄ.· κακὰ ἢ λύπας (P. Berol. inv. 5014.8, P. Mich. inv. 1588.i.8 ἄ.· κακά) **293** Cyr. (vgAS) αλε 3/17, Hsch. α 2811 ἀ.· θέρμη **294** Cyr. (v) αλη (sic) 17 ἀλεεινή· θερμή **296** Cyr. (A) αλε 18, Hsch. α 2846 **297** Cyr. (vgA) αλα 8/56, Hsch. α 2763, sch. D θ 195, Ap. Soph. 21.30 **298** Cyr. (vg) αλι (sic) 32; cf. Ap. Soph. 24.12 ἀ.· ἀλείμματι, ἐλαίῳ, Hsch. α 2849 ἀ.· ἐλαίῳ, sch. D Ψ 170 ἀλείφατος· ἀλείμματος, ἐλαίου **300** Cyr. (S) αλε 33 **301** Cyr. (g) αλε 2; sch. D Y 396 ἀ.· μάχης ἀποτρεπτικόν, βοηθόν **302** Cyr. (AS) αλε 20, sch. D Z 109; cf. Cyr. (vg) αλε 6 ἀλεξῆσαι· βοηθῆσαι **303** Cyr. (g) αλε 5

---

289 πορθῆσαι] θορυβῆσαι B **290** φοινικὸς B | ἀνέλπιστα] ἀνεπίληστα ἔργα Su. **291** ῥέμβεται om. C (Cyr. (AS)) **293** ἔλλαμψις om. C **294** θερμός, θερινός C **295** interpr. om. A **297** ὁ τυφλός Su. (Hsch.) **298** ἀλείφασι B **302** -αντα· -αντα C

304 ἄληπτος· ἀκατάγνωστος. (ACD Σ′ α 854) K
305 ἀλήτης· ἁμαρτωλός, πλανήτης. (ACD Σ′ α 841) K
306 ἀλητεύω· πλανητεύω. (ACD Σ′ α 838) K
307 ἀλία· πορεία. (ACD Σ′ α 861) K
308 ἁλιάδας· μικρὰ σκαφίδια. (ACD Σ′ α 862) K
309 ἀλίβας· ὁ νεκρὸς ἢ ποταμὸς ἐν ῞Αιδου λέγεται. ἢ ἀλίβας καὶ τὸ ὄξος, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι θεοῖς. (ACD Σ′ α 864) K+
310 ἅλιμον· βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. (ACD Σ′ α 865) K
311 ἁλίπεδον· ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσσῃ. (ACD Σ′ α 863) K
312 ἁλίπλοα· ἐν θαλάσσῃ πλέοντα. (ACD Σ′ α 866) Hom
313 ἁλιρρόθιον· κῦμα θαλάσσης. (ACD Σ′ α 868) K
314 ἅλις· ἱκανῶς, δαψιλῶς. (CD Σ′ α 869) K
315 ἀλκμαῖον· ἰσχυρόν, ἀνδρεῖον, γενναῖον. (CD Σ′ α 870)
316 ἀλκυών· ὄρνεον θαλάσσης. (CD Σ′ α 871)
317 ἀλλὰ χρή· ἔστω. (CD Σ′ α 872)
318 ἀλληγορία· ἀλλότριον τὸ γράμμα καὶ ἄλλο τὸ νόημα. (CD Σ′ α 885A)
319 ἀλισγηθέν· ἑστιαθέν, μισηθέν, ἢ λυπηθέν. (CD Σ′ α 875)
320 ἀλισγημάτων· τῶν μιασμάτων ἐκ μυσαρᾶς τῶν εἰδώλων θυσίας. (CD Σ′ α 876) K

---

305 ϱ 576 +, etc. **306** ∗; ἀλητεύων ξ 126 + **307** ∗ **309** Plut. Mor. 736A | Soph. fr. 790 | Hippon. fr. 134W. **311** Aristid. Or. 17 (15).16 **312** M 26 **313** ∗ **314** B 90 +, etc. **315** ∗ **316** Eur. Iph. T. 1090, al. **317** Plat. Theaet. 146 c +, Men. Dysc. 849 **319** ∗ **320** NT Act. 15. 20, al.

---

304 Cyr. (vgS) αλη 1/26, Hsch. α 2942 **305** Cyr. (vgS) αλη 5/28; cf. Cyr. (P) αλε 48, Hsch. α 2847, sch. D Γ 28 ἀλείτην· ἁμαρτωλόν …; Hsch. α 2952 ἀ.· πλανήτης, πλανώμενος, Erot. α 45 … ἀλήτην τὸν πλανήτην **306** Cyr. (vg) αλη 8, Hsch. α 2951 **307** Cyr. (S) αλε 28 **308** Cyr. (S) αλι 60 **309** Cyr. (gS) αλι 30/44, Hsch. α 2985 ἀ.· νεκρός (…) **310** Cyr. (gS) αλι 26/70 ἁλίμοις· βοτάναις δενδροειδέσι παρὰ θάλασσαν **311** Cyr. (vg) αλη (sic) 6 **312** sch. D M 26, Hsch. α 3031 (+) ἁ.· τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα, sim. Ap. Soph. 23. 7 **313** Cyr. (vg) αλι 17 ἅ.· κῦμα θαλάσσιον; cf. Hsch. α 3035 ἁλιρρόθους· κύματα θαλάσσης **314** Cyr. (vg) αλι 11 ἅ.· … ἱκανῶς … δαψιλῶς; sch. D I 137 ἅ.· δαψιλῶς, ἱκανῶς; Ap. Soph. 24. 17 ἅ.· … ἱκανῶς, Cyr. (S) αλι 33, Hsch. α 3036, sch. D B 90 ἅ.· (…) δαψιλῶς (…) **315** cf. Hsch. α 3037 ἀλκμαῖα (ἁλισαῖα cod.) · ἰσχυρά **317** cf. Hsch. α 3118 ἀ. χ.· … ἀντὶ τοῦ ἔστω. Μένανδρος **320** Cyr. (vg) αλι 23

---

304 -ως· -ως Σ′ (Cyr. (S), Hsch.) **305** ἀλείτης D Σ′′′ duas gl. ἀλείτης· ἁμαρτωλός et ἀλήτης· πλανήτης (hoc post 306) hab. C et (partim aliunde?) Su., sicut coni. Mehler **307** ἀλεία Cyr., Hsch. **308** -α· -ον -ον C **309** ὁ om. C | ἢ[1]] καὶ C | ἢ[2]] δὲ C (ut coni. Theodoridis) | ὄξος] ὀξύτατον B | ἀπὸ τοῦ] παρὰ τὸ B | μὴ Σ′ om. ACD | θεοῖς AB τοῖς θεοῖς CD Ph. om. Su. **310** ἁλίμων ACD | παραθαλάσσιον (ante δενδροειδὴς pos.) C ἐσθιομένη Ph. **312** τῇ θαλάσσῃ Su. **314** δαψιλῶς, ἱκανῶς Su. **315** -ων omnino Σ′ | ἀλκαίων Reitzenstein | γενναῖον om. C **316** θαλάσσιον C(-ττ-) Su. **317** ἀντὶ τοῦ ἔστω B **318** ἀλλότριον CD ἄλλο λέγον Su. recte | ἄλλον τὸ ὄνομα C **319** ἢ μισηθέν Su. **320** μιαρᾶς Ph.

K **321** ἁλίσκει· νικᾷ. (CD Σ′ α 877)
?K **322** ἁλίσκεται· καταλαμβάνεται, κρατεῖται. (CD Σ′ α 879)
K **323** ἀλιτήμων· ἁμαρτωλός. (CD Σ′ α 881)
K+Att **324** ἀλιτήριοι· ἁμαρτωλοί. ἀλιτήριοι δὲ ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. ἥρπαζον οὖν τινες ἁλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παράγωγος ἀπὸ τοῦ ἁλιτραίνειν, ὃ ἔστιν ἁμαρτάνειν. (CD Σ′ α 883)
K+ **325** ἀλλοδαπά· ξένα, παντοῖα. (CD Σ′ α 890)
K **326** ἀλλοθρόους· ἀλλοφώνους. (CD Σ′ α 891)
K **327** ἀλλόκοτον· ἐναντίον, ξένον, ἀλλοφυές, ἐξ ἄλλου, ἀσυνάρτητον, ἀλλότριον. (CD Σ′ α 898)
K **328** ἀλλοπρόσαλλος· εὐμετάβλητος. (CD Σ′ α 897)
K **329** ἀλλοτρίως· πολεμίως. (CD Σ′ α 899)
Hom **330** ἄλλως· μάτην. ἢ μάλιστα ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον. (CD Σ′ α 900)
K **331** ἄλλως τε· μάλιστα. (D Σ′ α 901)
K **332** ἅλμα· πήδημα. (CD Σ′ α 902)
K **333** ἁλμάδες· κολυμβάδες ἐλαῖαι. (CD Σ′ α 907)

---

323 Ω 157 + **325** Phil. Jud. conf. lingu. 76, al.; ἀλλοδαποῖσι Γ 48 **326** α 183 + **328** Nonn. Dion. 8.116 +, al.; ἀλλοπρόσαλλον E 831 **330** Ψ 144, etc. | E 218 +, etc. **333** Ar. fr. 408.2

---

321 Cyr. (S) αλι 35, Hsch. α 3049 **322** cf. Cyr. (vg) αλι 13 ἁ.· συλλαμβάνεται καὶ κρατεῖται **323** Cyr. (vgS) αλι 19/55, Hsch. α 3062, sch. D Ω 157, Ap. Soph. 22.26 **324** Cyr. (g) αλι 1 ἀ.· ἄθεοι, ἁμαρτωλοί, lex. Greg. 158.14 ἀλιτήριον· ἁμαρτωλόν; Ael. D. α 75 **325** Cyr. (vg) αλλ 9 ἀλλοδαπή· ξένη …; Cyr. (S) αλλ 26, Hsch. α 3143, sch. D Π 550 ἀλλοδαπός· (…) ξένος (…); sch. D Γ 48, u (α 326) ἀλλοδαποῖσι· (…) ξένοις **326** Cyr. (g) αλλ 5, Hsch. α 3144 **327** Cyr. (g) αλλ 2; lex. Greg. 158.7 ἀλλοκότου· ἐναντίας, ξένης **328** Hsch. α 3154; Cyr. (gS) αλλ 6/19 ἀλλοπροσάλλως· εὐμεταβλήτως (…) **329** Cyr. (S) αλλ 31; Cyr. (vg) αλλ 11 ἀλλότριος· πολέμιος, sch. D E 214 ἀλλότριος φῶς· πολέμιος ἀνήρ **330** sch. D Ψ 144, Hsch. α 3191 ἄ.· μάτην; cf. Cyr. (vgS) αλλ 8/30, Hsch. α 3191 ἄ.· ματαίως; Hsch. α 3192 ἄ. τε· μάλιστα καὶ κατ᾽ ἄλλον τρόπον, Cyr. (g) αλω (sic) 7 ἄ. τε· ἄλλως, κατ᾽ ἄλλον τρόπον **331** Cyr. (vgS) αλλ 14/28; cf. ad gl. 330 **332** Cyr. (S), Hsch. α 3193 αλμ 2; cf. Cyr. (g) αλα (sic) 7 ἅλματι· πηδήματι **333** Cyr. (vg) αλμ 1, Hsch. α 3194

---

321 -ειν· -ᾶν C **323** ὁ ἁμαρτωλός Su. **324** ἥρπαζον – ἄλευρα om. et ἀπὸ – ἐκάλουν alibi collocat Su. (vid. ad Σ′ α 883) | ἁλούμενα post ἄλευρα C | καταχρηστικῶς om. B Et. Gen. | παρετείνετο (z) vel παρεγίνετο (b) Ph. | καὶ[1] om. C | τι om. C | γεναμένης D γινομενης Ph. | καὶ[2] om. C | παράγωγος B Ph.[b] -ον Ph.[z] Et. Gen. -ως CD Su. **325** παντοῖα om. C **327** ἄτοπον ad init. interpr. add. Ph. | ξένον, ἐναντίον C | ἀλλοφυῆ Cyr. | ἔξαλλον Ruhnken | ἀσυνάρμοστον B **328** ἀλλοπρόσαλλο D (Hsch.) **330** μάλιστα κτλ primitus ad gl. 331 pertinebat (cf. Su. α 1310, Ph. α 1010 fin. ἄλλως· μάτην)

334 ἀλογήσει· οὐ μελήσει, οὐ φροντίσει. (CD Σ′ α 908)
335 ἅλοῖεν· ληφθεῖεν. (CD Σ′ α 909) K
336 ἀλοιφή· τὸ λίπος. (D Σ′ α 910) Hom
337 ἁλόντες· ληφθέντες. (D Σ′ α 911) Hom
338 ἁλὸς ἄχνη· ἀφρὸς θαλάσσης. (CD Σ′ α 913) K
339 ἁλουργίς· πορφύρα. (CD Σ′ α 914) ?K
340 ἅλοῦσα· ληφθεῖσα. (CD Σ′ α 925) K
341 ἀλόχευτος· ἀγέννητος. (CD Σ′ α 926) K
342 ἄλση· τεμένη. (CD Σ′ α 929) K
343 ἀλύει· ἀδημονεῖ, δυσχεραίνει, ἀθυμεῖ, ἀπορεῖ. (CD Σ′ α 929A) K+?Att
344 ἀλύξαι· ἐκφυγεῖν ἢ καταξύσαι. (CD Σ′ α 930) K+
345 ἀλυσιτελές· ἀσύμφορον. (CD Σ′ α 934) K
346 ἀλφούς· λευκοὺς ἢ λευκάς. (CD Σ′ α 935) K
347 ἁλῷ· πιασθῇ, καταγνωσθῇ. (CD Σ′ α 936) K+
348 ἁλωαί· ἁλωνίαι ἢ παράδεισοι. (CD Σ′ α 939) K
349 ἀλώβητον· ἄμωμον, ἀβλαβές. (CD Σ′ α 940) K
350 ἀλώμενος· πλανώμενος. (CD Σ′ α 941) Hom
351 ἁλῶναι· ληφθῆναι, συνδεθῆναι. (CD Σ′ α 943) K
352 ἁλώσιμα· εὔληπτα. (CD Σ′ α 944) ?K

---

334 O 162, al. **335** Xen. Hell. 4. 8. 8, al. **336** P 392, al. **337** Hdt. 1. 169. 1, etc.; ἁλόντε E 487 **338** ∗; ἁλὸς ἄχνην Δ 426 **340** B 374 +, etc. **341** Nonn. Dion. 8. 27, Greg. Naz. c. 2. 2. 7. 254, al. **342** Eur. Tro. 15, etc.; ἅλσεα Y 8 **344** Θ 243, etc. **348** Ap. Rh. 2. 138, al.; ἀλωάς E 499 **350** B 667, etc. **351** M 172 +, etc.

---

334 cf. sch. D O 162 ἀ.· λόγον οὐ ποιήσεται, καταφρονήσει, u (α 353) ἀ.· ἀφροντιστήσει, Hsch. α 3210 ἀ.· ἀφροντιστήσει, λόγον οὐχ ἕξει **335** Cyr. (S) αλο 9, Hsch. α 3223 **336** sch. D I 208, Ap. Soph. 23. 13 ἀλοιφῇ· τῷ λίπει; cf. Hsch. α 3229 ἀ.· πιμελή, ὅ ἐστι λίπος **337** sch. D E 487 ἁλόντες· ληφθέντες **338** Cyr. (S) αλο 21, Hsch. α 3246 ἁ. ἄ.· θαλάσσης ἀφρός; cf. u (α 332) ἁλὸς ἄχνη⟨ν⟩· νῦν τὸν ἀφρὸν τῆς θαλάσσης … **339** cf. Cyr. (vg) αλο 2 ἁ.· πορφυρίς **340** Cyr. (g) αλφ (sic) 11, Hsch. α 3257, sch. D B 374, u (α 336) **341** Cyr. (S) αλο 15, Hsch. α 3260 ἀλόχευτον· ἀγέννητον, Cyr. (vg) αλο 3 ἀλοχεύτῳ· ἀγεννήτῳ **342** Cyr. (vg) αλσ 1 ἄλσος· … τέμενος, Hsch. α 3268 ἄλσεα· τεμένη … **343** Cyr. (vg) αλυ 1 ἀ.· ἀδημονεῖ, ἀθυμεῖ, Cyr. (S) αλυ 5 ἀλύω· ἀδημονῶ, ἀθυμῶ, αλυ 7 ἀ.· δυσχεραίνει, λυπεῖται, ἀδημονεῖ; Ael. D. α *80 **344** Cyr. (S) αλυ 12, Hsch. α 3298, sch. D δ 416 ἀ.· (…) ἐκφυγεῖν; cf. Cyr. (vg) αλυ 3, sch. D O 287 ἀλύξας· ἐκφυγών **345** Cyr. (vgS) αλυ 2/6, Hsch. α 3305 (+) **346** Cyr. (vg) αλφ 1; Hsch. α 3344 ἀ.· λευκούς, Cyr. (S) αλφ 22 ἁ.· λευκάς **347** Cyr. (vgS) αλω 9/16 ἁ.· πιασθῇ; cf. Hsch. α 3350 ἁλῶ· … πιασθῶ **348** Cyr. (S) αλω 21 ἁλωῆς· ἀλωνίας, Hsch. α 3352 ἁλωάς· … ἁλωνίας; Cyr. (w ap. Latte), Hsch. α 3356 ἁ.· οἱ παράδεισοι **349** Cyr. (vg) αλω 11 ἀ.· ἀβλαβές, ἄμωμον, Hsch. α 3355 ἀ.· ἀβλαβές, Cyr. (S) αλω 19 ἀ.· ἀβλαβῆ **350** sch. D B 667, u (α 342), Hsch. α 3359; cf. Cyr. (S) αλω 15 ἁλώμεθα· πλανώμεθα **351** Cyr. (S) αλω 17, Hsch. α 3360, lex. Greg. 159. 6 (+); u (α 351) ἁ.· ληφθῆναι **352** Cyr. (vgS) αλω 1/20 ἁλώσιμος· ληπτός, Hsch. α 3376 ἁ.· κατάληπτα

---

334 οὐ μελήσει] ἀμελήσει Σ′ **335** ληφθέν CD **338** θαλάσσιος C **347** πιασθῇ (-εῖ) Σ′ (Cyr. (vS), Hsch.) κρατηθῇ (-εῖ) CD (Cyr. (g)) **348** ἢ παράδεισοι om. C

K **353** ἅλωτοί· ληπτοί, χειρωτοί. (CD Σ′ α 944A)
K **354** ἄμαθος· ἡ μεσόγειος ἄμμος. (CD Σ′ α 1017)
⟨K⟩ **355** ἀμάλθακτον· ἀνέκδοτον, ἑδραῖον. (CD Σ′ α 1017A)
K?+ **356** ἀμᾶν· θερίζειν, παρὰ τὸ ἅμα. (CD Σ′ α 1018)
?⟨K⟩ **357** ἀμαρυγή· λαμπηδών. (ACD Σ′ α 1020)
?⟨K⟩ **358** ἀμαρυγάς· ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως. (ACD Σ′ α 1021)
?+K **359** ἀμάρυγμα· φόρημα, εἴδωλον, κίνησιν, λαμπηδόνα. (ACD Σ′ α 1022)
K **360** ἁμαξιτόν· ὁδὸν δημοσίαν. (ACD Σ′ α 1019)
361 ἀμάρας· ὀχετούς. (CD)
K+ **362** ἀμαυρά· σκοτεινά. ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές. (ACD Σ′ α 1024)
?K+ **363** ἄμαχον· δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος (Ol. 13. 13)· ʿἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.ʾ (A(C)D Σ′ α 1025)
364 ἀμβλίσκουσιν· ἀποβάλλουσιν. (ACD Σ′ α 1026)
K **365** ἀμβλύς· ὁ μὴ ὀξύς, ἢ σκοτεινός. (A Σ′ α 1027)
K **366** ἀμβλυώττει· τυφλώττει. (ACD Σ′ α 1028)
?K **367** ἀμβλωθρίδια· ἐκτρώματα, τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα. (ACD Σ′ α 1029)
K+Att **368** ἀμβρόσιον· θεῖον, ἀθάνατον, θαυμαστόν. (ACD Σ′ α 1030)
K **369** ἄμβροτα· θεῖα, ἄφθαρτα. (ACD Σ′ α 1031)

---

353 Thuc. 6. 77. 2, al. **354** Ap. Rh. 4. 1239; ἀμάθοιο E 587 **355** Olymp. in Alc. 66 + **357** ∗; ἀμαρυγήν Opp. Cyn. 4. 143, al. **358** Ap. Rh. 3. 1018 **360** X 146, al. **362** | δ 824 **368** E 369 +, al. **369** Π 670 +, al.

---

353 Cyr. (g) αλω 10 **354** Cyr. (vgS) αμα 5/35, Hsch. α 3397 (omnes +) **355** gl. Dionys. 23C ἀ.· ἀνέκδοτον, ἑδραίαν … **356** Hsch. α 3426; Cyr. (vgS) αμα 10/39 ἀ.· θερίζειν; cf. Et. Sym., Et. Gen. (Orion) ἀ.· τὸ θερίζειν παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐπισπᾶν οἷον ἅμα σπᾶν **357** cf. Hsch. α 3465 ἀμάρυγγες· … λαμπηδόνες … **358** cf. Hsch. α 3465 ἀμάρυγγες· ἀκτῖνας … ὄψεις **359** Cyr. (S) αμα 37, Hsch. α 3467 ἀμαρύγματα· λαμπηδόνες **360** Cyr. (vgS) αμα 4/23, Hsch. α 3436 **362** Cyr. (vg) αμα 3/12, gl. Oct. α 18 ἀ.· σκοτεινά; Hsch. α 3489 ἀμαυρόν· σκοτεινόν **363** cf. Cyr. (vg) αμα 14, Hsch. α 3491 ἄ.· ἀκαταμάχητον … **365** Cyr. (g) αμβ 6 **366** Cyr. (P) αμβ 27, Hsch. α 3508; cf. Cyr. (vgS) αμβ 2/12 ἀμβλυώττοντες· τυφλώττοντες **367** Hsch. α 3514, EM 80. 17, gl. Dionys. 23C ἀ.· τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα; Cyr. (vgS) αμβ 7/10 ἀμβλωθρίδιον· τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος, ἔκτρωμα **368** Cyr. (vg) αμβ 5 ἀ.· θεῖον (ἢ) ἀθάνατον …, Hsch. α 3529 ἀμβρόσιος· θεῖος, ἀθάνατος …; cf. Hsch. α 3521 ἀμβρόσια· θεῖα, θαυμαστά, Et. Gen. ἀμβρόσιος ὕπνος· θεῖος, θαυμαστός …; Paus. Attic. α *84 **369** Cyr. (vgS) αμβ 4/16, Hsch. α 3528 ἄμβροτος· θεῖος, ἄφθαρτος; sch. D η 260, Hsch. α 3526 ἄ.· θεῖα (…)

---

355 ἀνέκδοτον] σκληρόν C **356** παρὰ] ἀπὸ Hsch. | ἅμα ⟨σπᾶν⟩ Theodoridis **358** ἀκτῖνες CB Su. | ὄψεως om. C **359** εἴδωλον om. B **362** ἀμαυράν· σκοτεινήν CD **363** Πίνδ. – fin. om. D **364** ἀμβλωσκουσιν C ἀμβισκουσιν B **365** ὁ μὴ ὀξύς del. in B | ἢ A ἀλλὰ Ph. om. B Su. **366** -σσ-· -σσ- C -ειν· -ειν Ph. **367** τὰ om. B Su. **368, 369** A 369, 368 CD **368** ἢ ἀθάνατον ἢ θαυμαστόν Σ′ | θαυμαστόν om. C **369** ἄβροτα A(C)

370 ἀμείβεσθαι· ἀποκρίνεσθαι. (ACD Σ′ α 1032) K
371 ἀμείβων· ἀλλάσσων. (ACD Σ′ α 1033) K
372 ἀμειδές· στυγνόν, σκυθρωπόν. (ACD Σ′ α 1034) K
373 ἀμείλικτος· ἀπάνθρωπος. (A(C)D Σ′ α 1035) K
374 ἀμείλικτον· ἀπηνῆ. (A Σ′ α 1036) Hom
375 ἀμείλιχος· σκληρός, ἀκολάκευτος. (AD Σ′ α 1037) K
376 ἀμειψόμεθα· ἀνταποδώσομεν. (A(C)D Σ′ α 1037A) K
377 ἀμέλει· τοιγαροῦν. (ACD Σ′ α 1039) K
378 ἀμελητί· ἀνυπερθέτως, ταχέως. (ACD Σ′ α 1040) K
379 ἀμεταποίητον· ἀμετάθετον. (ACD Σ′ α 1041) K
380 ἀμεταστρεπτί· ἀμελητί, μὴ ἐπιστρεφομένως. (ACD Σ′ α 1043) K
381 ἁμηγέπη· ὁπωσδήποτε, καθ᾽ ὁτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ἁμωσγέπως καὶ ἁμόθεν καὶ ἁμουγέπου καὶ ἁμοιγέποι καὶ ἁμωσγέποι. (ACD Σ′ α 1044) K+
382 ἀμήρυτον· πολὺ ἐκτεταμένον, ἀτέλεστον, τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον. (ACD Σ′ α 1045) K+
383 ἀμήσαντες· ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες. (ACD Σ′ α 1046) ApS
384 ἀμητῆρες· θερισταί. (ACD Σ′ α 1047) K
385 ἄμητος· αὐτὰ τὰ τεθερισμένα ὀξυτόνως· προπαροξυτόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὡς καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν. (ACD Σ′ α 1048)

---

371 Λ 547, etc. **374** Λ 137 +, al. **375** I 158 +, al. **382** Ap. Rh. 2. 221, al. **383** Ω 451 +, al. **384** Λ 67, al. **385** T 223, al.

---

370 Cyr. (vg) αμε 9; u (α 366) ἀμειβόμενος· ἀποκρινόμενος **371** Cyr. (P) αμε 50, Hsch. α 3542, sch. D Λ 547; Cyr. (vgS) αμε 8/32 ἀμείβοντα· ἀλλάσσοντα **372** Cyr. (vg) αμε 1; Hsch. α 3543 ἀ.· στυγνόν **373** Cyr. (S) αμε 27, Hsch. α 3548 ἀμείλικτον· … ἀπάνθρωπον … **374** sch. D Φ 98 (+) **375** Cyr. (vg) αμε 13; sch. D I 572 ἀμείλιχον· … σκληρόν **376** Cyr. (vgS) αμε 7/31, Hsch. α 3565 **377** Cyr. (vg) αμε 17, Hsch. α 3570 **378** Cyr. (vgS) αμε 3/23 ἀ.· ταχέως, μελλήσεως χωρὶς τουτέστιν βραδύτητος καὶ ὑπερθέσεως, Hsch. α 3574 ἀ.· ταχέως, μελλήσεως χωρίς **379** Cyr. (S) αμε 33, Hsch. α 3613 **380** Cyr. (vg) αμε 4; Cyr. (S) αμε 25 ἀ.· μὴ ἐπιστρεφομένως **381** Cyr. (g) αμη 4 ἁ.· ὁπωσδήποτε **382** Cyr. (g) αμη 3 ἀ.· … πολὺ ἐκτεταμένον, Hsch. α 3638 ἀ.· … πολύ; sch. Ap. Rh. 2. 221 ἀ.· … ἀτέλεστον καὶ διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον **383** Ap. Soph. 30. 8 ἀ.· ἀποτεμόντες, Hsch. α 3641 ἀμήσαντα· … ἀποτεμόντα **384** Cyr. (S) αμη 14, Hsch. α 3644, sch. D Λ 67, u (α 430) **385** cf. Epim. Hom. AO 2. 331. 25 (Et. Gud. 113. 15) ἄμητος λέγεται ὁ καιρὸς τοῦ θέρους· ἀμητὸς δὲ ὁ θερισμός, οἱονεὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς ὁ ἀρώμενος; Cyr. (vg) αμη 7 ἀ.· θερισμός, καθάπερ καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τῆς τρύγης (aliter sch. D T 223)

---

371 ἀλλάττων C **374** ἀπηνές A **378** αἰθέλητι A ἀμελλητί Su. recte | ἀνυπερπετῶς A | ταχέως ante ἀνυπερθέτως C om. B **380** ἀμεταστρεπτί (-εί) CD Su. -ον B ἀμεταπ. .δπσυ A rescr. (vid. praef. sect. 2) | ἀμελητιόν D ἀμελλητί recte Su. | ἐπιστρεφομένως A -όμενον DB Su. -όμενοι C **381** καὶ ἁμουγέπου – fin. om. B | ἁμηγέπου Ph. ἁμηγέποι C Su. Ph.^{b} | καὶ ἁμωσγέποι om. CD | ἁμοσέποι sch. Plat. **382** ἀτέλεστον] ἀτελές CD ἁπλήρωτον B **383** μὴ om. C Ph. ἄμῃ Bekker **385** θερισμένα D θερίσματα Ph. | ὀξύτερα C | δὲ] δὲ ἄμητος Su. | θερισμοῦ] θέρους ᾧ δεῖ ἀμᾶν Su.

κ **386** ἀμηχανία· ἀπορία. (ACD Σ′ α 1049)
κ **387** ἀμήχανον· ὑπὲρ λόγον. (ACD Σ′ α 1050)
388 ἀμίδας· τὰ ὑπηρέσια. (ACD Σ′ α 1051)
κ **389** ἄμιλλα· ἀνταγώνισμα, φιλονεικία, ἐξίσωσις. (ACD Σ′ α 1052)
κ **390** ἄμματα· δεσμά. (ACD Σ′ α 1023)
κ **391** ἀμογητί· ἀκόπως. (ACD Σ′ α 1053)
?+κ **392** ἀμοιβαδόν· ἐξαίφνης, ἐφεξῆς. (ACD Σ′ α 1054)
κ **393** ἀμοιβαῖα· ἔκτισις, ἀνταπόδοσις ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία. (ACD Σ′ α 1056)
κ **394** ἀμοιβή· ἀνταπόδοσις. (AD Σ′ α 1055)
κ **395** ἀμοιρῆσαι· ἀποτυχεῖν. (ACD Σ′ α 1057)
κ **396** Ἀμόργινα· ἀπὸ Ἀμόργου. (ACD)
κ **397** ἄμουσα· ἀτερπῆ, ἀηδῆ, ἀπαίδευτα. (ACD Σ′ α 1058)
κ **398** ἀμπεχόμενος· περιβαλλόμενος. (ACD Σ′ α 1059)
?κ **399** ἀμπεχόνη· ἀμφίον, ἱμάτιον. (ACD Σ′ α 1060)
κ **400** ἀμπεχόνιον· λεπτὸν ἱμάτιον, πάλλιον. (ACD Σ′ α 1061)
κ **401** ἀμπλακίαις· ἁμαρτίαις. (ACD Σ′ α 1062)
κ **402** ἄμπυκας· χαλινούς. (ACD Σ′ α 1063)
κ **403** ἄμπυξ· δεσμὸς τριχῶν, ἢ κόσμος τῆς κεφαλῆς. (ACD Σ′ α 1064)
κ **404** ἄμπωτις· ξηρασία ἢ πλήμμυρα. (ACD Σ′ α 1065)

---

386 Eur. Hipp. 163, etc.; ἀμηχανίη ι 295 **387** Ξ 262, etc. **388** Dem. 54. 4, al. **391** Λ 637, al. **395** Ael. Nat. Anim. 5. 17 +, Phil. Jud. mut. nom. 12 + **396** ∗; Ἀμοργίνων Plat. Ep. 363 a **397** Eur. Alc. 760 +, al. **400** ∗ **402** ∗ **403** Lyc. 758; ἄμπυκα X 469

---

386 Cyr. (g) αμο (sic) 15, Ap. Soph. 29. 23 **387** Cyr. (g) αμο (sic) 16, Et. Gud. 114. 20 (uterque + ὑπέρλαμπρον) **389** Cyr. (g) αμη (sic) 8 **390** Cyr. (vg) αμα (sic) 7; cf. Cyr. (S) αμμ 4, Hsch. α 3685 ἄμμα· δεσμός **391** Cyr. (vgS) αμο 1/30 **392** Cyr. (vg) αμο 4, Hsch. α 3734 ἀ.· ἐφεξῆς **393** Cyr. (g) αμο 7 **394** Cyr. (g) αμο 5; Cyr. (vgS) αμο 6/33 ἀμοιβάς· ἀνταποδόσεις **395** Cyr. (vgS) αμο 2/32, Hsch. α 3739 **396** Cyr. (g) αμο 21 ἀ.· †απορα ἀμοργου **397** Cyr. (g) αμο 22 ἄμουσον· ἀπρεπῆ, ἀηδῆ; Cyr. (S) αμο 37, Hsch. α 3763 ἄμουσον· ἀπαίδευτον **398** Cyr. (gS) αμπ 4/9, Hsch. α 3791 **399** Cyr. (vg) αμπ 1 ἀ.· ἀντὶ τοῦ περιβολαίου ἱματίου ἤγουν πάλλιον, sim. Cyr. (S) αμπ 6, Et. Gen. **400** Cyr. (vS) αμπ 5/22; Hsch. α 3794, Et. Gud. 118. 18, Moer. α 111 ἀ.· λεπτὸν ἱμάτιον **401** Cyr. (S) αμπ 11 **402** Cyr. (g) αμο (sic) 11; Hsch. α 3818 ἄμπυξ· χαλινός, 3819 ἄμπυκες· … χαλινοί …; cf. Et. Gen. ἄμπυξ· … καὶ ἐπὶ χαλινοῦ εἴρηται, οἷον [E 358], sch. Pind. Ol. 5. 15 b ἄμπυξ· … μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυκες λέγονται, ὡς Ὅμηρος [E 358] καὶ ἀλλαχοῦ [X 469] **403** Cyr. (g) αμο (sic) 13; cf. Ap. Soph. 25. 5 (P. Berol. gl. 19B) ἄ.· ὁ ἀναδεσμὸς τῶν τριχῶν …, sch. D X 469 ἄμπυκα· κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς **404** Cyr. (vg) αμπ 3; Cyr. (S) αμπ 8 ἄ.· ξηρασία (sim. sch. Call. hy. 4. 130, Ael. D. α *100)

---

389 ἀγώνισμα B **392** ἐξαίφνης om. Su. | ἢ ἐφεξῆς Ph. **393** ἀμοιβαία et ἔκτισις in le. Su. Ph.^{b} (Cyr.) | ἢ – fin. om. C | ὁμοίως Cyr. **397** ἀπρεπῆ C (Cyr.) **399** ἀμφίον om. C interpr. om. B **400** πάλλιον om. C **401** -ας· -ας ACD **403** ἄμπυξ ὁ δεσμος· τριχῶν ὁ κόσμος C | τῆς om. Σ′′

405 ἀμυδρά· ἀφανῆ, σκοτεινά. (ACD Σ′ α 1066) K
406 ἀμυδρῶς· σκοτεινῶς, λεπτῶς, ἀσαφῶς. (ACD Σ′ α 1066A) K
407 ἀμύητος· ἄπειρος, ἀτέλεστος. (ACD Σ′ α 1068) K
408 ἀμύμων· ἄψογος, ἄμεμπτος. (ACD Σ′ α 1069) Hom+K
409 ἀμύντωρ· βοηθός. (ACD Σ′ α 1070) K
410 ἄμυξις· σπάραξις. (ACD Σ′ α 1071) K
411 ἀμύσσει· ξέει, σπαράσσει. (ACD Σ′ α 1072) K
412 ἀμυχή· ἐπιπόλαιον ἕλκος. (ACD Σ′ α 1073) K
413 ἀμφ᾽ αὐτούς· περὶ αὐτούς. (ACD Σ′ α 1074) K
414 ἄμφηκες· ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. (ACD Σ′ α 1075) Hom
415 ἀμφηρεφές· ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον ἢ κατάσκιον. (ACD Σ′ α 1076) K
416 ἀμφήριστον· ἄνισον, ἀμφίβολον. (ACD Σ′ α 1077) K
417 ἀμφί· περί, ἐξ ἑκατέρου μέρους. (ACD Σ′ α 1078) K
418 ἀμφίβιον· ἐν ἀμφοτέροις δυνάμενον βιοῦν, θαλάσσῃ καὶ γῇ. (ACD Σ′ α 1079)
419 ἀμφίβολοι· πανταχόθεν βαλλόμενοι. ἢ ἀπορούμενοι, διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἀγνοίᾳ τοῦ αἱρετοῦ καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. (ACD Σ′ α 1080) K+
420 ἀμφιγνοεῖ· ἀμφιβάλλει. (ACD Σ′ α 1080A) K

---

408 A 92 +, etc. **409** N 384 (v.l.) +, etc. **410** ∗ **411** Aesch. Pers. 161, etc.; ἄμυσσε T 284 **414** K 256 +, al. **415** ∗; ἀμφηρεφέα A 45 **416** Ψ 382 +, etc. **417** N 439 +, al. **420** Alex. Aphr. Febr. 25.12; ἀμφιγνοεῖν Isoc. 15.52, al.

---

405 Cyr. (g) αμυ 29; Cyr. (S) αμυ 39 ἀμυδρόν· ἀφανές **406** Cyr. (vg) αμυ 3; Cyr. (S) αμυ 40 ἀ.· σκοτεινῶς, Hsch. α 3830 ἀμυδρός· σκοτεινός **407** Cyr. (g) αμυ 34; lex. Greg. 159.17 ἀμυήτοις· ἀπείροις … **408** sch. D A 92 ἀ.· … ἄψογος; Cyr. (S) αμυ 49 (Hsch. α 3845) ἀ.· … ἄμεμπτος **409** Cyr. (vgS) αμυ 21/52, Hsch. α 3859, sch. D N 384; Ap. Soph. 29.5 (P. Berol. gl. 22) ἀμύντορας· βοηθούς **410** Cyr. (g) αμυ 4; Hsch. α 3865 ἀμύξεις· … σπαράξεις **411** Cyr. (vgS) αμυ 9/42; Hsch. α 3873 ἀμύσσειν· ξέειν, σπαράσσειν **412** Cyr. (vgS) αμυ 15/63, Hsch. α 3883 **413** Cyr. (vg) αμφ 23, Hsch. α 3906; cf. sch. D B 417, u (α 385) ἀμφ᾽ αὐτόν· περὶ αὐτόν **414** sch. D K 256; cf. Cyr. (vgS) αμφ 37/84 ἄ.· ξίφος δίστομον, ἑκατέρωθεν ἠκονημένον **415** Cyr. (vg) αμφ 38 ἀμφηρεφῆ· ἑκατέρωθεν ἐστεγασμένην ἢ κατάσκιος, Ap. Soph. 26.30 (P. Berol. gl. 29) ἀμφηρεφέα· ἑκατέρωθων ἐστεγασμένην … **416** Cyr. (vg) αμφ 1 ἀ.· ἄνισον, ἀμφίλογον, ἀμφίβολον **417** Cyr. (vg) αμφ 11; Hsch. α 3942 ἀ.· περί **418** cf. Cyr. (vg) αμφ 27, Hsch. α 3957 ἀ.· ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον **419** Cyr. (g) αμφ 26 ἀ.· πανταχόθεν βαλλόμενοι ἢ ἀπορούμενοι, διαφόροις συνεχόμενοι πειρασμοῖς; Ael. D. α 104 **420** Cyr. (vg) αμφ 51

---

406 λεπτῶς, ἀσαφῶς, σκοτεινῶς Ph. σκοτεινῶς, ἀσαφῶς, λεπτῶς Cyr. **407** ἀτέλεστος om. C **411** ξέσει, σπαράξει Ph. **416** ἴσον Haslam **417** ἀμφὶ περί· L. Dindorf **418** βιοῦν] ζῆν C | ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐν γῇ C **419, 420** AD 420, 419 C **419** πανταχόθι Ph. | διαφορὰ B | ἀγνοίας CB | τοῦ αἱρετοῦ om. B | ἐκεῖνο … τοῦτο C

K **421** ἀμφιγυίοισιν· τοῖς ἐξ ἑκατέρου μέρους πλῆξαι ἢ γυιῶσαι δυναμένοις. (ACD Σ′ α 1081)
⟨K⟩ **422** ἀμφίδεα· ψέλια. (ACD Σ′ α 1082)
⟨K⟩ **423** ἀμφιδεές· περιδεές. (ACD Σ′ α 1083)
K **424** ἀμφιθαλής· ἑκατέρωθεν θάλλων. (ACD Σ′ α 1084)
425 ἀμφίθετον· κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένης ἀπύθμενον. (ACD Σ′ α 1085)
426 ἀμφίκρημνος· περίκρημνος ἢ βραχυτάτη. (ACD Σ′ α 1086)
K+ **427** ἀμφιλαφές· κατάσκιον. ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. (AC Σ′ α 1088)
K **428** ἀμφιλάφεια· ἀμφοτέρωθεν βοήθεια. (AC Σ′ α 1089)
429 ἀμφιλαφής· μεγάλη, οἷον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν. (AC Σ′ α 1090)
K **430** ἀμφιμάτορας· ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας. (AC Σ′ α 1091)
K **431** ἀμφιματῶσαι· ἀποδῦσαι. (AC Σ′ α 1092)
K **432** ἄμφιον· ἱμάτιον, ἔνδυμα. (AC Σ′ α 1093)
Hom **433** ἀμφίπολος· θεράπαινα. (AC Σ′ α 1094)
K **434** ἀμφιρύτη· περιρρεομένη κύκλῳ. (AC Σ′ α 1095)
K+Att **435** ἀμφισβητεῖν· μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ᾽ οἷον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. (AC Σ′ α 1096)
Att **436** ἀμφίταποι· τάπητες ἀμφίμαλλοι. (A(C) Σ′ α 1097)

---

421 ∗; ἀμφιγύοισιν N 147 + **423** ∗ **424** X 496, etc. **425** Ψ 270, etc. **426** Greg. Naz. de vita sua 1248; ἀμφίκρημνον Eur. Ba. 1051 **427** Call. Hy. 6. 26, al. **428** ∗ **430** Eur. Andr. 466 **431** ∗ **432** Soph. fr. 420 **433** Z 399 +, etc. **434** ∗; ἀμφιρύτῃ α 50 +, al. **436** Ath. 5. 197 b +; ἀμφιτάπους, -οις LXX 2 Reg. 17. 28, Prov. 7. 16

---

421 Cyr. (g) αμφ 54; Ap. Soph. 28. 11 (P. Berol. gl. 36) (om. πλῆξαι ἢ) **422** Hsch. α 3986, Cyr. (h) **423** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. α 3979 **424** Cyr. (g) αμφ 9; cf. Cyr. (v) αμφ 30 ἀμφιθαλεῖς· ἑκατέρωθεν θάλλοντες **427** Cyr. (vg) αμφ 6, Hsch. α 4046 ἀ.· … κατάσκιον **428** Cyr. (g) αμφ 13 **430** Cyr. (vg) αμφ 32, sim. Hsch. α 4060 **431** Cyr. (g) αμφ 47 **432** Cyr. (vg) αμφ 12; Cyr. (S) αμφ 99, Hsch. α 4075 ἄ.· ἔνδυμα (Σοφοκλῆς Μώμῳ [fr. 420] add. in Hsch., fort. ex Diogen.) **433** sch. D α 136 (+); Cyr. (vg) αμφ 33 ἀ.· δούλη θεράπαινα; sch. D Γ 143, u (α 395), Hsch. α 4088 ἀμφίπολοι· θεράπαιναι, Cyr. (S) αμφ 102 ἀμφίπολοι· θεραπαινίδες **434** Cyr. (g) αμφ 35, Et. Gud. 124. 23; Ap. Soph. 28. 34 (P. Berol. gl. 53) ἀμφιρύτῃ· περιρρεομένῃ, sim. sch. D α 50 (P. Mil. Vogl. inv. 1181. 13) **435** Cyr. (g) αμφ 25 ἀ.· ἀμφιβάλλειν, μὴ συμφωνεῖν, Cyr. (vS) αμφ 25/114 ἀ.· ἀμφιβάλλειν; Ael. D. α 110 ἀ.· μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ᾽ οἷον χωρὶς βαίνειν **436** Paus. Attic. α 103; Cyr. (S) αμφ 119, Hsch. α 4123 ἀμφιτάποις· ταπητίοις ἀμφιμάλλοις

---

421 ἀμφιγυίοισι(ν) A Σ′′ (Cyr.) -γύοισιν B (Ap. Soph.) recte -γύησι CD | ἢ] καὶ Su. | γυιῶσαι CD Su. (AF) γυιως καὶ A γυῶσαι B Su. (GISM) Ph. (Ap. Soph.) ὑγιῶσαι Cyr. **422** ἀμφιδέρρεα B ἀμφιδέραια Schmidt | ψέλλια C Ph.^{b} **425** ἀμφίθετον φιάλην Su. | τιθέμενον Ph. | ἀπύθμαιον B **426** ἢ βραχυτάτη om. C **428** ἀμφιλαφία Ph. **429** ἀμφιλαβής om. C Ph.^{b} | ταῖς χερσὶ CB **430** hic A post 415 + C | ἄμφω Cyr., Hsch. | τοὺς om. CB **431** ἀφιματῶσαι L. Dindorf (cf. 1163) **432** ἔνδυμα, ἱμάτιον B **433** ἡ θεράπαινα B (num conf. Cyr.?) **435** καὶ] ἢ καὶ C

437 ἀμφιστεφέες· πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμέναι ἀλλήλαις. (AC Σ′ α 1098) K
438 ἀμφὶ τὸ λυκόφως· περὶ τὴν αὐγήν. (AC Σ′ α 1099)
439 †ἀμφιτρυγη· κατερρωγότα. (AC Σ′ α 1100) K
440 ἀμφιφορεῖα· ἀγγεῖα. (AC Σ′ α 1101) K
441 ἀμφιφορεῦσι· κεραμίοις, ἀμφορεῦσιν. (AC Σ′ α 1102) K
442 ἀμφίχυτον· περικεχωσμένον. (AC Σ′ α 1103) K
443 ἄμφοδον· δίοδον, ῥύμην. (AC Σ′ α 1104) K
444 ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. (AC Σ′ α 1105) K
445 ἀμφορεῖς· κεράμοι. (AC Σ′ α 1105A) K
446 ἀμφορεύς· ἀγγεῖον, μέτρον, κεράμιον. (A Σ′ α 1105B) K
447 ἄμφω τὼ χεῖρε· ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. (AC Σ′ α 1106) Hom
448 ἀμώμενοι· θερίζοντες. (A Σ′ α 1107)
449 ἀμωσγέπως· ὁπωσδήποτε, ἔν γε τινι, καθ᾽ ὁντιναοῦν τρόπον. (A Σ′ α 1108) K+?Harp
450 ἀμῶσιν· θερίζουσιν. (A Σ′ α 1109)
451 ἀναβιώσκεσθαι· ἀναζῆν. (AC Σ′ α 1110) K
452 ἀνάγνωσις· ἀναγνώρισις. ἢ ἀνάπεισις. (AC Σ′ α 1111) ⟨K⟩
453 ἀναβοθρεύουσιν· ἀναμοχλεύουσιν. (AC Σ′ α 1112) K
454 ἀναβράσσουσιν· ἀναδιδοῦσιν. (AC Σ′ α 1112A)

---

437 Λ 40 v.l. **438** ∗ **439** ∗ **440** ∗ **441** β 290 +, al. **442** Y 145, al. **443** Hyper. fr. 137; ἀμφόδου NT Marc. 11.4 +, al. **444** ∗ **447** cf. Δ 523, σ 89 **453** ∗ **454** ∗

---

437 Cyr. (g) αμφ 36; Hsch. α 4120 ἀ.· ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι ἢ πάντοθεν πλήρεις, Ap. Soph. 26.10 (P. Berol. gl. 55) ἀ.· ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι **439** Cyr. (gS) αμφ 28/121, Hsch. α 4131 **440** Cyr. (g) αμφ 29; cf. Cyr. (S) αμφ 124, Hsch. α 4139 ἀ.· (…) ἀγγεῖα … **441** Cyr. (g) αμφ 16; sch. D β 290, Ap. Soph. 29.21 ἀ.· ἀ. **442** Cyr. (g) αμφ 17, Hsch. α 4143, Ap. Soph. 26.32 (P. Berol. gl. 56) (+) **443** Cyr. (S) αμφ 128 ἄ.· δίοδον … ῥύμην, Cyr. (g) αμφ 5 ἄμφοδος· δίοδος, ῥύμη, Hsch. α 4144 ἄμφοδα· αἱ ῥῦμαι … δίοδοι **444** Cyr. (gS) αμφ 18/131, Hsch. α 4148, Moer. α 128 **445** Cyr. (g) αμφ 20 **446** Cyr. (g) αμφ 19 **447** sch. D Δ 523, Hsch. α 4168 **448** cf. Cyr. (g) αμω 2 ἀμῶντες· θερίζοντες, Cyr. (S) αμω 8, Hsch. α 4180 ἀμώντων· θεριζόντων **449** Cyr. (S) αμω 9, Hsch. α 4182. lex. Patm. 150 ά.· (…) ὁπωσδήποτε; Harp. A 103 ά.· ἀντὶ τοῦ ἑνί γέ τῳ (τινι epit.) τρόπῳ Λυσίας ἐν τῷ κατ᾽ Ἀρισταγόρου ἐνδείξεως (fr. 103) εἰ γνήσιος **451** Cyr. (vgA) ανα 85/191, Hsch. α 4200 **452** Hsch. α 4238 **453** Cyr. (g) ανα 4

---

437 ἀμφιστεφές A ἀμφιστρεφέες Ap. Soph. (cod. B -στεφ- P. Berol.) | πλήρης A Ph. | περιπεπλεγμέναις B πεπλεγμένον C | ἀλλήλαις om. C **438** ⟨ἀμφιλύκη (H 433)·⟩ ἀμφὶ Naber **439** ἀμφιτρυγη var. accent. codd. ἀμφιτρυχῆ Hsch. an ex Eur. Pho. 325 ἀμφὶ τρύχη? **440** ἀμφιφορία Ph. -ῆα Su. -ῆας Cyr. (S), Hsch. -εῖς Conomis | ἀγγεῖον Su. **441** ἀμφιφορεύς B **442** περιεχωσμένον C **444** μισθοὺς B Ph.^{z} μισθοῦ (-ῷ Hsch.), om. τοὺς^{2}, Cyr. (S), Hsch., Moer. μισθωτοὺς Bekker **447** τὼ om. sch., Hsch. | τὰς om. C **449** ἐν] ἑνί Et. Gen. (cf. Harp.) **450** θερίζωσιν A **452** ἢ ἀνάπεισις om. C **453** interpr. et **454** le. om. C

+K+ **455** ἀνάγραπτον· τὸ ἀναγεγραμμένον, ἢ τὸ φανερῶς γεγραμμένον, ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον. (AC Σ′ α 1113)
K **456** ἀνάγωγος· ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς. (C Σ′ α 1114)
K **457** ἀναγωγότερον· ἁμαρτητικώτερον, ἀτακτότερον. (C Σ′ α 1115)
K **458** ἀναγώγῳ· φιληδόνῳ, ἐκλελυμένῳ. (C Σ′ α 1116)
K **459** ἀναδάσασθαι· ἀναμερίσασθαι. (C Σ′ α 1117)
460 ἀναδέσμην· ὅμοιόν τι διαδήματι, ἢ μίτραν κεφαλῆς. (C Σ′ α 1118)
461 ἀναδεῖ· ἀναπλέκει, στέφει. (C Σ′ α 1119)
462 ἀναδήσασθαι· στεφανώσασθαι. (C Σ′ α 1121)
463 ἀναδιδάξαι· ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γάρ ἐστιν ἡ ἀνά. (C Σ′ α 1122)
464 ἀναδούμενος· στέφανον τιθέμενος. (C Σ′ α 1120)
?K **465** ἀναδῦναι· ἀναχωρῆσαι. (C Σ′ α 1123)
K **466** ἀναδυόμενος· φεύγων, ἀναβαλλόμενος. (C Σ′ α 1124)
K **467** ἀναζυγαῖς· ἀναστροφαῖς, στρατοπεδείαις. (C Σ′ α 1125)
K **468** ἀναζωπυρῆσαι· ἀνανεῶσαι, ἀνεγεῖραι, ζωῶσαι. (C Σ′ α 1126)
Hom **469** ἀναθηλήσει· ἀναβλαστήσει. (C Σ′ α 1127)
470 ἀναθρούμενα· ἀνασκοπούμενα. (C Σ′ α 1128)
K **471** ἀναθρώσκει· ἀναπηδᾷ. (C Σ′ α 1128A)
K **472** ἀναίδην· ἀθρόως, σφοδρῶς, ἀπηρυθριασμένως. (C Σ′ α 1129)

---

457 LXX 2 Macc. 12. 14 **458** ∗; ἀναγώγων Phil. Jud. de ebr. 13 + **460** X 469, al. **461** Themist. Or. p. 41 c +; ἀναδεῖν Plat. Symp. 213 b, al. **463** Thuc. 1. 32. 1, al. **464** Plut. Mor. 304 c, Phil. Jud. mut. nom. 109 + **465** H 217, etc. **466** Plut. Crass. 7. 3 +, al. **467** LXX Exod. 40. 38, al. **469** A 236, al. **470** Thuc. 4. 87. 1 **471** Hdt. 3. 64. 2 +, al. **472** Dio Cass. exc. p. 754. 27, eccl.

---

455 Cyr. (vgA) ανα 15/139, Hsch. α 4245 ἀ.· φανερῶς γεγραμμένον **456** Cyr. (A) ανα 320, Hsch. α 4253 ἀ.· … ὁ τῆς δεούσης ἀγωγῆς μὴ τετυχηκώς, EM 96. 5 ἀ.· ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς **457** Cyr. (vg) ανα 65; Cyr. (A) ανα 179 ἀ.· ἀτακτότερον, Hsch. α 4241 ἀναγωγότερος· ἀτακτότερος **458** Cyr. (vg) ανα 93 ἀ.· ἐκλελυμένῳ, φιληδόνῳ; Cyr. (A) ανα 223 ἀ.· ἐκλελυμένῳ, Hsch. α 4254 ἀναγώγους· ἐκλελυμένους **459** Cyr. (vA) ανα 74/202, Hsch. α 4256 **460** cf. Ap. Soph. 33. 1 ἀ.· οἱ μὲν διάδημα, οἱ δὲ μίτραν. πλὴν κόσμου εἶδος περὶ τὴν κεφαλήν, sim. Hsch. α 4262 **462** cf. Hsch. α 4263 ἀναδήσομαι· στεφανώσω **465** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. α 4287 **466** Cyr. (AS) ανα 180/348 ἀναδυόμενον· φεύγοντα; Cyr. (AP) ανα 199/286 ἀναδύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι **467** Cyr. (vg) ανα 81 ἀναζυγή· ἀναστροφή, στρατοπεδεία; Cyr. (A) ανα 216, gl. Oct. α 13 ἀ.· ἀναλύσεσιν, ἐπαναστροφαῖς, sim. Hsch. α 4293 **468** Cyr. (vgA) ανα 28/155, Hsch. α 4296 **469** sch. D A 236 (P. Strasb. inv. 33 vi 2), u (α 462), Hsch. α 4304 **471** Cyr. (vg) ανα 30; cf. Cyr. (A) ανα 157 ἀναθρώσκοντες· ἀναπηδῶντες, sch. D N 140, Hsch. α 4312 ἀναθρώκων· (…) ἀναπηδῶν **472** Cyr. (vgA) ανα 119/287

---

455 ἢ τὸ φανερῶς γεγραμμένον om. CB (post φα[desinit A) **457** ἁμαρτικώτερον CB **458** ἐκλελυμένῳ om. C **460** μίτρα C **463** ἐπιτατικὴ CB | ἐστι νῦν Σ′′ | ἀνὰ πρόθεσις C **464** στέφανον C Su. στεφανούμενος B στέφανον περι- Ph. **472** ἀνέδην C (contra ord.; coni. Mehler) | ἢ ἀπηρυθριασμένως B hoc post ἀνέδην corruptum additum esse vidit van Leeuven

473 ἀναίμονες· ἀναίματοι. (C Σ′ α 1129A)
474 ἀναιμωτί· ἄνευ αἵματος. (C Σ′ α 1130) K
475 ἀναιρεῖν· τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν. καὶ τὸ τεχθὲν ἀνατρέφειν. καὶ τὸ φονεῦσαι. καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι. καὶ τὸ αἴρειν ἢ προσενέγκασθαι. (C Σ′ α 1132)
476 ἀναίνομαι· ἀπαρνοῦμαι. (C Σ′ α 1131) ApS
477 ἀνακάθαρσις· ἐπίλυσις, διευκρίνησις. (C Σ′ α 1134) K
478 ἀνακεφαλαιοῦται· ἀναπληροῦται. ἀνακτίζει. (C Σ′ α 1135) K
479 ἀνακεχυμένη· ἀνετή. (C Σ′ α 1136)
480 ἀνακλῖναι· ἀνοῖξαι. (C Σ′ α 1137) ApS
481 ἀνακομιδή· ἀναγωγή, ἐπάνοδος. (C Σ′ α 1138) K
482 ἀνακωχή· ἀνάπαυσις. (C Σ′ α 1139) K
483 ἀνακτορίαν· δεσποτείαν. (C Σ′ α 1140) K
484 ἀνακτόριον· ἱερόν. (C Σ′ α 1141) K
485 ἀνακῶς· φυλακτικῶς ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν· φροντίζειν. (C Σ′ α 1144)
486 ἀνακωχεύειν· τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στήσαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. (C Σ′ α 1145) K
487 ἀνακωχῆς· ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. (C Σ′ α 1146) K+
488 ἀναλγήτως· ἀναισθήτως, ἀπόνως. (C Σ′ α 1147) K+

---

473 E 342, al. **474** P 363 +, etc. **476** I 116 +, etc. **477** Procl. in Alc. i. 11 **478** NT Rom. 13. 9, eccl. **479** ∗; ἀνακεχυμένα Phil. Jud. de praem. 41+ **480** E 751 +, etc. **484** Hdt. 9. 65. 2 v. l. **485** Hipp. carn. 19 | Hdt. 1. 24. 7 +, al. **486** Arr. Anab. 2. 22. 3, al. **487** Thuc. 1. 40. 4 (vulg.) +, al. **488** Soph. Ai. 1333, etc.

---

473 cf. sch. D E 342 ἀ.· ἄνευ αἵματος **474** Cyr. (vgA) ανα 105/247, Hsch. α 4329 **475** Hsch. α 4335 (usque ad ἀνατρέφειν); cf. gl. Hdt. 6. 69. 4 ἀναιρεόμενον· τὸ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενον **476** Ap. Soph. 32. 1 (+); Erot. α 140 ἀναίνονται· ἀπαρνοῦνται; cf. Cyr. (vgA) ανα 41/246, sch. D I 116, Ap. Soph. P. Berol. gl. 67, u (α 476) ἀ.· ἀρνοῦμαι **477** Cyr. (g) ανα 46 **478** Cyr. (vg) ανα 91; cf. Cyr. (A) ανα 221, Hsch. α 4354 ἀ.· συμπληροῦται **480** Ap. Soph. P. Berol. gl. 69, Hsch. α 4359, EM 96. 57 **481** Cyr. (vg) ανα 61; Cyr. (A) ανα 177, Hsch. α 4366 ἀ.· ἀναγωγή **482** Cyr. (g) 131 (+), Cyr. (A) ανα 280, Hsch. α 4397 ἀ.· … ἀνάπαυσις (…) **483** Cyr. (vA) ανα 78, Hsch. α 4379 **484** Cyr. (A) 206, Hsch. α 4381; Cyr. (S) ανα 360 ἀ.· Διοσκούρων ἱερόν **485** φυλακτικῶς inter al. interpr. gl. Hdt. 1. 24, sch. Thuc. 8. 102. 2, Moer. α 88, Gal. lex. Hipp. 19. 79. 6 **486** Cyr. (vgA) ανα 130/340; sim. sch. Soph. El. 732, Hsch. α 4396 **487** Cyr. (vgA) ανα 42/161 ἀ.· ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, Hsch. α 4398 ἀ.· τῆς ἀναπαύσεως **488** Cyr. (g) ανα 50 ἀ.· ἀναισθήτως

---

475 ἐγγαστρὶ B **477** διευκρινής Ph. **478** ἀνακτίζει nov. le. (sine interpr.) esse censet Bekker: potius interpr. le. deperditi, e. g. ἀνακεῖται **480** ἀνάξαι C Ph. **483** -α· -α Ph. (Cyr. (A), Hsch.) **484** ἀνάκτορον Cyr. **485** καὶ ἀνακῶς om. C **486** ὄντας Ph. | στείλαντας EM **487** εἴρηται] ἐτυμολογεῖται C | ἀκοὰς C **488** -ος· -ος -ος C

489 ἀναλγησία· ἀναισθησία. (C Σ′ α 1147)
K **490** ἀνάλημμα· ὕψωμα, στήριγμα. (C Σ′ α 1148)
K **491** ἀναμάθω· ἐξ ἀρχῆς μάθω. (C Σ′ α 1149)
K **492** ἀναμάττεσθαι· ἀναφυρᾶν. (C Σ′ α 1151)
K **493** ἀναμέλποντες· ἀνυμνοῦντες. (C Σ′ α 1152)
494 ἀναμετρήσαιμι· διεμπεράσαιμι. (C Σ′ α 1153)
495 ἀναμηρύσασθαι· ἀνακτεῖναι. (C Σ′ α 1154)
K **496** ἀναμίλλητον· ἀφιλόνεικον. (C Σ′ α 1155)
K **497** ἀναμύειν· ἀναβλέπειν. (C Σ′ α 1156)
?Att **498** ἄναντα· ἄνω, ἀνωφερῆ, δυσχερῆ. (C Σ′ α 1157)
K **499** ἄναντες· ἀνωφερές. (CD Σ′ α 1158)
K **500** ἀναξυρίδες· φιμινάλια, βρακία. ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβατα ὑποδήματα. (CD Σ′ α 1159)
K **501** ἀνὰ οὐλαμόν· κατὰ τὸ ἄθροισμα. (CD Σ′ α 1160)
502 ἀναπάλλει· ἀναπηδᾷ, ἀνασείει. (CD Σ′ α 1162)
K **503** ἀνάπαυλαν· ἀνάπαυσιν. (CD Σ′ α 1163)
504 ἀναπεμπαζόμενοι· ἀναριθμούμενοι, σκεπτόμενοι. (CD Σ′ α 1164)
K **505** ἀναπεποιημένης· ἀναπεφυρμένης, ἀνεζυμωμένης. (CD Σ′ α 1165)
506 ἀναπεπτασμένα χωρία· πεδία, κάμποι. (CD Σ′ α 1166)
K **507** ἀναπίμπλαται· ἀναπληροῦται. (CD Σ′ α 1167)
508 ἀνάπλασμα· σχῆμα. (CD Σ′ α 1168)

---

489 Greg. Naz. or. 43.34.4, al. **490** LXX 2 Chr. 32.5, al. **491** ∗; ἀναμάθοι Phil. Jud. conf. lingu. 13, Cyr. ACO 1.1.1.50.35 + **492** Phil. Jud. de virt. 24, al. **493** Theodoret. hist. eccl. p. 252.16 **494** μ 428 **495** ∗ **496** ∗ **497** Epiphan. Panar. 2.453.12 **498** Ψ 116, al. **501** Δ 251 + **502** ∗ **504** Luc. 38.12, al. **505** LXX Lev. 23.13 +, eccl. **506** ∗ **508** Greg. Naz. or. 39.3, al.

---

490 Cyr. (vg) ανα 110; Cyr. (A) ανα 267, Hsch. α 4408 ἀ.· ὕψωμα **491** Cyr. (gA) ανα 98/237, Hsch. α 4430 **492** Cyr. (gA) ανα 44/168, Hsch. α 4436 **493** Cyr. (vgA) ανα 43/164, Hsch. α 4438 **496** Cyr. (vA) ανα 77/176, Hsch. α 4443 **497** Cyr. (vA) ανα 75/185, Hsch. α 4448 **498** Paus. Attic. α *113; Cyr. (A) ανα 144, Hsch. α 4464, sch. D Ψ 116 ἄ.· (…) ἀνωφερῆ **499** Cyr. (vg) ανα 19, Hsch. α 4467 (+) **500** Cyr. (vg) ανα 83, sim. Hsch. α 4473; Cyr. (A) ανα 218, gl. Oct. α 9 ἀ.· φιμινάλια, βρακία; cf. gl. Hdt. 1.71 ἀ.· τὰ βαθέα καὶ βασιλικὰ τῶν ὑποδημάτων ἢ τὰ νῦν βρακία λεγόμενα **501** Cyr. (A) ανα 209, Hsch. α 4474 ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν· κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν **502** cf. sch. D Ψ 692 ≅ Cyr. (S) ανα 367 ἀναπάλλεται· ἀναπηδᾷ **503** Cyr. (vgA) ανα 16/141 **505** Cyr. (vgA) ανα 82/217, Hsch. α 4493, (gl. Oct. α 17) ἀ.· ἀναζυμωθείσης, ἀναπεφυρμένης **507** Cyr. (AP) ανα 194, Hsch. α 4503 ἀναπίμπλασθαι· πληροῦσθαι

---

489 καὶ ἀναισθησία (ἢ add. Ph.) ἀναλγησία ad fin. gl. 488 Σ′′′ **494** διεκπεράσαιμι Su., fort. recte διαπεράσαιμι sch. Plat. **495** ἀνατεῖναι Su. recte **498** ἄναντες C | ἄνω om. Su. **499** ἄνεντες B **500** ἀναξυρίδας Σ′′ (Cyr. (gA), gl. Hdt.) | καὶ ἄβατα om. C καὶ ἀφόρεστα Cyr. (vg) καὶ βασιλικά gl. Hdt., Hsch. **502** ἀνασείει om. C **503** -α· -ις C **504** ἀριθμούμενοι Ph. **505** ἀναπεφυραμένης Ph. (Cyr. (A), Hsch., gl. Oct.) | ἐζυμωμένης Ph. ἀναζυμωμένης C(ante ἀναπεφυρμένης)D ἀναζυμωθείσης Cyr., Hsch., gl. Oct. **506** ἀναπεπταμένα Su. ἀναπεμπτάμενα B | χωρία· πεδία, κάμποι Su. διὰ καμπή CD διακάμποις B

509 ἀναπλήσας· ἀναπληρώσας. (CD Σ′ α 1169) K
510 ἀναπόδραστον· ἄφευκτον. καὶ ἀναποδράστους· τοὺς μὴ δυναμένους φυγεῖν. (CD Σ′ α 1172) K
511 ἀνάποινος· ἄνευ λύτρων. (CD Σ′ α 1170) ⟨K⟩
512 ἀναπολεῖ· ἀναμιμνήσκεται. (CD Σ′ α 1171)
513 ἀναπόνιπτον (**sscr.** τρ)· ἀνεξάλειπτον. (CD Σ′ α 1173) K
514 ἀνάπτειν· περιτιθέναι ἢ ἀνατιθέναι. (CD Σ′ α 1175) K
515 ἀναπτήτω· πετασθήτω. (CD Σ′ α 1174) K
516 ἀνάπτυξις· ἑρμηνεία, διασάφησις. (CD Σ′ α 1176) +⟨K⟩
517 ἀνάπυστα· ἔκπυστα, δῆλα. (CD Σ′ α 1177)
518 ἄναρθρα· ἀτύπωτα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης στοιχεῖον ἢ λόγου λείποντος συλλαβήν. (CD Σ′ α 1179) K
519 ἀναρριπτεῖν· ἀναλαμβάνειν. (CD Σ′ α 1178)
520 ἀναρρηθῆναι· ἀνακηρυχθῆναι. (CD Σ′ α 1180) K
521 ἀνάρρησις· ἀναγόρευσις. (CD Σ′ α 1181) K
522 ἀναρροιβδεῖν· ἀναρροφεῖν. (CD Σ′ α 1184) K
523 ἀνάρτησον· κρέμασον. (CD Σ′ α 1185)
524 ἀνασειράζει· ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. (CD Σ′ α 1186) K+
525 ἀνάρρημα· κήρυγμα. (CD Σ′ α 1182) Att
526 ἀναρρίπτειν· μεταμελεῖσθαι, μετατίθεσθαι. (CD Σ′ α 1183)

---

509 O 132, etc. **511** ∗; ἀνάποινον A 99 **512** Phil. Jud. de agr. 132, al. **513** ∗ **514** Eur. Ba. 176, al. **515** ∗ **517** λ 274, al. **519** η 328, etc. **520** Aeschin. 3. 45, al. **522** ∗; ἀναρροιβδεῖ μ 104 + **523** Joh. Chrys. PG 55. 52. 8 **524** Eur. Hipp. 237 **525** ∗ **526** ∗ (sens.)

---

509 Cyr. (A) ανα 335, sch. D O 132 **510** Cyr. (vg) ανα 39 ἀναποδράστους· ἀφεύκτους, μὴ δυναμένους φυγεῖν, Cyr. (A) ανα 190 ἀ.· ἄφυκτον, ἄπρακτον, ανα 158 ἀναποδράστους· φυγεῖν μὴ δυναμένους, Hsch. α 4512 ἀ.· ἄφευκτον, ἄπρακτον, φυγεῖν μὴ δυνάμενον **511** Hsch. α 4535; sch. min. (P. Oxy. 2405. 104) A 99, u (α 458) ἀνάποινον· ἄνευ λύτρων **512** cf. Cyr. (v) ανα 72 ἀναπολῶ· μνημονεύω, Hsch. α 4514 ἀ.· μνημονεύει **513** Cyr. (gA) ανα 52/184, Hsch. α 4520 **514** Cyr. (vg) ανα 71 ἀ.· ἀναπέμπειν, περιτιθέναι; Cyr. (A) ανα 193 ἀ.· περιτιθέναι (et Hsch. α 4523 nisi περιθεῖναι), ανα 245 ἀ.· ἀνατιθέναι **515** Cyr. (vA) ανα 70/188, Hsch. α 4527 ἀ.· ἀναπετασθήτω **516** gl. Dionys. 23D ἀ.· διασάφησις **517** sch. λ 274 (i. a.) ἀ.· πυστά, διάδηλα, Ap. Soph. 35. 17 ἀ.· ἔκδηλα … **518** Cyr. (vg) ανα 122; Cyr. (A) ανα 305, Hsch. α 4543 ἄ.· ἀτύπωτα … **520** Cyr. (vgA) ανα 2/192, Hsch. α 4556 **521** Cyr. (gAS) ανα 8/162/372 **522** Cyr. (A) ανα 248, Hsch. α 4553 ἀναρροιβδεῖ· ἀναρροφεῖ **524** Cyr. (A) ανα 163, Hsch. α 4571 ἀνασειράζουσιν· ἀνθέλκουσιν … **525** Hsch. α 4541; Phryn. P. S. 39. 7 ἀ.· τὸ κήρυγμα σεμνὸν πάνυ

---

510 καὶ – fin. om. Ph. | φεύγειν D Su. (Hsch.) **513** ἀναπόνιπτρον Su. (AFS) Ph. ἀναπόνιτρον B ἀναπόνιπτον Su. (GITM) ἀναπόνιτον D ἀναποίνητον C ἀναπότριπτον Cyr., Hsch. **514** ἢ ἀντιτιθέναι Su. om. C **516** διασάφησις] ἔνοιξις C **517** ἀνάπτυστα BC Ph. | ἔκπτυστα BC **518** τῆς συλλαβῆς CD | στοιχείῳ B | λείποντος ⟨λέξιν ἢ λέξεως λειπούσης⟩ Ph. (ἢ λόγου ὑστεροῦντος συλλαβήν, ἢ καὶ ἀμφότερα Cyr.) | συλλαβῆς CDB -ῇ Su. (M corr.) **519** -ει· -ει C **522** ἀναρροιβδεῖν Σ′′ -ρυβδεῖν B -ρυδεῖν C -ρρωδεῖν D -ροιδεῖ Cyr., Hsch. **523** ἀνάρτισον CD **526** ἀναρρίπτεσθαι Ph.

κ **527** ἀνασκαλεύων· ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀναλογιζόμενος. (CD Σ′ α 1187)
κ **528** ἄνασσα· βασίλισσα. (D Σ′ α 1188)
529 ἀνασκευασάμενοι· ἀπάραντες. (CD Σ′ α 1189)
κ **530** ἀνασταδόν· ἀνιστάμενοι. (CD Σ′ α 1190)
κ **531** ἀνάστατος· κατεστραμμένος. (CD Σ′ α 1191)
532 ἀναστήσας· ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας. (CD Σ′ α 1192)
533 ἀνατί· ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. (CD Σ′ α 1193)
κ **534** ἀνασχοῦσα· ἀναδοῦσα. (CD Σ′ α 1196)
κ **535** ἀναστοιχειοῖ· ἀναπλάττει, ὡς μεταστοιχειοῖ· μεταπλάττει. (CD Σ′ α 1194)
κ **536** ἀναστάτως· πεπορθημένως. (CD Σ′ α 1195)
κ **537** ἀνασφήλας· ἀνανήψας, ἑαυτὸν ἀναστήσας ἢ ἀναλαβών. (CD Σ′ α 1197)
κ **538** ἀνασχών· ἀνατείνας. (CD Σ′ α 1198)
κ **539** ἀνατάξασθαι· εὐτρεπίσασθαι. (CD Σ′ α 1199)
κ **540** ἀνατεῖλαι· ἀνθῆσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτάνων. (CD Σ′ α 1200)
κ **541** ἀνατλάντες· ὑπομείναντες. (CD Σ′ α 1201)
κ **542** ἀνάτλημα· ὑπομονή. καὶ ἀνατλῆναι· ὑπομεῖναι. (CD Σ′ α 1203)
⟨κ⟩ **543** ἀνατύπωσις· διανόησις. (CD Σ′ α 1202)
κ **544** ἄναυδος· ἄφωνος. (CD Σ′ α 1204)

---

527 ∗ **528** γ 380 +, etc. **529** Thuc. 1.18.2, al. **530** I 671 **535** Did. Caec. PG 39.801.46, al. | Cyr. ACO 1.1.6.33.34 **536** ∗ **537** Luc. 54.32, al. **538** A 450 +, etc. **539** NT Luc. 1.1, eccl. **541** Greg. Naz. or. 4.7, al. **542** ∗ **543** Greg. Naz. or. 20.9 +, al. **544** ε 456, etc.

---

527 Cyr. (vg) ανα 123 (+); Cyr. (A) ανα 308, Hsch. α 4578 ἀνασκαλεύοντες· ἀνακινοῦντες … **528** Cyr. (vg) ανα 133 ἄ.· δέσποινα, βασίλισσα **530** Cyr. (g) ανα 86; cf. sch. D I 671, u (α 479) ἀ.· ἀναστάντες **531** Cyr. (g) ανα 87; Cyr. (AP) ανδ 26/ανα 323 ἀνάστατους· κατεστραμμένας, Hsch. α 4602 ἀνάστατους· κατεστραμμένους **532** cf. Ap. Soph. 36.10 ἀ.· … ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνάστατον ποιήσας; sch. D A 191, Hsch. α 4608, Et. Gen. ἀναστήσειεν· ἀναστάτους (…) ποιήσειεν **533** cf. Cyr. (A) ανα 240 ἀ.· ἔξω βλάβης, Hsch. α 4636 ἀ.· ἄνευ … βλάβης, sch. Eur. Med. 1357 ἀ.· ἀτιμωρητί … **534** Cyr. (g) ανα 35 ἀ.· ἀνενδοῦσα **535** Cyr. (vg) ανα 45 **536** Cyr. (g) ανα 88 ἀναστάτους· πεπορθημένας … **537** Cyr. (vg) ανα 17; Cyr. (A) ανα 142 ἀνασφήλαντος· ἀνανήψαντος, ἑαυτὸν ἀναστήσαντος; cf. Hsch. α 4626 ἀ.· … ἀνανήψας, ἀναστάς … **538** Cyr. (gA) ανα 34/195, Hsch. α 4629, sch. D A 450, u (α 460) **539** Cyr. (A) ανα 285, Hsch. α 4630 **540** Cyr. (v) ανα 106; Cyr. (A) ανα 253, Hsch. α 4632 ἀ.· ἀνθῆσαι (…) **541** Cyr. (A) ανα 186; Cyr. (A) ανα 150/174, Hsch. α 4643 ἀνατλάς· ὑπομείνας **542** Cyr. (g) ανα 59 ἀνάτλημα· ὑπομονή; Cyr. (vgA) ανα 58/173, Hsch. α 4642 ἀνατλῆναι· ὑπομεῖναι **543** lex. Greg. 159.15 **544** Cyr. (vA) ανα 69/187, Hsch. α 4652, sch. D ε 456, Erot. α 23 (+); Ap. Soph. 36.3 ἀναύδῳ· ἀφώνῳ

---

532 καὶ ἀναστάτους B | μετοικήσας D **533** τίσεως καὶ om. C **535** ὡς – fin. om. C | ἢ μεταπλάττει B **537** ἀναστήσας] ἀναστείλας CD **542** καὶ – fin. om. C

545 ἀναφαίνεις· φανερὰ ποιεῖς. (CD Σ′ α 1205) Hom
546 ἀναφαιρέτους· μὴ ἀφαιρουμένους. (CD Σ′ α 1206) K
547 ἀναφανδόν· φανερῶς. (CD Σ′ α 1207) K
548 ἀναφῆναι· ἐκφῆναι. (CD Σ′ α 1208)
549 ἀναφοιτῆσαι· ἀνελθεῖν. (CD Σ′ α 1209) K
550 ἀναφορεῖς· οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες. (CD Σ′ α 1210) K
551 ἀναχαιτίζει· ἀναποδίζει, ἐκκόπτει. (CD Σ′ α 1211) K
552 ἀνὰ χθόνα· ἐπὶ τὴν γῆν. (CD Σ′ α 1212)
553 ἀνάχυσιν· βλακείαν, ἔκλυσιν. (CD Σ′ α 1213) K
554 ἀνδάνει· ἀρέσκει. (CD Σ′ α 1214) Hom
555 ἀνδράγρια· σκῦλα ἐξ ἀνδρῶν. (CD Σ′ α 1215) ?K
556 ἄνδραγχος· δήμιος ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων. (CD Σ′ α 1216) K
557 ἀνδραποδισμός· αἰχμαλωσία. (CD Σ′ α 1217) K
558 ἀνδραποδοκάπηλος· μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. (C Σ′ α 1218) ⟨K⟩
559 ἀνδραποδώδης· δουλοπρεπής, δουλογνώμων. (CD Σ′ α 1219) K
560 ἀνδρογύνων· ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων. (CD Σ′ α 1220) K
561 ἀνδροκτασιάων· ἀνδροφονιῶν. (CD Σ′ α 1221) K
562 ἀνδροληψίαι· ἠνεχύραζον τοὺς ἔχοντας ἀνδροφόνον. (CD) ⟨K⟩

---

545 A 87, al. **546** Phil. Jud. de somn. 2.213, al. **547** Π 178, etc. **548** δ 254, etc. **549** Cyr. ACO 1.1.3.95.24, al. **550** LXX Exod. 25.14 +, al. **552** τ 408 **553** NT 1 Pet. 4.4, al. **554** β 114, al. **555** Ξ 509 **556** ∗ **560** LXX Prov. 18.8 +, al. **561** E 909 **562** ∗; ἀνδροληψίας Dem. 23.83

---

545 sch. D A 87 ἀ.· φανερὰς (scil. θεοπροπίας) ποιεῖς …; Cyr. (S) ανα 381 ἀναφαίνων· φανερὰ ποιῶν **546** Cyr. (vg) ανα 10 ἀναφαίρετον· μὴ ἀφαιρούμενον …, Cyr. (A) ανα 136, Hsch. α 4657 ἀναφαιρέτων· … μηκέτι ἀφαιρουμένων **547** Cyr. (vgA) ανα 26, 153, Hsch. α 4660, sch. D Π 178 **549** Cyr. (vgA) ανα 47/166 **550** Cyr. (vA) ανα 80/215, Hsch. α 4670, gl. Oct. α 6 **551** Cyr. (vg) ανα 129; Cyr. (A) ανα 331 ἀναχαιτίζων· ἀναποδίζων, 249 ἀναχαιτίζειν· ἀνακόπτειν **553** Cyr. (vg) ανα 112; Cyr. (vg) ανα 29 ἀ.· φυρμόν, σύγχυσιν, Cyr. (A) ανα 156 ἀ.· φυρμόν, 269 ἀ.· βλακείαν, Hsch. α 4686 ἀ.· φυρμόν, βλακείαν **554** sch. β 114, u (α 487), Hsch. α 4698, Erot. α 121; particip. (var. cas.) Cyr. (vgAS) ανδ 1/2/18, 19/42 **555** Cyr. (ASP) ανδ 36, u (α 492) ἀ.· τὰ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀγρεύματα. λέγει δὲ τὰ σκῦλα, sim. sch. D Ξ 509; cf. Hsch. α 4720 ἀ.· σκῦλα τὰ ἐκ τῶν πιπτόντων ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδρῶν ὅπλα, ἀγρεύματα ὄντα, sim. Ap. Soph. 33.21 **556** Cyr. (vg) ανδ 17 (+), Ael. D. α 127; Cyr. (AS) ανδ 41, Hsch. α 4725 ἄ.· δήμιος **557** Cyr. (S) ανδ 46, Hsch. α 4727 **558** Hsch. α 4730 ἀνδραποδοκάπηλον· ἀνδραπόδων μετάβολον **559** Cyr. (vg) ανδ 12; Hsch. α 4728 ἀ.· … δουλοπρεπής, Cyr. (A) ανδ 32 ἀνδραποδωδέστατοι· δουλοπρεπεῖς **560** Cyr. (vg) ανδ 10; Cyr. (A) ανδ 29 ἀ.· ἀσθενῶν, Hsch. α 4745 ἀνδρόγυνος· … καὶ ὁ ἀσθενής … **561** Cyr. (A) ανδ 20, Hsch. α 4755, sch. D E 909 (+); Cyr. (v) ανδ 3 ἀνδροκτασίαις· ἀνδροφονίαις, Cyr. (g) ανδ 4 ἀνδροκτασία· ἀνδροφονία **562** Hsch. α 4758

---

545 -ει· … -εῖ C **546** -οις· … -οις C **550** οἱ²] ἢ Ph. **551** ἐκκόπτει B Su. (TFS) ἐγ- D Su. (AGIM) ἀνα- C Ph. **553** ἔκλυσιν] ἔκχυσιν Conomis (cf. Σᵇ, Cyr. ανα 29) **556** ἀντὶ τοῦ δήμιος Su. | ἄγχων] δεινῶς βασανίζων C **559** -εις· -εῖς -μονας Σ′ (Cyr.)

κ **563** ἀνδρομέου· ἀνθρωπίνου. (CD Σ′ α 1222)
κ **564** ἀνδρῶνα· οἶκον ἔνθα οἱ ἄνδρες εἰώθασιν ἀθροίζεσθαι. (CD Σ′ α 1223)
κ **565** ἀνεβίω· ἀνέζησεν. (CD Σ′ α 1245)
κ **566** ἀνεβάλλετο· προοιμιάζετο, ἀνεκρούετο. (CD Σ′ α 1242)
κ **567** ἀνεγνάμφθη· ἀνεκάμφθη. (CD Σ′ α 1246)
κ **568** ἀνέγρετον· ἀνυπόστροφον. (CD Σ′ α 1248)
569 ἀνεδείματο· ἀνῆλθεν. (CD Σ′ α 1249)
κ **570** ἀνεζωπυρήθη· διεθερμάνθη. (CD Σ′ α 1252)
κ **571** ἀνέθει· ἀνέτρεχεν. (CD Σ′ α 1253)
572 ἀνεῖλεν· ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. διφορεῖται γὰρ ἡ λέξις, ἐπεὶ ἔστιν ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φονεύειν φαμὲν τὸ ἀνελεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρὸς ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν. (CD Σ′ α 1259)
κ **573** ἀνειμᾶσθαι· ἀντλεῖν, ἀναφέρειν, ἀναρύεσθαι. (CD Σ′ α 1260A)
κ **574** ἀνειμέναι· ἐκλελυμέναι. (CD Σ′ α 1262)
κ **575** ἀνείμονες· ἀνίματοι, ἄνευ ἱματίων. (CD Σ′ α 1263)
κ **576** ἀνεῖναι· ἀφεῖναι. (CD Σ′ α 1264)
κ+ **577** ἀνεῖπεν· ἀνεκήρυξεν, ἀνηγόρευσεν. (CD Σ′ α 1266)
κ **578** ἀνεῖργεν· ἀπεκώλυσεν. (CD Σ′ α 1267)

---

563 Hes. Scut. 256, al.; ἀνδρομέοιο P 571 + **566** α 155 +, etc. **567** Γ 348 +, al. **568** ∗ **569** Jos. Bell. Jud. 1.201 + **570** Joh. Chrys. de regr. 7, al. **571** Ael. Nat. Anim. 3.21 **573** ∗ (ἀνιμᾶσθαι Philostr., Joh. Chrys., al.) **575** Greg. Naz. c. 2.2.3.144, al.; ἀνείμονος γ 348

---

563 Cyr. (vA) ανδ 13/37, Hsch. α 4763, sch. D P 571, Ap. Soph. 36.28 (+); Cyr. (g) ανδ 14 ἀνδρόμεος· ἀνθρώπινος **564** Cyr. (g) ανδ 16, sim. Cyr. (v) ανδ 15 **565** Cyr. (vgA) ανε 14/97, Hsch. α 4783 (omnes + ἀνέστη) **566** Cyr. (g) ανε 2, sim. sch. D α 155; Hsch. α 4781 ἀ.· ἀνεκρούετο, Ap. Soph. 33.14 ἀ.· … προοιμιάζετο **567** Cyr. (gA) ανε 3/128, Hsch. α 4793, sch. D Γ 348, H 259, Ap. Soph. 33.32 **568** Cyr. (g) ανε 4, Hsch. α 4246 **570** Cyr. (g) ανε 32 **571** Cyr. (A) ανε 99 **572** cf. Cyr. (vgA) ανε 47/157, Hsch. α 4811 ἀ.· ἐφόνευσεν **573** Cyr. (g) ανε 33 **574** Cyr. (A) ανε 119, (Hsch. α 4815); cf. Cyr. (vgA) ανε 16/101, Hsch. α 4815 ἀνειμένον· ἀπολελυμένον **575** Cyr. (g) ανε 34; cf. Hsch. α 4817 ἀ.· μὴ ἔχοντες ἱμάτια **576** Cyr. (vgA) ανε 49/116, Hsch. α 4820 (+) **577** Cyr. (g) ανε 50 ἀ.· ἀνεκήρυξεν, Hsch. α 4832 ἀ.· ἐκήρυξεν …; sch. Ar. Ach. 11 ἀ.· ἀνηγόρευσεν **578** Cyr. (vgA) ανε 43/144, Hsch. α 4822

---

563 ἀνδρόμεοιο Σ′′ (Ap. Soph.) | ἀνθρωπίου sch. **564** οἱ et εἰώθασιν om. Ph. | ἀθροίζεσθαι CD (συναθρ. Cyr.) ἀθροίζονται Ph. αὐλίζεσθαι B Su. **569** ἀνεδήματο B | ἀνεδείματο· ⟨ἀνῳκοδόμησε, κατεσκεύασε. | ἀνέδυ·⟩ Reitzenstein **571** ἄνω ἔτρεχεν C **572** ὅτε καὶ Ph. Bk.^{V} | τὸ αὐτὸ – fin. om. Ph. | καὶ^{2} om. C | τὸ^{4}] τοῦ C om. Su. | ἀπὸ τοῦ^{4}] τὸ C **573** ἀνιμᾶσθαι Su. Ph. (Cyr.) recte | ἀναφέρειν, ἀναρύεσθαι om. C **574** -ος· -ος C **575** ἀνίματοι om. C ἀνείματοι Reitzenstein **576** ἀφιέναι Cyr. (A), Hsch. **578** ἀπεκώλυε(ν) Su. (M) Ph.

579 ἀνεῖσθαι· λελύσθαι. (CD Σ′ α 1268) K
580 ἄνεισιν· ἀνέρχεται. (C Σ′ α 1269) K
581 ἀνεῖται· ἀπολέλυται. (CD Σ′ α 1270) K
582 ἀνέκαθεν· μακρόθεν. (CD Σ′ α 1275) K
583 ἀνεκαλέσατο· ἀνεθέρισεν. (CD Σ′ α 1274) K
584 ἀνεκρούετο· ἀνέκοπτεν, ἀνέστελλεν. (CD Σ′ α 1278) K
585 ἀνεκυμβαλίαζον· κτύπον ἐποίουν, ἐκρότουν. (CD Σ′ α 1280)
586 ἀνελεύθερος· ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι. (CD Σ′ α 1281) K
587 ἀνεμοτρεφές· τὸ ἐν εὐηνέμοις τόποις τεθραμμένον. εὔτονον γὰρ τοῦτο. (CD Σ′ α 1287)
588 ἀνέντες· ἀναπείσαντες. (CD Σ′ α 1290) K
589 ἀνεξέλεγκτος· ἀβασάνιστος, ἀγύμναστος, ἀδόκιμος. (CD Σ′ α 1292) K
590 ἀνεξίτητον· ἀνεξέλευστον. (CD Σ′ α 1291) K
591 ἀνέπαλτο· ἀνεπήδησεν. (CD Σ′ α 1293) K
592 ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρόν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. (CD Σ′ α 1297) K+
593 ἀνεπαφρόδιτος· ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ ἀηδής. ((C)D Σ′ α 1298)
594 ἀνεπίληπτον· ἄμεμπτον. (CD Σ′ α 1295) K
595 ἀνεπιστάτητον· ἀφύλακτον. (CD Σ′ α 1296) K
596 ἀνέριστα· ἀφιλονείκητα. (CD Σ′ α 1299) K
597 ἀνερμάτιστον· ἀστήρικτον, ἄοπλον, ἀπαρασάλευτον. (CD Σ′ α 1307) K

---

580 X 492 +, etc. **584** Plut. Caes. 42. 1, al. **585** Π 379 v. l. **587** Λ 256 +, al. **588** E 761, al. **589** LXX Prov. 10. 17 +, al. **590** Cyr. ACO 1. 1. 1. 62. 27, al. **591** Θ 85 +, al. **593** ∗ **595** Polyb. fr. 114 **596** ∗

---

579 Cyr. (g) ανε 54 (+) **580** Cyr. (vgA) ανε 28/114 (+), Hsch. α 4842 **581** Cyr. (gA) ανε 30/113, Hsch. α 4843 **582** Cyr. (vgA) ανε 8/86, Hsch. α 4844 (omnes +) **583** Cyr. (vgA) ανε 45/151, Hsch. α 4846 **584** Cyr. (g) ανε 56 **585** cf. sch. D Π 379 ἀ.· ἀνεκρότουν … **586** Cyr. (vgAS) ανε 46/156, Hsch. α 4865 ἀνελευθέρως· τὸ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιεῖν τι **587** cf. Ap. Soph. 31. 22 ἀ.· τὰ ἐν τοῖς εὐηνέμοις τρεφόμενα δένδρεα εὔτονα καὶ χρήσιμά φασι γίγνεσθαι **588** Cyr. (g) ανε 57, sch. D E 761 **589** Cyr. (vg) ανε 67; Cyr. (AS) ανε 161, Hsch. α 4899 ἀ.· ἀβασάνιστος (Phryn. P. S. fr. 217) **590** Cyr. (g) ανε 25; Cyr. (A) ανε 110, Hsch. α 4904 ἀ.· ἀνεξέλευστον … **591** Cyr. (gS) ανε 58/226 **592** Cyr. (A) ανε 154 ἀνέπαφος· καθαρός, Cyr. (AS) ανε 93 ἀνέπαφον· ἀθιγές …, Hsch. α 4913 ἀνέπαφος· ἀψηλάφητος **594** Cyr. (vgAS) ανε 20/26/111, Hsch. α 4919 **595** Cyr. (gA) ανε 21/109, Hsch. α 4924 **596** Cyr. (gA) ανε 35/179 **597** Cyr. (A) ανε 206 ἀ.· ἀστήρικτον, Hsch. α 4948 ἀνερμάτιστα· ἀστήρικτα; Cyr. (vgA) ανε 44/149 ἀνερμάτιστος· ἄοπλος, ἀπαράσκευος

---

583 ἀνεκαλαμήσατο Cyr., Hsch. ἀνεκαλέσατο· ⟨… | ἀνεκαλάμησεν (potius -ήσατο Haslam)·⟩ Mehler **584** ἢ ἀνέστελλεν C **585** ἀνεκυμβάλιζον C Σ′′′ | ἐκρότουν om. C **586** ὁ ἐκτὸς] δεκτὸς C **591** ἀνεπήδα C ἀνέπαλτο B **592** ἀψηλάφητον om. B **593** ἐπιχαρὴς D Ph. lex. Aἰμ. **594** ἀνεπίπληκτον Cyr. (vAS) **595** [ἀ]νεπιστάζον C **596** -ον· -ον CD **597** ἀπαρασάλευτον D Su. ἀπαρασκεύαστον Σ′′′ (cf. Cyr.) om. C

598 ἀνεκώχευον· ἀνεχώρουν. (CD Σ′ α 1279)
K **599** ἀνερρίπιζεν· ἀνεκίνει, ἀνετάρασσεν, ἀνήγειρεν. (CD Σ′ α 1310)
600 ἀνερρίπτουν· ἀνελάμβανον. (CD Σ′ α 1311)
?+ApS **601** ἀνέρριψαν· ἀνέβαλλον. ἢ ἀπηρνήσαντο. ἢ ἀνεβάλλοντο· (κ 130) ˹οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἀναρρίψαντες ὄλεθρον.˺ (CD Σ′ α 1313)
K **602** ἀνέσαντες· ἀνακαθίσαντες. (CD Σ′ α 1314)
K **603** ἀνεσίμου· ἀνήλισκε, κατεδαπάνα. (CD Σ′ α 1315)
K **604** ἀνεσκευασμένοι· τὰ ὅπλα ἐνδυσάμενοι. (CD Σ′ α 1317)
K **605** ἀνεσκολοπισμένον· ἀνεσταυρωμένον. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ καὶ κάλαμοι. (CD Σ′ α 1318)
Hom **606** ἀνέστιος· ἄοικος. (C Σ′ α 1323)
K **607** ἀνεστάλη· ἐσείσθη, μετεκινήθη. (CD Σ′ α 1320)
K+ **608** ἀνεστομώθησαν· ἀνεκρούσθησαν ἢ ἐπληρώθησαν. (CD Σ′ α 1321)
K **609** ἀνεσύρατο· ἐγύμνασεν. (CD Σ′ α 1325)
⟨K⟩ **610** ἀνέσφηλεν· ἀνέζησεν. (CD Σ′ α 1326)
K **611** ἀνέσχετο· ἀνέτεινεν. (CD Σ′ α 1327)
K **612** ἀνευθέτου· ἀχρήστου. (CD Σ′ α 1328)
K **613** ἀνέφικτον· ἀκατάληπτον. (CD Σ′ α 1330)
K **614** ἀνέφυ· ἀνέζησεν. (CD Σ′ α 1333)
⟨K⟩ **615** ἀνεχρήσαντο· διέφθειραν. (CD Σ′ α 1334)
K **616** ἀνηβητηρίαν· πᾶν ἀνελὼν νεότητος. (CD Σ′ α 1362)
K **617** ἄνηβος· ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας. ἤβη γὰρ ἡ ἀκμή. (CD Σ′ α 1363)

---

598 Hdt. 7.100.3, al. **599** Plut. Brut. 30.8, Nonn. Dion. 14.347 + **600** ν 78, al. **602** N 657, al. **603** ∗ **604** ∗ **605** Luc. 55.13, al. **606** I 63, etc. **607** LXX Nah. 1.5, al. **608** Greg. Nyss. in Hexaem. p. 112.3 **609** App. Sam. 7.5, Greg. Naz. or. 4.1, al. **610** Plut. Mor. 182B, al. **611** E 655 +, al. **612** NT Act. 27.12, al. **615** Thuc. 1.126.11 v.l., al. **616** Eur. Andr. 552

---

599 Cyr. (g) ανε 51; Cyr. (A) ανε 91, Hsch. α 4952 ἀνερρίπιζον· ἀνήγειρον, ἀνεκίνουν (Phryn. P.S. fr. 219) **601** Ap. Soph. 33.29 ἀ.· ἀνεβάλλοντο, [κ 130], Hsch. α 4953 ἀ.· ἀνεβάλοντο **602** Cyr. (g) ανε 59, Hsch. α 4962 **603** Cyr. (g) ανε 79 **604** Cyr. (g) ανε 60 **605** Cyr. (vgA) ανε 10/92 **606** sch. min. (P. Berol. inv. 11634 ii 43) I 63; Cyr. (vgA) ανε 13/95, Hsch. α 4978 ἀνέστιοι· ἄοικοι **607** Cyr. (vgA) ανε 40/138, Hsch. α 4973 **608** Cyr. (g) ανε 61 ἀ.· ἀνεκρούσθησαν **609** Cyr. (g) ανε 62 ἀ.· ἀνεγύμνασεν **610** Hsch. α 4980 **611** Cyr. (A) ανε 215, sch. D E 655 (et prob. Cyr. (g) ανε 64 ἀνίσχετο· ἀνέτειλεν) **612** Cyr. (vgA) ανε 42/140, Hsch. α 4993 **613** Cyr. (gA) ανε 19/104, Hsch. α 5001 **614** Cyr. (g) ανε 27 **615** Hsch. α 5018 **616** Cyr. (A) ανη 38, Hsch. α 5032 **617** Cyr. (vgA) ανη 2/27, sim. Hsch. α 5033

---

599 ἐτάρασσεν Σ′ **600** ἀνέρριπτον Su. **601** ἀνέβαλον Σ′′ | ἢ¹ om. C | ἀνεβάλοντο Su. (Hsch.) | ἀνέρριψαν δείσαντες Hom. **603** ἀναισίμου Su. recte (contra ord.) **604** -οις· … -οις B^{corr} | ἐνδεδυμένοι C **605** ἢ καὶ κάλαμοι ad fin. gl. 607 hab. C om. D | καὶ om. Su. (Cyr.) **608** ἢ om. B **609** ἀνερύσατο B **613** ἀκατάληκτον D **615** -ατο· -εν CB **616** ἀνελὼν] ἀνανεάζον Cyr., Hsch. (tum πα⟨λι⟩ν ἀ. νεότητα Meineke) **617** ἤβη – fin. om. C | ἀκμή] ἡλικία B

618 ἀνηβῶν· ἀνανεάζων. (CD Σ′ α 1364) K
619 ἀνῆκεν· ἀφῆκεν. (CD Σ′ α 1367) K
620 ἀνήκεστον· ἀνίατον, ἀθεράπευτον. (CD Σ′ α 1370) Hom
621 ἀνηκούστησεν· οὐκ εἰσήκουσεν. (CD Σ′ α 1371) K
622 ἀνημμένος· ἐξηρτημένος. (CD Σ′ α 1372) K
623 ἀνήνυτος· ἄπρακτος, ἀτέλεστος. (CD Σ′ α 1373) K+
624 ἀνήρετο· ἀνέβαλεν. (CD Σ′ α 1374)
625 ἀνήροτον· ἀγεώργητον. (CD Σ′ α 1375) K
626 ἀνήχθημεν· ἀνεπλεύσαμεν. (CD Σ′ α 1379) K
627 ἀνῆψεν· ἀνεκρέμασε θεοῖς. (CD Σ′ α 1380) K
628 ἀνθέμιον· τὸ χρυσίον τὸ ἐκλεκτόν. (CD Σ′ α 1387) K
629 ἀνθεμόεντα· ἀναθεματικόν, διηνθισμένον, ποικίλον. (CD Σ′ α 1388) K
630 ἀνθέξεται· ἀντιλήψεται. (CD Σ′ α 1389) K
631 ἀνθερεών· ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ὁ λάρυγξ. (CD Σ′ α 1390) Hom+
632 ἀνθέρικες· αἱ τῶν σταχύων προβολαί. (CD Σ′ α 1391) K
633 ἀνθερίκων· ἀνθηρῶν ἢ λαμπρῶν. (CD Σ′ α 1392)
634 ἀνθῃρημένος· ἀντιλαμβανόμενος. (CD Σ′ α 1394) K
635 ἄνθινον· ἀνθηρόν, βαπτόν. (CD Σ′ α 1395) K
636 ἀνθοσμίας· εὐωδίας. (CD Σ′ α 1396)
637 ἀνθ᾽ ὅτου· ἀνθ᾽ οὗτινος. (CD Σ′ α 1397) K
638 ἀνιαθείς· λυπηθείς. (CD Σ′ α 1417)

---

618 Phil. Jud. post. Caini 151 **619** B 71 +, etc. **620** E 394, etc. **621** O 236 + **622** Phil. Jud. qu. deus sit immut. 26 +, al. **625** Greg. Naz. or. 44. 11, al. **626** NT Act. 20. 13, al. **627** γ 274, etc. **628** LXX Eccl. 12. 6, al. **629** B 695 +, al. **631** ἀνθερεῶνος A 501, al., -ῶνα E 293 +, al. **632** Greg. Nyss. in Chr. ress. 3 (9. 260. 17), al.; ἀνθερίκων Y 227, al. **634** ∗ **635** ι 84, etc. **637** Eur. Hec. 1131 +

---

618 Cyr. (gA) ανη 3/33 **619** Cyr. (g) ανη 7, sch. D η 289 **620** sch. D E 394; Cyr. (g) ανη 9 ἀνήκεστος· ἀνίατος, ἀθεράπευτος; Hsch. α 5044, Ap. Soph. 35. 9, u (α 543), ἀ.· ἀνίατον, Cyr. (g) ανη 4 ἀνηκέστους· ἀνιάτους, Cyr. (gA) ανη 4/31, lex. Greg. 157. 10 ἀνηκέστων· ἀνιάτων; Et. Gen. ἀ.· ἀθεράπευτον, u (α 535) ἀνήκεστος· ἀθεράπευτος, Hsch. α 5046 ἀνηκέστου· ἀθεραπεύτου **621** Cyr. (g) ανη 5 **622** Cyr. (gA) ανη 13, Hsch. α 5057 **623** Cyr. (vg) ανη 1 ἀνήνυτον· ἄπρακτον (+), Hsch. α 5070 ἀνήνυτα· ἄπρακτα (+) **625** Cyr. (g) ανη 20 **626** Cyr. (g) ανη 12 **627** Cyr. (g) ανη 10 ἀ.· ἀνεκρέμασε, ἀνέθηκεν εἰς θεόν **628** Cyr. (vgA) ανθ 17/35, Hsch. α 5113 ἀ.· τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον **629** Cyr. (g) ανθ 11, Ap. Soph. 35. 4 **630** Cyr. (vgA) ανθ 6/26, Hsch. α 5121, gl. Carminum AO 2. 470. 5 (+) **631** sch. D Γ 372, Ap. Soph. 30. 30, Hsch. α 5123 ἀ.· ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος; Cyr. (vg) ανθ 2 ἀνθερεῶνος· τοῦ φάρυγγος, τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον ὄντος **632** Cyr. (vgA) ανθ 8/27 ἀ.· τῶν ἀσταχύων αἱ προβολαί, Hsch. α 5124 ἀ.· τὰ τῶν σταχύων ἄκρα καὶ αἱ προβολαί **634** (Cyr. (A) ανθ 24), Hsch. α 5137 **635** Cyr. (gA) ανθ 13/32, Hsch. α 5141 **637** Cyr. (vgA) ανθ 4/25, Hsch. α 5152 ἀνθ᾽ ὅτου δὲ δή (δή om. Hsch.)· ἀνθ᾽ οὗτινος δή (δή om. Cyr. (A)); cf. Cyr. (vgA) ανθ 5/37 ἀνθ᾽ ὅτου· ἀντὶ τίνος

---

620 ἀνίατον om. Ph. Et. Gen. | ἀθεράπευτον om. C **624** an ἀνήρατο? | ἀνέλαβεν Su. **627** θεοῖς om. C **629** ἀναθεματικόν om. C ἀναθημ. Cyr., Ap. Soph. ἀνθημ. Hsch. | ποικίλως Ap. Soph. **631** ὁ² C Ph. ἡ B om. D Su. | λάρυξ (C)B **632** ἀσταχύων Su. (GTS) (Cyr.) **636** εὐώδης C

K **639** ἀνιαρόν· λυπηρόν. (CD Σ′ α 1418)
K **640** ἀνίδρυτοι· ἀστήρικτοι. (CD Σ′ α 1419)
K+ **641** ἀνιείς· ἀφείς ἢ παρορμῶν. (CD Σ′ α 1420)
ApS **642** ἀνιεμένη· ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον. (CD Σ′ α 1423)
K **643** ἀνιέντα· ἐνδόντα. (CD Σ′ α 1424)
K **644** ἀνιερώσαντες· ἀναθέντες. (CD Σ′ α 1425)
K+Att **645** ἀνιμᾶσθαι· ἀντλεῖν, ἀρύεσθαι. (CD Σ′ α 1426)
646 ἀνίπτοις ποσίν· ἀντὶ τοῦ ἑτοίμοις καὶ χωρίς τινος ⟨ ⟩. (CD Σ′ α 1430)
K **647** †ἄνισιν· ἐνδίδωσιν. (CD Σ′ α 1433)
K **648** ἀνισοφυές· ἀνόμοιον. (CD Σ′ α 1434)
649 ἀνιστάμεναι· αἰχμαλωτιζόμεναι. (CD Σ′ α 1435)
K **650** ἀνίσχουσα· ἀναδύουσα. (CD Σ′ α 1426)
K **651** ἀνίσχων· ἀνατέλλων. (CD Σ′ α 1437)
K **652** ἀνόθευτον· γνήσιον, ἀπαραποίητον. (CD Σ′ α 1440)
653 ἀνοιμώξατε· ἀλαλάξατε. (CD)
K **654** ἀνομβροῦσαι· ἀναβλύζουσαι. (ACD Σ′ α 1446)
K **655** ἀν᾽ ὅμιλον· κατὰ τὸ πλῆθος. (ACD Σ′ α 1447)
K **656** ἀνοργίας· ἀμυησίας. ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια. (ACD Σ′ α 1451)
657 ἀνοργιάστοις· τῶν μυστηρίων ἀπείροις. (ACD Σ′ α 1452)
658 ἀνόσιον· βέβηλον, ἀνίερον, ἄθυτον. (ACD Σ′ α 1454)
K **659** ἀντανάκλασιν· κατὰ ἀνάκλασιν ἀπό τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ, καὶ ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ, ὅταν λείῳ τινι ἢ λαμπροτάτῳ ὕδατι προσπέσοι. (ACD Σ′ α 1458)

---

642 X 80, al. **644** LXX 3 Macc. 7.20, al. **646** Luc. 51.4 **647** ∗; ἀνίησιν δ 568 +, etc. **648** ∗ **653** Joh. Chrys. qu. reg. fem. viris cohab. 2 **654** Phil. Jud. qu. rer. div. her. 31 + **655** Γ 449 + **656** ∗ **657** Phil. Jud. qu. in Exod. fr. 14, al.

---

639 Cyr. (vgA) ανι 2/27, Hsch. α 5170 **640** Cyr. (g) ανι 7 **641** Cyr. (vgA) ανι 4/26, Hsch. α 5178, sch. D E 880, u (α 545) ἀ.· ἀφείς **642** Ap. Soph. 34.32 (+); Hsch. α 5183 **643** Cyr. (gA) ανι 8/30, Hsch. α 5186 **644** Cyr. (vgA) ανι 9/31, Hsch. α 5192 **645** Cyr. (vA) ανι 11/33, Hsch. α 5204 ἀ.· ἀντλεῖν; Ael. D. α *141 ἀ.· ἀρύεσθαι **647** Cyr. (gA) ανι 1/34, Hsch. α 5196 **648** Cyr. (vgA) ανι 5/28, Hsch. α 5215 **649** lex. Greg. 171.1 πατρίδες ἀνιστάμεναι· αἰχμαλωτιζόμεναι **650** Cyr. (A) ανι 24, Hsch. α 5219 ἀνίσχουσαν· ἀναδύουσαν; cf. Cyr. (vg) ανι 3 ἀνίσχει· … ἀναδύει **651** Hsch. α 5220, Antiatt. 80.9; Cyr. (vgA) ανι 3/25 ἀνίσχει· ἀνατέλλει **652** Cyr. (vg) ανο 7; Cyr. (A) ανο 17 ἀ.· γνήσιον, Hsch. α 5240 ἀνόθευτος· γνήσιος **654** Cyr. (g) ανο 7 **655** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. α 5258, sch. D Γ 449 **656** Cyr. (vg) ανο 10; Cyr. (A) ανο 26, Hsch. α 5271 ἀ.· ἀμυησίας **658** cf. Hsch. α 5277 ἀνόσια· βέβηλα … **659** Cyr. (vg) αντ 3, sim. Cyr. (A) αντ 45, Hsch. α 5321

---

641 ἀφιείς Su. lex. Αἰμ. recte **642** ἀνελοῦσα B | πέπλον] κόλπον Ap. Soph. **646** ἑτοίμως C ἀνετοίμοις recte Su. | παρασκευῆς ad fin. add. Su., ἐπιμελείας Σ′′′ **647** ἀνίεισιν Su. ἀνίησιν Cyr., Hsch. **650** -αι· -α B (-αι· -αι Bekker) **654** ἀνοβροῦσαι Ph. (congr. ord.) **659** le. ἀντανακλωμένη Cyr. (A), Hsch. | κατὰ ἀνάκλασιν om. C | μεταγομένη] μεταγωγή C μεταγομένην Cyr. (vg) | ἐπὶ[1]] ἀπὸ Su. | καὶ – fin. om. C | προσπέσῃ Bekker

660 ἀντεξάγειν· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 1463)
661 ἀντε⟨ ⟩· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 1463A) ?K
662 ἀντερεῖ· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 1464) ⟨K⟩
663 ἀντετόρησεν· εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων. (ACD Σ′ α 1465)
664 ἀντεφέροντο· ἠναντιοῦντο. (ACD Σ′ α 1466) K
665 ἀντεφιλοτιμοῦντο· ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο καὶ ἤριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ μόνον. ἔστι δέ τινα ῥήματα ἃ δύο συζυγιῶν εὑρέθη, οἷον σκηνῶ σκηνᾷς καὶ σκηνοῖς, ἀτολμῶ ἀτολμεῖς καὶ ἀτολμοῖς. (ACD Σ′ α 1469)
666 ἀντεχόμενος· ἀντιλαμβανόμενος. (ACD Σ′ α 1480) K
667 ἀντιάζει· ἐναντιοῦται. (ACD Σ′ α 1481)
668 ἀντιάνειραι· ἴσανδροι. (ACD Σ′ α 1477A) ApS
669 ἀντιβολῆσαι· ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν. (ACD Σ′ α 1475) Hom
670 ἀντιδιαστέλλεται· ἀντιδιίστησιν. (ACD Σ′ α 1483) K
671 ἀντίδικοι· διάφοροι. (ACD)
672 ἀντικρύ· κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. (ACD Σ′ α 1497A) K
673 ἀντικρύς· διόλου ἢ παντελῶς ἢ φανερῶς. (ACD Σ′ α 1498A) ?+K
674 ἀντιπαρεξάγειν· ἀντιτάσσειν. (ACD Σ′ α 1491) K
675 ἀντιπεπονθότως· ἀντικειμένως, ἐναντίως. (ACD Σ′ α 1492) K
676 ἀντιπροκλήσεις· ἀντιλογίας, ἀντεγκλήματα. (ACD Σ′ α 1494) K
677 ἀντίρροπον· ἰσόρροπον. (ACD Σ′ α 1487)
678 ἀντιτορήσας· διατρήσας, τοιχορυχήσας. (ACD Σ′ α 1496) K
679 ἀντιτυπῆσαι· ἀντιπαθῆσαι. (ACD Σ′ α 1490)

---

660 Xen. Vect. 3.2, al. **663** E 337, al. **664** E 701 **665** Ael. Var. Hist. 7.2, Greg. Naz. or. 4.25 **667** Stob. 4.1.137; ἀντίαζε Eur. Iph. T. 1053 **668** Γ 189, al. **669** Δ 342 +, etc. **672** Γ 359 +, etc. **674** Plut. Nic. 3.2, al. **676** ∗ **678** K 267, al. **679** Greg. Nyss. c. Eunom. 2.1.338, al.

---

661 ? Cyr. (vgA) αντ 29/63, Hsch. α 5348 **662** gl. Dionys. 24D **664** Cyr. (A) αντ 51, Hsch. α 5357 (+) **666** Cyr. (g) αντ 11; Cyr. (A) αντ 58 ἀντεχόμενοι· ἀντιλαμβανόμενοι **668** Ap. Soph. 33.19 (+), Hsch. α 5382 **669** sch. D Δ 342 **670** Cyr. (vgA) αντ 28/62, Hsch. α 5403 **672** Cyr. (vgA) αντ 7/53, Hsch. α 5422; sch. D Γ 359 ἀ.· ἐξ ἐναντίας **673** Cyr. (A) αντ 59, Hsch. α 5423 ἄ.· φανερῶς, sim. sch. D Γ 359, Epim. Hom. χ 36, lex. Vind. α 147 **674** Cyr. (vgA) αντ 9/55; Hsch. α 5451 ἀντιπαρεξάγει· ἀντιτάσσει **675** Cyr. (g) αντ 15 **676** Cyr. (g) αντ 17, Hsch. α 5465 **677** cf. Cyr. (vg) αντ 19, Hsch. α 5470 ἀ.· ἴσον **678** Cyr. (g) αντ 23, sim. sch. D K 267; Cyr. (A) αντ 76, Ap. Soph. 31.20 ἀ.· διατρήσας (…)

---

660 interpr. ἀντιπαρατάττεσθαι, ἀντεπιέναι add. Su. **661** ἀντεπῄει· ἀντεπήρχετο Su. (Cyr., Hsch.) **662** ἀντέρρει B | interpr. ἀντιλέξει Su. (gl. Dionys.) **665** τοῦ om. Σ′′′ | τῶν om. A | ἔστι] εἰσι(ν) CB | σκηνᾷς καὶ σκηνοῖς] σκηνεῖς σκηνᾷς Su. recte σκηνώσω σκηνοῖς Ph. (καὶ σκηνεῖς add. z) | καὶ ἀτολμῶ Σ′ | ἀτμολ. ter ACD | ἀτολμοῖς] -ᾷς Su. **670** ἀντιδιαστέλλεσθαι CD **671** in mg. A **672** κατεναντίον D κατ᾽ ἐναντίας B **674** ἀντιπαρέξειν Su. | ἀντιπαρατάσσειν C

κ **680** ἀντιτυπία· ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος. (ACD Σ′ α 1489)
κ **681** ἀντιφερίζειν· ἐξισοῦσθαι. (ACD Σ′ α 1532)
κ **682** ἀντιφέρονται· ἐναντιοῦνται. (ACD Σ′ α 1499)
κ **683** ἀντιφιλοτιμεῖ· ἀντιθεραπεύει. (ACD Σ′ α 1500)
κ **684** ἀντόμενοι· συμβάλλοντες. (ACD Σ′ α 1501)
κ **685** ἄντρα νύχια· σκοτεινὰ σπήλαια. (ACD Σ′ α 1503)
κ **686** ἀντρώδη· σπηλαιώδη. (ACD Σ′ α 1504)
687 ἄντυγες· περιφέρειαι. (ACD Σ′ α 1514)
κ **688** ἄντυξ· περιφέρεια τοῦ ἅρματος. (ACD Σ′ α 1525)
κ **689** ἀντωπεῖ· ἀντοφθαλμεῖ. (ACD Σ′ α 1506)
κ **690** ἀνυπαίτιος· ἀναίτιος. (ACD Σ′ α 1538)
κ **691** ἀνυπόβλητον· προῦχον. (ACD Σ′ α 1539)
κ **692** ἀνύποιστον· ἀβάστακτον. (ACD Σ′ α 1540)
κ **693** ἀνῳκισμένος· ἐν τοῖς ἀνωτάτω γεννηθείς. (ACD Σ′ α 1546A)
κ **694** ἀνῴμωξεν· ἐστέναξεν. (ACD Σ′ α 1548)
695 ἄνω καὶ κάτω· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 1547)
κ **696** ἀνώνητον· ἀνωφελές. (ACD Σ′ α 1549)
K+ **697** ἀξιάγαστος· ἀξιοθαύμαστος, ἀξιόχρεως. (ACD Σ′ α 1553, 1568)
?+K **698** ἀξιέραστον· ἄξιον ἐρασμοῦ, ἐπέραστον. (ACD Σ′ α 1554)
K+ **699** ἀξιόχρεως· ἱκανός, ἐχέγγυος, ἀξιόπιστος. (ACD Σ′ α 1557)

---

681 Φ 357, al. **683** ∗ **684** Opp. Hal. 2.361; ἀντομένη Λ 237 **685** Eur. Andr. 1224 **686** LXX 2 Macc. 2.5, al. **687** E 728 +, al. **688** Z 118, al. **689** ∗ **690** Phil. Jud. spec. leg. 3.59, al. **691** ∗ **693** ∗ **696** ∗; ἀνόνητον Eur. Or. 1501 +, etc. **697** Joh. Chrys. in Ps. 101.7, al.

---

680 Cyr. (vg) αντ 7; Cyr. (A) αντ 123 ἀντιτυπίαν· ἐναντίωσιν, σκληρότητα; Cyr. (A) αντ 49, Hsch. α 5498 ἀντιτυπίαι· … ἐναντιώσεις **681** Cyr. (g) αντ 24, Hsch. α 5507, Ap. Soph. 35.27 **682** Cyr. (A) αντ 54; Cyr. (vg) αντ 5 ἀντιφέρεται· ἐναντιοῦται (+), Cyr. (A) αντ 47 ἀντιφέρεσθαι· ἐναντιοῦσθαι (+) **683** Cyr. (vg) αντ 4 **684** Cyr. (g) αντ 25 **685** Cyr. (gA) αντ 32/73, Hsch. α 5538 **686** Cyr. (gA) αντ 21/60, Hsch. α 5539; Cyr. (v) αντ 20 ἀντρῶδες· σπηλαιῶδες **688** Cyr. (vg) ανα (sic) 64; Hsch. α 5545 ἄντυγος· περιφερείας τοῦ ἅρματος, sim. Ap. Soph. 31.1 **689** Cyr. (A) αντ 61, Hsch. α 5552; Cyr. (vgA) αντ 1/44 ἀντωπῆσαι· ἀντοφθαλμῆσαι **690** Cyr. (AS) ανυ 11, Hsch. α 5562 **691** Cyr. (AS) ανυ 14, Hsch. α 5564 **692** Cyr. (g) ανυ 3 **693** Cyr. (AS) ανω 5, Hsch. α 5588 **694** Cyr. (g) ανω 1 **696** Cyr. (vg) ανω 4; Hsch. α 5265 ἀ.· ἀνωφελῆ, Cyr. (g) ανε (sic) 37, ανο 11 ἀνόνητα· ἀνωφελῆ **697** Cyr. (vgS) αξι 1/12 ἀ.· ἀξιοθαύμαστος **698** Cyr. (AS) αξι 13, Hsch. α 5622 ἀ.· … ἐπέραστον **699** Cyr. (vg) αξι 5 ἀ.· ἱκανός, ἀξιόπιστος; Cyr. (AS) αξι 14, Hsch. α 5632 ἀ.· ἱκανός; Cyr. (AS) αξι 15, Hsch. α 5631 ἀ.· ἀξιόπιστος

---

683 ἀντιφιλοτιμεῖται Su. (GITM) (Cyr.) recte **691** ἀνυπέρβλητον Hsch. **693** -ον· … -θέν C | ἄνω C ἀνωτάτοις Cyr. **695** interpr. τὸ πάντα λίθον κινεῖν hab. Su., ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν Εὐριπίδης (Ba. 349)· ἅνω καὶ κάτω τὰ πάντα συγχέουσιν᾽ Ph. **696** ἀνόνητον Ph. (Su.) (Cyr., Hsch.) recte **697** ἀξιόχρεως om. C Σ′ α 1568 **698** -ος· -ος … -ος Ph. | ἀξιέρεστον B | ad fin. ἀγάπης add. CD

700 ἀξύλῳ· πολυξύλῳ. (ACD Σ′ α 1564) K
701 ἀοιδή· ᾠδή. (ACD Σ′ α 1569) K
702 ἀοίδιμος· ὑμνητός. (ACD Σ′ α 1570) K
703 ἀοιδός· ποιητής. (ACD Σ′ α 1571) K
704 ἀολλεῖ· ποιεῖ, συνάγει. (ACD Σ′ α 1572) K
705 ἀολλίσασα· ἀθροίσασα. (ACD Σ′ α 1573) K
706 ἄορι· τῷ ξίφει. (ACD Σ′ α 1574) K
707 ἄπαγε· παῦσαι, μὴ γένοιτο. (ACD Σ′ α 1581) K
708 ἀπαγορεύει· ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται. (ACD Σ′ α 1584) K
709 ἀπαγωγάς· αἰχμαλωσίας. (ACD Σ′ α 1585) K
710 ἀπαγωγή· μήνυσις ἔγγραφος, διδομένη τῷ ἄρχοντι, περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν ὀδεῖνα. (ACD Σ′ α 1587)
711 ἀπᾷδον· οὐ συνᾷδον. (ACD Σ′ α 1589) K
712 ἀπαιδότριβοι· ἀγύμναστοι. (ACD Σ′ α 1647) K
713 ἀπαιόλημα· ἀπάτημα. (ACD Σ′ α 1650A) K
714 ἀπαίροντες· μεθιστάμενοι. (ACD Σ′ α 1650B)
715 ἀπαίσιον· βλάσφημον, ἀσύμβουλον. (ACD Σ′ α 1650C) K+
716 ἀπαιωρούμενον· κρεμάμενον. (ACD Σ′ α 1703) K
717 ἀπάλαμνος· ἄπειρος. (ACD Σ′ α 1592) K
718 ἀπαλεξῆσαι· κωλῦσαι. (ACD Σ′ α 1595) K
719 ἀπαλέξοντες· κωλύσοντες. (ACD Σ′ α 1596)
720 ἀπαμβλύνει· ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀλλοιώσεως. (ACD Σ′ α 1598) K

---

700 Λ 155, al. **701** α 159 +, al. **703** α 325 +, etc. **704** ∗ **705** ∗; ἀολλίσσασα Z 270 **706** K 484 +, al. **712** ∗ **713** Aesch. Cho. 1002, Soph. fr. 1018 **716** Greg. Nyss. vit. Mos. 2. 267 **717** E 597, al. **718** ∗; ἀπαλεξήσαιμι Ω 371, ἀπαλεξήσειν ϱ 364 **719** ∗ **720** ∗ (sens.)

---

700 Cyr. (vgAS) αξυ 1/2, Hsch. α 5642, u (α 587); sim. sch. D Λ 155 (P. Berol. inv. 10511. 2), Ap. Soph. 37. 6 **701** Cyr. (S) αοι 22, Hsch. α 5657, gl. Oct. α 28, sch. D α 159; Cyr. (S) αοι 23 ἀοιδήν· ᾠδήν, Cyr. (vgA) αοι 4/11, sch. D B 595, u (α 589) ἀοιδῆς· ᾠδῆς **702** Cyr. (gAS) αοι 6/12, (gl. Greg. 158. 17) ἀ.· ἀεὶ ὑμνητός; Cyr. (v) αοι 5, Hsch. α 5658 ἀ.· ἀείμνηστος **703** Cyr. (vg) αοι 1, Hsch. α 5662 **704** Cyr. (g) αολ 3; Cyr. (AS) αολ 5, Hsch. α 5669 ἀ.· συνάγει **705** Cyr. (vg) αολ 4, Hsch. α 5670, gl. Ath. 213. 29, sch. D Z 270 **706** Cyr. (vgAS) αορ 1/6, Hsch. α 5677, sch. D K 484, u (α 594) **707** Cyr. (vg) απα 11 (+); Cyr. (AS) απα 59, Hsch. α 5699, lex. Greg. 159. 7 ἄ.· παῦσαι … **708** Cyr. (g) απα 15; Cyr. (A) απα 86 ἀ.· ἀποτρέπεται **709** Cyr. (g) απα 16 **711** Cyr. (vg) απα 22 (+) **712** Cyr. (vgAS) απα 9/56; Hsch. α 5720 ἀπαιδότριβος· ἀγύμναστος **713** Cyr. (g) απα 14, Hsch. α 5727 **715** Cyr. (vgAS) απα 28/66 ἀ.· βλάσφημον **716** Cyr. (g) απα 32 ἀπαιωρουμένη· κρεμαμένη, Cyr. (v) απα 32 ἀπαιωρούμενοι· ἀποκρεμάμενοι **717** Cyr. (gAS) απα 17/71, sch. D E 597 (+), u (α 601); Ap. Soph. 37. 22 ἀ.· … σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄπειρον **718** Cyr. (g) απα 18 **720** Cyr. (g) απα 20

---

700 ἀξύλῳ ὕλῃ· Su. (Hsch.) | ἀντὶ τοῦ πολυξύλῳ Su. **703** ὁ ποιητής Su. (Hsch.) **704** ἀολλῆ ποιεῖ· Boysen (cf. Dion. Ar. div. nom. 4. 4 [PG 3. 700B]) **705** ἀολλήσασα CD Su. **708** ἀποτρέπει C (Cyr. (A)) | ἀπαρνεῖται CD **710** μήνυσίς ἐστιν B | δεῖνα C Su. sch. Luc. **712** ἀπαιδοτρίβητοι Σ′ **715** ἀσύμβολον Su. **719** ἀπαλεξήσοντες Ph., fort. recte **720** καὶ ἀλλοιώσεως om. C

κ **721** ἀπαμυνεῖ· ἀποστρέψει. (AD Σ′ α 1597)
κ **722** ἀπαμφιέσαντες· ἐκδύσαντες. (ACD Σ′ α 1599)
723 ἀπαμφίσκων· ἀποκαλύπτων. (ACD Σ′ α 1601)
κ **724** ἀπανάστασις· ἀποικία, μετάστασις. (ACD Σ′ α 1602)
725 ἅπαξ· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 1602A)
726 ἁπαξαπλῶς· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 1603)
κ **727** ἀπαράβλητος· ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος. (ACD Σ′ α 1606)
κ **728** ἀπαραπόδιστα· ἀπλανῆ. (ACD Σ′ α 1607)
κ **729** ἀπαραποίητον· ἄπλαστον. (AD Σ′ α 1608)
κ **730** †ἀπάρσιμον· ἀσινές. (ACD Σ′ α 1609)
κ **731** ἀπαρτίαν· ἀποσκευήν, τέλος ἀπαρτισμοῦ. (ACD Σ′ α 1611)
κ **732** ἀπάρχου· ἀρχὴν βάλλε. ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε. (ACD Σ′ α 1612)
κ **733** ἀπαστία· ἀτροφία. (ACD Σ′ α 1610)
ApS **734** ἄπαστος· ἄγευστος. οἷον ἄμαστος, ἀμάσητος. (ACD Σ′ α 1613)
κ **735** ἀπατηλός· ἀπατητικός. (ACD Σ′ α 1614)
κ **736** ἀπαυδῶ· ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. (ACD Σ′ α 1640)
κ **737** ἀπαυθαδιάζοντας· μεγαλοφρονοῦντας. (ACD Σ′ α 1641)
κ **738** ἀπαυτοματισθεῖσα· οὐκ ἀφ᾽ ἑαυτῆς τελειωθεῖσα. (ACD Σ′ α 1642)
κ **739** ἀπαυτομολῆσαι· ἀναχωρῆσαι. (AD Σ′ α 1639)
κ **740** ἀπαυχενίζειν· ἀφηνιᾶν, ἀτακτεῖν. (ACD Σ′ α 1643)

---

721 ∗ **722** Themist. Or. p. 249 d **723** ∗ **724** ∗ **727** Did. Caec. PG 39. 1124. 13 **728** Gal. 3. 289. 19, Epict. Ench. 1. 25. 3 + **729** Bas. Caes. de spir. sanct. 7. 16, al. **730** ∗ **731** LXX Num. 31. 18 +, al. **732** Ar. Pax 1056 | LXX Prov. 3. 9, eccl. **733** ∗; ἀπαστίαν Ar. Nub. 621 **734** T 346, al. **735** ἀπατηλόν A 526, etc. **737** ∗ **738** ∗; ἀπαυτοματισθεῖσαν Phil. Jud. qu. in Gen. 2. 34 b **739** Ael. Nat. Anim. 2. 11, al. **740** Phil. Jud. qu. in Gen. 2. 64 c

---

721 Cyr. (AS) απα 79, Hsch. α 5764 ἀπαμῦναι· ἀποστρέψαι **722** Cyr. (vgAS) απα 24/65, Hsch. α 5767 ἀ.· (…) ἀποδύσαντες **724** Cyr. (vg) απα 46; Cyr. (AS) απα 91, Hsch. α 5773 ἀ.· ἀποικία **727** Cyr. (vgAS) απα 5/54, Hsch. α 5788 **728** Cyr. (g) απα 21 **729** Cyr. (g) απα 29; Cyr. (AS) απα 62, Hsch. α 5794 ἀπαραποιήτως· ἁπλάστως **730** Cyr. (gAS) απα 33/60, Hsch. α 5797 **731** Cyr. (vgAS) απα 36/90, Hsch. α 5817; gl. Oct. α 21 ἀ.· τέλος ἀπαρτισμοῦ **732** Cyr. (vg) απα 45; Cyr. (AS) απα 88, Hsch. α 5827 ἀ.· τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε **733** Cyr. (g) απα 40 ἀπαστίαν· ἀτροφίαν **734** Ap. Soph. 37. 33 (+); Cyr. (g) απα 41, Hsch. α 5830, u (α 633), sch. D δ 788 ἄ.· ἄγευστος **735** Cyr. (g) απα 31; sch. D A 526 (P. Oxy. 3238 iv 125), Hsch. α 5839 ἀπατηλόν· ἀπατητικόν … **736** Cyr. (vg) απα 26; Cyr. (AS) απα 69, Hsch. α 5846 ἀ.· ἀπαγορεύω **737** Cyr. (vgAS) 5/55, Hsch. α 5847 **738** Cyr. (g) απα 34 **739** Cyr. (g) απα 3 ἀπαυτομολήσει· … ἀναχωρήσει … **740** Cyr. (g) απα 35

---

721 ἀποτρέψει B Su. **724** ἀνάστασις Ph. (contra ord.) **725** an ⟨ἐπίρρημα ἀριθμητικόν⟩ ex Hsch. α 5785? ut dittogr. del. Haslam **726** interpr. ἀντὶ τοῦ ὡς εἰπεῖν hab. Su., κατὰ σύνθεσιν προφέρονται τὴν πρώτην βαρύνοντες Ph. (= Phryn. P. S. fr. 241) ἁπλῶς Haslam **727** ἀπαράκτητος ACD ἀπαρακλητος Su. α 2917 | ἅπαξαπλῆ add. B **728** ἀπαραπόδιστον Ph. **730** ἀπαίσιον Σ′′ ἀπαράσημον Cyr. (A), Hsch. ἀπαράσιμον Cyr. (gS) | ἀσινῆ B **731** ἀπαρτισμόν Hsch., gl.Oct. **732** βάλε C Ph. λάβε B **733** ἀπασία A **736** ἀπολέγομαι om. C **738** οὐκ] ἡ Erbse

741 ἀπαχθῆναι· ἀπενεχθῆναι, ἀναιρεθῆναι. (ACD Σ′ α 1638) K
742 ἀπεβίω· ἀπέθανεν. (ACD Σ′ α 1644) K
743 ἀπέδοτο· ἐκδέδωκεν, παρέδωκεν. (ACD Σ′ α 1655) K
744 ἀπέδοσθε· ἀπημπολήσατε. (ACD Σ′ α 1658) K
745 ἀπεθέρισεν· ἀπέκειρεν. (ACD Σ′ α 1662) K
746 ἀπεικός· ἄτοπον, ἀπρεπές. (ACD Σ′ α 1664) ?+K
747 ἀπειλῶν· καυχώμενος. (ACD Σ′ α 1666) K
748 ἀπείργων· κωλύων. (ACD Σ′ α 1668) K
749 ἀπειρέσια· ἄπειρα τῷ πλήθει. (ACD Σ′ α 1669) K
750 ἀπείρηκα· κέκμηκα. (ACD Σ′ α 1670)
751 ἀπειρήκη· ἀπειρήκειν καὶ ἀπηγορεύκειν. ἔστι γὰρ ἀπρόσωπον. (ACD Σ′ α 1671)
752 ἄπεισιν· ἀπέρχεται. (ACD Σ′ α 1673) K
753 ἀπεκομίσθη· ἀπηνέχθη. (ACD Σ′ α 1663) K
754 ἀπεκρίθη· ἀφωρίσθη. (ACD Σ′ α 1679) K
755 ἀπέλεθρον· πολλήν, ἀμέτρητον. (ACD Σ′ α 1684) K
756 ἀπελυμαίνοντο· ἀπεκαθαίροντο. (ACD Σ′ α 1685) K
757 ἀπεμόρξατο· ἀπεψήσατο, ἐδάκρυσεν. (ACD Σ′ α 1691) K
758 ἀπεμπολή· ἀπόστασις, ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία. (AC Σ′ α 1692) ?+K

---

745 vit. Aesop. G 34; ἀπέθρισεν Eur. Or. 128 **749** ∗; ἀπειρέσιαι ι 118, ἀπερείσια A 13 +, al. **751** Plat. Phaed. 99 d **754** Hdt. 1. 60. 3 (sens.) **755** E 245 +, al. **756** A 314 **757** B 269 v. l. **758** ∗; ἀπεμπολῇ Call. fr. 203. 27

---

741 Cyr. (vg) απα 23; Cyr. (gA) απο (sic) 79/απα 64 ἀ.· ἀπενεχθῆναι **742** Cyr. (vgAS) απε 45/103, Hsch. α 5864 **743** Cyr. (vg) απε 49; Cyr. (AS) απε 107, Hsch. α 5875 ἀ.· ἐκδέδωκεν **744** Cyr. (vgAS) απε 56/122 **745** Cyr. (vgAS) απε 53/112, Hsch. α 5881 **746** Cyr. (vgAS) απε 46/104, Hsch. α 5889 ἀ.· ἄτοπον, οὐ πρέπον **747** Cyr. (g) απε 34 **748** Cyr. (vAS) απε 25/89, Hsch. α 5899 ἀπεῖργον· ἐκώλυον, Cyr. (g) απε 23 ἀπεῖργεν· ἐκώλυσεν, Cyr. (AS) απε 92 ἀπεῖρξεν· ἐκώλυσεν, Cyr. (S) απε 206 ἀπείρῃ· κωλύῃ **749** Cyr. (g) απε 35, Hsch. α 5904, sch. D A 13 (+), u (α 605), Ap. Soph. 38. 12 **752** Cyr. (vAS) απε 40/102, Hsch. α 5917; Cyr. (g) απε 41 ἄπειμι· ἀπέρχομαι **753** Cyr. (vgAS) απε 30/96 **754** Cyr. (g) απε 36 **755** Cyr. (g) απε 37; sch. min. (P. Strasb. inv. 1015) E 245 ἀ.· ἀμέτρητον, πολλήν, Ap. Soph. 38. 17 ἀ.· ἀμέτρητον, πολύ, u (α 612) ἀ.· ἄμετρον, πολλήν, sch. D ι 538 ἀ.· πολλήν; sch. D H 269, Hsch. α 5936 ἀ.· (…) ἀμέτρητον **756** Cyr. (g) απε 38, sch. D A 314, Ap. Soph. 38. 11 (+), Hsch. α 5952 **757** Cyr. (AS) απε 181, Hsch. α 5958, sch. D B 269, u (α 608), ἀ.· ἀπεψήσατο (Cyr. et sch. D addunt ἀπεμάξατο, cf. quae addit Ph. ἢ ἀπεμύξατο); Ap. Soph. 39. 22, Hsch. α 6488 ἀπομόρξατο· ἀπεψήσατο, Cyr. (vgAS) απε 59/136, Hsch. α 5957 ἀπεμορξάμην· ἐδάκρυσα **758** Cyr. (AS) απε 176, Hsch. α 5961 ἀπεμπολήν· … πρᾶσιν, ἐμπορίαν

---

741 ἀναιρεθῆναι om. C (cf. Cyr.) **743** ἢ παρέδωκεν C **745** ἀπέθρισεν Su. (Cyr. (vA) -ιξεν Cyr. (S), Hsch.) **746** ἀπρεπές, ἄτοπον C **749** ἀπερείσια Ap. Soph. **751** ἀπειρήκει CDB Su. | ἀπείρηκε CD | καὶ hic om., post γὰρ hab. Su. | ἀπηγορεύκειν B -εύειν Su. -εύθην A -εύθη CD | α′ πρόσωπον Su. recte om. C **755** πολύν C Su. (GIT) πολύ Ap. Soph. **758** ἡ vel ἢ codd.

Κ **759** ἀπεμπολήσας· πεπρακώς, ἀποκτησάμενος. (AC Σ′ α 1694)
Κ **760** ἀπεμφαίνει· ἀπείρηκεν. (AC Σ′ α 1693)
Κ **761** ἀπενεγκάμενος· κτησάμενος. (A Σ′ α 1696)
Κ **762** ἀπεξεσμένον· ἠκριβωμένον. (AC Σ′ α 1701)
Κ **763** ἀπεοικός· ἀπρεπές. (AC Σ′ α 1702)
Κ+ **764** ἀπέραντον· ἄπειρον, πολύ. (AC Σ′ α 1704)
⟨Κ⟩ **765** ἀπερράπισεν· ἀπεφίμωσεν, ἐπεστόμισεν. (AC Σ′ α 1705)
Κ **766** ἀπερίβλεπτον· ἀνυπονόητον. (AC Σ′ α 1708)
Κ **767** ἀπερίγραπτον· ἀπεριόριστον. (AC Σ′ α 1709)
768 ἀπερίγραπτοι· ἀπερίσκοποι. (AC Σ′ α 1710)
⟨Κ⟩ **769** ἀπερισάλπιγκτοι· ἀπεριήχητοι, ἀκατήχητοι. (AC Σ′ α 1711)
Κ+ **770** ἀπερρωγότες· κατεσχισμένοι ἢ ἀπεσχισμένοι. (AC Σ′ α 1712)
Κ **771** ἀπέσβη· ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο. (AC Σ′ α 1716)
Κ **772** ἀπεσείσατο· ἀπέβαλεν. (AC Σ′ α 1718)
Κ **773** ἀπεσκέδασεν· διεσκόρπισεν. (AC Σ′ α 1719)
774 ἀπέσσυα· ἐξέλιπεν. (AC Σ′ α 1721)
?Κ **775** ἀπεσκευάζετο· ⟨ ⟩. (A)
Κ **776** ἀπεσκληκώς· ἀναισθήτως ἔχων καὶ ἀπεσκληρυμμένως. (AC Σ′ α 1720)
⟨Κ⟩ **777** ἀπεστομάτισαν· ἀπεφθέγξαντο. (AC Σ′ α 1723)
Κ+ **778** ἀπεσφακέλισεν· οἱ μὲν γραμματικοὶ ἐσάπη. ἀπεσφενδόνησεν. (AC Σ′ α 1725)

---

759 Luc. 36.23, al. **766** Iamb. vit. Pyth. 29.162 **768** ∗ **769** ∗ **773** T 309, al. **774** Xen. Hell. 1.1.23 **776** ∗ **777** ∗

---

759 Cyr. (vg) απε 7; Cyr. (AS) απε 78, Hsch. α 5962 ἀ.· πεπρακώς … **760** Cyr. (g) απε 3 (gl. Dionys. 24B) **761** Cyr. (vgAS) απε 63/154, Hsch. α 5969 **762** Cyr. (vg) απε 13 ἀ.· … ἀπηκριβωμένον; Cyr. (AS) απε 81, Hsch. α 5984 ἀ.· … ἠκριβωμένον **763** Cyr. (g) απε 18 **764** Cyr. (g) απε 5 ἀ.· ἄπειρον **765** gl. Dionys. 24B (+) **766** Cyr. (AS) απε 101; cf. Cyr. (g) απε 42, Hsch. α 6005 ἀ.· ἀπερινόητον **767** Cyr. (vgAS) απε 28/93, Hsch. α 6007 **769** gl. Dionys. 24B **770** Cyr. (g) απε 44 ἀ.· κατεσχισμένοι **771** Cyr. (vg) απε 47; Cyr. (AS) απε 105, Hsch. α 6036 ἀ.· ἐσβέσθη **772** Cyr. (AS) απε 100, Hsch. α 6037 **773** Cyr. (S) απε 223, sch. D T 309, Ap. Soph. 38.14 ἀ.· ἀπεσκόρπισεν **775** ? Cyr. (AS) απε 184, Hsch. α 6041 **776** Cyr. (vg) απε 62; Cyr. (AS) απε 145, Hsch. α 6045 ἀ.· ἀναισθήτως ἔχων **777** gl. Dionys. 24B **778** Cyr. (vgA) απε 60/173, Hsch. α 6067 ἀ.· οἱ μὲν γραμματικοὶ (οἱ μὲν γ. om. Hsch.) ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν (fr. 436) (Ὁλκ. Hsch. τὴν ὄκλασιν Cyr.). οἱ ἰατροὶ δὲ τὴν ἐκ τῆς σήψεως μελανίαν

759, 760 A 760, 759 C **759** καὶ ἀποκτησάμενος C **760** ἀπέοικεν gl. Dionys. (cf. Cyr. (AS) απε 75 ἀπεμφαίνοντα· ἀπεοικότα) **764** πολύ hic C, ad fin. gl. 766 Σ′′′, om. A Su. **765** ἀπεστόμισεν CB Su. (AFS) (gl. Dionys.) **766** vid. ad 764 **774** ἀπέσσυτο Su. **775** interpr. τὴν στολὴν ἀπετίθει hab. Su. α 3059 (an ex Δ?), ἀκύρους ἐποίει αὐτάς Cyr., Hsch. (om. αὐτάς) **776** ἀπεσκληρυμμένος C (Cyr. (h); ut coni. L. Dindorf) **777** -εν· -ατο C **778** μὲν om. C | ἀπεσφενδόνησεν olim (cf. Σ′) nov. gl. fuisse vidit Haslam

779 ἀπέσφηλεν· ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. (A Σ′ α 1724) K
780 ἀπεσχεδιάζετο· ἡτοιμάζετο. (AC Σ′ α 1726) K
781 ἀπεσχοίνισεν· ἀπεχώρισεν. (AC Σ′ α 1728)
782 ἀπεσχοινισμένον· ἀπεστερημένον, ἀποκεκλεισμένον. (AC Σ′ α 1729) ?+K
783 ἀπετείχιζον· ἀπεχώριζον, ἀπεκώλυον. (AC Σ′ α 1735) K
784 ἀπετίννυον· ἀπεδίδουν. (AC Σ′ α 1736) K
785 ἀπέτισα· ἀπέδωκα. (AC Σ′ α 1738) K
786 ἀπευθύνει· κολάζει. (AC Σ′ α 1743) K
787 ἀπευκτόν· μισητόν. (AC Σ′ α 1742) K
788 ἀπεχθάνοντο· ἐμισοῦντο. (AC Σ′ α 1751) K
789 ἀπέχθεια· μῖσος. (AC Σ′ α 1752) K
790 ἀπεχθής· ἐχθρός, μισητός. (AC Σ′ α 1756) K
791 ἀπεχρήσατο· ἀπέκτεινεν. (ACΣ′ α 1753)
792 ἀπέχρησεν· ἐξήρκεσεν. (AC Σ′ α 1754) K
793 ἀπεωρούμενον· κρεμάμενον. (AC Σ′ α 1757A) K
794 ἀπεώσατο· ἀπετινάξατο. (AC Σ′ α 1758)
795 ἀπεωσμένον· ἀπωσμένον. (A Σ′ α 1759)
796 ἀπέωστο· ἐπορθεῖτο. (AC Σ′ α 1760) K
797 ἀπηλγηκότες· ἀποκαμόντες, ἀναισθήτως ἔχοντες. (AC Σ′ α 1761) K
798 ἀπηλλάγησαν· ἐτελεύτησαν. (AC Σ′ α 1762) K
799 ἀπήμαντον· ἀβλαβές. (A Σ′ α 1763) K
800 ἀπήμονα· ἀβλαβῆ. (AC Σ′ α 1765) K

---

780 ∗ **784** LXX Gen. 31.39 +, al. **785** Synes. Ep. 20; ἀπέτισαν Δ 161 **788** Athanas. PG 25.589.5; ἀπεχθάνοιντο Xen. Hell. 5.3.16, -οιτο Plat. Lys. 207 b **791** Dio Cass. 57.3.6, ?al. **792** Dem. 24.79, etc. **793** ∗ **795** Plut. Mor. 953E, Jos. Ant. Jud. 2.319 **796** Dio Cass. 78.5.2 + **797** NT Eph. 4.19, al. **798** Thuc. 2.42.4, etc. **799** τ 282, etc. **800** Ξ 164 +, etc.

---

779 Cyr. (n ap. Latte), Hsch. α 6068 **780** Cyr. (vgA) απε 24/88, Hsch. α 6073 **782** Cyr. (A) απε 177, Hsch. α 6074 ἀπεσχοινισμένος· ἀποκεκλεισμένος **783** Cyr. (vg) απε 50; Cyr. (A) απε 108, Hsch. α 6075 ἀ.· ἀπεχώριζον **784** Cyr. (vgAP) απε 29/95/151, Hsch. α 6078 **785** Cyr. (g) απε 33; Cyr. (A) απε 149, Hsch. α 6080 ἀπέτισεν· ἀπέδωκεν, sch. D Δ 161 ἀπέτισαν· ἀπέδωκαν **786** Hsch. α 6089; Cyr. (vg) απε 72 ἀπεύθυνε· κόλαζε, Cyr. (A) απε 98 ἀπευθῦναι· κολάσαι **787** Cyr. (vgA) απε 48/104, Hsch. α 6091 **788** Cyr. (b ap. Latte), Hsch. α 6108; cf. Cyr. (g) απε 17 ἀπέχθονται· μισοῦνται **789** Cyr. (vgA) απε 14/82, Hsch. α 6107 **790** Cyr. (g) απε 16; Cyr. (A) απε 147, Hsch. α 6111 ἀ.· ἐχθρός **792** Cyr. (S ap. Latte), Hsch. α 6119 **793** Cyr. (vgA) απε 19/73/85, Hsch. α 6125 **796** Cyr. (Ab ap. Latte), Hsch. α 6127 **797** Cyr. (g) απη 28 ἀ.· … ἀναισθήτως ἔχοντες, ἀποκαμόντες; Cyr. (vA) απη 28/58 ἀ.· … ἀναισθήτως ἔχοντες; Hsch. α 6148 ἀ.· … ἀναίσθητοι γενόμενοι, ἀποκαμόντες **798** Cyr. (g) απη 9 **799** Cyr. (vgA) απη 2/36 (+); Hsch. α 6153 ἀπήμαντος· ἀβλαβής (+) **800** Cyr. (gA) απη 8/43, Hsch. α 6156; sch. D A 415, u (α 626), Ap. Soph. 38.20 ἀπήμων· ἀβλαβής

---

782 ἀποκεκλεισμένον om. C **783** ἀπεκώλυον, ἀπεχώριζον C **788** ἀπηχθάνοντο Bekker **793** ἀπαιωρούμενον C recte (contra ord.); cf. 716 **795** interpr. om. A **796** ἐπορθεῖτο] ἀπώθητο Cyr. (b) (-ον A) ἀποθεῖτο Hsch. **797** ἔχοντες om. AC

κ **801** ἀπηνέμους· μὴ ἔχοντας ἀνέμους. (AC Σ′ α 1766)
κ **802** ἀπηρείσατο· ἀπετινάξατο, ἔπηξεν, ἀπέθετο. (AC Σ′ α 1769)
κ **803** ἀπηρτημένος· ἀπεωρούμενος. (AC Σ′ α 1770)
κ **804** ἀπηχές· ψευδές, δύσφορον, ἀηδές. (AC Σ′ α 1771)
κ **805** ἀπηχημένον· ἀπόβλητον ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχου. (AC Σ′ α 1773)
κ **806** ἀπήχθετο· ἐμισεῖτο. (AC Σ′ α 1772)
κ **807** ἀπηχθημένον· ἀπόβλητον. (A(C) Σ′ α 1774)
κ **808** ἀπηχθισμένον· βεβαρημένον. (AC Σ′ α 1775)
κ **809** ἀπίθανον· ἄπιστον. (AC Σ′ α 1781)
κ **810** ἄπιθι· ἄπελθε, ἀναχώρει. (AC Σ′ α 1782)
κ **811** ἄπλαστος· ἀληθινός, ἄδολος. (AC Σ′ α 1788)
κ **812** ἄπλετον· ἄπειρον. (AC Σ′ α 1789)
κ **813** ἁπλοΐδας· ἁπλᾶς χλανίδας. (AC Σ′ α 1791)
κ **814** ἄπλοοι· ἀδύνατοι πλέειν. (AC Σ′ α 1793)
κ **815** ἄπλωτον· ἄπλευστον. (AC Σ′ α 1795)
κ **816** ἄπο· πόρρω, μακράν. (AC Σ′ α 1800)
κ **817** ἀπόβλεπτον· ἔνδοξον. (AC Σ′ α 1801)
818 ἀποβάθρα· ἀπὸ τῆς νεὼς κλίμαξ. καὶ οὐδετέρως καὶ ἀποβατήρια. (AC)
ApS **819** ἀποβλύζων· ἀναβάλλων. (AC Σ′ α 1810)
κ **820** ἀποβουκολήσας· ἐξαπατήσας. (AC Σ′ α 1812)
κ **821** ἀποβύσαντες· ἀποκλείσαντες. (AC Σ′ α 1815)

---

801 Theodoret. hist. eccl. p. 248. 1 + **805** ∗ **806** Γ 454 +, etc. **807** Synes. Ep. 58 l. 55 +, al. **808** ∗ **813** Ω 230 + **814** ∗; ἄπλοι Thuc. 7. 34. 5, Andoc. 3. 5 **818** Soph. fr. 415, al. **819** I 491, al. **820** ∗; ἀποβουκολῆσαι Luc. 49. 16, al. **821** Clem. Al. Protr. 10. 89. 3

---

801 Cyr. (vgA) απη 12/45, Hsch. α 6164 ἀπηνέμοις· (…) μὴ ἔχουσιν ἀνέμους (…) **802** Cyr. (vA) απη 10/44 ἀ.· ἀπετινάξατο; Cyr. (g) απη 11, Hsch. α 6173 ἀ.· ἔπηξεν; Cyr. (A) απη 57 ἀ.· ἔπηξεν ἢ ἀπέθετο **803** Cyr. (g) απη 18 **804** Cyr. (g) απη 21; Cyr. (A) απη 42, Hsch. α 6184 ἀ.· ψευδές, ἀηδές **805** Cyr. (g) απη 25 **806** Cyr. (g) απη 23, Hsch. α 6188, sch. D Γ 454 (P. Berol. inv. 11518. 51), u (α 628) **807** Cyr. (nps ap. Latte), Hsch. α 6189 **808** Cyr. (g) απη 27 ἀ.· ἀποβεβαρημένον **809** Cyr. (g) απη (sic) 22 **810** Cyr. (g) απλ (sic) 6; Cyr. (A) απε 198 ἄπειθι· ἄπελθε **811** Cyr. (g) απλ 8; Cyr. (v) απλ 8, Hsch. α 6218 ἄ.· ἀληθινός **812** Cyr. (g) απλ 4 **813** Cyr. (g) απλ 7; sch. D Ω 230 ἁ.· ἁπλᾶς; cf. Poll. 7. 47 εἰσὶ δὲ χλαῖναι αἱ μὲν ἁπλοΐδες, ὡς ῞Ομηρος [Ω 230], αἱ δὲ διπλαῖ [K 134] **814** Cyr. (gA) απλ 9/15, sim. Hsch. α 6236 **815** Cyr. (vg) απλ 10 (+) **816** Cyr. (g) απο 4 **817** Cyr. (gA) απο 5/194, Hsch. α 6258 (Phryn. P. S. fr. 237) **818** cf. Hsch. α 6250 ἀ.· ἀποβατήρια. ἢ κλίμαξ νεώς … **819** Ap. Soph. 39. 14, Hsch. α 6261; Cyr. (A) απο 313 ἀποβλύζει· ἀποβάλλει **820** Cyr. (vg) απο 131 ἀποβουκολῆσαι· … ἐξαπατῆσαι …, Hsch. α 6263 ἀ.· ἀπατήσας **821** Cyr. (g) απο 6

---

802 ἀπηρειάσατο (C) Σ′′′ **803** -ας· -ας Σ′ | ἀπαιωρου- B ἀπαιωρη- Su. recte **804** δύσφορον om. C **805** ἀπόβλητον post ξένον hab. Cyr. del. Boysen (dittogr. ex gl. 807) | πάντα Cyr. | ἤχους AC **814** πλεῦσαι Cyr. (g) **816** ἀπω C **818** in A gl. addita est ad fin. col., fort. a manu alt. fere aequali **820** ἀποβουκολίσας Su.

822 ἀπογραφή· ἀρίθμησις. (AC Σ′ α 1807) K
823 ἀποδάσσομαι· ἀπομερίσομαι. (AC Σ′ α 1816) K
824 ἀποδειροτομεῖ· ἀποκόπτει τοὺς αὐχένας. (AC Σ′ α 1820) ?K
825 ἀποδέκτης· ἀρχὴ Ἀθήνησιν τῶν τὰ χρήματα ἀποδεχομένων τὰ δημόσια. (A^{il}C)
826 ἀποδεόντων· ἀπολειπομένων. (AC Σ′ α 1821) K
827 ἀποδεδιῃτημένη· δίκη ἧς ἀπέλυσαν οἱ διαιτηταὶ τὸν ἐγκαλούμενον. ἡ δ᾽ ἐναντία καταδεδιῃτημένη. (A^{il}C)
827a ἀποστασίου δίκη· ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων ὅταν ἀποστῶσι τῶν ἐλευθερωσάντων. (A^{il}C)
828 ἀποδιοπομπεῖσθαι· πρὸς τὸν προστρόπαιον Δία ἀποπέμπεσθαι καὶ οἱονεὶ καθαίρεσθαι ἢ ἱλάσκεσθαι. (AC Σ′ α 1824) Att
829 ἀποδικάσαι· ἀπολῦσαι δίκην. (A^{il}C)
830 ἀπὸ δόξης· ἀπὸ εἰκασμοῦ. (AC Σ′ α 1825) K
831 ἀποδόσθαι· πωλῆσαι. (AC Σ′ α 1828) K
832 ἀποδράς· ἀποφυγών. (AC Σ′ α 1829)
833 ἀποδυσπετεῖ· ἀποδύρεται. (AC Σ′ α 1830) K
834 ἀποξένοισιν· ἀπὸ τοῖς ξένοις. (AC Σ′ α 1921)
835 ἀπόζων· ἀποπνέων. (AC Σ′ α 1837)
836 ἀποθρώσκοντα· ἀποπηδῶντα. (AC Σ′ α 1839) ⟨K⟩
837 ἀποθεσπίσαι· δογματίσαι, ἐκθέσθαι, εἰπεῖν. (AC Σ′ α 1841)
838 ἀποθύμια· λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια. (AC Σ′ α 1842) K
839 ἀποινᾶν· τὸ χρηματίζεσθαι. (A^{il}C) K
840 ἄποινα· λύτρα. (A Σ′ α 1847) K
841 ἀποίσετε· ἀπενέγκατε. (AC Σ′ α 1848) K
842 ἀποιχόμενα· παρερχόμενα. (AC Σ′ α 1849) K

---

823 P 231, al. **824** ∗ **825** ∗ **826** Procop. Aed. 5.6.17, al. **827** ∗; ἀποδεδιῃτημένην Dem. 21.85 + | ∗ **827a** Dem. 25.65 **830** K 324 **832** π 65 +, etc. **834** ∗ **835** Luc. 78.1.5, al. **836** B 702 +, al. **837** Plut. Dem. 21.4, al. **838** Ξ 261, al. **839** lex ap. Dem. 23.28, al. **840** A 13 +, etc. **841** ∗; ἀποίσετον E 257, -εται Eur. Iph. A. 298, etc. **842** ∗; ἀποιχομένας Eur. Hel. 1306, al.

---

822 Cyr. (vgA) απο 136/298, Hsch. α 6277 **823** Cyr. (g) απο 9; Cyr. (A) απο 229 ἀ.· μερίσομαι, sch. D P 231 ἀ.· ἀπομερίσω, Hsch. α 6283 ἀποδάσσεται· ἀπομερίζει **824** Cyr. (vg) απο 11 ἀ.· ἀποκόπτει τοὺς τραχήλους **826** Cyr. (g) απο 10 **828** Ael.D. α *158 **830** Cyr. (g) απο 20 **831** Cyr. (ps ap. Latte), Hsch. α 6311, sch. Ar. Vesp. 169, sch. Thuc. 1.29.5 **833** Cyr. (vgAS) απο 148/327, Hsch. α 6324 **836** Hsch. α 6351 **838** Cyr. (g) απο 25; Ap.Soph. 40.3 ἀ.· τὰ μὴ καταθύμια … **839** Cyr. (A) απο 352 **840** Cyr. (vgAS) απο 130/309, Hsch. α 6361, sch. D A 13 (P. Achmim. 2.29), u (α 634) **841** Cyr. (vgA) απο 101/216 ἀποίσεται· ἀπενέγκηται **842** Cyr. (g) απο 26

---

822 ἡ ἀπαρίθμησις Σ′′ **823** ἀποδάσομαι CB(corr. ex -σσ-) Su. **828** προτρόπαιον AB ἀποτρόπαιον Ph. | ἀποπέμπεσθαι ad init. interpr. Σ′ | καὶ om. AC | ἢ] καὶ C **834** ἀντὶ τοῦ ἀξένοις Bekker **837** ἐκθέσθαι om. C

κ **843** ἀποκαραδοκία· προσδοκία. (AC Σ′ α 1851)
844 ἀποκαρτερήσαντα· ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. (AC Σ′ α 1857)
845 ἀποκόπους· ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς κεῖται. (A Σ′ α 1857A)
κ **846** ἀποκαταλλάξαι· φιλοποιῆσαι. (AC Σ′ α 1852)
κ **847** ἀποκείλαντες· ἀποκλίναντες. (AC Σ′ α 1853)
κ **848** ἀποκήρυκτον· ἀλλότριον. (AC Σ′ α 1855)
κ **849** ἀποκλήρωσις· μέρος. (AC Σ′ α 1856)
κ+ **850** ἀποκναίει· διαφθείρει. ἀποκόπτει, ἀπολλύει, λυπεῖ, ὀδυνᾷ. (AC Σ′ α 1860)
?+κ **851** ἀπόκνιζε· ἀπόσκαλλε, ἀπότιλλε. (ACD Σ′ α 1861)
κ **852** ἀπόκριμα· κατάκριμα. (ACD Σ′ α 1862)
κ **853** ἀποκρούεσθαι· ἀποβάλλεσθαι. (ACD Σ′ α 1863)
854 ἀποκυηθέν· τεχθέν. (ACD Σ′ α 1877)
κ **855** ἀπόληγε· παύου. (ACD Σ′ α 1882)
κ **856** ἀπολυμαίνεσθαι· ἀποκαθαίρεσθαι. (ACD Σ′ α 1883)
κ **857** ἀπομάττεσθαι· ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι. καὶ ἀποτυποῦν. (ACD Σ′ α 1892)
κ **858** ἀπομηνίσας· ἀποχωρήσας δι᾽ ὀργήν. ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς. (ACD Σ′ α 1894)
859 ἀπόμισθος· ἄμισθος. (ACD Σ′ α 1895)
κ **860** ἀπομορξάμενον· ἀποπαυσάμενον. (ACD Σ′ α 1897)
861 ἀπόν· ἀπρεπές. (ACD Σ′ α 1908)

---

843 NT Rom. 8. 19, al. **844** Posidon. 87 F 48, al. **845** Phil. Jud. spec. leg. 1. 330, al. **846** NT Col. 1. 20, al. **847** ∗ **851** LXX 1 Reg. 9. 24 **852** NT 2 Cor. 1. 9, al. **855** N 230, al. **856** A 313, al. **858** B 772 +, al. **859** Dem. 23. 154, al. **860** Ar. Ach. 694; ἀπομορξαμένω Ψ 739 **861** ∗

---

843 Cyr. (vgA) απο 12, 139/209, Hsch. α 6372, gl. NT **846** Cyr. (vgA) απο 91/198, Hsch. α 6374 ἀ.· (…) φίλον ποιῆσαι **847** Cyr. (g) απο 31 **848** Cyr. (g) απο 59 **849** Cyr. (A) απο 204; Cyr. (A) απο 189, Hsch. α 6386 ἀποκλήρωσιν· τὸ μέρος, Cyr. (vg) απο 73 ἀποκλήρωσιν· … †μερισιαν **850** Cyr. (vgAS) απο 60/175 ἀ.· λυπεῖ ἢ φονεύει, Cyr. (AS) απο 264 ἀ.· ἀποκόπτει, Hsch. α 6391 ἀ.· λυπεῖ, φονεύει, ἀπολλύει, ἀποτρίβει, ἀποκόπτει **851** Cyr. (AS) απο 253, Hsch. α 6398 ἀ.· ἀπότιλλε **852** Cyr. (vgA) απο 72/183, Hsch. α 6410 (+) **853** Cyr. (gA) απο 32/200, Hsch. α 6414 **855** Cyr. (AS) απο 367 (+), Hsch. α 6442 **856** Cyr. (g) απο 33, Hsch. α 6469, sch. D A 313 (P. Strasb. inv. 33 viii 22, P. Palau Rib. inv. 147 fr. 5 i 20, P. Oxy. 3237. 21), u (α 639) **857** Cyr. (vg) απο 17; Cyr. (A) απο 158, Hsch. α 6481 ἀ.· ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι **858** Cyr. (g) απο 35 **860** Cyr. (g) απο 36; Cyr. (A, AS) απο 230, 372 ἀπομορξάμενοι· ἀποπαυσάμενοι

---

844 λιμῷ ἑαυτὸν Ph. **845** interpr. om. A ad fin. gl. Σ′ α 1858 hab. B Ph., repetit Su. **847** ἀποκρίναντες C **848** hic A post 844 C **850** ἀπολύει CB | ἢ λυπεῖ B **851** ἀπότιλλε om. C **854** ἀποτεχθέν Ph. **856** καθαίρεσθαι C **857** μιμεῖσθαι Su. **858** ἀποχωρίσας CB | τῆς ὀργῆς om. CD **860** ἀποψησάμενον Cyr. (AS) (ut conieceram) ἀπομαξάμενον Cyr. (gA) (ut coni. Toup)

862 ἀπόνασθαι· κατατρυφᾶν. ἢ ὠφελεῖσθαι. (ACD Σ′ α 1909) K
863 ἀπόνατε· εὐεργετεῖτε, ὠφελεῖτε. (ACD Σ′ α 1910)
864 ἀπόνειμαι· ἀπόδος. (ACD Σ′ α 1911) K
865 ἀπονηθήσεται· περιπραθήσεται. (ACD Σ′ α 1912) K
866 ἀπονητί· ἀνιδρωτί, ἀκμητί. (ACD)
867 ἀπόνοια· ἄνοια, ὕβρις. (ACD Σ′ α 1914) K
868 ἀπονοστήσει· ἐπανελεύσεται. (ACD Σ′ α 1915) K
869 ἀπονοσφίζεσθαι· ἀποχωρίζεσθαι. (ACD Σ′ α 1918) K
870 ἀποξύονται· ἀποτίθενται. (AC Σ′ α 1922) K
871 ἀποπερατοῦσαν· συμπληροῦσαν. (ACD Σ′ α 1924) ⟨K⟩
872 ἀποπεφασμένον· ἀπειρημένον. (ACD Σ′ α 1925) K
873 ἀποπεφοίτηκεν· ἀπῆλθεν. (ACD Σ′ α 1927) K
874 ἀποπληξία· μανία, ἄνοια. (ACD Σ′ α 1929) K
875 ἀποπρεσβεύει· ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. (ACD Σ′ α 1930) K
876 ἄποπτον· ἀθεώρητον, ὑψηλότατον. (ACD Σ′ α 1931) K
877 ἀπόρρητα· ἀκατάληπτα, ἀπόκρυφα. (ACD Σ′ α 1937) K
878 ἀπορροῆς· σταγόνος. (ACD Σ′ α 1938)
879 †ἀπορρυῆς· ἀπορρύπτει, ἀπονίπτει. (ACD Σ′ α 1939)
880 ἀπορρῶγας· ἐξοχὰς ἀπεσχισμένας. (ACD Σ′ α 1941) K
881 ἀπορρώξ· ἀπόσπασμα ὄρους. (ACD Σ′ α 1943) K
882 ἀποσεμνύνει· γεραίρει. (ACD Σ′ α 1952) K

---

863 ∗ **864** Joh. Chrys. PG 62.377.24; ἀπόνειμον Pind. Isth. 2.47 **865** ∗ **868** ∗; ἀπονοστήσῃ Hdt. 3.124.2, -ήσειν A 60 **869** ∗ **870** Hippiatr. 69.5 **871** Simpl. in Cael. 7.512.19 **873** Cyr. ACO 1.1.3.98.11 + **875** Phil. Jud. qu. in Gen. 4.144 **876** Soph. El. 1489, al. **879** ∗ **880** LXX 4 Macc. 14.16, al.; ἀπορρῶγες ν 98 **881** B 755 +, etc. **882** Phil. Jud. de Abr. 31, etc.

---

862 Cyr. (vg) απο 63 ἀ.· … κατατρυφῆσαι ἢ ὠφελῆσαι (ἢ ὠφελ. om. ν); Cyr. (A) απο 178, Hsch. α 6494 ἀ.· … κατατρυφᾶν **864** Cyr. (g) απο 37 **865** Cyr. (g) απο 38 ἀ.· ἀποπραθήσεται **867** Cyr. (g) απο 39 **868** Cyr. (g) απο 40; sch. D A 60, Hsch. α 6513 ἀπονοστήσειν· ἐπανελθεῖν **869** Cyr. (gA) απο 142/214, 383, Hsch. α 6515 **870** Cyr. (g) απο 41 **871** gl. Dionys. 24C (+) **872** Cyr. (gA) απο 100/207, Hsch. α 6535 **873** Cyr. (vgA) απο 93/201, Hsch. α 6537 **874** Cyr. (vg) απο 74; Hsch. α 6549 ἀ.· μανία ἢ ἄνοια, Cyr. (A) απο 185 ἀ.· μανία **875** Cyr. (g) απο 42 **876** Cyr. (g) απο 61; Cyr. (vA) απο 61/176, Hsch. α 6566 ἄ.· ἀθεώρητον (+) **877** Cyr. (g) απο 2; Cyr. (A) απο 208 ἀ.· ἀκατάληπτα **878** cf. Cyr. (vg) απο 22 ἀπορροή· ἡ ἀπό τινος ἀπορρέουσα σταγών, sim. Cyr. (A) απο 162, Hsch. α 6600 **880** Cyr. (vg) απο 87; Cyr. (A) απο 196, Hsch. α 6604 ἀ.· ἀπεσχισμένας **881** Cyr. (g) απο 89; Cyr. (A) απο 255, Hsch. α 6606 ἀ.· … ἀπόσπασμα …, sim. sch. D ι 359, Ap. Soph. 40.24 **882** Cyr. (g) απο 76 ἀ.· … γεραίρει

---

863 -τε· -ται, -ται C -ται· -ται, -ται Σ′′′ in imperf. 3 pers. in Su. adapt. ex loco Agathiae qui sequitur **864** ἀπόνειμε CDB (Cyr.) ἀπόνειμον Bekker **869** -εται· -εται C | ἀπονορφίζεσθαι B **874** ἄνοια om. C **875** πρεσβείας CD(?) **876** ὑψηλόν C Ph. **877** ἀκατάλειπτα B **879** ἀπορρυῆς ADB ἀπορρύει Σ′′ om. C; ex gl. 878 intrus. esse censet L. Dindorf, interpr. eius excidisse Mehler | ἀπονίπτει, ἀπορρύπτει Σ′′′ **880** ἀποσχισμένας B

κ **883** ἀποσημήνασθαι· ἀφομοιοῦσθαι. (ACD Σ′ α 1951)
κ **884** ἀπόσιτος· ἄσιτος, ἄτροφος. (ACD Σ′ α 1954)
κ+ **885** ἀποσκευαζόμενος· ἀποβαλλόμενος, ἀπορρίπτων, ἀπογυμνῶν. (ACD Σ′ α 1955)
κ **886** ἀποσκευάζοντες· ἀποφέροντες. (ACD Σ′ α 1956)
κ **887** ἀποσκιρτᾷ· ἀποπηδᾷ. (ACD Σ′ α 1965)
⟨κ⟩ **888** ἀποσκλαίη· ἀποθάνοι. (ACD Σ′ α 1963)
889 ἀποσκλῆναι· ἀποθανεῖν. (ACD Σ′ α 1964)
890 ἀπὸ σκοποῦ· μάτην ἢ περιττῶς ἢ ἐναντίως. (ACD Σ′ α 1966)
?+κ **891** ἀποσκορακίζειν· ὑβρίζειν, εὐτελίζειν, ἐξορίζειν, διώκειν. (ACD Σ′ α 1967)
κ **892** ἀποσκυθίσαι· κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν δέρμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι. (ACD Σ′ α 1968)
κ **893** ἀποσοβεῖ· διώκει. (ACD Σ′ α 1981)
894 ἀποσπεύδοντας· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 1981A)
?+κ **895** ἀποσπουδάζων· παυόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν. (ACD Σ′ α 1984)
896 ἀποστασίου δίκη· κατὰ τῶν ἐξελευθερωθέντων. (ACD)
897 ἀποστήσονται· οἷον σταθμῷ λάβωσιν ἴσον. (ACD Σ′ α 1985)
898 ἀποστολεύς· ὁ παρασκευάζων πρὸς πλοῦν τοὺς ἀποστελλομένους. (A^{il}CD)
κ **899** ἀποστολαί· ἀποπέμψεις, δῶρα. (ACD Σ′ α 1987)

---

883 Hdt. 9.71.2 **886** ∗ **887** Theophyl. Sim. Hist. 7.1.4 **888** ∗ **889** Ar. Vesp. 160 **890** λ 344 **891** ∗ **892** ∗ **894** Greg. Naz. ep. 102.31 **895** Philostr. Vit. Apoll. 4.2 **897** multi; ἀποστήσωνται N 745 **898** Stob. 1.49.69 **899** Eur. Iph. A. 688 | LXX Cant. 4.13, al.

---

883 Cyr. (g) απο 62 ἀ.· … ἀφομοιοῦσθαι **884** Cyr. (vg) απο 147; Cyr. (A) απο 326 ἀπόσιτον· ἄσιτον, ἄτροφον, Hsch. α 6617 ἀ. καὶ ἄσιτος· ἄτροφος; Antiatt. 83.17 ἀ.· ἄσιτος. Φιλωνίδης Κοθόρνοις (fr. 6) **885** Cyr. (vgAS) απο 8/153 ἀποσκευαζόμενοι· ἀποβαλλόμενοι, ἀπορρίπτοντες, Hsch. α 6622 ἀ.· ἀποβαλλόμενος, ἀπορριπτόμενος **886** Cyr. (AS) απο 188 ἀποσκευάζοντα· ἀποφέροντα, Hsch. α 6623 ἀποσκευάζονται· ἀποφέρονται, 6625 ἀποσκευάζων· ἀποφέρων **887** Cyr. (vgA) απο 85/187 ἀποσκιρτῆσαι· ἀποπηδῆσαι **888** Hsch. α 6629 **891** Cyr. (vg) απο 134 ἀ.· ἐξορίζειν, ἐκδιώκειν **892** Cyr. (vgA) απο 96/205 **893** Cyr. (vgA) απο 112/241, Hsch. α 6642 **895** Cyr. (g) απο 66 ἀ.· ἀμελῶν, Cyr. (AS) απο 203 ἀποσπουδάζοντας· ἀμελοῦντας **898** cf. Hsch. α 6666 ἀ.· τὰ πρὸς πλοῦν παρασκευάζων τοῖς πλέουσιν ἀποστελλομένοις … **899** Cyr. (vg) απο 92 (συγχαρητικὰ δῶρα g συγχωρητικόν, om. δῶρα, v); Cyr. (A) απο 199, Hsch. α 6665 ἀ.· ἀποπέμψεις

---

887 -ᾶν· -ᾶν CD **889** οἷον ἀποθανεῖν Ph. **891** -ει omnino Su. (Cyr.), in interpr. B | ὑβρίζει(ν) om. Su. | ἐξορίζει(ν) om. B **892** μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν μὲν τὸ B | ἐπὶ κεφαλὴν AC ἐπὶ τὴν κεφαλὴν D ἐπικεφάλαιον Su. ἐν τῇ κεφαλῇ Ph. ἐπὶ κεφαλῆς B EM (Cyr. (vg)) | σὺν θριξί om. ACD **893** ἀποδιώκει Su. (Cyr., Hsch.) **894** interpr. κωλύοντας hab. Su. (e coni. censet Wentzel) **895** ἀμελής C **896** ἐλευθερωθέντων CD **897** ἀποστήσωνται B(?) (Hom.) | ἴσῳ Ph. **899** πέμψεις C

900 ἀπόστολος· στρατὸς κατὰ πλοῦν πεμπόμενος. ἰδίως δὲ ὁ ἄγγελος. (A^{il}CD Σ′ α 1987A) ⟨K⟩
901 ἀποστρακισθῆναι· ἐξορισθῆναι. ἐν ὀστράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι. (ACD Σ′ α 1988) K
902 ἀποστυγοῦντες· μισοῦντες. (ACD Σ′ α 1989) K
903 ἀποσχεδιάσας· ψευσάμενος. (ACD Σ′ α 1990) K
904 ἀπόσχῃ· ἀποσχέσθαι ποιήσει. (ACD Σ′ α 1992) K
905 ἀποσχῆναι· ἀπενεχθῆναι. (ACD Σ′ α 1993)
906 ἀποσχοινίσαντες· ἀποστερήσαντες. (ACD Σ′ α 1994) K
907 ἀποταμιεύεται· ἀποκλείει. (ACD Σ′ α 1996) K
908 ἀποταυρούμενος· θρασυνόμενος. (ACD Σ′ α 1998) K
909 ἀποτείνεται· ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ. (ACD Σ′ α 1999) K
910 ἀποτειχίζων· ἀποφράσσων. (ACD Σ′ α 2000) K
911 ἀποτεμεῖται· ἀποχωρίσειεν. (ACD Σ′ α 2001) K
912 ἀποτεύξασθαι· ἀποτυχεῖν. (ACD Σ′ α 2002) K
913 ἀποτίμησιν· τέλος ἢ φόρον. (ACD Σ′ α 2006) K
914 ἀποτραχύνεται· θρασύνεται. (ACD Σ′ α 2008) K
915 ἀποτρόπαιοι· φευκτοί, μισεῖσθαι ἄξιοι. (ACD Σ′ α 2009) K
916 ἀποτροπίασμα· ἐξίλασμα, ἀποτρέπον τὰ ⟨ ⟩. (ACD Σ′ α 2011) ?K+
917 ἀποτυμπάνισον· ἄνελε, ὅ ἐστιν φόνευσον. (ACD Σ′ α 2015)
918 ἀποφαίνει· φανεροποιεῖ. (ACD Σ′ α 2016A) K
919 ἀποφαντικός· σημαίνει κυρίως τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως εἴτε δι᾽ ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον. (ACD Σ′ α 2017) ?+K

---

901 ∗ **902** NT Rom. 12.9, al. **903** ∗ **904** Z 96 +, al. **905** ∗ **906** Lib. Decl. 23.45 **907** ∗ **908** Cyr. PG 69.36C **911** ∗ **912** ∗; ἀποτεύξεσθαι Jos. Ant. Jud. 15.206 **916** ∗; ἀποτροπιάσματα Athanas. c. gent. 24.20 **917** ∗

---

900 Hsch. α 6667 **901** Cyr. (vg) απο 7, sim. Cyr. (A) απο 152, Hsch. α 6670 **902** Cyr. (vgA) απο 69/182, Hsch. α 6677 **903** Cyr. (g) απο 77; Cyr. (AS) απο 186, Hsch. α 6692 ἀ.· … ψευσάμενος **904** Cyr. (g) απο 78 **906** Cyr. (gA) απο 80/191, Hsch. α 6695 **907** Cyr. (g) απο 81; Cyr. (A) απο 206, Hsch. α 6698 ἀ.· ἀποκλείει … **908** Cyr. (vgAS) απο 88/262, Hsch. α 6700 **909** Cyr. (vgA) απο 48/167, Hsch. α 6703 **910** Cyr. (vgA) απο 85/192, Hsch. α 6725 **911** Cyr. (g) απο 137 **912** Cyr. (vgA) απο 86/195, Hsch. α 6711 **913** Cyr. (g) απο 82 **914** Cyr. (g) απο 83, Hsch. α 6737 **915** Cyr. (vg) απο 67 (-οι g -ος v); Cyr. (A) απο 180, Hsch. α 6743 ἀ.· φευκτοί (-οι Cyr. -ος Hsch.) **916** Cyr. (A) απο 291, Hsch. α 6744 ἀποτροπιάσματα· ἐξιλεώματα ἀποτρέποντα τὸ φαῦλον **918** Cyr. (gA) απο 55/213, Hsch. α 6764 **919** Cyr. (g) απο 102 ἀ.· μὴ συγκατατιθέμενον

---

900 στρατηγὸς Ph. (Hsch.) **901, 902** A 902, 901 CD **904** ἀπόσχει A Ph. ἀποσχεῖν Cyr. | ποιήσαι C ποιήσεις Su. ποιήσῃ Bekker **906** ἀποστρέψαντες Σ′′′ **910** περιφράττων Cyr. (A), Hsch. **911** ἀποχωρίσεται Cyr. ἀποχωρίσει Bekker **915** φευκτέοι (-ος) Cyr., Hsch. **916** τὰ cum sign. lac. A -τα CD om. Σ′′′ τὰ μὴ προσήκοντα Su. **917** ἄνελε ὅ ἐστι(ν)] ἀνηλεῶς τι Su. **919** ἐμφαίνοντα B | νόημα] ὄνομα CD

κ **920** ἀποφάσκει· ἀπαγορεύει. ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι. (ACD Σ′ α 2018)
κ **921** ἀπόφημι· ἀποφαίνομαι. (ACD Σ′ α 2019)
κ **922** ἀποφῆναι· ἀποδεῖξαι. (ACD Σ′ α 2020)
κ **923** ἀποφθεγγόμενος· μαντευόμενος. (ACD Σ′ α 2032)
κ **924** ἀποφοιβάζων· ἀποκαθαίρων. (ACD Σ′ α 2026)
κ **925** ἀποφοιτᾶν· ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν. (ACD Σ′ α 2027)
κ **926** ἀποχετεύονται· μεταφέρονται. (ACD Σ′ α 2034)
κ **927** ἀπόχρη· ἐξαρκεῖ. (AD Σ′ α 2036)
κ **928** ἀποχρώντως· ἱκανῶς. (ACD Σ′ α 2037)
κ **929** ἀποχρώσης· ἀρκούσης. (ACD Σ′ α 2038)
930 ἀποψώμενον· 〈 〉. (A Σ′ α 2041)
κ **931** ἀπριάτην· ἄνευ πράσεως. (ACD Σ′ α 2046)
κ **932** ἀπρίξ· ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. (ACD Σ′ α 2047)
κ **933** ἀπροόπτως· ἀπροοράτως, ἀπροσδοκήτως. (ACD Σ′ α 2048)
κ **934** ἀπρόσβλητον· γενναῖον, ᾧ οὐδεὶς δύναται προσβαλεῖν. (ACD Σ′ α 2049)
935 ἀπροσδεής· μὴ χρῄζων. (ACD Σ′ α 2050)
κ **936** ἀπρόσιτος· ἀπροσπέλαστος. (ACD Σ′ α 2052)
Hom **937** ἅπτεσθαι· λαμβάνεσθαι. (ACD Σ′ α 2060)
κ **938** ἁπτόν· ψηλαφητόν. (ACD Σ′ α 2061)
κ **939** ἅπτων· δεσμεύων. (ACD Σ′ α 2062)
κ **940** ἄπυστα· ἀνήκουστα. (ACD Σ′ α 2063)

---

921 H 362, al. **924** ∗ **926** Philostr. Vit. Apoll. 3. 44. 14 **930** Xen. Cyr. 1. 3. 5 **931** A 99 +, al. **933** Ael. Nat. Anim. 1. 8. 1 +, al. **934** Cyr. PG 77. 912A **937** B 152, etc. **940** Soph. Oed. C. 489, al.; ἄπυστος α 242 +, al.

---

920 Cyr. (v) απο 97 ἀ.· ἀπαγορεύει ἀποφαντικῶς ἤ τι διαγορεύει; Cyr. (g) απο 98 ἀ.· ἀπαγορεύει ἢ ἀποφαίνεται; Cyr. (A) απο 215, Hsch. α 6769 ἀ.· ἀπαγορεύει **921** Cyr. (AS) απο 335, Hsch. α 6773 ἀ.· … ἀποφαίνομαι …; cf. sch. D H 362 ἀ.· ἀποφαίνω … **922** Cyr. (gAS) απο 56/426, Hsch. α 6774 **923** Cyr. (g) απο 99 **924** Cyr. (g) απο 109 **925** Cyr. (g) απο 110; Cyr. (AS) απο 428, Hsch. α 6786 ἀ.· ἀποπηδᾶν **926** Cyr. (g) απο 111 **927** Cyr. (gA) απο 65/179, Hsch. α 6809 **928** Cyr. (vgA) απο 46 (95)/165 ἀ.· ἱκανῶς …, sim. Hsch. α 6814 **929** Cyr. (vgA) απο 95/202 **931** Cyr. (gAS) απο (sic) 107/απρ 30, Hsch. α 6831, sch. D A 99 (P. Oxy. 2405. 103) **932** Cyr. (vg) απρ 6 ἀ.· ἀσφαλῶς, ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, Cyr. (AS) απρ 20 ἀ.· ὅλῃ δυνάμει … ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς …, Cyr. (S) απρ 32, Hsch. α 6832 ἀ.· (…) ἰσχυρῶς (…) **933** Cyr. (vg) απρ 10 ἀ.· ἀπροοράτως … ἀπροσδοκήτως; Cyr. (AS) απρ 21, Hsch. α 6837 ἀ.· ἀπροοράτως … **934** Cyr. (vg) απρ 7; Cyr. (AS) απρ 33, Hsch. α 6839 ἀ.· γενναῖον **935** cf. Cyr. (vgAS) απρ 2/15, Hsch. α 6840 ἀ.· ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων **936** Cyr. (g) απρ 11, Hsch. α 6845 (+) **937** sch. D B 152; u (α 694) ἅ.· ἀντιλαμβάνεσθαι **938** Cyr. (vgAS) απτ 2/7, Hsch. α 6875 **939** Cyr. (g) απτ 4 **940** Cyr. (g) απυ 1; sch. δ 675, Hsch. α 6897, Et. Gen. ἄπυστος· ἀνήκουστος; cf. sch. Soph. OC 489 ἄ. φωνῶν· ἀνήκουστα ἀντὶ ἠρέμα καὶ συντόμως

---

920 τι om. Ph. **927** ἀρκεῖ Su. (Cyr.) **931** hic A post 926 CD **934** ᾧ] ἐν ᾧ C ὃ B (Cyr. (v))

941 ἀπῳδόν· τὸ τῆς ᾠδῆς ἀλλότριον. (ACD Σ′ α 2066) K
942 ἄποθεν· χωρὶς ἢ πόρρωθεν. (ACD Σ′ α 2067) K
943 ἀπώμοτον· ἀπηγορευμένον, φευκτόν. (ACD Σ′ α 2068) K
944 ἀπφά· ἀδελφή. (ACD)
945 ἀπώναται· ὠφελεῖται, εὐεργετεῖται. (ACD Σ′ α 2069) K
946 ἀπωνηθήσεται· περιπραθήσεται. (ACD Σ′ α 2070) K
947 ἀπωτέρω· πόρρω. (ACD Σ′ α 2071) K
948 ἀπῴχοντο· ἀπεφέροντο. (ACD Σ′ α 2072)
949 ἀραῖς· κατάραις. (ACD Σ′ α 2074) K
950 ἀράμενοι· ἐπάραντες. (ACD Σ′ α 2075) K
951 ἀράξαι· συντρῖψαι. (ACD Σ′ α 2076) K
952 ἄραρεν· κέκριται. (ACD Σ′ α 2077) K
953 ἄραρον· ἥρμοσαν. (ACD Σ′ α 2079) K
954 ἀραρώς· πάγιος ἢ βέβαιος. (ACD Σ′ α 2080) K
955 ἀραρυῖαν· ἡρμοσμένην. (ACD Σ′ α 2081) K
956 ἄρασθαι· ἀπενέγκασθαι. (ACD Σ′ α 2088) K
957 ἀρασσόμενα· προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα. (ACD Σ′ α 2089) K
958 ἀρᾶται· εὔχεται ἢ καταρᾶται. (ACD Σ′ α 2091) K
959 ἀράττων· κρούων. (ACD Σ′ α 2090) K
960 ἀργαλέως· χαλεπῶς. (ACD Σ′ α 2097) K
961 ἀργιόδοντα· λευκὸν ἢ ὀξυόδοντα. (ACD Σ′ α 2098) K

---

944 ∗ **945** ∗ **946** Theopomp. Com. fr. 86 **948** LXX Gen. 14. 12 +, al. **951** Nic. Ther. 705; ἀράξας Eur. Iph. T. 1308, ἀράξω Ψ 673, al. **953** M 105 +, al. **954** Plut. Dio 32. 3 **955** E 744 +, al. **957** ∗ **958** I 240, al. **959** Euseb. Hist. Eccl. 230. 9; ἀράσσων Eur. Andr. 1154 + **960** Theogn. 1091, al. **961** I 539, al.

---

941 Cyr. (g) απω 1 **942** Cyr. (g) απω 5 ἄ.· … χωρὶς ἢ πόρρωθεν **943** Cyr. (vg) απο (sic) 68 (+) **945** Cyr. (g) απω 4 **946** Cyr. (g) απω 7 ἀ.· πραθήσεται **947** Cyr. (gAS) απω 2/9 (ποῤῥωτέρω g) **949** Cyr. (S) αρα 46 ἀράς· κατάρας, Cyr. (A) αρα 23, Hsch. α 6921 ἀρά· κατάρα **950** Cyr. (vgAS) αρα 6/19, Hsch. α 6941 **951** Cyr. (g) αρα 9, Hsch. α 6945; Cyr. (S) αρα 42 ἀράξει· συντρίψει, sch. D Ψ 673, Ap. Soph. 41. 31 ἀράξω· συντρίψω; Ap. Soph. 44. 11 ἄραξε· συνέτριψε … **952** Cyr. (vgAS) αρα 3/5/18, Hsch. α 6965 ἄ.· … κέκριται **953** Cyr. (g) αρα 10, sch. D Π 214, u (α 700) **954** Cyr. (g) αρα 11; Cyr. (AS) αρα 21, Hsch. α 6971 ἀραρός· πάγιον, βέβαιον **955** Cyr. (gAS) αρα 12/24, Hsch. α 6973; sch. D Γ 331 ἀραρυίας· ἡρμοσμένας **956** Cyr. (gA) αρα 13/32, ⟨Hsch. α 6982⟩ **957** Cyr. (g) αρα 14; Cyr. (vgAS) αρα 1/15, Hsch. α 6983 ἀ.· προσρηγνύμενα **958** Cyr. (A) αρα 31, Hsch. α 6985 ἀ.· καταρᾶται, εὔχεται; sch. D I 240 ἀ.· εὔχεται **959** Cyr. (AS) αρα 20, Hsch. α 6986 **960** Cyr. (S) αρα 40, u (α 703) ἀργαλέος· χαλεπός, Hsch. α 7009 ἀργαλέους· χαλεπούς, sch. D Δ 471 ἀργαλέον· χαλεπόν, Cyr. (A) αρα 15 ἀργαλέην· χαλεπήν (omnes praeter u addunt δειν-ός etc.) **961** Cyr. (vg) αργ 9 ἀργιόδοντες· λευκόδοντες ἢ ὀξυόδοντες; Ap. Soph. 42. 23 ἀργιόδοντος· ἤτοι λευκώδοντος ἢ ὀξὺν ὀδόντα ἔχοντος, sch. D I 539 ἀ.· λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντα, sch. D θ 60 ἀργιόδοντας· λευκοὺς καὶ ὀξεῖς ὀδόντας ἔχοντας, sim. Cyr. (AS) αργ 16, Hsch. α 7047

---

942 ἄπωθεν (sec. ord.) B Su. (FGIT) (Eur.) **943** ἀπόμοτον A ἄποτον CD **945** -το ter Su. (Cyr.) recte | εὐεργετεῖται om. C **946** ἀπονηθήσεται CD **956** ὑπενέγκασθαι C **957** -όμενον· -ύμενον -οντα D **961** λευκὸν] λευκόδοντα C

?K **962** ἀργίποδες· ταχεῖς, ὀξύποδες. (ACD Σ′ α 2100)
K **963** ἀργυραμοιβόν· κολλεκτάριον. (ACD Σ′ α 2096)
K **964** ἀργυρογνώμων· δοκιμαστής. (ACD Σ′ α 2102)
K **965** ἀργυροδίνης· καλὰς δίνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. (ACD Σ′ α 2110)
K **966** ἄρσεων· βασταγμάτων. (ACD Σ′ α 2154)
K+ **967** ἀργυραμοιβός· ὁ τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης. (ACD Σ′ α 2095)
K **968** ἀρται· ἐπικρέμαται. (ACD Σ′ α 2169)
969 ἄρτι· τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος, συνάπτον τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα· τοῦτο γὰρ κατὰ τὸ μέλλον συνάπτει τῷ νῦν. (ACD Σ′ α 2160)
K **970** ἄρτια· ἡρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. (ACD Σ′ α 2170)
K **971** ἀρτιεπής· ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. (ACD Σ′ α 2174)
K **972** ἀρτιθαλῆ· νεόφυτα. (ACD Σ′ α 2175)
K **973** ἀρτίπους· ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων. (ACD Σ′ α 2177)
K **974** ἀρτίως· τελείως, ὑγιῶς. (ACD Σ′ α 2172)
K **975** ἀρτύειν· σκευάζειν. (ACD Σ′ α 2179)
Hom **976** ἀρτύναντες· παρασκευάσαντες. (ACD Σ′ α 2180)

---

962 ∗; ἀργίποδας Ω 211, al. **963** Procop. Arc. 22.3.3 **965** Φ 130, al. **966** LXX Ps. 80.6, al. **967** Phil. Jud. de sobr. 20.4 +, al.; ἀργυραμοιβούς Plat. Pol. 289e, al. **968** ∗ **970** Ε 326 +, etc. **971** Χ 281, al. **972** ∗; acc. sg. Nonn. Dion. 3.312 + **975** Gal. 10.827.5; ἀρτύει δ 771, al. **976** Μ 43 +, al.

---

962 Cyr. (g) αργ 2 ἀ.· ὀξεῖς, ταχύποδες; Cyr. (S) αργ 46, sch. D Ω 211 ἀργίποδας· ταχύποδας **963** Cyr. (g) αργ 3 **964** Cyr. (g) αργ 4; Cyr. (AS) αργ 24, Hsch. α 7070, Moer. α 114 ἀργυρογνώμονες· … δοκιμασταί **965** Cyr. (g) αργ 6; Cyr. (S) αργ 55 ἀ.· λευκὰς δίνας ἔχων; Cyr. (AS) αργ 22, Hsch. α 7074 ἀργυροδίνην· λευκὰ ῥεύματα ἔχουσαν κρήνην; sch. D Β 753 ἀργυροδίνῃ· λαμπρὰ καὶ καλὰ ῥεύματα ἔχοντι. δῖναι γὰρ αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί **966** Cyr. (vgAS) αρπ-αρτ 16/αρσ 51, Hsch. α 7462 **967** Cyr. (AS) αργ 23, Hsch. α 7058 ἀργυραμοιβοί· … τραπεζῖται **968** Cyr. (g) αρπ-αρτ 21 **970** Cyr. (g) αρπ-αρτ 13; Ap. Soph. 42.14 ἄ.· ὑγιῆ, ἡρμοσμένα, ἀπηρτισμένα. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα, sch. D Ε 326 ἄ.· ὑγιῆ, ἡρμοσμένα; Cyr. (AS) αρτ 69, Hsch. α 7499 ἄ.· … τέλεια **971** Cyr. (gAS) αρπ-αρτ 14/ αρτ 66, Hsch. α 7504; Ap. Soph. 43.7 ἀ.· ἀπηρτισμένος τοῖς λόγοις, sch. D Χ 281 ἀ.· ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν **972** Cyr. (g) αρπ-αρτ 15 **973** Cyr. (vg) αρπ-αρτ 24; Cyr. (S) αρτ 78, Hsch. α 7518 ἀρτίπουν· ὑγιῆ τοὺς πόδας ἔχοντα **974** Cyr. (vgA) αρπ-αρτ 28/αρτ 58, Hsch. α 7527 ἀ.· … ὑγιῶς … τελείως **975** Cyr. (g) αρπ-αρτ 16, ⟨Hsch. α 7500⟩; cf. Antiatt. 82.31 ἀρτύσαι· ὅπερ σκευάσαι ἀξιοῦσι λέγειν **976** sch. D Μ 43, 86 (+); Cyr. (A) αρτ 72, Hsch. α 7542 ἀ.· κατασκευάσαντες

---

962 ταχεῖς] ταχύποδες C **963** ἀργυραβοιβόν, in mg. οἱ δὲ ἀργυραμοιβόν, B | κολεκτάριον ACD **965** ὁ καλὰς Ph. **968** ἀρται var. accent. codd. ἀρτᾶται Degani | κρέμαται C **969** συνάπτων ACD Su. (AVM) Ph.^{2} (a.c.) | τῷ … τῷ … τῷ] τὸ … τὸ … τὸ Ph. τὸ … τω … τω D τὸν (νοῦν) … τοῦ … τὸν (νοῦν) C | ἔχων CB Su. (A) | τῷ νυν^{2} om. B **970** ταῦτα om. ACD **972, 973** AC 973, 972 D **972** νεόφυτον C **973** ὑγιὴς B | ἔχων om. Cyr. (vg) **976** παρασκευάζοντες C

977 ἄρυθμος· ἀδιατύπωτος, ἀκανόνιστος, μὴ ἔχων ῥυθμόν· ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. (ACD Σ′ α 2181) K
978 ἀρυσάμενος· ἀντλήσας. (ACD Σ′ α 2182) K
979 ἀρχαίως· ἀπραγμόνως, ἀπαρατηρήτως. ἢ καὶ ἠλιθίως. (ACD Σ′ α 2190)
980 ἀρχεῖα· ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκια. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. ἢ ἀρχαί, ὡς Ξενοφῶν ἐν Ἱστοριῶν η′ Cyr. 8.1.5+). (ACD Σ′ α 2191) K+
981 ἀρχέτυπον· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 2193) K
982 ἀρχηγέτης· ἡγεμών. (ACD Σ′ α 2194) K
983 ἀρωγή· βοήθεια. (ACD Σ′ α 2205) K
984 ἀσαφές· ἀνόητον, ἄδηλον. (ACD Σ′ α 2208) K
985 ἄσβεστος· ἀκατάπαυστος. (ACD Σ′ α 2212) K
986 ἀσέλγεια· πορνεία, ἀκαθαρσία. παρῆκται δὲ ὥς φασιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Σέλγη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. κατ᾽ ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν. (ACD Σ′ α 2215) K+
987 ἀσημάντοις· ἀφυλάκτοις, οὐκ ἔχουσι σημάντορας τοὺς ἐπιστάτας. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων. (ACD Σ′ α 2220) K
988 ἄσθμα· πνοή. (ACD Σ′ α 2221) K
989 ἀσθμαίνει· πνευστιᾷ. (ACD Σ′ α 2223) K
990 ἀσκήσασα· κοσμήσασα, μετ᾽ ἐπιμελείας ὑφάνασα. (ACD Σ′ α 2231) K

---

979 Arist. Ath. Pol. 14.4, al. **980** Dion. Hal. 2.26.2 **983** Aesch. Pers. 414, al.; ἀρωγῇ Δ 408 + **985** A 599 +, etc. **987** ἀσημάντοισιν K 485, al. **988** O 241, etc. **989** LXX Sir. 34.19, al. **990** Ξ 179 +, al.

---

977 Cyr. (vg) αρυ 4 **978** Cyr. (vgAS) αρυ 1/5, Hsch. α 7560; lex. Greg. 158.16 ἀρυομένη· ἀντλοῦσα **980** Cyr. (vg) αρχ 6 (ad κριτῶν), Hsch. α 7591 (ad χαρτοφυλάκια), Cyr. (AS) αρχ 10 (ad χάρται) **981** Cyr. (vgAS) αρχ 2/8, Hsch. α 7581 **982** Cyr. (g) αρχ 3 **983** Cyr. (gAS) αρω 1/11, Hsch. α 7602; sch. D Δ 408 ἀρωγῇ· βοηθείᾳ **984** Cyr. (g) ασα 10 **985** Cyr. (gAS) ασβ 1/3, Hsch. α 7632, sch. D A 599 (P. Colon. inv. 2281 v 25) (+), Ap. Soph. 45.22 (+), u (α 750) **986** Cyr. (g) ασα (sic) 7 ἀ.· πορνεία, ἀκαθαρσία; Cyr. (AS) ασε 1, Hsch. α 7638 ἀ.· πορνεία; cf. AO 2.333.5 ἀ.· … οἱ δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Σελγὲς πόλεως τινος, ἀφ᾽ ἧς οἱ ἄνθρωποι κακῶς διακείμενοι ἀλλήλοις ἐκοινώνουν **987** Cyr. (g) ασκ (sic) 2; Hsch. α 7652, sch. D K 485, u (α 751) ἀ.· ἀφυλάκτοις (…); cf. Ap. Soph. 45.13 ἀ.· ἀφυλάκτοις ἀπὸ τῶν σφραγίδων, ἃ σημάντορα λέγονται. σημάντορα δὲ λέγει τὸν ποιμένα **988** Cyr. (vg) ασθ 3 **989** Cyr. (vgAS) ασθ 2/7, Hsch. α 7661; sch. D E 585 ἀσθμαίνων· πνευστιῶν … **990** Cyr. (g) ασκ 13; Cyr. (AS) ασκ 28 ἀσκήσας· κοσμήσας, ασκ 26, Hsch. α 7702 ἀ.· μετ᾽ ἐπιμελείας ὑφάνασα; cf. sch. D Ξ 179 ἀ.· μετ᾽ ἐπιμελείας κατασκευάσασα (Phryn. P.S. fr. 268)

---

977 ἄρρυθμος Su. | ἀκανόνητος AD **979** ἢ om. C Ph. | καὶ λιθίως C (in med. gl. 978) D **980** χαρτοφυλάκιον Ph. -κειον B | ἀρχαί, ὡς C Ph. ἀρχαίως B αἱ ἀρχαί, ὡς A ἀρ ἀρχαίως D ἀρχαῖα ὡς Su. | ἐν om. Σ′ | η′] βιβλίῳ C **981** interpr. πρωτότυπον Su. πρωτότυπον, ἀφ᾽ οὗ πᾶσιν ὁ τύπος Cyr., Hsch. **986** ἀλλήλους Ph. | οὖν] δὲ CD | ἀσελγές Ph. **990** κοσμήσασα ad fin. Ph.

991 ἄσκησις· ἐγκράτεια. (ACD Σ′ α 2232)
Κ **992** ἀσκητικός· φιλομαθής, φιλόσοφος. (ACD Σ′ α 2235)
993 ἀσκούμενος· κατασκευάζων, κοσμῶν. (ACD Σ′ α 2236)
Κ **994** ἀσμένως· χαίρων, ἡδέως, προθύμως. (ACD Σ′ α 2243)
Κ **995** ἀσολοίκως· τὸ ἀφελῶς. (ACD Σ′ α 2244)
Κ **996** ἀσπαίροντες· σκαρίζοντες. (ACD Σ′ α 2245)
⟨Κ⟩ **997** ἀσπαλία· ἁλιέως ἔργα. (ACD Σ′ α 2246)
998 ἀσπαστοί· ἄσμενοι, θεοειδεῖς, ἡδεῖς. (ACD Σ′ α 2247)
Κ **999** ἀσπασίως· προσηνῶς, φιλοφρόνως. (ACD Σ′ α 2248)
Κ **1000** ἀσπίς· ὅπλον, σκουτάριον. (ACD Σ′ α 2249)
Κ **1001** ἄσπονδοι· ἐχθροὶ ἀδιάλλακτοι. (ACD Σ′ α 2250)
Κ **1002** ἄσσα· ἄτινα. (ACD Σ′ α 2258)
Κ **1003** ἀστάθμητος· ἄνισος. (ACD Σ′ α 2267)
Κ **1004** ἄστεγος· ὁ μὴ ἔχων στέγην. λέγεται δὲ καὶ φλύαρος καὶ ἀνυπομόνητος. (ACD Σ′ α 2261)
Κ+ **1005** ἀστεῖος· εὐσύνετος, εὐπρόσωπος, χαρίεις, καλός, γελοιώδης. (ACD Σ′ α 2262)
Hom+ **1006** ἀστεμφέα· ἀμετακίνητον, βέβαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀστεμφῶς. (ACD Σ′ α 2272)

---

994 ἄσμενος Y 350, etc. | NT Act. 21. 17, etc. **995** ∗ **996** μ 255, al. **997** ∗ **998** ∗; ἀσπαστόν ε 398 + **999** H 118 +, etc. **1000** K 76 +, etc. **1002** A 554 +, al. **1003** Eur. Or. 981, al. **1004** Greg. Nyss. hom. 8, 5. 359. 18; ἀστέγους LXX Is. 58. 7 **1006** B 344, al.

---

992 Cyr. (g) ασκ 4 **994** Cyr. (gS) ασμ 4/10, sch. D Y 350 ἄσμενος· χαίρων, Hsch. α 7729 ἄσμενοι· χαίροντες; lex. Greg. 158. 11 ἀ.· χαίρουσι; Cyr. (vgAS) ασμ 1/7 ἀ.· … ἡδέως; Hsch. α 7731, gl. NT ἀ.· … προθύμως, cf. Cyr. (g) ασμ 3 ἄσμενοι· προθύμως δεχόμενοι **995** Cyr. (g) ασκ (sic) 17 **996** Cyr. (g) ασκ (sic) 18, Hsch. α 7742; Cyr. (AS) ασπ 32, sch. D Γ 293 ἀσπαίροντας· (…) σκαρίζοντας **997** Hsch. α 7748 ἀ.· τοῦ ἁλιέως ἔργα **999** Cyr. (g) ασπ 9; Cyr. (S) ασπ 35, Hsch. α 7744 ἀ.· φιλοφρόνως **1000** Hsch. α 7780 ἀ.· ὅπλον πολεμικόν. τὸ σκουτάριον; Cyr. (AS) ασπ 37 ἀ.· ὅπλον; Cyr. (vg) ασπ 4 … λέγεται δὲ καὶ τὸ παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἀσπὶς σκουτάριον **1001** Cyr. (g) ασπ 3; Cyr. (vAS) ασπ 3/15, Hsch. α 7789 ἄ.· … ἐχθροί **1002** Cyr. (AS) ασσ 7, Hsch. α 7795, sch. D A 554 (P. Colon. inv. 2281 v 5) **1003** Cyr. (gAS) αστ 1/36, Hsch. α 7808, sch. Eur. Or. 981 **1004** Cyr. (vg) αστ 2 ἄστεγον· τὸ μὴ ἔχον κτλ **1005** Cyr. (vg) αστ 13 ἀ.· ὁ χαρίεις καὶ καλός, γελοιώδης …; Cyr. (AS) αστ 48, Hsch. α 7823 ἀ.· ὁ χαρίεις … **1006** sch. D B 344, u (α 766) ἀ.· (…) ἀμετακίνητον, sch. T B 344 ἀ. δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμετακίνητον, βεβαίαν; cf. Cyr. (AS) αστ 37, Hsch. α 7833 ἀ.· ἀμετακίνητα, Ap. Soph. 45. 7 ἀστεμφές· … ἀμετακίνητον, Hsch. α 7834 (et Cyr. (np) ap. Latte) ἀστεμφέας· ἀμετακινήτους, βεβαίους

---

993 κόσμον C **994** ἄσμενος B Su. (Cyr., sch.) | ἄσμενος (Hom.)· χαίρων et ἀσμένως (NT)· ἡδέως, προθύμως confusae sunt, cf. Cyr. **996** -οντα· -οντα C **997** ἀσπαλια var. accent. ACDB Su. -ίας Ph. -ιεία L. S. J. | ἐργασία Su. (Hsch.), fort. recte **998** ἡδεῖς om. C Su. **999** προσηνῶς] προσφιλός (h. e. -ῶς) C προσκαίρως Ph. **1004** στέγειν Σ′′′ (ante ἔχων B) | ὁ φλύαρος B (Cyr.) **1005** εὐσύνοπτος Ph. | καλῶς post γελοιώδης B | γελ… D γελαστικός C **1006** ἀστεφέα CB | ἀμετακίνητα C | βεάβιον B βεβαία C | ἢ ἀντὶ τοῦ] ἢ τοῦ C λέγεται δὲ καὶ ἐπιρρηματικῶς Ph. | ἀστεμ… D ἀστεμφῆ Su. ἀστεφῆ C

1007 ἀστερόεντα· ἤτοι ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. (ACD Σ′ α 2273, 2293) Hom
1008 ἀστέρων τέθριππος· τὸ ἅρμα τοῦ ἡλίου. (ACD Σ′ α 2274) K
1009 ἄστεσι· πόλεσι. (ACD Σ′ α 2275) K
1010 ἀστειβής· ἀσφαλὴς ἢ ἄβατος. (ACD Σ′ α 2276)
1011 ἀστεϊζόμενος· ἀγλαϊζόμενος, ὡραϊζόμενος, κομψευόμενος. (ACD Σ′ α 2277) ?+K
1012 ἀστισμός· πιθανολογία. (ACD Σ′ α 2278)
1013 ἀστός· πολίτης. (ACD Σ′ α 2279) K
1014 ἀστράβη· ὄνος. (ACD Σ′ α 2279A) K
1015 ἀστραβηλάτης· ὀνηλάτης. (AD Σ′ α 2280) K
1016 ἀστράγαλος· κυρίως τὸ συνήθως λεγόμενον. καὶ ὁ σφόνδυλος τοῦ τραχήλου. καὶ ὁ πεττικός. καὶ βοτάνη δὲ οὕτω καλεῖται. (ACD Σ′ α 2269) K+Att
1017 ἀσύμβατον· ἀφιλίωτον. (ACD Σ′ α 2294) K
1018 ἀσυμφανῶς· ἐπικεκαλυμμένως, ἀδήλως. (ACD Σ′ α 2294A) K
1019 ἀσυνάρτητον· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 2295)
1020 ἀσυνδυάστως· ἀσυμπλόκως, ἀσυζεύκτως. (ACD Σ′ α 2296) K
1021 ἀσυνθεσία· παράβασις συνθηκῶν. (ACD Σ′ α 2297) K
1022 ἀσύνθετος· ἀσύμφωνος, ἄμικτος. (ACD Σ′ α 2298) K
1023 ἀσύντακτον· μὴ συντεταγμένον, μὴ συμφραξάμενον. (ACD Σ′ α 2299) K+
1024 ἀσυντελής· ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος. (ACD Σ′ α 2301) K

1007 O 371 +, al. **1008** Eur. Tro. 855 **1009** Plat. Epist. 324 c +, al. **1010** ∗; ἀστιβής Ael. Nat. Anim. 10. 49, al. **1012** ∗ **1013** Eur. Ion 290, etc.; ἀστοί ν 192 **1014** ∗; cas. obl. Plat., Luc., al. **1015** Luc. 46. 2 **1017** Phil. Jud. spec. leg. 1. 295, al. **1018** Cyr. PG 71. 12B, al.

1007 sch. D Π 134 (+), sim. u (α 769); Cyr. (g) αστ 3 (om. ἤτοι); cf. Cyr. (AS) αστ 57, Hsch. α 7843, u (α 770) ἀστερόεντι· ἀστέρας ἔχοντι **1008** Cyr. (gAS) αστ 12/33, Hsch. α 7847 **1009** Cyr. (vgAS) αστ 6/27, Hsch. α 7849 **1011** Cyr. (vgAS) αστ 21/46 ἀ.· ὡραϊζόμενος, κομψευόμενος, Hsch. α 7822 ἀ.· ὡραϊζόμενος **1013** Cyr. (S) αστ 68, Hsch. α 7880 (+); Cyr. (vg) αστ 7 ἀστοῖς· πολίταις **1014** Cyr. (g) αστ 15 **1015** Cyr. (g) αστ 16 **1016** Cyr. (g) ασπ (sic) 5 (ad τραχήλου), cf. Ap. Soph. 44. 34; Paus. Attic. α 164 **1017** Cyr. (vgAS) ασυ 13/29, Hsch. α 7939 (+) **1018** Cyr. (vgA) ασυ 5/20, Hsch. α 7942 ἀ.· ἀδήλως … ἐπικεκαλυμμένως **1020** Cyr. (vg) ασυ 4; Cyr. (AS) ασυ 19, Hsch. α 7949 ἀ.· ἀσυμπλόκως … **1021** Cyr. (vg) ασυ 14; cf. Cyr. (AS) ασυ 31, Hsch. α 7951 ἀ.· παραβασία **1022** Cyr. (vg) ασυ 16; Cyr. (A) ασυ 38 ἀ.· ἀσύμφωνος **1023** Cyr. (vgAS) ασυ 15/35, Hsch. α 7953 ἀ.· μὴ τεταγμένον **1024** Cyr. (g) ασυ 10 ἀ.· ἀσύμφορος, ἄχρηστος, Cyr. (v) ασυ 10 ἀσυντελῆ· ἀσύμφορα, ἄχρηστα, Cyr. (AS) ασυ 25, Hsch. α 7955 ἀ.· ἀσύμφορος

1007, 1008 AC 1008, 1007 D **1007** ἐκπεποικιλμένους B πεποικιλμένους C Ph. (Cyr. (g)) | ἢ λαμπρόν (-ούς) add. sch., u **1009** hic AD post 1004 C **1010** ἀστιβής CD(-άς) Su. | ὁ ἀσφαλὴς Su. **1011** κομψευόμενος om. Ph. **1012** ἀστεϊσμός Ph. **1016** σύνηθες Su. συνήθη C | σπόνδυλος Σ′′ σπόδυλος C | παικτικός Ph. | βοτάνη δὲ οὕτω(ς) καλεῖται Σ′ βοτάναι δὲ οὐκ ὀλίγαι ACD **1019** -ων A | interpr. ἀσυνάρμοστον hab. Su. **1020** -ος· -ος -ος Su. (Cyr., Hsch.) | ἀσυνζεύκτως A **1021** συνθήκας C **1023** τεταγμένον C (Cyr., Hsch.)

K **1025** ἀσύφηλον· ἀπαίδευτον, ἀνόητον. (ACD Σ′ α 2302)
Hom **1026** ἀσφάραγον· φάρυγγα. (AC Σ′ α 2306)
Att **1027** ἀσφόδελος· σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα ἔχον μακρὰ καὶ ἀνθέρικον ἐσθιόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον καὶ ἡ ῥίζα αὐτοῦ κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει. Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερόν. καὶ Ῥόδιοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀσφοδέλῳ στέφουσι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον· (Hes. Op. 41) ‘οὐδ’ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ ἓν ὄνειαρ.’ τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται ὀξυτονητέον, ὡς καὶ παρ’ Ὁμήρῳ (λ 539)· ‘κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα.’ (AC Σ′ α 2307)
K **1028** ἀσχάλλων· ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἀγανακτῶν. (AC Σ′ α 2308)
K **1029** ἀσχέτως· ἀμέτρως. (AC Σ′ α 2309)
K **1030** ἀσώτως· αἰσχρῶς. (AC Σ′ α 2313)
K+ **1031** ἀταλαίπωρον· ἄπονον. ἢ τὸ ἐξ ἑτοίμου λεγόμενον καὶ οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἢ τὸ εὐχερὲς καὶ φανερόν. (AC Σ′ α 2314)
K **1032** ἀτάλαντον· ἴσον, παραπλήσιον. (AC Σ′ α 2316)
K **1033** ἀταλῇσιν· ἁπαλαῖς, νεογναῖς. (AC Σ′ α 2317)
K **1034** ἀταμίευτον· ἀδιοίκητον. (AC Σ′ α 2318)
1035 ἀτάρ· καὶ δή. ἢ πλήν. ἅτε δή. ἢ ὅμως. ἢ ἀντὶ τοῦ δέ. (AC Σ′ α 2319)
K **1036** ἀτὰρ δέ· πλήν, ὅμως. (AC Σ′ α 2320)
K **1037** ἀτὰρ οὖν· διὰ τοῦτο οὖν. (AC Σ′ α 2323)
K **1038** ἀτάσθαλα· ἄδικα, ἁμαρτωλά. (AC Σ′ α 2325)

1025 I 647, al. **1026** X 328, al. **1029** Plat. Crat. 415 d, al. **1032** B 169 +, al. **1033** Y 222 **1035** A 166 +, etc. **1036** LXX Job 6. 21, al. **1038** Λ 695 +, etc.

1025 Cyr. (vg) ασυ 18 ἀσύφηλος· ἀπαίδευτος … ἀνόητος; Cyr. (AS) ασυ 22, Hsch. α 7959, u (α 772) ἀ.· ἀπαίδευτος **1026** sch. D X 328 (+), Ap. Soph. 45. 24; Cyr. (A) ασφ 4, Hsch. α 7966 ἀσφάραγος· (ἡ) φάρυ(γ)ξ **1027** Paus. Attic. α *165 (ad στέφουσι); Ael. D. α *191 (cett.) **1028** Cyr. (g) ασχ 1 **1029** Cyr. (gAS) ασχ 2/9; Hsch. α 7976 ἄσχετος· ἄμετρος, lex. Greg. 159. 14 ἄσχετον· ἄμετρον … **1030** Cyr. (vgAS) ασω 1/3, Hsch. α 7988 **1031** Cyr. (g) ατα 9 ἀταλαιπώρως· … ἀπόνως **1032** Cyr. (vg) ατα 2; sch. D E 576, u (α 778), Hsch. α 8000 ἀ.· ἴσον; Cyr. (AS) ατα 21, u (α 779) ἀτάλαντος· ἴσος **1033** Cyr. (gA) ατα 3/25, sch. D Y 222 **1034** Cyr. (gS) ατα 14/41; Cyr. (vgAS) ατα 15/26, Hsch. α 8005 ἀταμίευτα· ἀδιοίκητα **1036** Cyr. (vgAS) ατα 1/17, Hsch. α 8011 **1037** Cyr. (vgAS) ατα 7/36, Hsch. α 8018 **1038** Hsch. α 8025 ἀ.· ἁμαρτωλά, ἄδικα; Cyr. (vg) ατα 8 ἀτάσθαλος· ἁμαρτωλός, ἄδικος; sch. D Λ 695 ἀ.· … ἄδικα; u (α 781) ἀ.· ἁμαρτωλά

1026 φάρυγα Σ′′′ **1027** ἐσθιωμενος B | αὐτοῦ[2] om. Σ′ | Περσεφόνης – στέφουσι om. Ph. | ἱερων A καὶ ἱερων C | στέφουσι] λέγουσι στέφειν C | οὐδ’ – ὄνειαρ om. Ph. | ἓν (etiam Stob., Plu.)] μέγ’ Su. (sic codd. Hes.) **1028** χαλεπαίνων om. C | ἀγανακτῶν om. C Su. **1030** ἄσωτος CB **1031** ἢ τὸ[1]] ἤτοι C **1033** νεογναῖς om. C νέαις Cyr. (A), sch. **1035** ἢ πλήν] πλήν. ἢ sch. Plat. | ἢ[3] om. B **1037** hic A post 1042 C | ἀντὶ τοῦ διὰ C **1038** ἁμαρτωλά om. C

1039 ἀτέγκτοις· τοῖς μήτε δακρύουσιν μήτε ἱδρῶσιν, ἀβρόχοις. (A(C) Σ′ α 2326) ?+K
1040 ἀτέγκτως· ἐσχάτως. (A Σ′ α 2330)
1041 ἄτε· ὡς ἄν. (A Σ′ α 2329)
1042 ἄτε δή· ὡς δή. (AC Σ′ α 2331) K
1043 ἀτέκμαρτον· ἀτελείωτον, ἀκαταστόχαστον. (AC Σ′ α 2332) K
1044 ἀτέλεια· ἀλειτουργησία. (ACΣ′ α 2334) K
1045 ἀτελεύτητον· ἀτελείωτον. (AC Σ′ α 2335) K
1046 ἀτενές· ἀφελῶς ἢ πάνυ πρόσεχον. (AC Σ′ α 2336A) K
1047 ἄτερ· ἐκτός, χωρίς. (AC Σ′ α 2337) K
1048 ἄτερα· ἄλλα. (AC Σ′ α 2338) K
1049 ἀτεράμων· ἀκαταπόνητος. (AC Σ′ α 2339) K
1050 ἀτέραμνον· σκληρόν, δυσμετάβλητον. (A Σ′ α 2341) Hom+
1051 ἀτερμάτιστος· ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος. (AC Σ′ α 2342) K
1052 ἀτέχνοις· ἀπανούργοις ἢ ἀπείροις. (AC Σ′ α 2343) K
1053 ἀτεχνῶς· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἁπλῶς. (AC)
1054 ἀτημελήτους· ἀπρονοήτους, λίαν ἠμελημένους. (AC Σ′ α 2345) K+
1055 ἀτημελῶς· ἀμελῶς, ἀνεπιστημόνως. (AC Σ′ α 2346) K
1056 ἀτίθασον· ἀνήμερον. (AC Σ′ α 2349) K
1057 ἀτλήτῳ· ἀνυπομονήτῳ. (AC Σ′ α 2353) K
1058 ἀτμίς· ἀναθυμίασις, ἄκρον πυρός. (AC Σ′ α 2355) K

1039 ∗ **1040** Ael. fr. 44, al. **1041** X 127, etc. **1045** A 527, etc. **1047** A 498 +, etc. **1050** ψ 167, al. **1052** Phil. Jud. de plant. 173 +, al. **1054** Aesch. Ag. 891, al. **1055** Plut. Agis et Cleom. 17. 4, al. **1056** Phil. Jud. leg. alleg. 2. 92 +, al. **1057** I 3, al. **1058** NT Jac. 4. 14, etc. | LXX Joel 2. 30

1039 Hsch. α 8034 ἄτεγκτος· ὁ μήτε δακρύων μήτε ἱδρῶν …; Cyr. (vgAS) ατε 9/26, Hsch. α 8032 ἄτεγκτοι· ἄβροχοι …, Hsch. α 8033 ἀ.· … ἀβρόχοις **1042** Cyr. (vgAS) ατε 6/24 (+) **1043** Cyr. (g) ατε 5; Cyr. (vAS) ατε 5/25, Hsch. α 8037 ἀ.· ἀτελείωτον **1044** Cyr. (gAS) ατε 11/40, Hsch. α 8040 **1045** Cyr. (g) ατε 4, sch. D A 527 **1046** Cyr. (g) ατε 17 **1047** Cyr. (vgAS) ατε 15/35, Hsch. α 8052; sch. D A 498 ἀ.· χωρίς **1048** Cyr. (gA) ατε 14/34 **1049** Cyr. (vgAS) ατε 2/22, Hsch. α 8054 (+) **1050** sch. ψ 167, Hsch. α 8053 ἀ.· σκληρόν … **1051** Cyr. (g) ατε 16, Hsch. α 8061; Cyr. (AS) ατε 23 ἀτερματίστως· ἀβεβαίως, ἀθεμελιώτως **1052** Cyr. (g) ατε 18 **1054** Cyr. (g) ατη 1 ἀτημέλητος· ἀπρονόητος; Hsch. α 8075 ἀτημέλητος· ἠμελημένος **1055** Cyr. (vg) ατη 4; Cyr. (A) ατη 6, Hsch. α 8076 ἀ.· ἀνεπιστημόνως, ἀμελῶς **1056** Cyr. (vgAS) ατι 2/7, Hsch. α 8087 (+) **1057** Cyr. (g) ατη (sic) 2, sch. D I 3 (P. Berol. inv. 11634 ii 12); Cyr. (vgAS) ατι (sic) 4/ατλ 1, Hsch. α 8113, sch. D T 367 ἄτλητον· ἀνυπομόνητον (…) **1058** Cyr. (vgAS) ατμ 1/4 (+); Hsch. α 8122 ἀ.· ἀναθυμίασις …

1039 μήτε[1]] μηδὲ A | δάκρυσι Su. | ἱδροῦσιν Ph. (ut coni. Boysen) **1040** -ος· -ος A **1046** προσεχῶς C Su. **1048** hic A post 1037 + C **1051** ἀνερμάτιστος Kuster **1052** hic A post 1045 C | πανούργοις C Su. | ἀπείροις] ἀτέχνοις C **1053** ἁπλῶς om. C **1055** ἀνεπιστημόνως om. C **1056** -ος· -ος C

κ **1059** ἀτμῶν· ἀναθυμιάσεων. (AC Σ′ α 2356)
κ **1060** ἄτομα· λεπτότατα. (AC Σ′ α 2358)
κ **1061** ἄτρακτον· βέλος, μεταφορικῶς. (AC Σ′ α 2359)
κ **1062** ἀτραπούς· ὁδοὺς τετριμμένας. (AC Σ′ α 2360)
κ **1063** ἀτραπητός· ὁδός. (AC Σ′ α 2361)
κ ?+ **1064** ἀτρεκῆ· ἀληθῆ, ἀκριβῆ. (AC Σ′ α 2362)
κ **1065** ἀτρεκές· ἀληθές, ἀκριβές. (AC Σ′ α 2363)
κ **1066** ἀτρέμα· ἠρέμα. (AC Σ′ α 2364)
κ **1067** ἀτρεμία· ἡσυχία. (AC Σ′ α 2365)
κ **1068** ἀτρεμίζων· ἑδράζων. (AC Σ′ α 2366)
κ **1069** ἄτρυτος· ἀκαταπόνητος. (AC Σ′ α 2367)
κ **1070** ἄττα· τινά. ἢ ἅτινα. ἢ παραπλήσιον. ἢ ὀλίγα. (AC Σ′ α 2372)
κ **1071** ἀττέλεβος· ἀκρίς τις. (AC Σ′ α 2370)
κ **1072** ἄττει· ὁρμᾷ, βαδίζει, ἐγγίζει. (AC Σ′ α 2371)
κ **1073** ἀτυφία· ταπεινοφροσύνη. (AC Σ′ α 2384)
κ **1074** αὖ· δὴ ἢ πάλιν. (AC Σ′ α 2387)
κ **1075** αὐαίνεται· ξηραίνεται. αὗοι γὰρ οἱ ξηροί, καὶ αὐασμὸς ξηρασία. (AC Σ′ α 2388)
κ **1076** αὐάνθη· ἐξηράνθη. (AC Σ′ α 2389)
κ **1077** αὔδα· λέγε. (AC Σ′ α 2390)
κ **1078** αὐδή· φωνή. (AC Σ′ α 2391)

1061 Thuc. 4. 40. 2, al. **1063** ∗; ἀτραπιτοί ο 195, al. **1064** Plut. Rom. 12. 2 +, al. **1065** E 208 +, etc. **1066** O 318, etc.; ἀτρέμας B 200 +, etc. **1067** Arist. Hist. Anim. 595 a 30; ἀτρεμίαν Xen. Cyr. 6. 3. 13, al. **1071** LXX Nah. 3. 17 v. l. **1074** A 540 +, etc. **1076** hex. hellenist. adesp. fr. 903 A.21 **1077** Ξ 195 +, etc. **1078** A 249 +, etc.

1059 Cyr. (g) ατο (sic) 2 **1060** Cyr. (vg) ατο 1 (+); Cyr. (AS) ατο 5, Hsch. α 8127 ἄ.· λεπτά … **1061** Cyr. (g) ατρ 7, Hsch. α 8134 **1062** Cyr. (S) ατρ 37, Hsch. α 8138 ἀτραπός· ὁδὸς τετριμμένη …; Cyr. (vgAS) ατρ 1/19 ἀ.· ὁδός **1063** Cyr. (ps ap. Latte); Hsch. α 8137 ἀτραπητοῖς· ὁδοῖς **1064** Hsch. α 8142; Cyr. (gAS) ατε (sic) 9/ατρ 30 ἀ.· ἀληθῆ **1065** Cyr. (g) ακρ 4; Cyr. (vAS) ακρ 3/23, Hsch. α 8140 ἀ.· ἀληθές **1066** Cyr. (vgA) ατρ 15/33, Ap. Soph. 46. 32 (+) **1067** Cyr. (vgAS) ατρ 5/21, Hsch. α 8148 **1068** Cyr. (g) ατρ 10 **1069** Cyr. (S) ατρ 41; Cyr. (vgA) ατρ 14/36 ἀτρύτοις· ἀκαταπονήτοις **1070** Cyr. (g) αττ 3 **1071** Cyr. (S) αττ 17, Hsch. α 8182 ἀ.· ἀκρὶς μικρά **1072** Cyr. (g) αττ 7 **1073** Cyr. (vg) ατυ 2; Cyr. (A) ατυ 9 ἀτυφίας· ταπεινοφροσύνης **1074** Cyr. (vg) αυ 1, sim. Hsch. α 8216; Cyr. (S) αυ 3, u (α 844) αὖ· δή; Cyr. (S) αυ 2 αὖ· πάλιν **1075** Cyr. (vgAS) αυα 1/5; Hsch. α 8218 αὐ.· ξηραίνεται **1076** Cyr. (g) αυα 3; cf. Cyr. (gAS) αυα 2/5, Hsch. α 8223 αὐανθείς· ξηρανθείς **1077** Cyr. (S) αυδ 11, Hsch. α 8234, sch. D Ξ 195 **1078** Cyr. (vgS) αυδ 3/12, Hsch. α 8237, sch. D A 249; Cyr. (A) αυδ 8 αὐδήν· φωνήνῑ

1063 ἡ ὁδός Su. **1064** -εῖ· -εῖ -εῖ Σ′ | ἀκριβῆ om. C **1066** ἀτρέμας Σ′ (Cyr. (A)) **1070** παραπλήσια C Su. sch. Luc. (Cyr.) recte | ὀλίγον C **1071** ἀττέλαβος C Ph. **1075** αὐάνεται B | αὗον γὰρ τὸ ξηρόν Cyr. | ἡ ξηρασία C

1079 αὐδήεσσα· ὀνομαστή, ἔνδοξος, αὐδομένη, εἰς ὁμιλίαν καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη. (AC Σ′ α 2392) K
1080 αὐδήσας· βοήσας, φωνήσας. (AC Σ′ α 2393) K
1081 αὐθάδης· ὑπερήφανος. (A) K
1081a αὐθάδης· αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασύς, ὑπερόπτης. (AC Σ′ α 2394) K
1082 αὐθαίρετος· αὐτεπάγγελτος. (A(C) Σ′ α 2395) K
1083 αὐθέκαστα· αὐτὰ τὰ γενόμενα, οἷον ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. (AC Σ′ α 2396) K
1084 αὐθέκαστος· ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ καὶ ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ. ἀπαρακάλυπτος. (AC Σ′ α 2397) K
1085 αὐθέντης· ὁ ἑαυτὸν ἀναιρῶν. διὸ παρ᾽ Ἰσοκράτει (?) τοῦτο λέγεται. (AC Σ′ α 2398A) K
1086 αὖθι· αὐτόθι. (AC Σ′ α 2400) K
1087 αὐθιγενής· αὐτόχθων, γνήσιος. (AC Σ′ α 2402) K
1088 αὖθις· ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὖθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὖτις Ὁμηρικόν (A 27+). (AC Σ′ α 2401) K+

1079 ε 334 +, al. **1080** ∗; αὐδήσαντος K 47 +, al. **1083** ∗; αὐθεκάστως Plut. Lys. 21.7 **1086** A 492 +, etc.

1079 Cyr. (g) αυδ 1; Hsch. α 8239 αὐ.· ὀνομαστή, ἔνδοξος; cf. Ap. Soph. 48.12 αὐ.· ὁ Ἀπίων (fr. 25) ὀνομαστὴ καὶ ἔνδοξος, οἷον αὐδωμένη, ἐπὶ Κίρκης καὶ Καλυψοῦς, τινὲς δὲ αὐδηέσσας αὐτὰς λέγουσιν ὅτι εἰς ὁμιλίας ἦλθον ἀνθρώπῳ τῷ Ὀδυσσεῖ **1080** Cyr. (g) αυδ 2 αὐ.· βοήσας; Cyr. (AS) αυδ 7, Hsch. α 8241 αὐ.· φωνήσας; cf. sch. D E 786 αὐδήσασκεν· ἐφώνει, ἐβόα **1081** Cyr. (vAS) αυθ 12/23, Hsch. α 8252; Cyr. (vg) αυθ 13 αὐθάδες· ὑπερήφανον **1081a** Cyr. (vg) αυθ 4 αὐ.· θυμώδης, θρασύς, ὑπερόπτης, αὐτάρεσκος; Cyr. (AS) αυθ 23, Hsch. α 8252 αὐ.· … θυμώδης … αὐτάρεσκος **1082** Cyr. (g) αυθ 2 αὐθαιρέτως· αὐτεπαγγέλτως; Cyr. (AS) αυθ 16, Hsch. α 8255 αὐθαίρετοι· αὐτεπάγγελτοι … **1083** Cyr. (vgA) αυθ 7/21 **1084** Cyr. (vgAS) αυθ 10/22, Hsch. α 8257 αὐ.· ἀκριβής, αὐστηρὸς τῷ λόγῳ, ἀπαρακάλυπτος, ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς, ἐλευθέριος … **1085** Cyr. (vg) αυθ 6, ad fin. παρ᾽ Ἰσοκράτῃ καὶ Θουκυδίδῃ οὐ λέγεται αὐθέντης ἀλλὰ αὐτοέντης, ὅ ἐστιν αὐτοδεσπότης, αὐτεξούσιος, ἐπιστάτης (sed αὐθέντης Thuc. 3.58.5; neutrum ap. Isocr.) **1086** Cyr. (vgAS) αυθ 5/19, Hsch. α 8264, sch. D A 492, u (α 809) (plerique +) **1087** Cyr. (vgAS) αυθ 11/24, Hsch. α 8265 **1088** Cyr. (g) αυτ (sic) 13, u (α 807) αὖ.· πάλιν, ἐκ δευτέρου, Cyr. (g) αυθ 1 αὖ.· ἐκ δευτέρου, πάλιν; Cyr. (A) αυθ 15 αὖ.· (…) πάλιν; Cyr. (AS) αυτ 72 αὖτις· ἐκ δευτέρου; Hsch. α 8269 αὖ.· πάλιν, ἐξ ἀρχῆς … τὸ δὲ αὖτις· ἐκ δευτέρου …; Hellad. ap. Phot. Bibl. 535 a 41

1079 αὐδήεσσαι A | ἔνδοξος Σ′′′ ἔνδοξος ἢ Su. διαλλητί C om. A | αὐδωμένη Su. (V) (Cyr., Ap. Soph.) recte **1080** φωνήσας, βοήσας Ph. **1081a** le. om. AC | ὑπερόπτης om. C **1083** ἀκριβῶς] ἀκρίτως Su. | καὶ ἀποτόμως om. Ph. **1084** ὁ ἀκριβὴς B ὁ ἀκριβὴς καὶ σκληρὸς Ph. | ἀπαρακάλυπτος om. B **1085, 1086** A 1086, 1085 C **1085** Σοφοκλεῖ (OT 107) Mehler an Δίων περὶ Μιθριδάτου … λέγει (D.C. 37.13.4)? | τοῦτο λέγεται A του λογ( ) C αὐθέντης Su. **1088** πάλιν] ἢ C

κ **1089** †αὐθωρήτους· συντόμους. (AC Σ′ α 2404)
1090 αὖθις αὖ πάλιν· ἐξ ἀρχῆς δὴ πάλιν, ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν. (AC Σ′ α 2403)
κ **1091** αὐλαία· τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ αὐτὸ Ὑπερείδης (fr. 139). (AC Σ′ α 2405)
κ **1092** αὐλία· θύρα, πυλών. καὶ ἡ αὔλιος. (AC Σ′ α 2406)
κ **1093** αὐλίζεται· κοιμᾶται, φυλάττει, παρεμβάλλει. (AC Σ′ α 2407)
κ **1094** αὐλίκουροι· φύλακες. (AC Σ′ α 2410)
?κ **1095** αὐλισμόν· ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεύειν. (AC Σ′ α 2411)
ApS **1096** αὐλός· ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. καὶ περόνης μέτρον. (AC Σ′ α 2412)
κ **1097** αὐλῶνες· φάραγγες ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. (AC Σ′ α 2414)
κ **1098** αὐλωνίζουσα· ἐναύλως διάγουσα. (AC Σ′ α 2415)
κ **1099** αὔραν· πνοήν. (AC Σ′ α 2419)
κ **1100** ἀϋσάντων· βοησάντων, φωνησάντων, κηρυξάντων. (ACD Σ′ α 2422)
κ **1101** Αὐσονίων· Ἰταλῶν. (ACD Σ′ α 2423)
κ **1102** αὖτε· μετὰ ταῦτα. (ACD Σ′ α 2429)
κ **1103** αὐτερέται· οἱ καὶ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι. (ACD Σ′ α 2430)

1089 ∗ **1090** Soph. Phil. 952, al. **1092** ∗ | Men. fr. 815.2 **1094** ∗ **1095** ∗ **1096** χ 18 | αὐλοῖσιν τ 227 **1097** Plut. Mar. 20.5 **1098** ∗ **1099** Eur. Or. 1427, al. **1100** B 334 + **1101** Greg. Naz. epigr. 8.106.2, al. **1102** A 202 +, etc. **1103** Thuc. 1.10.4 +, al.

1089 Cyr. (gAS) αυθ 8/18, Hsch. α 8274; Cyr. (g) αυθ 14 αὐθωρήτοις· συντόμοις **1091** Cyr. (vgA) αυλ 2/14 (τὰ … παραπετάσματα A); Hsch. α 8282 αὐ.· … τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα **1092** Cyr. (vg) αυλ 5; Cyr. (AS) αυλ 16, Hsch. α 8297 αὐ. θύρα· πυλών **1093** Cyr. (vg) αυλ 1; Cyr. (AS) αυλ 9, Hsch. α 8299 αὐ.· κοιμᾶται (ἢ) φυλάττει **1094** Cyr. (vgAS) αυλ 7/18, Hsch. α 8302 **1095** Cyr. (AS) αυλ 10, Hsch. α 8308 αὐλισμός· διανυκτέρευσις **1096** Ap. Soph. 47.15 αὐ.· ἐπὶ μὲν τοῦ εὐθὺς ἐξακοντισμοῦ τοῦ αἵματος …, ἐπὶ δὲ τῶν περόνων …; cf. u (α 811) αὐλόν· … ὁ ἀκοντισμὸς τοῦ αἵματος … **1097** Cyr. (vgAS) αυλ 6/17, Hsch. α 8317(b) **1098** Cyr. (S) αυλ 31, Hsch. α 8316 **1099** Cyr. (gAS) αυρ 2/5, Hsch. α 8335 (+); Cyr. (v) αυρ 1, sch. Eur. Hec. 444 αὔρα· πνοή, lex. Greg. 157.7 αὔραις· πνοαῖς **1100** Cyr. (g) αυσ 1 ἀ.· βοησάντων, κηρυξάντων; sch. D B 334, u (α 813) ἀ.· βοησάντων; Cyr. (S) αυσ 7, Hsch. α 8344 ἀ.· κηρυξάντων; Cyr. (vgAS) αυσ 3/5 ἀϋσαντας· φωνήσαντας, κηρύξαντας, βοήσαντας **1101** Cyr. (vgAS) αυσ 2/4/10, Hsch. α 8354 **1102** Cyr. (g) αυτ 3 **1103** Cyr. (g) αυτ 5

1089 αὐθωρίτους Cyr. (g), Hsch. | αὐθωρεί· συντόμως Kuster **1090** αὖ] δὴ leg. | δὴ πάλιν^2 om. C **1091** κέχρηται δὲ αὐτὸ om. Ph. | αὐτῷ Su. **1092** αὐλεία Ph. | le. αὐλία θύρα· L. Dindorf | αὔλειος Σ′′ αὐλή A **1093** φυλάσσεται C (Cyr. (AS), Hsch.) **1094** hic A post 1090 C **1095** αὐλισμός C | h. e. διανυκτέρευσιν (cf. Cyr., Hsch.) **1096** εὐθύς C | ἅρματος Ph. | τι μέτρον Σ′′′ **1098** ἐν αὐλῶνι Su. ἐν αὐλῶσι Hsch. ἐν αὐλῇ Cyr. **1100** κηρυξάντων, φωνησάντων Ph. | φωνησάντων om. C | κραξάντων Cyr. (g) (-ας Cyr. (vgAS)) κραυγασάντων Cyr. (S), Hsch. **1101** Αὐσονίων γλωττῶν· Ἰταλικῶν Cyr. **1103** καὶ^1 om. C Σ′

1104 αὐτήκοοι· οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. (ACD Σ′ α 2431) K
1105 αὐτῆμαρ· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. (ACD Σ′ α 2433) K
1106 ἀϋτήν· βοήν, μάχην. (ACD Σ′ α 2424) K
1107 αὐτίκα· εὐθέως, παραχρῆμα, συντόμως, πρὸς ὀλίγον ἢ μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα ἀντὶ τοῦ εὐθύς. (AD Σ′ α 2435) K+
1108 αὐτοβοεί· ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ. (ACD Σ′ α 2435A)
1109 αὐτογένεθλον· αὐτογέννητον. (ACD Σ′ α 2443) K
1110 αὐτόετες· αὐτῷ τῷ ἔτει. (ACD Σ′ α 2444) K
1111 αὐτόθεν· ἐκεῖθεν. (ACD Σ′ α 2445) K
1112 αὐτόσε· ἐκεῖσε. (ACD Σ′ α 2454) K
1113 αὐτοσχέδιον· ἐκ τοῦ σύνεγγυς. (ACD Σ′ α 2456) K
1114 αὐτολόχευτος· αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος. (ACD Σ′ α 2446) K
1115 αὐτομόλως· προδοτικῶς. (ACD Σ′ α 2449) K
1116 αὐτονυχί· αὐτῇ τῇ νυκτί. (ACD Σ′ α 2450) K
1117 αὐτόπρεμνον· αὐτόριζον. (ACD Σ′ α 2452) K
1118 αὐτοσχεδόν· ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου. (ACD Σ′ α 2456) K
1119 αὐτοσχεδίως· αὐτομάτως, συντόμως. (ACD Σ′ α 2457) K
1120 αὐτοτελής· τέλειος. (ACD Σ′ α 2455) K

1105 A 81 +, al. **1106** A 492 +, al. **1107** A 118 +, etc. **1109** Greg. Naz. c. 1.1.35.4 +, al. **1110** γ 322, al. **1111** T 77 +, etc. **1113** cf. 1118 **1114** Nonn. Dion. 4.427 +, al. **1115** Soph. fr. 691, al. **1116** Θ 197, al. **1118** H 273 +, al.

1104 Cyr. (g) αυτ 4 **1105** Cyr. (gS) αυτ 6/97, Hsch. α 8385, sch. D A 81 (P. Narm. inv. 611) (+), u (α 744), Ap. Soph. 48.9 **1106** Cyr. (g) αυτ 7; Cyr. (S) αυτ 98 ἀϋτῆς· βοῆς, τῆς μάχης; Hsch. α 8386 ἀ.· … βοήν, sch. D B 97 ἀϋτῆς· βοῆς **1107** Cyr. (g) αυτ 10, Ap. Soph. 47.7 αὐ.· εὐθέως, παραχρῆμα, Cyr. (A) αυτ 54, sch. D A 118 αὐ.· παραχρῆμα, εὐθέως; Cyr. (S) αυτ 54, sch. min. (P. Oxy. 2405.162) A 118, u (α 829) αὐ.· εὐθέως; Hsch. α 8391 αὐτίκα μάλα· εὐθύς … **1109** Cyr. (vgAS) αυτ 14/51, Hsch. α 8401 **1110** Cyr. (S) αυτ 100, Hsch. α 8414, sch. D γ 322, Ap. Soph. 48.11 **1111** Cyr. (vgAS) αυτ 12/50, Hsch. α 8415 **1112** Cyr. (vgAS) αυτ 9/48, Hsch. α 8461 **1113** Cyr. (A) αυτ 59, Hsch. α 8471, sch. D P 530, u (α 837) **1114** Cyr. (vgAS) αυτ 35/77, Hsch. α 8434 **1115** Cyr. (vgAS) αυτ 18/52, Hsch. α 8445 **1116** Cyr. (vgAS) αυτ 24/63, Hsch. α 8446, sch. D Θ 197, u (α 838), Ap. Soph. 48.10 **1117** Cyr. (vgAS) αυτ 21/53; Hsch. α 8456 αὐτόπρεμνος· αὐτόριζος, sch. Soph. Ant. 714 αὐτόπρεμνα· αὐτόριζα **1118** Cyr. (g) αυτ 1 **1119** Cyr. (vg) αυτ 32; Cyr. (A) αυτ 76, Hsch. α 8470 αὐ.· αὐτομάτως **1120** Cyr. (vgAS) αυτ 23/56, Hsch. α 8475

1104 αὐτῶν CD, ἀφ᾽ ἑαυτῶν Cyr (g) recte (cf. Bk.^{V} 211, 1, sch. Patm. Thuc. 1, 133) **1105** ἐν αὐτῇ B (Cyr. (S), Hsch., sch., u, Ap. Soph.) | τῇ om. Hsch., u **1107** συμφωνῶς Ph. | πρὸ B (πρὸ ὀλίγου Bekker) **1108**, **1109** AD 1109, 1108 C **1109** αὐτογενέθλιον C Ph. **1110** σὺν αὐτῷ B Su. ἐν αὐτῷ Ph. (Cyr., Hsch., sch.) **1113** αὐτοσχεδόν Cyr., Hsch., sch., u **1114** ὁ θεὸς] ἢ ὥς τινες ὁ θεὸς Σ′′′ | ὁ ἀγέννητος] δηλονότι B **1115** -ος· -ός AD -ος· -ῶς C **1117** αὐτόπρεπον B | αὐτόρριζον Σ′′ (Cyr.) **1118** αὐτοσχέδιον Σ′ (qui hanc cum gl. 1113 conglutinat) (Cyr.)

?K **1121** αὐτόχειρες· οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες. (ACD Σ′ α 2459)
1122 αὐτόχρημα ὅμοιον· παντελῶς ὅμοιον. (ACD Σ′ α 2462)
?⟨K⟩ **1123** αὐτοχειρία· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 2460)
K **1124** αὐτόχθων· τῆς αὐτῆς πόλεως. (ACD Σ′ α 2463)
K **1125** αὕτως· ὡς ἔτυχεν. (ACD Σ′ α 2465)
K **1126** αὖχημα· σεμνολόγημα. (ACD Σ′ α 2482)
?+K **1127** αὐχμηρόν· στυγνὸν ἢ σκοτεινόν. (ACD Σ′ α 2483)
K **1128** αὐχμοί· ἀνομβρίαι. (ACD Σ′ α 2484)
K **1129** αὐχμώδους· ξηροῦ, ῥυπῶντος. (ACD Σ′ α 2485)
K **1130** αὐχμῶντες· στυγνοί. (AD Σ′ α 2486)
K **1131** αὐχοῦντες· καυχώμενοι. (ACD Σ′ α 2487)
K **1132** ἀφαγνίσαι· ἀποδοῦναι, καθιερῶσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι. (ACD Σ′ α 2488)
K **1133** ἀφαίρεμα· ἀνάθημα, δῶρον, ἢ ξένιον. (ACD Σ′ α 2489)
K **1134** ἄφαῖς· πληγαῖς. (ACD Σ′ α 2492)
K **1135** ἀφαμαρτούσῃ· ἀποτυχούσῃ, στερηθείσῃ. (A(C)D Σ′ α 2496)
K+ **1136** a) ἀφασία· ἀφωνία. b) ἄφή· μία τῶν πέντε αἰσθήσεων, ἀπὸ τοῦ ἅφῶ ῥήματος δευτέρας συζυγίας, ἐξ οὗ παράγωγον γέγονε τὸ ἀφάσσω. ἡ δὲ ἀφὴ δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ ἅφῶ περισπωμένου γεγονέναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἄφω βαρυτόνου. (ACD Σ′ α 2497)
K **1137** ἀφάσσων· ψηλαφῶν. (ACD Σ′ α 2499)
K **1138** ἀφαυροτέροις· ἀσθενεστέροις. (ACD Σ′ α 2500)

1122 ∗ **1125** A 133 +, etc. **1132** LXX Lev. 14. 49 | ∗ **1135** Z 411 **1138** Pind. Pyth. 4. 272, al.

1121 cf. Cyr. (vg) αυτ 39 αὐ.· αὐτοὶ ἰδίᾳ χειρὶ ἑαυτοὺς ἀποκτείνοντες …; Cyr. (AS) αυτ 81, Hsch. α 8486 αὐ.· οἱ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ (ταῖς ἰδίαις χερσὶ Hsch.) φονεύοντες **1123** Hsch. α 8488 **1124** Cyr. (g) αυτ 22 **1125** Cyr. (g) αυτ 45, Hsch. α 8501 **1126** Cyr. (g) αυχ 3 (+); Cyr. (vgAS) αυχ 1/12, Hsch. α 8513 αὐχήματα· (…) σεμνολογήματα (…) **1127** Cyr. (v) αυχ 6 αὐ.· σκοτεινόν; Cyr. (g) αυχ 7 αὐχμηρῷ· … σκοτεινῷ … **1128** Cyr. (vgAS) αυχ 5/14, Hsch. α 8522 **1129** Cyr. (g) αυχ 2; Cyr. (AS) αυχ 17, Hsch. α 8524 αὐχμώδης· ξηρός (-ά Cyr.), ῥυπώδης **1130** Cyr. (g) αυχ 8 **1131** Cyr. (g) αυτ (sic) 43 αὐχῶν· καυχώμενος **1132** Cyr. (vg) αφα 10; Cyr. (AS) αφα 26 ἀ.· … καθιερῶσαι, Hsch. α 8529 ⟨ ⟩· καθιερώσασθαι …; Hsch. α 8528 ἀφαγνίσας· ἀποδύσας ἢ συλήσας **1133** Cyr. (vgAS) αφα 6/25, Hsch. α 8604, gl. Oct. α 12 **1134** Cyr. (vgAS) αφα 15/33, Hsch. α 8541 **1135** Cyr. (g) αφα 7; sch. D Z 411 ἀ.· ἀποτυχούσῃ … **1136** Hsch. α 8572 ἀ.· ἀφωνία …; Cyr. (vgA) αφα 1/16 ἀφασίαν· ἀφωνίαν (…); Cyr. (S) αφα 41 ἀφασίας· ἀφωνίας **1137** Cyr. (g) αφα 8; Hsch. α 8573 ἀφάσσειν· ψηλαφεῖν **1138** Cyr. (vg) αφα 4 ἀφαυροτέρους· ἀσθενεστέρους; Cyr. (AS) αφα 22, Hsch. α 8579 ἀφαυρότερος· ἀσθενέστερος

1121 αὐτοὺς C sch. Luc. **1122** ὅμοιον^{2}] ὁμοίως C **1123** interpr. τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι hab. Σ′′′ (Hsch.) **1124** πόλεως] γῆς C **1129** ῥυπῶντος, ξηροῦ C **1132** ἀποδῦσαι Degani, coll. Hsch. | δὲ om. DB | συλῆσαι ad ἀφανίσαι refert Conomis (item Latte ad Hsch. α 8528) **1133, 1134** A 1134, 1133 CD **1133** ἀνάθεμα AB **1135** -σι(ν)· -σι(ν) -σι(ν) AD | στερηθείσῃ om. C **1136** ἀφημία· τῶν πέντε αἰσθήσεων B om. ACD (hanc gl. in duo ἀφασία et ἁφή recte dividit Σ′′) | συζυγίας τῶν περισπωμένων Ph. | δὲ om. C | καὶ^{1} om. B | γεγονέναι ad fin. hab. et ἀπὸ^{3} om. B

1139 ἀφαυροῦ· ἀσθενοῦς. (ACD Σ′ α 2501) K
1140 ἀφάψαι· προσκολλῆσαι. (ACD Σ′ α 2502) K
1141 ἀφεδρών· αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια. (ACD Σ′ α 2510) K
1142 ἀφειδία· καρτερία. (ACD Σ′ α 2508) K
1143 ἀφειδήσας· ἀμελήσας. (ACD Σ′ α 2509)
1144 ἀφείλετο· ἥρπασεν, ἀνέσπασεν. (ACD Σ′ α 2504A) K
1145 ἀφέμενον· ἀποστάντα, ἀντιλέγοντα. (ACD Σ′ α 2511) K
1146 ἀφέξει· ἀποκωλύσει, ἀποστήσει. (ACD Σ′ α 2512) K
1147 ἀφέξομαι· παύσομαι, ἀποστήσομαι. (ACD Σ′ α 2513) K
1148 ἀφέσθαι· ἀποσχέσθαι. (ACD Σ′ α 2514) K
1149 †ἀφέσται· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 2515)
1150 ἀφ᾽ ἑστίας· ἀπὸ τῆς οἰκίας. (ACD Σ′ α 2516) K
1151 ἀφετηρία· ἀρχή, θύρα τοῦ ἱπποδρομίου. (ACD Σ′ α 2517) K
1152 ἀφή· χροιὰ λέπρας. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφησις. (ACD Σ′ α 2527) K
1153 ἀφηβηκότι· γηράσαντι, ὑπερβεβηκότι τὴν ἥβην, τουτέστι τὴν νεότητα. (ACD Σ′ α 2528) K
1154 ἀφήλικα· τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται. (ACD Σ′ α 2529)

1139 H 235 **1140** Hipp. Fist. 4, al. **1141** Greg. Nyss. de parad. p. 81. 14; ἀφεδρῶνα NT Matt. 15. 17, al. **1142** Plat. Def. 412 d, al. **1143** Plut. Per. 10. 2 +, al. **1144** Π 689 +, etc. **1146** A 97 codd., al. **1147** τ 489, al. **1148** Dem. 23. 157, al. **1149** ∗ **1151** Joh. Chrys. PG 64. 461. 43, al. **1153** Lib. Decl. 23(1).59 **1154** Cratin. fr. 385

1139 Cyr. (AS) αφα 18, Hsch. α 8578, sch. D H 325, u (α 848); Cyr. (g) αφα 5 ἀφαυροί· ἀσθενεῖς **1140** Cyr. (g) αφα 12 **1141** Cyr. (AS) αφε 29; Cyr. (g) αφε 9 ἀ.· αἱ σέλλαι, καὶ τὰ σωτήρια, σελλάρια, Cyr. (v) αφε 9 ἀ.· σέλλαι, σωτήρια, Hsch. α 8586 ἀ.· σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια ἀναγκαῖα **1142** Cyr. (vgS) αφε 3/23, Hsch. α 8589 **1144** Cyr. (g) αφε 14 **1145** Cyr. (gAS) αφε 6/25, Hsch. α 8598 **1146** Cyr. (vg) αφε 10; Cyr. (A) αφε 30, Hsch. α 8601 ἀ.· ἀποστήσει ἢ ἀποκωλύσει ἢ …; Cyr. (S) αφε 30 ἀ.· ἀποκωλύσει, Cyr. (AS) αφε 28 ἀ.· ἀποστήσει **1147** Cyr. (g) αφε 8; Cyr. (S) αφε 42, Hsch. α 8602 ἀ.· ἀποστήσομαι **1148** Cyr. (g) αφε 13, Hsch. α 8610 **1150** Cyr. (g) αφε 4 **1151** Cyr. (g) αφε 16; Hsch. α 8621 ἀ.· ἀρχή, Cyr. (AS) αφε 24 ἀφετηρίας· ἀρχῆς **1152** Cyr. (vgA) αφη 5/16; Cyr. (S) αφη 17, Hsch. α 8628 ἅ.· ψηλάφησις καὶ (ἢ Hsch.) χροιὰ λέπρας **1153** Cyr. (vg) αφη 4; Cyr. (A) αφη 14 ἀ.· γηράσαντι **1154** cf. Phryn. P. S. 1. 1–6 ἀφηλικέστεροι· οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἀπὸ τῆς ἡλικίας ὄντες. ἡλικίαν γὰρ ἔλεγον {καὶ} (del. de Borries) τὴν νεότητα οἱ ἀρχαῖοι. οἱ μέντοι νέοι καὶ ἐπὶ τῶν νεωτέρων τάττουσιν …, Ecl. 56 ἀφῆλιξ λέγουσιν ἁμαρτάνοντες οἱ ῥήτορες· τοὐναντίον γὰρ ἢ δεῖ χρῶνται· τὸν μὲν γὰρ πρεσβύτερον ῥητέον ἀφήλικα, οἱ δ᾽ ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐν νόμῳ ἡλικίας χρῶνται; cf. Moer. α 153

1140 possis etiam ἄφαψαι (LXX Prov. 3. 3)· προσκόλλησαι | προκολλῆσαι B **1141** ἀφεδρῶνες Ph. | αἱ om. C Ph. | στέλλαι Ph. | σωτήρια om. C **1144** ἀφέλετο C **1149** ἀφέσται A hoc vel ἀφεσταίας B ἀφ᾽ ἑστίας (Σ′′: Su. α 4590, Ph. α 3322, ex Harp. A 278) vel ᾽Αφέται (Su. α 4591 aut Ph. α 3327) Boysen; ut dittogr. gl. 1150 (confus. cum 1148) del. Haslam **1151** ἀφετηρίας ACD | ἱπποδρόμου D ὑποδρόμου C **1152** ἡ om. CD **1153** τουτέστι τὴν νεότητα om. CD | νεότητα] ἡλικίαν B **1154** hic A post 1156 CD | μηδέπω τῆς] μηδέποτε ACD

K **1155** ἀφηνιαστής· ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος. (ACD Σ′ α 2530)
?K **1156** ἄφθιτον· ἄφθορον. (A(C)D Σ′ α 2533)
1157 ἄφθονα· πολλά. (ACD Σ′ α 2534)
K **1158** ἀφῖγμαι· παραγέγονα. (ACD Σ′ α 2537)
K **1159** ἀφίει· ἀπέπεμπεν. (ACD Σ′ α 2538)
K **1160** ἀφίκετο· ἐλήλυθεν, ἦλθεν. (ACD Σ′ α 2539)
K **1161** ἀφῖκται· παραγέγονεν. (ACD Σ′ α 2540)
K **1162** ἀφιλότιμος· ταπεινός, παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμήν ἢ ἡττᾶσθαι δόξης. (ACD Σ′ α 2548)
1163 ἀφιματῶσαι· ἀποδῦσαι. (ACD Σ′ α 2541)
K **1164** ἀφλοισμός· ἀφρός. (ACD Σ′ α 2549)
K **1165** ἀφνειός· ὁ πλούσιος. (ACD Σ′ α 2551)
K **1166** ἄφοδον· ἀναχώρησιν, ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν. (ACD Σ′ α 2552)
K **1167** ἀφοσιούμεθα· τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. (ACD Σ′ α 2553)
K **1168** ἀφοσιούμενος· πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν. (ACD Σ′ α 2554)
K **1169** ἀφοσιώσας· καθάρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν, τουτέστι κηδείαν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. (ACD Σ′ α 2557)
1170 ἀφοσίωσις· ἀνάθεσις. καὶ ἀφοσιωσάμενοι· δικαιωσάμενοι. (ACD Σ′ α 2558)
K **1171** ἀφόρητον· ἀβάστακτον. (ACD Σ′ α 2561)
Hom **1172** ἀφραδέως· ἀνοήτως, ἀπείρως. (ACD Σ′ α 2570)

1155 Phil. Jud. de sacr. Ab. et C. 32 +, al. **1156** B 46 +, etc. **1159** A 25 +, etc. **1160** N 645 +, etc. **1162** Greg. Naz. or. 43. 60 **1163** ∗ **1164** O 607, al. **1165** E 9 +, al. **1167** Greg. Nyss. 46. 849. 37, al. **1168** Plat. Phaed. 60e +, al. **1169** ∗ **1170** Joh. Chrys. PG 60. 218. 14, al. **1172** Γ 436 +, al.

1155 Cyr. (S) αφη 23 ἀ.· ὑπερήφανος, ἀνυπότακτος; Cyr. (AS) αφη 7, Hsch. α 8651 ἀφηνιαστήν· ὑπερήφανον, ἀνυπότακτον **1156** cf. Cyr. (vgAS) αφθ 1/2, Hsch. α 8660, u (α 854), Ap. Soph. 49. 10 ἄ.· ἄφθαρτον **1157** cf. Hsch. α 8663 ἄφθονον· πολύ **1158** Cyr. (vgAS) αφι 5/20, Hsch. α 8666 **1159** Cyr. (S) αφι 26, Hsch. α 8673, sch. D A 25, u (α 855) **1160** Cyr. (g) αφι 2 **1161** Cyr. (vgAS) αφι 6/18, Hsch. α 8687 **1162** Cyr. (vgAS) αφι 1/14, Hsch. α 8694 **1164** Cyr. (vgS) αφρ (sic) 2/αφν (sic) 5, Hsch. α 8704, u (α 858) **1165** Cyr. (vgS) αφν 1/2, Hsch. α 8707, sch. D E 9, Ap. Soph. 48. 32 **1166** Cyr. (vg) αφο 9 **1167** Cyr. (gS) αφο 3/21, Hsch. α 8733 **1168** Cyr. (gS) αφο 14/23, Hsch. α 8735 **1169** Cyr. (vg) αφο 12 **1171** Cyr. (vgS) αφο 5/16, Hsch. α 8720, lex. Greg. 160. 12 **1172** sch. D Ψ 320 ἀ.· ἀνοήτως, M 62 ἀ.· ἀπρονοήτως, ἀπείρως, Γ 436 ἀ.· … ἀπείρως, u (α 860) ἀ.· ἀνοήτως, (α 861) ἀ.· ἀπείρως; Cyr. (gS) αφρ 5/9 ἀ.· ἀδιανοήτως, ἀπείρως, sim. Hsch. α 8751, Ap. Soph. 48. 24

1155 ὑπερήφανος, ἀνυπότακτος C **1162** παρὰ – fin. om. C παρὰ τὸ μ̄ φιλεῖν τιμὴ ἥττω δόξη D | μὴ om. B | τὴν τιμήν Ph. | ἢ – fin. om. Σ′′′ **1164** ἀφλυσμός A Su. ἀφυσμός Cyr. (g) ἀφρισμός Cyr. (v) **1165** ὁ μὴ πλούσιος AD (ὁ om. Cyr., Hsch., sch.) **1166** leg. ἀποχώρησιν (cf. Hsch. α 8711) **1167** ποιούμεθα C (Cyr. (S), Hsch.) recte | δῆθεν om. CD (Cyr. (S), Hsch.) **1169** ὁ καθάρας EM κατάρξας Ph. | ποιήσας EM | τὴν κηδείαν C EM **1170** καὶ δικαιωσάμενοι AD οἱ δικ. C

1173 ἀφραίνει· παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ. (ACD Σ′ α 2567) K
1174 Ἀφροδίσιον· ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγνων τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων. (ACD Σ′ α 2568) K
1175 ἄφυκτα· ⟨ ⟩. (AD Σ′ α 2577A)
1176 ἄφυκτον· ὃ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. (ACD Σ′ α 2578) K
1177 ἀφυσμός· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 2580) K
1178 ἀφύσσων· ἁπαντλῶν, ἀρυόμενος. (ACD Σ′ α 2581) K
1179 ἀφωπλίζοντο· ἀπετίθεντο τὰ ὅπλα. (ACD Σ′ α 2582) ?Hom
1180 ἀφωσιωμένοι· τιμῶντες. ἢ ἀπαρχόμενοι. (ACD Σ′ α 2555) K+
1181 ἀχανής· ἀφανής, ἀφεγγής. (ACD Σ′ α 2583) K
1182 ἀχανῶς· ὁ μὴ κεχηνώς, ὁ ἄφωνος, ὁ ἐνιός, ὁ ἐκπεπληγμένος σιωπῇ. (ACD Σ′ α 2584) K
1183 ἀχείρωτον· ἄμωμον. (ACD Σ′ α 2593) K
1184 Ἀχέρων· ποταμὸς ἐν Ἅιδου μεμυθευμένος παρὰ τὸ ἄχος. (ACD Σ′ α 2594) K
1185 ἀχηνία· ἀπορία. (ACD Σ′ α 2595) K
1186 ἄχθεται· λυπεῖται. (ACD Σ′ α 2600) K
1187 ἀχθηδών· λύπη. (ACD Σ′ α 2601) K
1188 ἄχθος· βάρος, λύπη. (ACD Σ′ α 2602) K

1173 υ 360, al. **1174** ∗ **1177** ∗ **1178** A 598 +, al. **1179** Ψ 26 **1180** Joh. Chrys. PG 55. 166. 3 **1183** Phil. Jud. qu. omn. prob. lib. 149, al. **1184** Plat. Axioch. 371 b, al.; Ἀχέροντα κ 513 **1185** Aesch. Cho. 301 **1188** M 452 +, etc.

1173 Cyr. (vg) αφρ 2; sch. D υ 360 ἀ.· μωραίνει, Cyr. (S) αφρ 7, Hsch. α 8745 ἀφραίνεις· μωραίνεις, παραφρονεῖς, sim. sch. D H 109 **1174** Cyr. (vg) αφρ 3; Cyr. (S) αφρ 14 Ἀ.· ἔργον Ἀφροδίτης, sim. Hsch. α 8770 **1176** Cyr. (vgS) αφυ 2/10, Hsch. α 8786 ἀφύκτοις· ὧν (οὓς Cyr. (S) οἷς Hsch.) οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν **1177** Cyr. (g) αφυ 3 **1178** Cyr. (g) αφυ 4; sch. D A 598 ἀ.· ἀρυόμενος, ἁπαντλῶν; Hsch. α 8801, u (α 869), Ap. Soph. 48. 25, sch. min. (P. Colon. inv. 2281 vi 23) A 598 ἀ.· ἁπαντλῶν **1179** sch. D Ψ 26 ἀ.· ἀφῃροῦντο τὰ ὅπλα, sim. Ap. Soph. 49. 12 **1180** Cyr. (S) αφο 27, Hsch. α 8741 ἀ.· τιμῶντες **1181** Cyr. (g) αχα 3 **1182** Cyr. (vg) αχα 7 **1183** Cyr. (g) αχε 2 ἀχείρωτος· … ἄμωμος **1184** Cyr. (vg) αχα (sic) 6 (nisi quod legit μετωχετευμένος); Ap. Soph. 49. 32 Ἀ.· ποταμὸς ἐν Ἅιδου μεμυθευμένος, Hsch. α 8847 Ἀ.· ποταμὸς ἐν Ἅιδου **1185** Cyr. (gS) αχη 1/4, Hsch. α 8855 **1186** Cyr. (gS) αχθ 3/9, Hsch. α 8865 **1187** Cyr. (g) αχθ 1, Phryn. P. S. 24. 3 **1188** Cyr. (gS) αχθ 9/12, sim. Hsch. α 8874; sch. D M 452, Ap. Soph. 49. 27 ἄ.· βάρος (…)

1173 παραφρονεῖ, μωραίνει, παρανομεῖ C | παρανοεῖ Cyr. (h) (ut coni. Theodoridis) **1174** λάγνων Σ′ (Cyr. (g)) ἔργων ACD ἄλλων γυναικῶν Cyr. (v) | ἐρωτικῶν καὶ C | καὶ σφοδρῶς post ἐρωτ. Cyr. (v) | διακειμένου A κειμένων Su. **1175** le. ad fin. gl. 1174 hab. AD | interpr. ἀναπόδραστα, ἀναγκαῖα hab. Su. **1177** interpr. ἀπάντλησις hab. Su., ἀργία (ἀρδεία Degani) ἢ ἄντλησις Ph. **1180** ἀφοσιώμενοι C (contra ord.) B Su. (Hsch. ἀφοσιούμενοι Cyr.) **1181** -εῖς· -εῖς -εῖς Σ′ (Cyr.) | ἀφαν. post ἀφεγγ. C om. B | ἀφθεγγ. Bekker **1182** ἀχανῶος D ἀχανής Su. Ph. (Cyr. praeter h) | ὁ[1] om. C | ὁ[2]] καὶ Su. om. C | ὁ[3] – fin. om. C | ἐν(ν)εός] ἐνεώς B **1183** bis repetit. in C **1184** ποταμὸς] ποτὲ Ph.

κ **1189** ἀχθοφόρον· βαστάζοντα. (AD Σ′ α 2603)
?κ **1190** ἄχι· ⟨ ⟩. (A Σ′ α 2603A)
κ **1191** ἀχλύς· σκότος, ὀμίχλη, ζόφος, ἀμβλυωπία. (ACD Σ′ α 2605)
κ **1192** ἄχρι, ἄχρις· ἀντὶ τοῦ μέχρις, ἕως. (ACD Σ′ α 2613)
1193 ἄχρι κόρου· παροιμία ἦν ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος ἀναίσθητός ἐστιν. οὕτως καὶ ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν. (ACD Σ′ α 2621)
κ **1194** ἄχναι· λεπτὰ ἄχυρα. ἢ ἀκαθαρσίαι. (ACD Σ′ α 2606)
κ **1195** ἄχνη· τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάττης. (ACD Σ′ α 2607)
κ+ **1196** ἄχος· λύπη σιωπὴν ἐπιφέρουσα. παρὰ τοῦτο καὶ ἀχνύμενος. (ACD Σ′ α 2608)
κ+ **1197** ἄχραντον· ἀμόλυντον, ἄψαυστον. κυρίως οὗ χεὶρ οὐχ ἥψατο. (ACD Σ′ α 2612)
κ **1198** ἀχρώματος· ἀναιδής. (ACD Σ′ α 2615)
κ **1199** ἀχυρμιαί· οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἀποφέρεται λικμώμενα. (ACD Σ′ α 2619)
1200 ἀχών· ἄμπελος. (ACD Σ′ α 2620)
1201 ἀψαμένη· ἐξαρτήσασα. (ACD Σ′ α 2622)
1202 ἀψαύστως· ἀνεπάφως. (ACD Σ′ α 2623)
κ **1203** ἄψῖδες· καμάραι. (ACD Σ′ α 2624)

1189 Greg. Nyss. or. in nat. Chr. p. 1141. 52, al. **1190** LXX Sir. 40. 16, al. **1191** E 696 +, etc. **1192** σ 370, Δ 522 +, etc. **1193** Dem. 19. 187 **1194** ∗ ; ἄχνας E 499 + **1195** Λ 307 +, etc. **1196** A 188 +, etc. | A 103 +, etc. **1198** Phil. Jud. de sacr. Ab. et C. 32 male intell. **1199** E 502 **1200** ∗ **1201** λ 278 +, etc. **1202** App. Gall. 14. 1 **1203** Ap. Rh. 3. 138

1189 Cyr. (g) αχθ 5 **1190** Cyr. (g) αχι 1 ἄχι· τὸ παρὰ τὸ τοῦ †γεων χεῖλος, εἶδος βοτάνης; Cyr. (AS) αχι 2, gl. Sirac., Hsch. α 8876 ἄχι· χόρτῳ χλωρῷ; Cyr. (S) αχι 3, Hsch. α 8876 ἆχι· ὅπου **1191** Cyr. (vg) αχλ 1; Cyr. (AS) αχλ 3, Hsch. α 8887 ἀ.· … ὀμίχλη, σκοτία, ἀμβλυωπία **1192** Cyr. (vg) αχρ 5, sim. Hsch. α 8923 **1194** Cyr. (g) αχν 1; Cyr. (AS) αχν 5, Hsch. α 8888 ἄ.· ἄχυρα λεπτά, sch. D E 499 ἄχνας· τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων … **1195** Cyr. (vg) αχν 2, sim. Cyr. (AS) αχν 4 **1196** Cyr. (g) αχο 1 (om. σιωπὴν ἐπιφέρουσα); Apion fr. 27 ἄ. τὴν λύπην τὴν σιωπὴν ἐπιφέρουσαν, Cyr. (vAS) αχο 1/3, Hsch. α 8905, sch. D A 188 ἄ.· λύπη; Ap. Soph. 49. 28 ἄ.· λύπη ἀφωνίαν ἔχουσα **1197** Cyr. (S) αχν (sic) 8, Hsch. α 8912 ἄ.· (…) ἀμόλυντον (…) **1198** Cyr. (g) αχρ 1 **1199** Cyr. (g) αχυ 1, sim. Hsch. α 8932 (ἐκπίπτει), Ap. Soph. 49. 30 (βάλλεται) **1201** cf. sch. λ 278 ἀ.· ἀναρτήσασα **1202** Hsch. α 8944 ἄψαυστον· … ἀνέπαφον … **1203** Cyr. (vgAS) αψι 1/8, Hsch. α 8958

1190 le. ἄχι vel ἆχι | interpr. ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως hab. Su., ὅπου ἢ τὸ παρὰ τοῦτο υγ·ιὼν χεῖλος add. m. rec. in A (cf. Cyr.) **1191** σκότος et ζόφος transpos. in Ph. | ἀμβλυωπία om. C Ph. **1192** ἄχρις in interpr. AB om. CD | τοῦ om. A Ph. | μέχρι C **1193** ἐκεῖνος post ὅτι Ph. | ἐστιν] ὑπῆρχεν C | οὕτω(ς) καὶ] καὶ οὗτος Σ′′ **1194** ἢ] καὶ A | αἱ ἀκαθαρσίαι D ἀκάθαρος C ἀκαθαρσία Σ′′′ **1195** le. ἄχνη ἁλός Su. | ὁ] ὡς C **1196** σιωπὴ B **1197** ἀμόλυντον ad fin. hab. Su. | ἄψαυστον in gl. 1183 hab. C **1198** ἀνειδέος Cyr. **1199** ἐπιφέρονται C Et. Gen. | λικμώμενα post ἄχυρα B Et. Gen. **1200** ἡ ἄμπ. C **1203** αἱ καμάραι C (Cyr. (vg))

1204 ἄψίκορος· εὐμετάβλητος. (ACD Σ′ α 2630) K
1205 ἄψιμαχία· συναφὴ μάχης. (ACD Σ′ α 2631) K
1206 ἄψιμεσία· πρὸς ὀλίγον διαφορά. (ACD Σ′ α 2632) K
1207 ἀψοφητί· ἠρέμα. (ACD Σ′ α 2633) K
1208 ἄψορροι· ὀπισθόρμητοι. (C Σ′ α 2635) K
1209 ἄωρον· ἀπρεπές, ἀχαρές, ἄκαιρον. (ACD Σ′ α 2636) K
1210 ἄωτον· ἄνθος, κόσμος, στέφανος. (ACD Σ′ α 2641) K+Att

1205 App. Reg. 16.1, al. **1206** ∗ **1208** Γ 313 +, al. **1209** LXX Prov. 10.6 **1210** I 661, etc.

1204 Cyr. (vg) αψι 4; Cyr. (AS) αψι 10, Hsch. α 8961 ἀψικόρως· εὐμεταβλήτως **1205** Cyr. (vgAS) αψι 3/9, Hsch. α 8963 **1206** Cyr. (gAS) αψι 6/11, Hsch. α 8965 **1207** Cyr. (vgAS) αψο 1/6, Hsch. α 8975 (+) **1208** Cyr. (vgA) αψο 2/7, Hsch. α 8972 **1209** Cyr. (AS) αωρ 7, αωτ (sic) 13, Hsch. α 8993; Cyr. (vg) αωρ 1 ἄ.· ἀπρεπές, lex. Greg. 159. 16 ἄ.· ἄκαιρον **1210** Cyr. (vgAS) αωτ 4/6 ἄ.· ἄνθος, sim. Hsch. α 8998; Ael. D α *208 ἄ.· κόσμος, στέφανος

1205 συνάφια (h.e. -εια) Ph. **1206** ἀψιμισία Su. ἀψιμαχία EM Bk.^{V} **1208** -ον· -ον C (Hsch.) **1209** ἄχαρι Cyr., Hsch. | ἄκαιρον om. Σ′′′ **1210** στέφανος om. C

B

Ba 178

K **1** βαβαί· θαυμαστικὴ φωνή. (BCD Su. β 5 Ph. β 3)
K **2** βαγεύει· πλανητεύει. (BCD Su. β 13 Ph. β 13)
K **3** βάδην· περιπάτῳ ἐρχόμενος. (BCD Su. β 16 Ph. β 15)
K **4** βάθρον· θεμέλιον. καὶ βάθρα· ἀγάλματα. (BCD Su. β 30 Ph. β 20 Et. Gen. [?ϱ])
K **5** βαθύγλωσσοι· ἐλλόγιμοι, εὔγλωττοι. (BCD Su. β 32 Ph. β 21)
K **6** βαθυδίνης· ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα. (BCD Su. β 33 Ph. β 22)
K+ **7** βαθυπέπλων· μεγάλων, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. (BCD Su. β 36 Ph. β 24)
K **8** βαθυλήϊον· σιτοφόρον πεδίον. (BCD Su. β 35 Ph. β 23)
K **9** βαθύσχοινον· ὑψηλὰς σχοίνους φέροντα. (BCD Su. β 41 Ph. β 25)
K **10** βάκηλος· μέγας μέν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. (BCD Su. β 46 Ph. β 29 Et. Gen. [ϱ] sch. Luc. 209. 14)
11 βακτηρεύειν· ⟨ ⟩. (Σ′: B Su. β 48 Ph. β 30)
12 βαμβαίνοντες· τοῖς χείλεσιν ἠχοῦντες. (Σ′′′: B Ph. β 55)
K **13** βακχεύων· μαινόμενος. (BD Su. β 54 Ph. β 35)
K **14** βαλάντιον· μάρσιππος. (BCD Su. β 67 Ph. β 37)

---

2 ∗ **3** N 516, etc. **5** ∗ **6** Y 73 +, al. **7** ∗; βαθύπεπλον Nonn. Dion. 48. 418, Quint. Smyrn. 13. 552 **8** Σ 550 v. l. **9** Δ 383, al. **10** Men. fr. 368, al. **11** ∗; βακτηρεύοντες Greg. Naz. PG 36. 645. 47 **12** Bas. Caes. ep. 207. 1; βαμβαίνοντος ACO 1. 1. 7. 133. 10, -οντι Nonn. Dion. 21. 342 **13** Eur. Ba. 76, al.

---

1 Cyr. (gAS) βαβ 1/3, Hsch. β 2 **2** Cyr. (vgA) βαγ 1/8 **3** Cyr. (g) βαδ 1; Cyr. (AS) βαδ 6 β.· περιπάτῳ (-ως S) ἐρόμενον, Hsch. β 31 β.· περιπάτῳ ἔρχομαι **4** Cyr. (vgAS) βαθ 1/15 βάθρων· θεμελίων, Hsch. β 45 βάθρων· θεμελίων ἢ ἀγαλμάτων; Cyr. (gA) βαθ 11/24 βάθρα· ἀγάλματα **5** Cyr. (g) βαθ 10; Cyr. (AS) βαθ 19, Hsch. β 53 β.· ἐλλόγιμοι, Cyr. (v) βαθ 9 βαθυγλώσσους· εὐγλώττους, ἐλλογίμους **6** Cyr. (AS) βαθ 16, Hsch. β 54 (+); Cyr. (vg) βαθ 4 β.· ἐν βάθει τὰ ῥεύματα ἐχούσης **7** Cyr. (g) βαθ 14 β.· μεγάλων **8** Cyr. (gA) βαθ 7/17, Hsch. β 60 **9** Cyr. (g) βαι (sic) 4 β.· ὑψηλὰς σχοίνους φέρον **10** Cyr. (vg) βακ 5; Cyr. (A) βακ 16 β.· ὁ μέγας ἢ ἀνόητος ἢ γυναικώδης ἢ ἀνάρχης, Hsch. β 106 β.· ὁ μέγας ἢ ἀνόητος … γυναικώδης **13** Cyr. (vgAS) βακ 2/9, Hsch. β 121 βακχεύοντες· μαινόμενοι **14** Cyr. (AS) βαλ 19, Hsch. β 134

---

1 ἡ φωνή Ph. **3** περιπάτῳ Su. Ph. -ῶ CD -ῶν B | ἐρχόμενος om. C **4** βάραθρα Ph. Et. Gen., om. C **7** ἐκ τῶν παρακολουθούντων Ph., om. C **9** βαθυσχοίνου B | σχοίνας B | φέρον Su. (v. l.) (Cyr.) ἔχοντα C **11** interpr. στηρίζεσθαι hab. Su. **12** interpr. om. B **13** βακχεῖον B **14** βαλλάντιον Su. (A) (Cyr.) | μάρσιπος D Su.

15 βαλαντιοτόμος· ὁ κλέπτης. (BCD Su. β 68 Ph. β 43) K
16 βαλβίς· βάσις ταπεινή, ἢ ἀφετηρία καὶ καμπτός. (BCD Su. β 69 Ph. β 42 Et. Gen. [ϱ]) K
17 βαλιάν· κατάστικτον. (BCD Ph. β 46) K
18 βαλμός· στῆθος. (BCD Su. β 85 Ph. β 45) K
19 βάναυσος· πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. (BCD Su. β 92 Ph. β 56 Et. Gen. [ϱ]) K
20 βάραθρον· τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται. (BCD Su. β 100 [+], Ph. β 57 Et. Gen. [ϱ])
21 βάρβιτον· ψαλτήριον, κιθάρα. (BCD Su. β 110 Ph. β 62 Et. Gen.) K
Ba 179 **22** βάρεις· πλοῖα, τείχη, στοαί, αὐλαί, πύργοι, σφῦραι. (BCD Su. β 114 Ph. β 64 EM 188. 31) K
23 βαρύμηνις· μνησίκακος. (BCD Su. β 130 Ph. β 65) K
24 βάσιμος· πορευτική. (Σ′ : B Su. β 165 Ph. β 79 [+]) K
25 βαρυπήμων· ἄθλιος, βεβαρημένος, κακός. (BCD Su. β 133 Ph. β 66) K
26 βασιλίς· ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς καὶ βαλανὶς ἡ τοῦ βαλανέως. (BCD Su. β 162 Ph. β 72 Et. Gen.) K
27 βασκαίνει· μέμφεται. (BCD Ph. β 82) K
28 βασμοί· βαθμοί. (BCD Su. β 170 Ph. β 87) K
29 βάσσαρος· ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον (4. 192. 2). (BCD Su. β 142 Ph. β 84 Et. Gen.) K
30 βατός· βάσιμος τόπος. (BCD Su. β 184 Ph. β 90) ?K+

---

15 ∗ **17** Eur. Hec. 90 **18** ∗ **25** ∗ **28** ∗; βασμῶν Luc. 69. 221

---

15 Cyr. (vgAS) βαλ 2/16, Hsch. β 161 (Phryn. P. S. fr. *296) **16** Cyr. (vg) βαλ 12 (ταπεινή om. v) **17** Cyr. (gAS) βαλ 1/14, Hsch. β 143 (+); sch. Eur. Hec. 90 βαλίαν· γράφεται καὶ βαλιά καὶ βαλία. διαφέρει δέ· βαλία μὲν γὰρ λέγεται ἡ ταχεῖα παρὰ τὸ λίαν βαίνειν, βαλιὰ δὲ ἡ κατάστικτος καὶ φολιδωτός **18** Cyr. (vgAS) βαλ 5/23, Hsch. β 169 **19** Cyr. (vg) βαν 4 (ad fin. add. λέγεται); Cyr. (A) βαν 6 (ad πυρός); cf. Bk.^{v} 222. 20 βάναυσοι· κυρίως οἱ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενοι. βαῦνοι γὰρ λέγονται αἱ κάμινοι …, Hsch. β 186 βαναυσία· πᾶσα τέχνη διὰ πυρός· κυρίως δὲ ἡ περὶ τὰς καμίνους. καὶ πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς ἢ χρυσοχόος βάναυσος **21** Cyr. (vg) βαρ 6; Cyr. (A) βαρ 25 β.· ψάλτηριον **22** Cyr. (vg) βαρ 3 (αὐλαί ad fin.); Cyr. (S) βαρ 29 βαρις· ὀξυτόνως πλοῖον, βαρυτόνως δὲ τεῖχος ἢ οἰκία μεγάλη ἢ στοὰ ἢ πύργος …, Hsch. β 232 βᾶρις· πλοῖον ἢ τεῖχος ἢ στοὰ ἢ πύργος **23** Cyr. (g) βαρ 4, βαυ (sic) 1 **24** Cyr. (vAS) βασ 2/14; Hsch. β 286 βάσιμον· … πορευτικόν **25** Cyr. (gAS) βαρ 7/19 **26** Cyr. (vg) βασ 10 **27** Cyr. (vgAS) βασ 1/13 (+), Hsch. β 290 (+), Bk.^{v} 229. 19 (+) **28** Cyr. (g) βασ 3; Cyr. (AS) βασ 20, Hsch. β 303 βασμός· βαθμός **29** Cyr. (vg) βασ 12; Cyr. (AS) βασ 25, Hsch. β 306 β.· ἀλώπηξ **30** Cyr. (vg) βατ 1 β.· βάσιμος … , Cyr. (AS) βατ 12 βάτον· βάσιμον …, Hsch. β 336 β.· διαπεράσιμος τόπος

---

15 βαλλαντιοτόμος Su. (A) | ὁ om. D Su. Ph. (Cyr. (vg)) **16** ἡ ἀφετηρία καὶ ὁ καμπτός Su. Et. Gen. **18** βαθμός B **19** ὁ διὰ C | βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος om. C **22** τείχη, πλοῖα EM | σφαῖραι Su. EM, om. B Et. Parv., φροῦραι d'Arnaud **25** κακός om. C κακοῖς Cyr.(Br) (Alpers, Cyrill 34 adn.) (ut coni. Kuster) **30** ὁ βάσιμος τόπος Su.

K **31** βάτταλος· βδελυρός, αἰσχρός. (BCD Su. β 177 Ph. β 96 Et. Gen. [ϱ])
K **32** βατταρισμοί· φλυαρίαι. (BCD Su. β 180 Ph. β 100)
K **33** βαῦνος· ἡ κάμινος. (BCD Su. β 194 [+] Ph. β 107 Et. Gen.)
34 βδέλλεται· ἀμέλγει. (BCD Su. β 198 Ph. β 110)
K **35** βδέννυσθαι· ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν. (BCD Su. β 207 [+] Ph. β 113)
K **36** βεβηκός· ἀσφαλές. (BCD Su. β 219 Ph. β 117)
K **37** βέβηλος· ἀκάθαρτος ἢ ἀμύητος. (BCD Ph. β 118 Et. Gen.)
K **38** βέβριθε· βαρύνεται. (BCD Su. β 221 Ph. β 120)
K **39** βεβριθυῖα· βαρεῖα, ἰσχυρά. (BCD Su. β 222 Ph. β 121)
K **40** βέβρυχεν· ἠχεῖ. (BCD Su. β 223 Ph. β 122)
K+ **41** βεβυσμένα· λαθραῖα ἢ πεπρωμένα. (BCD Su. β 224 Ph. β 123)
K **42** βέλος· τραῦμα. (BCD Ph. β 124)
ApS+K **43** βηλός· βαθμὸς θύρας. ἢ οὐρανός. (BCD Su. β 256 Ph. β 133 Et. Gen.)
44 βίολα· πέδιλα, ὑποδήματα. (BCD Su. β 291 Ph. β 141)
K **45** βιβάζει· συζευγνύει, ὀχεύει. (BCD Su. β 272 Ph. β 138)
K+ApS+ **46** βιοτὴ καὶ βίοτος· ζωή. καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. καὶ ἡ οὐσία. (BCD Su. β 297 Ph. β 144)
K **47** βιῶναι· ζῆσαι. (BCD Su. β 300 Ph. β 146 Et. Gen.)
K **48** βιώνης· ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. (BCD Su. β 301 Ph. β 148) Ba 180

---

31 ∗ **32** ∗ **33** ∗ **34** ∗ **35** ∗ **38** Π 384, al. **39** Φ 385, al. **40** P 264, al. **43** ∗; -οῦ A 591+ **44** ∗ **45** ∗ **46** δ 565, ε 394 +, etc. **47** K 174, etc. **48** ∗

---

31 Cyr. (g) βατ 8 **32** Cyr. (vg) βατ 11; Cyr. (AS) βατ 13, Hsch. β 347 βατταρισμοῖς· φλυαρίαις **33** Cyr. (gAS) βασ (sic) 11, βαυ 2; Ael. D. β 11 (+) **34** cf. Cyr. (AS) βδε 15 β.· ἀμέργεται, Hsch. β 376 βδάλλει· ἀμέλγει **35** Cyr. (g) βδε 4; Cyr. (AS) βδε 17, Hsch. β 394 βδύνεσθαι· κενοῦσθαι κοιλίαν **36** Cyr. (gAS) βεβ 3/26, Hsch. β 410 **37** Cyr. (vg) βεβ 7 (+); Hsch. β 413 β.· … ἀμύητος, Tim. βέβηλοι· ἀμύητοι **38** Cyr. (gS) βεβ 12/48, Hsch. β 435 β.· βεβάρηται **39** Cyr. (g) βεβ 10; Cyr. (AS) βεβ 34, Hsch. β 436 βεβριθυῖαι· βαρεῖαι, ἰσχυραί, sch. D Φ 385 β.· βαρεῖα … **40** Cyr. (g) βελ (sic) 4, sch. D ε 412 (+); Cyr. (AS) βεβ 33 βεβρύχεις· … ἠχεῖ, Hsch. β 442 β.· ἤχησεν **41** Cyr. (g) βεβ 6 β.· πεφραγμένα, Cyr. (AS) βεβ 25 βεβυσμένη· πεπληρωμένη, Hsch. β 447 βεβυσμένη· πεπληρωμένη, πεφραγμένη **42** Cyr. (g) βελ 6, Hsch. β 497 **43** Ap. Soph. 51. 15 β.· ὁ τῆς θύρας βαθμός, Cyr. (vgA) βηλ 3/6 βηλοῦ· βαθμοῦ, Cyr. (S) βηλ 9 βηλοῦ· οὐρανοῦ ἢ βαθμοῦ βατῆρος, Hsch. β 558 β.· οὐρανός … **45** Cyr. (vgAS) βιβ 1/4; Ael. D. β 14; Hsch. β 595 β.· ὀχεύει **46** Cyr. (g) βιο 2, sch. D δ 565 βιοτή· ζωή, Cyr. (A) βιο 6, 13, Hsch. β 619, sch. D ε 394 βίοτος· ζωή, Ap. Soph. 51. 18 βίοτος· ἡ ζωὴ καὶ τὰ πρὸς τὴν ζωήν **47** Cyr. (gSn ap. Latte), Hsch. β 643, sch. D K 174 (+); cf. Cyr. (S) βιω 2 βιῶ· τὸ ζῶ **48** Cyr. (gAS) βιω 1/6, Hsch. β 641

---

33 ἡ om. CD (Cyr.(AS)) **34** βδέλεται Ph. βδέλλυται B | ἀμέλγεται Ph. (cf. Cyr.) **35** βδέννυσθαι C Ph. | κοίλην C **37** ἢ om. C **41** πεπ⟨λη⟩ρωμένα Kuster (cf. Cyr.) post **42** gl. 37 repetit B **43** ἢ om. C ὁ Et. Gen. **44** βῆλα Dindorf **45** συζευγνύει CD (Cyr.) (ut coni. Maas) συζεύει B Su. Ph. συζυγεῖ Erbse **46** ἡ om. C

49 βιώτω· ζησάτω. (BCD Su. β 305 Ph. β 147 Et. Gen.) Hom
50 βλαισός· παραλυτικός. (BCD Su. β 327 Ph. β 149 Et. Gen. [ϱ]) K
51 βλᾶκα· εὐήθη καὶ μωρόν, ἀπό τινος ἰχθύος ὁμοίου ὀλούρῳ, ὃς οὕτως ἐστὶν ἄχρηστος ὡς μηδὲ κύνα χρᾶσθαι αὐτῷ. (BCD)
52 βαλανάγρα· ἡ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δέ ἐστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. (BCD Su. β 61 [+] Ph. β 36 Et. Gen. [ϱ]) K+
53 βλακάς· μωρός τις, μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρῖναι. (BCD Su. β 315 [fin.] Ph. β 151) K
54 βλακεία· ὑπεροψία, μωρία. (BD Su. β 317 Ph. β 152) +K
55 βλακεύει· μαλακίζεται. (BD Su. β 316 Ph. β 154) K
56 βλάξ· μωρός. (BD Su. β 314 [+] Ph. β 160) K
57 βληχήματα· φωναὶ προβάτων. (BCD Su. β 336 Ph. β 166) K
58 βληχρόν· ἀσθενές. (BCD Su. β 340 [+] Ph. β 167 Et. Gen. [ϱ]) K
59 βλιμάζων· ἀποστάζων τοῦ μέλιτος. (BCD Su. β 341 Ph. β 171 Et. Gen.) K
60 βλοσυρός· καταπληκτικός, φοβερός. | σεμνός, ἀξιωματικός. | γενναῖος μετ᾽ εὐειδίας, καταπληκτικός. †φανερόν ἀκάθαρτον†. (BCD Su. β 347 Ph. β 177 Et. Gen. | Σ′: B Su. Ph. | Σᵇ: B) K+
61 βλωθρά· χλωρά, ἁπαλή, εὐαξής. (BCD Su. β 348 Ph. β 179) K

---

49 Θ 429, al. **50** VT (al.) Lev. 21. 18; βλαισοί Xen. Equ. 1. 3, al. **52** ∗ **53** ∗ **58** Nic. Ther. 446, al. **59** ∗ **61** ∗; βλωθρή N 390 +, al.

---

49 sch. D Θ 429; Cyr. (A) βιω 5 β.· ζήτω, Hsch. β 644 **50** Cyr. (vg) βλα 4 (+), Hsch. β 697; Cyr. (AS) βλε 3 βλεσός· παραλυτικός **51** cf. Paus. Attic. β 10 (ap. Σ′′ [Su. β 315 Ph. β 150 Et. Gen. (ϱ)], al.) β.· τὸν εὐήθη καὶ ἀνόητον, εἴρηται δὲ ἀπό τινος ἰχθύος ὁμοίου σιλούρῳ, ἀχρήστου δὲ ὄντος (οὕτως Su. v. l.) ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ χρᾶσθαι …, Hsch. β 671 **52** Cyr. (p) βαλ 29 β.· ἡ κλείς, Hsch. β 144 β.· κλείς; Bk.ᵛ 220. 29 β.· ἡ κλείς. ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ τὰς βαλάνους ἀγρεύειν **53** Cyr. (vg) βλα 1 (+); Cyr. (A) βλα 10 βλᾶκα· μῶρον τὸν μὴ εἰδότα κρῖναι τὰ πράγματα **54** Cyr. (gS) βησ (sic) 6, βλα 17 β.· μωρία (…) **55** Cyr. (AS) βλα 8 (+), Hsch. β 667 (+) **56** Cyr. (S) βλα 17, Hsch. β 671; Cyr. (AS) βλα 10 βλᾶκα· μωρόν **57** Cyr. (vg) βλη 1 βλήχημα· φωνὴ προβάτων (-ου g); Cyr. (AS) βλη 4 β.· βοαὶ προβάτων, Hsch. β 729 β.· βοαὶ προβατώδεις **58** Cyr. (AS) βλη 7, Hsch. β 733; Cyr. (vg) βλη 3 β.· ἀσθενῆ **59** Cyr. (g) βλι 1 **60** Cyr. (v) βλο 1 β.· καταπληκτικός, Cyr. (g) βλο 2 βλοσυρόν· καταπληκτικόν, φοβερόν, Hsch. β 755 βλοσυρόν· φοβερόν, καταπληκτικόν, sch. D H 212 βλοσυροῖσι· καταπληκτικοῖσι **61** Cyr. (g) βλω 2 β.· χλωρά, ἁπαλή, Cyr. (AS) βλω 5, Hsch. β 759 βλωθρή· εὐαξής

---

50 βλεσός Ph. (Hsch.) **51** ὀλούρῳ B τῷ ἐλλούρῳ (C)D σιλούρῳ Bachmann (cf. Paus. Att. β 10) | οὕτως D οὗτος BC | αὐτόν C **53** Βλακᾶς Theodoridis | πρόβατα C | διακρίνειν Cyr.(vg) **54** βλακία BD | μωρία, ὑπεροψία B **55** βλακεύεται B Ph. **57** φωνὴ D Ph. (Cyr.(vg)) φωνήματα B | duo gl. fuisse, βληχή· φωνὴ πρ. et βληχήματα· φωναὶ πρ., coni. Theodoridis **59** τὸ μέλι τοῦ κηρίου recte Su. **60** εὐηθείας Bachmann | φανερὸν ἀκάθαρτος Bachmann **61** βλώθρη Su. (cf. Cyr. (AS), Hsch.) | χωρα BCD Ph.

κ **62** βοηδρομεῖν· μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. (BCD Su. β 356 [+] Ph. β 183 Et. Gen.)
ApS+ **62a** βοήν· μάχην, καὶ μεγάλην φωνήν. (D Su. β 363 Ph. β 185)
κ **63** βολίς· βέλος, ἀκόντιον, λογχάριον. (BCD Su. β 365 Ph. β 199)
κ+ **64** βόμβησε· ἐψόφησέ πως. (B(C)D Su. β 373 Ph. β 210)
⟨κ⟩ **64a** βόμβος· ψόφος τις. (D Su. β 372 [fin.] Ph. β 209 Et. Gen.)
κ **65** βομβύλιος· ζῷον ἢ τὸ βησίον λεγόμενον. (BCD Su. β 375 [+] Ph. β 205)
κ **66** βόμβυλον· σκεῦος στρογγυλοειδές. (BCD Su. β 377 Ph. β 207)
κ **67** βόμβυξ· βοοβοσκός. (BCD Su. β 378 Ph. β 208)
κ **68** βορᾶς· βρώσεως ἢ τροφῆς. (BCD Su. β 390 Ph. β 213)
κ **69** βορόν· βρωτικόν. (B(C)D Su. β 397 Ph. β 216)
κ **70** βόσιν· τροφήν. (BCD Su. β 398 Ph. β 217) Ba 181
κ **71** βοτά· βοσκήματα. (BCD Su. β 404 Ph. β 218 sch. Plat. Menex. 237 d)
κ **72** βοτῆρες· ποιμένες. (BCD Su. β 405 Ph. β 219)
73 βοτός· τροφὴ ἢ βοσκή. καὶ βροτός· ὁ ἄνθρωπος. (BCD Su. β 407 Ph. β 220)
κ **74** βοτρυδόν· ἐπαλλήλως ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς αἱ ῥᾶγες τῶν βοτρύων. (BCD Su. β 408 Ph. β 223)
κ **75** βουκολήσας· ἀπατήσας. (BCD Su. β 420 Ph. β 227)
75a βουλεύσεως· οὕτως ᾽Αθήνησιν ἐλέγετο ἔγκλημα τὸ ἐπι⟨βε⟩βουλευκέναι θάνατον. (D)

---

62 Eur. Or. 1510 +, al. **62a** B 408 +, etc. **63** LXX Zach. 9. 14, al. **64** N 530 +, al. **64a** Plat. Prot. 316 a, al. **65** Ar. Vesp. 107 | Luc. 46. 7, al. **66** ∗ **67** ∗ **70** T 268, al. **72** Eur. Rhes. 271, al.; βοτῆρας o 504, al. **73** ∗ | Γ 223 +, etc. **74** B 89, al.

---

62 Cyr. (vgS) βοη 2/4, Hsch. β 773 **62a** Ap. Soph. 52. 21 β.· τὴν μάχην **63** Cyr. (vg) βολ 1; Cyr. (S) βολ 4 β.· βέλος, ἀκόντιον, Hsch. β 782 β.· βέλος, λόγχη, ἀκόντιον **64** Cyr. (gS) βομ 2/6, Hsch. β 790 β.· ἐψόφησε, Ap. Soph. 52. 23 β.· ποιῶς ἐψόφησε **64a** Hsch. β 792 β.· … ψόφος, Cyr. (P ap. Latte) (? al. cas.) **65** Cyr. (g) βορ (sic) 3 (+) **66** Cyr. (g) βομ 3 **67** Cyr. (g) βομ 4 β.· ζῷον νῆθον βομβύκην, Cyr. (S) βομ 9 β.· ζῷον ἀφ᾽ οὗ τὰ βομβύκινα νήματα γίνεται ἢ ἦχος μυίης ἢ συριγμὸς τικτούσης; Cyr. (vg) βοο 1 βοονόμος· βοοβοσκός **68** Cyr. (S) βορ 13 β.· βρώσεως, Cyr. (vg) βορ 1 βοράν· βρῶσιν, τροφήν, Hsch. β 811 βορά· … βρῶσις … τροφή **69** Cyr. (g) βορ 4 (+), Hsch. β 828 **70** Cyr. (g) βοτ (sic) 2; Cyr. (S) βοσ 6 (+) **71** Cyr. (g) βοω (sic) 19, Hsch. β 852 (+) **72** Cyr. (vgS) βοτ 1/10; Hsch. β 854 βοτῆρα· ποιμένα **74** Cyr. (g) βοω (sic) 3; Ap. Soph. 52. 24, Hsch. β 859 β.· ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυες τὰς ῥᾶγας ἔχουσιν πυκνάς **75** Cyr. (g) βου 8; Cyr. (S) βου 27 βουκολῶν· ἀπατῶν **75a** Hsch. β 925 β. ἔγκλημα· τὸ ἐπιβεβουλευκέναι θάνατον (Alberti: -ου) οὕτως ᾽Αθήνησιν ἐλέγετο

---

62 παραγίνεται CD **64** βόμβησεν Su. Ph. (Cyr.) | ἐψόφησεν ἔπος Ph. **65** βομβύλιον Ph. | τὸ om. B **66** βόμβυλος Ph. **67** βόμβρυξ B | βοσκός C | βόμβυξ· ⟨ex Hsch. β 803.⟩ βοοβοσκός· ⟨ex Hsch. β 809–10.⟩ Conomis, sed potius βόμβυξ· ⟨ζῶον … . βοονόμος·⟩ βοοβοσκός (cf. Cyr.) **68** ἢ] καὶ C **69** -ῶν· -ῶν (C)D **73** βοσκὴ καὶ τροφή C **74** ἐπαλλήλας Su. -ους Ph. | ἢ BD | ὡς – fin. om. B | αἱ om. Su. Ph. | ῥόγες D

76 βουληφόρος· πρόβουλος, ἀρχίβουλος, ἡγεμών, ἄρχων. (BCD Su. β 438 Ph. β 231 Et. Gen. [ϱ]) K+
77 βούλιμος· ἡ ἐπιτεταμένη λιμός. (BCD Su. β 441 Ph. β 235) K
78 βουλυτός· ἡ δειλινὴ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. (BCD Su. β 444 Ph. β 236 Et. Gen.) ApS
79 βούπαις· ὁ νέος, ἐφῆλιξ, βουκόλος. (B(C)D Su. β 453 Ph. β 237) K+
80 βουπλήξ· πέλεκυς, μάστιξ, βούκεντρον. (BCD Su. β 455 Ph. β 238) K
81 βούσταθμον καὶ βουστάδιον· βοοστάσιον. (BD Su. β 465 Ph. β 241) K
82 βούτας· βοονόμος. (BD Su. β 469 Ph. β 242)
83 βουτύπος· βοοθύτης. ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει. (BCD Su. β 472 Ph. β 247)
84 βοώμενον· ἐπικαλούμενον. (BCD Su. β 383 Ph. β 251) K
85 βοῶπις· μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος. (BCD Su. β 385 Ph. β 253) K
86 Βοώτης· ἄστρον πλησίον τῶν Ἄρκτων. ὁ δ᾽ αὐτὸς καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται. (BCD Su. β 386 Ph. β 254) K
87 βραβεῖον· ἐπινίκιον, ἀμοιβή. (BCD Su. β 510 Ph. β 251) K
88 βραβεύει· ἐπιψηφίζεται, διανέμει. (BCD Su. β 509 Ph. β 256 EM 210. 55) K
89 βραβευτής· διοικητής, κριτής, ὁριστής. (BCD Su. β 510 Ph. β 258 (Et. Gen.)) K
90 βράσσει· ζέει, ἀναβάλλει. (BCD Su. β 518 Ph. β 261) K
91 βραχυμυθίας· βραχυλογίας. (BCD Su. β 525 Ph. β 266) K

---

76 A 144 +, al. **78** Ar. Av. 1500, al.; βουλυτόν Π 779, etc. **79** Ar. Vesp. 1206 | ∗ **80** ∗; βουπλῆγι Z 135, al. **81** ∗; βουστάθμους Eur. Hel. 359, al. | ∗ **82** Eur. Hec. 646, al. **83** Ap. Rh. 2. 91 +, al. **85** A 551 +, al. **86** Arat. 1. 608; Βοώτην ε 272 | Arat. 1. 92, al. **90** Nic. Alex. 359, al. **91** ∗

---

76 Cyr. (S) βου 32 β.· πρόβουλος (+) **77** Cyr. (vgS) βου 3/33 (Phryn. P. S. fr. *298) **78** Ap. Soph. 52. 5; cf. Moer. β 19 β.· ἡ ὥρα τῆς τῶν βοῶν λύσεως **79** Cyr. (vgS) βου 4/35, Hsch. β 947 β.· νέος, ἐφῆλιξ (+) **80** Cyr. (vgS) βου 18/36; Hsch. β 953 β.· μάστιξ, πέλεκυς, βουκόπος (Dindorf: βουσκόπος), sch. D Z 135, Ap. Soph. 52. 7 βουπλῆγι· τῷ πελέκει … οἱ δὲ μάστιγι …, Paus. Attic. β *15 β.· βούκεντρον **81** Cyr. (vg) βου 12 βούσταθμον· βοοστάσιον **82** cf. Cyr. (S) βου 42, Hsch. β 988 β.· βουκόλος **83** cf. Hsch. β 998 βουτύπον· βουθύτην; Cyr. (S) βου 47, Hsch. β 999 β.· ὁ βοῦν καταβάλλων πελέκει (om. Hsch.); sim. Ph. β 248 = Et. Gen., sch. Ap. Rh. 2. 91 **84** Cyr. (g) βοω 2 **85** Hsch. β 1016 (+); Cyr. (vg) βοω 1, Ap. Soph. 52. 9 β.· μεγαλόφθαλμος (…), Cyr. (S) βοω 8, sch. D A 551 β.· εὐόφθαλμος **86** Cyr. (g) βοω 4 (+); sch. D ε 272 ὁ Βοώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται … **87** Cyr. (vgAS) βρα 3/16, Hsch. β 1021 (+) **88** Cyr. (g) βρα 2 (+); Cyr. (S) βρα 29 β.· ἐπιψηφίζεται (+) **89** Cyr. (vgA) βρα 10/25 **90** Cyr. (gAS) βρα 11/24, Hsch. β 1050 **91** Cyr. (vgA) βρα 15/27

---

76 ἡγεμών, ἄρχων om. B Su. **77** ὁ ἐπιτεταμένος CD **78** ἡ δειλινή, ἡ ὁψία Ap. Soph. **79** ἀφῆλιξ Hsch. **80** μάστιξ om. D **81** τὸ βοοστάσιον Su. **83** βουθύτης Su. (v. l.) | ὁ – fin. om. C | πελέκει Su. (v. l.) πέλεκι D πέλυκι B Su. (pler.) Ph. **85** εὐόφθαλμος om. BC εὐόμματος D **87** ἐπινίκιος D Su. Ph. (Cyr.)

K **92** βραχυτελῆ· σύντομον, μικρόν. (BCD Su. β 526 Ph. β 267)
K **93** βρέμει· ταράσσει, ἠχεῖν ποιεῖ. (BCD Su. β 531 Ph. β 269 Et. Gen. Bk.^{V} 222. 33)
94 βρενθύεσθαι· διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. (BCD Su. β 532 Ph. β 270 (Et. Gen.) Bk.^{V} 223. 1 lex. Αἰμ. β 1)
K **95** βρενθυόμενος· ἐπαιρόμενος, μέγα φρονῶν. (BCD Su. β 532 Ph. β 271 (Et. Gen.) Bk.^{V} 223. 3) Ba 182
K **96** βρέτας· εἴδωλον, ἄγαλμα. (BCD Su. β 534 Ph. β 272 Bk.^{V} 223. 4 [+])
K **97** βρέγμα καὶ βρεγμόν· τὸ ὑπερμετώπιον μέρος. (BCD Su. β 529 Ph. β 268 Et. Gen. [ρ])
K+ **98** βριαροί· βαρεῖς, ἄγριοι, στερεοί, φοβεροί. (BCD Su. β 538 Ph. β 274 Bk.^{V} 223. 6)
K **99** βριθομένη· βαρουμένη διὰ πλῆθος ὧν ἔφερεν. (BCD Su. β 539 Ph. β 275 Bk.^{V} 223. 7)
K **100** βρίθων· εὐθηνῶν ἢ βαρῶν. (BCD Su. β 542 Ph. β 276 Bk.^{V} 223. 8)
K **101** βριμάζων· τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ. (BCD Su. β 543 Ph. β 279)
K **102** βρόγχος· καταπότης. ὁ λάρυγξ. (BCD Su. β 546 Ph. β 281)
K **103** βροτοειδέσιν· ἀνθρωπίναις. (BCD Su. β 552 Ph. β 284)
K **104** βροτόεντα· ᾑμαγμένα. (BCD Su. β 551 Ph. β 285)
K **105** βροτός· φθαρτὸς ἄνθρωπος. (BD Su. β 555 Ph. β 286)
K **106** βρύει· ἀνθεῖ. (B(C)D Su. β 569 Ph. β 292)

---

92 LXX Soph. 15. 9, al. **93** Δ 425, etc. **94** Luc. 46. 24, al. **97** | ∗ **98** Nonn. Dion. 28. 172, al. **99** Θ 307, al. **100** Eur. Pho. 1557, al. **101** ∗ **103** ∗ **104** Z 480 +, al. **105** Γ 223 +, etc. **106** P 56, etc.

---

92 Cyr. (vg) βρα 7; Cyr. (AS) βρα 23, Hsch. β 1079b β.· μικρόν **93** Cyr. (g) βρε 6; Hsch. β 1088 β.· ἠχεῖ … ταράσσει …, Cyr. (AS) βρε 11 β.· ταράσσει **94** cf. Hsch. β 1101 β.· θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι … προσποιεῖσθαι **95** Cyr. (vg) βρε 2, Hsch. β 1100 βρενθύεται· μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται; Cyr. (AS) βρε 9 βρενθύεται· μεγαλοφρονεῖ **96** Cyr. (vg) βρε 1, Bk.^{V} 223. 4; Cyr. (S) βρε 8 β.· εἴδωλον …, Hsch. β 1108 β.· … εἴδωλα **97** Cyr. (vgAS) Cyr. (g) βρε 7 βρέχμα καὶ βρεχμός· τὸ ὑπὲρ μετωπίου (-που Drachmann) μέρος **98** Cyr. (vg) βρι 7 β.· βαρεῖς, ἰσχυροί, ἄγριοι, Hsch. β 1131 β.· βαρεῖς, ἰσχυροί; Cyr. (AS) βρι 14 βριαρός· βαρύς, ἰσχυρός, ἄγριος **99** Cyr. (g) βρι 3; sch. D Θ 307 β.· βαρουμένη **100** Cyr. (g) βρι 5 (+) **101** Cyr. (vgAS) βρι 6/11, Hsch. β 1158 **102** Cyr. (g) βρο 2; Cyr. (S) βρο 17, Hsch. β 1180 β.· ὁ λάρυγξ, ὁ καταπότης **103** Cyr. (g) βρο 3 **104** Cyr. (gS) βρο 4/19, Hsch. β 1197, sch. D Z 480 **105** Cyr. (gAS) βοω (sic) 6, βρο 10, Hsch. β 1204 (+) **106** Cyr. (g) βρυ 1, Hsch. β 1233 (+)

---

93 ἦχον C **94** ἢ προσποιείσθαι. ἢ ὀργίζεσθαι D, om. C **95** ἐπαιρόμενος ad fin. B | μεγαλαφρονῶν B (cf. Cyr.) **99** βαρυνομένη CD | φέρει Cyr.

107 βρυάζει· πάλιν τρυφερῶς διάκειται, θάλλει, εὐφραίνεται. (BCD Su. β 567 Ph. β 290) +K

108 βρυγμός· τρισμὸς ὀδόντων ἢ μύλων ἀκόνησις. (BCD Su. β 568 Ph. β 291 Et. Gen.) K

109 βρύχιος· βυθιζόμενος ὕδατι. (Σ′: B Su. β 579 Ph. β 299) K+

110 βρυώδης· δυσώδης. (BCD Su. β 575 Ph. β 300) ⟨K⟩

111 βρωμᾶσθαι· ὀγκᾶσθαι. (BCD) K

112 βρώμης· βρώσεως, τροφῆς. (BCD Su. β 564 Ph. β 302) K

113 βρωτόν· βρῶσιν, τροφήν. (B(C)D Su. β 565 Ph. β 305) K

114 βύας ὤφθη καὶ βύαι ὤφθησαν· Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς (40. 47. 2, 40. 17. 1) ἐν τέρατος λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτα ἐπιφαίνεσθαι πολλάκις λέγει. σημαίνει δὲ συμφοράς. (BCD Su. β 585 Ph. β 306)

115 βύβλον· πάπυρον. (BCD Su. β 587 Ph. β 309) K

116 βύζην· ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως, πεπληρωμένως. (BD Su. β 589 Ph. β 310) K

117 βύουσι· σφαγίζουσι. | φράττουσι. (Σ^{b}: B | BCD Su. β 592 Ph. β 312) |K

118 βυσσόν· βάθος. (Σ′: B Su. β 598 Ph. β 316 Et. Gen.) K

Ba 183 **119** βυρσοδέψης· σκυτοτόμος, ὁ τὰς βύρσας θεραπεύων. (BCD Su. β 594 Ph. β 313) K

120 βυσσοδομοῦντες· ἐκ βάθους σκεπτόμενοι. (BCD Su. β 597 Ph. β 315) K

---

107 ∗; βρυάζεις Aesch. Supp. 878, -ειν Plut. Mor. 1098B **109** ∗ **111** Procop. Arc. 3. 11. 1 **112** ϰ 177 +, al. **118** Ω 80, etc. **119** Orig. ap. Epiphan. Ancor. 62. 3; βυρσοδέψην Ar. Equ. 44, al. **120** ∗

---

107 Cyr. (vg) βρυ 2 β.· εὐφραίνεται, θάλλει …; Cyr. (AS) βρυ 8, Hsch. β 1220 β.· θάλλει … **108** Cyr. (vg) βρυ 3; Hsch. β 1229 β.· … ἢ ἀκόνησις μύλων ἢ τρισμὸς ὀδόντων; Cyr. (AS) βρυ 9 β.· ὅτε τις τρίζει τοὺς ὀδόντας ἢ ἀκόνησις μύλων **109** Cyr. (vgAS) βρυ 4/12, Hsch. β 1270 βρύχιον· βυθιζόμενον **110** Hsch. β 1280 βρυῶδες· δυσῶδες **111** Cyr. (gAS) βρω 1/6, Hsch. β 1281; Paus. Attic. β 23 **112** Cyr. (g) βρω 3; sch. D ϰ 177 β.· βρώσεως; Cyr. (A) βρω 8, Hsch. β 1282 βρώμην· βρῶσιν; Paus. Attic. β 23 **113** Hsch. β 1285: Cyr. (S) βρω 10 βρωτήν· βρῶσιν, τροφήν, sch. D T 205 βρωτύν· βρῶσιν **115** Cyr. (gAS) βυβ 2/5 β.· τὴν πάπυρον **116** Cyr. (vg) βυζ 2 β.· ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως, ἢ πλῆρες καὶ πεπληρωμένον, Cyr. (AS) βυζ 3, Hsch. β 1296 β.· ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπάλληλον (-ως Hsch.), ἢ πληροῦν **117** Cyr. (g) βυο 1 **118** Cyr. (g) βυσ 2 βυσσός· … βάθος, Cyr. (S) β.· τὸ βάθος … **119** Cyr. (vg) βυρ 1 β.· σκυτεύς, ὁ τὰς βύρσας θεραπεύων, σκυτοτόμος **120** Cyr. (g) βυσ 1

---

107 πάλιν] πάλλει Su. θάλλει ex seq. Kuster πάνυ Bachmann **110** δυσώδης om. B | legendum (post Latte et Theodoridis) βρυώδης· ⟨θάλλων (Cyr.(A) βρυ 15). βρωμῶδες·⟩ δυσῶδες **113** βρωτύν sch. **114** Δίων] δια C | τέρατος] τεταρος B | σημαίνει δὲ συμφοράς om. CD, συμφοράς om. B (in lac.) Ph. **115** -ος· -ος Ph. **116** πεπυκνωμένως Su. **117** σφαγίζουσι] ἀσφαλίζουσι Kleinlogel coll. Zon. 412.20 βύω τὸ ἀσφαλίζω (sim. Choer. Ep. Psalm. 143.19) | φυλάττουσι C **119** βυσσοδέψης B | θεραπεύων] βρέχων C **120** βυσσαδομοῦντες B

K **121** βωμολόχος· πανοῦργος, ἀπατεών, ἀσεβής, ἱερόσυλος. (B(C)D)
K **122** βωμός· τέμενος. (BCD Su. β 492 Ph. β 324 Et. Gen.)
Att ***123*** βωμολόχος· ὁ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶν. πᾶς ὁ ὠφελείας τινὸς ἕνεκα κολακεύων. ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός. ὁ μετὰ εὐτραπελίας κόλαξ. ὁ πανοῦργος καὶ συκοφάντης. (Σ^{b}: B)

121 Cyr. (S) βωμ 4 β.· … ἱερόσυλος … πανοῦργος ἢ ἀπατεὼν ἢ ἀσεβής, Hsch. β 1389 β.· … ἱερόσυλος … πανοῦργος, ἀσεβής, ἀπατεών, Cyr. (gA) βωμ 1 βωμολόχοι· πανοῦργοι, ἀπατεῶνες … **122** Cyr. (vgAS) βωμ 2/7 (+), Hsch. β 1388 (+) **123** Paus. Attic. β 26, plenius ex Su. β 489, Ph. β 321, Et. Gen., sch. Plat. Rep. 606 c, sch. Luc. 227. 29; an abbrev. a B ipso?

121 ἀσεβής, ἱερόσυλος om. B

Γ

1 γαζοφυλάκιον· θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ θησαυρός. (ABCD Su. γ 8 Ph. γ 6 Et. Gen. [ϱ]) K+
2 γαῖσος· κοντός, εἶδος ἀμυντηρίου οἷον δόρατος. (ABCD Su. γ 87 Ph. γ 8)
3 γαλεώτης· ἀσκαλαβώτης, ᾽Αττικῶς. (ABCD Ph. γ 11) K
4 γαμψώνυχος· ἐπικαμπεῖς ἔχων τοὺς ὄνυχας. (ABCD Su. γ 53 Ph. γ 29) K
5 γανυμένη· χαίρουσα. (ABCD Su. γ 60 Ph. γ 31) K
6 γάννυσθαι· φαιδρύνεσθαι. (ABCD Su. γ 60 Ph. γ 32 sch. Plat. Phaedr. 234 d) K
7 γαργαλίζει· κινεῖ, ὑποσημαίνει, προτρέπει, ἐρεθίζει. (ABCD Su. γ 63 Ph. γ 33 Et. Gen.) K
8 γαργαρίζει· ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι. (ABCD Su. γ 63 Ph. γ 35 EM 221. 25) K
9 γαστρίζεσθαι· λαμπρότερον τρέφεσθαι. (ABCD Su. γ 69 Ph. γ 37 EM 222. 2) K
10 γαυριᾷ· ἀγάλλεται, ἐπαίρεται, θρασύνεται. (ABCD Su. γ 75 Ph. γ 42) K
11 γαῦρον· στερρόν, μέγα, ἀκλινές, ἀκατάπληκτον. (ABCD Su. γ 77 Ph. γ 43) K+

---

1 LXX 4 Reg. 23. 11 +, NT Marc. 12. 41 +, al. **2** ∗; γαῖσον LXX Josh. 8. 18 + **3** Ar. Nub. 173, al. **4** Luc. 21. 31, al.; γαμψώνυχες Π 428 +, al. **5** Posidon. fr. 400 c **8** ∗ **10** LXX Job 39. 21, al.

---

1 Cyr. (vgAS) γαζ 1, Hsch. γ 36 γ.· θησαυροφυλάκιον **3** Cyr. (vg) γαλ 9; Cyr. (AS) γαλ 16, Hsch. γ 89 (+) γ.· ἀσκαλαβώτης **4** Cyr. (vgAS) γαμ 4/6; sch. D Π 428, Hsch. γ 132 γαμψώνυχας· ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντας **5** Cyr. (g) γαν 3 γανύμενος· χαίρων (hucusque Hsch. γ 153) καὶ γανυμένη· χαίρουσα **6** Cyr. (vg) γαν 4; Cyr. (AS) γαν 8 γάννυται· … φαιδρύνεται **7** Cyr. (g) γαρ 3 **8** Cyr. (vg) γαρ 4; Cyr. (AS) γαρ 7 (ad στόματος), Hsch. γ 169 γ.· ἐρεθίζει **9** Cyr. (vgAS) γασ 1/3 (+), Hsch. γ 197 (+) **10** Cyr. (vg) γαυ 2; Cyr. (A) γαυ 5 γ.· ἀγάλλεται, ἐπαίρεται **11** Cyr. (vgAS) γαυ 1/4 γαύρῳ· μεγάλῳ, ἀκαταπλήκτῳ

---

1 γαζαφυλ- B | -ειον bis ABD Et. Gen. **2** κοντός om. B | οἷον δόρατος om. C **3** γαλαιώτης ABC(D) | ᾽Αττικῶς om. C **4** ἔχων BC (Cyr. (vAS)): ἔχοντος Su., ἔχοντας Cyr. (g), om. AD **5** γαννυμένη Su. **6** γάνυσθαι CD sch. Plat. **7** ὑποσαίνει EM ὑποκνίζει Erbse | προτρέπεται Cyr. **8, 9, 10** A 10, 8, 9 CD 9, 8, 10 B **8** γαργαλίζει Su.(AFVM) (Cyr.(vS)) **11** ἀκλινές] ἀκριβές ACD | ἀκατάπληκτον om. B

K **12** γεγανωμένος· λελαμπρυσμένος. (ABCD Su. γ 88 Ph. γ 44 sch. Plat. Rep. 411 a EM 223. 43)
K **13** γέγηθεν· χαίρει. (ABCD Su. γ 91 Ph. γ 45)
K **14** γέγονεν ἐν καλῷ· καλλίστως ἔσχεν. (ABCD Su. γ 93 Ph. γ 46)
K **15** γεγωνόν· ἐξάκουστον. (AB Su. γ 97 Ph. γ 47 (lex. Αἰμ. γ 14)) Ba 184
⟨K⟩ **16** γεγωνεῖν· ἐξάκουστον βοῆσαι. (ABCD Su. γ 95 Ph. γ 48)
K **17** γείσιον καὶ γεῖσος· τὸ ἄκρον τείχους. ἢ στεφάνωμα οἴκου. καὶ γεῖσα· τειχῶν ἄκρα. (ABCD Su. γ 220 Ph. γ 50)
18 γειῶραι· οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες. (ABCD Su. γ 218 Ph. γ 52)
Att **19** γελοιος· ὁ καταγελαστότατος προπερισπωμένως· ὀξυτόνως δὲ ὁ γελωτοποιός. (ABCD Ph. γ 57 Et. Gen.)
K **20** γενάρχου· πατρός. (ABCD Su. γ 125 Ph. γ 58)
K **21** γένεθλα· γεννήματα. (ABCD Su.γ 130 Ph. γ 60)
K **22** γενέθλια· ἡ δι᾽ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. (ABCD Su. γ 131 Ph. γ 61 Et. Gen. sch. Plat. Alc. i 121 c)
K **23** γενεθλιαλογία· μαντεία περὶ τῆς γεννήσεως. (ABCD Su. γ 131 Ph. γ 62 Et. Gen.)
K **24** γενέσια· ἡ δι᾽ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνήμη. (ACD Su. γ 133 Ph. γ 63 Et. Gen. sch. Plat. Alc. i 121 c)
K **25** γεννάδας· γενναῖος, εὐγενέστατος. (ABCD Su. γ 123 Ph. γ 65)
K **26** γενέτειρα· μητέρα, ποιητικῶς. (ABCD Su. γ 137 Ph. γ 69)
27 γέννα· ⟨ ⟩. (A)
K **28** γενετή· πατριὰ ἢ γενέσια. (ABCD Su. γ 138 Ph. γ 71)
K **29** γένυς· τὰ γένεια. (ABCD Su. γ 156 Ph. γ 73 Et. Gen.)
K **30** γενικῶς· γενναίως. (ABCD Su. γ 150 Ph. γ 70)

---

13 γέγηθε Θ 559, al. **14** ∗ **15** Phil. Jud. post. Caini 103, al. **16** M 337, al. **18** VT (al.) Lev. 19. 34 **21** Eur. Ba. 1181, al. **29** λ 320, etc.

---

12 Cyr. (vgAS) γεγ 5/12, Hsch. γ 231 γεγανωμένη· λελαμπρυσμένη **13** Cyr. (vgAS) γεγ 1/7, Hsch. γ 236 **14** Cyr. (vg) γεγ 6 **15** Cyr. (gAS) γεγ 2/8; Hsch. γ 249 γ.· τὸ ἐξάκουστον **16** Hsch. γ 251 **17** Cyr. (g) γει 2 (ad οἶκου); Cyr. (AS) γει 9, Hsch. γ 272 γεῖσον· στεφάνωμα οἴκου; Cyr. (S) γει 13 γεῖσα· τειχῶν ἄκρα **19** Ael. D. γ 4 γ.· ὁ καταγέλαστος προπαροξυτόνως· προπερισπωμένως δὲ γελοῖος ὁ γελωτοποιός **20** Cyr. (vgAS) γεν 3/22, Hsch. γ 324 **21** Cyr. (vgAS) γεν 6/23, Hsch. γ 325 **22**, **24** Cyr. (g) γεν 10 γ.· ἡ δι᾽ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα ἢ τοῦ τεχθέντος ἢ τοῦ τεθνεῶτος ἑορτὴ ἢ μνήμη **23** Cyr. (vgAS) γεν 8/24 **25** Cyr. (AS) γεν 19 γ.· ὁ γενναῖος, Cyr. (vgAS) γεν 1/18 γεννάδαι· εὐγενέστατοι ἢ γενναιότατοι, Hsch. γ 352 γ.· γενναῖος … εὐγενής … **26** Cyr. (vgAS) γεν 16/32 **28** Cyr. (vgAS) γεν 17/33 γενετῇ· πατρὶ ἢ γενέσει **29** Cyr. (vgAS) γεν 14/37; Hsch. γ 370 γ.· γένειον **30** Cyr. (gAS) γεν 4/28 (+), Hsch. γ 367 (+)

12, 13 ABD 13, 12 C **16** γεγωνεῖν· ἐξάκουστον om. B ἐξάκουστον om. CD | γεγωνέειν Hsch. **19** καταγέλαστος CD | προπερισπωμένως – fin. om. C | προπαροξυτόνως A^{mg}D Et. Sym. **22-26** ACD 26, 22, 23, 25 B **26** γενέτειραν recte Su. (Cyr.) | ἐμποιητική Drachmann **29** τὰ om. Cyr. **30** leg. γεννικῶς

31 γένυσι· σιαγόσι. (ABD Su. γ 158 Ph. γ 74) K
32 γεοῦχος· ὁ τὴν γῆν ἔχων. (ABD Su. γ 159 Ph. γ 76) K
33 γέρας· ἀμοιβαί, τιμαί, ἀνταποδόσεις. (ABCD Su. γ 186 Ph. γ 78) K
34 γεραιός· ἔντιμος. (ABCD Su. γ 192 Ph. γ 79) K
35 γεραίρειν· τιμᾶν, δοξάζειν. (ABCD Su. γ 193 Ph. γ 80) ⟨K⟩+
36 γεραρόν· ἔντιμον ἢ πρεσβύτερον. (ACD Su. γ 185 Ph. γ 83) K
37 γέρδιος· ὑφάντης. (ABCD Su. γ 190 Ph. γ 85) K
38 γερήνιος· ἔντιμος γέρων. (ABCD Su. γ 196 Ph. γ 87 Et. Gen.) K
39 γερούσιον· ἔντιμον. (ABCD Su. γ 204 Ph. γ 89 Et. Gen.) K
40 γερράδια· στρωτηρίδια. (ABCD Su. γ 179 Ph. γ 94) K
41 γεώλοφον· ὀρεινὸν ὄρος, ὕψωμα γῆς. (ABCD Su. γ 162 Ph. γ 98 Et. Gen.) K
Ba 185 **42** γεωμόριον· γεώργιον. (ABCD Su. γ 165 Ph. γ 97) ?K
43 γηθεῖν· χαίρειν. (ABCD Su. γ 231 Ph. γ 102) K
44 γηθοσύνη· χαρά. (ABCD Su. γ 232 Ph. γ 103 Et. Gen.) K
45 γηθόσυνοι· χαίροντες. (ABCD Su. γ 233 Ph.γ 104) K
46 γηρᾶναι· γηρᾶσαι. (ABCD Su. γ 246 Ph. γ 109) K
47 γηῶραι· ἐπίμικτοι τηρηταὶ τόπων. (ABCD Su. γ 242 Ph. γ 112)
48 γιγλισμός· κιχλισμός, ἀπὸ χειρῶν γέλως, γαργαλισμός. (ABCD Su. γ 267 Ph. γ 113) K
49 γλάγος· γάλα. (ABCD Su. γ 276 Ph. γ 120 Et. Gen.) K

---

31 γένυσσιν Λ 416 **32** ∗ **33** A 120 +, etc. **34** A 35 +, etc. **36** Γ 170, al. **37** ∗ **38** B 336 +, al. **39** Δ 259 + **40** ∗ **42** ∗ **43** Phil. Jud. de Abr. 207, al.; γηθεῖ Ξ 140 **44** λ 540 +, al. **45** H 122 +, al. **47** ∗ **48** ∗ **49** B 471 +, al.

---

31 Cyr. (vgA) γεν 15/31, sch. D Λ 416; Hsch. γ 372 γένυσσι· ταῖς σιαγόσι **32** Cyr. (vgAS) γεο 1, Hsch. γ 385 **33** Cyr. (g) γερ 4; Cyr. (vAS) γερ 4/19 γ.· ἀμοιβή, τιμή, Hsch. γ 406 γ.· τιμή, ἀμοιβή **34** Cyr. (vgAS) γερ 11/36 γεραιᾶς· ἐντίμου γυναικός (-ους γυναῖκας S), Cyr. (AS) γερ 25 γεραιῶν· ἐντίμων γερόντων **35** Hsch. γ 398 γ.· … τιμᾶν, sch. D H 321 γέραιρεν· ἐτίμα **36** Cyr. (AS) γερ 23; sch. D Γ 170 γ.· ἔντιμον, Cyr. (vg) γερ 13, Hsch. γ 405 γεραρώτερος· ἐντιμότερος (ἢ) πρεσβύτερος **37** Cyr. (vgAS) γερ 15/31, Hsch. γ 420 **38** Cyr. (vgAS) γερ 10/38, Hsch. γ 424; sch. D B 336, Ap. Soph. 54. 18 γ.· (ὁ) ἔντιμος … **39** sch. D Δ 259 (+); Cyr. (S) γερ 37 γ.· τὸν ἔντιμον, Cyr. (g) γερ 7 γερουσίων· ἐντίμων **40** Cyr. (gAS) γερ 6/20, Hsch. γ 442 **41** Cyr. (vg) γεω 1 γ.· γῆς ὕψωμα ἢ ὀρεινὸς τόπος **42** cf. Cyr. (S) γηγ (sic) 8 γεωμόρος· γεωργός **43** Cyr. (g) γηθ 5, Hsch. (cod., om. Latte); Cyr. (S) γηθ 10 γήθει· χαίρει **44** Cyr. (gS) γηθ 4/12, Hsch. γ 498; sch. D N 29 γηθοσύνῃ· τῇ χαρᾷ **45** Cyr. (g) γηθ 6, Hsch. γ 494, sch. D H 122; Cyr. (AS) γηθ 8 γηθόσυνος· χαίρων **46** Cyr. (vgS) γηρ 5/9, Hsch. γ 519 **48** Cyr. (vg) γιγ 1; Cyr. (S) γιγ 6, Hsch. γ 551 γ.· γαργαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν, γέλως, Cyr. (S) γιγ 7 γ.· κιχλισμός, Hsch. γ 552 γιγλισμοῖς· κιχλισμοῖς **49** Cyr. (vgAS) γλα 3/14, Hsch. γ 584, sch. D B 471, Ap. Soph. 55. 1 (+)

31, **32** B 32, 31 AD **32** γαιοῦχος BD Ph.^{z} (a. c.) **33** ἀμοιβή, τιμή, ἀνταπόδοσις BC (Cyr., Hsch.) **35** -ει· -ᾳ̃ -ει B (cf. Hsch.) **38** ὁ ἔντιμος Cyr. **41**, **42** ACD 42, 41 B | ὄρος om. C **42** γεωμόρον CD **44** interpr. et **45** le. om. C **47** h. e. γειῶραι | ἐπήλυτοι Tsantsanoglou, ἐπίτροποι Erbse **48** γιγγλισμός D

κ **50** γλαυκός· λευκός, κυάνεος. (ABCD Su. γ 280 Ph. γ 122)
51 γίγγλυμοι· ἀντεμβολαί τινων ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας, οἵαπέρ ἐστι καὶ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. (Σ′: B Su. γ 268 Ph. γ 114)
κ **52** γλαυκῶπις· εὐόφθαλμος. (ABCD Ph. γ 128)
κ **53** γλαῦξ· νυκτοβαῦς, πετεινὸν νυκτερινόν. (ABCD Ph. γ 130 Et. Gen.)
54 γλάμων· ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διύγρους αὐτοὺς ἔχων. (ABCD Su. γ 277 Ph. γ 131)
κ **55** γλαφυρόν· ἡδύ, κοῖλον, βαθύ, σοφόν, ἔμπειρον, ἀκριβές. (ABCD Su. γ 283 Ph. γ 134 Et. Gen. [ϱ])
κ **56** γλεῦκος· τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῇ. (ABCD Su. γ 284 Ph. γ 135)
κ **57** γλήνη· κόρη ὀφθαλμοῦ. ἢ ὄρη. (ABCD Su. γ 286 Ph. γ 136 Et. Gen.)
κ **58** γλίσχρον· κολλῶδες. καὶ γλίσχρος· φειδωλός, σκνιφός, πάνυ ῥυπαρός. (ABCD Su. γ 288 Ph. γ 138 Et. Gen. [ϱ])
κ **59** γλίχεται· λίαν ἔχεται, ἐπιθυμεῖ. (ABCD Su. γ 291 Ph. γ 139 Et. Gen.)
κ **60** γλουτόν· τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης. (ABCD Su. γ 298 Ph. γ 143 Et. Gen.)
κ **61** γλυκυδερκής· ἡδὺς ἐν τῷ ὁρᾶν. (ABCD Su. γ 313 Ph. γ 144)
κ **62** γλυκύθυμος· ἀπαλόψυχος. (ABCD Su. γ 314 Ph. γ 147)
κ **63** γλυφίδας· τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος, αἷς τὴν νευρὰν ¦ προσάγομεν. παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὅ ἐστιν κεκοιλάνθαι. (ABCD Su. γ 321 Ph. γ 153 Et. Gen.) Ba 186

---

51 Gal. in Hipp. Fract. 18 b + **52** A 206 +, etc. **54** Ar. Ran. 588 +, al. **55** ε 194, etc. **57** Θ 164, al. **60** E 66 +, al. **61** ∗ **62** Y 467, al. **63** Δ 122 +, al.

---

50 Cyr. (vgS) γλα 12/21; Hsch. γ 606 γ.· λευκός **52** Cyr. (vgS) γλα 11/22, Hsch. γ 608 **53** Cyr. (vgS) γλα 13/23, Hsch. γ 609 **54** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. γ 593 γ. · λημῶν **55** Cyr. (vg) γλα 1 γ.· ἡδύ, κοῖλον, ἔμπειρον, ἀκριβές, βαθύ …, Hsch. γ 623 γ.· κοῖλον, ἡδύ, βαθύ, Cyr. (A) γλα 15 γ.· βαθύ, σοφόν, Cyr. (S) γλα 27, sch. D ε 194 γ.· … κοῖλον; Cyr. (A) γλα 28 γλαφυρός· ἡδύς, κοῖλος, ἔμπειρος, βαθύς, sch. D B 454 γλαφυρῇσι· κοίλαις, βαθείαις (et sim. alibi) **56** Cyr. (vgS) γλε 1/6, Hsch. γ 627 **57** Cyr. (g) γλη 3, Cyr. (P ap. Latte), Hsch. γ 633 (+); Cyr. (S) γλη 5 γ.· κόρη ὀφθαλμοῦ, sch. D Θ 164 γ. γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη **58** Cyr. (vgS) γλι 1+3/4+5, Hsch. γ 642 **59** Cyr. (S) γλι 7; Hsch. γ 648 γ.· ἐπιθυμεῖ **60** Cyr. (vgS) γλο 1/2, Hsch. γ 660 γλουτοί· τὰ τῆς κοτύλης σφαιρώματα, Cyr. (S) γλο 4 γλουτός· σφαίρωμα **61** Cyr. (g) γλυ 3; Cyr. (S) γλυ 8, Hsch. γ 674 γλυκυδερκές· ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶν (ὁρᾶσθαι Hsch.) **62** Cyr. (vgS) γλυ 1/9, Hsch. γ 676 **63** Cyr. (g) γλυ 4; sim. Ap. Soph. 54. 30; Hsch. γ 683 γλυφίδες· αἱ χηλαὶ τοῦ βέλους, ἀπὸ τοῦ γεγλύφθαι καὶ κεκοιλάνθαι … ἐνιότε δὲ καὶ τὰς τῶν ἀκίδων χηλὰς …

---

50 κυάνεος om. C κύανος Cyr. **51** γίγλυμοι Su. | πρὸς[1]] καὶ B | ἐστι καὶ om. Su. καὶ ἡ om. Ph. **53** νυκτοβαῦς om. Ph. Et. Gen. **54** αὐτοὺς om. Ph. | ποιῶν C **56** ἀποστάλαγμα A Su. (Cyr. (v)) ἀποσταλάγματα Ph. | πρὶν πατηθῇ om. D **57** τοῦ ὀφθαλμοῦ B | ἢ ὄρη om. CD Et. Gen. ἢ κόρη παρθένος Cyr. (P) **58** ὁ σκνιφός CD σκιφός Su.

64 γλωσσαλγίαν· ἀργολογίαν. (ABCD Su. γ 294 Ph. γ 157)
65 γλωσσόκομον· θήκη λειψάνων ξυλίνη. (ABCD Su. γ 301 Ph. γ 159) K
66 γλωχῖνας· γωνίας. (BCD Su. γ 304 Ph. γ 160 (Et. Gen.)) K
67 γνύξ· ἐπὶ γόνατα. (ABCD Su. γ 359 Ph. γ 164 Et. Gen.) K
68 γνωματεύων· διακρίνων, διαγινώσκων ἀκριβῶς. (ABCD Su. γ 335 Ph. γ 166 (sch. Plat. Rep. 516 e)) K
69 γνωσιμαχῆσαι· μετανοῆσαι, μεταγνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον. (ABCD Su. γ 356 Ph. γ 175) K
70 γνωτός· ἀδελφός. καὶ γνωτή· ἀδελφή. (ABCD Su. γ 358 Ph. γ 176 (Et. Gen.)) ?K
71 γνώσεως· σημαίνει γνωριμότητος καὶ οἰκειότητος· ʿτιμῆς τε βασιλικῆς καὶ γνώσεως ἀξιοῦσθαι.ʾ (Σ^{b}: B)
72 γνώμη· ποιά τις διάθεσις. καὶ γνώμων· ὁ συνετός. λέγεται δὲ καὶ γνώμων κανόνιόν τι μηχανικόν, καὶ δὴ καί τι σχῆμα γεωμετρικόν, καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα παραλαμβανόμενον. (Σ′: B Su. γ 338 Ph. γ 168 Et. Gen. [ρ]) ⟨K⟩+
73 γοερόν· θρηνῶδες, λυπηρόν, κατανυκτικόν. (ABCD Su. γ 363 Ph. γ 180) K
74 γόης· κόλαξ, περίεργος, πλάνος. ἀπατεών. (ABCD Su. γ 364 Ph. γ 181) K
75 γόμφοι· μύλοι, σφῆνες, δεσμά, ἄρθρα, σύνδεσμοι ὀδόντων. (ABCD Su. γ 376 Ph. γ 182 Et. Gen.) K

---

65 LXX 2 Chr. 24. 8 +, al. **66** Hero Def. 15. 1; γλωχῖνα Ω 274, al. **67** E 68 +, al. **68** Them. Or. p. 235 a; γνωματεύοντα Plat. Rep. 516e **69** ∗; γνωσιμαχήσας Arr. fr. 33 **70** Ap. Rh. 1. 53 | Nicaenet. fr. 1. 9; γνωτοί τε γνωταί τε O 350 **72** | Soph. fr. 1038 **73** Eur. Hel. 189 +, al.

---

64 lex. Greg. 161. 9 **65** Cyr. (vg) γλω 2; Hsch. γ 691 γ.· θήκη ξυλίνη τῶν λειψάνων **66** Cyr. (g) γλω 3, sch. D Ω 274, Ap. Soph. 55. 5 γλωχῖνα· τὴν γωνίαν … **67** Cyr. (vgAS) γνυ 1/2, Hsch. γ 730; sch. D E 68, Ap. Soph. 55. 15 γ. · ἐπὶ γόνυ **68** Cyr. (g) γνω 6; Tim. γνωματεύοντα· διακρίνοντα καὶ διαγινώσκοντα **69** Cyr. (g) γνω 11; Cyr. (AS) γνω 14, Hsch. γ 752 fin. γ.· μετανοῆσαι **70** Ap. Soph. 5. 12 γ.· ἀδελφός …, Cyr. (vgAS) γνω 2/13, sch. D Γ 174 γνωτούς· ἀδελφούς, Hsch. γ 754 γνωτοί· ἀδελφοί; Cyr. (p ap. Latte), Hsch. γ 753 γνωτή· ἀδελφή **72** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. γ 746/749 (ad συνετός) **73** Cyr. (g) γοε 3, Hsch. γ 773 γοεροῖς· θρηνώδεσιν, Cyr. (S) γωρ (sic) 10 γ.· … λυπηρόν, Cyr. (vgA) γοε 2/6 γοερῶς· κατανυκτικῶς **74** Cyr. (vg) γοη 1 (+); Cyr. (AS) γοη 3 γ.· κόλαξ, περίεργος, πλάνος, Hsch. γ 774 γ.· … κόλαξ, περίεργος; Tim. γόητες· ἀπατεῶνες **75** Cyr. (vgAS) γοη (sic) 2/γομ 2, Hsch. γ 805

---

64 γλωσαλγίαν B(D^{1}) **67** τὰ γόνατα B (Cyr. (AS)) **68** διαγιγνώσκων Ph. καὶ γινώσκων Cyr. | ἀκριβῶς om. B **69** μεταγνῶναι, μετανοῆσαι. Cyr. (g) | τὸ πρέπον C **70** γνωστός B | ὁ ἀδελφός B | γνωστή B | ἡ ἀδελφή BC **72** δὴ καί^{1} om. B **73** λυπηρόν, κατανυκτικόν om. C **75** δεσμοί B | ὀδόντες C (Cyr. (vg)) om. Cyr.(AS)

K **76** γόον· θρῆνον. (ABC Su. γ 386 Ph. γ 185 (Et. Gen.))
K **77** γονύων· γονάτων. (ABCD Su. γ 384 Ph. γ 184)
K **78** γοργωπὸν ἕδραν· φοβερὰν καθέδραν. (AB Su. γ 399 Ph. γ 186)
79 γραμματοκύφων· ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ γραμματεῦ. κυρίως γὰρ κύφη τὸ ξύλον καλεῖται. (ABC Su. γ 423 Ph. γ 198)
K **80** γράφεται· ἀντὶ τοῦ γράφει ἢ κατηγορεῖ. (ABC Su. γ 435 Ph. γ 202) Ba 187
K **81** γραφὴ καὶ ἐγκλήματα· κατηγορία καὶ ἔγκλημα. (AC Su. γ 442 Ph. γ 208)
K **82** γράψαι· κοιλᾶναι, διασκάψαι. (AC Su. γ 444 Ph. γ 211)
83 γραφή· ἡ περὶ δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία καὶ περὶ ἄλλων ἁμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐπιτηδείων εἰσκομίζεσθαι δοκούντων, αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται. (ABC Su. γ 439 Ph. γ 204)
K+Att **84** γρῖφος· τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος. (ABC Su. γ 457 Ph. γ 214 (lex. Αἰμ. γ 13))
K **85** γρόμφις· ὗς ἡ παλαιά, σκρόφα. (AC Su. γ 459 Ph. γ 215)
+K **86** γρῦ· βραχύ. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον λέγουσιν. (AC Su. γ 461 Ph. γ 216 (sch. Luc. 193. 14))
?Att+K **87** γρύξαι· φθέγξασθαι, κράξαι. (AC Su. γ 466 Ph. γ 218 (sch. Plat. Euthyd. 301 a))
K **88** γυῖα· μέλη. ἢ πόδας τοῦ σώματος. (ABC Su. γ 470 Ph. γ 223)
+K **89** γυμνάσια· ἀλειπτήρια, ἢ βαλανεῖα, ἢ λουτρά. (ABC Su. γ 480 Ph. γ 226 (Et. Gen.))
K **90** γυναιμανής· ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ὁ ἀκόλαστος. (ABC Su. γ 501 Ph. γ 235)

---

76 E 156 +, etc. **77** ∗ **78** Eur. Rhes. 8 **79** Dem. 18. 209 **80** | Dem. 59. 67, al. **85** ∗; γρόμφιν Hippon. fr. 103. 11W. **88** Γ 34 +, etc. **90** ∗; γυναιμανές Γ 39 +

---

76 Cyr. (S) γοο 5, Hsch. γ 840, sch. D E 156; Cyr. (vg) γοο 1 γόος· … θρῆνος … **77** Cyr. (g) γον 3 **78** Hsch. γ 850; Cyr. (AS) γορ 4 γ. ἕ.· φοβερᾶς καθέδρας ὄψιν; ? Cyr. (g) γοε (sic) 4 γοργοτέρας· φοβερὰν καθέδραν **80** Cyr. (vgAS) γρα 1/13, Hsch. γ 909 **81** Cyr. (vgAS) γρα 2/14; Hsch. γ 911 γ.· κατηγορία **82** Cyr. (g) γρα 5 **83** ΔΟ 185. 12 γ.· περὶ δημοσίων ἀδικημάτων ἢ καὶ ἑτέρων ἀδικημάτων ὅτε τις εἰσάγεται **84** Cyr. (pn ap. Latte), Hsch. γ 928 γ.· τὸ δίκτυον; Ael. D. γ *13 **85** Cyr. (vgAS) γρο 1/2, Hsch. γ 931 **86** Cyr. (A) γρυ 10 γ.· ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος, Cyr. (AS) γρυ 6 γρύξ· τὸ ῥύπος τοῦ ὄνυχος **87** Phryn. P. S. fr. *299; Cyr. (g) γρυ 2 γ.· κράξαι; Cyr. (AS) γρυ 9 γρύξει· κράξει **88** Cyr. (vg) γυα (sic) 1 γ.· γόνατα καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ σώματος, Cyr. (AS) γυι 1 γ.· πόδας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος, sch. D Γ 34 γ.· γόνατα, μέλη, Hsch. γ 983 γ.· μέλη **89** Cyr. (vgAS) γυμ 1/3 γ.· λουτρά **90** Cyr. (g) γυρ (sic) 7; sch. D Γ 39, Hsch. γ 1010 γυναιμανές· … ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος …, Cyr. (S) γυν 5 γυναιμανές· ἐπὶ ταῖς γυναιξὶ μαινόμενον

---

78 γοργοπεν A | interpr. om. A **79** γραμματεύων B | κύφων recte Su. **80** τοῦ om. Cyr. (ἀντιγράφει) | ἢ om. B **81** ἔγκλημα Cyr. | ἐγκλήματα C Su. **83** τῶν ἄλλων Su. | καὶ²] τῶν B **85** ὗς ἡ om. C **86** λέγουσιν om. Su. Ph. **88** γῦα Su. **89** ad fin. ειδε[add. A **90** γυναιμανεῖς· … μαινόμενοι, καὶ οἱ ἀκόλαστοι C | γυναικὶ Cyr. (g) | ὁ ἀκόλαστος om. B

91 γύννις· ἀνδρόγυνος, μαλακός. (A(B)C Su. γ 504 Ph. γ 237 Et. Gen.) K
92 γωρυτός· θήκη τόξων. (ABC Su. γ 415 Ph. γ 242) K
93 γρυμαία· σκευοθήκη. (Σ′: B Su.γ 465) ⟨K⟩

---

91 Ar. Thesm. 136, al. **92** Luc. 5. 8, al.; γωρυτῷ φ 54 **93** Dam. Isid. fr. 318 +; γρυμέα Diph. fr. 128

---

91 Cyr. (vg) γυν 1; Cyr. (AS) γυν 3, Hsch. γ 1015 (…) γύννιδας· μαλακούς **92** Cyr. (gAS) γωρ 1/3; Ap. Soph. 56. 1, Hsch. γ 1046 γ.· (ἢ) τοξοθήκη (…) **93** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. γ 948 (+)

---

91 γύννις· ἀνδρόγυνος om. B (qui μαλακός, ἀσελγής ad fin. gl. 90 habet) | γύνις Et. Gen. γυνης AC **93** ἢ σκευοθήκη Su.

Δ

K **1** δᾷδες· λαμπάδες. (ABC Su. δ 5 Ph. δ 1 Et. Gen.)
K **2** δᾳδουχεῖ· φαίνει. (ABC Su. δ 6 Ph. δ 2)
K **3** δαήμων· ἔμπειρος. (ABC)
ApS **4** δαιδάλεον· τῇ κατασκευῇ ποικίλον. (ABC Su. δ 106 Ph. δ 3 Et. Gen.)
Hom+ **5** δαίδαλον· ποικίλον | κατασκεύασμα ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ, ὃς κατασκευάσας διάφορα μηχανήματα γέγονε περιβόητος. (ABC Su. δ 107 Ph. δ 4 | Σ′: B Su. Phot.)
?⟨K⟩ **6** δέδῃε· φλέγει. (ABC Su. δ 144)
K **7** δαίει· καίει. (AB Su. δ 112)
K+ **8** δαΐζων· διακόπτων. ἢ παρὰ τήνδε τὴν μάχην καταμαχόμενος. (AC Su. δ 13 Ph. δ 13 Et. Gen.)
9 δαίμονα· ἐκτατικόν. (ABC Su. δ 113 Ph. δ 15)
K ***10*** δαιμόνιε· μακάριε. (Σ′: B Su. δ 115 Ph. δ 16 Et. Gen.)
K **11** δαίνυ· εὐώχει. (ABC Su. δ 120 Ph. δ 17) Ba 188
K **12** δαινύμενος· εὐωχούμενος. (ABC Su. δ 120 Ph. δ 18)
K **13** δαίς· εὐωχία. (ABC Su. δ 124 Ph. δ 19)
K **14** δαῖτας· εὐωχίας. (ABC Su. δ 126 Ph. δ 20)

---

3 Hes. fr. 141. 24, al.; δαήμονος O 411, al. **4** Θ 195 +, al. **5** Opp. Cyn. 1. 58 | τ 227 **6** N 736 +, al. **7** ∗ **8** H 247 +, al. **10** B 190 +, etc. **11** I 70 +, al. **12** Eur. Cyc. 326, al.; δαινύμενον κ 61 **13** α 225 +, etc. **14** α 374 +, etc.

---

1 Cyr. (g) δαδ 2, (Hsch. δ 11) **2** Cyr. (vgAS) δαδ 4 (+)/8, Hsch. δ 14 (+) **3** Cyr. (vgA) δαι (sic) 2 (+)/δαη 2, Hsch. δ 36 (+); sch. D O 411 δαήμονος· ἐμπείρου **4** Ap. Soph. 56. 7; Cyr. (S) δαι 65, Hsch. δ 50, sch. D α 131 δ.· ποικίλον; Cyr. (AS) δαι 52 δαιδαλέην· ποικίλην, sch. D Δ135 δαιδαλέοιο· ποικίλου **5** sch. D τ 227 δ.· κατασκεύασμα ποικίλον, Cyr. (vgAS) δαι 23/46 δαίδαλα· κατασκευάσματα ποικίλα; Cyr. (AS) δαι 48 δαιδάλων· ποικίλων **6** cf. Hsch. δ 376 δεδήει· ἔφλεγε **7** Cyr. (AS) δαε 4 δάεις· κάεις, Cyr. (g) δαι 1 δαῖε· καῖε, Cyr. (vgS) δαι 21/72 δαίω· καίω, Cyr. (S) δαι 73 δαίων· καίων, Hsch. δ 60 δαίειν· καίειν, sch. D E 4 δαῖε· ἔκαιεν **8** Cyr. (gAS) διο (sic) 26/δαι 42, Hsch. δ 66, sch. D H 247, Ap. Soph. 56. 29 δ.· διακύπτων (…) **10** Cyr. (vgAS) δαι 19/39, Hsch. δ 74 (+) **11** Cyr. (vgAS) δαι 15/32 δαίνυσθαι· εὐωχεῖσθαι **12** Cyr. (v) δαι 16; sch. D Δ 386 δαινυμένους· εὐωχουμένους **13** Cyr. (S) δαι 62, sch. D α 225, Ap. Soph. 56. 9 **14** Cyr. (vgAS) δαι 5/30, Hsch. δ 105, sch. D A 424 (P. Oxy. 3238 i 13) δαῖτα· εὐωχίαν

---

4 τῇ κατασκευῇ om. BC (Cyr., Hsch.) **5** διάφορα – fin. om. B Ph. **6** δέδης (C) Su. (AF) **8** τήνδε] τὴν δάϊν recte Ph. Et. Gen. | ὁ καταμαχόμενος Ph. Et. Gen. **9** ἐκστατικόν recte Su. **13** ἡ εὐωχία Su.

15 δαιτὸς ἐίσης· ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. (AB Su. δ 128 Ph. δ 21 Et. Gen.) K
16 δαιτρεύων· μερίζων. (ABC Su. δ 130 Ph. δ 22 (Et. Gen.)) K
17 δαιτρόν· μεριστήν, μάγειρον. (AB(C) Su. δ 131 Ph. δ 23 (Et. Gen.)) K
18 δαιτρός· προσδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἑστιωμένοις· οὕτως γὰρ εἱστιῶντο μεριζόμενοι τά τε πρόβατα καὶ τὸν πότον. παρ᾽ ὃ καὶ λέγει (A 468) ʿδαιτὸς ἐίσηςʾ. (ABC Su. δ 132 Ph. δ 24) K+
19 δαιτυμόνες· ἀριστηταί, εὐωχούμενοι. (ABC Su. δ 129 Ph. δ 28) K
20 δαΐφρονος· συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ. (ABC Su. δ 19 Ph. δ 29) K
21 δάκη· θηρία. (ABC (Su. δ 20) Ph. δ 31) K
22 δακρυόεν· μετὰ δακρύων. (ABC (Su. δ 25) Ph. δ 32) Hom
23 δαλός· λαμπάς, ἢ ξύλων ἀπόκαυμα, ἢ δᾴδιον ἡμίφλεκτον. (ABC Su. δ 32 Ph. δ 36 Et. Gen.) K
24 δάμαρτος· γυναικός. (AB Su. δ 36 Ph. δ 39) K
25 δαμασίφρων· ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. Πίνδαρος (Ol. 13. 78)· ʿδαμασίφρονα χρυσόνʾ. (ABC Su. δ 37 Ph. δ 40)
26 δαμέντα· δαμασθέντα ἢ φονευθέντα. (ABC Su. δ 44 Ph. δ 42) Hom
27 δάμνα· ἐδάμαζεν. (ABC Su. δ 47 Ph. δ 43) Hom
28 δάμνημι· δαμάζω. (ABC Su. δ 48 Ph. δ 44) Hom
29 δάπεδον· ἔδαφος. (ABC Su. δ 65 Ph. δ 53) K

---

15 A 468 +, al. **16** Nonn. Dion. 20. 169 +; δαιτρεύειν Λ 705, δαιτρεύσων ξ 433 **17** Δ 262 alio sens. **18** α 141 +, al. **19** δ 621 +, etc. **20** α 418 +, etc. | B 23 + etc. **21** Eur. Hipp. 646, al. **22** Z 484, al. **23** O 421, etc. **26** E 653 +, al. **27** Π 103, al. **28** E 893 **29** κ 227 +, etc.

---

15 Cyr. (AS) δαι 31, Hsch. δ 115 (+) **16** Cyr. (g) δαι 11 δαιτρεύω· μερίζω, sch. D Λ 688 δαίτρευον· ἐμέριζον **17–18** Cyr. (g) δαι 12 δαιτρός· μεριστής, μάγειρος, ὁ διαιρῶν εἰς ἐλάχιστα τοῖς ἑστιωμένοις … παρ᾽ ὃ λέγεται δαιτρὸς ὡς ἐξ ἴσου πᾶσι μεριζομένης τῆς τροφῆς; Hsch. δ 117 δ.· … μεριστόν, οἱ δὲ μάγειρον, Ap. Soph. 56. 8 δαῖεν … σημαίνει καὶ τὸ ἐμέριζεν, ἀφ᾽ οὗ καὶ δαιτρὸς ὁ μάγειρος **19** Hsch. δ 120 δ.· … ἀριστηταί, εὐωχούμενοι …, Cyr. (vg) δαι 4 δ.· ἀριστηταί, Cyr. (S) δαι 49 δ.· … εὐωχούμενοι; Cyr. (AS) δαι 38 δαιτυμόνων· ἀριστητῶν **20** Cyr. (g) δαι 19; Cyr. (vAS) δαι 19/38 δ.· συνετοῦ., Cyr. (S) δαι 49, Hsch. δ 122 δαΐφρων· συνετός, πολεμικός **21** Cyr. (gS) δαι (sic) 8/δακ 3, Hsch. δ 129 **22** sch. D Z 484 **23** Cyr. (vg) δαλ 1; Cyr. (S) δαλ 3 δ.· ξύλον καιόμενον, δᾴδιον ἡμίφλεκτον, Hsch. δ 162 δαλόν· … λαμπάδα ἢ ξύλον κεκαυμένον … **24** Cyr. (S) δαμ 6, Hsch. δ 172 δάμαρ· γυνή, Cyr. (vg) δαμ 1 δάμαρ· γυνὴ γαμετή, Cyr. (S) δαμ 7, Hsch. δ 176 δάμαρτι· γυναικὶ γαμετῇ, sch. D Γ 122 δάμαρτι· γυναικί, Cyr. (S) γαμ 8 δάμαρτος· τῆς γαμετῆς **26** sch. D E 653 δ.· δαμασθέντα, φονευθέντα …; Cyr. (S) δαμ 10, Hsch. δ 187 δαμείς· δαμασθείς **27** sch. D Π 103, Ap. Soph. 56. 23, Hsch. δ 193; Cyr. (vg) δαμ 2 δαμνᾷ· δαμάζει **28** sch. D E 893; Cyr. (S) δαν (sic) 7, Hsch. δ 199 δάμνησι· δαμάζει **29** Cyr. (gS) δαπ 1/6, Hsch. δ 247, sch. D κ 227

15, 16 A 16, 15 B **15** τῆς ἐξ Et. Gen. (Cyr., Hsch.) **17** gl. 16 subiungit C καὶ δετρὸς ὁ μάγειρος· καὶ δετρία ἡ μαγειρία **18**, **19** AC **19**, **18** B **18** ποταμὸν AC | λέγεται C Ph.^{z} (a. c.) **23, 24** A **24, 23** B **23** ξύλον A ξύλου C | ἀπόκαυμα] κεκαυμένον vel καιόμενον Cyr. (vS) **25** ἀπετῆσαι C ἀποτίσαι Ph. | δαμασίφρονα χρυσόν om. Ph.

30 Δαρεικός· νόμισμά τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος ἐπενόησεν. (ABC Su. δ 72 Ph. δ 57 Et. Gen.)
K **31** δᾴς· λαμπάς. (ABC Su. δ 75 Ph. δ 59 (Et. Gen.))
?K **32** δάσασθαι· διαμερίσασθαι. (AC Su. δ 76 Ph. δ 60)
33 δασμολογία· φορολογία. (AC Su. δ 80 Ph. δ 60)
K **34** δασμολόγοι· μεριστaί, φορολόγοι. (ABC Su. δ 80 Ph. δ 62)
K **35** δασμός· μερισμός, φόρου ἀπαρχή. (ABC Su. δ 82 Ph. δ 67 Et. Gen. (sch. Luc. 238. 16))
K **36** δάσονται· διασπῶνται. κατὰ μέρη φαγοῦνται καὶ μεριοῦνται. (ABC Su. δ 84 Ph. δ 68)
K **37** δαψιλέστατος· πολυτελέστατος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ῥευμάτων καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοψυχούντων. (ABC Su. δ 104 Ph. δ 75) Ba 189
38 δαιδάλματα· τὰ ποικίλα κατασκευάσματα. (AC)
K **39** δέδασται· μεμέρισται. (ABC Su. δ 137 Ph. δ 76)
40 δέδιεν· φεύγει ἢ φλέγει. (ABC Su. δ 140 Ph. δ 78)
41 δεδιξάμενοι· φοβηθέντες. (ABC Su. δ 149)
⟨K⟩ **42** δεδίξασθαι· ἐκφοβῆσαι, διῶξαι. (ABC Su. δ 150 Ph. δ 82 Et. Gen.)
K **43** δεδιττόμενος· ἐκφοβῶν. | καὶ δεδιττόμενοι· ἐκφοβούμενοι. (ABC Su. δ 153 Ph. δ 83 | A)
44 δεδημευμέναι· ἀπηγορευμέναι. (ABC Su. δ 143 Ph. δ 85)
K **45** δεδιώς· φοβούμενος. (ABC Su. δ 151 Ph. δ 86 Et. Gen.)
Hom **46** δεδμήμεθα· ὑποτετάγμεθα. (ABC Su. δ 154 Ph. δ 87)
K **47** δεδμημένοι· δεδαμασμένοι. (ABC Su. δ 155 Ph. δ 94)

---

30 Xen. Anab. 7. 6. 1; cas. obl. Thuc., Plut., etc. **32** Σ 511 +, etc. **33** ∗; δασμολογίας Plut. Ant. 23. 1 **34** Procop. Aed. 6. 2. 21 **35** A 166, al. **36** X 354 **37** ∗; cas. obl. Xen., Greg. Naz., al. **38** Euseb. de laud. Const. 11. 8 **39** A 125 +, etc. **40** | Y 18, al. **42** Theodoret. graec. aff. cur. 67. 9 + **44** ∗ **46** ∗; δεδμήμεσθα E 878 **47** Z 245 +, al.

---

31 Cyr. (gS) δαδ (sic) 3/δασ 13, Hsch. δ 278 **32** cf. Hsch. δ 280 δ.· μερίσασθαι, Cyr. (vg) δασ 5 δασάμενοι· μερισάμενοι **34** Cyr. (vg) δασ 1; Hsch. δ 291 δ.· φορολόγοι, μεριστaί **35** Cyr. (vg) δασ 2/διο (sic) 31 δασμοί· μερισμοί, ἀπαρχαί, φόροι; Hsch. δ 295 δασμούς· μερισμούς, φόρους, sch. D A 166 (P. Strasb. inv. ii 25) δ.· μερισμός **36** Cyr. (g) δασ 7; Hsch. δ 296 δ.· … μεριοῦνται **37** Cyr. (vg) δαψ 1, Hsch. δ 338 (πολύ cod.); Cyr. (S) δαψ 4 δαψιλέστατον· πολύ. λέγεται κτλ **39** Cyr. (S) δεδ 20, Hsch. δ 357, sch. D A 125 (P. Oxy. 2405. 189) **42** Hsch. δ 389a **43** Cyr. (vgS) δεδ 6/25/διο (sic) 23, Hsch. δ 369, lex. Greg. 161. 16 **45** Cyr. (vgS) δεδ 5/29/διο (sic) 32, Hsch. δ 372 **46** sch. D E 878 δεδμήμεσθα· ὑποτετάγμεθα **47** Hsch. δ 397; Cyr. (S) δεδ 35 δεδμημένων· δεδαμαμμένων

30, 31 AC 31, 30 B **30** Δαρ(ε)ικούς A Su. **34** μεριστaί om. Su. **35** μέρος Ph. om. C **36** μεριοῦσι Cyr. **40** confunduntur δέδιεν et δέδηεν (cf. gl. 6) | φλέγει ἢ φεύγει C **41** δεδειξάμενοι AC δεξάμενοι B **42** δεδείξασθαι AC δειδίξασθαι Et. Gen. δεδίξεσθαι B Su. Ph. | φοβῆσαι C | διῶξαι om. Et. Gen.

48 δεδοκημένος· ἐκδεχόμενος, ἐνεδρεύων. (ABC Su. δ 156 [+] Ph. δ 88 Et. Gen.) ApS+
49 δέδορκεν· ὁρᾷ, βλέπει. (ABC Su. δ 159 Ph. δ 89) K
50 δεδουπώς· πεπτωκώς, τεθνηκώς. (ABC Su. δ 161 Ph. δ 91) ⟨K⟩
51 δεδραγμένος· πεπραγμένος. (ABC Su. δ 162 Ph. δ 92) K
52 δέδυκεν· εἰσῆλθεν. (ABC Su. δ 165 [fin.] Ph. δ 93) K
53 δεῆσαν· χρείας γενομένης. (ABC Su. δ 169 Ph. δ 99)
54 δεῖ· τέσσσαρα ἔχει τὰ σημαινόμενα. ἀντὶ τοῦ χρή. καὶ ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστίν· οἷον (Dem. 1.20) ˂δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν γενέσθαι τῶν δεόντων.˃ καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ. καὶ δέει ἐν διαλύσει ἀντὶ τοῦ ἀπέχει. (ABC Su. δ 299 Ph. δ 100)
55 δείκελον· ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα. (AC Su. δ 307 Ph. δ 101 Et. Gen.) K
56 δείλαιος· ἄθλιος. (ABC Su. δ 313 Ph. δ 103) K
57 δεῖμα· φόβος. (ABC Su. δ 321 Ph. δ 112 Et. Gen.) K
58 δειμαλέος· εὐλαβής. (ABC Su. δ 322 Ph. δ 114 Et. Gen.[ρ]) K
59 δειμάμενοι· οἰκοδομήσαντες. (ABC Su. δ 323 Ph. δ 115) K
60 δειμᾶν· οἰκοδομεῖν. (ABC (Su. δ 323) Ph. δ 116) K
61 δειμαίνει· φοβεῖται. (AB(C) Su. δ 326 Ph. δ 117) K
62 δειμαίνοντα· φοβούμενον. (A(C) Su. δ 326 Ph. δ 118) K
63 δείμασθαι· οἰκοδομεῖν. (AB Su. δ 323 Ph. δ 119) K
Ba 190 **64** δειματώδης· φοβερός. (AB Su. δ 324 Ph. δ 120) K
65 δειματῶν· φοβῶν. (ABC Su. δ 325 Ph. δ 121) K

---

48 O 730, al. **49** X 95, etc. **50** Lyc. 492; δεδουπότος Ψ 679, al. **51** N 393 +, al. **52** E 811 +, al. **55** Nonn. Dion. 48. 697, al. | Democr. fr. 123, al. **57** E 682, etc. **58** Opp. Cyn. 1. 165 **60** ∗ **61** Plat. Rep. 330e +, al. **62** Hdt. 3. 35. 4, al. **64** ∗ **65** ∗; cas. obl. Phil. Jud., al.

---

48 Ap. Soph. 57. 17 δ.· ἐκδεχόμενος … **49** Cyr. (S) δεδ 40 δ.· βλέπει, ὁρᾷ, sch. D X 95, Hsch. δ 404 δ.· βλέπει **50** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. δ 408 δεδουπότος· τεθνηκότος, πεπτωκότος **51** Cyr. (vg) δεδ 11 δεδραγμένοις· πεπραγμένοις, Cyr. (g) δεδ 12 δεδραγμένα· πεπραγμένα **52** Cyr. (g) δεδ 9; sch. D E 811, Hsch. δ 413 δ.· ὑπεισῆλθε **54** cf. Hsch. δ 425 δ.· πρέπει, χρή, χρεία ἐστίν. δεσμεύει **55** Cyr. (g) δει 14; Cyr. (AS) δει 66, Hsch. δ 449 δ.· (τὸ) φάσμα ὁμοίωμα **56** Cyr. (vgS) δει 1/90 (+); Cyr. (g) διο (sic) 34 δείλαια· ἄθλια **57** Cyr. (v) δει 10; Cyr. (g) δει 17 δ. καὶ δειμός· ὁ φόβος, Cyr. (AS) δει 52, Hsch. δ 473 (+) δ.· δέος, φόβος, sch. D E 682 δ.· φόβον **58** Cyr. (vgAS) δει 11/29/63, Hsch. δ 479 δ.· ὁ εὐλαβής **59** Cyr. (vgS) δει 8/94/διο (sic) 35, Hsch. δ 480 **60** Cyr. (vgAS) δει 28/59 **61** Cyr. (g) δει 18; Cyr. (AS) δει 68, Hsch. δ 477 δ.· ἐκφοβεῖται **62** Cyr. (g) δει 19; Cyr. (vgS) δει 4/93, Hsch. δ 478 δειμαίνων· φοβούμενος **63** Cyr. (g) δει 38 **64** Cyr. (g) δει 20; Hsch. δ 487 δειματώδει· φοβερῷ **65** Cyr. (AS) δει 53, Hsch. δ 489

48, 49 AC **49, 48** B **48** ἐνεδρεύων] ἐπιτηρῶν Et. Gen. ἐνεδρεύων, ἐπιτηρῶν Su. **49** δέδορκα· ὁρῶ, βλέπω C **51** δεδρασμ- C δεδραμ- Cyr. | ⟨ὡς⟩ πεπραγμένος Meineke πεφραγμένος Drachmann **53** δεήσας C **54, 55, 56** AC **56, 54** B **54** οἷον om. Su. | δὲ] δὴ B | οὐδὲν – δεόντων om. C | οὐδέν ἐστι γενέσθαι B (Dem.) | δεσμεῖν C | ἀπέχειν C **61** δειμᾶν· φοβεῖν C **62** -ες· -οι C **64** ὁ φοβερός Su. **65** δειμάτων· φόβων Ph. (Hsch.)

K **66** δείμωμεν· οἰκοδομοῦμεν. (ABC Su. δ 328 [+] Ph. δ 122)
K **67** δεῖν· ὀφείλειν. (ABC Su. δ 329 [fin.] Ph. δ 123)
K| **68** δεινοί· φοβεροί, ἔμπειροι, σοφοί. | καὶ δεινὸς ῥήτωρ ὁ σοφὸς καὶ πάντα ἐρευνῶν. (ABC Su. δ 351 Ph. δ 125 | Σ^{b}: B)
K **69** δεινοπαθεῖ· δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πάσχει. (AC Su. δ 341 Ph. δ 127)
K+ **70** δεινός· πανοῦργος, ἱκανός, ἀκολάκευτος, σοφός, ἔμπειρος. (AC Su. δ 343 Ph. δ 128 Et. Gen. [ρ])
71 δεινότητα· φρόνησις. (A)
K **72** δεῖν ᾠήθην· δέον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα. (ABC Su. δ 330 Ph. δ 130)
K **73** δεινωποί· δειματώδεις, φοβεροί. (ABC Su. δ 350 Ph. δ 132)
K+ **74** δείνωσις· δεινότης, σκότωσις. (ABC Su. δ 349 Ph. δ 133)
K **75** δειπνητός· ὁ καθ᾽ ἡμᾶς ἀρίστου καιρός. (ABC Su. δ 355 Ph. δ 134)
K **76** δειπνολόχον· κλεπτοτρόφον. (AB Su. δ 356 Ph. δ 135 Et. Gen.)
K **77** δεῖπνον· τὸ πρωϊνὸν ἄριστον. (ABC Su. δ 358 Ph. δ 137)
?⟨K⟩ **78** δειράδες· οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὀρῶν. (ABC Su. δ 361 Ph. δ 139)
K **79** δειρή· τράχηλος. (ABC Su. δ 364 Ph. δ 141)
K+ **80** δεισιδαίμων· θεοσεβής. ἢ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν καὶ οἱονεὶ δεδοικώς. (ABC Su. δ 369 Ph. δ 142 Et. Gen.)
K **81** δεῖται· προσδεσμεύεται. ἢ χρῄζει. (ABC Su. δ 371 Ph. δ 143)
K **82** δεκάζειν· διαφθείρειν χρήμασιν ἢ δώροις. (ABC Su. δ 174 Ph. δ 146)

---

66 ∗; δείμομεν H 337 **69** Joh. Chrys. PG 61. 38. 53 **70** Γ 172 +, etc. **71** Plut. Them. 2. 6 +, etc. **72** Dem. 29. 11 (ord. inv.) **73** Hes. Scut. 250 v. l. **75** Nic. Ther. 761 **76** ∗ **77** B 381 +, etc. **78** Eur. Ion 714, al. **79** Opp. Cyn. 1. 183, al.; δειρήν Γ 371 +, etc. **80** | ? Diod. Sic. 13. 12. 6

---

66 Cyr. (n ap. Latte), Hsch. δ 490, sch. D H 337 **67** Cyr. (g) δει 35 δ.· δέον ὀφείλειν **68** Cyr. (g) δει 40 (ad σοφοί) **69** Cyr. (vgAS) δει 39/74; Hsch. δ 507 δ.· δεινῶς ἔχει, χαλεπῶς ἔχει, ἢ καὶ πάσχει χαλεπῶς **70** Cyr. (vgAS) δει 36/72, Hsch. δ 509 (ad ἀκολάκευτος) **72** Cyr. (vgAS) δει 23/50, Hsch. δ 513 δ. ᾠ.· ἀναγκαῖον ἐλογισάμην, δέον εἶναι ὑπέλαβον **73** Cyr. (gAS) δει 30/80, Hsch. δ 514 **74** Hsch. δ 515b ⟨δ.⟩· σκότωσις, δεινότης, Cyr. (A) δει 76 δείνωσιν· δεινότητα **75** Cyr. (g) δει 31 **76** Cyr. (g) δει 32 **77** Cyr. (g) δει 33 **78** Hsch. δ 531 δ.· … τραχηλοειδεῖς τῶν ὀρῶν **79** Hsch. δ 535; Cyr. (v) δει 22, Ap. Soph. 56. 32 δ.· ὁ τράχηλος, Cyr. (g) δει 44 δ. καὶ δερρίς· ὁ τράχηλος, Cyr. (S) δει 110 δειρά· τράχηλος; sch. D Γ 371 δειρήν· τὸν τράχηλον, Cyr. (AS) δει 75 δειρῆς· (τοῦ) τραχήλου **80** Cyr. (g) δει 43 δ.· θεοσεβής **81** Cyr. (g) δει 41 (+), Hsch. δ 546 (+); Cyr. (AS) δει 54 δ.· χρῄζει **82** Cyr. (gAS) δεκ 2/4, Hsch. δ 556; Bk.^{V} 236. 3 δ.· τὸ διαφθείρειν τοὺς δικαστὰς ἢ ἐκκλησίας τοῖς χρήμασι καὶ δώροις …

66, 67 AC 67, 66 B **66** δείμομεν C Ph. (sch.) | οἰκοδομήσομεν C (sch.) -ήσωμεν Hsch. **69-72** A 72, 69, 70 C **69** ἔχει χαλεπὰ om. C | χαλεπῶς Cyr. (vgA) (exc. h) **70** ad init. interpr. ὁ Cyr. (vg) ὀξυτόνως Cyr. (AS) **72** ἀναγκαῖον ἐνόμισα om. C **74, 75, 76** A 76, 74, 75 B **75** δειπνιστός (h. e. -ηστός, ρ 170) Ph. | ὁ] τοῦ Cyr. **77** πρωίνὸν] ἑσπερινὸν Cyr. **78, 79** AC 79, 78 B

83 δεκάζεσθαι· δωροδοκεῖσθαι. (ABC Su. δ 174 ⟨Ph. δ 148a⟩ Et. Gen.) K
84 δεκασμός· δωροδοκία. (ABC Su. δ 187 Ph. δ 163)
85 δεκατηλόγον· τὴν τὰς δεκάτας συλλέγουσαν. (ABC (Su. δ 183) Ph. δ 166) K
86 δέλεαρ· ἀπάτη, δόλος. (ABC Su. δ 197 Ph. δ 168) K
87 δέλτος· πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον. (ABC Su. δ 202 Ph. δ 170) K
88 δελφύς· μήτρα. ἔνθεν ἀδελφός. (ABC Su. δ 211 Ph. δ 177) K+
89 δέμας· σῶμα. (ABC Su. δ 214 Ph. δ 178 Et. Gen.) K
90 δεπύρως· διαπύρως, θερμῶς. (ABC Ph. δ 182) K
91 δέμνια· ἐγκοίτια στρώματα. (ABC Su. δ 213 Ph. δ 179 Et. Gen.) K
92 δεξιάς· συνθήκας. (ABC Su. δ 226 Ph. δ 184) K
93 δεξιολάβος· παραφύλαξ. (ABC Su. δ 230 Ph. δ 185 EM 256. 19) K
Ba 191 **94** δεξιός· ἀγαθός, ἐπιτήδειος. (ABC Su. δ 232 [+] Ph. δ 186) K
95 δεξιοῦται· προσάγεται, ξενοδοχεῖ, φιλοφρονεῖται. (ABC Su. δ 235 Ph. δ 188) K
96 δεξίωσις· ὑποδοχή. (ABC Su. δ 236 Ph. δ 189) K
97 δέοιτο· χρήζοι. (ABC Su. δ 279 Ph. δ 191) K
98 δέοντο· ἐδεσμεύοντο. (ABC Su. δ 245 Ph. δ192) K
99 δέος· φόβος. (AC Su. δ 246 Ph. δ 193 Et. Gen.) K
100 δεπάεσσιν· ποτηρίοις. (AC (Su. δ 248) Ph. δ 195) Hom
101 δέραια· ἐπιτραχήλιος κόσμος. (ABC Su. δ 252 Ph. δ 196) K
102 δέρη· τράχηλος. (BC Su. δ 254) K
103 δέρκειν· βλέπειν. (AC Su. δ 257 Ph. δ 199) K

---

85 ∗ (fem.) **89** A 115 +, etc. **91** Ω 644, etc. **93** ∗; δεξιολάβους NT Act. 23. 23 **94** N 821 +, etc. **98** Σ 553 **99** A 515 +, etc. **100** A 471 +, al. **102** Eur. Her. 319, al. **103** Athanas. PG 28. 544. 19, al.

---

83 Cyr. (S) δεκ 9, Hsch. δ 557 **85** Cyr. (g) δει (sic) 34 δ.· τὸν τὰς δεκάτας συλλέγοντα **86** Cyr. (gAS) δεν (sic) 3/δελ 4, Hsch. δ 585 **87** Cyr. (vg) δελ 1; Cyr. (AS) δελ 2 δ.· πινακίδιον, τιτλάριον, Hsch. δ 607 δ.· πινακίδιον **88** Cyr. (A) δελ 9, Hsch. δ 605 δ.· μήτρα **89** Cyr. (gAS) δει (sic) 45/ δεμ 3, Hsch. δ 609 (+), sch. D A 115 (+) **90** Cyr. (g) δει (sic) 42 **91** Cyr. (vgAS) δεμ 1/5; Hsch. δ 614 δ.· στρώματα, κοῖται **92** Cyr. (AS) δεξ 9, Hsch. δ 634; sch. D B 341 δεξιαί· … συνθῆκαι **93** Cyr. (g) δεξ 5 **94** Cyr. (vg) δεξ 2; Cyr. (AS) δεξ 7, Hsch. δ 637, sch. D N 821 δ.· … ἀγαθός … **95** Cyr. (g) δεξ 6; Cyr. (AS) δεξ 8, Hsch. δ 638 δ.· προσάγεται **96** Cyr. (vg) δεξ 1 δεξιώσεις· ὑποδοχαί **97** Cyr. (AS) δεο 10 **98** Cyr. (gS) δεο 9/20, Hsch. δ 654; sch. D Σ 553 δ.· ἐδεσμοῦντο **99** Cyr. (vgAS) δεο 2/15, Hsch. δ 657, sch. D A 515 **100** sch. D A 471 (P. Oxy. 3238 ii 68), Hsch. δ 660; Cyr. (AS) δεπ 1, Ap. Soph. 57. 4 δέπας· ποτήριον **101** Cyr. (g) δερ 1 **102** Hsch. δ 669 (+); Cyr. (g) διο (sic) 45 δ.· ὁ τράχηλος; Cyr. (AS) δερ 12 δέρης· τραχήλου **103** Cyr. (vgA) δερ 4/10

85-89 AC 89, 85–88 B **86** δόλος] λόγος Ph. **87** τιτλάριον om. C **88** ἔνθα BC **90** h. e. δεια-πυρως· θερμῶς | -ος ter Cyr. | θερμῶς, διαπύρως C **93, 94, 95, 96** A 94, 93, 95, 96 C 93, 94, 96, 95 B **95** φιλοφρονεῖ C **97** χρήζοιτο B χρείζει C **101** δέρεα AB Ph. δέρια C

Κ **104** δερκομένων· βλεπόντων. (ABC Su. δ 257 Ph. δ 203)

Κ **105** δέρρις· δέρμα. ἢ τρίχινον παραπέτασμα. (ABC Su. δ 256 [+] Ph. δ 204 Et. Gen.)

⟨Κ⟩+ **106** δέρτρον· ἐπίπλουν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ τοῦ ἤπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος. δέρτρον ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἐστὶ κρούειν· τούτῳ δὲ διαρρήσσουσιν ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. καὶ ἐστὶ τὸ ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον. (ABC Su. δ 265 Ph. δ 207 Et. Gen. [ρ])

107 δέρος· αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι ἤτοι Ἰωνικαί εἰσιν ἢ Δωρικαί· δέρος, κῶος. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποίηται. (ABC Su. δ 264 Ph. δ 206 Et. Gen.)

Κ **108** δευθέντα· βραχέντα. (ABC Su. δ 282 Ph. δ 215)

Κ **109** δευόμενος· βρεχόμενος. (ABC Su. δ 282 Ph. δ 216)

Κ| **110** δεῦρο· ἐνθάδε, ἐπὶ τοῦ παρόντος. | ἢ καὶ ἄγε. (ABC Su. δ 287 Ph. δ 217 (Ph. Amph. 21.71) | Σ′′′: B (Ph. δ 217) (Ph. Amph.))

111 δεῦρ᾽ ἀεί· ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου. Πλάτων Νόμων ζ′ (811 c)· ‘πρὸς τοὺς λόγους οὓς ἐξ ἕω μέχρι δεῦρ᾽ ἀεὶ διεληλύθαμεν.’ τινὲς ἀντὶ τοῦ ὠδί τιθέασιν. | τοῦτο μὲν δεῦρο ὧδε, τὸ δὲ ἀεί που καὶ Εὐριπίδης (fr. 363)· ‘εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ᾽ ἀεὶ περαίνεται.’ (Σ′: B Su. δ 284 Ph. δ 219 | Σᵇ: B)

Κ **112** δευσοποιός· βαφεύς. (AB Su. δ 290 [+] Ph. δ 220 [+] (sch. Plat. Rep. 429 e))

Att **113** δεύτερος πλοῦς· ὅτε ἀποτυχών τις οὐρίου κώπαις πλεῖ. (ABC Su. δ 295 Ph. δ 224)

---

104 Hes. Scut. 169, al. **106** λ 579, al. **108** Hipp. Ulc. 11, al. **109** X 492, al. **110** A 153 +, etc.

---

104 Cyr. (A) δερ 18, Hsch. δ 676 δερκομένῳ· βλέποντι, sch. D Γ 342 δερκόμενοι· βλέποντες, Cyr. (S) δερ 24 δερκομένοισι· βλέπουσι **105** Cyr. (vg) δερ 3; Hsch. δ 690 δ.· δέρμα, Cyr. (AS) δερ 9 δέρρεις· δέρματα ἢ τρίχινα παραπετάσματα **106** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. δ 695 δ.· … ἐπίπλουν; Cyr. (s ap. Latte), Hsch. δ 695 δ.· δέρμα; Ap. Soph. 57.13 δ.· οἱ μὲν τὸν ἐπίπλουν, οἱ δὲ τὸ δέρμα παρὰ τὴν δοράν … **108** Hsch. δ 720; Cyr. (gAS) δευ 10/17 δευθέντων· βραχέντων, Cyr. (AS) δευ 18 δευθέντος· … βραχέντος **109** Hsch. δ 729; Cyr. (vgAS) δευ 1/13 δευόμενοι· βρεχόμενοι **110** Cyr. (vg) δευ 12, Hsch. δ 731 (ad παρόντος); Cyr. (AS) δευ 19 δ.· ἐπὶ τοῦ παρόντος; totum = Ael. D. δ 9 **112** Cyr. (vgAS) δευ 4/14, Hsch. δ 737 **113** Paus. Attic. δ 9

---

105 τρύχινον B Su. (AVM) Ph. Et. Gen. **106** πρὸ Su. πρὸς B Ph. Et. Gen. περὶ (et τὸ ἦπαρ) A (πρὸ τὸν χρῶτα περὶ τὸ ὕπαρ C) | τοῦτο C Ph. Et. Gen. | δὲ³ om. Ph. | διαρρήσουσιν A¹BC Ph. | ὧν ἂν C | ἐσθίουσιν AC | ὥσπερ παρὰ AC | οὕτως om. AC **107** Δωρικαί· οἷον Et. Gen. | γὰρ om. B | πεποίηνται Su. πεποίησεν C **108, 109** B 109, 108 AC **108** -ες· -ες C **110** ἢ καὶ ἄγε B (καὶ ἐλθέ add. m. alt.) καὶ τὸ ἐλθέ, ὡς ἡμεῖς Ph. **111** Πλάτων om. B | δεῦρο δὴ codd. Plat. | ἐληλύθαμεν Ph. τινὲς δὲ Ph. | τιθέασιν om. B **112, 113** B 113, 112 A **113** πλεῖ om. C

114 δεῦτε· παρακελεύσεως ἐπίρρημα. (ABC Su. δ 293 Ph. δ 223) K
Ba 192 **115** δῆθεν· ὡς δή φησι. τοῦτο δὲ προσποίησιν ἀληθείας ¦ ἔχει, δύναμιν δὲ ψεύδους. λαμβάνεται δὲ τὸ δῆθεν καὶ ὡς παραπληρωματικόν. (ABC Su. δ 377 Ph. δ 229) K+Att
116 δηϊοτῆτος· μάχης. (ABC Su. δ 389 Ph. δ 230 (Et. Gen.)) K
117 δηΐουν· διέκοπτον, ἐτίτρωσκον. (AB(C) Su. δ 482 Ph. δ 231) K
118 δηλαϊστή· ἐλεεινή, ἀθλία. (ABC Su. δ 396 Ph. δ 232) K
119 δηλήσεται· βλάψει, διαφθερεῖ. (AB Su. δ 404 Ph. δ 233) K
120 δήλων· ὁράσεων. (ABC Su. δ 410 Ph. δ 239) K
121 δῆλοι· ὁράσεις, ἐνύπνια. (ABC Su. δ 410 Ph. δ 238) K
122 δημαγωγεῖ· στρατηγεῖ. (ABC Su. δ 411 Ph. δ 240) K
Ba 193 **123** δημαρχία· ὅτε δῆμος ἄρχει. (ABC Su. δ 419 Ph. δ 241) K
124 δημελέητος· ἐλεεινός. (ABC Su. δ 423 Ph. δ 247) K
125 δημεύσας· δημοσιεύσας. (ABC Su. δ 424 Ph. δ 250) K
126 δημηγόρος· ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν. (ABC Su. δ 425 Ph. δ 252)
127 δήμιον· δημόσιον. (ABC Su. δ 432 Ph. δ 251) K
128 δημιουργεῖ· τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. (ABC Su. δ 435 Ph. δ 253) K
129 δημιουργός· χειροτέχνης. ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν. (ABC Su. δ 436 Ph. δ 256) K
130 δημοβόρος· ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. (ABC Su. δ 438 Ph. δ 257) ?Hom
131 δημογέροντες· οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι. (ABC Su. δ 439 Ph. δ 261) ⟨K⟩

---

114 N 481 +, etc. **116** E 348 +, al. **117** ∗; δῄουν E 452 +, al. **118** LXX Ezek. 5. 15 **119** Ξ 102, al. **120** LXX Num. 27. 21 + **121** ∗; δήλοις LXX 1 Reg. 28. 6 **122** Joh. Malal. p. 152. 15 **123** Plut. Ant. 8. 5; cas. obl. Dem., al. **124** ∗ **125** Dio Cass. 74. 14. 3, al. **127** β 32 +, etc. **130** A 231, al. **131** Γ 149, al.

---

114 Cyr. (g) δευ 8 **115** Cyr. (vgAS) δηθ 1/4, Hsch. δ 771 (ad φησι); Ael. D. δ 10 **116** Cyr. (g) δηι 2, sch. D E 348 δ.· τῆς μάχης; Cyr. (vgAS) δηι 2/5 δηϊοτής· μάχη, Hsch. δ 780 δηϊοτῆτας· μάχας **117** Cyr. (g) δηι 3; Cyr. (S) δηι 7 δ.· διέκοπτον **118** Cyr. (g) δηλ 11; Cyr. (AS) δηλ 22, Hsch. δ 791 δ.· ἐλεεινή **119** Cyr. (g) δηλ 4; Hsch. δ 805 δηλήσηται· βλάψῃ, φθείρῃ, sch. D Ξ 102 δ.· βλάψει **120** Cyr. (gAS) δηλ 8/16, Hsch. δ 814 (+ ἐνυπνίων, cf. 121) **121** Cyr. (vg) δηλ 2/5 **122** Cyr. (g) δημ 1, Hsch. δ 818 **123** Cyr. (gAS) δημ 4/40, Hsch. δ 823 **124** Hsch. δ 828; Cyr. (AS) δημ 28 δημελεήτους· ἐλεεινούς; Cyr. (g) δημ 5 δημελεινός· δημελέητος **125** Cyr. (AS) δημ 29, Hsch. δ 831 **127** Cyr. (g) δημ 6, Hsch. δ 840, sch. D β 32 (P. Oxy. 3160 ii 32) **128** Cyr. (AS) δημ 26, Hsch. δ 845 **129** Cyr. (vg) δημ 13; Cyr. (AS) δημ 27, Hsch. δ 847 δ.· χειροτέχνης **130** sch. D A 231 δ.· ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων, Cyr. (S ap. Latte), Hsch. δ 852 δ.· ὁ τὰ κοινὰ τοῦ δήμου κατεσθίων (hucusque = Ap. Soph. 58. 11), ἢ ὁ τὰ δημόσια **131** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. δ 853; sch. D Γ 149 δ.· οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι …

---

115 δή] δεῖ ABC δὴ ⟨Θουκυδίδης⟩ Erbse | δὲ καὶ τὸ B | δῆθεν] θεν Su. | καὶ om. Su. Ph. **119, 120** A 120, 119 B **119** διαφθείρει AB Ph. **121** δῆλα Cyr. (g) **123** ὁ δῆμος Cyr. (g) **126** τοῦ om. C **127** τὸ δημόσιον Cyr. **129, 130** AC 130, 129 B

K **132** δημόθοινα· τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία. (ABC Su. δ 441 [+] Ph. δ 262 Et. Gen. (sch. Luc. 3. 5))
K **133** δημόκοινον· δημόσιον. (ABC Su. δ 449 Ph. δ 259)
K **134** δημοτελῆ· δημοσίαν. (ABC Su. δ 463 Ph. δ 267)
135 δημοτελῶς· παντὶ τῷ δήμῳ. (ABC Su. δ 464 Ph. δ 269)
136 δημότης· πολίτης. (ABC Su. δ 466 Ph. δ 273)
K **137** δημωδέστερος· ἀσχημονέστερος, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον διὰ τὸν δῆμον. (ABC Su. δ 474 Ph. δ 275 Et. Gen.)
K **138** δημωφελής· δῆμον ὠφελῶν. (ABC Su. δ 476 Ph. δ 276)
K **139** δηνάριον· εἶδος ἀργυρίου ὁλοκοτίνου. (ABC Su. δ 478 [+] Ph. δ 278)
K **140** δήξομαι· λυπήσω. (ABC Ph. δ 279)
Att **141** δήπου· ὡς δή. (ABC Su. δ 485 Ph. δ 280 EM 264. 56)
K **142** δήπουθεν· δῆλον ὅτι. (ABC Su. δ 486 [+] Ph. δ 281 [+] EM 264. 56)
K **143** δῆριν· μάχην ἢ φιλονεικίαν. (ABC Su. δ 490 Ph. δ 282)
K **144** δῆτα· οὕτως. (ABC Su. δ 494 Ph. δ 283 EM 264. 58)
K+ **145** δῃώσας· πραιδεύσας, ἀνελών, κατεκτονώς. (ABC Su. δ 484 Ph. δ 285)
K+ **146** διαγνώμη· διάγνωσις καὶ διάκρισις ὥσπερ καὶ καταβοή. ἡ δὲ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδου (1. 87. 6+). (ABC Su. δ 521 Ph. δ 300)
K **147** διαδιδράσκει· διαφεύγει. (ABC Su. δ 539 Ph. δ 310)
D **148** διαδικασία· ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. (A^{mg}C)
K **149** διαδρᾶναι· διαφεύγειν. (ABC Su. δ 544 Ph. δ 311)

---

132 ∗ **133** ∗ **134** Thuc. 2. 15. 2 **135** Did. Caec. in Zach. 3. 32 **137** ∗; cas. obl. Did. Caec., al. **138** Plut. Mor. 826B **140** Eur. Ba. 351 **143** P 158, etc. **145** Θ 534 +, etc.

---

132 Cyr. (vgAS) δημ 18/34, Hsch. δ 858 **133** Cyr. (AS) δημ 43, Hsch. δ 860 **134** Cyr. (vg) δημ 14 **137** Cyr. (vgAS) δημ 3/23 δημωδέστερον· ἀσχημονέστερον, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον παρὰ τὸν δῆμον **138** Cyr. (AS) δημ 36, Hsch. δ 893; Cyr. (vg) δημ 19 δ.· ὁ τὸν δῆμον ὠφελῶν **139** Cyr. (S) δημ 7; Hsch. δ 897 δ.· εἶδος ἀργυρίου **140** Cyr. (vgAS) δηξ 1/2, Hsch. δ 904 **141** Ael. D. δ 14 **142** Cyr. (vgAS) δηπ 1/3, Hsch. δ 913, Tim. (+) **143** Cyr. (vg) δηρ 2; Cyr. (AS) δηρ 7, Hsch. δ 919 δ.· μάχην, sch. D P 158 δ.· φιλονεικίαν **144** Cyr. (vgAS) δητ 1/2 (+), Hsch. δ 929 **145** Cyr. (vgAS) δηω 1/3, Hsch. δ 937 (+) δῃώσαντες· πραιδεύσαντες **146** Cyr. (s ap. Latte), (Hsch. δ 974b) δ.· διάγνωσις; sch. Thuc. 1. 87. 6 δ.· ἡ διάγνωσις καὶ διάκρισις. ἰδικὴ δὲ αὕτη ἡ λέξις **147** Cyr. (g) δια 8, Hsch. δ 990a; Cyr. (AS) δια 211, (Hsch. δ 990 b) διαδιδράσκετε· διαφεύγετε **148** EM 267. 6 (D), Hsch. δ 992; Cyr. (S) δια 252 δ.· ἡ ἐπίκρισις **149** Cyr. (vgAS) δια 60/204, Hsch. δ 1001

---

132 δημόθοινα B -θυνα AC -θοινία recte Ph. Et. Gen. sch. Luc. (Hsch.) -θοινα καὶ -θοινία Su. **137** τοῦ δήμου C **139** ὁλοκοτίνου om. A **141** δεῖ C Su. (AGIT) **143** ἢ om. C ἢ φιλονεικίαν om. B **145** ἀνελών, κατεκτονώς om. C | κατεκτονώς Su. κατεκον A κατακαύσας B κατατεμών Ph. **146, 147** AC 147, 146 B **146** καταβολή B **148** πρὸς^2 om. C **149** διαφυγεῖν Cyr.

150 διαθείη· διαπράξει. (ABC Su. δ 561 Ph. δ 315) K
151 διαθέουσα· διατρέχουσα. (ABC Su. δ 554 Ph. δ 316) K
152 διαθήκη· δυϊκῶς ἐκφωνεῖται· ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτῆρα φέρουσα· θατέρα δὲ ⟨ ⟩. (ABC Su. δ 563 Ph. δ 320 Et. Gud. 356. 11) K
Ba 194 **153** διαθλοῦντες· πονοῦντες. (ABC Su. δ 567 Ph. δ 322) K
154 διαθρύπτεται· χαυνοῦται, διαλύεται. (ABC Su. δ 569 Ph. δ 323) K
155 διαιτῶν· δικάζων. (ABC Su. δ 890 Ph. δ 328) K
156 δίαυλος· ὁ διστάδιος δρόμος. (ABC Su. δ 806 Ph. δ 480)
157 διαβούλια· τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα. (ABC Su. δ 509 Ph. δ 299 EM 267. 13)
158 διαιωνιεῖ· δι᾽ αἰῶνος παραμενεῖ. (ABC Su. δ 882 Ph. δ 329) K
159 διακορεῦσαι· διαπαρθενεῦσαι, οἱονεὶ διατεμεῖν. (ABC Su. δ 591 Ph. δ 345)
160 διακεκορῆσθαι· διαπεπαρθενεῦσθαι, τετμῆσθαι τῇ μίξει. (ABC Su. δ 574 Ph. δ 333)
161 διακεκναισμένη· διεφθαρμένη. (ABC Su. δ 572 Ph. δ 331 EM 267. 15) K
162 διακεχυμένος· ⟨ ⟩. (AB Su. δ 582 Ph. δ 334)
163 διακλῶν· διαθρύπτων. (ABC Su. δ 585 Ph. δ 339) K
164 διακναιόμενος· ξεόμενος ἢ λυπούμενος. (AC Su. δ 586 Ph. δ 340 EM 267. 14) K
165 διακομισθείς· διελθών. (ABC Su. δ 588 Ph. δ 343) K
166 διακριδόν· διακεκριμένως. (ABC Su. δ 604 Ph. δ 349 Et. Gen.) K
167 διακρίνεται· ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ, διαχωρίζεται. (ABC Su. δ 606 Ph. δ 351) K

---

151 Ael. Var. Hist. 13. 1, al. **152** Dem. 45. 10 +, etc. **153** Euseb. Praep. Ev. 6. 6. 69 **154** Theoc. 6. 15, al. **157** LXX Ezek. 11. 5, al. **158** ∗ **159** ∗; διακορεύσας Ephor. 70 F 1 **160** Luc. 78. 13. 2 **161** ∗; διακεκναισμένος Ar. Nub. 120 **163** LXX Lam. 4. 4, al. **166** M 103 +, al. **167** Joh. Chrys. PG 59. 540. 75

---

150 Cyr. (g) δια 9 **151** Cyr. (g) δια 52; Cyr. (AS) δια 184 διαθεούσης· διατρεχούσης **152** Cyr. (vg) δια 76 **153** Cyr. (g) δια 10 **154** Cyr. (g) δια 11 **155** Cyr. (g) δια 12 **158** Cyr. (g) δια 13 **161** Cyr. (gAS) δια 14/273 **163** Cyr. (vg) δια 139; Cyr. (AS) δια 326, Hsch. δ 1054 δ.· θρύπτων **164** Cyr. (g) δια 15 δια–κναιομέναις· ξεομέναις ἢ λυπουμέναις **165** Cyr. (vgAS) δια 59/202 (+), Hsch. δ 1059 (+) **166** Cyr. (g) δια 16 (+) **167** Cyr. (vg) δια 134

---

150 διαπράξοι Bachmann **152, 153** AC 153, 152 B **152** χαρακτήρωνα B -τήριον Bekker | φέρουσα] φ ⟦ ⟧ B | θατέρα AC Su. (+ aliena) (Et. Gud.) ἡ θατέρα δέ Ph. om. B θατέρα δὲ συνθηκῶν ἐπὶ διαλλαγῇ πολεμίων συνωμοσίαν ἐπέχοντα Cyr. **154** διαλύεται om. C **156** διαστάδιος Ph. σταδιο- C | δρόμος ABC τόπος Su. Ph. **157** hic B post 160 A, post 161 C | λογιμων A **158** διαιωνίζει Cyr. | παραμένει BC, sine acc. A **162** διακεχυμένος A -οι Su. διακεκομένος Ph. διακεκοιμένως B | interpr. ἐκλελυμένοι τὴν ψυχὴν ὑπὸ χαρᾶς hab. Su.

Κ **168** διακρούεσθαι· ἐξωθεῖν ἢ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. (ABC Su. δ 607 Ph. δ 352)
Κ **169** διάκτωρ· διάκονος, ἄγγελος, ἀπαγγέλων. (ABC Su. δ 608 Ph. δ 353)
Κ **170** διακυκῶσι· διαταράττουσιν. (ABC Su. δ 610 Ph. δ 354)
Κ **171** διακωδωνίσαντες· δοκιμάσαντες. (ABC Su. δ 599 Ph. δ 357)
Κ **172** διακωδωνισθέντες· διαφημισθέντες. ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται. (AB Su. δ 598 Ph. δ 358 Et. Gen. [ϱ])
Κ **173** διακωχή· διάλειψις. (ABC Su. δ 601 Ph. δ 359)
Κ **174** διαλαβών· διαδεξάμενος. (ABC Su. δ 611 Ph. δ 362)
Κ **175** διαλαμβάνων· ὑπομνηματίζων, συγγράφων. (ABC Su. δ 618 Ph. δ 361) Ba 195
Κ **176** διαλείμματος· διαχωρισμοῦ. (ABC Su. δ 631 Ph. δ 368)
177 διαλέγοιντο γυναιξίν· ὁμιλοῖεν ἢ συνουσιάζοιεν. οὕτω γὰρ καὶ Ἱεροκλῆς (fr. 3). (ABC Su. δ 626 Ph. δ 366)
Κ **178** διάληψις· ἐνθύμησις ἢ γνῶσις. (ABC Su. δ 635 Ph. δ 371)
⟨Κ⟩ **179** διάλειμμα· διάστημα. (ABC Su. δ 630 Ph. δ 373 (Et. Gen.))
Κ **180** διαλλακτής· φιλωτής. (ABC Su. δ 616 Ph. δ 374)
Κ **181** διαμάρτοι· ἀποτύχοι. (ABC Su. δ 641 Ph. δ 380)
Κ **182** διαμέλλει· ἀναβολῇ χρῆται. (ABC Su. δ 650 Ph. δ 381)
⟨Κ⟩ **183** διαμῆσαι· διακόψαι. (ABC Su. δ 656 Ph. δ 386)
Κ **184** διαμπάξ· διόλου, διαπαντός. (AB Su. δ 659 Ph. δ 387 EM 268. 40)
Κ **185** διαμπερές· διόλου, διαπαντός. (ABC)
Κ **186** διαμυδῶντες· διαβρέχοντες. (ABC Su. δ 640 Ph. δ 391)

---

169 ∗; διάκτορος Φ 497 +, etc. **170** Cyr. ACO 1. 1. 3. 97. 23 + **171** Joh. Chrys. qu. reg. fem. viris cohab. 8 + **172** Lys. fr. 313 **173** ∗; διακωχήν Dio Cass. vers. 1, p. 268. 9, διοκωχή Thuc. 3. 87. 1 **182** ∗ **183** ∗; in tmesi Ap. Rh. 4. 374, διάμησε Γ 359 + **185** E 112 +, etc. **186** ∗

---

168 Cyr. (vgAS) 29/159, Hsch. δ 1091 **169** Cyr. (gAS) 17/275, Hsch. δ 1098 **170** Cyr. (vgAS) δια 38/166, Hsch. δ 1100 **171** Cyr. (AS) δια 250 **172** Cyr. (vgAS) δια 2/152, Hsch. δ 1104 **173** Cyr. (g) δια 18 **174** Cyr. (gS) δια 19/385; Hsch. δ 1109 δ.· … δεξάμενος … **175** Cyr. (g) δια 20 **176** Cyr. (AS) δια 207, Hsch. δ 1127 **177** cf. Hsch. δ 1117 διαλέγεσθαι· ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν, Moer. δ 44 διαλέγεσθαι· καὶ τὸ πλησιάζειν ταῖς γυναιξίν, ὡς Ὑπερείδης (fr. 171) **178** Cyr. (S) δια 182 διάληψιν· ἐνθύμησιν ἢ γνῶσιν **179** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. δ 1126 **180** Cyr. (gAS) δια 23/203 **181** Cyr. (vg) δια 72 (+) **182** Cyr. (AS) δια 240, Hsch. δ 1152 **183** Hsch. δ 1159 (+); Ap. Soph. P. Oxy. 3206 ii 6 διάμησα· διέκοψα, sch. D Γ 359 διάμησε· … διέκοψε **184** Cyr. (vg) δια 62; Cyr. (AS) δια 208, Hsch. δ 1166 (+) δ.· διόλου **185** Cyr. (g) δια 77 (+); Cyr. (S) δια 386, Hsch. δ 1168 (+), sch. D E 112 δ.· διόλου (…) **186** Cyr. (g) δια 78 (+)

---

169 ἢ ἄγγελος Hsch. | ἀπαγγέλλων om. C ὁ ἀπαγγ. Cyr. (g) ἢ ἀπαγγ. Cyr. (S) **170** διαταράσσουσιν AC Ph. **171** δοκιμασθέντες C **172** τὸ πλεῖστον Cyr., Hsch. **173** διάληψις A **176** χωρισμοῦ B διὰ τοῦ χωρισμοῦ Hsch. **177, 178** AC 178, 177 B **177** γὰρ καὶ om. B **180** φιλιώτης C Su. (T) (Cyr.) **185** διαπαντός, διόλου B **186** διαμαδῶντες Su.

187 διαμώμενοι· διασκάπτοντες, ζητοῦντες. (ABC Su. δ 657 Ph. δ 393) K
188 διανεθλῆναι· ⟨ ⟩. (A)
189 διανίζεται· διανίπτεται, καθαρίζεται. (ABC Su. δ 671 Ph. δ 395) K
190 διανυσθῆναι· τελειωθῆναι. (ABC Su. δ 678 Ph. δ 396) K
191 διαπαρθενεῦσαι· μιγῆναι παρθένῳ. ἐλέγετο δὲ οὕτω καὶ τὸ παρθενοτροφῆσαι καὶ διαφυλάξαι παρθένον. (ABC Su. δ 683 Ph. δ 397)
192 διαπαρατριβαί· ἐνδελέχειαι. (ABC Su. δ 682 Ph. δ 398) K
193 διαπεπονημένης· κατορθωθείσης. (ABC Su. δ 688 Ph. δ 403) K
194 διαπερᾶναι· τελειῶσαι. (AC Su. δ 690 Ph. δ 404) K
195 διαπεράναντες· διακεντήσαντες. (ABC Su. δ 689 Ph. δ 405) K
196 διαπληκτίζονται· διαμάχονται. (ABC Su. δ 704 Ph. δ 408) K
197 διαπονεῖν· ἀσκεῖσθαι. (ABC Su. δ 709 Ph. δ 409) K
198 διαπορήσω· ζητήσω, ἀμφιβάλλω. (ABC Su. δ 711 Ph. δ 410) K
199 διαπορθμεύεται· διακομίζεται, διαπερᾷ. (ABC Su. δ 713 Ph. δ 541) K
200 διαπορθμεύσων· διαπεράσων, διακομίσων. (AB Su. δ 714 Ph. δ 413) K+
201 διαπρέπειν· διαφαίνεσθαι, διαφέρειν. (ABC Su. δ 716 Ph. δ 415) K
202 διαπρεπής· ἔκδηλος, ἐπίσημος. (ABC Su. δ 717 Ph. δ 416) K
203 διαπρύσιον· διαπαντὸς δεξιόν. μέγα, ἐξάκουστον, διαβόητον. (ABC Su. δ 719 Ph. δ 417 Et. Gen.) K
204 διαπυνθάνεται· ἐρωτᾷ. (AB Su. δ 721 Ph. δ 418) K
Ba 196 **205** διαρκῶς· δαψιλῶς. (ABC Su. δ 732 Ph. δ 419) K

---

188 ∗ **189** ∗ **190** ∗ **191** Sopat. Rh. 8. 106. 14 | ∗ **192** NT 1 Tim. 6. 5, al. **193** Phil. Jud. de congr. erud. gr. 142 **194** Plat. Crat. 420 d +, al. **195** ∗ (sens.); forma Cyr. ACO 1. 1. 4. 60. 21 tantum **198** ∗ **200** ∗ **203** Θ 227 +, al. **204** Cyr. ACO 1. 1. 6. 151. 14, al.

---

187 Cyr. (g) δια 79; Hsch. δ 1176 δ.· διασκάπτοντες **189** Cyr. (vg) δια 65; Cyr. (AS) δια 214, Hsch. δ 1192 δ.· διανίπτεται, καθαίρεται **190** Cyr. (gAS) δια 80/198, Hsch. δ 1199 **191** ?Antiatt. 88. 17 δ.· ⟨ ⟩ **192** Cyr. (vgAS) δια 57/195, Hsch. δ 1203 (+) **193** Cyr. (g) δια 81 **194** Cyr. (gAS) δια 54/190 διαπεράνας· τελειώσας **195** Cyr. (AS) δια 194, Hsch. δ 1206 **196** Cyr. (vgAS) δια 39/167, Hsch. δ 1224 (+) **197** Cyr. (g) δια 83 (+) **198** Cyr. (g) δια 84 **199** Cyr. (g) δια 3 **200** Cyr. (vgAS) δια 4/37/153, Hsch. δ 1233 διαπορθμεύων· διακομίζων **201** Cyr. (AS) δια 200 δ.· διαφέρειν, διαφαίνεσθαι **202** Cyr. (vgAS) δια 50/180, Hsch. δ 1239 **203** Hsch. δ 1250 δ.· … διὰ παντὸς δεξιόν, ἐξάκουστον, μέγα, διάτονον; Cyr. (AS) δια 189 δ.· διὰ πάντων δεξιόν … ἐξάκουστον; Cyr. (vgAS) δια 27/155 διαπρύσιος· μέγας, διαβόητος, ἐξάκουστος (ἐξ. om. AS), sch. D Θ 227 δ.· … μέγα, ἐξάκουστον **204** Cyr. (vgAS) δια 55/193, Hsch. δ 1257 **205** Cyr. (vgAS) δια 48/176 (+)

191, 192, 193 AC 192, 193, 191 B **195** διαπείραντες Cyr., Hsch. (LXX 4 Macc. 11. 19) **198** διαπορῶ Ph. | ζητῶ B Su. Ph. | ἀμφιβαλῶ Cyr. **199** διαπερᾷ om. B **203, 204** A 204, 203 B **203** διαπαντὸς δεξ. om. Et. Gen. | δεξιοῦ ABC διεξιόν Cyr. (ut coni. Kuster) **204** διερωτᾷ Cyr. (g)

κ **206** διαρθρώσας· διατυπώσας. (ABC Su. δ 731 Ph. δ 420)
207 διαροίζεται· ὁρμᾷ. (ABC Su. δ 739 Ph. δ 421)
κ **208** διαρραῖσαι· διαφθεῖραι. (ABC Su. δ 726 Ph. δ 426)
κ **209** διαρρεῖν· διαχεῖσθαι, χαυνοῦσθαι. (ABC Su. δ 728 Ph. δ 423)
κ **210** διαρρέουσαν· τρυφηλήν. (ABC Su. δ 727 Ph. δ 424)
κ **211** διαρρήδην· σαφῶς, φανερῶς. (ABC Su. δ 729 Ph. δ 425 Et. Gen.)
κ **212** διαρτίσαι· ἀναπλάσαι, καταρτίσαι. (ABC Su. δ 737 Ph. δ 431)
κ **213** διαρτωμένων· καταρτιζομένων. (ABC Su. δ 740 Ph. δ 432)
κ **214** διασκεδάννυσιν· διασκορπίζουσιν. (ABC Su. δ 755 Ph. δ 437)
κ **215** διασμύχων· διαξέων. (ABC Su. δ 760 Ph. δ 440)
216 διασπῶν· ⟨ ⟩. (A ?Ph. δ 442)
κ **217** διαστείχειν· διέρχεσθαι. (ABC Su. δ 770 Ph. δ 446)
κ **218** διαστείχοντας· διαπορευομένους. (ABC Su. δ 771 Ph. δ 447)
κ **219** διαστείχουσαν· διερχομένην. (AB Su. δ 771 Ph. δ 448)
κ **220** διαστελλόμενος· διαχωριζόμενος. (AB Su. δ 767 Ph. δ 449)
κ **221** διασχών· διελθών, διαστήσας. (ABC Su. δ 775 Ph. δ 454)
κ **222** διαταφρεύει· διασκάπτει. (ABC Su. δ 779 Ph. δ 455)
κ **223** διατείνεται· διαβεβαιοῦται. (ABC Su. δ 787 Ph. δ 460)
κ **224** διατεκμαίρεται· στοχάζεται. (ABC Su. δ 784 Ph. δ 464)
κ **225** διατίθεται· πράττει. (ABC Su. δ 788 Ph. δ 466)

---

206 Plut. Mor. 1059C, al. **207** ∗ (sens.) **208** B 473 +, al. **210** Joh. Chrys. PG 49. 100. 58 male intell. (ad τρυφήν refert) **212** ∗ **213** ∗ (sens.); forma Phil. Jud. leg. ad Gai. 366 tantum **214** Plat. Phaed. 77e, al. **215** ∗; διασμύχοντος, -ουσα Greg. Nyss. **217** Cyr. ACO 1. 1. 1. 46. 12; διαστείχει Eur. Andr. 1092, al. **218** ∗; διαστείχοντα Nonn. Dion. 17. 37 + **219** Cyr. ACO 1. 1. 1. 62. 30 **222** Jos. Bell. Jud. 1. 99 **223** Greg. Nyss. c. Eunom. 3. 215 (sens.) **224** Cyr. ACO 1. 5. 1. 228. 8

---

206 Cyr. (g) δια 86; Cyr. (vg) δια 61 διαθρῶσαι· διατυπῶσαι … **208** Cyr. (gAS) δια 89/232, Hsch. δ 1280, sch. D B 473; Cyr. (S) δια 395 διαρραίσας· διαφθείρας **209** Cyr. (vg) δια 43; Cyr. (AS) δια 171, Hsch. δ 1283 δ.· διαχεῖσθαι **210** Cyr. (g) δια 90; Cyr. (S) δια 398, Hsch. δ 1285 διαρρέουσα· τρυφηλή **211** Cyr. (vg) δια 40, lex. Greg. 161. 13; Hsch. δ 1287 δ.· φανερῶς, σαφῶς, Cyr. (AS) δια 168 δ.· φανερῶς … **212** Cyr. (vg) δια 73; Cyr. (AS) δια 246, Hsch. δ 1298 δ.· ἀναπλάσαι **213** Cyr. (gAS) δια 104/238, Hsch. δ 1299 **214** Cyr. (g) δια 91 (+) **215** Cyr. (vgAS) δια 74/248, Hsch. δ 1326 **217** Cyr. (AS) δια 199 (+) **218** Cyr. (AS) δια 169; Cyr. (vg) δια 41 διαστείχοντες· διαπορευόμενοι; Hsch. δ 1346 διαστιχῶν· διαπορευόμενος **219** Cyr. (gA) δια 45/186 **220** Cyr. (g) δια 92 **221** Cyr. (g) δια 93; Hsch. δ 1362 δ.· διαστήσας **222** Cyr. (g) δια 94 **223** Cyr. (vgA) δια 30/191; Cyr. (AS) δια 160, Hsch. δ 1370 (+) διατείνεσθαι· διαβεβαιοῦσθαι **224** Cyr. (g) δια 95 δ.· στοχάζει, νοεῖ, Cyr. (S) δια 410, Hsch. δ 1373 διατεκμαίρει· διαστοχάζει **225** Cyr. (g) δια 96

---

207 διαροίζεται B Ph. (-ρρ- vulg. contra ord.) διαρύζεται A διαρίζεται C διαρτίζεται Su. διαρροιζεῖ Dindorf **210** διαρρέουσα B Su. Ph. | τρυφηλή Su. Ph. om. B **212** διαρτῆσαι BC **213, 214** AC 214, 213 B **214** διασκεδαννύουσιν Su. Ph. **215** διασμήχων Cyr. (AS) | διαξύων Su. διαξαίνων vel sim. Cyr., Hsch. **218** -ες· -οι Ph. **225** διαπράττει C

226 διατιμᾶται· δοκιμάζεται. (ABC Su. δ 789 Ph. δ 467) K
227 διατιμητικός· δοκιμαστικός. (ABC Su. δ 790 Ph. δ 468) K
228 διατιτρᾶν· διατρυπᾶν. (ABC Su. δ 791 Ph. δ 469) ?K
229 διάτορον· ἐξάκουστον, ὀξύτερον, μεγαλόφωνον. (ABC Su. δ 793 Ph. δ 471) K
230 διᾴττειν· ὁρμᾶν, διατρέχειν. ἢ δάκνειν. (ABC Su. δ 786 Ph. δ 477 lex. Αἰμ. δ 4) K+
231 διαυανθῆναι· ξηρανθῆναι. (ABC Su. δ 801 Ph. δ 482)
232 διαυλίζων· βαθύνων ἢ μηκύνων. (ABC Su. δ 805 Ph. δ 481)
233 διαφαίνει· διαδείκνυσιν. (ABC Su. δ 813 Ph. δ 485) K
234 διαφανῶς· σαφῶς ἢ συμφώνως. (ABC Su. δ 812 Ph. δ 489) K+
Ba 197 **235** διαφεῖναι· διαλῦσαι. (ABC Su. δ 822 Ph. δ 490)
236 διαφερόντως· ἐξαιρέτως. | πάνυ, μάλιστα. (ABC Su. δ 816 Ph. δ 491 | Σ^{b}: B) K|
237 διαφερώμεθα· φιλονεικήσωμεν. (ABC Su. δ 817 Ph. δ 492 (sch. Luc. 255.4)) K
238 διαφορά· ἔχθρα. διαφορά, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἡ παραλλαγὴ καὶ ἀνομοιότης. | διαφέρει μόνον. (A^{mg}B Su. δ 828 Ph. δ 493–4 | Σ^{b}: B)
239 διαφόρησις· ἀμφιβολία. (ABC) K
240 διάφοροι· ἐχθροί, παρὰ τὸ διαφορεῖσθαι τὰς γνώμας. (ABC Su. δ 833 Ph. δ 495) K+
241 διαχειρίσαι· φονεῦσαι. (ABC Su. δ 838 Ph. δ 498) K
242 διαχεῖται· χαίρει, διαχέεται. (ABC Su. δ 840 Ph. δ 500) K
243 διάχυσις· χαρά, τέρψις. (ABC Su. δ 844 Ph. δ 501) K

---

226 ∗ **227** ∗ **228** ∗ **231** Theodoret. Hist. Eccl. p. 169.2 + **232** ∗ **239** ∗ **241** ∗ (hoc sensu medium tantum) **242** Plat. Symp. 206d male intell. | LXX Lev. 13.55 + **243** Sor. Gyn. 1.25.3 male intell.

---

226 Cyr. (g) δια 97, (Hsch. δ 1383b) **227** Cyr. (g) δια 71 **228** cf. Cyr. (g) διατρεῖν (διατορεῖν Drachmann)· διατρυπᾶν **229** Cyr. (g) δια 149; Hsch. δ 1390 δ.· ἐξάκουστον, Cyr. (AS) δια 352 διάτονον· ἐξάκουστον; Cyr. (A) δια 356 δ.· ὀξύτερον, Hsch. δ 1391 δ.· ὀξύτονον **230** Cyr. (A) δια 211 δ.· ὁμοῦ (ὁρμᾶν Drachmann) διατρέχειν, Cyr. (S) δια 412 δ.· ὁρμᾶν; Cyr. (vg) δια 33 διάττουσι· διατρέχουσι **233** Cyr. (gAS) δια 99/179, Hsch. δ 1422 **234** Cyr. (g) δια 106 δ.· σαφῶς **235** cf. sch. Aeschin. 3.126 (287) διαφειμένων· οἱονεὶ διαλυθέντων **236** Cyr. (vgAS) δια 34/163, Hsch. δ 1430 **237** Cyr. (g) δια 100 διαφερόμεθα· φιλονεικοῦμεν **238** cf. Cyr. (g) διο (sic) 59 δ.· παραλλαγή … **239** Cyr. (gAS) δια 101/249, Hsch. δ 1231 **240** Cyr. (g) δια 102 δ.· ἐχθροὶ πολλοί **241** Cyr. (g) δια 114 **242** Cyr. (g) δια 124; Hsch. δ 1457 δ.· διαχέεται, χαίρει **243** Cyr. (vg) δια 123; Cyr. (AS) δια 292, Hsch. δ 1466 δ.· … χαρά …

---

227 hic AB post 224 C **228, 229** B 229, 228 AC **229** ὀξύτερον om. Ph. **234** ἀσυμφώνως AB **236** μάλιστα ? B^{2} **239** hic AC post 236 B **239** διαπόρησις B (contra ord.) (Cyr. (AS), Hsch.) **241** an διαχείρισαι· φόνευσον?

244 δίδυμοι· συνήθως ἡμῖν καὶ οἱ συμφυεῖς. ἰδίως δὲ οἱ μόνοι, ἢ δίσσως, καὶ (τ 227) ˹αὐλοῖσι διδύμοισι˺. (ABC Su. δ 878 Ph. δ 514)
K **245** δίδραχμον· συντέλεσις, εἰσφορά, λειτουργία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον οὐγγίας ἕξ. (ABC Su. δ 866 Ph. δ 513)
K **246** διέγνωκα· κέκρικα. (ABC Su. δ 894 Ph. δ 515)
K **247** διέθει· διέτρεχεν. (ABC Su. δ 900 Ph. δ 516)
K **248** διειδές· λαμπρόν, διαυγές. (ABC Su. δ 989 Ph. δ 519)
K **249** δίειμι· διέρχομαι. (ABC Su. δ 991 Ph. δ 521)
K **250** διεῖπεν· ἐδιοίκει, περιήρχετο. (ABC Su. δ 992 Ph. δ 523)
?K **251** διέκδυσιν· ⟨ ⟩. (AB ?Su. δ 902)
252 διεκόρησας τὴν παῖδα· διέφθειρας. (A²BC Su. δ 904 Ph. δ 525)
K **253** διεκοσμήθησαν· διετάχθησαν. (ABC Su. δ 906 Ph. δ 527)
K **254** διεκπέσαντες· διεκτρυπήσαντες, διεκδραμόντες. (ABC Su. δ 909 Ph. δ 528)
K **255** διενέγκαντες· ὑπενέγκαντες. (ABC Su. δ 918 Ph. δ 531)
K **256** διαίνεσθαι· βρέχεσθαι. (AB Su. δ 880)
K **257** διέπει· ἐνεργεῖ, διοικεῖ, καθίσταται. (ABC Su. δ 936 Ph. δ 536) Ba 198
K **258** διέπτυξεν· διεσαφήνισεν. (ABC Su. δ 938 Ph. δ 538)
K **259** διεπυνθάνετο· ἠρώτα. (ABC Su. δ 939 Ph. δ 539)
K **260** διεργασθείς· ἀναλωθείς. (ABC Su. δ 941 Ph. δ 541)
K **261** διερειδόμεθα· στηριζόμεθα. (ABC Su. δ 945 Ph. δ 542)

---

244 Ψ 641, etc. **245** LXX Exod. 30.13 **246** Luc. 49.9 +, al. **247** Xen. Hell. 6.5.36, al. **250** Plut. Cat. 46.4, al. **251** Epicur. 23 fr. 46 **252** Luc. 78.13.1 **253** Dion. Hal. 1.57.4, al. **254** ∗ **255** Dion. Hal. 2.41.3, Epicur. 31 fr. 30 **256** ∗; διαίνεσθε Aesch. Pers. 257 **258** ∗ **260** Jos. Ant. Jud. 19.350 **261** ∗

---

244 cf. Ap. Soph. 58.26 διδυμάονε· δίδυμοι ἀδελφοὶ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν. οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι καλοῦνται **245** Cyr. (vg) διδ 1, sim. (om. εἰσφορά) Cyr. (A) διδ 2 **246** Cyr. (gAS) διε 7/80, Hsch. δ 1513 **247** Cyr. (gAS) διε 39/107, (Hsch. δ 1522) **248** Cyr. (AS) διε 108, Hsch. δ 1525; Cyr. (vg) διε 40 δ.· διαυγές, λαμπρόν **249** Cyr. (vgAS) διε 18/83, Hsch. δ 1533 **250** Cyr. (g) διε 9; Hsch. δ 1537 δ.· περιήρχετο … **251** Cyr. (AS) διε 84, Hsch. δ 1552 δ.· ἀπόδρασιν **252** cf. Cyr. (vgAS) διε 47/122 διεκόρησεν· διέφθειρε παρθένον **253** Cyr. (g) διε 11 **254** Cyr. (g) διε 69; Cyr. (AS) διε 171, Hsch. δ 1559 δ.· διεκτρύσαντες (-τρώσ- Hsch.) **255** Cyr. (g) διε 12 **256** Hsch. δ 1025 διαίνεται· βρέχεται, Cyr. (S) δια 381 διαίνετο· βρέχετο **257** Cyr. (g) διε 4 δ.· διοικεῖ, ἐνεργεῖ, καθίσταται; Cyr. (AS) διε 79, Hsch. δ 1614 δ.· διοικεῖ **258** Cyr. (g) διε 60 **259** Cyr. (g) διε 8 **260** Cyr. (g) διε 10 **261** Cyr. (gAS) διε 13/110 διερειδόμενα· στηριζόμενα

---

244 δὲ om. B | ῎Ομηρος ἀντὶ τοῦ οἱ δισσοί, ὡς τὸ Kuster | διδύμοις Su. **245** ὀγγίας Ph. (et ? AB) γράμματα Cyr. | κ΄ ὀβολοί, γράμματα ἕξ add. Su. **246–7** hic AB post 250 C **250** διῴκει Su. Ph. **251** interpr. διεξέλευσιν Su., ἀπόδρασιν Cyr., Hsch. **252** in marg. inf. add. A², in marg. ad gl. 246 add. B (?m. pr.) | διέφθειρας C om. AB Ph. διεπαρθένευσας Su. **254** διεκπαίσαντες recte Ph. (Hsch.) | διεκτρύσαντες Cyr. (AS) -τρώσ- Hsch. -τρήσ- Pierson **255** ὑπερενέγκαντες Su. ὑπενεγκόντες Cyr. **256** βρέχεσθαι om. A **257** καθίσταται om. C

262 διερέττοντα· διακωπηλατοῦντα. (ABC Su. δ 942 Ph. δ 544) K
263 διέρρει· διεφθείρετο. (ABC (Su. δ 944) Ph. δ 546) K
264 δίεσιν· διαχωρισμόν. (ABC Su. δ 954 Ph. δ 547) K
265 διεσκίασται· ἀποκέκρυπται. (ABC Su. δ 960 Ph. δ 549)
266 διεσκεδασμένον· διατετυπωμένον. (ABC Su. δ 957 Ph. δ 550) ⟨K⟩
267 διεσμιλευμένον· διεσχισμένον, ἠκριβωμένον, ἐξεσμένον, περικεκαθαρμένον. (ABC Su. δ 961 Ph. δ 552) K+
268 διέσχεν· διῆλθεν. (ABC Su. δ 968 Ph. δ 553) K
269 διευκρινῆ· σαφῆ. (ABC Su. δ 976 Ph. δ 559) K
270 διευκρινημένοι· διακρίνοντες. (ABC Su. δ 977 Ph. δ 560) K
271 διηγκυλωμένον· ⟨ ⟩. (AB Ph. δ 562)
272 διηθῆσαι· ἀφυλίσαι. (Σᵇ: B)
273 διηθεῖται· ἀφυλίζεται. (ABC Su. δ 1002 Ph. δ 563) K
274 διήκει· διέρχεται. (ABC Su. δ 1004 Ph. δ 565) K
275 διήκουσαν· διελθοῦσαν, διερχομένην. (ABC Su. δ 1005 Ph. δ 566) K
276 διηνέχθη· ἐμαχέσατο. (ABC Su. δ 1010 Ph. δ 568) K
277 διηρθρωμένον· δεδηλωμένον, ἠκριβωμένον. (ABC Su. δ 1018 Ph. δ 569) K
278 διήρκεσεν· διέμεινεν, παρέμεινεν. (ABC Su. δ 1019 Ph. δ 570) K
279 διήρτησεν· ἐξηπάτησεν, ἐπλάνησεν. (ABC Su. δ 1022 Ph. δ 573)
280 διηύθυνεν· ἐκώλυσεν. (ABC Su. δ 1024 Ph. δ 574) K
281 διθύροις· διπτύχοις, διπλαῖς θύραις. (ABC Su. δ 1032 Ph. δ 576) K
282 διϊέναι· διέρχεσθαι. (ABC Su. δ 1034 Ph. δ 577) K

---

262 ∗ **265** ∗ **266** ∗ (sens.) **267** ∗; διεσμιλευμένων Joh. Damasc. de ii in Chr. vol. 36.1 **268** διέσχε E 100 +, al. **269** ∗ **270** ∗ **271** ∗; διηγκυλωμένους Xen. Anab. 4.3.28 **272** Hipp. Int. 35 +, al. **279** ∗ **280** ∗ (sens.) **281** ∗ (sens.)

---

262 Cyr. (gAS) διε 14/101, Hsch. δ 1634 **263** Cyr. (g) δια (sic) 151 **264** Cyr. (AS) διε 109, Hsch. δ 1656; Cyr. (g) διε 24 δίεσις· διαχωρισμός **266** Hsch. δ 1662 **267** Cyr. (vgAS) διε 32/85 διεσμιλευμένως· ἠκριβωμένως, ἐξεσμένως, περικεκαθαρμένως **268** Cyr. (gS) διε 26/207, Hsch. δ 1683, sch. min. (P. Berol. inv. 10511.11) Λ 253, Ap. Soph. 58.29 (P. Oxy. 3206 ii 21) **269** Cyr. (g) διε 29 **270** Cyr. (g) διε 27 διευκρινούμενοι· διακρίνοντες, Cyr. (gAS) διε 21/82 διευκρινησάμενοι· διακρίναντες **273** Cyr. (vgAS) διη 8/20 **274** Cyr. (gAS) διη 4/18, Hsch. δ 1734 **275** Cyr. (g) διη 6; Cyr. (AS) διη 21 δ.· διελθοῦσαν, Hsch. δ 1739 διήκουσα· διερχομένη, διελθοῦσα **276** Cyr. (vgAS) διη 12/22, Hsch. δ 1752 **277** Cyr. (g) διη 9 (+); Cyr. (AS) διη 24 δ.· δεδηλωμένον **278** Cyr. (vg) διη 14; Cyr. (A) διη 39 δ.· διέμεινεν **280** Cyr. (g) διη 11 **281** Cyr. (g) δι (sic) 3; Cyr. (AS) διθ 1, Hsch. δ 1774 1 δ.· διπτύχοις **282** Cyr. (g) δι 9; Cyr. (vgAS) δι 8/14, Hsch. δ 1776 διΐεται· διέρχεται

---

262 κωπηλατοῦντα B διὰ παντὸς κωπηλατοῦντα Cyr. (AS), Hsch. **266** διεσκευασμένον Hsch. (Gal. viii. 854.13, al.) **267** ἐπιξεσμένον C **269, 270** AC 270, 269 C **269** -εῖ· -εῖ AC **275** διερχομένην om. BC (Cyr. (AS)) **276** ἐμαχήσατο Hsch. **277** ἠκριβωμένον om. C **279, 280** AC 280, 279 B **279** interpr. hab. Su. Ph., om. B et (sed tota gl. 280 hic locata) AC **280** διήθυνεν B **281** διπλαῖς θύραις om. C (Hsch.)

κ **283** διϊεί̈ς· διαπέμψας. (ABC Su. δ 1038 Ph. δ 578)
κ **284** διϊκνούμενος· διερχόμενος. (ABC Su. δ 1040 Ph. δ 579)
κ **285** διϊστάς· διαχωρίζων. (ABC Su. δ 1049 Ph. δ 582)
κ **286** διΐ̈σταται· διαχωρίζεται. (ABC Su. δ 1050 Ph. δ 583)
κ **287** δικασπόλοι· δικασταί. (ABC Su. δ 1058 Ph. δ 597)
κ **288** δίκη· κρίσις. (ABC Su. δ 1090 Ph. δ 600) Ba 199
κ **289** δίκης· δικαιοσύνης ἢ τιμωρίας. (ABC Su. δ 1093 Ph. δ 602)
290 δίκη· ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία, καὶ ἧς τὸ τίμημα ὁρίζεται τοῖς νόμοις. (ABC Su. δ 1089 Ph. δ 598 (sch. Plat. Euthyphr. 2 a))
291 δικορραφεῖν· δίκας συρράπτειν, ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀναστρέφεσθαι. (ABC Su. δ 1102 Ph. δ 608)
κ **292** δίκορσον· δικόρυφον. (ABC Su. δ 1104 Ph. δ 607)
κ **293** δικραές· δικέφαλον. (ABC Su. δ 1105 Ph. δ 609)
κ **294** δικτάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὃς παρὰ Ῥωμαίοις δισύπατος καλεῖται. (ABC Su. δ 1111 Ph. δ 610)
κ **295** δικτυωτή· καγκελωτή. (AC Su. δ 1116 Ph. δ 611)
κ| **296** διλήμματον· διχῶς νοούμενον. | ἔστι δὲ καὶ σχῆμα ῥητορικόν. (ABC Su. δ 1121 Ph. δ 613 | Σ^{b}: B)
κ **297** δῖναι· αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. (ABC Su. δ 1128 Ph. δ 614)
κ **298** δινεύοντες· στρέφοντες. (ABC Su. δ 1129 Ph. δ 617)
κ **299** δινήεντος· δίνας ἔχοντος, συστροφὰς ὕδατος περιφερεῖς τινας πεποιημένας. (ABC Su. δ 1130 Ph. δ 618)
κ **300** δινήσας· στρέψας. (ABC Su. δ 1131 Ph. δ 619)
κ **301** δίνης· συστροφῆς ὑδάτων. (ABC Su. δ 1128 Ph. δ 620)

---

283 ∗ **284** NT Hebr. 4. 12, al. **287** A 238, al. **289** T 180, etc. **291** Ar. Nub. 1483 + **292** ∗ **293** ∗ **294** ∗ (sens.) **295** ∗; δικτυωτῆς LXX Jud. 5. 28 **296** Greg. Nyss. 3. 1. 38. 22 | Hermog. Inv. 4. 6 **297** Eur. Ion 148, al.; δίνας Φ 11 **298** Σ 543, al. **299** B 877 +, al. **300** Ψ 840, al. **301** Φ 213 +, etc.

---

283 Cyr. (g) δια 1 **284** Cyr. (g) δια 4 (+, Hsch. δ 1782) **285** Cyr. (gAS) δια 5/13, Hsch. δ 1787 **286** Cyr. (vgS) δια 7/20, Hsch. δ 1778; Cyr. (AS) δια 12 διΐ̈σταται· διαχωρίζονται **287** Cyr. (g) διν (sic) 11 δικασπόλος· δικαστής, Cyr. (AS) δικ 9 δικασπόλον· δικαστήν, Ap. Soph. P. Oxy. 3206 ii 39 δικασπόλους· δικαστάς **288** Cyr. (g) δικ 1 **289** Cyr. (g) δικ 2 **292** Cyr. (vgA) δικ 6/23; Ael. D. δ 24 **293** Cyr. (vgA) δικ 7/24; Ael. D. δ 25 **292/3** Hsch. δ 1829 δίκορσος· δικέφαλος **294** Cyr. (vg) δικ 3; Cyr. (AS) δικ 10, Hsch. δ 1836 (ad ἔχων) **295** Cyr. (vgAS) δικ 5/21 **296** Cyr. (gA) διν (sic) 8/διλ 2 **297** Cyr. (gAS) διν 1/δει (sic) 65 **298** Cyr. (g) διν 3, sch. D Σ 543; Cyr. (S) διν 15 δ.· ἀναστρέφοντες **299** Cyr. (g) διν 2 **300** Cyr. (g) διν 6, Hsch. δ 1856 (+) **301** Cyr. (vg) δει (sic) 27, Hsch. δ 1849 δίνη· συστροφὴ ὑδάτων

284, 285 AC 285, 284 B **285** διαχωρίσας B χωρίζων Cyr., Hsch. **289** ἢ om. C **290** ἰδικῶν C | ὥρισται B Su. Ph. **291** καὶ ἐν C **294** ὃς] ὡς AC **295** καγκελλωτή Cyr. (vgA) **298** hic AB post 295 C **299** πεποιημένου Drachmann **301** τῶν ὑδάτων Su. om. C ὕδατος Cyr.

302 διογενές· εὐγενέστατον. (AB(C) Su. δ 1138 Ph. δ 621) K
303 διοιδηκώς· πεφυσημένος. (ABC (Su. δ 1225) Ph. δ 625)
304 διοιδούντων· ἐμφυσώντων. (ABC Su. δ 1274 Ph. δ 626) K
305 διοικίζεσθαι· χωρίζεσθαι. (ABC Su. δ 1277 Ph. δ 627) K
306 διοίσασα· διαπεράσασα. (ABC Su. δ 1279 Ph. δ 634) K
307 διοίσειν· διαφέρειν. (ABC Su. δ 1282 Ph. δ 635) K
308 διολκή· ἀνακωχὴ χρόνου. (ABC Su. δ 1159 Ph. δ 631) K
309 διολύγιον· τὸ μέγα | ἢ ἐξάκουστον. | ἢ ἄνυδρος τόπος. (Σ′: B Su. δ 1233 Ph. δ 631 lex. Aἰμ. δ 1 | Σ^{b}: B lex. Aἰμ. | ABC Ph. δ 632)
310 δῖον· ἔνδοξον. (ABC Su. δ 1167 Ph. δ 639)
311 διοπετές· ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον. (ABC Su. δ 1187 Ph. δ 643) K
312 διοπτεύσων· διοψόμενος, κατασκοπήσων. (AB(C) Su. δ 1191 Ph. δ 647) K
313 διοπτῆρα· κατάσκοπον, οἰκονόμον. (ABC Su. δ 1192 Ph. δ 650) K
314 διοριστέον· διαχωριστέον. (ABC Su. δ 1200 Ph. δ 651) K
315 διωρίζετο· διεβεβαιοῦτο. (ABC Ph. δ 689) K
Ba 200 **316** Διοτρεφής· ὑπὸ Διὸς τεθραμμένος. (ABC Su. δ 1216 Ph. δ 660) K
317 δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι μεθ᾽ ὑπονοίας, σκυθρωπάζειν. ἔνιοι δέ, οἳ καὶ μὴ ᾽Αττικοί, τὸ αἰδεῖσθαι. οὕτως οἱ ῞Ελληνες· ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκετεύειν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται. (Σ′′′: B Et. Gen. [ϱ] (Ph. Amph. 21. 66)) Att
318 διπτύχια· δύο περιβόλαια ἔχοντα, ὡς τὸ μὲν ὑπεστρῶσθαι, τὸ δὲ ἕτερον ὑποβεβλῆσθαι. (ABC Su. δ 1264 Ph. δ 664) K

---

302 A 337 +, etc. **303** ∗; διωιδηκώς Luc. 22. 10 **304** Jos. Bell. Jud. 3. 530 **305** Phil. Jud. de ebr. 124 **306** ∗ **308** ∗ (sens.); forma Basil. Caes. hom. in Hex. 1. 11 tantum **309** ∗; διωλύγιον Call. fr. 713 | Antiphil. AP 7. 641 | ∗ **310** B 522 +, etc. **311** Eur. Iph. T. 977, al. **312** K 451 **313** K 562 **315** Dem. 18. 111, al. **316** Them. Or. p. 79 b H., al.; Διοτρεφές H 109 +, al. **318** ∗

---

302 Cyr. (gS) διο 1/110, Hsch. δ 1861, sch. D A 337 δ.· εὐγενέστατε, Cyr. (S) διο 106, Hsch. δ 1862 διογενής· (…) εὐγενέστατος **304** Cyr. (g) διο 2 δ.· ἐκφυσώντων, Cyr. (A) διο 102 δ.· φυσώντων **305** Cyr. (g) διο 7 **306** Cyr. (g) διο 8 **307** Cyr. (gA) διο 3/85 διοίσει· διαφέρει **308** Cyr. (g) διο 10 **311** Cyr. (vgAS) διο 13/86, Hsch. δ 1894 **312** Cyr. (g) διο 11; sch. D K 451 δ.· κατασκοπήσων, Hsch. δ 1902 διοπτεύων· κατασκεψάμενος (-εύσων· -όμενος Alberti) **313** Cyr. (ns ap. Latte); sch. D K 562, Hsch. δ 1903 δ.· κατάσκοπον, Cyr. (vgA) διο 81/103 διοπτήρ· οἰκονόμος **314** Cyr. (vgAS) διο 17/88, Hsch. δ 1912 **315** Cyr. (vgAS) διο (sic) 15/86, Hsch. δ 1910 **316** Cyr. (g) διο 12; Ap. Soph. 59. 10 Διοτρεφέων· τῶν ἐκ Διὸς τεθραμμένων **317** Ael. D. δ 34; Hsch. δ 2695, Tim. δ.· ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι **318** Cyr. (g) διο (sic) 14, Hsch. δ 1957, Ap. Soph. 59. 12

---

303 διῳδηκώς Su. **306** διοίσασθαι B **308** interpr. om. Su. (unde Theodoridis δ.· ⟨Su. δ 1159⟩. ⟨διοκωχή·⟩ ἀνακωχὴ χρόνου ut Su. δ 1157) **309** διωλύγιον B lex. Aἰμ. **310** hic AC post 308 B **311** ἐρχόμενον Cyr., Hsch. **312** κατασκοπεύσων sch. **315, 316, 318-320** AC 316, 315, 320, 317–319 B **315** διορίζετο C (Hsch.) **318** δίπτυχα (A 461 +) Hsch. | περιβολὰς Ap. Soph. ἐπιβολὰς Hsch. | ἕτερον om. Cyr., Hsch. | περιβεβλῆσθαι Cyr. ἐπι- Hsch. ὑπερ- Drachmann

319 δι᾽ ὅτι· ἔσθ᾽ ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται. οὕτως γὰρ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ἱεροκλῆς (fr. 4). (ABC Su. δ 1214 Ph. δ 661)
320 δισκεύων· ἐκδεχόμενος ἢ κυλίων. (ABC Su. δ 1268 Ph. δ 669)
K **321** δίφρον· ἅρμα ἢ καθιστήριον. (AC Su. δ 1294 Ph. δ 673)
K **322** διφυᾶ· δύο φύσεις ἔχοντα. (ABC Su. δ 1296 Ph. δ 675)
K **323** διχῇ· διχῶς. (AC Su. δ 1300 Ph. δ 676)
K **324** διχομηνιαία· πεντεκαιδεκεταία τοῦ μηνὸς ἢ τῆς σελήνης. (ABC Su. δ 1302 Ph. δ 678)
K **325** δίωκε· ζήλου, ἐπιτήδευε. (ABC Su. δ 1227 Ph. δ 680)
K **326** διῳκισμένος· κεχωρισμένος. (ABC Su. δ 1231 Ph. δ 682)
K+ **327** διώνυμον· διαβόητον, ὀνομαστόν, περίφημον. (ABC Su. δ 1243 Ph. δ 687)
K **328** διωρυχή· διάνοιξις τοίχων ἢ χωμάτων ἢ ποταμῶν. (ABC Su. δ 1253 Ph. δ 688)
329 διωσώμεθα· ἀπωσώμεθα καὶ πεμψώμεθα. (ABC Su. δ 1254 Ph. δ 690)
K+ **330** διωστῆρσιν· ἀναφορεῦσιν τοῖς ἀναβαστάζουσιν. (ABC Su. δ 1255 Ph. δ 691)
K **331** διωθούμενοι· ἀνατρεπόμενοι, ἐκβαλλόμενοι. (ABC Su. δ 1266 Ph. δ 681)
Hom+ **332** δμηθέντα· δαμασθέντα, ὑπείξαντα. (ABC Su. δ 1309 Ph. δ 692)
333 δνοπαλίξεις· τουτέστιν, διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ δονήσεις καὶ ἐκτινάξεις. (ABCD Su. δ 1315 Ph. δ 693 Et. Gen.)

---

320 ∗ (sens.) **321** Γ 262 +, etc. | Γ 424 +, etc. **324** ∗ **326** Phil. Jud. qu. rer. div. her. 83, al. **328** ∗; cas. obl. Aristid., Them. **329** Xen. Cyr. 7.5.39; διωσόμεθα Plat. Theaet. 163 c +, al. **330** LXX Exod. 38.4 **332** Δ 99 +, al. **333** ξ 512

---

321 Cyr. (A) διφ 9, Hsch. δ 2000; sch. D Γ 312 δ.· τὸ ἅρμα, Cyr. (vg) διφ 4 δίφρος (-ον cod. h)· ἅρμα ἢ καθιστήριον **322** Hsch. δ 2003 δ.· διφυῆ, δύο φύσεις ἔχοντα, Cyr. (AS) διφ 6 διφυῆ· δύο φύσεις ἔχοντα, Cyr. (vg) διφ 2 διφυής· δύο φύσεις ἔχων **323** Cyr. (A) διχ 8, Hsch. δ 2012 (+) **324** Cyr. (vg) διχ 3; Cyr. (A) διχ 7 δ.· πεντεκαιδεκαταία, Hsch. δ 2018b δ.· ὅτε πεντεκαιδεκαταία **325** Cyr. (vgA) διω 10/24, Hsch. δ 2041 **326** Cyr. (vgA) διω 2/12 διῳκισμένων· κεχωρισμένων, Hsch. δ 2044 διῳκισμένοι· κεχωρισμένοι **327** Cyr. (vgA) διω 8/23 δ.· διαβόητον, ὀνομαστόν, Hsch. δ 2051 διώνυμος· περιβόητος, ὀνομαστός **328** Cyr. (vgAS) διω 7; Cyr. (A) διω 22 δ.· διάνοιξις ἢ τοίχων ἢ γῆς ἢ χωμάτων **330** Cyr. (A) διω 20, Hsch. δ 2059 δ.· ἀναφορεῦσι **331** Cyr. (A) διω 15 **332** sch. D Δ 99 δ.· δαμασθέντα …; Cyr. (A) δμη 6, Hsch. δ 2064 δμη 6 δμηθέντι· δαμασθέντι **333** Ap. Soph. 59.21 δ.· ἐκτινάξεις

---

319 ὅτι²] ὅτε B | τε om. Ph. **324** διχομηνία Cyr. **328** ἢ ποταμῶν] ἢ πωμάτων B om. Su. (Cyr. (A)) **329** -όμεθα ter B Su. Ph. | καὶ B Ph. καὶ ἀπο- Su. om. AC **332** ὑπείξαντα om. C **333** τοῦτ᾽ ἔστιν codd. | καὶ δονήσεις om. B Su. Et. Gen. | κίνησις καὶ ἐκτίναξις Et. Gen.

334 δνοφερόν· μέλαν, σκοτεινόν. (ABCD Su. δ 1316 Ph. δ 694 Et. Gen.) K
335 δογματίζει· θεολογεῖ, φυσιοῦται. (ABCD Su. δ 1319 Ph. δ 696) K
336 δόκησις· ὑπόνοια. ἢ τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον δέ, ὅ ἐστι φαντασία καὶ σκιὰ καὶ ὄναρ. (ABCD Su. δ 1323 Ph. δ 697) +K
337 δοκιμάσας· κρίνας. (ACD Su. δ 1327 Ph. δ 699) K
338 δόκωσις· ἡ στέγη. (ABCD Ph. δ 701) K
339 δολιχά· μακρά, πολλά. (ABCD Su. δ 1336 Ph. δ 704) Hom+
340 δολιχεύουσι· περιοδεύουσι. (ABCD Su. δ 1337 (Ph. δ 706)) K
341 δόλιχον· κύκλον μακρὸν ἢ πολύν. (ACD Su. δ 1338 Ph. δ 707 sch. Luc. 229. 4) K
342 δολόμητις· δολιόβουλος. (ABCD Su. δ 1348 Ph. δ 708) Hom
343 δόνακες· κάλαμοι ἁλιευτικοί. ἢ αὐλοί. (ABCD Su. δ 1359 Ph. δ 710 lex. Aἰμ. δ 6) K+
344 δόξα· ὑπόνοια, ὑπόληψις. (ABCD Su. δ 1362 Ph. δ 711) +K
345 δοξασίας· δόξης, ὑπολήψεως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν νγ′ (19)· ‘προσέσται δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας.’ (ABCD Su. δ 1371 Ph. δ 714)
Ba 201 **346** δοξάριον· δόξα, ὑποκοριστικῶς. (ABCD Su. δ 1369 Ph. δ 712) K
347 δοξοκοπία· κενοδοξία. (ABCD Su. δ 1373 Ph. δ 713 EM 283. 14) K
348 δόρατα· λογχάρια. (ABCD Su. δ 1377 Ph. δ 716) K
349 δορπιστός· δείπνου ὥρα. (ABCD Su. δ 1392 Ph. δ 718 EM 284. 18) K

---

334 I 15 +, al. **338** LXX Eccl. 10. 18, al. **339** Δ 533 +, al. **340** Euseb. de laud. Const. 6. 15, al. **342** γ 250 +, al. **343** Opp. Cyn. 1. 66 | ∗; δονάκων Pind. Pyth. 12. 25 **346** Luc. 77. 26. 2, al. **347** Clem Al. Paed. 2. 10 bis. 109. 3; cas. obl. Plut., Luc., al. **349** ∗; δορπιστοῦ Hipp. Morb. 5. 1. 22, δορπηστοῦ Ar. Vesp. 103, al.

---

334 Cyr. (S) δνο 2, Hsch. δ 2084 δ.· σκοτεινόν (…) μέλαν; sch. min. (P. Berol. inv. 11634 ii 30) I 15, Ap. Soph. 59. 20 δ.· μέλαν, Cyr. (vgS) δνο 1/2 δ.· σκοτεινόν **335** Cyr. (vgA) δογ 1/4 **336** Cyr. (vg) δοκ 3 δ.· τὸ μὴ ὂν κτλ, Cyr. (AS) δοκ 12 δ.· τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον δέ ἐστι φαντασία, Hsch. δ 2117 δ.· τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον ⟨δὲ⟩ οἷον φαντασία **337** Cyr. (AS) δοκ 13, Hsch. δ 2124 (+) **338** Cyr. (vgAS) δοκ 15, Hsch. δ 2135 **339** sch. D Δ 533, Hsch. δ 2144 δ.· μακρά **340** Cyr. (AS) δολ 9, Hsch. δ 2146 **341** Cyr. (vgAS) δολ 4/10; Ap. Soph. 60. 2, Hsch. δ 2148 δ.· μακρόν **342** sch. min. (P. Colon. inv. 2281 iv 14) A 540, Hsch. δ 2159 δολομῆτα· δολιόβουλε, sch. D A 540 δολομῆτα· δόλια βουλευόμενε, sch. D γ 250 δ.· δόλια βουλευσάμενος, Cyr. (AS) δολ 12 δολομήτεω· δόλια βουλευομένου **343** Cyr. (vgAS) δον 1/4 δόναξ· κάλαμος ἁλιευτικός, Ap. Soph. 59. 29 δόνακας· καλάμους **344** Cyr. (g) δοξ 3 δ.· … ὑπόληψις **346** Cyr. (vgS) δοξ 1/13 **347** Cyr. (vg) δοτ (sic) 2/δοξ 6 **348** Cyr. (vgAS) δορ 5/16; Hsch. δ 2204 δ.· λόγχαι **349** Cyr. (S) δορ 28; Hsch. δ 2224 δ.· ὥρα τοῦ δείπνου

---

335 φυσιολογεῖ Cyr. **336** ἢ – fin. om. C **338** ἡ om. Cyr. (gAS), Hsch. **339** πολλά om. C **340** -ωσι· -ωσι Cyr. (A), Hsch. **341** κύκλον om. Su. (Cyr. (vg), Hsch.) **345, 346** ACD 346, 345 B **345** προέσται C πρόσεστιν B **346** δόξα om. C **349** δορπηστός EM (Hsch.) | δεῖπνον ἄωρον CD

K **350** δορύκτητος· αἰχμάλωτος. (ABD Ph. δ 725)
351 δορυφορεῖ· τιμὴν περιποιεῖ. (ABD Su. δ 1402 Ph. δ 726)
K+ **352** δορυφόροι· φύλακες, ὑπηρέται βασιλέως, ὁπλοφόροι, ὑπασπισταί. (ABCD Su. δ 1403 Ph. δ 728)
K+ **353** δούπησεν· ἔπεσεν ὥστε ψόφον ἀπετέλεσεν. (A(C)D Su. δ 1425 Ph. δ 730)
Hom **354** δοῦπον· ψόφον. (ABCD Su. δ 1426 Ph. δ 731)
355 δουρίληπτος· αἰχμάλωτος. (ABCD Su. δ 1431 Ph. δ 727)
356 δουροδόκης· τῆς τὰ δόρατα δεχομένης. (ABCD Su. δ 1433 Ph. δ 732)
K **357** δόχμη· σπιθάμη. (ABCD Su. δ 1434 Ph. δ 736)
K **358** δρᾷ· ποιεῖ. (ACD)
359 δραματουργήσας· συνθήσας. (ABCD Su. δ 1499 Ph. δ 744)
K ?+ **360** δρᾶμα· ποίημα. ὡς καὶ δρᾶσαι πρᾶξαι. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρίσει. (ABCD Su. δ 1498 Ph. δ 743 Et. Gen.)
K **361** δραπετεύσας· φυγών. (ABCD Su. δ 1502 Ph. δ 745)
K **362** δράσας· ποιήσας. (ABCD Su. δ 1507 Ph. δ 747)
K ***363*** δρασμός· φυγή. (Σ′: B Su. δ 1509 Ph. δ 746)
K **364** δραστήριος· πρακτικώτατος. (ABCD Su. δ 1514 Ph. δ 749)
K **365** δρεπανηφόρος· ξιφηφόρος. (ABCD Su. δ 1518 Ph. δ 753)
K **366** δρέπεται· θερίζεται, τρυγᾶται, ἀπανθίζεται. (ABCD Su. δ 1519 Ph. δ 754)
367 δρέπου· τρύγα. (ABCD Su. δ 1521 Ph. δ 755)
368 δρεφθῆναι· ἀποδρεπανισθῆναι. (ABCD Su. δ 1522 Ph. δ 756)

---

350 ∗; cas. obl. Opp., Quint. Smyrn., al.; δορί- Eur. Andr. 155 +, al. **351** Them. Or. p. 67 b 3 H., Procl. Cyz. ACO 1. 1. 1. 103. 8 **353** Δ 504 +, al. **354** Δ 455 +, etc. **355** ∗; δουρίληπτον Soph. Ai. 894 **356** α 128 **357** ∗ **359** Epiphan. Panar. 2. 299. 3 **363** Phil. Jud. de sacr. Ab. et C. 129 +, al.; cas. obl. Hdt., Aesch., al. **365** Nonn. Dion. 6. 104 +; cas. obl. Xen., Plut., al. **368** ∗

---

350 Cyr. (S) δορ 23, Hsch. δ 2212 (+) **352** Cyr. (S) δορ 34, Hsch. δ 2242 δορυφόρος· ὁπλοφόρος, ὑπασπιστής, Cyr. (vg) δορ 11 δορυφόρος· ὑπασπιστής, ὁπλοφόρος **353** Cyr. (S) δου 11 δ.· ἐψόφησεν καὶ ἔπεσεν **354** sch. D Δ 455, Hsch. δ 2264 (+); Cyr. (vgS) δου 1/10 δοῦπος· ψόφος … **357** Cyr. (S) δοχ 5, Hsch. δ 2283 (+); Cyr. (vg) δοτ (sic) 3/δοχ 1 δόχμην· σπιθάμην **358** Cyr. (v) δρα 11 **360** Cyr. (vg) δρα 4 (ad γινόμενα); lex. Greg. 161. 10 δράματα· ποιήματα **361** Cyr. (S) δρα 27 δραπετεύσαντα· φυγόντα **362** Cyr. (vS) δρα 13/29, Hsch. δ 2326 (+) **363** Cyr. (vgS) δρα 2/31, Hsch. δ 2335 (+) **364** Cyr. (vg) δρα 9 (+) **365** Cyr. (S) δρε 6; Hsch. δ 2357 δρεπανηφόρους· ξιφηφόρους **366** Cyr. (h) δρε 3; Cyr. (vg) δρε 3 δ.· θερίζει, τρυγᾷ, ἀπανθίζει, Hsch. δ 2360 δ.· τρυγᾷ

---

350 δορίκτητος Cyr., Hsch. **352** τῶν βασιλέων C **355** δορύληπτος Ph. **359** συνθείς Ph. συνείς Su. **360** ποίημα] πρᾶγμα Cyr. | καὶ πρᾶξαι B τὸ πρᾶξαι C (Cyr.) | δὲ καὶ B | τὰ om. B τὸ … γινόμενον Cyr. **364** -οις· -οις Su. **365** ξιφοφόρος C Ph.

369 δρυπέτης· ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων. (ABCD Su. δ 1549 Ph. δ 769) K
370 δρύπτεται· ξύεται. (ABCD Ph. δ 771) K
371 δρῦς· εἶδος δένδρου, καὶ πᾶν δένδρον. (ABCD Ph. δ 772) K
372 δρυτόμος· ὑλοτόμος, δενδροτόμος. (ABCD Su. δ 1553 Ph. δ 774) K
373 δρύφακτοι· ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα. (ABCD Su. δ 1554 Ph. δ 775 lex. Aἰμ. δ 12) K ?+
Ba 202 **374** δρύφη· ξέσματα. (ABCD Su. δ 1555 Ph. δ 778) K
375 δρύφοι· ⟨ ⟩. (A)
376 δρύψαι· ἀποξέσαι. (ABCD Su. δ 1557 Ph. δ 779)
377 δρώμενα· πραττόμενα, ἐνεργούμενα. (ABCD Su. δ 1536 Ph. δ 782) K+
378 δυάζει· φλυαρεῖ, ἀλογεῖ. (ABCD Su. δ 1563 Ph. δ 783) K+
379 δύης· κακοπαθείας. δύη γὰρ ἡ δυστυχία· ὅθεν καὶ δοῦλος, δυηλός τις ὤν. (ABCD (Su. δ 1566) Ph. δ 784 (lex. Aἰμ. δ 3))
380 δῦναι· κατελθεῖν, ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν. (ABCD Su. δ 1578 Ph. δ 785) Hom+
381 δυοῖν· ἀντὶ τοῦ δύο. (ABCD Su. δ 1584 Ph. δ 787) K
382 δυσάγωγος· δυσχερής, ἀπειθής. (ABCD Su. δ 1590 Ph. δ 789) ⟨K⟩+
383 δῦσαι· ἀποδῦσαι. (ABCD Ph. δ 790) Hom
384 δυσάλγητος· ἀσυμπαθής. (ABCD Su. δ 1587 Ph. δ 791) K
385 δυσαλθές· δυσίατον. (ABCD Su. δ 1588 (Ph. δ 792)) K

---

369 ∗ **370** Eur. Hec. 655 **371** N 389 +, etc. **372** Λ 86 +, al. **373** ∗; cas. obl. Ar., Xen., al. **374** ∗ **375** ∗ **376** ∗; δρύψεν Ap. Rh. 3. 672 **378** ∗ **379** I 604, al. **380** B 413 +, etc. **383** E 435 +, al. **384** Soph. Oed. T. 12 + **385** Plat. Axioch. 367 b, al.

---

369 Cyr. (vg) δρυ 4; Cyr. (S) δρυ 9 δ.· ὁ πέπειρος **370** Cyr. (S) δρυ 10, Hsch. δ 2436 δ.· ξέεται … **371** Cyr. (s ap. Latte), Hsch. δ 2438 δ.· πᾶν … δένδρον; cf. Cyr. (S) δρυ 11 δ.· ὄνομα δένδρου **372** Cyr. (S) δρυ 13, Hsch. δ 2440 δ.· ὑλοτόμος **373** cf. Cyr. (vg) δρυ 1 δ.· τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα τουτέστιν ξύλινα κάγκελλα, Cyr. (S) δρυ 15 δ.· κάγκελ(λ)οι τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα κιγκλίδες, Hsch. δ 2445 δ.· … κάγκελοι τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτεχίσματα **374** Cyr. (S) δρυ 17, Hsch. δ 2449 δρύφοι· ξέσματα **377** Cyr. (vg) δρω 1, Hsch. δ 2460 δ.· πραττόμενα **378** Cyr. (hp ap. Latte), Hsch. δ 2471/2; Cyr. (v) δυα 4 δ.· φλυαρεῖ **379** Ap. Soph. 60. 32 δύη· κακοπάθεια [ξ 215] … **380** sch. D Γ 322, Hsch. δ 2485 δ.· κατελθεῖν; cf. Cyr. (S) δυν 1 δ.· ὑπεισελθεῖν **381** cf. Cyr. (vg) δυε 3 δυεῖν· δυοῖν, τοῖς δυσί, Cyr. (S) δυε 8 δυεῖν· δυοῖν τῶν δύο καὶ τοῖς δύο δυϊκῶς, Hsch. δ 2495 δ.· τῶν δύο, τοῖς δυσί **382** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. δ 2507 δ.· δυσχερής **383** sch. D E 435 **384** Cyr. (vg) δυσ 26; Cyr. (S) δυσ 48 δυσάλγητον· ἀσυμπαθῆ **385** Cyr. (g) δυσ 15 δυσαλθέα· … δυσίατα

---

372 δενδροτόμος om. B (Hsch.) **373, 374** ACD 374, 373 B **377** ἐνεργούμενα om. C **378** δρυάζει Latte **379** ἡ κακοπάθεια καὶ ἡ δυστυχία B γὰρ et καὶ om. Su. **381** hic ACD post 378 B | ἀντὶ] ἀπὸ B ut vid. **382** δυσανάγωγος Su. | δυσπειθής B **384** -ον· -ές B **385** -ής· -ος Ph.

386 δυσάλωτον· δύσληπτον. (ABCD Su. δ 1589 Ph. δ 793)
K **387** δυσανασχετοῦσι· βαρέως οἴσουσι, παραιτοῦνται. (ABCD Su. δ 1591 Ph. δ 794)
K+ **388** δυσάντητον· δυσχερές, δυσαπάντητον. (ACD Su. δ 1595 Ph. δ 796)
K **389** δυσαρεστούμενος· μὴ ἀρεσκόμενος. (ABCD Su. δ 1596 Ph. δ 797)
390 δυσαριστοτόκεια· δυστυχῶς ἄριστον τεκοῦσα, ἢ διὰ τὴν ἀριστείαν δύστηνον. (ABCD Su. δ 1597 Ph. δ 800)
K+ **391** δυσαχθές· βαρύ, ἀβάστακτον. (ABCD Su. δ 1599 Ph. δ 801)
K **392** δυσβουλία· κακοβουλία. (ABCD Su. δ 1601 Ph. δ 802)
393 δυσγενής· ὁ ἐκ κακοῦ γένους. (ABCD Su. δ 1604 Ph. δ 803)
394 δυσδιάλλακτον· δυσθρήνητον. (ABCD Su. δ 1605 Ph. δ 805)
K **395** δυσδιάφευκτον· δυσχερῶς λανθάνον. (ABCD Su. δ 1606 Ph. δ 806)
K **396** †δυσεάκτου†· δυσθρηνήτου. (ABCD Su. δ 1608 Ph. δ 807)
K **397** δυσέκλυτα· δυσχερῶς λυόμενα. (ABCD Su. δ 1612 Ph. δ 808)
398 δυσέκτων· δυσγνώμων. (ABCD Su. δ 1613 Ph. δ 810)
K **399** δυσέμβολος· δυσεπιχείρητος. (ABCD Su. δ 1614 Ph. δ 811)
400 δυσέντευκτος· ⟨ ⟩. (AB ?Su. δ 1615)
K **401** δυσέξοιστον· δυσεκκόμιστον. (ABD Su. δ 1617 Ph. δ 813)
K **402** δύσεριν· φιλόνεικον. παρὰ τὸ δυσ, ὅ ἐστι κακόν, καὶ τὴν ἔριν. (ABCD Su. δ 1620 Ph. δ 814 Et. Gen.)
K **403** δύσερως· κακὸς ἔρως. (ABCD (Su. δ 1623) Ph. δ 813) Ba 203
K **404** δυσθήρατος· δυσεύρετος. (ABCD Su. δ 1641 Ph. δ 816)

---

390 Σ 54, al. **391** Aesch. Eum. 145 v.l., Joh. Damasc. PG 95.253.38 **392** ∗; cas. obl. Aesch., Soph., Ar., al. **393** Eur. Ion 580 +, al. **394** ∗ **395** Joh. Chrys. cat. S. Petr. 10 **396** ∗; δυσαιάκτου LXX 3 Macc. 6.31 **397** Bas. Caes. hom. in Luc. 12.18, al. **398** ∗ **399** Jos. Bell. Jud. 4.608.1, al. **400** Plut. Nic. 5.2, al. **401** Porph. Vit. Pyth. 48

---

387 cf. Cyr. (vgS) δυσ 4/53, Hsch. δ 2520 δυσανασχετεῖ· παραιτεῖται, βαρέως φέρει **388** Cyr. (vgS) δυσ 30/56 δ.· δυσχερές, Hsch. δ 2525 δ.· δυσχερὲς ἁπαντᾶν **389** Cyr. (S) δυσ 58, Hsch. δ 2526 δυσαρεσκούμενοι· μὴ ἀρέσκοντες **390** Hsch. δ 2530 δ.· ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα (hucusque = sch. D Σ 54, Ap. Soph. 60.27), ἢ τὸν δι᾽ ἀριστείαν δύστηνον **391** Cyr. (S) δυσ 62, Hsch. δ 2533 δ.· βαρύ **392** Hsch. δ 2538; Cyr. (S) δυσ 66 δυσβουλίας· κακοβουλίας **395** Cyr. (S) δυσ 72, Hsch. δ 2548; Cyr. (vg) δυσ 33 δ.· δυσχερῶς διαφεῦγον **396** Cyr. (S) δυσ 71, Hsch. δ 2547 **397** Cyr. (S) δυσ 75, Hsch. δ 2555 **399** Cyr. (S) δυσ 77, Hsch. δ 2558 **401** Cyr. (vgS) δυσ 34/79, Hsch. δ 2561 (+) **402** Cyr. (vg) δυσ 5; Cyr. (S) δυσ 80, Hsch. δ 2563 δ.· φιλόνεικον, παρὰ τὸ (om. Hsch.) δυσ καὶ τὴν (om. Cyr.) ἔριν; Ael. D. δ 33 **403** Cyr. (vg) δυσ 37 δ. · κακῶς ἐρῶν **404** Cyr. (vg) δυσ 28, Hsch. δ 2581

---

387 βραδέως B Su. | παραιτοῦνται om. C **390, 391** ACD 391, 390 B **390** τὸν ἄριστον Ph. **394** δυσαίακτον Dindorf **395** δυσδιάφυκτον Cyr. (gS) δυσδιαφύλακτον Hsch. **396** δυσαιάκτου recte Su. δυσδιάκτου Cyr., Hsch. **398** δυσγνωμόνων Ph. **400** interpr. δυσομίλητος Su. **402, 403** ACD 403, 402 B **402** φιλονεικίαν B | παρὰ – fin. om. C **404** ὁ δυσεύρετος Su.

405 δυσήνεμον· τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον, δυστάραχον. (ABCD Su. δ 1630 Ph. δ 818) K
406 δυσηνίους· δυσπειθεῖς, ἀνυποτάκτους, δυσαγώγους, δυσμετόχους. τοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων· ἡνίαι γὰρ τὰ λῶρα. (AB(C)D Su. δ 1631 Ph. δ 820, 788 Et. Gen.) K+
407 δυσήνυτον· δυσκατόρθωτον. (ABCD Su. δ 1632 Ph. δ 821) K
408 δυσκάθεκτον· δυσνόητον, ἀκατάληπτον. (ABCD Su. δ 1643 Ph. δ 823)
409 δυσκελάδου· κακοήχου. (ABCD Su. δ 1644 Ph. δ 824) K
410 δυσκλεές· ἄδοξον, ἄτιμον, ἀπρεπές. (B(C)D Su. δ 1647 Ph. δ 825) K+
411 δύσκωφος· ὁ ἐκ μέρους ἀκούων. (BD Su. δ 1651 Ph. δ 827) K
412 δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζωῆς. (BD Su. δ 1655 Ph. δ 828) K
413 δυσμένεια· ἔχθρα, κακόνοια. (BD Su. δ 1657 Ph. δ 829) K+
414 δύσμηνις· βαρύθυμος, ὀργίλος, μνησίκακος. (BCD Su. δ 1658 Ph. δ 830) K
415 δύσοδος· τραχεῖα, δυσχερῆ διάβασιν ἔχουσα. (BCD Su. δ 1666 Ph. δ 832)
416 δυσοίκτου· δυσθρηνήτου. (BCD Su. δ 1706 Ph. δ 835) ⟨K⟩
417 δύσοιστος· δυσφόρητος. (BCD Su. δ 1709 Ph. δ 836) K
418 δυσόρφναια· μέλανα. (BCD Su. δ 1670 Ph. δ 838) K
419 δυσφορεῖν· βαρύνεσθαι. (D)
420 δύσοσμος· δυσώδης. (BCD Su. δ 1671 Ph. δ 839) K
421 δυσπαίπαλος· τραχεῖα. (BCD Su. δ 1684 Ph. δ 840)

---

405 Nonn. Dion. 39.183, Bas. Caes. hom. in Hex. 7.4 **406** (metaph.) Joh. Chrys. PG 60.191.5 **407** Jos. Bell. Jud. 5.501, Bas. Caes. PG 31.1324.50 **409** Π 357, al. **410** Eur. Hel. 66 +, al. **411** Anth. Pal. 11.74; δύσκωφον LXX Exod. 4.11, al. **412** Plat. Leg. 770 a ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου? (cf. etiam Phil. Jud. de somn. 2.147 ἐν αὐταῖς τοῦ βίου ταῖς δυσμαῖς) **414** Anth. Pal. 9.69 **416** ∗ **417** Hipp. Mul. 181; cas. obl. Aesch., Soph., al. **418** Eur. Pho. 325 **421** Nic. Ther. 145, Opp. Hal. 2.369 +

---

405 Cyr. (vg) δυσ 3; Hsch. δ 2571 δ.· δυστάραχον, τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον, Cyr. (S) δυσ 85 δ.· τὸν κακοὺς ἀνέμους ἔχοντα **406** Cyr. (vg) δυσ 13 δυσήνιοι· ἀπειθεῖς, δυσαγωγοί, δυσμεταχείριστοι. ἐκ μεταφορᾶς κτλ; Cyr. (S) δυσ 86 δυσήνιοι· ἀπειθεῖς, δυσαγωγοί, Hsch. δ 2572 δυσήνιοι· ἀπειθεῖς, δυαγαωγοί … ἀνυπότακτοι **407** Cyr. (vgS) δυσ 27/87, Hsch. δ 2573 δυσήνυτος· δυσκατόρθωτος **409** Cyr. (S) δυσ 95 **410** Cyr. (S) δυσ 96, Hsch. δ 2591 δ.· ἄδοξον … **411** Cyr. (vg) δυσ 41 δυσκώφους· ἐκ μέρους ἀκούοντας **412** Cyr. (S) δυσ 100, Hsch. δ 2605 **413** Cyr. (vg) δυσ 25, Hsch. δ 2603 δ.· ἔχθρα; Cyr. (S) δυσ 103 δυσμένειαν· ἔχθραν **414** Cyr. (vg) δυσ 42; Hsch. δ 2610 δ.· βαρύθυμος, ὀργίλος **416** Hsch. δ 2624 δύσοικτος· δυσθρήνητος **417** Cyr. (vg) δυσ 20 δύσοιστον· δυσφόρητον … **418** Cyr. (S) δυσ 114, Hsch. δ 2632 (+) **420** Cyr. (S) δυσ 115, Hsch. δ 2633 δύσοσμον· δυσῶδες

---

405 δυστάραχον om. C **406** τοὺς om. Et. Gen. **407** hic ACD post 404 B | δυσήνυκτον Su. **412, 413** D 413, 412 B **413** κακόνοια om. B **415** ἔχοντα B **416, 417, 418** BD 417, 418, 416 C **418** μέλαινα Ph. **421** δυσπέπαλος B Ph. (et poscit ordo in Su.)

422 δυσπαθεόντως· κακῶς πασχόντως. (CD)
Hom+ **423** δύσπαρι· ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε. οἷον ζήσας ὡς Πάρις δυσώνυμος. (BCD Su. δ 1681 Ph. δ 842 Et. Gen.)
K **424** δυσπέμφελον· δυστάραχον. (BD Su. δ 1683)
⟨K⟩ **425** δυσπετής· δυσχερής. (BCD Su. δ 1685 Ph. δ 845)
K **426** δυσπόριστον· δυσεύρετον. (BCD Su. δ 1690 Ph. δ 846)
427 δυσπρόσιτα· δυσχερῆ ἐγγισθῆναι. (BCD Su. δ 1692 Ph. δ 847)
K **428** δυστεκμαρτότερον· δυσκαταληπτότερον. (CD Su. δ 1695 Ph. δ 849)
K+ **429** δύστηνος· ταλαίπωρος, δυστυχής, ἄθλιος. παρὰ τὸ στένω. (BCD Su. δ 1696 Ph. δ 850 Et. Gen.)
430 δυστόπαστος· κακοϋπονόητος. (BCD Su. δ 1698 Ph. δ 852)
431 δυστοπώτατα· δυσχερέστατα. (BD Su. δ 1699 Ph. δ 853) Ba 204
432 δυσφώρατος· ⟨ ⟩. (Σ[b]: B)
K+ **433** δυστράπελος· δύστροπος, ἄμορφος, δυσμετάθετος. (BCD Su. δ 1700 Ph. δ 884)
K **434** δυσώνυμος· κακώνυμος. (BCD Su. δ 1673 Ph. δ 857)
?Hom **435** δῶ· κατὰ ἀποκοπήν, δῶμα. οἶκος. (BCD Su. δ 1437 Ph. δ 862 Et. Gen.)
436 Δωδωναῖος· ὁ Ζεύς, παρόσον ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας τιμᾶται. (BCD Su. δ 1446 Ph. δ 863 Et. Gen.)
437 Δωδώνη· πόλις ἐν τῇ Θεσπρωτίδι Πελασγία. (BCD Su. δ 1447 Ph. δ 864)
?K **438** δωμάτιον· οἰκημάτιον. (BCD Su. δ 1449 Ph. δ 869)

---

422 ∗; δυσπαθέοντος Mosch. 4. 84, -οντας Nic. Ther. 381 **423** Γ 39 +, al. **424** Hes. Theog. 440, al. **425** Soph. Ai. 1046 **427** Diod. Sic. 14. 20. 1, Cyr. ACO 1. 1. 4. 40. 13 **428** ∗ **429** X 477, al. **431** ∗ **433** Soph. Ai. 914, al. **434** M 116, al. **435** A 426 +, al. **436** Hyp. 4. 24, al.; Δωδωναῖε Π 233, al. **437** Hes. fr. 240. 5, etc.; Δωδώνην B 750

---

422 cf. Cyr. (S) δυσ 116 δυσπαθῶν· πάσχων κακῶς **423** sch. D Γ 39 (+); Cyr. (S) δυσ 121 δ.· ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένῳ **424** Cyr. (S) δυσ 122, Hsch. δ 2647 **425** Hsch. δ 2650 δυσπετές· δυσχερές **426** Cyr. (S) δυσ 125, Hsch. δ 2653 **428** Cyr. (S) δυσ 130, Hsch. δ 2664 **429** Cyr. (vg) δυσ 18 δ.· ἄθλιος, ταλαίπωρος, Cyr. (S) δυσ 129 δ.· ταλαίπωρος, ἄθλιος, sch. D ε 436 δ.· ἄθλιος, Cyr. (S) δυσ 128 δύστηνον· δυστυχέστατον **430** cf. Hsch. δ 2672 δ.· … δυσυπονόητος … **433** Cyr. (S) δυσ 136, Hsch. δ 2674 δ.· δυσμετάθετος **434** Cyr. (vgS) δυσ 29/141, Hsch. δ 2694 **435** sch. D α 176, sch. min. (P. Oxy. 3238 i 16) A 426 δ.· δῶμα, οἴκημα, cf. Ap. Soph. 61. 14 δ.· κατὰ συγκοπὴν δῶμα **436** cf. Ap. Soph. 61. 12 Δωδωναῖε· ἐπιθετικῶς ὁ Ζεύς, ἀπὸ Δωδώνης τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ … **437** cf. Cyr. (S) post δω 1 Δ.· πόλις τῆς Θεσπρωτίας **438** Cyr. (vg) δωμ 1 δ.· οἴκημα, κέλλιον, Cyr. (S) δωμ 7 δ.· οἶκον, κέλλιον

423, 424 D 424, 423 B **423** οἷον] τούτεστι B | δυσώνυμε D Su. Ph. **427** δυσπόριστα B **429** ἄθλιος om. C | παρὰ τὸ στένω hic D, ad fin. gl. 430 B (ubi παρὰ τὸ τοπάζω Su.), om. C Ph. Et. Gen. **433** δύστοπος D δύσμορφος C **435** ὁ οἶκος Su. Et. Gen.ἢ οἶκος C **436** τῆς Θεσπρωτίας om. CD | ἐτιμᾶτο Su. om. B **437** Θεσπρωτίᾳ Ph.

439 δωροδοκήσας· δῶρα λαβών. (BCD Su. δ 1470 Ph. δ 872)
440 δωροδόκος· δῶρα δεχόμενος. (BCD Su. δ 1471 Ph. δ 873) K
441 δύσχρηστος· κάκιστος, εἰς οὐδὲν ἀγαθὸν χρήσιμος. (D)
442 δῶρον· καὶ ἡ ἐπὶ χάριτος δόσις, καὶ ὁ παλαιστής, καὶ ὁ μισθός. (B(C))
443 δῶ· δός. Ἀργεῖοι. (Σ^{b}: B) Theogn
444 δῷα· ὅμοια, ᾧα. (Σ^{b}: B) Theogn

440 Dem. 19.201, al. **443** ∗ **444** ∗

440 Cyr. (S) δωρ 7 δ.· δεχόμενος δῶρα **442** Ap. Soph. 61.10 δ.· ὁ παλαιστής **443** cf. Theogn. gl. 52.36 δῶ νίκη⟨ν⟩· δὸς νίκην **444** Theogn. gl. 52.31; Hsch. δ 2714 δωια· ὁμοῖα

E

κ **1** ἔα δή· ἄγε δή. (ABCD Su. ε 3 Ph. ε 1)
κ **2** ἐακότες· παρῃτημένοι, ἀποπεπαυκότες. (ABCD Su. ε 5 Ph. ε 4)
3 ἐάλωκεν· ἐλήφθη. (ABCD Su. ε 6 Ph. ε 9 (sch. Luc. 235. 15) (lex. Αἰμ. ε 31))
κ **4** ἑβδομάτη· ἑβδόμη. (ABCD Su. ε 24 Ph. ε 13)
κ **5** ἐβρωτίων· σκωληκοβρώτων. (ABCD Su. ε 3712 Ph. ε 18)
6 ἔγγειον· κτῆσιν ἐπὶ γῆς. (AB(C)D Su. ε 56 Ph. ε 25)
κ **7** ἔγγιον· ἐγγύτερον. (ABCD Su. ε 55 Ph. ε 26 Et. Gen.)
8 ἐγγυήσασθαι· μνηστεύσασθαι. (ABCD Su. ε 165 Ph. ε 27 EM 309. 36)
9 ἐγγύθετος· ὁ προσεδρεύων τόπος. (ABCD Su. ε 166 Ph. ε 28)
κ **10** ἔγγυον· ἀσφαλές. (ABCD Su. ε 168 Ph. ε 30)
κ **11** ἐγγυῶ· ἐκδίδωμι. (ABCD Su. ε 169 Ph. ε 31 Et. Gen.)
κ **12** ἐγεγήθει· ἔχαιρεν. (ABCD Su. ε 46 Ph. ε 32)
κ **13** ἐγκάθετος· δόλιος κατάσκοπος. (ABCD Su. ε 65 Ph. ε 34 (sch. Plat. Axioch. 368 e)) Ba 205
κ **14** ἐγκάρσιον· πλάγιον. (ABCD Su. ε 75 Ph. ε 37 EM 310. 24)
15 ἔγκασιν· ἐγκατίοις. (ABCD Su. ε 76 Ph. ε 40 Et. Gen.)
κ **16** ἐγκατέσκηψαν· ἐφώρμησαν, ἐπέδραμον, ἐπεδράξαντο. (ABCD Su. ε 80 Ph. ε 41)
κ **17** ἔγκειται· ἐπίκειται λίαν ἐπιθυμητικῶς. (ABCD Su. ε 96 Ph. ε 42)

---

1 Lib. or. 1. 31 **2** ∗ **4** Nonn. paraphr. Joh. 4. 241 +, Euseb. Praep. Ev. 13. 12. 13. 8 +; ἑβδομάτῃ H 248 **5** ∗ **6** Lys. fr. 91 **9** ∗ **10** LXX 2 Macc. 10. 28 **15** Λ 438, al. **16** Phil. Jud. vit. cont. 2

---

1 Cyr. (S) εαδ 1, Hsch. ε 8; Cyr. (vgA) εια 1/6 εἶα δή· ἄγε δή **2** Cyr. (vgS) εακ 1/2 **3** Cyr. (vgS) εαλ 2/5 ἐαλωκότων· ληφθεισῶν (sic) **4** Cyr. (vgAS) εβδ 1/4 **5** Cyr. (vg) εβρ 2, gl. Oct. ε 19 **7** Cyr. (vgASPN) εγγ 2/4, Hsch. ε 141 **10** Cyr. (AS) εγγ 5, Hsch. ε 159 (+) **11** Cyr. (vgAS) εγγ 3/14, Hsch. ε 161 **12** Cyr. (AS) εγε 2 (etiam vg teste Latte), Hsch. ε 162 **13** Cyr. (vg) εγκ 6 ἐ.· κατάσκοπος δόλιος; Cyr. (AS) εγκ 26, Hsch. ε 179 ἐ.· δόλιος (…) **14** Cyr. (vgAS) εγκ 3/24, Hsch. ε 194 **16** Cyr. (vg) εγκ 15; Cyr. (AS) εγκ 43, Hsch. ε 202 ἐ.· ἐφώρμησαν (…) **17** Cyr. (vg) εγκ 13 (+); Cyr. (AS) εγκ 40 ἔ.· ἐ., Hsch. ε 208

---

1 ἀντὶ τοῦ ἄγε B **2** ἀποπεπτωκότες B om. C **5** εὐρωτιῶν recte Su. (gl. Oct.) | ἐσκωληκοβρώτων Ph. σκωληκόβρωτος gl. Oct. **6** τῶν ἐπὶ γῆς D κτῆσιν· τὴν ἐπὶ γῆς Ph. **9** προεδρεύων C **16-23** A 17, 16, 22, 18, 20, 19, 21, 23 B 16, 18, 17, 19–21, 23, 22 C 16, 18, 17, 19–23 D **16** ἐπεδράξαντο om. C **17** λίαν ἐπιθυμητικῶς om. C

18 ἐγκεντρωθείς· ἀσφαλισθείς. (ABCD Su. ε 91 Ph. ε 45) K
19 ἐγκισσήσωσι· συλλάβωσιν, ἐπιθυμήσωσιν. (ABCD Su. ε 98 Ph. ε 48) K
20 ἐγκοπή· ἔνεδρον, ἐμπόδιον. (ABCD Su. ε 113 Ph. ε 54) K
21 ἐγκότημα· ὀργή. (ABCD Ph. ε 55) K
22 ἐγκότως· ὀργίλως. (ABCD Su. ε 118 Ph. ε 56) K
23 ἐγκρίς· γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές. (ABCD Su. ε 128 Ph. ε 59) K
24 ἐγκύκλιον· ἁπανταχοῦ καθολικόν. (ABCD Su. ε 133 Ph. ε 64) K
25 ἐγκύκλια· τὰ ποιητικά. (ABCD Su. ε 134 [fin.] Ph. ε 68) K
26 ἐγκώμιον· ἔνδημον. κώμη γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα. (ABCD Su. ε 116 Ph. ε 74 sch. Luc. 227.23) K
27 ἐγνωσμένον· κεκριμένον. (ABCD Su. ε 147 Ph. ε 80)
28 ἐγρήγορεν· ἔνηφεν. (ABCD Su. ε 158 Ph. ε 81)
29 ἐγρήγοροι· ἄγγελοι. (ABCD Su. ε 160 Ph. ε 82)
30 ἔγρυξεν· ἐφθέγξατο. (A^{mg}BCD Ph. ε 85)
31 ἐγχειρίδιον· ξίφος, ὄργανον τμητικόν. (ABCD Su. ε 180 Ph. ε 87 Et. Gen.) K
32 ἔγχος· δόρυ. (ABCD Su. ε 183 Ph. ε 90 Et. Gen.) K
33 ἐγχρίμπτεται· ἐγγίζει. (ABCD Su. ε 186 Ph. ε 91) K
34 ἐγχρίμπτων· προσπελάζων, προστρίβων. (ABCD Su. ε 187 Ph. ε 92) K
35 ἐγχριμφθεῖσαν· προσπελασθεῖσαν. (ACD Su. ε 188 Ph. ε 93) K

---

18 ∗ **19** LXX Gen. 30.38, al. **21** LXX Jer. 31.39 **22** Phil. Jud. de fug. et inv. 39 + **23** LXX Exod. 16.31 +, al. **25** Plut. Alex. 7.2, al. **26** Hes. Op. 344 v.l. **27** Plut. Mor. 259C, al. **28** Plat. Ion 533a, al. **29** ∗ (sens.); form. LXX Lam. 4.14, al. **30** LXX Jos. 10.21, al. **32** Γ 317 +, etc. **33** Phil. Jud. vit. Moys. 1.132 **35** ∗; ἐγχριμφθεῖσα E 662

---

18 Cyr. (vg) εγκ 14; Cyr. (AS) εγκ 42, Hsch. ε 217 ἐγκεντρωθέντες· ἀσφαλισθέντες **19** Cyr. (vg) εγκ 20; Cyr. (AS) εγκ 53, Hsch. ε 231 ἐ.· ἐπιθυμήσωσιν **20** Cyr. (vgN) εγκ 10; Cyr. (AS) εγκ 34, Hsch. ε 245 ἐγκοπήν· ἔνεδρον, ἐμπόδιον … **21** Cyr. (ASN) εγκ 28, Hsch. ε 252 **22** Cyr. (AS) εγκ 25, Hsch. ε 253; Cyr. (vg) εγκ 4 ἔγκοτος· ὀργίλος **23** Cyr. (vgASN) εγκ 6/32, Hsch. ε 264, gl. Oct. ε 8 **24** Cyr. (vgAS) εγκ 11/37, Hsch. ε 277 **25** Cyr. (g) ενκενο (sic) 9 (+ τοῦ Ὁμήρου) **26** Cyr. (ASN) εγκ 55, Hsch. ε 282 **31** Cyr. (S) εγχ 7 ἐ.· ξίφος ἢ τμητικὸν ὄργανον, Hsch. ε 329 ἐ.· ξιφίδιον μικρόν (= Cyr. (s), gl. Oct. ε 12), ἢ τμητικὸν ὄργανον; Cyr. (vgA) εγχ 1/7 ἐ.· τμητικὸν ὄργανον **32** Cyr. (AS) εγχ 6, Hsch. ε 352 (+), Ap. Soph. 62.7 (+), sch. D E 17 **33** Cyr. (vgAS) ενχ (sic) 4/εγχ 10, Hsch. ε 359 (+) **34** Cyr. (g) εγχ 2; Cyr. (v) εγχ 2 ἐγχρίμπτον· προσπελάζον, προστρῖβον, Cyr. (AS) εγχ 5, Hsch. ε 358 ἐ.· προσπελάζων (προστριβόμενον add. A) **35** Cyr. (S) εγχ 12 ἐγχριμφθείς· προσπελασθείς, sch. min. (P. Oxy. 3158.6) E 662 ἐγχριμφθεῖσα· προσπελασθεῖσα; sch. D H 272, Hsch. ε 360 ἐγχριμφθείς· ἐμπελασθείς

---

19 ἐπιθυμήσουσι(ν) D Su. **23** ὑδαρῶδες Cyr. (vgN) **24** τὸ (ἁ)παντ. Cyr. (AS), Hsch. | καθολικόν] κυκλοῦν Cyr. (S) κυκνων Hsch. **26** ἔνδημον hic om., οἷον ἔνδημον ad fin. gl. hab. B | κῶμοι sch. Luc. κῶμαι Hsch. **30** -αν· -αντο C | ἔ. .ιξεν ad init. interpr. D **33-34** ἐγχριπτ- AD Su. **35** -α· -α Ph.

36 ἐγχώριον· οἰκεῖον. (ABCD Su. ε 185 Ph. ε 102)
K **37** ἐγώ σου ὀναίμην· ἐγώ σου ἀπολαύσω. (ABCD Su. ε 156 Ph. ε 103)
K **38** ἔδαισεν· εὐώχησεν. (ABCD Su. ε 197 Ph. ε 105)
K **39** ἐδάμη· ἐδαμάσθη. (ABCD Su. ε 193 Ph. ε 106)
?K **40** ἐδάσαντο· διεμερίσαντο. (ABCD Su. ε 194 Ph. ε 108)
K **41** ἔδαφος· γῆ. (ABCD Su. ε 195 Ph. ε 109)
42 ἐδεδίεσαν· ἐφοβήθησαν. (ABCD Su. ε 200 Ph. ε 111)
43 ἐδέκαζε πολλούς· ἐδωροδόκει πολλούς. (ABCD Su. ε 205 Ph. ε 119)
K **44** ἐδεδίειν· ⟨ ⟩. (AB Su. ε 200 ?Ph. ε 112) Ba 206
45 ἐδεδίξατο· ἐφοβήθη. (ABCD Su. ε 202 Ph. ε 113)
K **46** ἐδέδμητο· ᾠκοδομήθη. (ABCD Su. ε 203 Ph. ε 118)
K **47** ἐδείμαντο· ᾠκοδόμησαν. (ABCD Su. ε 215 Ph. ε 120)
K **48** ἐδείναζον· δεινῶς ἔφερον. (ABCD Su. ε 216 Ph. ε 121)
Hom **49** ἔδειραν· ἐξέδειραν. (ABCD Su. ε 219 Ph. ε 122)
K **50** ἔδεσιν· ἱεροῖς. (ABCD Su. ε 209 Ph. ε 123)
K **51** ἐδεστή· βρωτή. (ABCD Su. ε 211 Ph. ε 124)
?Hom+K **52** ἐδεύετο· ἐνδεὴς ἐγίνετο. ἐν ἑτέρῳ· ἐκορέννυτο, εὐφραίνετο, ἐβρέχετο. (ABCD Su. ε 212 Ph. ε 125 Et. Gen. [ϱ])
53 ἐδημώθη· ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη, δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. οὕτως Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ΄ (fr. 80)· καί τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη.᾽ καὶ ἐδημοσίωσαν· δημόσιον ἐποίησαν. (ABCD Su. ε 227 Ph. ε 127 Et. Gen. [ϱ])

---

36 Plut. Marc. 21. 1, al. **37** NT Philem. 20 **38** Eur. Or. 15, al. **39** B 860 +, al. **40** ξ 208 +, al. **42** Thuc. 4. 55. 3 codd., Xen. Hell. 4. 4. 16, al. **43** ∗ **45** Theodoret. Hist. Eccl. p. 304. 1 + **46** N 683, al. **47** Phil. Jud. spec. leg. 1. 21, al.; ἐδείματο ζ 9 **48** LXX 2 Macc. 4. 35 + **49** A 459 +, al. **51** ∗; ἐδεστήν Cyr. ACO 1. 1. 1. 67. 25 **52** A 468 +, al. **53** Dio Cass. + | ∗; ἐδήμωσεν, -ώθησαν Dio Cass. 54. 27. 3 +, 77. 12. 5 +

---

37 Cyr. (vgAS) εγω 1/3, Hsch. ε 378 **38** Cyr. (vgASN) εδα 3/10, Hsch. ε 388 **39** Cyr. (AS) εδα 13, Hsch. ε 391, sch. D B 860 (+) **40** Cyr. (AS) εδα 17, Hsch. ε 404 **41** Cyr. (vASN) εδα 1/9, Hsch. ε 409 (+) **44** cf. Cyr. (AS) εδε 15, Hsch. ε 412 ἐ.· ἐφοβούμην **46** Cyr. (ASN) εδε 24, Hsch. ε 416; Cyr. (vg) εδε 7 ἐ.· ᾠκοδόμητο **47** Cyr. (vg) εδε 10 ἐδείματο· ᾠκοδόμησεν; Cyr. (ASN) εδε 31, Hsch. ε 427 ἔδειμαν· ᾠκοδόμησαν **48** Cyr. (vgAS) εδε 9/27, Hsch. ε 430 **49** sch. D A 459, Cyr. (b ap. Latte), Hsch. ε 433 (+) **50** Cyr. (vgAS) εδε 6/23, Hsch. ε 442 **51** Cyr. (AS) εδε 19, Hsch. ε 447 ἐδεστήν· βρωτήν **52** sch. D A 468 (P. Oxy. 3238 ii 57) ἐ.· ἐνδεὴς ἦν; Cyr. (vgASN) εδε 4/21 ἐ.· ἐκορέννυτο, εὐφραίνετο ἢ ἐβρέχετο, Hsch. ε 452 ἐ.· ἐκορέννυτο … ηὐφραίνετο, ἐβρέχετο, ἐνδεὴς ἦν …, sch. min. (P. Berol. 11518. 115) Δ 48 ἐ· ἐβρέχετο

---

40 ἐμερίσαντο C (Cyr., Hsch.) διεμερίσθησαν Ph. **43** hic ACD post 51 B **44** interpr. ἐφοβήθην Ph. **52** ἐγένετο B Ph. Et. Gen. | ἐβρέχετο om. C **53** ἐγίνετο D | αὐτοῦ B **53-59** ACD 55, 53, 56, 57, 59, 54 B

54 ἐδικαιώθησαν· δίκαιοι ἐκρίθησαν, ἐνομίσθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιε΄ (fr. 46 a)· ἔκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους φιλίας οὐκ ἤνεγκαν δικαιωθέντες, ἀλλ᾽ ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι, καὶ ἐδικάσθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ.᾽ πολλαχοῦ δὲ οὕτω κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημαινομένου, ὡς καὶ ἐν τῷ ἓξ καὶ δεκάτῳ (fr. 47)·
Ba 207 ῾πάντες ἀποθανεῖν ἐστε ¦ ἄξιοι· οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ᾽ ὀλίγους μὲν οὓς καὶ συνείληφα ἤδη καὶ δικαιώσω, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι.᾽ καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πολλαχοῦ ὁμοίως. (ABCD Su. ε 238 Ph. ε 130 Et. Gen. [ϱ])

55 ἔδη· τὰ ἱερά. (ABCD Su. ε 222 Ph. ε 126 EM 317. 2) K

56 ἐδητύος· βρώσεως. (ABCD Su. ε 231 Ph. ε 128 Et. Gen.) K

57 ἐδῄωσαν· κατέκοψαν, διέφθειραν. (ABCD Su. ε 229 Ph. ε 129)

58 ἐδίνευον· κύκλῳ περιῄεσαν, ὠρχοῦντο. (ACD Su. ε 240 Ph. ε 131) +K

59 ἔδνα· πρὸ γάμου δῶρα. (ABCD (Su. ε 243) Ph. ε 133) ?K

60 ἔδος· ἔδαφος, ἕδρασμα, ἱερόν. ναός. (ABCD Su. ε 249 Ph. ε 134) K

61 ἔδουσιν· ἐσθίουσιν. (ABCD Ph. ε 138) K

62 ἕδρα· βάσις, καθέδρα. (ACD Su. ε 262 Ph. ε 136) +K

63 ἔδρασεν· ἐποίησεν, ἐκάθισεν. (ACD Su. ε 266 Ph. ε 135) +⟨K⟩

64 ἐδωδή· βρῶσις, τροφή. (ABCD Su. ε 253 Ph. ε 141) K

65 ἐδωδίμων· βρωσίμων. (ABCD Su. ε 254 Ph. ε 142) K

---

55 Eur. Heracl. 103 +, al. **56** A 469 +, al. **58** Σ 606 +, al. **59** Π 178 +, etc. **60** Δ 406 +, etc. **61** Z 142, al. **63** | ∗; ἥδρασεν eccl. **64** ξ 193, etc.

---

55 Cyr. (AS) εδη 2, Hsch. ε 455 (+) **56** Cyr. (AS) εδη 3, Hsch. ε 464 (+), sch. D A 469 (+) **58** Cyr. (vg) εδι 2, sch. D δ 19 ἐ.· (…) ὠρχοῦντο, Cyr. (AS) εδι 6, Ap. Soph. 62. 15 ἐ.· … περιωρχοῦντο **59** cf. Cyr. (vg) εδν 1 ἕ.· τὰ ταῖς γυναιξὶ πρὸ τοῦ γάμου διδόμενα, Cyr. (AS) εδν 2 ἕ.· δῶρα γυναικῶν πρὸ γάμου **60** Cyr. (AS) εδο 4 ἕ.· ἔδαφος, ἕδρασμα …, Cyr. (v) εδε (sic) 5 ἕ.· ἱερόν, ναός, Hsch. ε 498 ἕ.· ἔδαφος … ἱερόν … ἕδρασμα, sch. D ζ 42 ἔ.· ἔδαφος **61** Cyr. (ASPN) εδο 6, Hsch. ε 500, sch. D Z 142 **62** Hsch. ε 501; Cyr. (vgAS) εδρ 5/11 ἕδραν· στάσιν, θέσιν, καθέδραν **63** Hsch. ε 511 ἔ.· ἐκάθισεν … **64** Cyr. (g) εδω 1 ἐ.· τροφή, βρῶσις; Cyr. (S) εδω 4, Hsch. ε 541 ἐ.· τροφή, Ap. Soph. 62. 20 ἐ.· βρῶσις, Cyr. (S) εδω 5 ἐδωδήν· τροφήν, βρῶσιν, sch. D Θ 504 (P. Berol. inv. 11634 i 44) ἐδωδήν· τροφήν **65** Hsch. ε 544; Cyr. (v) εδω 2 ἐδώδιμον· … βρώσιμον, Cyr. (S) εδω 6 ἐδώδιμος· βρώσιμος

---

54 ἐνομίσθησαν om. C Su. | σημαίνει] ἡμεῖς CD | ἔκ τε – φιλίας om. Et. Gen. | ἐκ[1]] ἐν B | καὶ οὐκ Ph. Et. Gen. | Συρακόσιοι A Ph. | καὶ ἐδικάσθησαν] κατεδικαιώθησαν (AGF) vel κατεδικάσθησαν (IM) Su. καὶ ἐδικαιώθησαν Sylburg ante αὐὸς δὲ add. ex λ 602–3 εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι τέρπεται Thedoridis (post Gaisford) | οὕτω(ς)] οὗτος A Su. καὶ οὕτως B οὐ Et. Gen. | σημαινομένου om. B, del. D | ὡς ἐν Ph. | καὶ πάντες B | καὶ quater (ante ἐγὼ, συνείληφα, δικαιώσω, ἀλλαχοῦ) om. B, semel (ante δικαιώσω) om. Su. Ph. et (ante ἀλλαχοῦ) C | δὲ om. Ph. **60, 61** ACD **61, 60** B **60** ἕδρασμα· ἱερόν, ναός nov. gl. D Ph., om. C **63** confunduntur ἔδρασεν et ἥδρασεν **64** βρῶσις om. B

Hom **66** ἔδων· ἐσθίων. (ABCD Su. ε 259 Ph. ε 143)
K **67** ἐέλδωρ· ἐπιθύμημα, βούλημα. (ABCD Su. ε 273 Ph. ε 147 Et. Gen.)
K **68** ἔζεσθαι· καθέζεσθαι. (ABCD Su. ε 278 Ph. ε 149)
K **69** ἔζετο· ἐκαθέζετο. (ABCD (Su. ε 278))
70 ἐζήλωσεν· ἐπεθύμησεν. (ABCD Su. ε 280 Ph. ε 150)
71 ἐζωσμένοι· ἐκδεδυμένοι. (ABCD Su. ε 283 Ph. ε 151)
K **72** ἐθαγενής· ἐγχώριος, ὁ ἐν τῷ τόπῳ γεγενημένος. (ABCD Su. ε 293 Ph. ε 152)
K **73** ἐθάδας· συνήθεις, φίλους. (ABCD Su. ε 294 Ph. ε 153)
74 ἐθανατώθη· ὡς ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη. (AB(C)D Su. ε 295 Ph. ε 154)
K **75** ἐθελοθρησκεῖ· ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν. (ABCD Su. ε 301 Ph. ε 156)
K **76** ἐθελοκάκως· ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγόμενος. (ABCD Su. ε 304 Ph. ε 157)
K **77** ἐθελοκώφων· μὴ βουλομένων ἀκούειν, θελήσει παρακουόντων. (ABCD Su. ε 305 Ph. ε 158)
?⟨K⟩ **78** ἐθελοντής· βουλόμενος ἢ χωρητός. (ABCD Su. ε 309 Ph. ε 159)
⟨K⟩ **79** ἐθελουργός· ἕτοιμος. (ABCD Su. ε 312 Ph. ε 160)
K **80** ἔθεσαν· ἐποίησαν. (ABCD Su. ε 315 Ph. ε 162)
K **81** ἔθηκεν· ἐποίησεν κυρίως. (ABCD Su. ε 322 Ph. ε 163)
82 ἐθημοσύνη· συνήθεια, ἐθισμός. (ABCD Su. ε 324 Ph. ε 164)
Att **83** ἐθνῖται· οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. (ABCD Su. ε 326 Ph. ε 166)

---

66 ι 297 +, al. **67** A 41 +, al. **68** Σ 247 +, al. **69** A 68 +, etc. **71** LXX Jud. 18. 11 +, al. **72** ∗ **75** ∗ **77** ∗; ἐθελοκωφῶν (particip.) LXX Sir. 19. 27, al. **80** A 290 +, etc. **81** A 2 +, etc. **82** ∗ **83** ∗

---

66 sch. D ι 297, Hsch. ε 550 **67** Cyr. (A) εελ 1, Hsch. ε 570 ἐ.· ἐπιθύμημα (…) ἢ βούλημα; sch. D A 41, Ap. Soph. 62. 30 ἐ.· ἐπιθύμημα **68** Cyr. (AS) εξ 7 **69** Cyr. (vgAS) εξ 2/5, Hsch. ε 603, sch. D A 246 **72** Cyr. (vgA) εθα 1/5; Hsch. ε 624 ἐ.· ἐγχώριος **73** Cyr. (vgAS) εθε (sic) 3/εθα 3/4 ἐ.· φίλους, συνήθεις; Hsch. ε 622 ἐ.· … συνήθεις **75** Cyr. (vgA) εθε 6/12 **76** Cyr. (vgA) εθε 4/13 **77** Cyr. (A) εθε 15; Cyr. (vg) εθε 5 ἐ.· τῶν θελήσει παρακουόντων καὶ μὴ βουληθέντων ἀκούειν **78** Hsch. ε 647 ἐθελοντάς· τοὺς βουλομένους ἢ χορηγούς **79** Hsch. ε 651 **80** Cyr. (ASN) εθε 18, Hsch. ε 662, sch. D A 290 **81** Cyr. (N) εθη 2; Cyr. (S) εθη 2 ἔθηκας· ἐποίησας κυρίως; sch. D A 2 (P. Berol. inv. 5014. 9, P. Mich. inv. 1588 i 9, P. Achmim. 2. 21, cf. P. Oxy. 3207. 1), Hsch. ε 670 ἔ.· ἐποίησεν, sim. Ap. Soph. 63. 14 **82** Hsch. ε 672 ἐ.· συνήθεια **83** Paus. Attic. ε *11, Hsch. ε 680

---

67 βούλημα om. C Et. Gen. **69** καθέζετο BC Su. **71** ἐνδεδυμένοι CD (ut coni. V. Schmidt) **72** τῷ] ἰδίῳ (hic [AFVM] vel post τόπῳ [GIT]) Su. om. B | γεγεννημένος D Su. **73, 74** AD 74, 73 BC **73** ἐθάδες B ἐθάς Ph. | συνήθης A Ph. | φίλος A Ph. -οι B -ων (?) D **74** interpr. θανάτῳ κατεκρίθη B **76** ἐθελοκάκος A (? corr. ex -ως) C -ων Su. (GIT) (Cyr.) | ἑκουσίων Cyr. | ἐκλεγόμενον D -μένων Su. ἐκλελεγμένων B **77** ἐθελήσει B **78** χορηγός Kuster, cf. Hsch. **81** καὶ κυρίως Su. Ph. (tum lac. ad fin. stat. Theodoridis)

84 ἐθοινήσαντο· εὐωχήθησαν. (ABCD Su. ε 335 Ph. ε 168)
85 εια· ⟨ ⟩. (AB(D)) ?K
86 εἴβει· στάζει. (ABCD Su. ει 14 Ph. ε 177) K
Ba 208 **87** εἴβεσθαι· δακρύειν, στάζειν. (ABCD Su. ει 14 Ph. ε 178)
88 εἰ δ᾽ ἄγε νῦν· διὸ δή. (ABCD Su. ει 17 Ph. ε 179)
89 εἶδαρ· ἔδεσμα. (AB Su. ει 20 Et. Gen.) Hom
90 εἰ δέ τῳ· ⟨ ⟩. (A ?Su. ει 24) ?⟨K⟩
91 εἰδεχθές· ἄμορφον, ἀπρεπές, μυσαρόν, σεσαπριασμένον, σικχαντόν. (ABCD Su. ει 25 Ph. ε 181) K
92 εἴη· γένηται. ἔστι δὲ καὶ ἔξεστιν. (ABCD) K
93 εἰδομένη· ὁμοιωθεῖσα. (ABCD Su. ει 38 Ph. ε 182) Hom
94 εἶδος· μορφή. (ABCD Su. ει 40) K
95 εἴδωλον· σκιοειδὲς ὁμοίωμα. ἢ φαντασία σώματος, σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βακχυλίδης (fr. 29)· ʿμελαγκεθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.ʾ καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας (λ 207)· ʿτρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον.ʾ αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής· δεῖ οὖν νοεῖν ὡς φαντασίας σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν, οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ. (ABCD Su. ει 45 Ph. ε 183 Et. Gen.[ρ]) K+
96 εἶεν· ἄγε δή. συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. | δασύνεται δὲ καὶ τὸ ἕν. (AB Su. ει 50 Ph. ε 184 sch. Plat. Pol. 257 a EM 296. 47 (Ph. Amph. 21. 126) | Σᵇ: B) K+Tim|
97 εἶθαρ· εὐθέως ἢ εὐθύς. (ABCD Su. ει 54 Ph. ε 188) K+

---

84 Nonn. Dion. 5. 331 +, al. **85** εἶα H 427 +, etc. **86** T 323 **87** ∗; εἴβεται Ap. Rh. 2. 664, al. **88** Π 667 +, al. **89** E 369 +, al. **92** Γ 410 +, etc. **93** B 280 +, al. **94** B 58 +, etc. **97** E 337 +, al.

---

85 cf. Cyr. (S) ει α 10 εἶα· συνεχώρει vel Su. ει 6, Ph. ε 174 εἶα· χόρτος. ᾗϊα δὲ βρώματα **86** Cyr. (vgA) ειβ 1/4, Hsch. ε 729 **89** sch. D E 369 **90** Hsch. ε 755, lex. Greg. 164. 13 εἰ δέ τῳ· εἰ δέ τινι **91** Cyr. (vg) ειδ 5 εἰδεχθεστάτη· ἀπρεπεστάτη, ἄμορφος, σεσαπριασμένη, σικχαντή, Cyr. (A) ειδ 19, Hsch. ε 756 εἰ.· ἄμορφον, Cyr. (vg) ειδ 1 εἰ.· ἀπρεπές, Cyr. (A) ειδ 18 εἰδεχθέστατος· μυσαρώτατος, Cyr. (A) ειδ 25 εἰδεχθής· σικχανός, ἄμορφος **92** Cyr. (vgAS) ειη 2/4, Hsch. ε 790/791 **93** sch. D B 280; Cyr. (vgN) ειδ 15, Hsch. ε 771 εἰδόμενος· ὁμοιωθείς, Cyr. (A) ειδ 17, Hsch. ε 770 εἰδομένην· ὁμοιωθεῖσαν; Cyr. (vg) ειδ 2 εἰ.· ὁμοιουμένη, Hsch. ε 769 εἰ.· … ὡμοιωμένη **94** Cyr. (g) ειδ 8 (+) **95** Cyr. (vgAP) ειδ 9/30 εἴ.· σκιοειδὲς ὁμοίωμα, Hsch. ε 779 εἴ.· ὁμοίωμα … σκιοειδές **96** Hsch. ε 783 εἶεν· … ἄγε δή … , Cyr. (vg) ει α 1 εἶα δή· ἄγε δή, Tim. εἶεν· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα **97** Cyr. (vgA) ειθ 1/3 εἶ. δέ· εὐθέως δέ, Hsch. ε 792 εἶ. δέ· … εὐθέως …, sch. D E 337 εἶ.· εὐθέως …

---

86 -ειν· -ειν B **89** interpr. om. A **91** ἄμορφος A | ἀπρεπές – fin. om. C | σεσαπρωμένον Ph. | σικχαντόν om. D **92** γένοιτο Cyr. (vg), Hsch. | δὲ om. B **95** σκιῶδες Su. Ph. Et. Gen. | Βασκίδης B | μελαμβαφὲς Su. μελαγκευθὲς Hemsterhuis | fin. lacunosum esse censet Sylburg; ante αὐτὰς δὲ add. ex λ 602–3 εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι τέρπεται Theodoridis (post Gaisford) | φαντασία C -αν Bachmann φασμασίας B **96** interpr. om. A | ἢ vel ἡ συγκατάθεσις Su. Ph. sch. Plat. | συνάφεια Ph.

98 εἰκαιοβουλία· ματαιοφροσύνη. (ABCD Su. ει 69 Ph. ε 190)
κ **99** εἰκαιομυθεῖ· φλυαρεῖ. (ABCD Su. ει 70 Ph. ε 197)
κ **100** εἰκαῖον· μάταιον, ἀνωφελές. (ABCD Su. ει 71 Ph. ε 198 (sch. Luc. 54. 15))
κ **101** εἴκελος· ὅμοιος. (ACD Su. ει 75 Ph. ε 194)
κ **102** εἰκῆ· ματαίως. (ABCD Su. ει 76 Ph. ε 199)
κ **103** εἴκοι· ὑποχωροίη. (ABCD Su. ει 94 Ph. ε 200)
κ **104** εἴκομεν· ὑποχωροῦμεν. (ABCD Su. ει 81 Ph. ε 201)
+κ **105** εἰκός· πρέπον. ἢ ἀκόλουθον, εὔλογον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάχα. (ABCD Su. ει 83 Ph. ε 202 Et. Gen. [ϱ])
κ **106** εἰκοτολογῆσαι· ἐστοχασμένως εἰπεῖν. (ABCD Su. ει 87 Ph. ε 203)
κ **107** εἰκότως· δικαίως, πρεπόντως. (ABCD Su. ει 90 Ph. ε 204) Ba 209
κ **108** εἴκων· ὑποχωρῶν. (ABCD Su. ει 94 Ph. ε 205)
⟨κ⟩ **109** εἰλαδόν· κατὰ συστροφήν. (ABCD Su. ει 95 Ph. ε 206)
κ **110** εἰλαπινάζων· εὐωχούμενος. (ABCD Su. ει 96 Ph. ε 207 Et. Gen.)
κ **111** εἰλαπιναστής· συμπότης. (ABCD Su. ει 96 Et. Gen.)
κ **112** εἰλαπίνη· ἑορτή, εὐωχία. (ABCD Su. ει 97 Ph. ε 208 Et. Gen. (sch. Luc. 104. 17))
κ **113** εἰλάρχας· ταξιάρχας. (ABCD Su. ει 99 Ph. ε 217)
κ **114** εἴλας· ἀγέλας. (ABCD Su. ει 100 Ph. ε 218)
κ **115** Εἰλείθυιαι· αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαί. (ABCD Su. ει 108 Ph. ε 219)

---

98 ∗; -ας Cyr. ACO 1. 1. 1. 16. 32 **99** Cyr. ACO 1. 1. 6. 116. 4 **100** Luc. 20. 6, al. **101** Δ 253 +, al. **103** σ 374, al. **104** Thuc. 1. 84. 2, al. **106** Phil. Jud. leg. ad Gai. 58. 1 **108** ϰ 122 +, etc. **109** ∗; ἰλ- B 93, al. **110** Ξ 241 +, al. **111** P 577, al. **112** α 226, al. **113** Arr. Tact. 18. 2 **114** Arr. Alan. 20, al. **115** Λ 270, al.

---

98 cf. Cyr. (v) ειϰ 6 εἰ.· ματαιολογία, Cyr. (g) ειϰ 2 εἰ.· ματαιοβουλία, Cyr. (AS) ειϰ 26, Hsch. ε 810 εἰ.· ματαιότης **99** Cyr. (APN) ειϰ 32, Hsch. ε 812; Cyr. (vg) ειϰ 9 εἰκαιομυθῆσαι· φλυαρῆσαι **100** Hsch. ε 813 εἰ.· ἀνωφελές, μάταιον … , Cyr. (vg) ειϰ 7 εἰκαῖος· … μάταιος, Cyr. (A) ειϰ 28 εἰ.· ἀνωφελές **101** Cyr. (vgAPN) ειϰ 13/35; Hsch. ε 822 εἴκελον· ὅμοιον **102** Cyr. (vA) ειϰ 1/18, Hsch. ε 826 εἰ.· μάτην **103** Cyr. (A) ειϰ 21; Hsch. ε 831 εἴ.· ὑποχωρήσοι **104** Cyr. (ASN) ειϰ 23, Hsch. ε 832 (+) **105** Cyr. (vgN) ειϰ 4 εἰ.· εὔλογον, ἀκόλουθον … λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα; Cyr. (AS) ειϰ 20, Hsch. ε 834 (+) εἰ.· εὔλογον, ἀκόλουθον, lex. Greg. 163. 15 εἰ.· ἀκόλουθον **106** Cyr. (AS) ειϰ 31, Hsch. ε 841 **107** Cyr. (gS) ειϰ 11/39; Hsch. ε 842 εἰ.· πρεπόντως … δικαίως, Cyr. (A) ειϰ 30 εἰ.· … δικαίως, Cyr. (vA) ειϰ 11/39 εἰ.· πρεπόντως **108** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ε 847, lex. Greg. 163. 1 **109** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. ε 850 **110** Cyr. (gAS) εκτ (sic) 15/ειλ 20, Hsch. ε 851, sch. D Ξ 241 (P. Berol. inv. 10508. 4) **111** Cyr. (gASN) εκτ (sic) 14/ειλ 30, Hsch. ε 853 (+) **112** Cyr. (ASN) ειλ 29, Hsch. ε 854 (+); Cyr. (g) εκτ (sic) 23 εἰλαπίνας· … ἑορτάς, εὐωχίας, 36 εἰλαπίνην· ἑορτήν, εὐωχίην, Cyr. (v) ειλ 6 εἰλαπίνην· εὐωχίην, Ap. Soph. 63. 31 εἰλαπίνη· εὐωχία **113** Cyr. (g) εκτ (sic) 21 **114** Cyr. (vNAS) εκτ (sic) 24/ειλ 14, Hsch. ε 857 **115** Cyr. g εκτ (sic) 31; Paus. Attic. ε *14

101, 102 CD 102, 101A **105, 106** ACD 106, 105 B **105** ἢ εὔλογον C **107** πρεπόντως om. B **109** hic ACD post 112 B **115** θεαί om. Cyr.

116 εἶλεν· ἔλαβεν, ἀνεῖλεν, ἐνίκησεν, ἐκράτησεν. (ABCD Su. ει 103 Ph. ε 224) K
117 εἵλετο· ἠθέλησεν. (ABCD Su. ει 107 Ph. ε 225) K
118 εἴληχεν· ἔλαχεν, εἴληφεν. (ABCD Su. ει 119 Ph. ε 229) K
119 εἴλιγγον· σκότωσιν. (ABCD Su. ει 121 Ph. ε 230) K
120 εἴλομεν· ἐπορθήσαμεν. (ABCD Su. ει 127 Ph. ε 231) K
121 εἰλόμενον· συνελαυνόμενον, συγκλειόμενον. (ABCD Su. ει 128 Ph. ε 234) K
122 εἶμα· ἱμάτιον, ἔνδυμα. (ABCD Su. ει 141 Ph. ε 240 Et. Gen.) K
123 εἱμαρμένη· γένεσις. (ABCD Su. ει 142 Ph. ε 241 Et. Gen.) K
124 εἶμι· πορεύομαι. (ABCD Su. ει 151 Ph. ε 244 Et. Gen.) K
125 εἵποντο· ἠκολούθουν. (ABCD Su. ει 174 Ph. ε 247) K
126 εἴρ· λαῖλαψ. ἢ λαμπηδών. (ABCD Su. ει 176 Ph. ε 251) K+
127 εἴργεσθαι· κωλύεσθαι. (ABCD Su. ει 179 Ph. ε 252) K
128 εἰρεσίας· κωπηλασίας. (ABCD Su. ει 182 Ph. ε 253 (Et. Gen.)) K
129 εἴρετο· ἠρώτα καὶ ἔλεγεν. (ABCD Su. ει 185) Hom
130 εἰροκόμῳ· ἐριουργῷ, ἐπιμελεῖ. (ABCD Su. ει 201 Ph. ε 256) Hom
131 εἶρος· πτωχός. (Σ^{b}: B) K
132 εἰροπόκοις· ἐρίων πόκους ἔχουσιν. πόκοι δὲ εἴρηνται παρὰ τὸ πείκειν, ὅ ἐστιν ξαίνειν. (ABCD Su. ει 203 Ph. ε 257) ?Hom
133 εἰρχθέντες· πνιγέντες. (ABCD Su. ει 217 Ph. ε 261)
134 εἴρω· συνάπτω, ὅθεν ὁρμός. (ABCD Su. ει 205 Ph. ε 264)

---

116 Δ 421 +, etc. **117** Greg. Naz. or. 21.36 **120** Δ 406 +, al. **121** ∗; εἰλομένων E 203, al. **122** Σ 538, al. **123** Phil. Jud. mut. nom. 135 **124** A 169 +, etc. **125** E 591 +, etc. **126** LXX Dan. (vers. Theod.) 4.13 + **128** Eur. Phaeth. 83, al.; εἰρεσίης κ 78 + **129** A 513 +, etc. **130** Γ 387, al. **132** E 137, al.

---

116 Cyr. (gAS) εκτ (sic) 12/ειλ 10 (+) **117** Cyr. (vgAS) ειλ 2/12, lex. Greg. 163.16 **118** Cyr. (g) εκτ (sic) 38 (+); Hsch. ε 889 εἴληχα· … ἔλαχον, εἴληφα **119** Cyr. (gASPN) εκτ (sic) 30/ειλ 15, Hsch. ε 892 **120** Cyr. (g) εκτ (sic) 27, sch. D Δ 406 (+) **121** Cyr. (g) εκτ (sic) 32; sch. D E 203 (P. Strasb. inv. 1015) εἰλομένων· συγκλειομένων **122** Cyr. (gA) εκτ (sic) 43/ειμ 11; Cyr. (vASN) ειμ 5/11/18 εἶ.· ἱμάτιον **123** Cyr. (vgA) ειμ 2/8 **124** Cyr. (gS) εκτ (sic) 42/ειμ 16, Hsch. ε 956, lex. Greg. 163.13, sch. D A 169, Ap. Soph. 64.7 **125** Cyr. (vgASN) ειπ 1/2, Hsch. ε 995, sch. D E 591 **126** Cyr. (vgAS) ειρ 10/23, Hsch. ε 998 εἴρ· λαῖλαψ **127** Cyr. (vgASN) ειρ 7/17, Hsch. ε 1005 **128** Cyr. (vgASN) ειρ 4/15/47, Hsch. ε 1017, sch. D κ 78 **129** sch. min. (P. Colon. inv. 2281 iii 6) A 513, Hsch. ε 1020 εἶ.· ἔλεγεν, ἠρώτα …, sim. Ap. Soph. 64.15; Cyr. (S) ειρ 48 εἶ.· ἠρώτησεν **130** sch. D Γ 387 εἰ.· ἐρίων ἐπιμελουμένῳ, ἐριουργῷ, Hsch. ε 1045 εἰ.· ἐριουργῷ **131** Cyr. (vgAS) ειρ 1/14, Hsch. ε 1051 **132** cf. sch. D E 137, Hsch. ε 1046 εἰ.· ἔρια κειρόμενα ἔχουσι. πέκειν γὰρ τὸ ξαίνειν, κείρειν

116, 117 ACD 117, 116 B **116** ἐλάμβανεν B | εἶλεν C καὶ ἄλλο εἶλεν AD **117** εἴλατο Cyr. **123** γέννεσις Ph. Et. Gen. **124** πορεύσομαι Hsch., lex. Greg. **129** καὶ om. Su. **130** ἐπιμελεῖ, ἐριουργῷ B ἐπιμελεῖ om. C **131** ‘h. e. ῾Ιρος’ (σ 25) Drachmann **132** πόκους] -οις Su. (AGIFE) | πέκειν Su. **134** ὅθεν καὶ B Ph. | εἱρμός Su.

K|?|K **135** εἰρωνεία· χλεύη. | ἀπάτησις. | ὑπόκρισις. (ABCD Su. ει 210 Ph. ε 265 | Σ^{b}: B | ABCD Su.) Ba 210

K **136** εἶρπον· μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον. (ABCD Su. ει 211 Ph. ε 260)

Bk^{V} **137** εἰσαγγελία· δηλατορία. εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφὴ διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται· γραφὴ δὲ καὶ ἐπὶ μικρῶν. καὶ κυρίως γραφὴ ἐπὶ τῶν τὰ παράνομα γραφόντων. (ABCD Su. ει 220 Ph. ε 268 Et. Gen.)

Bk^{V} **138** εἰσαγγελία· κυρίως ἡ περὶ κοινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι· συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτό ἐστιν οἷον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. (ABCD Su. ει 221 Ph. ε 269 Et. Gen. sch. Plat. Rep. 565 c)

139 εἴσῃ· μαθήσῃ. (ABCD Su. ει 259 Ph. ε 281) lex. Aἰμ. ε 16)

K **140** εἰσεκώμασεν· εἰσῆλθεν. (ABCD Su. ει 243 Ph. ε 284)

141 εἰς ἓν ἰόντα· ὁμοῦ πορευόμενον. (ABCD Su. ει 248 Ph. ε 287)

K+ **142** εἰσέφρησα· εἰσέδυσα ἑαυτόν. καὶ εἰσέφρησας· εἰσήγαγες. καὶ εἰσφρήσας· εἰσελθών. (ABCD Su. ει 254 Ph. ε 290)

143 εἰσέφρουν· εἰσεδέχοντο. (ABD Su. ει 255 Ph. ε 291)

K **144** εἰσεχέοντο· εἰσήρχοντο. (ABCD Su. ει 256 Ph. ε 292)

K **145** εἰσηγούμενος· διδάσκων. (ABCD Su. ει 263 Ph. ε 293)

K **146** εἰσήλατο· εἰσεπήδησεν. (ABCD Su. ει 265 Ph. ε 297)

147 εἰσηγορία καὶ ἐπηγορία καὶ κατηγορία· ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία. (ABCD Su. ει 261)

K **148** εἶσι· πορεύεται. (ABCD Su. ει 269 Ph. ε 302)

K **149** εἰς καιρόν· εὐκαίρως. (AB Su. ει 278, 279 Ph. ε 305 sch. Plat. Prot. 340 e)

---

136 μ 395, al. **139** π 313, etc. **142** Theodoret. Hist. Eccl. vit. 9. 9 | ∗ | Them. or. p. 201 a 4 H., al. **143** Dem. 20. 53 **144** Hdt. 9. 70. 2 **145** Jos. Ant. Jud. 14. 69, al. **146** Soph. Ant. 1346, Xen. Cyr. 7. 4. 4 v. l. **147** ∗ | Dio Cass. 77. 24. 3 | Thuc., Dem., etc. **148** B 87 +, etc. **149** ∗; ἐς καιρόν Eur. Hel. 1081 +, al.

---

135 Hsch. ε 1073 εἰ.· … ὑπόκρισις … χλεύη; Cyr. (vgAS) ειρ 8/18 εἰρωνείας· χλεύης (ἢ) ὑποκρίσεως **136** Cyr. (AS) ειρ 22, Hsch. ε 1052 (+) **137/138** Bk.^{V} 244. 14 **140** Cyr. (gASPN) εισ 34/103, Hsch. ε 1108 **142** Cyr. (vg) εισ 18 εἰσέφρησας· εἰσήγαγες; Hsch. ε 1119 εἰσέφρησεν· εἰσήγαγεν **144** Cyr. (vg) εισ 38 **145** Cyr. (ASP) εισ 61 **146** Cyr. (vgAS) εισ 16/66, Hsch. ε 1131 **148** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ε 1139 **149** Cyr. (gA) εισ 25/37/113

---

135 ἢ ὑπόκρισις Su. **137** ἡ εἰσαγγελία δὲ B | γραφῆς, καὶ om., C **138** cum **137** iunct. in CD, incip. καὶ ἄλλως (et in Bk.^{V}, incip. καὶ) | καινῶν A Ph. sch. Plat. (Bk.^{V}) | οἷον om. Et. Gen. | ἀδικημάτων ^{2}] μελετημάτων B **139** hic ACD post 136 B **142** εἰσέφρησα et εἰσέφρησας duo gl., εἰσφρήσας om., in C **144** εἰσεχεύοντο B **146, 147** ACD 147, 146 B **147** καὶ τηγορία B om. C **149** le. εἰς καλόν Su. (1) Ph.

150 εἰσκεκριμένον· ἐπείσακτον. (ABCD Su. ει 280 Ph. ε 308) K
151 εἰς κόρακας· εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον. (ABCD Su. ει 285 Ph. ε 310) K
152 εἰσκρίνειν· εἰσχωρίζειν. (ABCD Su. ει 288 Ph. ε 311) K
Ba 211 ***153*** εἰς Κυνόσαργες· εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾳ. ἔστι ¦ δὲ τόπος ἐν τῇ Att
᾿Αττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος. καὶ γὰρ ῾Ηρακλεῖ θύοντος κύνα λευκὸν ἢ ταχὺν ἀετὸν ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐτοῦ καταθεῖναι· καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρησμόν, ἱερὸν ῾Ηρακλέους ἱδρῦσαι τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν ὅτι καὶ ῾Ηρακλῆς νόθος ὢν ἴσα θεοῖς ἐτιμᾶτο. (Σ′: B Su. ει 290 Ph. ε 313 sch. Plat. Axioch. 364 a)
154 εἰσκυκλεῖ· εἰσφέρει, καὶ ἐπισυνάπτει. καὶ ἐπεισκυκλεῖ. (ABCD Su. ει 289 Ph. ε 312)
155 εἰς λῆξιν· εἰς τελειότητα. (ABCD Su. ει 292 Ph. ε 315) K
156 εἴσομαι· γνώσομαι. (ABCD Su. ει 296 Ph. ε 319) K
157 εἰς ὅ τι δή· ἕως ἄν. (ABCD Su. ει 299 Ph. ε 321) K
158 εἰς παραβολήν· εἰς γέλωτα, εἰς διήγημα. (ABCD Su. ει 307 Ph. ε 322) K
159 εἰσπεπαίκασιν· εἰσπεπηδήκασιν. (ABCD Su. ει 308 Ph. ε 323) K
160 εἰσποιητόν· θετόν, οὐ γνήσιον. (ABCD Su. ει 312 Ph. ε 324) K
161 εἴσπραξις· ἀπαίτησις. (ABCD Su. ει 311 Ph. ε 326 EM 306. 21 Bk.^{V} 245. 11) K
162 εἰς τοὔμπαλιν· εἰς τοὐναντίον. (ABCD Su. ει 322 Ph. ε 331)
163 εἴ σφιν· εἰ ἑαυτοῖς. (ABCD Su. ει 328)
164 εἰσφορά· τέλεσμα. (ABCD Su. ει 330 Ph. ε 335 Bk.^{V} 243. 14) K
165 εἰσφρήσασθαι· εἰσδέξασθαι. (ABCD Su. ει 331)

---

150 Phil. Jud. leg. alleg. 1. 32 **151** Ar. Nub. 123 +, al. **152** Iamb. Myst. 3. 13, al. **153** Dem. 23. 213, al. **154** ∗ **155** Cyr. ACO 1. 1. 1. 13. 13 +, al. **156** Θ 532 +, etc. **157** ∗ **158** LXX 1 Reg. 10. 12 +, eccl. **159** ∗ **160** Dem. 44. 19, al. **163** Hipp. Mul. 10; εἰ δέ (δή, κε) σφιν Hom. **165** ∗; εἰσφρήσεσθαι Dem. 8. 15, al.

---

150 Cyr. (vgASN) εισ 12/63, Hsch. ε 1151 **151** Cyr. (v) εισ 24; Cyr. (gAS) εισ 24/85, Hsch. ε 1156 εἰς κ.· εἰς τὸ σκότος **152** Cyr. (ASN) εισ 60 (+); Hsch. ε 1157 εἰσκρίνει· εἰσχωρίζει … **153** Paus. Attic. ε 18 **155** Cyr. (vgAS) εισ 13/64, Hsch. ε 1163 **156** Cyr. (vgAS) εισ 6/53, Hsch. ε 1172 (+), sch. D Θ 532 **157** Cyr. (vAS) εισ 22/80; Hsch. ε 1178 εἰς ὅ τε· ἕως ἄν **158** Cyr. (vg) εισ 31; Cyr. (AS) εισ 93, Hsch. ε 1179 εἰς π.· εἰς γέλωτα **159** Cyr. (AS) εισ 71 **160** Cyr. (vgASN) εισ 15/65, Hsch. ε 1182 **161** Cyr. (vgASPN) εισ 11/57 εἴσπραξιν· ἀπαίτησιν **164** Cyr. (vgASP) εισ 35/107, Hsch. ε 1191

---

151 τὸ om. BCD **153** θύοντας Su. (-ων ed. pr.) sch. Plat. τινος θύοντος Ph. | λευκὸν ἢ τὸν ἀετὸν] τοιοῦτον sch. Plat. | ἀετὸν om. B Ph. | ἐπερωτήσαντος Ph. | ἐτιμήθη Su. Ph. sch. Plat. **154** καὶ ἐπεισκυκλεῖ om. CD

166 εἴτω· πορευέτω. (ABCD Su. ει 338)
Hom **167** εἶχεν· ἐγεγαμήκει. (ABCD Su. ει 341 Ph. ε 339)
K **168** ἔκαθεν· πόρρωθεν. (AB(C)D Su. ε 339 Ph. ε 341 Et. Gen.)
Hom **169** ἔκαμον· ἐκοπίασαν. (ABCD Su. ε 348 Ph. ε 342)
K **170** ἐκαπήλευσεν· ἐδόλωσεν. (ABCD Su. ε 349 Ph. ε 343)
K| **171** ἑκατόμβην· ἑκατὸν θυσίας. | κυρίως ἡ ἀπὸ ἑκατὸν βημάτων, ἤγουν εἴκοσι πέντε ζώων. (AB(C)D Ph. ε 346 | Σ^{b}: B)
K **172** ἑκατόμβοιος· ἑκατὸν βοῶν ἄξιος. (ABCD Ph. ε 349)
K **173** ἐκβακχευθείς· ἐκμανείς. (ABCD Su. ε 374 Ph. ε 356 (sch. Plat. Rep. 561 a))
K **174** ἐκβρασθῇ· ἐκβληθῇ, ἐκριφῇ. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτομένων. (ABCD Su. ε 379 Ph. ε 357) Ba 212
175 ἔκδεια· ἡ κεχρεωστημένη λοιπάς. ἔκδεια γάρ ἐστιν τὸ μέρος καταβαλεῖν ὧν ὀφείλει τις καὶ μὴ πάντα, ἔνδεια δὲ τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν. ἢ ἔκδεια μέν ἐστι τὸ ἔχοντά τινα μὴ καταβαλεῖν, ἔνδεια δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν· ὡς εἶναι τὸ μὲν ἑκούσιον, τὸ δὲ ἀκούσιον. (ABCD Su. ε 390 Ph. ε 361)
K **176** ἐκδειματοῦντες· ἐκφοβοῦντες. (ABCD Su. ε 391 Ph. ε 364)
K **177** ἐκδιαιτηθῆναι· διαπραθῆναι. (ABCD Su. ε 393 Ph. ε 363)
K **178** ἐκδιήτησεν· κακῶς διῴκησεν. (ABCD Su. ε 394 Ph. ε 365)
K| **179** ἐκδίκους· δικαίους. | ἢ μᾶλλον οἱ ἔξω τοῦ δικαίου ὄντες. (ABCD Su. ε 399 Ph. ε 368 (Et. Gen.) | Σ: B Su. (Et. Gen.))
K **180** ἔκδοτος· προδεδομένος. (ABCD Su. ε 403 Ph. ε 370)
K **181** ἐκενώθησαν· ἠρημώθησαν. (ABCD Su. ε 415 Ph. ε 372)

---

166 ∗ **167** Γ 123 +, al. **168** B 456 +, al. **169** Δ 244, al. **170** Phil. Jud. leg. ad Gai. 203, al. **171** A 99 +, etc. **172** B 449 **174** Ael. Nat. Anim. 16. 19, al. **175** Hyp. fr. 136 **176** Theodoret. PG 81. 1136. 43, al. **177** LXX 4 Macc. 18. 5, al. **178** ∗ **179** App. Bell. Civ. 2. 12. 85 male intell. | Soph. Oed. C. 920 **180** Eur. Ion 1251, al.

---

167 sch. D Γ 123 **168** Cyr. (vgAS) εκα 6/25, Hsch. ε 1225 (+), sch. D B 456 **169** sch. D μ 232; Hsch. ε 1237 ἔκαμεν· … ἐκοπίασεν **170** Cyr. (g) εκα 5 **171** Cyr. (vgA) εκα 8/30; Cyr. (S) εκα 46 ἑκατόμβας· ἑκατὸν θυσίας **172** Cyr. (g) εκα 10; Hsch. ε 1274 ἑκατόμβοιον· ἑκατὸν βοῶν ἢ πολλοῦ ἄξιον, sch. D B 449 ἑ.· ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιον **173** Cyr. (g) εκα (sic) 12 **174** Cyr. (vg) εκβ 7; Hsch. ε 1307 ἐκβρασθείη· ἐκβληθείη, ἀπορριφείη **176** Cyr. (ASPN) εκδ 17, Hsch. ε 1319 **177** Cyr. (gASN) εκβ (sic) 6/εκδ 18, Hsch. ε 1331 **178** Cyr. (g) εκδ 1 **179** Cyr. (vgA) εκδ 12/29 **180** Cyr. (ASPN) εκδ 15, Hsch. ε 1339 (+); Cyr. (vg) εκδ 2 ἐκδότων· παραδεδομένων **181** Cyr. (vgAS) εκε 1/4, Hsch. ε 1368

---

166 h. e. ἴτω, sive per itacismum sive forma genuina (cf. Schwyzer Gr. Gr. i. 674 adn. 6, 798 adn. 8) | πορευέσθω Su. (GI) **169** ἔκαμνον B **171** interpr. et **172** le. om. C **174** ἐκριπτουμένων Su. Ph. **175** καταβάλλειν B | εἰ καὶ μὴ Su. | ὅλως – μηδὲν om. B | τινα om. Su. **177** ἐκδιατεθῆναι ex Cyr. (n) Latte | διαστραφῆναι Cyr. (A) διατραφῆναι Cyr. (S) διατρυφῆναι Hsch. **179** ἢ μᾶλλον οἱ B καὶ Su. **181** ἀντὶ τοῦ ἠρημώθησαν B | ἐρημώθησαν Cyr., Hsch.

182 ἐκεχειρία· ἄνεσις, ἀργία, συνθηκή, ἔνδοσις, ἀνοχὴ πολέμου. (ABCD Su. ε 419 Ph. ε 373 Et. Gen.[ρ]) K
183 ἔκζεσις· ἐκβρασμός. (ABCD Su. ε 421 Ph. ε 375) K
184 ἐκθειάσαι· θεοποιῆσαι. (ABCD Su. ε 448 Ph. ε 378) K
185 ἔκθεσμον· παράνομον. (ABCD Su. ε 444 Ph. ε 379) K
186 ἔκθετα· ἐκριπτούμενα. (ABCD Su. ε 445 Ph. ε 380) K
187 ἐκθορεῖν· ἐκδραμεῖν, ἐκφυγεῖν. (ABCD Su. ε 450 Ph. ε 381) K
188 ἐκθρώσκειν· ἐκπηδᾶν. (ABCD Su. ε 451 Ph. ε 383) K
189 ἐκθύμως· προθύμως. (ABCD Su. ε 453 Ph. ε 384) K
190 ἐκίσσησεν· ἐν γαστρὶ ἔσχεν, συνέλαβεν, ἐγέννησεν. (ABCD Su. ε 440 Ph. ε 362) K
191 ἐκκαλεῖται· προκαλεῖται. (ABCD Su. ε 344 Ph. ε 391) K
192 ἐκκαπηλεύειν· δόλον πανουργεῖν. (ABCD Su. ε 350 Ph. ε 392) K
193 ἐκκαρπωσάμενοι· προσόδους μεγάλας λαβόντες. (ABCD Su. ε 352 Ph. ε 393) K
194 ἐκκεκρικώς· ἐκκεχωρικώς. (ABCD Su. ε 412, 609 Ph. ε 396, 409) K
195 ἐκκήρυκτον· ἀπόβλητον. (ABCD Su. ε 438 Ph. ε 398) K
196 ἐκκλησίαν· συναγωγὴν ὄχλου. (ABCD Su. ε 471 Ph. ε 399) K
Ba 213 **197** ἐκκλητικῶς· ἐκκαλούμενος. (ABCD Su. ε 476 Ph. ε 401) K
198 ἔκκλητον· τὴν ἐπὶ σύνοδον παραίτησιν. (ABCD Su. ε 477 Ph. ε 402) ?K

---

183 ∗; ἐκζέσεως Euseb. Paed. 2.2.21.1 **184** Euseb. Praep. Ev. 2.6.20.8 **186** NT Act. 7.19, al. **187** Luc. 70.71, al. **188** Gal. 14.238.19, al.; ἐκθρώσκει κ 95 **190** LXX Ps. 50.5, eccl. **192** ∗ **193** Thuc. 5.28.2, al. **194** ∗ **195** LXX Jer. 22.30, al. **197** ∗ **198** LXX Sir. 42.11

---

182 Cyr. (vg) εκκ (sic) 3; Cyr. (A) εκκ (sic) 11 ἐ.· ἄνεσις, ἀργία, συνθήκη, ἀνοχὴ πολέμου …; Cyr. (S) εκε 11, Hsch. ε 1374 ἐ.· ἀργία … ἀνοχή (…) **183** Cyr. (vg) εκζ 1 (+) **184** Cyr. (vgASP) εκθ 5/15 **185** Cyr. (vgASP) εκθ 4/14, Hsch. ε 1390 ἔκθεσμοι· παράνομοι (…), Cyr. (APN) εκθ 16 ἔ.· ἄνομον (cf. Hsch. ad fin. ἄνομοι) **186** Cyr. (vgASN) εκθ 7/18, Hsch. ε 1391 **187** Cyr. (g) εκθ 11 (+), εκτ (sic) 67; Hsch. ε 1397 ἐ.· … ἐκδραμεῖν **188** Cyr. (g) εκθ 12, εκτ (sic) 68, Hsch. ε 1400, sch. D K 95 ἐκθρώσκει· (…) ἐκπηδᾷ **189** Cyr. (vgAS) εκθ 1/13, Hsch. ε 1406 **190** Cyr. (vg) εκι 1 ἐ.· συνέλαβεν, ἐγέννησεν; Cyr. (AS) εκι 5, Hsch. ε 1414 ἐ.· ἐγέννησεν **191** Cyr. (gASN) εκτ (sic) 69/εκκ 12, Hsch. ε 1421 **192** Cyr. (g) εκτ (sic) 70 ἐ.· πανουργεῖν, δολιοῦσθαι; Cyr. (AS) εκκ 10, Hsch. ε 1424 ἐ.· δολοῦν **193** Cyr. (g) εκτ (sic) 87 **194** Cyr. (ASN) εκκ 14, Hsch. ε 1433; Cyr. (g) εκτ (sic) 88 ἐ.· ἐκκεχωρισμένος **195** Cyr. (vgAS) εκκ 4/22/εκτ (sic) 86, Hsch. ε 1440 **196** Cyr. (v) εκτ (sic) 79; Cyr. (AS) εκκ 18, Hsch. ε 1442 (+) ἐκκλησία· συναγωγή **197** Cyr. (g) εκτ (sic) 82 ἐκκλητικός· ἐκκαλούμενος … **198** Cyr. (vg) εκλ (sic) 2/εκτ (sic) 65 ἔ.· τὴν σύνοδον

182, 183 ACD 182, 183 B **182** interpr. ἄνεσις, ἀργία, κυρίως δὲ ἡ τοῦ πολέμου ἀνοχή B | καὶ πολέμου ἀνοχή Et. Gen. **183** ἔκβρασμα B **186** ἐκριπτόμενα B (Hsch.) **190** συνέλαβεν, ἐγέννησεν om. C **192** δολοῦν, πανουργεῖν recte Su. (cf. Cyr., Hsch.) δολουποιεῖ C **194** ἐκκρικώς AB (et favet ordo in Su.[2] Ph.[2]) | ἐκκεχωρηκώς AD Su.(2) Ph.(2) **196** ὄχλον D (Cyr. (v)) et (συναγωγὴν om.) C **197** ἐκκαλουμένως AB Ph.

199 ἐκκυμανθῆναι· ἐκ τοῦ κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι. (ABCD Su. ε 702 Ph. ε 416)
Κ **200** ἐκκομιδήν· ἐκφοράν. (ABC Su. ε 527 Ph. ε 406)
Κ **201** ἐκκρίνειν· δοκιμάζειν. (ABC Su. ε 612 Ph. ε 407)
Κ **202** ἐκκρίνεται· ἐκρίπτεται, ἐκρέει. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς, ἔτι γε μὴν καὶ τῆς τῶν κτηνῶν. (ABC Su. ε 611 Ph. ε 408)
Κ **203** ἔκκριτον· ἐπίλεκτον, προκεκριμένον. (ABC Su. ε 617 Ph. ε 410)
Κ **204** ἐκκυκλεῖ· ἐκκαλύπτει. (ABC Su. ε 699 Ph. ε 417)
Κ **205** ἔκλαγξαν· ἤχησαν. (ABC Su. ε 456 Ph. ε 420 Et. Gen.)
Κ **206** ἐκλέγοντες· ἀπαιτοῦντες. (ABC Su. ε 458 Ph. ε 421)
Κ **207** ἐκλιπαρεῖ· παρακαλεῖ. (ABC Su. ε 479 Ph. ε 426)
Κ **208** ἐκλογιστίαν· ἀρίθμησιν. (ABC Su. ε 480 Ph. ε 428)
Κ+ **209** ἔκλυεν· ὑπήκουεν, ἐκέλευεν. (ABC Su. ε 488 Ph. ε 432)
Κ| **210** ἐκμαγεῖον· ἐκτύπωμα. | ἐκσφράγισμα. (ABC Su. ε 491 Ph. ε 436 Et. Gen. lex. Αἷμ. ε 38 | Σ′: B Su. Ph. Et. Gen. lex. Αἷμ.)
Κ **211** ἐκμαλθακῶσαι· ἐκμαλάξαι, χαυνῶσαι. (ABC Su. ε 493 Ph. ε 437)
Κ **212** ἐκμειλίσσεσθαι· καταπραΰνειν. (ABC Su. ε 502 Ph. ε 442)
Κ **213** ἐκμηχανώμενος· κατασκευάζων. (ABC Su. ε 507 Ph. ε 444)
Κ **214** ἐκμυζήσας· ἐκπιάσας, ἐκθλίψας. (ABC Su. ε 508 Ph. ε 445 Et. Gen.)
Κ **215** ἐκνενέμηται· ἐξῆλθεν. (ABC Su. ε 511 Ph. ε 446)
Κ **216** ἐκνεφίας· ἐκ νεφῶν ἄνεμος. (ABC Su. ε 513 Ph. ε 447 Et. Gen.)

---

199 Strab. 9. 1. 21 **204** Clem. Al. Protr. 7. 76. 6 male intell. **205** A 46 **207** Greg. Nyss. 9. 107. 24, al. **208** LXX Tob. 1. 21 **209** A 43 +, al. **211** Men. Prot. fr. 5 **212** Theodoret. PG 80. 1548. 29 **213** Bas. Sel. PG 28. 1088. 10 **214** Δ 218, al. **215** ∗

---

200 Cyr. (vgAS) εκκ 5/23; Hsch. ε 1447 ἐκκομιδή· ἐκφορά **201** Cyr. (g) εκτ (sic) 80 **202** Cyr. (vg) εκκ 1; Cyr. (AS) εκκ 8, Hsch. ε 1459 ἐ.· ἐκρίπτεται, ἐκρέει **203** Hsch. ε 1461; Cyr. (vg) εκκ 2/εκτ (sic) 81 ἔ.· ἐπίλεκτον, Cyr. (AS) εκκ 9 ἐκκρίτους· ἐπιλέκτους, Cyr. (ASN) εκκ 13 ἐκκριτικόν· ἐπίλεκτον **204** Cyr. (gAS) εκτ (sic) 81/εκκ 26, Hsch. ε 1465 **205** Cyr. (g) εκτ (sic) 82, Hsch. ε 1469 (+) **206** Cyr. (g) εκτ (sic) 91 **207** Cyr. (AN) εκλ 7; Cyr. (vgP) εκλ 4, Hsch. ε 1495 ἐ.· λίαν παρακαλεῖ **208** Cyr. (vgAS) εκλ 6/16, Hsch. ε 1500 **209** Cyr. (vgAS) εκλ 1/12 ἔκλυον· ὑπήκουον; sch. D A 43, sch. min. (P. Colon. 2281 i 21) A 357, Hsch. ε 1505 ἔκλυε· ἐπήκου(σ)ε **210** Cyr. (vgAS) εκμ 1/9, Hsch. ε 1511 ἐ.· ἐκτύπωμα (+) **211** Cyr. (g) εκτ (sic) 103 **212** Cyr. (vASPN) εκμ 3/15, Hsch. ε 1525 **213** Cyr. (g) εκο (sic) 2, εκτ (sic) 106, Hsch. ε 1524; Cyr. (ASN) εκμ 13 ἐκμηχανῶμαι· κατασκευάζομαι **214** Cyr. (g) εκτ (sic) 114 (+), sch. D Δ 218; Cyr. (v) εκμ 7 ἐ.· ἐκπιάσας **215** Cyr. (gAS) εκτ (sic) 110/εκν 3, Hsch. ε 1537 **216** cf. Cyr. (vg) εκν 1 ἐκνεφίαν· ἀπὸ νεφῶν ἢ ὄμβρων ἄνεμον, Cyr. (A) εκν 2 ἐκνεφίαν· ἄνεμον ἀπὸ νεφῶν, Cyr. (AS) εκν 4 (sim. Hsch. ε 1538) ἐ.· ἄνεμος ἢ ὄμβρος ἢ ἀπὸ νεφῶν βροχή

---

199 hic ACD post 202 B **202** ἐκρεῖ B **203, 204** AB 204, 203 C **206** interpr. παρακαλοῦντες (ex 207) B **209** ὑπήκουσεν Su. Ph. ἤκουσεν B | ἐκέλευσεν B Su. Ph. **210** καὶ σφράγισμα Et. Gen. καὶ ἀποσφρ. Su. Ph. **211** ἐκμαλακεῦσαι Cyr. **214** ἐκπιέσας Su. Ph. (sch.)

217 ἔκνισεν· ἐκίνησεν, καθήψατο. (ABC Su. ε 515 Ph. ε 454) K
218 ἐκνόμοις· παρανόμοις. (ABC Su. ε 517 Ph. ε 455) K
219 ἐκνοσηλεύων· ἐκθεραπεύων. (ABC Su. ε 519 Ph. ε 456) K
220 ἐκολῴα· ἐθορύβει. (ABC Su. ε 526 Ph. ε 457 Et. Gen.) K
Ba 214 **221** ἐκομπάσθη· ἠπάτηται, εἰς ὅρκον διετέθη. (ABC Su. ε 528 Ph. ε 458) K
222 ἑκοντί· ἐθελοντί. (ABC Su. ε 531) K
223 ἑκουσιάζομαι· προσφέρω. (ABC Su. ε 543 Ph. ε 459) K
224 ἐκ παραλλήλου· ἐξ ὁμοίου. (ABC Su. ε 556 Ph. ε 462) K
225 ἐκπεπολέμωται· ἐχθρωδῶς διάκειται. (AB Su. ε 561 Ph. ε 463) K
226 ἐκ περιουσίας· ἐκ περιττοῦ. (ABC Su. ε 563 Ph. ε 466) K
227 ἐκ περιτροπῆς· ἐξ ἀποστροφῆς, ἐκ νίκης. (ABC Su. ε 564 Ph. ε 470) K
228 ἐκπέρσαι· ἐκπορθῆσαι. (ABC Su. ε 565 Ph. ε 471 Et. Gen.) K
229 ἔκπλεα· πλήρη. (ABC Su. ε 575 Ph. ε 475) K
230 ἐκπλήσει· πληρώσει. (ABC Su. ε 582 Ph. ε 476) K
231 ἐκποδὼν γενέσθαι· φυγεῖν, ἢ ἐξαλείφεσθαι, ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι. (ABC Su. ε 587 Ph. ε 479) K
232 ἔκπωμα· φιάλη, ποτήριον. (ABC Su. ε 599 Ph. ε 490) K
233 ἐκπορποῦσθαι· ἐκφιβλοῦσθαι. (ABC Su. ε 595 Ph. ε 485) K
234 ἐκπρεπεῖς· ἐπίσημοι. (ABC Su. ε 596 Ph. ε 486) K
235 ἐκ προνοίας· ἑκουσίως. (ABC Su. ε 597 Ph. ε 487)
236 ἔκπυστα· ἐξάκουστα. (ABC Su. ε 601 Ph. ε 489) K
237 ἔκρινεν· ἐχώρισεν, ἐπελέξατο. (ABC Su. ε 610 Ph. ε 491) +Hom

---

218 Phil. Jud. vit. Moys. 2. 198 +, al. **219** Phil. Jud. spec. leg. 1. 343 **220** B 212, al. **221** Eur. Her. 64 **223** ∗ **225** Joh. Chrys. PG 59. 45. 21 + **227** ∗ (sens.) **228** A 19 +, al. **230** Joh. Chrys. PG 62. 759. 75 **231** ἐκποδὼν γένοιντο Xen. Hell. 6. 5. 38 **233** ∗ **237** A 309, etc.

---

217 Cyr. (gA) εκτ (sic) 111/εκν 6 **218** Cyr. (g) εκτ (sic) 112 **219** Cyr. (g) εκτ (sic) 113 **220** Cyr. (gAS) εκτ (sic) 124/εκο 10, Hsch. ε 1551 (+), sch. D B 212 (P. Oxy. 3832. 14) **221** Cyr. (vgA) εκο 5/εκτ (sic) 125/εκο 15, Hsch. ε 1555 **222** Cyr. (gP) εκτ (sic) 121, Hsch. ε 1561, lex. Greg. 163. 4 (+), Ap. Soph. 65. 24 **223** Cyr. (gA) εκτ (sic) 122/εκο 13; Hsch. ε 1568 ἑκουσιάζεται· … προσφέρει **224** Cyr. (vgAPN) εκπ 2/26 (+), Hsch. ε 1591 **225** Cyr. (vg) εκπ 4 **226** Cyr. (vgPN) εκπ 1 (+) **227** Cyr. (vgA) εκπ 12/41, Hsch. ε 1608 **228** Cyr. (gAN) εκτ (sic) 119/εκπ 38, Hsch. ε 1609 (+), sch. D A 19 (+) (P. Achmim. 2. 34) **229** Cyr. (A) εκπ 43 (+) **230** Cyr. (g) εκτ (sic) 149; Cyr. (A) εκπ 47 ἐκπλῆσαι· πληρῶσαι (+) **231** Cyr. (g) εκτ (sic) 135 (ad ἐξαλείφεσθαι); Hsch. ε 1635 ἐ.· ἐκ μέσου ⟨ … ⟩ ἐξαλείφεσθαι, Cyr. (vgAP) εκπ 6/27 ἐ.· … ἐκ μέσου **232** Cyr. (gA) εκτ (sic) 152/εκπ 34, Hsch. ε 1640 **233** Cyr. (g) εκτ (sic) 140; Cyr. (SN) εκπ 48, Hsch. ε 1644 ἐ.· φιβλοῦσθαι **234** Cyr. (gA) εκτ (sic) 133/εκπ 28; Cyr. (g) εκπ 16 ἐ.· λίαν ἐπίσημοι … **236** Cyr. (g) εκτ (sic) 146 **237** sch. D A 309 ἔ.· … ἐπελέξατο, Cyr. (nps ap. Latte), Hsch. ε 1670 ἔ.· ἐξελέξατο … ; Hsch. ε 1669 ἐκρίνατο· ἐπελέξατο

---

217 ἔκνησεν AB[1] Ph. ἔκνιξεν Cyr. (A) | ἢ καθήψατο Cyr. (g) **221** ἐκοπίσθη … διεψεύσθη Latte | ἠπατήθη Cyr. (v), Hsch. | ὄγκον Su. **230** ἐκπληρώει C (Cyr.) **231** τοῦ om. C **232** ἔκπομα Cyr. (A), Hsch. **237** ἐχώρισεν ἢ ἐπελέξατο A Ph. | ἐπελέξατο om. C

Κ **238** ἐκσιφωνισθείη· ἐκρυῇ, διασκορπισθείη. (ABC Su. ε 619 Ph. ε 493)
Κ **239** ἔκστασις· θαυμασμός, ἢ ἀλλοίωσις. (ABC Su. ε 622 Ph. ε 495)
Κ **240** ἐκταδόν· ἐκτεινόμενος. (ABC Su. ε 629 Ph. ε 497)
241 ἑκτικόν· τὸ ἐν ἕξει γινόμενον. (ABC)
Κ **242** ἐκτετικότες· ἀποδεδωκότες. (ABC Su. ε 640 Ph. ε 501)
Κ **243** ἑκτικῶς· σχετικῶς. (ABC Su. ε 649 Ph. ε 506)
244 ἔκτισεν· κατέστησεν, κατέταξεν. (AC Su. ε 658 Ph. ε 509)
Κ **245** ἐκτιννύων· ἀποδιδούς. (ABC Su. ε 655 Ph. ε 510)
Κ **246** ἐκτῖσαι· ἀποδοῦναι. (ABC Su. ε 657 Ph. ε 511)
247 ἐκτιθέναι τὸ βρέφος· ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηρίοις ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν παρατιθέναι ἐπ᾽ ἐρημίαις. (AB Su. ε 648 Ph. ε 505)
Κ **248** ἐκτολυπεῦσαι· πληρῶσαι. (ABC Su. ε 661 Ph. ε 514)
Κ| **249** ἐκτομίας· εὐνοῦχος. | ἄλλοι δὲ ἐκνοῦχος, παρὰ τὸ ἔξω τὸν νοῦν ἔχειν. (ABC Su. ε 662 Ph. ε 515 | Σ^{b}: B)
Κ **250** ἔκτοπα· ξένα. (ABC Su. ε 663 Ph. ε 516)
Κ| **251** ἐκτόπως· μεγάλως, ἀπρεπῶς. | καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγαν. (ABC Su. ε 671 Ph. ε 517 EM 323.57 | Σ^{b}: B)
Κ **252** ἐκτοπώτατον· ἐξεστραμμένον. (ABC Su. ε 672 Ph. ε 519) Ba 215
Κ **253** ἐκτὸς ἰόντας· ἐξερχομένους. (AB(C) Su. ε 674 Ph. ε 520)
Κ **254** ἐκ τοὔμπαλιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου. (ABC Su. ε 678 Ph. ε 521)
Κ **255** ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἐκ τοῦ ταυτομάτου. (ABC Su. ε 679 Ph. ε 522 sch. Plat. Symp. 185 c)
256 ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον· ⟨ ⟩. (A Su. ε 677)
Κ **257** ἐκτρυχωθείς· ἐκπιασθείς, ἐκφθαρείς. (ABC Su. ε 692 Ph. ε 528)

---

238 LXX Job 5.5, eccl. **240** Nonn. Dion. 10.359 +, al. **242** Joh. Chrys. PG 47.420.28 + **243** Plut. Mor. 802F, al. **245** Clem. Al. Protr. 2.15.2.4, al. **247** ∗; ἐκθεῖναι βρέφος Eur. Pho. 25 **248** ∗; ἐκτολυπεύσας Hes. Scut. 44, -σειν Aesch. Ag. 1032 **249** Antiph. fr. 133 **250** Greg. Naz. or. 4.95, Cyr. ACO 1.1.1.92.11, al. **252** ∗; ἐκτοπωτάτων Cyr. ACO 1.1.4.44.29 + **253** ∗ **254** Thuc. 3.22.5, al. **256** Thuc. 1.2.5, al. **257** ∗

---

238 Cyr. (vgA) εκσ 3/7; Hsch. ε 1677 ἐ.· διασκορπισθείη **239** Cyr. (g) εκτ (sic) ἔκστασιν· … θαυμασμὸν ἢ ἀλλοίωσιν **240** Cyr. (AN) εκτ 206 ἐ.· ἐκτεινόμενον, Cyr. (g) εκτ 161 ἐ.· ἐπεκτεταμένως **242** Cyr. (vg) εκτ 167 **243** Cyr. (gASN) εκτ 164/215, Hsch. ε 1719 (+) **245** Cyr. (vgASP) εκτ 173/214; Hsch. ε 1725 ἐκτινύς· ἀποδιδούς **246** Cyr. (g) εκτ 174 **248** Cyr. (g) εκτ 170 **249** Cyr. (vgASPN) εκτ 180/216, Hsch. ε 1737 **250** Cyr. (SPN) εκτ 238, Hsch. ε 1740 **251** Cyr. (SN) εκτ 240, Hsch. ε 1744 (+); Cyr. (g) εκτ 192 ἐ.· λίαν ἀπρεπῶς **252** Cyr. (gSN) εκτ 186/218, Hsch. ε 1743; Cyr. (AP) εκτ 218 ἐκτοπωτάτων· ἐξεστραμμένων **253** Cyr. (g) εκτ 187 ἐκτὸς ἰόντες· ἐξερχόμενοι **254** Cyr. (vgAN) εκτ 190/219 **255** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ε 1755 **257** Cyr. (g) εκτ 185; Hsch. ε 1769 ἐ.· φθαρείς

242-247 A(C) 243, 242, 247, 245, 246 B **247** τὰ βρέφη A Su. | καὶ om. B **248** ἐκπληρῶσαι B **255** τοῦ² om. Ph. | αὐτομάτου C sch. Plat. (Hsch.) **257** ἐκτρυχωθείς B (Cyr., ἐκτρυωθείς Hsch.) ἐκτυχωθείς (ἐκτοιχ- codd. praeter A) Su. ἐκψυχωθείς AC | ἐκπιεσθείς Ph. | ἐκφθαρθείς Cyr. φθαρείς Hsch.

258 ἐκτραχηλίζου· ⟨ ⟩. (AB ?Su. ε 686)
259 ἐκτυποῖ· ἐξομοιοῖ. (ABC Su. ε 694 Ph. ε 525) K
260 ἐκύκα· ἐτάρασσεν. (ABC Su. ε 698 Ph. ε 529) K
261 ἐκύρουν· ⟨ ⟩. (AB ?Su. ε 704)
262 ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων· ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεστηκότων καὶ εὐπορουμένων. (ABC Su. ε 682 Ph. ε 531)
263 ἐκφαντορία· ἐκφανῶς, φανερῶς. (ABC Su. ε 706 Ph. ε 532) K
264 ἐκφαυλίζων· εὐτελίζων. (AB Su. ε 707 Ph. ε 533) K
265 ἐκφέρεται· λέγεται ἢ ἐκκομίζεται. (AB Su. ε 708 Ph. ε 534) K
266 ἐκφοιτᾷ· ἐξέρχεται. (ABC Su. ε 726 Ph. ε 545) K
267 ἐκφοράν· ταφήν. ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος ἐκφέρεσθαι. (ABC Su. ε 712 Ph. ε 535) K
268 ἐκφορούμενοι· κορυνόμενοι. (ABC Su. ε 714 Ph. ε 537)
269 ἐκφρόνως· ἀνοήτως. (AC Su. ε 717 Ph. ε 539) K
270 ἔκφυλον· ἀλλόφυλον. (AC Su. ε 719 Ph. ε 540) K
271 ἐκφῦναι· ἐκγεννηθῆναι. (ABC Su. ε 723 Ph. ε 543) K
272 ἔκφυσιν· βλάστησιν ἢ γονήν. (ABC Su. ε 725 Ph. ε 544) K
273 ἐκωδωνίζοντο· περιβόητοι ἐγένοντο. (ABC Su. ε 546 Ph. ε 546 Et. Gen.) K
274 ἐλάτειραν· ἀπελατικήν. (ABC Su. ε 749 Ph. ε 557) ⟨K⟩
275 ἐλατῆρι· ἡνιόχῳ. (ABC Su. ε 751 Ph. ε 561) K
276 ἐλαφηβόλος· κυνηγός. (ABC Su. ε 755 Ph. ε 567 Et. Gen.) K
277 ἔλεγος· θρῆνος. (ABC Su. ε 774 Et. Gen.) K
278 ἐλέγχιστος· ἐπονείδιστος. (ABC Su. ε 776 Ph. ε 576) K
279 ἑλεῖν· λαβεῖν. (ABC Su. ε 822 Ph. ε 578) K

---

258 ∗ (occurrunt partic. ἐκτραχηλίζουσα et casus) **260** κ 235, al. **263** ∗ **265** Hdt. 2. 132. 2, al. **268** ∗ **269** Euseb. Hist. Eccl. 5. 16. 9, al. **273** ∗ **274** Pind. fr. 89 a. 3, al. **275** Δ 145, al. **276** Σ 319, al. **277** ∗; ἐλέγους Eur. Tro. 119 **278** Δ 171, al. **279** E 118 +, etc.

---

259 Cyr. (gA) εκτ 188/224 **260** Cyr. (vgA) εκυ 1/4, sch. D κ 235 (+) **263** Cyr. (g) εκφ 18 **264** Cyr. (g) εκφ 2 (+), gl. Dionys. 25B **265** Cyr. (g) εκφ 3 **266** Cyr. (vgAP) εκφ 6/22/29 **267** Cyr. (vgAN) εκφ 9/35, Hsch. ε 1800 **269** Cyr. (g) εκφ 5 **270** Cyr. (gAN) εκφ 4/28, Hsch. ε 1809 (+) **271** Cyr. (g) εκφ 13; Cyr. (A) εκφ 30, Hsch. ε 1810 ἐ.· γεννηθῆναι **272** Cyr. (g) εκφ 14; Hsch. ε 1812 ἔκφυσις· βλάστησις **273** Cyr. (g) εκχ (sic) 6, Hsch. ε 1828 **274** gl. Dionys. 25B (+) **275** Cyr. (g) ελα 3, sch. D Δ 145; Cyr. (vgAN) ελα 16/34 ἐλατήρ· (ὁ) ἡνίοχος **276** Cyr. (vgAPN) ελα 6/29, Hsch. ε 1912, sch. D Σ 319, Ap. Soph. 66. 1 **277** Cyr. (g) ελα (sic) 18; Hsch. ε 1959 ἔλεγοι· … θρῆνοι … **278** Cyr. (vgASN) ελε 11/27, Hsch. ε 1958 (+), sch. D Δ 171 ἐλέγχιστε· ἐπονείδιστε **279** Cyr. (vgASP) ελα (sic) 9/ελε 17, Hsch. ε 1964 (+)

---

261 interpr. ἐτύγχανον Su. **262** hic AC post 273 B | καὶ – παρ. om. Ph. **263** φανερῶσαι Su. Ph. (ἔκφανσις, φανέρωσις gl. Dionys.) **267** μνῆμα Cyr. (gAN) **268** κορυνόμενοι] ἐκκενούμενοι Su. | h. e. ἐμφορούμενοι· κορεννύμενοι (hoc Bachmann) susp. Theodoridis; cf. 363 (ubi nota Cyr. (A)) **272** ἢ om. Cyr. **273** ἐγίνοντο A Ph. Et. Gen. **274** ἐλατῆρα B | ἀπελαστικήν B Su. Ph. (gl. Dionys.) **275** τῷ ἡνιόχῳ sch. **276** ὁ κυνηγός Su. **277** ἔλεγχος A

K **280** ἐλελιξάμενος· ἐπιστραφείς. (ABC Su. ε 787 Ph. ε 585 Et. Gen.)
K **281** ἐλελίχθησαν· συνεστράφησαν. (ABC Su. ε 788 Ph. ε 586 Et. Gen.)
K **282** ἐλεόθρεπτον· τὸν ἐν ἔλει τεθραμμένον. (ABC Su. ε 791 Ph. ε 587 Et. Gen.)
283 ἑλεπόλεις· μηχανήματα πόλεις πορθοῦντα. (ABC Ph. ε 589 (Et. Gen.))
K **284** ἑλέσθαι· θέλειν. (ABC Su. ε 801 Ph. ε 590) Ba 216
K **285** ἑλετή· ἀναιρεθῆναι δυναμένη. (ABC Su. ε 802 Ph. ε 591)
K **286** ἐλευθεροστομῶ· παρρησιάζομαι. (ABC Su. ε 808 Ph. ε 595)
Hom **287** ἔλεψεν· ἐλέπισεν. (ABC Su. ε 819 Ph. ε 611)
K **288** ἐλήθετο· ἐπελάθετο. (ABC Su. ε 830 Ph. ε 612)
K **289** ἐληΐζοντο· ἐληστεύοντο. (ABC Su. ε 831 Ph. ε 613)
K **290** ἐλήλακεν· ἐλήλυθεν. (ABC Su. ε 833 Ph. ε 614)
K **291** ἐλήλαται· συνέχεται. (ABC Su. ε 834 Ph. ε 615)
K **292** ἐληλεγμένον· κατῃσχυμμένον. (ABC Su. ε 835 Ph. ε 616)
K **293** ἕλικας· τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια ἢ ἐνώτια. (AB Su. ε 848 Ph. ε 618)
K **294** ἑλικῶπις· εὐόφθαλμος. (ABC Su. ε 853 Ph. ε 621)
K **295** ἐλινύειν· στρατεύειν διατρίβοντας ἢ ἐγχρονίζοντας. (AC Su. ε 861 Ph. ε 622 Et. Gen. [ρ])
K **296** ἐλιπάρησεν· παρεκάλεσε λιπαρῶς. (ABCD Su. ε 866 Ph. ε 625)
K **297** ἑλισσόμενος· ἀναστρεφόμενος. (ABCD Su. ε 872 Ph. ε 628)

---

280 B 316, al. **281** E 497 + **282** B 776 **284** E 852, etc. **285** I 409, al. **286** ∗; ἐλευθεροστομῶν Euseb. Praep. Ev. 6. 6. 2. 5, al. **287** A 236 **288** E 319, al. **290** Plut. Mor. 418A, al. **291** Π 518 +, al. **292** Joh. Chrys. ad eos qui scand. sunt 10. 35, al. **293** I 466 +, etc. **294** ∗; ἑλικώπιδα A 98, al. **296** Joh. Chrys. vis. Dan. p. 33. 24, al. **297** X 95, al.

---

280 Cyr. (g) ελε 1 (+), Hsch. ε 1982 (+), sch. D B 316 (+) **281** Cyr. (gAS) ελε 2/32, sch. D E 497 (+); Hsch. ε 1989 ἐ.· μεταβαλλόμενοι συνεστράφησαν **282** Cyr. (g) ελε 4, Hsch. ε 2004, sch. D B 776 (+) **284** Cyr. (AS) ελε 19, Hsch. ε 2012 (+); Cyr. (vg) ελα (sic) 20 ἑ.· θελῆσαι … **285** Cyr. (g) ελε 10 **286** Cyr. (vgASN) ελε 5/29, Hsch. ε 2023 **287** sch. min. (P. Strasb. inv. 33 vi 3) A 236, Cyr. (p ap. Latte), Hsch. ε 2042, Ap. Soph. 66. 14 (+) **288** Cyr. (g) ελη 1, sch. D E 319 **289** Cyr. (g) ελε (sic) 12 **290** Cyr. (vg) ελη 10 **291** Cyr. (g) ελη 7, Hsch. ε 2052 **292** Cyr. (g) ελη 8 **293** Cyr. (g) ελι 12; Cyr. (AS) ελι 27, Hsch. ε 2069 ἕ.· … ἐνώτια … τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια, Cyr. (AS) ελι 21, Hsch. ε 2071 ἕλικες· ἐνώτια ἢ ψέλλια; has inter alias interpr. Ap. Soph. 66. 17 **294** Cyr. (g) ελι 6; Cyr. (vgAS) ελι 8/18, Hsch. ε 2085, sch. min. (P. Oxy. 2405. 99) A 98 ἑλικώπιδα· εὐόφθαλμον, Cyr. (AS) ελι 17, Hsch. ε 2083 ἑλικώπιδας· εὐοφθάλμους **295** Cyr. (g) ελι 10; Cyr. (AS) ελι 20 ἐ.· στρατεύεσθαι ἢ διατρίβειν **296** Cyr. (AS) ελι 25; Cyr. (g) ελι 13 ἐ.· λιπαρῶς ἱκέτευσε; cf. Hsch. ε 2104 ἐ.· ὁμοίως post 2103 ἐλιπάρει· … παρεκάλει **297** Cyr. (g) ελι 7 ἐ.· συναναστρεφόμενος; Cyr. (S) ελι 33 ἑλισσόμενοι· ἀναστρεφόμενοι

---

282 τὸ Su. Et. Gen. (Hsch.) om. sch. **285** αἱρεθῆναι Su. **289** ἐληῆστευον Cyr. **293, 294** A 294, 293 B **295** στραγεύειν Su. (FVM), h. e. στραγγ- (Toup) **296** ἐλιπάρευσεν AD Ph. (Cyr. (AS) Hsch.) om. C

298 ἐλίσσοντο· ἱκέτευον. (ABCD Su. ε 871 Ph. ε 627) K
299 ἑλιχθέντων· συστραφέντων. (ABCD Su. ε 873 Ph. ε 629) K
300 ἑλκεσίπεπλοι· ἐφελκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. (ABCD Su. ε 879 Ph. ε 632 (Et. Gen.)) K
301 ἑλκηθμός· ἑλκυσμός, σπαραγμός. (ABCD Su. ε 881 Ph. ε 633) K
302 ἕλκος· τὸ τραῦμα. ἡμεῖς δὲ τὸ χρονίσαν. (ABCD Su. ε 882 Ph. ε 636) K+
303 Ἕλλην· φρόνιμος. (ABD Su. ε 837 Ph. ε 642) K
304 ἐλλόβια· ἐνώτια. (ABCD Su. ε 885 Ph. ε 649 sch. Luc. 198. 6 Et. Gen.) K
305 ἕλοιτο· θέλοιτο. (ABCD Su. ε 918 Ph. ε 655) K
306 ἑλόμενος· θέλων. (ABCD Su. ε 895 Ph. ε 656) K
307 ἑλόντες· λαβόντες. (ABCD Su. ε 897 Ph. ε 657) K
308 ἕλος· δίυλον δάσος, ἢ ὕδατος ἰλὺς ἐγκεχυμένου πολλοῦ καὶ βαθείας ὕλης, ἢ παπύρου, ἢ καλάμου ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ καὶ ὑπερανεστηκυίας τοῦ ὕδατος. (ABCD Su. ε 900 Ph. ε 659)
309 ἑλοῦσα· λαβομένη. (ACD Ph. ε 661) K
310 ἐλοχεύθη· ἐγεννήθη, ἐγαμήθη. (ABCD Su. ε 903 Ph. ε 664) K
311 ἐλυμήνατο· ἔβλαψεν. (ABCD Su. ε 921 Ph. ε 665) K
312 ἐλυσάμην· ἀπέδωκα. (ABCD Su. ε 922 Ph. ε 663) K
Ba 217 **313** ἐλύσατο· ἐλυτρώσατο. (ABCD Su. ε 923 Ph. ε 666) K
314 ἔλυτρον· ἐκπέτασμα. (ABCD Su. ε 924 Ph. ε 667 Et. Gen.) K

---

298 I 585 **299** M 74 **300** Hes. fr. 193 o; ἑλκεσιπέπλους Z 442 +, al. **301** Greg. Nyss. c. Eunom. 3. 8. 63 +; ἑλκηθμοῖο Z 465 **302** Δ 190 +, etc. **305** Γ 66 +, etc. **307** Γ 316 +, etc. **308** Y 221, etc. **309** A 501 +, al. **313** Φ 42, al.

---

298 Cyr. (g) ελι 5 **299** Cyr. (g) ελι 9, Hsch. ε 2120 **300** Cyr. (g) ελε (sic) 7; sch. D Z 442 ἑλκεσιπέπλους· τὰς ἐφελκομένας τοὺς πέπλους …, Hsch. ε 2131 ἑλκεσιπέπλους· ἐφελκομένας τὸν πέπλον; Cyr. (S) ελκ 7 ἑλκεσιπέπλους· ἑλκομένους ἐχούσας τοὺς πέπλους **301** Cyr. (g) ελε (sic) 3; sch. D Z 465 ἑλκηθμοῖο· ἑλκυσμοῦ … **302** Cyr. (AS) ελκ 4, sch. D Δ 190 ἕ.· τραῦμα, Hsch. ε 2137 ἕ.· πᾶν τραῦμα **303** Cyr. (gAS) ελλ 4/13; Hsch. ε 2154 Ἕλληνες· φρόνιμοι (+) **304** Cyr. (vgAS) ελλ 3/11, Hsch. ε 2161; Ael. D. ε *33 (+) **305** Cyr. (AS) ελλ 13/16, Hsch. ε 2191 **306** Cyr. (g) ελο 1 **307** Cyr. (gAS) ελο 2/12/15, Hsch. ε 2196 **308** sch. Greg. Naz. PG 36. 1249C ὕδατος – fin. **309** Cyr. (g) ελο 3, sch. D A 501 **310** Hsch. ε 2205; Cyr. (vg) ελο 11 ἐ.· ἐγαμήθη, ἐγεννήθη; Cyr. (ASP) ελο 16 ἐλοχεύθην· ἐγεννήθην, ἐγαμήθην **311** Cyr. (A) ελυ 9 (+) **312** Cyr. (g) ελυ 1, Hsch. ε 2230 **313** Cyr. (vgAS) ελυ 4/10, Hsch. ε 2233, sch. D Φ 42 **314** cf. Cyr. (S) ελυ 15, Hsch. ε 2241 (+) ἔ.· σκέπασμα, Cyr. (gA) ελυ 2/7, Hsch. ε 2237 ἐλύτροις· σκεπάσμασιν

---

298 hic AB ante 296 CD **300-303** A 301, 300, 302, 303 B 300, 302, 301 C 300, 303, 301, 302 D **300** ἑλκόμενοι (vel -αι?) B **301** le. om. C | σπαραγμός, ἑλκυσμός B **302** ἡμεῖς δὲ om. C Su. Ph. (interpr. τὸ χρονίσαν τραῦμα Ph.) **304** ἐλλώβια C ἐλώβια Su. (v.l.) | τὰ ἐνωτ. Su. **305** θέλοι Cyr., Hsch. **308** hic ACD post 310 B | δίυλον δάσος] δίυλος τόπος ἢ δασύς B δίυγρον δάσος Bekker | ἐπικεχυμένου CD | πολλοῦ] πηλοῦ Su. Ph. (a. c.) | καὶ bis om. B | ἐφυόμενος B **309** ἑλοῦσαι· λαβοῦσαι C (ut Hsch. ε 2201) **310** ἐγεννήθη ἢ ἐγαμήθη Su. **312, 313** ABD 313, 312 C **314** σκέπασμα Cyr., Hsch.

315 ἐλωβήσατο· ὕβρισεν. (ABCD Ph. ε 673)
Κ **316** ἕλωμαι· ἀφέλομαι, λήψομαι. (ABCD Ph. ε 674)
Κ **317** ἑλώρια· ἑλκύσματα, σπαράγματα. (ABCD Su. ε 907 Ph. ε 675)
Κ **318** ἐλῶσα· ἐλαύνουσα. (ABCD Su. ε 908 Ph. ε 676)
Κ **319** ἕλωσι· καταλάβωσι. (ABCD Su. ε 909 Ph. ε 677)
Κ **320** ἐλώφησεν· ἐπαύσατο. (ABCD Su. ε 910 Ph. ε 679)
321 ἐμβαδόν· διὰ τοῦ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. (AB(C)D Su. ε 933 Ph. ε 683)
Κ **322** ἐμβαλεῖς· εἰσελεύσῃ. (ABCD Su. ε 934 Ph. ε 684)
Κ **323** ἐμβατεύων· ἐπιβαίνων. (ABCD Su. ε 939 Ph. ε 694)
Κ **324** ἔμβολα· μοχλοί, ἀσφάλειαι. (ABCD Su. ε 947 Ph. ε 697)
Κ **325** ἐμβολάς· ὁρμάς, ἐπιδρομάς. (ABCD Su. ε 948 Ph. ε 698)
Κ **326** ἐμβολήν· κλεισούραν, εἴσοδον, πληθύν, ὁρμήν. (ABCD Su. ε 950 Ph. ε 699)
Κ **327** ἐμβόλιμος· ἀτελής. (ABCD Su. ε 951 Ph. ε 700)
⟨Κ⟩ **328** ἔμβραχυ· ἁπλῶς, ὅλως, συντόμως. (ABCD Su. ε 955 Ph. ε 705 (sch. Plat. Theag. 127 c) (Bk.^{V} 258. 22))
Κ **329** ἐμβριθές· στερρόν, στιβαρόν. (ABCD Su. ε 958 Ph. ε 706)
Κ **330** ἐμβριμᾶται· μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμᾷ. (ABCD Su. ε 963 Ph. ε 709)
Κ **331** ἐμβρόντητος· καρδιόπληκτος, μαινόμενος, ἔκφρων. (ABCD Su. ε 965 Ph. ε 710)
Κ+ **332** ἔμβρυον· νεογνὸν βρέφος. ἢ τὸ ὠμὸν καὶ ἄπεπτον. (ABCD Su. ε 966 Ph. ε 711)
Κ **333** ἐμιτρώσατο· ἐζώσατο. (ABCD Su. ε 989 Ph. ε 714)

---

315 Plat. Axioch. 367 b, al. **316** A 137 +, al. **317** A 4, al. **318** ∗ **319** Δ 416 +, al. **320** Soph. Ai. 61, al. **321** O 505, etc. **322** Greg. Naz. or. 5. 2 **324** Eur. Pho. 114 +, al. **325** Xen. Hell. 4. 3. 12 **326** Xen. Hell. 5. 4. 48 **327** ∗ (sens.) **330** Orig. in ev. Jo. fr. 84 **331** Men. Perik. 523, al. **332** ι 245 + | Ps. Phoc. 184 **333** ∗; ἐμιτρώσαντο Nonn. Dion. 1. 160 +

---

316 Cyr. (g) ελω 4; sch. D A 137 ἕ.· ἀφέλομαι **317** Cyr. (vgAS) ελω 3/11, sch. D A 4 (P. Berol. inv. 5014. 15, P. Mich. inv. 1588 i 16, P. Achmim. 2. 23); Hsch. ε 2251 ἑ.· ἑλκύσματα. καταστρέφει δὲ εἰς σπαράγματα. βρώματα, Ap. Soph. 67. 7 ἑ.· ἑλκύσματα **318** Cyr. (vg) ελω 5 **319** Cyr. (g) ελω 8 (+); sch. D Δ 416, Hsch. ε 2255 ἕ.· λάβωσιν … **320** Cyr. (g) ελω 6 (+) **322** Cyr. (g) εμβ 11 **323** Cyr. (vgP) εμβ 13/25; Cyr. (AN) εμβ 25, Hsch. ε 2287 ἐμβατεύσας· ἐπιβαίνων **324** Cyr. (gASPN) εμβ 9/26, Hsch. ε 2302 **325** Cyr. (g) εμβ 7 **326** Cyr. (vg) εμβ 8; Cyr. (AS) εμβ 20, Hsch. ε 2303 ἐ.· πληθύν, ὁρμήν **327** Cyr. (g) εμβ 10 **328** Hsch. ε 2311 ἕ.· … ὅλως, ἁπλῶς; Cyr. (p ap. Latte) ἕ.· ὅλως Cyr. (s ap. Latte) ἕ.· συντόμως, ἁπλῶς, Tim. ἕ.· συντόμως … **329** Cyr. (g) εμβ 12, Hsch. ε 2316; Cyr. (AP) εμβ 31 ἐ.· … στιβαρόν **330** Cyr. (vg) εμβ 17 **331** Cyr. (v) εμβ 2 ἐ.· μαινόμενος, Cyr. (AS) εμβ 22 ἐμβρόντητε· μαινόμενε; cf. Cyr. (v) εμβ 6 ἔκφρων· καρδιόπληκτος **332** Cyr. (g) εμβ 1, Hsch. ε 2324 ἕ.· (…) νεογνὸν βρέφος (…) **333** Cyr. (g) εμι 1

---

316 ἀφέλωμαι Cyr., sch. **317** σπαράγματα om. Ph. **321** δίχα Bekker | ναῦς B **326** πληθύν, ὁρμήν om. BC **329** στερεόν Hsch. **331** ἔμφρων B om. C

334 ἐμματαΐζων· ματαιολογῶν. (ABCD Su. ε 929 Ph. ε 715) K
335 ἐμμελῶς· συνετῶς, εὐρύθμως. (ABCD Su. ε 974 Ph. ε 717 (sch. Luc. 227.22)) K
336 ἐμνώοντο· μνήμην ἐποίουν ἢ ἐμνηστεύοντο. (AB(C)D Su. ε 990 Ph. ε 721) K
337 ἐμόγησα· ἐμόχθησα. | ἐκακοπάθησα. (ABD Su. ε 991 Ph. ε 722 | Σ^{b}: B) |K
338 ἔμπαλιν· ἐναντίον ἢ εἰς τοὐπίσω. (ABCD Su. ε 995 Ph. ε 726) K
339 ἐμπαροινοῦντες· ἐνυβρίζοντες. (ABCD Su. ε 997 Ph. ε 734) K
340 ἐμπάζεται· ἀναβάλλεται, ἐνθυμεῖται, ἢ ἐντρέπεται, ἢ φροντίζει. (ABCD Su. ε 993 Ph. ε 724) +K
Ba 218 **341** ἔμπεδα· βέβαια. (AB Su. ε 1000 Ph. ε 733 (Et. Gen.)) K
342 ἐμπεδοῖ· βεβαιοῖ, ἀσφαλίζεται, διδάσκει. (ABCD Su. ε 1009 Ph. ε 735) K
343 ἐμβριθῆ νοῦν· στερεὸν καὶ ἔμφρονα λογισμόν. (ABCD Su. ε 962 Ph. ε 708) K
344 ἐμπερονῆσαι· διατρῆσαι. (ABCD Su. ε 1010 Ph. ε 741) K
345 ἐμπίς· κώνωψ. (ABCD Ph. ε 748) K
346 ἔμπλεως· πλήρης, μεστός. (ABCD Su. ε 1024 Ph. ε 750) K
347 ἔμπληκτοι· μεμηνότες. (ABCD Su. ε 1026 Ph. ε 751) K
348 ἐμποδοστάτης· ἐμποδίζων. (ABCD Su. ε 1030 Ph. ε 755)

---

334 ∗; ἐμματαιάζων Greg. Nyss. c. Eunom. 3.1.83 **336** B 686, al. | Theoc. 27.23 **337** A 162, al. **341** I 335 +, etc. **342** Greg. Naz. or. 40.8, al. **343** trag. adesp. fr. 328 k **344** Cyr. ACO 1.1.1.11.20 **345** Ar. Lys. 1032, al. **346** Plat. Theaet. 156e, al. **347** Soph. Ai. 1358, al. **348** LXX 1 Chr. 2.7

---

334 Cyr. (vgASN) εμμ 4/11, Hsch. ε 2361 **335** Cyr. (g) εμμ 3; Cyr. (vASP) εμμ 3/7, Hsch. ε 2369 ἐ.· συνετῶς **336** Cyr. (g) εμν 1; Cyr. (AS) εμν 2 ἐ.· μνήμην ἐποίουν, Hsch. ε 2392, sch. D B 686 ἐ.· μνήμην ἐποιοῦντο **337** Cyr. (vgAS) εμο 3/4, Hsch. ε 2393 (+), sch. D A 162 (+) **338** Cyr. (g) εμπ 18 (+); Cyr. (vA) εμπ 17/45 ἔ.· ἐναντίον, Hsch. ε 2410 ἔ.· εἰς τὰ ὀπίσω …, lex. Greg. 163.12 ἔ.· ἐκ τοῦ ἐναντίου ἢ εἰς τοὐπίσω **339** Cyr. (g) εμπ 20; Cyr. (ASP) εμπ 47, Hsch. ε 2417 ἐμπαροινοῦντας· ἐνυβρίζοντας **340** Hsch. ε 2404 ἐμπάζεσθαι· … ἐντρέπεσθαι, φροντίζειν, Cyr. (S) εμπ 84 ἐμπάζομαι· … φροντίζω **341** Cyr. (vgAP) εμπ 8/74, Hsch. ε 2424 (+), sch. D I 335 (+) **342** Cyr. (vgAS) εμπ 1/42/44, Hsch. ε 2427 ἐ.· διδάσκει, βεβαιοῖ, ἀσφαλίζεται … **343** Cyr. (v) εμβ 15; Cyr. (g) εμβ 16 ἐμβριθὴς νοῦς· στερεός, ἔμφρων λογισμός **344** Cyr. (vgA) εμπ 36/79, Hsch. ε 2446 **345** Cyr. (vgASPN) εμπ 24/50, Hsch. ε 2460 (+) **346** Cyr. (g) εμπ 6; Cyr. (AS) εμπ 46 ἔ.· πλήρης, Hsch. ε 2466 ἔμπλεῳ· πλήρεις **347** Cyr. (g) εμπ 11; Cyr. (ASN) εμπ 43, Hsch. ε 2469 (+) ἐμπλήκτους· μεμηνότας

---

334 hic AB post 331 CD | ἐμματιάζων B ἐματαταΐζων CD ἐμματάζων Su. ἐμματαιάζων Hsch. **336, 337** AD 337, 336 B **336** ἐμνόωντο Ph. | μνείαν Cyr. (g) | ἐποιοῦντο Ph. (Hsch., sch.) **338** interpr. ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω, ἐναντίον B | τὸ ἐναντίον Cyr. (g) | ἢ om. C **339** ὑβρίζοντες B **342** διδάσκει om. B **343** στερρεόν B Ph. **344** διαπρῆσαι B

349 ἐμποδών· Θουκυδίδης η΄ (?8. 92. 8) ἀντὶ τοῦ προχείρους· … φησὶ γὰρ (nescio quis) ῾τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν· πορρωτέρω δὲ μηδὲν ἐπορέγεσθαι ταῖς διανοίαις.᾽ Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ Κατὰ Λυκόφρονος (fr. 71) ἀντὶ τοῦ φανερόν. Πλάτων (Tim. 25 d) δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. ᾽Ισαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγυιον καὶ ἐν χερσίν· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ῾Υπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει (fr. 68) ῾ἀλλὰ τὸ πρωΐζινον, ὦ ἄνδρες ᾽Αθηναῖοι, τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδών ἐστιν.᾽ ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει ῾Ιεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ Φιλοσοφουμένων (fr. 1) περὶ τῶν φιλοσόφων· ῾τίς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγημεν καὶ παῖδας ἀνείλατο καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος;᾽ (ABCD Su. ε 1032 Ph. ε 758 Et. Gen.)

K **350** ἐμπολᾷ· πραγματεύεται. (A(B)CD Su. ε 1035 Ph. ε 761)

K **351** ἐμπολή· φορτίον ἢ κέρδος. (ABCD (Su. ε 1039) Ph. ε 762)

K+ **352** ἐμπολήσωμεν· ἐμπορευσώμεθα, συνάξωμεν πωλήσαντες τὸν καρπόν. (ABCD Su. ε 1041 Ph. ε 764)

K **353** ἐμπομπεύων· ἐπιφαίνων, θριαμβεύων. (ABCD Su. ε 1043 Ph. ε 765)

K **354** ἔμπορος· ὁ ναύλου πλέων ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεώς. ἢ πραγματευτής. Ba 219
(ABD Su. ε 1046 Ph. ε 766 Et. Gen.)

K| **355** ᾽Εμπουσα· ὀνοσκελοῦς φάσμα ῾Εκαταῖον. | ῾ἔμπουσα μαινάς, ὦ τάλαινα καρδία᾽, ὁ Θεολόγος (Greg. Naz. c. 2. 1. 47. 1).
(ABCD Ph. ε 768 | Σ^{b}: B)

K **356** ἐμπύρευμα· ἔναυσμα, σπέρμα πυρός. (ABCD Su. ε 1057 Ph. ε 774)

K **357** ἐμπύρου· θέρμης. (ABCD Su. ε 1058 Ph. ε 778)

K **358** ἐμφαίνει· σημαίνει. (ABCD Su. ε 1071 b Ph. ε 781)

---

351 Eur. fr. 932 **352** ∗; ἐμπολήσομεν LXX Am. 8. 5 **354** β 319 +, etc. **355** Ar. Ran. 293 + **356** Phil. Jud. de sacr. Ab. et C. 123 +, al.

---

350 Cyr. (gASN) εμπ 13/64, Hsch. ε 2490 (+) **351** Cyr. (S) εμπ 93, Hsch. ε 2493 (+) ἐ.· κέρδος; Cyr. (APN) εμπ 56 ἐμπολῆς· κέρδους **352** Cyr. (g) εμπ 15 ἐ.· ἐμπορευσώμεθα, πωλήσωμεν **353** Cyr. (vg) εμπ 32 (+); Cyr. (A) εμπ 61 ἐ.· ἐπιφαίνων, Hsch. ε 2498 ἐ.· θριαμβεύων **354** Cyr. (g) εμπ 26; Cyr. (AS) εμπ 66 ἔ.· πραγματευτής, Hsch. ε 2503 ἔ.· πραγματευτής. καὶ ὁ ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μισθοῦ **355** Cyr. (vgASN) εμπ 28/65 **356** Cyr. (g) εμπ 31 **357** Cyr. (g) εμπ 30 **358** Cyr. (g) εμφ 7; Hsch. ε 2536 ἐμφαίνειν· … σημαίνειν

349-352 ACD 350, 349, 352, 351 B **349** προχείρως Ph. Et. Gen. | lac. indicavi | ὑπόγυιον A -γαι-, sscr. υ, B -γε- C -γυ- D Su. | πρωΐζόν Su. | ἐστιν] εἶναι Su. | γὰρ om. B Su. Ph. | τῷ om. B Su. Ph. Et. Gen. **350** ἐμπολεύων· πραγματεύων B | ἐμπολεῖς Cyr. (g) **351** Σ et sch. Ar. contam. in Su. **352** πωλήσαντες τὸν καρπόν om. B **354** ναύλου ⟨ἕνεκα⟩ Bachmann (silentio) | ἐπ᾽ om. B | πραγματίας Et. Gen. **355** hic A post 353 B, post 357 CD | ὀνοσκελης Cyr., h. e. ᾽Ονοκέλλη (cf. Bk.^{v} 249. 29) **356** ἔξασμα Cyr. | σπέρμα om. C **357** -ῳ· -ῃ ACD

359 ἔμφασιν· ἐννόησιν, ἢ τὸ μέγεθος. (ABCD Su. ε 1069 Ph. ε 782) K
360 ἐμφαντικῶς· ἐννοητικῶς. (ABCD Su. ε 1071 Ph. ε 785) K
361 ἐμφέρεια· ὁμοιότης. (ABCD Su. ε 1072 Ph. ε 786) K
362 ἐμφιλοχωρῶν· τὴν χώραν ἀγαπῶν. (ABCD Su. ε 1078 Ph. ε 787) K
363 ἐμφορούμενος· κορεννύμενος. (ABCD Su. ε 1079 Ph. ε 788) K
364 ἐναβρύνεται· μεγαλοφρονεῖ, καυχᾶται. (ABCD Su. ε 1085 Ph. ε 789 (lex. Αἰμ. ε 29)) K
365 ἐνάγει· ἐμβιβάζει, ἐνάπτει, ἐφέλκεται, ἢ προτρέπεται. (ABCD Su. ε 1087 Ph. ε 790) K
366 ἐναγής· μιαρός, ἀκάθαρτος. (AB Ph. ε 791) K
367 ἐναγισμοί· ὁλοκαυτώματα. (ABCD Su. ε 1094 Ph. ε 795) K
368 ἔναγχος· πρὸ ὀλίγου. | ἀρτίως. (ABCD Su. ε 1097 Ph. ε 796 Et. Gen. | Σᵇ: B) K
369 ἐν αἰθρίᾳ· ἐν φανερῷ. (ABCD Su. ε 1199 Ph. ε 798) K
370 ἔναιον· ᾤκουν. (ABCD Su. ε 1202 Ph. ε 799) K
371 ἐναίσιμος· δίκαιος, καθήκων. (ABCD Su. ε 1204 Ph. ε 800) K
372 ἐν ἀκαρεῖ· ἐν βραχεῖ, ἐν ὀλίγῳ. (ABCD Su. ε 1102 Ph. ε 802) K
373 ἐνακμάζων· ἐνισχύων. (ABCD Su. ε 1103 Ph. ε 803) K
374 ἐνάλια· θαλάσσια. (ABCD Su. ε 1107 Ph. ε 804) K
375 ἐναλόντες· ἐμπεσόντες. (ABCD Su. ε 1109 Ph. ε 806) K
376 ἐναποματτόμενοι· ἐντυποῦντες. (ABCD Su. ε 1120 Ph. ε 811) K
377 ἐναργής· φανερῶς. (ABCD Su. ε 1127 Ph. ε 812) K

---

362 Joh. Chrys. PG 57. 180. 33, al. **363** Luc. 36. 26 +, al. **365** Hdt. 4. 79. 3, al. **367** Jos. Bell. Jud. 1. 148 **370** B 522 +, etc. **371** Z 521 +, al. **372** Ar. Plut. 244, al. **373** Joh. Chrys. PG 47. 394. 8 +, al. **374** Eur. Hel. 1391, al. **375** ∗ **377** γ 420, etc.

---

359 Cyr. (g) εμφ 10 (+); Cyr. (AS) εμφ 32 ἔ.· … ἐννόησιν, Cyr. (SN) εμφ 32 ἔ.· τὸ μέγεθος, Hsch. ε 2547 ἔμφασις· … μέγεθος, νόησις **360** Cyr. (vgASP) εμφ 9/39, Hsch. ε 2542 **361** Cyr. (vgASPN) εμφ 3/35, Hsch. ε 2556 **362** Cyr. (gAS) εμφ 22/37; Hsch. ε 2559 ἐμφιλοχωρεῖ· … τὴν χώραν φιλῶν **363** Cyr. (gS) εμφ 20/56; Cyr. (A) εμφ 38 ἐμφορούμενοι· κορεννύμενοι **364** Hsch. ε 2581 ἐ.· μεγαλοφρονεῖ, Cyr. (AS) ενα 63 ἐ.· μέγα φρονεῖ, Cyr. (v) ενκ-ενο (sic) 30 ἐ.· καυχᾶται, Cyr. (vg) ενα 1 ἐ.· … ἐγκαυχᾶται **365** Cyr. (vg) ενα 18 ἐ.· ἀναβιβάζει, ἐφέλκεται, προτρέπεται, Cyr. (A) ενα 59 ἐ.· ἐφέλκεται, προτρέπεται **366** Cyr. (v) ενα 4 ἐ.· ἀκάθαρτος, μιαρός; Cyr. (A) ενα 71 ἐναγεῖς· μιαρούς, Cyr. (AS) ενα 62 ἐναγοῦς· ἀκαθάρτου, Hsch. ε 2582 ἐναγές· μυσαρόν, ἀκάθαρτον **367** Cyr. (vgASP) ενα 38/110, Hsch. ε 2588 **368** Cyr. (g) ενα 3 ἔ.· ἀρτίως … πρὸ ὀλίγου … ; Cyr. (vAS) ενα 3/49, Hsch. ε 2594 ἔ.· (…) ἀρτίως (…) **369** Cyr. (gASPN) ενα 27/107, Hsch. ε 2608 **370** Cyr. (g) ενα 28, sch. D B 522; Cyr. (S) ενα 123, Hsch. ε 2606 ἔναιεν· ᾤκει **371** Cyr. (g) ενα 29; Cyr. (S) ενα 129, sch. D Z 519 ἐναίσιμον· καθῆκον **372** Cyr. (g) ενα 45 (+); Cyr. (v) ενα 45 ἐν ἀ.· ἐν βραχεῖ **373** Cyr. (g) ενα 37 **374** Cyr. (vgASP) ενα 25/67; Hsch. ε 2627 ἐ.· τὰ θαλάττια **375** Cyr. (g) ενα 15; Cyr. (AS) ενα 70, Hsch. ε 2634 ἐναλόντας· ἐμπεσόντας **376** Cyr. (vgAN) ενα 24/65, Hsch. ε 2655 **377** Cyr. (vgA) ενα 11/54; lex. Greg. 163. 5 ἐ.· φανερά …

---

360 ἐμφατικῶς A Su. (M) Ph. **366** interpr. om. A Ph. **367** ἐναγισμός CD | ὁλοκαύτωμα C τὰ ὁλοκαυτώματα Cyr. (ASP) **377** ἐναργῶς Cyr. | φανερός B Su. (codd. praeter A)

378 ἐναπομόργνυνται· ἐναποτίθενται. (ABCD Su. ε 1122 Ph. ε 813)
K **379** ἐνάρθρως· ἠκριβωμένως. (ABCD Su. ε 1129 Ph. ε 814)
⟨K⟩ **380** ἐναρμόνιον· ἐμμελές. (ABCD Su. ε 1130 Ph. ε 815)
K **381** ἐν ἄστει· ἐν τῇ πόλει. (ABCD Su. ε 1131 Ph. ε 816)
K **382** ἐναυλισθῆναι· ἐνοικισθῆναι. (ABCD Su. ε 1139 Ph. ε 819)
K **383** ἐναύλισμα· οἴκημα. (ABCD Su. ε 1140 Ph. ε 820)
K **384** ἔναυλον· οὐ πρὸ πολλοῦ μνημονευόμενον, ἔτι ἐνηχούμενον. (ABCD Su. ε 1141 Ph. ε 827 Et. Gen.) Ba 220
K **385** ἐναύλους· τοὺς χειμερινοὺς ποταμούς. παρὰ τὸ αὐλεῖν. (ABCD Su. ε 1142 Ph. ε 828 Et. Gen.)
K **386** ἐναύσματα· ἀρχάς, ἐμπορεύματα, ὑπεκκαύματα. (ABCD Su. ε 1143 Ph. ε 829)
387 ἔνδειξις· κατηγορίας ὄνομα κατὰ πλειόνων, μάλιστα δὲ κατὰ τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ καὶ πολιτεύεσθαι τολμώντων. (A^{mg} [pr. m.] CD)
K **388** ἐνδεῖν· χρῄζειν. (ABCD Su. ε 1167 Ph. ε 831)
K| **389** ἐνδελεχισμός· ἐπιμονή. | λέγεται δὲ καὶ ἡ καθημερινὴ θυσία. οὕτως εὗρον ἐν τῷ κατὰ Ἰουδαίων λόγῳ τοῦ Χρυσοστόμου (Herm. 21. 12, PG 48. 895. 44)· τὸ γὰρ ἐνδελεχὲς τὸ πυκνὸν καὶ τὸ συνεχὲς σημαίνει. ‘τοῖς γὰρ Ἰουδαίοις ἔθος ἦν’ φησὶ ‘καὶ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἕω καθ’ ἑκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν, δι’ ὃ τὴν θυσίαν ἐκείνην ἐνδελεχισμὸν ἐκάλουν.’ οὕτως Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. (ABCD Su. ε 1158 Ph. ε 840 | Σ^{b}: B)
K **390** ἐνδελεχῶς· συνεχῶς. (ACD Su. ε 1159 Ph. ε 841)
K **391** ἐνδέξια· αἴσια, καλά. (ABCD Su. ε 1161 Ph. ε 843 Et. Gen.)

---

378 ∗ **379** Greg. Nyss. PG 44. 1357. 51, al. **382** Xen. Anab. 7. 7. 8 **383** Porph. Chr. 35. 16 **385** Π 71 +, al. **389** ∗ | **391** A 597 +, al.

---

378 gl. Dionys. 25B ἐ.· ἐναποτυποῦσι **379** Cyr. (vg) ενα 40 ἔναρθρος· ἠκριβωμένος **380** gl. Dionys. 25B (+) **381** Cyr. (vgAN) ενα 10/53; Hsch. ε 2690 ἐν ἄστεσιν· ἐν πόλεσιν **382** Cyr. (g) ενα 121 ἐναυλισθήσεται· ἐνοικισθήσεται, Cyr. (A) ενα 72 ἐναυλισθήσεσθε· ἐνοικισθήσεσθε, Hsch. ε 2697 ἐναυλισθήσεσθαι· ἐνοικισθήσεσθαι **383** Cyr. (vgA) ενα 20/64, Hsch. ε 2698 (+) **384** Cyr. (AN) ενα 61 ἔ.· οὐ πρὸ πολλοῦ ἔτι ἐνηχούμενον **385** Cyr. (g) ενα 6 ἐ.· τοὺς χειμερινοὺς ποταμούς; Cyr. (AS) ενα 90, Hsch. ε 2702 ἐ.· ποταμούς, χειμάρρους…, Cyr. (vg) ενα 7 ἔναυλον· … παρὰ τὸ αὐλεῖν **386** Cyr. (gA) ενα 8/85; Cyr. (SN) ενα 85, Hsch. ε 2711 ἐ.· ἀρχάς, ἐμπορεύματα, Et. Gen. ἔναυσμα· ἐμπύρευμα … ὑπέκκαυμα **388** Cyr. (gASN) ενδ 14/26, Hsch. ε 2753 **389** Cyr. (g) ενδ 4, Hsch. ε 2759; Cyr. (A) ενδ 27 ἐνδελεχισμοῦ· ἐπιμονῆς **390** Cyr. (gA) ενδ 6/27 (+) **391** Cyr. (g) ενδ 11

---

378 -υται· -εται Ph. **381** τῇ om. Cyr. **384** μνημονευόμενον] ἐνηχούμενον ἢ μνημονευόμενον, ἀλλ’ Et. Gen. **385** χειμερινοὺς] h. e. χειμάρρους (Theodoridis, cf. Cyr., Hsch., al.) | τόπους Et. Gen. | αὐλεῖν] τὸ ἐπιμήκεις εἶναι ὡς αὐλούς Et. Gen. **386** ἐμπυρεύματα recte Su. (Cyr., Hsch.) | ὑπεκκαύματα om. CD **391** αἴσημα (h. e. αἴσιμα) B

392 ἐνδιαίτημα· διατριβή. (ABCD Su. ε 1176 Ph. ε 846) K
393 ἔνδικον· δίκης ἄξιον ἢ δίκαιον. | καὶ ἐνδικώτερον ἀντὶ τοῦ δικαιότερον. (ABCD Su. ε 1178 Ph. ε 847 | Σ^{b}: B) K|
394 ἐνδούς· ἀραιώσας. (ABCD Su. ε 1185 Ph. ε 854)
395 ἐνδρανής· πρακτικός. (ABCD Su. ε 1187 Ph. ε 855) K
396 ἐνδοίαστον· ἀμφίβολον. (ABCD Su. ε 1188 Ph. ε 857) K
397 ἐνεβριμήσατο· ὠργίσθη. (ABCD Su. ε 1212 Ph. ε 866) K
398 ἐνεγκαμένη· πατρίς. (ABCD Su. ε 1214 Ph. ε 868)
399 ἐνστερνισάμενος· περιπτυξάμενος. (ABCD Su. ε 1443 Ph. ε 1020) K
400 ἐντακείς· ἐμφυείς. (ABCD Su. ε 1446 Ph. ε 1025) K
401 ἐντεθηλότων· θαλλόντων. (ABCD Su. ε 1451 Ph. ε 1026) K
402 ἐν τέλει· ἐν ἀρχῇ. (ABCD Su. ε 1455 Ph. ε 1030) K
403 ἐντέτηκεν· ἐγκεκόλληται, πέπηγεν. (ABCD Su. ε 1464 Ph. ε 1034 sch. Plat. Menex. 245 d) K
404 ἐντεῦθεν· ἐκ τούτου. (ABCD Su. ε 1467 Ph. ε 1036) K
405 ἔντευξις· ἐντυχία. (ABCD Su. ε 1468 Ph. ε 1037) K
406 ἐντευξόμενος· διαλεχθησόμενος. (ABCD Su. ε 1469 Ph. ε 1041)
Ba 221 **407** ἐντομίας· εὐνοῦχος. (ABCD Su. ε 1474 Ph. ε 1042) K
408 ἐντομίδες· αἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι. τοιαῦτα εἰώθασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. (ABCD Su. ε 1475 Ph. ε 1043) K
409 ἐντραπεζίτιδος· παρασίτου. (ABCD Su. ε 1485 Ph. ε 1044) K
410 ἐνυάλιος· πολέμιος. (ABCD Su. ε 1498 Ph. ε 1056 Et. Gen.) K

---

395 Joh. Malal. p. 344. 14 **397** NT Jo. 11. 33, al. **398** Jul. Ep. 202 **399** Joh. Chrys. PG 62. 168. 42 **401** ∗ **404** τ 568, etc. **407** ∗ **408** ∗; ἐντομίδας LXX Lev. 19. 28 +, al. **409** ∗ **410** P 211 +, al.

---

392 Cyr. (g) ενδ 1, Hsch. ε 2787 **393** Cyr. (vg) ενδ 17 ἔ.· δίκαιον ἢ δίκης ἄξιον; Cyr. (A) ενδ 37, Hsch. ε 2796 (+) ἔ.· δίκαιον **395** Cyr. (g) ενδ 16 **396** Cyr. (vgAN) ενδ 22/31, Hsch. ε 2803 **397** Cyr. (gAPN) ενε 1/58, Hsch. ε 2844 (+) **399** Cyr. (vgAS) ενσ 2/15, Hsch. ε 3306 **400** Cyr. (gAS) ενκ-ενο (sic) 8/εντ 44, Hsch. ε 3314 **401** Cyr. (g) ενκ-ενο (sic) 10; Cyr. (AS) εντ 49, Hsch. ε 3327 ἐντεθηλότως· θαλλόντως **402** Cyr. (g) εντ 1; Ael. D. ε *37 **403** Cyr. (vgAS) εντ 13/48; Hsch. ε 3358 ἐ.· ἐνεκόλληται **404** Cyr. (gA) εκτ (sic) 7/εντ 68, Hsch. ε 3363 (+) **405** Cyr. (vAS) εντ 12/46; sch. Aeschin. 2. 47 (106) ἐντεύξεως· ἐντυχίας **407** Cyr. (gAS) εκτ (sic) 10/εντ 47, Hsch. ε 3377 **408** Cyr. (vgAS) εντ 4/31, Hsch. ε 3379 (+) **409** Cyr. (g) εντ 2 **410** Cyr. (g) ενυ 7 ἐνυάλιον· πολέμιον; cf. Cyr. (vg) ενυ 8 ἐ.· πολεμιστής, Cyr. (g) ενυ 9 ἐ.· νῦν ὁ πόλεμος, Cyr. (AS) ενυ 18 ἐ.· πολεμικὸς θεός, νῦν ὁ πόλεμος, sch. D P 211 ἐ.· πολεμικός, Hsch. ε 3431 ἐ.· … ἢ πολεμικός, ἢ ὁ πολεμιστής

---

393 ἢ δίκαιον om. C **396** ἐνδύαστον A (Cyr.) **399-414** post 472 locandae (error archetypi) **401** ἐντεθηλόντων Su. **403** ἐμπέπηγεν Cyr. (AS) **406** ἐντευξάμενος B **407** ὁ εὐνοῦχος Su. **408** ἐντομίδαι· οἱ … ἐντεμνόμενοι Su. | τοιαῦτα δὲ Cyr. (vAS), Hsch. τοιαῦτα γὰρ Cyr. (g) **410, 411** AB 411, 410 CD **410** πολεμικός Su. Et. Gen. (cf. Cyr. (AS), sch., Hsch.)

K **411** ἐντροπαλιζόμενος· ἐπιστρεφόμενος. (ABCD Su. ε 1490 Ph. ε 1051 Et. Gen.)
K| **412** ἐν χρῷ· εἰς χρῶτα, πάνυ ἐγγὺς ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι | τοῦ χρωτός. (ABCD Su. ε 1506 Ph. ε 1068 Et. Gen. | Σᵇ: B Et. Gen.)
⟨K⟩ **413** ἐνεώχμωσεν· ἠλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν. (ABCD Su. ε 1242 Ph. ε 908)
K **414** ἐνώμοτος· ἔνοχος τοῖς ὅρκοις, βέβαιος. (ABD Su. ε 1410 Ph. ε 1071 Et. Gen. [ρ])
K **415** ἐνέγκασθαι· ἐνέγκαι. (ABCD Su. ε 1215 Ph. ε 869)
K **416** ἐνεγκοῦσα· πατρὶς ἢ μήτηρ. (ABCD Su. ε 1217 Ph. ε 871)
K **417** ἐνέδει· ἐνέλειπεν. (ABCD Su. ε 1221 Ph. ε 874 sch. Luc. 43. 22)
K **418** ἐνείραντες· ἐμπερονήσαντες. (ABCD Su. ε 1285 Ph. ε 877)
419 ἔνεισιν· ἐμβάλλει. (ABCD Su. ε 1289 Ph. ε 878)
420 ἐνέμοντο· ἐκαρποῦντο, ᾤκουν. (ABCD Su. ε 1234 Ph. ε 881)
K **421** ἐνεός· ἄφωνος, κωφός, ἐξεστηκώς, νωδός, νωχελής, μετέωρος. (ABCD Su. ε 1238 Ph. ε 882 (sch. Plat. Alc. ii 140 d))
K **422** ἐνέπασσεν· ἐνέβαλεν, ἐνεποίκιλλεν. (ABCD Su. ε 1244 Ph. ε 884)
K **423** ἐνερείδοντες· ἐμπηγνύντες. (ABCD Su. ε 1254 Ph. ε 890)
K **424** ἐνερείσας· ἐμπήξας. (ABCD Su. ε 1254 Ph. ε 891)
K **425** ἔνερθεν· ὑποκάτωθεν. (ABCD Su. ε 1255 Ph. ε 892)
Hom **426** ἐνέροις· νεκροῖς. (ABCD Su. ε 1259 Ph. ε (894), 922 (Et. Gen.))
K **427** ἐνέρτερος· κατώτερος. (ABCD Su. ε 1258 Ph. ε 895 Et. Gen.)

---

411 Λ 547, al. **413** ∗; ἐνεόχμωσεν Thuc. 1. 12. 2 **414** Plut. Caes. 47. 6 **416** Greg. Naz. ep. 141. 9 | **417** Xen. Anab. 7. 1. 41 **420** B 496 +, etc. **422** Γ 126 **423** Cyr. ACO 1. 1. 1. 16. 3 **425** Λ 252, etc. **426** ∗; ἐνέροισιν O 188, al. **427** E 898

---

411 Cyr. (vg) εντ 30, sch. D Λ 546 (+); Cyr. (AS) εντ 52, Hsch. ε 3407 (+), Ap. Soph. 69. 22 (P. Cair. 19) ἐντροπαλιζομένη· ἐπιστρεφομένη, Cyr. (S) εντ 92 ἐντροπαλιζόμενοι· ἐπιστρεφόμενοι **412** Cyr. (g) εντ (sic) 18 ἐν χ.· εἰς χρῶτα, ἐγγὺς πάνυ ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι; Cyr. (v) ενχ 1 ἐν χ.· ἐγγὺς λίαν ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι **413** Hsch. ε 2909 (+) **414** Cyr. (vg) ενω 1 **415** Cyr. (g) ενε 14, Hsch. ε 2846 **416** Cyr. (g) ενε 12; Cyr. (A) ενε 82 ἐ.· μήτηρ ἢ πατρίς, Cyr. (gA) ενε 11/55, Hsch. ε 2848 ἐνεγκοῦσαν· (ἢ τὴν) μητέρα ἢ (τὴν) πατρίδα (…) **417** Cyr. (g) ενε 2 **418** Cyr. (gAS) ενε 3/56 **420** sch. D B 496 ἐ.· κατῴκουν **421** Cyr. (g) ενε 36 (+); Cyr. (vg) ενε 24/25 ἐ.· κωφός … ; Cyr. (AS) ενε 88 ἐ.· νωχελής, μετέωρος **422** Cyr. (g) ενε 5; sch. D Γ 126, Hsch. ε 2913 ἐ.· ἐνεποίκιλλεν (…) **423** Cyr. (ASN) ενε 57, Hsch. ε 2933; Cyr. (vg) ενε 15 ἐνερείδων· ἐμπηγνύς **424** Cyr. (gASN) ενε 16/59, Hsch. ε 2931 **425** Cyr. (vgASN) ενε 19/66, Hsch. ε 2930 (+) **426** sch. D O 188 ἐνέροισιν· … τοῖς νεκροῖς, Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ε 2935, Ap. Soph. 69. 1 ἔνεροι· νεκροί (…) **427** Cyr. (vg) ενε 7, Hsch. ε 2940, sch. D E 898

---

411 ὑποστρεφόμενος Cyr. (vg) **412** ἐγγὺς ὡς καὶ om. C **413** hic B post 400 ACD | ἐνεόχμωσεν Hsch. (congr. ord.) **417** ἐνέλιπεν AD Su. (v. l.) **419** an ἐνίησιν? (H 651, cf. gl. 431, 452–4) nisi ab (ἐν)εἶμι (voce ignota) | ἐκβάλλει C **420** ᾤκουν om. C **421** νοδός B Ph. | μετέωρος om. B **422** ἐνέβαλλεν Su. | ἐνεποίκιλεν AD (Cyr., Hsch.)

428 ἐνεσκήφθη· ἐνεπάγη. (ABCD Su. ε 1265 Ph. ε 899) K
429 ἐνετῆσι· ταῖς περόναις. (ABCD Su. ε 1268 Ph. ε 900 (Et. Gen.)) K
430 ἐνεώχμωσαν· νεωστὶ κατεσκεύασαν, ἐκίνησαν. (AB(C)D Su. ε 1241 Ph. ε 907) K
431 ἐνῆκαν· ἐνέβαλλον. (ABCD Su. ε 1306 Ph. ε 911) K
432 ἐνῆν· δυνατήν, ἐνδεχομένην. (ABCD Su. ε 1313 Ph. ε 917) K
433 ἐνήρατο· ἀπέκτεινεν. (ABCD Su. ε 1317 Ph. ε 923) K
434 ἐνῆρσεν· ἐφήρμοσεν. (ABCD Su. ε 1321 Ph. ε 924) K
435 ἐνησχημένος· κατεχόμενος. (ABCD Su. ε 1323 Ph. ε 927) K
436 ἐνθυμιζόμενοι· λογιζόμενοι. οὕτως Δίων ἐν ιζ΄ Ῥωμαϊκῶν (fr. 80 b). (ABCD Su. ε 1372 Ph. ε 950) K
437 ἐνηυλισμένον· ἐμπεριειλημμένον. (ABCD Su. ε 1324 Ph. ε 926) K
438 ἔνθα· τότε. (ABCD Su. ε 1356 Ph. ε 928) Hom
Ba 222 **439** ἔνθεν· διὰ τοῦτο. (ABCD Su. ε 1358 Ph. ε 929) K
440 ἔνθεσμον· νόμιμον. (ABCD Su. ε 1361 Ph. ε 930) K
441 ἔνθους· πεφορημένος, ἐνθουσιῶν. (ABCD Su. ε 1363 Ph. ε 937) K
442 ἔνθα· ⟨ ⟩. (Σ^{b}: B)
443 ἐνθυμήσιον· ἄπειρον, ἔννομον. (ABCD Su. ε 1371 Ph. ε 951) ⟨K⟩
444 ἐνθουσιᾷ· ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος. (ABCD Su. ε 1364 Ph. ε 938) K
445 ἐνθουσιασμός· ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. (ABCD Su. ε 1366 Ph. ε 939) K

---

428 ∗ **429** Ξ 180 **430** ∗; ἐνεόχμωσαν Dio Cass. 7. 35. 10 +, al. **433** E 43 +, al. **434** ∗ **435** ∗; ἐνισχημένος Cyr. ACO 1. 1. 3. 76. 5, al. **437** ∗ **438** A 22 +, etc. **439** Δ 58 +, etc. **443** ∗ **444** Aesch. fr. 58, Luc. 79. 13 **445** Plut. Mor. 758E +, al.

---

428 Cyr. (gSN) ενε 20/123, Hsch. ε 2945, Ap. Soph. P. Cair. 9 **429** Cyr. (gS) ενε 21/126, Hsch. ε 2956, sch. D Ξ 180 (+) **430** Cyr. (vg) ενε 32; Cyr. (AS) ενε 80 (Hsch. ε 2909) ἐ.· ἐκίνησαν **431** Cyr. (g) ενε 22; Cyr. (AS) ενη 16 ἐνῆκεν· ἐνέβαλεν, Cyr. (S) ενη 37, Hsch. ε 3001 ἐνῆκας· ἐνέβαλας (…) **432** Hsch. ε 3012; Cyr. (g) ενη 9 ἐνῆν μοι· … δυνατόν μοι ἦν … **433** Cyr. (g) ενη 7, Hsch. ε 3014, sch. min. (P. Ryl. 537. 14) E 43 **434** Cyr. (g) ενη 8, Hsch. ε 3019 **435** Cyr. (gP) ενη 10, Hsch. ε 3026 **437** Cyr. (vg) ενη 11 **438** sch. D A 22 (+), Hsch. ε 3029 (+), cf. Ap. Soph. 69. 8; Cyr. (gA) ενθ 9/26 ἔ.· (…) νῦν τότε (…) **439** Cyr. (g) ενθ 7 **440** Cyr. (gASP) ενθ 5/14, Hsch. ε 3046 **441** Cyr. (g) ενθ 6 **443** Hsch. ε 3068 **444** Cyr. (g) ενθ 10 **445** Cyr. (vgASP) ενθ 11/19, Hsch. ε 3054

---

428 ἐνεσκίμφθη (Π 612) recte B Su. (Ap. Soph.) **429** ταῖς om. Su. (Cyr. (S), Hsch., sch.) **430** -εν ter Su. (Cyr.) | ἐνεώχλωσαν ACD ἐνεόχμωσεν Cyr. | νεωστιον A νεωστὶ ἐγ- D | κατεσκεύασαν, ἐκίνησαν] ἐκαινοποίησαν B (ex 413) **431** ἐνέβαλον D **432** hic ACD post 429 B | δυνατόν A$^{prim.}$ B Su. δυνατὸν ἦν Hsch. | ἐνδεχόμενον Su. | post 432 nov. gl. ἐνόν· δυνατόν, ἐνδεχόμενον add. C **433** ἐνήραντο B | ἀπέκτειναν Bachmann (silentio) **435** ἐνισχημένος B Su. (contra ord.) (Cyr. (g)) ἐνηχημένος Ph. (ἐνηχούμενος Hsch.) **436** hic ACD post 440 B | ἐνθυμιαζόμενοι CD | λογιζόμενοι om. C **437** -ος· -ος B **441** τεθεοφορημένος recte Su. περιπεφορημένος Cyr. **443** e. gll. ἐνθύμιον· ἄπορον (infra 448) et ἔνθεσμον· ἔννομον (supra 440) conflat. esse vidit M. Schmidt **445** ὅτι (ὅτε Bachmann) … ἐλλάμπεται B | τοῦ om. BD

446 ἐνθουσιαζόμενοι· ἐφορμῶντες ἢ ἐλλαμπόμενοι. (ABCD Su. ε 1365 Ph. ε 940)
447 ἐνθύμιστον· ὕποπτον. (ABCD Su. ε 1376 Ph. ε 952)
⟨K⟩ **448** ἐνθύμιον· ἄπορον, σεμνόν. (ABCD Su. ε 1373 Ph. ε 953)
K **449** ἔνια· τινά. (ABCD Su. ε 1327 Ph. ε 954)
?K **450** ἐνιαχοῦ· ⟨ ⟩. (ABCD Su. ε 1332 Ph. ε 956)
K **451** ἐνίδρυται· ἐγκάθηται. (ABCD Su. ε 1335 Ph. ε 957)
K **452** ἐνιεῖσα· ἐμβάλλουσα. (ABCD Su. ε 1341 Ph. ε 958)
?Hom **453** ἐνίεται· ἐμβάλλει. (ABCD Su. ε 1337 Ph. ε 959)
K **454** ἐνίησιν· ἐμβάλλει. (AD Su. ε 1343 Ph. ε 960)
K **455** ἔνιοι· φανεροί, ἢ οἱ μέν, ἢ τινές. (ABCD Su. ε 1355 Ph. ε 967)
K **456** ἐννεώρου· ἐνναέτους. (ABCD Su. ε 1240 Ph. ε 988 (Et. Gen.))
K **457** ἔνοιστρον· τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον. (ABCD Su. ε 1504 Ph. ε 993)
?K **458** ἐν ὁδῷ ἦσαν· ⟨ ⟩. (A ?Su. ε 1386 ?Ph. ε 992)
459 ἐνομίσθη· προσωρμίσθη. (ABCD Ph. ε 994)
460 ἐνομόρξατο· ἀπεμάξατο, ἁπεψήσατο. (ABCD Su. ε 1406 Ph. ε 998)
K **461** ἐνόν· δυνατὸν ἢ ἐνυπάρχον. (ABCD Su. ε 1388 Ph. ε 999)
K **462** ἔνορχα· ἄρσενα. (ABCD Su. ε 1393 Ph. ε 1001)
K **463** ἐννοσίγαιος· ὁ κινῶν τὴν γῆν σεισμοὺς ποιῶν. (ABCD Su. ε 1396 Ph. ε 991)

---

446 ∗ **447** Hdt. 2. 175. 5 codd. **448** Eur. Her. 722, al. **453** Joh. Chrys. PG 61. 142. 30, al.; ἐνίετε M 441 **454** μ 65, al. **456** ∗; ἐννεώροιο Σ 351 +, al. **457** ∗; ἔνυστρον LXX Deut. 18. 3, al. **458** cf. NT Marc. 10. 32 ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ **460** Greg. Naz. c. 2. 1. 1. 238 **462** Ψ 147, al. **463** N 43, al.

---

448 Hsch. ε 3071 **449** Cyr. (vgAS) ενι 17/20, Hsch. ε 3080 **450** cf. Cyr. (vgAS) ενι 13/26 ἐ.· εἴς τινας τόπους **451** Cyr. (vgAS) ενι 15/30, Hsch. ε 3086 ἐ.· ἐγκαθέζεται **452** Cyr. (gAS) ενι 4/25, Hsch. ε 3088 **453** Hsch. ε 3092; sch. D M 441 ἐνίετε· ἐμβάλλετε **454** Cyr. (vgASN) ενι 3/18, Hsch. ε 3101 **455** Hsch. ε 3112 ἔ.· τινὲς ἢ φανεροί, Cyr. (g) ενι 10 ἔ.· φανεροί … , Cyr. (v) ενι 9 ἔ.· τινές, Cyr. (AS) ενι 27 ἔ.· ἄλλοι τινές **456** Cyr. (vgA) ενκ-ενο 24/ενν 69; sch. D Σ 351 ἐννεώροιο· ἐνναέτους …, Cyr. (AS) ενν 68, Hsch. ε 3197, sch. Plat. Min. 319 b ἐννέωρος· ἐνναέτης (…), Ap. Soph. 68. 11 ἐννέωροι· ἐνναέτεις **457** Cyr. (g) ενκ-ενο 7; Cyr. (g) ενυ 5 ἔ.· κοιλίαν ἢ τὸ περὶ κοιλίαν ἔντερον **458** cf. Cyr. (g) ενκ-ενο 43 ἐν ὁδῷ· ἐν βίῳ, ἐν πίστει, ἐν ἔργῳ, Cyr. (AS) ενο 90 ἐν ὁδῷ· ἐν ἔργοις, ἐν πίστει, ἐν βίῳ **460** cf. gl. α 757 **461** Cyr. (g) ενκ-ενο 41; Hsch. ε 3243 ἐ.· ἐνυπάρχον ἢ δυνατόν ἐστι, Cyr. (AS) ενο 84 ἐ.· ἐνυπάρχον **462** Cyr. (vgAS) ενκ-ενο 31/ενο 86 **463** Cyr. (g) ενκ-ενο 17; Cyr. (AS) ενν 65 ἐννοσιγαίῳ· τῷ τὴν γῆν κινοῦντι

---

448 ἄπυρον Heinsius | σεμνόν ad gl. ἔντιμον refert Reiske **450, 451** AB 451, 450 CD **450** interpr. εἴς τινας τόπους CD πολλαχοῦ Su. **453** ἐμβάλλεται Cyr., Hsch. **455** ἢ οἱ μέν om. C **456** ἐννέωρος Su. | ἐνναέτου B -ος Su. **457** ἔνυστρον recte Su. Ph. (contra ord.) (Cyr.) **458** interpr. ἐν ἔργῳ (om. Ph.), ἐν ἔργοις, ἐν βίῳ, ἐν πίστει hab. Su. Ph. (cf. Cyr.) **459** ἐκομίσθη C ἐνωρμίσθη Bachmann (cf. 475) **460** ἐνωμόρξατο Su. Ph. (contra ord.) | ἀπεμάρξατο D ἀπεμόρξατο C **463** ὁ τὴν γῆν κινῶν καὶ σεισμοὺς ποιῶν B (Cyr. (g))

464 ἐνοσίχθων· ὁ τὴν γῆν κινῶν. (ABC Ph. ε 1002) K
465 ἐνοφθαλμισμῶν· θεαμάτων. (ABC Su. ε 1401 Ph. ε 1005) K
466 ἐν χρῷ κεκαρμένος· πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, οἷον σύνεγγυς καὶ πλησίον τοῦ δέρματος, τὰς τρίχας ἐξυρημένος. (ABC Su. ε 1507 Ph. ε 1069 Et. Gen.) Att
467 ἐν παραβύστῳ· ἐν μυστηρίῳ. (ABC Su. ε 1422 Ph. ε 1009) K
468 ἐν παρενθήκης μέρει· ἐν περισσείας μέρει. (ABC Su. ε 1423 Ph. ε 1010) K
469 ἐν προσχήματι· ἐν ὑποκρίσει. (ABC Su. ε 1427 Ph. ε 1012) K
Ba 223 **470** ἐνσκιραμένη· ἐκλελεκυῖα, λελιθωμένη, ἐνσεσαρκωμένη. (ABC Su. ε 1435 Ph. ε 1018) K
471 ἔνσκηψαν· ἐνώρμησαν, ἐνέπηξαν. (ABC Su. ε 1262) K
472 ἔνσπονδος· ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος. (ABC Su. ε 1439 Ph. ε 1019)
473 ἐνώπια· εὐθεῖα. | τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. (ABC Su. ε 1414 Ph. ε 1074 | B(?C)) K|
474 ἐνωμοτάρχης· τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις. (ABC Su. ε 1407 Et. Gen.)
475 ἐνωρμίσθη· προσωρμίσθη. (ABC Su. ε 1416 Ph. ε 1075) K
476 ἐξάγιστος· ἀκάθαρτος ἢ πονηρός. (ABC Su. ε 1509 Ph. ε 1076 Et. Gen.) K
477 ἐξαγώνιος· ἔξω τοῦ ἀγῶνος. (ABC Su. ε 1515 Ph. ε 1077 (sch. Luc. 215. 9)) K
478 ἐξαίρει· ὑψοῖ. (AB Su. ε 1579 Ph. ε 1079) K
479 ἐξαιρούμενος· ἀποκομιζόμενος. (ABC Su. ε 1582 Ph. ε 1082) K

---

464 H 445 +, al. **465** Theophr. Caus. Plant. 1. 6. 2 (verb. a Theophr. fere solo usitatum) **466** Luc. 80. 12. 5 **468** Olymp. in Alc. 210. 10 **470** ∗ **471** ∗; ἐνέσκηψαν Hdt. 8. 39. 2 **472** Eur. Ba. 924 +, al. **473** LXX Prov. 8. 9, al. **474** ∗; cas. obl. Xen., Arr., al. **475** ∗; ἐνωρμίσθην Theogn. 1274 **477** Greg. Nyss. de inf. praem. abr. p. 68. 2, al.; ἐξαγώνιον Luc. 54. 26, al.

---

464 Cyr. (gS) ενκ-ενο 18/ενν 81/ενο 103, sch. D α 74 (+); cf. Et. Gen. ἐ.· … ὁ σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν **465** Cyr. (gA) ενκ-ενο 19/ενο 97 **466** Ael. D. δ 39 **467** Cyr. (g) ενπ 3, Hsch. ε 3273 **468** Cyr. (g) ενκ-ενο (sic) 39 **469** Cyr. (vg) ενπ 2; Cyr. (AS) ενπ 5 ἐν π.· ἐν ὑποκρίσει, ἐν προφάσει, Hsch. ε 3283 ἐν π.· ἐν προφάσει, Cyr. (AS) ενπ 8, Hsch. ε 3282 ἐν προβλήματι· ἐν ὑποκρίσει **470** Cyr. (g) ενσ 3 **471** Cyr. (g) ενσ 6 **473** Cyr. (vg) ενω 8, Hsch. ε 3469 **475** Cyr. (g) ενω 7 **476** Cyr. (g) εξα 31, Hsch. ε 3493; Cyr. (A) εξα 94 ἐ.· ἀκάθαρτος … **477** Cyr. (vgA) εξα 36/52, Hsch. ε 3501; Cyr. (S) εξα 101 ἐξαγωνίοις· τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος **478** Cyr. (g) εξα 2; Hsch. ε 3512 ἐξαίρειν· … ὑψοῦν **479** Cyr. (AS) εξα 70, Hsch. ε 3518 (+)

---

465 ⟨ἐν⟩θεμάτων Charitonides **466-472** AC 467, 468, 469, 471, 470, 472, 466 B **470** ἐνσκιραμένη B -σκηρ- AC Ph. -σκειρ- Su. ἐνσκιρρωμένη Cyr. | ἐσκληκυῖα Cyr. **471** ἐνέσκηψαν recte Su. (Cyr.) (contra ord.) | ἐπέπηξαν AC **473** εὐθέα Su. **477** ὁ ἔξω Cyr. (A)

κ **480** ἐξαίσια· παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, ὑπερβάλλοντα. (ABC Su. ε 1584 Ph. ε 1083 Et. Gen.)
κ **481** ἐξανύω· κατεργάζομαι. (AB Su. ε 1547 Ph. ε 1101)
κ **482** ἐξαπιναίως· ἐξαίφνης. (AB Su. ε 1550 Ph. ε 1103)
κ **483** ἐξ ἀπόπτου· ἐξ ὑψηλοῦ τόπου. (ABC Su. ε 1552 Ph. ε 1107)
κ **484** ἐξάπτεσθαι· ἐξαρτᾶσθαι, ἀντιλαμβάνεσθαι. (ABC Su. ε 1553 Ph. ε 1104)
κ **485** ἐξάρξαντες· ἐκρήξαντες, κρούσαντες. (ABC Su. ε 1561 Ph. ε 1110)
486 ἐξαρτύσας· ἐκπληρώσας ἢ ἑτοιμάσας. (ABC Su. ε 1566 Ph. ε 1115)
κ **487** ἔξαρθρος· ἐκμελής, ἐξωσταϊσμένος. (ABC Su. ε 1559 Ph. ε 1113)
κ **488** ἐξάρξατε· προκατάρξατε, καταλέξατε. (ABC Su. ε 1562 Ph. ε 1114)
κ **489** ἐξαρτίζει· τελειοῖ, πληροῖ, παρασκευάζει. (ABC Su. ε 1565 Ph. ε 1117)
κ **490** ἐξατμίσθη· ἐξελεπτύνθη. (ABC Su. ε 1569 Ph. ε 1119)
κ **491** ἐξαυδᾷ· ἐκφωνεῖ, ὁμολογεῖ. (ABC Su. ε 1571 Ph. ε 1120)
κ **492** ἐξαυτῆς· παραυτίκα, εὐθέως. (ABC Su. ε 1572 Ph. ε 1123)
493 ἐξαψάμενος· κατασχών, περιπλακείς. (ABC Su. ε 1573 Ph. ε 1128)
κ **494** ἐξεδιήτησεν· κακῶς ἐδιοίκησεν. (ABC Su. ε 1591 Ph. ε 1130)
495 ἐξέδεισεν· ⟨ ⟩. (A^{mg} ?Su. ε 1592)
κ **496** ἐξέθει· ἐξέτρεχεν. (ABC Su. ε 1599 Ph. ε 1134)
κ **497** ἐξεικονισμένον· μεμορφωμένον. (ABC Su. ε 1694 Ph. ε 1139)
κ **498** ἐξειλεγμένον· ἐκλεκτόν. (ABC Su. ε 1695 Ph. ε 1140)

---

480 LXX Job 5.9 +, al. **481** Λ 365 +, al. **484** Plut. Them. 31.4, al.; ἐξάπτεσθε Θ 20 **485** ∗ **486** Diod. Sic. 18.72.7 **487** LXX 4 Macc. 9.13, al. **488** LXX Ps. 146.7, al. **489** ∗ **490** ∗; ἐξατμισθῇ Gal. 12.495.14 **491** Eur. Hipp. 590, al.; ἐξαύδα A 363 **492** NT Marc. 6.25 +, al.; ἐξαῦτις A 223 **495** ∗ **496** ∗

---

480 Cyr. (vgAS) εξα 8/51, Hsch. ε 3519 **481** Hsch. ε 3576 ἐ.· … κατεργάσομαι, Cyr. (g) εξα 4 ἐ.· ἀπεργάζομαι **482** Cyr. (vgAP) εξα 15/66 (+) **483** Cyr. (vgA) εξα 3/48, Hsch. ε 3589 **484** Cyr. (g) εξα 19; sch. D Θ 20 ἐξάπτεσθε· ἐξαρτᾶσθε, ἀντιλαμβάνεσθε **485** Cyr. (g) εξα 25; cf. Cyr. (A) εξα 80, Hsch. ε 3595 ἐξαράξαντες· ψοφήσαντες, κρούσαντες **487** Cyr. (g) εξα 12 (+); Cyr. (A) εξα 53, Hsch. ε 3598 ἔ.· ἐκμελής **488** Cyr. (vgAP) εξα 21/71, Hsch. ε 3605 **489** Cyr. (g) εξα 39; Hsch. ε 3608 ἐ.· πληροῖ, τελειοῖ **490** Cyr. (g) εξα 42 **491** Cyr. (g) εξα 41 (+) **492** Cyr. (vgA) εξα 29/90; Hsch. ε 3619 ἐ.· παραυτίκα **494** Cyr. (vgA) εξε 21/77, Hsch. ε 3631 **496** Cyr. (gA) εξε 6/80, Hsch. ε 3639 **497** Cyr. (vg) εξε 54, Hsch. ε 3654 **498** Cyr. (vgA) εξε 39/82, Hsch. ε 3656 ἐξελειγμένων· ἐκλεκτῶν

480, 481 A 481, 480 B **480** θαύματα Ph. om. Cyr. (AS) | ὑπερβαλλόντως Su. Et. Gen. om. C **482** ἐξαπίνης Cyr. **484** ἀναλαμβ. Cyr. **486-488** A 487, 486, 488 B 487, 488 (+ gl. alien.), 486 C **486** ἐξαρτίσας A -ησας B | ἢ ἑτοιμάσας B ἢ κρεμάσας C **487** ἐξωστεϊσμένος Su. recte **488** προκαταλέξατε Ph. καταλλάξατε Su., om. C **491** ἐξαύδα· ἐκφώνει, ὁμολόγει (ὡμ- B) B Ph. **494** διώκησεν Su. (cf. gl. 178) **495** ἐξέδισεν Su. **497** interpr. et **498** le. om. C **498** ἐπίλεκτον Ph.

Ba 224 **499** ἐξείρετο· ἠρώτα. (ABC Su. ε 1743 Ph. ε 1141) K
500 ἐξεκκλησίασεν· συνήθροισεν. (ABC Su. ε 1607 Ph. ε 1147) K
501 ἐξεκώμασεν· ἐξεπόρνευσεν. (AB Su. ε 1611 Ph. ε 1148) K
502 ἐξέλαθον· λαθεῖν ἠδυνήθησαν. (ABC Su. ε 1613 Ph. ε 1149) K
503 ἐξελίσσουσι· κινοῦσιν. (ABC Su. ε 1619 Ph. ε 1153) K
504 ἐξ ἐπιπολῆς· οὐκ ἐν βάθει. (AB ?Su. ε 1635)
505 ἐξερεύξεται· ἐκφέρει, ἐξενέγκει. (ABC Su. ε 1645 Ph. ε 1169) K
506 ἐξερπύσασι· βαδίσασιν. (ABC Su. ε 1652 Ph. ε 1170) K
507 ἐξερρύησαν· ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πόλει φευγόντων. (ABC Su. ε 1653 Ph. ε 1171) K
508 ἐξεσκληκός· τὸ ὑποξηρανθέν. (AB Su. ε 1657 Ph. ε 1175) K
509 ἐξέστηκεν· μαίνεται. (ABC Su. ε 1660 Ph. ε 1176) K
510 ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλείοις· ἀριθμούμενοι ἐν τοῖς βασιλείοις. (ABC Su. ε 1669 Ph. ε 1179)
511 ἐξευμενίζεσθαι· πείθεσθαι. (ABC Su. ε 1674 Ph. ε 1192)
512 ἐξέφυ· ἐβλάστησεν. (ABC Su. ε 1679 Ph. ε 1197) K
513 ἐξεφύρθης· ἐμιάνθης. (ABC Su. ε 1680 Ph. ε 1198) K
514 ἐξεφύσησα· διεσκόρπισα, ἐβδελυξάμην. (ABC Su. ε 1681 Ph. ε 1199) K
515 ἐξηγορία· ἐπαγγελία. (ABC Su. ε 1712 Ph. ε 1203) K
516 ἐξεταζόμενος· ἐρευνώμενος, δοκιμαζόμενος, ἢ ἀριθμούμενος. (AC Su. ε 1668 Ph. ε 1180)
517 ἐξηθρίασεν· λαμπρυνθέν. (ABC Su. ε 1574 Ph. ε 1211) K

---

499 E 756 +, al. **500** LXX Lev. 8.4 + **501** Eur. Andr. 603 **502** ∗ **503** Eur. Tro. 3, al. **505** LXX Exod. 8.3, al. **506** Jos. Bell. Jud. 5.437, al. **507** Plut. Them. 12.2 + | LXX 1 Macc. 9.6, al. **508** ∗ **510** Isocr. 4.151 **511** Plut. Fab. 4.4 **513** LXX Jer. 3.2, al. **514** LXX Hagg. 1.9 +, al. **515** ∗; ἐξηγορίαν LXX Job 22.22 **517** ∗; ἐξαιθριασθέν Jos. Bell. Jud. 3.508 +, al.

---

499 Cyr. (g) εξε 7 **500** Cyr. (vgA) εξε 55/120, Hsch. ε 3681 **501** Cyr. (vg) εξε 41, Hsch. ε 3683; Cyr. (A) εξε 94 ἐ.· ἐπόρνευσεν **502** Cyr. (g) εξε 8 **503** Cyr. (A) εξε 88, Hsch. ε 3696 **505** Cyr. (g) εξε 1 ἐ.· ἐξενέγκει, ἐκφέρει; Cyr. (A) εξε 113 ἐ.· ἐξενέγκει, Hsch. ε 3750 ἐ.· διενέγκει **506** Cyr. (g) εξε 9 **507** Cyr. (vg) εξε 59; Cyr. (A) εξε 124 ἐ.· ἠφανίσθησαν **508** Cyr. (vg) εξε 37 **509** Cyr. (g) εξε 3 **512** Cyr. (AS) εξε 78, Hsch. ε 3816; Cyr. (vg) εξε 22 ἐ.· ἐξεβλάστησεν **513** Cyr. (AS) εξε 123, Hsch. ε 3817; Cyr. (vg) εξε 58 ἐξεφύρθησαν· ἐμιάνθησαν **514** Cyr. (AS) εξε 95, Hsch. ε 3818; Cyr. (vg) εξε 42 ἐξεφύσησεν· διεσκόρπισεν, ἐβδελύξατο **515** Cyr. (vgAS) εξη 4/34, Hsch. ε 3832 ἐξηγορίαν· ἐπαγγελλίαν **516** Hsch. ε 3780 ἐξετάζεται· ἀριθμεῖται **517** Cyr. (gA) εξε 14/98, Hsch. ε 3643

---

499 ἐξήρατο Su. (Cyr.) (contra ord.) **504** interpr. om. A (ἐπάνωθεν καὶ ἐλαφρῶς add. m. alt.) οἷον οὐκ εἰς βάθος ἀλλ᾽ εἰς ὄψιν Su. **505** ἐξερεύγεται Bachmann (silentio) | ἐκφέρῃ Su. (FGIM) | ἐξενέγκῃ Su. Ph.^{z} (p.c.) **507, 508** A 508, 507 B **507** πολέμῳ Cyr. **508** τὸ om. Ph. **510** πρὸς τοῖς βασιλείοις in interpr. locat, ἐν τοῖς βασιλείοις om. C πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασ. Isocr. **514** διεσκόρπησα A Su. (AF) διεσκόπησα B Ph. | ἐβδελυξάμην om. C **515-517** AC 517, 515 B **516** συναριθμούμενος Su. **517** ἐξαιθριασθέν recte Su. (Cyr., Hsch.) | ἐλάμπρυνεν Ph.

Κ **518** ἐξηλιασμένον· κεκαυμένον. (ABC Su. ε 1724 Ph. ε 1216)
Κ **519** ἐξήμβλωσεν· ἐξέτρωσεν. (ABC Su. ε 1731 Ph. ε 1217)
Κ **520** ἐξημμένοι· ἐκδεδυμένοι. (ABC Su. ε 1733 Ph. ε 1218)
Κ **521** ἐξῆν· ἐξεγένετο, δυνατὸν ἦν. (ABC Su. ε 1735 Ph. ε 1222)
Κ **522** ἐξήνιον· ἔξω ζυγοῦ, ἀνυπότακτον. (ABC Su. ε 1739 Ph. ε 1224)
Κ **523** ἐξῆπται· ἐξῆρται, κρέμαται. (ABC Su. ε 1742 Ph. ε 1226)
Κ **524** ἐξηρμένην· ὑψουμένην. (ABC Su. ε 1747 Ph. ε 1227)
Κ **525** ἐξῆς· μετὰ ταῦτα. (ABC Su. ε 1751 Ph. ε 1230)
Κ **526** ἐξηχεῖτο· ἐξηκούετο. (ABC Su. ε 1757 Ph. ε 1235)
Κ **527** ἐξιλάσομαι· δυσωπήσω. (ABC Su. ε 1764 Ph. ε 1237)
Κ **528** ἐξιστορήσαντες· ἀναζητήσαντες, διηγησάμενοι. (ABC Su. ε 1774 Ph. ε 1240)
Κ **529** ἐξίτηλα· ἀφανῆ, εὐτελῆ, χαῦνα. (ABC Su. ε 1778 Ph. ε 1241 (sch. Luc. 231. 5) Et. Gen.)
Κ **530** ἐξιτηρίους· εὐχὰς ἐφοδίους τοῖς πρὸς ἔξοδον ἔχουσιν ἢ πρὸς θάνατον. (ABC Su. ε 1779 Ph. ε 1243 Et. Gen. [ϱ]) Ba 225
Κ **531** ἐξοιστρηθείς· μανείς, παρορμηθείς, ἐρεθισθείς. (ABC Su. ε 1863 Ph. ε 1246)
Κ **532** ἐξόμνυσθε· ἀρνεῖσθε. (ABC Su. ε 1792 ?Ph. ε 1252)
Κ **533** ἐξονομήνῃς· ἐξείπῃς. (ABC Su. ε 1801 Ph. ε 1254)
Κ **534** ἐξοστρακισμός· ἐξορισμός. (ABC Su. ε 1811 Ph. ε 1260 Et. Gen.)
Κ **535** ἐξ οὐρίου· ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου. (ABC Su. ε 1818 Ph. ε 1269)
Κ **536** ἐξοχετευόμενα· ἐκρέοντα. (ABC Su. ε 1820 Ph. ε 1270)
Κ **537** ἐξόχως· πάνυ. (ABC Su. ε 1821 Ph. ε 1272)

---

518 ∗; ἐξηλιασμένων LXX 2 Reg. 21. 13 **519** Phil. Jud. qu. det. pot. ins. sol. 148, al. **522** Cyr. ACO 1. 1. 6. 83 **524** Did. Caec. in Zach. 1. 372 **525** δ 449 +, etc. **526** LXX 3 Macc. 3. 2, al. **528** Jos. Ant. Jud. 3. 303 (sens.) **530** Greg. Naz. or. 43. 78. 2 **531** ∗ **532** ∗; ἐξόμνυσθαι Dem. 19. 176, LXX 4 Macc. 4. 26, al. **533** Γ 166 **534** Plut. Them. 22. 5 + **535** ∗ **536** ∗

---

518 Cyr. (vg) εξη 16, Hsch. ε 3846; Cyr. (A) εξη 35 ἐξηλιασμένων· κεκαυμένων **519** Cyr. (vg) εξε (sic) 49/εξη 1, Hsch. ε 3852 **520** Cyr. (gAS) εξε (sic) 15/εξη 36, Hsch. ε 3854 **521** Cyr. (A) εξη 52, Hsch. ε 3858; Cyr. (vg) εξη 19 ἐ.· ἐγένετο, δυνατὸν ἦν **522** Cyr. (A) εξη 33 (+); Hsch. ε 3865 ἐ.· ἔξω τοῦ ζυγοῦ, Cyr. (vgS) εξη 15/58, Hsch. ε 3864 ἐξήνιοι· (…) ἀνυπότακτοι **523** Cyr. (g) εξη 16, Hsch. ε 3834 **524** Cyr. (gP) εξη 6, Hsch. ε 3874a **525** Cyr. (gS) εξη 7/61 **526** Cyr. (vgAS) εξη 3/48, Hsch. ε 3886 **527** Cyr. (vgA) εξι 5/24 **528** Cyr. (vAS) εξι 7/14, Hsch. ε 3910 ἐ.· ἀναζητήσαντες; Cyr. (g) εξι 8 ἐ.· ἐκζητήσαντες, διηγησάμενοι … **529** Cyr. (g) εξη (sic) 8 **530** Cyr. (vgA) εξι 6/εξκ (sic) 3 **531** Cyr. (vgA) εξο 16/53 **532** Cyr. (vgA) εξο 1/25 **533** Cyr. (AS) εξο 28, Hsch. ε 3938 **534** Cyr. (g) εξο 7 **535** Cyr. (vgAS) εξο 6/23, Hsch. ε 3964 **536** Cyr. (gAS) εξε (sic) 29/εξο 14/24, Hsch. ε 3968 **537** Cyr. (AS) εξο 26, Hsch. ε 3971; Cyr. (g) εξο 3 ἐ.· πάνυ μέγιστος

---

518 -ος· -ος C -ων· -ων Su. (Cyr. (A)) **520** ἐκδεδεμένοι Cyr., Hsch. **523** ἐξήρτηται Cyr. ἤρτηται Hsch. **529** χαῦνα, εὐτελῆ Ph. **530** εὐχάς in le. Cyr. (vg) | ἔχουσιν] ἰοῦσιν recte Su. **531** ἐξερεθισθείς B om. C **532** -σθαι· -σθαι C Su. Ph. (qui τὸ σὺν ὅρκῳ leg.) (Cyr.)

538 ἐξ ὑπογύου· παρ᾽ αὐτά, ἀπερισκέπτως, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. (ABC Su. ε 1868 Ph. ε 1274 sch. Plat. Menex. 235 c) Κ
539 ἐξομόργνυνται· ἀπομάττονται, ἀφοσιοῦνται. (ABC Su. ε 1796 Ph. ε 1253 (sch. Plat. Leg. 775 d))
540 ἐξ ὑπερδεξίων· ἐξ ὑψηλῶν. (BC Su. ε 1867 Ph. ε 1275)
541 ἔξυσεν· ὕφηνεν. (ABC Su. ε 1872 Ph. ε 1276) Κ
542 ἐξυφήνας· κατασκευάσας. (ABC Su. ε 1873 Ph. ε 1277) Κ
543 ἐξώγκωσεν· ὕψωσεν. (ABC Su. ε 1823 Ph. ε 1279) Κ
544 ἐξώκειλεν· ἐξῆλθεν, ἔπεσεν, ἐπὶ νηὸς ἐξέβαλεν, ἐξέρριψεν. (ABC Su. ε 1830 Ph. ε 1284 (Et. Gen.)) Κ
545 ἐξώλης· ἀπολλύμενος, κίναιδος. (AB Su. ε 1834 Ph. ε 1285) Κ
546 ἐξωμόσατο· ἀπηγόρευσεν. (ABC Su. ε 1840 Ph. ε 1286) Κ
547 ἐξωραϊσμένον· κεκαλλωπισμένον. (ABC Su. ε 1847 Ph. ε 1288) Κ
548 ἔξωρος· ἄκαιρος. (ABC Su. ε 1850 Ph. ε 1290 EM 350. 2) Κ
549 ἐξωστρακίσθη· ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον. (ABC Su. ε 1854 Ph. ε 1293) Κ
550 ἐξωφρυωμένοι· ἐξηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι. (AB(C) Su. ε 1856 Ph. ε 1295 Et. Gen.) Κ
551 ἔοικεν· ἔπρεπεν. (AB(C) Su. ε 3349 Ph. ε 1296) Κ
552 ἐοικότα· πρόσφορα. (AB(C) Su. ε 3350 Ph. ε 1298) ⟨Κ⟩
553 ἑᾧοι· ὀρθρινοὶ ἢ ἀνατολικοί. (AB Su. ε 1893 Ph. ε 1302) ⟨Κ⟩+
554 ἐπαγωγά· ἀπατηλά, πιθανά, ἐφολκά. (ACD Su. ε 1919 Ph. ε 1311) Κ

---

539 ∗ **541** Ξ 179 (ἔξυσ᾽), al. **542** Greg. Nyss. 9. 455. 1, al. **547** ∗ **550** com. adesp. fr. *339 **551** A 119 +, etc. **552** Γ 222 +, etc. **553** Eur. El. 786, al.

---

538 Cyr. (g) εξυ 2 ἐξ ὑ.· ἐκ τοῦ σύνεγγυς, παρ᾽ αὐτά, ἀπερισκέπτως; Cyr. (A) εξυ 5, Hsch. ε 3980 ἐξ ὑ.· ἐκ τοῦ σύνεγγυς … **541** Cyr. (S) εξυ 4 **542** Hsch. ε 3983; Cyr. (g) εξο (sic) 13 ἐξύφανας· κατεσκεύασας **543** Cyr. (vgAS) εξω 6/21, Hsch. ε 3987 **544** Cyr. (AP) εξω 39 ἐ.· ἐξέπεσεν, ἐξῆλθεν, Cyr. (vg) εξω 4 ἐ.· ἐξέβαλεν, ἐξέρριψεν, Cyr. (AS) εξω 20 ἐ.· ἐξέβαλεν **545** Cyr. (v) εξω 12 ἐ.· κίναιδος … ἀπολλύμενος, Cyr. (AS) εξω 36, Hsch. ε 3996 ἐ.· κίναιδος, Cyr. (g) εξω 14 ἐξώλεις· ἀπολλύμενοι, κίναιδοι … **546** Cyr. (gAS) εξω 2/εξο (sic) 51, Hsch. ε 4001 **547** Cyr. (g) εξω 8, Hsch. ε 4006 (+) **548** Cyr. (g) εξω 10 (+); Cyr. (AS) εξω 34, Hsch. ε 4009 ἔξωρον· … ἄκαιρον **549** Cyr. (AP) εξο (sic) 49, Hsch. ε 3954; Cyr. (S) εξο 57 ἐξοστρακίζεται· ἐξορίζεται, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον γράφοντες ἐξόριζον, Cyr. (v) εξο 9 ἐξοστρακισθῇ· ἐξορισθῇ, Cyr. (g) εξο 10 ἐξοστρακισθήσῃ· ἐξορισθήσῃ … **550** Cyr. (gAS) εξω 1/εξο (sic) 50 ἐ.· ἐπηρμένοι, ὑπερήφανοι **551** Cyr. (gSP) εο 3/15, sch. D A 119 (P. Oxy. 2405. 168) ἔ.· πρέπει … **552** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. ε 4029 (+) **553** Hsch. ε 7747 ἑᾧος· ὀρθρινός … **554** Cyr. (g) επα 46 (+); Hsch. ε 4071 ⟨ἐ.⟩· … ἐφολκὰ ἢ ἀπατητικά

---

538 hic AC post 542 B **540** hic B post 530 C **541** interpr. om. B (ἔγραψεν add. m. alt.) **544** ἔρριψεν Ph. Et. Gen.

K **555** ἐπαγωγή· πειρασμὸς ἢ ζημία ἢ αἰχμαλωσία, ἤτοι τὸ ὀπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν. (ABCD Su. ε 1921 Ph. ε 1312 Et. Gen. [ϱ])
K **556** ἐπαγωνιεῖται· φιλονεικήσει, προσκαρτερήσει. (ACD Su. ε 1924 Ph. ε 1313 Et. Gen.)
557 ἐπαγγελία· δίκη, ἀποδοκιμασία τοῦ βίου. (A^{mg}CD)
K **558** ἐπᾴδοντος· φαρμακοῦ, γόητος. (ABCD Su. ε 1925 Ph. ε 1315)
K **559** ἔπαθλον· νικητήριον. (ABC Su. ε 1928 Ph. ε 1317)
K **560** ἐπαιγίζων· σφοδρῶς πνέων. (ABD Su. ε 2006 Ph. ε 1318 Et. Gen.) Ba 226
K **561** ἐπαΐοι· αἰσθάνοιτο. (ABD Su. ε 1930 Ph. ε 1319)
K **562** ἔπαισεν· ἔτυψεν, ἔκρουσεν. (ABCD Su. ε 2015 Ph. ε 1322)
Hom **563** ἐπακτῆρες· κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας. (ABCD Su. ε 1931 Ph. ε 1328 Et. Gen.)
K **564** ἐπακτόν· ἐπαγόμενον, ξένον, σφοδρόν. (AD Su. ε 1932 Ph. ε 1329)
565 ἐπακτὸς ὄμβρος· σφοδρός. (AD Su. ε 1933 Ph. ε 1330)
K **566** ἐπαλεξήσων· βοηθήσων. (ACD Su. ε 1942 Ph. ε 1336)
K **567** ἐπαλείφων· γυμνάζων. (ABCD Su. ε 1943 Ph. ε 1337)
K **568** ἐπαλλάξαντες· ἐπιπλέξαντες. (ABCD Su. ε 1940 Ph. ε 1335)
K **569** ἐπάλληλον· ὅμοιον. (ABCD Su. ε 1945 Ph. ε 1338)

---

556 Phil. Jud. post. Cain. 13, Cyr. ACO 1.1.1.71.10 **560** B 148, al. **561** Democr. fr. 35, al. **563** P 135 +, al. **564** Eur. Pho. 343, al. **565** Pind. Pyth. 6.10 (inv. ord.) **566** Λ 428 **568** N 359, al.

---

555 Cyr. (g) επα 4; Cyr. (A) επα 104 ἐ.· πειρασμός, ζημία, αἰχμαλωσία, Cyr. (AS) επα 155 ἐπαγωγάς· αἰχμαλωσίας, Cyr. (v) επα 4 ἐ.· αἰχμαλωσία. ἤτοι τὸ ὀπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν, Cyr. (AS) επα 80 ἐ.· ἤτοι τὸ ὀπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν, Hsch. ε 4073 ἐ.· … πειρασμός. ἤτοι τὸ ὀπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον **556** Cyr. (vg) επα 52; Hsch. ε 4076 ἐ.· φιλονικήσει, Cyr. (AS) επα 105 ἐ.· φιλονεικεῖ **558** Cyr. (vg) επα 72; Cyr. (A) επα 152 ἐ.· φαρμακοῦ, γοητευτοῦ, Cyr. (S) επα 152, Hsch. ε 4077 ἐ.· φαρμακοῦ **559** Cyr. (vgASP) επα 49/100 **560** Cyr. (g) επα 22; sch. D B 148 λαβρὸς ἐπαιγίζων· σφοδρὸς πνέων; Ap. Soph. 70.20 ἐπαιγίζοντα· Ἀρίσταρχος τὸν σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον **561** Cyr. (gAS) επα 40/93, Hsch. ε 4096 (+) **562** Cyr. (vgAS) επα 71/150 ἔ.· ἔτυψεν … , Cyr. (g) επε (sic) 29 ἔπαισαν· ἔτυψαν, ἔκρουσαν; Hsch. ε 4102 ἔπαισας· ἔτυψας … **563** sch. D P 135; Cyr. (g) επα 36 ἐ.· κυνηγοί, ἐκ τοῦ ἐπάγεσθαι τοὺς κύνας, Hsch. ε 4118 ἐ.· κυνηγοί, οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες …, sim. Ap. Soph. 70.23 **564** Cyr. (g) επα 21 ἔ.· ἐπαγόμενον, ξένον, 23 ἐπακτῶς· σφοδρῶς; Cyr. (S) επα 89 ἐπακτῶν· ἐπαγομένων … **566** Cyr. (g) επα 24 ἐπαλεξησον· βοηθησον (aut. partic. neut. [*] aut imper. [Eudoc. mart. S. Cypr. 455] aut ex -ων· -ων corrupt.) **567** Hsch. ε 4128; Cyr. (v) επα 63 ἐπαλείφει· γυμνάζει, Cyr. (g) επα 64 ἐπαλείφειν· γυμνάζειν, Cyr. (AS) επα 113 ἐπαλείφοντας· γυμνάζοντας **568** Cyr. (g) επα 25 (ἐπαλλούξαντες codd.), Hsch. ε 4131 (+), sch. D N 359 (+), Ap. Soph. 70.26 (+); Cyr. (S) επα 121 ἐ.· ἐμπλήξαντες **569** Cyr. (vgA) επα 56/109; Hsch. ε 4133 ἐπαλλήλων· ὁμοίων

---

555 ἢ^2 om. B Su. Ph. (ἢ^1 et ἢ^2 om. Cyr.) **556** φιλονικήσει Et. Gen. (Hsch.) **558** ἐπᾶδον CD (interpr. φάρμακον, om. γόητος, C) **560** ἐπιπνέων Et. Gen. **568** ἐπιλέξαντες A (a. c.) B Su.

570 ἐπάλξεις· προμαχῶνες οἱ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων. (ABCD Su. ε 1946 Ph. ε 1339) K
571 ἐπαμῦναι· ἐπιβοηθῆσαι. (ABCD Su. ε 1950 Ph. ε 1342) K
572 ἐπάμυνον· βοήθησον. (AD Su. ε 1950 Ph. ε 1341) K
573 ἐπαναχθέντες· ἐπανακομισθέντες. (ABCD Su. ε 1957 Ph. ε 1349) K
574 ἐπανέχειν· ὑψοῦν. (ABCD Su. ε 1964 Ph. ε 1351) K
575 ἐπανέντας· ἀφέντας. (ABCD Su. ε 1960 Ph. ε 1352) K
576 ἐπανείρατο· ἐπειρᾶτο, εἵλατο. (ABCD Su. ε 1967 Ph. ε 1355) K
577 ἐπανῃρημένος· προῃρημένος, θέλων. (ABCD Su. ε 1968 Ph. ε 1356) K
578 ἐπανιτέον· ἐπανακτέον. (ABCD Su. ε 1970 Ph. ε 1358) K
579 ἐπαοιδός· φαρμακός, γόης. (ABCD Su. ε 1987 Ph. ε 1364) K
580 ἐπαπόρησις· ἀπορία. (ABCD Su. ε 1975 Ph. ε 1366) K
581 ἐπάρατοι· ἐπαγωγοί. (ABCD Su. ε 1978 Ph. ε 1369) K
582 ἐπάρατος· ἐπικατάρατος. (ABCD Su. ε 1978 Ph. ε 1367) K
583 ἐπαρήγειν· βοηθεῖν. (ABCD Su. ε 1979 Ph. ε 1368) K
584 ἐπαρτήσας· κρεμάσας. (ABCD Su. ε 1982 Ph. ε 1370) K
585 ἐπαρυστρίδες· ἀντληtίδες. (ABCD Su. ε 1984 Ph. ε 1376) K
586 ἐπάσαντο· ἐγεύσαντο. (ABCD Su. ε 1986 Ph. ε 1377 Et. Gen.) K
587 ἐπαυδῆσαι· ἐπειπεῖν. (ABCD Su. ε 1988 Ph. ε 1379) K
588 ἐπαυλίζονται· ἐπισκιάζονται. (ABCD Su. ε 1988 Ph. ε 1381) K

---

570 M 258 +, etc. **571** Σ 99, etc. **572** E 685 +, al. **575** Dem. 2. 30 **576** ∗; ἐπανήρατο Thuc. 8. 84. 2, al. **579** LXX Lev. 20. 27, al. **581** ∗ (sens.) **583** Ω 39, al. **584** Ael. fr. 35, Cyr. ACO 1. 1. 4. 42. 15 **585** LXX Zach. 4. 2, al. **586** A 464 codd., al. **587** ∗ **588** Dion. Hal. 2. 6. 2

---

570 Cyr. (vg) επα 51 ἐ.· οἱ τῶν τειχέων τε καὶ πύργων προμαχῶνες, Cyr. (AS) επα 102 ἐ.· προμαχῶνες, Cyr. (A) επα 153 ἐ.· προμαχῶνες αἱ τῶν τειχέων ἐμβολαί …, sch. D M 258, Hsch. ε 4144 ἐ.· οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν, sim. sch. Luc. 255. 3 **571** Cyr. (AP) επα 118; Cyr. (vgAS) επα 16/99, Hsch. ε 4161 ἐ.· βοηθῆσαι **572** Cyr. (g) επα 45 **573** Cyr. (g) επα 26; Cyr. (AS) επα 92, Hsch. ε 4180 ἐπαναχθέντα· ἐπανακομισθέντα **574** Cyr. (gAS) επα 27/103, Hsch. ε 4191 **575** Cyr. (g) επα 28; Cyr. (A) επα 171 ἐ.· ἐπαφέντας **576** Cyr. (g) επα 29 ἐ.· ἔπηρεν, εἵλατο **577** Cyr. (g) επα 30 **578** Cyr. (g) επα 38 (+) **579** Cyr. (g) επα 9; Cyr. (A) επα 159, Hsch. ε 4203 ἐπαοιδοί· φαρμακοί, γόητες **580** Cyr. (gAS) επα 43/94, Hsch. ε 4207 **581** Cyr. (g) επα 7 **582** Cyr. (vgSP) επα 17/190, Hsch. ε 4214; Cyr. (A) επα 90 ἐπάρατοι· ἐπικατάρατοι **583** Cyr. (v) επα 54; Cyr. (gAS) επα 55/106, Hsch. ε 4219 ἐπαρήγουσαν· βοηθοῦσαν **584** Cyr. (gAS) επα 31/96, Hsch. ε 4238 **585** Cyr. (gA) επα 50/101; Hsch. ε 4239 ἐ.· … ἢ ἀντλητῆρες **586** Cyr. (gAS) επα 19/170, Hsch. ε 4243, sch. D A 464 (P. Oxy. 3238 ii 51, P. Ant. 70. 2) **587** Cyr. (g) επε (sic) 33 **588** Cyr. (g) επα 59

---

570 τειχῶν B Su. Ph. **570, 571** ACD 571, 570 B **571** βοηθῆσαι B (cf. Cyr.) ἐπιβοήθησον C **575, 576** ACD 576, 575 B **575** -ες· -ες B **576** ἐπανήρατο recte Su. Ph. (Cyr.) | εἵλετο Su. Ph. **581, 582** ABD 582, 581 C **581** ἐπαράστου B ἐπάραστοι Ph. ἐπέραστοι Theodoridis | ἐπαγωγοῦ B **584** ἐπικρεμάσας Su.

κ **589** ἔπαυλις· μάνδρα βοῶν, καὶ προβάτων αὐλή. (ABCD Su. ε 1992 Ph. ε 1382 EM 353.57)
κ **590** ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ· ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς, ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ κλέμματι ἁλούς. (ABCD Su. ε 1997 Ph. ε 1384 sch. Plat. Leg. 942 a Et. Gen.)
591 ἐπαυχοῦσιν· μέγα φρονοῦσιν. (ACD Su. ε 1998 Ph. ε 1385)
κ **592** ἐπαφώμενον· ψηλαφώμενον. (ABCD Su. ε 2002 Ph. ε 1388)
593 ἐπαφρόδιτος· ἐπίχαρις, ἡδύς. (ABCD Su. ε 2003 Ph. ε 1386)
κ **594** ἐπέθεντο· ἐπανέστησαν. (ABCD Su. ε 2030 Ph. ε 1391) Ba 227
κ **595** ἐπέθρωσκον· ἐπεπήδων. (ABCD Su. ε 2033 Ph. ε 1392)
κ **596** ἐπέκεινα· παρεκεῖ. (ABCD Su. ε 2036 Ph. ε 1409)
κ **597** ἐπεί· ἐπειδή. (ABCD Su. ε 2113 Ph. ε 1393)
κ **598** ἐπείρα· αἰσχρῶς προσέβαλεν. (ABCD Su. ε 2132 Ph. ε 1400)
κ **599** ἐπεισάκτους· ἀλλοτρίους. (ABCD Su. ε 2136 Ph. ε 1402)
κ **600** ἐπεισκυκλεῖ· εἰσφέρει, ἐπισυνάπτει. (ABCD Su. ε 2142 Ph. ε 1403)
601 ἐπειδή· ἔστι μὲν σύνδεσμος παρασυναπτικός, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ οὗ, ὡς καὶ Θουκυδίδης πολλάκις (1.6.3+). ἐχρήσατο καὶ Ὅμηρος (A 235+) πρότερον. (ABCD Su. ε 2118 Ph. ε 1395)
κ **602** ἐπεισφοραῖς· καταδίκαις. (ABCD Su. ε 2147 Ph. ε 1404)
κ **603** ἐπεισφρήσας· ἐπεισελθών. (ABCD Su. ε 2148 Ph. ε 1405)
κ **604** ἐπεισφρήσω· ἐπεισενέγκω. (ABCD Su. ε 2148 Ph. ε 1406)
κ **605** ἐπεῖχεν· ἐπήρειδεν, ἐπέκειτο. (ABCD Su. ε 2152 Ph. ε 1408)
606 ἐπέκλυσεν· ἐκαθάρισεν. (ABCD Su. ε 2040 Ph. ε 1410)
κ **607** ἐπέκλωσεν· ἐπεκλήρωσεν, ἐμέρισεν. (ABCD Su. ε 2039 Ph. ε 1411)

---

589 LXX Ps. 68.26 +, al. **591** ∗ **592** Nonn. Dion. 47.252 **595** Hippol. in Gen. fr. 77 **597** A 235 +, etc. **602** ∗ **603** Cyr. ACO 1.1.4.47.30, al. **604** ∗ **605** Ψ 190 +, etc. **607** π 64, al.

---

589 Cyr. (vg) επα 70; Cyr. (P) επα 144, Hsch. ε 4260 ἐ.· μάνδρα βοῶν, Cyr. (AS) επα 144, Hsch. ε 4260 ἐ.· αὐλή **590** Cyr. (vg) επα 66 (+); Cyr. (AS) επα 129 ἐπ᾽ αὐ.· ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ κλέμματι εὑρεθείς … **592** Cyr. (vg) επα 65 ἐπαφώμενα· ψηλαφώμενα; Cyr. (gASP) επα 37/124, Hsch. ε 4280 ἐπαφώμενος· ψηλαφῶν **594** Cyr. (vg) επε 59 **595** Cyr. (vgAS) επε 4/85, Hsch. ε 4310 **596** Cyr. (vgAS) επε 12/89 (+), Hsch. ε 4369 **597** Cyr. (gAS) επε 31/135, Hsch. ε 4312 **598** Cyr. (g) επε 32 **599** Cyr. (g) επε 21; Cyr. (AS) επε 95, Hsch. ε 4354 ἐπεισάκτου· ἀλλοτρίου **600** Cyr. (vg) επι (sic) 172; Cyr. (S) επι (sic) 478 ἐπεισκυκλεῖν· εἰσφέρειν ἢ συνάπτειν, Cyr. (A) ib. ἐπεισκυκλεῖν· εἰσφέρειν **602** Cyr. (AS) επε 199/επι (sic) 279 **603** Cyr. (vgA) επε 3/82; Cyr. (S) επε 200 ἐπεισφρήσαντα· ἐπεισελθόντα **604** Cyr. (g) επε 5; Hsch. ε 4361 ἐπεισφρήσαντες· ἐπεισενέγκαντες **605** Cyr. (g) επε 36; Cyr. (A) επε 87, sch. D φ 186 ἐ.· ἐπέκειτο **607** Cyr. (gA) επε 56/139; Cyr. (AS) επε 120 ἐ.· ἐπεκλήρωσεν, ἐπεμοίρανεν

---

589 ἐπαύλεις· μάνδρας (nec plura) C ἐπαύλεις· μάνδραι βοῶν καὶ προβάτων αὐλαί EM **593** περιχαρής Ph. **598** προσέβαλλεν Su. Ph.^{z} (a.c.) **600** ἐπεισφέρει B **601** hic ACD post 596 B | ἐπεί B | συναπτικός B | καὶ Ὅμηρος πρότερον om. C **602** h.e. ἐπιφοραῖς (Theodoridis, cf. gl. 772) **606** ἐκαθέρισεν B Su. (AF)

608 ἐπεμήνατο· ἐπεμάνη. (ABCD Su. ε 2051 Ph. ε 1417) K
609 ἐπέμυξεν· ἐξεμυκτήρισεν, ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν. (ABCD Su. ε 2052 Ph. ε 1418) K
610 ἐπεπολεῖτο· ἐπεπορευέτο. (ABC Su. ε 2064 Ph. ε 1425) K
611 ἐπέπυστο· ἤκουσεν. (ABC Su. ε 2066 Ph. ε 1428) K
612 ἐπέραστος· ἐράσμιος. (ABCD Su. ε 2068 Ph. ε 1429) K
613 ἐπερηρεισμένα· ἐποικοδομηθέντα. (ABCD Ph. ε 1432) K
614 ἐπερρώσαντο· ἐπεσείσθησαν. (ABCD Su. ε 2073 Ph. ε 1433 Et. Gen.) K
615 ἐπέσβη· ἐπεισῆλθεν. (ABCD Su. ε 2078 Ph. ε 1434) K
616 ἐπεσβόλον· λοίδορον, φλύαρον. (ABCD Su. ε 2079 Ph. ε 1437) K
617 ἐπέσκηψεν· ἐπέπληξεν. (ABCD Su. ε 2084 Ph. ε 1438) K
618 ἔπεστί μοι· βούλομαι, θέλω, δύναμαι, ἢ ἐπίκειταί μοι. (ABCD Su. ε 2089 Ph. ε 1441) K
619 ἔπεται· ἀκολουθεῖ. (ABCD Su. ε 2091 Ph. ε 1444) K
Ba 228 **620** ἐπέτειον· ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους. ἔπετος γὰρ δεῖ λέγειν ¦ τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν οὐχὶ διὰ τοῦ ϖ ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς Πίνδαρος (fr. 300) καὶ Δημοσθένης (23. 92). (ABCD Su. ε 2092 Ph. ε 1447 Et. Gen. [ϱ]) K
621 ἐπετοξάζοντο· ἐτόξευον. (ABCD Su. ε 2097 Ph. ε 1448) K
622 ἐπευκτή· ἐπιθυμητή, εὐχῆς ἀξία. (ACD Su. ε 2098 Ph. ε 1450) K
623 ἐπευφήμησαν· μετ᾽ εὐφημίας συγκατέθεντο, ἐπῄνεσαν. (ABCD Su. ε 2100 Ph. ε 1451) K
624 ἐπευωνίζων· κερδαίνων. (ABCD Su. ε 2099 Ph. ε 1452) K
625 ἐπέφραδεν· ἐδήλωσεν, διεσάφησεν. (ABCD Su. ε 2105 Ph. ε 1454) K

---

608 Z 160, al. **609** ∗; ἐπέμυξαν Δ 20 + **610** ∗; ἐπεπωλεῖτο Δ 231 +, al. **611** N 674, al. **613** Orig. in ev. Matt. 13. 2. 189 **614** A 529, al. **615** ∗ **616** B 275, al. **617** Aesch. Eum. 482, Plut. Thes. 15. 1 v.l. (sens.) **618** LXX 4 Macc. 1. 10, al. **619** ζ 276, etc. **621** Γ 79, al. **622** LXX Jer. 20. 14 +, al. **623** A 22 +, al. **625** Λ 795 +, al.

---

608 Cyr. (g) επε 38, Hsch. ε 4398 **609** Cyr. (g) επε 39; Cyr. (S) επε 205, Hsch. ε 4401 ἐπέμυξαν· ἐξεμυκτήρισαν, Cyr. (AS) επε 130 ἐπέμυξαν· ἐπεμύχθησαν, ἐπεξεῖσαν ἦχον διὰ ῥινῶν **610** Cyr. (vgn) επε 18/ap. Latte, Hsch. ε 4427, Ap. Soph. 71. 12 **611** Cyr. (g) επε 40 **612** Cyr. (vgAS) επε 13/92, Hsch. ε 4429 (+) **613** Cyr. (gASP) επε 41/91, Hsch. ε 4433 **614** Cyr. (g) 43, Hsch. ε 4442, sch. D A 529 **615** Cyr. (gA) επε 42/174 **616** Cyr. (g) επε 22; Cyr. (S) επε 216 ἐ.· λοίδορον …, Cyr. (A) επε 181, Hsch. ε 4450, Ap. Soph. 71. 18 ἐπεσβόλος· (…) λοίδορος (…) **617** Cyr. (g) επε 23 ἐπέσκηπτεν· ἐπέπληττεν **618** Cyr. (g) επε 44 **619** Cyr. (vgASP) επε 11/88, Hsch. ε 4472, sch. D ζ 276 **620** Cyr. (vg) επε 15; Cyr. (AS) επε 93, Hsch. ε 4475 (ad ἔτους) **621** Cyr. (gAS) επε 24/109, Hsch. ε 4482 (+) **622** Cyr. (vg) επε 64; Cyr. (AS) επε 152, Hsch. ε 4494 ἐ.· ἐπιθυμητή **623** Cyr. (g) επε 25 ἐ.· μετ᾽ εὐφημίας συγκατέθεντο **624** Cyr. (g) επε 26 ἐπευώνιζον· ἐκέρδαινον **625** Cyr. (g) επε 50, Hsch. ε 4508 (+)

---

608 ἐμάνη ACD (Hsch.) **610** ἐπεπωλεῖτο Cyr. (n) Ap. Soph. (Hom.) | interpr. ἐπήρχετο B **613** ἐποικοδομημένα ACD **615** ἐπέβη BC **620, 621** ACD 621, 620 B **620** ἔπετος] ἔτος B | οὐχὶ ἐφετός, διὰ τοῦ π, οὐ διὰ τοῦ ϖ Cyr. | ὥς φησι BC Su. Ph. **621** ἐπετόξευον ACD **625** διεσάφησεν om. B

K **626** ἐπέφραδον· εἶπον. (ABCD Su. ε 2105 Ph. ε 1454 Et. Gen.)
K **627** ἐπεφύοντο· ἐπήρχοντο. (ABCD Su. ε 2109 Ph. ε 1455)
K **628** ἐπεφράσατο· ἐθεώρησεν. (ABCD Su. ε 2106 Ph. ε 1456)
K **629** ἐπεφώρατο γάρ· ἐφανεροῦτο, εὑρίσκετο, ἠλέγχετο. (ABCD Su. ε 2104 Ph. ε 1457)
K **630** ἔπεχε· ἐπίκεισο, ἐπίμενε, φύλασσε. (ABCD Su. ε 2110 Ph. ε 1458)
631 ἐπεχώρησεν· συνεχώρησεν. οὕτως Ἀρριανός (Parth./Succ. fr. 15). καὶ ἐπεχωρήθη· συνεχωρήθη, καὶ τὰ ὅμοια. (ABCD Su. ε 2111 Ph. ε 1459)
K+Hom **632** ἐπήβολος· ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής. (ABCD Su. ε 2154 Ph. ε 1460 Et. Gen.)
K **633** ἐπήγετο· ἐπεφέρετο. (ABCD Su. ε 2159 Ph. ε 1462)
K **634** ἐπῆεσαν· παρήρχοντο. (ABCD Su. ε 2163 Ph. ε 1464)
K **635** ἔπηλυν· ξένον, ἔποικον. (ABCD Su. ε 2174 Ph. ε 1465)
K **636** ἐπήλυτος· πάροικος, ἔποικος. (ABCD Su. ε 2177 Ph. ε 1470)
637 ἐπημοιβοί· ἐπηλλαγμένοι, ὥστε τὸν μὲν ἔνθεν, τὸν δὲ ἔνθεν ἐφέλκεσθαι. (ABCD Su. ε 2182 Ph. ε 1471)
K **638** ἐπηρᾶτο· ἐπηύχετο. (ABCD Su. ε 2198 Ph. ε 1476)
K **639** ἐπήρατον· ἐπέραστον, ποθεινόν. (ABCD Su. ε 2199 Ph. ε 1478)
640 ἐπηρεφεῖς· ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι, κατωφερεῖς. (ABCD Su. ε 2205 Ph. ε 1480)
K **641** ἐπήρκεσεν· ἐβοήθησεν. (ABCD Su. ε 2207 Ph. ε 1481)

---

626 κ 127, al. **628** E 665 +, al. **629** ∗; γάρ om., Luc. 42.25, Dio Cass. 54.15.4 **631** | ∗ **632** β 319, al. **634** λ 233 v.l., al. **637** M 456 +, al. **639** Σ 512 +, al. **640** ∗; ἐπηρεφέες M 54 +, al.

---

626 Cyr. (AS) επε 105, Hsch. ε 4509 (+), sch. D K 127; Cyr. (g) επε 50 ἐπέφραδεν· … εἶπεν … **627** Cyr. (vgAS) επε 28/90, Hsch. ε 4511 **628** Cyr. (g) επε 45 **629** Cyr. (g) επε 47 **630** Cyr. (g) επε 58 ἔ.· ἐπίκεισο, ἐπίμενε, φυλάσσου, Cyr. (v) επε 58 ἔ.· ἐπίμενε, φυλάσσου, Cyr. (ASP) επε 94 ἔ.· ἐπίκεισο, Cyr. (AS) επε 153 ἔ.· ἐπίμενε, Hsch. ε 4512 ἔ.· ἐπίκεισο … ἐπίμενε **632** Cyr. (g) επη 16 ἐ.· ἐπιτευκτικός … , Hsch. ε 4527 ἐπηβόλους· ἐπιτευκτικούς …; sch. D β 319 ἐ.· ἐπιτυχής … **633** Cyr. (vgAS) επη 3/23, Hsch. ε 4532 **634** Cyr. (gA) επη 7/27, Hsch. ε 4537 ἐ.· ἐπήρχοντο **635** Cyr. (g) επη 2 ἔπηλυς· … ξένος, ἔποικος, Cyr. (AS) επη 32, Hsch. ε 4555 ἔπηλυς· (…) ξένος (…) **636** Cyr. (g) επη 8 (+); Cyr. (vAS) επη 8/30 ἐ.· πάροικος (+), Hsch. ε 4559 ἐ.· ἔποικος, Cyr. (S) επη 54 ἐ.· ἔνοικος **638** Cyr. (g) επη 14 **639** Cyr. (g) επη 4, Hsch. ε 4577, sch. D Σ 512 ἐ.· ἐπέραστον (…), Cyr. (vgAS) επι (sic) 23/επη 13/40 ἐπηράτου· ἐπεράστου, Ap. Soph. 71.29 ἐπήρατος· ἐπέραστος, Cyr. (A) επη 42 ἐ.· ποθεινότατον **641** Cyr. (g) επη 15, Hsch. ε 4589, Ap. Soph. 71.31; sch. D B 873 ἐ.· ἄλλοτε μὲν ἐβοήθησεν, νῦν δὲ …

---

628 ἐπεφωράσατο vel ἐπεφων- Cyr. **629, 630** ACD 630, 629 B **629** γὰρ om. Ph. (Cyr.) | εὑρίσκετο om. Ph. **630** ἐπίμενε· φύλασσε nov. gl. in D **631** ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν Su. | ἐπεχωρήθη οἷον συνεχωρήθη AD | καὶ τὰ ὅμοια om. BC **632, 633** ACD 633, 632 B **633** ἐπείγετο BC **636** ἔποικος om. BC **637, 638** ACD 638, 637 B **639** le. om. C **640** κατωφερεῖς om. C

642 ἐπηρτημένην· ἐπικειμένην. (ABCD Su. ε 2210 Ph. ε 1482) K
643 ἐπησθέντες· ἐπιχαρέντες. (ABCD Su. ε 2212 Ph. ε 1483) K
644 ἐπίασιν· ἐπέρχονται. (ABCD Su. ε 2222) K
645 ἐπιβάθρα· ἐπίβασις. (ABCD Su. ε 2224 Ph. ε 1492) K
646 ἐπιβάθρας· ἐπιβάσεως. (ABCD Su. ε 2225 Ph. ε 1493) K
647 ἐπιβολή· ἔννοια καὶ ἐπιχείρησις. (ABCD Su. ε 2238 Ph. ε 1498) K
648 ἐπιβρίθων· ἐπιβαρῶν. (ABCD Su. ε 2250 Ph. ε 1499) K
649 ἐπιβρίσει· ἐπιβαρήσει. (ABCD Su. ε 2250 Ph. ε 1500) K
650 ἐπιγάννυται· ἐπιχαίρει. (ABCD Su. ε 2259 Ph. ε 1503) K
651 ἐπιγουνίδα· τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. (ABCD Su. ε 2269 Ph. ε 1505 Et. Gen.) K
Ba 229 **652** ἐπιγράψας· ἐπιξέσας. (ABCD Su. ε 2274 Ph. ε 1514)
653 ἐπιδαψιλευόμενος· ⟨ ⟩. (AB Su. ε 2280 Ph. ε 1516)
654 ἐπιδεᾶ· ἐνδεᾶ, ἐλλιπῆ. (ABCD Su. ε 2284 Ph. ε 1517) K
655 ἐπιδήμιος· ἐμφύλιος, κοινός, δημόσιος. (BCD Su. ε 2293 Ph. ε 1525) K?+
656 ἐπιδικάζεται· ἀντιποιεῖται. (ABCD Su. ε 2299 Ph. ε 1527) K
657 ἐπιδίφρια· τὰ τῷ ἁρματείῳ δίφρῳ ἐπιτιθέμενα. (ABCD Su. ε 2302 Ph. ε 1533) K
658 ἐπιδορατίς· ὁ σίδηρος, τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω. (ABCD Su. ε 2304 Ph. ε 1535) K
659 ἐπίδοξος· ἔνδοξος. ἢ προσδόκιμος, ὡς τὸ ʿἐπίδοξος γὰρ ἦν αὐταρχῆσαι.ʾ (ABCD Su. ε 2306 Ph. ε 1534 (sch. Plat. Theaet. 143 d))

---

643 ∗ **645** Arr. Anab. 4.27.1 **646** Ael. Nat. Anim. 12.15, al. **648** LXX Job 29.4, al. **649** ∗; ἐπιβρίση E 91+, al. **650** ∗; ἐπιγάνυται Did. Caec. in Ps. fr. 477 **651** ϱ 225 +, al. **652** H 187 + **655** α 233, al. **656** Lys. fr. 32, al. **657** ο 51+ **658** ∗; cas. obl. Polyb., Plut., Diod. Sic.

---

642 Cyr. (gASP) επη 17/20/59, Hsch. ε 4592 (+); Cyr. (v) επη 1 ἐπηρτημένος· ἐπικείμενος **643** Cyr. (AS) επη 24, Hsch. ε 4596 ἐ.· χαρέντες **644** Cyr. (g) επι 59 **645** Cyr. (g) επι 5, Hsch. ε 4620 **646** Cyr. (gAS) επι 6/267 **647** Cyr. (g) επι 62 **648** Cyr. (vgA) επι 39/255/399, Hsch. ε 4659 **649** Cyr. (gA) επι 73/342, Hsch. ε 4658 (+); sch. D E 91 ἐπιβρίσῃ· ἐπιβαρήσει … **650** Cyr. (gA) επι 56/252; Cyr. (AS) επι 282, Hsch. ε 4669 ἐπιγάννυσθαι· χαίρειν **651** Cyr. (g) επι 198; Ap. Soph. 72.25 ἐ.· τὸ σεσαρκωμένον μέρος τοῦ μηροῦ πρὸ τοῦ γόνατος … **654** Cyr. (vgAS) επι 91/284, Hsch. ε 4701 **655** Cyr. (g) επι 74 ἐ.· ἐμφύλιος; Cyr. (AS) επι 350 ἐπιδήμιον· ἐμφύλιον, Hsch. ε 4723 ἐπιδήμιον· κοινόν, δημόσιον, ἢ ἐμφύλιον, sch. D I 64 ἐπιδημίου· τοῦ ἐμφυλίου, κοινοῦ καὶ δημοσίου … (PSI s.n. r 12 ἐπιδημίου· ἐμφυλίου) **656** Cyr. (vgAS) επι 137/370, Hsch. ε 4727 **657** Cyr. (g) επι 77; Hsch. ε 4730 ἐ.· τὰ ἐπὶ τῷ ἁρματείῳ δίφρῳ **658** Cyr. (AS) επι 379, Hsch. ε 4737; Cyr. (vg) επι 139 ἐ.· ὁ σίδηρος, τοῦ ἀκοντίου τοῦ ἄνω μέρους **659** Hsch. ε 4736, sch. Aeschin. 3.165 (377) ἐ.· (ἀντὶ τοῦ) προσδόκιμος

---

643 -ος· -ος B | ἐπησθ- ABC **652** interpr. eras. in A ἐπιξέσας· ἐπιγράψας C **653** interpr. πολυτελῶς διαπραττόμενος Su. ἀφθόνως παρέχων, δαψιλῶς Ph. **656** hic AC post 654 B post 659 D **657** ἅρματι B | διαφόρως ACD **658, 659** ACD 659, 658 B **658** τὸ ἄνω om. D ὁ ἄνω Cyr. (S) τοῦ ἄνω Ph.^{z} (Drachmann) | ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου, τὸ ἄνω μέρος ex Cyr. Latte

K+ **660** ἐπίδοσιν· αὔξησιν, προκοπήν, προσθήκην. (ABCD Su. ε 2307 Ph. ε 1536)
K **661** ἐπίδοσις· αὔξησις, προσθήκη. (ACD Su. ε 2308)
K **662** ἐπίδρομον· ἐπιδρομὴν παρέχον, εὐάλωτον. (ABCD Su. ε 2309 Ph. ε 1540)
K **663** ἐπιέναι· ἐπελθεῖν. (ABCD Su. ε 2311 Ph. ε 1541)
K **664** ἐπιεικές· πρέπον, καθῆκον, προσῆκον. (ABCD Su. ε 2312 Ph. ε 1542 Et. Gen.)
665 ἐπιεικῶς· τὸ ἐπίρρημα τοῦτο σημαίνει τὸ πάνυ. σημαίνει καὶ παραδόξως καὶ παρ᾽ ἐλπίδα, καὶ τὸ μετὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως ἤτοι συμμέτρως. (ABCD Su. ε 2315 Ph. ε 1543 (sch. Plat. Rep. 431 e) Et. Gen. (Ph. Amph. 21. 60))
666 ἐπιθάνατος· προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν. (BCD Su. ε 2320 Ph. ε 1548)
K **667** ἐπιθειάσας· ἐπιθαυμάσας, τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος, θεοφορούμενος. (ABCD Su. ε 2329 Ph. ε 1553 Et. Gen. lex. Αἷμ. ε 15)
K **668** ἐπιθεῖναι· ἐπικλεῖσαι. (ABD Su. ε 2332 Ph. ε 1554)
K **669** ἐπὶ θήρᾳ· ἐπὶ ἀπάτῃ. (ABCD Su. ε 2335 Ph. ε 1557)
K **670** ἐπιθιγγάνει· ἐφάπτεται. (ABCD Su. ε 2337 Ph. ε 1558)
K| **671** ἐπιθρώσκων· ἐφαλλόμενος. | πηδῶν. (ABCD Su. ε 2339 Ph. ε 1559 | Σ^{b}: B)
672 ἐπιθύνων· ἐπανορθούμενος. (ABCD Su. ε 2344 Ph. ε 1561)
K **673** ἐπὶ καιροῦ· εὐκαίρως, ἁρμοδίως. (ABCD Su. ε 2359 Ph. ε 1564)
K **674** ἐπικαιρότατος· ἐπιτήδειος. (ABCD Su. ε 2358 Ph. ε 1565)
K **675** ἐπικαρπίας· κέρδη. (ABCD Su. ε 2354 Ph. ε 1566)

---

662 Z 434, al. **664** A 547 +, etc. **666** Dem. 50. 60, al. **668** E 751 +, etc. **669** Eur. Ba. 1190 **670** ∗; ἐπιθιγγάνειν Plut. Tib. Gracch. 19. 3, al. **671** Δ 177 +, al. **672** Opp. Cyn. 1. 281

---

660 Cyr. (gA) επι 141/256 ἐ.· αὔξησιν, προκοπήν **661** Cyr. (S) επι 520, Hsch. ε 4740 ἐ.· αὔξησις **662** Cyr. (g) επι 78 **663** Cyr. (vgASP) επι 37/249, Hsch. ε 4762 **664** Cyr. (vgAS) επι 94/286, Hsch. ε 4753 ἐ.· καθῆκον, πρέπον, προσῆκον, sch. D A 547 ἐ.· πρέπον, Ap. Soph. 73. 4 ἐ.· … προσῆκον **666** Hsch. ε 4791 ἐ.· προσδοκώμενος ἀποθανεῖν **667** Cyr. (vg) επι 160 ἐ.· ἐπιθαυμάσας, τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος, θεοφορηθείς, Cyr. (AS) επι 491 ἐ.· τὸ θεῖον δεξάμενος, θεοφορηθείς **668** Cyr. (g) επι 87; Hsch. ε 4799 ἐ.· κλεῖσαι **669** Cyr. (g) επι 75 **670** Cyr. (vgASP) επι 164/275, Hsch. ε 4806 **671** Cyr. (g) επι 79 ἐ.· ἐφαλλόμενος, sch. D Δ 177 ἐ.· ἐφαλλόμενος, ἐπιπηδῶν, Hsch. ε 4814 ἐπιθρώσκει· ἐφάλλεται, ἐπιπηδᾷ **673** Cyr. (vg) επι 101 **674** Cyr. (g) επι 107 **675** Cyr. (g) επι 80

---

660 nomin. quater B (ex gl. seq. contam.) | προσθήκη om. C **662** παρέχοντα B **664** καθῆκον, προσῆκον om. BC Et. Gen. **665** fin. add. καὶ τὸ ἱκανῶς Su. Ph. Et. Gen. **666-668** B 667, 668 A 667, 666 C 667, 668, 666 D **673, 674** ACD 674, 673 B

676 ἐπικάρσιον· πλάγιον. (ABCD Su. ε 2355 Ph. ε 1567) ?ApS
677 ἐπικερτομοῦσιν· χλευάζουσιν. (ABCD Su. ε 2364 Ph. ε 1573) K
Ba 230 **678** ἐπικεύσω· ἐπικρύψω. (ABCD Su. ε 2365 Ph. ε 1574) K
679 ἐπὶ κεφαλήν· ταχέως. (ABCD Ph. ε 1575) K
680 ἐπικήδειον· ἐπιθανάτιον. (ABCD Su. ε 2372 Ph. ε 1577) K
681 ἐπίκηρα· ἐπιθανάτια. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. (ABCD Su. ε 2373 Ph. ε 1578 Et. Gen.) K
682 ἐπικηρυκεύεται· διὰ κήρυκός τινος συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται. (ABCD Su. ε 2375 Ph. ε 1580 Et. Gen.) K
683 ἐπικηρυκεία· φιλία ἡ ἐκ τῶν πολεμίων. (ABCD Su. ε 2377 Ph. ε 1582 Et. Gen.) K
684 ἐπικίδναται· ἐπισκορπίζεται. (ABCD Su. ε 2378 Ph. ε 1583) K
685 ἐπίκλημα· ἔγκλημα. (AB Su. ε 2382 Ph. ε 1584) K
686 ἐπίκλην· ἐπωνυμίᾳ. (ABCD Su. ε 2383 Ph. ε 1585) K
687 ἐπίκλησιν· ἐπωνυμίαν. (ABD Su. ε 2386 Ph. ε 1586) K
688 ἐπίκληρος· ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καταλειφθεῖσα καὶ μηδέπω ἐκδοθεῖσα. (Σ^{b}: B)
689 ἐπίκλοπος· ἀπατεών. (ACD Su. ε 2393 Ph. ε 1588 Et. Gen.) K
690 ἐπικνίζεται· δάκνεται. (ACD Su. ε 2398 Ph. ε 1591) K
691 ἐπὶ κόρρης· ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρην γὰρ καὶ κόρσην τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἁπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου. (ABCD Su. ε 2400 Ph. ε 1594 sch. Plat. Gorg. 508 d Et. Gen.) K+Att
692 ἐπικουρῆσαι· βοηθῆσαι. (ABCD Su. ε 2402 Ph. ε 1598) K

---

676 Opp. Cyn. 1.215 +, al. **677** Theodoret. Qu. in Oct. p. 252.2 + **678** E 816 +, al. **679** Dem. 42.12 **680** Eur. Tro. 514, al. **683** ∗; cas. obl. Dem., Dio Cass., al. **684** B 850 +, al. **685** Eur. Or. 570, al. **687** H 138 +, al. **689** X 281 +, al. **690** ∗ **692** Eur. Rhes. 937, al.

---

676 Ap. Soph. 73.22 ἐπικάρσια· πλάγια **677** Cyr. (g) επι 166 **678** Cyr. (g) επι 108, Ap. Soph. 73.24 (+); Cyr. (AS) επι 305, Hsch. ε 4844 ἐ.· κρύψω, sch. D K 115 ἐ.· ἀποκρύψω, sch. D E 816 ἐ.· ἐπικρύψομαι **679** Hsch. ε 4845; Cyr. (g) επι 109 ἐπὶ κεφαλῆς· ταχέως **680** Cyr. (vgAS) επι 100/315, Hsch. ε 4848 **681** Cyr. (vg) επι 90; Cyr. (A) επι 297, Hsch. ε 4849 ἐ.· (…) ἐπιθανάτια **682** Cyr. (vgAS) επι 103/320 **683** Cyr. (g) επι 116 **684** Cyr. (g) επι 81; Hsch. ε 4854 ἐ.· σκορπίζεται **685** Cyr. (gAS) επι 110/251, Hsch. ε 4864 **686** Cyr. (gAS) επι 111/250, Hsch. ε 4863 **687** Cyr. (AP) επι 366, sch. D ε 273; Cyr. (g) επι 10 ἐπίκλησις· ἐπωνυμία **689** Cyr. (gS) επι 112/538, sch. D X 281 (+) **690** Cyr. (g) επι 113 ἐ.· ἐπιδάκνεται **691** Cyr. (v) επι 134, Hsch. ε 4880 (ad γνάθου); Cyr. (gAS) επι 134/321 (ad γνάθου; + παίεσθαι); Ael. D. ε 55 **692** Cyr. (A) επι 253, Hsch. ε 4887 ἐπικουρήσοντας· βοηθήσοντας

---

682 τινος om. Cyr. | ἢ πρεσβείας om. ACD **683** ἡ om. Cyr. **684** ἐπισκορπίζει B **686** ἐπωνυμίαν C Su. (Cyr. (AS), Hsch.) **691** le. ἐπὶ κόρρης τύπτοντες Et. Gen. | τὴν κεφαλὴν ὅλην C ὅλην τὴν κεφ. Su. ὅλην κεφ. sch. Plat. | λέγουσι^{1}] ἔλεγον Et. Gen. | τινὲς – fin. om. C | λέγουσι^{2}] φασι sch. Plat. | ἐκλαμβάνειν Et. Gen. λαμβανόμενον Erbse

K **693** ἐπίκουρος· βοηθός. (ABCD Su. ε 2407 Ph. ε 1599)
K **694** ἐπικρίνει· δοκιμάζει. (ABCD Su. ε 2421 Ph. ε 1604)
K **695** ἐπικυδέστερος· ἐπικρατέστερος, νικητικός, ἐνδοξότερος. (ABCD Su. ε 2425 Ph. ε 1605)
K **696** ἐπικυκλῆσαι· ἐπεισαγαγεῖν. (ABCD Su. ε 2427 Ph. ε 1607)
697 ἐπικύδιον· ἐπιτάφιον. (ABCD Su. ε 2372)
K **698** ἐπικωμάσαι· ὀρχεῖσθαι, ἢ λαλῆσαι αἰσχρά. (ABCD Su. ε 2408 Ph. ε 1609)
K **699** ἐπίκωμος· ὑβριστής, συγχαίρων. (ABCD Su. ε 2409 Ph. ε 1610)
K **700** ἐπιλαχόντα· τυχόντα. (ABCD Su. ε 2434 Ph. ε 1615)
K **701** ἐπίληπτος· ἐπιλήψιμος, καὶ μέμψεως ἄξιος. (ABCD Su. ε 2443 Ph. ε 1618)
K **702** ἐπιλίγδην· συμψαῦσαι καὶ ἀφάψασθαι μόνον. (ACD Su. ε 2446 Ph. ε 1620)
K **703** ἐπιλυγάζονται· σκιάζονται. (ABCD)
K **704** ἐπιλυομένου· συγχωροῦντος. (ABCD Su. ε 2451 Ph. ε 1626)
K **705** ἐπίλυτος· ⟨ ⟩. (A)
K **706** ἐπίμαργος· μεμηνώς. (ABCD Su. ε 2456 Ph. ε 1632)
Hom **707** ἐπιμίξ· ἐπιμεμιγμένως. (ABCD Su. ε 2479 Ph. ε 1640) Ba 231
K **708** ἐπινάστειος· μέτοικος, ξένος, φυγάς. (ABCD Su. ε 2482 Ph. ε 1642)
K **709** ἐπίνειον· παραθαλάσσιον χωρίον ἢ προσορμητήριον. (ABCD Su. ε 2488 Ph. ε 1645)

---

693 Γ 188 +, al. **694** Phil. Jud. de virt. 32, al. **695** Phil. Jud. de Abr. 30.2, al. **696** ∗ **697** ∗; ἐπικήδιον Diod. Sic. 17.115.4 **698** Plut. Mor. 455B, al. | Theodoret. Hist. Eccl. p. 55.23 **699** Plut. Mor. 148B, al. **700** Phil. Jud. de opif. mund. 84 +, al. **702** P 599, al. **703** ∗; ἐπηλυγάζωνται Thuc. 6.36.2 **704** Phil. Jud. qu. in Gen. 2 fr. 13 a **705** ∗ **706** ∗ **707** Λ 525 +, al. **708** ∗; ἐπινάστιοι Ap. Rh. 1.795

---

693 Cyr. (vgA) επι 33/243, Hsch. ε 4885; Cyr. (A) επι 273 ἐπίκουρον· βοηθόν **694** Cyr. (g) επι 69 **695** Cyr. (vg) επι 102 (+); Cyr. (AS) επι 318, Hsch. ε 4910 ἐ.· ἐπικρατέστερος, ἐνδοξότερος **696** Cyr. (g) επι 117 **698** Cyr. (vg) επι 178 **699** Cyr. (g) επι 119/203, Hsch. ε 4916 (+); Cyr. (vAS) επι 203/336 ἐ.· (…) ὑβριστής **700** Cyr. (g) επι 120 **701** Cyr. (g) επι 122 **702** Cyr. (g) επι 123; cf. Ap. Soph. 73.26 ἐ.· ὅσον ἐπιψαῦσαι **703** Cyr. (g) επι 124; Cyr. (AS) επη 31, Hsch. ε 4553, Σ′′ (Su. ε 2171, Ph. ε 1624, Et. Gen., sch. Plat. Lys. 207 b, sch. Luc. 25.51; Tim.) ἐ.· ἐπισκιάζονται … **704** Cyr. (g) επι 121 **705** cf. Cyr. (A) επι 749 ἐ.· ἐπερχόμενος ξένος, πάροικος **706** Cyr. (g) επι 125 **707** sch. D Ψ 242; Cyr. (gASP) επι 163/462, Hsch. ε 4981 ἐ.· ἀναμεμιγμένως **708** Cyr. (g) επι 126 **709** Cyr. (vg) επι 18; Cyr. (AP) 257 ἐ.· προσορμητήριον …

695-698 ACD 696, 695, 698, 697 B **695** νικητικός om. C | ἐνδοξότερος om. AD **696** ἐπεισκυκλῆσαι Kontos | ἐπεισάγειν AC **697** ἐπικήδιον B Su. | duo gl. ἐπικύδιον· ἐπίδοξον et ἐπικήδιον· ἐπιτάφιον C **698** λαλεῖσθαι B **702** τὸ συμψαῦσαι Cyr. **703** ἐπιλυγιάζονται A -ίζονται Cyr. (g) ἐπηλυγίζονται Cyr. (AS) Hsch. Σ′′ **707** ἐπιμεμιγμένος ACD **708** ἐπινάστιος Zonaras **709** ἐπίνιος vel ἐπίνηος Cyr. (vg) ἐπίνεον Cyr. (AP)

710 ἐπινεφρίδιον· τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς λίπος. (ABCD Su. ε 2486 Ph. ε 1647) Κ
711 ἐπὶ ξυροῦ· ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. (ABCD Su. ε 2498 Ph. ε 1651 Et. Gen.) Κ
712 ἐπιούσιος ἄρτος· ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων. (ABCD Su. ε 2501 Ph. ε 1654 EM 363. 32) Κ
713 ἐπίπληξις· ἐπιτίμησις. (ABCD Su. ε 2516 Ph. ε 1662) Κ
714 ἐπιπλώσας· ἐπιπλεύσας. (ABCD Su. ε 2519 Ph. ε 1663) Κ
715 ἐπιπολάζει· ἐπιπλέει. (ABCD Su. ε 2524 Ph. ε 1664) Κ
716 ἐπιπόλαια· τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα. (ABCD Su. ε 2526 Ph. ε 1665 (sch. Luc. 214. 13)) Κ
717 ἐπιπολῆς· τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον, ἄρριζον. (ABCD Su. ε 2530 Ph. ε 1666) Κ
718 ἐπιπροσθεῖ· ἐπισκιάζει, ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὑπερανέχει. (ABCD Su. ε 2536 Ph. ε 1669) Κ
719 ἐπίρρητον· αἰσχρόν, καταγνώσεως ἄξιον. (ABCD Su. ε 2548 Ph. ε 1679) Κ
720 ἐπίρροθος· βοηθός. (ABCD Su. ε 2550 Ph. ε 1680) Κ
721 ἐπίρρυτοι· ἐχθροί. (ABCD Su. ε 2555 Ph. ε 1682) Κ
722 ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο καὶ ὤκελλον τὰς νέας· κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐχὶ ἐπιστραφέντες καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων ναῦς. (ABCD Su. ε 2539 Ph. ε 1673 Et. Gen.)
723 ἐπιρρώσει· ἐνισχύσει. (ABCD Su. ε 2552 Ph. ε 1683) Κ
724 ἐπὶ σημείου· ἐπὶ ὕψους. (ABCD Su. ε 2563 Ph. ε 1687) Κ
725 ἐπισημήνασθαι· βεβαιῶσαι. (ABCD Su. ε 2564 Ph. ε 1688)

---

710 Φ 204, al. **711** ϰ 173, al. **712** Greg. Nyss. 9. 335. 23, al.; cf. NT Matt. 6. 11 + **714** Γ 47, al. **719** Ael. fr. 10, al. **720** Δ 390 +, al. **721** ∗ **722** Hdt. 8. 84. 1 **724** LXX Num. 21. 8 +, al. **725** LXX 2 Macc. 2. 6, al.

---

710 Cyr. (gS) επι 127/545, Hsch. ε 5001; sch. D Φ 204 ἐ.· τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπος **711** Cyr. (vg) επι 93; Cyr. (ASP) επι 285, Hsch. ε 5023 ἐπὶ ξ.· ἐπὶ κινδύνου **712** Cyr. (vgA) επι 161/454 ἐπιούσιον ἄρτον· τὸν τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζοντα **713** Cyr. (vg) επι 149; Cyr. (A) επι 419 ἐπιπλήξεις· ἐπιτιμήσεις **714** Cyr. (vgA) επι 171/470, sch. D Γ 47; Hsch. ε 5072 ἐ.· πλεύσας **715** Cyr. (vgAP) επι 42/261, Hsch. ε 5081 **716** Cyr. (g) επι 65 **717** Cyr. (g) επι 170; Cyr. (vASP) επι 170/469, Hsch. ε 5085 ἐ.· … τὸ (om. Hsch.) ἐπάνω ἐπιπλέον **718** Cyr. (vg) επι 194 **719** Cyr. (vg) επι 36 ἐπίρρητοι· αἰσχροί, καταγνώσεως ἄξιοι; Cyr. (AS) επι 248 ἐπίρρητοι· αἰσχροί …, Hsch. ε 5125 ἐ.· … αἰσχρόν **720** Cyr. (AS) επι 463, Hsch. ε 5132 (+), sch. D Δ 390 **721** Cyr. (g) επι 82 (+) **723** Cyr. (g) επι 83 **724** Cyr. (vgS) επι 156/429

---

710 ἐν Cyr. (S) | τῶν νεκρῶν Hsch. **711** ἐπικίνδυνον Drachmann **712** hic AB post 709 CD **716** φαινόμενα] φερόμενα sch. Luc. **720-726, 728-735** ACD (nisi 735 om. A) 722, 734, 733, 720, 721, 723–729, 731, 735, 732 B **721** ἐπίρρητοι Theodoridis **722** νῆας AD ναῦς Su. | καὶ οὐχὶ B (a. c.)

κ **726** ἔπεισί μοι· ἐπέρχεταί μοι. (ABCD Su. ε 2139 Ph. ε 1689)
727 ἐπισκηπτόμενος· ἐναπερειδόμενος, ἐνδεικνύμενος, κατὰ τὴν τελευτὴν ἐντελλόμενος, ἐναντιούμενος. (Σ′′′: B Ph. ε 1697 (Ph. Amph. 21. 63))
κ **728** ἐπισκήπτει· ἐπιτιμᾷ. (ABCD Su. ε 2577 Ph. ε 1696)
κ **729** ἐπισκήψω· σημειώσομαι, ἐπιστήσω τὸν νοῦν. (ABCD Su. ε 2579 Ph. ε 1699) Ba 232
κ **730** ἐπίσκοποι· ἐπόπται, κατάσκοποι. (ACD Su. ε 2585 Ph. ε 1702)
κ **731** ἐπισκύζονται· ὀργίζονται. (ABCD Su. ε 2590 Ph. ε 1704 Et. Gen.)
732 ἐπισκύνιον· τὸ ἐπικείμενον τοῖς ὀφρύσι δέρμα. (ABCD Su. ε 2591 Ph. ε 1705)
733 ἐπὶ πυγὴν τρέχειν· εἰς τοὐπίσω τρέχειν. (AB(C)D Su. ε 2542 Ph. ε 1675)
734 ἐπὶ πυγὴν καθίσαι· ταπεινῶσαι. (AB(C)D Su. ε 2541 Ph. ε 1676)
κ **735** ἐπισπέρχει· κατεπείγει. (BCD Su. ε 2597 Ph. ε 1708)
κ **736** ἐπίσσωτρα· οἱ κανθοί. (ABCD Su. ε 2593)
κ **737** ἐπιστασία· προστασία. (ABCD Su. ε 2607 Ph. ε 1717)
κ **738** ἐπίστασις· γνῶσις. (ABCD Su. ε 2608 Ph. ε 1718)
739 ἐπίσταθμοι· ἄρχοντές τινες. (ABCD Su. ε 2604 Ph. ε 1714 EM 353. 57)
κ **740** ἐπιστείβων· περιπατῶν. (ABCD Su. ε 2620 Ph. ε 1723)
κ **741** ἐπίστηθι· ἐπενέχθητι, ἐπικείσθητι. (ABCD Su. ε 2623 Ph. ε 1724)
742 ἐπιστομιεῖν· ἐμποδίσαι, κατασχεῖν. (ACD Su. ε 2634 Ph. ε 1730)
κ **743** ἐπιστρέφεται· φροντίδα ποιεῖ. (ABCD Su. ε 2640 Ph. ε 1731)
κ **744** ἐπιστροφάδην· μετ᾽ ἐπιστροφῆς, ἐφ᾽ ἑκάτερα τὰ μέρη στρεφόμενος. (ABCD Su. ε 2643 Ph. ε 1732 Et. Gen. [ϱ])

---

727 Plat. Leg. 871e **729** Luc. 19. 8 **730** X 255, etc. **731** ∗; ἐπισκύζωνται I 370 **732** P 136, al. **733** com. adesp. fr. *502 **734** com. adesp. fr. *501 **735** Aesch. Sept. 689, al. **736** E 725 **738** ∗ (sens.) **739** ∗ **741** LXX Jer. 26. 14, NT 2 Tim. 4. 2, eccl. **744** א 483 +, al.

---

726 Cyr. (gA) επι (sic) 183/264; Cyr. (AS) επι (sic) 439 ἔ.· ἐπέρχεται **728** Cyr. (g) επι 187, Hsch. ε 5179 (+); Cyr. (A) επι 269 ἐπισκήπτειν· ἐπιτιμᾶν **729** Cyr. (vg) επι 175; Cyr. (AS) επι 497 ἐ.· ἐπιστήσω **730** Cyr. (g) επι 185 (+); Cyr. (A) επι 292 ἐπίσκοπος· … ἐπόπτης, κατάσκοπος, Cyr. (S) επι 292 ἐπίσκοπος· … ἐπόπτης, sch. D K 38 ἐπίσκοπον· κατάσκοπον **731** Cyr. (g) επι 186, Hsch. ε 5189; sch. D I 370 ἐπισκύζωνται· ὀργίζωνται **735** Cyr. (g) επι 155 (+); Cyr. (S) επι 558 ἐπισπέρχων· … ἐπείγων **736** Cyr. (g) επι 167 **737** Cyr. (g) επι 168; Cyr. (AS) επι 224, Hsch. ε 5228 ἐπιστασίαν· προστασίαν … **738** Cyr. (gS) επι 184/437, Hsch. ε 5229 **740** Cyr. (g) επι 92 **741** Cyr. (g) επι 84 **743** Cyr. (g) επι 128; Hsch. ε 5262 ἐπιστρέφομαι· … φροντίδα ποιοῦμαι **744** Cyr. (g) επι 130; Cyr. (AS) επι 303 ἐ.· ἐπιστρεφόμενος, Hsch. ε 5261 ἐ.· ἐπιστρεφόμενος … ἢ μετὰ ἐπιστροφῆς, Ap. Soph. 74. 17 ἐ.· μετὰ ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος

---

732 ταῖς B Su. **736** ἐπίσωτρα BC **739** τινες] εἰσι EM **741** ἐπικείσθητι] ἐπιτέθητι Su. ἐπιμελήθητι Cyr. **744, 745** ACD 745, 744 B **744** ἐφ᾽ om. B | τὰ om. C

745 ἐπισύρεται· ἐφέλκεται. (ABCD Su. ε 2649 Ph. ε 1735) K
746 ἐπιστολή· ἐντολή, ἐπίσκηψις. (Σ′: B Su. ε 2632 Ph. ε 1729 sch. Plat. Epist. 337 e)
747 ἐπισύστητε· ἐπισυνάχθητε. (ABCD Su. ε 2650 Ph. ε 1736) K
748 ἐπισφαλές· βλαβερόν, ἐπικίνδυνον. (ABCD Su. ε 2651 Ph. ε 1737) K
749 ἐπισφυρίοις· τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις. (ABCD Su. ε 2652 Ph. ε 1738)
750 ἐπισχερώ· ἐφεξῆς. (ABCD Su. ε 2653 Ph. ε 1739 Et. Gen.) K
751 ἐπισύστασις· ἡ ἐπὶ β′ ἐπανόρθωσις. (Σ^{b}: B)
752 ἐπιτειχίζει· ἐποικοδομεῖ. (ABCD Su. ε 2677 Ph. ε 1745) K
753 ἐπιτειχισάντων· ἐπελθόντων. (ABCD Su. ε 2678 Ph. ε 1747)
754 ἐπιτέλλεται· ἐντέλλεται, παραγγέλλει. (ABCD Su. ε 2665 Ph. ε 1750)
755 ἐπιτετράφαται· ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. (ABCD Su. ε 2670 Ph. ε 1751 Et. Gen.) K
756 ἐπιτετυφωμένον· ἐπικεκαυμένον. (ABCD Su. ε 2672 Ph. ε 1752) K
757 ἐπιτήδειος· φίλος, εὔνους. (ABCD Su. ε 2687 Ph. ε 1754 Et. Gen.) K
758 ἐπίτευγμα· ἐπιτυχία. (ABCD Su. ε 2673 Ph. ε 1753) K
759 ἐπιτήδευσις· πρᾶξις, καὶ σπουδή, καὶ ἐργασία. (ABCD Su. ε 2683 Ph. ε 1755) K
Ba 233 **760** ἐπίτιμον· πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Λουκιανός (57.26)· ῾ἡ βουλὴ δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἀφίησι τῷ Μενεκράτει τὴν καταδίκην καὶ ἦδη ἐπίτιμός ἐστιν.᾽ (ABCD Su. ε 2701 Ph. ε 1762 Et. Gen. [ρ]) ⟨K⟩+
761 ἐπιτρίψαι· ἀπολέσαι. (ABCD Su. ε 2731 Ph. ε 1775)
762 ἐπίτριπτος· ⟨ ⟩. (AB Su. ε 2729 Ph. ε 1773)

---

747 LXX Jer. 20.10, eccl. **749** Γ 331 + **750** Λ 668 +, al. **754** Greg. Naz. c. 1.1.27.14 (sens.) **755** B 25 +, al. **756** ∗ **762** Gal. 6.372.13; cas. obl. Luc., al.

---

745 Cyr. (g) επι 129 **747** Cyr. (vg) επι 144; Cyr. (AS) επι 409, Hsch. ε 5269 ἐ.· συνάχθητε **748** Cyr. (g) επι 24; Hsch. ε 5271 ἐπισφαλής· βλαβερός, ἐπικίνδυνος, Cyr. (A) επι 260 ἐπισφαλῆ· βλαβερόν …, Cyr. (A) επι 281 ἐπισφαλοῦς· ἐπικινδύνου, Cyr. (A) επι 365 ἐπισφαλής· ἐπικίνδυνος, Cyr. (AS) επι 229 ἐπισφαλῶς· ἐπικινδύνως **750** Cyr. (gS) επι 49/565, Hsch. ε 5282, sch. D Λ 668, Ap. Soph. 75.21 **752** Cyr. (A) επι 249, Hsch. ε 5308 ἐπιτειχίζουσιν· ἐποικοδομοῦσιν **754** Hsch. ε 5310 ἐπιτέλλει· ἐντέλλει **755** Cyr. (g) επι 8, Hsch. ε 5322, sch. D B 25 (+), Ap. Soph. 75.28 **756** Cyr. (gAS) επι 50/486, Hsch. ε 5326 **757** Cyr. (g) επι 189; Hsch. ε 5333 ἐ.· ὁ φίλος **758** Cyr. (vgAS) επι 150/274, Hsch. ε 5327 **759** Cyr. (g) επι 152 **760** Hsch. ε 5341 ἐ.· πλούσιον

---

749 περιδεδεμένοις om. C **752** -ειν· -εῖν C **757** εὔνους om. Et. Gen. **760-762** hic B (761–762 una gl.) post 747 ACD (762 om. CD) **763-764** hic BCD (nisi 763 om. C) post 770 A **760** μὴ om. B | ἡ βουλὴ – fin. om. Ph. | αὐτὸ Luc. | Μενεκράτη B Su. **762** interpr. ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος add. Su.

763 ἐπιτριβείη· ἐντριβὴς γένοιτο, ἔμπειρος ὑπάρξοι, ἢ παρορμηθείη. (ABD Su. ε 2727 Ph. ε 1771)

764 ἐπιτιμία· εὐπορία, ἢ ἡ μὴ ἀτιμία. Κέφαλος (fr. 1)· ὁσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἢ τῆς πατρίδος ἢ τοῦ βίου παντὸς διεσώσατε.᾽ (ABCD Su. ε 2698 Ph. ε 1760 Et. Gen.)

765 ἐπίτιτθον· ὑπομάζιον, ὑπὸ τὴν τροφήν. (ABCD Su. ε 2705 Ph. ε 1765)

K **766** ἐπιτολῆς· ἀνατολῆς, φάνσεως ἄστρου. (ABCD Su. ε 2708 Ph. ε 1766)

K **767** ἐπίτονος· ὁ δεσμεύων ἱμὰς παρὰ τὸν ἱστὸν τὸ κέρας. (ABCD Su. ε 2713 Ph. ε 1767)

K **768** ἐπιτριβόμενοι· ἐπερχόμενοι. (ABCD Su. ε 2728 Ph. ε 1772)

K **769** ἐπιτροχάδην· ἐπειγμένως, ὥσπερ τρέχων. ἢ καὶ κεφαλαιωδῶς, ταχέως. (ABCD Su. ε 2734 Ph. ε 1780 lex. Αἰμ. ε 34)

K+ **770** ἐπιτωθάζων· ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ καυχώμενος, ἢ χλευάζων. (ABC Su. ε 2718 Ph. ε 1783 sch. Plat. Axioch. 364 c)

K **771** ἐπιφοιτᾷ· παραγίνεται. (ACD Su. ε 2757 Ph. ε 1786)

K **772** ἐπιφοραῖς· καταδίκαις. (ABCD Su. ε 2751 Ph. ε 1787)

K **773** ἐπιφροσύνῃ· συνέσει. (ABCD Su. ε 2755 Ph. ε 1789)

K **774** ἐπίφρων· συνετός. (ABCD Su. ε 2756 Ph. ε 1790)

K **775** ἐπιφυλλίδα· ῥωγολογίαν, ἤτοι μικρὸν βοτρύδιον. (ABCD Su. ε 2758 Ph. ε 1791)

---

763 Greg. Nyss. de inf. praem. abr. p. 88. 18 **765** ∗; ἐπιτίτθιον Theoc. 24. 54 v.l., Anth. Pal. 11. 243 **767** μ 423, al. **769** Γ 213 +, al. **770** Plat. Axioch. 364 c, al. **773** Opp. Cyn. 2. 401; ἐπιφροσύνην ε 437 **774** ∗; ἐπίφρονι γ 128 +, al. **775** LXX Mic. 7. 1 +, al.

---

766 Cyr. (vg) επι 89; Cyr. (AS) επι 276 ἐ.· φάνσεως (φανερώσεως S) ἄστρου, Hsch. ε 5346 ἐπιτολή· ἀνατολὴ ἄστρου ἢ φανερώσεως **767** Cyr. (g) επι 88 **768** Cyr. (g) επι 132, Hsch. ε 5355 **769** Cyr. (g) επι 30 ἐ.· ἐπειγμένως, ὡς ἐπισπέρχων, ταχέως ἢ κεφαλαιωδῶς; Cyr. (AS) επι 235, Hsch. ε 5362 ἐ.· ταχέως **770** Cyr. (g) επι 169 ἐ.· χλευάζων ἢ ἐπεμβαίνων; Cyr. (v) επι 169 ἐ.· χλευάζων, Cyr. (AS) επι 465 ἐπιτωθάζοντες· (ἐπι)χλευάζοντες **771** Cyr. (gAS) επι 46/263 **772** Cyr. (g) επι 181; Hsch. ε 5389 ἐπιφοράς· καταδίκας, Cyr. (AS) επε 199/επι 279, Hsch. ε 5274 ἐπ(ε)ισφοραῖς· καταδίκαις **773** Cyr. (g) επι 179; sch. D ε 437 ἐπιφροσύνην· σύνεσιν **774** Cyr. (g) επι 180 **775** Cyr. (vg) επι 154 ἐπιφυλλίς· ῥωγολογία, ἤτοι μικρὸν βοτρύδιον; Cyr. (AS) επι 426 ἐ.· ῥωγολογία … , Cyr. (g) επι 209 ἐπιφυλλίδα· ῥωγολογίαν, Hsch. ε 5406 ἐπιφυλλίς· βοτρύδιον μικρόν …, Cyr. (gA) επι 210/459 ἐπιφυλλίδες· (τὰ) μικρὰ βοτρύδια

---

764 αὐτὸν] ἂν τὸν Ph. | διεσώσατε om. ACD **765** ἐπίτηθον B ἐπιτισθον C ἐπιτί(τ)θιον recte Su. | τρόφον A | post hanc. gl. dittogr. hab. A ἐπιτθον· ὁ ὑπὸ τὴν τροφήν, huic gl. add. Ph. ἢ ὑπὸ τὴν τροφόν **766** φάσεως Cyr. (gS) **767** παρὰ] πρὸς B (sed partim del. ut simulet ὁ) Ph. (Cyr.) **768** interpr. ἐπαιρόμενοι Cyr. (A) (ut coni. Schweighäuser) ἐπερόμενοι Hsch. ἐπιτειρόμενοι Latte **769-770** le. om. ACD, sed hab. sine interpr. post 763–764 A, cum interpr. ταχέως et χλευάζων ante et post (763–)764 CD **769** καὶ om. B Su. Ph. lex. Αἰμ. | ἢ ταχέως lex. Αἰμ. **775** ῥαγολογίαν C Su. Ph. (Cyr. (g) επι 209)

776 ἐπίχειρα· μισθός. (ABCD Su. ε 2769 Ph. ε 1801) K
777 ἐπιχειρημάτων· ἐννοιῶν. (ACD Su. ε 2772 Ph. ε 1804) K
778 ἐπιχειρητέα· ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον, ὡς τὸ τολμητέα. φιλεῖ γὰρ Θουκυδίδης (1.118.2 +) τὰ τοιαῦτα. (ABCD Su. ε 2774 Ph. ε 1805)
779 ἐπιχθονίων· ἐπιγείων. (ABCD Su. ε 2777 Ph. ε 1807 (Et. Gen.)) K
780 ἐπιψαύειν· ἐπιθιγγάνειν. (ABCD Su. ε 2782 Ph. ε 1812) K
781 ἐπιψηφιζόμενος· ἐπικρίνων. (ABCD Su. ε 2784 Ph. ε 1813) K
782 ἐπλάττετο· ὑπεκρίνετο. (ABCD Su. ε 2786 Ph. ε 1817)
783 ἕποιμ᾽ ἄν· ἀκολουθείην. (ABCD Su. ε 2878 Ph. ε 1819)
Ba 234 **784** ἐποίνιος· μέθυσος, ἐπιτράπεζος. (ABCD Su. ε 2879 Ph. ε 1820) K
785 ἐποῖσαι· ἐπενέγκαι. (ABCD Su. ε 2880 Ph. ε 1821) K
786 ἐποισθήσεται· ἐπενεχθήσεται. (ABCD Su. ε 2881 Ph. ε 1822) K
787 ἕποιτο· ἀκολουθείτω. (ABCD Su. ε 2882 Ph. ε 1823) K
788 ἐποιχόμεθα· ἐπερχόμεθα. (ABCD Su. ε 2883 Ph. ε 1828) K
789 ἐποκέλλουσιν· ἐπικινοῦσιν. ἐγγίζουσιν. (ABCD Su. ε 2795 Ph. ε 1830) K
790 ἐπολυώρησας· πολὺ ἐφύλαξας. (ABCD Ph. ε 1831) K
791 ἐπόνουν· ἐκακοπάθουν. (ABCD Su. ε 2805 Ph. ε 1832) K
792 ἐποργῶσα· μηνιῶσα. (ABCD Su. ε 2812 Ph. ε 1833) K
793 ἔπορεν· ἔδωκεν. (ABCD Su. ε 2813 Ph. ε 1834) K
794 ἔπος· λόγος, στίχος ἔμμετρος. (ABCD Su. ε 2816 Ph. ε 1835) K+
795 ἐποτρύνει· παροξύνει, διεγείρει. (ABCD Su. ε 2818 Ph. ε 1836) K
796 ἐπ᾽ οὐδόν· ἐπὶ πρόθυρον. (ABCD Su. ε 2819 Ph. ε 1841) K
797 ἐποχετεῦσαι· ἐπιρρεῦσαι καὶ ποτίσαι. (ABCD Su. ε 2822 Ph. ε 1843) K

---

779 A 266 +, etc. **781** ∗; ἐπιψηφιζομένου Joh. Chrys. PG 62.1.63 **783** ∗ **784** ∗; ἐποίνιον Nonn. Dion. 11.47 + **785** Theodoret. PG 80.1289.18; ἐποίσει A 89 +, al. **786** ∗ **787** Γ 255 +, etc. **788** Theoc. 25.32 **789** ∗ **790** LXX Ps. 12.8, eccl. **792** ∗ **793** Pind. Ol. 13.77, al.; πόρ(ε) Ψ 277 **794** A 108 +, al. **795** Z 439 +, al. **796** Z 375 + **797** ∗

---

776 Cyr. (gAS) επι 48/265 **777** Cyr. (g) επι 153 **779** Cyr. (g) επι 159, sch. D A 266 (P. Strasb. inv. 33 vii 4) **780** Cyr. (g) επι 195 (+) **781** Cyr. (gAS) επι 196/268, Hsch. ε 5448 **784** Cyr. (g) επο 9 **785** Cyr. (g) επο 10; Cyr. (AS) επο 52, Hsch. ε 5477 ἐποίσει· ἐπενέγκοι, sch. D A 89 ἐποίσει· ἐπενέγξει **786** Cyr. (vgAS) επο 11/41, Hsch. ε 5478 **787** Cyr. (vgAS) επο 5/40, Hsch. ε 5481 **788** Cyr. (g) επο 12 **789** Cyr. (g) επο 13 **790** Cyr. (vgAS) επο 19/56, Hsch. ε 5487 **791** Cyr. (g) επο 14 **792** Cyr. (g) επο 15 **793** Cyr. (vg) επο 21/επω (sic) 3, Hsch. ε 5498 **794** Cyr. (gAP) επο 9/51/60, Hsch. ε 5508 ἔ.· … λόγος …, sch. D A 108 ἔ.· λόγον **795** Cyr. (g) επο 1; Cyr. (vAS) επο 1/37, Hsch. ε 5514 ἐ.· παροξύνει **796** Cyr. (vg) επο 20 **797** Cyr. (g) επο 16

---

776 μισθούς B Su. Ph. -όν Cyr. (S) **778, 779** ACD 779, 778 B | τὸ om. C | τὰ τοιαῦτα] ταῦτα B **783** ἀκολουθοίην Kuster **787** ἀκολουθοῖτο B Su. Ph. ἀκολουθήσοι Cyr. (vg) ἀκολουθείη (-οίη Kuster) Cyr. (AS), Hsch. **789** ἐπικινοῦσιν] ἐπικαθίζουσιν Su.

798 ἐποφθαλμίσας· φθονήσας, ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλών. (ABCD Su. ε 2821 Ph. ε 1842)
799 ἐποχεῖται· ἐπικάθηται. (ABCD Su. ε 2823 Ph. ε 1844)
K **800** ἐπράξατο· ἀπῄτησεν. (ABCD Su. ε 2853 Ph. ε 1845)
801 ἐπρυτάνευσεν· παρέσχεν, διῳκήσατο. (ABCD Su. ε 2864 Ph. ε 1848)
K **802** ἐπρίατο· ἠγόραζεν. (ABCD Su. ε 2862 Ph. ε 1846)
K **803** ἔπρωσεν· ἐμοίρασεν. (ABCD Su. ε 2863 Ph. ε 1849)
K **804** ἑπταβόειον· ἑπτάβυρσον, ἑπτάπτυχον. (ABCD Su. ε 2866 Ph. ε 1850)
K **805** ἑπταικώς· σφαλείς. (ABCD Su. ε 2870 Ph. ε 1851)
K **806** ἑπτέρου· ἐκουφίζετο. (ABCD Su. ε 2871 Ph. ε 1852)
K **807** ἔπτηξεν· ἐφοβήθη, συνεστάλη, ἐταπεινώθη. (ABCD Su. ε 2873 Ph. ε 1856)
K **808** ἑπτηχότες· δειλιῶντες, φοβούμενοι. (ABCD Su. ε 2874 Ph. ε 1857)
K **809** ἑπτοημένος· θαυμάζων. (ABCD Su. ε 2875 Ph. ε 1858)
K **810** ἐπύθοντο· ἤκουσαν, ἠρώτησαν. (ABCD Su. ε 2884 Ph. ε 1860)
K **811** ἐπύρσευσεν· πυρκαϊὰν ἐποίησεν. (ABCD Su. ε 2886 Ph. ε 1862) Ba 235
K **812** ἐπῴζουσιν· ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς βοῶσιν. (ABCD Su. ε 2829 Ph. ε 1864)
⟨K⟩ **813** ἐπῳδός· ἡ ἐπᾴδουσα τοῖς νοσοῦσι παισί. (ABCD Su. ε 2833 Ph. ε 1869)
814 ἐπώκειλα· ἀπέκλινα. (ABCD Su. ε 2835 Ph. ε 1871)
815 ἐπώνυμοι· ᾽Αθήνησιν †ἤρωσε ἢ† ἐπικαλούμενοι. (ACD)
K **816** ἐπῴχετο· ἐπορεύετο. (ABCD Su. ε 2852 Ph. ε 1877)
K **817** ἐρᾷ· ἐπιθυμεῖ. (ABCD Su. ε 2887 Ph. ε 1878 (Et. Gen.))

---

803 ∗ **804** H 220 +, al. **806** Greg. Naz. or. 5. 20 **808** Philostr. Vit. Apoll. 7. 26 **810** E 702 +, etc. **811** Theodoret. Hist. Eccl. p. 314. 3 + **814** ∗; ἐπώκειλαν Hdt. 7. 182, al. **816** A 50 +, al.

---

800 Cyr. (g) επρ 2 **802** Cyr. (vgAS) επρ 1/8, Hsch. ε 5542 **803** Cyr. (g) επρ 7, Hsch. ε 5545 **804** Cyr. (g) επτ 9; sch. D H 220 ἑ.· ἑπτάπτυχον, ἑπτάβυρσον, Ap. Soph. 75. 10, Hsch. ε 5546 ἑ.· ἑπτάβυρσον **805** Cyr. (vgAS) επτ 4/15, Hsch. ε 5551 **806** Cyr. (g) επτ 10 ἐ.· ἐκούφιζεν **807** Cyr. (g) επτ 11 **808** Cyr. (g) επτ 12 **809** Cyr. (g) επτ 13 **810** Cyr. (vgAS) επυ 1/5 ἐπύθετο· ἤκουεν, ἐρωτήσας ἐμάνθανεν, Hsch. ε 5573 ἐπύθετο· ἤκουεν, ἠρώτα, ἐμάνθανεν **811** Cyr. (g) επυ 2 **812** Cyr. (AS) επω 13, Hsch. ε 5577; Cyr. (g) επω 2 ἐ.· τοῖς ᾠοῖς ἐπιβοῶσιν **813** Hsch. ε 5580 **816** Cyr. (vg) επω 9, Hsch. ε 5605, sch. D α 143 **817** Cyr. (vgAS) ερα 5/18

798-806 B 799, 800, 802–806, 798, 801 ACD **798** ἐποφθαλμήσας Ph. **802** ἠγόρασεν Cyr. (g) **805** σφαγείς CD **806-829** ordinem maximam partem ex B dedi, nisi quod 807 post 808 et 820 post 821 locat (et 815 et 827 a om.) 806, 822, 823, 807, 808, 824–828, 809–21, 829 A 806–816, 822, 824–827, 817–821, 829 CD **807** συνεστάλη, ἐταπεινώθη om. CD **808** φοβούμενοι om. C **809** interpr. add. m. alt. in B **811** ἔπυρσεν ACD **814** ἐπέκλινα B **815** ηρωσε AD ἤρεσεν C | leg. ἥρωες οἱ (an οὕτως?) **816** ἐπεπορεύετο A Su. Ph.

818 ἔρανα· δῶρα. (ABCD Su. ε 2888 Ph. ε 1883)

819 ἐράνιον· ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. (ABCD Su. ε 2890 Ph. ε 1884) K

820 ἔρανος· ἐντολή, εἰσφορά, ἢ συλλογή. ἢ σπουδαιότερον. (ABCD Su. ε 2893 Ph. ε 1885 Et. Gen.) K+

821 ἐρόμενος· ἐρωτῶν. (ABCD Su. ε 3055 Ph. ε 1946) K

822 ἐρεσχηλοῦντα· σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα καὶ οἷον ἐρίζοντα. (ABCD Su. ε 2936 Ph. ε 1907)

823 ἐργολάβος καὶ ἐργολαβεῖν· φασὶ τὸ ὡσανεὶ ἀφορμὴν καὶ αἰτίαν ζητεῖν δι᾽ ἔργων λαβέσθαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς λαβῆς· εἰ δὲ τοῦτο, εἴη ἂν ἐργολάβος ὁ σπεύδων κακῶς διαθεῖναι. λέγεται δὲ καὶ ὁ συκοφάντης. (AB)

824 ἔρμαιον· τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. (ABCD Su. ε 3030 Ph. ε 1931 sch. Plat. Phaed. 107 c, al. sch. Luc. 154. 25 Et. Gen.) Att

825 ἔργον εἰπεῖν· χαλεπὸν εἰπεῖν. (ABCD Su. ε 2909 Ph. ε 1897)

Ba 236 **826** ἑρμαφρόδιτος· ἢ τὸν ἀμφότερα ἔχοντα τὰ μόρια, ἀρρένων καὶ θηλειῶν, φασίν, ἢ τὸν αἰσχρῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα. (ABCD Su. ε 3028 Ph. ε 1932 Et. Gen.)

827 ἐρήμη δίκη· ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδιαιτηθῇ. (ABCD Su. ε 2961 Ph. ε 1910 sch. Plat. Apol. 18 c sch. Luc. 214. 17) Att

827 a ἐρήμην ἁλῶναι·〈 〉. (A Su. ε 2961 Ph. ε 1911 sch. Plat. Apol. 18 c)

828 ἐρικνωμένον· 〈 〉. (AB ?Su. ε 2991 Ph. ε 1919) K

829 ἔρπει· τῇ κοιλίᾳ βαδίζει. (ABCD Ph. ε 1948) K

830 ἑρπύζων· †μεταφορᾶς† βαδίζων. (ABD Ph. ε 1950) K

---

819 ∗ **820** α 226, al. **822** Luc. 77. 11. 3 **823** Plut. Per. 31. 2, al. | Aeschin. 3. 33, al. **825** Dio Cass. 62. 25. 1 **826** Luc. 80. 5. 3, al. **827** ∗; ἐρήμῃ δίκῃ Thuc. 6. 61. 7 **827a** Luc. 57. 11, al. **828** ∗ **829** P 447 +, al. **830** Ψ 225 +, al.

---

819 Cyr. (g) ερα 7; Cyr. (AS) 17, Hsch. ε 5615 ἔρανα· ἐκ συνεισφορᾶς δῶρα (…) **820** cf. Cyr. (vg) ερα 2 ἔ.· ἐκ συνεισφορᾶς κέρδος ἢ συλλογὴ ἢ ἐντολή, Cyr. (AS) ερα 13 ἔ.· εἰσφορά … , Cyr. (AS) ερα 20 ἐράνου· συλλογῆς **821** Hsch. ε 5978 (+); Cyr. (g) ερο-ερπ 1 ἐ.· ὁ ἐρωτῶν **822** Hsch. ε 5736 ἐρεσχηλεῖ· … χλευάζει … σκώπτει … **824** Paus. Attic. ε 69 **827** Paus. Attic. ε 66, Hsch. ε 5773 **828** Cyr. (vgAS) ερι 4/51, Hsch. ε 5849 ἐ.· ῥυτίδας ἔχον **829** Cyr. (vg) ερο-ερπ 9, Hsch. ε 5989; Cyr. (A) ερο-ερπ 22 (cf. Hsch. ε 5989) ἐ.· τῇ κοιλίᾳ περιστατεῖ **830** Cyr. (gA) ερο-ερπ 7/20; Hsch. ε 5991 ἑρπύζει· μετὰ φθορᾶς βαδίζει, sch. D ν 220 ἑ.· βαδίζων

---

819 ἔρανον Ph. **820** ἐντολή] συμβολή Dyck **822** καὶ[1] om. CD **823** le. ἐργολάβος tantum et null. interpr. A **824** τὸ om. sch. Plat. **826** ἢ[1] om. C | φασιν om. Et. Gen. | αἰσχρὰ Et. Gen. **827** καταδικασθῇ Su. **827a** cum 827 iungit Su. (ὅμοιον καὶ τὸ ἐρήμην ἁλῶναι) sch. Plat. (ἐρήμην ἁλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπεσεῖν) **830** ἐκ μεταφορᾶς Ph. μετὰ φθορᾶς Cyr. (A), Hsch.

K **831** ἔρρε· φθείρου. (ACD Su. ε 2916 Ph. ε 1951)
K **832** ἔρρει· κατέπιπτεν. (ACD Su. ε 2947 Ph. ε 1952)
K **833** ἐρρέτω· οἰμωζέτω, φευγέτω. (ABCD Su. ε 2939 Ph. ε 1954)
834 ἐρρόντων· φθειρέσθωσαν. (AB(D) Su. ε 3057 Ph. ε 1963)
K **835** ἐρρώγασιν· ἐσχίσθησαν. (ABCD Su. ε 3059 Ph. ε 1964)
K+ApS **836** ἔρρων· μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος ἢ πορευόμενος. (ABCD Su. ε 3069 Ph. ε 1966)
837 ἐρρώσαντο· ἐπορώθησαν. (ABCD Su. ε 3072 Ph. ε 1968)
K **838** ἐρρῶσθαι φράσας· οἰμώζειν εἰπών, κατεγνωκώς. (ABCD Su. ε 3073 Ph. ε 1969)
839 ἐρσήεις· πρόσφατον, ἔνυγρόν τε καὶ ἀμόλυντον. (ABCD Su. ε 3083 Ph. ε 1970)
K **840** ἐρσήεντα· δροσώδη καὶ ἁπαλόν, νεαρόν. (ABCD Su. ε 3084 Ph. ε 1971)
K **841** ἐρυθαίνει· πυρρὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. (ABCD Su. ε 3093 Ph. ε 1973)
K **842** ἔρυμα· φύλαγμα, τεῖχος. (ABCD Su. ε 3103 Ph. ε 1975)
K **843** ἐρυμνήν· ἠσφαλισμένην. (ABCD Su. ε 3107 Ph. ε 1976)
K **844** ἐρυσίβη· ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου. (ABCD Su. ε 3111 Ph. ε 1977)
K **845** ἐρχθέντα· ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα. (ACD Su. ε 3114 Ph. ε 1983 Et. Gen.)
K **846** ἐρωδιός· ὀρνέου εἶδος. (ABCD (Su. ε 3061) Ph. ε 1985)

---

831 Θ 164 +, al. **832** P 86, etc. **833** I 377 +, al. **834** Aristid. Or. p. 307.2 J., Clem. Al. Paed. 2.4.44.4 **835** LXX Jos. 9.13, al. **836** Θ 239 +, al. **837** Ω 616 +, al. **839** Ω 757, al. **840** Ξ 348, al. **842** Δ 137, etc. **845** Φ 282 **846** Aesch. fr. 275, al.; ἐρωδιόν κ 274

---

831 Cyr. (g) ερρ 4 (+), Hsch. ε 6013 (+), sch. D Θ 164 (+), Ap. Soph. 77.12, Tim. (+) **832** Cyr. (g) ερρ 2 ἔρρει δέ· ἔρρεε δέ. κατέπιπτεν **833** Cyr. (gA) ερρ 9/28, Hsch. ε 6022 **835** Cyr. (vgA) ερρ 19/33, Hsch. ε 6043 **836** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ε 6048 ἔ.· μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος, Ap. Soph. 77.14 ἔ.· μετὰ φθορᾶς πορευόμενος, sim. sch. D Σ 421 **838** Cyr. (g) ερρ 12; Cyr. (A) ερρ 31, Hsch. ε 6052 ἐ. φ.· οἰμώζειν εἰπών, Cyr. (v) ερρ 12, Bk.^{V} 243.29 ἐ. φ.· κατεγνωκώς **840** Cyr. (g) ερσ 1 ἐ.· δροσώδη, ἁπαλόν, νεαρόν; Cyr. (v) ερσ 1 ἐ.· δροσώδη, νεαρόν, Hsch. ε 6060 ἐρσήεις· δροσώδης, νεαρόν, 6061 ἐρσῆεν· ἁπαλόν, δροσῶδες, sch. D Ξ 348 ἐ.· δροσῶδης **841** Cyr. (vgAS) ερυ 13/28, Hsch. ε 6078 **842** Cyr. (gS) ερυ 12/38, Hsch. ε 6092, sch. D Δ 137 ἔ.· (…) φύλαγμα (…), Cyr. (g) ερυ 16 ἔ.· … τεῖχος **843** Cyr. (vg) ερρ (sic) 15/ερυ 6 **844** Cyr. (vg) ερυ 22 **845** Cyr. (gAS) ερυ 17/ερε 81, Hsch. ε 6129, sch. D Φ 282 **846** Cyr. (g) ερω 11, Hsch. ε 6134, sch. D K 274, Ap. Soph. 77.21 ἐ.· εἶδος ὀρνέου (…)

---

831 ἀπαλλάττου add. Ph. (ex Tim.) **833** φευγέτω om. C **836, 837** ACD 837, 836 B **836** παραγενόμενος C Su. Ph. **837** ἐπωρώθησαν BD Ph. ἐπερρώσθησαν recte Su. **838** εἰπεῖν A (a. c.) D **839** ἐρσῆεν Su. | -ος ter Ph. **840** δροσώδη ἁπαλὸν καὶ CD | ἐαρόν A (a. c.) B **842** φύλαγμα καὶ τεῖχος CD Su. Ph. **844** ἡ om. Cyr. **845** ἐρυχθέντα Cyr. (g) ἐρεθέντα Cyr. (AS) | ἐν om. Ph. ἐν τῷ Et. Gen. (sch.)

847 ἐρώμεθα· ἐρωτήσωμεν. (ABCD Su. ε 3054 Ph. ε 1986) K
848 ἔρωμαί σε· ἐρωτήσω σε. (ABCD Su. ε 3054 Ph. ε 1987) K
849 ἐρῶν· ἐφιέμενος, ἐπιθυμῶν. (ABCD Su. ε 3067 Ph. ε 1988) K
850 ἐσάλευεν καὶ ἀπεσάλευεν· τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς (fr. inc. sed., vol. 3, p. xvi)· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων παρὰ
Ba 237 τῇ γῇ ὥρμει· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ | τενάγη ἀπεσάλευεν.᾽ ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων ὡς τὸ (auct. ign.) ᾽ἐφ᾽ ἑνὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευεν.᾽ σημαίνει δὲ ἡ λέξις ⟨ ⟩. (ABCD Su. ε 3116 Ph. ε 1989 Et. Gen. [ϱ])
851 ἔσβη· ἐσβέσθη, ἐπαύσατο. (ABCD Su. ε 3120 Ph. ε 1990) K
852 ἐσθήματα· ἱμάτια. (ABCD Su. ε 3137 Ph. ε 1993 sch. Luc. 195. 24) K
853 ἐσθλά· ἀγαθά. (ABCD Su. ε 3141 Ph. ε 1994) K
854 ἔσθοντες· ἐσθίοντες. (ABCD Su. ε 3142 Ph. ε 1995) K
855 ἔσθος· ἱμάτιον. (ABCD Su. ε 3143 Ph. ε 1996 Et. Gen.) K
856 ἔσθ᾽ ὅτε· ἔστιν ὅτε. (ABCD Su. ε 3144 Ph. ε 1997) K
857 ἐσίνοντο· ἐβλάπτοντο. (ABCD Su. ε 3135 Ph. ε 1998) K
858 ἔσκαλεν· ἐσκάλευεν, ἐσάλευεν, ἠρεύνα. (ABCD Su. ε 3146 Ph. ε 1999 (lex. Αἰμ. ε 17)) K
859 ἐσκήνησαν· ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν. (ABCD Su. ε 3149 Ph. ε 2000) K
860 ἐσκοπίαζεν· περιέβλεπεν. (ABCD Su. ε 3153 Ph. ε 2003) K
861 ἐς κόρακας· εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον. (ABCD Su. ε 3154 Ph. ε 2005) K
862 ἑσμός· πλῆθος, ὄχλος. (ABCD Su. ε 3162 Ph. ε 2008 Et. Gen. [ϱ]) K
863 ἐς ὀψιγόνους· τοὺς μετὰ ταῦτα. (ABCD Su. ε 3168 Ph. ε 2011) K

---

847 θ 133, al. **851** I 471 +, al. **853** B 272 +, etc. **854** Θ 231, al. **855** Ω 94, al. **858** LXX Ps. 76. 6 v. l., Cyr. ACO 1. 1. 5. 37. 25 **859** Thuc. 1. 89. 3 v. l., Xen. Anab. 2. 4. 14 v. l. + **860** Nonn. Dion. 3. 131 +; ἐσκοπίαζον κ 260 **863** ∗; cf. Clem. Al. Ecl. Proph. 27. 3 εἰς τοὺς ὀψιγόνους

---

847 Cyr. (vA) ερω 6/16, Hsch. ε 6144, sch. D θ 133 **848** Cyr. (vAS) ερω 5/14, Hsch. ε 6143 **849** Cyr. (g) ερω 9 **851** Cyr. (g) εσβ 1, Hsch. ε 6171, sch. D γ 182; sch. D I 471 ἔ.· ἐπαύσατο, ἐσβέσθη **852** Hsch. ε 6203; Cyr. (vgA) εσθ 5/10 ἐσθημάτων· (τῶν) ἱματίων **853** Cyr. (vgA) εσθ 1/9, Hsch. ε 6206, sch. D B 272 **854** Cyr. (g) εσθ 7 (+), sch. D Θ 231 **855** Cyr. (vS) εσθ 3/20, Hsch. ε 6210; Ap. Soph. 77. 24 ἔ.· … ἱμάτιον **856** Cyr. (gAS) εσθ 8/13, Hsch. ε 6211 (+) **857** Cyr. (g) εσι 5 ἔσινον· ἔβλαπτον **859** Cyr. (vgAS) εσκ 5/19, Hsch. ε 6232 ἐσκήνησεν· ᾤκησεν **860** Cyr. (g) εσκ 1 **861** Cyr. (vg) εσκ 4, Hsch. ε 6246; Cyr. (AS) εσκ 18 ἐς κ.· … εἰς ὄλεθρον **862** Cyr. (g) εσμ 2 ἑ.· πληθύς, ὄχλος, Hsch. ε 6268 ἑ.· ὄχλος, πλῆθος; Cyr. (AS) εσμ 5 ἑσμόν· πληθύν, ὄχλον, 6, lex. Greg. 164. 10 ἑ.· πλῆθος **863** Cyr. (g) εσκ (sic) 2

---

847 ἐρόμεθα Su. | ἐρωτήσομεν Cyr. (A) **848** ἔρομαί B Su. **850** hic BCD post 828 A **850** ἐσάλευσεν καὶ ἀπεσάλευσεν B | παρὰ] πρὸς B Su. Ph. Et. Gen. | τενάγη ἀπεσάλευσεν BCD | σημαίνει δὲ ἡ λέξις AD Et. Gen. σημαίνει δὲ Ph. om. BC σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις (τούτῳ L. Dindorf) εἶχεν Su. **851** le. om. C **857** ἔβλαπτον Naber **858, 859** ACD post 859 B **858** ἔσκαλλεν Su. | ἐσάλευεν, ἐσκάλευεν BD **859** ἐσκήνωσαν B Su. (GIM) (Cyr., Hsch.) **861** ἐς ter AD | τὸ ὄλεθρον Cyr. (g) **862** πληθύς Ph. (Cyr.)

864 ἐσπόδει· ὑβριστικῶς ἠφροδισίαζεν. (Σᵇ: B)
K **865** ἕσπερον κέλευθον· ἑσπέριον ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν. (ABCD Su. ε 3186 Ph. ε 2017)
866 ἔσπετε· εἰπεῖν ποιήσατε. (ABCD Su. ε 3189 Ph. ε 2018)
867 ἐσέφθη· ἀντὶ τοῦ ἐσεβάσθη, ἐτίμησεν, ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη. (ABCD Su. ε 3124)
K **868** ἔσταλκεν· ἐμείωσεν. (ABCD Su. ε 3199 Ph. ε 2019)
K **869** ἑστιᾶν· τρέφειν. καὶ ἑστιᾶσθαι· τρέφεσθαι, εὐωχεῖσθαι. (ABD Su. ε 3215 Ph. ε 2024)
870 ἐστηλιτευμένον· ἀναγεγραμμένον. (ABCD Su. ε 3210 Ph. ε 2022)
K **871** ἑστία· δίαιτα, οἴκησις, βωμός, χυτρόπους, ἐσχάρα. (ABCD Su. ε 3212 Ph. ε 2025)
K **872** ἑστιατορία· ἑστίασις. (ABD Su. ε 3217 Ph. ε 2026)
K **873** ἑστιάτωρ· ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καλῶν. δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστηταί. (ABCD Su. ε 3219 Ph. ε 2027)
K **874** ἐς τί ἔτι; μέχρι τίνος; (AB(C)D Su. ε 3221 Ph. ε 2029)
K **875** ἑστιῶν· ἀριστοποιῶν. (ABCD Su. ε 3227 Ph. ε 2031)
K **876** ἐστόρεσεν· ἔστρωσεν. (ABCD Su. ε 3230)
K+ **877** ἐστορέσθη· ἐστρώθη, ὡμαλίσθη. (ABCD Su. ε 3231 Ph. ε 2035)
K **878** ἔσφηλεν· κατέβαλεν. (ABCD Su. ε 3241 Ph. ε 2038)
K **879** ἐσχάραι πυρός· ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί. (ABCD Su. ε 3245 Ph. ε 2043) Ba 238
K **880** ἐσχαρίτην· ψώμιον ἀπὸ κλιβάνου. (ABCD Su. ε 3247 Ph. ε 2046)

---

864 Luc. 19. 12 **865** Eur. Or. 1003 v.l. **866** B 484 +, al. **867** Porph. Abst. 4. 18. 29, Simpl. in Cat. 8. 6. 10 **868** ∗ (sens.) **870** Phil. Jud. qu. rer. div. her. 258 + **872** LXX 4 Reg. 25. 30 **874** E 465 **876** γ 158 +, al. **878** Eur. Rhes. 917 +, al. **879** LXX Job. 41. 10, al.; πυρὸς ἐσχάραι κ 418

---

865 Cyr. (vg) εσπ 1; Cyr. (AS) εσπ 14 ἕ. κ.· τὴν ἑσπερίαν ὁδόν **868** Cyr. (g) εστ 25 (+) **869** Cyr. (vgASP) εστ 15/29/39, Hsch. ε 6394; Cyr. (g) εστ 16 ἑστιᾶσθαι· τρέφεσθαι, εὐωχεῖσθαι **871** Cyr. (v) εστ 31 ἑ.· ἡ δίαιτα, Cyr. (g) εστ 30 ἑ.· οἰκία, βωμός, χυτρόπους, ἐσχάρα, Cyr. (A) εστ 55 ἑ.· βωμός, οἰκία, χυτρόπους **872** Cyr. (g) εστ 10 ἑ.· ἡ ἑστίασις **873** Cyr. (vg) εστ 4; Cyr. (AS) εστ 34, Hsch. ε 6400 (ad καλῶν); cf. supra δ 19 **874** Cyr. (g) εστ 26, sch. D E 465 **875** Cyr. (g) εστ 18, Hsch. ε 6411; Cyr. (AP) εστ 43 ἑστιῶντος· ἀριστοποιοῦντος **876** Cyr. (g) εστ 17, sch. D γ 158 (+), Ap. Soph. 77. 33; Hsch. ε 6420 ἐστόρεσαν· ἔστρωσαν **877** Cyr. (vgAS) εστ 19/36, Hsch. ε 8421 ἐ.· ἐστρώθη **878** Cyr. (gAS) εσφ 2/4, Hsch. ε 6440 **879** Cyr. (g) εσχ 6, Hsch. ε 6447; Cyr. (v) εσχ 5 ἐσχάρα· ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιά **880** Cyr. (vg) εσχ 4, Hsch. ε 6449

---

865 τὴν ἑσπέριον καὶ ἐπὶ B ἐπὶ C **866** ἑσπέται· εἰπεῖν ποιήσαντες A Ph. **867, 868** ACD 868, 867 B **867** ἀντὶ τοῦ om. BC **869** τρέφεσθαι om. B **871, 872** AD 872, 871 B **873** καὶ εὐφροσύνην et δαιτυμόνες – fin. om. C **874** ἔστιν ἔτι Cyr. **879** ἐσχάρα C | πυραί in interpr. Hsch. | ἔδαφος D | ἀνθρακιά B

881 ἐσχατιάν· ἔσχατον τόπον γῆς. | ἢ τὰ νομὴν ἔχοντα χωρία, ὡς καὶ ᾽Αριστοτέλης ἐν τῷ η΄ τῆς Πολιτείας (7, 1330 a 14). (ABCD Su. ε 3253 Ph. ε 2049 | Σ΄: B Su. Ph.)
882 ἔσχε· κατέπαυσεν. (ABCD Su. ε 3257 Ph. ε 2051) K
883 ἐσχεδίαζον· ἡτοίμαζον. (ABCD Su. ε 3258 Ph. ε 2052)
884 ἔσχετο· ἐπεσχέθη. (ABCD Su. ε 3259 Ph. ε 2055) K
885 ἑταίρα· φίλη, πόρνη. (ABCD Su. ε 3265 Ph. ε 2063) K
886 ἑταιριζομένη· ἐρεθιζομένη, προσκνωμένη. (ABCD Su. ε 3271 Ph. ε 2066) K
887 ἑταιρισάμενος· συνεργήσας. (ABCD Su. ε 3272 Ph. ε 2067)
888 ἑταιρίσας· πορνεύσας. (ABCD Su. ε 3272 Ph. ε 2069) K
889 ἔτειρεν· κατεπόνησεν. (ABCD Su. ε 3305 Ph. ε 2059) K
890 ἐτέλει· ἐτέτακτο. (ABCD Su. ε 3282 Ph. ε 2075) K
891 ἐτελέσθησαν· ἐμιάνθησαν, μετέσχον τῆς μιαρᾶς συνουσίας. (ABCD Su. ε 3281 Ph. ε 2076) K
892 ἑτεραλκέα· ἑτεροκλινῆ. (ABCD Su. ε 3288 Ph. ε 2078) K
893 ἑτεροιουμένη· ἀλλοιουμένη. (ABCD Su. ε 3299 Ph. ε 2079) K
894 ἑτέρωσε· ἀλλαχόσε. (ABCD Su. ε 3297 Ph. ε 2090) K
895 ἔτειον· ἐνιαύσιον, ἐπέτειον. (ABCD Su. ε 3304 Ph. ε 2091)
896 ἔτλη· ὑπέμεινεν. (ABC Su. ε 3324 Ph. ε 2092) Hom
897 ἔτνος· εἶδος ὀσπρίου. (ABC (Su. ε 3326) Ph. ε 2093 sch. Plat. Hipp. i 290 d) K

---

881 Dem. 42. 5, al.; ἐσχατιήν I 484 **882** ε 451, etc. **883** App. Bell. Civ. 4. 10. 78, Polyb. fr. 46 **884** M 294 +, al. **885** ἑταίρη I 2 | **886** Joh. Chrys. PG 60. 570. 32; ἑταιριζομένῃ LXX Sir. 9. 3 **887** App. Bell. Civ. 3. 3. 21 +, Procop. Pers. 1. 25. 7 + (cas. obl. Procop. tantum) **888** ∗ **889** E 796 +, al. **890** Joh. Chrys. PG 63. 464. 34 **891** LXX Ps. 105. 28, al. **892** H 26 +, al. **893** Sext. Emp. Math. 7. 377. 8 **894** Δ 492 +, etc. **895** Eur. Rhes. 435, Dio Cass. 54. 30. 3 **896** A 534 +, etc.

---

882 Cyr. (vg) εσχ 7 (+); sch. D ε 451 ἔ.· … ἔπαυσεν **884** Cyr. (AS) εσχ 14; Hsch. ε 6466 ἔ.· κατεσχέθη **885** Cyr. (vgAS) ετα 2/19, Hsch. ε 6480; sch. D I 2 ἑ.· φίλη **886** Cyr. (vg) ετα 10 **888** Cyr. (vgAS) ετα 3/21, Hsch. ε 6482 **889** Cyr. (vgAS) ετε 1/47, Hsch. ε 6526; sch. D E 796 ἔ.· κατεπόνει **890** Cyr. (g) ετε 2, Hsch. ε 6533 **891** Cyr. (vg) ετε 18; Cyr. (A) ετε 41 ἐ.· μετέσχον τῆς μιαρᾶς τοῦ εἰδώλου θυσίας, Hsch. ε 6537 ἐ.· μετέσχον **892** Cyr. (gASP) ετε 22/54, sch. min. (P. Oxy. 3159. 10) H 26; Hsch. ε 6549 ἑτεραλκέα νίκην· ἑτεροκλινῆ … **893** Cyr. (g) ετε 16 ἑτεροιουμένην· ἀλλοιουμένην **894** Cyr. (g) ετε 17 (+) **896** sch. D A 534 (P. Oxy. 3238 iv 136); Cyr. (vgAS) ετλ 1/2, Hsch. ε 6624 ἔτλης· ὑπέμεινας **897** Cyr. (vgAS) ετν 1/2, Hsch. ε 6629 (+); lex. Greg. 163. 10 ἔτνους· ὀσπρίου

881, 882 ACD 882, 881 B **881** ἐσχατιά B | pars altera ad ἐσχατιάς pertinet | νομὰς Su. Ph. | περὶ τῆς Πολ. Ph. **886, 887** ACD 887, 886 B **886** ἐρεθιζομένη om. C | παρακνωμένη ACD **887** ἑταιρησάμενος B **888** ἑταιρήσας B Su. (GIFVM) (Cyr. (AS), Hsch.) **889** -ας· -ας B | κατεπόνει Cyr., Hsch. **891, 892** ACD 892, 891 B **891** συνουσίας] θυσίας Cyr. **893** -οι· -οι Ph. **895** sic ABCD ἔτειον· ἐνιαύσιον· ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνον (μόνιμον Portus) ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον Su. Ph., an ex Σ? **896** -ης· -ας Ph.

K **898** ἐτόπασεν· ὑπενόησεν, ἐνόμισεν. (ABC Su. ε 3327 Ph. ε 2101)
K **899** εὐαγές· ἁγνόν, εὐσεβές, ὅσιον, θειότατον. (ABC Su. ε 3358 Ph. ε 2106)
K **900** εὐάγωγον· εὐχερές. (AC Su. ε 3364 Ph. ε 2107)
901 εὐάγωγον· εὐθήρατον, εὔληπτον. (AC Su. ε 3364 Ph. ε 2108)
902 εὐάντητος· εὐαπάντητος. (AC Su. ε 3372 Ph. ε 2118)
903 εὐάντυγα· εὐάξονα. (ABC Su. ε 3373 Ph. ε 2120)
K **904** εὐαφές· εὐμάλακτον, εὐψηλάφητον. (ABC Su. ε 3379 Ph. ε 2121)
K **905** εὖ βεβηκότα· εὐσταθῆ. (ABC Su. ε 3381 Ph. ε 2122)
K **906** εὔβοτον· καλὰ βοσκήματα ἔχον. (ABC Su. ε 3383 Ph. ε 2124)
K **907** εὖγε· καλῶς, ὁσίως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. (ABC Su. ε 3389 Ph. ε 2126) Ba 239
K **908** εὐγηρότατος· καλὸς γέρων, ἀξιότιμος. (ABC Su. ε 3396 Ph. ε 2128)
K **909** εὐγνωμοσύνη· εὔνοια, γνησιότης. (ABC Su. ε 3397 Ph. ε 2131)
K **910** εὐδαιμονία· εὐτυχία, εὐπραγία. (ABC Su. ε 3403 Ph. ε 2134)
K **911** εὐδαιμονέστατος· εὐτυχής, πλουσιώτατος, μακαριστότατος. (ABC Su. ε 3401 Ph. ε 2137)
K **912** εὔδμητον· καλῶς ᾠκοδομημένον. (ABC Su. ε 3421 Ph. ε 2138 Et. Gen.)
Hom **913** εὖδον· ἐκάθευδον. (AB Su. ε 3427 Ph. ε 2141 Et. Gen.)
?K **914** εὐδρανής· ⟨ ⟩. (AB Su. ε 3430 Ph. ε 2142)

---

898 Phil. Jud. vit. Moys. 1. 127 +, Theodoret. ep. 147. 28 + **900** Ael. Nat. Anim. 2. 11 **903** ∗ **904** Luc. 43. 14, al. **905** an cf. Joh. Chrys. PG 59. 126. 25 εὐσταθῆ καὶ βεβηκότα? **908** Cyr. ACO 1. 1. 7. 154. 8 **912** A 448 +, al. **913** B 2 +, al. **914** Cyr. PG 69. 497C

---

898 Cyr. (g) ετο 1 ἐτόπασαν· ὑπενόησαν, ἐνόμισαν; Cyr. (vA) ετο 1/4 ἐτόπασαν· ὑπενόησαν **899** Cyr. (vg) ευα 3; Hsch. ε 6678 εὐ.· ἁγνόν … εὐσεβές, ὅσιον, Cyr. (AP) ευα 15 εὐαγής· ἁγνός, εὐσεβής, ὅσιος, Cyr. (S) ευα 27 εὐαγοῦς· ἁγνοῦ, εὐσεβοῦς ἢ ὁσίου **900** Cyr. (vgA) ευα 1/10, Hsch. ε 6681 **902** cf. Cyr. (vgASP) ευγ (sic) 4/ευα 12, Hsch. ε 6702 εὐ.· καλῶς ὑπαντῶν (ἀπαντῶν g) **904** Cyr. (vg) ευα 2; Cyr. (AS) ευα 11, Hsch. ε 6710 εὐ.· εὐμάλακτον **905** Cyr. (vg) ευβ 1 (+); Hsch. ε 6713 εὖ βεβηκότι· εὐσταθεῖ **906** Cyr. (vgAS) ευβ 2/5/7 εὔβοτος· καλὰ βοσκήματα ἔχουσα **907** Cyr. (vg) ευγ 2; Cyr. (A) ευγ 14, Hsch. ε 6725 εὖγε· καλῶς, ὁσίως **908** Cyr. (vg) ευγ 12; Cyr. (AS) ευγ 20, Hsch. ε 6729 εὐ.· καλὸς γέρων **909** Cyr. (vg) ευγ 7; Hsch. ε 6735 εὐ.· εὔνοια, Cyr. (AS) ευγ 19 εὐγνωμοσύνην· εὔνοιαν **910** Cyr. (g) ευδ 7 (+); Cyr. (vAS) ευη (sic) 10/ευδ 23, Hsch. ε 6739 εὐ.· (…) εὐτυχία (…) **911** Cyr. (vg) ευδ 8 εὐδαίμων· εὐτυχής, πλούσιος, μακαρώτατος, Cyr. (g) ευδ 9 εὐδαίμονες· εὐτυχέστατοι, πλουσιώτατοι **912** Cyr. (S) ευδ 30, sch. D A 448; Hsch. ε 6762 εὔ.· … εὖ ᾠκοδομημένον, Cyr. (v) ευη (sic) 12 εὔ.· καλῶς οἰκοδομούμενον, Cyr. (g) ευδ 14 εὔ.· καλῶς ᾠκοδομηθέν, Cyr. (A) ευδ 22 εὐδμήτων· καλῶς ᾠκοδομηθέντων **913** sch. D B 2 (+), Hsch. ε 6766 (+); Cyr. (S) ευδ 29 εὖδε· ἐκάθευδεν, Cyr. (g) ευδ 5 εὖδων· καθεύδων **914** Cyr. (g) ευδ 10 εὐ.· εὐδύναμος, ἰσχυρός

---

898 ἐνόμισεν om. C **899** εὐσεβές om. C **903** le. om. B **906** ἔχουσαν Su. **907** πολλάκις om. C (Cyr. (v)) **908** εὐηγορότατος B | καλῶς γηρῶν Meineke | ἀξιότιμος om. C **910** εὐπραγία om. C **911** πλουσιώτατος om. C **914** ut le. gl. 915 hab. B εὖδρα Su. εὐδρανεῖς A

915 εὖ δρῶσι· καλῶς ποιοῦσι. (ABC Su. ε 3431 Ph. ε 2143) K
916 εὖ εἰδότες· καλῶς γινώσκοντες. (ABC Su. ε 3456 Ph. ε 2144) K
917 εὔεικτον· εὐπειθῆ, καλῶς εἶκον. (ABC Su. ε 3457 Ph. ε 2148 Et. Gen. [ϱ]) K
918 εὐεκτικῶς· σχετικῶς. (ABC Su. ε 3436 Ph. ε 2150) K
919 εὐεξία· εὐρωστία σώματος. (ABC Su. ε 3437 Ph. ε 2151) K
920 εὐεπής· ⟨ ⟩. (A Ph. ε 2152) K
921 εὐερνής· εὐθαλὴς βλαστός. (ABC Su. ε 3443 Ph. ε 2154) K
922 εὐετηρία· εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη, τὸ καλῶς διακεῖσθαι. (ABC Su. ε 3447 Ph. ε 2157 EM 390. 26 Bk.^{v} 244. 29) K
923 εὐζωίτου· καλῆς ζωῆς. (ABC Su. ε 3451 Ph. ε 2158) K
924 εὔζωνοι· ἔνοπλοι, ἢ μὴ ἔχοντες φορτία. (ABC Su. ε 3453 Ph. ε 2159) K
925 εὔζωνος· ἡ εὔτοκος κάλλει. (AB Su. ε 3452 Ph. ε 2160) ⟨K⟩
926 εὔζωρον· εὐκέραστον. (ABC Su. ε 3454 Ph. ε 2161) K
927 εὐηθείας· μωρίας, ἀνοίας. (AC Su. ε 3461 Ph. ε 2162 (EM 390. 47)) K
928 εὐήθεις· μωροί, ἀνόητοι. (Σ^{b}: B) K
929 εὐήθης· βλάξ, ἀνόητος, ἢ ἄχρηστος τὸ ἦθος, ἢ μωρός, ἢ εὔφημος. (AC Su. ε 3463 Ph. ε 2163) K+
930 εὐήλατον· τὸ καλῶς ἐληλασμένον. (ABC Su. ε 3466 Ph. ε 2165) K
931 εὐήνιον· εὐπειθές, καλῶς ἡνιοχούμενον. ἡνία γὰρ τὰ λῶρα. (AB Su. ε 3472 Ph. ε 2176 Et. Gen.) K

---

915 Procl. de x dubit. 39, Mich. in Eth. Nic. 489. 13 + **916** B 720, etc. **923** ∗ **925** I 590 +, al. **926** Eur. Alc. 757, al. **930** Xen. Hell. 5. 4. 54, al.

---

915 Cyr. (A) ευδ 19, Hsch. ε 6770; Cyr. (vg) ευδ 6 εὖ δ.· καλῶς πράττουσιν **916** Cyr. (vg) ευι (sic) 4/ευε 1 **917** Cyr. (vg) ευε 7; Cyr. (AS) ευε 17, Hsch. ε 6779 εὔ.· εὐπειθῆ **918** Cyr. (vgAS) ευε 9/20, Hsch. ε 6781 **919** Cyr. (vg) ευκ (sic) 4/ευε 4 (+) **920** Cyr. (g) ευε 10 εὐ.· εὔστομος, εὔλαλος, Cyr. (S) ευε 33, Hsch. ε 6792 εὐ.· εὔλαλος **921** Cyr. (vg) ευε 6; Cyr. (A) ευε 19, Hsch. ε 6805 εὐερνές· εὐθαλές **922** Cyr. (vg) ευε 8; Cyr. (AS) ευε 18, Hsch. ε 6810 εὐ.· εὐθηνία … καλῶς διακεῖσθαι **923** Cyr. (gASP) ευζ 2/4, Hsch. ε 6814 **924** Cyr. (g) ευζ 3; Cyr. (vAS) ευζ 3/6, Hsch. ε 6815 εὔ.· ἔνοπλοι **925** Hsch. ε 6817 **926** Cyr. (vgAS) ευζ 1/5, Hsch. ε 6819 **927** Cyr. (AS) ευη 18, lex. Greg. 164. 2; Cyr. (v) ευκ (sic) 14 εὐ.· ἀνοίας, μωρίας, Cyr. (g) ευη 5 εὐήθεια· … μωρία, ἄνοια **928** Cyr. (vgAS) ευη 1/16, Hsch. ε 6826 εὔηθες· ἀνόητον, μῶρον **929** Cyr. (vAS) ευη 4/25 εὐ.· βλάξ, ἀνόητος ἢ ἀχρηστοήθης, Hsch. ε 6827 εὐ.· βλάξ, χρηστοήθης, ἀνόητος, Cyr. (g) ευη 4 εὐ.· ἀνόητος, μῶρος **930** Cyr. (AS) ευη 19, Hsch. ε 6837 εὐ.· καλῶς ἐληλαμένον (…) **931** Cyr. (vg) ευη 3; Cyr. (AS) ευη 20 εὐ.· εὐπειθές, καλῶς ἡνιοχούμενον, Hsch. ε 6842 εὐ.· καλῶς ἡνιοχούμενον

915, 916 B 916, 915 AC **917** εὐπειθές Ph. (Cyr. (v)) | εἴκοντα Su. **921** βλαστός om. C **922** εὐνομία· εἰρήνη nov. gl. et τὸ καλῶς διακεῖσθαι om. C | διοικεῖσθαι Bk.^{v} EM **923** εὐζωΐας Cyr. (g) εὐζωΐου Cyr. (ASP), Hsch. εὐζωήτου L. Dindorf **924** εὔοπλοι Cyr. (vgS) εὔοπλοι ἔνοπλοι Hsch. | ἢ – fin. om. C | ἢ αἱ μὴ Su. (GIM) Ph. **925** ἡ om. et καλή leg. Hsch. (hoc coni. Porson; an ἡ correctio male locata?) **929** ἄχρηστος] ὁ χρηστὸς Dobree | ἢ μωρὸς ἢ εὔφημος om. Su. | ἢ εὔφημος] εὐφήμως Ph. om. C **931** ἡνία – fin. om. Et. Gen. | ἡνίαι Cyr.

K **932** εὐηνέμους· εὐδινούς, καλούς, ἀχειμάστους. (ABC Su. ε 3471 Ph. ε 2174 Et. Gen. [ϱ])

K **933** εὐήνορα· τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ οἴνου. ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ τὸν εὖ τὸν ἄνδρα τιθέντα. (AB(C) Su. ε 3475 Ph. ε 2178)

K **934** εὐήροτον· καλῶς ἠροτριασμένον. (ABC Su. ε 3480 Ph. ε 2182) Ba 240

935 εὐθέος· φανεροῦ, εὐθοῦς. (AB Su. ε 3487 Ph. ε 2186)

936 εὐθυβόλως· συνετῶς. (Σ^{b}: B)

937 εὖ θέσθαι· καλῶς διοικῆσαι. (ABC Su. ε 3488 Ph. ε 2188)

K **938** εὔθικτον· εὐαφές, εὐψηλάφητον. (ABC Su. ε 3498 Ph. ε 2192 Et. Gen.)

K **939** εὐθυβόλῳ· ἐξ εὐθείας βάλλοντι. (ABC Su. ε 3501 Ph. ε 2196)

940 εὐθυγενής· ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος. (AB(C) Su. ε 3502 Ph. ε 2197)

K **941** εὐθυεπείαις· ὀρθολογίαις. (ABC Su. ε 3506 Ph. ε 2201)

K **942** εὐθῦναι· ἐξετάσαι, ὀρθῶσαι. (ABC Su. ε 3513 Ph. ε 2207)

943 εὐθύνοντας· ὁρμῶντας. (ABC Su. ε 3515 Ph. ε 2208)

K **944** εὐθύνας· δίκας, τιμωρίας. (ABC Su. ε 3512 Ph. ε 2210)

K **945** εὐθύνουσιν· ἐρωτῶσιν, δίκας εἰσπράττουσιν. (ABC Su. ε 3517 Ph. ε 2211)

Bk^{V} **946** εὔθυνα· κυρίως ἦν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσιν, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν. (AB Su. ε 3511 Ph. ε 2205 Et. Gen.)

---

932 Eur. Andr. 749 **933** δ 622 | ν 19 **934** Strab. 9. 4. 5 **936** Phil. Jud. de opif. mund. 37 +, al. **938** ∗; cf. Phil. Jud. post. Caini 15, ubi εὐθίκτῳ (fem.) coniunctum cum εὐθυβόλῳ (cf. gl. 939) **940** ∗; cas. obl. Theodoret. **941** ∗ **944** Ar. Pax 1187 (sens.)

---

932 Cyr. (A) ευη 27, Hsch. ε 6843; Cyr. (S) ευη 27 εὐ.· εὐδινούς, ἀχειμάστους, Cyr. (g) ευη 14 εὐήνεμος· εὐδινός, καλός, ἀχείμαστος **933** Cyr. (g) ευη 7 (ad οἴνου); cf. Ap. Soph. 78. 30 εὐ.· τὸν ἄνδρα εὖ διατιθέντα καὶ δύναμιν περιποιοῦντα [Γ 622]. ὅταν δ' εὐήνορα χαλκὸν εἴπῃ, σημαίνει τὸν εὖ διακείμενον πρὸς τὴν ἠνορέην σίδηρον ἤτοι πρὸς τὴν ἀνδρίαν **934** Cyr. (g) ευη 9 **938** Cyr. (A) ευθ 31, Hsch. ε 6871 εὐθίκτως· εὐψηλαφήτως, Cyr. (S) ευθ 39 εὐθίκτῳ· εὐψηλαφήτῳ **939** Cyr. (vgA) ευθ 9/25 **941** Cyr. (vg) ευθ 8, Hsch. ε 6878; Cyr. (A) ευθ 23 εὐθυεπείας· ὀρθολογίας … **942** Cyr. (vgASP) ευθ 11/34; Hsch. ε 6886 εὐ.· ἐξετάσαι, διορθῶσαι **944** Cyr. (vg) ευθ 1; Hsch. ε 6887 εὐ.· τιμωρίας, δίκας **945** Cyr. (vg) ευθ 11; Cyr. (A) ευθ 20, Hsch. ε 6892 εὐθύνονται· ἐρωτῶνται, δίκας εἰσπράττονται **946** Bk.^{V} 245. 6

---

932 εὐδίνους, καλούς om. C | εὐδιεινούς Su. (cf. Cyr. (g)) **933** ἐπὶ^{1} – fin. om. B τὸν ἄνδρα τιθέντα om. A Ph. (interpr. τὸν ἀνδρεῖον καὶ δυνατόν C) **934** ἠροτριωμένον C Su. ἠροτριαμένον Bekker **940** h. e. εὐθυτενής (L. Dindorf) **941** εὐθυεπίαις A Ph. **942** ὀρθῶς Ph. **946** hic A post 942 B **946** εὐθύνας A (Bk.^{V} qui et κυρ. ἃς) | λογισταί^{2}] δικασταί Et. Gen. | δικασταῖς δὲ ἐφεῖται Et. Gen. | ἀθλοῦσιν A (Bk.^{V})

947 εὐθυρήμων· ἑτοιμολόγος. (ABC Su. ε 3521 Ph. ε 2215) K
948 εὐθὺ σκοποῦ· ἀκριβές, κατ᾽ εὐθεῖαν. (AB Su. ε 3524 Ph. ε 2217) K
949 εὐιλατεύειν· εὐμενῆ εἶναι. (ABC Su. ε 3483 Ph. ε 2220) K
950 εὖ ἴσθι· καλῶς γνῶθι. (ABC Su. ε 3484 Ph. ε 2221) K
951 εὐκατάπριστος· εὐκατάπαυστος. (ABC Su. ε 3527 Ph. ε 2222) K
952 εὐκλεές· ἔνδοξον. (AB Su. ε 3537 Ph. ε 2225) Hom
953 εὐκληρία· εὐτυχία. (ABC Su. ε 3541 Ph. ε 2228) K
954 εὐκρινές· εὐχερές. (ABC Su. ε 3545 Ph. ε 2233 (Et. Gen.)) K
955 εὐκταῖον· εὐχῆς ἄξιον, πολύτιμον, ὑγιές. (ABC Su. ε 3549 a Ph. ε 2235) K
956 εὐλαβοῦ· φυλάσσου. (ABC Su. ε 3556 Ph. ε 2238) K
957 εὐλόγηκεν· ἐβλασφήμησεν. (ABC Su. ε 3564 Ph. ε 2241) K
958 εὐλογιστίας· εὐλογίας, εὐβουλίας. (ABC Su. ε 3568 Ph. ε 2242) K
959 εὐμάρειαι· εὐχέρειαι. (ABC Su. ε 3577 Ph. ε 2243) K
960 εὐμαρής· εὔκολος, εὐχερής. (ABC Su. ε 3577 Ph. ε 2244 Et. Gen.) K
961 εὐμοιρία· εὐκληρία. (ABC Su. ε 3586 Ph. ε 2249) K
Ba 241 **962** εὐμολπίᾳ πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος· ἢ εὐφρονίᾳ ἢ εὐμενείᾳ. (AB(C) Su. ε 3583 Ph. ε 2250) K
963 εὐνάς· κοίτας ἢ ἀγκύρας. (ABC Su. ε 3588 Ph. ε 2253) K

---

947 Cyr. PG 69.356D **948** ∗; οὐκ εὐθὺ σκοποῦ trag. adesp. fr. 249 **949** LXX Deut. 29.19 v.l. **951** ∗; -πρηστος Bas. Caes. enarr. in Is. 1.64.20, Joh. Chrys. PG 50.746,26 (cas. obl. Bas. tantum) **952** P 415, al. **956** Eur. Hipp. 100 +, al. **957** ∗ (sens.); ηὐλόγησεν LXX 3 Reg. 20.10 **959** ∗ **962** ∗ **963** B 783 + | A 436 +, etc.

---

947 Cyr. (vgAS) ευθ 14/36, Hsch. ε 6897 **948** Cyr. (g) ευθ 5; cf. Cyr. (vgAS) ουκ 23/72, Hsch. ο 1707 οὐκ εὐθὺ σκοποῦ· οὐκ … ἀκριβῶς **949** Cyr. (vgASP) ευι 2/6, Hsch. ε 6907 **950** Cyr. (vgAS) ευι 3/7, Hsch. ε 6908 **951** Cyr. (vg) ευκ 8 (+) **952** sch. D P 415; Cyr. (AS) ευκ 37, Hsch. ε 6920 εὐκλεᾶ· ἔνδοξον, Cyr. (AP) ευκ 27 εὐκλεής· ἔνδοξος **953** Cyr. (v) ευκ 5, Hsch. ε 6923; Cyr. (g) ευκ 6 εὐκληρίας· εὐτυχίας **954** Cyr. (AS) ευκ 29, Hsch. ε 6940 **955** Cyr. (vg) ευκ 18; Cyr. (vgAS) ευκ 9/33 εὐκταίως· ὑγιῶς **956** Cyr. (vgASP) ευλ 5/13 εὐλαβεῖσθαι· φυλάσσεσθαι **957** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ε 6969 **958** Cyr. (g) ευλ 6 εὐλογιστία· εὐλογία, εὐβουλία, Cyr. (A) ευλ 10 εὐ.· εὐβουλίας, Cyr. (S) ευλ 17, Hsch. ε 6970 εὐλογιστία· εὐβουλία **959** Cyr. (g) ευμ 1, Hsch. ε 6976 εὐμάρεια· εὐχέρεια (…), Cyr. (AP) ευμ 15 εὐμαρείας· εὐχερείας **960** Cyr. (g) ευμ 4; Cyr. (A) ευμ 12 εὐμαρῶς· εὐχερῶς, εὐκόλως, Cyr. (vgS) ευμ 3/12 εὐμαρῶς· εὐχερῶς, Hsch. ε 6978 εὐμαρές· εὐχερές **961** Cyr. (g) ευμ 6 **962** Cyr. (g) ευμ 8 εὐμολπία· ἡ πολλάκις τῆς ἡμέρας προπ( ) ἢ εὐμένεια **963** Cyr. (vgS) ευν 6/18, Hsch. ε 7004, sim. Ap. Soph. 79.3; Cyr. (AP) ευν 18, sch. D B 783 εὐ.· κοίτας, Cyr. (A) ευν 11, sch. min. (P. Amh. 18.260) ο 498 εὐ.· ἀγκύρας

---

947 hic AB post 951 C **947** εὐθυρρήμων Su. | ἐτυμολόγος BC Su. **951** εὐκατάπρηστος recte Su. | εὐκατάκαυστος recte Su. Ph. (Cyr.) **952** περίδοξον B om. A Ph. **953-956** AB 956, 955, 953, 954 C **955** πολύτιμον, ὑγιές om. C **957** εὐλόγησεν Cyr., Hsch. **958** εὐλογίας om. C **962** τερπόμενος Bachmann (silentio) | εὐφρονίᾳ] εὐφωνίᾳ Su. | εὐμενείᾳ] εὐημερίᾳ Su. εὐυμνίᾳ Bachmann

K **964** εὐνηθέντες· κατακοιτασθέντες. (ABC Su. ε 3590 Ph. ε 2257)
K **965** εὐνοίας· φιλίας. (ABC Su. ε 3599 Ph. ε 2261)
K **966** εὐνομουμένη· εἰρηνεύουσα, εὐθηνουμένη, καλῶς διακειμένη. (ABC Su. ε 3593 Ph. ε 2262)
K **967** εὐνούστατα· φιλίως. (AB Su. ε 3603 Ph. ε 2263)
K **968** Εὔξεινον· ὄνομα πελάγους. (ABC Su. ε 3606 Ph. ε 2272)
K **969** εὔξοον· καλῶς ἐξεσμένον. (ABC Su. ε 3608 Ph. ε 2273 Et. Gen.)
K **970** εὐπάροιστον· εὐπαράγωγον. (AB Su. ε 3639 Ph. ε 2280)
971 εὖ παρασχόν· ἀντὶ τοῦ παρασχόντος. δῆλον δὲ τοῦ δαίμονος, ὅ ἐστιν δωρησαμένου τὴν νίκην. (ABC Su. ε 3637 Ph. ε 2276)
K **972** εὐπάρεδρον· καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς. (ABC Su. ε 3638 Ph. ε 2277)
K **973** εὐπάρυφα· εὐκατέργαστα ἢ πλούσια. (ABC Su. ε 3640 Ph. ε 2281)
K **974** εὐπατρίδαι· εὐγενεῖς. (ABC Su. ε 3642 Ph. ε 2283)
K **975** εὐπερίστατον· μωρόν, ταχέως περιτρεπόμενον. (ABC Su. ε 3645 Ph. ε 2284)
K **976** εὐπετής· εὐχερής. (ABC Su. ε 3647 Ph. ε 2285)
K+ **977** εὐπετῶς· ῥᾳδίως, εὐχερῶς, εὐκόλως, εὐσταλῶς. (ABC Su. ε 3647 Ph. ε 2286)
K **978** εὐπλοκαμῖδες· καλλιπλόκαμοι. (ABC Su. ε 3655 Ph. ε 2288)
K **979** εὔπρηστον· εὐφύσητον. (ABC Su. ε 3665 Ph. ε 2293)
K **980** εὔπτορθον· εὔκλαδον. (ABC Su. ε 3672 Ph. ε 2294)
K **981** εὑρεσιέπεια· εὑρεσιλογία. (ABC Su. ε 3676 Ph. ε 2301)

---

964 θ 292 **966** Dem. 24.139, al. **967** Diod. Sic. 5.19.6 **969** B 390 +, al. **970** Cyr. PG 69.529D **971** Thuc. 1.120.3 **972** NT 1 Cor. 7.35, al. **975** NT Hebr. 12.1, al. **978** β 119 + **979** Σ 471, al. **980** ∗; εὐπτόρθων Anth. Pal. 16.96.4 **981** ∗

---

964 Cyr. (g) ευν 1; Cyr. (ASP) ευν 20/25 εὐ.· κοιμηθέντες, Hsch. ε 7011 εὐνηθέντας· κοιμηθέντας **965** Cyr. (gAS) ευν 4/12; Cyr. (v) ευν 3, Hsch. ε 7021 εὔνοια· φιλία **966** Cyr. (vg) ευν 8; Cyr. (ASP) ευν 22 εὐ.· εἰρηνεύουσα … **967** Cyr. (g) ευν 2 **968** Cyr. (gAS) ευξ 1/4, Hsch. ε 7032 **969** Cyr. (gS) ευξ 2/5; Hsch. ε 7034 εὔξοος· καλῶς ἐξεσμένος **970** Cyr. (vgAS) ευπ 1/20, Hsch. ε 7059 εὐπάροιστοι· εὐπαράγωγοι **972** Cyr. (vA) ευπ 8/31; Hsch. ε 7058 εὐ.· καλῶς παραμένον, Cyr. (g) ευπ 9 εὐπάρεδρος· καλῶς παραμένων καὶ διηνεκῶς, Cyr. (S) ευπ 41 εὐπάρεδρος· καλῶς παραμένων **973** Cyr. (g) ευπ 3; Cyr. (vAS) ευπ 3/24 εὐ.· εὐκατέργαστα **974** Cyr. (vg) ευπ 12 **975** Cyr. (vg) ευπ 2 **976** Cyr. (g) ευπ 14; Cyr. (SP) ευπ 44, Hsch. ε 7071 εὐπετές· εὐχερές **977** Cyr. (g) ευπ 6 εὐ.· ῥᾳδίως, εὐχερῶς, εὐκόλως, εὐθέτως, Hsch. ε 7072 εὐ.· εὐχερῶς, ῥᾳδίως, εὐκόλως, εὐθέτως, Cyr. (v) ευπ 6 εὐ.· εὐχερῶς, εὐκόλως, Cyr. (A) ευπ 29 εὐ.· εὐχερῶς **978** Cyr. (vgA) ευπ 13/40, Hsch. ε 7076 **979** Cyr. (g) ευπ 16, Hsch. ε 7089, sch. D Σ 471 (P. Maspero 67331, fr. 2 r 14), Ap. Soph. 79.14 **980** Cyr. (g) ευπ 17 **981** Cyr. (g) ευρ 3; Cyr. (AS) ευρ 36, Hsch. ε 7103 εὑρεσιεπείαις· εὑρεσιλογίαις

---

964 -ας· -ας Su. | κατακοιμηθέντες B (cf. Cyr., Hsch.) **966** εὐθηνουμένη, καλῶς διακειμένη om. C | διοικουμένη Naber, cf. Hsch. ε 7023 **968** Εὔξεινος Su. (Cyr. (g), Hsch.) **969** hic BC post 972 A **971** εὐπάρασχον ABC Ph. **973-976** A 973, 974, 976, 975 B 974, 973, 975, 976 C **975** παρατρεπόμενον B μετατρεπ. Cyr. **977** καὶ εὐσταλῶς Ph.

982 εὐρεσιλόγος· φλύαρος, ἑτοιμολόγος. (AB Su. ε 3677 Ph. ε 2302) K
983 εὑρήματα· βουλεύματα. (AB Su. ε 3682 Ph. ε 2298) K
984 εὑρεσιεπής· καινολόγος. (ABC Su. ε 3678 Ph. ε 2300) K
985 εὐρίζων· πλατύνων, ἢ καλὰς ῥίζας χαροποιοὺς ἔχων. (ABC Su. ε 3688 Ph. ε 2304) K
986 εὐρινότατος· καλόρινος ἢ καλῶς ὀσφρώμενος. (AB Su. ε 3690 Ph. ε 2306) K
Ba 242 **987** εὖριπος· πέλαγος στενόν, ἢ τόπος ὑδατώδης μεταξὺ δύο γαιῶν. (ABCD Su. ε 3696 Ph. ε 2307) K
988 εὐρονοήτοις· καλῶς ῥέουσιν. (AB(C)D Su. ε 3699 Ph. ε 2308)
989 εὐρυάγυια· πλατυάμφοδος. (ABCD Su. ε 3714 Ph. ε 2309) K
990 εὔρυθμον· εὖ τεταγμένον. (ABCD Su. ε 3720 Ph. ε 2313) K
991 εὐρυκρείων· μεγάλως βασιλεύων. (ABCD Su. ε 3722 Ph. ε 2315) K
992 εὐρύνεται· πλατύνεται. (ABCD Su. ε 3724 Ph. ε 2317) K
993 εὐρύοπα· μεγαλόφθαλμον ἢ μεγαλόφωνον. (ABCD Su. ε 3726 Ph. ε 2318) K
994 εὐρυπύλης· πλατείας πύλης. (ABCD Su. ε 3727 Ph. ε 2319) K
995 εὐρυσθενής· μεγαλοδύναμος. (ABCD Su. ε 3731 Ph. ε 2321) K
996 εὐρυόεντα· σκοτεινά, ζοφώδη. (ABCD Su. ε 3703 Ph. ε 2323) K
997 εὐρώτῳ· σηπεδόνι. (ABCD Su. ε 3711 Ph. ε 2324 sch. Luc. 138. 3) K

---

982 ∗ **984** Pind. Ol. 9. 80 v. l., Ar. Nub. 447 v. l. **985** LXX Ps. 47. 2 v. l. (vel εὖ ῥιζῶν) **986** ∗ **988** ∗ **989** Δ 52 +, al. **990** LXX Esth. 4. 17, al. **991** A 102 +, al. **993** A 498 +, etc. **994** ∗; εὐρυπύλες Ψ 74 + **995** Pind. Pyth. 5. 1 +; εὐρυσθενές H 455 **996** Greg. Naz. c. 2. 1. 1. 502 **997** ∗; εὐρῶτι Theoc. 4. 28, Luc. 61. 21, al.

---

982 Cyr. (vg) ευρ 4 εὐ.· ἑτοιμολόγος, φλύαρος, Cyr. (A) ευρ 33, Hsch. ε 7104 εὐ.· φλύαρος **983** Cyr. (vgAS) ευρ 21/39/55, Hsch. ε 7107 **984** Cyr. (g) ευρ 11 **985** Cyr. (g) ευρ 16; Cyr. (v) ευρ 16 εὐ.· πλατύνων ἢ καλὰς ῥίζας ἔχων, Cyr. (AS) ευρ 44, Hsch. ε 7111 εὐ.· πλατύνων, Cyr. (A) ευρ 43, Hsch. ε 7112 εὐ. ἀγαλλιάματι· καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιούς **986** Cyr. (gA) ευρ 20/53 **987** Cyr. (g) ευρ 19; Cyr. (AS) ευρ 41 (ab τόπος); Cyr. (A) ευρ 52 εὐρίπῳ· στενῷ πελάγει **989** Cyr. (g) ευρ 13, sch. D B 12 εὐρυάγυιαν· πλατυάμφοδον …, cf. Hsch. ε 7124/5 **990** Cyr. (g) ευρ 15 (+) **991** Cyr. (vg) ευρ 27, Hsch. ε 7137, sch. D A 102 (+) **992** Cyr. (g) ευρ 28 **993** Cyr. (gAS) ευρ 28/42, sch. D A 498 (+) (P. Oxy. 3238 iii 100), sim. Ap. Soph. 79. 19; Cyr. (v) ευρ 28 εὐ.· μεγαλόφθαλμον **994** Cyr. (g) ευρ 22 **995** Cyr. (g) ευρ 24; Hsch. ε 7154 εὐρυσθενές· … μεγαλοδύναμον … **996** Cyr. (g) ευρ 26; Cyr. (AS) ευρ 49 εὐ.· … σκοτεινά **997** Cyr. (g) ευρ 25 εὐρῶτα· σηπεδόνα

---

982 ἐτυμολόγος B Su. (pler.) **985** εὐρίζον· πλατύνον (πλατὺ ὂν Porson) … ἔχον Ph. | καὶ χαροποιοὺς Cyr. (g) **986** καλόρρινος Su. (AIMV) | ὀσφραινόμενος Ph. (Cyr. (g)) **987** ἢ – fin. om. C | ὑδατώδης post γαιῶν Ph. **988** hic ACD post 984 B **988** εὐρονᾶτοις (AFV) vel -ναήτοις (GIM) Su., hoc Ph. **991** εὐρυκρέων Ph. **993** duo gl. εὐρύοπα· μεγαλόφωνον et εὐρύοπα· μεγαλόφθαλμος, post 996 locat., hab. C | μεγαλόφθαλμος etiam B **994** hic ABD post 997 C **996** εὐρυωεντα B Ph. εὐρώεντα (Y 65) Su. (Cyr.) **997** εὐρωτω B εὐρῶτι Su. | σηπεδόνα C σηπεδών B

K **998** εὐρωτιῶν· σαπείς, ἠφανισμένος. (ABD Su. ε 3712 Ph. ε 2326)
K **999** εὔσκαρθμος· εὐκίνητος, ταχύς. (ACD Su. ε 3741 Ph. ε 2331 (Et. Gen.))
K **1000** εὐσταλής· καλῶς ἐστολισμένος. (ABCD Su. ε 3748 Ph. ε 2332)
K **1001** εὐστέφανον· εὐτείχιστον. (ABCD Su. ε 3749 Ph. ε 2338)
K **1002** εὐστιβής· τετριμμένη. (ABCD Su. ε 3751 Ph. ε 2341)
K **1003** εὐσύνοπτον· εὐεπίγνωστον, εὐθεώρητον. (ABCD Su. ε 3761 Ph. ε 2344)
K **1004** εὐτειχεῖ πάγῳ· καλῶς τετειχισμένῃ. (ABCD Su. ε 3768 Ph. ε 2351)
1005 εὐτοκία· πολύγονος. (ABCD Su. ε 3769 Ph. ε 2352)
K **1006** εὐτραπελία· μωρολογία, κουφότης, ἀπαιδευσία. (ABCD Su. ε 3771 Ph. ε 2355 lex. Aἰμ. ε 42)
Hom **1007** εὔτυκτον· καλῶς κατεσκευασμένον. (ABCD (Su. ε 3780) Ph. ε 2357 Et. Gen.)
K **1008** εὐφημεῖ· καλὰ λαλεῖ ἢ ἐπαινεῖ. (AB(C)D Su. ε 3792 Ph. ε 2360)
1009 εὐφήμει· σιώπα, μὴ ἀκαιρολόγει. (ABCD Su. ε 3792 Ph. ε 2361 sch. Plat. Gorg. 469 a)
K **1010** εὐφραδής· σαφής, ὁ καλῶς λέγων. (ABCD Su. ε 3806 Ph. ε 2364)
K **1011** †εὔφρος†· εὔθυμος. (ABCD Su. ε 3814 Ph. ε 2366)
K **1012** εὐφυᾶ· καλὴν φύσιν ἔχοντα. (ABCD Su. ε 3816 Ph. ε 2367)
K **1013** εὐφώρατον· φανερόν. (ABCD Su. ε 3805 Ph. ε 2371)

---

999 ∗; εὔσκαρθμοι N 31 **1001** Hes. Theog. 196 +; εὐστέφανος Φ 511 **1002** Cyr. PG 70. 1273A **1004** ∗; εὐτειχῆ πάγον Eur. Andr. 1010 **1005** ∗ **1007** Γ 336 +, al. **1010** Simp. in Cat. 8. 1. 10 +; εὐφραδέως τ 352 **1011** ∗; εὔφορος VT (Symm.) 1 Reg. 16. 23

---

998 Cyr. (g) ευρ 1; Cyr. (vAS) ευρ 1/31, Hsch. ε 7171 εὐ.· ἠφανισμένος … , Cyr. (A) ευρ 37, Hsch. ε 7172 εὐρωτιῶντες· σαπέντες **999** Cyr. (g) ευσ 7, Hsch. ε 7187, Et. Gen. εὔσκαρθμοι· εὐκίνητοι, ταχεῖς, Cyr. (v) ευσ 1, Ap. Soph. 79. 25 εὔσκαρθμοι· εὐκίνητοι, Cyr. (AS) ευσ 29 εὔσκαρθμος· εὐκίνητος **1000** Cyr. (g) ευσ 3 (+), Hsch. ε 7209; Cyr. (AS) ευσ 39 εὐσταλεῖς· καλῶς ἐσταλμένους **1001** Cyr. (g) ευσ 4 **1002** Cyr. (g) ευσ 10; Cyr. (A) ευσ 26 εὐστιβῆ· τετριμμένη, Cyr. (S) ευσ 24, Hsch. ε 7213 εὐστιβές· τετριμμένον **1003** Cyr. (g) ευσ 14; Cyr. (S) ευσ 52, Hsch. ε 7221 εὐ.· εὐθεώρητον …, Cyr. (vA) ευσ 13/25 εὐσύνοπτος· εὐθεώρητος … **1004** Cyr. (A) ευτ 10 εὐτειχῆ (i.e. – εῖ) πάγῳ· καλῶς τετειχισμένην … **1006** Cyr. (vg) ευτ 1 εὐ.· μωρολογία, ἀπαιδευσία, κουφότης, Cyr. (AP) ευτ 12 εὐ.· μωρολογία, Cyr. (A) ευτ 8 εὐ.· κουφότης, ἀπαιδευσία, Hsch. ε 7246 εὐ.· κουφότης, μωρολογία; Cyr. (S) ευτ 19 εὐτραπελίᾳ· κουφότητι, μωρολογίᾳ **1007** sch. D Γ 336 **1008** Cyr. (vgAP) ευφ 2/13, Hsch. ε 7269; Cyr. (S) ευφ 13 εὐ.· ἐπαινεῖ **1010** Cyr. (g) ευφ 9 εὐ.· σαφής, καλῶς φράζων, λέγων, Cyr. (v) ευφ 9 εὐ.· καλῶς φράζων **1011** Cyr. (vg) ευφ 5 εὐφόρων· εὐθύμων **1012** Cyr. (g) ευφ 3 **1013** Cyr. (g) ευφ 4; Cyr. (vg) ευφ 7 εὐφώρατα· φανερά

---

998 ἢ ἠφανισμένος D **999** εὔσκαρφος A Su. Ph. **1004** τετειχισμένῳ B -μένον C **1005** εὐτοκία πολύγονος· 〈 〉 Bekker **1008** imperat. aeque scribi potest | ἢ om. Ph. **1009-1012** ACD 1011, 1009, 1012, 1010 B **1010** σαφής. ὁ om. C **1011** εὔφορος B Su. (V) εὔφρων Su. (F) | εὐθηνός vel εὐθυνός Cyr. **1012** ἔχοντα om. C

1014 εὔχεται· καυχᾶται. (ABCD Su. ε 3823 Ph. ε 2373) K
1015 εὖχος· αὖχος, καύχημα. (ABD Su. ε 3829 Ph. ε 2375 Et. Gen.) K
1016 εὐχωλή· εὐχὴ ἢ καύχημα. | ἢ θυσία. (ABCD Su. ε 3830 Ph. ε 2376 | Σ^{b}: B) K
1017 εὔωνον· εὐτελές. (ABCD Su. ε 3626 Ph. ε 2378) K
Ba 243 **1018** εὐωρεῖ· παίζει, μετεωρίζεται. (ABCD Ph. ε 2380) K
1019 ἐφάλια· παραθαλάσσια. (ABCD Su. ε 3839 Ph. ε 2385) K
1020 ἐφάμιλλον· ὅμοιον, ἴσον. (AB(C)D Su. ε 3841 Ph. ε 2386) K
1021 ἔφα· ⟨ ⟩. (A Ph. ε 2384) ?K
1022 ἐφαύλιζον· εὐτέλιζον. (ABCD Su. ε 3845 Ph. ε 2388) K
1023 ἐφάψασθαι· ἄρξασθαι, ψηλαφῆσαι. (ABCD Su. ε 3846 Ph. ε 2389) K
1024 ἐφεδρεύει· ἐπικάθηται. (ABCD Su. ε 3847 Ph. ε 2391) K
1025 ἔφεδρος· ταβλιστὴς τρίτος καὶ ἐνεδρεύων. (ACD Ph. ε 2395) K
1026 ἐφεῖτο· συνεχωρεῖτο. (ACD Ph. ε 2396) K
1027 ἐφέξεται· ἐπικάθηται. (ACD Su. ε 3859 Ph. ε 2401) K
1028 ἐφελκυστής· βοηθός. (AB(C)D Su. ε 3855 Ph. ε 2400) K
1029 ἐφέξει· σταθῇ, ἐφελκύσει. (AB(C)D Su. ε 3860 Ph. ε 2402) K
1030 ἐφεσπόμενα· ἐπακολουθοῦντα. (ABCD Su. ε 3868) K
1031 ἔφες· ἐπίπεμψον. (ABCD Su. ε 3862 Ph. ε 2407) K
1032 ἐφέσεις· ὁρμάς. (ABCD Su. ε 3863 Ph. ε 2408) K

1014 A 91 +, etc. **1015** E 285 +, etc. **1016** Δ 450 +, al. | Greg. Naz. c. 2.2.3.245 **1018** ∗ **1019** ∗ **1022** Jos. Bell. Jud. 5.443 **1026** Soph. Phil. 619, Xen. Anab. 6.6.31 v.l. **1027** ∗ **1028** ∗ **1030** ∗ **1031** E 174

1014 Cyr. (vgA) ευχ 3/10, Hsch. ε 7296, sch. D A 91 **1015** Cyr. (g) ευχ 4; Cyr. (vAS) ευχ 4/12, Hsch. ε 7302, sch. D E 285 (P. Berol. inv. 11636 ii 29) εὖ.· καύχημα **1016** Cyr. (gS) ευχ 5/13 εὐ.· εὐχὴ ἢ καύχημα, sim. Ap. Soph. 79.31; Cyr. (AP) ευχ 13, Hsch. ε 7305 εὐ.· εὐχή; Cyr. (s ap. Latte), Hsch. ε 7305 εὐ.· … θυσία **1017** Cyr. (g) ευω 1; Cyr. (ASP) ευω 11, Hsch. ε 7314 εὐώνῳ· εὐτελεῖ **1018** Cyr. (vg) ευω 4; Cyr. (AS) ευω 8, Hsch. ε 7317 εὐ.· παίζει, Cyr. (AS) εωρ 10 ἐωρίζεται· μετεωρίζεται … **1019** Cyr. (vgA) εφα 5/16 **1020** Cyr. (g) εφα 6; Cyr. (vASP) εφα 6/15, Hsch. ε 7335 ἐ.· ὅμοιον **1021** Cyr. (g) εφα 4 ἔ.· ἔφη, εἶπεν, Cyr. (A) εφα 21 ἔφαν· εἶπον **1022** Cyr. (AS) εφα 17, Hsch. ε 7349; Cyr. (vg) εφα 3 ἐφαύλισεν· εὐτέλισεν … **1023** Cyr. (vg) εφα 2 (+) **1024** Cyr. (g) εφε 7 ἐφεδρεύων· ἐπικαθήμενος **1025** Cyr. (gAS) εφε 11/50, Hsch. ε 7368 **1026** Cyr. (g) εφε 19 **1027** Cyr. (vg) εφε 24; Cyr. (AS) εφε 41, Hsch. ε 7385 ἐ.· ἐπικαθέζεται **1028** Cyr. (g) εφε 28 **1029** Cyr. (g) εφε 12; Hsch. ε 7381 ἐ.· σταθῇ, Cyr. (v) εφε 12 ἐ.· ἐφελκύσει **1030** Cyr. (gA) εφε 5/42; Cyr. (S) εφε 67, Hsch. ε 7407 ἐφεσπόμεθα· ἐπακολουθοῦμεν **1031** Cyr. (g) εφε 4, Hsch. ε 7397, sch. D E 174 **1032** Cyr. (g) εφε 16

1015 αὖχος om. Su. **1016** εὐχὴ om. A εὐχὴ ἢ om. CD **1018** μετεωρίζεται ad gl. ἐωρεῖται vel -ίζεται (h.e. αἰ-) pertinere coni. Schleusner (cf. Cyr. (AS), Hsch. ε 7750) **1020** -α· -α -α B **1021** εἶπεν add. m. alt. in Ph.^{g} cf. Cyr.; an conf. Su. ε 3838b ἐφ᾽ ἅ· ἐφ᾽ ἅτινα ? an (coll. ord.) Hsch. ε 7337 ἔφαν· εἶπον ? **1025** καὶ om. Cyr. (AS), Hsch. **1027** ἐφέζεται Su. (GI) (ut coni. Porson) **1030** ἐφεπόμενα CD Su. (contra ord.) (Cyr.) **1031** ἔπεμπον Ph.

κ **1033** ἔφεσις· ἐπιθυμία, ὁρμή, ἔκκλητος αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου, καὶ μεταγωγή. (ABCD Su. ε 3865 Ph. ε 2409)
κ **1034** ἐφεστιασάμενος· εὐωχηθείς. (ABCD Su. ε 3870 Ph. ε 2412)
κ **1035** ἐφέστιοι· αὐτόχθονες, σύνοικοι. (ABCD Su. ε 3871 Ph. ε 2411)
κ **1036** ἐφεστρίς· χλανίς. (ABD Su. ε 3875 Ph. ε 2413)
1037 ἐφέται· ἄνδρες οἵτινες †περιόντες† ἐδίκαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἤτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν, ἢ ὅτι ἔφεσις παρ᾽ αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τουτέστιν ἔκκλητος. (ABCD Su. ε 3876 Ph. ε 2415 Et. Gen.)
1038 ἐφετικός· ἐπιθυμητικός. (ABCD Su. ε 3879 Ph. ε 2418)
κ **1039** ἐφηβεία· νεότης. (ABCD Su. ε 3888 Ph. ε 2421)
κ **1040** ἔφηβος· παῖς νέος, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ. (ABCD Su. ε 3889 Ph. ε 2422)
κ **1041** ἐφήδοιτο· τέρποιτο. (ABCD Su. ε 3894 Ph. ε 2424)
κ **1042** ἐφῆκα· ἔπεμψα. (ABCD Su. ε 3895 Ph. ε 2425)
κ **1043** ἔφηλος· ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. (ABCD Su. ε 3897 Ph. ε 2427)
κ **1044** ἐφημερία· ἡ πατριά. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία. (ABCD Su. ε 3901 Ph. ε 2430 Et. Gen.)
κ **1045** ἐφήμερος· πρόσκαιρος. (ABCD Su. ε 3904 Ph. ε 2431)
κ **1046** ἔφηνεν· ἔδειξεν. (ABCD Su. ε 3905 Ph. ε 2432)
κ **1047** ἐφῆπτο· ἐπεκρέματο, ἐπέκειτο. (ABCD Su. ε 3906 Ph. ε 2433)
κ **1048** ἐφησθεῖεν· ἐπιχαρεῖεν. (ABCD Su. ε 3907 Ph. ε 2434)

1034 ∗ **1035** B 125, al. **1036** Agath. AP 9.153; cas. obl. Luc., Plut., etc. **1038** Clem. Al. Strom. 5.5.28.1 **1039** Synes. or. 2.3 **1041** Cyr. ACO 1.1.1.43.21 **1042** E 188 +, al. **1043** LXX Lev. 21.20, al. **1046** B 318 +, al. **1047** Z 241 +, al. **1048** ∗

1033 Cyr. (g) εφε 6 ἔ.· ἐπιθυμία, ὁρμή, ἔκκλητος, ἡ ἐκ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μεταγωγή; Cyr. (vgAP) εφε 3/44, Hsch. ε 7405 ἔ.· ἐπιθυμία, Cyr. (AS) εφε 39 ἔφεσιν· ἐπιθυμίαν, Cyr. (A) εφε 53 ἔ.· ἔκκλητος, Cyr. (vAS) εφε 6/49, Hsch. ε 7405 ἔ.· ἡ ἐκ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μεταγωγή **1034** Cyr. (vgAS) εφε 32/33/40, Hsch. ε 7411 **1035** Cyr. (g) εφε 13; Cyr. (v) εφε 13 ἐ.· σύνοικοι, Hsch. ε 7413 ἐφέστιος· αὐτόχθων … ἢ ἔνοικος **1036** Cyr. (g) εφε 9, Hsch. ε 7415 **1039** Cyr. (g) εφη 8; Cyr. (AS) εφη 24, Hsch. ε 7430 ἐφηβείαν· νεότητα **1040** Cyr. (vg) εφη 15; Cyr. (ASP) εφη 35 ἔ.· παῖς νέος, ἐν τῇ ἀκμῇ, Hsch. ε 7432 ἔ.· παῖς μικρός, ἐν τῇ ἀκμῇ **1041** Cyr. (vASP) εφη 4/23/40, Hsch. ε 7435 **1042** Cyr. (gA) εφη 9/39; Hsch. ε 7440 ἐφῆκεν· … ἔπεμψεν, sch. D E 188 ἐ.· ἐπέπεμψα **1043** Cyr. (gAS) εφη 14/30, Hsch. ε 7443 **1044** Cyr. (vg) εφη 16; Cyr. (AS) εφη 36 ἐ.· λέγεται ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία, Hsch. ε 7447 ἐ.· ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία **1045** Cyr. (g) εφη 10 **1046** Cyr. (g) εφη 11, Hsch. ε 7455 **1047** Cyr. (g) εφη 12 **1048** Cyr. (vgAS) εφη 5/26, Hsch. ε 7459

1033-1041 AD 1034, 1033, 1036, 1035, 1037–1039, 1041, 1040 B 1033–1035, 1037–1038, 1040, 1039, 1041 C **1033** καὶ om. C **1037** περιόντες] π΄ ὄντες Su., leg. πεντήκοντα ὄντες (Alpers, BZ 64, 1971, 83) | ἤτοι om. C **1040** ἐν – fin. om. C **1043** τὴν om. C **1047** ἀπεκρέματο Cyr.

Ba 244 **1049** ἐφήσθη· ἐχάρη. (ABCD Su. ε 3908 Ph. ε 2435) K
1050 ἑφθαλέου· ἑφθοῦ. καὶ ἑφθοῦν τὸ ὀπτᾶν. (ACD Ph. ε 2436) K+
1051 ἐφιείς· ἐπιπέμπων, ἐπιβάλλων. (ABCD Su. ε 3919 Ph. ε 2439) K
1052 ἐφιέμενοι· ἐπιθυμοῦντες. (AB(C)D Su. ε 3911 Ph. ε 2440) K
1053 ἐφιέτω· ἀνείτω. (ABCD Su. ε 3915 Ph. ε 2443) K
1054 ἐφίεται· ἐπιθυμεῖ. (ABCD Su. ε 3914 Ph. ε 2442) K
1055 ἐφιζάνει· ἐπικάθηται. (ABCD Su. ε 3916 Ph. ε 2444) K
1056 ἐφίζεται· ἐπικαθέζεται. (ABCD Su. ε 3917 Ph. ε 2445) ?K
1057 ἐφίησιν· ἐπιτρέπει. (ABCD Su. ε 3921 Ph. ε 2446) K
1058 ἐφικέσθαι· καταλαβέσθαι. (ABCD Su. ε 3922 Ph. ε 2447 sch. Plat. Hipp. i 292 a) K
1059 ἐφικνούμενος· καταλαμβανόμενος. (ABCD Su. ε 3923 Ph. ε 2448) K
1060 ἐφίκοντο· ἐφήψαντο. (ABCD Su. ε 3924 Ph. ε 2449) K
1061 ἐφικτόν· δυνατὸν καταληφθῆναι. (ABCD Su. ε 3925 Ph. ε 2450) K
1062 ἐφοδευσάτωσαν· κατασκοπησάτωσαν. (ABCD Su. ε 3940 Ph. ε 2455) K
1063 ἐφόδια· τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. (ABCD Su. ε 3941 Ph. ε 2456)
1064 ἔφοδος· ὁρμή. (ABCD Su. ε 3943 Ph. ε 2457) K
1065 ἐφόλκια· καράβια μικρά, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὤνια ἐπισκοπούμενοι. (ABCD Su. ε 3944 Ph. ε 2459) K
1066 ἔφορος· ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. (ABCD Su. ε 3951 Ph. ε 2466) K

1050 ∗ **1051** A 51, al. **1053** Greg. Naz. or. 24.9 **1055** Phil. Jud. vit. cont. 31, al. **1056** ∗ **1060** N 613, al. **1062** LXX Deut. 1.22

1049 Cyr. (AS) εφη 2, Hsch. ε 7460 ἐφήσθης· ἐχάρης, Cyr. (vg) εφη 2 ἐ.· ἐπεχάρη **1050** Cyr. (g) εφθ 3 (?Hsch. ε 7463) ἑφθαλέας· ἑφθοῦ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἑφθοῦν **1051** Cyr. (g) εφι 18; Hsch. ε 7476 ἐ.· ἐπιβάλλων, ἐπιπέμπων, Cyr. (vg) εφι 18/1, sch. D A 51 ἐ.· ἐπιπέμπων **1052** Cyr. (gA) εφι 6/39, Hsch. ε 7479; Cyr. (AP) εφι 35 ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν **1053** Cyr. (g) εφι 10 ἐφίετο· ἀνεῖτο **1054** Cyr. (g) εφι 5; Cyr. (vgAS) εφι 8/33, Hsch. ε 7477 ἐφίεμαι· ἐπιθυμῶ **1055** (an 1055/56?) Cyr. (vgAS) εφι 15/42, Hsch. ε 7483 ἐ.· ἐπικαθέζεται, Cyr. (P) εφι 42 ἐ.· ἐπικάθεται **1057** Cyr. (vgAS) εφι 11/46, Hsch. ε 7485 **1058** Cyr. (vgASP) εφι 4/38, Hsch. ε 7486 **1059** Cyr. (g) εφι 16 **1060** Cyr. (g) εφι 20 **1061** Cyr. (vgAS) εφι 4/32, Hsch. ε 7490 ἐ.· δυνατόν, κατάληπτον (ἢ δυνατὸν καταληφθησόμενος add. Cyr. (v)) **1062** Cyr. (vgAS) εφο 13/15/30, Hsch. ε 7512 **1064** Cyr. (vgAS) εφο 10/21, Hsch. ε 7516 (+); lex. Greg. 164.9 ἐφόδοις· ὁρμαῖς **1065** Cyr. (vgAS) εφο 1/εφυ (sic) 13/εφο 16, Hsch. ε 7520 (ad πλοίων) **1066** Cyr. (vg) εφο 14; Cyr. (AS) εφο 28 ἔ.· θεωρὸς θεός, ἐπόπτης

1050 ὀπτοῦν Ph. **1058** καταλαβεῖν sch. Plat. (T) **1062** κατασκοπευσάτωσαν ACD **1064-1067** A 1064, 1067, 1065, 1066 B 1064, 1065, 1067, 1066 CD **1065** ὑπὸ] ἐπὶ B | καλοῦνται – fin. ad gl. 1066 refert B^{mg} (Cyr., Zon. 928) recte | ἐπισκεπτόμενοι Cyr. (v) ἐπισκοποῦντες Cyr. (g) **1066** ὁ πάντων] ἁπάντων AD

Κ **1067** ἐφ᾽ ὅτῳ· ἐφ᾽ ᾧτινι. (ABCD Su. ε 3958 Ph. ε 2469)
Κ **1068** ἔφυ· ἐγένετο. (ABCD Su. ε 3970 Ph. ε 2471) Ba 245
Κ **1069** ἔφυδρος· ὕδωρ ἐπάγων. (ABCD Su. ε 3972 Ph. ε 2475)
Κ **1070** ἐφύμνιον· τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾄσμα. (ABCD Su. ε 3975 Ph. ε 2476)
Κ **1071** ἔφυντο· ἐνέφυσαν. σφόδρα ἐπεβάλλοντο ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι. (ABCD Su. ε 3976 Ph. ε 2477)
Κ **1072** ἐφύπερθεν· ὑπεράνω. (ABCD Su. ε 3977 Ph. ε 2478)
Κ **1073** ἔφυρον· ἢ ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον. (ABCD Su. ε 3978 Ph. ε 2479)
1074 ἐφώδευσαν· ἐπέτρεχον. (ABCD Su. ε 3961 Ph. ε 2480)
Κ **1075** ἐχέγγυος· ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής. (ABCD Su. ε 3981 Ph. ε 2482)
⟨Κ⟩ **1076** ἔχεεν· ἔχωσεν. (ABCD Su. ε 3984 Ph. ε 2484)
Κ **1077** ἐχεμυθεῖ· ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. (ABCD Su. ε 3986 Ph. ε 2487)
Κ **1078** ἐχεμυθία· σιωπή, μυστήρια. (ABCD Su. ε 3987 Ph. ε 2486)
1079 ἐχέμυθον· μυστήριον κρυπτὸν ἢ φρόνιμον. (ABCD Su. ε 3988 Ph. ε 2488)
Κ **1080** ἐχέτλη· τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα. (ABCD Su. ε 3994 Ph. ε 2489 sch. Luc. 69. 10 Et. Gen.)
Κ **1081** ἐχέφρων· συνετός. (ABCD Su. ε 3998 Ph. ε 2495)
⟨Κ⟩ **1082** ἐχθαίρει· μισεῖ. (ABCD Su. ε 4018 Ph. ε 2497)
Κ **1083** ἔχθιστος· ἐχθρότατος. (ABCD Su. ε 4021 Ph. ε 2498)
1084 ἐχηρώθησαν· ἀνδρῶν ἐστερήθησαν, ἐχήρευσαν. (ABCD Su. ε 4004 Ph. ε 2496)
1085 ἐχθόμενος· ἐχθρὸς ἢ μισούμενος. (ABCD Su. ε 4023 Ph. ε 2500)
Κ+ **1086** ἔχθος· ἔχθρα, μῖσος. (ABCD Su. ε 4024 Ph. ε 2501 Et. Gen.)

1068 ψ 190, etc. **1069** ξ 458, al. **1071** ∗; ἔφυν ε 481 +, etc. **1072** ι 383, al. **1073** Ω 162, al. **1074** ∗; ἐφώδευσεν LXX Jud. 7. 7 **1076** Z 419, al. **1077** Joh. Chrys. PG 56. 548. 12 **1081** I 341 +, al. **1082** Eur. Ba. 476, al.; ἔχθαιρε P 270 v.l. **1083** A 176 +, etc. **1084** ∗ **1085** δ 502 **1086** ι 277, etc.

1067 Cyr. (vgAS) εφο 8/19, Hsch. ε 7534 (+), lex. Greg. 163. 7 **1068** Cyr. (vgAS) εφυ 3/16 (+), Hsch. ε 7545 **1069** Cyr. (g) εφυ 14, Ap. Soph. 80. 11; Hsch. ε 7549 ἔ.· ὕδωρ ἄγων **1070** Cyr. (g) εφυ 15 **1071** Cyr. (g) εφυ 2 **1072** Cyr. (vgAS) εφι (sic) 30/εφυ 8/20, Hsch. ε 7553 **1073** Cyr. (vgAS) εφι (sic) 31/εφυ 9/19, Hsch. ε 7556; sch. D Ω 162 ἔ.· … ἔβρεχον **1075** Cyr. (vg) εχε 3, Hsch. ε 7589; Cyr. (ASP) εχε 20 ἐ.· ὁ ἐγγυητὴς ὁ ἀσφαλής **1076** Hsch. ε 7594 (+) **1077** Cyr. (vgAS) εχε 4/22, Hsch. ε 7603 **1078** cf. Cyr. (AS) εχε 11/12, Hsch. ε 7603 ἐχεμυθεῖ (-εῖν A)· (…) σιωπᾷ (-ᾶν A, -ὴ Hsch.) **1080** Cyr. (vg) εχθ (sic) 4/εχε 6 ἐχέτλην· τὸ κρατούμενον μέρος τοῦ ἀρότρου, Cyr. (AS) εχε 10/20 ἐ.· μέρος τοῦ ἀρότρου **1081** Cyr. (g) εχε 5, Hsch. ε 7624, sch. D I 341 (+) **1082** Hsch. ε 7629 ἐχθαίρειν· μισεῖν **1083** Cyr. (AS) εχθ 11, sch. D A 176 (P. Strasb. inv. 33 iii 13); Cyr. (gAS) εχθ 2/9, Hsch. ε 7633 ἐχθίστων· … ἐχθροτάτων **1086** Cyr. (ps ap. Latte), Hsch. ε 7640 ἔ.· μῖσος

1071 ἔφυν Naber **1072** et hic et post 1068 C | ὑπεράνωθεν B (Cyr., Hsch.) **1073** ἢ ἔπλυνον ἢ ἔβρεχον B ἔβρ. ἢ ἔπλ. Ph. ἔβρ., ἔπλ. Cyr. (vg), Hsch. **1074** ἔτρεχον B **1079** κρυπτὸν μυστήριον B **1082** ἐχθραίνει Ph. **1083, 1084** ACD 1084, 1083 B **1083** -οις· -οις B **1084** ἐχερώθησαν Ph. **1085** ἐχθρὸς ἢ om. C

1087 ἐχόμενος· ἐγγὺς ἢ κατέχων. (ABCD Su. ε 4033 Ph. ε 2506) K
1088 ἔχοντες· οἰκοῦντες. (ABCD Su. ε 4035 Ph. ε 2507)
1089 ἐχυρῶς· ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς. (ABCD Su. ε 4051 Ph. ε 2508) K
1090 ἐχύρωσεν· ἰσχυροποίησεν. (ABCD Su. ε 4052 Ph. ε 2509) K
1091 ἐψυχαγώγησεν· ἐπήλπισεν, παρεμυθήσατο. ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν. (ABCD Su. ε 4077 Ph. ε 2516) K+
1092 ἕψεται· ἀκολουθήσει, ἀκολουθεῖ. (ABCD Su. ε 4058 Ph. ε 2511) K
Ba 246 **1093** ἐᾠκει· ὅμοια ἦν. (ABCD Su. ε 1883 Ph. ε 2519) K
1094 ἑωλοκρασία· τὸ χθιζὸν βρῶμα κυρίως. (ABCD Su. ε 1885 Ph. ε 2522 Et. Gen.)
1095 ἕωλον· χθεσινόν, ψυχρόν, μάταιον, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον. (ABCD (Su. ε 1884) Ph. ε 2525 sch. Luc. 30. 1, 49. 22 EM 352. 30) K
1096 ἐωνημένοι· ἀγοράσαντες ἢ ἠγορασμένοι. (ABCD Su. ε 1889 Ph. ε 2527) K
1097 ἐώρα· ὕψωσις ἢ μετάρσιος. (ABCD Su. ε 1894 Ph. ε 2528) K
1098 ἐωρηθήτω· κρεμασθήτω. (ABCD Su. ε 1896 Ph. ε 2529) K
1099 ἐώρησις· κρέμασις. (ABCD Su. ε 1899 Ph. ε 2531) K
1100 ἐωροκοπίαις· ὑψηλοφρονίαις. (ABCD Su. ε 1901 Ph. ε 2532) K
1101 ἕως· ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. (ABCD Su. ε 1907 Ph. ε 2534) K
1102 ἑωσφόρος· ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνὸς καλούμενος φωσφόρος. (ABCD Su. ε 1910 Ph. ε 2538 Et. Gen.) K

1088 A 18 +, etc. **1089** Thuc. 5. 26. 3 **1090** ∗ (et ἠχύρωσεν ∗) **1092** Δ 415 +, etc. **1093** B 58 +, etc. **1094** Plut. Mor. 148A; cas. obl. Dem., Luc., al. **1097** ∗; αἰῶραν Plat. Phaed. 111e **1098** ∗ **1099** ∗; αἰώρησιν Did. Caec. in Eccl. 34. 19 **1100** ∗ **1102** Ψ 226, etc.

1087 Cyr. (g) εχο 2 ἐχόμενον· τὸ ἐγγύς, Cyr. (vgA) εχθ (sic) 3/εχο 1/7 ἐχόμενα· ἐγγύθεν … **1089** Hsch. ε 7686 ἐ.· ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, Cyr. (gA) εχυ 1/4 ἐ.· ἀσφαλῶς, ἰσχυρῶς; Cyr. (vS) εχυ 1/4 ἐ.· ἀσφαλῶς **1090** Cyr. (g) εχυ 2 **1091** Cyr. (vg) εψυ 1 ἐ.· παρεμυθήσατο … **1092** Cyr. (vgASP) εψε 1/2, Hsch. ε 7703; sch. D Δ 415 ἅμ᾽ ἕψεται· ἀκολουθήσει **1093** Cyr. (g) εωκ 1 **1095** Cyr. (vg) εωλ 1 ἕ.· ψυχρόν, μάταιον, ἀνωφελές, χθεσινόν, ἀνίσχυρον (hoc om. v), Cyr. (AP) εωλ 2 ἕ.· δασέως ψυχρὸν καὶ ἐχθεσινόν, Hsch. ε 7736 ἕ.· … ἐχθεσινόν … ψυχρόν **1096** Cyr. (vg) εων 2; Hsch. ε 7741 ἐωνημένων· ἀγορασάντων ἢ ἠγορασμένων, Cyr. (AS) εων 3 ἐωνημένων· ἀγορασάντων **1097** Cyr. (g) εωρ 2, sch. Soph. OT 1264 **1098** Cyr. (gAS) εωρ 3/8, Hsch. ε 7749 **1099** Cyr. (g) εωρ 4 (+) **1100** Cyr. (g) εωρ 7 **1101** Cyr. (vgAS) εωσ 3/6, Hsch. ε 7753 **1102** Cyr. (vg) εωσ 2 ἑ.· ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνὸς ὃν καλοῦσι φωσφόρον, Hsch. ε 7757 ἑ.· ἀνατολικὸς ἀστήρ … λέγει δὲ τὸν φωσφόρον, Cyr. (AS) εωσ 5 ἑ.· ἀνατολικὸς ἀστήρ

1090 -αν· -αν C **1091, 1092** ACD 1092, 1091 B **1092** ἀκολουθήσει ἢ ἀκολουθεῖ Su. Ph. | ἀκολουθεῖ om. C (Cyr., Hsch.) **1093** ὁμοία Ph. ὅμοιος Cyr. **1094** κρᾶμα Coraes **1095** ἐχθεσινόν Ph. (Cyr. (AP), Hsch.) **1097-1100** h. e. αἰωρ- **1097** ἢ μετάρσιος om. C | μέταρσις Cyr. (ut coni. Porson) **1099** hic AB post 1095 CD **1100** ὑψηλοφροσύναις Ph. **1101** τῆς om. B **1102** πρωϊνὸς – fin. om. C | φαεσφόρος B

K+ ***1103*** ἐν ἀτόμῳ· ἐν τάχει, ἐν ῥυζήματι. ἄτομον ἐνθάδι νοεῖται τὸ μικρότατον τὸ ἐν τῷ ἡλίῳ ἐμβαλλόμενον διὰ κάπνης εἰς οἶκον, μετὰ καὶ ἄλλων ὁμοίων κονιορτῶδες ὁρώμενον, ὅπερ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ σμικρότητα τομὴν οὐκ ἐπιδέχεται, δι᾽ ὃ καὶ ἄτομον ὠνόμασται. τὸ σφόδρα οὖν σύντομον καὶ ταχινὸν αἰνιττόμενος ὁ ἀπόστολος παρείκασεν αὐτῷ τῷ εἰρημένῳ ἀτόμῳ. (Σᵇ: B)

1103 NT 1 Cor. 15.52

1103 Cyr. (A) ενα 87 ἐν ἀ.· ἐν ῥυζήματι, ἐν τάχει, Hsch. ε 2692 ἐν ἀ.· ἐν ῥιπτήματι, ἐν τάχει

1103 ῥοιζήματι Drachmann

Z

1 ζαμβύκη· μουσικὸν ὄργανον. (ABCD Su. ζ 15 Ph. ζ 10) K
2 ζείδωρον· τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. (AB(C)D Su. ζ 44 Ph. ζ 16 (Et. Gen.)) ?Hom
3 ζεύγλη· ζυγός. (ABCD Ph. ζ 25) K
4 ζέφυρος· †λιβὸς† ἄνεμος. (ABCD Su. ζ 41 Ph. ζ 32) K
5 ζηλοτυπία· ζῆλος ἐξ ὑπονοίας τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. (ABCD Su. ζ 58 Ph. ζ 34) K
Ba 247 **6** ζήλου· μίμου. (ABCD Su. ζ 60 Ph. ζ 36) K
7 ζηλωτός· μακαριστός, ἐπαινετός. (ABCD Su. ζ 67 Ph. ζ 38) K
8 ζιβύνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, λόγχη, σπάθη. (ABCD Su. ζ 97 Ph. ζ 47) K
9 ζόφον· δύσιν. (AB(CD) Su. ζ 109 Ph. ζ 49) K
10 ζυγάδην· συνεζευγμένως. (ABCD Su. ζ 176 Ph. ζ 50) K
11 ζυγόδεσμος· ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. (ABCD Su. ζ 184 Ph. ζ 56) ApS
12 ζυγομαχεῖ· στασιάζει, ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι. (ABCD Su. ζ 185 Ph. ζ 57 Et. Gen.)
13 ζυγοφορούμενα· ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. (ABCD Su. ζ 190 Ph. ζ 59) K

---

1 ∗ **2** Θ 486 +, al. **3** ζεύγλης P 440, al. **4** B 147 +, etc. **6** LXX Ps. 36.1 male intell. **8** Bas. Caes. enarr. in Is. 2.74; ζιβύνην LXX Jer. 6.23 **9** M 240 +, etc. **10** Phil. Jud. de opif. mund. 95 +, al. **11** Them. Or. p. 30 b; ζυγόδεσμον Ω 270, al. **13** ∗

---

1 Cyr. (vgAS) ζα 14/30, Hsch. ζ 46 **2** Cyr. (vgA) ζει 5/7 ζείδωρος· ἡ τὰ πρὸς ζωὴν δωρουμένη; sch. D B 548, Ap. Soph. 81.2, Hsch. ζ 93 ζείδωρος· (…) ἡ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ, Cyr. (v) ζηδ 12 ζήδωρον· ζωὴν δωρούμενον **3** Cyr. (A) ζευ 2, Hsch. ζ 122; sch. D P 440 ζεύγλης· … ζυγοῦ **4** Cyr. (vgAS) ζεφ 1/3 (+ λίψ v); Cyr. (nps ap. Latte), Hsch. ζ 133 ζ.· ἄνεμος, ὁ καλούμενος λίψ **5** Cyr. (vg) ζηλ 4 ζηλοτυπίαι· αἱ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς ἰδίας (οἰκείας h om. v) γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγεῖς ὑπόνοιαι **6** Cyr. (vgAS) ζηλ 2/9, Hsch. ζ 140 **7** Cyr. (vg) ζηλ 6; Cyr. (A) ζηλ 16, Hsch. ζ 144 ζ.· μακαριστός **8** Cyr. (vgAS) ζιβ 1/2, Hsch. ζ 153 **9** Cyr. (A) ζοφ 6 (+); Hsch. ζ 182 … λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος καὶ τὴν δύσιν ζόφον, Ap. Soph. 81.5 **10** Cyr. (g) ζυγ 3 **11** Ap. Soph. 81.8, Hsch. ζ 192 (+) **13** Cyr. (vgAS) ζυγ 5/10; Hsch. ζ 198 ζυγοφορούμενον· ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενον

---

1 ὄργανον μουσικόν Cyr. (g) **2** τὴν τὰ πρὸς recte Su. (Et. Gen.) (cf. Cyr.) **4** λίβας BCD (Cyr. (gA) om. Cyr. (S)) λεῖος Su. λὶψ Ph. (cf. Cyr. (v)) **5** τοῦ ἀνδρὸς – fin. om. C | ἀνδρὸς] ἀνέρος AD ἄρρενος et in mg. ἀνέρος Ph. | ὑπονοιαν A | confusio auctoris? cf. Cyr. **8** σπάθη om. C ἢ σπάθη Cyr., Hsch. **9** τὴν δύσιν Su. (Cyr.) **11** ζυγόδεσμον Ap. Soph.

κ **14** ζύθος· οἶνος ἀπὸ κριθῆς. (ABCD (Su. ζ 196) Ph. ζ 61)
κ **15** ζωαρκῆ· τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. (ABCD Su. ζ 113 Ph. ζ 62)
κ **16** ζωάγρια· δι᾽ ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται. (ABCD Su. ζ 120 Ph. ζ 63)
κ **17** ζωγρεῖ· ζῶντας λαμβάνει. (ABCD Su. ζ 117 Ph. ζ 64 Et. Gen.)
?+Hom **18** ζωήν· τὴν κτῆσιν, τὴν οὐσίαν. (ABCD Su. ζ 128 Ph. ζ 65)
κ **19** ζῶμα· ὁ θώραξ, καὶ τὸ περίζωμα. (ABCD Ph. ζ 66)
κ **20** ζώννυσθαι· καθοπλίζεσθαι. (ABCD Su. ζ 143 Ph. ζ 72 Et. Gen.)
κ **21** ζωοδότειρα· ζωὴν παρέχουσα. (ABCD Su. ζ 145 Ph. ζ 74)
κ **22** ζώπυρα· φυσητῆρες, ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσιν. (ABCD Su. ζ 152 Ph. ζ 76)
κ **23** ζωπύρια· φυσητήρια. (ABD Su. ζ 156 Ph. ζ 80)
κ **24** ζωπυρεῖ· ἀναζῆν ποιεῖ. (ABCD Su. ζ 153 Ph. ζ 78)
25 ζώπυρον· πεπυρακτωμένον, ἔνθερμον. (AB(C)D Su. ζ 157 Ph. ζ 81)
κ **26** ζωροπόται· ἀκρατοπόται. (ABD Su. ζ 163 Ph. ζ 84)
κ **27** ζωρότερον· ἀκρατώτερον. (ABCD Su. ζ 164 Ph. ζ 85 Et. Gen.)
κ **28** ζωστήρ· ᾗ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. (ABCD Su. ζ 164 Ph. ζ 86)

---

15 Athanas. PG 27. 441. 6; ζωαρκέσιν Nonn. Dion. 5. 220 **16** Σ 407, al. **17** Plut. Ant. 79. 3, al.; ζώγρει E 698 +, al. **18** ξ 208 +, etc. **19** Δ 187 +, al. | Ψ 683 **20** Λ 15 +, al. **21** ∗ **23** ∗ **26** Greg. Naz. c. 1. 1. 7. 77 +, Anth. Pal. 5. 226. 2 **27** I 203, al. **28** Δ 186 +, al.

---

14 Cyr. (vgAS) ζυθ 1/2, Hsch. ζ 202 **15–16** Cyr. (g) ζωα 1 ζωαρκές· … ἔχοντα πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα δι᾽ ὧν λύτρων τὸ ζῆν ἐπιγίνεται, ζωγ (sic) 5 ζωάγρια· δῶρα δι᾽ ὧν τινι τὸ ζῆν περιγίνεται **17** Cyr. (vgAS) ζωγ 1/7, Hsch. ζ 213, Ap. Soph. 81. 10 **18** sch. min. (P. Colon. inv. 236. 3) π 429, Hsch. ζ 224 ζ.· (… τὴν) οὐσίαν **19** Cyr. (g) ζωγ (sic) 6 ζ.· θώραξ … περίζωμα; Cyr. (v) ζων (sic) 1, Hsch. ζ 228 ζ.· θώραξ; Ap. Soph. 81. 18 … ζ. δὲ καὶ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀρίσταρχον … λέγεται δὲ ζ. καὶ τὸ περίζωμα **20** Cyr. (vg) ζωρ (sic) 2, Hsch. ζ 237, sch. D Λ 15, Ap. Soph. 81. 16 (+) **21** Cyr. (g) ζωο 1, Hsch. ζ 242; Cyr. (vA) ζωο 1/2 ζωοδότειραν· ζωὴν παρέχουσαν **22** Cyr. (vg) ζωγ (sic) 4 ζ.· φυσητῆρες; Cyr. (vg) ζωπ 2, Hsch. ζ 250 ζώπυρα (Latte: -ας codd.)· φυσητῆρας ζωτικάς (om. Cyr.) ὅθεν οἱ χαλκευταὶ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσι (ἐκφυσοῦσι Hsch.); Cyr. (AS) ζωπ 6 ζωπύρας· φυσητῆρας **23** Cyr. (g) ζωπ 3 **24** Cyr. (vgAS) ζωπ 1/4, Hsch. ζ 251 **25** cf. Cyr. (g) ζωρ (sic) 4 ζ.· πεπυρωμένον, ἔμπυρον. ἡδύν **26** Cyr. (vg) ζωρ 1 (+), Hsch. ζ 268 **27** Cyr. (vgA) ζωρ 3/5, Hsch. ζ 257, Ap. Soph. 81. 17; Cyr. (AS) ζοφ (sic) 2 ζωρότερα· ἀκρατώτερα **28** Cyr. (g) ζωσ 1 ζ.· ζωνὴ ᾗ ἐνάπω (sic Drachmann) τοῦ θώρακος κέχρηνται, Hsch. ζ 262 ζ.· ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος ἐχρῶντο. ζώνη …, Ap. Soph. 81. 18 ζ.· ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος ᾧ ἐχρῶντο …

---

17 -εῖν· … -ειν ACD -ει· … -ε Et. Gen. (Ap. Soph.) | ζῶντα B Et. Gen. **19** ζῶσμα et περίζωσμα Cyr. (g) **20** -σθε· -σθε B^2 **23, 24** AD 24, 23 B **23** ζωπυρεῖα Porson **24** ἀναζεῖ(ν) Cyr. (v) **27** ἀκρατότερον C Su. Ph. (Ap. Soph.) **28** ᾗ] ὁ C Et. Gen. ᾧ Su., subaud. ζώνη (cf. Cyr.) | ᾧ χρῶνται Et. Gen.

29 ζῶστρα· ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν, οἷον χιτῶνες βαθεῖς οὓς ζώννυται ἡ ζώνη. (ABCD Su. ζ 173 Ph. ζ 87) K
30 ζωφυτεῖσθαι· ζωογονεῖσθαι. (ABCD Ph. ζ 88) K

---

29 ζ 38 **30** ∗; ζωοφυτεῖν Phil. Jud. spec. leg. 2. 169

---

29 Cyr. (g) ζωσ 2; cf. Ap. Soph. 81. 24 ζ.· ᾽Απίων (fr. 37) τὰ ἐνδύματα τῶν ἀνδρῶν … ὁ δὲ Ζηνόδωρος (p. 19 Pusch; ῾Ηλιόδωρος Duentzer [fr. *22]) βέλτιον τὰ ζώματα, τὰς ζώνας **30** Cyr. (g) ζωφ 1

---

29 οἷον om. B (Cyr.) | χιτῶνας B Su. Ph. | οἷς Su., om. Ph. (ζώννυται ἡ ζώνη separatim post 30 locat.) | ζώννυται ἡ ζώνη AD Su. Ph. ζώννυνται BC διαζώννυνται. ᾗ ζωνή Cyr. ζώννυνται τῇ ζώνῃ Bekker **30** ζωοφυτεῖσθαι Cyr. (contra ord.)

H

K **1** ᾗ· ἀντὶ τοῦ ὡς, καθώς. (ABCD Su. η 2 Ph. η 1)
K ***2*** ἥ· ἀντὶ τοῦ ἥτις. (Σ^{b}: B)
3 ἢ· ἀντὶ τοῦ ἢ τόδε, ἢ τόδε. (Σ^{b}: B)
K ***4*** ᾗ· ἀντὶ τοῦ ὑπάρχηι. (Σ^{b}: B) Ba 248
K ***5*** ᾗ· ἀντὶ τοῦ καθό. (Σ^{b}: B)
Hom ***6*** ἦ· ἀντὶ τοῦ ἔφη. (Σ′: B Su. η 3)
7 ἢ· ἀντὶ τῆς εἴπερ. (Σ^{b}: B)
8 ἢ· ἀντὶ τοῦ καί. (Σ^{b}: B)
K **9** ἡβᾷ· ἀκμάζει, σφριγᾷ. (ABCD Su. η 13 Ph. η 5)
K **10** ἠβαιόν· μικρόν, ὀλίγον. (ABCD Su. η 15 Ph. η 6)
K **11** ἡβάσκει· ἀκμάζει. (ABCD Su. η 14 Ph. η 7)
K **12** ἥβη· νεότης, ἀκμή. (ABCD Su. η 16 Ph. η 8 (Et. Gen.))
K **13** ἡβηδόν· ἡβῶντας. ἢ τὰς στρατείας ἢ ἀθρόον ὅλα καθ᾽ ἡλικίαν. (ABCD Su. η 17 Ph. η 9 Et. Gen.)
K **14** ἡβήσαντες· ἀκμάσαντες. (ABCD Su. η 19 Ph. η 10)
15 ᾗ βούλονται· καθὸ βούλονται. (ABCD Su. η 25 Ph. η 11)
K **16** ἠγάσαντο· ἐθαύμασαν. (ABD Su. η 34 Ph. η 17)
17 ἤγαλλεν· ἐθεράπευεν. Δίων ἐν τῷ ιϛ′ λόγῳ ῾Ρωμαϊκῶν (fr. 57, 39)· ῾διά τε οὖν ταῦτα ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν.᾽ κέχρηνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής. (Σ′: B Su. η 30 Ph. η 14 Et. Gen. [ϱ])
K **18** ἠγάσθην· ἐθαύμασα. (ABCD Su. η 34 Ph. η 18)

---

2 A 2 +, etc. **3** A 27 +, etc. **6** A 219 +, etc. **7** Θ 111 + v.l., al. **8** B 289, etc. **10** B 380 +, al. **11** Eur. Alc. 1085, al. **12** Ω 348 +, al. **14** Eur. Heracl. 172 +, al. **16** App. Bell. Civ. 3. 11. 79

---

1 Cyr. (g) η 1 **2** Cyr. (S) η 15, Hsch. η 5, sch. D A 2 ἥ· ἥτις **4** Cyr. (g) η 2 **5** Cyr. (g) η 3 **6** sch. D A 219 (P. Strasb. inv. 33 v 3 b), Ap. Soph. 81. 27, Hsch. η 6 ἦ· (… τὸ) ἔφη (…) **7** Ap. Soph. 81. 27 ἦ· … ἀντὶ τοῦ εἰ **9** Cyr. (vg) ηβα 1; Cyr. (AS) ηβα 5, Hsch. η 10 ἡ.· ἀκμάζει (…) **10** Cyr. (g) ηβη 8; Hsch. η 11 ἠ.· μικρόν **11** Cyr. (g) ηβα 2 **12** Cyr. (gS) ηβη 1/10, Hsch. η 14 (+); Cyr. (vA) ηβη 1/10 ἥ.· νεότης, sch. D Ω 348 ἥ.· ἀκμή **13** Cyr. (vgA) ηβη 7/12 **14** Cyr. (g) ηβη 6 **16** Cyr. (g) ηγα 3, sch. D Γ 181 ἠγάσατο· ἐθαύμασεν; Cyr. (A) ηγα 7 ἠγάσσετο· ἐθαύμαζεν **18** Cyr. (vg) ηγα 1; lex. Greg. 165. 7 ἠγάσθη· ἐθαύμασεν

---

1 ὡς om. CD **4** ὑπάρχοι B **7** h.e. ἤπερ **12, 13** ACD **13**, 12 B **13** στρατας C στρατιάς Su. Ph.^{g} (a. c.) **17** τῷ om. Ph. | καὶ ὅτι Su. Ph. | δὲ] οὖν Ph. | καὶ ἄλλοι B ἄλλοι τε Su. Ph. Et. Gen. | πολλοὶ om. Ph. Et. Gen. | καὶ αὐτὸς οὕτως (οὗτος Et. Gen.) πολλάκις ad fin. add. Su. Et. Gen.

19 ἤγειρα· παρώξυνα. (ABCD Su. η 54 Ph. η 20) K
20 ἡγεμονεύω· διοικῶ. (ABCD Su. η 37 Ph. η 22) K
21 ἡγεμονικόν· ὁ νοῦς. (ABCD Su. η 41 Ph. η 28) K
22 ἡγέτης· ἡγεμών. (A²BCD Su. η 48 Ph. η 31) K
23 ἥγημα· βουλή, γνώμη. (ABCD Su. η 50 Ph. η 32)
24 ἡγήσοιτο· προηγήσοιτο. (ABCD Su. η 58 Ph. η 36) K
25 ἡγήτορες· ἡγεμόνες. (ABCD Su. η 59 Ph. η 38) K
26 ἠγλαϊσμένη· χαίρουσα, λαμπρυνομένη. (ABCD Su. η 61 Ph. η 39) K
27 ἡ δέ· ἀντὶ τοῦ ἡ αὐτή δέ. (ABCD Su. η 77 Ph. η 40) K
28 ἤδει· τέρπει. (AB²D Ph. η 44) K
Ba 249 **29** ἤδη· πρὸ τούτου, λοιπόν, τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου. μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος ἢ τοῦ παρεληλυθότος· ἤδη τε γὰρ βαδιεῖσθαί φαμεν, καὶ τὸ ¦ συνάπτον τῷ νῦν· ἤδη τε βεβαδικέναι, οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον. (ABCD Su. η 87 Ph. η 47) K+
30 ᾔει· πορεύεται. (ABCD Su. η 130 Ph. η 65 ?Et. Gen.) ?K
31 ἥδιστα· ἡδέως. (ABCD Su. η 93 Ph. η 48) K
32 ἡδίων· ἡδύτερος. (ABCD Su. η 91 Ph. η 49) K
33 ἡδόμενος· ἀρεσκόμενος. (ABCD Su. η 96 Ph. η 50)
34 ἥδρασεν· ἐστήριξεν. (ABCD Su. η 105 Ph. η 54) K
35 ἡδυεπής· ἡδυλόγος. (ABCD Su. η 109 Ph. η 55) K
36 ἦ δ᾽ ὅς· ἔφη δὲ οὗτος. | ἔφη, ἔφασαν· καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ ἐπὶ γυναικός· ὦ φίλε. τοῦτο Χάρης (fr. 5) μέν φησι καὶ Κριτόλαος (fr. dub. 40 b) σημαίνειν· διελέγχεται δὲ καὶ ὑπὸ πλειόνων. (ABCD Su. η 101 Ph. η 52 (sch. Plat. Phaed. 65 b) (Ph. Amph. 21.38) | Σ′′′: B Ph. (Et. Gen.) (Ph. Amph.))

---

19 E 208 +, al. **20** ∗ **22** ∗; ἡγέτα Synes. Hy. 1.310 + **23** LXX Ezek. 17.3, al. **24** Xen. Hell. 3.4.20 + **25** B 79 +, al. **26** Porph. ad Od. 15.78 **27** A 221 +, etc. **29** A 250 +, etc. **30** ϰ 286 +, etc. **35** A 248, al.

---

19 Cyr. (g) ηγε 7 (+) **20** Cyr. (g) ηγε 8 (+) **21** Cyr. (vgAS) ηγε 2/11, Hsch. η 54 **22** Cyr. (g) ηγε 3 (+) **24** Cyr. (g) ηγη 1 **25** Cyr. (vgAS) ηγη 5/9, Hsch. η 70 (+), sch. D B 79 **26** Cyr. (g) ηγλ 1 **27** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. η 102 (+) **28** Cyr. (vgA) ηδε 2/12, Hsch. η 107 **29** Cyr. (vg) ηδη 1 ἤ.· πρὸ τούτου, λοιπόν, Cyr. (A) ηδη 5 ἤ.· πρὸ τούτου **30** Cyr. (g) ηε 4 ᾖ.· προεπορεύετο, Cyr. (S) ηε 10, Hsch. η 164 ᾖ· ἐπορεύετο **31** Cyr. (gAS) ηδι 2/10, Hsch. η 126 (+) **32** Cyr. (g) ηδι 1 ἥδιον· ἡδύτερον, Cyr. (AS) ηδι 13 ἡδίονος· ἡδυτέρας **34** Cyr. (ps ap. Latte); Hsch. η 135 ἥδρασα· … ἐστήριξα … **35** Cyr. (vg) ηδυ 1, Hsch. η 137; Cyr. (S) ηδυ 13 ἡδυεποῦς· ἡδυλόγου

---

22 ὁ ἡγεμών C Su. **23** βούλημα B **24** ἡγήσῃ Su. ἡγήσοι (et προηγήσοι) C **27** le. ἥδε B Ph. | ἡ om. BC (Hsch.) | δέ om. B (Hsch.) **29** τὸ om. Ph. | φαμεν βαδιείσθαι CD | τὸ νῦν Ph. | ἤδη² – fin. om. C | τε γὰρ Su. | τὸν χρόνον] χρόνου B **30** ἐπορεύετο recte Su. Et. Gen. (Cyr., Hsch.) **32** ἡδύτερον ACD **35, 36** ACD **36, 35** B **36** ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ οὗτος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφη· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφασαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε Ph. | σημαίνει Ph. | καὶ om. Ph.

K **37** ἦδος· ἡδονή. ὄφελος. (ABCD (Su. η 102) Ph. η 53 sch. Plat. Phaed. 65 b Et. Gen.)
K **38** ἡδυπαθής· φιλήδονος, πάθει χαίρων. (ABCD Su. η 113 Ph. η 58)
39 ἡδύς· εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τοὺς ὑπομώρους. (ABCD Su. η 114 Ph. η 59 sch. Plat. Rep. 527 d)
40 ἡδύσματα· βρώματα ἢ εὐοσμία. (ABCD Su. η 115 Ph. η 60)
K **41** ἠεροφοῖτις· ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὸν ἀέρα. (ABCD Su. η 129 Ph. η 70)
K **42** ἦεσαν· ἐπορεύοντο. (ABCD Su. η 130 Ph. η 66)
K **43** ἠθάδων· συνήθων. (ABCD Su. η 148 Ph. η 71)
K+ **44** ᾗ θέμις· ὡς νόμος, ὡς προσῆκον. (ABCD Su. η 152 Ph. η 72)
K **45** ἠθολόγος· θεατριστής. (ABCD Su. η 156 Ph. η 80)
K **46** ἠϊόεντι· καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι. (ABCD Su. η 138 Ph. η 88)
K **47** ἠϊόνα· αἰγιαλόν, ὄχθαν. (ABCD Su. η 141 Ph. η 87)
K **48** ἠκαιρεῖσθε· ἐκωλύεσθε, καιρὸν οὐκ εἴχετε. (AB(C)D Su. η 163 Ph. η 90)
Hom **49** ἦκεν· ἐφῆκεν. (ABCD Su. η 164 Ph. η 91)
K **50** ἠκέσατο· ἰάσατο, ἐθεράπευσεν. (ABCD Su. η 165 Ph. η 92)
K **51** ᾐκισμένους· ἠφανισμένους. (ABCD Su. η 173 Ph. η 94)
K **52** ἥκιστα· οὐδαμῶς, οὐχ ἧττον. (ABCD Su. η 174 Ph. η 95 sch. Plat. Leg. 899 d sch. Luc. 229.29)
K **53** ἥκω· ἦλθον. (ABCD Su. η 180 Ph. η 103)
K **54** ἤλασεν· ἔσκαψεν, ἔπληξεν. (ABCD Su. η 192 Ph. η 107)
K **55** ἠλακάτη· ἐργαλεῖον γυναικός. (ABD Su. η 190 Ph. η 106)

---

37 A 576 +, al. **41** I 571 +, al. **44** B 73 +, al. **45** Sext. Emp. Math. 2. 31 **46** E 36 **47** H 462 +, etc. **48** NT Phil. 4. 10, eccl. **49** A 382 +, etc. **50** E 402 +, al. **51** LXX 3 Macc. 5. 42 **53** E 478, etc. **54** Δ 279 +, etc. **55** δ 135, etc.

---

37 Cyr. (g) ηδο 9 ᾗ.· ὄφελος, ἡδονή, Cyr. (AS) ηδο 13, Hsch. η 132 ᾗ.· ἡδονὴ καὶ ὄφελος, sch. D A 576 ᾗ.· ἡδονή …, Cyr. (v) ηδυ (sic) 4, sch. min. (P. Colon. inv. 2281 v 21) A 576 ᾗ.· ὄφελος **38** Cyr. (AS) ηδυ 8, Hsch. η 149; Cyr. (g) ηδυ 2 ἡ.· φιλήδονος, τοῖς πάθεσι χαίρων, Cyr. (v) ηδυ 2 ἡ.· φιλήδονος **40** ? cf. Hsch. η 156 ἡ.· ἀρτύματα **41** Cyr. (g) ηε 3 **42** Cyr. (vgAS) ηε 5/22, Hsch. η 205 **43** Cyr. (vgAS) ηθα 1/4; Hsch. η 214 ἠθάδες· συνήθεις **44** Cyr. (A) ηθε 5 ᾗ θ.· ὡς νόμος, … **45** Cyr. (vgAS) ηθο 1/7, Hsch. η 238 **46** Cyr. (g) ηιξ-ηιο 4 **47** Cyr. (vgAS) ηιξ-ηιο 1/6; Hsch. η 262 ἠ.· … αἰγιαλόν **48** Cyr. (vgA) ηκα 2/5 **49** sch. D A 382 (+); cf. Cyr. (g) 2, Hsch. η 291 ἦ.· ἀφῆκεν **50** Cyr. (A) ηκε 7, Hsch. η 294; Cyr. (g) ηκε 1 ἠ.· ἐθεράπευσεν, ἰάσατο **51** Cyr. (g) ηκι 3 ᾐκισμένοις· ἠφανισμένοις … **52** Cyr. (g) ηκι 1 (+); Cyr. (vAS) ηκι 1/4, Hsch. η 297 ἥ.· οὐδαμῶς **53** Cyr. (A) ηκω 3 (+) **54** Cyr. (g) ηλα 2 ἤ.· … ἔπληξεν, ἔσκαψεν, Cyr. (S) ηλα 8 ἤ.· … ἔπληξεν … **55** Cyr. (vgAS) ηλε 2/10

---

40 ἀρώματα AD (cf. Hsch.) | εὐοσμίαι B εὐόσμια Coraes **41, 42** ACD 42, 41 B **41** ἀορίστως ACD | ἐπιοῦσα Cyr. | τὸν ἀέρα] τὰ ἔργα Su. Ph. **44, 45** ACD 45, 44 B **44** νόμους Ph. **47** ὄχθην Su. ὄχθον Ph. **50** ἐθεράπευσεν, ἰάσατο B **55, 56** AD 56, 55 B **55** ἠλεκάτη Cyr. | γυναικῶν Cyr.(vAS)

Ba 250 **56** ἤλεγχον· ἐφανεροποίουν ἢ ἀνέκρινον, ὥς φησι Ξενοφῶν (An. 3.5.14 +). (ABCD Su. η 197 Ph. η 115)
57 ἤλεκτρον· ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθίᾳ. (ABCD Su. η 200 Ph. η 111 Et. Gen. [ρ]) K
58 ἠλέκτωρ· ὁ ἥλιος. (ABCD Su. η 201 Ph. η 113 Et. Gen.) K
59 ἡλιαία· ᾿Αθήνησι δικαστήριον καὶ ἡ βουλή. (A^{il}CD)
60 ἡλιάζεται· δικάζει. ἡλιὰς γὰρ τόπος ὅπου ἐστὶ πολλὰ δικαστήρια. (A^{mg}CD)
61 ἠλίβατος· ὑψηλή, ὕφ᾽ ἣν πρῶτον ὁ ἥλιος διὰ τὸ ὕψος βαίνει. (ABCD Ph. η 120 Et. Gen.) K
62 ἠλίθιος· ἄφρων ἢ σκληρὸς ἢ ἀναίσθητος. (ABCD Su. η 223 Ph. η 121) K+
63 ἡλίκον· μέγα, πηλίκον. (ABD Su. η 228 Ph. η 122) K
64 ἡλισγημένος· μεμιασμένος, μεμολυσμένος, ἠρτυμένος. (ABCD Su. η 246 Ph. η 126) K+
65 ἡλίσκοντο· ἐπόρθουν ἢ ἠλέγχοντο. (ABCD Su. η 248 Ph. η 127) K
66 ἠλιτόμηνον· τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν. (ABCD Su. η 252 Ph. η 130) K
67 ἠλύσιον· ἱερόν, παράδεισος. (ABCD Su. η 272 Ph. η 134) K
68 ἥλω· ἐλήφθη, ἐφανερώθη, ἐπορθήθη. (ABCD Su. η 258 Ph. η 137) K+
69 ἥλωσαν· ἐνικήθησαν, ἐλήφθησαν. (ABCD Su. η 268 Ph. η 138) K
70 ἠμαθόεντος· ἀμμώδους. (ABCD Su. η 278 Ph. η 139) K

---

58 Z 513 +, al. **61** O 273 +, al. **64** ∗; ἠλισγημένους LXX Mal. 1.7, al. **66** T 118, al. **67** δ 563, al. **68** χ 230, etc. **70** B 77 +, al.

---

57 Cyr. (vg) ηλε 5; Cyr. (AS) ηλε 14, Hsch. η 334 ἤ.· ἀλλότυπον χρυσίον; Paus. Attic. η *8 **58** Cyr. (gAS) ηλε 4/15, Hsch. η 336 (+), sch. D Z 513, sim. Ap. Soph. 83.20 **61** Cyr. (g) ηλι 4; Cyr. (A) ηλι 19 ἠλίβατον· ὄρος ὑψηλόν, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος ἔωθεν ἐπιβαίνει, Ap. Soph. 83.25 ἠ.· ὑψηλή, ἐφ᾽ ᾗ ὁ ἥλιος πρῶτος βάλλει, Hsch. η 352 ἠλίβατον· … ἄλλοι δὲ ἣν ἥλιος πρώτην βάλλει, sch. D O 273 ἠ.· ὑψηλή … ἢ ἧς ὁ ἥλιος μόνος ἐπιβαίνει, Epim. Hom. η 26 ἠ· ὑψηλὴ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρῶτον ἐπιβαίνειν τὸν ἥλιον **62** Cyr. (g) ηλι 2 ἠ.· … ἄφρων, ἀναίσθητος, Cyr. (vAS) ηλι 2/13 ἠ.· … ἄφρων **63** Cyr. (vg) ηλι 9; Cyr. (AS) ηλι 21, Hsch. η 366 ἡ.· μέγα **64** Cyr. (g) ηλι 5 ἠλισγημένους· μεμολυσμένους, ἠρτυμένους, μεμιασμένους, Cyr. (vAS) ηλι 5/20, Hsch. η 373 ἠλισγημένους· μεμολυσμένους, ἠρτυμένους **65** Cyr. (g) ηλι 7 ἡ.· ἠλέγχοντο, ἐπόρθουν **66** Cyr. (vg) ηλι 11; Cyr. (A) ηλι 24 ἠ.· ὁ παρὰ μῆνα γεννηθείς **67** Cyr. (A) ηλυ 6; Cyr. (S) ηλυ 6 ἠ.· ἱερὸν ἢ παράδεισος, Hsch. η 399 ἠ.· … ἢ ἱερὸν καὶ παράδεισος, Cyr. (v) ηλυ 2 ἠ.· παράδεισον, ἱερόν, Cyr. (g) ηλυ 3 ἠ.· τύπος ἱερός, παράδεισος **68** Cyr. (vg) ηλω 2 ἥ.· ἐλήφθη, ἐπορθήθη, Cyr. (AS) ηλω 7, Hsch. η 403 ἥ.· ἐλήφθη … **69** Cyr. (AS) ηλω 4, Hsch. η 407; Cyr. (vg) ηλω 1 ἥ.· ἡττήθησαν, ἐλήφθησαν **70** Cyr. (g) ημα 6; sch. D α 93 ἠμαθόεντα· ἀμμώδη, Hsch. η 411 ἠμαθόεις· ἀμμώδης

---

56 ἢ ἀνέκρινον om. C | φησι om. B Su. Ph. **61, 62** ACD 62, 61 B **61** ὑψηλήν B | ἐφ᾽ recte Ph. Et. Gen. (Cyr.) | διὰ τὸ ὕψος hic B (Cyr.), post πρῶτον Ph. καὶ τὸ ὕψος post πρῶτον AD, om. C Et. Gen. **62** ἥ … ἢ] καὶ … καὶ C ὁ … ἢ Su. **63** hic AB post 60 D **64, 65** ACD 65, 64 B **65** ἐπορθοῦντο Porson | ἢ om. Ph. **67** παράδεισος] περὶ τὸν �/δην Su. περίοδον Ph. (περὶ ῾Ρόδον EM 428.37) **69** ἐκινήθησαν B

K **71** ἦμαρ· ἡμέρα. (ABCD Su. η 283 Ph. η 140 Et. Gen.)
K+ **72** ἤματα· ἡμέρας. ἢ ἱμάτια. (ABCD Su. η 284 Ph. η 141)
K **73** ἡμεδαπῶν· ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων. δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος· ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος ἢ ποίας χώρας ἢ πατρίδος. (ABCD Su. η 288 Ph. η 144 Et. Gen.)
K **74** ἠμείβετο· ἀνταπεκρίνατο. (ABCD Su. η 314 Ph. η 145)
K **75** ἠμείφθη· ἠλλάγη. (ABCD Su. η 316 Ph. η 146)
K **76** ἤμειψα· ἤλλαξα. (ABCD Su. η 317 Ph. η 147)
K **77** ἡμεροδρόμος· ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσιν ταχύτατα διακονούμενοι. (AB(C)D Su. η 305 Ph. η 151 (sch. Plat. Prot. 335 e) Et. Gen.)
K+ **78** ἦ μήν· ὄντως δή, καὶ ἀλλ᾽ οὖν, καὶ ἀλλ᾽ ὅμως. (ABCD Su. η 320 Ph. η 156 (sch. Plat. Apol. 22 a) (sch. Luc. 22. 8))
K **79** ἡμιδαής· ἡμίκαυστος. (ABCD Su. η 323 Ph. η 158) Ba 251
K **80** ἡμιδαπής· ἡμιτελής. (ABCD Su. η 324 Ph. η 159)
K **81** ἡμιολία· τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. (ABCD Su. η 340 Ph. η 168 Et. Gen.)
K **82** ἡμιολίας· ἡμισέας. (ABCD Su. η 340 Ph. η 169)
83 ἡμιπέλεκα· αἱ μονόστομοι ἀξῖναι. (ABCD Su. η 348 Ph. η 172)
K **84** ἡμιφόριον· ἥμισυ ἱματίου. (ABCD Su. η 355 Ph. η 174)
85 ἡμιτύβιον· ⟨ ⟩. (A cf. Su. η 353 Ph. η 173 Et. Gen.)

---

71 Δ 164 +, etc. **72** Θ 539 +, etc. | ∗ **73** Greg. Naz. c. 1. 2. 31. 57 + **74** A 121 +, al. **75** Cyr. ACO 1. 1. 2. 70. 6, Anth. Pal. 7. 589 **77** ∗ (sens.) | **78** B 291 +, etc. **79** Π 294, al. **80** ∗ **83** ∗; ἡμιπέλεκκα Ψ 851 +

---

71 Cyr. (vgAS) ημα 3/16, Hsch. η 421, Ap. Soph. 83. 32 **72** Cyr. (v) ημα 1 ἤ.· … ἡμέρας; Cyr. (A) ημα 12 ἤ. δέ· τὰς ἡμέρας δέ **73** Cyr. (vg) ημε 1; Cyr. (A) ημε 15 ἡ.· ἰδίων, ἐγχωρίων, ὅθεν – fin. **74** Cyr. (vgAS) ημε 14/ημι (sic) 23, Hsch. η 445 **75** Cyr. (vgAS) ημε 12/ημι (sic) 13, Hsch. η 446 **76** Cyr. (vgAS) ημε 8/ημι (sic) 12, Hsch. η 447 **77** Cyr. (vg) ημε 3; Cyr. (A) ημε 20 ἡ.· ἀλληγορικῶς ὁ ἥλιος. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ταῖς βασιλικαῖς χρείαις τάχιστα διακονουμένους, Cyr. (S) ημε 20, Hsch. η 468 ἡ.· ἀλληγορικῶς ὁ ἥλιος **78** Cyr. (gA) ημη 2, Hsch. η 483 ἦ μήν· ὄντως δή **79** Cyr. (gAS) ημι 6/16, Hsch. η 487, sch. D Π 294 (+) **80** Cyr. (g) ημι 7 **81** Cyr. (vgAS) ημε (sic) 13/ημι 8/20, Hsch. η 507 **82** Cyr. (gA) ημι 9/26 **84** Cyr. (vgAS) ημι 10/28, Hsch. η 530

---

72 ἢ ἵματια om. C | confus. cum εἵματα **73** ἰδίων] ἡμετέρων Cyr. (g) | ἐγχωρίων, ἰδίων B ἐγχωρίων post αὐτοχθόνων Cyr. | ὅθεν om. Et. Gen. | τὸ² om. D | ποῖος ἢ om. C | ποῖον Ph. Et. Gen. | λαμβάνεται ἢ ποίας Su. Ph. Et. Gen. | τίνος πατρίδος Su. πατρίδων B τῶν πατρίδων Ph. Et. Gen. ἢ πατρίδος om. Cyr. **74** ἀπεκρίνατο Cyr., Hsch. **75** ἠλλάχθη Cyr., utrumque Hsch. **77** ἐν ταῖς Ph. **80** ἡμιδαπτής Cyr. **81** ἡμιόλιον Cyr.(g) | κεφαλίου Cyr.(vg) **82** ἡμισέως vel -έος Su. -είας Cyr. **83** ἡμιπέλεκκα Hom. | τὰς μονοστόμους ἀξίνας C **84** ἡμιφάριον recte Su. (Cyr., Hsch.) **85** interpr. λινοῦν ἔνδυμα ἢ σινδόνιον δικροσσόν A² (= Hsch. η 527) δίκροσσον. ᾽Αριστοφάνης Πλούτῳ (729)· ᾽ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών᾽ Su. Ph. Et. Gen.

86 ἡμμένοι· συνημμένοι. (ABCD Su. η 294 Ph. η 175) K
87 ἠμοιρηκώς· μὴ μετέχων. (ABCD Su. η 364 Ph. η 176) K
88 ἠμπέσχετο· περιεβάλλετο. (ABCD Su. η 362 Ph. η 177) K
89 ἠνδρώθησαν· ἀνδράσιν ὡμίλησαν. οὕτως Δίων (fr. 87.3) πολλάκις ἐχρήσατο. (ABCD Su. η 373 Ph. η 192)
90 ἤμων· ἐθέριζον. (ABCD Su. η 361 Ph. η 180) K
91 ἤνδανε· ἤρεσκε. (ABCD Su. η 370 Ph. η 191) K
92 ἠνεμόεσσαν· ὑψηλήν. (ABCD Su. η 378 Ph. η 197 Et. Gen.) K
93 ἡνίαι· λῶροι χαλινῶν. (ABCD Su. η 387 Ph. η 202) K
94 ἤνυστρον· τὸ παχὺ μέρος τῆς κοιλίας ἐν ἑτέρῳ. εἰς τρία τέτμηται ἡ γαστήρ· ἤνυστρον, ἐχῖνον, καὶ κρύφαλον. (ABCD Su. η 404 Ph. η 206 (Et. Gen. [ρ])) K
95 ἠοῦς· ὄρθρου, ἡμέρας ἢ ἀνατολῆς. (ABCD Su. η 409 Ph. η 208) K
96 ἤπειρος· χέρσος γῆ, οἷον ἄπειρός τις οὖσα. ἤπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἡ γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης (fr. 1010)· ʿἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα.ʾ (ABCD Su. η 429 Ph. η 212) K+
97 ἠπιόδωρος· ἤπια καὶ προσηνῆ δωρουμένη, χρηστή. (ABCD Su. η 434 Ph. η 215) K
98 ἤπιος· πρᾷος ἢ λιπαρός. (ABCD Su. η 436 Ph. η 216) K

---

87 ∗; ἠμοιρηκός Cyr. ACO 1.1.1.17.10 **90** Σ 551, al. **91** A 24 +, al. **92** B 606 +, al. **95** Θ 470 +, etc. **96** Hes. Theog. 582, al.; ἠπείροιο A 485 + **97** Z 251, al. **98** Θ 40 +, etc.

---

86 Cyr. (AS) ημμ 1, Hsch. η 541; Cyr. (g) ημε (sic) 11 ἡμμένος· συνηγμένος **87** Cyr. (vgAS) ημο 1/5, Hsch. η 542 **88** Cyr. (vgAS) ημο (sic) 2/ημπ 1 (+), Hsch. η 552 (+) **90** Cyr. (AS) ημω 1, Hsch. η 548, sch. D Σ 551 **91** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. η 574 (+), sch. D A 24 **92** Cyr. (AS) ηνε 3, sch. D B 606 (+); Hsch. η 585 ἠνεμόεσσα· ὑψηλή … **93** Hsch. η 596 ἡνίαις· … λώροις (Latte: λῶροι cod.) τῶν χαλινῶν, Cyr. (v) ηνι 1 ἡνίαις· λώροις. τὰ λῶρα τῶν χαλινῶν **94** Cyr. (g) ημυ 1 ἤ.· … τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός. εἰς τρία γὰρ τέτμηται ἡ γαστήρ, εἰς ἤνυστρον, ἐχῖνον, καὶ κρύφαλον **95** Cyr. (g) ηο 1 ἠ.· ἀνατολῆς ἢ ὄρθρου, Cyr. (S) ηο 3 ἠ.· ὄρθρου ἢ ἡμέρας, Cyr. (vg) ηο 2 ἠ.· τῆς ἡμέρας ʾΑττικῶς, Cyr. (A) ηο 3, Hsch. η 656, sch. D Θ 508 ἠ.· ἡμέρας **96** Cyr. (g) ηπε 2 ἤ.· ἡ χέρσος, γῆ ξηρά, οἷον ἄπειρος οὖσα, Cyr. (v) ηπε 2 ἤ.· ἡ χέρσος, γῆ, Cyr. (A) ηπε 10 ἤ.· ἡ χέρσος, γῆ, ἡ πέρας μὴ ἔχουσα, Cyr. (S) ηπε 11, Hsch. η 673 ἤ.· γῆ, χέρσος …; cf. Ap. Soph. 84.20 ἤ.· ποτὲ μὲν εἰς ἄπειρον διήκουσα γῆ καὶ μὴ νῆσος, οἷον [ν 235], καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα γῆ **97** Cyr. (g) ηπι 2; Hsch. η 691 ἠ.· ἤπια καὶ χρηστά, καὶ προσηνῆ δωρουμένη, sch. D Z 251 ἠ.· ἤπια καὶ πρᾶα … δωρουμένη …, Ap. Soph. 84.23 **98** Cyr. (vgAS) ηπι 1, sch. D Θ 40 ἤ.· πρᾷος …; Hsch. η 699 ἠπίως· πράως

---

88 -οντο· -οντο B (a. c.) | παρεβάλλετο A περιεβάλετο L. Dindorf **89** hic ACD post 91 B **90** -ω· -ων B -ον· -ον C **94** παχυμερὲς Ph. | ἐν ἐντέρῳ Su. ἔντερον ᾧ Ph. | τρία μέρη B τρία γὰρ Su. (Cyr.) | ἐχίον Cyr. | καὶ κρύφαλον] κεκρύφαλον recte Su. Ph. Et. Gen. **95** ἢ om. CD Ph. **96** δὲ[1]] γὰρ C | τοῖς] τὸ D om. A | καταχρηστικῶς om. B **97** ἤπια] ἠπία Ph. πρᾷα Cyr. **98** ἢ om. C

99 ἤπου γε· πολλῷ πλέον. (ABCD Su. η 441 Ph. η 221)
100 ἤπου· ἴσως, σχεδόν. (Σ′: B Su. η 440 Ph. η 220 sch. Plat. Pol. 285 d) Ba 252
K **101** ἤραρεν· ἥρμοσεν. (ABCD Su. η 479 Ph. η 228)
K **102** ἠρασάμην· ἠράσθην. (ABCD Su. η 480 Ph. η 229)
K **103** ἠρᾶτο· ηὔξατο. (ABCD Su. η 483 Ph. η 232)
K **104** ἠρδαλωμένος· λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. (ABCD Su. η 485 Ph. η 233)
K **105** ἠρέμα· ἀτρέμα. (ABCD Su. η 491 Ph. η 235)
106 ἠρεσία· κωπηλασία. (ABCD)
K **107** ἤρετο· ἠρώτησεν. (ABCD Su. η 495 Ph. η 236)
K **108** ἠρηκότες· πεπορθηκότες. (ABCD Su. η 504 Ph. η 240)
K **109** ἠρημένον· ἐπικριθέν, ἐκλελεγμένον. (ABCD Su. η 505 Ph. η 241)
K **110** ἠρήρειστο· ἥρμοστο. (AB(C)D Su. η 506 Ph. η 242)
K **111** ἤρθη· ηὐξήθη, ὑψώθη. (ABCD Su. η 529 Ph. η 243)
Hom+K **112** ἦρι· ὄρθρου, ἕωθεν, ἢ ἔαρι. (ABCD Su. η 510 Ph. η 244)
?K **113** ἠριγένειαν· τὸν ὄρθρον. (ABCD (Su. η 513) Ph. η 245)
K **114** ἠρικνωμένον· ἐρρυτιδωμένον, παλαιόν. (ABCD Su. η 518 Ph. η 247)
K **115** ἤριπεν· εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν. (ABCD Su. η 525 Ph. η 249)
K ***116*** ἤρκεσεν· ἐβοήθησεν. (Σ′: B Su. η 530 Ph. η 251)
117 ἡρματισμένον· ἠσφαλισμένον. (ABC Su. η 531 Ph. η 252)
118 ἤρρησεν· ἐφθάρη, ἦλθεν. ὅθεν καὶ τὸ εἰσήρρησεν. (ABCD Su. η 509 Ph. η 256)

---

100 ν 234 **101** Δ 110 +, al. **102** Ξ 317, al. **103** A 35 +, al. **104** ∗; ἠρδαλωμένῳ LXX Sir. 22.1 **106** ∗ **109** ∗ (neut. tantum Plat. Soph. 261 c, sed alio sens.) **110** Γ 358 +, al. **112** I 360 +, etc. **113** ψ 347, al. **114** ∗ **115** Δ 462 +, al. **116** Z 16 +, etc. **117** ∗ **118** Ar. Ran. 1192 | Ar. Eq. 4, al.

---

99 cf. sch. Aeschin. 2.88 (200) ἤ.· ἀντὶ τοῦ πολὺ πλέον **101** Cyr. (AS) ηρα 13, Hsch. η 732, sch. D δ 777 **102** Cyr. (S) ηρα 22, Hsch. η 735, sch. D Ξ 317; Cyr. (g) ηρα 8 … ἠ.· … κατηρασάμην **103** Cyr. (vgAS) ηρα 3/ηρε (sic) 2/ηρα 11, Hsch. η 740 ἠ.· ηὔχετο **104** Cyr. (vgAS) ηρδ 1, Hsch. η 744 **105** Cyr. (vgA) ηρε 4/12 (+), Hsch. η 750 (+) **107** Cyr. (vgAS) ηρε 1/11, Hsch. η 760 ἤ.· ἠρώτα **108** Cyr. (g) ηρη 10 (+); Cyr. (A) ηρη 12, Hsch. η 764 ἠρηκότων· πεπορθηκότων **109** Cyr. (vAS) ηρη 3/11 ἠρημένος· (… ἢ) ἐπικριθείς, (ἢ) ἐκλελεγμένος, Hsch. η 766 ἠρημένοι· ἐκλελεγμένοι … ἐπικριθέντες, Cyr. (g) ηρη 4 ἠρημένοι· ἐκλελεγμένοι, προκριθέντες … **110** Cyr. (g) ηρη 7 (+), Hsch. η 769 (+) **111** Cyr. (vg) ηρθ 1; Cyr. (A) ηρθ 4 ἤ.· ηὐξήθη … **112** sch. D I 360 ἦ.· ὄρθρου …; Cyr. (vg) ηρε (sic) 6/ηρι 2 ἦ.· (τῷ) ἔαρι, Hsch. η 773 ἦ.· … ἔαρι, ὄρθρῳ **113** Cyr. (gS) ηρι 3/15 ἠριγένεια· ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα ἡμέρα (hoc om. g) **114** Cyr. (g) ηρι 4 **115** Cyr. (vgAS) ηρι 7, Hsch. η 795 ἤ.· κατέπεσεν **116** Cyr. (gA) ηρκ 1/4, Hsch. η 804, sch. D Z 16

---

99 bis hab. D (in fin. col. et init. seq.) **104** καὶ om. Cyr., Hsch. | μεμιαμμένος Cyr. (vAS) **105** ἀτρέμας C Su. **106** h. e. εἰρεσία **110** ἠρήριστο ACD **112** ἔσωθεν D | ἢ τὸ ἔαρ C **114** h. e. ἐρρικνωμένον **115** ἤρειπεν Ph. (contra ord.) **117-121** ACD (nisi 117 om. D) 121, 117, 119, 118, 120 B **118** ὅθεν om. C

119 ἤρτηται· κρέμαται. (ABCD Su. η 558 Ph. η 257) K
120 ἠρτύετο· παρεσκεύαζεν. (ABCD Su. η 560 Ph. η 262) K
121 ἥρως· ἡμίθεος, δυνατός, γενναῖος. (ABCD Su. η 556 Ph. η 267) K
122 ἧσας· χάριν ἐποίησας, ἔδοξας. (ABCD Su. η 574 Ph. η 271) K
123 ἧσθα· ἧς. (ABCD Su. η 586 Ph. η 273) K
124 ἥσθην· ἐχάρην. (ABCD Su. η 588 Ph. η 274) K
125 ἥσσηντο· ἥττηντο. (ABCD Su. η 580 Ph. η 275) K
126 ἧσσον ἑτοίμως κατέχειν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὁμοίως. (AB(C)D Su. η 598 Ph. η 276)
127 ἥστην· ἐκαθέζοντο δυϊκῶς. (ABCD Su. η 604 Ph. η 281) K
Ba 253 **128** †η† συντέθηκας· †η† συνέθου καὶ ὡμολόγησας. (ABCD Su. η 607 Ph. η 282) K
129 ἠσχάτισεν· ὑστέρησεν. (ABD Su. η 613 Ph. η 283) K
130 ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν· ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην ἢ ἐκείνην. (ABCD Su. η 616 Ph. η 284) K
131 ἠταίρηκεν· ἠτάκτησεν. (ABCD Su. η 617 Ph. η 287) K
132 ἠτίμησεν· ἠτίμασεν, ὕβρισεν. (ABCD Su. η 625 Ph. η 289) K
133 ἦτορ· ψυχή. (ABCD Su. η 627 Ph. η 290 Et. Gen.) K
134 ἧττον· οὐδαμῶς. (ABCD (Su. η 626) Ph. η 286)

---

120 Hipp. Ep. 27; ἠρτύνετο B 55 v.l. **121** A 102 +, etc. **122** Synes. Ep. 149 **123** E 898 +, etc. **125** Thuc. 1.50.1 + **126** Thuc. 4.92.5 **127** ∗; ἥσθην Δ 21 +, etc. **128** ∗; sine dubio ex LXX Ps. 72.15 (ἠσυνθέτηκα) derivatum; quem locum cum -ας citat Theodoret. Interpr. in Ps., PG 80.1448.32; cf. etiam Hsch. σ 2618 **129** LXX Jud. 5.28 **130** ∗; ἢ τὰν ἐπὶ τάν Cyr. PG 76.705D **132** A 356 +, al. **133** A 188 +, etc.

---

119 Cyr. (vgAS) ηρτ 2/3, Hsch. η 837 **120** Cyr. (g) ηρτ 1, Hsch. η 843 (+); Cyr. (AS) ηρτ 4 ἠ.· κατεσκεύαζεν **121** Cyr. (g) ηρω 1 ἥρωες· ἡμίθεοι, δυνατοί, γενναῖοι, Cyr. (v) ηρω 1 ἥρωες· ἡμίθεοι, δυνατοί, Cyr. (S) ηρω 8 ἥρωες· ἡμίθεοι, γενναῖοι, Cyr. (A) ηρω 8 ἥρωες· ἡμίθεοι, Cyr. (AS) ηρω 7 ἥ.· δυνατός, Hsch. η 871 ἥ· δυνατός … γενναῖος **122** Cyr. (g) ησα 2 (+); Cyr. (AS) ησα 3, Hsch. η 879 ἧ.· (…) χάριν ἐποίησας (…), Cyr. (v) ησα 1 ἧ.· ἔδοξας **123** Cyr. (vgAS) ησθ 1/7 (+), Hsch. η 884 (+) **124** Cyr. (vAS) ησθ 3/8, Hsch. η 888 **125** Cyr. (g) ησσ 3 **127** Cyr. (AS) ηστ 2, Hsch. η 911 (+), sch. D Δ 21, Ap. Soph. 85.4 **128** Cyr. (g) ησυ 1 **129** Cyr. (vgAS) ησχ 1, Hsch. η 923 **130** Cyr. (vgA) ητα 1/5, Hsch. η 928 **131** Cyr. (vgA) ητα 4/8 **132** Cyr. (gAS) ητι 1/3, Hsch. η 946; sch. D A 11 ἠ.· ἀτίμως ὕβρισεν **133** Cyr. (vgAS) ητο 1, Hsch. η 953 (+), sch. D A 188 (P. Strasb. inv. 33 iv 1), α 48 (P. Mil. Vogl. inv. 1181.9)

---

120 ἠρτύνετο B Su. Ph. (Cyr. (AS), Hsch.) | παρεσκευάζετο B Ph. (Hsch.) **122** -αν ter B (a.c.) | ἐδόξασας Su. (Cyr.) (ad gl. ᾗσας refert Naber) **123** ὑπῆρχες add. C Su. (Cyr., Hsch.) ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες (ᾗς om.) Ph. **125** -ητο· -ητο Ph. **127** h.e. ἥσθην (Latte) | ἐκαθίζοντο B Ph. | δύο Cyr. **128** ἠσυνθέτηκας Su. Ph. | η^2 A ἢ B Ph. ᾗ C ᾖ D ᾗ Su. ᾗ Cyr. **129** hic AD post 127 B **130** $\ddot{\eta}^1$ – $\ddot{\eta}^3$ om. C | $\ddot{\eta}^2$ et $\ddot{\eta}^4$ postea insert. in A, a m. pr. ut vid., om. Ph. (Cyr. (v); $\ddot{\eta}^2$ om. Cyr.(A)) $\ddot{\eta}^4$ om. BC | ἐπὶ ταύτῃ Su. (quo rec. ἐπὶ τᾷ Meineke) | ἢ ἐκείνην om. Cyr. (A), Hsch. **131** ἠτάκτηκεν ACD **132** le. ἠτίμωσεν Cyr. (hAS) (om. Cyr.(g)) ἠτίμασεν Hsch. (?) **133** ἡ ψυχή Cyr., Hsch.

κ **135** ἤτριον· ἔνδυμα ὑμενῶδες. (ACD Su. η 634 Ph. η 292 sch. Plat. Pol. 310 e Et. Gen.)
κ **136** ἦτρον· τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. (ABCD Su. η 636 Ph. η 294 Et. Gen.)
κ **137** ηὔδα· ἔλεγεν, εἶπεν. (ABCD Su. η 640 Ph. η 295)
138 ηὐλήσαντο· ἐταράχθησαν, ἐστράφησαν, πεφύσηνται. (ABCD Su. η 645 Ph. η 297)
κ **139** Ἥφαιστος· ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ. (ABCD Su. η 661 Ph. η 301 (Et. Gen.))
κ?+ **140** ἠφειδηκότες· καταπαύσαντες, μὴ φεισάμενοι. (ABCD Su. η 662 Ph. η 303)
κ **141** ἠφείθη· ἐάθη, συνεχωρήθη. (ABCD Su. η 663 Ph. η 304)
κ **142** ἠχήν· ἦχον ἢ φήμην. (ABCD Su. η 677 Ph. η 306)
κ **143** ἤχλυσεν· συνεσκότασεν. (ABCD Su. η 683 Ph. η 309)
?κ **144** ἠώς· ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου. (ABCD Ph. η 313)

---

135 Gal. gl. Hipp. 19. 98. 17 **137** A 92 +, etc. **138** ∗ **139** A 571 +, etc. | Ἡφαίστοιο B 426 +, etc. **140** ∗; -ας Cyr. ACO 1. 1. 3. 89. 5 + **142** Eur. Ba. 1086, al. **143** μ 406 +, al. **144** A 493 +, etc.

---

135 Cyr. (vgAS) ητρ-ηττ 3 ἤ.· ἔνδυμα λεπτόν (om. Λ), ὑμενῶδες; Paus. Attic. η 20 **136** Cyr. (vgAS) ητρ-ηττ 2/5, Hsch. η 955 **137** Cyr. (g) ηυ 2, Hsch. η 965; Cyr. (A) ηυ 19 ηὔ.· ἔλεγεν, sch. D A 92 ηὔ.· εἶπεν **139** Cyr. (g) ηφε (sic) 4; cf. Ap. Soph. 85. 11 **140** Cyr. (vgAS) ηφε 3/5, Hsch. η 989 ἠ.· μὴ φεισάμενοι (μὴ καταπτύσαντες add. g, καταπτύσαντες Hsch.) **141** Cyr. (vgAS) ηφε 2/6, Hsch. η 991 **142** Cyr. (g) ηχ 1 ἠχή· …, ἦχος ἢ φήμη, Cyr. (vAS) ηχ 1/12, Ap. Soph. 85. 15 ἠχή· (…) ἦχος **143** Cyr. (g) ηχ 8, Hsch. η 1019, Ap. Soph. 85. 17 **144** Cyr. (g) ηω 5 ἠ.· … ἡμέρα, ὄρθρος, Cyr. (vA) ηω 5/11 ἠ.· … ἡμέρα, Cyr. (S) ηω 11 ἠ.· ὄρθρον

---

136 μέρος om. Hsch. **138** ἐτράφησαν C **141** εἰάθη Su. (A) **143** ἐσκότισεν Hsch., Ap. Soph.

Θ

1 θαιρούς· τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας. (ABCD Su. θ 77 Ph. θ 2) ⟨K⟩
2 θᾶκοι· θρόνοι, καθέδραι. (ABCD Su. θ 3 Ph. θ 3) K
3 θαλαμηπόλος· ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα. (ABCD Su. θ 7 Ph. θ 4 EM 441.22) K
4 θάλαμος· οἶκος ἢ κοιτών. (ABCD Su. θ 6 Ph. θ 5) K
5 θάλεια· εὐωχία. (ABCD Su. θ 16 Ph. θ 11) K
6 θαλεροί· δίυγροι, νέοι, ἀκμαῖοι, ἢ ταχεῖς. (ABCD Su. θ 15 Ph. θ 12 Et. Gen.) K
7 θαλλός· κλάδος ἐλαίας ἢ πᾶν τὸ θάλλον. (ABCD Su. θ 24 Ph. θ 14) K
Ba 254 **8** θαμά· συνεχῶς, πυκνῶς, διηνεκῶς. (ABCD Su. θ 34 Ph. θ 15 (sch. Plat. Crat. 428 d) Et. Gen.) K
9 θαμάκις· πυκνῶς. (ACD Ph. θ 16)
10 θαμίζεις· πυκνάζεις, συχνάζεις. (ABCD Su. θ 36 Ph. θ 17 sch. Plat. Rep. 328 c) K
11 θαμινὰς καὶ θαμινῶς· πυκνῶς, συνεχῶς. (AB(C)D Su. θ 37 Ph. θ 18) K

---

1 M 459, al. **3** η 8 +, al. **4** I 588 +, etc. **5** ∗ (sens.) **6** Γ 26 +, al. **7** Eur. Iph. T. 1101 v.l., al.; θαλλόν ϱ 224 **8** O 470 +, etc. **9** Pind. Isth. 1.28 + **10** Σ 386 +, al. **11** ∗; θαμινά Pind. etc. | Anth. Pal. 10.74

---

1 Cyr. (p) θαι 2 **2** Cyr. (g) θακ 2 θ.· θρόνοι, Bk.^{v} 263.26 θ.· καθέδραι, Hsch. θ 14 θᾶκος· καθέδρα, θρόνος, Cyr. (AS) θακ 8 θᾶκος· καθέδρα, Cyr. (vgA) θακ 1/5 θάκων· θρόνων, καθεδρῶν **3** Cyr. (g) θαλ 19 θ.· ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος καὶ φυλάττων, Cyr. (v) θαλ 19 θ.· ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος, Cyr. (AS) θαλ 30 θ.· ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστροφή, sch. D η 8 θ.· ἤτοι ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη, Ap. Soph. 85.30 θ.· ἡ περὶ τοῦ θαλάμου πολουμένη ἤτοι ἀναστρεφομένη **4** Cyr. (gAS) θαλ 14/45 (+); Hsch. θ 21 θ.· οἶκος … , sch. D Γ 174 θάλαμον· νῦν τὸν οἶκον, sch. D α 425, Cyr. (p) θαλ 56 (ὁ) θάλαμος· (ὁ) κοιτών … **5** Cyr. (vgA) θαλ 23/33 **6** Cyr. (g) θαλ 6 θ.· ἀκμαῖοι … δίυγροι, νέοι, ταχεῖς, sch. D Γ 26 θ.· ἀκμαῖοι; Cyr. (AS) θαλ 34 θαλερόν· ἀκμαῖον, νέον, 36 θαλερός· ταχύς … **7** Cyr. (vgA) θαλ 5/27, Hsch. θ 53, Tim. θ.· (…) πᾶν τὸ θάλλον. κυρίως δὲ ὁ κλάδος τῆς ἐλαίας (…), Cyr. (S) θαλ 27 θ.· κλάδος τῆς ἐλαίας, Ael. D. θ 3 θ.· κλάδος ἐλαίας **8** Cyr. (v) θαμ 4; Cyr. (AS) θαμ 12 θ.· πυκνῶς, συνεχῶς, sch. D O 470 θ.· συνεχῶς **10** Hsch. θ 79 θ.· … πυκνάζεις, Cyr. (v) θαμ 7 θαμίζει· πυκνάζει … , Cyr. (g) θαμ 8 θ.· … συχνάζεις **11** Cyr. (S) θαμ 13 θαμινῶς· πυκνῶς, συνεχῶς, Cyr. (g) θαμ 9, Hsch. θ 83 θαμινῶς· συνεχῶς, πυκνῶς, Cyr. (A) θαμ 13 θαμινῶς· συνεχῶς

---

1 τὰς A **3, 4** ACD **4, 3** B **3** καὶ φυλάττουσα om. EM **4** ἢ om. Cyr. (g) **5** θαλία Cyr. **6** νέοι om. C | ἢ om. C ἢ ταχεῖς om. Et. Gen. **7** ἐλαίας – fin. om. C **8** διηνεκῶς om. C Et. Gen. **10** πυκνάζεις ἢ συχνάζεις B συχνάζεις sch. Plat. **11** θαμινὰ Ph. | συνεχῶς, πυκνῶς Ph. συνεχεῖς καὶ πυκνῶς B

K **12** θανατῶν· θανάτου ἐπιθυμῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτένων. (ABCD Su. θ 45 Ph. θ 21 (sch. Plat. Phaed. 64 b))
13 θαρραλέον· θάρσος. (ABCD Su. θ 47 Ph. θ 28)
Hom **14** θάρσυνος· τεθαρρηκώς. (ABCD Su. θ 57 Ph. θ 29)
K **15** θάτερον· ἕτερον μέρος. (ABCD Su. θ 62 Ph. θ 33)
K **16** θᾶττον· τάχιον. (ABCD (Su. θ 63) Ph. θ 34)
17 θαυμάζω· ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει· ὅτε δὲ αἰτιατικήν, τὸ ἐπαινῶ. (ABCD Su. θ 68 Ph. θ 41 Et. Gen.)
K **18** θέειν καὶ θεῖν· τρέχειν. (ABCD Su. θ 95 Ph. θ 54 sch. Plat. Crat. 397 d)
K **19** θεάμονας· θεατάς. (ABCD Su. θ 82 Ph. θ 50 Et. Gen.)
K **20** θεηγόροι· θεολόγοι. (ABCD Su. θ 98 Ph. θ 51 Et. Gen.)
K **21** θεήλατος· ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. (ABCD Su. θ 99 Ph. θ 52 Et. Gen.)
K **22** θεῖα· εὐθεῖα καὶ ὀρθά. καὶ θαυμαστά. (ABCD Su. θ 305 Ph. θ 55)
K **23** θειαζόντων· μαινομένων. (ABCD Su. θ 306 Ph. θ 56 Et. Gen.)
24 θειάσαντες· θεόληπτοι γεγονότες. (ABCD Su. θ 309 Ph. θ 57 Et. Gen.)
25 †θειάσωμαι ομηι†· χορῷ μανικῷ. (ACD Su. θ 312 Ph. θ 58)
K **26** θειασῶται· χορευταί, οἱ τὰ θεῖα ᾄδοντες. (ABCD Ph. θ 59)
Hom **27** θεῖεν· ποιήσειεν. (ABCD Su. θ 313 Ph. θ 61 Et. Gen.)
K **28** θεῖναι· ποιῆσαι. (ABCD Su. θ 315 Ph. θ 62 Et. Gen.)

---

13 Plut. Rom. 7. 5 **14** N 823 + **18** B 183 +, etc. | **19** ∗; θεάμονα Synes. Aeg. 2. 8. 2 **21** Eur. Or. 2, al. **24** Thuc. 8. 1. 1 **25** ∗ ; θιάσῳ μαινόλῃ Clem. Al. Protr. 1. 2. 2 **26** ∗ **27** Δ 363, al. **28** Δ 26 +, etc.

---

12 Cyr. (vg) θαν 1; Cyr. (AS) θαν 1, Hsch. θ 95 θ.· θανάτου ἐπιθυμῶν **14** sch. D N 823, Hsch. θ 116 **15** Cyr. (AS) θατ-θαυ 8 (+); Hsch. θ 132 θάτερα· … ἕτερα μέρη **16** Cyr. (gSm) θατ-θαυ 4/12/15, Hsch. θ 135 (+), sch. min. (P. Berol. inv. 11518. 130) Δ 64 **17** cf. sch. Aeschin. 1. 188 (373) θ.· ἀντὶ τοῦ καταγινώσκω, καθὰ πρὸς γενικὴν φέρεται, Moer. θ 17 **18** Cyr. (vg) θεε 2 (+); Cyr. (A) θεε 6, Hsch. θ 171 (+), sch. D B 183 θέειν· τρέχειν **19** Cyr. (vgAS) θεα 4/9 **20** Cyr. (v) θεη 2 (+); Cyr. (g) θεη 3 θεηγόρων· θεολόγων … **21** Cyr. (vgAS) θεη 5/9; Hsch. θ 174 θεήλατον· ὑπὸ θεοῦ … πεμφθέν, Cyr. (p) θεη 13 θ. ὀργή· ἡ ἀπὸ θεοῦ πεμφθεῖσα **22** Cyr. (vgA) θει 7/23 **23** Cyr. (AS) θει 10, Hsch. θ 176 **26** Cyr. (P) θει 29; Hsch. θ 180 θ.· χορευταί, Cyr. (vAS) θει 3/19 θειασώτης· χορευτής **27** Cyr. (p) θει 30, sch. D Δ 363; Cyr. (AS) θει 14 θείης· ποιήσειας **28** Cyr. (g) θεη (sic) 1 (+), Hsch. θ 188, sch. D Δ 26

---

12 θανάτου AD Su. Ph. -ον BC | ὁ om. C | ἀποκτέννων Ph. ἀποκτείνων Bachmann **13** θράσος Su. **17** συντάσσεται B | ὅτε² AD πρὸς B Su. Ph., om. C **21** τοῦ θεοῦ Cyr. (AS) **22** confunduntur ἰθύς et θεῖος | εὐθέα Su. | καὶ² om. C **25** θιάσομαι CD Su. | ὅλῃ Su. Ph. | θιάσῳ μαινόλῃ Porson **26** θιασῶται Ph. contra ord. **27** hic ACD post 23 B **27** ποιήσειαν sch. (ut coni. Porson) -αιεν Cyr.

29 θέλγει· ἀγαπᾷ. ἢ κακοῖ, ἀμαυροῖ, σκοτοῖ. ἢ ἀπατᾷ. ἢ θάλπει. (ABCD Su. θ 103 Ph. θ 64 Et. Gen. [ϱ]) K+

30 θέλγητρον· τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. (ABCD Su. θ 108 Ph. θ 65) K

31 θέλειν· ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. (BCD Su. θ 105 Ph. θ 66) ApS

32 θελητή· εὔκαρπος καὶ γονιμωτάτη. (ABCD Su. θ 106 Ph. θ 68)

33 θελκτώ· κολακευτική. (ABCD Su. θ 109 Ph. θ 69) ?K

34 θέμεθλα· τὰ ἐνδότερα μέρη, τὰ ἐν βάθει, τὰ θεμέλια. (ABCD Su. θ 111 Ph. θ 70) +K

Ba 255 **35** θέμιν· δικαιοσύνην. (ABCD Su. θ 114 Ph. θ 72)

36 θέμις· τὸ δίκαιον. (ACD Su. θ 115 Ph. θ 73) K

37 θεμίως· νομίμως. (ABCD Su. θ 130 Ph. θ 77)

38 θεμιστός· δίκαιος. (ABD Su. θ 127 Ph. θ 78) K

39 θέμιστα· νόμον ἢ δίκην. (ABD Su. θ 117 Ph. θ 79) K

40 θεμιστεύσαντος· ἄρξαντος, δικάσαντος. (ABCD Su. θ 119 Ph. θ 80 Et. Gen.)

41 θέναρ· τὸ κοῖλον τῆς χειρός. λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδός, †ἐλλύχνιον†. (ABCD Su. θ 131 Ph. θ 81 Et. Gen.) K

42 θεογενεσίαν· 〈 〉. (AB Su. θ 132 Ph. θ 82) ?〈K〉

43 θεόδμητος· ὑπὸ θεοῦ κατεσκευασμένος. (ABCD Su. θ 140 Ph. θ 83)

44 θεοδρομῶν· κατὰ θεὸν πορευόμενος. (ABCD Su. θ 155 Ph. θ 84)

45 θεοειδής· θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. (ABCD Su. θ 157 Ph. θ 85) Hom

45a θεοείκελος· θεῷ ὅμοιος. (ACD Ph. θ 86) K

---

29 Ω 343 +, etc. | π 195, etc. | **31** cf. Φ 366 + **32** LXX Mal. 3. 12, eccl. **33** ∗ **34** Ξ 493 +, al. **36** B 73 +, etc. **37** ∗ **38** ∗; θεμιστῶς Aesch. Cho. 645 **39** E 761 + **40** ∗ **42** ∗ **43** Georg. Mon. 715. 12 +; θεοδμήτων Θ 519, al. **44** ∗ **45** B 623 +, etc. **45a** δ 276 +, al.

---

29 Cyr. (s) θελ 29 θ.· … κακεῖ (κακοῖ Drachmann), ἀμαυροῖ, sch. D Ω 343 θ.· ἀμαυροῖ, Cyr. (gAS) θελ 19/21, Hsch. θ 207 θ.· ἀπατᾷ, θάλπει …; cf. Ap. Soph. 86. 30 θέλγειν· ὁ μὲν ᾽Απίων (fr. 41) ἀνιᾶν, ἀμαυροῦν … **30** Cyr. (vgAS) θελ 6/20, Hsch. θ 208 θέλγητρα· (τὰ) εἰς ἡδονὴν ἄγοντα **31** Ap. Soph. 86. 33, Hsch. θ 212 θ.· (τὸ) δύνασθαι **33** cf. Cyr. (g) θελ 18 †θελκτῳ· κολακευτῇ† **34** Cyr. (vgAS) θεμ 5/13 θ.· (…) θεμέλια (…) **36** Cyr. (vgAS) θεμ 2/8, Hsch. θ 236, lex. Greg. 165. 14 θ.· δίκαιον **38** Cyr. (gA) θεμ 3/11, Hsch. θ 248 **39** Cyr. (AS) θεμ 10, Hsch. θ 240 θέμιστας· νόμους, δίκας **41** Cyr. (vgAS) θεν 1; Hsch. θ 254 θ.· τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός, sch. Pind. Isth. 4. 92 b θ. μὲν γὰρ κυρίως τὸ κοῖλον τῆς χειρός **42** fort. gl. Dionys. 25B θ.· τὸ βάπτισμα **45** sch. D B 862 **45a** Cyr. (vgA) θελ (sic) 4/θεο 2/34 θεοείκελον· θεῷ ὅμοιον …; sch. D δ 276 θ.· θεοῖς ὅμοιος

29-32 ACD (nisi 31 om. A) 30, 29, 32, 31 B **29** ἀμαυροῖ, σκοτοῖ om. Ph. **32** θελητή. θέλιμος· εὔκαρπος καὶ γονιμωτάτη Su. **33** θελκτή D θελκτική C **34** τὰ[1] –βάθει om. C | ἐνδότερα AD ἐσώτερα B Su. Ph. | τὰ θεμέλια om. AD Su. Ph. **37** θεμιτῶς recte Su. Ph. **38** θεμιτός Cyr. (g) | δικαιοσύνης Su. **39** θεμιτα A **40** δικαιώσαντος B **41** λέγεται – fin. om. Su. Et. Gen. | ἐλλύχνιον om. Su. Et. Gen. (Cyr. (vg)); pertinet ad gl. ϑ 115 (ϑρυαλλίς) **42** hic A post 39 B **42** -α B | interpr. τὸ βάπτισμα B **43** τοῦ θεοῦ Ph. **44** θεοῦ B **45a** hic AD post 43 C

Κ **46** θεοκλυτήσαντες· θεοῦ ἀκούσαντες, θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. (ABCD Su. θ 162 Ph. θ 93)
Κ **47** θεόκλυτος· θεότιμος. (ABCD Su. θ 163 Ph. θ 97)
48 θεόληπτος· θειάσας. (ACD ?Su. θ 167 ?Ph. θ 98)
Κ **49** θεόμητι· θεόφρονι, θεοβούλῳ. (ABCD Su. θ 170 Ph. θ 99)
?Hom+Κ **50** θεοπροπία· μαντεία. καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα. ἢ προφήτευμα. (ABCD Su. θ 173 Ph. θ 101 Et. Gen.)
Κ **51** θεοπρόπος· μάντις ἢ θεοῦ προφήτης. (ACD Su. θ 174 Ph. θ 103)
⟨Κ⟩ **52** θεορημοσύνην· τὴν θείαν διδασκαλίαν, τὴν κατήχησιν. (ABCD Su. θ 176 Ph. θ 104)
Κ **53** θεόρρυτον· ἐκ θεοῦ προϊὸν ἢ προχεόμενον. (ABCD Su. θ 177 Ph. θ 105)
Κ **54** θεοσέπτωρ· θεοσεβής. (ABCD Su. θ 183 Ph. θ 106)
Κ **55** θεοστυγεῖς· θεομίσητοι. (ABCD Su. θ 186 Ph. θ 107)
Κ **56** θεράποντες· δοῦλοι, ὑπηρέται. (ABCD Su. θ 230 Ph. θ 113)
Κ **57** θέρεται· καίεται. (ABCD Su. θ 234 Ph. θ 114)
Κ **58** θέριστον· θερινὸν ἱμάτιον. (ABCD Su. θ 239 Ph. θ 115)
59 θερμός· θρασύς. (AB(C)D Su. θ 250 Ph. θ 122)
Κ **60** θέσμιον· νόμιμον. (ABCD Su. θ 265 Ph. θ 126) Ba 256
Κ **61** θεσμοθέτης· νομοθέτης. (ABCD Su. θ 266 Ph. θ 129)

---

46 ∗ **47** ∗ **49** ∗; θεόμητιν Nonn. paraphr. Joh. 8.21 **50** ∗; θεοπροπίας A 87 +, al. | A 85, al. **51** M 228 +, al. **52** ∗ **53** Nonn. paraphr. Joh. 8.10 **54** Eur. Hipp. 1364 **56** B 110 +, etc. **57** Call. Epigr. 25.5, al.; θέρηται Z 331, al. **58** ∗; θέριστρον LXX Gen. 24.65 +, al. **60** Aesch. Ag. 1564

---

46 Cyr. (gA) θεο 18/38, Hsch. θ 279; Cyr. (v) θεο 17 θεοκλυτήσαντος· θεοῦ ἀκούσαντος, θεὸν ἐπικαλεσαμένου, Cyr. (S) θεο 38 θ.· θεὸν ἐπικαλεσάμενοι **47** Cyr. (g) θεο 19 θ.· θεῷ τίμιος **48** cf. Cyr. (p) θεο 70 θ.· ὑπὸ θεοῦ συσχεθείς **49** Cyr. (vg) θεο 23 **50** sch. D A 87 θεοπροπίας· τὰς ἐκ θεῶν μαντείας; Cyr. (vg) θεο 30 θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα, Cyr. (AS) θεο 54, sch. D A 85 (P. Oxy. 2405.79, P. Turner 13.8) θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα, Ap. Soph. 87.4 (P. Oxy. 2517 r 16) θ.· μάντευμα τὸ ἐκ θεοῦ προλεγόμενον **51** Cyr. (AS) θεο 55 θεοπρόποι· θεοῦ προφῆται καὶ μάντεις, Hsch. θ 293 θεοπρόποι· προφῆται, μάντεις **52** Cyr. (p) θεο 74 θεορημοσύνη· ἡ θεία διδασκαλία, ἡ κατήχησις **53** Cyr. (vgAS) θεο 27/52, Hsch. θ 297 **54** Cyr. (vgAS) θεο 21/41, Hsch. θ 302 **55** Cyr. (vg) θεο 28 **56** Cyr. (A) θερ 11; Hsch. θ 339 θ.· … δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται, sch. D A 321 θεράποντε· ὑπηρέται **57** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. θ 347, sch. D Z 331 θέρηται· καίηται **58** Cyr. (vgAS) θερ 5/8, Hsch. θ 352 (+) **60** Cyr. (vg) θεσ 3/θελ (sic) 11 **61** Cyr. (vg) θεσ 8; Cyr. (gAS) θελ (sic) 10/θεσ 21, Hsch. θ 378 θεσμοθέται· νομοθέται

46, 47 AD 47, 46 BC **46** -αντα· … -αντα … -νον C | θεοῦ bis B **48** interpr. ὑπὸ θεοῦ συσχεθείς, ἔνθεος Su. om. Ph. **49** θεόφρονι om. C **50-55** AB (nisi 51 om. B) 50, 54, 51, 52, 55, 53 CD **50** θεοπροπία· μαντεία καὶ om. C Et. Gen. | μαντεία] ἁμαρτία B Ph. | ἢ προφήτευμα om. ACD Et. Gen. **52** θεορρημοσύνην Su. θεορημοσύνη Ph. | τὴν²] καὶ C **53** προερχόμενον Cyr. (AS) ἐρχόμενον Hsch. **55** -ής· -ός Ph. **58** θέριστρον D (Cyr., Hsch.) θέριστον καὶ θέριστρον Ph. θέριστρον καὶ θερίστριον Su. **60** θέσμιμον B

62 †Θεσμοφόρα†· ὄνομα ἑορτῆς. (ABCD Su. θ 270 Ph. θ 133) K
63 θεσμοφόρος· ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. (ABCD Su. θ 271 Ph. θ 135) K
64 θεσπέσιος· θεῖος, θαυμαστός. | καὶ ὁ πρᾶος. (ABCD Su. θ 273 Ph. θ 136 EM 447. 48 (Ph. Amph. 21. 109) | Σ′: B Su. Ph. (Ph. Amph.)) K|
65 θεσπίζει· νομοθετεῖ. (ABCD Su. θ 280 Ph. θ 137) K
66 θεσπίσματα· θεῖα δόγματα. (ABCD Su. θ 284 Ph. θ 138) K
67 θετόν· εἰσποιητόν, οὐ γνήσιον. (ABCD Su. θ 295 Ph. θ 145) K
68 θεωρός· οἱ θεοπρόποι καὶ θεώμενοι. (ACD)
69 θήγοντες· ἀκονῶντες. (ABCD Su. θ 325 Ph. θ 155) K
70 θηλή· μαστὸς ὁ γαλουχῶν. (ABCD Su. θ 334 Ph. θ 158) K
71 θηλυδρίας· τεθηλυμένος. (AB(C)D Su. θ 335 Ph. θ 159) K
72 θήλυνοι· ἥσυχοι. (ABCD Su. θ 337 Ph. θ 160) K
73 θημῶνες· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. (ABCD Su. θ 341 Ph. θ 163 (Et. Gen.)) K
74 θηραστεύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι. (ABCD Su. θ 347 Ph. θ 164) K
75 θηρήτορας· κυνηγούς. (ABCD Su. θ 349 Ph. θ 166) ?K
76 θηρίκλειον· ποτήριον ὑέλινον. (ABCD Su. θ 354 Ph. θ 169 Et. Gen.)
77 θηρῶντες· ἐπιτηροῦντες. (ABCD Su. θ 357 Ph. θ 170)
78 θῆσσαν· μισθωτικήν, ἢ εὐτελῆ, δουλικὴν τροφήν. (AB(C)D Su. θ 359 Ph. θ 171) +K

---

62 ∗ **64** θεσπεσίοιο A 591 + **72** ∗; an ex Aesch. Prom. 1003 θηλύνους (m. sing.) male intell.? **74** ∗ **75** I 544, al. **78** Eur. Alc. 2, al.

---

62 Cyr. (gAS) θετ (sic) 2/θεσ 24, Hsch. θ 383 **63** Cyr. (vg) θεσ 2 **64** Cyr. (vgAS) θεσ 15/25, Hsch. θ 387; sch. D B 600 θεσπεσίην· θείαν, θαυμαστήν **65** Cyr. (vgA) θεσ 10/θελ (sic) 12/θεσ 22, Hsch. θ 395 (+) **66** Cyr. (vg) θεσ 11 θέσπισμα· θεῖον δόγμα, Cyr. (AS) θεσ 35 θέσπισμα· δόγμα θεῖον, Cyr. (A) θεσ 23 θεσπισμάτων· θείων δογμάτων, Cyr. (g) θεσ 9 θ.· δικαιώματα, δόγματα, θεῖα προστάγματα **67** Cyr. (vg) θετ 1, Hsch. θ 420; Cyr. (A) θετ 3 θ.· εἰσποιητόν …, Cyr. (A) θεσ 5 θετός· οὐ γνήσιος … **69** Cyr. (g) θη 30 (+), lex. Greg. 165. 16; Cyr. (A) θη 39 θήγων· ἀκονῶν **70** Cyr. (vgA) θη 1/43; Hsch. θ 486 θ.· μαστός **71** Cyr. (vgAS) θη 13/44, Hsch. θ 490 θ.· ὁ τεθηλυμ(μ)ένος (…) **72** Cyr. (g) θη 28 **73** Cyr. (vgAS) θη 7 θ.· σωροὶ δραγμάτων; Cyr. (v) θει 1 θειμῶνας· τοὺς σωροὺς τῶν δραγμάτων, Hsch. θ 501 θημωνιαί· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων **74** Cyr. (AS) θασ 6, Hsch. θ 130 **75** Cyr. (AS) θη 54, Hsch. θ 525 θηρητήρ· κυνηγός, sch. min. (P. Ryl. 537. 16) E 51 θηρητῆρα· κυνηγόν; sch. D I 544 θ.· κυνηγέτας **78** Cyr. (AS) θη 59 (Hsch. θ 548) θ. τράπεζαν· δουλικὴν τροφήν

---

62 Θεσμοφόρια recte Su. Ph. (Cyr., Hsch.) **63** θεσμοφόρους D | τῆς νομῆς AB **64** ὁ θεῖος καὶ θαυμαστός B | καὶ ὁ om. Su. Ph. **66** διατάγματα B **67** οὐ γνήσιον om. C **68** le. -οί C **71** τεθηλυμμένος Su. (Cyr. (AS)) **74** θηρατεύεσθαι Su. θαστρεύεσθαι Cyr. (S), Hsch. θρατεύεσθαι Cyr. (A) ⟨δη⟩θὰ στρεύγεσθαι (O 512) Valckenaer **75** θηράτορας Ph. **76** ὑάλινον B Su. **78** θησαν AB | ἢ δουλικὴν τροφήν Su. ⟨θῆσσαν τράπεζαν (Eur. Alc. 2) ·⟩ δουλ. τροφ. Porson (cf. Cyr.)

79 θήσομαι· ὁρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω. (ABCD Su. θ 371 Ph. θ 175)
K **80** θητεία· παραμονὴ ἢ δουλεία. (AD Su. θ 375 Ph. θ 176)
81 θητεύοντες· δουλεύοντες. (Σ^b: B)
82 θῆτες· οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες. (ABCD Su. θ 373 Ph. θ 177)
83 θητεύειν· μισθῷ ἐργάζεσθαι. (ABCD Su. θ 374 Ph. θ 179)
⟨K⟩ **84** θιγεῖν· ψαῦσαι, ἐγγίσαι. (ABCD Su. θ 384 Ph. θ 183)
K **85** θιγγάνει· ἅπτεται. (ABCD Su. θ 383 Ph. θ 184)
K **86** θίβις· κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες. (ABCD Su. θ 382 Ph. θ 181)
ApS **87** θῖνα· αἰγιαλόν, σωρόν. (ABCD Su. θ 386 Ph. θ 186 Et. Gen.)
K **88** θλαδίας· εὐνοῦχος. (ABCD Su. θ 389 Ph. θ 187)
?K **89** θλίβει· ἐκπιέζει. (ABCD Su. θ 390 Ph. θ 188) Ba 257
K **90** θοάς· ταχείας ὁρμάς. (ABD Su. θ 397 Ph. θ 189)
K **91** θοηρός· τεταραγμένος. (ABCD Su. θ 398 Ph. θ 190 Et. Gen.)
K **92** θοιμάτιον· τὸ ἱμάτιον. (ABCD Su. θ 523 Ph. θ 191)
K **93** θοινᾶται· εὐωχεῖται. (ABCD Su. θ 524 Ph. θ 192 Et. Gen.)
K **94** θοίνη· τροφή, εὐωχία, κατάβρωμα. (ABCD Su. θ 526 Ph. θ 193 Et. Gen.)
95 θορός· τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. (ABCD Su. θ 412 Ph. θ 200)
K **96** θορών· πηδήσας. (ABCD Ph. θ 201)
K **97** θοῦρον· πηδητικόν, ταχύν, πολεμικώτατον. (ABCD Su. θ 420 Ph. θ 202 Et. Gen.)
K ***98*** θορόντες· ὁρμήσαντες. (Σ^b: B)

---

80 Clem. Al. Paed. 3.4.26.2 **82** δ 644, al. **83** Eur. Alc. 6, al. **86** ∗; θίβιν LXX Ex. 2.3 + **87** A 34 +, al. **90** A 12 +, al. **91** ∗ **96** E 161 +, al. **97** E 30 +, al. **98** Λ 70 +, al.

---

80 Cyr. (vg) θη 18; Cyr. (A) θη 63 θητείαν· δουλείαν **84** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. θ 581 θ.· ψαῦσαι (…); Cyr. (g) θιγ 3 θιγών· ψαύων …, Cyr. (S) θιγ 5 θ.· προσεγγίσαι, Cyr. (A) θιγ 6 θίγει· προσεγγίσει (h. e. -ῃ· -ῃ) **85** Cyr. (g) θιγ 4 **86** Cyr. (vg) θη 27 θήβης· κιβώτιον πλεκτὸν ὡς κοφινῶδες ἐκ βύβλου **87** sch. D A 34, Ap. Soph. 86.24 (+) θ.· αἰγιαλόν; Ap. Soph. P. Oxy. 2517 v 2 θίν· σωρός, Cyr. (A) θιν 1, Hsch. θ 595 θινῶν· αἰγιαλῶν ἢ σωρῶν **88** Cyr. (gAS) θλα 2, Hsch. θ 603 **89** Cyr. (vg) θλι 1 θλίβεται· … ἐκπιέζεται …, Hsch. θ 606 θλίβει· … πιέζει **90** Cyr. (vgAS) θοα 2/5, Hsch. θ 615 (+) **91** Cyr. (AS) θομ 5, Hsch. δ 619; Cyr. (AS) θολ 5 θολερός· τεταραγμένος, Cyr. (vgH) θοη (sic) 1/θωρ (sic) 15, Hsch. δ 629 θολερόν· τεταραγμένον **92** Cyr. (vgA) θοι 4/9, Hsch. θ 622 **93** Cyr. (AS) θοι 7 (+), Hsch. θ 623 **94** Cyr. (vg) θοι 2 θ.· εὐωχία, τροφή, κατάβρωμα, Cyr. (A) θοι 8, Hsch. θ 625 θ.· εὐωχία, τροφή **96** Cyr. (AS) θορ 5/θωρ 22, Hsch. θ 653 **97** Cyr. (v) θορ (sic) 2; Cyr. (g) θορ (sic) 2 θ.· πολεμικόν, ταχύν, πηδητικώτατον, Cyr. (A) θου 3 θ.· πηδητικόν …, Hsch. θ 668 θ.· πηδητικόν … πολεμικόν … **98** Cyr. (g) θωρ (sic) 4; Cyr. (S) θορ 5 θορών· ὁρμῶν

---

82 ἕνεκα τροφῆς Ph. **84** ψαύειν, ἐγγίζειν C **86, 87** ACD 87, 86 B **86** θίβη Ph. | βλου B, βυ sscr. m. alt. βρούλου CD | πλεκτοῦ D **87** σωρόν om. B **90** ὁρμητικάς Coraes **91** h. e. θολερός (cf. Cyr., Hsch.) **92** hic ACD post 89 B **92** τὸ om. B (Cyr. (v), Hsch.) **94** κατάβρωμα om. C (Cyr. (A), Hsch.)

99 θράττειν· ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι. (Σ′: B Su. θ 465 Ph. θ 207 (sch. Plat. Phaedr. 242 c) Et. Gen. [ρ] Ph. Amph. 21. 51)

100 θρασέως· τολμηρῶς. (ABCD) K

101 θραύεται· κλᾶται. (ABCD Ph. θ 210 Et. Gen.)

102 θραῦσις· φθορά, ἧττα ἐν πολέμῳ, θάνατος, ἀρρωστία, συντριβή, πληγή. (ABCD Su. θ 469 Ph. θ 212 sch. Luc. 228. 23 Et. Gen.) K

103 θρέμματα· πρόβατα. (ABCD (Su. θ 472) Ph. θ 215) K

104 θρέπτρα· τροφεῖα. (ABCD Su. θ 473 Ph. θ 216) ⟨K⟩

105 θρέψας· πήξας. καὶ συνήθως. (ABCD Su. θ 477 Ph. θ 217 Et. Gen.) ApS

106 θρησκεύει· θεοσεβεῖ, ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. (ABCD Su. θ 486 Ph. θ 218 Et. Gen.) K

107 θρῆσκος· ἑτερόδοξος. (ABCD Su. θ 488 Ph. θ 219 Et. Gen.) K

108 θρία· τὰ φύλλα τῆς συκῆς. (ABCD Su. θ 489 Ph. θ 220 sch. Luc. 197. 9 Et. Gen.) K

109 θριαμβεύσας· δημοσιεύσας. (ABCD Su. θ 491 Ph. θ 222 Et. Gen.) K

110 Θριάσιον πεδίον· ⟨ ⟩. (Σ′: B Su. θ 495 Ph. θ 226)

111 θρίαμβος· ἐπίδειξις νίκης, πομπή. καὶ τὸ σεμνύνεσθαι καὶ ἐπι⟨ ⟩. (ABCD Su. θ 494 Ph. θ 224 sch. Luc. 229. 5 Et. Gen.) K

112 θριγκός· τὸ περίφραγμα, στεφάνη, μικρὸν τειχίον, περίβολος. (ABCD Su. θ 497 Ph. θ 227 sch. Plat. Rep. 534 e) K

---

104 Δ 478 +, al. **105** ι 246, al. **106** Vett. Val. p. 263. 17 **107** NT Jac. 1. 26 **109** NT Col. 2. 15 male intell. **112** η 87, etc.

---

99 Hsch. θ 699 θ.· ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, Cyr. (gAS) θρα 11/27 θράττων· ταράττων, Tim. θράττει· ταράττει, κινεῖ **100** Cyr. (g) θρα 7, lex. Greg. 165. 15; Cyr. (gA) θρα 2/13 θρασύς· τολμηρός, Cyr. (S) θρα 14 θρασεῖς· τολμηροί **102** Cyr. (vg) θρα 1 θ.· … πληγή, φθορά. ἢ ἧττα ἐν πολέμῳ ἢ θάνατος ἢ ἀρρωστία, Cyr. (AS) θρα 12 θ.· φθορά, ἧττα ἐν πολέμῳ ἢ θάνατος ἢ ἀρρωστία **103** Cyr. (vg) θρο (sic) 8 **104** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. θ 717 (+) **105** Ap. Soph. 88. 14; sch. D ι 246 θ.· πήξας, Hsch. θ 727 (et Ap. Soph. P. Oxy. 2517 v 16) θρέψαι· πῆξαι **106** Cyr. (vgA) θρη 1/4; Hsch. θ 736 θ.· ὑπηρετεῖ τῷ θεῷ **107** Cyr. (vgAS) θρη 2/5 **108** Cyr. (gAS) θρο (sic) 5/θρι 8 **109** Cyr. (v) θρι 4 (+) **111** Cyr. (vg) θρι 6 θ.· ἐπίδειξις νίκης, πομπή, Hsch. θ 746 θ.· πομπή, ἐπίδειξις νίκης, Cyr. (AS) θρι 14 θ.· ἐπίδειξις νίκης **112** Cyr. (vg) θρι 5 θ.· στεφάνη ἢ τὸ περίφραγμα ἢ μικρὸν τειχίον, Cyr. (A) θρι 12 θ.· ἡ στεφάνη, τὸ περίφραγμα, Cyr. (S) θρι 12 θ.· περίφραγμα; Cyr. (S) θρι 13 θ.· ὡς περίβολος τριγχός

---

99 κινεῖν om. Ph. | καὶ ὑφορᾶσθαι Su. Ph. **102** θάνατος – fin. om. C | πληγή om. B **103** πρόβατα om. Su. **104** θρέπτα B Su. (A) Ph. (Zen. in Δ 478) **105** καὶ συνήθως om. Su. Ph. Et. Gen. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνήθως Ap. Soph. **106** τοῖς θεοῖς om. C **110** Θριάσιον· πεδίον Ph. **111** καὶ ἐπι om. CD Ph. Et. Gen. θεμερύνεσθαι suppl. Theodoridis, qui hanc gl. partem ex gl. θεμερός fluxisse censet **112** τὸ om. sch. Plat. τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου Su. | στεφάνη – fin. om. C | μικρὸν om. sch. Plat. | περίβολον B Ph.

κ **113** θρῖναξ· ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν. (AB(C)D Su. θ 498 Ph. θ 229)
κ **114** θροῦς· ἦχος, φωνή, ἄσημος λαλιά, θόρυβος. (ABCD Su. θ 510 Ph. θ 233)
κ **115** θρυαλλίς· τὸ ἐλλύχνιον. (ABCD)
116 θρυλεῖ· λαλεῖ, κυκᾷ. (ABCD Su. θ 512 Ph. θ 236) Ba 258
κ **117** θρῦλος· ψιθυρισμός, ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη. (ABCD Su. θ 518 Ph. θ 237)
κ **118** θρύπτεται· μαλακίζεται, ἢ βλακεύεται, χαυνοῦται, ἢ ἀνακλᾶται. (ABCD Su. θ 519 Ph. θ 239)
κ **119** θρώσκει· πηδᾷ. (ABCD Su. θ 511 Ph. θ 240)
ApS **120** θρωσμός· βουνοειδὴς τόπος, ἀφ᾽ οὗ ἔστι καταβαίνοντα θεωρεῖν, ὅ ἐστιν θεᾶσθαι. (ABCD Su. θ 511 Ph. θ 241)
κ **121** θυγατριδῆ· ἐγγονή, τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. (ABCD Su. θ 531 Ph. θ 242 EM 457.21)
κ **122** θύελλα· συστροφὴ ἀνέμου. (ABCD Su. θ 533 Ph. θ 245 Et. Gen.)
?κ **123** θυηπόλος· ὁ θύων ἱερεύς. (ABCD Su. θ 537 Ph. θ 247)
124 θυλήγματα· πέμματα, ἀπαρχάς, ἄλφιτα ἃ ἔμισγον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. (ABCD Su. θ 544 Ph. θ 254)
κ **125** θυμαλγέα· λυπηρά. (ABCD Su. θ 545 Ph. θ 255)
126 θύματα· θυμιάματα. (ABCD Su. θ 550 Ph. θ 257)

---

113 ∗ **114** θρόος Δ 437 **120** ∗; θρωσμῷ κ 160, al. **122** Z 346 +, etc. **124** ∗ **125** Δ 513 +, al.

---

113 Cyr. (g) θρι 1 **114** Cyr. (g) θρο 2 θ.· φωνῆς ἦχος, ἄσημος λαλιά … ἢ θόρυβος, Cyr. (vA) θρο 2/9 θ.· ἄσημος λαλιά (…) ἢ θόρυβος; Cyr. (A) θρο 10 θρόον· φωνήν, Cyr. (S) θρο 10 θρόον καὶ θροῦς· φωνὴν ἄσημον, Hsch. θ 780 θ.· … φωνή, λαλιά … θόρυβος …, sch. D Δ 437 θρόος· θροῦς, θόρυβος **115** Cyr. (vgAS) θρυ 4/11, Hsch. θ 784 **117** Cyr. (g) θρυ 2 θρύλλοι· ψιθυρισμοί, ὁμιλίαι μὴ φανερῶς γινόμεναι, Cyr. (vA) θρυ 2/7, Hsch. θ 793 θρύλλοι· ψιθυρισμοί, ὁμιλίαι, Cyr. (S) θρυ 7 θρύλλοι· ψιθυρισμοί, 16 θρύλλους· ὁμιλίας **118** Cyr. (vg) θρυ 1 θ.· μαλακίζεται, βλακεύεται, χαυνοῦται, Cyr. (A) θρυ 6 θ.· μαλακίζεται, Hsch. θ 800 θ.· μαλακίζεται … κλᾶται, Cyr. (AS) θρυ 14/6 θ.· κλᾶται … **119** Cyr. (g) θρω 2 (+), Hsch. θ 810 (+); Cyr. (vgAS) θρω 1/5 θρώσκειν· πηδᾶν **120** Ap. Soph. 88.23 (ad θορεῖν); Hsch. θ 815 θ.· ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής, ἀφ᾽ οὗ καταβαίνοντα θορεῖν ἔστι **121** Cyr. (gAS) θυγ 1/2, Hsch. θ 824 **122** Cyr. (vgAS) θυε 1, Hsch. θ 829, sch. D Z 346 **123** cf. Cyr. (vg) θυη 1, Hsch. θ 841 θ.· ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος ἱερεύς **125** Cyr. (vgAS) θυμ 5/32 (+), Hsch. θ 860 (+)

---

113 γεωργητικὸν CD **114** φωνή, ἦχος B | λαλιά, θόρυβος om. C **115** hic AB post 112 CD **116** θρυλλεῖ BCD θρυαλεῖ Su. **117** θρύλλος Su.(A) θρύαλος B θροῦλος D | ὁμιλία – fin. om. B **118, 119** AB 119, 118 CD **118** ἢ χαυνοῦται, ἀνακλᾶται B **120, 121** ACD 121, 120 B **120** ἔστι] ἐπι- CD Su. Ph. om. Ap. Soph. | ἀποβαίνοντα Ap. Soph. | θορεῖν AD Ph. (Ap. Soph., Hsch.), quo rec. ὅ ἐστιν θεᾶσθαι del. Theodoridis | ἤτοι C | θεάσασθαι Ph. **121** θυγάτριδι BD -ιδα C | ἐγγονή om. B | θυγάτηρ (τῆς) θυγατρός Cyr., Hsch. **122** ἄνεμος B | ἀνέμου συστροφή Cyr., Hsch. **123** ὁ ἱερεύς Su. **124** θυλήματα (Ar. Pax 1040) C Ph.

127 θυμηρέστερον· ἡδύτερον. (AB(C)D Su. θ 561 Ph. θ 261) ?K
128 θυμηδία· τέρψις, τρυφή, εὐφρασία. (AB(C)D Su. θ 559 Ph. θ 260) K
129 θυμῆρες· καταθύμιον. (ABCD Su. θ 560 Ph. θ 262) Hom
130 θυμικόν· ὀργίλον. (ABCD Su. θ 564 Ph. θ 263) K
131 θυμοβόρος· ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα. (A(C)D Su. θ 568 Ph. θ 265)
132 θυμολέων· θυμώδης τὴν ψυχήν. (ABCD Su. θ 569 Ph. θ 266)
133 θυμός· ψυχή. (ABD Ph. θ 268) K
134 θυμόσοφος· εὐμαθής, φυσικός, εὐφυής. (ABCD Su. θ 577 Ph. θ 269) K
135 θυμοφθόρα· τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. (ABD Su. θ 578 Ph. θ 270) K
136 θύνων· ὁρμῶν. (ABCD Su. θ 586 Ph. θ 271) K
137 θυοσκόπος· ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος. (ABCD Su. θ 592 Ph. θ 273) K
138 θύραζε· ἔξω τῆς θύρας. (ABCD Su. θ 598 Ph. θ 275 Et. Gen.) K
139 θύραθεν· ἔξωθεν, ἐγγύς. (ABCD Su. θ 598 Ph. θ 275) K
140 θύρηφιν· ἔξωθεν, ἔξω. (ABCD Su. θ 599 Ph. θ 275) K
141 θυραυλίας· ⟨ ⟩. (AB Su. θ 609)
Ba 259 **142** θύρετρα· θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα. (ABCD Su. θ 607 Ph. θ 281) K+
143 θύρσος· βακχικὴ ῥάβδος, ἢ λαμπὰς ἣν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ. (ABCD Su. θ 613 Ph. θ 282) K
143a θυτηρίοις· θυμιατηρίοις. (AD Su. θ 623 Ph. θ 289) K
144 θυωμάτων· θυμάτων, μύρων, ἀρωμάτων, θυμιαμάτων. (ABCD Su. θ 595 Ph. θ 292)

---

127 Theodoret. Hist. Eccl. Vit. 5. 4 + **129** א 362, al. **131** ∗; θυμοβόρου H 210 +, al. **132** θυμολέοντα E 639 +, al. **133** A 173 +, al. **135** Z 169 +, al. **137** Joh. Lyd. de ost. 3 **138** E 694 +, etc. **140** ι 238, al. **142** B 415, al. **143a** ∗

---

127 Cyr. (gA) θυμ 15/34 θυμηδέστερον· ἡδύτερον **128** Cyr. (g) θυμ 12 θ.· τρυφή, εὐφρασία, τέρψις; Cyr. (vgAS) θυμ 10/11/33/48 θ.· τέρψις (var. cas. et num.) **129** sch. D א 362; Cyr. (g) θυμ 3 θυμήρη· καταθύμια **130** Cyr. (vgAS) θυμ 13/35 **133** Cyr. (vgAS) θυμ 26/42 (+), Hsch. θ 893 (+), sch. D A 173 (+) **134** Cyr. (gAS) θυμ 23/40; Hsch. θ 895 θ.· ὁ ἐκ φύσεως εὐμαθὴς καὶ εὐφυής … **135** Cyr. (vgA) θυμ 4/30, Hsch. θ 896 **136** Erot. θ 8; Cyr. (A) θυν 1 θύνοντα· ὁρμῶντα **137** Cyr. (AS) θυο 1, Hsch. θ 919 **138** Cyr. (vgA) θυρ 6/19, Hsch. θ 922 (+), sch. D E 694 (+) **139** Cyr. (g) θυρ 4 (+); Cyr. (vA) θυρ 4/9, Hsch. θ 924 θ.· ἔξωθεν **140** Cyr. (vgAS) θυρ 7/20; sch. D ι 238 θ.· ἔξω **142** Cyr. (AS) θυρ 16 θ.· θυρώματα, Hsch. θ 941 **143** Cyr. (g) θυρ 3; Cyr. (AS) θυρ 11 θ.· βακχικὴ ῥάβδος …, Cyr. (v) θυρ 3 θ.· ῥάβδος **143a** Cyr. (gAS) θυρ (sic) 2/θυτ 1, Hsch. θ 974 **144** Cyr. (g) θυμ (sic) 9 θυώματα· θύματα, θυω 1 θυώματος· θυμιάματος, Cyr. (AS) θυω 3 θυώματα· θυμιάματα

128, 129 ACD 129, 128 B **131** γῆν] ψύχην Su. **133** ἡ ψυχή Ph. **134** φυσικός, εὐφυής om. C | φυσικῶς Valckenaer **135, 136** AD 136, 135 B **135** διαφθείροντα Hsch. **136** -ω· -ῶ B **137** θυοσκόος B | θυμάτων Cyr., Hsch. **138-140** θύραζε καὶ θύραθεν καὶ θύρασιν· τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτός, τὸ δὲ ἔξωθεν, τὸ δὲ ἔξω Ph. **138** ἔξωθεν C **139** ἔξω BC | ἔγγυθεν Cyr. **140** θύρησιν BCD θύραθεν θύρεσσιν Cyr. (vg) θύρα ἐν θύρασιν Cyr. (AS) **141** hic B post 138 A **143** τοῦ Διονύσου Cyr. **144** θύματα B Su. | ἀρώματα Su. | θυμιάματα B

κ **145** θῶες, θώων· θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. (ABCD Su. θ 421 Ph. θ 307)
κ **146** θωπεία· κολακεία. (ABCD Su. θ 434 Ph. θ 298 sch. Luc. 227.19 Et. Gen.)
κ **147** θωπικῶς· κολακευτικῶς. (ABCD)
κ **148** θῶπες· οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες. (ABCD Su. θ 432 Ph. θ 299 sch. Luc. 227.19 Et. Gen.)
κ **149** θωρακίοις· προμαχῶσι, δρυφάκτοις, λωρικίοις. (ABCD Su. θ 437 Ph. θ 300)
κ **150** θώραξ· πύργος, χιτών, στῆθος, σῶμα, καὶ τὸ ὅπλον. (ABCD Su. θ 439 Ph. θ 301)
?κ **151** θωραχθείς· ὁπλισθείς. (ABCD Su. θ 443 Ph. θ 302)
κ **152** θωρήσσετο· καθωπλίζετο. (ABCD Su. θ 442 Ph. θ 303)
153 †θωρόντες†· ὁρμήσαντες. (AD Ph. θ 304)

---

145 Λ 474, al. | N 103, al. **147** ∗ **151** Pind. fr. 72.1 **152** E 737 +, al. **153** ∗; θορόντες Λ 70 +, al.

---

145 Cyr. (vgAS) θωε 1/5, Hsch. θ 990 **146** Cyr. (AS) θωπ 3, Hsch. θ 1011; Cyr. (vg) θωπ 1 θωπείας· κολακείας, Cyr. (A) θωπ 6 θωπείαις· κολακείαις **147** Cyr. (vgAS) θωρ (sic) 10/θωπ 5; Hsch. θ 1010 θωπικός· κολακευτικός **148** Cyr. (vgA) θωπ 2/7; Tim. θ.· οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ τινὶ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ **149** Cyr. (vg) θωρ 9 θ.· προμαχῶσι ἢ λωρικίοις, Cyr. (A) θωρ 20 θωρακεία· δρύφακτοι **150** Cyr. (gAS) θωρ 6/19 (+); Hsch. θ 1014 θ.· ὅπλον, πύργος, χιτών, στῆθος σῶμα …, Cyr. (v) θωρ 6 θ.· πύργος, χιτών, σῶμα, στῆθος … **151** Cyr. (g) θωρ 2 θ.· καθοπλισθείς **152** Cyr. (g) θωρ 3; Cyr. (S) θωρ 24 θωρήσσοντο· καθωπλίζοντο **153** cf. 98

---

145 θῶες om. Ph. | θώων om. Cyr., Hsch. | θῆρας … γεννωμένους Hsch. | γενόμενα ACD **147, 148** ACD **148, 147** B **148** προϊόντες B | ἐπὶ (τῇ Ph.) κολακείᾳ add. Σ′′ (Tim.) **149** θωρακείοις Su. (AGI) Ph. | προμαχοσι AD Ph. -οις C | ἢ δρυφάκτοις Ph. | δουρικίοις B λουρικίοις Ph. **150** σῶμα om. C σῶμα – fin. om. Su. **151** θωρηχθείς recte Su. (Cyr.) **153** h. e. θορόντες

I

1 ἰαίνει· εὐφραίνει. (ABCD Su. ι 35 Ph. ι 1) K

2 ἰαλέμῳ· θρήνῳ. ἰάλεμος γὰρ θρήνου εἶδος. | λέγεται δὲ καὶ ᾽Ιάλεμος υἱὸς Καλλιόπης καὶ ὁ καλὸς καὶ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ τὸν κακὸν δαίμονα. καὶ ἰαλεμώδη τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξια. (ABCD Ph. ι 2 Et. Gen. | Σ′′′: B Ph.) K|D

3 ἰάνθη· ἥσθη, ἐχάρη, διεχύθη. (ABCD Ph. ι 7) K

4 ῎Ιακχος· Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ. καὶ ἥρως τις, καὶ ἡ ἐπ᾽ αὐτῷ ᾠδή. καὶ ἡ ἡμέρα καθ᾽ ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανήγυρις. ἔνιοι δὲ καὶ θόρυβος. (Σ′: B Su. ι 16 Ph. ι 3)

5 ἰάπυξ· ἄνεμος ἐλαφρός. (ABCD Su. ι 44 Ph. ι 8) K

6 ἰατήρ· ἰατρός. (ABCD Su. ι 62 Ph. ι 9) K

7 ἰαχή· βοή, ἦχος, ἢ θρῆνος. (AB(C)D Su. ι 71 Ph. ι 10) K

8 ἶβις· ὄρνεον ὀφιοφάγον. (ABCD Su. ι 76 Ph. ι 11 EM 464. 43) K

Ba 260 **9** ἰγνύη· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος ὀπίσω τοῦ γόνατος. (ABCD Su. ι 85 Ph. ι 13) K

10 ἰδάλιμον· εὐειδές. (ABCD Su. ι 87 Ph. ι 14) K

11 ἰδέρως· ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἔρως. (ACD Su. ι 98 Ph. ι 17) ⟨K⟩

12 ἰδιαίτερον· ἰδικώτερον. (ACD Su. ι 106 Ph. ι 23 EM 466. 11) K

13 ἰδιόξενος· ἴδιος φίλος. (ABCD Ph. ι 24) K

14 ἰδιοπραγεῖ· τὰ ἴδια πράσσει, ἡσυχάζει. (ABCD Su. ι 115 Ph. ι 26) K

---

1 ο 379, al. **2** | ∗ **3** O 103 +, al. **6** Pind. Pyth. 4. 270, Eur. Hyps. fr. 66. 3 **7** Δ 456 +, al. **9** ἰαχήν N 212, al. **10** ∗; ἰδαλίμου Hes. Op. 415 **11** ∗ **14** ∗

---

1 Cyr. (g) ιαλ (sic) 2, sch. min. (P. Amh. 18 xvi 218) ο 379 **2** Cyr. (AS) ιαλ 8 ἰ.· θρήνῳ; Cyr. (g) ιαμ (sic) 4 ἰαλέμων· δυστήνων, θρήνων ἀξίων. εἶδος γὰρ θρήνου ὁ ἰάλεμος | Hsch. ι 28 ᾽Ιάλεμος· υἱὸς Καλλιόπης. καὶ ὁ κακοδαίμων. καὶ ὁ καλὸς καὶ ὁ στερόμενος καὶ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ οὐδενὸς ἄξιος, 29 ἰαλεμώδη· ψυχρά, οὐδενὸς ἄξια **3** Cyr. (g) ιαν 1 (+); Cyr. (A) ιαν 3, Hsch. ι 56 ἰ.· ἐχάρη, διεχύθη …, Cyr. (v) ιαν 1 ἰ.· ἐχάρη …, sch. D O 103 ἰ.· διεχύθη, …, Cyr. (S) ιαν 5 ἰάνθην· διεχύθην. ἐχάρην **5** Cyr. (vgAS) ιαπ 1, Hsch. ι 68 **6** Cyr. (g) ιαλ (sic) 3 **7** Cyr. (g) ιαχ 2; sch. D Δ 456 ἰ.· … βοή **8** Cyr. (vg) ιβ 1; Cyr. (AS) ιβ 5 ἶβιν· ὄρνεον ὀφιοφάγον **9** Cyr. (g) ιγν 4; Cyr. (vA) ιγν 1/5 (ad τόπος), Cyr. (S) ιγν 8 ἰ.· τοῦ γόνατος τὸ ὄπισθεν **10** Cyr. (vgA) ιδα 1/8, Hsch. ι 160 **11** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. ι 178 **12** Cyr. (g) ιδι 1 **13** Cyr. (AS) ιδι 4, Hsch. ι 204 **14** Cyr. (gAS) ιδρ (sic) 6/ιδι 6, Hsch. ι 205

1, 2, 3, 5 AD 3, 1, 5, 2 C 1, 3, 2, 4, 5 B **2** θρήνους B | ὁ υἱὸς Ph. | καλὸς ad ἰδάλιμος refert Latte ἔκλυτος Nauck | ὁ ὀρφανός Ph. | h. e. κακοδαίμονα | λόγου om. Ph. (Hsch.) **4** καὶ⁴ om. Ph. **5, 6** ACD **6, 5** B **9, 10** ACD **10, 9** B **9** ἤγουν ὁ ὀπίσω Cyr. **10** -ος· -ής Ph. **11** ἴδερος AD | τοῦ Ph. | ἐρῶν Ph. ἐρεῖν Cyr. (?), Hsch.

15 ἰδιώσασθαι· ἰδιοποιήσασθαι. (ABCD Su. ι 120 Ph. ι 27)
κ **16** ἰδνωθείς· καμφθείς. (ABCD Su. ι 125 Ph. ι 30)
κ **17** ἴδρις· ἔμπειρος. (ABCD Su. ι 133 Ph. ι 32 Et. Gen.)
κ **18** ἱδρυμένος· τεθεμελιωμένος. (ABD Su. ι 136 Ph. ι 33 Et. Gen.)
19 ἱδρύσαντο· ἐκάθισαν, ἵδρυσαν. (ABCD Su. ι 138 Ph. ι 34)
20 ἵδρυσις· ἑδραία ἀσφάλεια. (ABCD Su. ι 139 Ph. ι 35 EM 466. 42)
21 ἴει· πέμπει, ἀμφιβάλλει. (ABCD Su. ι 213 Ph. ι 37)
κ **22** ἱέμενοι· ἐπιθυμοῦντες. (ABCD Su. ι 148 Ph. ι 38)
Hom+κ **23** ἰέναι· πορεύεσθαι, ἢ πορευθῆναι. (ABCD Su. ι 150 Ph. ι 39)
κ **24** ἵενται· ὁρμῶσιν. (ABCD Su. ι 151 Ph. ι 40)
κ **25** ἱέντες· ἀφιέντες. (ABCD Su. ι 152 Ph. ι 41)
κ **26** ἱερᾶσθαι· ἱερουργεῖν. (ABCD Su. ι 158 Ph. ι 42 EM 468. 36)
κ **27** ἱερεῖον· θῦμα. (ABCD Su. ι 166 Ph. ι 48)
κ **28** ἱέρευσεν· ἔθυσεν. (ABCD Su. ι 163 Ph. ι 50)
κ **29** ἱερή· θαυμαστή. (ABCD Su. ι 168 Ph. ι 51)
κ **30** ἱερομηνίαι· ἱερὰ ἑορτὴ ἡ κατὰ μῆνα. (ABCD Su. ι 180 Ph. ι 53 EM 469. 14)
κ **31** ἱερομύστης· ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος, ἅγιος. (ABCD Su. ι 184 Ph. ι 56)
κ **32** ἱεροφάντης· μυσταγωγός, ἱερεύς. (AB(C)D Su. ι 195 Ph. ι 63)
κ **33** ἱεροφώνων· μεγαλοφώνων. (A(C)D Su. ι 197 Ph. ι 65)
κ **34** ἱερῷ· θείῳ, ἤτοι μεγάλῳ. (ABCD Su. ι 198 Ph. ι 66)
κ **35** ἱέσθην· προεθυμοῦντο, ἐπορεύοντο. (ABCD Su. ι 205 Ph. ι 68)
κ **36** ἵεται· προθυμεῖται, πορεύεται. (ABCD Su. ι 206 Ph. ι 69)

---

16 M 205, al. **17** ζ 233 +, al. **21** A 479 +, al. **22** Λ 168 +, al. **23** A 227 +, etc. **24** Δ 77 +, al. **25** B 774 +, al. **28** B 402 +, al. **29** O 39, al. **31** ∗; ἱερομύσται Joh. Chrys. PG 52. 838. 48 **33** Σ 505 v.l. **34** P 464 +, etc. **35** Σ 501 +, al. **36** β 327, etc.

---

16 Cyr. (gAS) ιδω (sic) 2/ιδν 1, Hsch. ι 221 (+), sch. D M 205 (+) **17** Cyr. (vgA) ιδε (sic) 3/ιδρ 1/13, Hsch. ι 234 **18** Cyr. (vgAS) ιδρ 5/18, Hsch. ι 239 ἱδρυμένους· τεθεμελιωμένους (…) **22** Cyr. (g) ιεν (sic) 2, sch. D Λ 168 (+); Cyr. (S) ιεμ 2 ἱεμένω· ἐπιθυμοῦντας **23** sch. D β 364 ἰ.· πορεύεσθαι; Cyr. (vgAS) ιεν 1/6, Hsch. ι 265 ἰ.· πορευθῆναι **24** Cyr. (AS) ιεν 7, Hsch. ι 268 **25** Cyr. (g) ιερ (sic) 4, sch. D B 774 (+); Cyr. (AS) ιεν 8, Hsch. ι 270 ἱέντας· ἀφιέντας **26** Cyr. (vgA) ιερ 21/38, Hsch. ι 281 **27** Cyr. (vgAS) ιερ 20/36/59 (+) **28** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ι 293; Cyr. (g) ιερ 30 ἱέρευσαν· ἔθυσαν **29** Cyr. (g) ιερ 26 **30** Cyr. (vgAS) ιερ 12/33, Hsch. ι 306 **31** Cyr. (g) ιερ 2; Cyr. (v) ιερ 2 (ad εἰσηγούμενος) **32** Cyr. (AS) ιερ 35, Hsch. ι 329; Cyr. (vg) ιερ 19 ἰ.· μυσταγωγός … **33** Cyr. (g) ιερ 25; cf. sch. D Σ 505, Hsch. η 201 ἠεροφώνων· μεγαλοφώνων **34** Cyr. (g) ιερ 1; Cyr. (v) ιερ 7 ἰ.· μεγάλῳ, Cyr. (AS) ιερ 53, sch. D P 464 ἰ.· (… ἤτοι) μεγάλῳ **35** Cyr. (S) ιεσ 5, sch. D Σ 501 (+) ἰ.· προεθυμοῦντο **36** Cyr. (A) ιετ 1 ἴ.· προθυμεῖται

19, 20 ABD 20, 19 C **19** ἐκάθησαν C **20** ασφα B ἀσφαλής C **21** ἀμφιβάλλει] ἀφίησιν Su. **23, 24** ACD 24, 23 B **26** ἱερῶσθαι Et. Gen. **27** ἱεριον ACD **30** ἱερομηνία Ph. Et. Gen. (Cyr., Hsch.) | ἡ om. C (add. γενομένη post μῆνα) Su. Et. Gen. (Cyr. (vAS), Hsch.) ἢ καταμήνια Ph. **34** ἤτοι μεγάλῳ om. C **35** ἐπροθυμοῦντο Ph.

37 ἵζει· καθίζει, ἢ κάθηται. (ABCD Su. ι 210 Ph. ι 70) K
38 ἵησιν· ἀφίησιν. (ABD Su. ι 226 Ph. ι 71) K
39 ἰθαγενής· αὐτόχθων, γνήσιος. (ABCD Su. ι 231 Ph. ι 72 Et. Gen.) K
40 ἰθέως· ὀρθῶς. (ABCD Su. ι 237 Ph. ι 73) K
41 ἴθι· ἔρχου, ἢ πορεύου. (ABCD Su. ι 239 Ph. ι 74) K
42 ἴθματα· ἴχνη, βήματα, δικαιώματα, ὁρμάς. (ABCD Su. ι 240 Ph. ι 75) K
43 ἰθὺ καὶ ἰθύς· ἐπ᾽ εὐθείας | ἀμφότερα. (ABD Su. ι 245 Ph. ι 77 Et. Gen. | Σ^{b}: B) K+Hom|
Ba 261 **44** ἰθύνει· διοικεῖ, κατευθύνει, ὀρθοῖ. (ABCD Su. ι 246 Ph. ι 79) K
45 ἰθυντήρ· ὁδηγός, κυβερνήτης, χαλινός, πηδάλιον. (AB(C)D Su. ι 247 Ph. ι 80) K
46 ἴθυσεν· ἐπ᾽ εὐθείας ὥρμησεν. (ABCD Su. ι 248 Ph. ι 81) K
47 ἰθυτενές· εἰς εὐθεῖαν τεταμένον. (ABCD Su. ι 249 Ph. ι 82) K
48 ἵκανεν· παρεγένετο. (ABD Su. ι 252 Ph. ι 85) K
49 ἴκελος· ὅμοιος. (ABCD Ph. ι 87) K
50 ἱκέσθην· παρεγένοντο. (ABCD Su. ι 260 Ph. ι 88) Hom
51 ἱκέτω· παραγενέσθω. (ABCD Su. ι 267 Ph. ι 89) K
52 ἱκνοῦμαι· ἔρχομαι, ἱκετεύω. (ACD Su. ι 270 Ph. ι 91) K
53 ἱκνούμενος· παρακαλῶν. (ACD Su. ι 270 Ph. ι 92) K
54 ἵκοντο· παρεγένοντο. (ACD Su. ι 272 Ph. ι 93) K
55 ἴκρια· ὀρθὰ ξύλα, ἢ σανιδώματα τῆς νηός. (ABCD Su. ι 275 Ph. ι 94 EM *470. 83) K

---

37 N 281 +, al. **38** Γ 12 +, al. **39** ἰθαγενεέσσιν ξ 203 v.l. **40** Hdt. 2. 121β.2 + **41** A 32 +, etc. **42** E 778, al. **43** Ξ 403 +, etc., E 506 +, etc. **44** P 632 +, al. **46** Π 582 +, al. **48** A 431 +, etc. **49** B 478 +, al. **50** A 328 +, al. **51** Greg. Nyss. PG 46. 1164. 12 **52** ∗ | **53** ∗ **54** A 432 +, etc. **55** O 676 +, al.

---

37 Cyr. (vgA) ιζ 1/8 **38** Cyr. (g) ιη 8, sch. D Γ 12 **39** Cyr. (gAS) ιθα 1, Hsch. ι 380; Cyr. (v) ιθα 1 ἰ.· αὐτόχθων **40** Cyr. (vgAS) ιθε 2/ιθυ (sic) 3, Hsch. ι 390 **41** Cyr. (AS) ιθι 2; Cyr. (vg) ιθι 1 ἴ.· ἔρχου … πορεύου, Hsch. ι 393 ἴ.· πορεύου … ἔρχου **42** Cyr. (g) ιθυ (sic) 13 ἴ.· ἴχνη, ὁρμάς, ἢ βήματα …, Cyr. (S) ιθμ 2, Hsch. ι 396 ἴ.· ὁρμάς, βήματα (…) ἴχνη, sch. D E 778 ἴ.· ἴχνη, βήματα, ὁρμήματα; Cyr. (vA) ιθυ (sic) 13/ιθμ 2 ἴ.· ὁρμὰς (ἢ) βήματα, Ap. Soph. 90. 18 ἴ.· βήματα **43** Cyr. (vgA) ιθυ 1/18 ἰθύ· ἐπ᾽ εὐθείας, sch. D E 506 ἰθύς· ἐπ᾽ εὐθείας **44** Cyr. (g) ιθυ 15; Hsch. ι 408 ἰ.· ἀπορθοῖ … διοικεῖ, εὐθύνει … **45** Cyr. (vg) ιθυ 10; Cyr. (AS) ιθυ 28 ἰθυντῆρας· ὁδηγούς, 25 ἰ.· χαλινὸς ἢ τὸ πηδάλιον, Hsch. ι 413 ἰ.· χαλινός, πηδάλιον, ὁδηγός **46** Cyr. (g) ιθυ 12; sch. D Δ 507 ἴθυσαν· ἐπ᾽ εὐθείας ὥρμησαν **47** Cyr. (vgA) ιθυ 9/20, Hsch. ι 423 **48** Cyr. (gS) ικε (sic) 8/ικα 5 (+), Hsch. ι 433 (+), sch. D A 431 (+), Ap. Soph. 91. 1 **49** Cyr. (v) ικε 2, sch. D B 478; Hsch. ι 454, sch. D E 450 ἴκελον· ὅμοιον **50** sch. D A 328 (+) **51** Cyr. (g) ικε 5 **52** Cyr. (vgA) ικτ (sic) 2/ικν 1; Hsch. ι 490 ἱ.· ἱκετεύω, ἔρχομαι … **53** Cyr. (A) ικν 2 (+) **54** Cyr. (g) ικε (sic) 6, Hsch. ι 498 (+), sch. D A 484 **55** Cyr. (g) ικρ 3 ἴ.· ὀρθὰ ξύλα τῆς νηός, Cyr. (vA) ικρ 3/8 ἴ.· ὀρθὰ ξύλα, Cyr. (S) ικρ 7 ἴκριον· σανίδωμα ἢ ξύλον, sch. D O 676 ἴ.· τὰ καταστρώματα τῶν νεῶν, τὰ σανιδώματα

---

40 -ος· -ός ACD **41** ἢ πορεύου om. C **42** ἴχνη, βήματα om. C | ὁρμάς om. B **44** ὀρθοῖ om. C **45** τῶν πηδαλίων Cyr. (g) **47** τεταμένω B τεταγμένον AD (Cyr. (v)) τεταμμένον C (Cyr. (g)) τετραμένον Hsch. **48** ἱκάνειν Ph. **55** σανίδα EM | νεώς Ph.

K **56** ἴκτερος· λέγουσιν εἶναι πόνον ὠχροειδῆ, ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενον, ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, ἀφ᾽ οὗ καὶ καλεῖται. (ABCD Su. ι 279 Ph. ι 97)

ApS+ **57** ἰλαδόν· ἐν ἀθροίσει, κατὰ ἴλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ. (ABCD Su. ι 286 Ph. ι 98)

58 ἱλαπινάζω· εὐωχοῦμαι. (ABCD Su. ι 289 Ph. ι 99)

K **59** ἱλαπίνας· θυσίας, ἑορτάς, εὐωχίας. (ABCD Su. ι 290 Ph. ι 100)

60 ἴλας· ἀγέλας, ἢ τάξεις. καὶ ἰλάρχας· ταξιάρχας. (ABCD Su. ι 297 Ph. ι 101)

K **61** ἵλασμός· εὐμενής, πραότατος, συγχώρησις. (ABCD Su. ι 302 Ph. ι 102)

K **62** ἱλαστήριον· θυσιαστήριον. (ABCD Su. ι 303 Ph. ι 103)

⟨K⟩ **63** ἵλεω· ἱλασμόν. (ABCD Ph. ι 105)

K **64** ἵλεως· εὐμενής. (ABCD (Su. ι 307) EM *470.115)

Att **65** Ἰλιὰς κακῶν· ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. (AB(C)D (Su. ι 314) Ph. ι 108)

K **66** ἰλιγγιᾶν· σκοτοῦσθαι ἢ στροφοῦσθαι. (ABCD)

K **67** ἴλιγγος· σκοτοδινιάσεως. (ABCD)

K **68** ἰλλόν· στρεβλόν, στραβόν. (ABCD Su. ι 323 Ph. ι 113)

K **69** ἰλύς· βόρβορος. (ABCD Su. ι 328 Ph. ι 116) Ba 262

K **70** ἰλυσπῶντες· συνειλούμενοι. (ABCD Su. ι 329 Ph. ι 117)

K **71** ἱμᾶν καὶ ἱμεῖν· ἀντλεῖν. (ABCD Su. ι 331 Ph. ι 118)

K **72** ἱμάντες· λῶροι, δεσμοί. (ABCD Su. ι 332 Ph. ι 121)

---

57 B 93, al. **58** ∗; εἰλαπινάζων Ξ 241 +, al. **59** ∗; εἰλαπίνας Eur. Hel. 1338, al. **60** | Arr. Anab. 2.7.3 +, Polyb. 6.25.1 **68** ∗ **70** ∗ **71** ∗ **72** ἱμάντας X 397

---

56 Cyr. (vg) ικτ 1; Cyr. (A) ικτ 5 (ad ἐγειρόμενον), Hsch. ι 508 ἴ.· πόνος ὠχροειδής, ἀπὸ θυμοῦ ἐπεγειρόμενος **57** Ap. Soph. 91.2 (ad ἴλας) **59** Cyr. (v) ιλα-ιλη 10; Cyr. (A) ιλα-ιλη 25, Hsch. ι 525 ἰ.· θυσίας (ἢ) ἑορτάς **61** Cyr. (vgAS) ιλα-ιλη 9 ἱ.· συγχώρησις, πραότης, εὐμένεια, Hsch. ι 530 ἱ.· εὐμένεια, συγχώρησις … πραότης, Cyr. (A) ιλα-ιλη 24 ἱλασμοῦ· εὐμενείας ἢ πραΰτητος **62** Cyr. (vgA) ιλα-ιλη 19/29, Hsch. ι 532 (+) **63** gl. Dionys. 25B ἴ.· ἱλασμός **64** Hsch. ι 538; Cyr. (g) ιλα-ιλη 6 ἴ.· εὐμενής, πραότατος, συγχωρητής; Cyr. (A) ιλα-ιλη 30 ἴ.· εὐμενῶς **65** Paus. Attic. ι 5 **66** Cyr. (g) ιλι 2; Hsch. ι 554 ἰ.· συστροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι **67** Cyr. (g) ιλι 4 **68** Cyr. (vgA) ιλλ 1; Hsch. ι 578 ἰλλός· στρεβλός, στραβός … **69** Cyr. (g) ιλυ 5 ἰλύν· βόρβορον … **70** Cyr. (g) ιλυ 1; Cyr. (A) ιλυ 9, Hsch. ι 567 ἰ.· συνειλοῦντες **71** Cyr. (g) ιμα 11; Cyr. (A) ιμα 12, Ael. D. ι 10 ἱμᾶν· ἀντλεῖν **72** Cyr. (g) ιμα 1; Cyr. (vA) ιμα 1/13, Hsch. ι 607 ἱ.· λῶροι

---

56 εἶναι τοῦτο πόνον AD | ἐπεγειρόμενον Cyr. (A), Hsch. om. Cyr. (v) | καὶ[2] om. Cyr. | ἰκτίων B | ἐξ οὗ καὶ καλεῖται Cyr. (g) ἀφ᾽ οὗ τὴν κλῆσιν ἔχει Cyr. (v) | καὶ[3] om. Ph. **57** δὲ om. C **58-59** h. e. εἰλ- **58** -ων· -ούμενος B **61** εὐμένεια, πραότης Su. (Cyr., Hsch. ; cf. app. font. ad 64), om. C, ad gl. ⟨ἵλαος⟩ refert Theodoridis (cf. Cyr. (g) ιλα-ιλη 2 ἵλαος· εὐμενής … πρᾶος) **65, 66** ACD **66, 65** B **71** ἱμεῖν] ἱμῆν Ph. | ἀντὶ τοῦ ἀντλεῖν B Su.

73 ἱμάντωσις· δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασιν. (ABCD Su. ι 333 Ph. ι 122) Κ
74 ἵμασεν· ἐμάστιξεν. (ACD Su. ι 335 Ph. ι 124) Κ
75 ἱμάσσω· πλήξω, πατάξω. (ACD Su. ι 337 Ph. ι 125) Κ
76 ἱμαῖος· ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή. (ABCD Su. ι 344 Ph. ι 126 Et. Gen.) ⟨Κ⟩
77 ἱμείρω· ἐπιθυμῶ. (ABCD Su. ι 354 Ph. ι 128 Et. Gen.) Κ
78 ἱμερόεντα· λάμποντα. (ABC Su. ι 350 Ph. ι 129) Κ
79 ἵμερος· ἐπιθυμία. (ABC Su. ι 351 Ph. ι 130 Et. Gen.) Κ
80 ἱμερτός· καλός, ἐπέραστος, ποθεινός. (ABCD Su. ι 353 Ph. ι 131) Κ
81 ἰμονιά· τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον. (ABCD Su. ι 355 Ph. ι 132) Κ
82 ἵνα· ὅπου. (ABCD Su. ι 360 Ph. ι 133 sch. Plat. Apol. 17 c sch. Luc. 106. 16 Bk.^{V} 266. 25) Κ
83 ἰνδάλλεται· καταφαίνεται, ὁμοιοῦται. (ABCD Su. ι 371 Ph. ι 135) Κ
84 ἰνδάλματα· φαντάσματα, ὀνείρατα, ἅπερ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις. ὁμοιώματα, ἀπεικονίσματα. (ABCD Su. ι 372 Ph. ι 136) Κ
85 ἶνες· νεῦρα. (ABCD Su. ι 376 Ph. ι 137 Et. Gen.) Κ
86 ἴξαλος· πηδητικός. (ABCD Su. ι 387 Ph. ι 140) Κ
87 ἰξύν· τὴν ὀσφῦν. (ABCD Su. ι 397 Ph. ι 142 (Et. Gen.)) Κ
88 ἰοδόχη· βελοθήκη. (ABCD Su. ι 406 Ph. ι 143) Κ
89 ἰόν· τὸ βέλος. (AB(C)D Ph. ι 144 (Et. Gen.)) Κ

---

73 LXX Sir. 22. 16, al. **74** E 589 (Λ 280) **+** **75** O 17, al. **76** ∗ **78** Γ 397 +, al. **79** Γ 446 +, etc. **80** ∗; ἱμερτόν B 751, al. **81** ∗ **82** B 558 +, etc. **83** Ψ 460 +, etc. **85** λ 219, etc. **86** Leon. AP 9. 99; ἰξάλου Δ 105, al. **89** A 48 +, etc.

---

73 Cyr. (vg) ιμα 5 **74** Cyr. (vgA) ιμα 10/15, sch. D E 589 (+) **75** Cyr. (g) ιμα 4; Cyr. (A) ιμα 16 ἰ.· αἵματι (i.e. ἱμάντι) πατάξω, Hsch. ι 620 ἰ.· ἱμάντι πατάξω, ἐλάσω **76** Hsch. ι 600 ἰ.· ᾠδὴ ἐπιμύλιος … **77** Cyr. (g) ιμε 8; Hsch. ι 623 ἱμείρει· ἐπιθυμεῖ … **78** Cyr. (g) ιμε 2 ἰ.· ἐπιθυμητά, καταλάμποντα **79** Cyr. (gA) ιμε 3/9 **80** Cyr. (g) ιμε 5 ἰ.· … ποθεινός, ἐπέραστος, καλός, Hsch. ι 630 ἱμερτόν· ἐπέραστον, καλόν, ποθεινόν … **81** Cyr. (gA) ιμοιμω 3; Hsch. ι 640 ἰ.· … τὰ σχοινία τῶν ἀντλημάτων **82** Cyr. (g) ιν 3 (+), Hsch. ι 648 (+) **83** Cyr. (vg) ιν 9; sch. D Ψ 460 ἰ.· φαίνεται ἢ ὁμοιοῦται, Hsch. ι 665 ἰ.· ὁμοιοῦται, φαίνεται …, Cyr. (A) ιν 17 ἰ.· φαίνεται … **84** Cyr. (g) ιν 6; Hsch. ι 668 ἰ.· φαντάσματα, ἀφομοιώματα …, Cyr. (AS) ιν 16 ἰ.· φάσματα, ὁμοιώματα … **85** Cyr. (gAS) ιν 1/20, Hsch. ι 674, sch. D λ 219 **86** Cyr. (vgAS) ιξ 1/7; sch. D Δ 105, Hsch. ι 706 ἴξάλου· (…) πηδητικοῦ … **87** Cyr. (g) ιξ 5; Cyr. (vgAS) ιξ 5/12, Hsch. ι 722 ἰξύς· (ἡ) ὀσφύς **88** Cyr. (vgAS) ιο 1/18, Hsch. ι 736 **89** Cyr. (vgAS) ιο 2/23, Hsch. ι 745 (+), sch. D A 48

---

73 δέσις] συνδεσμός Cyr. **75** ἱμάσω Ph. **76** ἡ om. C **78** gl. contracta (ut vid. Adler) ex sch. D Γ 397 ἱμερόεντα· ἐπιθυμητά, ἐράσμια et μαρμαίροντα· λάμποντα (hoc Cyr. (AS) μαρ 28, Hsch. μ 299) (κατα- in Cyr. (g) fort. ex κατα⟨υγάζοντα⟩, cf. Cyr. (vg) μαρ 8 μαρμαίρει· λάμπει, καταυγάζει) **79** ἡ ἐπιθυμία C Su. **80** καλός om. C **81** τὸ σχοινίον τοῦ ἀντλήματος Cyr. (A) (cf. Hsch.) **83** φαίνεται Cyr. (v), Hsch. **84** ἀπεικάσματα B εἰκάσματα C (ante ἅπερ, et ὁμοιώματα om.; ὁμοιώματα, ἀπεικονίσματα ante φαντάσματα Cyr.) **85** τὰ νεῦρα sch. **86** hic ABD post 82 C **88** ἰοδόχον B ἰοδόκη recte Su. **89** hic ACD post 86 B **89** τὸ om. sch.

K **90** Ἰόνιον· πέλαγος ὃ νῦν Ἀδρίας. καὶ Ἰόνιος κόλπος. (ABCD Su. ι 417 Ph. ι 145)
K **91** ἰόντες· πορευόμενοι. (ABCD Su. ι 418 Ph. ι 146)
K **92** ἴοντο· προεθυμοῦντο, προῃροῦντο. (ABCD Su. ι 153 Ph. ι 147)
K **93** ἰού· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ οἴμοι. (ACD Su. ι 426 Ph. ι 148 sch. Plat. Rep. 432 a)
K **94** ἴουλος· χνοῦς τριχῶν, ἤτοι ἡ πρώτη τῶν γενείων βλάστη. (AB(C)D Ph. ι 151)
K **95** ἰοῦσαν· πορευομένην. (ABD Su. ι 445 Ph. ι 153)
96 ἴπες· θηρία λυμαντικὰ τῶν ξύλων καὶ τῶν καρπῶν. (ABCD Su. ι 529 Ph. ι 164)
K **97** ἰπνός· ὁ φοῦρνος, ἢ κάμινος, ἢ ὁ φανός. (ABCD Su. ι 552 Ph. ι 165 (Et. Gen.))
K **98** ἵππαρχος· ὁ τῶν ἵππων ἄρχων. (ABCD Su. ι 522 Ph. ι 159)
K **99** ἱππήλατον· εὐρύχωρον, πλατύ, λεῖον, ἐψιλωμένον. (ABD Su. ι 539 Ph. ι 169)
cf. K **100** ἱππόβοτος· μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν. (ABCD Su. ι 553 Ph. ι 172) Ba 263
K **101** ἱππόδαμοι· ἐφ᾽ ἵπποις ἀναστρεφόμενοι. (ABCD Su. ι 556 Ph. ι 173)
102 ἱπποδασείης· ἐξ ἱππείων τριχῶν λόφον ἐχούσης, ὃ δὴ δασύς ἐστι. (ABCD Su. ι 557 Ph. ι 176)
K **103** ἱππότης· ἱππεύς, ἔφιππος. (ABCD Su. ι 581 Ph. ι 184)

---

91 Γ 15 +, etc. **92** ∗; ἴεντο N 501 +, etc. **93** semel Ar. Th. 245 **95** Γ 154, al. **96** φ 395, al. **100** ἱπποβότοιο B 287 +, al. **101** Δ 509 + **102** Γ 369 +

---

90 Cyr. (g) ιο 14; Cyr. (vAS) ιο 14/ιω (sic) 22, Hsch. ι 748 (ad Ἀδρίας), Cyr. (AS) ιο 24 (ad πέλαγος) **91** Cyr. (g) ιο 5 **92** Cyr. (g) ιο 8· Cyr. (S) ιεν 10, sch. D N 501 ἴεντο· προεθυμοῦντο **93** Cyr. (g) ιο 6; Cyr. (vAS) ιο 6/28, Hsch. ι 757 (ad ἐπίρρημα) **94** Cyr. (AS) ιο 29 ἴ.· χνοῦς τριχῶν; Cyr. (g) ιο 15 ἴουλοι· χνοῦς τριχῶν ἤτοι ἡ πρώτη τοῦ γενείου ἔκφυσις, Cyr. (v) ιο 15 ἴουλοι· οἱ πρῶτοι τοῦ γενείου βλαστοί … **95** Cyr. (AS) ιο 30, Hsch. ι 763 ἰούσης· πορευομένης, Cyr. (g) 17 ἰοῦσι· πορευομένοις **96** cf. Ap. Soph. 92. 3 ἴ.· θηρίον τι λυμαντικὸν τῶν τόξων … **97** Cyr. (vgAS) ιπν 1/2; Hsch. ι 774 ἰ.· κάμινος, φοῦρνος, φανός … **98** Cyr. (vg) ιππ 11 ἵππαρχοι· οἱ τῶν ἵππων ἄρχοντες; Cyr. (A) ιππ 21 ἵππαρχοι· οἱ τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἄρχοντες **99** Cyr. (g) ιππ 12; Cyr. (v) ιππ 12 (ad λεῖον), Hsch. ι 799 ⟨ἱππήλατος⟩· πλατεῖα ὁδὸς καὶ λεία, εὐρύχωρος … **100** Cyr. (g) ιππ 2 ἰ.· μεγάλη γῆ, ἵππους δυναμένη τρέφειν **101** Cyr. (g) ιππ 6 ἱππόδαμος· ἐφ᾽ ἵπποις ἀναστρεφόμενος **102** Hsch. ι 822 ἰ.· ἱππείων λόφον ἐχούσης τριχῶν; Ap. Soph. 92. 10 ἱποδάσεια· ἵππιον λόφον ἔχοντα **103** Cyr. (vg) ιππ 7; Cyr. (AS) ιππ 18, Hsch. ι 859 ἰ.· ἱππεύς

---

90 τὸ πέλαγος C πέλαγος in le. Ph. **92** ἴεντο recte Su. (Cyr. (S), sch.) **96** θηρίδια B Su. Ph. | τῶν [1] om. Su. | κεράτων Naber (cf. sch. D φ 395, Hsch. ι 768) **97** ὁ[1] om. C | ἢ[1] BCD η A ἡ Su. | ἢ[2] om. Cyr. (A) ἢ ὁ φανός om. Cyr. (S) **98** ἱππέων recte Su. (Cyr. (vg)) **101** ἵππους C Ph. **102** ἵππων B | δασύ B Su. Ph. | ἐστι om. C **103, 104** ACD 104, 103 B **103** ἔφηβος CD

104 ἱππούμενος· πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος. (ABCD Su. ι 582 Ph. ι 187) K+
105 ἵππουριν· τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν κατεσκευασμένην λόφον ἔχουσαν. (ABCD Su. ι 583 Ph. ι 188) ?Hom
106 ἱπποφορβός· ἱπποτρόφος. φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. (ABCD Su. ι 584 Ph. ι 189) K
107 ἵπταται· πέτεται. (ACD Su. ι 589 Ph. ι 190) K
108 ἶρις· νέφους ὑγρότης κατ᾽ ἔμπτωσιν ἡλίου πεποικιλμένον οἷον τόξον. (ABCD Su. ι 598 Ph. ι 191) K
109 Ἶρος· ὁ πτωχός. (ABCD Su. ι 600 Ph. ι 192) K
110 ἶς· δύναμις. νεῦρα. (ABCD Su. ι 603 Ph. ι 193) K
111 Ἰσακίῳ· ἀνδρείῳ. (ABCD Su. ι 609 Ph. ι 202) K
112 ἴσαν· ἐπορεύθησαν. (ABCD Su. ι 612 Ph. ι 203) ?Hom
113 ἰσηγορεῖ· ἐπ᾽ ἴσης λέγει, ἰσολογεῖ. (ABCD Su. ι 626 Ph. ι 205) K
114 ἴσθι· γίνωσκε. (ABCD Su. ι 637 Ph. ι 206 Et. Gen.) K
115 ἴσθμια· περιστόμια, περιτραχήλια. (ABCD (Su. ι 638) Ph. ι 207) K
116 ἰσθμός· θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. πορθμὸς γὰρ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. (ABCD Su. ι 640 Ph. ι 210) K
117 ἴσμεν· οἴδαμεν. (A(C)D Su. ι 646 Ph. ι 212)
118 ἰσοκλεής· ἰσόδοξος. (ACD Su. ι 649 Ph. ι 215) K
119 ἰσοπαλῆ· ἴσα ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. (ABCD Su. ι 658 Ph. ι 217) K
120 ἰσόρροπον· ἰσοβαρές, ἰσοστάσιον. (ABCD Su. ι 660 Ph. ι 218) K

---

104 ∗; ἰπούμενος Aesch. Pr. 365, Ar. Equ. 924 **105** Γ 337 +, al. **106** ∗ **108** ἶριν P 547, etc. **109** σ 25 +, al. **110** Λ 668 +, etc. **111** LXX 4 Macc. 7. 14 **112** A 494 +, etc. **113** ∗; ἰσηγορεῖν Cyr. ACO 1. 1. 6. 48. 5 **114** β 356 +, etc. **115** Nic. Alex. 191

---

104 Cyr. (AS) ιπο (sic) 1, Hsch. ι 861 ἰ.· πιεζόμενος **105** sch. D Γ 337 ἴ.· ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν, Cyr. (S) ιππ 33 ἵππουρις· ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν κατασκευασθεῖσα **106** Cyr. (vg) ιππ 1; Cyr. (A) ιππ 13, Hsch. ι 864 ἰ.· ἱπποτρόφος **107** Cyr. (vgS) ιππ 8/32, Hsch. ι 868 **108** Cyr. (vgAS) ιπι 1/5 **109** Cyr. (vg) ιρο 1, Hsch. ι 893 (+) **110** Cyr. (gAS) ισ 1/2 (+), Hsch. ι 901 (+); sch. D Λ 668 ἶς· δύναμις **111** Cyr. (gAS) ισα 2/6, Hsch. ι 905 **112** sch. D A 494, Et. Gen. ἴ.· ἐπορεύοντο, sim. Ap. Soph. 93. 10 **113** Cyr. (S) ιση 2, Hsch. ι 915; Cyr. (g) ιση 1 ἰ.· ἰσολογεῖ, ἐπ᾽ ἴσης λέγει, Cyr. (A) ιση 2 ἰ.· ἐπ᾽ ἴσης λέγει …, Cyr. (v) ιση 1 ἰ.· ἰσολογεῖ **114** Cyr. (gAS) ισθ 3/10 (+), Hsch. ι 921 (+) **115** Cyr. (vg) ισθ 6; Cyr. (AS) ισθ 14 ἴσθμιον· τὸ περιστόμιον, Cyr. (gA) ιθυ (sic) 5/ισθ 12, Hsch. ι 927 ἴ.· περιτραχήλια **116** Cyr. (vgAS) ισθ 1/9 **118** Cyr. (g) ισο 19; Cyr. (v) ισο 18 ἰσοκλεές· ἰσόδοξον …, Cyr. (A) ισο 35, Hsch. ι 958 ἰσοκλέα· ἰσόδοξον **119** Cyr. (vAS) ισο 8/26, Hsch. ι 974; Cyr. (g) ισο 9 ἰσοπαλής· … ἴσα ἔχων ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος **120** Cyr. (g) ισο 1 (+); Hsch. ι 979 ἰ.· ἰσοβαρές …, Cyr. (v) ισο 1 ἰ.· ἰσοστάσιον …

---

104 ἰπούμενος Cyr. (A) **105** κατεσκευασμένον Su. Ph. **107** πέταται Hsch. **108** νέφρους C νέφος B Ph. (νέφος ὑγρὸν Cyr.) | οἷον] ὃ καλεῖται Cyr. (vg) οἷον τόξον om. Cyr. (AS) | τὸ τόξον Su. **111** ἰσακείῳ B **115** περιτραχήλια, περιστόμια B **116** θάλασσα – γὰρ om. C | γὰρ] δὲ Cyr. (vg) om. Cyr. (AS) | errorem corr. m. rec. in Ph.^{z} **119** πάλος – fin. om. C

K **121** ἰσοσθενής· ἰσοδύναμος. (ABCD Su. ι 663 Ph. ι 219)
K **122** ἰσοστάσιον· ἰσόσταθμον. (ACD Su. ι 664 Ph. ι 220)
+K **123** ἰσοτελεῖς· ἴσα τελοῦντες, ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὅ ἐστιν τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες. (ABCD Su. ι 666 Ph. ι 221)
K **124** ἰσουργός· ἴσα ἐργαζόμενος. (ABCD Su. ι 669 Ph. ι 225)
Hom| **125** ἰσοφαρίζειν· ἐξισοῦσθαι. | ὁμοιοῦσθαι. (ABCD Su. ι 671 Ph. ι 226 Et. Gen. | Σ^{b}: B)
K **126** ἰσοφυᾶ· ἴσα. (AB(C)D Su. ι 673 Ph. ι 227)
K **127** ἵστε· γινώσκετε. (ABCD Su. ι 680 Ph. ι 228)
128 ἵστη· ἵστανε, προστακτικῶς. (ABCD Su. ι 683 Ph. ι 230)
129 ἱστατορίαν· δειπνητορίαν. (ABCD Su. ι 686 Ph. ι 231) Ba 264
K **130** ἱστίον· ἄρμενον. (ABCD Su. ι 689 Ph. ι 233)
K **131** ἱστιοφόρος· ἀρμενοφόρος. (ABCD Su. ι 693 Ph. ι 234)
K **132** ἱστοπέδη· ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός. (ABCD Su. ι 695 Ph. ι 235)
K **133** ἱστορῆσαι· θεάσασθαι. (ABD Su. ι 697 Ph. ι 236)
Hom **134** ἵστορι· μάρτυρι ἢ κριτῇ. (ABCD Su. ι 698 Ph. ι 237)
135 ἵστωρ· ὁ ἐπ᾽ ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάτταλος. (ABCD Su. ι 704 Ph. ι 238)
K **136** ἰσχάνει· κωλύει. (ABCD Su. ι 709 Ph. ι 240)
K **137** ἴσχε· κατέσχε. (ABCD Su. ι 712 Ph. ι 242)
K **138** ἴσχεσθαι· παύσασθαι. (ABCD Su. ι 715 Ph. ι 243)

---

123 Theophr. fr. 102.1; ἰσοτελῶν Dem. 20.29, al. **125** Z 101, al.; ἰσοφαρίζει Φ 194, -οι I 390 **126** ∗; ἰσοφυῆ (m.) Nonn. Dion. 1.336 + **127** B 485 +, etc. **128** Φ 313, al. **129** ∗ **130** A 481 +, etc. **131** ∗ **132** ∗; ἱστοπέδῃ μ 51 + **134** Σ 501, al. **135** ∗ (sens.) **136** Ξ 387 +, al. **137** O 657, al. **138** σ 347 +, al.

---

121 Cyr. (vgAS) ισο 11/32; Hsch. ι 980 ἰσοσθενές· ἰσοδύναμον **122** Cyr. (g) ισο 16 **123** Cyr. (vg) ισο 12 (om. ἴσα τελοῦντες), Cyr. (A) ισο 28, Hsch. ι 988 (om. ἴσα τελοῦντες et ὅ ἐστιν τοῖς πολίταις) **124** Cyr. (vg) ισο 3; Cyr. (AS) ισο 36 ἰσουργόν· ἴσα ἐργαζόμενον, Hsch. ι 991 ἰσουργά· ἴσα ἐργαζόμενά **125** sch. D Z 101; Cyr. (S) ισο 29 ἰσοφαρίζει· ἐξισοῦται; Hsch. ι 993 ἰσοφαρίζειν· ἰσοῦσθαι; Cyr. (vgA) ισο 14/29, Hsch. ι 994 ἰσοφαρίζοι· ἐξισάζοιτο **126** Cyr. (gAS) ιστ (sic) 2/ισο 33, Hsch. ι 996 **127** Cyr. (vgAS) ιστ 1/17, Hsch. ι 1009 **129** Hsch. ι 1019 ἱστιατόρια· δειπνητήριον **130** Hsch. ι 1021; Cyr. (vgAS) ιστ 4/19 ἱ.· τὸ ἄρμενον τῆς νεώς **131** Cyr. (gAS) ιστ 14/20, Hsch. ι 1022 **132** Cyr. (g) ισο (sic) 15, Hsch. ι 1026, Ap. Soph. 93.3 **133** Cyr. (gAS) ιστ 11 **134** sch. D Σ 501 (+); Ap. Soph. 93.2 ἵστωρ· μάρτυς **136** Cyr. (S) ισχ 33 (+) **137** Cyr. (g) ισχ 6; Cyr. (A) ισχ 21, Hsch. ι 1054 ἴ.· κάτεχε **138** Cyr. (g) ισχ 5, Hsch. ι 1058; Cyr. (AS) ισχ 31, sch. D Γ 82 ἴσχεσθε· παύεσθε

---

121 ἰσοστάσιος ante ἰσοδύναμος add. B (cf. 122) **123** ἴσα^{2} om. C | ἀστικοῖς C **128** ἱστάναι A Ph. **129** -α· -α Ph. | ἱστητορία CD ἱστια- Ph. (Hsch.), an ἑστια- (LXX Dan. 5.1)? **131** ἱστοφόρος Cyr. (AS) (utrumque Hsch.) **132** ἀπὸ – fin. om. D | τροπῆς C τροπέως Cyr., Ap. Soph. τραπέζης (et ἐπὶ) Hsch. **135** h.e. ἕστωρ (Dindorf) **137** κάτεχε Su. (Cyr. (A), Hsch.) **138** παύεσθαι ACD (Hsch.)

139 ἰσχίον· τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται. (ABCD Su. ι 719 Ph. ι 244) K
140 ἰσχνομυθίας· λεπτολογίας. (AB Su. ι 720 Ph. ι 246) K
141 ἰσχνομυθοῦντες· ἀκριβολογοῦντες. (ABCD Su. ι 721 Ph. ι 250 Et. Gen.) K
142 ἰσωνία· ἰσοτιμία. (ACD Su. ι 696 Ph. ι 254) K
143 Ἰταβύριον· ὄρος οὕτω καλούμενον. (ABCD Su. ι 733 Ph. ι 255) K
144 ἰταμός· ἀναιδής, σκληρός, ὠμός. (ABCD Su. ι 736 Ph. ι 259) K
145 ἰτέον· πορευτέον. (ABD Su. ι 740 Ph. ι 260) K
146 ἴτην· ἐπορεύθησαν. (ABCD Su. ι 741 Ph. ι 264) K
147 ἴτρια· καπυρώδη πλάσματα. (ABCD (Su. ι 745) Ph. ι 267) K
148 ἴτυξ· ὄρνεον. (ABD Su. ι 754 Ph. ι 268)
149 ἴτυς· περιφέρεια ὅπλου. (ABCD Su. ι 755 Ph. ι 269) K
150 ἴτω· ἰέτω, ἐρχέσθω. (ABD Su. ι 748 Ph. ι 270) +K
151 ἴυγγες· λεπτοὶ πόροι. καὶ αἱ τέρψεις. (ABD Su. ι 758 Ph. ι 272) K
152 ἴυγξ· ὄρνεον ὑπαγωγὸν φίλτρου, τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα· ἐξ οὗ καὶ ἴυγγες λόγων. (ABCD Su. ι 761 Ph. ι 274) K
153 ἰωρός· θυρωρός, φύλαξ. (ABCD Su. ι 500 Ph. ι 292)
154 ἴφθιμος· ἰσχυρός. (ABCD Su. ι 777 Ph. ι 275 Et. Gen.) K
155 ἶφι· ἰσχυρῶς. (ABCD Su. ι 764 Ph. ι 276 Et. Gen.) K
Ba 265 **156** ἰχθυόκεντρον· ἡ τρίαινα. (ABCD Su. ι 782 (Ph. ι 279)) K

---

139 E 305 +, etc. **140** Cyr. ACO 1.1.4.29.6 + **141** ∗ **142** ∗ ; ἰσωνίας Ar. Pax 1227, al. **146** A 347 +, al. **148** ∗ **149** E 724, al. **150** H 75 +, etc. **151** Synes. de insomn. 2 | Opp. Hal. 4.132 **152** | ∗ **153** ∗ **154** E 695, al. **155** A 38 +, al. **156** ∗

---

139 Cyr. (vgA) ισχ 10/23; Hsch. ι 1061 ἰσχία· … τὰ κοῖλα τῶν γλουτῶν κτλ. **140** Cyr. (vAS) ισχ 3/20; Hsch. ι 1067 ἰσχνομυθία· λεπτολογία **141** Cyr. (gA) ισχ 1/24, Hsch. ι 1068 **142** Cyr. (g) ισο (sic) 21; Cyr. (A) ισω 2 ἰ.· τὸ ἴσον †τιμα (τίμημα coni. Drachmann) **143** Cyr. (gAS) ιτ 4/12 (+); Cyr. (v) ιτ 4, Hsch. ι 1075 Ἰ.· ὄρος … **144** Cyr. (g) ιτ 3 ἰ.· ἀναιδής … ὠμός, σκληρός, Cyr. (v) ιτ 3 ἰ.· ἀναιδής … ὠμός, Cyr. (S) ιτ 11 ἰ.· … ἀναιδής **145** Cyr. (vgAS) ιτ 9/13, Hsch. ι 1086 **146** Cyr. (g) ιτ 1 (+ δυϊκῶς), sch. min. (P. Berol. inv. 10577.8) A 347; Cyr. (S) ιτ 19, Hsch. ι 1090, sch. D ι 430, Ap. Soph. 93.15 ἴ.· ἐπορεύοντο (+ δυϊκῶς Hsch., Ap. Soph.) **147** Cyr. (gAS) ιτ 2/16, Hsch. ι 1095 (+), sch. Ar. Ach. 1092 b **149** Cyr. (vgAS) ιτ 8/17 ἴ.· ἡ περιφέρεια τοῦ ὅπλου **150** Cyr. (S) ιτ 18 ἴτω· ἐρχέσθω, Cyr. (g) ιτ 6 ἱέτω· ἐρχέσθω **151** Cyr. (g) ιυγ 4 **152** Cyr. (vg) ιυγ 3 ἴ.· ὄρνεον παγόφιλτρον (v ἐπαγωγὸν εἰς φιλίαν g), Cyr. (g) ιυγ 2 ἴ.· τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν, Cyr. (AS) ιυγ 6 ἴ.· ὄρνεον ἐπαγωγὸν φίλτρου, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν **154** Cyr. (vg) ιφ 1; Cyr. (AS) ιφ 4, sch. D A 3 ἰφθίμους· ἰσχυρούς (P. Berol. inv. 5014.11 -ους· -άς) **155** Cyr. (AS) ιφ 5, Hsch. ι 1115 (+), sch. D A 38 (+) **156** Cyr. (g) ιχ 7; Hsch. ι 1143 ἰ.· τρίαιναν; Paus. Attic. ι 9

---

139 ἐν ᾧ] ὅπου Cyr. **140** ἰσχομυθίας B **147** τὰ καπυρώδη B καὶ καπυρώδη C | τραύματα ἢ πλάσματα B **151** τρέψεις B **152** ἴυξ B | ὄρνεον ὑπαγωγὸν φίλτρου om. Su. Ph. | nov. gl. ἴυγξ· τὸ ἐφέλκον κτλ. CD | ἐξ οὗ – fin. om. AD Su. Ph., post φίλτρου hab. C **156** ἰχθυοκέντριον B

κ **157** ἰχθυουλκὸς καὶ ἰχθυοβολεύς· ὁ ἁλιεύς. (ABCD Su. ι 781 Ph. ι 280)
κ **158** ἰχνηλατῆσαι· κατ᾽ ἴχνος ἀναζητῆσαι. (ABCD Su. ι 790 Ph. ι 283)
κ **159** ἴχνος· ὁδόν, πορείαν, βῆμα. (ABCD Su. ι 793 Ph. ι 284)
κ **160** ἰωκάς· ὁρμάς, διώξεις. (ABCD Su. ι 481 Ph. ι 285)
κ **161** ἰων· βελῶν. ἢ πορευθείς. (ABD (Su. ι 488) Ph. ι 286)
+κ **162** Ἴωνες· Ἀσιῶται. καὶ Ἀττικοί, Ἀθηναῖοι. (ABCD Su. ι 492 Ph. ι 288)
163 ἰωνιά· ὁ λειμὼν τῶν ἴων. (ABCD Su. ι 493 Ph. ι 289)

---

157 ∗ **158** Phil. Jud. de opif. mund. 56 +, al. **160** E 521, al. **161** χ 3 +, etc. | A 138 +, etc.

---

157 Cyr. (g) ιχ 9 ἰχθυολκός· ὁ ἁλιεὺς καὶ ἰχθυοβόλος; Hsch. ι 1144 ἰχθυολκός (sic cod.)· ἁλιεύς, Cyr. (p ap. Latte), Hsch. ι 1140 ἰχθυοβολεύς· ἁλιεύς **158** Cyr. (vg) ιχ 8 ἰ.· διὰ τῶν ἰχνῶν ἀναζητῆσαι **159** Cyr. (AS) ιχ 16; Cyr. (vg) ιχ 10 ἴ.· ὁδός, πορεία, βῆμα **160** Cyr. (g) ιω 5, Hsch. ι 1184; Ap. Soph. 93.31 ἰωκή· ἡ δίωξις **161** Cyr. (g) ιω 13 (+) **162** Cyr. (vgAS) ιω 6/24 Ἴ.· Ἀθηναῖοι

---

157 ἰχθυοβολεὺς καὶ ἰχθυουλκός Su. | καὶ om. C | ὁ] καὶ C **161** confunduntur ἰῶν et ἰών **162**, **163** ACD 163, 162 B | Ἀσιῶται in le. A **163** ἰώνων BC

K

1 κάβαξ· πανοῦργος. (ABCD Su. κ 4 Ph. κ 1 EM 482.26)
2 κάγκανον· ξηρόν. (ABCD Su. κ 10 Ph. κ 6)
3 καγχάζει· ἀθρόως γελᾷ. (ABCD Su. κ 11 Ph. κ 7) K
4 καὶ μήν· ⟨ ⟩. (A ?Su. κ 1167 ?Ph. κ 65) ?K
5 καθαγιάζεται· ἀφιεροῦται. (ABCD Su. κ 28 Ph. κ 12)
6 καθάπαξ· παντελῶς. (ABCD Su. κ 32 Ph. κ 13) K
7 καθαιρήσονται· καταλήψονται. (ABCD Su. κ 43 Ph. κ 20) ?K
8 καθεδοῦνται· καθεσθήσονται. (ABCD Su. κ 45 Ph. κ 22) K
9 καθέντες· καταγαγόντες. (ABD Su. κ 50 Ph. κ 26)
10 καθεῖναι· ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. (ABCD Su. κ 64 Ph. κ 25) K
11 καθέξει· κρατήσει. (ABCD Su. κ 51 Ph. κ 28) K
12 κάθες· χάλασον. (ABCD Su. κ 52 Ph. κ 29) K
13 καθῆκαν· κατέβαλον. (ABCD Ph. κ 33) K
14 καθηκόντως· δεόντως, πρεπόντως. (ABCD Su. κ 79 Ph. κ 35 EM 483.41) K
15 καθῆστο· ἐκαθέζετο. (ABCD Su. κ 88 Ph. κ 37) K
16 καθηγμένος· καθελών, φθάσας. (ABCD Su. κ 89 Ph. κ 38) K
17 καθιγνῦσαι· νεκροῖς θῦσαι. (ABCD Su. κ 90 Ph. κ 39) ⟨K⟩
18 κάθιδρος· κεκμηκώς. (ABCD Su. κ 91 Ph. κ 40) K

---

1 ∗ **2** κάγκανα Φ 364 +, al. **3** ∗ **4** Ψ 410, etc. **5** Phil. Jud. spec. leg. 2.215 **6** φ 349, etc. **7** ∗ **11** O 186 +, etc. **15** A 569 +, etc. **17** ∗ **18** LXX Jer. 8.6, eccl.

---

3 Cyr. (A) κακ (sic) 18, Hsch. κ 45; Cyr. (S) καγ 13 κ.· ἀτάκτως γελᾷ, Cyr. (vg) κακ (sic) 1 καγχάζων· ἀσέμνως γελῶν **4** ? Cyr. (vAS) και 20/47 κ. μ.· καὶ ἔτι, Cyr. (vg) και 20 κ. μ.· καὶ μέντοι **6** Cyr. (vgAS) καθ 40/113, Hsch. κ 81 (+) **7** ? Cyr. (g) καθ 5 καθαιρήσουσι· καταλήψονται **8** Cyr. (gA) καθ 9/108, Hsch. κ 98 **10** Cyr. (vgA) καθ 14/75, Hsch. κ 111 **11** Cyr. (vgAS) καθ 1/12/73, Hsch. κ 127 **12** Cyr. (vgAS) καθ 36/100, Hsch. κ 129 **13** Cyr. (g) καθ 42, Hsch. κ 140 (+); Cyr. (A) καθ 133 καθῆκεν· κατέλαβεν **14** Cyr. (S) καθ 101, Hsch. κ 143 (+); Cyr. (A) καθ 101 κ.· δεόντως, Cyr. (g) καθ 32 κ.· πρεπόντως **15** Cyr. (gAS) καθ 21/81, Hsch. κ 151, sch. D A 569 **16** Cyr. (gA) καθ 26/97; Cyr. (gAS) καθ 17/76, Hsch. κ 152 καθηγμένον (-ιγ- AS, Hsch.)· κατελθόντα, φθάσαντα **17** Hsch. κ 23 **18** Cyr. (vgAS) καθ 54/126, Hsch. κ 154

---

1 καύαξ Dindorf **2** ξύλον ante ξηρόν add. B **3** κακχάζει B Su. (codd. praeter A) (Cyr.) **4** interpr. ἀλλὰ μήν Su. Ph. **8** καθευθοῦνται· καθευθήσονται B **14-17** ACD 15, 14, 17, 16 B **16** καθιγμένος recte Su. (Cyr. (AS), Hsch.) καθημένος C | κατελθών C (cf. Cyr. 17, 76, 97) θέλων Su. **17** καθηγνῦσαι BC καθαγνίσαι Su. (v.l. GIMV, coni. Hemsterhuis) καθαγῆσαι Hsch. (καθαγίσαι Alberti) **18** κάθιδρως Su. (Cyr., Hsch.)

κ **19** καθιεροῦ· θεῷ ἀνατίθησιν. (ABCD Su. κ 95 Ph. κ 41)
κ **20** καθίκετο· καθήψατο. (ABCD Su. κ 104 Ph. κ 43)
κ **21** καθικνεῖται· ἅπτεται. (ABCD Su. κ 105 Ph. κ 44) Ba 266
κ **22** καθίμησεν· κατήντλησεν. (ABCD Su. κ 110 Ph. κ 45)
κ **23** καθιμῶσιν· χαλῶσιν. καὶ καθιμῆσαι· χαλάσαι σχοινίον ἢ τι τοιοῦτον. (ABCD Su. κ 111 Ph. κ 46)
κ **24** καθίζεσθε· καταπήξατε. (ABCD Su. κ 98 Ph. κ 42)
κ **25** καθόδοις· ἀγωγαῖς, περιόδοις. (ABCD Su. κ 116 Ph. κ 47)
κ **26** κάθοιμον· κάθοδον. (ABCD Su. κ 127 Ph. κ 48)
κ **27** καθόρμια· περιθέματα. (ABCD Su. κ 118 Ph. κ 49)
κ **28** καθοσίωσις· δικαίωσις. (ABCD Su. κ 121 Ph. κ 50)
κ **29** καθύπερθεν· ὑπεράνωθεν. (ABCD Su. κ 133 Ph. κ 51)
κ **30** καθυπέρτερον· μεῖζον. (ABCD Su. κ 134 Ph. κ 52)
κ **31** καθυφῆκεν· ἐκδέδωκεν, ὑπεκατέβη. (ABCD Su. κ 137 Ph. κ 53)
κ **32** καθωσιωμένος· ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος. (ABCD Su. κ 124 Ph. κ 54 EM 483.42)
κ **33** καινοτάφια· τινά εἰσιν ἑλισσόμενα, ὡς τύπος νεκροῦ. (ABCD Su. κ 1176 Ph. κ 66)
κ **34** καινοτομεῖ· καινουργεῖ. (ABCD Su. κ 1177 Ph. κ 68)
κ **35** καίριον· εὔκαιρον. (ABCD Su. κ 1187 Ph. κ 72 Et. Gen.)
κ **36** καιριώτατα· ἐπικινδυνότατα, θανάσιμα. (ABCD Su. κ 1188 Ph. κ 73 Et. Gen.)
κ **37** καιροφυλακῆσαι· καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. (ABCD Su. κ 1191 Ph. κ 74)
38 καιροφυλάκιον· ⟨ ⟩. (AB Su. κ 1192 Ph. κ 75)
κ **39** καὶ χερσίν· καὶ ἔργοις. (ABCD Su. κ 1211 Ph. κ 77)

---

20 α 342, al. **22** ∗; καθίμησαν Jos. Ant. Jud. 10.121.3 **23** | ∗ **24** Joh. Chrys. PG 48.957.37 **26** ∗ **27** LXX Hos. 2.13, eccl. **29** B 754 +, etc. **33** ∗ **35** Θ 84 +, etc. **37** ∗ **38** ∗ **39** A 77, etc.

---

19 Cyr. (vgAS) καθ 35/99, Hsch. κ 158 **20** Cyr. (vgAS) καθ 8/104, sch. D α 342 **21** Cyr. (g) καθ 13 **22** Cyr. (gAS) καθ 38/109, Hsch. κ 147 **23** Cyr. (g) καθ 46; Cyr. (AS) καθ 112, Hsch. κ 169 κ.· χαλῶσιν **24** Cyr. (g) καθ 58 καθίξεσθε· καταπήξετε, gl. Oct. κ 5 **25** Cyr. (vgA) καθ 47/123; Cyr. (S) καθ 123, Hsch. κ 178 κ.· ἀγωγαῖς **26** Cyr. (gA) καθ 51/111, Hsch. κ 110 **27** Cyr. (vgAS) καθ 50/138, Hsch. κ 185 (+) **28** Cyr. (vg) καθ 52 **29** Cyr. (vg) καθ 65, Hsch. κ 195 (+), sch. D γ 170; Cyr. (A) καθ 145 κ.· ὑπεράνω, Cyr. (S) καθ 145, sch. D B 754 κ.· ἄνωθεν **30** Cyr. (g) καθ 64 **31** Cyr. (vg) καθ 24; Cyr. (AS) καθ 84, Hsch. κ 200 κ.· ἐκδέδωκεν **32** Cyr. (vg) καθ 43 κ.· ἐγγεγραμμένος, ἀνακείμενος, Cyr. (AS) καθ 115, Hsch. κ 187 κ.· ἀνακείμενος **33** Cyr. (vgA) και 21/48/κεν (sic) 29 **34** Cyr. (g) και 9 **35** Cyr. (g) και 13 (+), sch. D Θ 84 **36** Cyr. (g) και 2 (+); Cyr. (A) και 27 κ.· … ἐπικινδυνότατα **37** Cyr. (vgAS) και 5/30, Hsch. κ 274 **39** Cyr. (AS) και 38, Hsch. κ 286

---

21 καθάπτεται B (Cyr.) **23, 24** ACD **24, 23** B **23** χαλάσαι om. C | τοιοῦτο B **24** καταπήξετε Ph. **26** καθ᾽ οἶμον· καθ᾽ ὁδόν Su. Ph. **31** ἐνδέδωκεν recte Su. (Cyr., Hsch.) | ὑποκατέβη recte Su. (Cyr. (g)) **32** καθοσιωμένος CD (Hsch.) **33** κενοτάφια recte Su. | τινά] κενά Su. ἅτινα Cyr. (g) | ἦσαν Cyr. (A) | εἰλισσόμενα C | τύπον Cyr. (A) ἐν τύπῳ Cyr. (vg) **36** ἐπικινδυνώτατα AB ἐπικίνδυνα Cyr.

40 κακκάβη δεῖ λέγειν, οὐχὶ κάκκαβος. (AB(C)D Ph. κ 83) Att
41 κακεργέτῃσι· κακοεργοῖς. (ABCD Su. κ 143 Ph. κ 79) K
42 κακιζόμενοι· ταπεινούμενοι. (ABCD Su. κ 152 Ph. κ 82) K
43 κακοδαίμων· ὁ θεῷ ἐπαχθής. καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. (AB(C)D Su. κ 156 Ph. κ 90 EM 484. 50 Bk.^{V} 268. 1) K
44 κακοήθης· κακότροπος. (ACD Su. κ 161 Ph. κ 91) K
45 κακορραφίαι· κακοσυνθέσεις. (ACD Su. κ 167 Ph. κ 94) K
46 κακόχαρτον· χαίροντα κακοῖς. (ABCD Su. κ 174 Ph. κ 98) ?K
47 καλαμώμενος· σταχυολογῶν. (ABCD Su. κ 198 Ph. κ 107) K
Ba 267 **48** καλαῦροψ· βουκολικὴ ῥάβδος. (ABCD Su. κ 189 Ph. κ 109 Et. Gen.) K
49 καλιά· νεοσσιά. ἢ οἶκος ξύλινος κυρίως· κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. (ABCD Su. κ 211 Ph. κ 112) K
50 καὶ μικρόν τι πρός· ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις οἷς ἠριθμήσαμεν. (Σ^{b}: B)
51 καλινδούμενοι· κυλιόμενοι. (ABCD Su. κ 232 Ph. κ 113) K
52 καλλιέρημα· θυσία εὐπρόσδεκτος. (ABCD Su. κ 218 Ph. κ 115) K
53 Καλλιρρόην· κρήνην. (ABCD Su. κ 238 Ph. κ 120) K
54 καλλίροον· καλῶς ῥέοντα. (AB(?C)D Su. κ 239 Ph. κ 121) K
55 καλοκαγαθία· ἀγαθότης. (ABCD Su. κ 244 Ph. κ 126) K
56 κάλως· σχοινίον. (ACD (Su. κ 259) Ph. κ 127) K

---

41 ∗ **45** ∗; κακορραφίῃσι β 236 **46** Greg. Naz. c. 1. 2. 9. 41 **47** LXX Sir. 30. 25 **48** ∗; καλαύροπα Ψ 845, al. **54** B 752 +, al. **56** Greg. Naz. or. 43. 7 (alibi acc. plur.)

---

40 Orus B 81 **41** Cyr. (vgAS) και (sic) 15 κακεργέτης· κακοεργός **42** Cyr. (g) και (sic) 10; Hsch. κ 305 κακιζόμενος· ταπεινούμενος **43** Cyr. (vg) κακ 4; Cyr. (A) κακ 24, Hsch. κ 327 κ.· ὁ θεῷ ἐπαχθής **44** Cyr. (gA) κακ 9/27 **45** Cyr. (vg) κακ 2, Hsch. κ 348, sch. D O 16 κακορραφίας (-ίης sch.)· κακοσυνθεσίας, Cyr. (A) κακ 35 κακορραφίη· κακοσυνθεσία **46** Cyr. (vg) κακ 10 κακόχαρτος· ἐπὶ κακῷ (-οῖς g) χαίρων, Hsch. κ 361 κακόχαρτος· ὁ κακοῖς χαίρων **47** Cyr. (g) καλ 28; Cyr. (AS) καλ 66 κ.· στάχυας συλλέγων; Ael. D. κ *5 **48** Cyr. (g) καλ 3 (+); sch. D Ψ 845 καλαύροπα· τὴν βουκολικὴν ῥάβδον, Cyr. (A) καλ 56 καλαύροπι· τῇ βουκολικῇ ῥάβδῳ, Hsch. κ 420 καλαύροπα· ποιμενικὴν ῥάβδον (hucusque = Cyr. (v[g]AS) καλ 1/2/36) καὶ βουκολικήν **49** Cyr. (AS) καλ 49 κ.· νεοσσιά. τὸ ἐκ ξύλων οἴκημα, Hsch. κ 438 καλιαί· … οἰκίαν. κυρίως νεοσσιὰν ἐκ ξύλων, Cyr. (vg) καλ 23 κ.· νεοσσιά, Hsch. κ 444 καλιήν· τὸν οἶκον. κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων οἶκον· κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα **51** Cyr. (vg) καλ 14 καλινδούμενος· κυλιόμενος, Cyr. (A) καλ 39 καλινδουμένων· κυλιομένων, Hsch. κ 448 καλινδεῖσθαι· κυλίεσθαι **52** Cyr. (vgAS) καλ 9/38, Hsch. κ 478 **53** Cyr. (vgAS) καλ 18/46; Hsch. κ 487 Καλλιρρόη· κρήνη **54** Cyr. (g) καλ 22, sch. D B 752 κ.· καλῶς ῥέον, Cyr. (S) καλ 84 καλλιρρόους· καλῶς ῥέοντας, Hsch. κ 488 καλλιρρόοιο· καλῶς ῥέοντος **55** Cyr. (gAS) καλ 25/48, Hsch. κ 508 **56** Cyr. (gAS) κακ (sic) 12/καλ 42, Hsch. κ 514

---

40 -ην … -ον Ph. **43** ἀπεχθής Pierson | ὁ^{2} om. Bk.^{V} (Cyr.) **46** κακοῖς χαίροντα B Su. Ph. **48** καλαύρωψ ABD Ph. καλάβροψ C Su. | ῥάβδος] δίκη Ph. **49** νοσσιά BCD Ph. (Cyr. (A), Hsch.) **53** κρήνην τὴν … Su. **55** σχοινίον add. B (ex interpr. gl. omiss. 56–57) **56** καλος A Ph.

κ **57** καλώδιον· σχοινίον. (ACD Su. κ 255 Ph. κ 135 Et. Gen.)
κ **58** κάλπη· ὑδρία. (ABCD (Su. κ 264) Ph. κ 131)
κ **59** κάλυκας· σύριγγας. (ABCD Su. κ 267 Ph. κ 132)
κ **60** κάλυντρα· κόσμητρα. (ABCD Su. κ 270 Ph. κ 133)
κ **61** κάλυξ· ἄνθος ῥόδου μεμυκός. (ABCD Su. κ 271 Ph. κ 134 EM 486. 37)
κ **62** κάμαξ· χάραξ, ὀρθὸν ξύλον. (ABCD Su. κ 274 Ph. κ 141)
κ **63** κανθήλιος· βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφυής. (ABCD Su. κ 313 Ph. κ 155 (sch. Plat. Symp. 221 e))
64 κανθήλιοι ὄνοι· οἱ σεσαγμένοι· κανθήλια γὰρ τὰ σάγματα. καὶ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα τιθέμενα πρὸς σκηνοποιίαν. καὶ Βιθυνίας ὄρη τινά. (Σ^{b}: B)
κ **65** κάνθων· ὄνος. (ABCD Su. κ 314 Ph. κ 156 (sch. Plat. Symp. 221 e))
κ **66** κανοῦν· κανίσκιον. (ABCD Su. κ 318 Ph. κ 161 Et. Gen.)
κ **67** κάνδυς· χιτὼν Περσικός. (ABCD Su. κ 304 Ph. κ 146 sch. Luc. 229. 23)
68 κάπηλος· μεταβολεύς, πραγματευτής. (ABCD Su. κ 336 Ph. κ 163)
69 κἄπειτα· καὶ ἔπειτα. (ABCD Su. κ 330 Ph. κ 166)
κ **70** καραδοκεῖ· προσδοκεῖ, κατασκοπεῖ. (ABCD Su. κ 354 Ph. κ 171)
κ **71** καρατομεῖται· ἀποκεφαλίζεται. (ABCD Su. κ 359 Ph. κ 173)
κ **72** καρδιαλγίαι· λῦπαι καρδίας. (ABD Su. κ 367 Ph. κ 180)
κ **73** καρδιουλκίαι· τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων. (ABCD Su. κ 368 Ph. κ 181)
κ **74** κάρδοπος· ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. (ABCD Su. κ 372 Ph. κ 185 (sch. Plat. Phaed. 99 b) (sch. Luc. 192. 22) Et. Gen.)

---

59 Σ 401, al. **60** ∗ **62** κάμαξι Σ 563 **64** οἱ ὄνοι οἱ κανθήλιοι Xen. Cyr. 7. 5. 11 | Polyb. 8. 28. 1 | ∗ | ∗ **71** Pallad. vit. Joh. Chrys. p. 118. 15 **73** Clem. Al. Protr. 2. 15. 1 **74** Ar. Nub. 674 +

---

57 Cyr. (vg) καλ 26; Cyr. (A) καλ 57 καλωδίου· σχοινίου, Hsch. κ 553 καλώδια· σχοινία **58** Cyr. (vg) καλ 24, Hsch. κ 520 (+); Cyr. (AS) καλ 44 κάλπιν· ὑδρίαν **59** Cyr. (g) καλ 4; cf. sch. D Σ 401 **60** Cyr. (vgAS) καλ 17/45, Hsch. κ 542 **61** Cyr. (vg) καλ 11 κ.· ἄνθος ῥόδου μήπω ἀνοιχθέν, Cyr. (AS) καλ 37, Hsch. κ 543 κ.· τὸ ἄνθος τοῦ ῥόδου … **62** Cyr. (gA) καμ 5/7 κάμακες· χάρακες ἢ ὀρθὰ ξύλα **63** Cyr. (g) καν 13 **65** Cyr. (g) καν 10, Hsch. κ 668 κάνθωνι· τῷ ὄνῳ **66** Cyr. (vgAS) καν 1/18, Hsch. κ 679 (+), gl. Oct. κ 33 **67** Cyr. (gAS) καν 5/14, Hsch. κ 647 (+) **70** Cyr. (g) καρ 22 (+); Cyr. (AS) καρ 48, Hsch. κ 761 κ.· προσδοκεῖ … **71** Cyr. (AS) καρ 54; Hsch. κ 778 καρατομῆσαι· ἀποκεφαλίσαι **72** Hsch. κ 796; Cyr. (AS) καρ 53, Hsch. κ 801 (interpr. in gl. καρδιουλκίαι intrus.) **73** Cyr. (S) καρ 53, Hsch. κ 801 **74** Cyr. (v) καρ 30 (+)

---

58 ὑδρεία ABCD **60** κάλυτρα B κάλυπτρα CD κάλλυντρα Su. (AGV) **67** hic ACD post 62 B **70** προσδοκᾷ recte Su. (Cyr. (AS), Hsch.) **71, 72** AD 72, 71 B **72** καρδιολυγίαι B **73** καρδιουλκία BC Su. Ph. | εἷλκον Cyr., Hsch.

Ba 268 **75** καρηβαρῶν· τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου. (ABCD Su. κ 378 Ph. κ 186) Att
76 κάρηνα· ἀκρόπολις. (ABCD Su. κ 379 Ph. κ 188) K
77 καρπάσινοι· κορτῖναι. (ABCD Su. κ 411 Ph. κ 200) K
78 καρπίζουσι· ποτίζουσιν, εὔκαρπα ποιοῦσιν. (ABCD Su. κ 413 Ph. κ 201) K
79 κάρπωμα· θυσία, προσφορά. (ABCD Su. κ 421 Ph. κ 202) K
80 κάρτα· λίαν ἢ μεγάλως. (ABCD Su. κ 423 Ph. κ 203 sch. Plat. Tim. 25 d sch. Luc. 25. 13) K
81 καρτερώνυχας· ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. (ACD Su. κ 431 Ph. κ 204) K
82 καρυκεύων· ἀρτύων, ἡδύνων. (ABCD Su. κ 435 Ph. κ 208) K
83 καρυκεία· ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. (ABCD Su. κ 436 Ph. κ 209) K
84 καρύκη· ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. (ACD Su. κ 437 Ph. κ 210) K
85 καρφαλέον· ξηρόν. καὶ καρχαλέον· κατάξηρον. (AB(C)D Su. κ 438 Ph. κ 213) K
86 καρχαρόδους· τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. καὶ κάρχαρον· τὸ τραχύ. (ABCD Su. κ 442 Ph. κ 215) K
87 καρχήσιον· τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ. (ABCD Ph. κ 216) K
88 καρωθείς· βαρηθεὶς τῇ κεφαλῇ. (ABCD Su. κ 408 Ph. κ 217) K
89 κασαλβάς· πόρνη. (ABCD (Su. κ 447)) K
90 κασίγνητος· γνήσιος ἀδελφός. (ABCD Su. κ 452 Ph. κ 220) K

---

76 acc. B 117 + **77** ∗; καρπασίνοις LXX Esth. 1. 6 **78** Eur. Ba. 408 + **81** ∗; κρατερώνυχας E 329 + **82** ∗ **83** Greg. Naz. c. 1. 2. 8. 96 + **85** N 409, al. | Nonn. Dion. 29. 199; καρχαλέοι Φ 541 **89** ∗; κασαλβάδοιν Ar. Eccl. 1106 **90** Z 430 +, al.

---

75 Ael. D. κ 13; Cyr. (vg) καρ 11 κ.· τὴν κεφαλὴν βαρούμενος **76** Cyr. (g) καρ 12, sch. D B 117 κ.· … ἀκροπόλεις **77** Cyr. (g) καρ 39, Hsch. κ 860; Cyr. (A) καρ 78 καρπασίνοις· αἱ καλούμεναι κορτῖναι **78** Cyr. (gA) καρ 10/60, Hsch. κ 868 **79** Cyr. (vg) καρ 37, Hsch. κ 882 (+); Cyr. (A) καρ 74 κ.· προσφορά **80** Cyr. (gA) καρ 17/43, Hsch. κ 892 (+) **81** Cyr. (g) καρ 7 **82** Cyr. (gA) καρ 2/45 κ.· ἡδύνων, ἀρτύων, Hsch. κ 913 καρυκεύει· ἀρτύει, ἡδύνει **83** Cyr. (A) καρ 81 (+), Hsch. κ 916 (+); Cyr. (vg) καπ (sic) 3/καρ 6 κ. … ἡδύτης **84** Cyr. (g) καρ 3 **85** Cyr. (g) καγ (sic) 1; sch. D N 409 κ.· ξηρόν, Hsch. κ 928 καρφαλέην· κατάξηρον; Cyr. (A) καρ 82, Hsch. κ 943, Ap. Soph. 95. 14 καρχαλέοι· κατάξηροι **86** Cyr. (g) καρ 27 κ.· τραχεῖς ὀδόντας ἔχων, Hsch. κ 945 κ.· τραχεῖς ὀξεῖς ὀδόντας ἔχων; Cyr. (A) καρ 45 κάρχαρον· τὸ τραχύ, Cyr. (vg) καρ 28 κάρχαρον· τραχύν **87** Cyr. (g) καρ 29; Hsch. κ 950 καρχήσια· … τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν **88** Cyr. (g) καρ 18, Hsch. κ 954 κ.· τὴν κεφαλὴν … βαρηθείς **89** Cyr. (gA) κασ 4/6, Hsch. κ 957 (+) **90** Cyr. (vgA) καλ 35/κασ 1/5

---

75 ἀπὸ – fin. om. C **76** ἀκρόπολιν B **85** κατάξηρον καὶ καρχαλέον CD **86** καὶ – fin. om. C **87** ἱστίου Cyr. **90** ἀδελφὸς γνήσιος Su.

K **91** κάσις· ἀδελφός. (ABCD Su. κ 456 Ph. κ 221)
92 κατά· κυρίως ἐξ, ἐπί, ἐκ, ἀπό. (AB(C)D Su. κ 472 Ph. κ 227)
D ***93*** καρύκη· βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων, οἷον ἐκ φοινίκων καὶ μέλιτος. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασίν. (Σ′: B Su. κ 437 (sch. Luc. 119.2 ad αἵματος))
K **94** καταβραβεύετω· καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, καταγωνιζέσθω. (ABD Su. κ 486 Ph. κ 228)
K **95** καταγευσθείς· τῇ γεύσει νικηθείς. (ABD Su. κ 494 Ph. κ 230)
K **96** καταγλωττίσματα· περίεργα φιλήματα. (ABD Su. κ 504 Ph. κ 233)
K **97** κάταγμα· κατάσπασμα ἢ μήρυμα. (ABCD Su. κ 505 Ph. κ 235)
K **98** καταγοητεύων· ἀπατῶν. (ABD Su. κ 507 Ph. κ 236)
K **99** κατάγραπτος· ποικίλος. (ABC Su. κ 513 Ph. κ 237) Ba 269
K **100** καταγωνίζεσθαι· νικᾶν. (ABC Su. κ 512 Ph. κ 239)
K **101** καταδείσας· φοβηθείς. (ABC Su. κ 522 Ph. κ 242)
K **102** καταδεῖται· φοβεῖται. (AB(C) Su. κ 522 Ph. κ 243)
K **103** καταδηοῦν· κατακόπτειν, καταπραιδεύειν. (ABC Su. κ 526 Ph. κ 246)
K **104** καταδιϊστᾶσι· καταχωρίζουσιν. (ABC Su. κ 529 Ph. κ 247)
K **105** κατάδουπος· καταράκτης ἢ ψόφος. (ABC Su. κ 535 Ph. κ 250)
K **106** καταδύεται· καταβυθίζεται, κρύπτεται. (ABC Su. κ 536 Ph. κ 251)
107 καταδύνοντα· κρύπτοντα. (ABC Su. κ 538 Ph. κ 252)

---

94 NT Col. 2.18, al. **95** ∗ **96** ∗; καταγλωττισμάτων Ar. Nub. 51, al. **97** Plat. Polit. 282e **99** ∗; κατάγραπτοι Greg. Nyss. vit. Mos. 2.199 **103** ∗ **104** Cyr. ACO 1.1.1.45.26 **105** ∗ **107** ∗

---

91 Cyr. (gA) κασ 2/7 **93** Hsch. κ 915 κ.· … βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἡδυσμάτων συγκείμενον. ἀφ᾽ οὗ τὸ συνταράττειν καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί **94** Cyr. (g) κατ 173; Cyr. (v) κατ 173 κ.· καταγωνιζέσθω, παραλογιζέσθω, Cyr. (A) κατ 693 κ.· καταγωνιζέσθω …, Hsch. κ 1021 καταβραβεύεται· κατακρίνεται, καταγωνίζεται, Cyr. (A) κατ 447 καταβραβεύεται· κατακρίνει **95** Cyr. (g) κατ 126 **96** Cyr. (vgA) κατ 135/414, Hsch. κ 1034 **97** Cyr. (vgA) κατ 122/409 κ.· μήρυμα (ἢ) κατάσπασμα ἐρίου, Hsch. κ 1035 κατάγματα· μηρύματα ἐρίου ἢ κατασπάσματα, Tim. κ.· ἐρίου σπάσμα (ἱερὸν πλάσμα cod.) καὶ μήρυμα **98** Cyr. (gA) κατ 275/429, Hsch. κ 1040 **99** Cyr. (gA) κατ 257/411, Hsch. κ 1037 **100** Cyr. (gA) κατ 181/450; Hsch. κ 1044 καταγωνίζεται· νικᾷ **101** Cyr. (gA) κατ 130/430, Hsch. κ 1058 **102** Cyr. (g) κατ 131 **103** Cyr. (g) κατ 196; Cyr. (vA) κατ 196/460 κ.· κατακόπτειν **104** Cyr. (gA) κατ 185/461, Hsch. κ 1070 **105** Cyr. (g) κατ 107; Cyr. (A) κατ 387, Hsch. κ 1077 κ.· (…) καταράκτης **106** Cyr. (vgA) κατ 272/97/544 κ.· … κατακρύπτεται, βυθίζεται, Hsch. κ 1082 κ.· κρύπτεται, βυθίζεται

---

93 ἀρτυμάτων – μέλιτος] ἐδεσμάτων Su. ἡδυσμάτων συγκείμενον Hsch. **94** παραλογιζέσθω Cyr. **95** καταγευθείς D **96** τὰ περίεργα B **97** ἐρίου ante κατάσπασμα add. Su. (cf. test.) | μύρημα A Ph.$^{\varepsilon}$ (a.c.) μοίρημα D μοίριμα C **102** φοβεῖται ex 101 intrus.; leg. δεσμεύεται vel sim. (le. καταιδῆται Drachmann) **103** πραιδεύειν C **105-109** AC 106, 105, 107, 109, 108 B **105** καταρράκτης Su. (Cyr. (S), Hsch.) **106** κρύπτεται om. B

108 καταδύσεις· φωλεούς, ὑπονόμους, σπήλαια. (ABC Su. κ 541 Ph. κ 253) K
109 καταθέειν· κατατρέχειν. (ABC Su. κ 547 Ph. κ 255) K
110 καταθεῷτο· βλέποιτο. (ABC Su. κ 552 Ph. κ 256) K
111 καταθεῖ· ⟨ ⟩. (AB)
112 καταθλήσαντες· καταγωνισάμενοι. (ABC Su. κ 556 Ph. κ 257) K
113 καταθρήσωμεν· κατασκοπήσωμεν. (ABC Su. κ 561 Ph. κ 258) K
114 καταθύμιον· κατὰ ψυχήν, εὐάρεστον. (ABC Su. κ 563 Ph. κ 259) K
115 καταιγίς· ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη. (ABC Su. κ 890 Ph. κ 261) K
116 καταιδεῖ· καταισχύνει. (ABC Su. κ 892 Ph. κ 263)
117 καταίροντες· καταπλέοντες. (ABC Su. κ 897 Ph. κ 265 (sch. Luc. 28. 11)) K
118 κατ᾽ αἶσαν· κατὰ τὸ πρέπον, κατὰ τὸ προσῆκον. (ABC Su. κ 898 Ph. κ 266) ⟨K⟩+Hom
119 καταῖτυξ· εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον, κατωφερής. (ABC Su. κ 901 Ph. κ 267 Et. Gen.) Hom+
120 καταιονῶσιν· βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. (ABC Su. κ 895 Ph. κ 268)
121 κατὰ κάθετον· τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. (ABC Su. κ 565 Ph. κ 270) K
122 κατακερτομεῖν· καταχλευάζειν. (ABC Su. κ 574 Ph. κ 276) K
123 κατακηλοῦσαν· θέλγουσαν, τρανοῦσαν. (ABC Su. κ 576 Ph. κ 277)

---

109 Procop. Arc. 11. 6. 2 **110** ∗ **111** Xen. Cyr. 5. 4 15 **112** Cyr. ACO 1. 1. 1. 10. 15 **113** Cyr. ACO 1. 1. 5. 40 +, al. **114** χ 392, al. **118** Γ 59 +, al. **119** K 258 **120** Theodoret. graec. aff. cur. 1. 5. 5 + **123** ∗

---

108 Cyr. (g) κατ 57 **109** Cyr. (vgA) κατ 248/10/505, Hsch. κ 1102 **110** Cyr. (vgA) κατ 192/449, Hsch. κ 1108 **112** Hsch. κ 1110; Cyr. (A) κατ 466 καταθλήσαντας· καταγωνισαμένους, Cyr. (vg) κατ 214 καταθλῆσσαι· καταγωνίσασθαι **113** Cyr. (vgA) κατ 193/452; Hsch. κ 1114 καταθρῆσαι· κατασκοπῆσαι … **114** Cyr. (g) κατ 141 (+); Cyr. (vA) κατ 141/416 κ.· … κατὰ ψυχήν, sch. D K 383, Ap. Soph. 97. 1 καταθύμιος· κατὰ ψυχήν … **115** Cyr. (vg) κατ 276, Hsch. κ 1122; Cyr. (A) κατ 552 κ.· ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ **117** Cyr. (vgA) κατ 134/410, Hsch. κ 1135 **118** Hsch. κ 1119 κατ᾽ αἶσαν (καταιανον cod.) · κατὰ τὸ πρέπον ; sch. D Γ 59 κατ᾽ αἶσαν· κατὰ τὸ προσῆκον **119** sch. D K 258, Ap. Soph. 96. 22 κ.· εἶδος περικεφαλαίας, ἀπὸ τοῦ … μὴ ἔχειν λόφον, Hsch. κ 1139 κ.· εἶδος περικεφαλαίας **121** Cyr. (g) κατ 188 **122** Cyr. (g) κατ 238; Hsch. κ 1158 κατακερτομεῖ· χλευάζει

---

109 καταθεῖν Cyr., Hsch. **110** βλέποι Cyr., Hsch. (cf. C: [κ]αταθέω· τῶ βλέπω) **113** -ομεν· -ομεν B Su. Ph. | σκοπήσωμεν Cyr. **114** εὐάρεστον om. C (cf. Cyr. (vA)) **115** λέγεται δὲ om. Hsch. | ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη Cyr., Hsch. **116, 117** B 117, 116 AC **118** κατὰ τὸ πρέπον BC (Hsch.) κατὰ τρόπον A Ph. om. Su. | κατὰ² – fin. om. C **119** κατωφερής A Ph. -οῦς Et. Gen. κατωφανής Su. om. BC **123** τρανοῦσαν] πραΰνουσαν Su. καταπρ. C

κ **124** κατάκλιτα· κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους. (ABC Su. κ 580 Ph. κ 278)
κ **125** κατακροτεῖ· ἄγαν ἐπαινεῖ. (ABC Su. κ 606 Ph. κ 284)
κ **126** κατακωκῦσαι· θρηνῆσαι. (ABC Su. κ 591 Ph. κ 285)
κ **127** κατὰ κῶλον· κατὰ λέξεις. (AB(C) Su. κ 592 Ph. κ 286)
κ **128** καταλεγέσθω· καταταττέσθω. (AB Su. κ 613 Ph. κ 289) Ba 270
κ **129** καταλείβει· καταστάζει. (ABC Su. κ 616 Ph. κ 292)
κ **130** καταληΐζεται· διαρπάζει. (AB(?C) Su. κ 617 Ph. κ 293)
κ| **131** κατάλληλον· ἁρμόδιον. | ὅμοιον. (ABC Su. κ 618 Ph. κ 295 | Σ^{b}: B)
κ **132** καταλλήλως· ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. (ABC Su. κ 619 Ph. κ 296 EM 495. 13)
κ **133** καταλογάδην· τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. (ABC Su. κ 626 Ph. κ 297 sch. Plat. Leg. 811 e)
134 καταλύσας· καταστρέψας, ἀφανίσας, ἢ εὐωχηθείς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ᾽ αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλῦσαι. (ABC Su. κ 636 Ph. κ 303)
κ **135** καταλογιεῖται· καταριθμήσει. (AC Su. κ 629 Ph. κ 299)
κ **136** κατάλογος· ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι. καὶ ἐξαρίθμησις. (ABC Su. κ 630 Ph. κ 300)
κ **137** καταλοφάδια· κατὰ τοῦ τραχήλου. (AC Su. κ 634 Ph. κ 301)
138 καταμύουσιν· κλείονται. (ABC Su. κ 659 Ph. κ 310)
κ **139** κατανδρίζεσθαι· καταπαλαίειν. (ABC Su. κ 668 Ph. κ 312)
κ **140** κατανεανιεύεται· κατισχύει ἢ καυχᾶται. (ABC Su. κ 671 Ph. κ 313)

---

124 ∗ **125** Theodoret. PG 80. 1296. 41 **126** ∗ **128** NT 1 Tim. 5. 9, eccl. **129** ∗; καταλείβειν Eur. Andr. 131 **130** Polyaen. excerpt. 30. 3 **135** Cyr. ACO 1. 1. 1. 20. 15 + **137** ∗; καταλοφάδεια κ 169 **138** Phil. Jud. qu. deus sit immut. 38 + **139** Cyr. PG 70. 1368A, al. **140** Cyr. PG 77. 892A

---

124 Cyr. (g) κατ 189 **125** Cyr. (vgA) κατ 241/482, Hsch. κ 1192 (+) **126** Cyr. (gA) κατ 187/427, Hsch. κ 1199 **127** Cyr. (g) κατ 8 **128** Cyr. (vgA) κατ 300/608 **129** Cyr. (g) κατ 191 **130** Cyr. (vgA) κατ 150/422, Hsch. κ 1227 **131** Cyr. (A) κατ 550 (+), Hsch. κ 1240 (+); Cyr. (v) κατ 111 κατάλληλος· ἁρμόδιος **132** Cyr. (g) κατ 213, Hsch. κ 1242; Cyr. (vA) κατ 213/465 κ.· ἀκολούθως (…) **133** Cyr. (vgA) κατ 317/640, Hsch. κ 1243 (+) **134** cf. Hsch. κ 1257 καταλῦσαι· … ἢ τὸν ἀπαγξάμενον, οὐχὶ δὲ κατενεγκεῖν … **135** Cyr. (gA) κατ 299/471, Hsch. κ 1246 **136** Cyr. (g) κατ 303, Hsch. κ 1249 **137** Cyr. (g) κατ 63; sch. D κ 169 κ.· … κατὰ τραχήλου **139** Cyr. (vg) κατ 217 κατανδρίζεται· καταπαλαίει, Cyr. (A) κατ 472, Hsch. κ 1280 κ.· καταπαλαῖσαι **140** Cyr. (g) κατ 265; Cyr. (v) κατ 265 κ.· κατισχύει, Cyr. (A) κατ 524 κατανεανιευόμενος· κατισχύων ἢ κατακαυχώμενος, Hsch. κ 1281 κατανεανιευόμενος· κατακαυχώμενος, κατισχύων

---

124 ἐπιτήδεια Cyr. **126** καταθρηνῆσαι Cyr., Hsch. **127** λέξιν Cyr. **133** τῷ sch. Plat. **134** hic AC post 130 B **135** καταρυθμήσει A **136** ἀναγραφὴ Hsch. | ἡ ἐξαρίθμησις A Ph. (Cyr.) **137** καταλοφάδεια recte Ph. -φάδην Cyr. **138** κατακλείουσιν B, sscr. m. pr. ονται **140** ἢ om. BC | κατακαυχᾶται C (Cyr.)

141 κατανυγείς· λυπηθείς, μεταγνούς. (ABC Su. κ 678 Ph. κ 318) K
142 κάταντα· κατωφερῆ. (ABC Su. κ 675 Ph. κ 316) K
143 καταπυγῶν· κατασελγαίνων. (ABC Su. κ 737 Ph. κ 342)
144 καταπύγων· ὁ λάγνης. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁλφίτων οὕτως λεγομένων ἰχθύων ὅτι ἔπονται κατ᾽ οὐράν. ἡ γενικὴ δὲ καταπύγονος, καὶ καταπύγονα ἡ αἰτιατική· καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὕρηνται. εὕρηται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων, καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγοσύνη. (ABC Su. κ 738 Ph. κ 343)
145 καταπύγους· κιναίδους. (ABC Su. κ 736 Ph. κ 340) K
146 κατὰ ξυμφοράν· κατὰ συντυχίαν. (ABC Su. κ 688 Ph. κ 323) K
147 καταπέλτης· εἶδος κολαστηρίου. (ABC Su. κ 699 Ph. κ 325)
148 καταπημήνειεν· καταβλάψειεν. (ABC Su. κ 709 Ph. κ 326) K
149 καταπίονα· λιπαρά. (ABC Su. κ 711 Ph. κ 329) K
150 κατὰ πόδα· παραυτά, κατὰ τάξιν. (ABC Su. κ 716 Ph. κ 333 (sch. Plat. Soph. 243 d)) K
Ba 271 **151** κατὰ ποσόν· πλεονάκις. (ABC Su. κ 724 Ph. κ 335) K
152 καταπροΐξεται· καταφρονήσει, καταπροδώσει, οἷον προῖκα ἐκφύγοι. (ABC Su. κ 730 Ph. κ 337) K
153 κατὰ πρόσκλισιν· καθ᾽ ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν. (ABC Su. κ 734 Ph. κ 338) K+
154 καταραψωδήσει· φλυαρήσει. (ABC Su. κ 748 Ph. κ 346) K
155 κατὰ ῥοῦν· κατὰ τρόπον, κατ᾽ εὐθεῖαν. (ABC Su. κ 755 Ph. κ 348) K
156 κατάρρησις· κατάγνωσις. (ABC Su. κ 752 Ph. κ 350)

---

142 Ψ 116, al. **143** ∗ **145** ∗ **146** Thuc. 7. 57. 8 **148** Cyr. PG 76. 801B **149** ∗; κατὰ πίονα A 40 + **151** Orig. in Eph. 18 **153** NT 1 Tim. 5. 21, al. **154** ∗ **156** Cyr. ACO 1. 1. 6. 14. 34 +

---

141 Cyr. (g) κατ 278; Cyr. (v) κατ 278 κ.· λυπηθείς **142** Cyr. (A) κατ 656, Hsch. κ 1294, sch. D Ψ 116; Paus. Attic. κ 19; Cyr. (vgA) κατ 338/687 κάταντες· … κατωφερές **145** Cyr. (b ap. Latte); Hsch. κ 1365 καταπύγου· κιναίδου **146** Cyr. (g) κατ 14 **148** Cyr. (gA) κατ 16/507, Hsch. κ 1330 **149** Cyr. (g) κατ 17 **150** Cyr. (vgA) κατ 158/435, Hsch. κ 1343 **151** Cyr. (gA) κατ 292/576, Hsch. κ 1348 **152** Cyr. (g) κατ 319 κ.· καταφρονήσει, καταπροδώσει, Cyr. (A) κατ 658 κ.· καταφρονήσει, Hsch. κ 1355 καταπροΐξει· καταφρονήσεις **153** Cyr. (vgA) κατ 160/436, Hsch. κ 1356 κατὰ π.· καθ᾽ ἑτεροβάρειαν **154** Cyr. (A) κατ 423; Hsch. κ 1374 καταραψωδῆσαι· φλυαρῆσαι, Cyr. (vg) κατ 151 καταραψωδεῖ· φλυαρεῖ **155** Cyr. (gA) κατ 156/432

---

142 κάταντα· καταφερές Ph. **144, 145** AC 145, 144 B **144** λάγνος B | ἁλφηστῶν Kuster | δὲ om. B Su. | εὕρηται om. C **148** καταβλάψειεν ἄν Su. καταβλάψοιεν C **149** e tali gl. qualis Hsch. κ 1333 κατὰ πίονα μήρι᾽ ἔκηα (A 40)· κατέκαυσα τὰ λιπαρὰ μηριαῖα ὀστᾶ stulte compil. **152** καταπροΐζεται B | interpr. κατὰ προδοσίαν καταφρονήσει C | καταπροδόσει B Ph.^{g} (a. c.) | ἐκφύγει AB (a. c.) **153** πρόσκλησιν C Ph. (Cyr. (A)) | ἑτεροβάριαν Cyr. (A) | ἑτερομέριαν AB Ph.^{g} (a. c.) **154** καταρραψωδήσει Su. **155, 156** AC 156, 155 B **155** κατὰ τρόπον om. B κατὰ πρόσωπον Cyr. (A)

K+ **157** κατασείει· καταταράττει, καταβάλλει. (AC Su. κ 761 Ph. κ 352)
K **158** κατασίνεσθαι· καταβλάπτεσθαι. (ABC Su. κ 762 Ph. κ 354)
K **159** κατασκελετούμενα· λελεπτυσμένα, ἐξησθενηκότα. (ABC Su. κ 988 Ph. κ 355)
K **160** κατασκήψαντος· ἐμπεσόντος. (ABC Su. κ 767 Ph. κ 356)
K **161** κατασκιδναμένη· σκορπιζομένη. (ABC Su. κ 768 Ph. κ 358)
K **162** κατὰ σκοπόν· κατὰ τὸ προκείμενον, δέον. (ABC Su. κ 771 Ph. κ 359)
K **163** κατασοβεῖται· καταδιώκεται. (ABC Su. κ 773 Ph. κ 360)
K **164** κατασοβήσονται· καταδιωχθήσονται. (ABC Su. κ 773 Ph. κ 361)
K **165** κατασοφισθεῖσα· χλευασθεῖσα. (ABC Su. κ 774 Ph. κ 362)
K **166** κατασοφισώμεθα· τεχνασώμεθα, μηχανῇ τινι κακώσωμεν. (AB Su. κ 775 Ph. κ 363)
?K **167** κατασπέρχων· σπουδάζων. (AB Su. κ 779 Ph. κ 364)
K **168** καταστολή· ἡ στολή. (ABC Su. κ 795 Ph. κ 366)
K **169** κατὰ στόμα· κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς. (ABC Su. κ 796 Ph. κ 367 sch. Plat. Leg. 855 d)
K **170** καταστοχάζεται· κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ στόχου βάλλει. (ABC Su. κ 797 Ph. κ 368)
K **171** καταστρέψαντες· τελευτήσαντες. (ABC Su. κ 802 Ph. κ 369)
K **172** καταστροφή· τέλος. (ABC Su. κ 804 Ph. κ 370)
K **173** κατὰ σφέας· καθ᾽ ἑαυτούς. (ABC Su. κ 806 Ph. κ 371)

---

158 Cyr. ACO 1. 1. 1. 57. 1 + **159** ∗ **161** ∗; κατασκιδναμένην Plut. Mor. 776F **162** NT Phil. 3. 14 male intell. **163** ∗ **164** ∗ **165** ∗; κατασοφισθεῖσαν Greg. Nyss. c. Eunom. 1. 1. 40 **166** LXX Exod. 1. 10 **169** O 389 +, al. **173** B 366, al.

---

157 Hsch. κ 1408 κατασείειν· καταταράσσειν, Cyr. (A) κατ 437, Hsch. κ 1403 κατασείειν· ταράσσειν; Cyr. (g) κατ 157 κ.· καταβάλλει **158** Cyr. (vgA) κατ 105/386, Hsch. κ 1407 **159** Cyr. (vg) κατ 327 (+); Cyr. (A) κατ 675 κ.· λελεπτυσμένα … **160** Cyr. (g) κατ 120 **161** Cyr. (g) κατ 195; Cyr. (A) κατ 459 κατασκιδναμένης· σκορπιζομένης, Hsch. κ 1415 **162** Cyr. (g) κατ 140 **163** Cyr. (gA) κατ 258/412, Hsch. κ 1420 **164** Cyr. (g) κατ 260 **165** Cyr. (vgA) κατ 104/262/385, Hsch. κ 1421 **166** Cyr. (vA) κατ 282/561; Cyr. (g) κατ 124 κ.· … ἀντὶ τοῦ μηχανῇ τινι κακώσωμεν αὐτούς … **167** Cyr. (vg) κατ 268 κ.· κατασπεύδων **168** Cyr. (g) κατ 264 **169** Cyr. (vgA) κατ 333/679 (+), Hsch. κ 1442, sch. D O 389 (P. Vind. inv. 39940. 15) **170** Cyr. (vgA) κατ 110/395, Hsch. κ 1444 κ.· κατὰ σκοποῦ (στόχου ν) βάλλει **171** Cyr. (g) κατ 103 καταστρέψαντος· τελευτήσαντος **172** Cyr. (g) κατ 102 **173** Cyr. (vgA) κατ 218/628, Hsch. κ 1453, sch. D B 366

---

157 καράττει Ph. **158** καταβλάπτειν Cyr. (A), Hsch. **159** κατεσκελετουμένα (Theodoret. Vit. 6. 9) Su., an κατασκελετευόμενα (Longin. 2. 1)? | ἐξησθενηκότα, λελεπτυσμένα C **161** κατασκορπιζομένη Su. (Hsch.) **162** κατὰ τὸ δέον Cyr. **165** καταχλευασθεῖσα B (Cyr. (v)) **166** -όμεθα· -όμεθα … -ομεν Su. Ph. **169** μεταφορικῶς om. Cyr. (vg) **170** κατὰ σκοποῦ βλέπει del. Dindorf | στόχου bis C σκοποῦ bis Su. Ph. (cf. Cyr.) **171** -ος· -ος B (Cyr.)

174 κατατεθήπεσαν· κατεθαύμασαν, ἐξεπλάγησαν. (ABC Su. κ 815 Ph. κ 373) K
175 καταφάναι· κατειπεῖν. (ABC Su. κ 843 Ph. κ 384) K
Ba 272 **176** κατάφασις· πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως. (ABC Su. κ 845 Ph. κ 385) K
177 καταφάσκει· προλέγει, ἐπινεύει. (ABC Su. κ 846 Ph. κ 386) K
178 καταφιλοσοφῶν· διὰ τῆς σιγῆς νικῶν. (ABC Su. κ 848 Ph. κ 388) K
179 καταφορικῶς· σφοδρῶς. (ABC Su. κ 851 Ph. κ 389) K
180 καταφυέν· γεννηθέν. (ABC Ph. κ 390) K
181 κατάφωρος· φανερός. (AB Su. κ 854 Ph. κ 391) K
182 κατὰ χεῖρας· ἐπὶ τὰς χεῖρας. | εὐκόλως. (Σ^{b}: B | ABC Su. κ 862 Ph. κ 392) |K
183 καταψαίρουσιν· κινοῦνται. (ABC Su. κ 879 Ph. κ 401) K
184 καταψηφίζεται· κατακρίνει. (ABC Su. κ 883 Ph. κ 403) K
185 κατεαγότα· κεκλασμένα. (ABC Su. κ 902 Ph. κ 406) K
186 κατεβρόχθισεν· κατέπιεν. (ABC Su. κ 907 Ph. κ 407) K
187 κατεγγυᾶν· παραδιδόναι. (ABC Su. κ 916 Ph. κ 408) K
188 κατεγλώττιζε· κατεφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει. (ABC Su. κ 911 Ph. κ 410)
189 κατεδάρθη· κατεκοιμήθη. (ABC Su. κ 917 Ph. κ 413 (sch. Plat. Apol. 40 d) sch. Luc. 109. 4) K
190 κατεδηδοκώς· καταβεβρωκώς. (AB(C) Su. κ 921 Ph. κ 412) K
191 κατεδιήτησεν· κατεδίκασεν. (A(B)C Su. κ 922 Ph. κ 414) K
192 κατέδραθεν· κατεκοιμήθη. (AC Su. κ 926 Ph. κ 415 (sch. Luc. 109. 4)) K

---

174 Cyr. ACO 1. 1. 6. 86. 44 + **178** ∗ **180** ∗ **183** ∗ **188** Ar. Ach. 380 **189** ∗ **192** ∗; κατέδραθον η 285 +

---

174 Cyr. (A) κατ 431 κ.· κατεθαύμασαν, Cyr. (g) κατ 46 κ.· κατεθαύμαζον, κατεπλήττοντο, Hsch. κ 1461 κ.· κατεθαύμαζον **175** Cyr. (g) κατ 200, Hsch. κ 1484 **176** Cyr. (g) κατ 210 **177** Cyr. (g) κατ 202 **178** Cyr. (vg) κατ 60; Cyr. (A) κατ 369, Hsch. κ 1488 καταφιλοσοφήσαντες· διὰ τῆς σιγῆς νικήσαντες **179** Cyr. (vgA) κατ 35/354, Hsch. κ 1494 **180** Cyr. (gA) κατ 204/451, Hsch. κ 1502 **181** Cyr. (vA) κατ 114/405, Hsch. κ 1509 **182** Cyr. (g) κατ 199 **183** Cyr. (gA) κατ 232/534, Hsch. κ 1528 **184** Cyr. (vg) κατ 170, Hsch. κ 1530; Cyr. (A) κατ 444 καταψηφίζεσθαι· κατακρίνειν **185** Cyr. (A) κατ 537, Hsch. κ 1533 κ.· κατακεκλασμένα, Cyr. (vg) κατ 270 κατεαγώς· κεκλασμένος **186** Cyr. (gA) κατ 149/397, Hsch. κ 1542 **187** Cyr. (g) κατ 205 **189** Cyr. (g) κατ 309 **190** Cyr. (A) κατ 393, Hsch. κ 1562 **191** Cyr. (g) κατ 121 **192** Cyr. (A) κατ 408, ?Hsch. κ 1547; sch. D η 285 κατέδραθον· κατεκοιμήθην

---

174 ἐξεπλάγησαν, ἐθαύμασαν C | ἐξεπλάγησαν om. B **176** πρόσρησις B **188-194** A 188, 189, 193, 194, 190–192 C 189, 188, 190, 191 B **188** κατηγόρει om. C κακηγόρει Nauck **190** κατεδηδωκώς BC Su. (GVM) κατεδεδηκώς Cyr. **191** interpr. κατηγωνίσατο B (h. e. interpr. gl. 191 – le. gl. 195 om. B) **192** κατέδαρθεν Cyr.

K **193** κατέδων· κατεσθίων. (AC Su. κ 925 Ph. κ 416)
K **194** κατέθορεν· κατεπήδησεν. (AC Su. κ 931 Ph. κ 418)
K **195** κατηργάσατο· κατηγωνίσατο. (A(B)C Su. κ 1036 Ph. κ 419)
K **196** κατειρωνεύεται· μεγάλα φρονεῖ, ὑποκρίνεται, δολιεύεται. (ABC Su. κ 1037 Ph. κ 422)
K **197** κατεκήλησαν· κατεπράϋναν. (ABC Su. κ 935 Ph. κ 424)
K **198** κατέλεκτο· κατεκοιμήθη. (ABC Su. κ 939 Ph. κ 426)
199 κατέλευσαν· ἐλίθασαν. (ABC Su. κ 940 Ph. κ 427)
K **200** κατέληξεν· κατέπαυσεν. (ABC Su. κ 941 Ph. κ 428)
K+ **201** κατεντευκτήν· κατεντυγχάνουσαν. καὶ κατεντευκτής· κατήγορος. (ABC Su. κ 952 Ph. κ 429)
K **202** κατεντευχθέντα· κατεντυχηθέντα. (AC Su. κ 953 Ph. κ 430)
K **203** κατεπερπερεύετο· ἐχαριεντίζετο. (ABC Su. κ 964 Ph. κ 431)
K **204** κατεπτήχασιν· συνεστάλησαν. (ABC Su. κ 967 Ph. κ 432)
205 κατέρεψεν· ἐστέγασεν ἢ ἐστεφάνωσεν. (ABC Su. κ 975 Ph. κ 433)
K **206** κατερρινημένοις· εὐτελέσιν. (ABC Su. κ 981 Ph. κ 436)
K **207** κατερρύηκεν· ἐσάπη, ἠφάνισται. (ABC Su. κ 983 Ph. κ 437)
K **208** κατέσβη· ἐσβέσθη, ἐπαύσατο. (ABC Su. κ 984 Ph. κ 438)
K **209** κατεσκειρωμένη· πεπαλαιωμένη. (ABC Su. κ 989 Ph. κ 440)
210 κατεσκηλητευμένος· ἐξίτηλος, τεταλαιπωρημένος. (ABC Su. κ 992 Ph. κ 441)
211 κατέσκηψεν· κατέσχεν. (ABC Su. κ 990 Ph. κ 442) Ba 273
K **212** κατεσκληκώς· κατεξηραμμένος. (ABC Su. κ 991 Ph. κ 443)
K **213** κατεστιγμένον· πεποικιλμένον. (ABC Su. κ 997 Ph. κ 444)

---

193 Z 202, al. **194** ∗; in tmesi Δ 79 **197** Theodoret. ep. 31.10 **198** I 662 + **201** ∗ | ∗; κατεντευκτήν LXX Job 7.20 **202** ∗ **203** com. adesp. fr. *****360 **205** ∗ **206** ∗; κατερρινημένους Aesch. Supp. 747 **209** ∗ **210** ∗

---

193 Cyr. (g) κατ 206, Hsch. κ 1571, sch. D Z 202 **194** Cyr. (gA) κατ 207/501, Hsch. κ 1574 **195** Cyr. (gA) κατ 219/392, Hsch. κ 1596 **196** Cyr. (A) κατ 464, Hsch. κ 1601 κ.· μεγάλα φρονεῖ; Cyr. (v) κατ 210 κ.· ὑποκρίνεται, δολιεύεται **197** Cyr. (A) κατ 425; Cyr. (g) κατ 42, Hsch. κ 1608 κατεκήλησε· κατεπράϋνεν **198** Cyr. (g) κατ 221, Hsch. κ 1621 **200** Cyr. (vg) κατ 54 **201** Cyr. (gA) κατ 95/443, Hsch. κ 1638 κ.· κατεντυγχάνοντα **202** Cyr. (gA) κατ 96/424, Hsch. κ 1640 **203** Cyr. (gA) κατ 222/440, Hsch. κ 1655 **204** Cyr. (g) κατ 251 **206** Cyr. (gA) κατ 311/493, Hsch. κ 1678 **207** Cyr. (vg) κατ 297; Cyr. (A) κατ 593, Hsch. κ 1680 κ.· ἐσάπη **208** Cyr. (g) κατ 208 **209** Cyr. (gA) κατ 171/446, Hsch. κ 1686 κατεσκιρωμένης· πεπαλαιωμένης **212** Cyr. (vg) κατ 112 **213** Cyr. (g) κατ 168; Cyr. (A) κατ 441, Hsch. κ 1693 κατεστιγμένος· πεποικιλμένος (…)

---

195 κατειργάσατο Su. Ph. (Cyr., Hsch.), ut poscit ordo **196** μεγάλως C μέγα Cyr., Hsch. μεγαλο- Ph. | καὶ ὑποκρίνεται καὶ C | δολιεύεται om. Su. **200** -αν· -αν B **201** ἀντὶ τοῦ κατήγορος B ὁ κατήγορος C **204** hic AB post 200 C **205** an κατέστεψεν? | ἢ om. C **206** κατερριμμέναις Cyr. (g) **209** κατεσκειρωμένη B Su. Ph.^{g} (a.c.) (prob. ord.) -σκηρ- AC -σκιρ- Ph.^{gz} (g p.c.) (Cyr., Hsch.) **210** κατεσκηλητευμένος B Ph. -σκηλιτ- AC -σκλητ- Su. h.e. -σκελετ- (Dindorf)

214 κατεστόρεσεν· κατέστρωσεν. (ABC Su. κ 998 Ph. κ 445) K
215 κατεστρατοπέδευσεν· κατέδραμεν πολεμικῶς. (ABC Su. κ 999 Ph. κ 446) K
216 κατεστυγημένος· μεμισημένος. (ABC Su. κ 1000 Ph. κ 447) K
217 κάτευγμα· κατάρα. (ABC Su. κ 1007 Ph. κ 448) K
218 κατευθικτήσας· ἐπιτυχών. (ABC Su. κ 1009 Ph. κ 449) K
219 κατευμαρίζων· κατευχερίζων. (ABC Su. κ 1011 Ph. κ 450) K
220 κατευμεγεθεῖν· καταδυναστεύειν. (ABC Su. κ 1012 Ph. κ 451) K
221 κατευνάζεται· κατακοιμίζεται. (ABC Su. κ 1013 Ph. κ 452) K
222 κατεφοίνιξας· κατέβαψας. (ABC Su. κ 1017 Ph. κ 455) K
223 κατεφύοντο· κατέτρεχον. (ABC Su. κ 1019 Ph. κ 456) K
224 κατέχων· συνέχων. (A^2C)
225 κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον ἡ καταχειροτονία. πάλιν ἀποχειροτονία ἐγένετο οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ ποῖαι πλείους εἰσίν, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μή· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὑρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. (ABC Su. κ 1021 Ph. κ 457 sch. Plat. Axioch. 368 e (EM 481. 44))
226 κατηγορευκότα· κατειπόντα. (ABC Su. κ 1038 Ph. κ 462) K
227 κατῄδεσαν· κατῄσχυναν. (ABC Su. κ 1042 Ph. κ 464) K

---

216 ∗; κατεστυγημένους Cyr. ACO 1. 1. 3. 87. 19 **217** ∗ **218** LXX 2 Macc. 14. 43 **219** ∗ **221** Theophyl. Sim. Hist. 2. 10. 3 **222** ∗ **223** Cyr. ACO 1. 1. 5. 60. 26 **224** ω 242, etc. **225** Dem. 21. 193 **226** ∗

---

214 Cyr. (vgA) κατ 166/439, Hsch. κ 1694 **215** Cyr. (vg) κατ 286 **216** Cyr. (g) κατ 157, Hsch. κ 1698; Cyr. (v) κατ 154 κατεστυγημένον· μεμισημένον, Cyr. (A) κατ 433 κατεστυγημένων· μεμισημένων **217** Cyr. (A) κατ 473, Hsch. κ 1710 κατευγμάτων· καταρῶν **218** Cyr. (g) κατ 307 **219** Cyr. (A) κατ 463 κατευμαρίζοντος· εὐχερίζοντος, Hsch. κ 1715 κατευμαρίζοντες· εὐχερίζοντες **220** Cyr. (gA) κατ 71/457, Hsch. κ 1716(a) **221** Cyr. (A) κατ 407 κ.· κατακοιμᾶται, Hsch. κ 1719 κατευνάζεσθαι· κοιμίζεσθαι, Cyr. (vg) κατ 59 κατευνάσαι· κατακοιμῆσαι **222** Cyr. (A) κατ 434, Hsch. κ 1725 κ.· ἔβαψας **223** Cyr. (g) κατ 223 **226** Cyr. (gA) κατ 226/448, Hsch. κ 1744 **227** Cyr. (g) κατ 227

---

219 κατευχειρίζων Su. Ph. **220** καταδανιστεύειν B **225** hic B post 228 AC **225** δὲ – διαχειροτονία om. C sch. Plat. | καὶ διαχειροτονία om. Su. | γὰρ om. C | ἐγίνετο Theodoridis | αἰράτω sch. Plat. | εἴτε Ph. | πρῶτον Su. + γὰρ AC + γὰρ ἡ B + γίνεται Ph. | πάλιν om. Su. Ph. (et ἀποχειροτονία om. Ph.) | ἐγένετο B ἐγίνετο Ph. γὰρ A δὲ Su. om. C | δοκεῖν, om. ἀδικεῖν Μειδίας, C | τοῦτο om. Su.

κ **228** κατημαξευμένος· τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος. (ABC Su. κ 82 Ph. κ 469 (EM 497.13))
κ **229** κατηρεφέα· κατεστεγασμένα. (ABC Su. κ 1058 Ph. κ 471)
κ **230** κατηφόνες· στυγνοί ἢ ἀναίσχυντοι. (ABC Su. κ 1068 Ph. κ 474)
κ **231** κατηχθημένος· βεβαρημένος. (ABC Su. κ 1070 Ph. κ 475)
κ **232** κάτιμεν· κατερχόμεθα. (ABC Su. κ 1074 Ph. κ 477) Ba 274
κ **233** κατισχνοῦν· καταλεπτύνειν. (ABC Su. κ 1079 Ph. κ 478)
κ **234** κατοιόμενος· ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν, ὑπερήφανος. (ABC Su. κ 1124 Ph. κ 483)
κ **235** κατοιχομένου· νεκροῦ, τεθνεῶτος. (ABC Su. κ 1126 Ph. κ 484)
κ **236** κατ᾽ ὀρφναίαν· κατὰ τὴν σκοτεινήν. (ABC Su. κ 1095 Ph. κ 485)
κ **237** κατορώρυκται· κατακέχωσται. (ABC Su. κ 1092 Ph. κ 487)
κ **238** κατ᾽ οὐράν· κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω. (ABC Su. κ 1100 Ph. κ 489)
κ **239** καττύει· συρράπτει, κασσύει. (ABC Su. κ 1128 Ph. κ 492)
κ **240** κάττυμα· ἀπάτη, δόλος. (ABC Su. κ 1129 Ph. κ 493)
κ **241** κατωθούμενος· ἀνατρεπόμενος. (ABC Su. κ 1108 Ph. κ 495)
κ **242** κατώλισθον· κατέπεσον. (ABC Su. κ 1111 Ph. κ 498)
κ **243** κατωμαδόν· κατὰ τῶν ὤμων. (ABC Su. κ 1112 Ph. κ 499)
κ **244** καθωραΐζεται· σεμνύνεται. (ABC Su. κ 126 Ph. κ 500)

---

228 ∗ **229** Hes. Theog. 778; κατηρεφέας Σ 589 **230** Ω 253 **231** ∗ **232** Ξ 457 **233** Cyr. ACO 1.1.5.64.40 + **236** ∗ **238** Xen. Cyr. 5.3.45 + **239** ∗ **241** Cyr. PG 69.780B **243** O 352 +, al. **244** ∗

---

228 Cyr. (g) κατ 118 κατημαξευμένα· τετριμμένα, γεγυμνασμένα, Cyr. (A) κατ 403 κ.· τετριμμένος **229** Cyr. (g) κατ 43/228; Hsch. κ 1777 κατηρεφές· κατεστεγασμένον **230** Cyr. (g) κατ 234; Hsch. κ 1796 κ.· ἀναίσχυντοι … **231** Cyr. (g) κατ 235; Cyr. (A) κατ 428, Hsch. κ 1801 κατηχθημένον· βεβαρημένον **232** Cyr. (gA) κατ 236/421 **233** Cyr. (gA) κατ 237/445, Hsch. κ 1817 **234** Cyr. (g) κατ 40 (+); Cyr. (v) κατ 40 (ad μέγαν) **235** Cyr. (vgA) κατ 269/535; Hsch. κ 1830 κατοιχομένων· νεκρῶν, τεθνεώτων … **236** Cyr. (A) κατ 510, Hsch. κ 1851 **237** Cyr. (vgA) κατ 138/415, Hsch. κ 1853 **238** Cyr. (vg) κατ 321; Cyr. (A) κατ 673, Hsch. κ 1857 κ.· κατοπίσω **239** Cyr. (g) κατ 33 (+); Cyr. (A) κατ 413 κ.· συρράπτει, Cyr. (g) κατ 30, Hsch. κ 1870 καττύειν· συρράπτειν **240** Cyr. (gA) κατ 28/401, Hsch. κ 1872 (+) **241** Cyr. (g) κατ 312, Hsch. κ 1876 **242** Cyr. (vA) κατ 215/467, Hsch. κ 1834; Cyr. (g) κατ 211 κατώλισθε· κατέπεσε **243** Cyr. (A) κατ 543, Hsch. κ 1883, sch. D O 352 (P. Vind. inv. 39940.7), Ap. Soph. 96.25; Cyr. (g) κατ 295 κ.· εἰς τοὺς ὤμους **244** Cyr. (vgAS) κατ (sic) 304/455, Hsch. κ 1890

---

228 καθημαξευμένος Su. **230** κατηφιῶντες Cyr. (g) | ἢ ἀναίσχυντοι om. C **231** κατηχθισμένος Cyr., Hsch. | καταβεβαρημένος Ph. **233** -οῦ· -ει Su. **234** ὀνομάζων] ὁ νομίζων Cyr. (g) (ut coni. Dindorf) ὄνομα δι᾽ ὧν Cyr. (v) | μέγαν εἶναι Cyr. | ὑπερηφάνως recte Su. (Cyr.) ὑπερηφανεύομενος C **236** κατόρφναται Cyr., Hsch. | κατὰ om. Su. κατὰ τὴν om. Hsch. **239** κατατύει … κατασύει C | καττύει Ph. del. Porson **243** τὸν A Su. | ὠμόν A νόμων C **244** κατωραΐζεται Cyr. (A), Hsch., ut poscit ordo in ABC Ph.

245 κατωρχήσαντο· κατεχάρησαν, ἔπαιξαν. (ABC Su. κ 1117 Ph. κ 501) K
246 καυλός· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. (AC Su. κ 1134 Ph. κ 502 Et. Gen.) Hom
247 καχλάζει· ταράττεται, φλεγμαίνει, βράττει. (ABC Su. κ 1153 Ph. κ 508) K
248 κάψα· κίστη ἢ θήκη. (ABC Su. κ 1159 Ph. κ 511)
249 κεδνός· συνετός, σώφρων, ἢ φρόνιμος. (ABCD Su. κ 1226 Ph. κ 513 Et. Gen.) K+
250 κειμήλια· κτήματα ἢ ἀποκείμενα χρήματα. (ABCD Su. κ 1475 Ph. κ 519) K
251 κείρει· ἐσθίει, κατεσθίει. (ABCD Su. κ 1478 Ph. κ 520) K
252 κεκασμένον· κεκοσμημένον. (ABCD Su. κ 1233 Ph. κ 525 (Et. Gen.)) K
253 κεκαυτηριασμένος· μὴ ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν. (ABCD Su. κ 1234 Ph. κ 526 sch. Luc. 137. 11) K
254 κεκιβδήλευται· διαβέβληται, κατέγνωσται, ἀποδεδοκίμασται, νενόθευται. (ABCD Su. κ 1237 Ph. κ 527) K+
255 κεκλιμένος· περιεχόμενος. (AB(C)D Su. κ 1246 Ph. κ 529) K
256 κεκμηκώς· κάμνων. (AB(C)D Su. κ 1250 Ph. κ 531) K
257 κεκομψευμένος· σεμνὸς ἢ ἀστεῖος ἢ εὐκαλλώπιστος. (ABCD Su. κ 1252 Ph. κ 532) K
258 κεκραιπαληκώς· εὐφραμμένος. (ABCD Su. κ 1265 Ph. κ 537) K
259 Κεκρόπη· Ἀθήνη. (ABCD (Su. κ 1271) Ph. κ 539)

---

246 καυλῷ N 162 +, al. **249** κεδνοῖο ξ 170, al. **250** Z 47 +, al. **251** Λ 560 +, al. **252** δ 725, al. **253** ∗; κεκαυτηριασμένων NT 1 Tim. 4. 2, eccl. **254** Phil. Jud. de decal. 3 + **255** E 709 +, al. **257** ∗ **259** ∗

---

245 Cyr. (vgA) κατ 294/589; Hsch. κ 1894 κ.· κατεχάρησαν **246** sch. D N 162, Ap. Soph. 97. 8, Hsch. κ 1910 (+); Cyr. (g) καυ 3 καυλῷ· τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος **247** Cyr. (vg) καχ 1 κ.· φλεγμαίνει, ταράττεται, βράττει, Hsch. κ 1938 κ.· … φλεγμαίνει **249** Cyr. (vg) κεδ 1 κ.· (…) συνετός, σώφρων (…), Cyr. (A) κεδ 14 κεδνούς· συνετούς … **250** Cyr. (g) κεκ (sic) 2 **251** Cyr. (g) κει 2; Hsch. κ 2006 κ.· … κατεσθίει, cf. sch. D Λ 560 **252** Cyr. (g) κεδ (sic) 7, sch. D δ 725; sch. D Δ 339 κεκασμένε· κεκοσμημένε, Hsch. κ 2039 κεκασμέναι· κεκοσμημέναι … **253** Cyr. (vg) κεκ 43; Cyr. (A) κεκ 70, Hsch. κ 2041 κεκαυτηριασμένοι· μὴ ἔχοντες ὑγιῆ τὴν συνείδησιν (τὴν συνείδησιν ὑγιῆ Hsch.) **254** Cyr. (vg) κεκ 9 κ.· διαβέβληται, κατέγνωσται, ἀποδεδοκίμασται; Phryn. P. S. fr. *322 **255** Cyr. (g) κεκ 17, sch. D E 709 (P. Oxy. 3158. 16) (+); Hsch. κ 2066 κεκλιμένοι· … περιεχόμενοι … **256** Cyr. (g) κεκ 18 **257** Cyr. (g) κεκ 1; Cyr. (v) κεκ 1 κ.· σεμνὸς ἢ εὐκαλλώπιστος **258** Cyr. (vgA) κεκ 35/65, Hsch. κ 2101

---

245 κατέπαιξαν B ἐνέπαιξαν Cyr. **247** interpr. βράζει (sic Cyr.), ταράττεται C **249** σώφρων, συνετός B | ἢ φρόνιμος om. Et. Gen. **250** χρήματα] πράγματα B om. C **254** κεκιβδηλεύεται B **255** bis habet B, et ante et post 254 | περιερχόμενος Cyr. **257, 258** ACD 258, 257 B **257** ἢ[1] om. B (Cyr.) | ἐκκαλλώπιστος Su. **258** εὐφραινόμενος Cyr. (v) (hoc et εὐφραμμένος Hsch.) εὐφρανθείς Cyr. (g) **259** Κεκροπία· Ἀθῆναι Dindorf

Ba 275

K **260** κεκρύφαλον· κεκρύφαντον, σαβακάθιον, σουδάριον. (ABCD Su. κ 1273 Ph. κ 541)

K **261** κελαδεινή· κυνηγός, θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιοῦσα. (ABCD Su. κ 1277 Ph. κ 547)

K **262** κελάδησαν· ἐβόησαν. (ABCD Su. κ 1280 Ph. κ 546)

K **263** κελαδοῦσιν· ἠχοῦσιν. (ABCD Su. κ 1281 Ph. κ 548)

?K **264** κελαρύζει· μετὰ ἤχου ῥεῖ. (ABCD Su. κ 1282 Ph. κ 552)

K+ **265** κέλευθος· ὁδός. ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὅ ἐστιν εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι· ὅθεν καὶ ἐξώκειλεν, ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. (ABCD Su. ω 48 Ph. κ 554)

K **266** κέλης· τὸ λῃστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος. (ACD Su. ε 1829 Ph. κ 555)

K **267** κέλυφος· τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ. (ABCD Su. κ 1308 Ph. κ 556 Et. Gen.)

K+ **268** κεμάς· ἔλαφος ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ, κοιμάς τις ὤν. (ABCD Su. κ 1310 Ph. κ 559)

K **269** κένανδρον· κενὸν ἄνδρα. (ABCD Su. κ 1312 Ph. κ 560)

K **270** κενεμβατεῖν· εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν. (ABCD Su. κ 1315 Ph. κ 562)

K **271** κενεόν· μάταιον. (AB(C)D Su. κ 1316 Ph. κ 563)

K **272** κενεών· ὁ περὶ τὸν λαγόνα τόπος. (ABCD Su. κ 1317 Ph. κ 564)

K **273** κενοφωνίας· ματαιοφωνίας, ἀσεβείας, ἤγουν αἱρετικάς. (ABCD Su. κ 1326 Ph. κ 567)

K **274** κεντυρίων· ἑκατόνταρχος. (ABCD Su. κ 1345 Ph. κ 572)

---

260 X 469, al. **261** Y 70 **262** Θ 542 +, al. **264** Φ 261, al. **265** κέλευθον A 483 +, al. **268** κεμάδ(α) K 361, al. **271** B 298 +, etc. **272** κενεῶνα E 284

---

260 Cyr. (g) κεκ 8 κ.· σαβακάθιον, σουδάριον, κρυπτόν, Cyr. (A) κεκ 46, Hsch. κ 2110 κ.· σαβακάθιον **261** Cyr. (g) κελ 9 κ.· κυνηγῶν θόρυβος κατὰ τὴν ἄγραν **262** Cyr. (g) κελ 10, sch. D Θ 542 (+) **263** Cyr. (vgA) κελ 7/28 **264** Cyr. (vgA) κελ 19/32 κ.· ἤχει **265** Cyr. (vg) κελ 4, Hsch. κ 2158 κ.· ὁδός, Cyr. (A) κελ 27 κελεύθου· ὁδοῦ **266** Cyr. (g) κελ 21 (+) **267** Cyr. (gA) κελ 2/25 **268** Cyr. (g) κεν (sic) 4 **269** Cyr. (gA) κεν 5/16 **270** Cyr. (vgA) κεν 10/22 κενεμβατεῖ· εἰς κενὰ ἐπιβαίνει, εἰς κενὰ ἐπιχειρεῖ **271** Cyr. (g) κεν 6 κ.· … μάταιον, Cyr. (A) κεν 23 κενεῆς· ματαίας **272** Cyr. (g) κεν 3; Cyr. (vgA) κεν 2/15, Hsch. κ 2214 κενεῶνα· τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον … **273** Cyr. (g) κεν 1 κενοφωνίας· ματαιοφωνίαις ἀσεβέσιν ἤγουν αἱρετικοῖς, Cyr. (vA) κεν 1/13 κενοφωνίας· ματαιοφωνίαις ὅ ἐστιν ἀσεβέσιν **274** Cyr. (vgA) κεν 8/21, Hsch. κ 2235

---

260 duo gl. in AD, κεκρύφαλον· κεκρύφαντον et κεκρύφαντον· σαβακάθιον, σουδάριον | h. e. κροκύφαντον (sicut sch. D X 469) | σαββακάθιον Ph. σαββακάρθιον B σαβακαθεονσον C **262** -εν· -εν C **264** -ειν· … ῥεῖν Ph. | ἤχους AD Ph. **265–6** le. ὤκειλεν et ἐξωκέλης Su. (nam in Σ′′ gl. 266 in gl. 265 inter ἐξω- et -κειλεν intrusa erat: Su. novas gl. creavit et 265–6 om., Ph. exemplar exscripsit) **265** ἡ ὁδός C | ἐξώκειλαν B **267** λεπυον A λέπιον B Ph. **269** ἀνδρῶν Cyr. (ut coni. Gaisford) **270, 271** ACD 271, 270 B **273** ἤγουν om. C **274** ὁ ἑκατόνταρχος Cyr. (vg)

275 κενῶν φάους· τυφλῶν. (ABCD Su. κ 1328 Ph. κ 573) K
276 κέοιτο· ὑπάρχοιτο. (ABD Ph. κ 574) K
277 κέπφος· εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου. (ABCD Su. κ 1347 Ph. κ 575) K
278 κεπφωθείς· ἐπαρθείς, ἐρεθισθείς, ὀξέως ἐλαυνόμενος. (ABCD Su. κ 1348 Ph. κ 576) K+
279 κεραΐζει· πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει. (ABCD Su. κ 1351 Ph. κ 586) K
280 κεραόν· τέλειον. (ABCD Su. κ 1363 Ph. κ 582) K
281 κέρας· τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τοῦ τόξου. (ABCD Su. κ 1366 Ph. κ 583) K
Ba 276 **282** κερασβόλα· τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χροιᾷ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις, ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται. εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν· ὅταν οὖν λέγῃ κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί. (ABCD Su. κ 1374 Ph. κ 589) K
283 κερασφόρος· κερατοφόρος. (ABD Su. κ 1376 Ph. κ 590) K
284 κερδαλέος· ποικίλος, πανοῦργος. κερδαλέη γὰρ ἡ ἀλώπηξ. (ABCD Su. κ 1382 Ph. κ 595) K
285 κερδαλεόφρων· δολιόβουλος, σκολιὰ βουλευόμενος. (ABD Su. κ 1383 Ph. κ 596)
286 κέρδιον· κρεῖττον, ὠφελιμώτερον. (ABD Su. κ 1386 Ph. 597) K
287 κέρδιστος· πανουργότατος. (ABCD Su. κ 1388 Ph. κ 598) K

---

275 trag. adesp. fr. *219 **279** Opp. Cyn. 2.274 + **280** Γ 24 +, al. **284** ν 291, al. | Archil. fr. 185.5 W. **285** Opp. Cyn. 2.25; κερδαλεόφρον A 149 + **286** Γ 41 +, al. **287** Z 153, al.

---

275 Cyr. (A) κεν 19, Hsch. κ 2240 **276** Cyr. (g) κεο 1 (+) **277** Cyr. (g) κελ (sic) 16, Ael. D. κ 21 **278** Cyr. (gA) κελ (sic) 13/κεπ 2, Hsch. κ 2243 κ.· ἐπαρθείς **279** Cyr. (g) κεδ (sic) 9 κ.· πορθεῖ, Cyr. (vgAS) κερ 26 κεραΐζων· ἀναιρῶν, πορθῶν, διαρπάζων …, Cyr. (A) κερ 58, Hsch. κ 2250 κεραΐζων· ἀναιρῶν, πορθῶν, Cyr. (A) κερ 77, Hsch. κ 2248 κεραΐζειν· … πορθεῖν, διαρπάζειν **280** Cyr. (g) κερ 19, Hsch. κ 2275 **281** Cyr. (g) κερ 16; Cyr. (vA) κερ 16/46, Hsch. κ 2279 κ.· (τὸ τοῦ) πολέμου μέρος **282** Cyr. (g) κερ 33; sim. sch. Plat. Leg. 853 d **283** Cyr. (vgA) κερ 8/39, Hsch. κ 2285 **284** Cyr. (vg) κερ 23 (κερδὼ pro κερδαλέη g) (+); Cyr. (A) κερ 51, sch. D ν 291, (Hsch. κ 2304) κ.· ποικίλος, Cyr. (g) κερ 14, Hsch. κ 2307 κερδαλέη· ἀλώπηξ **286** Cyr. (g) κερ 28; Cyr. (vA) κερ 28/65, Hsch. κ 2311 κ.· (…) ὠφελιμώτερον **287** Hsch. κ 2312 (+); Cyr. (gA) κερ 9/69 κ. · πανοῦργος

---

275 κενὸν … τυφλόν D -ῶν … -ούς Cyr. -ὸν … -ῶν Hsch. **276** ὑπάρχοι Naber **277** κέπφους BC κέμφος Cyr. | ὀξύτατον Ph. **279** διαρπάζει om. C **281** καὶ τὸ τοῦ Cyr. καὶ Ph. | τόξον Ph. **282** καὶ[1]] τὰ Cyr. | πυροῖς] σκληροῖς Su. | οὕτως om. Su. | κατασποράν] κατὰ τὴν σποράν Cyr. (ut coni. Kuster) | τὸν ἄροτρον Kuster | ἀντιτυπεῖν CD | λέγῃ scil. Plat. leg. 853 d **283** -ους· -ους Su. | κεραφόρος B **284** duo gl. (om. γὰρ) B (cf. Cyr. (g), Hsch.) | κερδαλέτη B κερδαλῆ Ph. **285** δολιόφρων Ph. **286** hic AD post 283 B

Hom **288** κερδοσύνη· πανουργία. (ABCD Su. κ 1390 Ph. κ 599)
K **289** κέρκωπες· πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες, οἳ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. (AB(C)D Su. κ 1406 Ph. κ 606)
K **290** κερκωπίζοντες· χλευάζοντες, μωκίζοντες, ὡς οἱ πίθηκοι. (ABCD Su. κ 1409 Ph. κ 607)
291 κέρκωψ· ἀπατεών. ἢ καὶ γένος πιθήκου. (ABCD Su. κ 1420 Ph. κ 608)
K **292** κερματίζει· εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. (ABCD Su. κ 1414 Ph. κ 610)
K **293** κερτόμιος· ἐρεθιστικός. (ABCD Su. κ 1422 Ph. κ 615)
K **294** κερτομῶν· χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων. (ABD Su. κ 1424 Ph. κ 616)
K **295** κεστὸν ἱμάντα· ποικίλον ἱμάντα. (ABCD Su. κ 1427 Ph. κ 622)
+K **296** κεστός· ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς, οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. (ABCD Su. κ 1428 Ph. κ 623)
K **297** κεύθει· κρύπτει. (ABCD Su. κ 1435 Ph. κ 631) Ba 277
K **298** κευθήμων· φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων. (ABCD Su. κ 1436 Ph. κ 632)
298a κευθμώνων· κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων. (ACD Su. κ 1438 Ph. κ 633)
K **299** κεφαλαίωσον· συντόμησον, συνάγαγε. (ACD Su. κ 1445 Ph. κ 636)

---

288 ∗; κερδοσύνη X 247 + **290** ∗ **292** Plot. 6.2.2; κερματίζειν Plat. Crat. 426e + **293** ∗; κερτομίοισ(ι) A 539 +, al. **295** Ξ 214, al. **297** ω 474, al. **298** ∗

---

288 Hsch. κ 2315 (+); sch. D δ 251 κερδοσύνῃ· … πανουργίᾳ **289** Cyr. (g) κερ 3 (ad κόλακες), Cyr. (A) κερ 40, Hsch. κ 2340 (ad πανοῦργοι); Cyr. (vg) κερ 2 κερκώπων· δολίων, ἀπατεώνων, κολάκων, οἳ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τῇ κέρκῳ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τῇδε κἀκεῖσε περιτρεπομένη, ἐφαμίλλως καὶ οὗτοι τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων; Paus. Attic. κ 26 **290** Cyr. (g) 10 κ.· χλευάζοντες **292** Cyr. (gA) κερ 13/38, Hsch. κ 2345 (+) **293** Cyr. (gA) κερ 1/78, Hsch. κ 2363; sch. D A 539 (P. Colon. inv. 2181 iv 13) κερτομίοισι· ἐρεθιστικοῖσι **294** Cyr. (g) κερ 7 κ.· χλευάζων, σκώπτων … ἐρεθίζων, Cyr. (v) κερ 7 κ.· … ἐρεθίζων **295** Cyr. (gA) κεσ 3/6, Hsch. κ 2381 (+) **296** cf. Ap. Soph. 98.17 κ.· οὐκ ὀνοματικῶς ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμὰς κεστὸς λέγεται ὡς ὑπέλαβον ἔνιοι, ἀλλὰ ἐξ ἐπιθέτου, διακεκεντημένος καὶ περιπεποικιλμένος; Cyr. (vg) κεσ 1 ἔνδυμα – fin., Cyr. (A) κεσ 7 κ.· ἔνδυμα Ἀφροδίτης **297** Cyr. (A) κευ 10, sch. D I 313; Cyr. (gA) κευ 2/8 κεύθεται· κρύπτεται **298** Cyr. (g) κευ 7 **299** Cyr. (vgA) κεφ 2/5

---

288 hic ABC post 284 D **288** -ην· -αν C **289** οἷον B | ἡ om. AD | θηρευτικοὺς B | ἀγαπᾷ B, corr. m. alt. **290** μουκίζοντες B **291** πιθήκων CD **293** κερτομίας Hsch. **296** διακεντημένος AC | πεποικιλμένος D | οἷον] ἢ Su. | τῶν om. C **297** -ειν· -ειν B Su. Ph. -ης· -εις C **298** κευθέων vel κευθμῶν vel κευθμώνων (hoc Cyr.) Kuster | τόπων om. B **298a** κρυφῶν C | ἐνδοτάτων om. C **299** συντόμισον Ph. (gz a. c.) (Cyr.)

300 κεχαρισμένε· πεφιλημένε. (ABCD Su. κ 1457 Ph. κ 637) K
301 κεχαρισμένως· εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν. (ABCD Su. κ 1458 Ph. κ 638) K
302 κεχειρωμένοι· ἡττημένοι. (ABCD Su. κ 1460 Ph. κ 639) K
303 κεχηνότες· χαύνως ὁρῶντες. (ABCD Su. κ 1466 Ph. κ 642) K
304 κεχρησμῳδημένον· μεμαντευμένον. (ABCD Su. κ 1471 Ph. κ 644) K
305 κίβδηλον· νόθον, ἀδόκιμον. (ABCD (Su. κ 1575) (Ph. κ 693) (sch. Luc. 227. 6)) K
306 κηδεία· ταφή, ἐκφορά. (ABCD Su. κ 1490 Ph. κ 645) K
307 κήδειν· κακοῦν, λυπεῖν. (ABCD Su. κ 1491 Ph. κ 646) K
308 κηδείους· οἰκείους, προσφιλεῖς. (ABCD Su. κ 1492 Ph. κ 647) K
309 κηδεμονία· πρόνοια. καὶ κηδεμών· φροντιστής, προνοητής. (ABCD Su. κ 1485 Ph. κ 648) K
310 κηδεστής· ὁ κατ᾽ ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερός. (ABD Su. κ 1487 Ph. κ 649) K
311 κήδεται· φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται. (AB Su. κ 1488 Ph. κ 650) K
312 κηδεύειν· φροντίζειν ἢ θάπτειν. (ABCD Su. κ 1489 Ph. κ 651) K+
313 κηδήσαντες· θεραπεύσαντες ἢ λυπήσαντες. (ABCD Su. κ 1493 Ph. κ 653) K
314 κῆδος· ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους. (ABCD Su. κ 1495 Ph. κ 654) K
315 κηλίς· ῥύπος, μῶμος, μομφή, ἕλκος, οὐλή. (ABCD Su. κ 1511 Ph. κ 662) K

---

300 E 243 +, al. **304** ∗ **306** ∗ (sens.); κηδείῃ Ap. Rh. 1. 1138 + **307** I 615 +, al. **308** T 294, al. **311** B 27 +, etc. **312** Arist. fr. 92 | **313** ∗ | Ω 240 v.l. **314** | N 464 +, etc.

---

300 Cyr. (g) κεχ 4 (+) **301** Cyr. (A) κεχ 25; Cyr. (g) κεχ 5 κεχαρισμένος· εἰς χάριν τι ποιῶν **302** Cyr. (vgA) κεχ 3/14 (+), Hsch. κ 2416 (+) **303** Cyr. (g) κεχ 9 κ.· … χαυνοῦντες, Cyr. (A) κεχ 15 κεχηνότας· χαύνους, χαίνοντας **304** Cyr. (A) κεχ 16, Hsch. κ 2435 κεχρησμῳδημένα· μεμαντευμένα **305** Cyr. (vgS) κιβ 1/6 (+); Phryn. P. S. fr. *324 **306** Cyr. (vg) κηδ 13 κηδείαν· ταφήν, ἐκφοράν, Cyr. (A) κηδ 27, Hsch. κ 2457 κηδείαν· ταφήν **307** Cyr. (A) κηδ 32 κήδει· κακοῖ, λυπεῖ, sch. D I 615, Hsch. κ 2456 κ.· (…) λυπεῖ (…) **308** Cyr. (g) κηδ 4 **309** Cyr. (g) κηδ 6 κ.· πρόνοια; Cyr. (g) κηδ 17 κηδεμών· φροντιστής, προνοητής, Cyr. (v) κηδ 17 κηδεμών· φροντιστής **310** Cyr. (g) κηδ 16 (+); Cyr. (A) κηδ 20 κ.· ὁ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκεῖος, Cyr. (vA) κηδ 16/31 κ.· πενθερός …; Ael. D. κ 23 **311** Cyr. (vgA) κηδ 7/24 κ.· βοηθεῖ, φροντίζει, ἐπιμελεῖται …, Hsch. κ 2464 κ.· φροντίζει, ἐπιμελεῖται, βοηθεῖ, sch. D B 27 κ.· φροντίζει, lex. Greg. 167. 3 κήδεσθαι· φροντίζειν **312** Cyr. (A) κηδ 21, Hsch. κ 2465 κ.· φροντίζειν … **313** Cyr. (g) κηδ 5 **314** Cyr. (vA) κηδ 2/18; Cyr. (g) κηδ 2 κ.· ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου ἤγουν ἐπιγαμβρία. ἢ τὸ πένθος **315** Cyr. (g) κηλ 4 κ.· ἕλκος, οὐλή, ῥύπος, μῶμος, μομφή, Cyr. (vA) κηλ 4/12, Hsch. κ 2504 κ.· ἕλκος, οὐλή, (…) ῥύπος

---

301 κεχαρισμένος C -μένα B | ποιῶν ACD Su. (A) **304** -ων· -ων Su. Ph. -ος· -ος C **305** cf. 320 **307** λυποῦν B, ειν sscr. m. alt. **309** ὁ φροντιστής, ὁ προνοητής B | προνοητής om. C **312** hic ABC post 309 D **314** ἢ τοῦ πένθους om. C **315** ῥύπος, μῶμος, μομφή om. C | μορφή Su. Ph.^{g}

K+ **316** κηλούμενος· τερπόμενος, φθεγγόμενος, οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. (AB(C)D Su. κ 1514 Ph. κ 663)
K **317** κημός· εἶδος χαλινοῦ, ἢ φιμός. (ABCD Su. κ 1519 Ph. κ 664)
K **318** κηρ· ψυχή, ἢ θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες· θανατηφόροι μοῖραι. (ABCD Su. κ 1530 Ph. κ 672)
K **319** κηφήν· ἀργός, ἀπρόκοπος, μετέωρος. (AB(C)D Su. κ 1561 Ph. κ 685)
320 κήληδον· νόθον, ἀδόκιμον. (AD)
K **321** κιβωτός· λάρναξ, κίστη. (ABCD Su. κ 1578 Ph. κ 694)
K **322** κιγκλίζει· σαλεύει, μοχλεύει, ἦχον ποιεῖ, κινεῖ. (ABCD Su. κ 1584 Ph. κ 695)
K **323** κιγκλίς· ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελος, ἤτοι τοῦ ἱεροῦ οἴκου. (AB Ph. κ 696) Ba 278
+K **324** κίδαρις· περίθεμα κεφαλῆς, ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα, ἤτοι εἶδος καμαλαυκίου ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσιν περικράνιον πίλιον ἢ στέφανον ἢ φακιόλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν ἢ τὸ στρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν. (ABCD Su. κ 1588 Ph. κ 699)
K **325** κίδναται· σκορπίζεται. (ABCD Su. κ 1589 Ph. κ 704)
K **326** Κιθαιρών· ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ. (ABCD Su. κ 1593 Ph. κ 706)
K **327** κικλήσκουσι· καλοῦσιν. (ABCD Su. κ 1599 Ph. κ 707)

---

318 Z 523, A 228, B 302, etc. **320** ∗ **322** ∗; κιγκλίζειν Theogn. 303 **323** ∗ (sens.) **325** Ψ 227, al. **327** B 813 +, al.

---

316 Cyr. (vg) κηλ 3 κ.· τερπόμενος, φθεγγόμενος, Cyr. (A) κηλ 7, Hsch. κ 2507 κ.· τερπόμενος … **317** Cyr. (v) κημ 1; Cyr. (g) κημ 1 κ.· εἶδος χαλινοῦ ἢ φιμοῦ τὸ κάτω μάγουλον περισφίγγον τοῦ ὄνου, Cyr. (A) κημ 2 κ.· εἶδος χαλινοῦ **318** Cyr. (g) κηρ 2 κ.· θανατηφόρος μοῖρα … ἢ ψυχή, sim. sch. D A 44, Ap. Soph. 99. 12; Hsch. κ 2531 κ.· ψυχή …; Cyr. (gA) κηρ 5/10, Hsch. κ 2538 κῆρες· θανατηφόροι μοῖραι (μ. δ. Hsch.), sim. sch. D B 302 **319** Cyr. (g) κηχ (sic) 2 **320** cf. 305 **321** Cyr. (g) κιβ 5; Cyr. (v) κιβ 5, Hsch. κ 2604 κ.· λάρναξ **322** Cyr. (vgS) κιγ 1/6 (κινεῖ post μοχλεύει S) **323** Cyr. (vg) κιγ 1; Cyr. (S) κιγ 7, Hsch. κ 2615 κ.· ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελος **324** Cyr. (v) κιδ 1 κ.· … περίθεμα κεφαλῆς … κίδαρις δὲ εἶδος καμαλαυκίου ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κιτάριον λέγουσιν περικράνιον πίλιον (sim. Cyr. (A) κιδ 4–5, Hsch. κ 2618 [ad fin.], abbrev. Cyr. (g) κιθ [sic] 4), Cyr. (S) κιδ 5 κ.· … ἢ ἐκ τριχῶν ὕφασμα … **325** Cyr. (vgAS) κιδ 2/6 (+); Hsch. κ 2622 κίδνασθαι· … σκορπίζεσθαι **326** Cyr. (vgA) κιγ (sic)1/κιθ 1 **327** Cyr. (gAS) κικ 2/5, sch. D B 813; Cyr. (vg) κικ 1, Hsch. κ 2656 κικλήσκει· καλεῖ, Cyr. (A) κικ 3 κικλήσκεις· καλεῖς

---

316 φλεγόμενος B Su. Ph. (ante τερπόμενος Ph.) θελγόμενος Cyr. (ut coni. Schleusner) **317** ἢ φιμός om. C **318** κῆρ et κήρ | ἢ] καὶ Su. om. BC Ph. **319** ἀπρόκοπος] ἄπρακτος Su. **320** κίβδηλον sscr. D, cf. 305 **321** κτίστη AC κίστις Cyr. **322** μοχλεύει om. C **323** κιγχλίς Cyr. (S), Hsch. | κάγκελλος Ph. κάγγελος Hsch. | ἢ τὸ (vel τοῦ) τοῦ Cyr. **324** καμηλαυκίου Su. καλαμαυκίου Ph. καμελαυκίου Cyr. (g) | οὗ D | πίλιον] ποικίλον BC (a. c.) | στεφάνιν B (-ιον Bachmann) | πῖλος AC | τὸ om. D | ὃ καὶ B **326** ὄρος τῆς Βοιωτίας C

328 κιμβικία· σφηκία ἢ μέλισσα ἢ μικρολογία ἢ διαστροφή. (ABCD Su. κ 1616 Ph. κ 719) K+
329 κίναιδος· ἀσελγής. (ABCD Su. κ 1635 Ph. κ 727 (sch. Plat. Gorg. 494 e) Et. Gen.) K
330 κινύρα· ὄργανον μουσικὸν ἢ κιθάρα. (ABCD Su. κ 1650 Ph. κ 737) K
331 κινυρή· οἰκτρά, θρηνητική. (ABCD Su. κ 1652 Ph. κ 738) K
332 κίρκον· ἱέρακα ἢ οὐρὰν ἢ κωπηλάτην. (ABCD Su. κ 1663 Ph. κ 742) K
333 κιρρόν· πυρρόν. (ABCD Su. κ 1665 Ph. κ 743) K
334 κισσύβιον· ἐκ κισυβίνου ξύλου ποτήριον κυρίως. (ABCD Su. κ 1682 Ph. κ 745) ApS
335 κίστη καὶ κοιτίς· ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται. ἢ ἱμάτιά τινα. (ACD Su. κ 1679 Ph. κ 747) ApS+
336 κιχρᾷ· ⟨ ⟩. (AB ?Su. κ 1696 ?Ph. κ 752)
337 κιχλισμός· ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως. (ABCD Su. κ 1695 Ph. κ 750) K
338 κλαγγή· ποιά τις φωνὴ ὀρνέου. (ABCD Su. κ 1697 Ph. κ 755) K
339 κλαγγηδόν· μετὰ κραυγῆς. (ABCD Su. κ 1698 Ph. κ 756 Et. Gen.) K
340 κλείθροις· κλειδώμασιν. (ABCD Su. κ 1748 Ph. κ 764) K
341 κλεινός· ἔνδοξος. (ABCD Su. κ 1752 Ph. κ 765) K
342 κλέος· δόξα. (ABCD Su. κ 1729 (Ph. κ 761) Et. Gen.) K

---

328 ∗ **331** P 5, al. **332** P 757, al. **334** ι 346, al. **335** κίστῃ ζ 76 | ∗ **338** A 49 +, al. **339** B 463, al. **342** B 325 +, etc.

---

328 Cyr. (AS) κιμ 3, Hsch. κ 2700 κιμβία· … μικρολογία **329** Cyr. (vgAS) κιν 1/7 (+), Hsch. κ 2716 (+) **330** Cyr. (vgS) κιν 3/14, Hsch. κ 2743; Cyr. (A) κιν 9 κινύραν· ὄργανον μουσικόν, κιθάραν **331** Hsch. κ 2747 (+); Cyr. (AS) κιν 14, Ap. Soph. 99. 28 κινυρά· οἰκτρά, Cyr. (n ap. Latte), sch. D P 5 κ.· (…) θρηνητική **332** Cyr. (vg) κιρ 2 κίρκος· κωπηλάτης ἢ ἱέραξ, Cyr. (AS) κιρ 4/7, Hsch. κ 2772 κίρκος· ἱέραξ (ἢ ὁ) κωπηλάτης, sch. D ν 87, Ap. Soph. 99. 29 (P. Oxy. gl. 27) κίρκος· ἱέραξ **333** Cyr. (gAS) κιρ 3/5, Hsch. κ 2775 (+); Cyr. (v) κιρ 1 κιρρός· πυρρός **334** Ap. Soph. 99. 30 (P. Oxy. gl. 29), Hsch. κ 2794 (+) **335** Ap. Soph. 99. 24 κίστη· ἀγγεῖον ἐν ᾧ βρώματα κεῖται **336** Hsch. κ 2584 **337** Cyr. (vgA) κιχ 1/8; Paus. Attic. κ 32 **338** Cyr. (g) κλα 1 κ.· ποιὰ φωνὴ ὀρνέου, Cyr. (v) κλα 1 κ.· φωνὴ ὀρνέου, Cyr. (AS) κλα 6 κ.· ποιὰ φωνὴ ὀρνέων **339** Cyr. (Ab ap. Latte), Hsch. κ 2834 **340** Cyr. (g) κλε 7; Cyr. (v) κλε 6 κλεῖθρα· … κλειδώματα **341** Cyr. (vg) κλε 4, Hsch. κ 2900 (+); Cyr. (AS) κλε 15 κλεινόν· ἔνδοξον **342** Cyr. (gAS) κλε 11/14, Hsch. κ 2926 (+)

---

328 κίμβικα Su. Ph. | σφικία A Ph. σκνιφία Cyr. σκιφία Hsch. | μελίσσια Su. (-ία Bachmann), additamentum post σφηκία corrupt. agn. Dindorf **329-331** B 330, 331, 329 A 331, 330, 329 CD **330** ἡ Ph.^{g} καὶ Cyr. (S) om. Hsch. **331** -ά· -ά -ά D | θρηνητικά Ph.^{gz} (g a. c.) κινητικά ACD **332, 333** ACD 333, 332 B | οὐρὰν ad κέρκον refert Schleusner **334** τὸ ἐκ Hsch. | κισυβίνου B (σ sscr.) D (σ sscr.) Ph. (g κισσ- z) κισσουίνου Su. κυσσίνου C κισσίνου Ap. Soph., Hsch. | ξύλον B | κυρίως om. BC (Ap. Soph., Hsch.) **335** κοίτης Ph. κίστις Su. **336** hic B post 331 A | interpr. δανείζει Su. Ph. (Hsch.)

K **343** κλεπτόμενοι· ἁπατώμενοι. (ABCD Su. κ 1739 Ph. κ 768)
K **344** κλεψύδρα· ὄργανον ἀστρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. (ABCD Su. κ 1743 Ph. κ 772 EM 517.43)
K **345** κλῆρος· οὐσία ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία. κλῆρος· μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. (ABCD Su. κ 1783–4 Ph. κ 773 (sch. Plat. Leg. 630 e) Et. Gen.) Ba 279
K **346** κλητεύει· εἰς δικαστήριον καλεῖ ἅμα μάρτυσι τοῖς τῆς παραγγελίας, οὓς κλητῆρας ὠνόμαζον. (ABCD Su. κ 1792)
K **347** κλητῆρες· μάρτυρες. (ABCD Su. κ 1795)
K **348** κλισιάδες· θύραι δίπτυχοι ἢ σκηναί. (ABCD Su. κ 1814 Ph. κ 792)
K **349** κλισία· ἡ σκηνή. (ABCD Su. κ 1811 Ph. κ 792 EM 521.45)
K **350** κλίτος· μέρος. (ABCD Su. κ 1821 Ph. κ 794)
K **351** κλοιός· περιτραχήλιος δέσμος. (ABCD Su. κ 1839 Ph. κ 795)
K **352** κλόνος· θόρυβος, τάραχος. (ABD Su. κ 1825 Ph. κ 796)
K **353** κλοπαί· παραλογισμοί. (ABD Su. κ 1826 Ph. κ 797)
K **354** κλυδώνιον· κῦμα. (ABCD Su. κ 1840 Ph. κ 798)
K **355** κλύει· ἀκούει. (ABCD Su. κ 1841 Ph. κ 800)
K **356** κλῦθι· ἐπάκουσον. (ABCD Su. κ 1842 Ph. κ 801)
K **357** †κλύτος†· δόξα. (ABCD Su. κ 1797 Ph. κ 802)
K **358** κλώθει· κατασπᾷ, ἐπιμερίζει. (ABCD Su. κ 1831 Ph. κ 804)
K **359** κλώψ· κλέπτης. (ABCD Su. κ 1838 Ph. κ 809 Et. Gen.)

---

346 ∗; κλητεύειν Ar. Vesp. 1413 **348** Dion. Hal. 5.39.4 **349** ∗; κλισίην A 322 + **352** κλόνον E 167 + **356** A 37 +, etc. **357** ∗ **358** ∗

---

343 Cyr. (v aut g) κλε 5 **344** Cyr. (vgAS) κλε 2/24, Hsch. κ 2941 (ἀστρολογικόν om. AS Hsch.) **345** Cyr. (g) κλη 6 κ.· οὐσία ἢ λαχμός, Cyr. (AS) κλη 14 κ.· ἡ οὐσία, Hsch. κ 2968 κ.· … ἢ οὐσία **346** Cyr. (gAS) κλη 5/12, Hsch. κ 2978 κ.· εἰς δικαστήριον καλεῖ **347** Cyr. (vgAS) κλη 4/13, Hsch. κ 2984 **348** Cyr. (vgAS) κλι 12/κλη (sic) 30, Hsch. κ 3013 κ.· αἱ δίπτυχοι θύραι; Cyr. (AS) κλη (sic) 26 κλισιάδας· τὰς θύρας τῆς σκηνῆς **349** Cyr. (A) κλι 19 (+); Cyr. (AS) κλε (sic) 13, Hsch. κ 3015 κλισίη· (ἡ) σκηνή, sch. D A 185 (P. Strasb. inv. 33 iii 20), Ap. Soph. 90.16 κλισίην· (τὴν) σκηνήν (…), Cyr. (vg) κλι 8, sch. D B 226 κλισίαι· σκηναί **350** Cyr. (g) κλι 2 κ.· πλάγιον μέρος **351** Cyr. (gAS) κλο 8/15, Hsch. κ 3025 (+) **352** Cyr. (g) κλο 2 κ.· θόρυβος, ταραχή …, sim. sch. D E 167; Cyr. (vAS) κλο 2/14 κ.· ταραχή … **353** Cyr. (g) κλο 11 **354** Cyr. (vgAS) κλυ 6/15 **355** Cyr. (vg) κλυ 3; Cyr. (AS) κλυ 14, Hsch. κ 3046 κ.· ἐπακούει **356** Cyr. (g) κλυ 4, Hsch. κ 3049 κ.· ἄκουσον, Cyr. (g) 5, Hsch. κ 3052, sch. D A 37 κ. μευ· ἐπάκουσόν μου **357** Cyr. (g) κλυ 8 **358** Cyr. (gA) κλω 4/8, Hsch. κ 3064 **359** Cyr. (gAS) κλω 2/6/14, Hsch. κ 3079

---

344 ἀστρονομικόν EM **345** λέγεται δὲ C | καὶ μέτρον Ph. **346** -ειν· … καλεῖν B | τοῖς] πιστοῖς B om. Su. (AGM) | ἐπαγγελίας CD **347** hic AB post 344 CD **348** κλησιάδες ABCD (Cyr. (AS)) **349** κλησία A (a. c.) BCD (κλεισ- Cyr. (AS)) **352** τάραχος, θόρυβος B **354** κῦμα] κυκᾶ Su. **357** κλῆτος Su. leg. κλειτός (Alcm. fr. 122)

360 κναιόμενον· καταπονούμενον. (ABCD Su. κ 1856 Ph. κ 813) K
361 κνεφαῖος· σκοτεινός. (ABCD Su. κ 1860 Ph. κ 815) K
362 κνέφαλον· τύλη. (ABCD Su. κ 1858 Ph. κ 816) K
363 κνέφας· σκότος, νύξ. (ABCD Su. κ 1859 Ph. κ 817) K
364 κνίζων· λυπῶν ἢ τέμνων. (ABCD Su. κ 1874 Ph. κ 821) K
365 κνίσεσιν· ἀναθυμιάσεσιν. (ABCD Su. κ 1876 Ph. κ 829) K
366 κνίσης· λίπους ἢ ἀναθυμιάσεως. (AB(C)D Su. κ 1877 Ph. κ 830) K
367 κνίψ· ζωΰφιον. τούτου κνιπὸς ἡ γενικὴ μετέστη εἰς εὐθεῖαν καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα. (ABCD Su. κ 1879 Ph. κ 832)
368 κνώδαλον· ζῶον μικρόν, θηρίον, κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. (ABCD Su. κ 1880 Ph. κ 833) K
369 κόγχη· κογχύλη ὅθεν ἡ πορφύρα. (ACD Su. κ 1899 Ph. κ 834) K
370 κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. (ABCD Su. κ 1909 Ph. κ 836) K
Ba 280 **371** κοῖλον· βαθύ. (ABCD Su. κ 2541 Ph. κ 837) K
372 κοινεῖον· πορνεῖον. (ABCD Su. κ 2552 Ph. κ 842) K
373 κοινῶνας· ⟨ ⟩. (Σ′: B Su. κ 2561)
374 κοινολογία· κοινὴ διάλεκτος. (ABCD Su. κ 2556 Ph. κ 843) K
375 κοίρανος· βασιλεύς, ἄρχων. (ABCD Su. κ 2567 Ph. κ 844) K
376 κοῖτος· κοίμημα. (ABCD Su. κ 2572 Ph. κ 846) K
377 κόβαλος· πανοῦργος. (ABCD Su. κ 1897 Ph. κ 850) K

---

360 ∗ **362** ∗ **363** A 475 +, etc. **364** Theoc. 6.25 | **365** Euseb. Dem. Ev. 1.10.39 **366** A 66, al. **367** | Lucill. AP 11.172 **368** ϱ 317, al. **371** μ 84 +, etc. **372** ∗ **374** Alex. Aphr. in Metaph. p. 296.23 +; cas. obl. Plut., LXX, al. **375** B 204 +, etc. **376** ξ 525 +, al.

---

360 Cyr. (vgAS) κνε (sic) 4/7, Hsch. κ 3094 κναιομένων· καταπονουμένων **361** Cyr. (g) κνε 2 **362** Cyr. (gAS) κνε 3/5 κ.· ἡ τύλη, Hsch. κ 3095 κ.· … ἢ τύλη; Ael. D. κ *32 **363** Cyr. (vgA) κνε 1/6, Hsch. κ 3097 κ.· σκότος, Cyr. (S) κνε 6 κ.· νύξ, sch. D A 475 κ.· σκότος, ὅ ἐστι νύξ **364** Cyr. (gS) κνι 2/14 (+), Hsch. κ 3126 (+) **365** Cyr. (g) κνι 4 **366** Cyr. (vgA) κνι 5/13; sch. D A 66 κ.· … λίπους **368** Cyr. (v) κνω 1 κνώδαλα· μικρὰ ζῷα ἢ θηρία, κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια, ἢ τὰ χερσαῖα, Cyr. (g) κνω 4 κνώδαλον· θηρία, κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια, πὴ δὲ καὶ τὰ χερσαῖα, Cyr. (AS) κνω 7 κνώδαλα· θηρία, κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια ζῷα, ποτὲ δὲ καὶ τὰ χερσαῖα, Hsch. κ 3156 κνώδαλα· κυρίως τὰ θαλάσσια θηρία … κνώδαλον· θηρίον ἢ ζῶον μικρόν, Apion fr. 53 κνώδαλον· θηρίον θαλάσσιον **369** Cyr. (g) κογ 1 **370** Cyr. (vgAS) κοθ 1, Hsch. κ 3214 κ.· ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον **371** Cyr. (g) κοι 1 **372** Cyr. (vgAS) κοι 6/21, Hsch. κ 3254 **373** cf. Hsch. κ 3261 **374** Cyr. (g) κοι 4 **375** Cyr. (AS) κοι 22; Cyr. (v) κοι 7 κ.· βασιλεύς, ἀρχηγός, Cyr. (vg) κορ (sic) 3/κολ (sic) 16, Hsch. κ 3269, sch. D B 204 κ.· βασιλεύς (…) **376** Cyr. (g) κολ (sic) 23 (+) **377** Cyr. (vg) κοβ 1, Hsch. κ 3177 (+)

---

360 κνεόμενον Ph. (Cyr. (AS), Hsch.) **361** κνέφος B **364** λυπῶν ἢ om. C **365** κνίσσησιν Su. κνίσσαισιν Cyr. (ut coni. Porson, κνίσαισιν Dindorf) **366** κνίσσης Su. (Cyr. (vg)) | λύπης D | λῖπος ἢ ἀναθυμίασις Cyr. (v) | ἢ om. Su. **367** τούτου] τοῦ CD Su. (ἡ γενικὴ τοῦ κνιπὸς) τὸ τοῦ Ph. | μετέστη – fin. om. B **368** θηρίον – fin. om. C | καὶ om. AD Ph. **369** ἡ κογχύλη Ph. **373** interpr. κοινωνούς Su. (Hsch.) **374** ἡ κοινὴ Su.

κ **378** κοδράντης· τὸ πᾶν ἢ λεπτὰ δύο. (ABCD Su. κ 1904 Ph. κ 856)
κ+ **379** κολαβρισθείη· χλευασθείη ἢ κολασθείη. (ABCD Su. κ 1925 Ph. κ 870)
κ **380** κολεός· ξιφοθήκη. (ABCD Su. κ 1936 Ph. κ 885 Et. Gen.)
381 κολοιούς· ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν. (ABCD Su. κ 1969 Ph. κ 894)
κ **382** κολοκύντη· μαρίκη. (ABCD Su. κ 1945 Ph. κ 896)
κ **383** κολοσυρτός· θόρυβος. (ABCD Su. κ 1948 Ph. κ 899)
384 κολούει· χρεοκοπεῖ, ἐλαττοῖ. (ABCD Su. κ 1950 Ph. κ 900)
κ **385** κολούεται· ἐμποδίζεται. (ABCD Su. κ 1949 Ph. κ 901)
κ **386** κολοφών· τὸ πέρας, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. (ABCD Su. κ 1955 Ph. κ 902 EM 525.36)
κ **387** κολυβιστής· τραπεζίτης. (ABCD Su. κ 1971 Ph. κ 905)
κ **388** κολύμβων· εἶδος νομίσματος. (ABCD Su. κ 1976 Ph. κ 906)
κ **389** Κολώνη· πόλις μεγάλη. (ABCD Su. κ 1963 Ph. κ 907)
κ **390** κολωνός· γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός. (ABCD Su. κ 1964 Ph. κ 908)
κ **391** κομίατον· ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφεθῆναι. (ABCD Su. κ 1998 Ph. κ 911)
κ **392** κομᾷ· γαυριᾷ, μεγαλοφρονεῖ, στεφανοῦται, χλοηφορεῖ, τριχῶν ὑπερβολῇ κοσμεῖται. (ABCD Su. κ 1980 Ph. κ 912)

---

378 Orig. Hom. 35 p. 202.24 (ad NT Matt. 5.26) | NT Marc. 12.42, al. **379** ∗; κολαβρισθείησαν LXX Job 5.4, al. **380** ∗; κολεόν Hecat. 1 F 22, -οῖο A 194 +, al. **381** Π 583, al. **383** ∗; κολοσυρτόν M 147, al. **384** Y 370, al. **386** Plat. Leg. 674c | Joh. Chrys. PG 47. 365.22 + **387** ∗ **388** ∗ **389** Λ 757, etc. **390** Hdt. 1.98.4 **391** Orig. Hom. 17.6

---

378 Cyr. (vgAS) κοδ 1, Hsch. κ 3207 (+) **379** Cyr. (vgAS) κολ 2/26 κολαβρισθείησαν· … χλευασθείησαν **380** Cyr. (vgAS) κολ 3/κελ (sic) 15/κολ 36; sch. D A 194 ἐκ κολεοῖο· ἐκ ξιφοθήκης, Hsch. κ 3324 κ.· ἡ θήκη τοῦ ξίφους … **382** Cyr. (AS) κολ 44 **383** Cyr. (g) κολ 11, Hsch. κ 3376 (+); Cyr. (vAS) κολ 10/31 κολοσυρτόν· θόρυβον **385** Cyr. (g) κολ 14 **386** Cyr. (vg) κολ 5 (τὸ πέρας om. v: τὸ μέγα πέρας … g); Cyr. (AS) κολ 27, Hsch. κ 3390 κ.· … τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον … **387** Cyr. (vgAS) κολ 8/27, Hsch. κ 3348 **388** Cyr. (gAS) κολ 8/27, Hsch. κ 3348 (post gl. 387) κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος **389** Cyr. (vgAS) κολ 20/40, Hsch. κ 3412 (ad fin.) **390** Cyr. (g) κολ 19 κ.· … γῆς ἀνάστημα, Ap. Soph. 102.3 κ.· πᾶν ἀνάστημα τῆς γῆς; Cyr. (gA) κολ 19/38 κ.· ὑψηλὸς τόπος, Hsch. κ 3412 κολώνη· τόπος ὑψηλός, καὶ ἐπανάστημα γῆς …, Cyr. (AS) κολ 35 κολώνην· ὑψηλὸν τόπον **391** Cyr. (vgAS) κομ 22/55, Hsch. κ 3449 **392** Cyr. (vg) κομ 12; Hsch. κ 3419 κ.· γαυριᾷ, μεγαλοφρονεῖ, ἢ χλοηφορεῖ, Cyr. (AS) κομ 43 κ.· γαυριᾷ, μεγαλοφρονεῖ

---

379 κολαβρασθείη Ph. | ἢ κολασθείη om. C Su. **380** ἡ ξιφοθήκη Su. **381, 382** ACD 382, 381 B **381** interpr. ὀρνέου ὄνομα C **384** χρεωκοπεῖ BD **386** τὸ πέρας om. C | καὶ[2] om. Su. **387** κολυμβήτης B κολλυβιστής Ph. (Cyr., Hsch.) **388** κολλύμβων Ph. κόλλυβον Bachmann (cf. Cyr., Hsch.) **391** κοματον B κομιάτων Su. (Cyr. (g)) | λαμβάνειν Cyr. (AS), Hsch. om. Cyr. (v) | ἐφθῆναι B **392** μέγα φρονεῖ Su. (Cyr. (AS)) | χλοηφορεῖ om. B, post τριχοῦται (sic) C | περιβολῇ Cyr. | κοσμεῖται om. BC

393 κομιδήν· ἐπιμέλειαν. (ABCD Su. κ 2001 Ph. κ 915) K
394 κομιδῆ· πάνυ. | λίαν, παντελῶς, ὁλοσχερῶς, εἰλικρινῶς, παντάπασι, τελείως. (ABCD | Σ′: B Su. κ 1999 Ph. κ 913 (Ph. Amph. 21. 112)) K+
395 κόμιζε· ἐπιμελοῦ. (ABCD Su. κ 2003 Ph. κ 916) K
Ba 281 **396** κομμός· περίεργος κόσμησις. (ABCD Su. κ 2009 Ph. κ 919) K
397 κομμον†ητό†ριον· ἐπιστολὴ προστακτική, ἀποστελλομένη εἰς χώρας. (ABCD Su. κ 2008 Ph. κ 920) K
398 κομμώτρια· ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. (ABCD Su. κ 2015 Ph. κ 923 EM 528. 1) K
399 κομυθα· 〈 〉. (AB)
400 κομψεία· ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία (ABCD Su. κ 2024 Ph. κ 925) K+
401 κομψεύεται· κολακεύει, πιθανοποιεῖ. (ABCD) K
402 κομψόν· σπουδαῖον, ἔντιμον, εὐπρεπές τε καὶ χαρίεν. (ABCD) K+
403 κομῶντα· μελούμενον. (Σ^{b}: B)
404 κομῶσα· ἀνθοῦσα. (ABCD Su. κ 2011 Ph. κ 928) K
405 κόναβος· ψόφος, ἦχος. (ABCD Su. κ 2026 Ph. κ 929 (sch. Luc. 228. 13)) K
406 κόνδυ· ποτήριον. (ABCD Su. κ 2028 Ph. κ 930) K
407 κονίσαλος· κονιορτός. (ABCD Su. κ 2040 Ph. κ 934 Et. Gen.) K
408 κονίσουσιν· κόνιν ἐγείρουσιν. (ABCD Su. κ 2042 Ph. κ 935) ?K
409 κονσιστώριον· θεῖον συνέδριον. (ABCD Su. κ 2050 Ph. κ 939) K
410 κορδακίζει· αἰσχρὰ ὀρχεῖται. (ABCD Su. κ 2071 Ph. κ 956) K

---

393 Θ 186, etc. **395** Z 490, al. **397** ∗; κομμονιτώριον ACO 2. 1. 1. 96. 32 + **399** ∗ **403** Phil. Jud. qu. deus sit immut. 88 **405** κ 122, al. **407** Γ 13, al. **408** Ξ 145 **409** ∗; κονσιστωρίου ACO 2. 1. 1. 65. 16 + **410** ∗

---

393 Cyr. (vgAS) 3/31 κομιδή· … ἐπιμέλεια(ν) …, sch. D Θ 186 κ.· ἐπιμέλειαν … **394** Hsch. κ 3450, lex. Greg. 167. 7 κ.· (…) πάνυ (…) παντελῶς …, Cyr. (S) κομ 31 κ.· … πάνυ …, Cyr. (A) κομ 31 κ.· … παντελῶς … **395** Cyr. (g) κομ 4 **396** Cyr. (gAS) κομ 5/34 **397** Cyr. (vgA) κομ 14/53 **398** Cyr. (vgAS) κομ 7/33 (+) **400** Cyr. (g) κομ 27 κ.· ἐλαφρία, πιθανολογία, Cyr. (AS) κομ 37 κ.· ἐλαφρία, Cyr. (v) κομ 26 κομψείαις· πιθανολογίαις **401** Cyr. (AS) κομ 48, Hsch. κ 3483 (+); Cyr. (g) κομψεύει· πιθανοποιεῖ **402** Cyr. (vgAS) κομ 25, Hsch. κ 3484 κ.· (…) ἔντιμον, σπουδαῖον (…) **404** Cyr. (g) κομ 10 **405** Cyr. (vgAS) κον 2/20/26; Hsch. κ 3490 κ.· ἦχος, ψόφος, sch. D κ 122 κ.· ἦχος **406** Cyr. (vgA) κον 16/21, Hsch. κ 3497 (+) **407** Cyr. (gA) κον 10/23, Hsch. κ 3522 (+), sch. D Γ 13 **408** Cyr. (AS) κον 27 κονιάσσουσιν· κονιορτὸν ἐγείρουσιν **409** Cyr. (vgAS) κον 12/28, Hsch. κ 3537 **410** Cyr. (gAS) κορ 7/50, Hsch. κ 3593

---

394 εἰλικρινῶς om. Ph. | παντάπασι om. Ph. Amph. **395** hic ACD post 392 B **397** h. e. κομμονιτόριον vel -ώριον **398** ἡ om. C | κοσμῶσα B (Cyr. (g)) κομμῶσα Cyr. (v) **399** κόθυμα B **400** ἐλαφρία] γλαφυρία Ruhnken **402** τε om. CD **405** ἦχος, ψόφος C (Cyr.) **408** κονίσσουσιν ACD Su. | κονιορτὸν B | ἐγεροῦσιν Su. (FV)

K **411** κορεῖν· κοσμεῖν βίβλους ἢ σαίρειν. (ABCD Su. κ 2076 Ph. κ 961)
K **412** κορθύεται· κορυφοῦται, αὔξεται, ὑψοῦται, ἐπαίρεται. (ABCD Su. κ 2094 Ph. κ 966 Et. Gen.)
K **413** κορικῶς· γυναικικῶς, ὡς κόρη. (ABCD Su. κ 2086 Ph. κ 968)
K **414** κόριον· κοράσιον μικρόν. (ABCD Su. κ 2093 Ph. κ 970)
415 κορκορυγμοί· ταραχαί. καὶ κόρυβος· μῶρός τις, μετρῶν τὰ κύματα. (ABCD Su. κ 2096+2113 Ph. κ 972)
⟨K⟩ **416** κοροκόσμια· τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα. (ABCD Su. κ 2099 Ph. κ 973)
K **417** κόρσην· κρόταφον. (ABCD Su. κ 2110 Ph. κ 982)
cf.K **418** κορυβαντιᾷ· μαίνεται ἢ ὀρχεῖται ἢ δαιμονίζεται. (ABCD Su. κ 2116 Ph. κ 985 (sch. Luc. 9.23) EM 531.4)
K|Tim **419** κορυζῶν· μεμωραμένος ἢ μυξώζων. | κόρυζα γὰρ ἡ μύξα. (ABCD Su. κ 2119 Ph. κ 986 (sch. Plat. Rep. 343 a) | Σ′ vel Σ^{b}: B Su. κ 2120)
K **420** κόρυθα· περικεφαλαίαν. (ABCD Su. κ 2121 Ph. κ 988) Ba 282
K **421** κόρυμβοι· κλῶνες ἢ ἄκροι. (ABCD Su. κ 2124 Ph. κ 990)
K **422** κορύνη· ῥόπαλον, οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. (ABCD Su. κ 2125 Ph. κ 992)
K **423** κορυστήν· ὁπλίτην. (ACD Su. κ 2129 Ph. κ 993)

---

411 ∗ | Eun. Hist. 1.255.6; κορῶν Dem. 18.258 (de schola) **412** I 7, al. **415** ∗ | ∗ **416** Clem. Al. Paed. 2.12.121.2 **417** Δ 502 +, al. **419** ∗ **420** Z 472 +, al. **422** H 143, al. **423** Δ 457 +, al.

---

411 Cyr. (vg) κορ 33; Cyr. (A) κορ 78 κ.· κοσμεῖν βίβλους ἢ ἄλλο τι, Cyr. (AS) κορ 58, Hsch. κ 3602 κ.· κοσμεῖν … **412** Cyr. (vgAS) κορ 21 κ.· ὑψοῦται, κορυφοῦται, αὔξεται, ἐπαίρεται, sch. D I 7 κ.· κορυφοῦται, αὔξεται, Cyr. (A) κορ 59 κ.· … ὑψοῦται, Cyr. (AS) κορ 57 κορθύεσθαι· ἐπαίρεσθαι **413** Cyr. (A) κορ 85, Hsch. κ 3625; Cyr. (S) κορ 85 κ.· γυναικικῶς **414** Cyr. (vgA) κορ 8/54, Hsch. κ 3631 κ.· μικρὸν κοράσιον **416** Hsch. κ 3651 κ.· τῶν παρθένων ⟨κοσμήματα⟩, Antiatt. 102.5 κ.· κυρίως μὲν … τέτραπται δ᾽ ἐκεῖθεν κἀπὶ τοὺς κόσμους τῶν παρθένων … **417** Cyr. (A) κορ 64 (+), sch. D Δ 502; Cyr. (gS) κορ 36/98, Hsch. κ 3662 κόρση· … κρόταφος **418** Cyr. (vg) κορ 4 κορυβαντιῶν· μαινόμενος, δαιμονιζόμενος, Cyr. (AS) κορ 49 κορυβαντιώσης· μαινομένης, δαιμονιζομένης **419** Cyr. (vg) κορ 27 κ.· μεμωραμένος, μυξώζων, Cyr. (AS) κορ 52, Hsch. κ 3684 κ.· μεμωραμένος, Tim. κορυζᾶν· … κόρυζα γὰρ ἡ μύξα **420** Cyr. (vgA) κορ 28/56, Hsch. κ 3685; sch. D Γ 362 κόρυθος· … περικεφαλαίου **421** Cyr. (g) κορ 22 **422** Cyr. (vgAS) κορ 32/73, Hsch. κ 3706 (+) (οἱ δὲ ξίφος om. AS Hsch., ἐπηωρημένον pro ἐπικαμπές g); sch. min. (P. Oxy. 3159.6) H 9 … κορύνη δὲ τὸ ῥόπαλον, sch. D H 141 κορύνῃ· ῥοπάλῳ **423** Cyr. (gAS) κορ 24/77, sch. D Δ 457 (+); Hsch. κ 3722 κορυστής· … ὁπλίτης

---

412 κορθύονται B | αὐξαίνεται Ph. (-άν- Theodoridis) αὔξει Cyr. (g) | ὑψοῦται, ἐπαίρεται om. Et. Gen. | καὶ ἐπαίρεται B **413** -ός· -ός CD | κοραί Cyr. (A) **415** κορκογυγμοί B, corr. m. alt. | Κόροιβος Su. **416** hic B post 408 ACD **418** ἢ δαιμονᾷ Su. om. C EM **419** μεμοραμένος A μεμορόμενος BC | μυζώζων C Su. μυξάζων Bachmann | κόρυζα γὰρ ἡ μύξα fort. recta e Tim. sumpsit Su. **420** κορυθαν AC | περικεφαλαία B **421** ἄκρα recte B Ph. ἄκραι C **422** -ῃ· -ῳ B

424 κορυφοῦται· ὑψοῦται, ἐπαίρεται. (ACD Su. κ 2132 Ph. κ 995) K
425 κορώνην· τὸ ἄκρον τοῦ τόξου. ἢ πλήρωσιν. (ABCD Su. κ 2106 Ph. κ 1000) K ?+
426 κορωνίς· ἀκρώρεια. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. στεφάνου τὸ κεφάλαιον. (ABCD Su. κ 2108 Ph. κ 1001 EM 530. 38) K
427 κοσκυλμάτιον· τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα. (ABCD Su. κ 2137 Ph. κ 1004) K
428 κοσμεῖ· διατάττει. (ABCD Su. κ 2140)
429 κοσμησάμενος· διαταξάμενος. (ABCD Su. κ 2143 Ph. κ 1005) K
430 κοσμήτορες· διατάκται, ἡγεμόνες. (ABCD Su. κ 2144 Ph. κ 1006) K
431 κοσμιότης· εὐταξία. (ABCD Su. κ 2145 Ph. κ 1007)
432 κόσμος· τάξις. (ABCD Su. κ 2146 Ph. κ 1008) K
433 κόσυμβος· ἀνάδεσμος, ἢ χιτὼν κροσσωτός. (ABCD Su. κ 2151 Ph. κ 1009) K
434 κοτιεῖ· φθονεῖ, ζηλοῖ. (ABCD Su. κ 2158 Ph. κ 1013) K
435 κότινος· ἀγριέλαιος, ἢ ὄνομα βοτάνης. (ABCD Su. κ 2159 Ph. κ 1014) K
436 κότος· ὀργή, ἢ φθόνος. ἢ ὁ ἀδήφαγος. (ABCD Su. κ 2162 Ph. κ 1015) K
437 κοτταβίζει· οἶνον ποτηρίῳ ἀναρριπτεῖ, ὃ ἐποίουν οἰωνιζόμενοι. (ABCD Su. κ 2152 Ph. κ 1012) K+

---

424 Δ 426, al. **425** Δ 111, etc. **426** ∗ | ∗ | ∗; κορωνίδας Stesich. fr. 10. 3 **427** ∗; κοσκυλματίοις Ar. Equ. 49 **429** B 806, al. **430** κοσμήτορε A 16 + **433** ∗; plur. LXX, eccl. **434** ∗ **436** κότον A 82 + | ∗ **437** ∗

---

424 Cyr. (g) κορ 14; Cyr. (AS) κορ 53, Hsch. κ 3733 κ.· ὑψοῦται **425** Cyr. (AS) κορ 65, Hsch. κ 3739 (+) (ad τόξου) **426** Cyr. (g) κορ 2 κ.· … ἀκρώρεια …, Cyr. (AS) κορ 55 κορωνίδα· ἀκρώρειαν …; Cyr. (vgAS) κορ 2/48 κ.· (…) τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα (…); Cyr. (g) κορ 2 κ.· … πλήρωσις στεφάνης, Cyr. (S) κορ 96 κορωνίδα· κεφάλαιον **427** Cyr. (gAS) κοσ 12/17, Hsch. κ 3760 κ.· τὰ τῶν βυρσῶν μικρὰ (om. AS Hsch.) περικόμματα (-άτια S Hsch.) **428** Ap. Soph. 103. 5 κοσμῆσαι· διατάξαι **429** Cyr. (g) κοσ 7 (+), Hsch. κ 3765; sch. D B 806 κ.· διαταξαμένας **430** Cyr. (g) κοσ 11 (+); sch. D A 16 κοσμήτορε· διατάκτορας, ἡγεμόνας (P. Oslo 12 iii 16 κοσμήτορε· διατάκται …, P. Achmim. 2. 32 κοσμήτορε· ἡγεμόνες), Cyr. (AS) κοσ 26, Hsch. κ 3767 κ.· ἡγεμόνες **431** lex. Greg. 167. 16 κοσμιότητα· εὐταξίαν **432** Cyr. (g) κοσ 8, Hsch. κ 3770 (+) **433** Cyr. (g) κοσ 3; Cyr. (vAS) κοσ 3/18, Hsch. κ 3774 (+) κ.· ἀνάδεσμος **434** Cyr. (vgAS) κοτ 4/16, Hsch. κ 3790 **435** Cyr. (vg) κοτ 1 κ.· ἀγριέλαιος (-α g) ἢ βοτάνης ὄνομα (εἶδος v), Cyr. (AS) κοτ 12, Hsch. κ 3793 κ.· ἀγριέλαιος, lex. Greg. 167. 11 κ.· ὄνομα βοτάνης … **436** Cyr. (g) κοτ 5; Hsch. κ 3796 κ.· ὀργή …, Cyr. (AS) κοτ 19, sch. D A 82 κότον· ὀργήν **437** Cyr. (gA) κου (sic) 6/κατ (sic) 404, Hsch. κ 3798 (ad ἀναρριπτεῖ)

---

425 κορώνη B Ph. | τόξου A Su. Ph. ξύλου BCD | τὴν πλήρωσιν B Ph. **426** ἢ ἐπίθεμα AC | ἐπίθεμα – fin. om. EM **427, 428** ACD **428, 427** B **427** κοσκυλμάτια B (p. c.) C (Cyr., Hsch.) **429** παραταξάμενος Hsch. **430** διατάκτορες B διατάγματα C **434** h. e. κοτέει (Hes. Op. 25) (Dindorf) **436** ἢ[1] om. B | ἢ ὁ ἀδήφαγος aliena esse agn. Dindorf | ἀδδήφαγος Su. (AF) Ph. **437** ὃν B | οἱ οἰωνιζόμενοι Su. οἱ ὀνιζόμενοι C

K **438** κοτύλαι· τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα. (ABCD Su. κ 2164 Ph. κ 1016)
K **439** κοτύλη· εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ ἐνστρέφεται. (ABCD Su. κ 2166 Ph. κ 1020)
K **440** κοτυληδόνες· αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. (ABCD Su. κ 2168 Ph. κ 1021)
ApS+K **441** κοτυλήρυτον· πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι, ὅ ἐστιν κοίλῳ τινί. (ABCD Su. κ 2169 Ph. κ 1022)
K **442** κούρητας· νέους. (ABCD Su. κ 2181 Ph. κ 1026)
Hom **443** κοῦρος· νέος. (ABCD Su. κ 2190 Ph. κ 1030)
K **444** Κουρῆτες· ὄνομα ἔθνους. (ABCD Su. κ 2182 Ph. κ 1032)
K **445** κουρίζουσα· νεάζουσα, παίζουσα. (ABCD Su. κ 2186 Ph. κ 1027)
K **446** κουρίζων· νέος ὑπάρχων. (ABCD Su. κ 2186 Ph. κ 1033)
K **447** κουροτρόφος· παιδοτρόφος. (ABCD Su. κ 2192 Ph. κ 1034)
448 κοῦστος· φύλαξ. (ABCD Su. κ 2195 Ph. κ 1036 EM 534. 12)
|K ?+ **449** κουστωδία· τὸ δεσμωτήριον, ἢ | τὸ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα, σύστημα, στρατιωτικὸν στῖφος. (Σᵇ: B | ABCD Su. κ 2196 Ph. κ 1037)
K **450** κραδαίνων· σείων, δονῶν, σαλεύων. (ABCD Su. κ 2314 Ph. κ 1042) Ba 283
K **451** κράδη· συκῆ. (ABCD Su. κ 2315 Ph. κ 1043)
K **452** κραίνουσι· τελοῦσι, πληροῦσι, βασιλεύουσι, κυριεύουσι. (ABCD Su. κ 2354 Ph. κ 1046 (sch. Luc. 35. 28))
?K **453** κραιπάλη· ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. (ABCD Su. κ 2357 Ph. κ 1048)

---

438 ∗ (sens.) **439** Plut. Mor. 470F | med.; κοτύλην E 306 + **440** κοτυληδονόφιν ε 433 **441** Ψ 34, al. **442** T 193, al. **443** Δ 321, etc. **444** I 529 +, al. **445** Call. Hy. 3. 5, Ap. Rh. 3. 666 **446** χ 185, al. **447** ι 27, al. **448** ∗ **449** ∗ (sens.) | κουστωδίας NT Matt. 28. 11 **452** θ 391, al.

---

438 Cyr. (g) κοτ 6 **439** Cyr. (g) κοτ 7 (+); Hsch. κ 3813 κ.· εἶδος μέτρου …, Cyr. (A) κοτ 15 κοτύλαι· εἶδος μέτρου **440** Cyr. (gAS) κοτ 8/11, Hsch. κ 3815, sch. D ε 433 **441** Ap. Soph. 103. 21, Hsch. κ 3817 (ad ἀρύεσθαι); Cyr. (AS) κοτ 20 κ.· πολύν; Cyr. (g) κοτ 9 κ.· κοτύλῃ ἀρυόμενον, ἤγουν κοίλῳ τινί **442** Cyr. (g) κορ (sic) 19, sch. D T 193 (+); Cyr. (S) κου 25 κούρητες· νέοι **443** sch. D Δ 321, Hsch. κ 3862 (+); Cyr. (vgA) κορ (sic) 15/κου 14 κοῦροι· νέοι **444** Cyr. (g) κου 8 Κουρῆτας· ὄνομα ἔθνους, Cyr. (S) κου 25 K.· … ἔθνος **445** Cyr. (g) κορ (sic) 10 **446** Cyr. (g) κορ (sic) 26, Hsch. κ 3855, Ap. Soph. 103. 7 **447** Cyr. (vgAS) κου 1/10, Hsch. κ 3865 **449** Cyr. (g) κου 3 κ.· τὸ τῷ δεσμωτήριον (sic) ἐπικείμενον στράτευμα, Cyr. (AS) κου 12, Hsch. κ 3868 κυστωδίας· τοῦ τὸ δεσμωτήριον (τῷ δ-ῳ Hsch.) ἐπικειμένου στρατεύματος; Cyr. (vg) κου 3 κ.· στρατιωτικὸν στῖφος **450** Cyr. (vg) κρα 10 κραδαίνει· σείει, δονεῖ, σαλεύει, Cyr. (A) κρα 53 κ.· σείων, σαλεύων, Cyr. (S) κρα 53 κ.· σείων **451** Cyr. (vgAS) κρα 8/32, Hsch. κ 3913 (+) **452** Cyr. (g) κρα 2; Cyr. (AS) κρα 37 κ.· τελειοῦσι, πληροῦσι, Hsch. κ 3923 κ.· πληροῦσι … βασιλεύουσι **453** Cyr. (vgAS) κρε (sic) 3 κ.· ἡ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως τρυφή

---

439 τοῦ ὀστέου ἔνθα] ἐν ᾧ Cyr. **445** παίζουσα om. Su. **447** interpr. νεοτρόφος D **450** τείων Ph. | δονῶν om. C **451** ἡ συκῆ Cyr. (AS) **452** τελειοῦσι Su. Ph. sch. Luc. (Cyr. (AS)) **453** οἰνοποσίας C οἰώσεως Su.

454 κράνος· περικεφαλαία. (ABCD Su. κ 2325 Ph. κ 1053) K
455 κρασί· κεφαλαῖς. (ABCD Su. κ 2328 Ph. κ 1055) Hom
456 κραῦρον· ξηρόν, καπυρόν. (ABCD Su. κ 2353 (Ph. κ 1068)) K
457 κρείων· βασιλεύς ἢ ἄρχων κρατῶν μεγάλως. (ABCD Su. κ 2380 Ph. κ 1070) K
458 κρήγυον· ἀληθές, ἀγαθόν. (ABCD Su. κ 2382 Ph. κ 1076 Et. Gen.) K
459 κρήδεμνον· κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον. (ABCD Su. κ 2383 Ph. κ 1077) K+Hom
460 κρημνοί· ἐξέχοντες τόποι. (ABCD Su. κ 2390 Ph. κ 1078) K
461 κρηπίς· θεμέλιος. ἢ εἶδος ὑποδήματος. ὑποβάθρα. (ABCD Su. κ 2396 Ph. κ 1081) K
462 κρησφύγετα· τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενὰ καὶ ὀχυρώματα. οἱ δέ φασιν ὅτι Κρῆτες τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνῳ τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα, ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν Κρησφύγετα. (AB(C)D Su. κ 2403 Ph. κ 1085 sch. Luc. 236.27) ⟨K⟩+
463 κρητίζει· ψεύδεται. (ABCD Su. κ 2407 Ph. κ 1087) K
464 κρινάμενος· ἐπιλεξάμενος. (ABCD Su. κ 2425 Ph. κ 1094) K
465 κρίσεως· δοκιμασίας, ἀκολουθίας. (ABCD Su. κ 2443 Ph. κ 1101) K
466 κρίσις· ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος. (ABCD Su. κ 2444 Ph. κ 1102) K
467 κριτός· ἐπίλεκτος. (ABCD Su. κ 2450 Ph. κ 1103) K
468 κροαίνων· τοῖς ποσὶ κρούων. ἢ ἐπιθυμῶν. (ABCD Su. κ 2457 Ph. κ 1104) K

---

455 K 152 **457** A 130 +, etc. **458** A 106, al. **459** X 470 +, al. **460** M 54, al. **463** Aesop. prov. 126 **464** I 521 +, al. **467** H 434 ∗ **468** Z 507 +, al. | Archil. fr. 272 W.

---

454 Cyr. (vg) κρα 14, Hsch. κ 3961; Cyr. (A) κρα 42 κ.· περικεφαλαίαν, Cyr. (AS) κρα 58 κράνεσιν· περικεφαλαίαις **455** sch. D K 152, Hsch. κ 3976 (+) **456** Cyr. (g) κρα 22; Cyr. (AS) κρα 40 κραυρότερον· ξηρότερον **457** Cyr. (g) κρε 1; sch. D A 130 κ.· βασιλεύς …, Hsch. κ 4043 κ.· βασιλεύων, ἄρχων, κρατῶν, Cyr. (A) κρε 4 κ.· βασιλεύων, ἄρχων, Cyr. (S) κρε 4 κ.· βασιλεύων **458** Cyr. (g) κρη 2 (+), sim. sch. D A 106 (P. Oxy. 2405.127); Cyr. (vAS) κρη 2/22 κ.· ἀληθές, Hsch. κ 4053 κ.· ἀγαθόν **459** Cyr. (vgAS) κρη 1/21 κ.· κεφαλοδέσμιον (…), Hsch. κ 4055 κ.· … κεφαλοδέσμιος …, sch. D Ξ 184 κρηδέμνῳ· κεφαλοδεσμίῳ … **460** Cyr. (g) κρη 13 (+) **461** Cyr. (vgAS) κρη 15/24; Hsch. κ 4074 κ.· ὑποβάθρα, θεμελίωσις, ὑπόδημα, lex. Greg. 167.6 κρηπῖδα· ὑποβάθρα, θεμέλιος καὶ εἶδος ὑποδήματος **462** Hsch. κ 4079 (ad ὀχυρώματα) **463** Cyr. (vgAS) κρη 14/23 **464** Cyr. (S) κρι 25, Hsch. κ 4123, sch. D I 521; Cyr. (vg) κρι 5 κρίνας· ἐπιλεξάμενος **465** Cyr. (vg) κρι 2; Cyr. (A) κρι 15, Hsch. κ 4147 κ.· δοκιμασίας, Cyr. (AS) κρι 14 κρίσιν· δοκιμασίαν **466** Cyr. (g) κρι 6 **467** Cyr. (g) κρι 4 (+), Hsch. κ 4158 (+) **468** Cyr. (g) κρο 1; sch. D Z 507 κ.· ἐπικρούων τοῖς ποσί, ἢ ἐπιθυμῶν, Cyr. (vAS) κρο 1/18 κ.· τοῖς ποσὶ κρούων; cf. Ap. Soph. 104.13 κ.· ἔνιοι μὲν ἐπιθυμῶν, οἱ δὲ ὅτι ἐπικροτῶν τοῖς ποσί, sim. sch. A Z 507b

---

454, 455 ABC 455, 454 D **456** κατάπυρον B **457, 458** ACD 458, 457 B **457** ἢ om. C **460** ἐξοχαὶ τόπων B **461** ὑποβάθρα ad init. Cyr. (-ος ν), Hsch. | ἢ καὶ Cyr. | εἶδος] ὁδὸς ἢ ACD **462** στεγνά recte Ph.^{z} (p.c.) (Hsch.) | Κρηταιεῖς Su. Κρήτης (om. ὅτι) sch. Luc. | θαλασσοκρατοῦντες C Su. **463** -ειν· -εσθαι C Su. Ph. (Cyr. (AS)) | τὸ ψεύδεσθαι Ph. **466-469** ACD 467, 466, 469, 468 B **468** ἢ om. Cyr. ὅ Hsch.

κ **469** κρόκη· ῥοδάνη. (ABCD Su. κ 2458 Ph. κ 1108)
κ **470** κρόσσας· κλιμακίδας. (ABCD Su. κ 2473 Ph. κ 1110)
κ **471** κροτήσατε· ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. (ABCD Su. κ 2479 Ph. κ 1113)
κ **472** κροτόνων· κυνείων φθειρῶν. (ABCD Su. κ 2483 Ph. κ 1115)
κ **473** κρύβδην· λαθραίως. (ABCD Su. κ 2501 Ph. κ 1121)
κ **474** κρυψίνους· δόλιος, πανοῦργος. (ABCD Su. κ 2509 Ph. κ 1122)
κ **475** κρωβύλος· ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. (ABCD Su. κ 2488 Ph. κ 1125)
κ **476** κρώζει· ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει. (ABCD Su. κ 2492 Ph. κ 1127) Ba 284
477 κτηδόνες· τριόδοι ἰχθύες καὶ θηρίδια. καὶ ἐπ᾽ εὐθείας αἱ τῶν ξύλων ἐκφύσεις. (ABCD Su. κ 2517 Ph. κ 1129)
κ **478** κτίλος· ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. (ABCD Su. κ 2526 Ph. κ 1131 Et. Gen.)
κ **479** κύαθος· ἀντλητήριον. μέτρον ὑγρὸν ὀγκιῶν δύο. (ABCD Su. κ 2574 Ph. κ 1134 EM 542. 47)
480 κυανεύονται· κληροῦνται. κυάνους γὰρ ἐκληροῦντο ἐν κυλιχνίοις παραφερομένοις. ἐλάγχανε δὲ ὁ τὸν λευκὸν ἀνασπάσας. (A^{il}CD)
κ **481** κυάνεοι· μέλανες. (ABCD Su. κ 2580 Ph. κ 1139)
κ **482** κυανοχαίτης· μελάνθριξ, πορφυρόθριξ. Ποσειδῶν. (ABCD Su. κ 2581 Ph. κ 1140)
483 κύβεθρον· θήκην μελισσῶν. (ABCD Su. κ 2585 Ph. κ 1141)
κ **484** κυβεία· πανουργία. (ABCD Su. κ 2592 Ph. κ 1142)

---

470 M 258, al. **472** ∗ **473** λ 455 +, etc. **475** ∗ **476** Ar. Av. 2 + **477** ∗ | Theophr. Hist. Plant. 5. 1. 9 **478** Γ 196, al. **480** ∗ **481** Λ 26, al. **482** Y 144 +, al. **483** ∗ **484** Epiphan. Panar. 1. 246. 7; κυβείᾳ NT Eph. 4. 14

---

469 Cyr. (gAS) κρο 5/15 κ.· ἡ ῥοδάνη, Hsch. κ 4167 κ.· … ἢ ῥοδάνη; Paus. Attic. κ 46 **470** Cyr. (g) κρο 6, sch. D M 258 (+) **471** Cyr. (vAS) κρο 3/23, Hsch. κ 4211 **472** Cyr. (g) κορ (sic) 40 **473** Cyr. (vg) κρυ 7; Hsch. κ 4242 κ.· λάθρα, Cyr. (AS) κρυ 17 κρύβδα· λαθραίως **474** Cyr. (vgAS) κρυ 11/18, Hsch. κ 4263 **475** Cyr. (vAS) κρω 1/5, Hsch. κ 4266 (+) **476** Cyr. (vg) κρω 3; Cyr. (vgAS) κρω 6 κ.· ὡς κόραξ κράζει, Hsch. κ 4274 κ.· κράζει **478** Cyr. (g) κτη-κτι 2; Cyr. (AS) κτη-κτι 5, Hsch. κ 4318, Ap. Soph. 104. 30 κ.· ὁ προηγούμενος (ἡγούμενος Ap. Soph.) τῆς ποίμνης κριός, Cyr. (v) κτη-κτι 2 κ.· κριός; Paus. Attic. κ 51 **479** Cyr. (vg) κυα 5; Cyr. (AS) κυα 8, Hsch. κ 4334 κ.· (…) ἀντλητήριον, Cyr. (A) κυα 11 κυάθους· … δέχεται ὑγροῦ τινος ὄγκια δύο (Phryn. P. S. fr. *327) **481** Cyr. (g) κυβ (sic) 8 (+), sch. D Λ 26; Cyr. (g) κυβ (sic) 6 κυάνεον· μέλαν, Cyr. (A) κυα 15 κυάνης· μελαίνης **482** Cyr. (vg) κυα 2; Cyr. (AS) κυα 6, Hsch. κ 4351 κ.· μελάνθριξ Ποσειδῶν, sch. D Ξ 390 κυανοχαῖτα· μελάνθριξ **484** Cyr. (vgA) κυβ 12/19

---

469 ῥοδωνιά Cyr. (g) **471** le. κροτήσατε χεῖρας Cyr., Hsch. **472** κροτώνων Su. Ph. **475** παίδων Cyr. (AS), Hsch. **476** ἢ ὡς Cyr. (v) καὶ ὡς Cyr. (g) **477** τριόδοντες recte Su. (cf. Hsch. κ 4306 κτηδών· τριόδους) | αἱ ante ἐπ᾽ loc. B om. Su. Ph. **479** ὑγροῦν B ὑγροῦ Su. EM ὑγρῶν Theodoridis | οὐγκιων A οὐγγίων C Su. ὀγκιῶν δύο om. EM **480** καὶ ἐν C **482, 483** ACD 483, 482 B **482** μελανόθριξ Su. Ph. (p. c.) (Cyr. (v. l.), Hsch., sch.) | ὁ Ποσειδῶν Su. **483** θήκη Ph. **484** -ίαν· -ειαν CD

485 κύβος· πᾶν τετράγωνον. (ABCD Su. κ 2602 Ph. κ 1155) K
486 κυδάλιμον· ἔνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές. (ABCD Su. κ 2605 Ph. κ 1161) K
487 κυδοιμός· θόρυβος, τάραχος. (ABCD Su. κ 2622 Ph. κ 1162) K
488 κύδιστος· ἔνδοξος. (ABCD Su. κ 2611 Ph. κ 1163) K
489 κῦδος· γαῦρος, δύναμις, φήμη, δόξα. (ABCD Su. κ 2614 Ph. κ 1165) K
490 κύει· γεννᾷ. (ABCD Su. κ 2623 Ph. κ 1166) K
491 κυζηθμός· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. (ABCD Su. κ 1887 Ph. κ 1169) K
492 κυκᾷ· ταράττει. (ABCD Su. κ 2635 Ph. κ 1173) K
493 κυκεών· πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιρνάμενον. (ABCD Su. κ 2637 Ph. κ 1175)
494 κυκήθρα· ταραχή, συμφορά, σκυθρωπότης. (ACD Su. κ 2639 Ph. κ 1176) K
495 κύκλα· τρόχους. (ABCD Su. κ 2641 Ph. κ 1177) K
496 κυκλήσωμεν· ἀναζεύξωμεν. (ABCD Su. κ 2644 Ph. κ 1179) K
497 κυκλοφορεῖται· κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται. (ABCD Su. κ 2650 Ph. κ 1183) K
498 Κύκλωπες· ἄγριοι ἄνθρωποι. (ABCD Su. κ 2652 Ph. κ 1184) K

---

485 ∗ (sens.) **486** K 16 + **487** K 523, al. **488** Anth. Pal. 1. 97; κύδιστε A 122 +, al. **489** I 673 +, A 279 +, al. **491** ∗; κνυζηθμῷ π 163, al. **494** ∗ **495** E 722 +, etc. **496** ∗; κυκλήσομεν H 332, al. **497** Philop. in Meteor. 14. 1 **498** η 206 +, etc.

---

485 Cyr. (vgAS) κυβ 1/13, Hsch. κ 4391 (+) **486** Cyr. (gA) κυδ 4/21 κυδάλιμος· τίμιος, ἔνδοξος, εὐπρεπής, Cyr. (v) κυδ 4 κυδάλιμος· τίμιος, ἔνδοξος, Hsch. κ 4404 κυδαλίμη· ἔνδοξος, τιμία, Cyr. (S) κυδ 26 κ.· ἔνδοξος, εὐπρεπῆ **487** Cyr. (vgA) κυδ 1/23, Hsch. κ 4421, Ap. Soph. 104. 34; sch. D K 523 κ.· ταραχή, θόρυβος, Cyr. (S) κυδ 10 , Hsch. κ 4423 κυδοιμῶν· θορύβων, ταραχῶν **488** Cyr. (g) κυδ 2 **489** Cyr. (g) κυδ 3 κ.· δόξα, φήμη, δύναμις, γαῦρος, Cyr. (AS) κυδ 11 κ.· δόξα, φήμη, δύναμις, Cyr. (v) κυδ 3 κ.· δόξα, δύναμις, sch. D A 279 (P. Turner 13. 12), Hsch. κ 4424 κ.· δόξα (…) **490** Cyr. (vgAS) κυε 1/3, Hsch. κ 4431 (+) **491** Cyr. (vgAS) κυζ 1 **492** Cyr. (vgAS) κυκ 7/16, Hsch. κ 4454 (+) **494** Cyr. (g) κυκ 1 κυκήθραν· ταραχήν, σκυθρωπὴν συμφοράν, Cyr. (v) κυκ 1 κυκήθραν· συμφοράν, ταραχήν, Cyr. (AS) κυκ 22, Hsch. κ 4461 κυκήθραν· ταραχήν **495** Cyr. (g) κυκ 2, sim. sch. D E 722; Cyr. (gAS) κυμ (sic) 12/κυκ 17, κύκλοι· (οἱ) τρόχοι (cf. Hsch. κ 4466) **496** Cyr. (g) κυκ 3 **497** Cyr. (vg) κυκ 4; Cyr. (AS) κυκ 14, Hsch. κ 4481 κυκλοφορούμενος· κατὰ κύκλον φερόμενος ἤτοι κινούμενος (ἤτοι κιν. om. A Hsch.) **498** Cyr. (g) κυμ (sic) 9 (+)

---

485 πᾶν τὸ τετράγονον C (Cyr. (v)) **486** εὐπρεπές om. C ἐκπρεπές Cyr. (AS) **487** ταραχή Cyr. (A), Hsch. **489** γαῦρος, δύναμις, φήμη om. C | γαυρότης Dindorf, ad gl. omiss. κύδεϊ γαίων (cf. Ap. Soph. 104. 33, sch. D A 405) refert Theodoridis | δόξα, φήμη Su. Ph. (cf. Cyr.) **490** κυεῖ Naber **491** κνυζηθμός recte Su. **492** ταράσσει Cyr., Hsch. **493** κιρνώμενον Ph. **496** -ωμεν· -ομεν C -ομεν · -ομεν B Su. (v. l.) Ph. **497** κατὰ κύκλον] κύκλῳ Cyr. (vg) | ἢ om. B (Cyr. (v))

κ **499** κυκώμενος· ταραττόμενος. (ABCD Su. κ 2658 Ph. κ 1186)
κ **500** κυλινδεῖ· κυλίει, ἐπιφέρει. (ABCD Su. κ 2663 Ph. κ 1189)
501 κυλοιδιόων· τὰ κοῖλα οἰδῶν. ἐστὶ δὲ τὰ ὑπ᾽ ὀφθαλμούς. (ABCD Su. κ 2674) Ba 285
κ **502** κύλιξ· φιάλη, ποτήριον. (ABCD Su. κ 2665 Ph. κ 1190)
⟨κ⟩ **503** κυλίχνη· φιάλη. (A[il]CD)
κ **504** κυμαίνει· ταράσσει. (ABCD Su. κ 2684 Ph. κ 1196)
κ+ **505** κυμάτια· αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. (ABCD Su. κ 2676 Ph. κ 1197)
κ **506** κύμβαχος· ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας. (ABCD Su. κ 2681 Ph. κ 1198)
507 κυμβία· ποτήρια δίχα ὤτων. (A[il]CD)
κ **508** κυναίη· περικεφαλαία. (ABCD Su. κ 2698 Ph. κ 1204)
κ **509** κυνηδόν· ὡς κύων. (ABCD Su. κ 2705 Ph. κ 1208)
κ **510** κυνοραισταί· κρότωνες οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. (ABCD Su. κ 2718 Ph. κ 1217)
511 Κυνόσαργες· τόπος ἐστὶν παρ᾽ Ἀθηναίοις, καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους κατ᾽ αἰτίαν τοιαύτην. Δίδυμος ὁ Ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ ἑστίᾳ· εἶτα κύων λευκὸς παρὼν ἥρπασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἴς τινα τόπον· ὁ δὲ περιδεὴς ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι, ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτελοῦντο, οἱ μήτε πρὸς πατρὸς μήτε πρὸς μητρὸς πολῖται. (ABCD Su. κ 2721 Ph. κ 1214)

---

499 Φ 235 +, al. **500** P 688 +, al. **501** ∗ **503** ∗ **505** Hero Geom. 23.3; acc. LXX Exod. 25.10 +, al. **506** E 586, al. **508** ∗; κυνέη σ 378, al. **510** Arist. Hist. Anim. 557 a 18; κυνοραιστέων ϱ 300

---

499 Cyr. (gAS) κυκ 5/21, sch. D Φ 235 **500** Cyr. (g) κυκ (sic) 6; Cyr. (A) κυλ 2, Hsch. κ 4497 κ.· ἐπιφέρει, κυλίει, Cyr. (S) κυλ 2 κ.· ἐπιφέρει **501** cf. Tim. κυλοιδιᾶν· τὰ κοῖλα οἰδαίνειν … **502** Cyr. (g) κυδ (sic) 7; Cyr. (S) κυλ 5 κύλικα· φιάλην, Hsch. κ 4502 κ.· … ποτήριον **503** Hsch. κ 4503 κ.· φιάλη **504** Cyr. (vgAS) κυμ 4/21, Hsch. κ 4526 κυμαίνεται· ταράσσεται **505** Hsch. κ 4530 (+); Cyr. (g) κυμ 17 κ.· αἱ ὑπεροχαί **506** Cyr. (vgA) κυμ 1/19, Hsch. κ 4540 **508** Cyr. (vgAS) κυν 3/9 κυνέην· περικεφαλαίαν, sch. D Γ 316 κυνέῃ· περικεφαλαίᾳ, cf. Ap. Soph. 105.18 **509** Cyr. (vAS) κυν 2/8, Hsch. κ 4583; Cyr. (g) κυμ (sic) 13 κ.· δίκην κυνῶν **510** Cyr. (vg) κυν 6; Cyr. (AS) κυν 15 κ.· κρότωνες οἱ τοὺς κύνας πιπίζοντες, τὸ αἷμα αὐτῶν πίνοντες, Hsch. κ 4604 κ.· κρότωνες οἱ τοὺς κύνας πιπίζουσιν

499-502 AD 499, 500, 502, 501 B 499, 501, 500, 502 C **499** ταρασσόμενος Cyr. **500** κυλίνδει Su. om. C **501** κυλοιδιῶν BC | ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς B Su. **504** ταράττει Cyr. **505** κυμάγεια B | καὶ om. B **506** κεφαλα BC -ῆς Cyr., Hsch. | καὶ – fin. om. C | κατασχών ad fin. add. D ἔχων Cyr. **508** κυνέη recte Su. **510** ἐκπιέζοντες B (Cyr. (vg)) πιπιλίζοντες Latte **511** Δίδυμος] Δίομος Meursius, cf. Hsch. κ 4609 | {εν} τῇ Ἑστίᾳ post Dobree Theodoridis | παρὼν om. B παριὼν Brugsma | ὁ δὲ – τόπον[2] om. B | ἀπέθετο ὁ κυών Ph. | ἐπεὶ B | ἐτελοῦντο] ἐγυμνάζοντο recte Su. | μήτε[1]] μήποτε B

512 κυνώπης· ἀναιδής. (ACD Ph. κ 1220) K
513 κυνώπιδος· ἀναιδοῦς. (ABCD Su. κ 2727 Ph. κ 1221) K
514 κύπελλον· ποτήριον, κισσύβιον. (ABCD Su. κ 2735 Ph. κ 1226) K
515 κυπρίζουσαι· ἀνθοῦσαι. (ABCD Su. κ 2737 Ph. κ 1228) K
516 κυρβασίαν· κεφαλὴν ἀλέκτορος. (ABCD Su. κ 2741 Ph. κ 1231) K
517 κύρβασις· ἔνιοι μὲν τιάρα, ἄλλοι δὲ 〈 〉. (ABCD ?Su. κ 2742 ?Ph. κ 1232)
518 κυρίσσει· κέρατι τύπτει. (ABCD Su. κ 2767 Ph. κ 1251) 〈K〉
519 κυρεῖ· τυγχάνει. (ABD Su. κ 2747 Ph. κ 1237) K
520 κύρημα· ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἕρμαιον. (ABD Su. κ 2756 Ph. κ 1243) K
521 κυρία· ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία· ὡρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. (ABCD Su. κ 2759 Ph. κ 1247) K
522 κῦρος· ἐξουσία. | καὶ ὄνομα κύριον. (ABD Su. κ 2775 Ph. κ 1256 | Σ^{b}: B) K|
523 κύστιν· οὐρήθραν, ἐφήβιον, ὑπογάστριον. (ABCD Su. κ 2785 Ph. κ 1265) K
Ba 286 **524** κύτος· ὄγκος, χώρημα, βάθος. (ABCD Su. κ 2791 Ph. κ 1266) +K
525 κυφόν· κεκυμμένον. (ABCD Su. κ 2798 Ph. κ 1274) K
526 κυφός· κεκυρτωμένος. (ABCD Su. κ 2799 Ph. κ 1276) K

---

512 ∗; κυνῶπα A 159, -πις λ 424 **513** Γ 180 +, al. **514** A 596 +, al. **515** LXX Cant. 2. 15 v.l. **516** Ar. Av. 487 **517** ∗ **518** ∗ **520** ∗ **521** ∗; κύρειαν Polyb. 6. 11 a. 4 + | **523** E 67 +, etc. **526** β 16, al.

---

512 Cyr. (g) κυμ (sic) 6 κυνῶπα· ἀναιδέστατε, Cyr. (AS) κυν 13 κυνῶπες· ἀναιδέστατοι **513** Hsch. κ 4631 (+); Cyr. (g) κυν 5 κυνῶπις· ἀναιδής. καὶ κυνώπιδος· ἀναιδεστάτης **514** Cyr. (vgA) κυπ 2/5; sch. D A 596 κ.· … ποτήριον …, Hsch. κ 4642 κύπελλα· ποτήρια **515** Cyr. (vgAS) κυπ 3/4, Hsch. κ 4649 **516** Cyr. (vgAS) κυρ 10/24 κυρβασία· κεφαλὴ ἀλέκτορος, Hsch. κ 4662 κυρβασία· … κορυφὴ ἀλέκτορος **518** Hsch. κ 4682 κ.· κερατίζει, τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς **519** Cyr. (vgAS) κυρ 1/13, Hsch. κ 4666 (+) **520** Cyr. (g) κυρ 4 **521** Cyr. (g) κυρ 5; Cyr. (AS) κυρ 15, Hsch. κ 4673 κυρίας· τῆς κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης δυνάμεως **522** Cyr. (vgAS) κυρ 8/12, Hsch. κ 4699 **523** Cyr. (g) κυσ 5 κύστις· ἐφήβιον, ὑπογάστριον, οὐρήθρα, Cyr. (v) κυσ 5 κύστις· ἐφήβιον, ὑπογάστριον, Cyr. (AS) κυσ 10 κύστις· ἐφήβιον **524** Hsch. κ 4748 (+); Cyr. (AS) κυτ 1 κ.· χώρημα βάθους, Cyr. (g) κυσ (sic) 7 κ.· βάθος **525** Cyr. (g) κυψ (sic) 3; Cyr. (AS) κυφ 1 κυφός· κεκυρτωμένος **526** Cyr. (g) κυκ (sic) 8 (+), sch. D β 16 (+)

---

512 κυνοπίς Ph. **513** κυνόπιδος Ph. **514** κύπελλα B | κισσύβιον, ποτήριον B Ph. **515** κυπριάζουσαι Su. **516-521** AD 516–518, 521 C 516, 519, 517, 520, 521, 518 B **517** κυρβασία Ph. | interpr. sic A μανδύαν add. CD τιάρα, ἄλλοι δὲ om. B ἔνιοι μὲν (ἔνιοι μὲν om. Ph.) τιάρα, ᾗ οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν Περσῶν (τῶν Π. om. Ph.) ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένῃ. καὶ περικεφαλαίας εἶδος καὶ πίλου Su. Ph. **520** ἐπίτερμα Ph. **521** le. κυρεία post Dindorf Theodoridis | δύναμις et καὶ ἐμπρόθεσμος om. C | ἡ ὡρισμένη Ph. (Cyr.) **522** ἡ ἐξουσία Cyr. (AS) **523, 524** ACD 524, 523 B **523** ἐφήβαιον B **526** ὁ κεκυρτωμένος C

κ **527** κυψέλη· κυβέρτιον μελισσῶν. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός. (ABCD Su. κ 2802 Ph. κ 1279)
κ **528** κώδιον· προβάτειον δέρμα. (ABCD Su. κ 2216 Ph. κ 1285)
κ **529** κώθων· εἶδος ποτηρίου. (ABCD Su. κ 2225 Ph. κ 1289)
κ **530** κωθωνίσαι· μεθύσαι. (ABCD Su. κ 2228 Ph. κ 1291)
κ **531** κωκύοντες· θρηνοῦντες. (ABCD Ph. κ 1292)
κ **532** Κωκυτός· ὄνομα ποταμοῦ. ἢ θρῆνος, ὀδυρμός, κοπετός. (ABCD Su. κ 2230 Ph. κ 1293)
κ **533** κωλέα· μέρος κρέατος. (ABCD Ph. κ 1296)
κ **534** κώληπα· τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος, ἡ κόξα. (ABCD Su. κ 2236 Ph. κ 1301)
535 κωλύμη· κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστιν δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου (1.92 +). (ABCD Su. κ 2248 Ph. κ 1302)
κ **536** κωλώτης· ἀσκαλαβώτης. (ABCD Su. κ 2245 Ph. κ 1304)
Hom| **537** κῶμα· κοίμημα. | κώθυμα. (ABCD Su. κ 2251 Ph. κ 1305 | Σ^{b}: B)
κ **538** κωμάζει· κῶμον ἢ δρᾶμα ᾄδει, ὑβρίζει. (ABCD Su. κ 2252 Ph. κ 1308)
κ **539** κωμαστής· ὁ τρυφῶν μετ᾽ ᾠδῆς ἀσελγοῦς. (ABCD Su. κ 2256 Ph. κ 1309 sch. Luc. 215.1)
κ **540** κῶμοι· ᾠδαὶ ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. (ABCD Su. κ 2272 Ph. κ 1312 sch. Plat. Rep. 573 d sch. Luc. 214.27)
κ **541** κωμῳδίαι· ὕβρεις, διασυρμοί, ἐμπαίγματα. (ABCD Su. κ 2268 Ph. κ 1316 sch. Luc. 215.2)

---

527 κυψέλης Plut. Mor. 601 C | ∗ **530** ∗ **532** κ 514, al. | Κωκυτῷ X 409 **533** ∗ **534** Ψ 726, al. **536** Babr. fr. 13 (204) **537** Ξ 359 +, al. **541** Joh. Chrys. ep. 7.4 +

---

527 Cyr. (g) κυψ 1 (+) **528** Cyr. (vgAS) κωδ 1, Hsch. κ 4779 (+) κ.· δέρμα προβάτου **529** Hsch. κ 4791 (+); Cyr. (gAS) κωθ 1 … κώθων γὰρ εἶδος ποτηρίου **530** Cyr. (vgAS) κωθ 1 (+), Hsch. κ 4792 **531** Cyr. (g) κωκ 3 **532** Hsch. κ 4801 κ.· θρῆνος … ὄνομα ποταμοῦ; Cyr. (AS) κωκ 5 K.· ὄνομα ποταμοῦ; Cyr. (vg) κωκ 1 κ.· θρῆνος, ὀδυρμός, κοπετός, Cyr. (AS) κωκ 4 κωκυτοί· θρῆνοι, ὀδυρμοί **533** Cyr. (gAS) κωλ 1/8, Hsch. κ 4809 (+) **534** Cyr. (g) κωλ 2; Cyr. (S) κωλ 12 κ.· … τοῦ γόνατος ὄπισθεν μέρος **536** Cyr. (vgAS) κωλ 5/10, Hsch. κ 4824 (+) **537** sch. D Ξ 359, Cyr. (n ap. Latte), Hsch. κ 4825 (+) **538** Cyr. (A) κωμ 17 κ.· κῶμον ᾄδει, δρᾶμα ᾄδει, ὑβρίζει, Cyr. (S) κωμ 17 κ.· κῶμον ᾄδει, δρᾶμα ᾄδει, Hsch. κ 4827 κ.· κῶμον ἢ ᾄδει, ὑβρίζει, Cyr. (g) κωμ 5 κ.· κῶμον ᾄδει, ὑβρίζει …, Cyr. (v) κωμ 5 κ.· … κῶμον ᾄδει **539** Cyr. (vg) κωμ 3 κ.· ὁ … τρυφῶν μετ᾽ ᾠδῆς, Hsch. κ 4831 κ.· τρυφῶν μετ᾽ ᾠδῆς **540** Cyr. (g) κωμ 1 κ.· ᾠδαὶ ἢ αἱ μετὰ μέθης ὀρχήσεις, Hsch. κ 4839 κ.· … ᾠδαί **541** Cyr. (vA) κωμ 9/19 (+); Cyr. (g) κωμ 10 κωμῳδία· ὕβρις, διασυρμός, ἔμπαιγμα

---

527 ἡ om. B Ph. | ὁπλὴ Su. τρι^{π} C **532** ὀδυρμός, κοπετός om. B καὶ ὀδ. καὶ κοπ. C κοπ., ὀδ. Ph. **534** τὰ C | γόνατος Cyr. | ἢ C **537** τὸ κοίμημα sch. **538** κῶμον om. C κῶμον ἢ δρᾶμα om. B **539** ἀσελγοῦς om. C (Cyr.) **540** ἢ om. C **541** κωμωδία B

542 κωνειαζομέναις· θανάσιμον φάρμακον πινούσαις. (ABC Su. κ 2275 Ph. κ 1318) K
543 κώνειον· θανάσιμον, δηλητήριον. (AB(C) Su. κ 2275 Ph. κ 1319) K
544 κωνοειδές· σχῆμα τοιοῦτον οἷον στροβιλοειδές. (ABC Su. κ 2277 Ph. κ 1320) K
545 κῶνοι· στρόβιλοι. (ABC Su. κ 2289 Ph. κ 1321) K
546 κώρυκος· θυλάκιον. (ABC Su. κ 2301 Ph. κ 1329) Att
547 κωτίλος· πανοῦργος ἢ κόλαξ, ἀπατεών. (ABC Su. κ 2303 Ph. κ 1332) K
548 κωτίλλω· λαλῶ. (ABC Su. κ 2304 Ph. κ 1333)
549 κωφόν· ἄηχον, ἀσθενές, ἀμβλύ. (ABC Su. κ 2308 Ph. κ 1335 (sch. Plat. Leg. 932 a)) K

---

542 ἐν ταῖς Κωνειαζομέναις Men. tit. (PCG vi. 1) **543** ∗ (adiect.) **546** κωρύκῳ ε 267 +, al. **548** ∗ **549** Λ 390, etc.

---

542 Cyr. (g) κων 8 κωνειαζόμενος· ἐκ θανασίμου φαρμάκου πίνων **543** Hsch. κ 4851 κ.· δηλητήριον ἤτοι θανάσιμον …, Cyr. (vgA) κων 2/10 κ.· φάρμακον θανάσιμον, Cyr. (S) κων 10 κ.· δηλητήριον … **544** Cyr. (g) κων 3 κ.· σχῆμα τοιοῦτον, 10 κῶνος· πᾶν τὸ στροβιλοειδές, Hsch. κ 4853 κωνοειδῆ· τούτου τοῦ σχήματος **545** Cyr. (vgAS) κων 5/9, Hsch. κ 4854 (+) **546** Paus. Attic. κ *62, Hsch. κ 4884 (+) **547** Cyr. (vA) κωτ 1/2, Hsch. κ 4891 κ.· πανοῦργος, (…) κολακευτής (-τικός A), ἀπατεών (…) **549** Cyr. (g) κωφ 2; sch. D Λ 390 κ.· ἀσθενές

542-543 una gl. in Su., add. γὰρ post κώνειον **544** τοιοῦτον οἷον om. C **545** οἱ στρόβιλοι Cyr. (gAS) **547** πανοῦργος ἢ om. C **549** ἀσθενές, ἀμβλύ om. C

Λ

Κ **1** λαβαῖς· ἐπαφαῖς ἢ ἀφορμαῖς ἢ μέμψεσιν. (AB Su. λ 3 Ph. λ 2 (sch. Luc. 240.4)) Ba 287

2 λάβρα· δημόσιος στενωπός, ἄμφοδος, ῥύμη δι᾽ ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. (ABC Su. λ 152 s.v. λαύρα Ph. λ 7)

Κ **3** λαβραγόρην· σφοδρῶς δημηγοροῦντα. (AB(C) Su. λ 7 Ph. λ 8)

Κ **4** λαβύρινθος· κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων. (ABC Su. λ 11 Ph. λ 10)

⟨Κ⟩ **5** λαβεῖν τιμωρίαν· ἐκδικηθῆναι. (AB(C) Su. λ 4 Ph. λ 5=11)

Κ **6** λάγανα· πλακουντάρια ὡς καπυρώδη. (ABC Su. λ 12 Ph. λ 13)

Κ **7** λάγνος· πόρνος, αἰσχρός, κατωφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. (ABC Su. λ 20 Ph. λ 21)

Κ **8** λαιά· ἀριστερά. ἢ κολόβιον. (ABC Su. λ 174 Ph. λ 27)

Κ **9** λαῖλαψ· μετὰ ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος. (ABC Su. λ 183 Ph. λ 29)

10 λαιμαργία· ἡ σύντονος ἐπιθυμία. (ABC Su. λ 187 Ph. λ 31)

Κ **11** λαιόν· ἀριστερόν. (ABC (Su. λ 193) Ph. λ 32)

?Κ ***12*** λαίθαργος· λαιθάργους ἐκάλουν τοὺς κύνας τοὺς λάθρα δάκνοντας. (Σ^{b}: B)

Κ **13** λαῖφος· ἱμάτιον. (AB Su. λ 208 Ph. λ 33)

---

2 ∗ **3** Ψ 479, al. **9** λαίλαπα Δ 278 + **13** ν 399, al.

---

1 Cyr. (vgA) λαβ 3/9 **2** Hsch. λ 420 **3** Cyr. (AS) λαβ 10; Cyr. (g) λαβ 2 λαβραγορεῖν· σφοδρῶς ἀγορεύειν, δημηγορεῖν, Hsch. λ 17 λαβραγορεῖν· σφοδρῶς δημηγορεῖν **4** Cyr. (vgAS) λαβ 4/12, Hsch. λ 33 λ.· κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυάρων παρὰ τὸ πολλοῖς κύκλοις λόγων κεχρῆσθαι **6** Cyr. (vg) λαγ 4 (+); Cyr. (AS) λαγ 11 λ.· εἶδος πλακουνταρίου ὡς καπυρώδη … **7** Cyr. (vg) λαγ 3; Cyr. (A) λαγ 8 λ.· πόρνος, αἰσχρός, Hsch. λ 58 λ.· ὁ αἰσχρὸς … πόρνος, Cyr. (AS) λαγ 5 λάγνης· κατωφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια **8** Cyr. (gAS) λαι 11/18, Hsch. λ 112 λ.· ἀριστερά **9** Cyr. (g) λαι 8 λ.· … χειμῶνος ποιητικὴ μετὰ ἀνέμου, ὄμβρου καὶ σκότους, Cyr. (vgAS) λαι 8/20 λ.· σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμου, sch. D ι 68 λαίλαπι· τῷ μετὰ ἀνέμων ὄμβρῳ **11** Cyr. (vA) λαι 7/27, Hsch. λ 146; Cyr. (g) λαι 11 λ.· τὸ ἀριστερόν … **12** Cyr. (S) λαλ (sic) 13 λαιθάργυνος· κύων λάθρα δάκνων, Hsch. λ 130 λαίθαργοι· κύνες κρύφα δάκνοντες **13** Cyr. (vgAS) λαι 10/26, sch. D ν 399, Ap. Soph. 106.31 (+)

---

1 ἢ bis om. sch. Luc. **2** λαύρα recte Su. (Hsch.) **3** λαβραγορεῖν Ph. (cf. Cyr. (g), Hsch.) **4** κοχλοειδὴς Ph.^{g} (e.c.) | λέγεται – fin. om. C | δὲ om. A | addit. fere ut Cyr., Hsch. habet Su. **5, 6** B **6, 5** AD **5** ἀντὶ τοῦ ἐκδικηθῆναι B **6** πλακούντια B | πυρώδη B **7** κατωφερὴς – fin. om. BC | καταφερὴς Ph. (Cyr.) **8** κολοβον C κολοβά Su. ad gl. omiss. λαῖδος ref. Theodoridis **9** ἀνέμου BC **10** -αν· -ον -αν C **11** -ῶν· -ῶν Ph. (contra ord.)

14 λαιψηρόν· ταχύ, ἐλαφρόν, κοῦφον. Λάκωνες τὸ ἡμίξηρον. (ABC Su. λ 210 Ph. λ 34) K+

15 λακέρυζα· κορώνη ἡ μεγάλα κράζουσα. (ABC Su. λ 51 Ph. λ 38 (sch. Plat. Rep. 607 b) EM 555. 27) K

16 λάκισμα· σχίσμα. (ABC Su. λ 56 Ph. λ 41) K

17 Λακωνικός· στερρός, ἀνδρεῖος. (ABC Su. λ 67 Ph. λ 49) K

18 λαλίστατον· τὸν κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος καὶ ὁ εὔφωνος. (AB(C) Su. λ 80 Ph. λ 58) K

19 λαλίστερος· ἀδολεσχέστερος. (ABC Su. λ 79 Ph. λ 59) K

20 Λάμια· θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία Λίβυσσα. (ABC Su. λ 85 Ph. λ 60) K

21 λαμπήνη· ἅμαξα βασιλική, ἧρδιον περιφανές, ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν. (ABC Su. λ 91 Ph. λ 69) K

22 λαμπροείμων· λαμπροφορῶν. (ABC Su. λ 97 Ph. λ 75) K

Ba 288 **23** λαμυρόν· εὔλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικόν, τερπνόν. (ABC Su. λ 106 Ph. λ 83) K

24 λαμυρία· ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία. (Σ^{b}: B)

25 λὰξ ἐντείνων· λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδός ποιος ψῆφος. (ABC Su. λ 108 Ph. λ 84) K+

26 λὰξ ποδὶ κινήσας· τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας. (ABC Su. λ 111 Ph. λ 85) ApS

---

16 ∗ **18** ∗ (masc.) **22** ∗ **24** Plut. Mor. 693C **26** K 158

---

14 Hsch. λ 176 λ.· ταχύ, Cyr. (p) λαι 51 λαιψηρός· ὁ ταχύς, sch. D K 358 λαιψηρά· ταχεῖα **15** Cyr. (vgAS) λακ 6/12; Hsch. λ 189 λ.· … μεγάλα κράζουσα κορώνη … **16** Cyr. (gAS) λακ 3/8 (Hsch. λ 205); Cyr. (p) λακ 25, sch. Eur. Tro. 497 λακίσματα· σχίσματα **17** Cyr. (vgAS) λακ 5/11, Hsch. λ 227 **18** Cyr. (vg) λαλ 1 λαλίστατος· ὁ κατὰ λόγον σοφός. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος καὶ ὁ εὔφωνος καὶ ὁ εὐγνώμων; Cyr. (AS) λαλ 4, Hsch. λ 239 (ad σοφόν) **19** Cyr. (vg) λαλ 3; Cyr. (AS) λαλ 5, Hsch. λ 240 λαλίστερον· ἀδολεσχέστερον **20** Cyr. (vgA) λαμ 4/13, Hsch. λ 249 (+ οὕτω καλουμένη) **21** Cyr. (vg) λαμ 3; Cyr. (A) λαμ 10 λ.· ἅρμα ἁμάξης περιφανοῦς ῥεδίου ἢ σκεπαστοῦ, Cyr. (A) λαμ12 λ.· ἅμαξα βασιλική …, Cyr. (AS) λαμ 8 λ.· βασιλικὴ ἅμαξα (σκεπαστή add. S), Cyr. (S) λαμ 17 λ.· ἅρμα, Hsch. λ 261 λ.· … ἢ ἅρμα ἁμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς. ἢ ῥα⟨ί⟩διον περὶ κεφαλήν (Hsch.: περιφανὲς Latte), ⟨ὅ⟩ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν **22** Cyr. (g) λαμ 1 (+) **23** Cyr. (vgAS) λαμ 2/6, Hsch. λ 270; Cyr. (s) λαμ 28 λαμυρός· … τερπνός **25** Cyr. (gAS) λαξ 1/6, Hsch. λ 285 λ. ἐ.· λακτίσματι τύπτων **26** Ap. Soph. 106. 33 (+), Hsch. λ 288 (+)

---

14 κοῦφον om. Su. **15** κορώνη in le. Cyr. (ut coni. Porson, cf. Hes. Op. 747, al.) | ἡ om. Cyr. | μεγάλως EM **17** ὁ στερρός, ὁ ἀνδρεῖος Su. **18, 19** AC 19, 18 B **18** τὸ A Su. Ph. | εὐφωνότατος Su. **19** -ον· -ον Su. Ph. **20** καὶ – fin. om. Su. Ph. | καὶ] ἢ C om. Cyr. (vg) | ἀρχαία om. C **21** λαμπιστίνη A (a. c.) B Ph. | ἧρδιον περιφανές om. BC (Cyr. (v), etiam ὅ ἐστιν om.) ἢ ῥέδιον περιφανές Cyr. (g(A)) | ὅ – fin. ad fin. gl. 22 hab. A om. C **22** λαμπρείμων Cyr. **23** τερπνόν om. C (Cyr. (vAS), Hsch.) ἢ τερπνόν Cyr. (g) **25** ἐντείνων – ἐστιν om. B | λακτίσμασι C | δέ ἐστιν om. C (nov. gl.)

K **27** λαξευτήριον· ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος. (ABC Su. λ 109 Ph. λ 86)
K **28** λαοσσόος· ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. (ABC Su. λ 112 Ph. λ 88)
K **29** λαπιστής· ψεύστης, προπετής. (ABC Su. λ 117 Ph. λ 94)
K **30** λαπίστρια· μετεωριζομένη, ῥεμβομένη, θέλουσα εὐωχεῖσθαι. (ABC Su. λ 118 Ph. λ 95)
K **31** λάρναξ· σωρὸς ἢ κιβωτός. (ABC Su. λ 125 Ph. λ 102)
K+ **32** λαρόν· χλιαρόν, προσηνές, ἡδύ. (ABC Su. λ 126 Ph. λ 101)
K **33** λάσια· δασέα. (ABC Su. λ 134 Ph. λ 107)
K+Hom **34** λάσιοι· πολύτριχοι ἢ συνετοί. (AC Su. λ 136 Ph. λ 108)
K **35** λάτρις· θεράπαινα, δούλη, προσαίτης. (ABC Su. λ 147 Ph. λ 115)
K **36** λατύπη· λιθουργική, ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου. (AB(C) Su. λ 150 Ph. λ 116)
37 λάσταυροι· λασιόταυροι, καὶ ἐξῳστρηκότες σφόδρα. (Σ′: B (Su. λ 141) Ph. λ 113)
K **38** λαύρα· ῥύμη δι᾽ ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται. (AB Ph. λ 117)
K **39** λάφυρα· τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται. (ABC Su. λ 158 Ph. λ 121)
K **40** λαφύξας· διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινησάμενος. (ABC Su. λ 157 Ph. λ 122)

---

27 Greg. Naz. or. 18. 10 + ; λαξευτηρίῳ LXX, al. **28** N 128+, al. **29** LXX Sir. 20. 7 **30** ∗ **31** λάρνακα Σ 413 **32** P 572 +, al. **34** λασίοισι A 189 | ∗ **36** ∗ **38** Plut. Prov. 1. 61. 1 **40** Greg. Naz. or. 4. 122 +

---

27 Cyr. (vg) λαξ 3 λ.· ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν (-ῳ· -ῳ -ῷ ν), ἐπειδὴ καὶ λαοξόος ὁ οἰκοδόμος, Cyr. (A) λαο (sic) 4 λ.· ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν **28** Cyr. (gS) λαο 1/6, Hsch. λ 295, Apion fr. 66 (ap. Ap. Soph. 107. 4), sim. sch. D N 128 **29** Cyr. (vg) λαπ 2; Cyr. (AS) λαπ 8/12, Hsch. λ 318 λ.· ψεύστης **30** Cyr. (g) λαπ 5; Cyr. (AS) λαπ 13 λ.· ἡ μετεωριζομένη, ἡ ῥεμβομένη, ἡ θέλουσα εὐωχεῖσθαι, Hsch. λ 319 λ.· ῥεμβομένη, μετεωριζομένη, θέλουσα εὐωχεῖσθαι **31** Cyr. (AS) λαρ 4, Hsch. λ 339 λ.· (…) κιβωτός, σωρός …, Ap. Soph. 107. 7 λ.· κιβωτός, sch. D Σ 413 (P. Maspero 67331 fr. 2 r 2) λάρνακα· κιβωτόν **32** Cyr. (S) λασ (sic) 16 λ.· ἱλαρόν; Cyr. (vgAS) λαρ 1/3, Hsch. λ 340, sch. D P 572, Ap. Soph. 107. 5 λ.· προσηνές … **33** Hsch. λ 361; Cyr. (v) λασ 1, Hsch. λ 363 λάσιοι· (…) δασεῖς, Cyr. (g) λασ 3 λασίοις· δασέσι **34** Cyr. (vAS) λασ 1/8, Hsch. λ 363 λ.· (…) πολύτριχοι; sch. D B 851 λάσιον· … συνετόν **35** Cyr. (vg) λατ 2; Hsch. λ 408 λ.· … θεράπαινα … ἢ δούλη, Cyr. (A) λατ 4 λ.· δούλη, θεράπαινα … **36** Cyr. (g) λαπ (sic) 4; Cyr. (AS) λατ 3 λ.· τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου **38** Cyr. (vgASp) λαυ 1/2/7, Hsch. λ 420 **39** Cyr. (vg) λαφ 1, Hsch. λ 440; Cyr. (AS) λαφ 7 λ.· τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἁφῃρημένα **40** Cyr. (vg) λαφ 4 (+), Hsch. λ 439

---

28 λαοσσός Ph. | ὁ … σώζων C | τὴν λαὸν Cyr. (g) τοὺς ὄχλους Cyr. (S) **30** ῥεμβομένη om. C **31** σορός recte C Su. (AF) | κιβώτιον B **32, 33** AC **33, 32** B **32** χλιαρόν ad gl. λιαρόν ref. L. Dindorf (cf. Hsch. λ 927) **35** προσαῖτις Su. Ph.ᵍ (e. c.) **37** ἐξοιστρηκότες B **38** παρέρχεται Cyr. (vgp) ἐρχ. Cyr. (vg) εἰσέρχ. Hsch. **39** τῶν τεθνεώτων Su. (Cyr.) ἐκ τῶν τεθν. C | αὐτῶν om. BC | λέγονται Cyr. om. Hsch. **40** θυνησάμενος A θυησάμενος vel θνησάμενος B θρηνησάμενος C

41 λαχεῖν δίκην· δικάσασθαι. (ABC Su. λ 167 Ph. λ 126) K
42 λάχνη· τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός. (ABC Su. λ 168 Ph. λ 127) K
43 λαχνήεντα· δασέα, τετριχωμένα. (ABC Su. λ 169 Ph. λ 128) K
44 λάχνος· δασύς. (ABC Su. λ 169 Ph. λ 129) K
45 λαχών· κληρωσάμενος. (ABC Su. λ 171) K
46 λάψαι· τῇ γλώττῃ πιεῖν. (ABC Su. λ 172 Ph. λ 131) K
47 λεβηρίς· τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. (ABC Su. λ 218 Ph. λ 135) K
48 λεηλασία· αἰχμαλωσία. (ABC Su. λ 228 Ph. λ 141) K
49 λεηλατεύει· ἁρπάζει, λῃστεύει. (ABC Su. λ 229 Ph. λ 142) K
Ba 289 **50** λείας· πραίδας. (ABC Su. λ 356 Ph. λ 144) K
51 λείβει· βάλλει, στάζει. (AC Su. λ 358 Ph. λ 145) K
52 λειμών· ἀνθηρὸς τόπος. | σύμφυτος. (ABC Su. λ 364 Ph. λ 150 | Σ^{b}: B) K|Hom
53 λείρια· ἄνθη ἢ κρίνα. (ABC Su. λ 392 Ph. λ 151) K
54 λειριόεντα· ἁπαλά, παρὰ τὴν λειότητα. λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. προσηνῆ, τερπνά, ἡδέα. (ABC Su. λ 394 Ph. λ 152) K+ApS
55 λειτουργίας· ὑπηρεσίας. (ABC Su. λ 397 Ph. λ 155) K
56 λειτουργική· κυρίως μὲν ἡ ἱερατική, καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική. (AB(C) Su. λ 398 Ph. λ 156) K

---

41 Plat. Leg. 938 b **42** B 219 +, al. **43** Σ 415 +, al. **44** ∗; λάχνῳ ι 445 **45** ε 40 +, etc. **46** ∗ **49** ∗ **52** B 463, etc. **54** N 830 **56** ∗

---

41 Cyr. (AS) λαχ 8, Hsch. λ 448 **42** Cyr. (vg) λαχ 5; Hsch. λ 455 λ.· … τρίχωσις ἢ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης, Cyr. (AS) λαχ 7 λ.· τρίχωσις, 10 λ.· τὸ λεπτὸν τῆς θαλάσσης, ὅ ἐστιν ὁ ἀφρός, sch. D λ 320 λάχνῃ· τριχώσει **43** Cyr. (g) λαχ 2; Hsch. λ 456 λ.· τετριχωμένα, δασέα, Cyr. (A) λαχ 9, sch. D Σ 415 λ.· τετριχωμένα **44** Cyr. (g) λαχ 3 **45** Cyr. (g) λαχ 4, Hsch. λ 461; Cyr. (vgA) λαχ 1/6 λαχόντα· κληρωσάμενον **46** Cyr. (vgAS) λαι (sic) 5/λαψ 1/2; Hsch. λ 463 λ.· πιεῖν τῇ γλώττῃ **47** Hsch. λ 483 λ.· τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, ὃ ἀποδύεται, Cyr. (AS) λεβ 2 λ.· τὸ γῆρας τοῦ ὄφεως ὅπερ ἀποδύεται, Cyr. (g) λεη (sic) 6 λ.· τὸ γῆρας ἢ τὸ ἔκδυμα τοῦ ὄφεως **48** Cyr. (vgAS) λεη 1/8, Hsch. λ 505 (+) **49** Cyr. (vg) λεη 3 λ.· λῃστεύει, ἁρπάζει, Cyr. (s) λεη 12 λ.· λῃστεύει, Cyr. (A) λεη 10 λεηλατεύειν· λῃστεύειν **50** Cyr. (v) λημ (sic) 6 λείαν· πραΐδα, Cyr. (g) λει 10 λείαν· … πραΐδαν … **51** Cyr. (g) λει 2; Hsch. λ 515 λείβω· … στάζω **52** Hsch. λ 527 λ.· … ἢ ἀνθηρὸς τόπος, Cyr. (gAS) λει 15/λιμ (sic) 1 λειμώνων· ἀνθηρῶν τόπων, cf. Cyr. (gS) λει 13/32 λεῖμαξ· λειμών, ἀνθηρὸς τόπος | sch. D B 463 λ.· ὁ σύμφυτος καὶ ὑγρὸς τόπος **53** Cyr. (S) λει 41, Hsch. λ 546; Cyr. (vg) λιρ 1 λίρια· ἄνθη, κρίνα **54** Hsch. λ 547 λ.· ἁπαλά, Cyr. (A) λει 27 λ. · … ἁπαλόν …, Ap. Soph. 107. 24 λ.· ἁπαλόν. λείριον γὰρ τὸ ἄνθος παρὰ τὴν λειότητα. οἱ δὲ τὴν προσηνῆ, Ἀπίων (fr. 67) δὲ τὴν ἡδεῖαν **55** Cyr. (g) λει 14 **56** Cyr. (vg) λημ (sic) 8/λει 18 (+); Cyr. (AS) λει 23 λειτουργικάς· ἱερατικάς

42, 43 AC **43, 42** B **42** λέγεται – fin. ad gl. ἄχνη ref. Alberti | ὁ om. C | θαλάσσης] κεφαλῆς Ph. **44** δασύτης Theodoridis **47** λεβερίς Ph. λεγερις AC (sed sequitur in C λεβιρις· τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως) | τὸ γῆρας ὃ om. C | ἐκδύεται C **49** -ειν· -ειν, -ειν Ph. | λεηλατεῖ recte Su. (Cyr.) | λῃστεύει(ν), ἁρπάζει(ν) B Ph. **53** τὰ ἄνθη Su. | ἢ κρίνα om. C **54** λείριον – fin. om. C | προσηνῆ, τερπνά, ἡδέα om. B **56** δὲ καὶ B (Cyr.)

K **57** λειώσας· διακόψας. (ABC Su. λ 376 Ph. λ 158)
58 λεκάρια· λεκανίδια. (ABC Su. λ 231 Ph. λ 162)
K **59** λέκτροις· κοίταις. (AC Su. λ 233 Ph. λ 166)
ApS **60** λέκτρον· κοίτη. (AC Su. λ 233 Ph. λ 167 EM 561. 1)
61 λελειουργημένα· κεκαλλωπισμένα. (AC Su. λ 240 Ph. λ 170)
K **62** λέλογχεν· ἔτυχεν, ἀπήλαυσεν. (ABC Su. λ 243 Ph. λ 172)
K **63** λέμβον· μικρὸν πλοῖον. (ABC Su. λ 245 Ph. λ 176)
K **64** λέμμα· λέπισμα. (ABC Su. λ 244 Ph. λ 179 sch. Plat. Tim. 76 a)
K **65** λέμφος· ἀνόητος, μυξώδης. (ABC Ph. λ 183)
K **66** λεοντῆ· ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. (ABC Su. λ 253 Ph. λ 187)
K **67** λέπαδνα· οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. (ABC Su. λ 282 Ph. λ 191)
K **68** λεπτόγεα· κακὸς ἀγρός· λεπτὴ γῆ, μὴ λιπαρά. (AB(C) Su. λ 296 Ph. λ 201)
K **69** λεπτόμιτον φάρος· τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. (ABC Su. λ 298 Ph. λ 203)
K+| **70** λέσχη· πολλὴ ὁμιλία, φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν λέσχαι ἐκαλοῦντο. | οὕτως φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν α΄ Φιλοσοφουμένων (fr. 2). (AB(C)D Su. λ 309 Ph. λ 210 | Σ΄: B Su. Ph.)
K **71** λευκώλενος· λευκοβραχίων. (ABCD Su. λ 338 Ph. λ 226)
72 λευχείμων· λευκοφόρος. (ABCD Su. λ 345 Ph. λ 229)
K **73** λέχος· συνουσία, κοίτη, μίξις. (ABCD Su. λ 349 Ph. λ 231)
K **74** λεχώ· ἡ ἀρτιτόκος. (ABCD Su. λ 350 Ph. λ 232)
K **75** λεωπετρία· λεῖος λίθος. (ABCD Su. λ 273 Ph. λ 236)
K+ **76** λεώς· ὁ λαός, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς. (ABCD Su. λ 275 Ph. λ 238)
K **77** λεωφόρος· δημοσία ὁδός. (ABCD Su. λ 280 Ph. λ 189)

---

58 Xen. Cyr. 1. 3. 4 **59** λέκτροισιν X 503 +, al. **61** ∗ **67** T 393, al. **68** Joh. Chrys. de sacerd. 2. 4 **69** Eur. Andr. 831 **70** λέσχην σ 329, al. **71** A 55 +, al. **73** A 31 +, etc. **75** ∗

---

57 Cyr. (g) λει 16 **59** Cyr. (A) λεκ 6, Hsch. λ 585, sch. D θ 337 λέκτροισι· κοίταις, Cyr. (gA) λεκ 3/7 λέκτρα· κοίτας **60** Ap. Soph. 108. 5 λ.· κοίτην **62** Cyr. (g) λελ 6 **63** Cyr. (g) λει (sic) 4; Cyr. (p) λεμ 4, Hsch. λ 638 λ.· τὸ μικρὸν πλοιάριον **64** Cyr. (AS) λεμ 2, Hsch. λ 639 **65** Cyr. (g) λελ (sic) 18; Cyr. (AS) λεμ 1 λ.· ἡ μυξώδης σάρξ … δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνόητον, Hsch. λ 642 λ.· ὁ μυξώδης … δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνόητον … **66** Cyr. (g) λει (sic) 3 λ.· λέοντος δορά **67** Cyr. (gAS) λελ (sic) 14/λεπ 4 **68** Cyr. (AS) λεπ 11, Hsch. λ 682 λ.· κακὸς ἀγρός (κακὸς ἀγρός om. S)· ἡ λεπτὴ γῆ καὶ μὴ λιπαρά **69** Cyr. (gA) λεπ 1/8, Hsch. λ 685 **70** Cyr. (g) λεσ 1 λ.· πολλὴ ὁμιλία, φλυαρία, Cyr. (AS) λεσ 4 λ.· πολλὴ ὁμιλία, Hsch. λ 702 λ.· ὁμιλία καὶ ἡ φλυαρία … **71** Cyr. (g) λελ (sic) 13 **73** Cyr. (gA) λεχ 2/7; Hsch. λ 773 λ.· κοίτη … μίξις, συνουσία … **74** Cyr. (g) λεχ 3 **75** Cyr. (g) λεω 2 (+); Cyr. (AS) λεω 9, Hsch. λ 790 λ.· λίθος λεῖος **76** Cyr. (vgAS) λεω 1/7; Hsch. λ 792 λ.· Ἀττικῶς ὄχλος, λαός **77** Cyr. (g) λεα (sic) 1; Cyr. (AS) λεω 8 λ.· ὁδός, Hsch. λ 793 λ.· δημοτικὴ ὁδός

---

58 λεκάνια Su. **61** λελιουργημένα A Ph. λελιουγ- C **62, 63** AB 63, 62 C **68** μὴ om. Ph. | λυπρά Ph.^{s} (p. c.) **69** τὸ om. AC (Hsch.) **70** τὸ δὲ incip. D | εἰώθασιν B | φιλοσοφεῖν ἀθροιζόμενοι Ph. **71, 72** ABD 72, 71 C **74** ἀρτιτοκοῦσα Cyr. **76** ὁ ὄχλος om. BC (Cyr.) **77** ἡ δημοσία ὁδός B ὁδὸς δημοσία Su. (Cyr.)

78 λῆγε· παύου. (ABD Su. λ 404 Ph. λ 239) K
79 ληθεδών· λήθη. (ABCD Su. λ 413 Ph. λ 240)
Ba 290 ***80*** ληΐδιον· ἱμάτιον, τριβώνιον. (Σ′′′: B Ph. λ 242) K
81 λήϊα· σιτοφόρα πεδία, χωράφια. (ABD Su. λ 421 Ph. λ 246 Et. Gen.) K
82 λήϊον· εὐτελὲς κολόβιον. (ABCD Su. λ 427) K
83 ληΐζεται· αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, πορθεῖ, ἐρημοῖ. ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται. (ABCD Su. λ 424 Ph. λ 250) K+
84 ληΐσατο· ἐμερίσατο ἢ ἐλαφυραγώγησεν. (ABCD Su. λ 424 Ph. λ 249) K
85–86 λῆμμα· φρόνημα, κέρδος. (ABCD Su. λ 418 Ph. λ 264 sch. Plat. Leg. 906 b) K
87 λήμματα· προφητεῖαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα. (ABCD Su. λ 443 Ph. λ 265) K
88 λημματίας· φρονηματίας. (ABCD Su. λ 446 Ph. λ 267) K
89 λήμη· λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. (AB(C)D Su. λ 447 Ph. λ 268 Et. Gen.) K
90 λημάτια· τὰ βουλεύματα. (ACD Su. λ 444 Ph. λ 263) K
91 λῆξις· παῦσις. ἢ μερίς, κληρονομία. (ABCD Su. λ 465 Ph. λ 279) K
92 λῆρος· φλύαρος, ματαιόφημος. (ABCD Su. λ 469 Ph. λ 281) K
93 λήσομαι· ἐπιλάθομαι. (ABCD Su. λ 472 Ph. λ 282) K
94 λιαινούσης· πραϋνούσης. (ABCD Su. λ 511 Ph. λ 286)

---

79 ∗ **80** ∗ (?Men. fr. 465) **82** ∗ **84** Greg. Naz. c. 2. 2. 7. 331; ληΐσσατο Σ 28 +, al. **87** LXX Lam. 2. 14 **88** ληματίας Ar. Ran. 494 v. l. **90** ∗ **93** α 308, al. **94** ∗

---

78 Cyr. (g) ληγ 2, Hsch. λ 798 **80** Cyr. (AS) ληι 10, Hsch. λ 821 λ.· εὐτελὲς ἱμάτιον, Cyr. (g) λημ (sic) 16 λ.· εὐτελὲς τριβώνιον … (cf. 82) **81** Cyr. (g) ληξ (sic) 2 λ.· πεδία σιτοφόρα, χωρία …, Hsch. λ 814 λ.· … σιτοφόρα χωρία, Cyr. (vg) λημ (sic) 15/ληξ (sic) 3, sch. D ι 134 λήϊον· σιτοφόρον πεδίον, Cyr. (A) ληι 17 λήϊον· σιτοφόρος γῆ ἢ πεδίον, sch. D B 147 λήϊον· σιτοφόρον χωρίον **82** Cyr. (vgAS) λημ (sic) 16 ληΐδιον· εὐτελὲς … κολόβιον (cf. 80) **83** Cyr. (g) ληι 7 λ.· αἰχμαλωτίζεται. διαρπάζεται, πορθεῖται, ἐρημοῦται, lex. Greg. 168. 8 λ.· διαρπάζεται, αἰχμαλωτίζεται, Cyr. (v) ληι 7 λ.· αἰχμαλωτίζεται **84** Cyr. (AS) ληι 13, Hsch. λ 833 (+) **85/86** Cyr. (vgA) λημ 11/24, Hsch. λ 870 λ.· κέρδος, (ἢ) φρόνημα, Hsch. λ 860 λ.· … φρόνημα, Bk.^{v} 276. 12 λ.· κέρδος **87** Cyr. (vg) λημ 13 **88** Cyr. (g) λημ 12; Cyr. (AS) λημ 19 λημματία· φρονηματία, Hsch. λ 866 ληματίαν· φρονηματίαν **89** Cyr. (vgAS) λημ 1; Cyr. (AS) λημ 18, Hsch. λ 869 (lex. Greg. 168. 9) λ.· λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συνιστάμενον **90** Cyr. (A) λημ 19, Hsch. λ 865 λ.· … βουλεύματα **91** Cyr. (g) ληξ 5 (+); Cyr. (v) ληξ 5 λ.· παῦσις …, Cyr. (vAS) λισ (sic) 3/ληξ 7 λήξεως· κληρονομίας **92** Cyr. (vg) ληρ 1; Cyr. (A) ληρ 3, Hsch. λ 896 λ.· φλύαρος **93** Cyr. (vg) λησ 3/4 (+), sch. D α 308

---

81 πεδία om. B Et. Gen. | χωρία B Et. Gen. (Cyr., Hsch.) **82** λήδιον Toup **83** αἰχμαλωτίζεται B (Cyr.) | πορθεῖ – fin. om. C | ἐμπαθητικῶς B **84** ληΐσσατο Cyr. (S), Hsch. | ἐμερίσατο ἢ om. CD **85-86** duo gl. in B λῆμα· φρόνημα et λῆμμα· τὸ κέρδος | λῆμα CD Su. (Hsch. 860) **87** λήματα CD Su. | λῆμμα· προφητεία … τὸ … ἀπόφθεγμα Cyr. (g) **88, 89** ABD 89, 88 C **88** ληματίας CD Su. (Hsch.) **89** παρασκευαζόμενον B (a. c.) ποιοῦν Cyr. **90** λήματα L. Dindorf **91** κλῆρος B **92** ματαιόφημος om. B **93** ἐπιλάθωμαι recte D Su. (AF) Ph.^{z} (Cyr., sch.) **94** λιανούσης B; h. e. λειαιν- (L. Dindorf)

K **95** λιβάδα· σταγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον. (ABCD Su. λ 483 Ph. λ 289)
K **96** λιβανωτόν· ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. (AC (Su. λ 489) EM 564.40)
97 λίβερνα· καράβια. (ABCD Su. λ 490 Ph. λ 293)
98 λιγαίνων· κηρύσσων. (ABCD Su. λ 499 Ph. λ 298 Et. Gen.)
ApS **99** λίγδην· οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἐπιφανείας. (ABCD Su. λ 498 Ph. λ 299)
K **100** λιγνύς· ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. (ABD Su. λ 502 Ph. λ 301 (Et. Gen.))
K **101** λιγύς· ἡδύς, ὀξύς. (ABD Su. λ 507 Ph. λ 302)
K **102** λιγύφωνος· ἡδύφωνος. (ABCD Su. λ 510 Ph. λ 303)
K **103** λιθόλευστος· λιθοβόλητος. (ABCD Su. λ 518 Ph. λ 305)
K **104** λιθουργός· λιθογλύπτης. (ABCD Su. λ 525 Ph. λ 311)
K| **105** λικμήσονται· λείξουσιν. | διασκορπίσουσιν. (ABCD (Su. λ 532, 632) Ph. λ 313 | Σ^{b}: B)
K **106** λικμῶ· κοσκινεύω, διασκορπίζω. (ABD Su. λ 534 Ph. λ 315)
107 λίκμον· κόσκινον ἤτοι πτύον. (AC Su. λ 535 Ph. λ 318)
K **108** λινοπλῆγος· φρενοπλῆγος. (ABD Su. λ 567 Ph. λ 328)
K **109** λιπαρεῖ· παρακαλεῖ. (ABD Su. λ 579 Ph. λ 333 (sch. Plat. Clit. 410 b) Et. Gen.)
110 λιπαρεύετε μένοντες· προεδρεύετε μένοντες ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες. (AB(C)D Su. λ 581 Ph. λ 332)
111 λιπερνοῦντας· περιχρόους. (ABCD Su. λ 589 Ph. λ 337) Ba 291
cf.K **112** λιποτάκτης· φυγάς, τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. (AB(C)D Su. λ 591 Ph. λ 341)

---

99 χ 278 **101** A 248 +, al. **102** λιγυφώνῳ T 350 **105** ∗ **106** ∗ **107** ∗; λίκμῳ LXX Am. 9.9, λίκνον Plut. Prov. 1.16 **108** Joh. Chrys. PG 48.927.46 **110** Hdt. 9.45.2 **111** ∗ **112** ∗

---

95 Cyr. (vg) λημ (sic) 9/λιβ 3 λ.· σταγόνα, κρήνην, Cyr. (AS) λιβ 9, Hsch. λ 932 λ.· σταγόνα; Cyr. (vg) λικ (sic) 3 λιβάδες· ἔνυδροι τόποι **96** Cyr. (A(S)) λιβ 10/12, (Hsch. λ 936) **98** Hsch. λ 955 λιγαίνει· … κηρύσσει …, sch. D Λ 685 λίγαινον· … ὀξέως ἐκήρυσσον **99** Ap. Soph. 108.24 λ.· ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἀλλ᾽ οὐ κατὰ βάθους **100** Cyr. (g) λιγ 1 **101** Cyr. (vg) λιγ 4 (+); Hsch. λ 980 λ.· ὀξύς, ἡδύς …, sch. D A 248 λ.· ἡδύς … ὀξύς, Cyr. (A) λιγ 7 λ.· ἡδύς **102** Cyr. (vg) λιγ 3 (+); Cyr. (A) λιγ 6 λιγυφώνων· ἡδυφώνων **103** Cyr. (vgAS) λιθ 1/4, Hsch. λ 995 **104** Cyr. (gAS) λιθ 3/5 (+), Hsch. λ 1001 (+) **105** Cyr. (S) λικ 24, Hsch. λ 1011 | cf. 106 **106** Cyr. (g) λικ 1; Cyr. (v) λικ 1 λ.· διασκορπίζω **108** Cyr. (gAS) λικ (sic) 2/λιν 2, Hsch. λ 1069 **109** Cyr. (vgA) λιπ 5/7, Hsch. λ 1089 λιπαρῶ· παρακαλῶ **112** Cyr. (vA) λιπ 1/6 λιποτακτεῖ· τὴν τάξιν καταλιμπάνει …

---

95 κρήνην – fin. om. C | κρήνη B **96** le. -ος Su. EM **98** -ω· -ω B Et. Gen. **99** οὐ om. C D (a. c.) **103** λιθόβλητος B (Cyr. (AS)) **105** λιχμήσονται recte Su. (2) (ut Cyr. (AS) λιχ 9, Hsch. λ 1174) | λίξουσιν AB (Cyr.) λήξουσιν Ph. **106** σκορπίζω B **107** hic A post 104 C | λίκνον C Su. Ph. **110, 111** ACD 111, 110 B **110** λιπαρέετε recte Ph. (Hdt.) λιπαρ$^{\nu}$εύετε B λιπαρεῖτε Su. | προσεδρεύετε D Ph. | μένοντες^{3} om. B **111** περιχρόους πενιχρούς B πενιχρούς Su. **112** λειποτάκτης D | interpr. λιπὼν τὴν τάξιν αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἐκφυγών B

113 λιποτακτήσας· καταλείψας, φυγών. (Σ′: B Su. λ 591 Ph. λ 342) +K
114 λιπῶσιν· λιπαρῶσιν. (ABCD Su. λ 592 Ph. λ 343)
115 λίσσομαι· ἱκετεύω. (ABCD Su. λ 602 Ph. λ 346) K
116 λίσχρος· φειδωλός. (ABCD Su. λ 608 Ph. λ 350) K
117 λιτάζομαι· παρακαλῶ, δέομαι. (ABCD Su. λ 610 Ph. λ 351) K
118 λίβηθρα· τὰ ἔφυδρα χωρία καὶ αἱ διαρρύσεις τῶν ὑδάτων. οὕτως Εὔπολις (fr. 466). (Σ′′′: B Ph. λ 294) Att
119 λιτανεύει· εὔχεται. (AB(C)D Su. λ 611 Ph. λ 352)
120 λιτή· παράκλησις. (ABCD Su. λ 613 Ph. λ 357) K
121 λιτοῖς· ψιλοῖς, εὐτελέσιν. (ABCD Su. λ 625 Ph. λ 358) K
122 λιφαιμεῖ· αἱμορροεῖ, λείπει τῷ αἵματι. (ABCD Su. λ 627 Ph. λ 364) K
123 λίτρα· ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος (fr. 71.2), ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμός (fr. 37) τε καὶ Σώφρων (fr. 146) ἐχρήσαντο. Σοφοκλῆς (fr. 1065) δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ τοῦ νομίσματος. (Σ′′′: B Ph. λ 359) Att
124 λιχνεύουσα· λίχνως ζητοῦσα. (AB(C)D Su. λ 630 Ph. λ 365) K
125 λιχνεία· πύκνωσις. (ABCD Su. λ 631 Ph. λ 366 sch. Luc. 231.14) K
126 λίχνος· προαπτόμενος τῶν ὄψων, κατεπιθυμῶν, λιμβός, λαίμαργος. (AB(C)D Su. λ 633 Ph. λ 367 sch. Luc. 231.14 [ad ὄψων]) K
127 λοβός· τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου. (ABCD Su. λ 634 Ph. λ 369) ?K
128 λογάδην· ἐπιλέκτως. (ABD Su. λ 636 Ph. λ 371) K

---

113 Joh. Chrys. ad Theodor. 1 **114** Phil. Jud. de congr. erud. gr. 159 (indic.), Phryn. com. fr. 40 (partic.) **115** A 174 +, etc. **116** ∗ **119** ∗; λιτάνευεν Ψ 196, al. **120** ∗; plur. λ 34, etc. **122** App. Gall. 10.1 **124** ∗ **127** Arist. Hist. Anim. 492 a 16; λοβοῖσι Ξ 182

---

113 Cyr. (A) λιπ 9 λ.· φυγών, Hsch. λ 1105 λ.· φυγὼν τὴν τάξιν **115** Cyr. (vgAS) λισ 1/7 (+) **116** Cyr. (v) λισ 6; Cyr. (AS) λισ 11, Hsch. λ 1136 λίσχρως· φειδωλῶς … **117** Cyr. (gAS) λιτ 4/8, Hsch. λ 1138 (+); Cyr. (v) λιτ 3 λ.· δέομαι, παρακαλῶ … **118** Ael. D. λ 13 **120** Cyr. (g) λιτ 2 (+); Cyr. (vgAS) 1/6 λιταῖς· παρακλήσεσιν **121** Cyr. (vgAS) λιτ 5/9, Hsch. λ 1154 **122** Cyr. (gAS) λιφ 1/4; Hsch. λ 1164 λ.· λείπει τῷ αἵματι ἢ αἱμορροεῖ **123** Paus. Attic. λ *21; Antiatt. 105.32 λ.· ἦν μὲν καὶ νόμισμα Σικελικόν· ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ **124** Cyr. (g) λιχ 5 **125** Cyr. (S) λιχ 7 **126** Cyr. (vA) λιχ 1/6 παραπτόμενος τῶν ὄψων κατ᾽ ἐπιθυμίαν; Cyr. (vg) λιχ 3 ⟨λ.⟩· λιμβός, λαίμαργος, Cyr. (AS) λιχ 8 λ.· … λαίμαργος, λιμβός; Hsch. λ 1178 λ.· … λαίμαργος, λιμβός … προαπτόμενος ἐπιθυμῶν **127** Cyr. (g) λογ (sic) 9 λ.· τὸ κάτω μέρος τοῦ ὠτίου, Cyr. (S) λοβ 1 λοβοῖσι· τοῖς κάτω τῶν ὤτων ἄκροις, sch. D Ξ 182, Ap. Soph. 109.2 λοβοῖσι· τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων **128** Cyr. (gAS) λογ 6/19, Hsch. λ 1191

---

113 λειποτακτήσας Su. **114** leg. aut λιπαροῦσιν (quamvis sens. ignot.) aut λιπαροῖς (Meineke) **116** h.e. γλίσχρος (H. Stephanus) **118** λίβηδρα B **123** νόμισμά τι ὡς Δίφιλος] νομίσματος εἶδος B | ἀπὸ] ἐπὶ B **126** ὁ προαπτόμενος B (? ὁ eras.) προσαπτόμενος A παραπτόμενος Cyr. (v) | ἐπιθυμῶν Su. (A) (Hsch.) κατ᾽ ἐπιθυμίαν Cyr. **127-132** B 127, 128, 132, 129–131 A 127, 132, 129–131 C 128, 127, 132, 129–131 D **128** ἐπίλεκτος Ph.

κ **129** λογίαι· ἐκλογαί, καρποφορίαι. (ABCD Su. λ 643 Ph. λ 372)
κ **130** λογισταί· οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι. (ABCD Su. λ 650 Ph. λ 375)
κ+ **131** λογιστής· κριτής, δοκιμαστής, ἐξεταστής. (ABCD Su. λ 653 Ph. λ 377) Ba 292
⟨κ⟩+ **132** λογογράφος· ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων. (ABCD Su. λ 654 Ph. λ 378)
κ **133** λογοποιῶν· πλάττων λόγους ψευδεῖς. (ABCD Su. λ 657 Ph. λ 381)
κ **134** λοιβή· σπονδή, θυσία. (ABCD Su. λ 749 Ph. λ 385)
κ **135** λοιγόν· φθοράν, ὄλεθρον. (ABCD Su. λ 751 Ph. λ 386)
κ **136** λοιμεύεται· φθοροποιεῖ, βλάπτει. (ABCD Su. λ 756 Ph. λ 390)
κ **137** λοίσθῳ· ἐσχάτῳ. (ABCD Su. λ 763 Ph. λ 392)
κ **138** λοξά· σκολιά, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. (ABCD Su. λ 671 Ph. λ 396)
κ **139** λοπάσιν· κλέπταις. (ABCD Su. λ 676 Ph. λ 397 sch. Luc. 228.28)
140 λοπόν· ⟨ ⟩. (AB)
141 λόπος· ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομύου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος, φλοιός, δέρμα λεπτόν, ξηρόν. (ABCD Su. λ 677 Ph. λ 402)
⟨κ⟩+ **142** λορδόν· τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον· τὸ ἀποσεσιμωμένον, καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. (ABCD Su. λ 678 Ph. λ 403)
κ **143** λορδός· ἀπεξυλωμένος, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα. (ABCD Su. λ 679 Ph. λ 404)
κ **144** λοφαδία· κατὰ τοῦ αὐχένος. (ABCD Su. λ 696 Ph. λ 412)

---

129 NT 1 Cor. 16.2 v.l., eccl. **134** λοιβῇ I 500, -ῆς Δ 49 +, al. **135** A 67 +, al. **136** ∗; λοιμεύηται LXX Prov. 19.19 **137** ∗ **140** τ 233, al. **142** | ∗ **144** ∗; cf. κ 169 καταλοφάδεια

---

129 Cyr. (vgAS) λογ 1/21, Hsch. λ 1199 **130** Cyr. (g) λογ 3 **131** Hsch. λ 1211; Cyr. (g) λογ 4 λογιστῇ· κριτῇ **132** Hsch. λ 1215 λ.· ὁ δίκας γράφων **133** Cyr. (vg) λογ 11; Cyr. (AS) λογ 25 λογοποιήσαντες· πλασάμενοι λόγους ψευδεῖς **134** Cyr. (vg) λοι 1/λογ (sic) 10, Hsch. λ 1228 (+); Cyr. (S) λοι 7 λοιβῆς· θυσίας ἢ σπονδῆς, Cyr. (A) λοι 7, sch. D Δ 49 (P. Berol. inv. 11518.117) λοιβῆς· σπονδῆς **135** Cyr. (g) λοχ (sic) 3; Cyr. (v) λοι 2, sch. D A 398 λ.· ὄλεθρον, φθοράν, Cyr. (v) λοχ (sic) 3 λ.· φθοράν, Cyr. (A) λοι 9, sch. D A 67 (P. Oxy. 2405.24) et 341 (P. Berol. inv. 10577.5) λ.· ὄλεθρον; Et.Gen. λ.· ὄλεθρον …, λοιμός· ἡ φθορά **136** Cyr. (g) λοι 5; Cyr. (AS) λοι 13, Hsch. λ 1241 λοιμεύηται· φθοροποιεῖ (-ῇ Musurus) **137** Cyr. (gAS) λοι 3/6, Hsch. λ 1247; Cyr. (vg) λοι 3, Hsch. λ 1245, Ap.Soph. 109.3 λοῖσθος· ἔσχατος …, Cyr. (AS) λοι 8 λοῖσθον· ἔσχατον … **138** Cyr. (g) λοξ 2 **139** Cyr. (vg) λοχ (sic) 5 **142** Hsch. λ 1267 λ.· ὑπόκυρτον …; Erot. λ 21 λορδότατον – fin. **143** Cyr. (AS) λορ 1 **144** Cyr. (g) λογ (sic) 5, Ap.Soph. 109.7; Cyr. (S) λοφ 7, Hsch. λ 1283 λοφάδια· αὐχήν

---

129 λογεῖται Hsch. **130** λογιστός B **133** τάττων B **138** οὐκ – fin. om. C **139** λώπασι sch. Luc. λωποδύταις L. Dindorf **141** παρακειμένη Su. | κρομμύου Ph. | πᾶς B | φλυός AB **142** φυτὸν καλεῖ Erot. **144** τὰ κατὰ Cyr. τὰ κάτω Drachmann | τοὺς αὐχένας B

145 λοφιάς· ὁ τράχηλος. (ABCD Su. λ 700 Ph. λ 413) K
146 λόφος· γῆς ἀνάστημα. ἢ περικεφαλαία. (ABCD Su. λ 703 Ph. λ 415) K
147 λόφος· τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. (AB Su. λ 704 Ph. λ 418) K
148 λοχαγοῖς· στρατηγοῖς, ταξιάρχαις. (ABCD Su. λ 706 Ph. λ 419) K
149 λοχεύει· ἐνεδρεύει. (ABCD Su. λ 708 Ph. λ 422) K
150 λοχεύονται· γεννῶσιν. (ABCD Su. λ 709 Ph. λ 423) K
151 λόχμη· πλαγία, σύμφυτος τόπος. καὶ λοχμώδης. (ABCD Su. λ 716 Ph. λ 425) K+
152 λόχος· ἐνέδρα, τάξις. (ABCD Su. λ 718 Ph. λ 426 Et. Gen.) K
153 λοχῶντες· ἐνεδρεύοντες. (ABD Su. λ 721 Ph. λ 427) K
154 λυγαίως· σκοτεινῶς. (ABCD Su. λ 770 Ph. λ 428) K
155 λυγίσμασιν· συγκλάσμασιν. (ABCD Su. λ 773 Ph. λ 431) K
156 λυγκεύς· εἶδος θηρίου. ἢ ὀξυδερκής. (ABCD Su. λ 777 Ph. λ 432) K
157 λυγμός· ὀλολυγμός. (ABCD Su. λ 778 Ph. λ 433) K
Ba 293 **158** λύγος· φυτὸν ἱμαντῶδες. (ABCD Su. λ 780 Ph. λ 434) K
159 λυγρόν· χαλεπόν, ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυρόν, πενθιμόν, ἐλεεινόν. (ABCD Su. λ 782 Ph. λ 435) K
160 λύει· λυσιτελεῖ. (ABCD Su. λ 790 (Ph. λ 440)) K

---

145 ∗ **146** π 471, al. | Γ 337 +, al. **147** λόφον K 573 | Γ 337 +, al. **149** ∗ (sens.) **151** λόχμῃ τ 439 | ∗ **152** Θ 522 +, etc. **153** λοχόωντες δ 847 **154** ∗ **155** Greg. Naz. or. 21. 12 **156** ∗ **157** ∗ (sens.) **159** B 873 +, etc.

---

145 Cyr. (g) λοφ 2 **146** Cyr. (g) λοφ 3; Cyr. (vAS) λοφ 3/4/6 λ.· γῆς ἀνάστημα, Hsch. λ 1293 λ.· … γῆς ἐπανάστημα … **147** Cyr. (g) λοφ 1; Hsch. λ 1293 λ.· … ἄκρον περικεφαλαίας ἢ τράχηλος **148** Cyr. (g) λοχ 4 λοχαγός· στρατηγός, ταξίαρχος …, Cyr. (AS) λοχ 17 λ.· στρατηγοῖς **149** Hsch. λ 1301 λοχᾷ· … ἐνεδρεύει, Cyr. (A) λοχ 13 λοχήσας· ἐνεδρεύσας **150** Cyr. (vgA) λοχ 9/24 **151** Cyr. (g) λοχ 2; Cyr. (vAS) λοχ 2/15, Hsch. λ 1315, Ap. Soph. 109. 10 λ.· σύμφυτος τόπος **152** Cyr. (g) λοχ 10 (+), Hsch. λ 1318 (+); Ap. Soph. 109. 8 λ.· ἐνέδρα …, Cyr. (AS) λοχ 16 λόχους· ἢ τὰς τάξεις ἢ ἐνέδρας, sch. min. (P. Strasb. inv. 33 v 10) A 227, sch. D Θ 522 λ.· ἐνέδρα **153** Cyr. (vgA) λοχ 1/11 (+), sch. D δ 847 **154** Cyr. (gAS) λυκ (sic) 2/λυγ 8, Hsch. λ 1326 **155** Cyr. (vgAS) λυγ 2/6, Hsch. λ 1335 **156** Cyr. (g) λυκ 4 **157** Cyr. (g) λυγ 3, Hsch. λ 1340 (+) **158** Cyr. (g) λυκ (sic) 5; Cyr. (AS) λυκ 5, Hsch. λ 1345 λ. · (…) ἱμαντῶδες φυτόν, sch. D ι 427 λύγοισι· ἱμαντώδεσι φυτοῖς **159** Cyr. (g) λυγ 1 λ.· χαλεπόν, κακόν, ἰσχυρόν, πένθιμον, ἐλεεινόν, Cyr. (vAS) λυγ 1/7, Hsch. λ 1347 λ.· χαλεπόν, κακόν, ἰσχυρόν, πένθιμον, sch. D B 873 λ.· χαλεπόν **160** Cyr. (gA) λυκ (sic) 6/λυε 1 (+), Hsch. λ 1358 (+)

---

146 περικεφαλαῖον Cyr. **149-151** AB 151, 150, 149 C, 149, 151, 150 D **149** an λοχάει vel λοχάζει (hoc Hsch. λ 1302)? λοχᾷ (Cyr. (vgAS) λοχ 8/23, Hsch. λ 1300) vel λοχάζεται (Cyr. (S) λοχ 67) Theodoridis **151** τόπος om. Su. Ph. (δάσος in mg. Ph.^{g} m. rec.) | καὶ λοχμώδης om. C **152** τάξις om. Et. Gen. **154** -ος· -ός ACD | λυγαρως Ph. **155** συγκάμμασιν Meineke **156** λύγκες (Eur. Alc. 579) Ph. | ἢ ὁ ὀξυδερκής A ὀξυδερκές Ph. ὀξυδερκοῦς Cyr. **158** τὸ ἱμαντῶδες φυτόν Su. **159** κακὸν – fin. om. C

κ **161** λύθρος· φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, συνιστάμενος δι᾽ ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος. (ABCD Su. λ 792 Ph. λ 442)

κ+ **162** λυκάβας· ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν ἢ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. (ABCD Su. λ 793 Ph. λ 450)

163 λυκόφως· τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς. (ABCD Su. λ 826 Ph. λ 460)

κ **164** λυμαίνων· φθείρων, βλάπτων. (ABCD Su. λ 837 Ph. λ 464)

κ **165** λύματα· καθάρματα, αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνας ἐκκρίσεις. (ABCD Su. λ 834 Ph. λ 465)

κ+ **166** λύμη· βλάβη, φθορά, ὕβρις. (ABCD Su. λ 840 Ph. λ 466)

κ **167** λυσιτελές· ὠφέλιμον ἢ συμφέρον. (ABCD Su. λ 865 Ph. λ 483)

κ **168** λυσόμενος· λυτρωσόμενος. (ABCD Su. λ 870 Ph. λ 485)

κ **169** λύτρα· μισθός, ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας. (ABCD Su. λ 875 Ph. λ 486)

κ **170** λυχνοῦχος· φανός, λαμπτήρ. (AB(C)D Su. λ 881 Ph. λ 492)

κ **171** λωβᾶται· βλάπτει, λυμαίνεται, ὑβρίζει. (ABCD Su. λ 722 Ph. λ 497)

κ **172** λώβη· βλάβη, ὕβρις. (ABCD Ph. λ 498)

κ **173** λωβητῆρα· ὑβριστήν. (ABCD Su. λ 723 Ph. λ 499)

---

161 λύθρῳ Z 268 **162** Maced. AP 6. 40. 6; λυκάβαντος ξ 161 **164** ∗; λυμαῖνον Theodoret. PG 82. 841. 47 **165** A 314 +, al. **166** λύμην Φ 80, al. **168** A 13 +, al. **172** H 97 +, al. **173** B 275

---

161 Cyr. (vgAS) λυθ 2/5, Hsch. λ 1364 λύθρῳ· φόνῳ ἢ τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι᾽ ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος (ἢ ἐξ αἱμάτων μολυσμός add. v, καὶ ἰχῶρος add. g), Cyr. (AS) λυθ 4 λ.· ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός, Cyr. (AS) λυθ 6 λύθρον· (τὸ) μετὰ ἰχῶρος αἷμα **162** Cyr. (AS) λυκ 7, Hsch. λ 1365 λ.· ὁ ἐνιαυτός, παρὰ τὸ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς, Ap. Soph. 109. 11 λ.· ὁ ἐνιαυτός … ἀπὸ τοῦ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς, Cyr. (g) λυκ 3 λ.· ἐνιαυτός, παρὰ τὸ λυγαίως διαβαίνειν, Cyr. (v) λυκ 3 λ.· ἐνιαυτός **164** Cyr. (g) λυμ 6 λυμαίνεται· φθείρει … βλάπτει, Cyr. (v) λυμ 6 λυμαίνεται· φθείρει … **165** Cyr. (vg) λυμ 5; Cyr. (AS) λυμ 11, Hsch. λ 1410, sch. min. (P. Strasb. inv. 33 viii 26, P. Oxy. 3237. 23) A 314 λ.· καθάρματα **166** Cyr. (vgAS) λυμ 2/7, Hsch. λ 1414 λ.· βλάβη, φθορά **167** Cyr. (vg) λυσ 7 λ.· συμφέρον, ὠφέλιμον, Cyr. (AS) λυσ 11, Hsch. λ 1448 λυσιτελής· ὠφέλιμος, σύμφορος, lex. Greg. 168. 11 λυσιτελέστερον· ὠφελιμώτερον, σύμφορον **168** Cyr. (AS) λυσ 13 (+), Hsch. λ 1451, sch. D A 13 (P. Achmim. 2. 28, P. Oslo 12 ii 16); Cyr. (g) λυσ 6 λυσομένου· λυτρουμένου **169** Cyr. (vA) λυτ 1/4; Cyr. (g) λυρ (sic) 4 λ.· μισθὸς ἢ τὰ παρεχόμενα **170** Cyr. (g) λυπ (sic) 2, Hsch. λ 1478 (+); Cyr. (S) λυχ 3 λ.· λαμπτήρ … **171** Cyr. (g) λωπ (sic) 3 λ.· λυμαίνεται, βλάπτει, ὑβρίζει, Cyr. (AS) λωβ 9 λ.· … βλάπτει, Cyr. (S) λωβ 14, Hsch. λ 1482 λ.· (…) λυμαίνεται (…), Cyr. (S) λωβ 17 λωβήσασθαι· ὑβρίσαι **172** Cyr. (g) λωβ 2 (+), Hsch. λ 1483 (+); Cyr. (v) λωβ 1 λ.· βλάβη …, Cyr. (AS) λωβ 6 λώβαν· βλάβην, Cyr. (AS) λωβ 12 λ.· (…) ὕβρις, sch. D Γ 42 λώβην· ὕβριν **173** Cyr. (g) λωβ 4 (+), sch. D B 275; Cyr. (AS) λωβ 10, Hsch. λ 1487 λωβητήρ· ὑβριστής, Cyr. (S) λωβ 18 λωβητῆρες· ὑβρισταί

165, 166 ACD 166, 165 B **165** ἀφεδρῶνα Su. | ἐκρύσεις Cyr. **169** τῷ λυτρώσασθαι recte Su. (Cyr.) | ἢ βαρβάρων ἢ ἑτέρης κακῆς δουλείας Cyr. | βάρβαρον Ph. **171** λυμαίνεται, ὑβρίζει om. B **172** ἢ ὕβρις B

174 λώϊον· βέλτιον. (ABCD Su. λ 728 Ph. λ 500 Et. Gen.) K
175 λώϊστος· βέλτιστος. (ABCD Su. λ 738 Ph. λ 501) K
176 λώπην· ἱμάτιον, περίβλημα. (ABCD Su. λ 731 Ph. λ 502) K
177 λωποδύτης· ἱματίων κλέπτης. (ACD Su. λ 734 Ph. λ 503) K
178 λῶπος· ἱμάτιον. (ACD Su. λ 735 Ph. λ 505 Et. Gen.) K
179 λωτός· βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσιν. (ABCD Su. λ 742 Ph. λ 506) K
180 λωφήσομεν· ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. λέγεται καὶ λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. (ABCD Su. λ 747, 745 Ph. λ 508)
181 λωφήσαντος· ἀναπαυσαμένου ἢ ἡσυχάσαντος. (ABCD Su. λ 744 Ph. λ 509) K
182 λώφησις· παῦσις, πτῶσις. (ABD Su. λ 746 Ph. λ 510) K

---

174 A 229 +, etc. **175** ∗ **176** ν 224, al. **179** Φ 351, etc. **180** Ap. Rh. 4. 1418

---

174 Cyr. (vgAS) λωμ (sic) 2/λωβ (sic) 3/λωι 3, Hsch. λ 1499, sch. min. (P. Strasb. inv. 33 ν 22) A 229 **175** Cyr. (vgAS) λωι 1/2, Hsch. λ 1518 **176** Cyr. (AS) λωπ 5, Hsch. λ 1509; sch. D ν 224 λ.· ἱμάτιον … **177** Cyr. (vgAS) λωπ 1/4 (+) **178** Hsch. λ 1513; Cyr. (vgAS) λωπ 1/4 (post 177) λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον **179** Cyr. (vg) λωτ 1 **180** sch. Ap. Rh. 4. 1418 (ad τράχηλος) **181** Cyr. (vgAS) λωφ 6; Cyr. (AS) λωφ 8 λ.· παυσαμένου, ἡσυχάσαντος **182** Cyr. (g) λωφ 3; Cyr. (AS) λωφ 11, Hsch. λ 1535 λ.· ἀνάπαυσις

---

175 λῷστος Hsch. **178** τὸ ἱμάτιον Et. Gen. **179** λωπός B | εὔοδμος Cyr. (v) εὔοσμος Cyr. (g) | μυρόδοτον ACD μυρόλυτρον Cyr. (v) **180** -ωμεν· … -ωμεν ACD | λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν, τὸ Su. | τὸ² om. BCD (sch. Ap. Rhod.) | βάρος ἀποθέσθαι τοῦ τραχήλου CD | ἀποθέσθαι] ἀποβαλέσθαι sch. Ap. Rhod. | λόφος – fin. om. B | λέγεται – fin. om. Su. Ph. | ἀπὸ τοῦ τραχήλου alt. loco om. CD **181, 182** AD 182, 181 B **181** ἢ om. B Su. Ph. (Cyr.(v))

M

K **1** μαγάς· σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ᾽ ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς. (AB(C)D Su. μ 6 Ph. μ 6) Ba 294

K **2** μάγγανον· παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. (ABCD Su. μ 5 Ph. μ 7)

K **3** μαγίστερ· διδάσκαλε. (ABCD Su. μ 16 Ph. μ 10 EM 572.51)

+Att **4** μαγίς· μάχαιρα. καὶ μάγειρος· ὁ τὰς μάζας μερίζων. (ABCD Su. μ 14 Ph. μ 11)

K **5** μάζα· ἄρτος, φύραμα. (ABCD Su. μ 34 Ph. μ 17 Et. Gen.)

K **6** μάζης ὄνιον· ἄρτου πρᾶσις. (ABCD Su. μ 36 Ph. μ 19)

K **7** μαιευτικῆς· ἰατρικῆς. (ABCD Su. μ 318 Ph. μ 26)

K **8** μαιευόμενοι· ζητοῦντες, ἐρευνῶντες. (ABD Su. μ 317 Ph. μ 27)

K **9** μαιμάσσει· σφύζει, προθυμεῖ, κυματοῦται, πηδᾷ, καχλάζει, κλονεῖται. (ABCD Su. μ 325 Ph. μ 30 EM *574.326)

K **10** μαιμόωσα· ἐνθουσιῶσα. (ABCD (Su. μ 327) Ph. μ 32)

K **11** μαινάδας· μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν, παραφόρους. (ABCD Su. μ 328 Ph. μ 33)

K **12** μαινάς· βάκχη. (ABCD Su. μ 331 Ph. μ 34)

13 μαινόλης· μανικός. (ABCD Su. μ 334 Ph. μ 37)

---

2 ∗; μαγγάνου Euseb. Hist. Eccl. 6.43.7 | **3** ∗ **4** ∗ (sens.) | **6** Greg. Naz. or. 21.16 **8** ∗; μαιευομένους Procl. in Alc. i 171.15 **9** LXX Jer. 4.19, eccl. **10** ∗; μαιμώωσα E 661 **12** μαινάδι X 460

---

1 Cyr. (vgAS) μαγ 2/7, Hsch. μ 8 **2** Cyr. (vg) 5; Cyr. (AS) μαγ 10 μ.· παράδοξόν τι **3** Cyr. (vgAS) μαγ 4/8, Hsch. μ 20 μαγίστορας· διδασκάλους **4** Paus. Attic. μ *2 μάγειρος· ὁ τὰς μάζας μερίζων **5** Cyr. (vg) μαζ 1/μαθ (sic) 2 **6** Cyr. (gAS) μαζ 2/5, Hsch. μ 48 **7** Cyr. (g) μαι 3/8 **8** Cyr. (g) μαι 12 μαιεύεσθαι· ζητεῖν, ἐρευνᾶν, Cyr. (S) μαι 26 μαιεύεται· ζητεῖ, διερευνᾷ **9** Cyr. (g) μαι 4, lex. Greg. 169. 3 (uterque ad καχλάζει), Cyr. (v) μαι 4 μ.· σφύζει, προθυμεῖ, πηδᾷ, καχλάζει, Cyr. (AS) μαι 16, Hsch. μ 78 μ.· σφύζει, προθυμεῖ; Cyr. (v) μαι 1 μαιμάσσονται· … κλονοῦνται **10** Cyr. (g) μαι 2 μαιμόωσαν· ἐνθουσιῶσαν, sch. D E 661 μαιμώωσα· ἐνθουσιῶσα **11** Cyr. (vg) μαι 10; Cyr. (A) μαι 24 μ.· μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν **12** Cyr. (gS) μαι 9/29, Hsch. μ 86

---

1 ὑπόκυφος τετράγωνος B | ὑπόκυφος om. C ὑπόκουφος Cyr., Hsch. | ἐφ᾽ ἑαυτὴν Su. om. Hsch. ἐφ᾽ ἑαυτῇ H. Stephanus | τῆς κιθάρας om. Cyr. (v) | τὰς νευράς Hsch. **2-5** AD 3, 4, 2, 5 C 2, 3, 5, 4 B **2** le. μάγγανόν τι Cyr. (vg) **3** ἀντὶ τοῦ διδάσκαλε B **6** ὠνή Cyr. (g) | πράσιμον Kuster **8** μαιόμενοι Naber | ἐρευνοῦντες AB **9** προθυμεῖται Cyr., Hsch., lex. Greg. -οῦται EM | πηδᾷ – fin. om. EM | καὶ κλονεῖται B **10** μαιμώωσα sch. **11, 12** ACD 12, 11 B **13** μαντικός B

14 μαίνω· ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι. (ABCD Su. μ 336 Ph. μ 38) ⟨K⟩
15 μαιωθήσονται· λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται. (ABCD Su. μ 341 Ph. μ 39) K
16 μαζουρώθ· τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζῴδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δέ τινες λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ τὸν ἀστρῷον κύνα. (ABCD Su. μ 40 Ph. μ 21)
17 μάκαιραν· μακαρίαν. (ABCD Su. μ 59 Ph. μ 40) K
18 μάκελλα· δίκελλα. (ABCD Su. μ 67 Ph. μ 45 sch. Luc. 240.12) K
19 μακρὰ χαίρειν· οἰμώζειν, στενάζειν. (AB Su. μ 72 Ph. μ 51)
Ba 295 **20** μάλα εἰκότως· πάνυ δικαίως. (ABCD Su. μ 87 Ph. μ 57) K
21 μαλακία· νόσος. (ABCD Su. μ 89 Ph. μ 59 Bk.^{V} 278.16) K
22 μαλακόν· ἁπαλόν. ἢ καὶ ὁ ἀσελγής. (ABCD Su. μ 93 Ph. μ 60 Bk.^{V} 278.16) K
23 μαλερόν· μαραντικόν. (ABCD (Su. μ 102) Ph. μ 65) K
24 μαλθακόν· ἔκλυτον, μαλακόν. (ABCD Su. μ 107 Ph. μ 68) K
25 μαλθάξαι· ἀγαθῦναι, καταπραῦναι. (ABCD Su. μ 109 Ph. μ 70) K
26 μάλθη· μεμαλαγμένος κηρός. (ABCD Su. μ 110 Ph. μ 71 EM *574.34) K
27 μάλιστα· ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης (1.13.1+) λαμβάνει. (ABCD Su. μ 106 Ph. μ 75)
28 μαμωνᾶς· χρυσός, γήϊνος πλοῦτος. (ABCD Su. μ 128 Ph. μ 83) K
29 μαναά· θυσία, σπονδή. (ABCD Su. μ 129 Ph. μ 85)
30 μανδραγόρας· ὑπνωτικὸς κάρπος. (ABCD Su. μ 136 Ph. μ 89 sch. Plat. Rep. 488 c) K

---

14 ∗ **15** LXX Job 26.5 **16** LXX Job 26.5, eccl. **18** μάκελλαν Φ 259 **22** B 42, etc. **26** ∗ **28** μαμωνᾷ NT Matt. 6.24 + (nom. eccl.) **29** LXX Exod. 45.25 +, eccl.

---

14 Hsch. μ 89 μαινομένοιο· ἐνθουσιωδῶς κινουμένου **15** Hsch. μ 97; Cyr. (g) μαι 6 μ.· γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται, λοχευθήσονται, Cyr. (S) μαι 18 μ.· λοχευθήσονται ἢ γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται; Cyr. (A) μαι 18 μ.· λοχευθήσονται ἢ γεννηθήσονται, Cyr. (vg) μαι 6/13 μ.· γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται **17** Cyr. (g) μακ 5; Cyr. (S) μακ 31 μάκαιρα· μακαρία **18** Cyr. (vgAS) μαν (sic) 4/μακ 10/15 (+), (Hsch. μ 116); cf. Ap. Soph. 109.33 μάκελλαν· δίκελλαν, κακῶς· ἔστι γὰρ τὸ πλατὺ σκαφεῖον **20** Cyr. (g) μαλ 3 **21** Cyr. (gAS) μαλ 10/19 (+), Hsch. μ 147 (+) **22** Cyr. (g) μαλ 5 μ.· ἁπαλόν ἢ ἀσελγῆ, 9 μαλακός· … καὶ ὁ ἀσελγής, Cyr. (A) μαλ 31, sch. D B 42 μ.· ἁπαλόν **23** Hsch. μ 171 (+); Cyr. (gAS) μαν (sic) 5/μαλ 34, sch. D I 242 μαλεροῖο (-οῦ)· (…) μαραντικοῦ **24** Hsch. μ 178 μ.· μαλακόν, Cyr. (AS) μαλ 16 μαλθακός· μαλακός, 18 μαλακός· … ἔκλυτος **25** Cyr. (g) μαλ 6 **26** Cyr. (gAS) μαλ 7/17, Hsch. μ 180; Harp. M 4 **27** sch. Thuc. 1.17.3 **28** Cyr. (vg) μαμ 1 μ.· χρυσός, πλοῦτος, Cyr. (A) μαμ 2 μ.· χρυσός **30** Cyr. (g) μαρ (sic) 4 (+)

---

15 γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται om. C **16** λέγουσι B φασι λέγεσθαι Su. (paraphr. C) | σημαίνει BD | δὲ καὶ Ph. **15-17** AB 17, 15, 16 C 15, 17, 16 D **22** τὸ ἁπαλόν B | καὶ om. BD | ὁ ἀσελγής A Ph. Bk.^{V} ἀσελγής C τὸ ὁ ἀσελγής D ἀσελγές Su. τὸ ἀσελγές B **24** εὔλυτον Ph. | μαλθακόν Ph. **26, 27** ACD 27, 26 B **26** ὁ μεμαλαγμένος Su. (Harp.) ὁ μεμαγμένος Ph. **27** ὁ Θ. λαμβάνει] οὕτως Θ. B **29** μάννα Su.

κ **31** μανδύας· εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον. (ABCD Su. μ 139 Ph. μ 90)
κ **32** μανόν· ἀραιόν, χαῦνον. ἢ ἀνωφερές, ὡς φλόξ. (ABCD Su. μ 157 Ph. μ 95 Et. Gen.)
κ **33** μαντοσυνῶν· μαντειῶν. (ABCD Su. μ 170 Ph. μ 104)
κ **34** μαργαίνει· μαίνεται. (ABCD Su. μ 183 Ph. μ 107)
κ **35** μάργος· μαινόμενος. (ABCD (Su. μ 184) Ph. μ 108 sch. Plat. Leg. 792 e)
κ **36** μαργῶσαν χεῖρα· μαινομένην χεῖρα. (ABCD Su. μ 186 Ph. μ 109)
κ **37** μαρμαίρει· λάμπει, καταυγάζει. (ABCD (Su. μ 220) Ph. μ 110)
κ **38** μαρμαρέην· λαμπράν. (ABCD Su. μ 220 Ph. μ 111 EM *574.113)
κ **39** μαρμαρυγή· ἄστραψις, λαμπηδών. (AB(C)D Su. μ 221 Ph. μ 112)
κ+ **40** μάρσιππος· σάκκος, θυλάκιον, σακέλλιον. (ABCD Su. μ 226 Ph. μ 116)
κ **41** μάσσει· φυρᾷ, ζυμοῖ. (ABCD Su. μ 247 Ph. μ 124 (sch. Plat. Rep. 372 b))
+Hom **42** μάστακα· μάσημα, τροφή. (ABCD Su. μ 255 Ph. μ 126)
κ **43** μαστιγίας· δοῦλος ὁ δι᾽ ἁμάρτημα μαστιζόμενος. (ABCD Su. μ 261 Ph. μ 128)
44 μαστιγώσιμος· μαστίγων ἄξιος. (AD Su. μ 264 Ph. μ 132)
κ **45** μαστροπός· μαυλιστής, πορνοβοσκός. (ABCD Su. μ 271 Ph. μ 133)

---

33 Clem. Alex. Strom. 6.30 (cit. Emp. fr. 112 μαντοσυνέων) **34** Greg. Naz. c. 2.1.34.118; μαργαίνειν E 882 **36** Eur. Hec. 1128 (χέρα) **38** Γ 126 v.l., al. **41** ∗ **42** I 324, al. **44** Luc. 62.8

---

31 Cyr. (vg) μαν 9; Cyr. (AS) μαν 15, Hsch. μ 229 μ.· εἶδος ἱματίου; Ael. D. μ 5 (+) **32** Cyr. (g) μαν 3; Cyr. (S) μαν 12, Hsch. μ 239 μ.· ἀραιόν (…) χαῦνον, Cyr. (vA) μαν 3/12 μ.· ἀραιόν **33** Cyr. (g) μαν 7 (+); sch. D A 72 (P. Oxy. 2405.40), Hsch. μ 248 μαντοσύνην· μαντείαν **34** Cyr. (vg) μαρ 2 (+), Hsch. μ 260; Cyr. (AS) μαρ 30, sch. D E 882 μαργαίνειν· μαίνεσθαι, sim. Ap. Soph. 109.35 **35** Cyr. (vgAS) μαρ 11/33, Hsch. μ 274 **36** Cyr. (gA) μαρ 6/23, Hsch. μ 275; Cyr. (v) μαρ 6 μαργῶσαν· μαινομένην **37** Cyr. (vg) μαρ 8; Cyr. (AS) μαρ 37, Hsch. μ 293 μ.· λάμπει, sch. D Γ 397 μαρμαίροντα· λάμποντα **38** Cyr. (g) μαρ 9, Hsch. μ 300, sch. D Γ 126 (+); Cyr. (A) μαρ 34 μαρμαρέη· λαμπρά **39** Cyr. (g) μαρ 10 μ.· ἀστραπή, λαμπηδών, Cyr. (AS) μαρ 21 μ.· … λαμπηδὼν καὶ ἀστραπή, Cyr. (vgAS) μαρ 1/18 μαρμαρυγάς· λαμπηδόνας **40** Cyr. (vg) μαρ 12 μ.· σάκκος, θυλάκιον …, Cyr. (AS) μαρ 32 μ.· σάκκος; Paus. Attic. μ *6 **41** Cyr. (vgAS) μασ 3/13 **42** Hsch. μ 347 μ.· … ἢ τὸ μάσημα …; sch. D I 324 μ.· τροφήν **43** Cyr. (gAS) μασ 4/9; Cyr. (v) μαλ (sic) 2 μ.· ὁ δι᾽ ἁμαρτίας μαστιζόμενος **45** Cyr. (g) μασ 9; Cyr. (v) μασ 2 μάστρωψ· μαστροπός, μαυλίστρια, πορνοβοσκός, Cyr. (A) μασ 10 μ.· … μαυλιστρίας προσαγωγός

---

31 λουρίκην Cyr. (v) **32, 33** AB 33, 32 CD **32** ὡς] ἢ Cyr. **33** μαντινοσύνων Ph. (praecedit gl. Μαντιναίων …) **34** ἀντὶ τοῦ μαίνεται B **36** Χαῖρις Diels **40** θυλάκιον, σακέλλιον in mg. B (m. pr.) | interpr. σακέλαι καὶ θύλακα C **42** τροφήν C Su. Ph. **43** ὁ om. Cyr. (g) | μαστιγούμενος B

46 μαστρύλλιον· τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον. (ABCD Su. μ 272 Ph. μ 134) K

47 ματαΐσαι· ⟨ ⟩. (A Su. μ 276 Ph. μ 142)

48 μαχλάδας· πόρνας. (ABCD Su. μ 305 Ph. μ 152) K

49 μάχλος· ἀσελγής, ἄσωτος. (ABCD Su. μ 306 Ph. μ 153)

50 μαχλοσύνη· κατωφέρεια, γυναικομανία. (ABCD Su. μ 307 Ph. μ 154) ApS+K

51 μαχλῶντες· πορνεύοντες. (ABCD Su. μ 308 Ph. μ 155) K

52 μεγάθυμος· μεγαλόψυχος. (ABCD Su. μ 351 Ph. μ 161) K

53 μεγαίρων· φθονῶν. (ABCD Su. μ 396 Ph. μ 163) K

54 μεγαλήτωρ· μεγαλόψυχος. (ABCD Su. μ 362 Ph. μ 165) K

Ba 296 **55** μεγαλόνοια· ὑπερηφανία, μεγαλοφυΐα. (AB(C)D Su. μ 367 Ph. μ 166) K

56 μεγαλοπρεπής· μεγαλοφανής. (ABCD Su. μ 369 Ph. μ 167) K

57 μεγαλόφρων· μεγαλόψυχος. (ABCD Su. μ 371 Ph. μ 168) K

58 μεγαλώνυμον· μεγαλόδοξον, περίφημον, ὀνομαστόν. (ABCD Su. μ 373 Ph. μ 169) K

59 μεγάνορος πλούτου· ἰσχυροῦ, δυνατοῦ, ἀνδρείαν ποιοῦντος· ἐπεὶ μέγα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρα γὰρ πολέμου λέγεται εἶναι. (ABCD Su. μ 380 Ph. μ 171)

60 μεγαρίζοντες· λιμώσσοντες ἢ μεγάλα λέγοντες. (ABD Su. μ 384 Ph. μ 173) K

61 μέγαρον· ὑπερῷον, οἴκημα. (ABCD Su. μ 381 Ph. μ 175) K

---

46 ∗ **47** ∗ **48** Greg. Naz. c. 1.2.29.264, Anth. Pal. 9.622.3 **50** μαχλοσύνην Ω 30, al. **51** ∗ **52** Δ 467 +, al. **54** cas. obl. B 547 +, al. **59** Pind. Ol. 1.2 **60** Clem. Alex. Protr. 2.17.1 male intell. **61** α 276 +, etc.

---

46 Cyr. (gAS) μασ 6/18 **48** Cyr. (g) μαχ 2, Hsch. μ 430; Cyr. (AS) μαχ 9 μαχλάδα· πόρνην **50** Ap. Soph. 110.9 μ.· … κατωφέρεια, cf. sch. D Ω 30; Cyr. (S) μαχ 11 μ.· … γυναικομανία **51** Cyr. (vgA) μαχ 4/10, Hsch. μ 435 **52** Cyr. (g) μεγ 13; Cyr. (AS) μεγ 19 μεγάθυμον· μεγαλόψυχον, sch. D A 123 (P. Oxy. 2405.181), Hsch. μ 448 μεγάθυμοι· μεγαλόψυχοι … **53** Cyr. (g) μεγ 4 (+); Cyr. (AS) μεγ 37, Hsch. μ 452, sch. D Δ 54 μεγαίρω· φθονῶ **54** Cyr. (vgAS) μεγ 10/23, Hsch. μ 465; sch. D B 547 μεγαλήτορος· μεγαλοψύχου **55** Cyr. (vg) μεγ 12; Cyr. (AS) μεγ 26/33, Hsch. μ 472 μ.· ὑπερηφανία **56** Cyr. (vgAS) μεγ 8/22, Hsch. μ 473; lex. Greg. 169.1 μεγαλοπρεπές· μεγαλοφανές **57** Cyr. (vgAS) μεγ 6/21, Hsch. μ 477 **58** Cyr. (vg) μεγ 16/μεδ (sic) 3; Cyr. (AS) μεγ 32, Hsch. μ 481 μ.· μεγαλόδοξον (…) **60** Cyr. (AS) μεγ 24 (+), Hsch. μ 485; Cyr. (g) μεγ 9 μ.· λιμώσσοντες **61** Cyr. (vgAS) μεγ 5/20; Hsch. μ 489 μ.· … ὑπερῷον; cf. Paus. Attic. μ 9

---

46 μαστρίλλιον Su. μαστρυλλεῖον Ph. μαστρύλλιος vel sim. Cyr. (AS) **47** interpr. ὁμοίως Su. μαται (sic) Ph., unde μάταιον⟩ Gaisford (coll. Su. μ 278, le. aliud sine interpr.), ματαί⟨ως ζῶν⟩ Wentzel (coll. Su. μ 276) **50** καταφέρεια Ap. Soph. **52** μεγαλόθυμος Cyr. (g) **55** ὑπερηφάνεια Hsch. ἠπεριφάνεια Ph. **59** ἀνδρίαν Ph. | ἐμποιοῦντος Ph. | μεγάλα Su. Ph. | λέγεται πολέμου Su. | λέγουσιν C δύναται B **60** λιβώσσοντες B, μ sscr. m. alt. λιμώττοντες Su. (Hsch.) | ἢ om. Cyr., Hsch.

K **62** μέδεσθαι· φροντίζειν. (ABCD Su. μ 402 Ph. μ 176)
K **63** μέδιμνον· μέτρον. (AB(C)D Su. μ 403 Ph. μ 177)
K **64** μέδων· βασιλεύων. (AB(C)D Su. μ 407 Ph. μ 178)
K **65** μεθαρμοζόμενος· μετερχόμενος. (ABCD Su. μ 410 Ph. μ 179)
K **66** μεθεῖναι· ἀφεῖναι, ἀμελῆσαι. (ABCD Su. μ 417 Ph. μ 180)
67 μεθείς· ἐῶν, ἀφιῶν. (ABCD Su. μ 419 Ph. μ 183)
68 μεθείω· ἐῶ, ἀφίω. | ἀφῶ, ἐάσω. (Σᵇ: B | ABCD Su. μ 418 Ph. μ 184)
K **69** μέθεξις· μετοχή, κοινωνία. (ABD Su. μ 414 Ph. μ 185)
K **70** μεθέσθαι· καταλιπεῖν. (ABCD Su. μ 415 Ph. μ 186)
K **71** μεθημοσύνη· ἀμέλεια, ῥᾳθυμία. (ABCD Su. μ 422 Ph. μ 187)
K **72** μεθήμων· ἀμελής. (ABCD Su. μ 423 Ph. μ 188 Et. Gen.)
⟨K⟩ **73** μεθήσειν· ἀμελήσειν. (ABD Su. μ 424 Ph. μ 190)
K **74** μεθίει· ἀμελεῖ, ἀφεῖ. (ABD Su. μ 427 Ph. μ 191)
K ?+ **75** μεθιεμένους· ἐῶντας, προδιδόντας. (AD Su. μ 425 Ph. μ 192)
76 μεθίετο· προΐετο, ἠφίετο. (ABD Su. μ 426 Ph. μ 193 (sch. Plat. Leg. 914 e))
K **77** μεθοδείας· τέχνας ἢ δόλους. (ABCD Su. μ 429 Ph. μ 194)
K+ **78** μεθοδεύει· μετέρχεται, τεχνάζεται, ἀπατᾷ. (ABCD Su. μ 428 Ph. μ 195)
K **79** μεθόριον· μεταξὺ τῶν ὅρων. (ABCD Su. μ 435 Ph. μ 197)
K **80** μεθορμιζόμενος· μετερχόμενος. (ABCD Su. μ 436 Ph. μ 198)
K **81** μέθυ· οἶνος. (ABCD Su. μ 437 Ph. μ 199)
82 μειλίγμασιν· ἀπατήμασιν. (ABCD Su. μ 841 Ph. μ 204)

---

62 Σ 245, al. **64** Corinn. fr. 1 a. iii. 14; μέδοντος α 72, al. **68** Γ 414 **71** ∗; μεθημοσύνῃ N 121 **72** B 241, al. **74** K 121, N 118 +, al. **75** Dion. Hal. 6. 34. 3, Iamb. Comm. Math. 6. 39 **77** NT Eph. 6. 11, eccl. **81** I 469 +, etc.

---

62 Cyr. (gS) μεδ 5/15, Hsch. μ 509 (+) **63** Cyr. (gAS) μεδ 1/14, Hsch. μ 514 (+) **64** Cyr. (g) μεδ 8, Hsch. μ 521 (+) **65** Cyr. (g) μεθ 7, Hsch. μ 525 **66** Cyr. (AS) μεθ 23; Hsch. μ 526 μ.· ἀφεῖναι … **69** Cyr. (vg) μεθ 11 μέθεξιν· μετοχήν, κοινωνίαν, Cyr. (AS) μεθ 23, Hsch. μ 533 μέθεξιν· κοινωνίαν **70** Cyr. (g) μεθ 3 **71** Cyr. (nps ap. Latte), Hsch. μ 542 μ.· ἀμέλεια, Cyr. (S) μεθ 48, sch. D N 108 μεθημοσύνῃσι· ἀμελείαις **72** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. μ 543 (+), sch. D B 241, Ap. Soph. 110. 15 (+) **73** Hsch. μ 545 μεθήσει· ἀμελήσει, … **74** Cyr. (AS) μεθ 28, Hsch. μ 548, sch. D K 121 μ· ἀμελεῖ (…) **75** Cyr. (A) μεθ 27, Hsch. μ 549 μ.· (…) ἐῶντας **77** Cyr. (vg) μεθ 12; Cyr. (vgAS) μεθ 24, Hsch. μ 556 μ.· τέχνας … **78** Cyr. (vg) μεθ 14 μ.· μετέρχεται, τεχνάζεται, Cyr. (AS) μεθ 38, Hsch. μ 558 μ.· μετέρχεται (…) **79** Cyr. (g) μεθ 9; Cyr. (AS) μεθ 21, Hsch. μ 566 μ.· τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων (…); Ael. D. μ 11 **80** Cyr. (AS) μεθ 26, Hsch. μ 569 **81** Cyr. (S) μεθ 54, Hsch. μ 571 (+), sch. D I 469, Ap. Soph. 110. 13

63, 64 ABD **64, 63** C **64** -ω· -ω C | βασιλεύς Su. Ph. **65** vel interpr. ex gl. 80 repetita (ἐπιδιορθούμενος edd. vett. Su.) vel le. pro μεθορμιζόμενος corruptum **66** ἀφεῖναι om. C **67** ἀφιίων Su. ἀφίων Ph. **68** ἀφῶ om. C **72** ὁ ἀμελῆς C **74** μεθίειν B | ἀφεῖ, ἀμελεῖ B | ἀφίει recte Su. **77** ἢ om. Cyr. **78** ἀπατᾷ om. C **79** τὸ μεταξὺ Ph. **82** ἀπαιτήμασιν Ph.

Ba 297 **83** μειλικτηρίοις· προσήνεσιν, ἡδέσι, πραέσι. (ABCD Su. μ 842 Ph. μ 205)
84 μειλίξασθαι· πραῦναι. (ABCD Su. μ 844 Ph. μ 206)
85 μειλίχιος· πρᾷος, χρηστός. (ABD Su. μ 847 Ph. μ 207) K+
86 μειλίχιον· πρᾷον, χρηστόν. (A Su. μ 848) ⟨K⟩+
87 μεῖον· ἔλαττον, μικρότερον. (ABCD Su. μ 850 Ph. μ 214) K
88 μειονεκτεῖ· τὸ ἧττον φέρει, ἐλαττοῖ. (AB(C)D Su. μ 852 Ph. μ 216) K
89 μειονεκτούμενοι· ἐλαττούμενοι. (Σ′: B Su. μ 853 Ph. μ 217) K
90 μέλαθρον· οἶκον. (ABCD Su. μ 445 Ph. μ 219) K
91 μελαίνῃ· βαθείᾳ. (ABCD Su. μ 465 Ph. μ 220) K
92 μελάνυδρος· βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος. (AB(C)D Su. μ 464 Ph. μ 221) K
93 μελεδήματα· μεριμνήματα. (ABCD Su. μ 473 Ph. μ 227 Et. Gen.) K
94 μελεδωνοί· ἐπίτροποι, φροντισταί, προεστηκότες. (ABCD Su. μ 475 Ph. μ 228) K
95 μέλεος· ἄθλιος, μάταιος, ταλαίπωρος, δυστυχής. (ABCD Su. μ 477 Ph. μ 230 (Et. Gen.)) K
96 μέλημα· φρόντισμα. (ABCD Su. μ 486 Ph. μ 231 sch. Luc. 178. 20)
97 μελίαι· βέλη. (ABCD Su. μ 504 Ph. μ 232) K
98 μελιπνόους· ἡδυπνόους. (ABCD Su. μ 509 Ph. μ 240) K
99 μελίφρων· ἡδύς, γλυκαίνων τὰς φρένας. (ABCD Su. μ 530 Ph. μ 245) K

---

83 Jos. Bell. Jud. 5. 386 **86** K 288 +, al. **89** ∗ **90** B 414 +, etc. **91** A 300 +, al. **92** I 14 + **93** Ψ 62 +, al. **95** Ψ 795, al. **97** Greg. Naz. or. 43. 57 **98** ∗; μελίπνους nom. Anth. Pal. 6. 231. 6 **99** B 34, al.

---

85 Cyr. (g) μελ (sic) 8, Hsch. μ 601 μ.· (…) πρᾷος (…), Cyr. (v) μηλ (sic) 9 μειλιχία· … πραέα, Cyr. (S) μει 31 μείλιχος· ὁ πρᾷος **86** Hsch. μ 599 μ.· πρᾷον … **87** Cyr. (vgA) μει 2/12, Hsch. μ 604 μ.· μικρόν, ἔλαττον **88** Cyr. (vgA) μει 4/14, Hsch. μ 605 **89** Cyr. (g) μει 6, Hsch. μ 607; Cyr. (vA) μιλ (sic) 2/μει 15 μειονεκτούμενον· ἐλαττούμενον **90** Cyr. (v) μελ 1, sch. D B 414 (P. Maspero 67331 fr. 1 r 2); Cyr. (vgA) μελ 1/36, Hsch. μ 624 μ.· οἴκημα **91** Cyr. (A) μελ 68 (+), Hsch. μ 629, sch. D A 300 (+) **92** Cyr. (g) μελ 10; sch. D I 14 (P. Berol. inv. 11634 ii 28) μ.· (…) βαθεῖα (…) **93** Cyr. (g) μελ 5, Ap. Soph. 110. 33; Cyr. (AS) μελ 66 μ.· μερίμναι **94** Cyr. (vgA) μελ 2/34 μ.· φροντισταί, προεστηκότες, ἐπίτροποι, Hsch. μ 670 μ.· φροντισταὶ καὶ τὰ ὅμοια, sch. Clem. Al. p. 314. 19 μ.· … φροντισταί, Cyr. (S) μελ 88 μελεδώνας (-ούς Drachmann)· φροντιστάς, προεστηκότας, ἐπιτρόπους, Hsch. μ 669 μελεδωνός· φροντιστής … ἐπίτροπος **95** Cyr. (vg) μελ 15; Cyr. (A) μελ 35 μ.· ἄθλιος, μάταιος …, Hsch. μ 678 μ.· μάταιος, Cyr. (S) μελ 90 μέλεον· … μάταιον **97** Cyr. (g) μελ 24, Hsch. μ 692 (+) **98** Cyr. (g) μελ 13 **99** Cyr. (gA) μελ 14/37, (Hsch. μ 739); sch. D B 34 μ. · ὁ ἡδύς

---

83 μελικτηρίοις B | interpr. πραέσι, προσήνεσιν C **88** -εῖν· … -ειν, -οῦν Ph. **90** μέλαθρα Su. Ph. **92, 93** ACD 93, 92 B **92** μελανύδρα Cyr. | καθαροῦ Su. | ὕδατα Cyr. **94** προεστηκότες om. C **95** μάταιος, ἄθλιος B Su. | δυστυχής, ταλαίπωρος B **96** ἀντὶ τοῦ φρόντισμα sch. Luc. **98** μελίπνους· ἡδύπνους Ph.

K **100** μέλω· ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. (ABCD Su. μ 540 Ph. μ 246)
K **101** μέλλει· ἔοικεν. (ABCD Su. μ 481 Ph. μ 247 sch. Plat. Rep. 566 d)
K+ **102** μελλήσας· ὑπερθέμενος, βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας. (ABCD Su. μ 488 Ph. μ 248)
K **103** μέλλησις· ὑπέρθεσις. (ABCD Su. μ 491 Ph. μ 249)
K **104** μελλήσω· σπουδάσω, φροντίσω. (ABCD Su. μ 493 Ph. μ 251)
K **105** μελληταί· ὑπερθετικοί. (ABD Su. μ 494 Ph. μ 250)
106 μελόντων· ἐπιμελείσθωσαν. (ABD Su. μ 535 Ph. μ 252)
K **107** μέλπηθρα· παίγνια, σπαράγματα. (ABD Su. μ 541 Ph. μ 253 Et. Gen.)
K **108** μέλποντες· ᾄδοντες, ἀνυμνοῦντες. (ABD Su. μ 542 Ph. μ 254)
K **109** μεμελημένως· πεπονημένως. (ABD Su. μ 558 Ph. μ 256)
110 μέμηλεν· μέλλει. (ABD Su. μ 561 Ph. μ 257)
?K **111** μεμηλώς· ἐπιμελούμενος. (ABD Su. μ 562 Ph. μ 258)
112 μέμηνεν· μαίνεται. (ABCD Su. μ 563 Ph. μ 259)
K **113** μεμισθαρνηκώς· ὁ μισθῷ καμών. (ABCD Su. μ 566 Ph. μ 260) Ba 298
+K **114** μεμοιραμένων· λαχόντων, κληρωσαμένων. (ABCD Su. μ 576 Ph. μ 261)
115 μεμοίραται· μετέχει, εἴληφεν. (ABCD Su. μ 577 Ph. μ 262)
cf.K **116** μέμονα· προθυμοῦμαι. (A(B)CD Su. μ 571 Ph. μ 263)
117 μέμορται· μεμοίραται. (ACD Su. μ 572 Ph. μ 264)
K **118** μεμύημαι· πεπείραμαι. (A(B)CD Su. μ 579 Ph. μ 265)
K+ **119** μεμυκότα· κρύψαντα, καμμύσαντα, ἢ κεκολλημένα. (ABCD Su. μ 580 Ph. μ 266 (lex. Αἱμ. μ 3))

---

100 ι 20, al. **101** A 564 +, etc. **104** NT 2 Pet. 1. 12 **106** Σ 463 + **107** N 233 +, al. **108** A 474, al. **110** B 25 +, al. **111** E 708 +, al. **113** Aeschin. 1. 154 **116** E 482 **117** ∗ **118** NT Phil. 4. 12, eccl.

---

100 Cyr. (g) μελ 6, Hsch. μ 769, sch. D ι 20 **101** Cyr. (S) μελ 96 (+), Hsch. μ 743 (+), sch. D A 564 (P. Colon. inv. 2281 v 14) **102** Cyr. (A) μελ 39, Hsch. μ 746 μ.· ὑπερθέμενος, βραδύνας, Cyr. (gS) μελ 19/39 μ.· ὑπερθέμενος **103** Cyr. (vg) μελ 18 (+); Cyr. (A) μελ 41 μέλλησιν· … ὑπέρθεσιν … **104** Cyr. (v) μελ 29; Cyr. (gA) μελ 30/76, Hsch. μ 750 μ.· σπουδάσω (…) **105** Cyr. (vgAS) μελ 17/38 (+), Hsch. μ 751 **107** Cyr. (g) μελ 23; Hsch. μ 765 μ.· σπαράγματα, παίγνια …, sch. D N 233 μ.· … παίγνια, Cyr. (AS) μελ 46 μ.· σπαράγματα **108** Cyr. (vgAS) μελ 27/71 μέλπων· ᾄδων, ὑμνῶν, sch. D A 474 μ.· ὑμνοῦντες **109** Cyr. (vgAS) μεμ 8/27, Hsch. μ 795 **111** Cyr. (AS) μεμ 29 μ.· ἐπιμελῶς φροντίζων **113** Cyr. (vg) μεμ 3 (+); Cyr. (AS) μεμ 11, Hsch. μ 806 μεμισθαρνηκότα· μισθῷ καμόντα **114** Cyr. (AS) μεμ 23, Hsch. μ 812 μεμοιραμένη· κληρωσαμένη **116** Cyr. (AS) μεμ 13 μέμονεν· προεθυμήθη **118** Cyr. (vgAS) μεμ 5/16, Hsch. μ 822 **119** Cyr. (g) μεμ 7 μ.· κρύψαντα, καμμύσαντα …, Cyr. (v) μεμ 7 μ.· καμμύσαντα …, Cyr. (A) μεμ 33 μεμυκώς· καμμύσας …

---

101 μέλει Su. **102** μελήσας C huc ἐπὶ τοῦ σπουδάσας ref. Schleusner | βραδύνας – fin. in mg. B (m. pr.) **104** μελήσω BC Su. (Cyr. (g)) | ἢ φροντίσω Cyr. **106** μελλόντων Ph. **107** σπουδάσματα ἢ σπαράγματα B om. EM **109** -ος· -ος Su. Ph. (Cyr. (vg)) **110** μέλει recte Su. (M) **113** μισθὼν B **115** εἴληχεν Naber **116** interpr. – **118** le. om. B **118** -ται· -ται Ph. **119** ἢ κεκολλημένα om. C

120 μεμψιβολεῖν· μέμφεσθαι. (ABCD Su. μ 587 Ph. μ 271)
121 μεμψίμοιρος· φιλεγκλήμων. (ABCD Su. μ 588 Ph. μ 272) K
122 μεμωκημένος· καταπεφρονημένος. (ACD Su. μ 573 Ph. μ 274) K
123 μένος· δύναμις, ὀργή. (ACD Su. μ 615 Ph. μ 279) K
124 μενοῦνγε· ἐκ συνδέσμων τριῶν, τὸ ἀληθές. (ABCD Su. μ 616 Ph. μ 280) cf.K
125 μεριδαρχίας· μεριτίας, κατὰ δεκαρχίας. (AB(C)D Su. μ 627 Ph. μ 284) K
126 μερμαίρω· φροντίζω ἢ χολῶ. (ABCD Su. μ 634 Ph. μ 285) K
127 μέρμερα· μερίμνης ἄξια. (Σ′: B Su. μ 635 Ph. μ 286) K
128 μερμηρίζω· μεριμνῶ. (ABD Su. μ 636 Ph. μ 288 sch. Luc. 137.24) K
129 μέροπες· οἱ ἄνθρωποι, παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ἤτοι τὴν φωνήν. (ABCD Su. μ 643 Ph. μ 289 Et. Gen.) K
130 μεσάγκυλος· μέσος, πολιός, ὠμογέρων. (ABCD Su. μ 642 Ph. μ 290) K
131 μέσαυλον· κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα, κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. (ABCD Su. μ 647 Ph. μ 292) Att
132 μεσέγγυος· μεσίτης, ἐγγυητής, μέσος δύο μερῶν. (ABCD Su. μ 653 Ph. μ 296) K
133 μεσεγγυοῦνται· ἐγγυηταὶ γίνονται. ἢ ἐγγυητὰς ποιοῦνται, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Κατὰ τῶν σοφιστῶν (13.5). (ABCD Su. μ 654 Ph. μ 297)

---

120 ∗ **122** ∗; μεμωκημένα LXX Jer. 28.18 **123** acc. A 207 +, etc. **124** NT Rom. 9.20 +, eccl. **125** LXX 1 Esdr. 1.11 + **126** ∗ **127** Θ 453 +, al. **128** υ 41, al. **129** Σ 288, al. **130** ∗ **131** μέσσαυλον Ω 29 + **132** ∗; μεσέγγυον Ar. fr. 746 (? sens.) **133** ∗ |

---

121 Cyr. (vgAS) μεμ 1/12 (+), Hsch. μ 835 (+) **122** Cyr. (v) μεμ 6; Cyr. (AS) μεμ 15, Hsch. μ 836 μεμωκημένον· καταπεφρονημένον **123** Cyr. (g) μεν 1 (+), Hsch. μ 861 (+); sch. D A 207 μ.· ὀργήν, Cyr. (AS) μεν 16 μένεος· ὀργῆς **124** Cyr. (vg) μεν 3 μ.· ναὶ ἀληθῶς· σύνδεσμοι δέ εἰσι τρεῖς, μέν, οὖν, γε **125** Cyr. (g) μερ 5; Cyr. (AS) μερ 10, Hsch. μ 873 μ.· μεριτίας **126** Cyr. (AS) μερ 9, Hsch. μ 877 **127** Cyr. (vgAS) μερ 1/7 (+), sch. D Θ 453 (+) **128** Cyr. (g) μερ 3; sch. D B 3 μερμήριζε· ἐμερίμνα **129** Cyr. (vgAS) μερ 6/8, Hsch. μ 886 (+); cf. Ap. Soph. 111.22 μερόπων· τῶν ἀνθρώπων τῶν μεμερισμένην τὴν ὄπα ἐχόντων …, sch. D A 250 μερόπων· μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων **130** Cyr. (g) μερ (sic) 4 **131** Ael. D. μ 16 μέταυλος· … μέσαυλος; cf. Ap. Soph. 111.24 μέσαυλος· … κυρίως δὲ ἡ μέση θύρα τῆς αὐλῆς **132** Cyr. (vg) μεσ 4; Cyr. (AS) μεσ 14/23 μ.· μεσίτης, Hsch. μ 901 μεσέγγυον· μεσίτην

---

122 μεμωμημένον Cyr. (AS), Hsch. **123** ὁρμή Su. **125** μεριστίας B μεριτείας Lobeck **126** μερμέρω Ph. (Cyr., Hsch.) | ἢ om. Cyr. **129** οἱ om. B (Cyr.) | παρὰ] διὰ Cyr., Hsch. | μερμερισμένην B | ἔχειν om. B | ἤτοι τὴν φωνήν om. B τουτέστιν τὴν φωνήν Cyr. **130** πολιός, μέσος C μεσαιπόλιος recte Su. | μεσάγκυλον· ⟨ἀκόντιον.⟩ μεσαιπόλιος (ν 361)· ὠμογέρων Bachmann (cf. Hsch. μ 892 μεσάγκυλα· ἀκόντια [ex Cyr. (AS) μεσ 10], 893 μεσαιπόλιος· οὐ σφόδρα πεπολιωμένος ἀλλὰ μέσος, οὕπω γέρων [gl. Hom.]); lac. post μεσάγκυλος· stat. Nauck **131** μεσαύλιον Su. Ph. | καλεῖται Ph. **132** μέσον vel μέσων Cyr. **133** μεσεγγύονται Ph. | ἢ om. Ph. | τῶν om. D **131-134** B 131, 132, 134, 133 A 131, 134, 132, 133 CD

K **134** μεσηγύς· μεταξύ. (ABCD Su. μ 655 Ph. μ 298)
K **135** μεσοπορῶν· μέσην ὁδεύων. (ABCD Su. μ 670 Ph. μ 304)
K **136** μεταβαλών· στραφείς. (ABCD Su. μ 679 Ph. μ 307) Ba 299
137 μεταμείβων· μεταλλάσσων. (ABCD)
K+ **138** μεταβόλοι· πραγματευταί, μεταπρᾶται. (ABCD Su. μ 682 Ph. μ 308)
K **139** μεταγενής· μεταγενέστερος. (ABCD Su. μ 687 Ph. μ 312)
K **140** μεταίχμιον· μεταξὺ δύο φαλάγγων τοῦ πολέμου. (ABCD Su. μ 752 Ph. μ 313)
141 μετεωρισμός· ὕψωσις ἢ ῥεμβασμός. (ABCD)
142 μετακόσμιον· τοῦ κόσμου κρείττονα. (ABCD Su. μ 697 Ph. μ 314)
K **143** μεταλαγχάνει· μετέχει. (ABCD Su. μ 699 (Ph. μ 317))
Hom **144** μεταλήξαντι· παυσαμένῳ. (ABCD Su. μ 705 Ph. μ 320)
K **145** μεταλλεύει· μεταφέρει. (ABCD Su. μ 702 Ph. μ 321)
K **146** μεταμαθεῖν· μεταγνῶναι. (ABCD Su. μ 707 Ph. μ 322)
K **147** μεταμείβων· μεταλλάσσων. (ABCD Su. μ 710 Ph. μ 323)
K **148** μεταναστεύου· φεῦγε, μετοίκει. (ABCD Su. μ 713 Ph. μ 324)
K **149** μετανάστης· μέτοικος, φυγάς. (ABCD Su. μ 714 Ph. μ 325 EM 581.44)
150 μετάπεμπτος· προκληθείς. (ABCD Su. μ 723 Ph. μ 326)
K **151** μεταποιοῦμαι· φροντίζω, προνοοῦμαι. (ABCD Su. μ 728 Ph. μ 327)
K **152** μετάρσιος· μετέωρος, ὑψηλός. (ABCD Su. μ 730 Ph. μ 331)
cf.K **153** μετασοβῶν· ἀποδιώκων. (ABCD Su. μ 733 Ph. μ 332)

---

134 Ap. Rh. 4.602, al.; μεσσηγύς E 41 +, al. **135** LXX Sir. 34.21 **137** Bas. Caes. PG 31.1357.17 **138** LXX Is. 23.2 +, eccl. **139** Men. fr. 119.3 **142** Phil. Jud. de somn. 1.184 + **144** I 157 + **148** LXX Ps. 10.1, eccl. **149** μετανάστην I 648 +, al. **153** Cyr. ACO 1.6.87.3

---

134 Cyr. (g(S)) μεσ 3/23, sch. D E 41, η 195 **135** Cyr. (vgAS) μετ (sic) 2/μεσ 6/8, Hsch. μ 930 **136** Cyr. (vgAS) μετ 33/108, Hsch. μ 968 (+) **137** vid. 147 **138** Cyr. (vgAS) μετ 30/112, Hsch. μ 970 (a) μ.· πραγματευταί **139** Cyr. (S) μετ 141, Hsch. μ 974 **140** Cyr. (v) μετ 31 μ.· ὁ μεταξὺ δύο φαλάγγων τῶν πολεμίων τόπος, Cyr. (AS) μετ 98 μ.· τόπος μεταξὺ τῶν μαχομένων **143** Cyr. (vgAS) μετ 18/67; Hsch. μ 1003 μεταλαγχάνειν· μετέχειν … **144** sch. D I 157 (+), Hsch. μ 1012 (+) **145** Cyr. (vgAS) μετ 36/111 **146** Cyr. (vgAS) μετ 7/47, Hsch. μ 1018 **147** Cyr. (AS) μετ 71, Hsch. μ 1019 **148** Cyr. (v) μετ 40 μ.· μετοίκει … φεῦγε …, Cyr. (gAS) μετ 40/120, Hsch. μ 1030 μ.· μετοίκει **149** Cyr. (A) μετ 57, Ap. Soph. 112.2; sch. D I 648 μετανάστην· μέτοικον, φυγάδα, Cyr. (vg) μετ 6, Hsch. μ 1029 μετανάσται· μέτοικοι, φυγάδες, Cyr. (A) μετ 46 μετανάσται· μέτοικοι **151** Cyr. (vg) μετ 29; Hsch. μ 1044 μεταποιεῖται· … φροντίζει …, Cyr. (AS) μετ 104 μεταποιούμενοι· φροντίζοντες **152** Cyr. (vgAS) μετ 20/70, lex. Greg. 169.5 **153** Cyr. (AS) μετ 76 μ.· μεταδιώκων.

---

134 μεσεγγύς Ph. **135** μεσορῶν Su. μεσόρροπον Cyr. (vg) **137** cf. 147 **140** φαλάγγων] τόπων φυλαττόντων B **141** μεταιωρισμός poscit ordo **144** μεταλλήξαντι Hsch. **147** -ειν· -ττει C **150** προσκληθείς B (e.c.) Su.

154 μετασπώμενος· ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας. (ABCD Su. μ 734 Ph. μ 333) Hom
155 μεταστοιχειοῦσα· μετασχηματίζουσα. (ABCD Su. μ 735 Ph. μ 335)
156 μετασχεῖν· ἐπιλαβεῖν. (ABCD Su. μ 736 Ph. μ 336) cf.K
157 μετατάξασθαι· ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. (ABCD Su. μ 737 Ph. μ 337)
158 †μεταφρένων†· μεταξὺ τῶν ὤμων. (ABCD Su. μ 743 Ph. μ 338 Et. Gen.) K
159 μεταφῦναι· μεταπλασθῆναι. (ABCD Su. μ 744 Ph. μ 339) K
160 μεταχρωννύντες· μετασχηματίζοντες. (ABCD Su. μ 749 Ph. μ 341) K
161 μετειλήχει· μετέσχεν. (AB(C)D Su. μ 780 Ph. μ 342) K
162 μέτειμι· μετέρχομαι. (ABCD Su. μ 782 Ph. μ 343 ?sch. Luc. 97. 19)
163 μετελεύσομαι· ἐπελεύσομαι. (ABCD Su. μ 756 Ph. μ 344 ?sch. Luc. 97. 19) Hom
164 μετελθών· ἐπελθών. (ABCD Su. μ 757 Ph. μ 346) Hom
165 μετ᾽ ἐμέ· πρός με. (AB(C)D Su. μ 758 Ph. μ 347) K
Ba 300 **166** μετεμόσχευσεν· μετεφύτευσεν. (ABCD Su. μ 760 Ph. μ 348) K
167 μετέωρον· ὑψηλόν. (ABD (Su. μ 764)) K
168 μετεωρολέσχαι· περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες. (ABCD Su. μ 769 Ph. μ 352) ?K
169 μετεωροπολῶν· τὰ οὐράνια σκοπῶν. (ABCD Su. μ 771 Ph. μ 353) K
170 μετῇ· ἐξῇ. (AB(C)D Su. μ 785 Ph. μ 354) K
171 μετ᾽ ἴχνια· κατ᾽ ἴχνη πορεύεσθαι. (ABCD Su. μ 791 Ph. μ 356)
172 μετοιχήσονται· μεταπορεύσονται, μετέλθωσιν. (ABCD Su. μ 823 Ph. μ 357)

---

154 ∗; μετασπόμενος N 567, al. **155** ∗; μεταστοιχειοῦσαν Phil. Jud. qu. in Gen. 4 fr. 51 b, -ης Greg. Nyss. 5. 84. 2 **160** Cyr. PG 69. 37C + **161** ∗ **162** Z 341, al. **163** Z 280, al. **164** Δ 539 +, etc. **165** N 252 **166** ∗ **168** Luc. 49. 54; cas. obl. Ar., Plat., Phil. Jud., al. **169** ∗; μετεωροπολοῦντα Phil. Jud. de plant. 145 **170** an Ar. Ran. 1163 male intell.? **171** β 406 +, al. **172** ∗

---

154 sch. D N 567 μ.· μεταδιώξας, ἐπακολουθήσας, Cyr. (S) μετ 148, Ap. Soph. 112. 10 μ.· ἐπακολουθήσας **156** Cyr. (AS) μετ 61 μ.· μεταλαβεῖν **157** sch. Thuc. 1. 95. 4 μ.· μετελθεῖν **158** Cyr. (AS) μετ 53, sch. min. (P. Ryl. 537. 12) E 40 μ.· τὸ μεταξὺ τῶν ὤμων, Cyr. (v) μετ 15 μ.· μεταξὺ δύο ὤμων, Cyr. (g) μετ 15 μ.· τὸν μεταξὺ τῶν δύο ὤμων τόπον **159** Cyr. (AS) μετ 65 **160** Cyr. (vg) μετ 17 **161** Cyr. (g) μετ 19 **163** sch. D Z 280 μ.· ἀπελεύσομαι **164** sch. D ζ 222 μ.· ἀντὶ τοῦ ἀπελθών **165** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. μ 1065 **166** Cyr. (AS) μετ 64, Hsch. μ 1066 **167** Cyr. (AS) μετ 121 (+ πολύ); Cyr. (v) μετ 21 μετεώρους· ὑψηλούς **168** Cyr. (vg) μετ 8 μ.· φλυαροῦντες τὰ μετέωρα … ἢ τὰ οὐράνια, Cyr. (AS) μετ 48 μ.· φλυαροῦντες τὰ μετέωρα, Hsch. μ 1086 μ.· φλυαροῦντες τὰ περὶ οὐρανὸν μετέωρα **169** Cyr. (vg) μετ 22 μετεωροπολεῖ· τὰ οὐράνια σκοπεῖ; Cyr. (AS) μετ 73, Hsch. μ 1088 μετεωροπόλων· τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων **170** Cyr. (AS) μετ 62, Hsch. μ 1090

---

154 μετασπόμενος Ap. Soph. (Hom.) | διώξας C **155** -αι· -αι C **157** ἀντὶ τοῦ A (ἀντ᾽) Su. (F) (coni. Porson) ἀντι- BCD Su. (cett.) Ph. **158** μετάφρενον recte Et. Gen. (Cyr., sch.) | τὸ μεταξὺ Et. Gen. (Cyr. (AS), sch.) | τῶν δύο ὤμων Ph. Et. Gen. (Cyr. (vg)) **162-163** una gl. μέτειμι· μετελεύσομαι sch. Luc. **164** ἀπελθών C **165** πρὸς ἐμέ Ph. (?Cyr., Hsch.) **171** κατ᾽] μετὰ C **172** μετέλθωσιν om. C

K **173** μετοίχεσθαι· μετελθεῖν, μεταβαίνειν. (ACD Su. μ 822 Ph. μ 358)
174 μετοκλάζει· μετακαθίζει. (ABD Su. μ 792 Ph. μ 359)
K **175** μετόν· ἐξόν. (ABCD Su. μ 794 Ph. μ 360 sch. Plat. Leg. 900 e)
176 μέτοικοι· οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν πόλει καὶ φέροντες τέλος. (A^{il}CD)
+K **177** μετόπισθεν· ἐν ὑστέρῳ, μετὰ ταῦτα. (ABCD Su. μ 795 Ph. μ 361)
178 μετοίκιον· οὕτως τέλος ἐκαλεῖτο ὃ ἐτίθεσαν τῇ πόλει δραχμὰς δέκα δύο, τῷ δὲ τελώνῃ τριώβολον οἱ μέτοικοι. (A^{il}CD)
179 μετουσία· κοινωνία. (ABCD Su. μ 798 Ph. μ 362)
180 μετοχετεύειν· μετακομίζειν. (ABCD Su. μ 799 Ph. μ 363)
Hom **181** μετρήσαντες· διελθόντες. (ABCD Su. μ 808 Ph. μ 365)
182 μετριάζει· ταπεινοφρονεῖ. (ABCD Su. μ 810 Ph. μ 370)
183 μέτριοι· εὐγνώμονες. (ABCD Su. μ 814 Ph. μ 371)
+K **184** μετριοπαθεῖν· ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν. (ABCD Su. μ 811 Ph. μ 372 EM 581.22)
K **185** μέτριος· ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν, ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής. (ABCD Su. μ 812 Ph. μ 373 sch. Luc. 1.16)
K **186** μετῴχετο· ἐπορεύετο. (ABCD Su. μ 805 Ph. μ 367)
K **187** μήδεα· βουλεύματα. (ABCD Su. μ 871 Ph. μ 380 EM 583.33)
K **188** μηδοσύνη· βουλή. (ABCD Su. μ 890 Ph. μ 382)
ApS **189** μηκάδες· ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες, ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς. (ABCD Su. μ 901 Ph. μ 383)
K+ApS **190** μῆλα· πρόβατα. | πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται. (BC Et. Gen. | AB(C)D Su. μ 916 Ph. μ 387 EM 584.3)

---

173 ∗ **174** N 281, al. **177** A 82 +, etc. **181** γ 179, al. **185** | Eur. fr. 967 **186** E 148 +, al. **187** B 340 +, etc. **188** ∗ **189** Λ 383 +, al. **190** Δ 279 + | I 406, al. | cas. obl. LXX 3 Reg. 19.13 +, nom. eccl.

---

173 Cyr. (v) μετ 3; Cyr. (AS) μετ 44, Hsch. μ 1108 μ.· … μετελθεῖν **175** Cyr. (AS) μετ 60 (+), Hsch. μ 1113 (+) **176** Hsch. μ 1107, sch. Plat. Leg. 850 a (ad πόλει) (+) **177** Hsch. μ 1114 μ.· ὕστερον, μετὰ ταῦτα, Cyr. (S) μετ 154, sch. D A 82 μ.· μετὰ ταῦτα (…) **178** Hsch. μ 1106, sch. Plat. Leg. 850 b **181** sch. D γ 179 (+) **182** cf. Cyr. (vgAS) μετ 27/72 μ.· μέτρια φρονεῖ **184** Cyr. (vgAS) μετ 42/123, (Hsch. μ 1125) μ.· συγγινώσκειν **185** Cyr. (AS) μετ 52, Hsch. μ 1124 μέτριοι· (… καὶ οἱ) ἐπιεικεῖς (…) καὶ οἱ μεμετρημένην οὐσίαν ἔχοντες, Cyr. (vg) μετ 14 μ.· ἐπιεικής … **186** Cyr. (AS) μετ 54, Hsch. μ 1118, sch. D E 148 (+) **187** Cyr. (gAS) μηε (sic) 2/μηδ 12, Hsch. μ 1143 (+), sch. D B 340 (+), Ap. Soph. 112.15 **188** Cyr. (g) μηε (sic) 3 **189** Ap. Soph. 112.16 **190** Cyr. (g) μηλ 1 μ.· πρόβατα ὅθεν καὶ μηλωτή, Cyr. (vAS) μηλ 1/11, sch. D Δ 279 μ.· πρόβατα; Ael. D. μ 20, Ap. Soph. 112.17, Hsch. μ 1182 μ.· κοινῶς μὲν πάντα τὰ τετράποδα, ὅθεν καὶ (πᾶσα βύρσα ὅ ἐστι add. Hsch.) πᾶν δέρμα μηλωτὴ λέγεται, κατ᾽ ἐπικράτειαν δὲ τὰ πρόβατα καὶ αἶγες …

---

174 -ειν· -ειν Ph. **171-179** AB (nisi quod 173, 176, 178 om. B) 175, 171, 172, 176, 173, 178, 179, 177 C 175, 171, 172, 173, 174, 176, 178, 179, 177 D **178** τέλος οὕτως Hsch. | οἱ μέτοικοι om. Hsch. **184** συγγινώσκειν om. C **190** τὰ πρόβατα C | ὅθεν om. B

191 μὴ κώμοις καὶ μέθαις· ᾄσμασιν ἑταιρικοῖς καὶ τοῖς σκεύεσι τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα ἢ κύμβαλα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις οἷς εἰώθασιν ἐν μέθαις μάλιστα οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι ποιεῖν. (Σ^{b}: B)

192 μηλοβοτέα· γῆν εὐτραφῆ, ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις. (AB(C)D Su. μ 929 Ph. μ 388) K

Ba 301 **193** μηλοβοτήρ· ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος. (ABCD Su. μ 930 Ph. μ 390) K

194 μηλοσφαγίαις· θυσίαις προβάτων. (ABCD Su. μ 936 Ph. μ 394) K

195 μηναγύρτης· ἀπὸ μηνὸς συνάγων. (ABCD Su. μ 947 Ph. μ 399) K

196 μήνη· σελήνη. (ABCD Su. μ 950 Ph. μ 400 Et. Gen.) K

197 μῆνιξ· ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου. (ABCD Ph. μ 401) K

198 μῆνις· ὀργὴ ἔμμονος. (ABCD Su. μ 957 Ph. μ 402) K

199 μηνίσκους· ὑμένας, πέταλα, περιτραχήλια κόσμια. (AB(C)D Su. μ 959 Ph. μ 403) K

200 μηνίω· ὀργίζομαι. (ABCD Su. μ 956 Ph. μ 405) K

201 μηνοειδής· σεληνοειδής. (ABCD Su. μ 960 Ph. μ 406) K

202 μήρινθος· σπάρτος. ἤτοι σχοινίον, δεσμός, βρόχος. (ABCD Su. μ 978 Ph. μ 413) K

203 μήρυμα· σπείραμα, κάταγμα, νῆμα. (ABCD Su. μ 981 Ph. μ 414) K

204 μηρυομένη· ἕλκουσα, ἐκτεινομένη. (ABCD Su. μ 982 Ph. μ 415) K

---

191 NT Rom. 13.13 **192** ∗ **193** ∗; μηλοβοτῆρας Σ 529, al. | **194** Cyr. PG 69.912D + **195** Men. tit. (PCG vi.2.162) **196** Ψ 455, al. **197** ∗ **198** E 178 +, etc. **200** Eur. Hipp. 1146 v.l. (pro μανίω); μηνιῶ LXX Jer. 3.12, eccl. **202** Ψ 869, al. **204** LXX Prov. 31.13

---

192 Cyr. (vg) μηλ 5 **193** Cyr. (vg) μηλ 7 μ.· ὁ τῶν προβάτων ποιμήν, Cyr. (S) μηλ 17 μηλοβοτῆρες· οἱ τῶν προβάτων ποιμένες ἢ νομεῖς, Cyr. (A) μηλ 15 μηλοβοτῆρας· τοὺς τῶν προβάτων νομεῖς, τοὺς ποιμένας; Cyr. (vgAS) 8/16 μηλονόμος· ὁ τὰ πρόβατα νέμων … **194** Cyr. (vgAS) μηλ 2/10; Hsch. μ 1198 μηλοσφαγίαι· θυσίαι προβάτων **195** Cyr. (vgAS) μην 9/21, Hsch. μ 1214 **196** Cyr. (vgAS) μην 5/15, Hsch. μ 1217(a), sch. D Ψ 455, Ap. Soph. 112.23 **197** Cyr. (vgAS) μην 2/12, Hsch. μ 1221 (+) **198** Cyr. (vgAS) μην 1/11 (+) **199** Cyr. (AS) μην 17 μ.· ὑμένας, πέταλα, Hsch. μ 1227 μηνίσκοι· … ὑμένες, πέταλα περιτραχήλια; Cyr.g μην 6 μ.· … περιτραχήλια κόσμια, Cyr. (vAS) μην 6/22/17 μ.· (…) περιτραχήλια (…) **200** Cyr. (gA) μην 8/13, Hsch. μ 1228 **201** Cyr. (AS) μην 14, Hsch. μ 1229 μηνοειδές· σεληνοειδές, Cyr. (vg) μην 4 μηνοειδῶς· σεληνοειδῶς **202** Hsch. μ 1254 μ.· δεσμός, σπάρτης, βρόχος, Cyr. (g) μηρ 5 μηρύνθιον· σπάρτον. ἤτοι σχοινίον, δεσμόν, βρόχον, sch. D Ψ 854 μηρίνθῳ· σπάρτῳ, σχοινίῳ, Cyr. (v) μηρ 5 μηρύνθιον· σπάρτος, Cyr. (AS) μηρ 8 μηρυνθίῳ· τῷ σπαρτίῳ **203** Cyr. (AS) μηρ 6, Hsch. μ 1259 μ.· σπείραμα …, Cyr. (vg) μηρ 1 μ.· νῆμα, κάταγμα **204** Cyr. (g) μηρ 2 (+); Cyr. (vAS) μηρ 2/7, Hsch. μ 1261 μ.· ἐκτεινομένη (…)

---

192 μηλόβοτον Schleusner | ἀνειμένην om. Cyr. (v) | προβάτοις εἰς νομήν Cyr. **193, 194** AB 194, 193 CD **194** προβάτοις Su. **195** ὁ ἀπὸ Cyr. (gAS), Hsch. **197** μήναξ CD μῆνιγξ Ph. (Cyr., Hsch.) | ὁ ὑμὴν Cyr. (vg) **198** ἔμμομος B om. C ἐπίμονος Cyr. **199** le. μηνίς Ph. | ὑμένας, πέταλα om. C **203** μήρυγμα CD (Cyr. (g)) | σπεῖρα B σπάραγμα CD

K **205** μήστωρ· βουλευτικός, ἔμπειρος. (ABCD Su. μ 986 Ph. μ 416)
K **206** μήτι· μηδαμῶς. (ABCD Su. μ 994 Ph. μ 417)
K **207** μήτι γε· πόσῳ γε μᾶλλον. (ABCD Su. μ 996 Ph. μ 418)
K+Hom **208** μῆτις· βουλή, γνώμη, σύνεσις. (ABD Su. μ 995 Ph. μ 421)
Hom+ **209** μητίσομαι· βουλεύσομαι, ἐρήσομαι. (ABD Su. μ 999 Ph. μ 422)
K **210** μητραλοίας· ὁ τὴν μητέρα τύπτων. (ABCD Su. μ 1004 Ph. μ 424)
211 μητροπάτωρ· κατὰ μητέρα πάππος. (ABCD Su. μ 1006 Ph. μ 426)
K **212** μηχανή· βουλή. (AB(C)D Su. μ 1017 Ph. μ 431)
K **213** μηχανορράφος· ἐπινοητὴς κακῶν, κατασκευαστής. (ABCD Su. μ 1019 Ph. μ 433)
K **214** μιαιφόνος· φονεύς. (ABCD Su. μ 1040 Ph. μ 435)
K **215** μίασμα· βαφή. (ABCD Su. μ 1028 Ph. μ 440)
K **216** μιάστορα· λυμεῶνα, φονέα. (ABCD Su. μ 1029 Ph. μ 442)
K **217** μιγάδες· τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. (ABCD Su. μ 1031 Ph. μ 443)
⟨K⟩+ **218** μίγδα καὶ μίγδην· μεμιγμένως. (ABCD Su. μ 1032 Ph. μ 444)
219 Μίθρου· Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον καὶ τούτῳ θύουσιν πολλὰς θυσίας. (ABCD Su. μ 1045 Ph. μ 446)
K **220** μικρολόγος· σκνιπός, φειδωλός. (ABCD Su. μ 1048 Ph. μ 448)
K **221** μικροῦ δεῖν· παρὰ μικρόν. (ABCD Su. μ 1056 Ph. μ 449)
K **222** μικροῦ δέω· παρὰ μικρὸν λείπω. (ABCD Su. μ 1055 Ph. μ 450)
K **223** μειλισσόμενος· παρακαλῶν, πραΰνων. (ABD Su. μ 846 Ph. μ 452) Ba 302
224 μείλιχον· πρᾷον, χρηστόν. (ABD Ph. μ 453)

---

205 H 366 +, al. **206** A 550 +, etc. **208** K 226 +, etc. **209** Γ 416 +, al. **210** Severian. in Job PG 56.580.39 (alibi acc. plur.) **211** Λ 224, al. **214** E 844 +, al. **218** Θ 437, al. | **224** T 300 +, al.

---

205 Cyr. (g) μηρ (sic) 3; Hsch. μ 1269 μ.· βουλευτής, ἔμπειρος, Cyr. (AS) μησ 4 μήστορες· ἔμπειροι … **206** Cyr. (g) μητ 3, sch. D Δ 42 **207** Cyr. (vgAS) μητ 2/11, Hsch. μ 1280 **208** Cyr. (S) μητ 16 μ.· βουλή …, sch. D β 279 μ.· βουλή, γνώμη, Hsch. μ 1288 μ.· σύνεσις, βουλή … γνώμη … **209** sch. D Γ 416 μ.· βουλεύσομαι … **210** Cyr. (gA) μητ 4/13; Hsch. μ 1292 μ.· ὁ τύπτων τὴν μητέρα αὐτοῦ (Phryn. P.S. fr. *334) **212** Cyr. (g) μηχ 1 **213** Cyr. (gAS) μηχ 2/8; Hsch. μ 1303 μ.· κατασκευαστής, ἐπινοητὴς κακῶν (Phryn. P.S. fr. *335) **214** Cyr. (vgAS) μια 1/6, Hsch. μ 1308 (+) **215** Cyr. (g) μια 4 **216** Cyr. (g) μια 5; Cyr. (A) μια 8 μ.· λυμεῶνα, Cyr. (S) μια 9, Hsch. μ 1317 μιάστωρ· (…) λυμεών **217** Cyr. (vgAS) μιγ 2/3, Hsch. μ 1321, lex. Greg. 168.13 (omnes +) **218** Hsch. μ 1324 μίγδα· … μεμιγμένως, sch. D Θ 437 (P. Berol. inv. 11634 i 28) μίγδα· ἀναμεμιγμένως **219** Nonn. abb. ad Greg. Naz. or. 1 (PG 36. 1009D) τὸν Μίθραν νομίζουσι Πέρσαι ἥλιον εἶναι καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας … **220** Cyr. (vg) μικ 1; Hsch. μ 1342 μ.· … φειδωλός, σκνιπός, Cyr. (AS) μικ 9 μ.· … φειδωλός (Phryn. P.S. fr. *336) **221** Cyr. (AS) μικ 11; Hsch. μ 1345 μικροῦ· παρὰ μικρόν **222** Cyr. (vg) μικ 6 **223** Cyr. (v) μιλ (sic) 1; Cyr. (AS) μιλ (sic) 4 μ.· παρακαλῶν **224** vid. 86

---

214 ὁ φονεύς Su. **218** καὶ μίγδην om. C | μεμιγμένα B **219** ὀνομάζουσιν, om. εἶναι, C | Πέρσαι] Ἕλληνες B **220** σκνιφός Cyr. φίλος Hsch. σκίφος gl. Prov. **223** μελισσόμενος B μιλ- Ph. (Cyr.) ut poscit ordo **224** μίλιχον Ph. item μειλίχιον B (ut 86)

225 μίνθη· καλαμίνθη, ἡδύοσμος, βοτάνη εὐώδης. (ABCD Su. μ 1083 Ph. μ 459)
226 μινύθει· ἐλαττοῦται. (ABCD Su. μ 1098 Ph. μ 461) K
227 μινυνθάδιον· ὀλιγοχρόνιον. (ABCD Su. μ 1100 Ph. μ 462) K
228 μινύρεται· κλαίει, θρηνεῖ, εὐφώνως λέγει. (ABCD Su. μ 1102 Ph. μ 463) K
229 μινυρίζω· θρηνῶ. (ACD Su. μ 1103 Ph. μ 464) Hom
230 μισγάγκειαν· τόπος ποικίλος εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. (ABCD Su. μ 1110 Ph. μ 467 Et. Gen.) ApS
231 μισθαρνής· μισθὸν ἀντικαταλλάττων. (ABCD Su. μ 1117 Ph. μ 468) K
232 μισθαρνία· ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. (ABCD Su. μ 1119 Ph. μ 470 sch. Luc. 237. 10) K
233 μισθοφόρος· ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. (ABCD Su. μ 1122 Ph. μ 472) K
234 μίτρα· διάδημα ἢ ζώνη. (ABCD Su. μ 1136 Ph. μ 477) K
235 μνᾶται· μνηστεύεται. (ABCD Su. μ 1149 Ph. μ 481) K
236 μνᾶ· ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μίαν μνᾶν. (ABCD Su. μ 1144 Ph. μ 479)
237 μνημήϊα· μνημόσυνα. (ABCD Su. μ 1156 Ph. μ 485)
238 μνημοσύνη· μνήμη. (ABCD Su. μ 1159 Ph. μ 486) K
239 μνηστή· ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα, ἢ ἡ ἐκ παρθενίας μένουσα μνηστής, ὅ ἐστιν ἀπείρανδρος. (AB(C)D Su. μ 1167 Ph. μ 488) ⟨K⟩
240 μνία· τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα ἢ βρύα. (ACD Su. μ 1171 Ph. μ 489)

---

226 O 493 +, al. **227** A 352 +, al. **229** ∗; μινύριζε E 889, -ον δ 719 **230** Δ 453, al. **231** ∗ **234** μίτρη Δ 187 **235** π 77 +, al. **238** Θ 181 +, al. **239** | Greg. Naz. c. 1. 1. 18. 56 (de Virgine)

---

226 Cyr. (gAS) μιν 2/6, Hsch. μ 1401 (+), sch. D δ 374 (+) **227** Cyr. (S) μιν 7, Hsch. μ 1404, sch. D A 352 (P. Strasb. inv. 33 ix 18 a, P. Colon. inv. 2281 i 16); Cyr. (A) μιν 7 μινυνθάδιος· ὀλιγοχρόνιος **228** Cyr. (vgAS) μιν 3/11, Hsch. μ 1410 (+) **229** cf. sch. D E 889 μινύριζε· θρήνει, Ap. Soph. 113. 3 μινύριζε· θρήνει ὀλίγῃ φωνῇ καὶ … **230** Ap. Soph. 113. 4; cf. Cyr. (AS) μισ 3, Hsch. μ 1443 μ.· κοῖλος τόπος (τόπος κοῖλος Hsch.) ὅπου συμμίγνυνται πολλὰ ὕδατα (ὕδατα πολλὰ Hsch.), sim. sch. D Δ 453 **231** Cyr. (g) μικ (sic) 3, Hsch. μ 1453 (+); Cyr. (AS) μισ 2 μ.· ὁ μισθῷ καταλλάττων **232** Cyr. (vgAS) μικ (sic) 2/μισ 4, Hsch. μ 1454 **233** Cyr. (gAS) μικ (sic) 4/μισ 1, Hsch. μ 1458 **234** Cyr. (vgAS) μιν (sic) 4/μιτ 1, Hsch. μ 1475 (+) **235** Cyr. (vgAS) μνα 1, Hsch. μ 1486, sch. D π 77 **238** Cyr. (g) μνη 3, Hsch. μ 1503 (+), Ap. Soph. 113. 9 **239** Hsch. μ 1511

---

225 εὐώδης] εὔοσμος B **230** μισγάγκεια Su. -άγκιον Hsch. | ποικίλος] σκοίλος C κοῖλος recte Su. Et. Gen. (Ap. Soph., Cyr., Hsch.) **231** μίσθαρνος Cyr. (g) | μισθῷ Cyr. | ἀντικαταλλάσσων AD **232** ἡ om. C | γενομένη C **233** ἐπὶ om. Cyr. (AS), Hsch. **234** ἢ om. Cyr., Hsch. **236** μίαν om. C μνᾶν μίαν Su. Ph. δραγμὴν μίαν B **238** ἡ μνήμη Cyr. **239** μνητή Ph. | ἡ² om. Su. | μείνασα Su. (A) (Hsch.) | μνηστή recte Su. νῆστις Hsch. | ἄνανδρος B

241 μνῶ· μνήσκω. (ABCD Su. μ 1176 Ph. μ 491)
K **242** μνωμένη· μνηστευομένη. (ABCD Su. μ 1177 Ph. μ 493)
243 μογερόν· μοχθηρόν. (ABCD Su. μ 1178 Ph. μ 494)
+K **244** μογήσας· καμών, κακοπαθήσας. (ABCD Su. μ 1179 Ph. μ 495)
245 μογοστόκος· περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα. ἔνιοι δὲ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσαν. (ABCD Su. μ 1182 Ph. μ 496)
K **246** μόγῳ· κακοπαθείᾳ. (ABCD Su. μ 1183 Ph. μ 497)
K **247** μοῖρα· μερίς, καὶ τὸ καθῆκον, καὶ ἡ εἱμαρμένη. (ABCD Su. μ 1350 Ph. μ 501)
Hom **248** μοιρηγενές· ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. (ABCD Su. μ 1351 Ph. μ 503)
ApS **249** μοιχάγρια· τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τὸ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτεινόμενα. (AB(C)D Su. μ 1354 Ph. μ 505 Et. Gen.)
250 μολεῖν· ἐλθεῖν. (ABCD Su. μ 1192 Ph. μ 507) Ba 303
K **251** μολοῦσα· παραγενομένη, πορευθεῖσα. (ABCD Su. μ 1200 Ph. μ 508)
K **252** μολπή· ᾠδή. (ABCD Su. μ 1205 Ph. μ 509)
Att **253** μολύβδαινα· μολυβδίδα. (ABCD Su. μ 1207 Ph. μ 511)
K **254** μολών· ἐλθών, ἐληλυθώς. (ABD Su. μ 1202 Ph. μ 512)
cf.K **255** μονιός· ἄγριος ὗς. (ABD Su. μ 1221 Ph. μ 516)
256 μονοείμονα· μονοχίτωνα. (ABD Su. μ 1227 Ph. μ 517)
257 μονόζωνοι· ἔφοδοι βάρβαροι ἢ ἀπελάται μάχιμοι. (ABCD Su. μ 1225 Ph. μ 518)

---

241 ∗ **242** ∗; μνωμένης Phil. Jud. de Jos. 38, -οι λ 117, al. **244** Β 690 +, al. **245** Π 187 +, al. **246** Δ 27 **247** Κ 253 + | μοῖραν Α 286 + | Η 52 +, etc. **248** Γ 182 **249** θ 332 **251** Ζ 286, al. **252** α 152, al. **253** μολυβδαίνῃ Ω 80, al. **254** Λ 173, etc. **256** ∗ **257** LXX 4 Reg. 5. 2 +, eccl.

---

242 Cyr. (vgAS) μνω 1 μνωμένους· μνηστευομένους …, Hsch. μ 1525 μνώμενος· μνηστευόμενος … **244** Cyr. (vgAS) μογ 2/3, Hsch. μ 1531, sch. D Β 690 μ.· (…) κακοπαθήσας **246** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. μ 1534 μόγος· (…) κακοπάθεια **247** Cyr. (AS) μοι 1 μ.· μερίς, Cyr. (g) μομ 2 μοίρην· μερίδα; cf. Ap. Soph. 113. 11 μοῖραι· ἐπὶ μὲν τῶν μερίδων …, ἐπὶ δὲ τῆς εἱμαρμένης …, ἐπὶ δὲ τοῦ καθήκοντος **248** sch. D Γ 182; Cyr. (vgAS) μυγ (sic) 3 μοιρηγενής· ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένος, Hsch. μ 1551 μοιρηγενής· ἀγαθῇ γεγονὼς μοίρᾳ **249** Ap. Soph. 113. 17, Hsch. μ 1558 μ.· τὰ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα· ὁ γὰρ ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ζημιοῦται **251** Cyr. (v) μολ 3 μ.· πορευθεῖσα, παραγενομένη, Cyr. (gAS) μολ 3/11, Hsch. μ 1578 μ.· (…) πορευθεῖσα **252** Cyr. (gAS) μογ (sic) 1/μολ 9, Hsch. μ 1582 (+); sch. D Α 472 (P. Oxy. 3238 ii 70) μολπῇ· … ᾠδῇ **253** Hsch. μ 1589 μολυβδαίνῃ· μολυβδίδι; Ael. D. μ *23 **254** Hsch. μ 1597 μ.· ἐλθών, Cyr. (gAS) μολ 2/6 μ.· ἐληλυθώς **255** Cyr. (S) μον 17, Hsch. μ 1613 μ.· ὗς ἄγριος …, Cyr. (g) μυγ (sic) 6 μ.· σύαγρος

---

243 -ῶν· -ῶν Β Su. Ph. **244** κακοπαθήσας, καμών Β **245, 246** ABD 246, 245 C **245** ἔνιοι – fin. om. C | ἡ ἐπιφέρουσα Β et (ἡ ante μόγους) Su. et (ἡ om.) Ph. **247** καὶ[1] om. Β Su. | ἡ om. BC | εἱμαρμένον Β **248** γεγενημένε Α (a. c.) γεγενημένη Β **249** τὸ] τῷ recte Su. Et. Gen. | ἀποτινόμενα recte Β Su. **251, 252** AB 252, 251 CD **251** παραγινομένη Cyr. **253** μολύβδαιναν Erbse | μολυβίδα ACD **254** ἢ ἐληλυθώς Β **255** le. μονιὸς ἄγριος debet esse, cf. LXX | σῦς Β

258 μονόλοπα· μονόδερμα, μονόφυλλα. (ABCD Su. μ 1230 Ph. μ 519) K ?+
259 μόνον οὐχί· σχεδόν, ἐγγύς. (ABCD Su. μ 1234 Ph. μ 523 sch. Plat. Axioch. 365 b) K
260 μονοστόλῳ· μίαν στολὴν ἔχοντι. (ABD Su. μ 1236 Ph. μ 524)
261 μονότροπος· μόνος τραφείς, ἀγαθός, ἀγύναιος. (ABCD Su. μ 1237 Ph. μ 525) K
262 μονῳδία· λέγεται ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδήν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. (ABCD Su. μ 1244 Ph. μ 528) K
263 μορμολυκεῖα· τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα. (ABCD Su. μ 1250 Ph. μ 530 Et. Gen.) K
264 μορμολύττεται· φοβεῖ. | ταράττεται. (ABD Su. μ 1251 Ph. μ 532 (sch. Plat. Gorg. 473 d) | Σ^{b}: B) K|
265 μορμυρίζει· καταταράττει, ἠχεῖ ὡς ἐπὶ ὑδάτων. (AB(C)D Su. μ 1253 Ph. μ 534) cf.K
266 μορμυρίων· ποταμὸς ῥεύματα ἔχων. (ABCD Su. μ 1254 Ph. μ 535) K
267 μόρος· ὀδύνη, πόνος, θάνατος. (ABCD Su. μ 1257 Ph. μ 538) +K
268 μόρσιμον· εἱμαρμένον, μεμοιραμένον. (ABCD Su. μ 1258 Ph. μ 539) K
269 μορφή· εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις. (ABCD Su. μ 1267 Ph. μ 541) K
270 μορφνόν· εἶδος ἀετοῦ. (ABCD Su. μ 1269 Ph. μ 542 Et. Gen.) K
271 μόρφωσιν· σχηματισμόν, εἰκόνα. (ABCD Su. μ 1270 Ph. μ 543) K
272 μοσχεύματα· ἅπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. (ABCD Su. μ 1273 Ph. μ 546) K

---

258 Bas. Caes. hom. in Hex. 5.7 **260** ∗ **263** Ar. fr. 130 **265** ∗ **266** ∗; μορμύρων Σ 403 +, al. **267** Σ 465 +, al. **268** E 674 +, al. **269** λ 367, etc. **270** Ω 316, al.

---

258 Cyr. (AS) μον 20, Hsch. μ 1620 μ.· μονόδερμα **259** Cyr. (vgAS) μον 8/18, Hsch. μ 1622 (+) **261** Cyr. (g) μον 4 (+); Cyr. (vAS) μον 4/19/31, Hsch. μ 1636 μ.· μόνος τραφείς, Cyr. (A) μον 32 μονότροποι· ἀγαθοί, ἀγύναιοι **262** Cyr. (A) μον 29, Hsch. μ 1645 **263** Cyr. (vgAS) μορ 7/17, Hsch. μ 1665 **264** Cyr. (AS) μορ 16, Hsch. μ 1668 μ.· φοβεῖται | cf. sch. Luc. 139.29 μορμολυττομένη· ταράττουσα **265** Hsch. μ 1674 μ.· ταράττει, ἠχεῖ, Cyr. (A) μορ 21 μ.· σύρει, κατ᾽ ὀλίγον ταράττει ἦχος ὕδατος **266** Cyr. (vgA) μορ 1/15, Hsch. μ 1676 μ.· … κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ῥεύματα ἔχοντος **267** Hsch. μ 1683 μ.· … θάνατος … πόνος …, Cyr. (vgAS) μορ 13/28 μόρον· θάνατον … **268** Cyr. (vgS) μορ 5/32, sch. D Y 302; Hsch. μ 1687 μόρσιμοι· … εἱμαρμέναι, μεμοιραμέναι …, Cyr. (A) μορ 18 μορσίμους· μεμοιραμένους **269** Cyr. (gA) μορ 9/22; Hsch. μ 1692 μ.· ἰδέα, εἶδος, Cyr. (S) μορ 22 μ.· εἶδος … **270** Cyr. (gS) μορ 10/19, Hsch. μ 1694 (+); Ap. Soph. 113.28 μ.· … τινὲς δὲ εἶδος ἀετοῦ …, sim. sch. D Ω 316 **271** Cyr. (vgA) μορ 6/8/23, Hsch. μ 1698 **272** Cyr. (AS) μοσ 5

258, 259 AB 259, 258 CD **258** μονόδερμα om. C μονόδερμα, μονοχίτωνα D μονόφυλλα, μονόδερμα Ph. | μονόφλοια L. Dindorf **261** μονο(σ)τραφής Cyr. (AS) μόνος στραφείς Hsch. | ἀγαθός] ἄγαμος Rigaltius **262** ad init. interpr. hab. Su. Ph. ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι. καὶ μονῳδεῖν τὸ θρηνεῖν | λέγεται δὲ ὅταν B | ὅτε … ᾄδει Hsch. **263, 264** AB 264, 263 D **264** ἀντὶ τοῦ φοβεῖ B **265** μορμορίζει Ph. | καταράττει B Su. (FV) Ph.^{z} **266** μορμύρων recte Su. (Hsch.) **270** μορφνός Su. μόρφος Cyr. (g) **271** -ις· -ός, -ών B (Cyr. (g)) | εἰκόνα om. D

273 μοσχεύων· μεταφυτεύων. (ABCD Su. μ 1274 Ph. μ 547)
K **274** μοσχία· ἁπαλὰ φυτά. (ABD Su. μ 1275 Ph. μ 548)
275 μόσχον· ἁπαλόν. (ABCD Su. μ 1277 Ph. μ 549)
K **276** μοτώσει· ἰάσεται δι᾽ ὀθονίων. (ABD Su. μ 1282 Ph. μ 552) Ba 304
K **277** μουσικά· τερπνὰ τὰ δι᾽ αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια. (ABCD Su. μ 1299 Ph. μ 559)
K **278** μοχθεῖ· κακοπαθεῖ. (ABCD Su. μ 1307 Ph. μ 561)
K **279** μοχθηρός· ἐπίπονος ἢ πονηρός. (ABCD Su. μ 1310 Ph. μ 562)
K **280** μυελόεντα· τροφὴν ἔχοντα. (ABCD Su. μ 1379 Ph. μ 573)
K **281** μύγματα· καταξέσματα. (ABCD Su. μ 1371 Ph. μ 566)
K **282** μυδαλέας· διαβρόχους. (AB(C)D Su. μ 1373 Ph. μ 569)
K **283** μυδαλέον· βεβρεγμένον. (ABCD Ph. μ 568)
K **284** μύδρος· σίδηρος πεπυρωμένος. (ABCD (Su. μ 1378) Ph. μ 571 sch. Luc. 101. 1)
cf.K+ **285** μυδῶντες· βρέχοντες, διυγραμμένοι, σαπέντες. (ABCD Su. μ 1377 Ph. μ 572)
⟨K⟩ **286** μύησις· μαθησία, κατήχησις, ἐπιστήμη. (ABCD Su. μ 1386 Ph. μ 576)
K **287** μύζοντες· ἐκπιέζοντες. (ABCD Su. μ 1384 Ph. μ 575)
K **288** μυθήσας· εἰπών. (ABCD Su. μ 1388 Ph. μ 577)
K **289** μῦθος· λόγος ψευδὴς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. (ABCD Su. μ 1389 Ph. μ 578)
K **290** μυκηθμός· ἡ τῶν βοῶν φωνή. (ABCD Su. μ 1392 Ph. μ 583 Et. Gen. sch. Luc. 6. 19)

---

273 ∗ **274** Cyr. PG 68. 612B + **275** ∗ (sens.) **276** LXX Hos. 6. 2 **277** LXX Sir. 22. 6 +, eccl. **280** ι 293, al. **281** Eur. Andr. 826 δάΐ᾽ ἀμύγματα **282** Λ 54 **287** ∗ (sens.; an locus Aesch. Eum. 189 sim. male intell.?) **288** ∗ **289** Ε 493 +, etc. **290** μυκηθμῷ Σ 575, al.

---

274 Cyr. (vg) μοσ 1, Hsch. μ 1711 (+) **275** cf. Ap. Soph. 113. 32 μόσχοισι· ἁπαλαῖς καὶ νέαις … **276** Cyr. (vgAS) μοτ 1/2, Hsch. μ 1727 **277** Cyr. (vgAS) μου 1/8, Hsch. μ 1747 **278** Cyr. (vgAS) μοχ 3/9, Hsch. μ 1760 **279** Cyr. (AS) μοχ 8, Hsch. μ 1764; Cyr. (vg) μοχ 2 μ.· … πονηρὸς ἢ ἐπίπονος **280** Cyr. (g) μυγ (sic) 8 **281** Cyr. (vgA) μυγ 1/10, Hsch. μ 1774 **282** Cyr. (g) μυδ 3 (+), sch. D Λ 54 (+) **283** Cyr. (vgAS) μυδ 3/6 μυδαλέας· βεβρεγμένας **284** Cyr. (vgAS) μυκ (sic) 2/μυδ 4, Hsch. μ 1782 (+) **285** Cyr. (vg) μυδ 2 μ.· σεσημμένοι, διυγραίνοντες …, Cyr. (AS) μυδ 5, Hsch. μ 1783 μ.· διυγραίνοντες, σηπόμενοι **286** gl. Dionys. 26C **287** Cyr. (g) μυγ 9 **288** Cyr. (AS) μυθ 2, Hsch. μ 1799 μυθήσασθαι· εἰπεῖν **289** Cyr. (vgA) μυθ 1/3, Hsch. μ 1805 (+) **290** Cyr. (vgAS) μυκ 4/7; sch. D μ 265 μυκηθμοῦ· τῆς τῶν βοῶν φωνῆς

---

273 μοσχέων B **274** μοσχεῖα Ph. **277** τὰ et καὶ[1] – fin. om. C | τὰ τούτοις ὅμοια Cyr. **279** ἐπίμονος Cyr. (vAS) | ἢ om. C (Hsch.) **281** le. ⟨ἀ⟩μύγματα H. Stephanus **284** πεπυρακτωμένος Antistoech. Vat. **285** βρεχθέντες Porson βραχέντες Naber **286** μάθησις Su. (gl. Dionys.) | κατήχησις, ἐπιστήμη om. C **287** μυζῶντες D Su. (Cyr.) **289** τὴν om. B

291 μυκτηρίζει· ἐξουθενεῖ. (ABCD Su. μ 1401 Ph. μ 586) K
292 μυκωμένου· βοῶντος. (ABCD Su. μ 1399 Ph. μ 587) K
293 μύλακες· μυλώδεις λίθοι. (ABCD Su. μ 1402 Ph. μ 590) K
294 μύλη· τὸ κάτω τοῦ μύλου. τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται. (ABCD Su. μ 1408 Ph. μ 591) K
295 μυλλάς· ἡ πόρνη. (ABCD Su. μ 1403 Ph. μ 592)
296 μυλωθρός· ὁ μυλῶνα κεκτημένος. (AB(C)D Su. μ 1412 Ph. μ 595 EM 594. 45) K
297 μυούμενος· τελούμενος, μυσταγωγούμενος. (ABCD Su. μ 1422 Ph. μ 597) K
298 μυρία· πολλά, ἀναρίθμητα. (ABCD Su. μ 1434 Ph. μ 602) K
299 μυρομένη· ὀδυρομένη, θρηνοῦσα. (ABCD Su. μ 1448 Ph. μ 607) K
300 μύρτα· ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. (ABCD Su. μ 1457 Ph. μ 609 sch. Plat. Epist. 361 b) K
301 μύσαντος· καμμύσαντος. (ABCD Su. μ 1467 Ph. μ 614) K
302 μύσος· μίασμα. (ABCD Su. μ 1476 Ph. μ 620) K
303 μυσταγωγεῖ· μυστήρια ἐπιτελεῖ, εἰς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει. (ABD Su. μ 1481 Ph. μ 623) K
Ba 305 **304** μυσταγωγός· ἱερεύς. (ABCD Su. μ 1482 Ph. μ 624) K
305 μυστήρια· τελεταί. (ABCD Su. μ 1485 Ph. μ 625) K
306 μύστης· ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων. (ABCD Su. μ 1486 Ph. μ 626)

---

291 LXX Prov. 11. 12, eccl. **293** ∗; μυλάκεσσι M 161 **295** ∗ **296** Din. XIX fr. 9 **298** A 2 +, etc. **299** Z 373 +, al.

---

291 Cyr. (vg) μυκ 1 (+) **292** Cyr. (g) μυκ 3; sch. D κ 413 μυκώμεναι· βοῶσαι **293** Cyr. (AS) μυλ 3, Hsch. μ 1846 μ.· λίθοι μυλώδεις, Ap. Soph. 114. 6 μυλάκεσσι· μυλοειδέσι λίθοις **294** Cyr. (gAS) μυλ 1/4; Cyr. (v) μυλ 1 τὸ ἐπικάτω τοῦ μύλου λιθάρην (-ιον Drachmann) τὸ δὲ ἐπάνω ὄνος λέγεται, Hsch. μ 1853 μ.· … ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος, τὸ δὲ ἄνω ὄνος **296** Cyr. (AS) μυλ 2; Harp. M 42 (+) **297** Cyr. (g) μυο 1, Hsch. μ 1880; Cyr. (vAS) μυο 1 μ.· μυσταγωγούμενος, τελούμενος **298** Cyr. (vg) μυσ (sic) 15 μ.· ἀναρίθμητα, πολλά, Cyr. (A) μυρ 5, Hsch. μ 1890, sch. min. (P. Berol. inv. 5014, P. Mich. inv. 1588 i 6) A 2, Ap. Soph. 114. 12 μ.· πολλά **299** Cyr. (g) μυρ 2, sch. D Z 373; Cyr. (AS) μυρ 11, Hsch. μ 1911 μ.· ὀδυρομένη, Cyr. (A) μυρ 8 μυρομένοισιν· θρηνοῦσιν **300** Cyr. (vgAS) μυρ 3/6; Hsch. μ 1921 μ.· καρπὸς μυρσίνης **301** Cyr. (A) μυσ 10; Cyr. (v) μυσ 10 μ.· παρακαμμύσαντος, Cyr. (g) μυσ 11 … μύσαντες· καμμύσαντες **302** Cyr. (g) μυσ 9 (+), Hsch. μ 1956 (+) **303** Cyr. (g) μυσ 12 μ.· μυστήρια ἐκδιδάσκει, ἢ εἰς μυστήρια ἄγει ἢ μυστήρια ἐπιτελεῖ, Cyr. (v) μυσ 12 μ.· μυστήρια ἐκδιδάσκει, εἰς μυστήρια ἄγει, Cyr. (A) μυσ 25, Hsch. μ 1967 μ.· εἰς μυστήριον ἄγει **304** Cyr. (vgAS) μυσ14/28, Hsch. μ 1968 (+) **305** Cyr. (g) μυσ 13; Cyr. (AS) μυσ 29 μ.· τελετάς

---

292 -ους· -ας Ph. **294, 295** ACD 295, 294 B **294** τὸ²] ὁ Su. | γὰρ] δὲ Cyr., Hsch. | καλεῖται B **295** μυλάς Ph. **296** ὁ om. Cyr. **297** ὁ τελούμενος B | μυσταγωγούμενος om. B **300** μυρρίκης Su. | **303, 304** AD 304, 303 B **303** εἰς] ὡς Su. om. Hsch. | διδάσκει B

307 μυστιπόλος· ὁ μυστηρίοις ἀναστρεφόμενος. (ABCD Su. μ 1489 Ph. μ 628)
Κ **308** μύστακα· τὸ χεῖλος. (ABCD Su. μ 1483 Ph. μ 627)
309 μυστίλην· ψωμὸν κοῖλον. ἄρτον οὕτως ἐποίουν ἵνα ζωμὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσιν. (ABCD Su. μ 1488 Ph. μ 630)
⟨Κ⟩ **310** μυττωτόν· ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου. (ABCD Su. μ 1492 Ph. μ 633 (sch. Luc. 196.25))
Κ **311** μυχέστατον· ἐσώτατον. (ABCD Su. μ 1493 Ph. μ 637)
Κ **312** μυωξία· ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς. (ABCD Su. μ 1427 Ph. μ 638)
+Κ **313** μυωπιζόμενος· μυωπάζων, παρακαμμύων, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. (ABCD Su. μ 1429 Ph. μ 639)
Κ **314** μύωψ· μυῖά τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. (ABCD Su. μ 1430 Ph. μ 641 Et. Gen.)
Κ **315** μωκός· χλευαστής, μωρός, σκώπτης. καὶ μωκωμένης· χλευαζομένης. (ABCD Su. μ 1319 Ph. μ 642 Et. Gen.)
Κ+ **316** μῶλυ· ἀντιπάθιον ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἤτοι πήγανον ἄγριον. (ABCD Su. μ 1326 Ph. μ 643)
Κ **317** μώλωψ· ἔναιμον ἄλγος. (ABCD Su. μ 1325 Ph. μ 645)
Κ **318** μωμᾶται· ψέγει. (ABCD Su. μ 1327 Ph. μ 646)
Κ **319** μωμητά· ψεκτά. (ABCD Su. μ 1327 Ph. μ 647)
Κ **320** μῶν ἔστιν; ἆρα ἔστιν; (ABD Su. μ 1333 Ph. μ 649)

---

309 Athen. 3.126a **311** ∗ **312** ∗ | μυωξίαν Greg. Naz. ep. 4.3 **313** Jos. Ant. Jud. 7.170 | NT 2 Pet. 1.9, eccl. **315** LXX Sir. 33.6 | Greg. Naz. c. 2.2.8.18 **316** κ 305 | Diosc. 3.4.6 **318** ∗ **320** ∗

---

308 Cyr. (g) μυσ 16 **310** Hsch. μ 2001 **311** Cyr. (g) μυχ 1 **312** Cyr. (vg) μυω 6; Cyr. (AS) μυω 10, Hsch. μ 2011 μ.· ὑβριστικὸς λόγος … **313** Cyr. (vgA) μυω 3/8, Hsch. μ 2015 μ.· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων **314** Cyr. (vgAS) μυω 4/9, Hsch. μ 2017 (+) **315** Cyr. (g) μωμ (sic) 4 (+); Cyr. (S) μωκ 7, Hsch. μ 2028 μ.· μωρὸς (καὶ) χλευαστής, (…), Cyr. (v) μωκ 2 μ.· … χλευαστής; Cyr. (vAS) μωκ 1/4, Hsch. μ 2029 μωκωμένης· χλευαζομένης, Cyr. (g) μωμ (sic) 5 μωκωμένη· χλευαζομένη **316** Cyr. (g) μωμ (sic) 7 (ad ἀλεξιφάρμακος), Cyr. (AS) μωλ 7 μ.· ἀντιπάθιον **317** Cyr. (AS) μωλ 2, Hsch. μ 2046 (+) **318** Cyr. (AS) μωμ 15 (+), Hsch. μ 2048 (+); Cyr. (g) μωμ 10 μωμῆσαι· ψέξαι **319** Cyr. (vgAS) μωμ 12/16, Hsch. μ 2054 (+) **320** Cyr. (vgA) μων 1/7, Hsch. μ 2058; lex. Greg. 169.2 μ.· ἆρα

307, 308 ABD 308, 307 C **307** μυστηρίοις] περὶ τὰ μυστήρια B Su. Ph. ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις (post ἀναστρεφόμενος) C **309** οὕτως] ὃν Su. οὗ Ph. | ἑαυτῷ AD **310** διασκορόδον B διὰ σκορόδων Hsch. **311** hic ACD post 308 B | μυχαίτατον Su. (? ex Δ) **312** μυχῶν B **313** primitus duo gl. μυωπιζόμενος· ⟨ … ⟩. μυωπάζων· … | ἀκράτοις (om. τοῖς) ACD | προσέχων om. D προσβλέπων Cyr. (v) βλέπων Cyr. (g) **314** μύα BD Ph. | τοὺς Cyr. (vAS) | βόας Cyr. (v) **315** μωρός – fin. om. C **316** ἀντιπαθεῖ ἡ βοτάνη B

N

1 νάβλα· εἶδος ὀργάνου. (ABCD Su. ν 4 Ph. 285.7) K
2 νάει· στάζει, ῥέει. (ABCD Su. ν 13 Ph. 285.8) K
3 ναΐδες· πηγαί, ἢ νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι. (ABCD Su. ν 14 Ph. 285.9) K
Ba 306 **4** ναὶ μήν· ναὶ ὄντως. (ABCD Su. ν 99 Ph. 285.17) K
5 ναίουσιν· οἰκοῦσιν. (ABCD Su. ν 101 Ph. 285.18) K
6 νάκην· προβάτων δοράν. (ABCD Su. ν 17 Ph. 286.1) K
7 νάκος· ἔντριχον δέρμα, ἤτοι δορὰ προβάτου. (ABCD Su. ν 21 Ph. 286.2) K+
8 νακοτίλται· οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς. (ABCD Su. ν 22 Ph. 286.3) K
9 νᾶμα· ὕδωρ ποτόν. (ABD Su. ν 23 Ph. 286.4) K
10 νᾶνος· κονδὸς μὴ αὔξων. (ABCD Ph. 286.12) K
11 νάπη· ὀρεινός, ὑλώδης τόπος. (ABCD Su. ν 33 Ph. 287.3) K
12 νάπυ· σίνηπι. (ABCD Su. ν 34 Ph. 287.4 Et. Gen.) K
13 νάρκη· μυρμηκίασις. (ABCD Su. ν 38 Ph. 287.5) K
14 ναστόν· πυκνόν, μεστόν, πλήρη, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. (ABCD Su. ν 44 Ph. 287.6) K
15 ναύαρχος· ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. (AB(C)D Su. ν 47 Ph. 287.10) K

---

2 ζ 292, al. **3** ∗ | **5** B 130 +, al. **6** ξ 530, al. **8** ∗

---

1 Cyr. (A) ναβ 1; Cyr. (vg) νακ-ναπ (sic) 2/ναι (sic) 3 ν.· ὄργανον(-α) μουσικόν(-ά), Hsch. ν 2 ν.· εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ … **2** Cyr. (vgAS) νακ-ναπ 6/ναε 1, Hsch. ν 4 ν.· ῥέει, στάζει, sch. D ζ 292 ν.· ῥέει **3** Cyr. (g) ναι 2; Cyr. (vAS) ναι 1/14 N.· νύμφαι ἢ πηγαί, Hsch. ν 16 N.· νύμφαι ὑδάτιαι, πηγαί (Phryn. P. S. fr. *337) **4** Cyr. (g) ναι 8; Cyr. (AS) ναι 18 ν. μ.· ὄντως δή, Hsch. ν 21 ν. μ.· ναί **5** Cyr. (vgAS) νακ-ναπ (sic) 11/ναι 21, Hsch. ν 33, sch. D B 130, (Ap. Soph. 114.29) **6** Cyr. (g) νακ-ναπ 3 **7** Cyr. (g) νακ-ναπ 4 ν.· ἔντριχον δέρμα …; cett. ex 6 **8** Cyr. (g) νακ-ναπ 5; Cyr. (AS) νακ-ναπ 25, Hsch. ν 45 ν.· οἱ κείροντες τὰ πρόβατα **9** Cyr. (vgAS) νακ-ναπ 19/21/26 ν.· (…) ποτὸν ὕδωρ (…) **10** Cyr. (g) νακ-ναπ 17 νᾶ⟨ν⟩ος· κονδὸς μικρὸς μὴ αὔξων **11** Cyr. (vgA) νακ-ναπ 20/29, Hsch. ν 76 ν.· ὕλη (…) καὶ ὀρεινὸς τόπος **12** Cyr. (gAS) νακ-ναπ 16/30, Hsch. ν 79; Ael. D. ν *1 **13** Cyr. (gAS) ναρ 1/6, Hsch. ν 86 **14** Cyr. (vg) νασ 1, Hsch. ν 107; Cyr. (A) νασ 7 ναστός· … μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι **15** Cyr. (vg) ναυ 5, Hsch. ν 112; Cyr. (AS) ναυ 18 ν.· ἄρχων νηός

---

3 ἢ om. BC (Cyr. (v)) **4** οὕτως Ph. **6** -ή· … -ά B | πρόβατον Ph. προβάτου Cyr. (ut coni. Porson) **7, 8** AD **8, 7** BC **7** ἤτοι – fin. om. C **8** νακολτίλται B **10** νάννος Ph. | κοντὸς Cyr. | μὴ αὔξων om. C μὴ αυ αὔξων D **12** τὸ σίνηπι Cyr. (AS), Hsch. **14** ναστος B (prim.) | πλῆρες recte Su. (Cyr.) | μὴ s. l. in B | ἐχοντα C | τι om. C, ante ὑπόκουφον Cyr. (g)

K **16** ναυβάτης· ἐπιβάτης ἢ ναύτης. (ABCD Su. ν 56 Ph. 287.11)
ApS+ **17** ναύλοχον· εὔδιον ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. (ABCD Su. ν 60 Ph. 289.4)
cf.K **18** ναύμαχα· μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. (ABCD Su. ν 62 Ph. 289.6)
K **19** ναυσίπορος· ὑπὸ νηῶν περώμενος. (ABCD Su. ν 73 Ph. 289.16)
K **20** ναύσταθμον· τὸν λιμένα. (ABCD Su. ν 78 Ph. 289.17)
K **21** ναυστολίαν· πλοῦν. (ABCD Su. ν 79 Ph. 289.19)
K **22** ναυτιλία· ὁ πλοῦς. (ACD Su. ν 83 Ph. 290.9)
23 ναυτιλλόμενος· πλέων. (A(B)D Su. ν 84 Ph. 289.23)
K **24** νεανίας· τολμηρός. (ABCD Su. ν 107 Ph. 290.26)
K **25** νεανιεύεται· νέου ἔργα ποιεῖ. (ABCD Su. ν 108 Ph. 291.1)
K **26** νεανιεύματα· κομπάσματα, κενὰ τολμήματα. (ABCD Su. ν 109 Ph. 291.7)
⟨K⟩ **27** νεαροί· νέοι, νήπιοι. (ABCD Su. ν 116 Ph. 291.10)
K **28** νεάτη· ἐσχάτη. (ABCD Su. ν 118 Ph. 291.13 Et. Gen.)
K **29** νεβρίς· ἐλάφου δέρμα. (ABCD Su. ν 124 Ph. 291.24)
K+ **30** νεβρός· ἐλάφου γέννημα, οἱονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιὸν καὶ νεμόμενον. (AB(C)D Su. ν 126 Ph. 291.25)
K **31** νέεσθαι· πορεύεσθαι. (ABCD Su. ν 133 Ph. 292.1)
K **32** νεῆκες· νεωστὶ ἠκονημένον. (AB(C)D Su. ν 135 Ph. 292.2) Ba 307
K **33** νεήλυδες· νεωστὶ ἐληλυθότες. (AB(C)D Su. ν 137 Ph. 292.14)
34 νεικεῖ· ψέγει, φιλονεικεῖ. (ABCD Su. ν 284 Ph. 292.17)

---

17 ϰ 141, al. **18** O 389, al. **22** ναυτιλίῃ θ 253 **27** B 289, al. **28** Λ 712, al. **30** νεβρόν Θ 248 + **31** B 84 +, etc. **32** ∗; νεήκεσι N 391 +, al. **33** K 434 +, al. **34** A 521

---

16 Cyr. (g) νακ-ναπ (sic) 10 ν.· νεὼς ἐπιβάτης ἢ ναύτης, Cyr. (vAS) νακ-ναπ (sic) 10/ναυ 12, Hsch. ν 114 ν.· νεὼς ἐπιβάτης **17** Ap. Soph. 114.34, Hsch. ν 128 (ad λοχῶσιν) **18** Cyr. (S) ναυ 25 ν.· τὰ εἰς ναυμαχίας πεποιημένα μακρὰ δόρατα, sch. D O 389 ν.· μακρὰ δόρατ τὰ εἰς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια **19** Cyr. (g) ναυ 8 **20** Cyr. (g) νακ-ναπ (sic) 9 ναύσταθμος· λιμήν …, Hsch. ν 147 ναύσταθμα· λιμήν **21** Cyr. (gAS) νακ-ναπ (sic) 13/ναυ 14, Hsch. ν 150 **22** Cyr. (gA) ναυ 4/23 **23** Cyr. (A) ναυ 11, Hsch. ν 157(a) ν.· ἐμπλέων **24** Cyr. (vgAS) νεα 5/νεβ 5/νεα 9, Hsch. ν 180 **25** Cyr. (gAS) νεα 2/6, Hsch. ν 181 **26** Cyr. (vgAS) νεα 4/7 **27** Hsch. ν 186 ν.· … νήπιοι, οἱ νέοι …, Antiatt. 109.15 νεαρός· ἀντὶ τοῦ νέος. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ (fr. 770) **28** Cyr. (g) νεβ (sic) 3, Hsch. ν 189 (+) **29** Cyr. (g) νεβ 6; Cyr. (A) νεβ 9 ν.· … δορὰ ἐλάφου ἢ δέρμα, Hsch. ν 194 ν.· ἐλάφου δορά **30** Cyr. (vgAS) νεβ 6/10 ν.· ἐλάφου γέννημα, Hsch. ν 195 νεβροί· ἐλάφων γεννήματα **31** Cyr. (vgAS) νακ-ναπ (sic) 14/ναι (sic) 20/νεε 2, Hsch. ν 200, sch. D B 84 (+), Ap. Soph. 115.4 **32** Cyr. (vgAS) νεη 1/12, Hsch. ν 203, sch. D N 391 νεηκέσ(σ)ι· νεωστὶ ἠκονημένοις; Ael. D. ν *3 **33** Cyr. (vgAS) νεη 2/14, Hsch. ν 210, sch. D K 434

---

17 εὔδιον om. C εὐδινόν Hsch. **19-21** AB 21, 20, 19 C 20, 19, 21 D **19** ὁ ὑπὸ Cyr. | περαιούμενος Su. (Cyr.) **22** totam et **23** le. om. B (23 interpr. ad fin. gl. 21) **22** ναυστολία Ph. **24** τολμηρούς Ph. **25** πράττει Cyr., Hsch. **26** κομπάσματα om. C | καινὰ Ph. | καυχάματα C **27** νέοι om. C **30, 31** ACD 31, 30 B **32** interpr. et **33** le. om. C **33** ἐλθόντες Hsch.

35 νεῖκος· ἡ διὰ λόγων φιλονεικία καὶ διαφορὰ καὶ ἔρις καὶ ὄνειδος. (ABD) K+
36 νεῖν· κολυμβᾶν. (ABCD Su. ν 290 Ph. 292.23 (sch. Plat. Rep. 453 d)) ?K
37 νεκάδες· νεκροί. (ABCD Su. ν 140 Ph. 292.24) K
38 νέκταρ· θεῖον πόμα. (ABCD Su. ν 143 Ph. 293.5 sch. Luc. 42.18) K
39 νεκταρέου· θείου. (ABCD Su. ν 144 Ph. 293.3) Hom
40 νεκυόμαντις· ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. (AB(C)D Su. ν 145 Ph. 293.6) K
41 νέκυς· νεκρός. (ABCD Su. ν 147 Ph. 293.7) K
42 νεμεσσᾷ· μέμφεται. (ABCD Su. ν 153 Ph. 293.11) ⟨K⟩
43 νεμεσητόν· μεμπτόν. (ABCD Su. ν 158 Ph. 293.13 (Et. Gen.)) K
44 νεμεσίζει· μέμφεται. καὶ νεμεσίζομαι· φθονῶ, μέμφομαι. (ABCD Su. ν 160 Ph. 293.21) +K
45 νέμεσις· μέμψις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, τύχη. (ABCD Su. ν 163 Ph. 293.22) K+
46 νεμήσασθαι· διαμερίσασθαι. (ABCD Su. ν 169 Ph. 293.23) K
47 νέμοιτο· καρποῖτο. (ABCD Su. ν 176 Ph. 294.1) K
48 νέμοντα· διοικοῦντα. (ABCD Su. ν 171 Ph. 294.4)
49 νενησμένην· σεσωρευμένην. (ABCD Su. ν 179 Ph. 294.6)
50 νεοαρδέα· νεωστὶ πεποτισμένην. (ABCD Su. ν 181 Ph. 294.12 EM 600.51) Hom

---

35 Γ 87 +, etc. **37** ∗; νεκάδεσσιν E 886, al. **38** A 598 +, etc. **39** Γ 385, al. **40** ∗ **41** H 420 +, etc. **42** Hes. Op. 756 **43** νεμεσσητόν Γ 410 + **44** ∗; νεμέσιζεν Nonn. Dion. 3.100 + | Θ 407 + **45** Γ 156 +, etc. **46** ∗; νεμήσεσθαι Plut. Crass. 14.4 + **47** B 780 +, al. **49** Luc. 55.35 **50** Φ 346

---

35 Cyr. (g) νει 4 ν.· διαφορὰ … ἢ φιλονεικία, Cyr. (A) νει 14 ν.· φιλονεικία; Ap. Soph. 115.7 ν.· ποτὲ μὲν ἡ διὰ τῶν λόγων διαφορά, ποτὲ δὲ τὴν ἔριν σημαίνει **36** Hsch. ν 237 ν.· … κολυμβᾶν …, Cyr. (vgAS) νει 1/7, Hsch. ν 238 νεῖν οὐκ οἶδεν· κολυμβᾶν οὐκ οἶδεν **37** Cyr. (g) νεκ 4; Cyr. (AS) νεκ 10, Hsch. ν 254 νεκάδεσσιν· νεκροῖς **38** Cyr. (vgAS) νεκ 8/17; Hsch. ν 256 ν.· πόμα θεῖον … **39** sch. D Γ 385 ν.· … θείου, Cyr. (AS) νεκ 13 νεκταρέῳ· θείῳ, Hsch. ν 257 νεκτάρεος· θεῖος … **40** Cyr. (g) νεκ 2 **41** Cyr. (vgA) νεκ 5/18; Ap. Soph. 115.16 νέκυες· νεκροί, Cyr. (vgAS) νεκ 3/14, Hsch. ν 261 νέκυας· νεκρούς, sch. D A 52 νεκύων· τῶν νεκρῶν **42** Hsch. ν 275 (+) **43** Cyr. (AS) νεμ 6 **44** Cyr. (AS) νεμ 13, Hsch. ν 283 νεμεσίζομαι· μέμφομαι, φθονῶ, sch. D Θ 407 νεμεσίζομαι· μέμφομαι **45** Cyr. (gA) νεμ 1/5, Hsch. ν 282 ν.· ὕβρις, μέμψις, φθόνος, Cyr. (vS) νεμ 1/5 ν.· ὕβρις, μέμψις, sch. D Γ 156 ν.· μέμψις **46** Cyr. (g) νεο (sic) 7 **47** Cyr. (g) νεο (sic) 5 (+), Hsch. ν 288 (+) **50** sch. D Φ 346 (+), Ap. Soph. 116.5; cf. Cyr. (vgAS) νεη (sic) 4/νεο 33, Hsch. ν 309 ν.· νεοπότιστα

35, 36 AD **36, 35** B **35** καὶ om. B (ἤτοι inser. m. alt.) **38** θεῶν Su. τὸ τῶν θεῶν sch. Luc. **40** τοὺς νεκρούς Cyr. **42** νεμεσᾷ CD Su. **43** νεμεσσητόν Cyr. (A) **44** καὶ – fin. om. C Su. | νεμεσίσομαι Ph. | μέμφομαι om. AD Ph. **45** duo gl. in B, ante 44 νέμεσις· μέμψις, ὕβρις, δίκη et post 44 νέμεσις· φθόνος, ὕβρις, τύχη **46** νεμεσήσασθαι B **49** νενησμένην B Ph. νενισμένην ACD νενημένην Su. **50** πεποτισμένη AD -μένα C Su. (A)

Κ **51** νεογγιλόν· νεογέννητον. (ABCD Su. ν 182 Ph. 294. 14 (sch. Plat. Alcyon. p. 110. 18) ?sch. Luc. 248. 16)
Κ **52** νεογνόν· νεωστὶ γεννηθέν. (ABCD Su. ν 183 ?sch. Luc. 248. 16)
53 νεόδμητον· νεοδάμαστον. (ABCD Su. ν 185 Ph. 294. 15)
Κ **54** νεοθαλῆ· νεωστὶ ἀνελθόν. (ABCD Su. ν 187 Ph. 294. 18)
Κ **55** νεοθηλής· νεωστὶ βλαστήσασα. (ABD Su. ν 187 Ph. 294. 21)
Κ **56** νεόκμητον· νεωστὶ κατεσκευασμένον. (ABCD Su. ν 194 Ph. 294. 22)
Κ **57** νεορύτοις· νεωστὶ ῥέουσιν. (ABCD Su. ν 203 Ph. 295. 17)
Κ **58** νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς· ἀμαθής ἐστι καὶ προπετής. (ABCD Su. ν 205 Ph. 295. 19)
Κ **59** νεοτευχές· νεωστὶ κατεσκευασμένον. (AB(C)D Su. ν 211 Ph. 295. 23)
Κ **60** νεόφθιτον· νεωστὶ τελευτῆσαν, νεωστὶ φθαρέν. (ABCD Su. ν 217 Ph. 296. 16) Ba 308
Κ **61** νεοχμόν· νέον. (ABCD (Su. ν 222) Ph. 296. 17)
Κ **62** νεύματα· βουλήματα. (ABCD Ph. 296. 18)
Κ **63** νέφος· πλῆθος. (ABCD Ph. 296. 19)
64 νεφώσεως· συννεφίας. (ABCD Ph. 296. 20)
Κ **65** νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ κοσμεῖν ἔλεγον. (ABCD Su. ν 228 Ph. 296. 21)
66 νεωλία· νέων συναγωγή. (ABCD Su. ν 195 Ph. 296. 22)
Κ **67** νεώς· ᾽Αττικῶς ὁ ναός. (ABCD Su. ν 236 Ph. 297. 10)

---

55 ∗ **56** ∗ (sens.) **57** ∗; νεωρύτοις Tim. fr. 4. 4 **58** Plat. Gorg. 463e **59** Theoc. 1. 28; -έες E 194, al. **60** ∗ **63** Δ 274 +, etc. **64** Bas. Caes. ep. 38. 5 **66** ∗

---

51 Cyr. (g) νεη (sic) 7; Cyr. (AS) νεο 26, Hsch. ν 312 ν.· νεογνόν **52** Cyr. (vgAS) νεο 1/19 **54** Cyr. (gAS) νεο 15/20, Hsch. ν 321 **55** Cyr. (vgAS) νεο 17/36, Hsch. ν 323 **56** Cyr. (vg) νεο 3; Cyr. (AS) νεο 21/43, Hsch. ν 329 νεοκμήτῳ· νεωστὶ κατεσκευασμένῳ **57** Cyr. (g) νεο 9 **58** Cyr. (gA) νερ (sic) 2/νεο 37, Hsch. ν 349 **59** Cyr. (g) νεο 10; Ap. Soph. 116. 4, sch. min. (P. Strasb. inv. 1015) E 194 νεοτευχέες· νεωστὶ κατεσκευασμένοι **60** Cyr. (vg) νεο 18; Cyr. (A) νεο 40 ν.· νεωστὶ τελευτῆσαν **61** Cyr. (gAS) νεο 16/22, Hsch. ν 368 (+); Ael. D. ν 9 **62** Cyr. (g) νεο (sic) 6 νεῦμα· βούλημα **63** Cyr. (vgAS) νεκ (sic) 6/νεφ 2/3, Hsch. ν 405 (+), sch. D Δ 274 (+) **65** Cyr. (g) νεω 8; Cyr. (v) νεω 8 ν.· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ κοσμεῖν, Cyr. (AS) νεω 16 ν.· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἔλεγον τουτέστιν κοσμεῖν, Hsch. ν 409 ν.· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἔλεγον, lex. Greg. 169. 7 ν.· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν **66** cf. Cyr. (g) νεη (sic) 5, Hsch. ν 334 νεολαία· νέων ἄθροισμα **67** Cyr. (vgA) νεω 1/13, Hsch. ν 427 ν.· ναὸς ᾽Αττικῶς; cf. Orum A 66, Moer. ν 1

51-52 una gl. νεογιλός· ἀντὶ τοῦ νεογνός sch. Luc. **51** νεογιλ(λ)όν Su. Ph. sch. Plat. (sch. Luc.) (Cyr.) | **52** γεννηθέντα Su. **54** interpr. et **55** le. om. Su. **54** νεοθαλής Ph. (Cyr., Hsch.) | ἀνελθών B Ph. θάλλον C ἀναθάλλων Cyr. (g) ἀνθῶν Cyr. (AS), Hsch. **56** νεόδμητον Cyr. (vg) | κατασκευασμένον Cyr. **58** ἐστι[2] om. Cyr. (A) ἐστι καὶ[2] om. Hsch. **60** καὶ νεωστὶ φθαρέν C **62** βουλεύματα BC **65** κορεῖν – fin. om. Su. Ph. | λέγεται Cyr. (g) **66** νεωλέα B νεολαία recte Su. Ph. | ἡ συναγωγή C **67** ὁ om. Cyr.

68 νεώσατε· ἀροτριάσατε. (ABCD Su. ν 237 Ph. 297.11) K
69 νέωτα· τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἤτοι εἰς τὸ μέλλον. (ABCD Su. ν 241 Ph. 297.17 Et. Gen.) K
70 νεωτερίζει· καινὰ πράττει. (ABCD Su. ν 243 Ph. 297.18) K
71 νεωτεροποιός· ἀντάρτης, τύραννος, ἐπιθέτης. (ABCD Su. ν 247 Ph. 297.20) K
72 νῆα· ναῦν, πλοῖον. (ABCD Su. ν 296 Ph. 297.21) K+
73 νηδύς· γαστήρ, μήτρα. (ABCD Su. ν 301 Ph. 298.3) K
74 νῆες· τὰ πλοῖα. (ABCD Su. ν 303 Ph. 298.4) K
75 νήεον ὕλην· ἐσώρευον ὕλην. καὶ νηήσας· σωρεύσας. (ABCD Su. ν 302 Ph. 298.5) K
76 νήϊδα· ἄπειρον, ἀμαθῆ, ἀσθενῆ. (ABCD Su. ν 305 Ph. 298.6) K
77 νηκερδής· ἀνωφελής, ἀσύνετος. (ABCD Su. ν 308 Ph. 298.12) K+
78 νηκούστησεν· παρήκουσεν. (ABCD Su. ν 309 Ph. 298.13) K
79 νηκτά· ἔνυδρα, κολυμβητά. (ABD Su. ν 310 Ph. 298.14) K+
80 νηλεῶς· ἀπανθρώπως, σκληρῶς. (ABCD Su. ν 311 Ph. 298.15) K
81 νημερτές· ἀληθές. (ABD Su. ν 317 Ph. 298.16 (Et. Gen.)) Hom
82 νηνεμία· ἀνέμων ἀπουσία. (ABCD Su. ν 318 Ph. 298.18) K
83 νήνεμος· ἄνεμον οὐκ ἔχων. (AB(C)D Su. ν 319 Ph. 298.19) K
84 νηπενθές· ἀπενθές. (AB(C)D Su. ν 321 Ph. 298.21) K
85 νήπιοι· ἄφρονες, ἀνόητοι. (Σ′: B (Su. ν 325) (Et. Gen.)) Hom

---

68 LXX Jer. 4.3, eccl. **72** A 141 +, etc. **73** νηδύος N 290 +, al. **74** B 303 +, etc. **75** Ψ 139 + | I 358, al. **76** H 198, al. **77** ∗; νηκερδέα P 469, -ές ξ 509 **78** Y 14 **81** A 514 +, al. **82** νηνεμίη ε 392 **83** Θ 556, al. **84** δ 221, al. **85** Θ 177 +, etc.

---

68 Cyr. (vgAS) νεω 9/22, Hsch. ν 424 **69** Cyr. (vg) νεη (sic) 11 ν.· εἰς τὸ ἐπιόν, Cyr. (AS) νεω 20 ν.· εἰς τὸ μέλλον (ἐπιὸν S) καὶ ἐπὶ νέον ἔτος, Hsch. ν 429 ν.· εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ νέον ἔτος **70** Cyr. (vgAS) νεω 3/14, Hsch. ν 431 **71** Cyr. (vg) νεω 4 **72** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ν 437, sch. D A 141 ν.· ναῦν **73** Cyr. (vg) νηδ 1 ν.· μήτρα, γαστήρ (…), Cyr. (vg) νηδ 2 νηδύος· (τῆς) γαστρός, μήτρας, Cyr. (AS) νηδ 3, Hsch. ν 442, sch. D N 290 νηδύος· (τῆς) γαστρός **74** Cyr. (vgAS) νηε 1/7, Hsch. ν 446 **75** Cyr. (gA) νηθ (sic) 1, Hsch. ν 453 ν. ὕ.· ἐσώρευον ὕλην, sch. D Ψ 139 νήεον· ἐσώρευον; Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ν 450, sch. D I 358, Ap. Soph. 116.14 νηήσας (νήσας Ap. Soph.)· σωρεύσας **76** Cyr. (g) νηε (sic) 4; Cyr. (AS) νηι 3, Hsch. ν 455, sch. D H 198 ν.· ἄπειρον **77** Cyr. (vgAS) νηκ 4, Hsch. ν 463, sch. D P 469 νηκερδέα· … ἀνωφελῆ (…) **78** Cyr. (vgAS) νηκ 2, Hsch. ν 466 (+), sch. D Y 14 **79** Cyr. (vgAS) νηκ 1, Hsch. ν 467 ν.· τὰ ἔνυδρα … **80** Cyr. (g) νηλ 3 ν.· σκληρῶς, ἀπανθρώπως **81** sch. D A 514 (P. Colon. inv. 2281 iii 7), Hsch. ν 484 (+); Cyr. (vgAS) νημ 1 νημερτής· ἀληθής **82** Cyr. (vgAS) νην 1/2 (+), (Hsch. ν 487) **83** Cyr. (g) νημ (sic) 5 **84** Cyr. (vgAS) νημ (sic) 6 (+), Hsch. ν 497 (+), sch. D δ 221, Ap. Soph. 116.29 **85** sch. D α 8; Cyr. (A) νηπ 4 ν.· ἀνόητοι

---

68 ἀροτριώσατε D (Hsch.) **69** -τοι εἰς om. Et. Gen. **70, 71** ACD 71, 70 B **70** -ειν· … -ειν B | κενὰ ABD κακὰ C **71** ἐπιθέτης om. Cyr. (praeter h) **72** ναῦν om. C **74** τὰ om. Cyr. (vg), Hsch. **75** νηθον (-ων) Cyr., Hsch. | ὕλην bis et καὶ om. C | ἀντὶ τοῦ σωρεύσας B **76** ἀσθενῆ om. C **80** hic ABD post 83 C **82** ἀπουσία] ἡσυχία C

K **86** νηποινί· ἄνευ τιμωρίας. (ABCD Su. ν 326 Ph. 298.22 sch. Plat. Leg. 874 c)
K **87** νηρίθμους· ἀναριθμήτους, ἀπείρους. (ABD Su. ν 332 Ph. 298.25)
88 νήσουσιν· σωρεύσουσιν. (ABD Su. ν 340 Ph. 298.26)
K **89** νῆστις· ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἕντερον. (ABCD Su. ν 346 Ph. 299.7) Ba 309
K **90** νὴ τήν· μὰ τήν. (ABCD Su. ν 348 Ph. 299.14)
K **91** νήχεται· κολυμβᾷ. (ABCD Su. ν 360 Ph. 299.24)
92 νησύδριον· νησίον μικρόν. (ABCD Su. ν 341 Ph. 299.13)
+K **93** νίζει· ῥύπτει, νίπτει, πλύνει, κλύζει, ἀποσμήχει. (ABCD Su. ν 372 Ph. 300.7)
?K **94** νικαίην· νίκην. (ABCD Su. ν 382 Ph. 300.8)
K **95** νιφάδες· σταγόνες. (ABCD Su. ν 437 Ph. 300.22)
K **96** νίφει· χιονίζει. (ABCD Su. ν 440 Ph. 300.24)
?K+ **97** νιφετός· ἡ κατὰ λεπτὸν καταφερομένη χιών. τέσσαρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους πήξεως ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ᾽ ἔλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ᾽ ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς πῆξις οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιὰν ἡ ποιότης αὐτῆς. (ABCD Su. ν 439 Ph. 300.25)
98 νοητά· τὰ μὴ αἰσθητά, τὰ ἀόρατα. (ABD Su. ν 446 Ph. 301.9)
K **99** νοθεύει· ἀπατᾷ, ἀπαλλοτριοῖ. (ABCD Su. ν 447 Ph. 301.17)
K **100** νομάδες· βοσκόμεναι ἀγέλαι. (ABCD Su. ν 450 Ph. 301.19)
K **101** νομάδων· ἀγρίων, βαρβάρων. (ABCD Su. ν 452 Ph. 301.22)

---

88 ∗ **93** Epich. fr. 211 (cit. Plat.) **94** ∗; al. cas. Greg. Naz., Nonn. **95** M 156 +, al. **96** Phil. Jud. mut. nom. 259; νείφει Ar. Ach. 1141 **97** δ 566, al. **100** ∗ (nomen)

---

86 Cyr. (vgAS) νηπ 1/3, Hsch. ν 508 **87** Cyr. (vgAS) νηρ 1/2, Hsch. ν 517 **88** cf. Ap. Soph. 116.14 (cod.) νήσας· σωρεύσας **89** Cyr. (gAS) νησ 1/4, Hsch. ν 537 (+) **90** Cyr. (vA) νηθ (sic) 3/νητ 1, Hsch. ν 539; Cyr. (g) νηθ (sic) 4 νὴ τὴν ἀγάπην· μὰ τὴν ἀγάπην **91** Cyr. (vgA) νηχ 1, Hsch. ν 550 **93** Hsch. ν 562 ν.· νίπτει, πλύνει, κλύζει, σμήχει, Cyr. (vg) νιζ 2 ν.· νίπτει, κλύζει, ἀποσμήχει, Cyr. (AS) νιζ 6 ν.· νίπτει, κλύζει **94** Cyr. (g) νικ 1 νικέα (i.e. νικαίη) ἡ νίκη … **95** Cyr. (vgAS) νιφ 2/8, Hsch. ν 591 (+) **96** Cyr. (vgAS) νιφ 4/12, Hsch. ν 595 **97** Cyr. (vgAS) νιφ 1/7 ν.· ὄμβρος ἢ κατὰ λεπτὸν φερομένη χιών **99** Cyr. (vgAS) νοθ 1/7, Hsch. ν 616 ν.· ἀπαλλοτριοῖ, ἀπατᾷ … **100** Cyr. (vgAS) νομ 6/15, Hsch. ν 621 **101** Cyr. (g) νομ 2; Hsch. ν 623 ν.· βαρβάρων, ἀγρίων

---

86 νήποινοι B -ῆ C **87, 88** B 88, 87 AD **87** ἀναρίθμους Cyr. (AS) | ἀπείρους om. Cyr. (v) **89** ὁ om. Cyr., Hsch. | ἀσιτία Cyr. (AS) (om. καὶ), Hsch. | καὶ τὸ τοῦ στομάχου Hsch. **91** hic ABD ante 82 C **92** μικρὸν νησίον C **93, 94** ACD 94, 93 B **93** νίπτει] ῥίπτει A om. D | πλύνει om. B ante νίπτει hab. Ph. | κλύζει, ἀποσμήχει om. C **97** κατάλεπτος B Su. Ph. | τέσσαρές εἰσι πήξεις] δι᾽ ἧς ἐστι πῆξις ACD | ὑδατώδου A | πήξεως om. Su. (G) (del. Porson, etiam ὑδατώδους del. Drachmann) | καὶ ὑγρότητος C ὑγρότης B del. Bernhardy | μὲν[3] om. B | κρύσταλος BC Su. | αὐτῆς] αὕτη Su. Ph. αὐτοῦ B αὐτός ἐστιν C **98** τὰ μὴ ὁρατά Su.

102 νομαί· μερισμοί. (ABCD Su. ν 457 Ph. 301.23)
103 νομεύς· βοσκός, ποιμήν. (ABCD Su. ν 459 Ph. 301.24) K
104 νομιζόμενα· νόμιμα ἢ ὑπολαμβανόμενα. (ABCD Su. ν 461 Ph. 301.26) K+
105 νόμιον· δίκαιον. (ABCD Su. ν 465 Ph. 302.4) K
106 νομοΐστορες· νομομαθεῖς. (ABCD Su. ν 474 Ph. 302.8) K
107 νομόν· νομήν, βοσκήν. (ABCD Su. ν 476 Ph. 302.9) Hom+
108 νόμος· θεσμός, συνήθεια. (ABCD Su. ν 480 Ph. 302.10) K
109 νοσηλεύεσθαι· νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς. (AB(C)D Su. ν 490 Ph. 302.24) K
110 νοσηλεύω· νοσοῦντα θεραπεύω. (ABCD Su. ν 491 Ph. 302.25)
111 νοστήσας· ἐπανελθών. (ABCD Su. ν 498 Ph. 303.6) K
112 νοσφιζόμεθα· χωριζόμεθα. (ABCD Su. ν 503 Ph. 303.10) K
Ba 310 **113** νόστος· ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος. ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. (ABCD Su. ν 500 Ph. 303.7) K
114 νοσφιζόμενον· ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον. (ABCD Su. ν 504 Ph. 303.13) cf.K
115 νότιος· ὑγρός. (ABCD Su. ν 508 Ph. 303.15) Hom
116 νυκτίβιος· ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων. (ABD Su. ν 581 Ph. 304.1) K
117 νυκτιλόχοι· λῃσταί. (ABD Su. ν 584 Ph. 304.2) ⟨K⟩
118 νυμφαῖον· νυμφῶν ἱερόν. (ABD Su. ν 589 Ph. 304.4) K
119 νυμφεύτρια· ἡ παράνυμφος. (ABD Ph. 304.8) K

---

102 ∗ (sens.) **103** O 632 +, al. **105** ∗ **106** Cyr. in Is. 43.278 **107** Z 511 +, etc. **110** ∗ **111** Δ 103 +, al. **112** Joh. Chrys. PG 61.456.55; νοσφιζοίμεθα B 81 + **113** B 155 +, al. | ∗ **114** Joh. Chrys. ep. ad abb. 292; νοσφιζομένων Phil. Jud., al. **115** Λ 811 +, etc. **116** ∗ **117** ∗; νυκτιλόχους Nonn. paraphr. Joh. 19.99

---

103 Cyr. (g) νομ 3; Hsch. ν 631 ν.· ποιμήν …, sim. sch. D δ 413 **104** Cyr. (A) νομ 9, Hsch. ν 638 ν.· νόμιμα (…) **105** Cyr. (gAS) νοσ (sic) 3/νομ 24, Hsch. ν 639 **106** Cyr. (vgAS) νομ 1/10, Hsch. ν 641 **107** sch. D Z 511, Hsch. ν 642 ν.· (τὴν) νομήν, Cyr. (A) νομ 14 νομός· νομή **108** Cyr. (vgAS) νομ 4/13, Hsch. ν 643 (+) **109** Cyr. (vg) νοσ 1; Cyr. (AS) νοσ 5 ν.· ἢ νοσεῖν ἢ …, Hsch. ν 659 νοσηλεύεται· νοσεῖ … **111** Cyr. (vgAS) νοτ (sic) 3/νοσ 14, sch. D Δ 103 (+) **112** Cyr. (AS) νοσ 23; sch. D B 81 νοσφιζοίμεθα· χωριζοίμεθα **113** Cyr. (vgAS) νοσ 2/7, Hsch. ν 669 (+); sim. sch. D B 155 **114** Cyr. (AS) νοσ 8 νοσφιζομένους· ἀφαιρουμένους **115** sch. D Λ 811 (+), Cyr. (vgAS) νοτ 1/6 ν.· (…) δίυγρος (…) **116** Cyr. (vgAS) νυκ 1/9, Hsch. ν 699 (+) **117** Cyr. (p ap. Latte), Hsch. ν 704 νυκτιλόχους· λῃστάς; cf. Cyr. (g) νυκ 6 νυκτόδοχοι (i.e. νυκτιλόχοι) λῃσταί **118** Cyr. (A) νυμ 6, Hsch. ν 716; Cyr. (g) νυμ 3 νυμφεῖος· νυμφῶν ἱερός **119** Cyr. (vgAS) νυμ 1/8, Hsch. ν 715 (+)

---

103 ποιμήν, βοσκός Su. (Cyr.) **104, 105** ACD 105, 104 B **104** ἢ om. D **105** νόμιμον CD (Cyr. (g)) **107** βοσκήν, νομήν C **108** δεσμός ACD | συνήθεια, θεσμός Cyr. **113** οἴκαδε om. C (Cyr. (vAS), Hsch.) | ἢ ἡ AD Su. ἡ B καὶ C καὶ ἡ Cyr., Hsch. **115** hic ACD ante 113 B | ὁ ὑγρός C **116** ad fin. βροτός add. D **117** οἱ λῃσταί B Ph. **119** ἡ om. Cyr.

K| **120** νύμφη· πηγή. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. | Ἰσοκράτης (?). (ABD Su. ν 594 Ph. 305.3 | Σ^b: B)
121 Νύμφιος· κτητικῶς ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος. (ABD Ph. 305.4)
K **122** νυμφοστόλος· νυμφαγωγός. (ABD Su. ν 600 Ph. 305.7)
K **123** νύσσα· καμπτήρ, τέρμα, βαθμίς. (ABD Su. ν 627 Ph. 306.3)
K **124** νύχιος· νυκτερινός. (ABD Su. ν 620 Ph. 306.4)
K **125** νύχος· νύξ. (ABD Su. ν 621 Ph. 306.5)
K **126** νωδός· ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας. (ABD Su. ν 529 Ph. 306.6)
K **127** νώδυνον· ἀνώδυνον. (ABCD Su. ν 530 Ph. 306.9)
128 νωθείας· ἀργίας. | βραδύτητος. (Σ^b: B | ABCD Su. ν 534 Ph. 306.10)
K **129** νωθής· βραδύς, δυσκίνητος, ἄλογος. (ABD Su. ν 535 Ph. 306.11)
K **130** νωθρός· ἀσθενής. (AD Su. ν 536 Ph. 306.12)
K **131** νώνυμος· ἀνώνυμος, ἄδοξος. (ABD Su. ν 554 Ph. 306.20)
K **132** νῶτα θαλάσσης· ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. (ABD Su. ν 564 Ph. 306.19)
K **133** νωτοφόρος· ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων. (ABD Su. ν 570 Ph. 307.3)
134 νωχελῆ· βραδεῖα. (ABCD Su. ν 571 Ph. 307.6)
K **135** νωχελής· βραδύς, ὁμαλός, ἄχρηστος. (ABCD Su. ν 572 Ph. 307.7)

---

120 ∗ | α 14 +, al. **121** Theophyl. Sim. Hist. 1.9.5 **123** Ψ 332, al. **125** Sext. Emp. Math. 1.243 (etym. causa) **129** Λ 559, al. **131** ν 239, al. **132** B 159 + **133** ∗; νωτοφόρον Xen. Cyr. 6.2.34, al., -ων LXX, al. **134** neut. plur. Eur. Or. 800; fem. sing. Euseb. Praep.Ev. 3.11.36 (βραδεῖαν iuxta), al.

---

120 Cyr. (g) νυμ 4 **122** Cyr. (vgA) νυμ 2/7, Hsch. ν 726 **123** Cyr. (vgAS) νυσ 1/4; lex. Greg. 169. 6, sch. D Ψ 332 ν.· καμπτήρ (…) **124** Cyr. (vgA) νυχ 1/νυν (sic) 3/νυχ 6 **125** Cyr. (vgA) νυχ 2/7, Hsch. ν 757 (+) **126** Cyr. (vgAS) νωχ (sic) 3/νωδ 1/3; Hsch. ν 761 ν.· ὁ ὀδόντας οὐκ ἔχων … **127** Cyr. (vgAS) νωδ 2/4, Hsch. ν 762 **129** Cyr. (g) νωθ 2; Cyr. (vA) νωθ 2/7, Hsch. ν 767, sch. D Λ 559 ν.· (…) βραδύς … **130** Cyr. (vA) νωχ (sic) 4/νωθ 6; Hsch. ν 773 νωθρόν· … ἀσθενές **131** Cyr. (g) νωι (sic) 6, Hsch. ν 794 (+); sch. D ν 239 ν.· ἀνώνυμος, Cyr. (S) νων 1, Ap. Soph. 117. 20, sch. min. (P. Ryl. 536.19) N 227 νωνύμους· ἀνωνύμους **132** Cyr. (vgA) νωτ 2/6; sch. D B 159, Hsch. ν 806 ν. θ.· τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης **133** Cyr. (vg) νωτ 1 ν.· ὁ εἰς τὸν νῶτον βαστάζων … **135** Cyr. (g) νωχ 1; Cyr. (vAS) νωχ 1/10 ν.· βραδύς, ὁμαλός, Hsch. ν 818 ν.· … βραδύς, ἄχρηστος

---

121 κτητικός A | Φρύγιος, Λύδιος add. m. alt. in A Φρύγιος, Λύδιος, Τύριος B τύραννος Φρύγιος, Λύδιος, Τύριος D **122** hic AD ante 120 B **126, 127** ACD 127, 126 B **129** ἀκίνητος Su. **132** τῆς om. D **134** βραδέα Su. **135** ὁμαλός, ἄχρηστος om. C | ὁ μιλ(λ)ός Toup | ἄριστος D

[Ξ]

1 ξαίνω· νήθω, σωρεύω. (ABCD Su. ξ 16 Ph. 307.20) K
2 ξανθήν· πυρροειδῆ. (ABCD Su. ξ 3 Ph. 307.13) K
3 ξανθίζεσθαι· κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας. (ABCD Su. ξ 5 Ph. 307.12) K
4 ξανθοῖσιν· ὀρνέοις. (ABCD Su. ξ 12 Ph. 307.11) K
5 ξεῖνοι· οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι. (ABCD Su. ξ 59 Ph. 307.23) K
6 ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. (ABCD Su. ξ 19 Ph. 308.1) K
7 ξεναγῶν· ξενοδοχῶν. (ABCD Su. ξ 20 Ph. 308.2) K
Ba 311 **8** ξενίαν· καταγώγιον, κατάλυμα. (ABCD Su. ξ 27 Phot. 308.5) K
9 ξενίζειν· ξένῃ κεχρῆσθαι φωνῇ ἢ ἤθεσιν. (ABCD (Su. ξ 29) (Ph. 308.6)) K
10 ξένιος· ὁ τῆς ξενίας ἔφορος | οἷον ὁ Ζεύς. (ABCD Su. ξ 37 Ph. 308.19 | Σ^{b}: B)
11 ξενολόγος· ξένους συλλέγων στρατιώτας. (ABCD Su. ξ 44 Ph. 308.25 ?sch. Luc. 94.17) K
12 ξεστόν· ὠμαλισμένον. (ABCD Su. ξ 56 Ph. 309.2) K
13 ξιφήρης· ξίφος ἔχων. (ABCD Su. ξ 71 Ph. 309.19) K
14 ξιφηφόρους· ξιφήρεις. (AB(C)D (?Su. ξ 72) Ph. 309.20)
15 ξόανον· ἄγαλμα, εἴδωλον, ζώδιον, ἀνδριάς. (ABCD Su. ξ 78 Ph. 309.21) K

---

1 ∗; ξαίνειν χ 423, al. **2** Λ 740, etc. **3** ∗ **4** ∗ (sens.) **5** Z 231 +, al. **8** NT Act. 28.23 + **9** Dem. 57.18 **12** ξ 350, al. **14** ∗ (sens.)

---

1 Cyr. (vg) ξαι 1; Cyr. (AS) ξαι 2 ξ.· νήθω, Hsch. ξ 1 ξαίνει· … νήθει, σωρεύει … **2** Cyr. (vgAS) ξαν 2/5; Hsch. ξ 6 ξανθή· … πυρροειδής **3** Cyr. (vgAS) ξαν 3/7, Hsch. ξ 7 (+) **4** Cyr. (g) ξαν 4, Hsch. ξ 12 **5** Cyr. (vgA) ξεν (sic) 4/ξει 1 **6** Cyr. (g) ξεν 7; Cyr. (AS) ξεν 28, Hsch. ξ 18 ξ.· ὁ τῶν ξένων στρατιωτῶν (om. Hsch.) ἡγούμενος **7** Cyr. (vgA) ξεν 9/17 (+), Hsch. ξ 20 (+) **8** Cyr. (vg) ξεν 14; Hsch. ξ 23 ξενία· κατάλυμα, καταγώγιον, Cyr. (AS) ξεν 23 ξ.· … καταγωγῆσαι, Cyr. (A) ξεν 20 ξένων· κατάλυμα **9** Cyr. (AS) ξεν 19, Hsch. ξ 45; Cyr. (g) ξεν 6 ξενίζει· ξένῃ χρᾶται φωνῇ ἢ ἤθεσιν **10** cf. sch. D ξ 389 ξένιον· ξένων ἔφορον **11** Cyr. (AS) ξεν 18, Hsch. ξ 50 ξ.· ξένους στρατιώτας συλλέγων, Cyr. (g) ξεν 12 ξ.· ξένα συλλέγων **12** Cyr. (vgAS) ξεσ 1/5; Hsch. ξ 27 ξεστός· ὠμαλισμένος … **13** Cyr. (g) ξιφ 1; Cyr. (AS) ξιφ 3, Hsch. ξ 70 ξιφήρους· ξίφος ἐχούσης (…) **14** an cf. Hsch. ξ 70 fin. ξιφηφόρου et 71 ξιφήρεις· ξίφη κατέχοντες? **15** Cyr. (vg) ξοα 1; Cyr. (AS) ξοα 3 ξ.· (…) ἄγαλμα, εἴδωλον, Hsch. ξ 84 ξόανα· ἀγάλματα, εἴδωλα, ζώδια …

---

2 ξανθή B **3** τὸ κοσμεῖσθαι Cyr. (AS) | κοσμεῖν C **4** ξανθοῖσιν ὀρνέοις· ⟨ ⟩ Latte **8** κατάλυμα om. C **9** ἢ ἤθεσιν om. C Ph. ἢ ξένοις ἤθεσιν Cyr. (AS), Hsch. **11** ξενολογῶν· ξένους στρατιώτας συνάγων sch. Luc. **13** ξίφη Cyr. (g) **14** -ος· -ης Ph. **15** ζώδιον, ἀνδριάς om. C

κ+ **16** ξουθόν· ξανθόν, λεπτόν, ἁπαλόν, ἐλαφρόν, χλωρόν, ὑγρόν, πυρρόν, ὀξύ. (ABCD (Su. ξ 81) (Ph. 309.22))
17 Ξοῦθος· ὄνομα κύριον. (ABCD Su. ξ 82 Ph. 309.25)
κ **18** ξύλοχον· ὑλώδη τόπον. (ABCD Ph. 310.20)
κ **19** ξυναίρεται· συνάπτεται. (ABCD Su. ξ 124 Ph. 311.10)
κ **20** ξυνάορον· γαμετήν. (ABCD Su. ξ 115 Ph. 311.11)
κ **21** ξυνήϊα· κοινὰ χρήματα. (ABCD Su. ξ 138 Ph. 311.12 Et. Gen.)
κ **22** ξυνοθόκος· ξενοδόχος. (ABCD Su. ξ 145 Ph. 311.23)
κ **23** ξυνωρίς· συζυγία. ἢ ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον. (ABCD Su. ξ 153 Ph. 311.24)
κ **24** ξυρίδες· καμπάγια, ζυγάβδια, ἢ ἄλλο ὑπόδημα διάφορον. (ABCD Su. ξ 159 Ph. 312.4)
κ **25** ξυροῦ ἀκμῆς· τοῦ ὀξυτάτου κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων. (ABCD Su. ξ 168 Ph. 312.6)
κ **26** ξυσταρχεῖς· τοῦ γυμνασίου ἄρχεις. (ABC Su. ξ 166 Ph. 312.8)
κ **27** ξυστίδα· λεπτὸν ὕφασμα, περιβόλαιον. (ABCD Su. ξ 167 Ph. 312.9 (sch. Plat. Rep. 420 e))
κ **28** ξυστίς· περισκελὲς ἔνδυμα. (ABCD Ph. 313.5)
κ?+ **29** ξυστόν· κοντόν, ἀκόντιον. (ABCD (Su. ξ 170) (Ph. 313.6))
κ **30** ξυστός· τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν. (ABCD Ph. 313.7)

---

18 E 162, al. **19** Aristid. Or. p. 94.17J.; συναίρεται Eur. Rhes. 495, al. **21** A 124 +, al. **22** ∗ **24** ∗ **25** K 173 **26** ∗ **29** O 677, al.

---

16 Hsch. ξ 90 ξ.· λεπτόν, ἁπαλόν, ἐλαφρόν, ὑγρόν, πυρρόν, χλωρόν … ξανθόν … ὀξύ …, Cyr. (AS) ξου 3 ξουθός· ξανθός, πυρρός, Cyr. (vg) ξου 1 ξουθός· ξανθός **18** Cyr. (g) ξυλ 1 (+), sch. D E 162 (+) (P. Strasb. inv. 1015, P. Harris 177 i 7); Hsch. ξ 103, sch. D Φ 573 ξυλόχοιο· ὑλώδους τόπου **19** Cyr. (gS) ξυμ-ξυσ 16/82, Hsch. ξ 117 **20** Cyr. (vgAS) ξυμ-ξυσ 21/59, Hsch. ξ 120 (+) **21** Cyr. (vg) ξυμ-ξυσ 26 (+), sch. D A 124; Cyr. (AS) ξυμ-ξυσ 63 ξ.· κοινὰ τὰ πράγματα, Hsch. ξ 144 ξ.· κοινὰ καὶ ἀδιαίρετα πράγματα **22** Cyr. (vgAS) ξυμ-ξυσ 31/74 **23** Cyr. (g) ξυμ-ξυσ 18; Cyr. (vgAS) ξυμ-ξυσ 14/57, Hsch. ξ 180 ξυνωρίς (-ίδα vg)· ἅρμα ἐκ δύο ἵππων (…) συνεζευγμένον … **24** Cyr. (g) ξυμ-ξυσ 23 **25** Cyr. (g) ξυμ-ξυσ 22 **26** Cyr. (g) ξυμ-ξυσ 39 **27** Cyr. (vgAS) ξυμ-ξυσ 34; Cyr. (AS) ξυμ-ξυσ 95, Hsch. ξ 194 ξ.· τὸ λεπτὸν ὕφασμα **28** Cyr. (g) ξυμ-ξυσ 40 (+) **29** Cyr. (gAS) ξυμ-ξυσ 32/94 ξ.· κοντόν, Hsch. ξ 198 ξ.· ἀκόντιον **30** Cyr. (vgAS) ξυμ-ξυσ 36/97; Hsch. ξ 199 ξ.· ἀνειμένος ἀθληταῖς τόπος

---

16 ξανθόν, λεπτόν et ἐλαφρόν om. C | ξανθόν post ὑγρόν Ph. | ὑγρόν om. BC | πυκνόν Ph. | ὀξύν B **18** ὑλώδης τόπος B ξυλώδη τόπος P. Strasb. **20** ξυνάορα B **21** χρήματα] an πράγματα? **22** ξυνοθόκης B -δόκος Su., h. e. ξεινοδόχος (ut Cyr. (g) ξεσ [sic] 3) **24** καμπάκια Su. | ζυγάδια BC ζυγάμδια Cyr. (v.l.) | διάφορον om. Cyr. **24-28** A 25, 24, 26–28 B 24, 26 (om. D), 25, 28, 27 CD **25** λεπτοτάτου Cyr. (non tamen cod. Br) | σιδήρων B **27** ἢ περιβόλαιον Cyr. (vg), om. Cyr. (Br) **29** κοντόν om. C

O

Ba 312

1 ὀαρισμοί· διάλογοι. (ABCD Su. o 3 Ph. 313. 17) K

2 ὀβολός· ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἕξ ἐστι χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτά. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων καὶ νομίσματα η΄ καὶ Ϛ΄. ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστιν. (ABCD Su. o 7 Ph. 314. 6) K+

3 ὄβριμος· ἰσχυρός. (ABCD Su. o 13 Ph. 314. 24 Et. Gen.) K

4 ὅ γε· ὃ δή. (ABCD Ph. 314. 25)

5 ὄγκοι· αἱ ἀκίδες. (ABCD Su. o 23 Ph. 314. 27) Hom

6 ὀγκυλώμενος· ὑπερήφανος. (ABCD Su. o 25 Ph. 315. 3)

7 ὄγμος· ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ ὄγμοι σταχύων. (ABCD Su. o 26 Ph. 315. 4) K

8 ὄγχναι· ἀχράδες ἢ ἄπιοι. (ABCD Su. o 27 Ph. 315. 6) +Hom

9 ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότως. (ABCD Su. o 28 Ph. 315. 7) K

10 ὀδαξησμός· κνησμὸς καὶ ὀδόντων τρισμός. (ABCD Su. o 29 Ph. 315. 8) K

11 ὅδε ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ. (ABCD Su. o 32 Ph. 315. 12) K

12 ὀδμή· ἀποφορά, ὀσμή. (ABCD Su. o 43 Ph. 315. 20) K

13 ὁδοιδόκος· ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος, κλώψ. (ABCD Su. o 54 Ph. 315. 21) K

---

1 ∗; ὀαρισμούς Hes. Op. 789, Call. fr. 401. 3 **3** E 845 +, al. **4** A 320 +, etc. **5** Δ 214 **6** ∗ **7** ∗; ὄγμον Λ 68 + | cf. Hymn. Hom. Cer. 455–6 ὄγμοι … ἀσταχύων **8** η 115 +, al. **9** B 418 +, al. **11** LXX Exod. 8. 25, eccl.; ὅδ᾽ ἐγώ π 205, al. **12** Ξ 415, al. **13** ∗; ὁδοιδόκους Polyb. 13. 8. 2, al.

---

1 Cyr. (vgA) οαρ 1/4, Hsch. o 11 (+) **2** Cyr. (A) οβο 8 ὀ.· ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος, Cyr. (vgS) οβο 1/9 ὀ.· εἶδος νομίσματος, Hsch. o 21 ὀβολοί· … τόκοι, καὶ εἴδη νομισμάτων **3** Cyr. (vgAS) οβρ 1/4 (+), Hsch. o 28 (+); sch. D Γ 357 ὄβριμον· … ἰσχυρόν **5** sch. D Δ 151 ὄγκους· καὶ τὰς ἀκίδας … **7** Cyr. (g) ογμ 2 **8** sch. D η 115, Ap. Soph. 118. 24, Hsch. o 53 ὄ.· (αἱ) ἄπιοι **9** Cyr. (vgAS) οδα 1, Hsch. o 63 (+) **10** Cyr. (g) οδα 3; Cyr. (AS) οδα 5 ὀ.· … κνησμός, Cyr. (v) οδα 3 ὀ.· τρισμὸς ὀδόντων, Hsch. o 65 ὀ.· τρισμὸς ὀδόντων … κνησμός **11** Cyr. (vgAS) οδε 1/4, Hsch. o 71 **12** Cyr. (vgAS) οδμ 1/2, Hsch. o 89 (+) **13** Cyr. (vgAS) οδο 2/3; Hsch. o 92 οἰ.· κλώψ

---

1 διαλογισμοί Su. **2-3** ACD 3, 2 B **2** ὁ τόκος om. C | εἶδος νομίσματος post ὀβολὸς δὲ repetit A | ἓξ ἑπτά B | χαλκός Ph. | τὸ δὲ[1] – fin. om. C | λιτρῶν om. Su. | νομίσματα A -άτων Su. Ph., compendiose BD | η΄] λ΄ B **9** ἐνδεδηχότος ACD Ph. ἐνδεδυκώς Cyr. ἐνδακόντες Hsch. **10** ὀδαξισμός B ὀδάξιμος ACD | κνισμός AD om. C | τρισμὸς ὀδόντων C (Cyr.) **12** ὀσμή, ἀποφορά Cyr. (vgS), Hsch. **13** ὁ om. Cyr. (AS) | κλέπτης Cyr. (vg) (praeter h)

⟨K⟩ **14** ὀδοιπόριον· τὴν ἐπὶ τὸ συμπλεῦσαι εὐωχίαν. (ABCD Su. o 55 Ph. 315. 19)
K **15** ὀδυνήφατος· ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα. (ABCD Su. o 58 Ph. 316. 13)
K **16** ὄδωδεν· ὄζει. (ABCD Su. o 51 Ph. 316. 15)
K **17** ὄζαι· τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων. (ABCD Su. o 66 Ph. 316. 17)
K **18** ὄζος· κλάδος. (ABCD Su. o 71 Ph. 316. 19 Et. Gen.)
K **19** ὅθι· ὅπου. (ABCD Su. o 78 Ph. 316. 20)
+K **20** ὀθόναις· λεπτοῖς ὑφάσμασιν. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἂν μὴ λινοῦν ᾖ. (ABCD Su. o 79 Ph. 316. 23) Ba 313
K **21** ὀθνεῖος· ἀλλογενής, ξένος, ἀλλότριος. (ABCD Su. o 83 Ph. 316. 21 (lex. Aἱμ. o 9))
22 = 19. (ACD)
K **23** ὄϊαι· διφθέραι, μηλωταί. (ACD Ph. 317. 12)
K **24** οἴακες· πηδάλια, αὐχένες. (ABD Su. οι 7 Ph. 317. 13)
K **25** οἰακίζει· κυβερνᾷ. (ABD Su. οι 8 Ph. 317. 14)
26 οἰακιστής· κυβερνήτης. (ABCD Su. οι 10 Ph. 317. 15)
K **27** οἰακοστρόφος· κυβερνήτης. (ABD Su. οι 12 Ph. 317. 16)
K **28** οἰακοστροφῶν· κυβερνῶν. (ABCD Su. οι 13 Ph. 317. 17)
K **29** οἰγνύει· ἀνοίγει. (ABCD Su. οι 21 Ph. 317. 18)
K+ **30** οἰδαίνων· φλεγμαίνων, ψύχων. (ABCD Su. οι 28 Ph. 317. 19)
K **31** οἰδαίνει· οἰδεῖν ποιεῖ. (AB(C)D Su. οι 27 Ph. 317. 20)
32 οἰδεῖ· φλεγμαίνει, πεφύσηται. (ABCD Su. οι 30 Ph. 317. 21)

---

14 o 506 **15** ὀδυνήφατον Λ 847, al. **17** ∗ **18** B 540 +, al. **19** B 722 +, etc. **23** ∗ **25** LXX Job 37. 10, eccl. **26** ∗ **27** Aesch. Sept. 62 +; οἰακοστρόφον Eur. Med. 523 **28** ∗ **29** ∗

---

14 Hsch. o 93 ὁ.· ἡ ἐπὶ τῷ (Latte: τὸ cod.) συνοδεῦσαι ἢ συμπλεῦσαι εὐωχία **15** Cyr. (g) οδι (sic) 4; Hsch. o 108 ὀδυνήφατα· … ἀφανίζοντα τὰς ὀδύνας **16** Cyr. (vg) οδω 2, Hsch. o 115 (+) **17** Cyr. (g) οζα 1 **18** Ap. Soph. 118. 30, Hsch. o 130 ὄ.· κλάδος …, Cyr. (g) οζα (sic) 2 … ὄ.· ὁ κλάδος, Cyr. (AS) οζο 1, sch. D A 234 (P. Strasb. inv. 33 v 26 a) ὄζους· κλάδους **19** Cyr. (gAS) οθι 1/οθε 2, Hsch. o 149 (+), sch. D α 50 **20** Cyr. (vgAS) οθο 3/6, Hsch. o 156 ὀθόνη· πᾶν – fin. **21** Cyr. (g) οθο (sic) 2; Cyr. (vAS) οθν 1/6 ὀ.· ξένος, Cyr. (v) οθν 5 ὀθνείοις· ξένοις, ἀλλοτρίοις, ἀλλογενέσιν, Hsch. o 152 ὀθνεῖα· … ἀλλότρια … ξένα, ἀλλογενῆ **23** Cyr. (AS) οια 18, Hsch. o 173; Ael. D. o 5 ⟨οἷα· Ἀττικοί, Ἴωνες δὲ⟩ ὄϊαι· διφθέραι, μηλωταί **24** Cyr. (g) οια 1 οἰ.· αὐχένα, πηδάλιον, Cyr. (A) οια 12 οἰ.· αὐχένες, Cyr. (AS) οια 10 οἴακας· τὰ πηδάλια, τουτέστιν οἱ αὐχένες **25** Cyr. (vgA) οια 5/14, Hsch. o 176 (+) **27** Cyr. (AS) οια 11, Hsch. o 177 **28** Cyr. (AS) οια 13, Hsch. o 178; Cyr. (vg) οιδ (sic) 10/οια 4 οἰακοστροφεῖ· κυβερνᾷ **29** Cyr. (vgAS) οιγ 12/4, Hsch. o 190 **30** Cyr. (vgAS) οιδ 15/33 οἰδαίνει· … φλεγμαίνει …, Hsch. o 193 οἰδαίνουσι· φλεγμαίνουσι, φυσῶσιν **31** Cyr. (g) οιδ 2, Ap. Soph. 119. 24 **32** cf. Hsch. o 192 οἰδαίνει· οἰδεῖ … φλεγμαίνει

---

14 τῷ recte Su. Ph. | συμπλῆσαι B **17-24** A 17–19, 21, 20, 24 B 18, 17, 19, 22, 20, 21, 23, (24) CD **20** ὑφάσματα B | καὶ πᾶν – fin. om. C | ἰσχνόν] ἰσχυρόν Cyr. (vg) (praeter h) **21** ξένος, ἀλλογενής (om. ἀλλότριος) C **23** h. e. ᾠαι **29** le. οἴγει Cyr. (g) **30** ψύχων] φυσῶν C (cf. Hsch.) **31** οἰδάνει Cyr., Ap. Soph. | οἰδάνειν Ap. Soph.

33 οἴδημα· ὄγκωμα, φλεγμονή, ἀπόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. (ABCD Su. οι 31 Ph. 318. 1) K
34 οἰδήματα· ἐπάρματα ἢ φυσήματα. (ABC Su. οι 32 Ph. 318. 4) K
35 οἴδησις· φλεγμονή, φύσημα. (ABC Su. οι 33 Ph. 318. 5) K
36 οἶδμα· κῦμα ἢ πέλαγος. (ABC Su. οι 35 Ph. 318. 6) K
37 οἴεσθαι· ὑπονοεῖν. (ABC Su. οι 41 Ph. 318. 7) K
38 ὀΐεσσιν· προβάτοις. (ABC Su. ο 90 Ph. 318. 8) Hom
39 οἰηθείς· ὑπολαβών. (ABC Su. οι 45 Ph. 318. 10) K
40 οἴησις· ἔπαρμα, ὑπόνοια. (ABC Su. οι 48 Ph. 318. 11) K
41 οἴκαδε· εἰς τὰ οἰκεῖα. (ABC Su. οι 49 Ph. 318. 12) Hom
42 οἰκεῖλαι· ἐκβληθῆναι. (AB[C] Su. οι 58 Ph. 318. 25) K
43 οἴκοθι· ἐπὶ τῆς οἰκίας. (ABC Su. οι 67 Ph. 319. 12) ?K
44 οἴκοι· ἐν τῷ οἴκῳ. (AB Su. οι 91 Ph. 319. 13) K
45 οἰκόπεδον· ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. (ABC Su. οι 74 Ph. 319. 15) K
46 οἰκότριψ· οἰκογενὴς δοῦλος, οἰκέτης. (ABC Su. οι 79 Ph. 319. 19) K+
47 οἰκουρός· οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. (ABC Su. οι 80 Ph. 319. 21) K
48 οἴκτιστον· ἐλεεινόν. (ABC Su. οι 86 Ph. 320. 9) K

---

36 οἴδματι Φ 234 +, al. **38** E 137 +, al. **41** A 19 +, etc. **42** ∗ **43** Θ 513 + **44** A 113 +, etc. **48** X 76 +, al.

---

33 Cyr. (vgAS) οιδ 1/16; Hsch. ο 196 οἴ.· ὄγκωμα, ἀπόστημα … **34** Cyr. (g) οιδ 14; Cyr. (v) οιδ 12 οἴδματα· κύματα, ἐπάρματα, φυσήματα, Cyr. (AS) οιδ 34 οἴδματα· ἐπάρματα, κύματα **35** Cyr. (v) οιδ 5; Cyr. (AS) οιδ 19 οἴ.· φύσημα, Cyr. (vgAS) οιδ 3 οἰδήσεις· φλεγμοναί, φυσήσεις, Cyr. (A) οιδ 18 οἰδήσεις· φλεγμονάς, φυσήσεις, Cyr. (AS) οιδ 24 οἰδήσεις· φλεγμονάς **36** Hsch. ο 200 (+); sch. Eur. Ph. 202 οἶ.· τὸ κῦμα, τὸ πέλαγος, Cyr. (vAS) οιδ 7/20/23 οἶ.· κῦμα, sch. D Φ 234 οἴδματι· … κύματι **37** Cyr. (vg) οιε 4 (+), Hsch. ο 208 (+) **38** sch. D E 137; Cyr. (vgA) οιε 6/8, Ap. Soph. 119. 3 ὄϊες· (τὰ) πρόβατα **39** Cyr. (g) οιε (sic) 2/οισ (sic) 11 **40** Cyr. (vgAS) οιη 3/8; Hsch. ο 224 οἰήσεως· … ἐπάρσεως, ὑπονοίας … **41** sch. D A 19, Hsch. ο 227 (+) **42** Cyr. (g) οικ 3, Hsch. ο 233 **43** Cyr. (g) οικ 13 οἴ.· ἐκ τῆς οἰκίας **44** Cyr. (vgAS) 12/29/οιν (sic) 27, Hsch. ο 260 (+), sch. D A 113, Ap. Soph. 119. 10 **45** Cyr. (vg) οικ 18 (Phryn. P. S. fr. *342) **46** Hsch. ο 266, Ael. D. ο 9 οἰ.· οἰκογενὴς δοῦλος, Cyr. (g) οικ 16 οἰ.· … δοῦλος οἰκογενής, Cyr. (vgAS) οικ 6/24 οἰκοτρίβων· οἰκογενῶν δούλων (Phryn. P. S. fr. *343) **47** Cyr. (vg) οικ 5, Hsch. ο 271 οἰ.· ὁ φροντίζων τοῦ οἴκου καὶ φυλάττων. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ, Cyr. (AS) οικ 22 οἰ.· ὁ φροντίζων τοῦ οἴκου, Cyr. (A) οικ 39 οἰ.· ἡ ἐν τῷ οἴκῳ καθημένη οἰκοφύλαξ **48** Cyr. (AS) οικ 26, sch. D X 76 (+); Cyr. (vg) οικ 10 οἴκτιστος· ἐλεεινός, Hsch. ο 277 οἴκτιστα· ἐλεεινά

---

33 φλεγμονή – σωμάτων om. C | post σωμάτων deficit D **34** ἢ om. Cyr. **35** φύσησις (-εις) Cyr. **40** ἔπαρσις Cyr., Hsch. | ἐπίνοια Cyr. (vg) (praeter h) **42** h. e. οἰκεῖλαι (Drachmann) **43** οἴκοθεν B (cf. Cyr.) **44** τῷ om. Cyr., Hsch., Ap. Soph. **46** οἰκογενὴς δοῦλος post οἰκέτης B Su., om. Ph. **47** κουρος A

K **49** οἴμησεν· ὥρμησεν. ὡς καὶ οἴματα· ὁρμήματα. (ABC Su. οι 86 Ph. 320. 10)

K+ **50** οἶμος· ὁδὸς ἢ στίχος ἢ ῥάβδος κύκλου. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. (ABC Su. οι 97 Ph. 320. 11)

Hom **51** οἰμωγή· στεναγμός. (ABC Su. οι 98 Ph. 320. 13 EM 618. 17) Ba 314

K **52** οἰμώζει· στενάζει. (ABC Su. οι 98 Ph. 320. 14)

K **53** οἰνοβαρές· μέθυσε. (AB Su. οι 120 Ph. 321. 4)

K **54** οἰνοποτάζων· οἰνοποτῶν, εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ. (ABC Su. οι 129 Ph. 321. 19)

K **55** οἰνοχοεῖ· κιρνᾷ. (ABC Su. οι 138 Ph. 322. 6)

K **56** οἰνοχόος· πιγκέρνης. (ABC Su. οι 138 Ph. 322. 7)

K **57** οἰνωπός· οἰνώδης, διαυγής, ἢ μέλανος. (ABC Su. οι 139 Ph. 322. 9)

?K **58** οἴξας· ἀνοίξας. (ABC Su. οι 142 Ph. 322. 10)

K+ **59** οἰόθεν οἶος· ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον. (ABC Su. οι 144 Ph. 322. 11)

+⟨K⟩ **60** οιοι· μόνοι. ἢ δυνατοί. (ABC Su. οι 189 Ph. 322. 13)

K **61** οἰόμενος· νομίζων. (ABC Su. οι 145 Ph. 322. 14)

62 οἶον· τὸ θαυμαστικόν. (ABC Su. οι 146 Ph. 322. 15 sch. Plat. Gorg. 481 b)

K+ **63** οἷόν τε· δυνατόν, ἀρκούντως ἔχον, κατὰ τὸ δυνατόν. (AB Su. οι 150 Ph. 322. 24)

---

49 X 140 +, al. | Φ 252 **51** Δ 450 +, al. **53** A 225, al. **54** Y 84 +, al. **55** οἰνοχόει A 598 +, al. **56** ι 10 +, al. **59** H 39 +, al. **60** K 141 +, al. | **62** H 455, etc.

---

49 Cyr. (g) οιμ 1, Ap. Soph. 119. 27, sch. D X 308, Φ 252; Hsch. ο 294 οἶ.· ὥρμησεν, 290 οἴματα· ἀετοῦ ὁρμήματα **50** Cyr. (vg) οιμ 4 οἶμον· ὁδόν, κύκλον. ὅθεν καὶ παροιμία κέκληται τὸ παροδικὸν διήγημα …, Cyr. (AS) οιμ 9 οἶμον· ὁδόν, κύκλον **51** sch. D Δ 450 (+); Cyr. (vgAS) οιμ 6/13 οἰμωγήν· στεναγμόν, Hsch. ο 300 οἰμωγαί· … στεναγμοί **52** Cyr. (vgAS) οιμ 7/10, (Hsch. ο 301) **53** Cyr. (vg) οιν 5, sch. D A 225 (P. Strasb. inv. 33 v 15, P. Palau Rib. inv. 147 ii 1) (+); Hsch. ο 326 οἰνοβαρής· … μέθυσος **54** Cyr. (g) οιν 7; Cyr. (v) οιν 7 οἰ.· οἰνοποτῶν, Hsch. ο 331 οἰνοποτάζει· εὐωχεῖται, οἰνοποτεῖ, sch. D Y 84 οἰ.· εὐωχούμενος **55** Cyr. (vgAS) οιν 9/13; Hsch. ο 344 οἰ.· τὸ κιρνᾶν **56** Cyr. (vgAS) οιν 8/19, Hsch. ο 346 **57** Cyr. (g) οιν 10; Cyr. (AS) οιν 14 οἰ.· οἰνώδης, Cyr. (S) οιν 25, Hsch. ο 349 οἴνοπα· (…) μέλανα, Ap. Soph. 119. 17 οἰ.· μέλανος, οἰνώδης κατὰ τὴν χρόαν **58** Hsch. ο 353; Cyr. (AS) οιξ 1, sch. D Z 89 οἴξασα· ἀνοίξασα **59** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ο 359; Ap. Soph. 119. 6 οἰ. οἶ.· ἐκ μόνου μόνος, ὅπερ ἴσον τῷ μόνος πρὸς μόνον; Cyr. (AS) οιο 25 οἰ. οἶ.· ἐκ μόνου μόνος, sch. D H 39 (P. Oxy. 3159. 12) οἰ. οἶ.· μόνος πρὸς μόνον **60** gl. Dionys. 26C, Bk.^{v} 284. 25 οἶ.· δυνατοί **61** Cyr. (vgAS) οιο 6/15; Ap. Soph. 119. 21 οἰ.· ἀντὶ τοῦ … νομίζων, Hsch. ο 365 οἰόμενον· … νομίζοντα **63** Cyr. (g) οιο 2 οἷόν τε· δυνατόν, ἀρκούντως ἔχον, Cyr. (vAS) οιο 2/13, Hsch. ο 372, lex. Greg. 169. 18 οἷόν τε· δυνατόν

---

49 ὡς om. B Su. Ph. (Ap. Soph.) | οἰμήματα Ap. Soph. | τὰ ὁρμήματα Cyr. **50** ἢ κύκλος B m. alt. **54, 55** AC **55, 54** B **56** ἐπικέρνης Cyr., Hsch. ὁ πιγκέρνης Cyr. (np ap. Latte) **57** οἰνοείδης Cyr. | ἢ μέλανος om. C **59** ἐκ om. AC | μόνος μόνου B | θέλει δὲ εἰπεῖν] τουτέστι Hsch. (Cyr. (n)) **60, 64, 65** una gl. in C **62** θαυμαστόν B θαυμάσιον C **63** ἔχων AB ἔχειν Cyr. | τὸ om. Ph.

64 οιος· μόνος. ἢ ὁποῖος. (AB(C) Su. οι 151 Ph. 322.25) K
65 ὄϊος· προβάτου. (AB(C) Su. ο 98 Ph. 323.4) K
66 ὄϊς· αἶξ ἢ πρόβατον. (AB Su. ο 100 Ph. 323.15) K+
67 οἷος· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷός τε· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷος ἦν· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. Λυσίας (fr. 159)· ʿἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν.ʾ σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· ʿτοιοῦτος οἷος ἦν ὁ πατήρ.ʾ (ABC Su. οι 153 Ph. 323.5)
68 οἷον· τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιούτου, καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ὡς τό· ʿοὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμουʾ, Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Μειδίου (21.46), οὐδὲν οὕτω καλὸν οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. (B(C) Su. οι 147 Ph. 323.10)
Ba 315 **69** οἴσει· κομίσει. (ABC Su. οι 172 Ph. 323.16) K
70 οἴσεται· κομίσεται. | λήψεται. (Σ^{b}: B | ABC Su. οι 171 Ph. 323.17) D|K
71 οἶσθα· οἶδας. (ABC (Su. οι 173) (Ph. 323.18)) K
72 ὀϊσθείς· ὑπολαβών. (ABC Ph. 323.21)
73 οἰσόμενος· κομίσων. (ABC Su. οι 174 Ph. 323.22) Hom
74 οἰστά· φορητά. (ABC Su. οι 177 Ph. 323.23) K
75 ὀϊστεύσας· τοξεύσας, σαγιττεύσας. (ABC Su. ο 101 Ph. 323.27) K+
76 ὀϊστός· βέλος, σαγίττα. (ABC Su. ο 102 Ph. 324.1) K+
77 οἰστρεῖ· ἐρεθίζει, ἐκμαίνει. (ABC Su. οι 178 Ph. 324.3 EM 619.31) K+
78 οἰστρηλατούμενοι· πυρούμενοι, ἐκμαινόμενοι. (ABC Su. οι 179 Ph. 324.4) K
79 οἰστροπλῆγα· τῇ μανίᾳ πεπληγότα. (ABC Su. οι 180 Ph. 324.5) K

---

64 A 118 +, al. | B 192 +, etc. **65** I 207 +, al. **66** Ω 125, etc. **67** fin. exemplum fictum ut vid. **69** B 229 +, etc. **70** Ψ 663 +, al. **71** A 85 +, al. **72** I 453 **73** N 168 +, al. **75** Δ 196 +, al. **76** Δ 125 +, al.

---

64 Cyr. (vg) οιο 10; Hsch. ο 374 οι.· ὁποῖος ἢ μόνος, Cyr. (AS) οιο 19, sch. D A 118 (P. Oxy. 2405.164) οἶ.· μόνος, Cyr. (S) οιο 31 οἶ.· ὁποῖος **65** Cyr. (S) οιο 33; Ael. D. ο 10 ⟨οἰός· Ἀττικοί, Ἴωνες δὲ⟩ ὄϊος· προβάτου **66** Hsch. ο 390 ὄ.· πρόβατον, Cyr. (g) οια (sic) 8, sch. D β 56 ὄϊς (ὄϊας Drachmann)· πρόβατα **69** Cyr. (vgAS) οισ 9/29 (+), Hsch. ο 392 (+) **70** Hsch. ο 394 / Cyr. (vg) οισ 10 **71** Cyr. (vgAS) οισ 2/17 (+), Hsch. ο 395 (+), sch. D A 365 (P. Strasb. inv. 33 ix 25 b) **72** cf. 39 **73** sch. D N 168 (+), Hsch. ο 401 **74** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ο 405 (+) **75** Cyr. (vgA) οισ 8/26; Hsch. ο 407 ὀϊστεῦσαι· τοξεῦσαι **76** Cyr. (A) οισ 32 ὀ.· βέλος, Cyr. (v) οισ 1 ὀϊστῶν· βελῶν, sch. D A 46, Ap. Soph. 119.22 ὀϊστοί· τὰ βέλη **77** Cyr. (AS) οισ 20, Hsch. ο 411 οἰ.· ἐκμαίνει (…) **78** Cyr. (g) οισ 16; Cyr. (vAS) οισ 16/36, Hsch. ο 413 οἰ.· πυρούμενοι **79** Cyr. (vg) οισ 7; Cyr. (AS) οισ 25, Hsch. ο 415 οἰστροπλῆγας· τῇ μανίᾳ πληγείσας; Ael. D. ο 12

---

64 ἢ om. B **67** hic A post 69 AC | καὶ οἷος ἦν· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν] οἷός ἦν· ἕτοιμος ἦν B om. C | τε^{2} om. C | τοιοῦτος – fin. om. AC **68** τοιοῦτον (τοῦ om.) Su. | οὐδὲν γὰρ – fin. hab. C in fine gl. 62 | οὕτω] οὐ B | τὸ ἀκούειν Su. Ph. **72** interpr. κομισθείς B εἰκασθείς, ὑπολαβών Ph. **75, 76** AB 76, 75 C **75** σαγιττεύσας om. C **76** σαγίττα om. C

K **80** οἶστρος· ἐρεθισμός, ἔκκαυσις, πύρωσις ἐμμανής. (ABC Su. οι 181 Ph. 324. 6)
K **81** οἰσύπη· ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. (ABC Su. οι 185 Ph. 324. 8)
K **82** οἰσυπηρός· ῥυπαρός. (ABC Su. οι 186 Ph. 324. 9)
K?+ **83** οἴσω· κομίσω, ἐνέγκω. (ABC Su. οι 172 Ph. 324. 10)
84 οἶφι· χοῖνιξ. (ABC Su. οι 190 Ph. 324. 11)
K **85** οἴχεται· πορεύεται. (ABC Su. οι 192 Ph. 324. 12 Bk.^{v} 284. 24)
K **86** οἰχήσομαι· πορεύσομαι. (AB(C) Su. οι 192 Ph. 324. 13)
⟨K⟩ **87** οἰχόμενος· πορευόμενος. (AB Su. οι 194 Ph. 324. 14)
cf.K **88** οἰωνόβρωτος· ὀρνεόβρωτος. (ABC Su. οι 164 Ph. 324. 15)
K+ **89** οἰωνοί· σαρκοφάγα ὄρνεα. ἢ σύμβολα. (ABC Su. οι 167 Ph. 324. 16)
K **90** ὀκέλλειν· προσορμεῖν, ἐκρίπτεσθαι. εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. (ABC Su. ο 106 Ph. 325. 13)
K **91** ὀκλάζει· χωλεύει, εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διστάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει. (ABC Su. ο 110 Ph. 325. 18)
K **92** ὀκνῶν· ἀναδυόμενος. (ABC Su. ο 117 Ph. 325. 23)
K| **93** ὀκρίβαντας· ἐμβάτας. | ἄμβωνας. (ABC Su. ο 121 Ph. 325. 24 | Σ^{b}: B)
K **94** ὀκρίβας· σχῆμα ἡνιόχου. (ABC Su. ο 122 Ph. 325. 25)

---

80 χ 300, etc. **81** Hipp. Mul. 195. 10; οἰσύπῃ Hdt. 4. 187. 2 **82** Aët. 12. 41. 30; cas. obl. Gal., al. **83** H 82, etc. **85** E 472 +, etc. **87** οἰχομένοιο α 281 + **88** ∗; οἰωνοβρώτους LXX 2 Macc. 9. 15 +, al. **89** Λ 395 + | Xen. Anab. 6. 5. 21 **90** ∗; ὀκέλλει Eur. Alex. fr. 43. 38 Sn. (?), Nic. Ther. 295, al. **93** Aristid. Or. p. 316 d H. **94** ∗

---

80 Cyr. (g) οισ 5; Cyr. (v) οισ 5, Hsch. ο 417 οἰ.· ἐρεθισμός … ἔκκαυσις, πύρωσις, Cyr. (AS) οισ 21 οἰ. ἐρεθισμός … **81** Cyr. (gA) οισ 14/28 … οἰσύπη γὰρ καλεῖται ὁ ῥύπος (λέγεται ἡ ῥυπαρία A) τῶν ἐρίων τῶν προβάτων **82** Cyr. (vgAS) οισ 14/28 **83** Cyr. (vg) οισ 6 οἴσωμεν· κομίσωμεν, Cyr. (AS) οισ 23, Hsch. ο 400 οἴσομεν· κομίσομεν; ?sch. min. (P. Strasb. inv. 162 ii 7) ο 448 οἰ.· κομ[ίσω **85** Cyr. (AS) οιχ 9, lex. Greg. 169. 10 (+); Cyr. (vg) οιχ 5 οἴχεσθε· πορεύσθε, Ap. Soph. 119. 23, Hsch. ο 438 οἴχεσθαι· (…) πορεύεσθαι (…) **86** Cyr. (vg) οιχ 1, Hsch. ο 440 οἰχήσονται· πορεύσονται **87** Hsch. ο 443 οἰχομένη· πορευομένη **88** Cyr. (vgAS) οιω 1/13, Hsch. ο 453 οἰωνοβρώτους (-οις ν)· ὑπὸ ὀρνέων βεβρωμένους (-οις ν βρωθέντας AS, Hsch.) **89** Cyr. (vg) οιω 6, Hsch. ο 456 οἰ.· (…) σαρκοφάγα ὄρνεα (…); sch. min. (P. Berol. inv. 5014. 18, P. Achmim. 2. 23, P. Oxy. 3207. 2 [cf. P. Oslo 12 i 1]) A 5 οἰωνοῖσι· σαρκοφάγοις ὀρνέοις **90** Cyr. (vg) οκε 1; Cyr. (AS) οκε 2 ὀ.· προσορμεῖν, ἐκρίπτεσθαι **91** Cyr. (vg) οκλ 1; Cyr. (AS) οκλ 2 ὀκλάζειν· λαγγάζειν, χωλεύειν, 3 ὀκλάζων· εἰς γόνυ καμφθείς, Hsch. ο 476 ὀκλάζειν· λαγγάζειν, εἰς γόνυ κάμπτειν, διστάσαι **92** Cyr. (gAS) οκν 1/3 **93** Cyr. (AS) οκρ 4/8, Hsch. ο 486 **94** Cyr. (g) οκρ 1, Hsch. ο 487

---

80 πύρωσις ἐμμανής om. B **81, 82** AB 82, 81 C **89** σαρκοβωρα C | ἢ σύμβολα om. C **90** -ει· -εῖ -εται B Ph. (Cyr.: προσορμᾷ ν [v. l.] προσορμίζεται g) | εἴρηται δὲ Cyr. | νεῶν B (a. c.) **91** τὸ om. Cyr. | διστάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει ad fin. gl. 92 B λαγγάζει ad init. Cyr. **93** hic AB post 90 C | ἐμβάντας Ph. **94** ὄχημα B m. alt. τὸ βῆμα Ruhnken βῆμα Latte

95 ὀλβιοδαίμων· εὐδαίμων, εὐτυχέστατος. (AB(C) Su. ο 133 Ph. 327.3) K
96 ὄλβιος· πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος. (AB Su. ο 134 Ph. 327.4 Et. Gen.) K
Ba 316 **97** ὀλβοδότης· πλουτοδότης. (AB Su. ο 135 Ph. 327.5)
98 ὀλέκει· φονεύει. (ABC Su. ο 140 Ph. 327.9) K
99 ὀλέσκει· ὀλοθρεύει. (ABC Su. ο 143 Ph. 327.14)
100 ὀλετῆρα· φονέα. (AB Su. ο 144 Ph. 327.15) K
101 ὀλίγα ἄττα· ὀλίγα τινά. (ABC Su. ο 147 Ph. 327.16) K
102 ὀλιγαρχούμενοι· ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δέ εἰσιν πολιτεῖαι· βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία. (ABC Su. ο 149 Ph. 327.17) K
103 ὀλιγογνώμων· ὀλίγωρος. (ABC Su. ο 154 Ph. 327.22) K
104 ὀλίγγος· ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων. (AB Su. ο 159 Ph. 328.1)
105 ὀλιγοδεής· ὀλίγα χρῄζων. (AB Su. ο 155 Ph. 328.2) K
106 ὀλιγοδρανής· ὀλίγα ἰσχύων. (AB Su. ο 157 Ph. 328.3) K
107 ὀλίγου δεῖν· σχεδόν, παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. (ABC Su. ο 162 Ph. 328.4) K+
108 ὀλισθηρός· εὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων. (AB Su. ο 170 Ph. 328.6) K
109 ὁλκάδες· πλοῖα. (AB Su. ο 171 Ph. 328.14) K
110 ὁλκῇ· δυνάμει ἢ βάρει ἢ σταθμῷ. (AB Su. ο 173 Ph. 328.16) K
111 ὁλκήν· ἐπαγωγήν, τροπήν. (AB Su. ο 174 Ph. 328.17) K+
112 ὁλκοῖς· ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις. (AB(C) Su. ο 178 Ph. 328.21)
113 ὁλκόν· ἰσχυρὸν τόνον ἢ ἑλκυστικὸν ἢ ὅρμον ἢ ὁδόν. (AB Su. ο 175 Ph. 328.22) K+

---

95 ∗; ὀλβιόδαιμον Γ 182, al. **96** λ 450 +, etc. **97** Orph. Hymn. 68.9; ὀλβοδότοιο Greg. Naz. c. 2.2.1.264 **99** ∗ **100** Σ 114, al. **103** Cyr. ACO 1.1.3.76.25 + **104** ∗ **106** ∗ **112** ? Eur. Antiop. 59

---

95 Cyr. (g) ολβ 4 **96** Cyr. (v) ολβ 1 ὄ.· πλούσιος, μακάριος, εὐδαίμων, Cyr. (gAS) ολβ 1/7, Hsch. ο 512 ὄ.· πλούσιος, εὐδαίμων, Ap. Soph. 120.3 ὄ.· εὐδαίμων καὶ μακάριος **98** Cyr. (vgA) ολε 2/5; Hsch. ο 521 ὀλέκειν· … φονεύειν **100** Cyr. (vgS) ολε 1/13; Hsch. ο 526 ὀλητῆρες· φονεῖς **101** Cyr. (vgAS) ολι 5/17, Hsch. ο 534 **102** Cyr. (vgAS) ολι 2/12, Hsch. ο 536 **103** Cyr. (vgAS) ολι 9/25; Hsch. ο 545 ὀλιγόγνωμον· ὀλίγωρον **105** Cyr. (vgAS) ολι 10/26, Hsch. ο 546 **106** Cyr. (vg) ολβ (sic) 6, Hsch. ο 548; Ap. Soph. 120.5 ὀλιγοδρανέων· ὁ ὀλίγον ἰσχύων, Cyr. (AS) ολι 19 ὀ.· ὀλίγα δυνάμενος **107** Cyr. (vgAS) ολι 3/15, Hsch. ο 553 ὀ. δ.· σχεδόν **108** Cyr. (g) ολι 8 **109** Cyr. (vg) ολκ 3; Cyr. (AS) ολκ 6 ὁλκάδων· πλοίων, Hsch. ο 579 ὁλκάς· πλοῖον **110** Cyr. (vAS) ολο (sic) 21/ολκ 5, Hsch. ο 582 ὁλκῇ· δύναμις …, Cyr. (g) ολλ (sic) 9 ὁλκῇ· σταθμὸς ἢ δύναμις, Cyr. (AS) ολκ 10 ὁλκῇ μιᾷ· … δυνάμει, Cyr. (AS) ολκ 9 ὁλκῆς· σταθμοῦ **111** Cyr. (g) ολο (sic) 20 ὁ.· … ἐπαγωγήν **113** Cyr. (g) ολκ 1 ὁ.· ἰσχυρὸν τόπον, Cyr. (vAS) ολκ 1/4 ὁ.· ἰσχυρόν

95–125 gl. ab ολ- incip. confusae et interpolatae in C **102, 103** AC 103, 102 B **102** ἀρχῶν B | δὲ om. Su. **105** ὀλίγων Su. **106** ὀλίγον Hsch. **112** καὶ om. AC | δυνάμενον Ph.

κ **114** ὁλκός· ὁδὸς ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος ἢ οὐρά. ἢ ὁλκὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ διὰ πάσης τῆς νεὼς διῆκον. (ABC Su. o 176 Ph. 328.24)

κ **115** ὁλκούς· ἐφελκομένας. (AB Su. o 179 Ph. 328.28)

κ **116** ὁλκούς· ναυστάθμους. (ABD Su. o 180 Ph. 329.1)

κ **117** ὁλοκαρπούμενον· ὅλον προσφερόμενον. (ABD Su. o 184 Ph. 329.4)

118 ὅλος· ⟨ ⟩. (AB ?Ph. 329.9)

?κ **119** ὁλοσχερῶς· ὁλοτελῶς. (ABD Su. o 200 Ph. 329.10)

κ **120** ὀλοφύρεται· ἀποδύρεται, κλαίει. (AD Su. o 206 Ph. 330.8)

κ **121** ὀλοφυρμός· θρῆνος. (AD Su. o 207 Ph. 330.10)

κ **122** Ὄλυμπος· οὐρανός, θεοῦ οἰκητήριον, καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ. (AB(C)D Su. o 222 Ph. 330.14)

κ **123** ὄλυρα· ζειά, εἶδος σπέρματος. (ABD Su. o 224 Ph. 330.16)

124 ὁλώλαμεν· ἀπολώμεθα. (AD Su. o 189 Ph. 330.17)

κ **125** ὅλῳ ποδί· ὅλῃ δυνάμει. (AD Su. o 190 Ph. 330.18)

κ **126** ὅμαδος· θόρυβος. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. (ABCD Su. o 226 Ph. 330.19 (sch. Plat. Rep. 364e)) Ba 317

κ+ **127** ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων· ἀδελφὸς ἢ συγγενής. καὶ ὁμονήδυος. (ABCD Su. o 236 Ph. 330.20)

κ **128** ὁμαιχμία· ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. (AB(C)D Su. o 237 Ph. 330.22)

---

115 Phil. Jud. de congr. erud. gr. 78 + (alibi masc.) **117** LXX 4 Macc. 18.11, eccl. **120** Θ 202 +, al. **122** Θ 443 +, etc. **123** ὀλύρας E 196 +, al. **124** ∗ **126** B 96 +, al.

---

114 Cyr. (v) ολο (sic) 12; Hsch. o 588 ὁ.· ὁδός … **115** Cyr. (g) ολο (sic) 18 (+) **116** Cyr. (gAS) ολο (sic) 18/ολκ 8 (+), Hsch. o 590 (+) **117** Cyr. (vgAS) ολο 7/28, Hsch. o 606 **119** Cyr. (vAS) ολο 2/24, Hsch. o 631 ὁ.· τελείως (…) **120** Cyr. (vgAS) ολο 6/27 (+); Hsch. o 640 ὀ.· ὀδύρεται, κλαίει **121** Cyr. (vgAS) ολο 5/26 ὀλοφυρμούς· θρήνους **122** Cyr. (vg) ολυ 3, Hsch. o 656; Cyr. (AS) ολυ 14 Ὄ.· ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ. οἱ δὲ νεώτεροι οὐρανόν **123** Cyr. (g) ολυ 5; Cyr. (v) ολυ 5 ὄ.· ζειά, Cyr. (AS) ολυ 8/15 ὄ.· εἶδος σπέρματος, Hsch. o 660 ὄ.· εἶδος σπέρματος … ζειάν, Bk.^{v} 284.26 ὀλυρῶν· ζειῶν. ἔστι δὲ εἶδος σπέρματος **125** Cyr. (g) ολο (sic) 19 **126** Cyr. (g) ομα 1, Hsch. o 669 (+); Ap. Soph. 120.18 ὅ.· θόρυβος. παρὰ τὸ ὁμοῦ αὐδᾶν, Cyr. (vAS) ομα 1/12, sch. D B 96 (P. Colon. inv. 53.7) ὅ.· θόρυβος **127** Cyr. (g) ομα 3 ὅ.· ἀδελφὸς … ἢ συγγενής …, Cyr. (vAS) ομα 3/8 ὅ.· ὁμόαιμος (ὁμαίμων h) ἀδελφός (…); Ael. D. o 15 **128** Cyr. (g) ομο (sic) 20 ὁμοαιχμία· ὁμομαχία, συμμαχία, Cyr. (vAS) ομο (sic) 20/ομα 16, Hsch. o 671 ὁμαιχμία (ὁμοαιχμία v: ομαιχθη AS: ὁμαίχμη Hsch.)· συμμαχία, Cyr. (AS) ομο (sic) 51 ὁμοαιχμία· ὁμομαχία

---

114 ὁδὸς – κυρίως om. C | ῥευμάτων Cyr. | τοῦ δράκοντος A | κρόπιδος Cyr. | γὰρ] δὲ B om. Cyr. | νεὼς] γῆς Cyr. | διήκει A **117** προσφέρεται B **118** interpr. θόλος Ph. **122, 123** AD 123, 122 B **122** interpr. τὸ ὄρος καὶ ὁ οὐρανός C | καὶ ὄρος ἐν Μακ. om. Su. **123** ζειαί Ph. **124** gl. bis habet D, ante et post 123 | ἀπολώλαμεν D(1) Su. Ph., om. D(2) **126** ἀπὸ – fin. om. C Su. **127** καὶ ὁμαίμων om. C (cf. Cyr.) | ἢ] καὶ C | καὶ ὁμονήδυος om. C **128** φιλία om. Ph.

129 ὁμαρτῶν· ἀκολουθῶν. (ABCD Su. ο 229 Ph. 331.4) K
130 ὀμβρήσαντος· πηγάσαντος. (ABCD Su. ο 231 Ph. 331.6) K
131 ὁμέθνιον· ὁμόφυλον. (ABCD Su. ο 238 Ph. 331.7) K
132 ὁμείρονται· ἐπιθυμοῦσιν. (ABCD Ph. 331.9) K
133 ὁμέστιον· ὁμόοικον, ὁμωρρόφιον. (ABCD Su. ο 239 Ph. 331.10) K+
134 ὁμευνέτου· συγκοίτου ἀνδρός. (ABCD Su. ο 240 Ph. 332.4) K
135 ὁμήγυριν· ἄθροισμα, πλῆθος. (ABCD Su. ο 242 Ph. 332.5 (EM 623.43)) K
136 ὁμηρεύειν· συμφωνεῖν. (ABCD Su. ο 244 Ph. 332.6) K
137 ὅμηρον· ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον. (ABCD Su. ο 250 Ph. 332.8) K
138 ὁμιλαδόν· κατὰ ἀθροίσματα καὶ τάγματα. (ABCD Su. ο 255 Ph. 332.9) ⟨K⟩
139 ὁμιλεῖ· συναναστρέφεται ἢ ἀπαντᾷ ἢ ἐντυγχάνει. (ABCD Su. ο 256 Ph. 332.10) K+
140 ὅμιλος· ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος. (ABCD Su. ο 257 Ph. 332.11) K
141 ὁμίχλη· ἀορασία ἢ παχὺς ἀήρ. (ABCD Su. ο 258 Ph. 332.12) K+Hom
142 ὁμόγνια· ὁμογενῆ, γνήσια, ἢ φίλα. (ABCD Su. ο 262 Ph. 332.18) ⟨K⟩
143 ὁμοδίαιτος· ὁμοτράπεζος. (ABCD Su. ο 266 Ph. 332.22) K
144 ὁμοθυμαδόν· ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως. (ABD Su. ο 269 Ph. 332.21) +K

---

129 ∗; ὁμαρτέων Ω 438 **131** ∗ **132** LXX Job 3.21, eccl. **135** Y 142, al. **136** ∗ (sens.; cf. Hes. Theog. 39 φωνῇ ὁμηρεῦσαι) **138** M 3 +, al. **139** E 834 +, etc. **140** Σ 603 +, etc. **141** A 359, al.

---

129 Cyr. (gAS) ομα 5/15 **130** Cyr. (g) ομα (sic) 2 **131** Cyr. (g) ομε 1 **132** Cyr. (vgAS) ομε 4/7, Hsch. ο 688 **133** Cyr. (AS) ομε 5 ὁ.· ὁμόοικον, Cyr. (vg) ομε 3, Hsch. ο 693 ὁμοέστιος· ὁμόοικος (…) **134** Cyr. (gAS) ομε 2/6; Hsch. ο 695 ὁ.· συγκοίτου … **135** Cyr. (vgAS) ομη 3/15 ὁμήγυρις· (…) πλῆθος, ἄθροισις (…), sch. D Y 142 ὁ.· ἄθροισιν, Hsch. ο 702 ὁμήγυρις· πλῆθος … **136** Cyr. (AS) ομη 13, Hsch. ο 711 **137** Cyr. (vAS) ομη 7/18 ὅ.· ἐνέχυρον, Cyr. (vgAS) ομη 6/10/14 ὅμηροι· οἱ ἕνεκεν εἰρήνης διδόμενοι ἐνέχυροι **138** Hsch. ο 723 ὁ.· … κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα **139** Cyr. (vgAS) ομι 1/7, Hsch. ο 724 ὁ.· συναναστρέφεται **140** Hsch. ο 730 ὅ.· ἄθροισμα, ὄχλος … πλῆθος …, Cyr. (A) ομι 12 ὅ.· πλῆθος, ὄχλος, ἄθροισμα, Cyr. (vg) ομι 2 ὅμιλον· ἄθροισμα, ὄχλον, πλῆθος, lex. Greg. 169.13 ὅ.· ἄθροισμα, ὄχλος, sch. D α 225 ὅ.· ἄθροισμα, πλῆθος **141** Cyr. (vgAS) ομι 6/9 ὁ.· (…) ἀορασία; Hsch. ο 733 ὁ. …· ἀὴρ παχύς …, sch. D A 359 ὁ.· ὁ παχὺς … ἀήρ **142** gl. Dionys. 26C; Hsch. ο 743 ὁ.· … γνήσια **143** Cyr. (A) ομο 36, Hsch. ο 745 (+); Cyr. (S) ομο 54 ὁμοδίαιτον· ὁμοτράπεζον, Cyr. (vg) ομο 3 ὁμοδίαιτοι· ὁμοτράπεζοι **144** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ο 752 ὁ.· … ὁμοψύχως

---

130 ὀμβρίσαντος ACD **133** -ος ter CD | ὁμωρρόφιον B ὁμορρ- ACD Ph. ὁμορ- vel ὁμωρ- Su. **137** τὸ – fin. om. C | ἐν εἰρήνῃ B **138** κατὰ τὸ ἄθροισμα C | καὶ τάγματα om. C **139, 140** ACD 140, 139 B **139** ἀπατᾷ D **140** ὄχλος om. C | πλῆθος om. B **142** καὶ γνήσια καὶ φίλα C ἢ γνήσια ἢ φίλα Ph. ἢ γνήσια φίλα gl. Dionys. | φίλια B

K+ **145** ὁμόθυμος· ὁμόψυχος, ὁμόφρων, ὁμόλογος. (ABCD Su. o 270 Ph. 332.25)
K **146** ὁμονήδυος· ἀδελφὸς γνήσιος. (ABCD Su. o 276 Ph. 333.13)
147 ὀμόργνυσιν· ἀπομάσσει, ἀποψύχει. (ABD Su. o 277 Ph. 333.16)
K **148** ὀμόρξας· ἐκμάξας, ἀποψήσας. (ABCD Su. o 278 Ph. 333.17)
149 ὁμόσε· εἰς ταὐτὸν ἐξ ἐναντίας. χρῶνται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ σχεδόν, ἐγγύς. (Σ′′′: B Ph. Amph. 21.30)
K **150** ὅμορος· πλησιόχωρος. (AB(C)D Su. o 280 Ph. 333.18)
K **151** ὁμοροῦσα· γειτνιῶσα, πλησίον ἐλθοῦσα. (AB(C)D Su. o 281 Ph. 333.19)
K **152** ὁμορροθεῖ· συμφωνεῖ. (AB(C)D Su. o 279 Ph. 333.20)
K **153** ὁμορρόφιον· ὁμόσκηνον. (ABCD Su. o 282 Ph. 333.21)
K **154** ὁμόσε· ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἐξ ἐναντίας. σφοδρῶς, θρασέως. (ABCD Su. o 283 Ph. 333.22)
155 ὁμόσιτον· ὁμοῦ τρεφόμενον. (ABCD Su. o 285 Ph. 334.8) Ba 318
K **156** ὁμόσπονδος· φίλος. (AB(C)D Su. o 286 Ph. 334.9)
K **157** ὁμοτέρμονας· πλησιοχώρους. (AB(C)D Su. o 290 Ph. 334.10)
K **158** ὁμοφυής· ὁμογενής. (ABCD Su. o 294)
cf.K **159** ὀμφαλόν· τὸ μεσαίτατον. (ABD Su. o 317 Ph. 335.10)
K| **160** ὀμφή· θεία κληδὼν ἢ φήμη. | καὶ οὐράνιος φωνή. (ABCD Su. o 321 Ph. 335.18 Et. Gen. | Σᵇ: B)
K **161** ὀμφήν· κληδόνα, φήμην θείαν, ἢ ὀνείρου φάντασμα. (ABD Su. o 322 Ph. 335.19)

---

145 Joh. Chrys. PG 61.700.66 **146** ∗ **147** ∗; ὀμόργνυ E 416 **148** ∗ **149** M 24, al. **153** Joh. Chrys. PG 63.720.6; ὁμωρόφιον Dem. 18.287 +, al. **154** M 24, al. **160** B 41, al.

---

145 Cyr. (vg) ομο 8 ὁ.· ὁμόψυχος, ὁμόφρων, Hsch. o 753 ὁ.· ὁμόφρων, ὁμόψυχος, Cyr. (AS) ομο 35 ὁ.· ὁμόφρων **146** Cyr. (g) ομι (sic) 5 **148** Cyr. (gAS) ομα (sic) 6/17 ὀμόρξασθαι· ἐκμάξασθαι … **150** Cyr. (vgAS) ομο 4/34, Hsch. o 788 (+) **151** Cyr. (AS) ομο 39 ὁ.· γειτνιῶσα, Hsch. o 789 ὁ.· γειτνιῶσα, πλησιάζουσα **152** Cyr. (vgA) ομο 16/41, Hsch. o 791 (+) **153** Cyr. (v) ομο 13 ὁμόρροφος· ὁμόσκηνον …, Cyr. (g) ομο 14 ὁμόρροφοι· ὁμόσκηνοι … **154** Cyr. (vg) ομο 1 ὁ.· ὁμοῦ ἢ σφοδρῶς ἢ θρασέως, Cyr. (A) ομο 29 ὁ.· ὁμοῦ ἢ σφοδρῶς ἢ θρασέως εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, Cyr. (S) ομο 29 ὁ.· ὁμοῦ ἢ σφοδρῶς, sch. D M 24 ὁ.· ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτό, Hsch. o 799 ὁ.· εἰς τὸν αὐτὸν τόπον **156** Cyr. (S) ομο 65, Hsch. o 804; Cyr. (vgA) ομο 10/37 ὁμοσπόνδους· φίλους **157** Cyr. (g) ομο 9 **158** Cyr. (vgAS) ομο 12/40, Hsch. o 822 **159** Cyr. (g) ομφ 1 ὀμφαλόεν· … τὸ μεσαίτατον …, sch. D α 50 ὀμφαλός· τὸ μεσαίτατον **160** Cyr. (g) ομφ 4 ὀ.· φωνὴ ἢ θεία κληδὼν ἢ φήμη, sch. D B 41 ὀ.· θεία φήμη καὶ κληδών; cf. etiam ad 161 **161** Cyr. (vgA) ομφ 2/6; Cyr. (S) ομφ 9 ὀμφή· κληδών, φήμη θεία … ὀνείρου φαντάσματα, Hsch. o 844 ὀμφή· φήμη θεία, κληδὼν θεία, φωνή … ὀνείρου φαντάσματα

---

145 -ως· -ως -όνως -ως Ph. | ὁμόλογος om. C **151** γειτονοῦσα B **154** θρασέως] ταχέως AD ἢ τάχος C **161** κληδόνα – ἢ om. B | θείαν om. Cyr. (A) | ἢ om. Cyr. | ὄνειρα, φάσματα Ph.

162 ὀναίμην· ἐπιτύχοιμι, ἀπολαύσω. (ABCD Su. ο 330 Ph. 335.25 (sch. Luc. 32.26)) K
163 ὄναιντο· ὠφεληθεῖεν. καὶ ὄνασθαι· ὠφεληθῆναι. (ABCD Su. ο 331 Ph. 335.26 (sch. Luc. 252.25)) K ?+
164 ὀνειρόπληκτον· ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον. (ABCD Su. ο 344 Ph. 335.27)
165 ὀνειροπολεῖ· φαντάζεται. (ABCD Su. ο 346 Ph. 336.1) K
166 ὀνειροπόλος· ὀνειροκρίτης. (ABCD Su. ο 347 Ph. 336.2) K
167 ὀνήσασθαι· ὠφελεῖσθαι, ἀπολαβεῖν. (ABCD Su. ο 354 Ph. 336.3)
168 ὀνησιφόρος· ὠφέλειαν φέρων. (ABCD Su. ο 357 Ph. 336.4) K
169 ὀνητήν· ἀγοραστήν, ἐναπόλαυστον. (ABCD Su. ο 358 Ph. 336.5)
170 ὄνθος· βόλιτον, τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. (ABCD Su. ο 366 Ph. 336.10) K
171 †ὀνιαια†· τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. (ABCD Su. ο 361 Ph. 336.11) K
172 ὀνίνασθαι· ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι. (ABCD Su. ο 363 Ph. 336.12) +K
173 ὀνίνησιν· ὠφελεῖ. (ABCD Su. ο 364 Ph. 336.13) K
174 ὀνοκίνδιος· ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης. (ABCD Su. ο 368 Ph. 336.16) K
175 ὄνοι κανθήλιοι· ⟨ ⟩. (AB Su. ο 409 Ph. 336.15)
176 ὀνομήνω· ὀνομάσω. (ABCD Su. ο 376 Ph. 336.17) K
177 ὀνυχίζεται· ἀκριβολογεῖται. (ABCD (Su. ο 411) Ph. 339.15) K
178 ὀξυβελής· ὀξέως βάλλων ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. (ABCD Su. ο 422 Ph. 340.2)

---

163 Simon. fr. 128 B. | **164** ∗ **166** ὀνειροπόλον A 63, al. **167** Gal. 2.381.6 + **169** ∗ **170** Ψ 775, al. **171** ∗ **173** Ω 45, etc. **174** Eup. fr. 195 **175** Xen. Cyr. 7.5.11 **176** B 488 +, al. **177** Ar. fr. 866 **178** Δ 126, al.

---

162 Cyr. (g) ονα 3 (+), Hsch. ο 852 (+) **163** Cyr. (vgAS) ονα 1/6, Hsch. ο 854 ὄ.· ὠφεληθεῖεν; cf. Cyr. (vg) ονα 5/ονδ-ονω 2 ὄ.· ὠφελεῖσθαι, Hsch. ο 857 ὄ.· ὠφελῆσθαι **164** cf. Hsch. ο 871 ὀνειρόπληκτος· ὀνείρῳ πεπληγώς **165** Cyr. (vgAS) ονδ-ονω 11/27 (+), Hsch. ο 872 (+) **166** Cyr. (gA) ονδ-ονω 12/28, Hsch. ο 873 (+) **168** Cyr. (vgAS) ονδ-ονω 13/30, Hsch. ο 881 **170** Hsch. ο 887 ὄ.· βόλιτον, κόπρος βοῶν, Cyr. (vg) ονδ-ονω 3 ὄνθον· … βόλιτον, Cyr. (AS) ονδ-ονω 30, sch. D Ψ 775 ὄ.· ἡ τῶν βοῶν κόπρος **171** Cyr. (gA) ονδ-ονω 23/39, Hsch. ο 891 **172** Cyr. (AS) ονδ-ονω 35 ὀ.· ὠφελεῖσθαι **173** Cyr. (gAS) ονδ-ονω 4/36, Hsch. ο 894 **174** Cyr. (gAS) ονδ-ονω 25/42, Hsch. ο 904 ὀ.· ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης **176** Cyr. (AS) ονδ-ονω 41, Hsch. ο 910 **177** Cyr. (AS) ονδ-ονω 50

---

162 ἀπολαύσω, ἐπιτύχοιμι Ph. | τύχοιμι Hsch. | ἀπολαύσαιμι B (Cyr. praeter h) **164, 165** AB 165, 164 CD **167** ὠφεληθῆναι Ph. | ἀπολαύειν Porson **169** ἀγοραστήν om. Su. | ἐναπόλαυστον om. C **170** βόλιτον, τουτέστιν om. C | βόλβιτον Ph. (Cyr.) βόλβιον Hsch. **171** ὀνιαια AB ὀνίαια C ὀνιαία D, h.e. ὀνίδια | τοῦ ὄνου τὰ ἀφοδεύματα Cyr. (g) (praeter h) **172, 173** ACD 173, 172 B **172** le. ὀνήσασθαι B | ὀνεῖσθαι Ph. | ὠφελεῖσθαι, ὄνασθαι B **175** interpr. οἱ σεσαγμένοι. κανθήλια γὰρ τὰ σάγματα add. B, cf. κ 64 **176** le. ὀνομήσω Cyr., Hsch. (v.l.) **177** -εσθαι· -εῖσθαι B (a.c.) | ἀκροβολίζεται C **178** ἢ – fin. om. C

κ **179** ὀξυωπέστερον· ὀξύτερον βλέπων. (AB(C)D Su. ο 429 Ph. 341. 1)
180 ὀξύρροπον· ὀξέως θέον. (AB(C)D Su. ο 433 Ph. 340. 26)
κ **181** ὀξυωπεῖν· ὀξέως βλέπειν. (AB(C)D Su. ο 430 Ph. 341. 2)
κ **182** ὄπα· φωνήν. (ABD Su. ο 439 Ph. 341. 8) Ba 319
κ **183** ὀπαδός· ἀκόλουθος. (ABCD Su.ο 440 Ph. 341. 9 Et. Gen.)
κ **184** ὀπάζει· θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει. (ABCD Su. ο 441 Ph. 341. 10)
κ **185** ὅπῃ· ὅπου. (ABCD Su. ο 447 Ph. 341. 11)
κ **186** ὁπηνίκα· ὁπότε, ὁπόταν. (ABCD Su. ο 448)
187 ὀπίστατον· τελευταιότατον. (ABCD Su. ο 460 Ph. 342. 1)
κ **188** ὁπλαί· αἱ πυξίδες. τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες. (ABCD Su. ο 463 Ph. 342. 2)
κ **189** ὅπλα φωτός· αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. (ACD Su. ο 462 Ph. 342. 3)
κ **190** ὁπλή· ὁ κυκλοειδὴς ποὺς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. (ABCD Su. ο 464 Ph. 342. 4)
κ **191** ὁπλιτεύειν· ὁπλίζεσθαι. (ABCD Su. ο 467 Ph. 342. 7)
κ **192** ὅποι· ὅπου. (ABCD Su. ο 490 Ph. 342. 16)
193 ὅπου γε δή· 〈 〉. (ABCD Su. ο 476 Ph. 342. 22)
κ **194** ὅποι ποτέ· ὅπου ποτέ. (ABCD Su. ο 492 Ph. 342. 17)
ApS+ **195** ὀπός· τὸ τῶν δένδρων δάκρυον καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. (ABCD Su. ο 470 Ph. 342. 18)
κ **196** ὁπότερος· ὁποῖος. (ABCD Su. ο 474 Ph. 342. 20)
κ **197** ὁποτέρωθεν· ἀπὸ ποίου μέρους. (ABCD Su. ο 475 Ph. 342. 21)

---

182 B 182 +, etc. **184** Θ 103 +, al. **185** Ξ 507, etc. **187** Θ 342 + **188** ∗ | Xen. Equ. 1. 3 **189** NT Rom. 13. 12 **195** E 902, etc. **197** ὁπποτέρωθεν Ξ 59

---

179 Cyr. (vgAS) οξυ 5/9 **181** Cyr. (g) οξυ 6 **182** Cyr. (gS) οπα 2/20, Hsch. ο 965 (+), sch. D B 182 **183** Cyr. (vgAS) οπα 3/12 (+), Hsch. ο 968 (+) **184** Cyr. (g) οπα 1 ὀ.· θεωρεῖ …, Cyr. (vg) οπα 5, Hsch. ο 969 (…) ὀ.· παρέχει, Cyr. (AS) οπα 15 ὀ.· παρέχει, διώκει …, Cyr. (v) οπα 1 ὀ.· διώκει … **185** Cyr. (gS) οπλ (sic) 6/οπη 3, sch. D γ 106 **186** Cyr. (vg) οπα (sic) 4 ὁ.· … ὁπότε, Cyr. (A) οπη 1, Hsch. ο 996 ὁ.· … ὁπόταν (…) **187** sch. D Θ 342 ὀ.· τελευταῖον, Hsch. ο 1027 ὀπίστατος· τελευταῖος … **188** Cyr. (gS) οπλ 2/9; Hsch. ο 1030 ὁ.· αἱ πυξίδες ἢ ὄνυχες ἵππων, Cyr. (A) οπλ 9 ὁ.· αἱ πυξίδες **189** Cyr. (g) οπλ 3 **190** Cyr. (vg) οπλ 1; Cyr. (A) οπλ 12 ὁ.· ὁ κυκλοειδὴς ποὺς τῶν κτηνῶν **191** Cyr. (g) οπλ 4 **192** Cyr. (vgAS) οπο 2/8 (+), Hsch. ο 1043 **194** Cyr. (vg) οπο 1 (+), Hsch. ο 1045 (+) **195** Apion fr. 87, Ap. Soph. 122. 3, Hsch. ο 1046 ὀ.· (…) τὸ τῶν δένδρων δάκρυον … **196** Cyr. (g) οπω (sic) 4 ὁπότερον· ὁποῖον, Hsch. ο 1050 ὁποτέρας· ὁποίας **197** Cyr. (g) οπω (sic) 7

---

179 le. -ος Ph. (Cyr. praeter h) | βλέπον A Su. (ASM) βλέποντα Cyr. (h) θεωρῶν Cyr. (AS) **180** θέων BD τρέχων C **182** τὴν φωνήν Cyr. (g) φωνή Cyr. (S) **183-186** AB 185, 183, 184, 186 C 185, 186, 183, 184 D **184** ἢ διώκει om. C **186** ὅταν Su. om. C **188** καὶ οἱ ὄνυχες C **189** ὁπλάφωτος ACD (ὅπλα τοῦ φωτός NT) **190** τῶν ἐχόντων μικροὺς] μικρῶν ἐχόντων C **195** ἀπόσταγμα B

198 ὀπτῆρας· κατασκόπους. (ABCD Su. o 488 Ph. 342.25) K
199 ὄπωπα· ἐθεασάμην. (ABCD Su. o 479 Ph. 342.27) K
200 ὅρα δὴ καὶ σκόπει· Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Λεπτίνην (20.84) ἀντὶ τοῦ βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς. (ABCD Su. o 493 Ph. 343.2)
201 ὁρᾶτε· ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Περὶ τῆς πρεσβείας (19.481). (ABCD Su. o 498 Ph. 343.4)
202 ὀργᾶν· ἐπιθυμεῖν. (ABCD Su. o 502 Ph. 344.3) K
203 ὀργάς· τρόπους. Πολιτείας ἕκτῳ (493 a-b) Πλάτων· ʿκαὶ τὰς ὀργὰς ἢ καὶ ἐπιθυμίας κατεμάνθανον.ʾ (Σ^b: B)
204 ὄργια· μυστήρια, ἱερά. (ABCD Su. o 515 Ph. 344.6) K
205 ὀργυομένοις· ἐπιθυμοῦσιν. (ABCD Su. o 522 Ph. 345.13)
206 ὀρέγει· παρέχει. (ABCD Su. o 525 Ph. 345.14) K
Ba 320 **207** ὀργῶσα· ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιῶσα. (ABCD Su. o 520 Ph. 345.12) K
208 ὀρέγεται· ἐπιθυμεῖ. (AB(C)(D) Su. o 524 Ph. 345.15) K
209 ὀρεγνύς· ἐκτείνας. (ABCD Su. o 526 Ph. 345.16) K
210 ὀρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν. ταὐτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν. (ABCD Su. o 528 Ph. 345.18) K+
211 ὀρείχαλκος· ὁ διαυγὴς χαλκός. (ABCD Su. o 554 Ph. 345.19)
212 ὀρέξει· δώσει, ἐκτείνει. (ABCD Su. o 529 Ph. 345.20) K
213 ὄρεξις· ἐπιθυμία. (ABCD Su. o 530 Ph. 345.21) K
214 ὀρεοκόμος· ὁ ἐπιμελετὴς τῶν ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος ἢ ἡ ἡμίονος. (ABCD Su. o 531 Ph. 345.22) cf.K
215 ὀρέστης· ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. (ABCD Su. o 537 Ph. 345.24) cf.K
216 ὀρθογόη· χελιδών. (ABCD Ph. 346.22) K

---

198 ξ 261 +, al. **199** B 799 +, al. **205** ∗ **209** A 351 +, al. **210** ∗ **212** ὀρέξῃ E 33 + **215** ∗ **216** Hes. Op. 568 v.l.

---

198 Cyr. (gA) οπω (sic) 16/οπτ 6, sch. D ξ 261; Hsch. o 1062 ὀπτῆρες· κατάσκοποι **199** Cyr. (g) οπω 1, Hsch. o 1074 (+) **202** Cyr. (g) οργ 1; Cyr. (A) οργ 10 ὀργῶν· ἐπιθυμῶν … **204** Cyr. (vgAS) οργ 2/7 ὄ.· ἱερὰ μυστήρια …, Hsch. o 1116 ὄ.· τὰ ἱερά, οἱ δὲ τὰ μυστήρια **206** Cyr. (vgAS) ορε 4/23, Hsch. o 1128 **207** Cyr. (g) οργ 8; Cyr. (AS) οργ 8, Hsch. o 1124 ὀργῶσαν· ἐπιθυμοῦσαν **208** Cyr. (vgAS) ορε 1/20, Hsch. o 1129 **209** Cyr. (AS) ορε 34, Hsch. o 1131 (+), sch. D A 351 (P. Strasb. inv. 33 ix 16 b) **210** Cyr. (AS) ορε 21, Hsch. o 1142 ὀ.· ἐπιθυμεῖν **212** Cyr. (A) ορε 29 ὀ.· δώσει, sch. D E 33 ὀρέξῃ· δώσει …, Cyr. (vgAS) ορε 3/18 ὀρέξας· ἐκτείνας, δεδωκώς **213** Cyr. (AS) ορε 17, Hsch. o 1156 **214** Cyr. (vg) ορε 13 ὀ.· ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων (hucusque etiam Cyr. (AS) ορε 36, Hsch. o 1158). ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος **215** Cyr. (vg) ορε 6 ὀ.· ὁ (om. v) ἐν ὄρεσι τὴν δίαιταν ἔχων **216** Cyr. (vgAS) ορθ 1/10, Hsch. o 1189

---

200 πρὸς Λεπτίνην] κατὰ Λεπτίνου B **201** ὁ αὐτὸς] Δημοσθένης Su. | περὶ] παρὰ B | παραπρεσβείας recte Su. Ph. **205** ὀργυωμένοις D ὀργυιω- Su. ὀργιου- ex ὀργιω- corr. Ph. **206, 207** AB 207, 206 CD **208** le. in fin. gl. 206 CD **209** ἐκτείνων Cyr., Hsch. **210** ταὐτὸν] ταὐτὸν δὲ B Ph. τὸν αὐτὸν Su. **212** ἐκτενεῖ recte Su. **214** ὀρεωκόμος BC Su. Ph. | ὁ om. B Su. | ἢ – fin. om. C Su. (GFM) Ph. | ἡ ἡμίονος B ἡμίονος A ὁ ἡμίονος D ἡμιόνων Su. (AS) (Cyr.) **215** ὁ ἐν C Su. **216** ἡ χελιδών Hsch.

217 ὀρθριοφοίτης· ὁ παραγενόμενος ὄρθρου. (ABCD Su. o 586 Ph. 347.3)

218 ˂ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις᾽· ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης ˂Υπερείδης (fr. 39) φησίν. ˂ὀρθῆς δ᾽ ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης᾽ Αἰσχίνης (2.163) δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. (ABD Su. o 570 Ph. 346.8)

219 ὀρθὴν δ᾽ ἐντυγχάνειν· ˂Υπερείδης (fr. 257) ἀντὶ τοῦ εὐθύς. (Σ′: B Su. o 569 Ph. 346.12)

220 ὀριγνώμεθα· ὀρεγόμεθα. (ABCD Su. o 560 Ph. 347.7 (sch. Plat. Axioch. 366a))

+K **221** ὁρκάνας· εἱρκτάς, φυλακάς. (ABCD Su. o 590 Ph. 347.18)

222 ὁρκαπάτην· χλευαστὴν δι᾽ ὅρκων. (ABCD Su. o 592 Ph. 347.19)

K **223** ὅρκιον· σκῆπτρον καθ᾽ οὗ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς, ἢ ῥάβδος. (AB(C)D Su. o 593 Ph. 347.22)

K **224** ὁρμαθός· σύνδεσμος, στίχος. (ABCD Su. o 596 Ph. 348.3)

+K **225** ὁρμίσκος καὶ ὅρμοι· περιτραχήλιος κόσμος, ἐνώτια, χαλαστήρια. (ABCD Su. o 604 Ph. 348.13)

K **226** ὅρμον· λιμένα. (ABCD Su. o 605 Ph. 348.9)

K **227** ὁρμώμενος· προθυμούμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος. (ACD Su. o 606 Ph. 348.15)

Hom **228** ὄρνυται· ὁρμᾷ. (ABCD Su. o 616 Ph. 349.1)

229 ὀρνιθευομένου· μαντευομένου δι᾽ ὄρνιθος. (ABCD Su. o 609 Ph. 348.17)

⟨K⟩ **230** ὀροτύπος· ὑλοτόμος. (ABCD Su. o 646 Ph. 349.22) Ba 321

K **231** ὄροφος καὶ ὀροφή· στέγη. (ABCD Su. o 628 Ph. 349.25)

---

217 ∗ **220** Theodoret. graec. aff. cur. 5.77 **221** Eur. Ba. 611 **222** Nonn. Dion. 47.389 **224** ὁρμαθοῦ ω 8, al. **226** A 435, etc. **228** Γ 13 +, al. **230** ∗; ὀροτύπου Aesch. Sept. 85

---

221 Hsch. o 1228 ὀρκάνη· εἱρκτή; Cyr. (S) ορκ 4 ὀ.· … φυλακάς **223** Cyr. (vgA) ορκ 3/8, Hsch. o 1229 **224** Cyr. (g) ορμ 8 ὁ.· στίχος, σύνδεσμος, sim. sch. D ω 8; Cyr. (vAS) ορμ 8/16, Hsch. o 1238 ὅ.· (…) στίχος (…) **225** Hsch. o 1260 ὅρμος· … περιτραχήλιος κόσμος, Hsch. o 1257 ὁρμίσκοι· περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι …; Cyr. (g) ορμ 6 ὅρμους· ἐνώτια, χαλαστήρια **226** Cyr. (v) ορμ 2, sch. D A 435; Cyr. (g) ορμ 1, Hsch. o 1260 ὅρμος· λιμήν **227** Cyr. (vg) ορμ 7; Cyr. (AS) ορμ 12, Hsch. o 1262 ὁ.· προθυμούμενος **228** sch. D Δ 423 (+) **230** Hsch. o 1283 **231** Cyr. (vgAS) ορο 4/13 ὀροφή· (ἡ) στέγη; Ael. D. o 29

217, 218 AD 218, 217 B **218** δὲ post Αἰσχίνης om. B **219** ἐντυγχάνει Su. Ph. | ˂Υπερείδης ad fin. Ph. **220** ὀριγνόμεθα AD | ὀρεγώμεθα B **221** -αί· -αί, -αί C | φυλακάς om. AD Su. Ph. **222** δι᾽ ὅρκον AD ἀφίορκον C **223** καθ᾽ ὃ Ph. | οἱ βασιλεῖς ἢ ῥάβδος] ἡ βασιλικὴ ῥάβδος Cyr., om. Hsch. **224** σύνδεσμα sch. | στοῖχος Porson **225-229** ACD 226, 225, 229, 228 B **225** ὅρμος Ph. **227** -ους· -ους Ph. **230** hic ABD post 228 C | ὄρτοπος B (a.c.) ὀροίτυπος Su. (Hsch.) **231** ὀροφὴ καὶ ὅροφος Su. | ἡ στέγη B Su. (Cyr. (g))

232 ὀροφοιτῶντα· εἰς ὄρη περιερχόμενον. (ABCD Su. ο 630 Ph. 349.26) K
233 ὄρπηξ· κλάδος. (ABCD Su. ο 636 Ph. 349.27 Et. Gen.) K
234 ὀρρωδεῖ· φοβεῖται. (ABCD Su. ο 631 Ph. 349.28) K
235 ὀρρωδία· φόβος. (ABCD Su. ο 632 Ph. 350.1) K
236 ὀρσοθύρη· θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου. (ABCD Su. ο 637 Ph. 350.2)
237 ὀρυμαγδός· θόρυβος, τάραχος, κτύπος. (ABCD Su. ο 649 Ph. 351.5) K
238 ὀρφναίην· σκοτεινήν. (ABC Su. ο 662 Ph. 351.8) K
239 ὄρφνη· σκοτία, νὺξ μέλαινα. (ABCD Su. ο 663 Ph. 351.9 Et. Gen.) K
240 ὄρχαμος· ἡγεμών. (ABCD Su. ο 666 Ph. 351.10 Et. Gen.) K
241 ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις· στίχοις ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν. (ABCD Su. ο 667 Ph. 351.11) K+
242 ὁρᾶτο· βλέποιτο. (ABCD Su. ο 675 Ph. 351.23) K
243 ὁσημέραι· διὰ παντός, πάντοτε, καθημέραν. (ABCD Su. ο 682 Ph. 352.4 sch. Plat. Charm. 176 b) K
244 ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἀτρεμεῖν· ὅσον καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν. (ABD Su. ο 679 Ph. 351.24)
245 ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν κακωθεῖσαι, τὸ δ᾽ ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι· ἀντὶ τοῦ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι καὶ τὰ ἑξῆς. (Σ′: B Su. ο 678 Ph. 352.1)
246 ὅσον βιώσιμον· ὅσον ζῆσαι. (ABCD Su. ο 699 Ph. 352.27) K
247 ὅσον οὐκ ἀπετέλεστο· ἀντὶ τοῦ σχεδόν. (ABD Su. ο 700 Ph. 353.1)
248 ὅσον οὔπω· ταχύ, μετ᾽ ὀλίγον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. (ABD Su. ο 702 Ph. 353.2) K+

---

232 LXX 4 Macc. 14.5 v.l. **236** χ 126 **237** B 810 +, al. **238** K 83 +, al. **240** B 837 +, al. **241** ∗; ὄρχατοι Ξ 123 | ∗; ὄρχους ω 341, al. **242** T 132 +, al. **244** Aristid. Or. p. 245.29 J. **245** ∗ **246** Greg. Naz. or. 21.34 **247** Thuc. 4.69.3 **248** Plut. Ant. 78.1

---

232 Cyr. (A) ορο 10, Hsch. ο 1301; Cyr. (vg) ορο 1/ορμ (sic) 10 ὀροφοιτῶν· εἰς ὄρη περιερχόμενος **233** Cyr. (vgA) ορπ 1/6, Hsch. ο 1309 (+) **234** Cyr. (AS) ορρ 2 (+), Hsch. ο 1319 (+); Cyr. (vgAS) ορο (sic) 8/ορε (sic) 14/ορρ 1 ὀρρωδῶ· φοβοῦμαι **235** Cyr. (vg) ορο (sic) 3 (+), Hsch. ο 1320 (+) **236** Apion fr. 92 ὀ.· θύρα ὑψηλή **237** Cyr. (vgAS) ορυ 1/2; Hsch. ο 1347 ὀ.· ταραχή … θόρυβος, κτύπος, sch. D B 810 ὀ.· θόρυβος **238** Cyr. (AS) ορφ 4 (+), sch. D K 83; Hsch. ο 1357 ὀρφναία· σκοτεινή … **239** Cyr. (vg) ορφ 1, Hsch. ο 1358; Ap. Soph. 123.11 ὀ.· σκοτία, Cyr. (AS) ορφ 2 ὄρφναν· σκοτίαν, νύκτα **240** Cyr. (vgAS) ορχ 4/16/17, Hsch. ο 1365 (+), sch. D B 837 (+), Ap. Soph. 123. 19 **241** Cyr. (vg) ορχ 1 (om. καὶ ὄρχοις); Cyr. (AS) ορχ 9 ὀρχάτοις· στίχοις ἀμπέλων **242** Cyr. (g) ορω 2, Hsch. ο 1392 **243** Cyr. (g) οση 1; Cyr. (vA) οση 1/2, Hsch. ο 1400 ὁ.· πάντοτε, καθ᾽ ἡμέραν **246** Cyr. (g) οσο 4 **248** Cyr. (vgS) οσο 1/6 (ad ὀλίγον), Cyr. (A) οσο 6, Hsch. ο 1416 (ad τάχυ)

---

232 περιερχόμενα B Ph. **233** ὁ κλάδος Cyr. (g) **235** hic ABD post 232 C **236** τείχους D **237, 238** AB 238, 237 C **239** μελαίνη A Ph. **241** στίχος B **243** καθ᾽ ἡμέραν D Ph. **245** τῷ B Su. τὸ Ph., del. Hercher | κακοπαθεῖσαι bis Su. | κακῷ B | τοῦ τῷ Su. τοῦ τὸ Ph. | τὰ om. B Ph. **247** ἀποτετέλεστο Su. Ph., leg. ἀπετετέλεστο (ut Thuc.)

K **249** ὅτου χάριν· τίνος ἕνεκα. (ABD Su. o 749 Ph. 355.21)
K **250** ὀτρηρός· ταχύς, ὀξύτατος, δραστήριος. (ABCD Su. o 754 Ph. 355.22)
251 ὀτρύνοντος· κελεύοντος. (ABCD Su. o 759 Ph. 355.26)
K **252** ὅτῳ γὰρ φίλον· ᾧτινι ἀρέσκει. (ABCD Su. o 750 Ph. 356.4)
K **253** οὔδει· ἐδάφει. (ABCD Su. o 819 Ph. 356.19)
254 οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν οἷον ὁ νόμος. (ABCD Su. o 784 Ph. 356.24)
K+ **255** οὐδός· φλιά, βατήρ, τὸ κάτω τῆς θύρας. ἢ ἔδαφος. ἢ βαθμός. (ABCD Su. o 826 Ph. 358.9) Ba 322
Att **256** οὐδὲν πρὸς ἔπος· 〈 〉. (AB Su. o 804 Ph. 357.4)
K+ **257** οὐδ᾽ ὥς· οὐδαμῶς δή, οὐδ᾽ οὕτως. (ABCD Su. o 829 Ph. 358.13)
258 οὖθαρ· τὸ γονιμώτατον μέλος. (ABCD Su. o 837 Ph. 358.14)
cf.K **259** οὔθατα· οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. (ABCD Su. o 838 Ph. 358.15)
260 οὐκ ἀθεεί· οὐ χωρὶς θείας προνοίας. (ABCD Su. o 843 Ph. 358.16)
261 οὐ καθέστηκεν· οὐ νήφει, μαίνεται. (ABCD Su. o 844 Ph. 358.17)
262 οὐκ ἀπὸ τρόπου· οὐ πόρρω τρόπου. (ABCD Su. o 859 Ph. 358.23 sch. Plat. Phil. 34a)
K **263** οὐ κατὰ κόσμον· οὐ κατὰ τρόπον. (ABCD Su. o 860 Ph. 358.24)
K **264** οὔκουν· οὐδαμῶς. (ABCD Su. o 898 Ph. 359.24)
K **265** οὐκ ἀτραχύς· ὁ τραχύς. (ABCD Ph. 359.6)
266 οὐ λελήθασι· φανεροί εἰσιν. (ABCD Su. o 901 Ph. 360.3)
K **267** οὐλή· ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγείαν ἧκον. (ABCD Su. o 902 Ph. 360.4)
K| **268** οὖλον· ἁπαλόν, μαλακόν. (ABCD Su. o 910 Ph. 360.8)

---

250 δ 23 +, al. **251** O 199 +, al. **252** Orig. PG 5.47.22, Euseb. Hist. Eccl. 5.4.3 **253** E 734 +, al. **254** Dem. 21.46 **255** Θ 15 +, al. **257** H 263 +, al. **258** I 141 +, al. **259** ι 440, al. **260** σ 353, al. **261** Epiphan. Panar. 3.8.7 **263** B 214 +, etc. **265** Cyr. ACO 1.1.1.51.31 **267** οὐλήν τ 391, etc.

---

249 Cyr. (vAS) ουτ (sic) 9/οτο 6; Cyr. (g) οτο 2 ὅτου δὴ χάριν· οὕτινος δὴ χάριν **250** Cyr. (vg) οτρ 1 ὀτρηροί· ταχεῖς, ὀξύτατοι, δραστήριοι; Cyr. (AS) οτρ 7, Hsch. ο 1515 ὀτρηροί· … ταχεῖς … **252** Cyr. (vg) οτω 1 ὅτῳ φίλον· ᾧτινι ἐστι φίλον, ᾧ ἀρέσκει **253** Cyr. (AS) ουδ 28, Ap. Soph. 124.6 οὖδας· (…) ἔδαφος, sch. D E 734 ἐπ᾽ οὔδει· ἐπὶ τὸ ἔδαφος **255** Cyr. (g) ουδ 3 οὐ.· φλιά, βατήρ, βαθμός, ἢ ἔδαφος, Cyr. (v) ουδ 3 οὐ.· βατήρ, βαθμός, ἢ ἔδαφος, Hsch. ο 1593 οὐ.· βαθμός, βατήρ … **256** Ael. D. ο 36 **257** Cyr. (vgA) ουδ 6/25 (om. οὐδ᾽ οὕτως) **259** Cyr. (vgAS) ουκ (sic) 4, Hsch. ο 1605, Ap. Soph. 124.7 (Apion fr. 95) οὔ.· μαστοί **263** Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ο 1661 **264** Cyr. (vg) ουκ 41, lex. Greg. 169.17 **265** Cyr. (AS) ουκ 71, Hsch. ο 1665 **267** Cyr. (vg) ουλ 2, Hsch. ο 1739 (+) **268** Hsch. ο 1757 οὖ.· … μαλακὸν καὶ ἁπαλόν …, Cyr. (g) ουλ 7 οὔλων· ἁπαλῶν, μαλακῶν, Cyr. (S) ουλ 17 οὔλας· ἁπαλάς

---

249 ἕνεκεν Ph. **250** δραστήριος, ὀξύτατος Su. ὀξύτατος C **251** -ες· -ες Ph. **255** ἢ βαθμός om. B **256** hic B post 261 A **257** οὐδ᾽ οὕτως om. Su. (Cyr.) δὴ οὐδ᾽ οὕτως om. Ph. **263** τρόπον A (Hsch.) τρόπην B πρέπον CD τὸ πρέπον Su. Ph. (sch.) **265** ὁ] οὐ B, om. Cyr., Hsch. **266** ἀντὶ τοῦ φανεροί B **267** ἐπὶ παλαιόν B **268** -ῶν· -ῶν, -ῶν B Su. | μαλακόν] λίαν C | ξανθῶν add. B

269 οὐ μήν· ἀλλὰ μήν, οὐδαμῶς, οὐ μόνον. ἢ ἔτι μήν, ὅμως δέ. (ABCD Su. ο 920 Ph. 360.15 sch. Plat. Leg. 822 c) K+

270 οὐ μὲν δή· ἀντὶ τοῦ ὅμως δή, ἥκιστα δή, ἀλλὰ οὐ δή. (ABCD Su. ο 917 Ph. 360.11) ?ApS

271 οὐρανιζέτω· πρὸς τὸν οὐρανὸν διϊκνείσθω. Αἰσχύλος (fr. 436). (Σ‴: B Ph. 361.11) D

272 οὐράνιον ἄχος· τὸν κονιορτόν. Σοφοκλῆς (Ant. 418). (Σ′′′: B Ph. 361.13) D

273 οὐραγεῖ· τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. (ABCD Su. ο 930 Ph. 360.25)

274 οὐραγίαν· στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν. (ABCD Su. ο 931 Ph. 361.1) K

275 οὔριος· ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος ἄνεμος. (ABCD Su. ο 952 Ph. 361.20) K

276 οὖρος· ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. (ABCD Su. ο 954 Ph. 361.23) ?ApS

277 οὐρούς· ὀξυτόνως τὰ νεώρια καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νεῶν. (ABCD Su. ο 957 Ph. 361.24) ?⟨K⟩

278 οὔτι· οὐδέν, οὐδαμῶς. (ABCD Ph. 363.2) +K

279 οὐτιδανός· οὐδένος ἄξιος. (ABCD Su. ο 972 Ph. 363.1) K

280 οὐχ ἥκιστα· μάλιστα, πάνυ, οὐχ ἧττον. (ABCD Su. ο 981 Ph. 363.16) K

281 οὐχ οἷόν τε· οὐ δυνατόν. (ABCD Su. ο 990 Ph. 363.18) K

282 ὄφελον· εἴθε, μακάρι. (ABCD Su. ο 994 Ph. 364.5) K

---

269 Ω 52, etc. **270** Θ 238 + **273** Ael. Nat. Anim. 1.16, Theophyl. Sim. Hist. 2.8.7 **275** ? Thuc. 7.53.4 οὔριος ἄνεμος **276** Θ 80 +, etc. **277** B 153 **278** A 153 +, etc. **279** A 293 +, al. **282** α 217 +, etc.

---

269 Cyr. (g) ουμ 5 (ad μόνον), Cyr. (vAS) ουμ 5/20, Hsch. ο 1775 (ad οὐδαμῶς) **270** Ap. Soph. P. Oxy. gl. 38 [οὐ μὲν δή·] ἥκιστα, ἀν[τὶ τοῦ ὅμως δή **271** Hsch. ο 1834 οὐρανίζετο· πρὸς τὸν οὐρανὸν διϊκνείσθω **272** Hsch. ο 1835 οὐ. ἄ.· τὸν κονιορτόν … **274** Cyr. (vg) ουρ 1 **275** Cyr. (v) ουρ 4; Cyr. (g) ουρ 4, Hsch. ο 1859 οὔ.· ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος ἄνεμος, Cyr. (A) ουρ 25 οὔ.· ἐπιτήδειος ἄνεμος **276** Ap. Soph. 125.2 οὖ.· ὁ φύλαξ … σημαίνει καὶ τὸν ὅρον {καὶ} τῆς γῆς; Cyr. (A) ουρ 23, Hsch. ο 1866, Ap. Soph. P. Oxy. gl. 36, sch. min. (P. Amh. 18 iii 26) ο 34 οὖ.· (…) φύλαξ … **277** Hsch. ο 1868 οὐ.· … τὰ νεώρια … τὰ προορίσματα τῶν πλοίων … **278** Hsch. ο 1895 οὔτι· οὐδέν; Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ο 1896 οὔτι· οὐδαμῶς **279** Cyr. (gA) ουτ 1/28, Hsch. ο 1897 (+), Ap. Soph. P. Oxy. gl. 39; sch. D A 293 οὐ.· οὐδενὸς λόγου ἄξιος **280** Cyr. (g) ουχ 2 (+); Cyr. (vAS) ουχ 2/14, Hsch. ο 1927 οὐχ ἥ.· μάλιστα, Tim. οὐχ ἥ.· {οὐ} πάνυ … **281** Hsch. ο 1932 (+ ἐστι(ν) in le. et interpr.), Cyr. (vgA) ουχ 7/19 οὐχ οἷοί τε· οὐ δυνατοί (…) **282** Cyr. (g) οφε 2, Hsch. ο 1955(b); Cyr. (vAS) οφε 2/4 ὄ.· εἴθε

---

269 ἢ om. Su. | ὅμως δέ om. C **270** hic B post 254 ACD | μὴν Bachmann | ὅμως] οὐδαμῶς Bekker | ἥκιστα – fin. om. C **271** οὐράνιζεν· τὸ B οὐρανίζετο· Hsch. | οὐράνιον B | διϊκνεῖτο B (Hsch.) **277** τὰ² om. Ph. | νηῶν B Su. Ph. **278** οὔτοι Ph. **282** μακάριον Ph. (Cyr.)

K **283** ὀφθαλμιᾶσαι· φθονῆσαι, ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς. ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν. (ABCD Su. o 1009 Ph. 364.6) Ba 323

K **284** ὀφιομάχης· εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. (ABCD Su. o 1005 Ph. 364.11)

K **285** ὄφλημα· χρεώστημα. (A(B)CD Su. o 1014 Ph. 364.12)

286 ὄφλησις· χρέος, ὀφειλή. (ABCD Su. o 1017 Ph. 364.13)

287 ὀφλίσκουσιν καὶ ὄφλουσιν· χρεωστοῦσιν. (ABCD Su. o 1018 Ph. 364.18)

K+ **288** ὄφρα· ὅπως ἢ μέχρι ἢ ἕως ἢ ἵνα. (ABCD Su. o 1021 Ph. 364.20)

K **289** ὀφρυόεντες· ὑπερήφανοι. (ABCD Su. o 1024 Ph. 364.22)

⟨K⟩ **290** ὀφρυόεσσαν· ὑψηλήν. (ABCD Su. o 1026 Ph. 364.25)

⟨K⟩ **291** ὀφρύος· ὑπερηφανίας. (ABCD Su. o 1025)

K **292** ὄχα· ἐξόχως. (ABCD Su. o 1028 Ph. 365.4)

K **293** ὄχεα· ἅρματα. (ABCD Su. o 1032 Ph. 365.5)

K **294** ὀχεία· μίξις, συνουσία. (ABCD Su. o 1039 Ph. 365.6)

K **295** ὀχεῖον· ἅρμα, δίφρος, ἅμαξα. (ABCD Su. o 1040 Ph. 365.7)

K **296** ὀχετεύει· σαλεύει, μεταφέρει. (ABCD Su. o 1035 Ph. 365.19)

K **297** ὀχετηγός· ὑδρηγός. (ABC Su. o 1030 Ph. 365.20)

K **298** ὀχετός· σωλήν, ἀγωγός, ῥύαξ. (ABC Su. o 1036 Ph. 365.21)

---

283 ∗ | **284** Phil. Jud. de opif. mund. 164 +; ὀφιομάχην LXX Lev. 11.22, al. **286** ∗; ὄφλησιν LXX Bar. 3.8 **287** ∗ | **288** A 82 +, etc. **289** Greg. Naz. c. 2.1.13.76 **291** Ξ 493, al. **292** A 69 +, al. **293** E 745 +, al. **297** Φ 257, al.

---

283 Cyr. (vg) οφθ 3; Hsch. o 1958 ὀ.· φθονῆσαι, ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν, Cyr. (A) οφθ 8 ὀφθαλμιᾷ· ἐπιθυμητικῶς ἔχει ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχει **284** Cyr. (A) οφι 1 (+); Hsch. o 1965 ὀ.· … ἀκρίδων γένος μὴ ἔχον πτερά **285** Hsch. o 1973; Cyr. (vgA) οφλ 1/2 ὀφλήμασι· χρεωστήμασι **288** Cyr. (vgA) οφρ 1/2 ὄ.· ὅπως, ἵνα, ἕως, Hsch. o 1980 ὄ.· ἵνα, ὅπως, ἕως, μέχρι …, sch. D A 82 (P. Oxy. 2405.78) ὄ.· ὅπως **289** Cyr. (vg) οφθ 2, Hsch. o 1991 **290** Hsch. o 1992 ὀφρυόεσσα· ὑψηλή … **291** Hsch. o 1994 ὀφρῦς· … ὑπερηφανία **292** Cyr. (np ap. Latte), Hsch. o 1995, sch. D A 69 (P. Oxy. 2405.30), Ap. Soph. 125.14 (P. Oxy. gl. 40); Cyr. (vgA) οχυ (sic) 5/οχα 2 ὄχας· ἔξοχας **293** Cyr. (np ap. Latte), Hsch. o 2001 (+), sch. D Λ 160 (P. Berol. inv. 10511.5) **294** Cyr. (vg) οχε 2; Cyr. (A) οχε 11, Hsch. o 2004 ὀ.· ἡ μίξις καὶ ἡ συνουσία **295** Cyr. (g) οχε 5; Cyr. (vA) οχε 5/14, Hsch. o 2006 ὀ.· ἅρμα **296** Cyr. (gA) οχε 4/9, Hsch. o 2013 (+) **297** Cyr. (vgAS) οχε 3/16/οιχ (sic) 16, Hsch. o 2014 (+) **298** Cyr. (vg) οχε 1, Hsch. o 2016 (+); Cyr. (A) οχε 8 ὀχετῶν· σωλήνων, ἀγωγῶν

---

283 ὀφθαλμίσαι Ph. | φθονεῦσαι B | ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς] ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν Su. | ἐπιθυμητικῶς τοὺς ὀφθαλμούς Cyr. (ἡ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς om. Cyr. (v)) | καὶ om. Ph. | τοὺς om. AC | ὀφθαλμοὺς πάσχειν] χρεώστημα B (ex gl. 285) **284** ἔχων AD **285** om. B (sed interpr. in gl. 283 intrusit) **288** ἢ ἕως om. C **289** -ος· -ου B **290** -α· -ή B Su. Ph. **297** ὑδραγωγός Cyr., Hsch.

299 ὀχεύς· ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν θωρακοζώνην ἱμάς. (ABC Su. ο 1038 Ph. 365.22) ?ApS
300 ὀχῆες· δεσμοί, μοχλοί. (ABC Su. ο 1042 Ph. 365.25) +Hom
301 ὄχθας· τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. (ABC Su. ο 1045 Ph. 365.26) ApS
302 ὀχθήσας· στενάξας. (ABC Su. ο 1048 Ph. 365.28) K
303 ὄχθοι· αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαί. (ABC Su. ο 1051 Ph. 366.1) K
304 ὄχθους· ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. (ABC Su. ο 1050 Ph. 366.7)
305 ὀψαρτυτής· μάγειρος. (ABC Su. ο 1071 Ph. 366.17) K
306 ὀψαρτυτική· μαγειρική. (ABC Su. ο 1072 Ph. 366.19)
307 ὀψέ· βραδέως. (ABC Su. ο 1073 Ph. 366.18) K
308 ὀψείοντες· ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν βουλόμενοι. (ABC Su. ο 1074 Ph. 366.23) Hom
309 ὀψιγενής· βραδέως γεννηθείς. (ABC Su. ο 1076 Ph. 367.8) K
310 ὀψιγόνων· τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων. (ABC Su. ο 1078 Ph. 366.25) K
311 ὄψις· ὅρασις. (ABC Su. ο 1032 Ph. 367.9) K
312 ὀψιτέλεστον· βραδέως τελειούμενον. (ABC Su. ο 1084 Ph. 367.10)

---

299 Γ 372 **300** Δ 132 +, al. **301** Γ 187 +, etc. **302** A 517 +, al. **306** Joh. Chrys. PG 58.501.14 **307** Δ 161 +, etc. **308** Ξ 37, al. **309** Joh. Damasc. c. Nest. 18; ὀψιγενῆ Cyr. ACO 1.1.1.45.13 **310** Γ 353 +, al. **312** B 325, al.

---

299 Ap. Soph. 125.15 ὀ.· ὁ μὲν ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας ἀπὸ τοῦ συνέχειν, … λέγει δὲ καὶ ὀχῆες τὴν τοῦ θώρακος ζώνην συγκατέχοντες (-ας cod.), Cyr. (n ap. Latte), Hsch. ο 2017 (et Ap. Soph. P. Oxy. gl. 41) ὀ.· ὁ τῆς περικεφαλαίας ἱμάς **300** Theogn. gl. 82.6 ὀχέας· δεσμούς, Apion p. 98.11 ὀχεύς· ὁ δεσμός …; sch. D M 455, Hsch. ο 2020, Ap. Soph. 125.17 ὀ.· (…) οἱ μοχλοί … **301** Ap. Soph. 125.23 (P. Oxy. gl. 43) ὄχθαι· τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ … (sim. sch. D Γ 187), Hsch. ο 2025 ὄχθα· χεῖλος ποταμοῦ ἢ ὄχθαι **302** Cyr. (A) οχθ 6, Hsch. ο 2030 (+), sch. D A 517 (P. Colon. inv. 2281 iii 10) (+), Ap. Soph. P. Oxy. gl. 42 (+) (cf. Ap. Soph. 125.19–21) **303** Cyr. (vg) οχθ 1, Hsch. ο 2032; Cyr. (A) οχθ 5 (ad πέτραι) **305** Cyr. (vg) οψα 2, Hsch. ο 2067; Cyr. (A) οψα 4 ὀψαρτυτοῦ· τουτέστιν μαγείρου **307** Cyr. (vgA) οψε 1/4, Hsch. ο 2068 (+), sch. D Δ 161 (+) | **308** sch. D Ξ 37, Hsch. ο 2073 ὀ.· ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες …, Ap. Soph. 125.32 (P. Oxy. gl. 45) ὀ.· ὀπτικῶς ἔχοντες … **309** Cyr. (vgA) οψι 2/9, Hsch. ο 2080 ὀψιγενῆ· (τὰ) βραδέως γεννηθέντα (…) **310** Cyr. (vgA) οψι 8/14, Hsch. ο 2082 (+) **311** Hsch. ο 2091 (+); Cyr. (A) οψι 11 ὄψιν· … ὅρασιν **312** cf. sch. D B 325 ὀ.· ὀψὲ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον

---

299 ᾧ] ὃ AC | τὴν θωρακοζώνην] τὴν θώρακα ζώνην C τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην Su. **300** μοχλοί, δεσμοί C **301** τῶν ποταμῶν Ap. Soph. (P. Oxy.) **303, 304** AC 304, 303 B **303** πέτραι] τόποι Hsch. (τῶν πετρῶν add. post ἐξοχαί) | αἱ²] καὶ BC (Cyr. (v) καὶ αἱ Cyr. (g)) **304** ὕψη om. C **305** ὁ μάγειρος Cyr. (g) **308-311** A 309, 308, 310, 311 B 308, 311, 309, 310 C **309** ὀψιγεννής Ph.

ApS+K **313** ὄψον· πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον. (ABC Su. o 1087 Ph. 367. 11) Ba 324

K **314** ὀψώνια· κέρδη, χαρίσματα. (ABC Su. o 1092 Ph. 367. 13)

313 Λ 630, etc.

313 Ap. Soph. 126. 1 (contra Apionem [fr. 93]), sch. A Λ 630c ὄ.· πᾶν προσόψημα; Cyr. (vgAS) οψο 1/3, sch. A Λ 630 (+) ὄ.· προσφάγιον **314** Cyr. (vgA) οψω 1/3

Π

1 πάγας· δίκτυα, παγίδας. (ABC Su. π 3 Ph. 367.18)
2 παγκάλης· πάνυ καλῆς. (ABC Su. π 9 Ph. 367.22)
3 παγκρατιασταῖς· ἀθληταῖς, πύκταις. (ABC Su. π 10 Ph. 367.23) K
4 παγκράτιον· πυγμή, ἀγών, ἄθλησις. (ABC Su. π 11 Ph. 368.1)
5 πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν. (ABC Su. π 16 Ph. 368.3) ApS
6 πάγον εὐτειχῆ· ἐν ὄρει τετειχισμένην. (ABC Su. π 15 Ph. 368.4) K
7 παιάν· εἶδος ᾠδῆς. (ABC Su. π 838 Ph. 368.6)
8 παιᾶνας· κώμους, εὐφημίας. (ABC Su. π 838 Ph. 368.7) K
9 παιδικά· ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. Att
παραδείγματα τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά, καὶ ἐν τοῖς ᾽Αχιλλέως δ᾽ ἐρασταῖς (Soph. fr. 153) δῆλον ὡς οὕτως ἐξ-
είληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπι-
θυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ· ῾παπαί, τὰ παιδίχ᾽ ὡς ὁρῶ σ᾽ ἀπώλεσας.᾽
καὶ Κρατῖνος Πανόπταις (fr. 163)· ῾μισεῖς γὰρ πάνυ τὰς γυναῖκας,
πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ νῦν.᾽ ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς
τὰς γυναῖκας Εὔπολις (fr. 356)· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις· ¦
Ba 325 ῾ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς.᾽ καὶ Κρατῖνος δὲ †ὁρᾷς†
(fr. 278), τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης,
φησὶν ἐπ᾽ αὐτοῦ· ῾μακάριος τῶν παιδικῶν.᾽ οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώ-
μενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι
πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ᾽ ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρῳ (236 b)·
῾ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην·
ἐρεσχελήσω σε.᾽ λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ

---

5 ε 405 +, al. **6** Eur. Andr. 1009 (inv. ord.)

---

3 Cyr. (A) παγ 8; Cyr. (g) παγ 1 παγκρατιαστής· ἀθλητής … πύκτης, Cyr. (v) παγ 1 παγκρατιαστής· ἀθλητής; Hsch. π 22 παγκρατιασταί· ἀθληταί, πύκται **5** Ap. Soph. 126.4 (P. Oxy. gl. 46), Hsch. π 27 **6** Cyr. (A) παγ 9, Hsch. π 26 **8** Cyr. (vgA) παι 4/24, Hsch. π 44 **9** Ael. D. π 1

---

1 παγίδας, δίκτυα C **5** πετρῶν καὶ τῶν om. C **6** τετειχισμένου B(?) -μένον recte Su. (GM) | τετειχ. ἐν ὄρει Hsch. **9** prima pars post 7 AC (hic addita ὡς ἐστι μετὰ ταῦτα λεκτέον), cett. (inde ab παραδείγματα) infra post gl. 320 | δὲ τοῦ Ph. | μὲν om. B ante ἐπὶ hab. Su. (GVM) | δ᾽ om. B | (cit. Soph.) παιδί᾽ B | ὁρῶ σ᾽] ὁρᾷς Su. Ph. | ἀπόλεσας AB | (cit. prior Crat.) πάνυ om. Su. Ph. | τρέπει Su. (VM) -εις Su. (A) | (cit. Eupol.) ⟨φησίν⟩· φησὶ Erbse | πρός γε Ph. | (cit. alt. Crat.) ″Ωραις Kuster | τοῦ] σοι B σοῦ Ph. | (cit. Plat.) ἐλαβόμην Ph. | , ἐρεσχελήσων Ph. , ἐρεσχηλῶν Plat. | λέγεται δὲ καὶ B

ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. (ABC Su. π 858 Ph. 369.4 (sch. Plat. Parm. 127 b))

K **10** παιδοκόμον· παῖδα τρέφοντα. (AB(C) Su. π 864 Ph. 370.3)

K **11** παιδολετῆρα· παιδοφόνον. (ABC Su. π 870 Ph. 370.4)

K **12** παιδοτρίβας· ἀλείπτας, γυμναστάς. (ABC Su. π 867 Ph. 370.5 (sch. Plat. Lys. 207 d))

13 παιδοῦσσα· ἐγκύμων. (ABC Su. π 869 Ph. 370.7)

K **14** παίει· τύπτει. (ABC Su. π 873 Ph. 370.8)

K **15** παιπάλη· ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. (ABC Su. π 886 Ph. 370.10)

Att **16** παιπάλημα· τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. (ABC Su. π 887 Ph. 370.11 EM 657.31)

17 παῖσαι· τύψαι. (ABC Su. π 893 Ph. 370.17)

K **18** παισθείς· τυπτηθείς. (ABC Su. π 894 Ph. 370.18)

⟨K⟩+ **19** παιττείαις· παιδιαῖς, αὐλαῖς. (ABC Su. π 1392 Ph. 370.19)

K+ **20** παιῶνας· ἰατρούς, καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν· τὸ ἀλαλάζειν. (ABC Su. π 881 Ph. 370.20) Ba 326

K **21** παιωνεῖον· ἰατρεῖον, θεραπευτήριον, φάρμακον. (ABC Su. π 883 Ph. 370.22)

K **22** παλάθαι· μᾶζαι σύκων. (ABC Su. π 37 Ph. 370.25)

?Hom **23** παλαιγενές· πρεσβύτατον. (ABC Su. π 54 Ph. 371.1)

K **24** παλαιστάς· σπιθαμάς, ἢ †ἔμπαλιν†. (ABC Su. π 63 Ph. 371.8)

K+ **25** παλαιφάτου· παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας, περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μύθους. (ABC Su. π 73 Ph. 371.9)

---

10 ∗; fem. Nonn. Dion. 21.20 **11** ∗ **13** ∗; παιδοῦσα Hipp. Nat. Mul. 99 + **15** Ar. Nub. 260 **16** ∗ (masc. accus.) **19** ∗ ; πεττείαις Phil. Jud. leg. ad Gai. 1 **20** ∗ | **22** ∗ **23** P 561 + **25** τ 163, al.

---

10 Cyr. (A) παι 25; Hsch. π 72 παιδοκόμος· ὁμοίως (71 παιδοκομίας· παιδοτροφίας) **11** Cyr. (vgA) παι 7/28, Hsch. π 75 **12** Cyr. (vgA) παι 5/26; Hsch. π 79 παιδοτρίβαι· ἀλεῖπται, γυμνασταί **14** Cyr. (vgA) παι 1/22 (+), Hsch. π 83 (+) **15** Cyr. (vg) παι 16; Cyr. (A) παι 33 π.· ἄλευρον λεπτὸν ἀπὸ κριθῶν, 34 π.· κέγχρος … οἱ δὲ ἄλευρον, Hsch. π 94 π.· ἄλευρον λεπτὸν ἀπὸ κριθῶν ἢ κέγχρου ἢ τὸ τυχόν **16** Paus. Attic. π 1; Hsch. π 95 π.· ποικίλος ἐν κακίᾳ **18** Cyr. (v) παι 13 π.· τυφθείς **19** Hsch. π 2071 π.· … παιδιαῖς **20** Cyr. (vgA) παι 12/32 π.· ἰατρούς, 18/35 παιῶνες· ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ, Hsch. π 111 παιώνων· … ἰατρός. ὁ δὲ ἀλαλαγμὸς παιωνισμός **21** Cyr. (g) παι 15 **22** Cyr. (vg) παλ 14; Cyr. (A) παλ 47 παλάθας· μάζια σύκων, Hsch. π 123 παλάθαι· σύκων μαζία **23** cf. sch. D χ 395 π.· πρεσβυτάτη **24** Cyr. (vg) παλ 12; Cyr. (A) παλ 46 π.· πάλη. λέγεται δὲ καὶ ἡ σπιθαμή **25** Cyr. (vgA) παλ 15/49 π.· παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας

---

(9) παιδί] παιδίον B | τὸ om. B **10** παιδοκομοῦντα Su. | παῖδας Cyr. **11** παιδωλετῆρα Su. παιδολέτειρα Ph. (Cyr. (vg) -αν Cyr. (A)) **13** παιδόσσα C -οῦσα Su. Ph. **15** ἀπὸ^2 om. C | κέγχρων AC **16** πόνηρον C **19** πεττείαις recte Su. Ph. (Hsch.) **21** παιώνιον B Su. | θεραπευτικόν Cyr. | ἢ σωτήριον ante φάρμακον add. Su. Ph. **24** ἢ] ἡ Cyr. | ἔμπαλιν] εὐπάλη B ἐν πάλῃ recte Su. (Cyr.)

26 παλαμναῖος· φονεὺς ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. (ABC Su. π 46 Ph. 371.13) ?K
27 παλαμᾶσθαι· τεχνάζεσθαι. (AB(C) Su. π 40 Ph. 371.11)
28 παλαμωμένων· χερσὶν ἐργαζομένων. (AB[C] Su. π 47 Ph. 371.18)
29 παλαμῶν· χειρῶν. (ABC Su. π 48 Ph. 371.19) K
30 παλίλλογα· παλισύλλεκτα. (ABC Su. π 83 Ph. 372.8 Et. Gen.) K
31 παλιλλογία· ταυτολογία. (ABC Su. π 84 Ph. 372.9) K
32 παλιμβαλής· ὁ ἀνάταυρα πεσών. (ABC Su. π 85 Ph. 372.10)
33 παλίμβιος· ὡς ἐκ ἀναβιώσεως. (AB(C) Su. π 86 Ph. 372.11) ⟨K⟩
34 παλιμβολία· ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. (ABC Su. π 87 Ph. 372.12)
35 παλίμβολος· ἀδόκιμος, εὐμετάβολος, ἀνελεύθερος, ὁ τρίπρατος δοῦλος. (AB Su. π 89 Ph. 372.13) ⟨K⟩
36 παλιμπετής· ὀπισθόρμητος. (ABC Su. π 90 Ph. 372.16 EM 649.4) K
37 παλίμφημα· δύσφημα, κακά, ἐναντία. (ABC Su. π 91 Ph. 372.17 EM 648.51) K
38 παλινάγγελος· ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος. (ABC Su. π 92 Ph. 372.18)
39 παλινάγρετον· πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. (ABC Su. π 93 Ph. 372.19)
40 παλινδικεῖ· ἐπισυνάπτει δίκην. (ABC Su. π 95 Ph. 373.13) K
41 παλινδρομῶν· ὑποστρέφων. (ABC Su. π 97 Ph. 373.15) ⟨K⟩
42 παλινοδία· ἐναντία ὁδός. (ABC Su. π 100 Ph. 373.22)
43 παλίνορσος· ὀπισθόρμητος. (ABC Ph. 373.23) K
44 παλιντράπελον· ἀντίστροφον, ἐναντίον, ἀντεστραμμένον. (ABC Ph. 373.27)

---

28 ∗ **29** ∗; παλαμάων Γ 128 +, al. **30** A 126 **31** ∗ (sens.); παλιλλογίας Greg. Nyss. 6.157.13 **32** ∗ **33** ∗ **34** ∗; παλιμβολίαν Euseb. Hist. Eccl. 6.43.6 **36** Iamb. Theol. Arithm. p. 76.18; παλιμπετές Π 395 +, al. **38** ∗ **39** A 526, al. **40** ∗ **42** ∗; παλινοδίαν Diod. Sic. 13.19.2 **43** Γ 33, al. **44** Pind. Ol. 2.37

---

26 Cyr. (vgA) παλ 9/27 π.· φονεύς, ἀντίθετος τῷ θεῷ (τοῖς θεοῖς A), μεμιαμμένος **27** Ap. Soph. 127.9, Hsch. π 149 παλαμήσασθαι· τεχνάσασθαι **29** Cyr. (g) παλ 3 παλάμῃσι· χερσί, Cyr. (A) παλ 24, Hsch. π 147 παλάμη· χείρ **30** Cyr. (A) παλ 30, Hsch. π 177, sch. D A 126 (P. Oxy. 2405.191) **31** Cyr. (vgA) παλ 11/39, Hsch. π 178 **33** Hsch. π 179 **35** Hsch. π 182 π.· ἀδόκιμος, ἀνελεύθερος, 181 π.· … τρίπρατος **36** Cyr. (vgA) παλ 20/60, Hsch. π 184 (+) **37** Hsch. π 189 π.· … δύσφημα …, Cyr. (vg) παλ 17 παλιμφήμους· δυσφήμους **40** Cyr. (vgA) παλ 19/58, Hsch. π 197 **41** Hsch. π 202 παλινδρομεῖ· … ὑποστρέφει **43** Cyr. (g) παμ (sic) 3, Hsch. π 204

---

26 παρὰ τὴν παλάμην om. C **27, 28** AC 28, 27 B **29** χερῶν B **30** παλιλογα A παλλίλογα B παλλινλογια C | παλινσύλλεκτα Hsch. **31** παλιλογία A (a. c.) C παλλιλογία B **32** ἀνάταυρα vox ignota, fort. dubia **33** ὡς] ὁ B **34** γνώμη om. C **35** ὁ τρίπατρος δοῦλος om. Su. Ph. **37** ἐναντία om. C **39** καὶ om. AC | αὖθις om. C **42** παλινωδία B ο corr. ex λ vel μ vel ν in A | ἡ ἐναντία B Su.

K+| **45** παλινῳδία· ἐναντία ᾠδή. ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν ¦ τοῖς προτέροις, | οἷα Στησίχορος ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς Ἑλένης (fr. 15 [192]). (ABC Su. π 100 Ph. 374.1 (sch. Plat. Phaedr. 243 b) | Σ^{b}: B) Ba 327

?ApS **46** παλιρρόθιον· εἰς τοὐπίσω ἐφορμηκός. (AB Su. π 111 Ph. 374.9)

ApS **47** παλίωξις· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. (AB Su. π 110 Ph. 374.13)

K **48** πάλλει· κινεῖ, σείεται, ἅλλεται. (AC Su. π 76 Ph. 375.1)

49 παλλόμενον· ἁλλόμενον, πληρούμενον. (ABC Su. π 115 Ph. 375.2)

⟨K⟩ **50** παλμός· τρόμος, σεισμός. (AB[C] Su. π 117 Ph. 375.3)

ApS **51** πάλος· κλῆρος. (ABCD Su. π 116 Ph. 375.4 Et. Gen.)

52 παλτά· τὰ δόρατα. (ABCD Su. π 118 Ph. 375.5)

53 παλτάρια· σεμίδαλις. (ABCD Su. π 119 Ph. 375.6)

54 παμμάχιον· παγκράτιον. (ABCD Su. π 121 Ph. 375.7)

K **55** παμμήστορα· πάντων τεχνίτην. (AB(C)D Su. π 126 Ph. 375.8)

K+ **56** πάμπαν· παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ ⟨ ⟩. (ABCD Su. π 127 Ph. 375.9)

?K **57** παμπήδην· παντελῶς. (ABCD Su. π 128 Ph. 375.11)

58 παμπληθεῖς· πάνυ πολλάς. (ABCD Su. π 135 Ph. 375.13)

59 παμφαής· ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης. (ABCD Su. π 138 Ph. 375.15)

K **60** πάμφορος· παντοῖα φέρων. (ABCD Su. π 145 Ph. 375.16)

K **61** παναγές· καθαρόν. (ABCD Su. π 150 Ph. 375.17)

62 πανάκεια· θεραπεία. (ABCD Su. π 153 Ph. 376.2)

K **63** παναλκές· ἰσχυρότατον. (ABCD Su. π 155 Ph. 376.3)

64 πανάνυτον· πάντα δυνατόν. (ABCD Su. π 156 Ph. 376.5)

---

46 ε 430 +, al. **47** M 71, al. **53** ∗ **54** ∗ **55** ∗ **56** A 422 +, etc. **61** ∗ **64** ∗

---

45 Cyr. (vgA) παλ 2/22 παλινῳδίαν· ᾠδὴν τῇ προτέρᾳ ἐναντίαν **46** Hsch. π 221 π.· … ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὡρμηκός (hucusque Ap. Soph. 127.11), ἢ εἰς τοὐπίσω φερόμενον **47** Ap. Soph. 127.5, Hsch. π 225 π.· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς (πάλιν) δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες διώκουσι (ἔσχατον διωκταὶ γένωνται Hsch.) **48** Cyr. (A) παλ 29, Hsch. π 237 π.· κινεῖται, ἅλλεται, Hsch. π 239 πάλλεται· … σείεται, sch. D Γ 19 πάλλων· κινῶν, σείων **49** Hsch. π 249 παλλομένων· κληρουμένων (O 191) **50** Hsch. π 252 **51** Ap. Soph. 126.19, Hsch. π 257 **55** Cyr. (vgA) παμ 6/12, Hsch. π 271 **56** Cyr. (vg) παμ 1, Hsch. π 272, sch. D A 422 (P. Oxy. 3238 i 11) π.· παντελῶς … **57** Hsch. π 274 (+); Cyr. (v) παμ 5 π.· παμπόλλους **60** Cyr. (vgA) παμ 4/10 πάμφορον· πάντα φέρουσαν, Hsch. π 288 παμφόρῳ· πάντα φέροντι **61** Cyr. (vgA) παν 21/71, Hsch. π 293 παναγής· καθαρός (+), Hsch. π 292 παναγῆ· καθαρά **62** Hsch. π 306 **63** Cyr. (g) παν 15 (+); Cyr. (A) παν 49, Hsch. π 309 παναλκής· ἰσχυρότατος, Cyr. (vg) παν 15 π.· πανίσχυρον, Cyr. (A) παν 42 π.· ἰσχυρόν

---

45 παλινοδία et ὁδός C **46** παλίρροφον B | ἐκ Porson (cf. Hsch.) **47** ἐπιστροφῆς Su. (AGM) Ph. | διώκουσιν B **49** κληρούμενον Portus (cf. Hsch.) **55** παμμήστορας B | πάντων τεχνιτῶν corr. in -ας -ας (an vice versa?) B **56** συναλοιφὴν Su. (GFV) -ει- AD Su. (A) -ι- B Su. (M) Ph. -η- C | φησιν ἐκ τοῦ A Su. Ph. φασιν CD om. B ⟨παντάπασι⟩ Porson **64** πανταδύνατον (?A)B παντοδύναμον Ph.

65 πανάπυστος· ἀνήκοος. (ABCD Su. π 158 Ph. 376. 6)
66 παναρμόνιον· πάντοθεν ἡρμοσμένον. (ABCD Su. π 162 Ph. 376. 7)
67 παναυγές· πάνυ λαμπρόν. (ABCD Su. π 164 Ph. 376. 8)
68 πανδαισίας· πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας. (ABCD Su. π 168 Ph. 376. 9) K
69 πανδαίσιον· πολυτελὴς τράπεζα. (ABCD Su. π 169 Ph. 376. 12)
70 πανδαμάτωρ· πάντας ὑποτάσσων. (ABCD Su. π 165 Ph. 376. 13) K
71 πανδερκεῖς· πάντα ὁρῶντες. (ABCD Su. π 172 Ph. 377. 1) K
72 πανδήμου· παντὸς τοῦ πλήθους ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. (ABCD Su. π 176 Ph. 377. 6)
73 παννύχιον· ὅλην τὴν νύκτα. (ABCD Ph. 377. 18) K
Ba 328 **74** πανομφαίῳ· ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται. (ABCD Su. π 205 Ph. 377. 19) K
75 πανόπτης· πολυόφθαλμος. (ABCD Su. π 209 Ph. 377. 23) K
76 πανόπτρια· ⟨ ⟩. (AB Su. π 210 Ph. 377. 23)
77 πανοσπρία· ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις. (ABCD Su. π 211 Ph. 378. 3)
78 πανοῦργος· ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. (ABCD Su. π 212 Ph. 378. 5) K
79 πανσθενέστατον· ἰσχυρότατον. (ABCD Su. π 215 Ph. 378. 9) K
80 παντέλειαν· ὁλόκληρον. (ABCD Su. π 229 Ph. 379. 9)
81 παντευχία· πανοπλία. (ABCD Su. π 230 Ph. 379. 10) K
82 παντὶ σθένει· ὅλῃ δυνάμει. (ABCD Su. π 232 Ph. 379. 11) K
83 παντί τῳ· παντί τινι. (ABCD Su. π 233 Ph. 379. 12) K
84 παντοδαπά· παντοῖα. (ABCD Su. π 235 Ph. 379. 13) K

---

65 ∗ **67** ∗ **69** ∗ **70** Ω 5 +, al. **71** ∗; πανδερκέες Quint. Smyr. 2. 443 **73** B 24 +, al. **74** Θ 250, al. **76** ∗ **77** ∗ **79** ∗ **80** Phil. Jud. vit. Moys. 2. 84 male intell.

---

68 Cyr. (vgA) παν 14/41; Hsch. π 319 πανδαισία· ἡ … εὐωχία ἢ πολυτελὴς τράπεζα (nom. ad Ar. Pac. 565) **70** Cyr. (gA) παρ (sic) 11/παν 74 **71** Cyr. (vg) παν 11, Hsch. π 324 **73** Cyr. (A) παν 65 παννυχίδα· ὅλην τὴν νύκτα; Cyr. (vgA) παν 18/48 παννύχιος (-ίους A)· δι᾽ ὅλης νυκτός, sch. D B 24 π.· δι᾽ ὅλης τῆς νυκτός, Hsch. π 364 παννυχίη· δι᾽ ὅλης τῆς νυκτός **74** Cyr. (vgA) παν 19/53, Hsch. π 370 (+) **75** Cyr. (A) παν 55, Hsch. π 372 **77** cf. Cyr. (A) παν 44 π.· συμμιγὴς πλήθους σύνοδος **78** Cyr. (g) παν 8; Cyr. (v) παν 8 (ad φρόνιμος), Cyr. (A) παν 38, Hsch. π 380 (ad ἐργαζόμενος) **79** Cyr. (vg) παν 12 πανσθενέστατος· ἰσχυρότατος, Cyr. (A) παν 39, Hsch. π 386 πανσθενεστάτῳ· ἰσχυροτάτῳ **81** Hsch. π 403; Cyr. (vgA) παν 17/46 παντευχίας· πανοπλίας **82** Cyr. (vgA) παν 16/43, Hsch. π 407 (+) **83** Cyr. (A) παν 51, Hsch. π 408 **84** Cyr. (vgA) παν 3/32, Hsch. π 411 παντοδαπῶν· παντοίων (+), Hsch. π 410 παντοδαπός· παμτοῖος …

---

68 ἢ εὐωχίας Cyr. (vg), om. Cyr. (A) **72** τοῦ bis om. C **73** hic B post 70 ACD **74** πανομφαία D | ἀναφέρεται Cyr. **76** καὶ πανόπτρια in fin. gl. 75 Ph. **78** ὁ^{3} om. Cyr. **80** παντέλειον B^{2}C Su. (FGM) Ph. **81** -αν· -αν Ph.

K **85** πάντοσε· πανταχοῦ. (ABCD Su. π 242 Ph. 379.16)
K **86** πανύστατον· πάντων ἔσχατον. (ABCD Su. π 251 Ph. 379.19)
K **87** πανώλης· πανώλεθρος. (ABCD Su. π 213 Ph. 379.21)
K **88** παπάζοιεν· παρακαλοῖεν. (ABCD Su. π 256 Ph. 379.23)
K **89** παρά· διά. (ABCD Su. π 269 Ph. 380.2)
K+ **90** παραβαλεῖς· παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιθυμήσεις. (ABCD Su. π 276 Ph. 380.7)
91 = 67. (ABD)
92 παραβιβάζεσθαι· παραβαίνεσθαι. (AB(C)D Su. π 287 Ph. 380.15)
?ApS **93** παραβλήδην· ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς. (ABCD Su. π 289 Ph. 380.17)
K **94** παραβληθησόμενος· συγκριθησόμενος, ὁμοιωθησόμενος. (ABCD Su. π 290 Ph. 380.18)
K **95** παραβλῶπες· παρορῶντες, στραβοί. (ABCD Su. π 291 Ph. 380.20)
K **96** παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις. (ABCD Su. π 295 Ph. 380.21)
K **97** παραβύουσα· παρακαλύπτουσα. (ABCD Su. π 300 Ph. 380.23)
K **98** παράβυστον· παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον. (ABCD Su. π 301 Ph. 380.24 EM 651.50)
K **99** παραγκωνήσας· ἀποστρέψας, ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας. (ABCD Su. π 312 Ph. 381.6)
100 παραγνούς· παρανοήσας. (ABCD Su. π 313 Ph. 381.8)
101 παραγγείλας· ⟨ ⟩. (Σ′: B Su. π 311 Ph. 381.5) Ba 329

---

85 Γ 347 +, al. **88** ∗; παππάζοιεν com. adesp. fr. ***405** **92** ∗ **93** Δ 6, al. **94** ∗; παραβληθησόμενοι Marc. Ant. 10.8.4 **95** I 503, al. **97** Bas. Caes. hom. 9.3 + **98** Paus. 1.28.8 **99** ∗ **100** ∗

---

85 Cyr. (vgA) παν 6/35, Hsch. π 417 (+) **86** Hsch. π 428; Cyr. (A) παν 59 π.· ἔσχατον, Cyr. (vg) παν 22 π.· πάντων ὕστατον καὶ τελευταῖον, sch. D Ψ 532 π.· πάντων τελευταῖον **87** Cyr. (vgA) παν 13/40 (+), Hsch. π 432 (+) **88** Cyr. (A) παπ 1, Hsch. π 435 **89** Cyr. (vgA) παρ 66/245 **90** Cyr. (vgA) παρ 123/377, Hsch. π 449 π.· παραθήσεις (+) **93** Hsch. π 458 (+); Ap. Soph. 128.5 π.· … ἐξαπατητικῶς, παραλογιστικῶς, sch. D Δ 6 π.· … ἀπατητικῶς …, Palamedes ap. sch. Ap. Rh. 3.107 π.· ἐξ ἀντιβολῆς ἢ παραλογιστικῶς **94** Cyr. (vg) παρ 77; Cyr. (A) παρ 279, Hsch. π 459 π.· συγκριθησόμενος **95** Cyr. (A) παρ 235, Hsch. π 461 παραβλῶπας· παρορῶντας, 462 π.· ὁμοίως, Cyr. (g) παρ 129 π.· στραβοί **96** Cyr. (vgA) παρ 60/238, Hsch. π 463 **97** Cyr. (A) παρ 234 παραβύουσαν· παρακαλύπτουσαν **98** Hsch. π 468 π.· λάθρα γινόμενον … ἀποκεκρυμμένον, Cyr. (vgA) παρ 38/200 παραβύστῳ· ἀποκεκρυμμένῳ **99** Cyr. (g) παρ 48; Cyr. (A) παρ 214 π.· ἀποστρέψας, Hsch. π 473 παραγκωνίσασθαι· ἀποστρέψαι

---

85 πάντοτε CD **86** πάνυ ἔσχατον CD **88** παππάζοιεν recte Su. (Cyr., Hsch.) | παρα-] πατέρα recte B (πρα) (Cyr.) πάππα Su. **90** ἐπιθυμήσεις] ἐπιφοιτήσεις B (ante ὁμοιώσεις) Su. Ph. **95** στραβοί om. Su. **99** παραγκωνίσας recte Su. (FG) Ph. (Cyr., cf. Hsch.)

102 παραγράφεται· ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται. (ABCD Su. π 318 Ph. 381.22) K+

103 παράδειγμα· εἰκών, ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ, οἷον λογικῷ λογικόν· παραβολὴ δὲ ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἷον ἀλόγῳ λογικὸν ἢ ἔμπαλιν. (ABCD Su. π 322 Ph. 382.22)

104 παράδειξις· ὁμοιότης, δήλωσις. (ABCD Su. π 324 Ph. 383.1)

105 παρὰ δίκην· παρὰ τὸ δίκαιον. (ABCD Su. π 331 Ph. 383.9) K

106 παράδοξον· ἀπροσδόκητον, θαυμαστόν. (ABCD Su. π 333 Ph. 383.10) K

107 παραζηλῶν· παροξύνων, ζηλοτυπῶν. (ABCD Su. π 339 Ph. 383.11) K

108 παραθέουσιν· παρατρέχουσιν. (ABCD Su. π 340 Ph. 383.12) K

109 παραθήγειν· ἀκονᾶν, παροξύνειν. (ABCD Su. π 343 Ph. 383.13) K

110 παραθήξονται· παρακονήσονται. (ABCD Su. π 344 Ph. 383.19)

111 παραθρήσειας· παρίδῃς. (ABCD Su. π 346 Ph. 383.20)

112 παραιρήσεται· ἀφαιρήσεται. (ABCD Su. π 501 Ph. 383.15) K

113 παραιροῦνται· ἀφαιροῦνται. (ABCD Su. π 502 Ph. 383.26) K

114 παραίσια· ἀπαίσια, χαλεπά. (ABCD Su. π 503 Ph. 384.1) +Hom

115 παραιτεῖσθαι· παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν. (ABCD Su. π 504 Ph. 384.2 Bk.^{V} 289.21)

116 παραιτητής· παρακλήτωρ ἢ ἀπολογούμενος. (ABCD Su. π 508 Ph. 384.3)

117 παρακαταθήκη· ἐνέχυρον. (AB[C]D Su. π 354 Ph. 384.18) K

118 παρακεκομμένος· μαινόμενος, ἐξεστηκώς, παράφρων. (ABCD Su. π 358 Ph. 384.24) K

---

104 Iamb. Comm. Math. p. 35.3; -ιν Cyr. ACO 1.1.4.48.23, al. **110** ∗ **111** ∗ **114** Δ 381, al. **116** Phil. Jud. vit. Moys. 2.166 + **118** Phil. Jud. de sacr. Ab. et C. 32

---

102 Cyr. (v) παρ 146 π.· ἐξουθενεῖ; Hsch. π 475 π.· ἐκβάλλεται **105** Cyr. (A) παρ 184, Hsch. π 491 **106** Cyr. (v) παρ 118; Hsch. π 493 π.· θαυμαστόν, ἀπροσδόκητον, Cyr. (A) παρ 361 π.· ἀπροσδόκητον, Cyr. (vg) παρ 29 παράδοξος· … ἀπροσδόκητος **107** Cyr. (v) παρ 158; Cyr. (A) παρ 449, Hsch. π 498 π.· παροξύνων **108** Cyr. (A) παρ 194, Hsch. π 503; Cyr. (vgA) παρ 34/271 παραθέει· παρατρέχει **109** Cyr. (vA) παρ 5/162, Hsch. π 504; Cyr. (g) παν (sic) 28 π.· παροξύνειν, ἀκονᾶν **112** Cyr. (A) παρ 206 **113** Cyr. (A) παρ 215, Hsch. π 524 **114** sch. D Δ 381 π.· … χαλεπά **115** sch. Aeschin. 1.122 (265) παραιτησόμενος· συγγνώμην αἰτήσων … (sim. 2.19 [40a], 3.198 [444]) **117** Hsch. π 535; Cyr. (A) παρ 446 παρακαταθήκην· ἐνέχυρον; cf. Cyr. (v) παρ 156 παραθήκη δεῖ λέγειν καὶ οὐχὶ παρακαταθήκη. σημαίνει δὲ τὸ ἐνέχυρον **118** Cyr. (v) παρ 149

---

103 λογικὸν λογικῷ B λογικῷ C | ἀλόγῳ] λογικῷ CD **111** παραθρήσας B Su. (GM) -σαι D -σῃς edd. vett. Suidae | παρίδοις C **114** χαλεπά om. Ph. **116** ἢ om. Ph. **118, 119** ACD 119, 118 B **118** μαινόμενος ad fin. Ph.

κ **119** παρακελεύεται· προτρέπεται, διεγείρει. (ABCD Su. π 359 Ph. 384.26)
120 παρακινοῦντα· ἐξιστάμενον. (ABCD Su. π 363 Ph. 385.8)
κ **121** παρακοίτης· ἀνήρ. (ABCD Su. π 377 Ph. 385.10)
κ **122** παρακροτοῦντες· παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες. (ABCD Su. π 372 Ph. 385.15)
κ **123** παράλλαξον· πάρελθε. (ABCD Su. π 379 Ph. 387.6)
κ ***124*** παραλογισμός· ἀπάτη λογισμοῦ. (Σ′: B Su. π 383 Ph. 386.15)
κ **125** παράλληλον· ὅμοιον, ἀκόλουθον, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξ ἴσου. (ABCD Su. π 381 Ph. 387.21) Ba 330
⟨κ⟩ **126** παραλογιστής· ἀπατεών. (ABCD Su. π 384 Ph. 386.16)
127 παραλόγως· τὸ ἀνέλπιστον, παρὰ προσδοκίαν. (AB(C)D Su. π 386 Ph. 386.21 sch. Luc. 214.11)
κ **128** παραμείψας· παραλλάξας. (AB Su. π 398 Ph. 387.24)
⟨κ⟩ **129** παραμυθῆσαι· συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθήσασθαι ὡσαύτως. (AB(C)D Su. π 400 Ph. 387.26)
κ **130** παραπαίων· ληρῶν. (ACD Su. π 404 Ph. 388.1)
κ **131** παραπέτασμα· παρακάλυμμα, παράπλωμα. (ACD Ph. 388.8)
132 παράπηγμα· κανόνα, καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. (ABCD Su. π 410 Ph. 388.9)
κ **133** παραπλαγιάσας· πλασάμενος. (ABCD Su. π 412 Ph. 388.11)
κ **134** παραπλήξ· μαινόμενος, παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμμένος. (ABCD Su. π 415 Ph. 388.16 EM 652.2)

---

121 Z 430, al. **123** LXX Prov. 4.15 **129** Joh. Damasc. PG 96.32.18 | I 684, etc. **132** | Procl. Prov. 65 **133** ∗

---

119 Cyr. (v) παρ 157; Hsch. π 541 παρακελεύσεσθαι (-ασθαι Alberti)· προτρέψασθαι **121** Cyr. (A) παρ 434, Hsch. π 550, sch. D Z 430; Cyr. (g) παρ 81 παρακοίτας· ἄνδρας **122** Cyr. (v) παρ 154; Cyr. (A) παρ 440, Hsch. π 556 παρακροτήσαντες· παραθαρσύναντες **123** Cyr. (vgA) παρ 56/225, Hsch. π 573 **124** Cyr. (vgA) παρ 84/293, Hsch. π 577 **125** Cyr. (g) παρ 37 π.· ὅμοιον, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξ ἴσου, ἀκόλουθον; Cyr. (v) παρ 37 π.· ὅμοιον, ἀκόλουθον, Cyr. (A) παρ 198, Hsch. π 576 π.· ἀκόλουθον, Cyr. (A) παρ 255 παραλλήλαις· ἐγγὺς ἀλλήλων **126** Hsch. π 578 **128** Cyr. (vgA) παρ 36/197; Hsch. π 589 **129** Hsch. π 597 παραμυ⟨θή⟩σασθαι (add. Musurus)· συμβουλεῦσαι **130** Cyr. (vgA) παρ 39/202 (? Hsch. π 610) παραπαίοντος· ληροῦντος …, Hsch. π 609 παραπαίει· … ληρεῖ … **131** Cyr. (vg) παρ 85; Cyr. (A) παρ 294 π.· παρακάλυμμα, Hsch. π 619 παραπετάσματα· παρακαλύμματα **133** Cyr. (A) παρ 211, Hsch. π 622 **134** Cyr. (vg) παρ 6, Hsch. π 631 π.· παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμμένος, Cyr. (vg) παρ 40 παραπλῆγα· μαινόμενον, ἔκφρονα, Cyr. (A) παρ 207, Hsch. π 629 παραπλήγων· μαινομένων (-γον· -νον A)

---

120 ἐξιστάμενα Ph. **121** ὁ ἀνήρ Su. (Hsch.) **122** παρορμοῦντες Ph. **125** -ων· -ων -ων Su. **127, 128** ACD 128, 127 B **127** παράλογος Ph. | τὸ om. A | τὸ παρὰ Ph. **132** κανών Su. **133** πλασάμενος] πλαγιασάμενος Hsch. **134** τὰς φρένας βεβλαμμένος om. Su.

135 παραπλῆγας· πέτρας παραλίας, πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. (ABCD Su. π 413 Ph. 388. 18) ApS
136 παραπληξία· μανία. (ABCD Su. π 416 Ph. 388. 20) K
137 παρὰ πόδας· εὐθέως ἢ ἐγγὺς ἢ πλησίον. (ABCD Su. π 417 Ph. 388. 21) K+
138 παραρητοῖς· παρηγορικοῖς λόγοις, παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις. οἱ δὲ συμβούλοις. (ABCD Su. π 424 Ph. 388. 24)
139 παραρύματα· δέρρεις, σκεπάσματα. (ABCD Su. π 425 Ph. 389. 3) K
140 παραρυῶμεν· παραπέσωμεν. (ABCD Su. π 426 Ph. 389. 4) K
141 παρασάγγης· εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι στάδια τριάκοντα. (ABCD Su. π 427 Ph. 389. 5) K
142 παρασημαίνει· δηλοῖ, χαράττει. (ABCD Su. π 429 Ph. 389. 7) K
143 παράσημος· ἀδόκιμος. (ABCD Su. π 430 Ph. 389. 8) K
144 παράσιτος· κοσσοτράπεζος. (ABCD Su. π 433 Ph. 390. 20) K
145 παρασπιστής· παρεστὼς ὁπλίτης. (ABCD Su. π 437 Ph. 390. 21) K
146 παρασπονδήσας· παραβὰς τὰς σπονδάς. (ACD Su. π 438 Ph. 390. 25) K
147 παρασπονδοῦμαι· παραβαίνομαι. (ABCD Su. π 439 Ph. 390. 26)
148 παρασταδόν· παραστατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον. (ABCD Su. π 440 Ph. 391. 3) K
149 παραστησάμενος· παραβάς, ἑλών, καταστρεψάμενος. (ABCD Su. π 446 Ph. 391. 1 EM 652. 56)
Ba 331 **150** παρὰ σφίσιν· παρ᾽ αὐτοῖς. (ABD (Su. π 453) Ph. 391. 13) K
151 παρασχεδόν· παραυτίκα. (ABCD Su. π 454 Ph. 391. 14)

---

135 ε 418 +, al. **138** anon. in Rhet. p. 201. 7; παραρρητοῖσι N 726 **139** Xen. Hell. 1. 6. 19; παραρρύματα LXX Exod. 35. 11 **140** NT Hebr. 2. 1 **147** Phil. Jud. de congr. erud. gr. 152 **148** O 22 +, al.

---

135 Ap. Soph. 128. 16 π.· πέτρας τὰς παραλίας πλησσομένας ἀπὸ τῆς ἁλός **136** Cyr. (A) παρ 226 (+), Hsch. π 632 **137** Cyr. (A) παρ 295 παρὰ πόδας· εὐθέως …, 199 παρὰ πόδα· εὐθέως, Hsch. π 639 παρὰ πόδα· εὐθέως, ἐγγύθεν **139** Cyr. (vg) παρ 127; Cyr. (A) 389 π.· δέρρεις **140** Cyr. (v) παρ 122 π.· ἐκπέσωμεν, Cyr. (A) παρ 357 παραρυεῖς· … ἐκπεσεῖς (-ῆς· … -ῃς Drachmann) **141** Cyr. (vgA) παρ 145/415 (+); Hsch. π 657 π.· εἶδος μέτρου Περσικοῦ, Cyr. (A) παρ 456 π.· μέτρον γῆς Περσικὸν σταδίων λ΄ **142** Cyr. (A) παρ 217 π.· δηλοῖ, παραχαράττει, Hsch. π 663 π.· παραχαράττει, παραδηλοῖ **143** Cyr. (vgA) παρ 71/265; Hsch. π 664 παράσημον· ἀδόκιμον … **144** Cyr. (vgA) παρ 128/395, Hsch. π 666 **145** Cyr. (A) παρ 457, Hsch. π 672 **146** Cyr. (vgA) παρ 54/222, Hsch. π 673 π.· παραβὰς τὰς συνθήκας **148** Cyr. (A) παρ 459, Hsch. π 677 (+) **150** Cyr. (vgA) παρ 21/178, Hsch. π 694

---

135 ἢ πλησσομένας C **137** ἢ[1] om. C **138** παραρρητοῖς Ph. recte | παραμυθήμασιν – fin. om. C | συμβουλαῖς B συμβόλοις Ph. **139** παραρύμματα A Su. Ph., recte παραρρύματα | δέρεις Su. Ph. **140** recte παραρρυῶμεν **141** παρασάγγας Cyr., Hsch. | σταδίων B **142** παραδηλοῖ C (cf. Hsch.) **148** κατὰ[1] – fin. om. C ἢ κατὰ bis Hsch. **149** παραβάς] παραλαβών B Su. Ph. EM **149-152** B 149, 150, 152, 151 AC 150, 149, 152, 151 D **150** ἑαυτοῖς Hsch.

152 παρὰ τούτου· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον· ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός (fr. Parth. vel Exc. 22). (ABCD Su. π 472 Ph. 391.22)

κ **153** παρατέθηγμαι· ἠκόνημαι. (ABCD Su. π 459 Ph. 391.16)

κ **154** παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν. (ABCD Su. π 465 Ph. 391.18)

κ **155** παρατρύζει· παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσιν. (ABCD Su. π 476 Ph. 391.25)

κ **156** παραυδήσας· παραμυθησάμενος. (ABCD Su. π 479 Ph. 392.6)

κ **157** παράφορος· ὁ παρ᾽ ἑαυτὸν ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. (ABD Su. π 482 Ph. 392.12)

κ **158** παραχαράκτης· διαστροφεύς. (ABD Su. π 488 Ph. 392.18)

κ **159** παραχρᾶται· πολὺ σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γινομένου. (ABD Su. π 493 Ph. 392.21)

160 παρέγγραπτον· νόθον. (ABD Su. π 516 Ph. 392.26)

κ **161** παρεγγράπτους· ξένους, νόθους. (ABD Su. π 516 Ph. 393.5)

κ **162** παρεγγυᾷ· παραδίδωσι, παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται. (ABD Su. π 517 Ph. 393.6)

κ **163** παρεγγυήσοντος· παρασχόντος. (ABD Su. π 519 Ph. 393.8)

164 παρεθείς· παραλυθείς. (ABCD Su. π 522 Ph. 393.17)

κ **165** παρεθέντος· ἐκλυθέντος. (ABCD Su. π 522 Ph. 393.18)

κ **166** παρειά· γνάθος, καὶ μέρος τῆς νεώς. (ABCD Su. π 584 Ph. 394.6)

167 παρείκοντα· παρατείνοντα. ὡς διήκοντα· ἐπεκτεινόμενα. (ABCD Su. π 619 Ph. 394.7)

---

153 Aristaen. 1.14; παρατέθηκται Phil. Jud. leg. ad Gai. 199 **155** ∗ **156** o 53, al. **158** ∗ **159** ∗ **163** ∗; παρεγγυήσαντος Xen. Anab. 4.7.25, al. **167** Plut. Caes. 33.4 |

---

153 Cyr. (vg) παρ 53 (+); Cyr. (A) παρ 220, Hsch. π 700 π.· παρηκόνημαι **154** Cyr. (vg) παρ 15; Cyr. (A) παρ 167, Hsch. π 706 π.· ἐπιτηρήσεων **155** Cyr. (vg) παρ 155; Cyr. (A) παρ 443, Hsch. π 717 π.· παραφωνεῖ **156** Cyr. (g) παρ 132, sch. min. (P. Amh. 18 iii 32) o 53 **157** Cyr. (vgA) παρ 8/165 **158** Cyr. (vg) παρ 23 (+) **159** Cyr. (g) παρ 99 **160** Hsch. π 749 παρέγγραπτος· νόθος … **161** Cyr. (g) παρ 51 π.· νόθους, ξένους, Cyr. (vA) παρ 51/218 π.· νόθους **162** Cyr. (vgA) παρ 25/181 π.· παραγγέλλει, παραδίδωσι, Hsch. π 751 π.· παραγγέλλει …; Cyr. (vgA) παρ 88/299 παρεγγυᾶται· … παραινεῖ … παραγγέλλει (…), Hsch. π 752 παρεγγυᾶται· … παραδίδωσιν … παραινεῖ … παραγγέλλει … ἢ παρεγγυᾷ **163** Cyr. (A) παρ 205, Hsch. π 753 **165** Cyr. (vgA) παρ 58/236 **166** Cyr. (vgA) παρ 148/423; Hsch. π 763 π.· γνάθος

---

152 τοῦ[1] om. D **153** παρηκόνημαι C **154** ἐπιτηρήσεων] παρατηρήσεων C | κληδονισμῶν τε καὶ Cyr. | ἀπαντήσεως B **155** παραφρονεῖ Ph. | εἴρηται C **157** καὶ ὑπὸ D Ph. (Cyr.) **159** πολύ in le. Porson | γενομένου Su. γίνεται B Ph. (quo recepto ⟨ὃ⟩ ἐκ Porson) **163** παρεγγυήσαντος recte Ph. (Cyr., Hsch.) **167, 168** B 168, 167 A **167** παρήκοντα recte Su. Ph.[g] (e.c.) | ὡς – fin. om. C

168 παρεικότος· παραλελυμένου. (AB Su. π 589 Ph. 394.9)
169 παρειμένον· κεχαυνωμένον. (ABCD Su. π 591 Ph. 394.10)
170 παρειμένος· παρεωραμένος. (ABCD Su. π 592 Ph. 394.11) ⟨K⟩
Ba 332 **171** παρείπῃ· παραπείσει. (ABCD Su. π 596 Ph. 394.13) Hom
172 παρειπών· παραινέσας. (ABCD Su. π 597 Ph. 394.14) K
173 παρείς· ἐάσας, ἀφείς. (ABCD Su. π 600 Ph. 394.15) K
174 παρείσακτον· ἀλλότριον. (ABCD Su. π 602 Ph. 394.16) K
175 παρεισκρίνει· παρεισέρχεται, παρεισβάλλει. (ABCD Su. π 607 Ph. 394.10) K
176 πάρειτε· παραγίνεσθε. (ABCD Su. π 608 Ph. 394.21)
177 παρέκαστα· ἑκάστοτε. (ABD Su. π 523 Ph. 394.22)
178 παρεκβατικῶς· συντόμως. (ABCD Su. π 525 Ph. 395.1)
179 παρεκότει· ὠργίζετο. (ABCD Su. π 528 Ph. 395.4)
180 παρέλκον· περιττὸν ἢ παρατεῖνον. (ABCD Su. π 538 Ph. 395.15) K
181 παρέλκυσις· ὑπέρθεσις. (ABCD Su. π 539 Ph. 395.16) K
182 παρεκρούσατο· ἐπλάνησεν. (ABCD Su. π 530)
183 παρελογίσασθε· ἠπατήσατε. (ABCD Su. π 540 Ph. 395.17) K
184 παρεμβαλόντων· κυκλωσάντων. (ABCD Su. π 544 Ph. 395.20)
185 παρεμβολή· σκηνή, κάστρον, στρατόπεδον. (ABCD Su. π 545 Ph. 395.21) K
186 παρέμφασις· παραίνεσις, συμβουλή. (ABCD Ph. 395.22)
187 παρεμφῆναι· ⟨ ⟩. (AB Su. π 548)
188 παρενείρει· παρεμβάλλει ἤγουν λέγει. (AB(C)D Su. π 549 Ph. 396.3)
189 παρέπτη· παρῆλθεν. (ABCD Su. π 563 Ph. 396.6)
190 παρέργως· ὀλιγώρως. (ABCD Su. π 564 Ph. 396.7 fin.)
191 παρέρχεται· ὑπερβάλλει. (AB(C)D Su. π 566 Ph. 396.8) ⟨K⟩

---

170 Greg. Naz. or. 40.23 **171** A 555 **172** Z 62 +, al. **174** Greg. Naz. or. 31.21 **175** ∗; παρεισκρίνεται Cyr. ACO 1.1.5.41.9 **176** ∗ **179** ∗ **181** LXX Job 25.3 **183** LXX Jos. 9.22 **184** Theodoret. PG 80.1261.31 **186** ∗ **188** ∗ **189** Ach. Tat. 2.7.3 **191** μ 62, etc.

---

170 Hsch. π 773 (+) **171** sch. D A 555 (P. Colon. inv. 2281 v 7); Hsch. π 780 παρειπεῖν· … παραπείσειν … **172** Cyr. (A) παρ 464 (+); Hsch. π 780 παρειπεῖν· … παραινέσαι … **173** Cyr. (g) παρ 32, Hsch. π 783 (+); Cyr. (vA) παρ 32/195 π.· ἐάσας **174** Hsch. π 784; Cyr. (vgA) παρ 55/228 παρεισάκτους· ἀλλοτρίους … **175** Cyr. (vg) παρ 24, Hsch. π 789; Cyr. (A) παρ 180 π.· παρεισέρχεται **180** Hsch. π 811 (+); Cyr. (g) παρ 69 π.· παρατεῖνον ἢ περιττόν, Cyr. (A) παρ 173 π.· περιττόν **181** Cyr. (vg) παρ 108 (+) **183** Cyr. (A) παρ 227, Hsch. π 813 (+) **185** Cyr. (g) παρ 73; Cyr. (A) παρ 276 π.· σκηνή, κάστρον, Cyr. (v) παρ 73 π.· σκηνή, στρατόπεδον, Hsch. π 819 π.· στρατόπεδον … κάστρον **191** Hsch. π 854; Ap. Soph. trib. Haslam

---

171 παρείπει AB -οι C | παραπείσῃ sch. **175, 176** ACD 176, 175 B **175** παρεισκρίνεται Hsch. | παρεισβάλλει om. C **176** h.e. πάριτε (cf. Hansen ad Hsch. π 791) **180** ἢ om. C | παρεκτεῖνον C **181** παρέκυσις A, λ inser. m. rec. παρέλκωσις C παρέλκεσις Ph. **182** bis praebet B **188, 189** ABD 189, 188 C

192 πάρες· ὑποχώρησον. (ABCD Su. π 567 Ph. 396. 9)
193 πάρεσις· νέκρωσις. (ABCD Su. π 568 Ph. 396. 10)
K+ **194** παρέσφηλεν· παρεφαίνετο, ἐσφάλη, ἀπερρύη. (ABCD Su. π 574 Ph. 396. 12)
195 παρετέον· σιωπητέον, παραληπτέον. (ABCD Su. π 575 Ph. 396. 13)
K **196** παρευδοκιμησάσης· νικησάσης ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. (ABCD Su. π 577 Ph. 396. 14)
K **197** παρευθύνει· παραφέρει, βιάζεται. (ABCD Su. π 578 Ph. 396. 16)
198 παρευνηθείς· παρακοιμηθείς. (ABCD Su. π 580 Ph. 396. 17)
199 παρηβηκώς· γεγηρακώς. (ABCD Su. π 610 Ph. 396. 18 (sch. Luc. 102. 6))
200 παρηβῆσαι· παρακμάσαι. (ABCD Su. π 611 Ph. 396. 19)
201 πάρηβος· ⟨ ⟩. (Σ^{b}: B) Ba 333
202 παρηγορίας· συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως. (ABCD Su. π 614 Ph. 396. 20)
+K **203** παρήκαμεν· ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν. (ABCD Su. π 617 Ph. 396. 21)
204 παρήλασεν· ὑπερήλασεν ἤτοι ἐνίκησεν. (ABCD Su. π 622 Ph. 396. 22)
205 παρῆν· παρήμην. (ABD Su. π 625 Ph. 396. 23)
K **206** παρήσω· παράσχω. (ABD Su. π 639 Ph. 396. 25)
207 παρθένιος· ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γενναῖος. (ABD Su. π 662 Ph. 397. 1)
K **208** παρθενοπίπας· ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν. (ABCD Su. π 669 Ph. 397. 19)
209 παριεμένους· παρερχομένους. (ABCD Su. π 647 Ph. 397. 22)
210 παρίεται· παραλύεται. (ABCD Su. π 650 Ph. 397. 23)
K **211** παριππεύσαντες· παραδραμόντες. (ABCD Su. π 654 Ph. 397. 26)

---

194 Θ 311, al. **196** ∗ **197** ∗ **198** Orph. Arg. 136 **200** Dio Cass. 62. 28. 2 + **201** ∗; παρήβῳ Phil. Jud. de Jos. 128 **204** μ 186, al. **207** Π 180, al. **208** ∗; παρθενοπῖπα Λ 385 **209** ∗; παριεμένοις Dio Cass. 60. 25. 5 **211** Dio Cass. 71. 7. 2 +

---

194 Cyr. (A) παρ 251, Hsch. π 871 π.· παρεφαίνετο **196** Cyr. (vgA) παρ 14/166 **197** Cyr. (A) παρ 232 παρευθύνουσιν· παραφέρονται, 196, Hsch. π 881 παρευθύνουσιν· βιάζονται **203** Cyr. (vg) παρ 16, Hsch. π 899 παρῆκεν· … ἀφῆκεν **206** Cyr. (A) παρ 263; Hsch. π 917 παρήσομεν· … παράσχωμεν **207** cf. Ap. Soph. 128. 8 (≅Hsch. π 923) π.· ὁ ἐξ ἀνεκδότου λαθραίως γενόμενος, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένον εἶναι τὴν γεγεννηκυῖαν αὐτόν **208** Cyr. (vgA) παρ 65/243, Hsch. π 924 (+) **211** Cyr. (A) παρ 192; Cyr. (vg) παρ 33 παριππεύσας· παραδραμών …

---

194 παρεμφαίνετο B παρεμφαίνεται Su., om. Ph. (sed παρεσφάλη) | ἐσφάλη, ἀπερρύη om. C **195** leg. παραλειπτέον **200** παρήβησε· παρήκμασε C **207** παρθένειος B Su. (AGV) | εἶναι om. B | γεννηθείς Su. (M corr.) γενόμενος Ap. Soph., γεννώμενος Hsch. **208** ὁ om. Cyr. (A) | τὰς om. B **209** -ος· -ος B

212 παρίσθμια· τὰ περὶ τὴν φάρυγγα. (ABCD Su. π 656 Ph. 398.10 EM 653.57) K
213 πάροιθεν· ἔμπροσθεν, πρὸ τούτου. (ABCD Ph. 398.18) K
214 παροιμία· λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. (ABCD Su. π 733 Ph. 398.19) K
215 παροινίας· ὕβρεις. (ABCD Su. π 734 Ph. 398.21) K
216 πάροινος· μέθυσος. (ABD Su. π 737 Ph. 398.22) K
217 παροισθέντι· παρενεχθέντι. (ABD Su. π 738 Ph. 398.23) K
218 παροιστρῶσα· ἐξεστηκυῖα ἢ ἐρεθίζουσα. (ABCD Su. π 839 Ph. 398.24) K+
219 παροιστρῶσι· παρακαθήσωσι θυμῷ. (AD Su. π 740 Ph. 398.25) K
220 παρό· διό. (ABD Su. π 684 Ph. 398.26)
221 παροκλάζων· γονατίζων. (ABCD Su. π 688 Ph. 399.1) K
222 παρολκή· ὑπέρθεσις. (ABD Su. π 691 Ph. 399.4) K
223 παρ᾽ ὁντιναοῦν· παρὰ πάντα. (ABCD Su. π 694 Ph. 399.6)
224 παρομαρτεῖ· παρακολουθεῖ. (ABCD Su. π 692 Ph. 399.5) ⟨K⟩
225 παρορμᾷ· διεγείρει, παροξύνει. (ABCD Su. π 701 Ph. 399.8) K
226 πάρος· χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. (ABCD Su. π 702 Ph. 399.9) K
227 παρ᾽ οὐδέν· εὔκολον, εἰς οὐδέν. (ABCD Su. π 704 Ph. 399.10) K
228 παροχετεύει· παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. (ABCD Su. π 708 Ph. 399.15) K

---

213 Δ 185 +, etc. **217** ∗ **218** LXX Hos. 4.16, eccl. **219** ∗ **221** ∗ **226** A 453 +, Θ 254, etc.

---

212 Cyr. (vgA) παρ 89/300, Hsch. π 941 **213** Cyr. (A) παρ 256, Hsch. π 961, sch. D Δ 185, Ap. Soph. 127.33 π.· ἔμπροσθεν … **214** Cyr. (vg) παρ 59; Cyr. (A) παρ 237 π.· λόγος ὠφελείας ἢ παροδικός· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός, Hsch. π 964 π.· βιωφελὴς λόγος παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος, οἷον παροδία. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός **215** Cyr. (A) παρ 203 π.· ὕβρεως, Cyr. (vgA) παρ 3/161 παροινία· ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις …, Hsch. π 968 παροινίαι· … ὕβρεις ἀπὸ οἴνου **216** Cyr. (vgA) παρ 26/182; Hsch. π 970 π.· … μεθυστής … **217** Cyr. (vgA) παρ 57/233, Hsch. π 973 **218** Cyr. (vgA) παρ 124/381 παροιστρῶσαι· ἐξεστηκυῖαι, Hsch. π 977 παροιστρῶσαι· ἐρεθίζουσαι, ἐξεστηκυῖαι **219** Cyr. (g) παρ 50 π.· παρακαθήσωσι, θυμωθῶσι **221** Cyr. (A) παρ 193, Hsch. π 979 παροκλάζοντες· γονατίζοντες **222** Cyr. (vgA) παρ 95/305, Hsch. π 980 **224** Hsch. π 981 **225** Hsch. π 988 (+); Cyr. (gA) παρ 28/187 π.· παροξύνει … διεγείρει **226** Cyr. (g) παρ 68 (+); Cyr. (A) παρ 401, Hsch. π 990, sch. D A 453 π.· ἔμπροσθεν … **227** Cyr. (g) παρ 83; Cyr. (A) παρ 290 παρ᾽ οὐδέν· εὔκολον, ἀντ᾽ (ἀνθ᾽ A) οὐδενός, Cyr. (v) παρ 83, Hsch. π 993 παρ᾽ οὐδέν· εὔκολον (…) **228** Cyr. (A) παρ 185, Hsch. π 996 π.· παραπλαγιάζει (…); Cyr. (vg) παρ 140 π.· ὅταν ἀπὸ ἑτέρου ὑδραγωγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ, Cyr. (A) παρ 398 παροχετεύων· ὅταν ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον στρέφει τὸ ὕδωρ

---

212 τὸν Ph. EM (Hsch.) | φάρυγα Ph. **213** ἔμπροσθε A | πρὸ τούτου om. Ph. **214** δὲ καὶ C | πᾶν τὸ Ph. | post γὰρ add. παρ᾽ αὐτοῖς B **218** ἢ om. Ph. **219** παρακαθίσωσι Ph. (-ουσι Cyr.) | an παρακινῶσι, θυμῶσι? **224, 225** ACD 225, 224 B **226** καὶ τοπικῶς om. C **228** παροχεύει Ph. | ἢ[2]] καὶ C

Ba 334

K **229** παροχετεύοντες· μεταφέροντες. (ABD Su. π 708 Ph. 399. 17)
230 παροχλίζουσιν· μετακινοῦσιν. (ABCD Su. π 709 Ph. 399. 18)
231 παροψίδας· ⟨ ⟩. (AB ?Su. π 711 Ph. 399. 22)
K **232** παροψίς· ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον. (ABCD Su. π 712 Ph. 399. 24)
K **233** παρρησία· ἐξουσία, ἄδεια. (ABCD Su. π 636 Ph. 400. 9)
234 παρυφή· ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία. (AB(C)D Su. π 743 Ph. 400. 12)
235 παρῶ· ἀφῶ, συγχωρῶ. (ABCD Su. π 714 Ph. 400. 14)
236 †παρύφως†· ⟨ ⟩. (AB Su. π 744 Ph. 400. 13)
237 παρῳδούμενος· λεγόμενος. (AB(C)D Su. π 715 Ph. 400. 17)
K **238** παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες. (ABCD Su. π 716 Ph. 400. 18)
K **239** παρώνυμον· ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. (ABCD Su. π 722 Ph. 400. 20)
K **240** παρῶπτο· παρεώρατο. (ABCD Su. π 724 Ph. 400. 23)
241 παρώσας· παρεκβαλών. (ABCD Su. π 726 Ph. 400. 24)
K **242** παρώτρυναν· παρώξυναν. (ABCD Su. π 727 Ph. 400. 25)
243 παρῴχετο· παρήρχετο. (ABCD Su. π 728 Ph. 400. 26)
K **244** πάσασθαι· γεύσασθαι. (ABCD Su. π 749 Ph. 401. 1)
K **245** πασσυδίῃ· μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν. (ABCD Su. π 764 Ph. 401. 12)
K **246** παστοφόριον· τὸ φέρον τὸν παστόν. (ABCD Su. π 762 Ph. 401. 19)
K **247** πασχητιᾷ· πάσχειν θέλει. (ABCD Su. π 767 Ph. 401. 21)
K **248** πάταγος· ψόφος. (ABCD Su. π 770 Ph. 401. 22)
K **249** πατάσσει· πλήττει. (ABCD Su. π 777 Ph. 402. 1)
Att **250** πάτος· ὁδός. (ABCD Su. π 785 Ph. 402. 7)

---

229 ∗; παροχετεύοντας Plut. Them. 31. 1 **230** Anth. Pal. 9. 204 **233** ∗ (sens.) **234** ∗; παρυφήν Plut. Mor. 239C **236** ∗ **237** ∗ **238** Plut. Ag. et Cleom. 5. 5 **243** Δ 272 + **244** I 487 +, al. **245** B 12 v. l. +, al. **246** ∗ (sens.) **248** N 283 +, al. **249** N 282, al. **250** ι 119, al.

---

229 cf. Cyr. (A) παρ 272 παροχετεύων· παραφέρων **232** Cyr. (A) παρ 323; Hsch. π 1001 π.· ὀξυβάφιον, ἐμβάφιον **233** Cyr. (vg) παρ 142, Hsch. π 1010 **238** Cyr. (vgA) παρ 42/209, Hsch. π 1027 **239** Cyr. (vgA) παρ 143/403, Hsch. π 1033 π.· ἔκτος (ἐκ τοῦ A, Hsch.) συμβεβηκότος καλούμενον **240** Cyr. (A) παρ 310, Hsch. π 1039; Cyr. (vgA) παρ 72/275, Hsch. π 1038 παρῶπται· παρεώραται **241** Hsch. π 1042 (+) **242** Cyr. (vgA) παρ 41/208, Hsch. π 1045, gl. NT **244** Cyr. (vgA) πασ 6/18, Hsch. π 1055, sch. D I 487, Ap. Soph. 37. 33 **245** Cyr. (vg) πασ 4 π.· πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν, Cyr. (A) πασ 13 π.· … πανστρατιᾷ, Ap. Soph. 128. 31 π.· μετὰ πάσης σπουδῆς … **246** Cyr. (A) πασ 11; Hsch. π 1087 π.· τὸ τὸν παστὸν φέρον … **247** Cyr. (vgA) πασ 2/10, Hsch. π 1089 (+) **248** Cyr. (A) πατ 11 (+), Hsch. π 1091 (+) **249** Cyr. (A) πατ 9, Hsch. π 1099 (+); Cyr. (g) πατ 2 πατάξω· πλήξω … **250** Paus. Attic. π*13

---

230 μετακινοῦσιν, sscr. παρα, B **231** interpr. σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης Su. **236** παρυφος A παρυφῶς Su. **239, 240** ACD 240, 239 B **244** πάσσασθαι Hsch. **245** πασυδίῃ AD πασυδίης C πασσυδί B **246** παστοφορεῖον B Su. Ph., an παστοφόρον? **249** πλήσσει Cyr.

251 πατραλοίας· πατροτύπτης. (ABCD Su. π 787 Ph. 402.8) ⟨K⟩
252 πάτρις· ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις. (ABCD Su. π 789 Ph. 402.9) ?⟨K⟩
253 πατριαί· χῶραι, φυλαί, τοπαρχίαι. (ABCD Su. π 791 Ph. 402.16) K
254 πατρῴζοντα· τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα. (ABCD Su. π 801 Ph. 402.21) ⟨K⟩
255 πατταλεῦσαι· προσπῆξαι. (ABCD Su. π 774 Ph. 403.3)
256 παῦλα· ἀνάπαυσις. (ABCD Su. π 806 Ph. 403.5) K
257 παφλάζοντα· ἠχοῦντα, ἀναζέοντα. (ABCD Su. π 827 Ph. 403.10) Hom
258 παχνοῦται· πήσσεται, πήγνυται, λυπεῖται. (ABCD Su. π 832 Ph. 403.15) ApS+K+
259 παχύνοοι· παχύνοες, ἀνόητοι. (AB(C)D Su. π 833 Ph. 403.16) K
Ba 335 **260** παχύτερον· ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές. (ABCD Su. π 834 Ph. 403.17) +K
261 πέδαι· δεσμά. (ABCD Su. π 901 Ph. 403.25) K
262 πέδιλα· ὑποδήματα. (ABCD Su. π 905 Ph. 404.3 Et. Gen.) K
263 πεδῆται· πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι. (ABD Su. π 902 Ph. 404.4) K
264 πέδον· γῆ, ἔδαφος. (ABCD Su. π 907 Ph. 404.5) K
265 πέζα· τὸ ἄκρον ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ᾧαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι δέρμα προβάτων προσ-έρραπτον. (ABCD Su. π 909 Ph. 405.3)
266 πεζολόγος· συγγραφεύς. (ABCD Su. π 916 Ph. 405.14)

---

252 ∗; πάτρη N 354, -ιά LXX 2 Reg. 14.7 +, eccl. **255** ∗ **257** N 798, al. **258** P 112, al. **259** Dam. Isid. fr. 356 **261** πέδας N 36 **262** B 44 +, etc. **265** Antiph. fr. 35.5 **266** ∗

---

251 Hsch. π 1122 (+) **252** Hsch. π 1126 πάτρης· πατρίδος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν (N 354) **253** Cyr. (vgA) πατ 6/19; Hsch. π 1114 π.· χῶραι, 1127 π.· φυλαί **254** Hsch. π 1137 πατρῴζουσαι· τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι **256** Hsch. π 1145 (+); Cyr. (vgA) παυ 1/5 παῦλαν· ἀνάπαυσιν **257** sch. D N 798; Hsch. π 1160 π.· ἠχοῦντα … **258** Hsch. π 1168 π.· … πήσσεται … λυπεῖται, Ap. Soph. 128.29 π.· πήσσεται, Cyr. (vgA) παχ 3/8 π.· πήγνυται, EM 656.55 π.· λυπεῖται **259** Cyr. (g) παχ 4; Cyr. (A) παχ 5, Hsch. π 1171 π.· παχὺν τὸν (om. Hsch.) νοῦν ἔχοντες, ἀνόητοι, Cyr. (v) παυ (sic) 4 †παμνοι· ἀνόητοι **260** Hsch. π 1173 π.· … οὐκ ἀκριβῶς, Cyr. (A) παχ 6 π.· οὐκ ἀκριβῆ **261** Hsch. π 1178 (+); Cyr. (g) πεδ 3 π.· … δεσμοί, Cyr. (gA) πεδ 6/11, Hsch. π 1192 πέδη· (…) δεσμός (…) **262** Cyr. (vgA) πεδ 1/8, Hsch. π 1187, 1199, sch. D B 44, Ap. Soph. 129.9 **263** Cyr. (A) πεδ 10, Hsch. π 1194 π.· πεπεδημένοι; Cyr. (vg) πεδ 5 π.· συνδέδεται **264** Cyr. (vg) πεδ 2, Hsch. π 1203; Cyr. (A) πεδ 9 π.· γῆν, sch. rec. Ar. Nub. 573 π.· ἔδαφος, sch. D N 796 πέδονδε· εἰς τὸ ἔδαφος **265** sch. Ap. Rhod. 4.46 πέζαν· τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος – fin.

---

251 πατρατύπτης B Ph. **252** πάτρης BC Su. Ph. (cf. Hsch.), an πατριά? | ἡ om. BCD | αὐτοῦ om. Su. **255** προσπλῆξαι D **258** λυπεῖται, πήγνυται C **259** ταχύνοες Ph. **262** πέδηλα Hsch. 1187 (πέδειλα ex ordine Schmidt) **263-266** A 264–266 C 264, 263, 265, 266 D 263, 264, 266, 265 B **265** τὸ γὰρ πρότερον sch. | ὑπὲρ τοῦ] ὑπὸ τοῦ B διὰ τὸ C | προβάτου B | προσέρραπτο sch.

K+| **267** πειρατῶν· καταποντιστῶν κατὰ θάλασσαν. | καὶ γὰρ πειρατῶν κατὰ θάλασσαν ἢ λῃσταῖς κατὰ τὴν ἤπειρον. (AB(C)D Su. π 1454 Ph. 405.21 | Σ^{b}: B)

?K **268** πείρινθα· τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. (ABCD Su. π 1459 Ph. 405.24)

K+ **269** πείσματα· τὰ ἀγκύρια σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι᾽ αὐτῶν τὴν ναῦν. (ABCD Su. π 1475 Ph. 406.1)

K **270** πεισόμενον· παθεῖν μέλλοντα. (AB(C)D Su. π 1476 Ph. 406.3)

K **271** πείσονται· πάθωσιν. (ABCD Su. π 1477 Ph. 406.6)

K **272** πελάζει· πλησιάζει, ἐγγίζει. (ABCD Su. π 926 Ph. 406.11)

K| **273** πελανοί· πέμματα εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια | ἐξ ἀλεύρου γινόμενον· τουτέστιν ὃ περὶ τῷ στόματι ἀφρός, τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ποῶδες δάκρυον. (ABCD | Σ^{b}: B)

K **274** πέλας· πλησίον, γείτων. (ABCD Su. π 933 Ph. 407.14)

ApS **275** πέλεθρα· πλέθρα. ἔστιν δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, σταδίου ἕκτον. (ABCD Su. π 936 Ph. 407.15)

+K **276** πέλει· γίνεται, ἐστίν. (ABCD Su. π 940 Ph. 407.25)

+K **277** πελειάδες· περιστεραί. καὶ πέλειαν· περιστεράν. (AB(C)D Su. π 941 Ph. 408.3)

---

268 Ω 190 + **269** ζ 269 +, etc. **271** Θ 154 +, etc. **272** πελάζειν E 766, etc. **274** κ 516, etc. | **275** Φ 407 +, al. **276** Γ 3 +, al. **277** Λ 634, al. | X 140 +, al.

---

267 Cyr. (vg) πει 12 π.· καταποντιστῶν ἐν ὕδασι λῃστῶν, Cyr. (A) πει 32 π.· λῃστῶν καταποντιστῶν ἐν ὕδασιν …; Cyr. (vgA) πει 13/33 πειρατοῦ· κατὰ θάλασσαν λῃστοῦ … **268** cf. Cyr. (A) πει 25, Hsch. π 1256 π.· τὸ πλίνθιον τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης τὸ τετράγωνον, Apion fr. 102 π.· … σημαίνει δὲ τὸ τετράγωνον τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ κομιζόμενα **269** Cyr. (vg) πει 8/πισ (sic) 4, Hsch. π 1267 π.· σχοινία, Hsch. π 2359 π.· τὰ ἀγκύρια σχοινία **270** Cyr. (A) πει 22, Hsch. π 1268 **271** Cyr. (A) πει 21, Hsch. π 1269; Cyr. (vgA) πει 3/20 πείσεσθαι· παθεῖν **272** Cyr. (vg) πελ 2 πελάζειν (E 766)· πλησιάζειν, ἐγγίζειν; Cyr. (A) πελ 11 πελάζειν· πλησιάζειν, Hsch. π 1278 πελάζειν· ἐγγίζειν, πλησιάζειν **273** Cyr. (A) πελ 26, Hsch. π 1283 (ad ἐπιτήδεια); cf. Σ'' (Su. π 928 Ph. 406.26 Ph. Amph. 21.36; Paus. Att. π 14) π.· πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια, ὡς αὐτός φησιν (Plat. Leg. 782 c) ʻκαρποὶ μέλιτι δεδευμένοιʼ. … λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι ἀφρὸς καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον … **274** Cyr. (g) πελ 8; Cyr. (vA) πελ 8/18, sch. D κ 516 π.· (…) πλησίον, Hsch. π 1290 π.· γείτων … πλησίον **275** Ap. Soph. 129.25 πέλεθρον· πλέθρον. ἔστι δὲ μέτρον γῆς, ἕκτον σταδίου, Hsch. π 1302 πέλεθρον· μέτρον γῆς ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν· τινὲς δὲ σταδίου ἕκτον, sch. D λ 577 πέλεθρα· πλέθρα, ἀπὸ πλέθρου ὅ ἐστιν ἕκτον μέρος σταδίου **276** Hsch. π 1305 π.· … ἐστίν … γίνεται, Cyr. (g) πει (sic) 15 π.· … ἐστίν **277** Hsch. π 1326 πελειάδες· περιστεραί; Cyr. (A) πελ 15 πέλειαν· περιστεράν; Cyr. (vg) πεν (sic) 3/πελ 4, Hsch. π 1306 πέλειαι· περιστεραί

---

267 κατὰ θάλασσαν λῃστῶν Su. Ph. (cf. Cyr.) **269** ἀγκύρεια Ph.^{g} (e.c.) -αια Hsch. **270** πεισόμενα AD **272** -ειν· -ειν -ειν Ph. (Cyr., Hsch.) **273** ἐπιτηδές B | ὀπῶδες recte Σ'' **275** le. πέλεθρον B πέλαθρα Ph. | πλέθρα om. B | μέτρα Ph. | · τὸ δὲ Ph. | πέλεθρον B πληθρον C **276** ἐστί(ν)] ὑπάρχει C om. D **277, 278** ACD 278, 277 B **277** πελιάδες AB Ph. | πελιάν Ph.

278 πελιδνόν· μελανόν. (ABCD Su. π 945 Ph. 408. 4) K
Ba 336 **279** πελιοί· μέλανες, ὠχροί. (ABCD Su. π 948 Ph. 408. 6) K
280 πελλίς· ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι. σκάφη τινά. (ABCD Su. π 947 Ph. 408. 7)
281 πέλται· λόγχαι καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. (ABCD Su. π 955 Ph. 408. 11 (sch. Plat. Amat. 135 e))
282 πελτασταί· τοξόται, ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. (ABCD Su. π 954 Ph. 408. 12 sch. Plat. Amat. 135 e EM 660. 25) ?K
283 πέλωρ· μέγα, τεράστιον. (AB[C]D Su. π 950 Phot. 408. 19) K+
284 πελώριος· μέγας. (AB(C)D Su. π 952 Ph. 408. 20 Et. Gen.) ApS
285 πέλωρον· μέγα. (AD Su. π 953 Ph. 408. 21) K
286 πελώρου· μεγάλου τέρατος. (AD Su. π 953 Ph. 408. 22) Hom
287 πέμματα· πλακούντια. (ABCD Su. π 957 Ph. 408. 23 sch. Plat. Rep. 373 a sch. Luc. 31. 2) K
288 πέμψιν· ἀποστολήν. (ABCD Su. π 961 Ph. 409. 12)
289 πενέσται· οὕτω παρὰ Θεσσαλοῖς οἰκετία, καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Εἵλωτες, παρὰ δὲ Ἀθηναίοις οἱ Θῆτες. (A^{il})
290 πενταέτηρον· πέντε ἐτῶν. (ABCD Su. π 970 Ph. 410. 17) K
291 πένταχα· εἰς πέντε μέρη. (ABCD Su. π 973 Ph. 410. 16) ⟨K⟩
292 πεξάμενος· κτενίσας, ξάνας. (ABCD Su. π 986 Ph. 411. 18) K
293 πεπαίνει· πραΰνει. (ABCD Su. π 994 Ph. 411. 25) K
294 πεπαρμένον· πεπερονημένον, καθηλωμένον, τετρυπημένον. (ABCD Su. π 991 Ph. 411. 26) K

---

280 ∗; πελλίσιν Nic. Alex. 77 **283** Σ 410 +, al. **284** Γ 229 +, al. (cf. λ 572 et Ap. Soph.) **285** M 202 +, al. **286** E 741 +, al. **290** B 403 +, al. **291** M 87 **292** ∗; πεξαμένη Ξ 176, al. **294** A 246 +, al.

---

278 Cyr. (vgA) πελ 5/13, Hsch. π 1331, Bk.^{v} 293. 14 **279** Cyr. (vgA) πελ 7/14; Hsch. π 1334 π.· μέλανες, ὡς ὠχροί … **282** cf. Cyr. (vg) πελ 3 πέλται· τοξόται **283** Hsch. π 1362 (ut coni. Musurus); Cyr. (A) πελ 39, Hsch. π 1367 π.· μέγα **284** Ap. Soph. 129. 26, Hsch. π 1372 **285** Cyr. (vg) πελ 9 π.· μέγαν **286** sch. D E 741 δεινοῖο πελώρου· μεγάλου τέρατος, Cyr. (A) πελ 33 πελώρια· μεγάλα τέρατα **287** Cyr. (vgA) πεμ 1/3, Hsch. π 1375 (+) **289** cf. Harp. Π 48 (Su. π 962, Ph. 409. 27) π.· οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι, … ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἵλωτες **290** Cyr. (A) πεν 7, Hsch. π 1403 **291** Hsch. π 1405 **292** Cyr. (A) πεξ 1 πεξαμένη· ξάνασα καὶ κτενισαμένη, Hsch. π 1419 πεξαμένη· κτενισαμένη … καὶ ξάνασα, Ap. Soph. 129. 30 π.· ὁ Ἀπίων (fr. 103) κτενισαμένη καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος (244 F 266) … δηλοῖ δὲ καὶ τὸ καταξάνασα, sch. D Ξ 176 πεξαμένη· κτενισαμένη **293** Cyr. (A) πεπ 36; Hsch. π 1424 πεπαίνεται· … πραΰνεται **294** Hsch. π 1439 π.· … πεπερονημένον, καθηλωμένον …, Cyr. (vg) πεπ 12 πεπαρμένος· πεπερονημένος, τετρυπημένος, Cyr. (A) πεπ 35 πεπαρμένος· πεπερονημένος

---

278 μέλαν Su. (Cyr., Hsch.) **280** τὸν τυρὸν CD | σκάφος τι A σκάφη CD σκάφην τινά Ph. **281** λόχμαι A(corr. m. rec.) C(add. αἱ) D | καὶ om. C | ἀσπίδες C **282** ἢ om. EM | οἱ τοὺς sch. Plat. **283** πέλος Hsch. | τέρας. τί B τεραστικόν Hsch. **286** τέρατος μεγάλου Ph. **288** le. om. C **289** καὶ παρὰ παρὰ ut vid. A **291** εἰς om. Hsch. **294, 295** ACD 295, 294 B **294** τετρυπημένον om. C

K **295** πεπαρῳνήκασιν· ἡμαρτήκασιν. (ABCD Su. π 992 Ph. 411.28)
K **296** πέπειρον· ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. (AB(C)D Su. π 997 Ph. 412.1)
297 πεπελτωμένα· πεπιναρωμένα. (ABCD Su. π 995 Ph. 412.3)
298 πεπιλημένοι· συνεσφιγμένοι. (ABCD Su. π 1000 Ph. 412.5 (lex. Αἱμ. π 11))
+K **299** πεπλαδηκός· ὑγρανθέν, σεσηπός. (ABCD Su. π 1001 Ph. 412.6)
300 πεπλασμένῳ· κακούργῳ. (ABCD Su. π 1002 Ph. 412.7)
+K **301** πέπλον· περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικεῖον. (AB(C)D Su. π 1005 Ph. 412.13)
?K, Hom **302** πεπνυμένος· συνετός. (ABCD Su. π 1008 Ph. 412.14)
K **303** πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον. (ABD Su. π 1025 Ph. 412.15)
Hom **304** πέπον· προσφιλέστατε, προσηνέστατε. (ABCD Su. π 1012 Ph. 412.16)
Hom **305** πέπονες· ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς. (ABCD Su. π 1013 Ph. 412.17)
K **306** πεπρωμένη· εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις. (ABC Su. π 1022 Ph. 412.18)
K **307** πεπρωμένον· εἱμαρμένον, ὡρισμένον, πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. (ABCD Su. π 1023 Ph. 412.19)
K **308** πέπταται· ἥπλωται. (ABCD Su. π 1024 Ph. 412.24)
Hom+ **309** πεπυκασμένον· ἐσκεπασμένον, περιβεβλημένον. (ABCD Su. π 1026 Ph. 412.25)
K **310** πέπυστο· ἠκηκόει. (ABCD Su. π 1027 Ph. 413.1)

---

295 Henioch. fr. 5.18 **297** ∗ **298** ∗ **301** E 734 +, al. **302** Γ 203 +, al. **304** E 109 +, al. **305** B 235 +, al. **307** Γ 309 +, etc. **308** ζ 45, al. **309** πεπυκασμένα B 777 +, al. **310** N 521 +, al.

---

295 cf. Cyr. (A) πεπ 76 π.· ἐξ οἴνου ἥμαρτον **296** Cyr. (vg) πεπ 8 π.· ἀκμαῖον, ὥριμον, Hsch. π 1451 π.· … ὥριμον … ἀκμαῖον, Cyr. (g) παρ (sic) 110 π.· ὥριμον **299** Cyr. (A) πεπ 32 π.· σεσηπός, Hsch. π 1462 πεπλαδηκώς· σεσηπώς, ὑγρανθείς **301** Cyr. (vg) πεπ 13 π.· γυναικεῖον ἱμάτιον …, Cyr. (A) πεπ 68 πέπλος· γυναικεῖον ἱμάτιον, περιβόλαια γυναικεῖα, Hsch. π 1471 πέπλον ἢ πέπλος· ἱμάτιον … γυναικεῖον, EM 661.43 πέπλος· τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον … **302** sch. D α 213 (+), Hsch. π 1475 (+), EM 122.39 (+); Cyr. (A) πεπ 45 πεπνυμένῳ· συνετῷ, 70 πεπνυμένοι· … συνετοί **303** Cyr. (vgA) πεπ 23/33/58, Hsch. π 1489 (+) **304** sch. D E 109, Hsch. π 1492 (+); Cyr. (A) πεπ 41 π.· προσηνέστατε … **305** sch. D B 235; Cyr. (A) πεπ 44 π.· ἔκλυτοι …, Hsch. π 1492 πέπον· … ἔκλυτε …, 1528 πέπων· ἔκλυτος, ἀσθενής **306** Cyr. (vg) πεπ 25; Cyr. (A) πεπ 72 π.· εἱμαρμένη, τύχη, Hsch. π 1508 π.· εἱμαρμένη **307** Cyr. (g) πεπ 24, Cyr. (v) πεπ 24 (om. εἱμαρμένον), Cyr. (A) πεπ 71 (εἱμαρμένον post ὡρισμένον); sch. D Γ 309 π.· εἱμαρμένον **308** Cyr. (vgA) πεπ 19/38, Hsch. π 1513; sch. D E 195 πέπτανται· ἥπλωνται **309** sch. D B 777, Hsch. π 1520 πεπυκασμένα· ἐσκεπασμένα … **310** Cyr. (A) πεπ 43 (+), Hsch. π 1525; Cyr. (vg) πεπ 11 πεπύσμεθα· ἀκηκόαμεν, Cyr. (A) πεπ 30, Hsch. π 1523 πεπύσμεθα· ἠκούσαμεν

---

298 -η· -η B Su. Ph. **300** -ον· -ον Ph. **302** πεπλυμένος D **304** πέπων A | προσηνέστατε, προσφιλέστατε Ph. **307** εἰς πέρας om. C εἰσπερασμένον Cyr. (vg)

311 περᾷ· πλέει. (ABCD Su. π 1028 Ph. 413. 2)
312 περαίνοντας· τελειοῦντας. (ABCD Su. π 1046 Ph. 413. 3) K
Ba 337 **313** περαιτέρω· πλέον, πάνυ. (ABCD Su. π 1049 Ph. 413. 4 EM 663. 19) K
314 περγάμιον· δήμιον. (ABCD Su. π 1035 Ph. 413. 5) ⟨K⟩
315 πέργαμον· τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν, οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά. (ABCD Su. π 1036 Ph. 413. 6 (sch. Plat. Phaedr. 243 b))
316 περήτρια· ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν. (ABCD Su. π 1052 Ph. 413. 19) ⟨K⟩
317 πέρι· περισσῶς. (ABCD Su. π 1053 Ph. 413. 18) ?⟨K⟩
318 περιάγνυται· περικατακλᾶται, οἱονεὶ περιΐσχεται. (ABCD Su. π 1056 Ph. 414. 19) ApS
319 περιαθρεῖν· περισκοπεῖν. (ABCD Su. π 1060 Ph. 414. 21) K
320 περίαλος· τὸ ἰσχίον. (ABCD Su. π 1063 Ph. 414. 22) ⟨K⟩
321 περιαγκώνισμα· ⟨ ⟩. (AB Su. π 1055 Ph. 414. 16)
322 περιαμησάμενος· θερίσας. (ABCD Su. π 1065 Ph. 414. 23) K
323 περιαμφί· κύκλῳ. (ABCD Su. π 1066 Ph. 414. 24)
324 περιαοιδός· ἐγκύκλιος ᾠδή. (ABCD Su. π 1070 Ph. 414. 25) ⟨K⟩
325 περιαυθαδίζεται· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται, ἢ μεγαλοφρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ. (ABCD Su. π 1073 Ph. 415. 1) K
326 περιαυτίζεται· περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ, ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει. (ABCD Su. π 1074 Ph. 415. 4) K
327 περιαυτολογεῖν· περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μεθ᾽ ὑπερηφανίας. (ABCD Su. π 1075 Ph. 415. 6)
328 περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους. (ABCD Su. π 1078 Ph. 415. 8)
329 περίβαρα· ὑποδήματα. (ABCD Su. π 1080 Ph. 415. 12) ⟨K⟩

---

311 Aesch. Pers. 501 (sens.) **314** ∗ **315** Ω 700, al. | **316** ∗ **317** Θ 161 +, etc. **318** Π 78, al. **320** ∗ **321** ∗ **322** ∗ **323** ∗ **324** ∗ **325** ∗ **328** χ 148, al. **329** ∗

---

312 cf. Cyr. (g) περ 31 περανεῖ· τελειώσει **313** Cyr. (vgA) περ 56/191 π.· πλείω … **314** Hsch. π 1547 **316** Hsch. π 1559 (+) **317** Hsch. π 1562 π.· περισσόν **318** Ap. Soph. 130. 24 π.· περικατακλᾶται καὶ οἷον περιέρχεται; Cyr. (A) περ 152, Hsch. π 1566 π.· περικλᾶται … **319** Cyr. (vgA) περ 24/113, Hsch. π 1570 **320** Hsch. π 1572 **322** Cyr. (A) περ 138, Hsch. π 1573 **324** Hsch. π 1575 π.· ἡ ἐγκύκλιος ᾠδή **325** Cyr. (A) περ 261, Hsch. π 1577 **326** Cyr. (vg) περ 16; Cyr. (A) περ 172, Hsch. π 1579 π.· μέγα φρονεῖ, Cyr. (A) περ 103, Hsch. π 1578 περιαυτίζεσθαι· τὸ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει (ἐν αὐτῷ Hsch.) ἐνδιατρίβειν **329** Hsch. π 1584

---

315 πάντα B **316** παραγγέλλουσα Hsch. **318** περικλᾶται, cett. om., C (cf. Cyr.) **320** περίαλλος Hsch. **325** περιαυθαδιάζεται B | μεγαλο-] μεγάλως C μέγα Su. Ph. μεγάλα Cyr. | περὶ ἑαυτοῦ om. C (Hsch.) | αὐτοῦ B **326** ἑαυτὸν Cyr. | μέγα] μεγαλο- B (Cyr. (vg), Hsch.) | ἐν τῇ αὐτῇ λέξει Cyr. (vg) **327** λέγειν] λαλεῖν B **328** le. -ος BC | προσβαλλόμενος B

?⟨K⟩ **330** περιβαρίδες· ὑποδήματα γυναικῶν. (ABCD Su. π 1080 Ph. 415.13)
K **331** περίβλεπτος· ἔξοχος, μέγιστος. (ABCD Su. π 1082 Ph. 415.14)
⟨K⟩ **332** περιγηθής· περιχαρής. (ABCD Su. π 1086 Ph. 415.15)
⟨K⟩ **333** περιγυρίδα· περιφέρειαν. (ABCD Su. π 1091 Ph. 415.19)
K **334** περιδαρδάπτεσθαι· κατεσθίεσθαι. (ABCD Su. π 1092 Ph. 415.20)
K **335** περιδεής· περίφοβος. (ABCD Su. π 1093 Ph. 415.23)
336 περιδινοῦνται· περιοδεύονται, περιστρέφονται. (ABCD Su. π 1099 Ph. 416.6)
337 περιδέξιος· ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ (Greg. Naz. or. 29.7, PG 36.81C), λέγοντι ʽκαὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν περιδέξιονʼ, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν γὰρ ὃ βούλεται συνάγει. (ABCD Su. π 1094 Ph. 415.26 EM 699.39)
K+ **338** περιδέραια· περιτραχήλια κόσμια. (ABCD Su. π 1095 Ph. 416.3) Ba 338
⟨K⟩ **339** περιδήλιον· πειρατήν. (ABCD Su. π 1098 Ph. 416.4)
340 περιδράττεσθαι· περιέχεσθαι. (ABCD Su. π 1104 Ph. 416.5)
ApS **341** περίδρομος· πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος. (AB(C)D Su. π 1105 Ph. 416.7)
K **342** περιδύεται· κρύβεται, εἰσδύεται. (AB(C)D Su. π 1107 Ph. 416.8)
⟨K⟩ **343** περιδώμεθα· συνθώμεθα. (ABCD Su. π 1103 Ph. 416.13)
344 περιεῖχεν· ὑπερεῖχεν. (ABCD Su. π 1149 Ph. 416.14)
K **345** περιεκτικόν· περιέχον. (ABCD Su. π 1116 Ph. 416.18)
K **346** περιέπειν· φυλάσσειν ἢ ἐνεργεῖν. (ABCD Su. π 1119 Ph. 416.19)

---

330 Ar. Lys. 47 **332** ∗; περιγηθέες, -έος Ap.Rh. 4.572, 3.814 **333** ∗ **334** ∗ **336** Gal. 6.155.9 **337** Φ 163, al. | **339** ∗ **341** masc. Nonn. Dion. 3.416; fem. B 812 +, al. **342** ∗ **343** Ψ 485 v.l., al.

---

330 Hsch. π 1585 π.· ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον (-είων coni. Hansen) **331** Cyr. (vg) περ 89; Cyr. (A) περ 262, Hsch. π 1591 π.· ἔξοχος **332** Hsch. π 1597 **333** Hsch. π 1605 περιγυρίδας· περιφερείας **334** Cyr. (A) περ 122, Hsch. π 1607 **335** Cyr. (vgA) περ 85/239, Hsch. π 1610 **336** cf. Hsch. π 1612 περιδείνεσθαι· … περιστρέφεσθαι … **338** Cyr. (vgA) περ 55/189, Hsch. π 1626 π.· περιτραχήλια (…); cf. Et. Gen. π.· περιτραχήλιοι κόσμοι, sch. Luc. 279.4 π.· ὁ περιτραχήλιος κόσμος **339** Hsch. π 1616 **341** Ap.Soph. 130.25; Hsch. π 1635 περίδρομοι· … πάντη περιερχόμενοι τόποις, sch. D B 812 π.· … πανταχόθεν περιτρέχεσθαι δυνάμενος **342** Cyr. (A) περ 258 (+), Hsch. π 1638 (+) **343** Hsch. π 1642 **345** Cyr. (vg) περ 14 (+), Hsch. π 1656 (+) **346** Cyr. (A) περ 117 π.· φυλάσσειν; Hsch. π 1663 περιέπει· … φυλάσσει …, Cyr. (vgA) περ 27/118 περιέπων· φυλάσσων; Cyr. (A) περ 170, Hsch. π 1666 περιέπων· ἐνεργῶν

---

332 -είς· -είς BC **336** περιδειν- faveat ordo (cf. Hansen ad Hsch.) | περιοδεύονται om. Ph. | περιστρέφονται, περιοδεύονται C **337** gl. confusa in EM | καὶ² om. C | ἀποφεύξηται vel -το, τὸ om., Su. | δέ ἐστι B | διλήμματα C -τι D | ὃ om. Su. | συνάγειν Su. **338** περιδέρραια Su. Ph. (Cyr.) περιδέρρεα ABD περδερα C **339** περίδεινον Hsch. **340** περιέρχεσθαι BC **341** παντὶ D Ph. | περιέχεσθαι AD Su. (A) Ph. **342** κρύπτεται B Ph. (Cyr., Hsch.) **345** ὑπερέχον ACD τὸ περιέχον (sed ἢ ὑπερέχον ad fin.) Hsch.

347 περιεπτισμένον· λελεπισμένον, περιεξεσμένον, περικεκαθαρμένον. (ABCD Su. π 1120 Ph. 416.20) K
348 περιερέττων· κωπηλατῶν. (ABCD Su. π 1126 Ph. 416.22) K
349 περιέσσατο· περιεβάλετο. (ABCD Su. π 1129 Ph. 416.24)
350 περιέσεσθαι· περιγενήσεσθαι. (ABCD Su. π 1130 Ph. 416.25)
351 †περίεσι†· καθαρά. (ABCD Su. π 1131 Ph. 416.26) ?⟨K⟩
352 περιεσκεμμένος· ἠκριβωμένος. (ABCD Su. π 1132 Ph. 416.27) ?⟨K⟩
353 περιεσόμεθα· περιγενησόμεθα. (ABCD Su. π 1133 Ph. 416.25) K
354 περιέστηκεν· περιΐσταται, περιέστραπται. (ABCD Su. π 1136 Ph. 417.1)
355 περιέστηξαν· περιεκύκλωσαν. (ABCD Su. π 1137 Ph. 417.2) ⟨K⟩
356 περιεστήξει· περισταθήσεται. (ABCD Su. π 1138 Ph. 417.3) ⟨K⟩
357 περιέχεσθαι· ἀντέχεσθαι. (ABCD Su. π 1139 Ph. 417.4)
358 περιεχόμενον· ἀντιποιούμενον. (ABCD Su. π 1140 Ph. 417.5) ⟨K⟩
359 περιήγγελλεν· ἐκέλευεν. (ABCD Su. π 1150 Ph. 417.6)
360 περιῆν· ἐνίκα, περιεγίνετο, ὑπῆρχεν. (ABCD Su. π 1155 Ph. 417.8) K
361 περιηχήθην· περιεψιθυρίσθην. (ABCD Su. π 1156 Ph. 417.10) K
362 περιϊόντα· περιερχόμενον. (ABCD Su. π 1158 Ph. 417.22) K
363 περιϊππεύων· περιτρέχων. (ABCD Su. π 1160 Ph. 417.23) K
364 περιϊστάμενος· φεύγων. (ABCD Su. π 1162 Ph. 417.24) K
Ba 339 **365** περιΐστασο· ἀντιλαβοῦ, περισκόπησον. (ABCD Su. π 1163 Ph. 417.25) +K
366 περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον. (ABCD Su. π 1169 Ph. 417.26) K

---

348 ∗ **349** ∗ **351** ∗ **355** ∗ **356** ∗ **361** ACO 2.1.1.135.14 **363** Arr. Anab. 4.5.4 **365** NT 2 Tim. 2.16 +

---

347 Cyr. (vgA) περ 25/115 π.· περιεξεσμένον, περικεκαθαρμένον, Hsch. π 1665 περιεπτισμένη· περιεξεσμένη, περικεκαθαρμένη **348** Cyr. (A) περ 121, Hsch. π 1670 **351** ? Hsch. π 1669 περιερεῖα (περίστια Toup)· καθάρσια **352** ? Hsch. π 1673 (interpr. om.) **353** Cyr. (vgA) περ 12/143; Hsch. π 1671 περιέσομαι· περιγενήσομαι … **355** Hsch. π 1676 περιεστήξει· … ἢ περικυκλώσει **356** Hsch. π 1676 (+) **358** Hsch. π 1683 περιέχομαί σου· ἀντιποιοῦμαί σου **360** Cyr. (vg) περ 9; Hsch. π 1699 π.· ὑπῆρχεν … **361** Cyr. (gA) περ 37/133; Cyr. (v) περ 37, Hsch. π 1703 περιηχήθη· περιεψιθυρίσθη **362** Cyr. (vg) περ 32; Cyr. (A) περ 119, Hsch. π 1714 περιϊόντας· περιερχομένους **363** Cyr. (A) περ 144 περιϊππεύοντα· περιτρέχοντα, Hsch. π 1715 περιϊππεύοντας· περιτρέχοντας **364** Cyr. (A) περ 192 (+) **365** Cyr. (vgA) περ 83/230 π.· περισκόπησον (+), Hsch. π 1718 π.· … σκόπησον … **366** Cyr. (vgA) περ 84/232, Hsch. π 1722

---

347 λελεπτισμένον Su. (AM(V)) λελεπτυσμ- Su. (G) | περιεξεσμένον, περικεκαθαρμένον om. C **349** περιεβάλλετο BC **351** πέρισι B περίεσα ed. pr. Suidae περίστια Toup (et καθάρσια), vel περιέστια Hansen (Ister 334 F 16) περισσά Lobeck **352** -ως· -ως D **355** -εν· -εν C **356** περισταθμήσεται B **359** περιήγγειλεν· ἐκέλευσεν C **360** περιεγένετο B **362** περιεχόμενον D **365** περισκέπασον fort. recte Su. **366, 367** ABD 367,366 C **366** τὸν[1]] τὸ Cyr. (vg) | πεφαρμακωμένον Cyr. (A) | τὸν[2] om. Cyr. (vg)

K **367** περικαλλές· λίαν καλόν. (ABCD Su. π 1172 Ph. 418. 1)
K **368** περινοεῖ· νοεῖ περισσῶς. (ABCD Su. π 1208 Ph. 418. 18)
+K **369** περίνοια· ὑπερηφανία ἢ μηχανὴ ἢ τέχνη. (ABCD Su. π 1210 Ph. 418. 21 (sch. Luc. 9. 1))
K **370** περινοστοῦντας· περιερχομένους. (ABCD Su. π 1209 Ph. 418. 24)
K **371** περίοδος· περιέλευσις, κύκλος. (ABCD Su. π 1213 Ph. 418. 25)
372 περιοιστικός· φορητός. (ABCD Su. π 1336 Ph. 410. 14)
373 περιόν· ὑπερβάλλον. (ABCD Su. π 1215 Ph. 419. 15)
K **374** περιωπή· ἀκρώρεια, ὑψηλὸς τόπος. (AB)
K+ **375** περίοπτον· περιθέατον, μέγα, ὑψηλόν, περίβλεπτον. (ABCD Su. π 1218 Ph. 419. 18)
⟨K⟩ **376** περιορίσαι· περινοῆσαι. (ABCD Su. π 1221 Ph. 419. 27)
K+ **377** περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι. (A(C)D Su. π 1222 Ph. 420. 1)
378 περιορισμός· ἐξορισμός. (ABCD Su. π 1223 Ph. 420. 2)
K **379** περιοχή· περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις. θλίψις, συνοχή. (ABCD Su. π 1229 Ph. 420. 3)
K **380** περιόψεται· παρίδῃ, καταφρονήσει. (ABCD Su. π 1231 Ph. 420. 4)
K+ **381** περιουσιασμός· πλῆθος, ὕπαρξις φυσική. (AB[C]D Su. π 1227 Ph. 420. 5 EM 665. 12)
K **382** περιπαθῶς· συμπαθῶς, λυπηρῶς. (ABCD Su. π 1230 Ph. 420. 6)
K **383** περιπείρει· περικεντεῖ. (ABCD Su. π 1247 Ph. 420. 7)

---

367 Λ 632 +, al. **372** ∗ **374** περιωπῇ Ψ 451, -ήν Ξ 8 +, al. **378** ACO 1. 1. 7. 127. 25 **381** Did. Caec. in Eccl. p. 40. 21; περιουσιασμούς LXX Eccl. 2. 8 (? male intell.)

---

367 Cyr. (vgA) περ 22/110, Hsch. π 1723 **368** Cyr. (vgA) περ 48/168, Hsch. π 1768 π.· περισσῶς νοεῖ **369** Cyr. (vgA) περ 72/200, Hsch. π 1769 π.· μηχανή, τέχνη **370** Cyr. (vgA) περ 20/126, Hsch. π 1772 περινοστεῖ· περιέρχεται **371** Cyr. (g) περ 67 π.· κύκλος, περιέλευσις; Cyr. (vA) περ 67/196, Hsch. π 1776 π.· (…) κύκλος **374** Cyr. (vgA) περ 45/146, Hsch. π 1782; Ap. Soph. 130. 23 π.· τόπος ὑψηλός … **375** Cyr. (vg) περ 17 π.· περίβλεπτον, μέγα, ὑψηλόν, Cyr. (A) περ 104, Hsch. π 1783 π.· περίβλεπτον (…) **376** Hsch. π 1788 **377** Cyr. (A) περ 127, Hsch. π 1789 π.· γνωρισθῆναι … **379** Cyr. (vg) περ 71 π.· συνοχή, θλίψις, περιπάθεια (i. e. περιπέτεια), καὶ ὑπόθεσις, Cyr. (A) περ 199 π.· περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις, θλίψις, Hsch. π 1795 π.· περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις … **380** Cyr. (vg) περ 51; Cyr. (vg) περ 179 π.· καταφρονήσει, παρίδῃ, Hsch. π 1797 π.· καταφρονήσει **381** Cyr. (A) περ 132, Hsch. π 1792 περιουσιασμοῦ· πλήθους **382** Cyr. (vgA) περ 21/109, Hsch. π 1798 **383** Cyr. (A) περ 137, Hsch. π 1804 περιπείρῃ· περικεντήσῃ

---

368 περιττῶς Ph. **369** καὶ τέχνη C **372** ὁ φορητός Ph. **374** περιοπή poscit ordo hic et in Hsch. | interpr. om. A (sed cf. gl. 428) **375** καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ περίβλεπτον C | περίβλεπτον, ὑψηλόν B | περίβλεπτον om. Ph. **379, 380** ACD 380, 379 B **379** καὶ θλίψις C | καὶ συνοχή BC **380** περιΐδῃ Su. παρίδοι Cyr. **382** συμπαθῶς om. C συμπαθητικῶς Hsch. **383** περιπείρεται B

384 περιπέτεια· προπέτεια ἢ σύμπτωμα ἢ σύμβασις. (ABCD Su. π 1242 Ph. 420.8) K
385 περιποιήσει· κτήσεται. (BCD Su. π 1269 Ph. 420.18)
386 περιπετῆ γενέσθαι· περιπεπτωκέναι πλήρη. (ABCD Su. π 1244 Ph. 420.9)
387 περίπλεον· πλήρη. (ABD Su. π 1252 Ph. 420.10)
388 περὶ πλήθουσαν ἀγοράν· περὶ ὥραν τετάρτην ἢ πέμπτην ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύει ἡ ἀγορά. (ABCD Su. π 1255 Ph. 420.11)
389 περὶ πόδα· οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσίν. Πλάτων (fr. 221)· ‘ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα.’ καὶ ἐν Σκευαῖς (fr. 137)· ‘καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα.’ (ABCD Su. π 1258 Ph. 420.14)
390 περιποίησιν· κτῆσιν. (BD Su. π 1270 Ph. 420.19) K
391 περὶ πολλοῦ ποιοῦ· τίμα, θεράπευε. (ABCD Su. π 1262 Ph. 420.22) K
Ba 340 **392** περιπολῶν· περιτρέχων. (ABCD Su. π 1263 Ph. 421.3)
393 περίπτερα· ἀποσπινθηρισμοί. (ABCD Su. π 1264 Ph. 421.4) K
394 περίπτερον· πανταχόθεν ἐξέχον. (ABCD Su. π 1265 Ph. 421.4) K
395 περιπτώσεις· συμφοράς. (ABCD Su. π 1266 Ph. 421.6)
396 περίπυστον· ἐξάκουστον, διαβόητον. (ABCD Su. π 1272 Ph. 421.7) K
397 περιρηδεῖς· οἱ ἐπὶ ὀχημάτων ἢ οἱ ἐπικείμενοι ἢ οἱ ἐρριμμένοι. (ABCD Su. π 1276 Ph. 421.8)
398 περισσά· τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα, οἷον ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά, οἷον δύο, τέσσαρα. (ABCD Su. π 1278 Ph. 421.10)
399 περίσημα· διαβόητα. (ABCD Su. π 1280 Ph. 421.13) ⟨K⟩
400 περισκελές· σκληρόν, δυσχερές. (ABCD Su. π 1281 Ph. 421.14) ⟨K⟩

---

393 LXX Carm. Sol. 8.6 **394** LXX Am. 3.15 **397** ∗; περιρηδής χ 84, al. **399** ∗

---

384 Cyr. (vgA) πεπ 26/περ 8/94, Hsch. π 1811 π.· σύμπτωμα (ἢ) σύμβασις **390** Cyr. (A) περ 131 (+); Hsch. π 1826 περιποίησις· … κτῆσις **391** Cyr. (vgA) περ 47/160, Hsch. π 1830 **393** Cyr. (vg) περ 87; Cyr. (A) περ 263, Hsch. π 1835 π.· οἱ ἀποσπινθηρισμοί **394** Hsch. π 1836 (+); cf. Cyr. (g) περ 88 π.· ἑκατέρωθεν ἐξέχοντα … **396** Cyr. (vgA) περ 79/215; Hsch. π 1840 περίπυστα· διαβόητα **397** Hsch. π 1846 περιρρηδής· … περιερριμμένος **399** Hsch. π 1851 περίσημον· διαβόητον **400** Hsch. π 1854 (+)

---

384 σύμπτωσις C (Cyr. (A), Hsch.) **385** hic BC post 387 D **386** πλήρη ut dittogr. ex gl. 387 del. Kuster **387** περίπλεων Su. **388** hic ABC post 390 D | ἢ[2]] ἢ καὶ B καὶ Su. (AGVM) Ph. | πλήθει Su. **389-394** B 390–394, 389 A 390, 392, 391, 393, 394, 389 CD **389** ὥς φησιν καὶ ὁ Πλάτων C | ad fin. ὥσπερ περὶ Pierson **391** ἀντὶ τοῦ τίμα B **392** περὶ πολλῶν BC **396** περίπτυστον D **397** περιρηδεισιν B περιρρηδεῖς Ph. recte | οἱ[1]] οἷον Bernhardy | οἱ[2] om. (C)D Su. | οἱ[3] om. (C)D **398** τὰ[1] om. C | ἄρτι A | τέσσαρες Ph.

K **401** περισκελῆ· βρακία, φημινάλια. (ABCD Su. π 1282 Ph. 421. 15)
402 περισκεπές· κεκαλυμμένον. (ABCD Su. π 1284 Ph. 421. 16)
403 περίσκεπτον· 〈 〉. (AB Ph. 421. 17)
K **404** περισκυθίσαντες· σπαράξαντες. (ABCD Su. π 1286 Ph. 421. 18)
405 περισκυτίζοντος· ἐκδερματίζοντος. (ABCD Su. π 1287 Ph. 421. 19)
K **406** περισσοεπῆσαι· περισσολογῆσαι. (ABCD Su. π 1288 Ph. 421. 25)
K **407** περισταδόν· περιεστῶτες. (ABCD Su. π 1294 Ph. 421. 26)
K **408** περιστεῖλαι· περικαλύψαι. (ABCD Su. π 1303 Ph. 422. 13)
K **409** περιστένεται· περιτείνεται, στενοχωρεῖται. (ABCD Su. π 1299 Ph. 422. 14)
〈K〉 **410** περίστενος· οὕτως δράκων καλεῖται. (ABCD Su. π 1300 Ph. 422. 15)
〈K〉 **411** περιστίξαι· περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στίχος. (ABCD Su. π 1308 Ph. 422. 19)
K **412** περιστοιχίσαντος· περιλαβόντος. (ABCD Su. π 1312 Ph. 423. 15)
K+ **413** περιστολή· περιβολή, ἐπαγωγή. (ABCD Su. π 1309 Ph. 423. 22)
K **414** περίστῳον· περίστυλον. (ABCD Su. π 1310 Ph. 423. 23)
〈K〉 **415** περισχέσθαι· ἀγαπῆσαι. (ABCD Su. π 1317 Ph. 423. 25)
K **416** περισχών· κατασχών, περιβαλών. (ABCD Su. π 1318 Ph. 424. 1)
Hom **417** περιτελλομένων· περιερχομένων. (ABCD Su. π 1319 Ph. 424. 2)
〈K〉 **418** περιτεύξεται· συντύχῃ, περιπεσεῖται. (ABCD Su. π 1321 Ph. 424. 3)
419 περιτροπῇ· ἐν περιόδῳ. (ABCD Su. π 1330 Ph. 424. 4) Ba 341
K **420** περιφερές· κύκλῳ, στρογγύλον. (ABCD Su. π 1339 Ph. 424. 15)

---

404 ∗; περισκυθίσαντας LXX 2 Macc. 7. 4 **405** ∗ **406** ∗; περισσοεπήσει Cyr. ACO 1. 1. 1. 15. 30 **407** N 551, al. **409** Π 163, al. **410** ∗ **411** ∗ **412** Jos. Ant. Jud. 17. 33 **413** ∗ (sens.); περιστολῇ Plut. Mor. 652E, -ήν LXX Sir. 45. 7 **415** ∗; περίσχεο A 393 **417** B 551, al. **418** Did. Caec. in Ps. fr. 158 **420** Eur. Hel. 430 |

---

401 Hsch. π 1865; Cyr. (vg) περ 50 π.· φημινάλια, βρακία **404** Cyr. (vgA) περ 90/268 **406** Cyr. (A) περ 147, Hsch. π 1861 περισσοεπήσει· περισσολογήσει; Cyr. (vg) περ 46 περιττοεπεῖ· περιττολογεῖ **407** Cyr. (g) περ 2 π.· περιεστηκότες, Hsch. π 1867 π.· περιστάντες **408** Cyr. (A) περ 136, Hsch. π 1876 περιστείληται· περικαλύψηται **409** Cyr. (A) περ 241 π.· στενοχωρεῖται, Hsch. π 1880 π.· πάνυ στενοχωρεῖ **410** Hsch. π 1868 **411** Hsch. π 1884 **412** Cyr. (A) περ 176, Hsch. π 1887 περιστοιχίσαντες· περιλαβόντες **413** Cyr. (A) περ 145, Hsch. π 1888 π.· περιβολή **414** Cyr. (A) περ 254, Hsch. π 1892 **415** Hsch. π 1899 **416** Cyr. (vg) περ 52 **417** sch. D B 551 (+), Hsch. π 1908 (+) **418** Hsch. π 1911 π.· συντύχῃ ἢ περιπεσεῖται **420** Cyr. (vgA) περ 76/224, Hsch. π 1934 π.· στρογγύλον, Cyr. (vg) περ 80 περιφέρεια· κύκλος, στρογγύλος, Cyr. (A) περ 216 περιφέρεια· … κύκλος

---

403 -ων B **404** -τα· -τα C **405** an περισκυθίζοντος? **409** ἤγουν στενοχωρεῖται C **410** οὗτος AC Su. **411** περιστέξαι Pearson | ἐλάσαι, περιελθεῖν C | στίχους B Ph. στίχου Su. στίχειν Hsch. στείχειν Kuster **412** περιστοιχήσαντος AD **416** περιλαβών C (Cyr.)

421 περιφοιτῶντα· περιερχόμενον. (ABD Su. π 1346 Ph. 424.16) K
422 περιφορά· κίνησις. (ABD Su. π 1340 Ph. 424.17) K
423 περιφρονεῖν· ὑπερφρονεῖν. | μεγαλοφρονεῖ. (ABCD Su. π 1344 Ph. 424.25 | Σ^{b}: B) K|
424 περίφρων· περισσόφρων. (ABCD Su. π 1345 Ph. 424.26) Hom
425 περιφύς· περιπλακείς. (ABCD Su. π 1347 Ph. 424.27) K
426 περιχλαινίζεται· περιβάλλεται. (ABCD Su. π 1353 Ph. 425.1)
427 περίψημα· κάταγμα ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη ἢ βο〈 〉 ἢ ἀπολύτρωσις. | οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν· ‘περίψημα ἡμῶν γενοῦ.’ ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις. καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες. (ABCD Su. π 1355 Ph. 425.3 | Σ′: B Su. Phot.) ?K|
428 περιωπή· ἀκρώρεια, ὑψηλὸς τόπος. (ACD Su. π 1233 Ph. 425.12) 〈K〉
429 περιώσας· ὠθήσας. (ABCD Su. π 1236 Ph. 425.17) K
430 περκάζει· πεπαίνει, μελανίζει. (ABCD Su. π 1356 Ph. 425.18) K
431 περκνός· μέλας. (AB(C)D Su. π 1357 Ph. 425.19) ?ApS
432 πέρπερος· ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, οἷον λάλος, προπετής, καὶ μηδὲν λογισμῷ ποιῶν. (ABCD Su. π 1366 Ph. 425.20) K
433 πέσημα· πτῶμα. (AB Su. π 1380 Ph. 425.26) K
434 πεσσούς· τοὺς κύβους. (AB Su. π 1384) K
435 πετάλοις· φύλλοις. (AB Su. π 1385 Ph. 426.7) K

---

421 ∗ **424** E 412 +, al. **425** π 21 +, al. **426** ∗ **427** LXX Tob. 5.19, NT 1 Cor. 4.13, eccl. **429** ∗ **431** περκνόν Ω 316 **432** Polyb. 32.2.5 + **435** B 312, al.

---

421 Cyr. (A) περ 140, Hsch. π 1940 (+); Cyr. (vg) περ 44 περιφοιτῶν· περιερχόμενος **422** Cyr. (vg) περ 33 (+); Cyr. (A) περ 123 περιφοραί· κινήσεις, Hsch. π 1941 π.· ἡ κατὰ κύκλον κίνησις **423** Cyr. (A) περ 120 περιφρονείτω· ὑπερφρονείτω, Hsch. π 1946 περιφρονεῖ· … ὑπερφρονεῖς **424** sch. D E 412 (+); Cyr. (A) περ 130 περιφρονεῖς· περισσοφρονεῖς, Hsch. π 1947 π.· περισσῶς φρονῶν … **425** Cyr. (vgA) περ 26/116; Hsch. π 1948 περιφῦναι· … περιπλακῆναι **427** cf. Cyr. (vg) περ 74 π.· καταπάτημα ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων, Cyr. (A) περ 248 π.· ἀντίψυχον ὑπὸ τὰ ἴχνω πάντων, Hsch. π 1960 π.· περικατάμαγμα, ἀντίλυτρα, ἀντίψυχα, ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων **428** v. 374; Hsch. π 1964 π.· … τόπος ὑψηλός … ἀκρώρεια **429** Cyr. (A) περ 134, Hsch. π 1966 (+) **430** Cyr. (vgA) περ 63/194; Hsch. π 1969 π.· μελανίζει … πεπαίνει **431** Hsch. π 1973 (+); sch. D Ω 316 περκνόν· … μέλανα, Ap. Soph. 130.12 περκνόν· μελανόν **432** Hsch. π 1991 π.· μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος; cf. Cyr. (vgA) περ 66/195 π.· προπετής …, Hsch. π 1989 πέρπερα· προπετῆ **433** Hsch. π 2014; Cyr. (A) πεσ 6 πεσήματα· πτώσεις **434** Cyr. (A) πεσ 7 πεσσός· ὁ κύβος, Hsch. π 2030 πεσσοῖσι· τοῖς κύβοις (α 107) **435** Cyr. (A) πετ 16, sch. D B 312; Hsch. π 2041 πέταλα· τὰ φύλλα

---

421 περιερχόμενα Ph. **423** -εῖ· -εῖ B **427** κατάμαγμα Kuster | ἢ βο A βοη^{θ} C ἢ βοήθεια D om. B Su. Ph., an conf. Zon. 1536 π. βδέλυγμα? | ἐμβαλλομένῳ – τῶν om., συνέχοντι τῶν κακῶν leg. Su. **428, 429** A 429, 428 CD **430** μελαίνει, πεπαίνει CD πεπαίνει, μελαίνεται Cyr. (vg) πεπαίνεται, μελανίζει Cyr. (A), Hsch. **432** καὶ om. B Su. Ph. **433, 434** B 434, 433 A **434** τοὺς κύβους B κύβους Su. ταβλία A

K **436** πέταυρα· σίγνα. (ABCD Su. π 1388 Ph. 426.8)
K **437** πέτευρον· παγίς, βάθος. (AB(C)(D) Su. π 1389 Ph. 426.11)
Hom ?+ **438** πετρήεσσα· πετρώδης, βαθεῖα. (ABCD Su. π 1403 Ph. 426.14)
439 πεττεύει· μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων. (AB(C)D Su. π 1391 Ph. 426.18 (lex. Αἰμ. π 15 a))
K **440** πέττουσα· ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέτττουσιν· ἀρτοποιοῦσιν. (ABCD Su. π 1397 Ph. 426.23)
441 πεττεύουσι· ταβλίζουσιν. (ABCD Su. π 1392 Ph. 426.22 (lex. Αἰμ. π 15 b))
K **442** πεττοί· βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν. (ABCD Su. π 1397 Ph. 426.25) Ba 342
K **443** πεύσομαι· ἐρωτήσω. (ABCD Su. π 1415 Ph. 426.27)
+K **444** πεφασμένον· εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον. (ABCD Su. π 1416 Ph. 427.1)
K **445** πεφενάκικεν· ἠπάτησεν. (ABD Su. π 1419 Ph. 427.4)
K **446** πέφηνεν· ἐφανερώθη. (ABCD Su. π 1421 Ph. 427.6)
⟨K⟩ **447** πεφορημένα· ἐνηνειγμένα. (ABCD Ph. 427.20)
448 πέφρικα· ἀπὸ τοῦ φρίκω. (ABC Su. π 1428 Ph. 427.14)
K **449** πεφρυγμένα· τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς. (ABC Su. π 1430 Ph. 427.7)
K **450** πέφυκεν· φύσει ὑπάρχει. (ABC Su. π 1432 Ph. 427.15)
K **451** πεφυκώς· φύσει ὑπάρχων. (ABC Su. π 1432 Ph. 427.16)
K **452** πεφώραται· πεφανέρωται, εὕρηται. (ABC Su. π 1427 Ph. 427.19)
⟨K⟩ **453** πέψει· πραϋνεῖ. (ABC Su. π 1435 Ph. 427.21)
K **454** πῇ· ποῦ. (ABC Su. π 1481 Ph. 427.22)

---

436 ∗ **438** δ 844, al. **439** ∗ **440** | Ar. Eccl. 223 b **441** ∗ **443** ψ 262, al. **444** Ξ 127, al. **454** B 339 +, etc.

---

436 Cyr. (A) πετ 14, Hsch. π 2053 **437** Cyr. (vgA) πετ 1/7; Hsch. π 2054 π.· εἶδος παγίδος **438** sch. D δ 844 π· πετρώδης, τραχεῖα **440** cf. Cyr. (g) πετ 2 πέσσει, πέττει· … ἀρτοποιεῖ … **442** Cyr. (A) πετ 19, Hsch. π 2074; Cyr. (g) περ (sic) 92 π.· βόλια ταυλιστήρια, Cyr. (v) πετ 3 π.· βόλια **443** Hsch. π 2095 (+); Cyr. (vgA) πευ 1/5 π.· ἐπερωτήσω … **444** Hsch. π 2099 π.· … ἀνῃρημένον ἢ πεφανερωμένον, sch. D Ξ 127 π.· φανερῶς εἰρημένον, Cyr. (A) πεφ 23 πεφασμένους· πεφανερωμένους **445** Cyr. (vg) πεφ 1, Hsch. π 2104 **446** Cyr. (vgA) πεφ 10/26, Hsch. π 2109 (+) **447** Hsch. π 2122 (+) **449** Cyr. (vg) πεφ 14 π.· τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα νέα χίδρα νέου σίτου ἢ κριθῆς νέας (νέας om. v), Hsch. π 2129 πεφρυγμένον· τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυσσόμενον **450** Cyr. (vg) πεφ 24, Hsch. π 2133 π.· ὑπάρχει … **451** Hsch. π 2134 π.· ὑπάρχει, Cyr. (vgA) πεφ 9/21 πεφυκός· ὑπάρχον **452** Cyr. (A) πεφ 20 π.· ηὕρηται **453** Hsch. π 2142 (+) **454** Cyr. (vgA) πηδ (sic) 2/5/πηι 1, sch. min. (P. Berol. inv. 11634 i 21) Θ 413

---

436 τίγνα Musurus **437** πέταυρον D Su. (Hsch.) **438** βαθεῖα om. CD **439** τῶν^{2} om. B **440** -ιν· -ιν. καὶ -α· -α Ph. | καὶ π.· ἀρτοποιοῦσιν om. C **442** ταυλίζουσιν Hsch. **444, 445** AD 445, 444 B **445** πεφανάκικεν AD **447** πεφωρημένα C Ph. | ἐνηνεγμένα D Ph. (Hsch.) **448** φρίσσω Su. φρίκη Ph. **449, 450** AC 450, 449 B **453** -ῃ· -ῃ B -ει· -ῃ Ph.^{g} (e. c.) -αι· … -αι Hsch.

455 πηδάλια· οἴακες, αὐχένες. (ABC Su. π 1493 Ph. 427.25) K+Att
456 πηκτίς· πανδούριον. (ABC (Su. π 1502) Ph. 427.26) K
457 πήληκα· περικεφαλαίαν. (ABC Su. π 1511 Ph. 428.14) Hom
458 πῆμα· κακόν, βλάβη, δυστυχία. (ABC Su. π 1518 Ph. 428.17) K
459 πῆλυξ· ῥάγας. (ABC Su. π 1506 Ph. 428.16) K
460 πημαίνει· κακοῖ, βλάπτει. (ABC Su. π 1520 Ph. 428.18) Hom
461 πῇ μέν· ὅπου μέν. (ABC Su. π 1521 Ph. 428.19)
462 πημήνειαν· βλάψειαν, διαφθείρειαν. (ABC Su. π 1522 Ph. 428.20) Hom+
463 πηνήκη· περικεφαλαία τριχωτή, καὶ περιθετὴ κόμη. ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν. (ABC Su. π 1529 Ph. 428.21) Att
464 πηνίκα· πότε. (ABC Su. π 1527 Ph. 428.25) K
465 πηνίον· ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη. (ABC Su. π 1530 Ph. 428.26) K
466 πηρός· ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν. (ABC Su. π 1537 Ph. 429.6) K
467 †πιγνη†· κνῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. (AB[C] Su. π 1550 Ph. 429.8) K
468 πίδακες· σταγόνες, πηγαί. (AC Su. π 1553 Ph. 429.9) K
469 πῖδαξ· πηγὴ ἢ σταγών. (ABC Su. π 1555 Ph. 429.10 EM 671.19) ⟨K⟩+
470 πιεζόμενος· βαρούμενος, δαμαζόμενος. (AB Su. π 1563 Ph. 429.11) K

---

455 θ 558, etc. **457** N 527 +, etc. **458** Γ 160 +, etc. **459** ∗ **460** O 42, al. **462** Γ 299, al. **463** ∗; πηνήκην Luc. 80.5.3 +, πηνίκην Ar. fr. 898 | ∗ **465** Ψ 762, al. **466** πηρόν B 599, al. **467** ∗ **469** Anth. Pal. 10.12; πίδακος Π 825, al.

---

455 Cyr. (A) πηδ 4, Hsch. π 2155 πηδαλίοις· (τοῖς) οἴαξιν; Paus. Attic. π *19 π.· αὐχένες **456** Cyr. (vgA) πηκ 1/3, Hsch. π 2171 (+) **457** sch. D N 527(+); Cyr. (A) πολ (sic) 52, Ap. Soph. 131.18 πήληξ· (ἡ) περικεφαλαία **458** Cyr. (g) πημ 3, Hsch. π 2194 π.· βλάβη, sch. D Γ 160 π.· βλάβη, κακόν, Cyr. (A) πημ 6 πήματα· κακά, δυστυχίαι, Cyr. (vg) πημ 1 πήματα· βλάβαι … δυστυχίαι **459** Cyr. (vgA) πηλ 1/5, Hsch. π 2193 **460** sch. D O 42 (cf. P. Berol. inv. 10509.6) π.· βλάπτει, κακοῖ, Cyr. (A) πημ 7, Hsch. π 2195 π.· βλάπτει **462** sch. D Γ 299 π.· βλάψειαν … **463** Paus. Attic. π 21 **464** Cyr. (A) πην 1 (+), Hsch. π 2209 **465** Cyr. (A) πην 3, Hsch. π 2212 π.· ἄτρακτος, εἰς ὃν εἱλεῖται ἡ κρόκη **466** Cyr. (A) πηρ 4, Cyr. (vg) πημ (sic) 2/πηρ 2 (+); Hsch. π 2228 πηρόν· τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα **467** Cyr. (vgA) πιτ 1, πυτ 1, Hsch. π 2394, 4486 **468** Cyr. (vgA) πιδ 1/3, Hsch. π 2247 **469** Hsch. π 2249 π.· … πηγή … **470** Cyr. (vg) πιε 2; Cyr. (A) πιε 6 π.· βαρούμενος

---

455 αὐχένια C **458** κακόν et δυστυχία om. C **459** πήλαξ Su. | ῥώγας B **460** κακοῖ om. C **462-464** B 463, 462, 464 A 464, 463, 462 C **462** πημηνίνειαν Ph. | διαφθείρειαν om. Su. (sch.) **463** πηνίκη et πηνικίζειν Su. | ἔνθα B **467** πιγνη A πιγύνη B (ν sup. γ add. m. alt.) Ph. (η sup. ι add. m. pr.) πιγνύη Su. πιτύνη Cyr. (vg), Hsch. 2394 πυτίνη Cyr. (A), Hsch. 4436 | κνίκος Ph. **469** πηγὴ ἢ om. C

Κ **471** Πιερίδες· αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. (ABC Su. π 1564 Ph. 429. 12) Ba 343

Κ **472** Πιερίη· ὄρος. (ABC Su. π 1564 Ph. 429. 13)

Κ **473** πιθάκνη· μικρὸς πίθος. (ABC Su. π 1571 Ph. 429. 14)

474 πιλήσεσι· πυκνώσεσιν. (ABC Su. π 1598 Ph. 429. 23)

Κ **475** πίλοις· πιλωτοῖς. (ABC Su. π 1604 Ph. 429. 24)

+Κ **476** πιμελή· πάχος, λιπαρότης. (ABC Su. π 1605 Ph. 429. 25)

Κ **477** πίμπραται· καίεται, ἐμπυρίζεται. (AB Su. π 1607 Ph. 429. 26)

478 πίναξ· σανὶς ἐζωγραφημένη. (ABC Su. π 1615 Ph. 430. 14)

Κ **479** πιναρά· εὐτελῆ, ῥυπαρά, ταπεινά. (ABC Su. π 1616 Ph. 430. 15)

Κ **480** πινώδης· ῥυπαρά. (AB Su. π 1624 Ph. 430. 16)

Κ+ **481** πίονα· εὐδαίμονα, λιπαρά, καὶ εὐτραφῆ. (ABC Su. π 1630 Ph. 430. 20)

Hom **482** πίσυνος· πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς. (ABC Su. π 1656 Ph. 431. 3 Et. Gen.)

Κ **483** πιτυάνη· ἀσκὸς μικρός. (ABC Su. π 1667 Ph. 431. 12)

Κ **484** πίτυλος· κτυπητής, φαντασιοσκόπος. (ABC Su. π 1669 Ph. 431. 14)

Κ **485** πλαγίως· δολίως. (AB Su. π 1675 Ph. 431. 17)

Κ+ **486** πλαδαρόν· χαῦνον, ὑγρόν. πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσεις. (AB Su. π 1679 Ph. 431. 18 EM 674. 22)

Κ+ **487** πλαδῶσιν· ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσιν. (ABC Su. π 1679 Ph. 431. 22)

Κ **488** πλάστιγξ· τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. (AB Su. π 1695 Ph. 432. 6)

⟨Κ⟩ **489** πλαίσιον· πλινθίον. (AB (Su. π 1715) (Ph. 431. 23))

---

472 Anth. Pal. 7. 407; Πιερίην Ξ 226 +, al. **473** ∗ **481** A 40 +, al. **482** E 205 +, al. **483** ∗ **484** ∗ (sens.) **486** | ∗ **487** Phil. Jud. de praem. 7. 21

---

471 Cyr. (vgA) πιε 3/10, Hsch. π 2258 **472** Cyr. (A) πιε 9, Hsch. π 2257 **473** Cyr. (vgA) πιθ 1/3; Hsch. π 2263 πιθάκναι …· οἱ μικροὶ πίθοι … **475** Cyr. (A) πιλ 5, Hsch. π 2290 **476** Cyr. (vgA) πιμ 1/6 π.· (…) λιπαρότης **477** Cyr. (vg) πιμ 4; Cyr. (A) πιμ 9 π.· καίεται, ?Hsch. π 2302 (interpr. om.) **479** Hsch. π 2314 π.· ταπεινά, εὐτελῆ … ῥυπαρά, Cyr. (vgA) πιν 5/15 π.· εὐτελῆ, ταπεινά **480** Cyr. (vgA) πιν 3/9, Hsch. π 2326 πινῶδες· ῥυπαρόν, Cyr. (A) πιν 11 πινώδη· ῥυπαρά … **481** Cyr. (vg) πιο 2 π.· εὐδαίμονα, λιπαρά, Cyr. (A) πιο 7, Hsch. π 2329, sch. D A 40 π.· λιπαρά (…) **482** sch. D E 205; Cyr. (vgA) πισ 2/5 π.· θάρρων … πεπιστευκώς, Hsch. π 2377 π.· πεποιθώς, πιστεύων, θαρρῶν, 2376 πίσυνοι· πεποιθότες, πεπιστευκότες **483** Cyr. (vgA) πιτ 3/15, Hsch. π 2388 **484** Cyr. (vg) πιτ 2; Cyr. (A) πιτ 13 π.· κτυπητής **485** Cyr. (vg) πλα 2, Hsch. π 2414 (+) **486** Cyr. (vgA) πλα 1/13, Hsch. π 2421 π.· χαῦνον, ὑγρόν (+) **487** Cyr. (A) πλα 14 π.· ὑγρόν, Hsch. π 2425 (+) **488** Cyr. (A) πλα 16, Hsch. π 2463 (+); Cyr. (vg) πλα 10 π.· ζυγός **489** Hsch. π 2437 (+)

---

471 αἱ[2] om. Cyr. (vA), Hsch. **472** Πιερία Su. Ph. (Cyr., Hsch.) | ὄρος Μακεδονίας Su. **475** πιλητοῖς Su. **479, 480** A 480, 479 B **479** ταπεινά om. C **480** πινώδη B | ἡ ῥυπαρά Su. **481** λιπαράν Su. **483** πιτυδάνη Hsch. πυτίνη Soping **486, 487** A 487, 486 B **486** πλάδας – fin. om. EM | πλάδος Ph. | πλάδωσις Ph.

490 πλατυγίζει· τοῖς πτεροῖς κρούει. (ABC Su. π 1712 Ph. 432.21)
491 πλέα· πλήρη. (ABC Su. π 1717 Ph. 432.22) ⟨K⟩
492 πλέας· πλείους. (ABC Su. π 1718 Ph. 432.23) Hom
493 πλεῖστον ὅσον· ⟨ ⟩. (AB Su. π 1740 Ph. 433.15)
494 πλέθρα· μέτρα γῆς, ἦγουν ἄρουραι, ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ἑξήκοντα ἓξ δίμοιρον. (ABC Su. π 1719 Ph. 432.24 (sch. Plat. Alc.i 123 c, Criti. 115 d)) K+
495 πλειστηριάσας· πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο. (ABC Su. π 1738 Ph. 433.11) K
Ba 344 **496** πλῆμναι· χοινικίδες. (AB (Su. π 1756) Ph. 434.3) K
497 πληρωτής· ἐράνου συναγωγός. (AC) ⟨K⟩
498 πλησιφαής· ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. (ABC Su. π 1770 Ph. 434.9) K
499 πλοίζει· πορεύεται. πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός. (AB Su. π 1781 Ph. 434.15)
500 πλόϊμα· πλευστικὰ ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα. (AB Su. π 1783 Ph. 434.16) K
501 πλοῖμοι· πλόκαμοι. (A ?Su. π 1785 Ph. 434.17) ?K
502 πλύνεται· λοιδορεῖται, αἰσχρῶς ὑβρίζεται. (ABC Su. π 1816 Ph. 435.6) K
503 πλυνοί· πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν. (AB[C] Su. π 1819 Ph. 435.8)
504 πλωτόν· πλεόμενον. (AB Su. π 1812 Ph. 435.14) K
505 πνεύσας· σφοδρῶς ὀργισθείς. (ABC Su. π 1828 Ph. 435.15) K
506 πνιγεύς· ὁ φοῦρνος. (ABC Su. π 1830 Ph. 435.16)
507 πνῖγος· καῦμα. (ABC Su. π 1833 Ph. 435.17 (sch. Plat. Phaedr. 258 e)) K

---

490 ∗; πλατυγίζεις Ar. Equ. 830 **492** B 129, al. **495** ∗ **496** E 726, al. **499** ∗ **500** | ∗ **501** ∗; πλοχμοί P 52, al. **503** X 153 +

---

491 Hsch. π 2497 **492** sch. D B 129 π.· πλέονας **494** Cyr. (vgA) πλα (sic) 7/πλε 4, Hsch. π 2502 (ad βοτανώσεις; ἦγουν ἄρουραι om. A, Hsch.); Hsch. π 2520 πλέθρα· … πήχεις ἑξήκοντα ἓξ καὶ πόδα ἕνα **495** Cyr. (A) πλε 8, Hsch. π 2515 πλειστηριάσαντες· πλείονος πωλήσαντες οὗ ὠνήσατο **496** Cyr. (A) πλη 20 (sim. Hsch. π 2565) π.· αἱ χοινικίδες αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξωνα, sch. D E 726 π.· αἱ χοινικίδες τῶν τροχῶν … (P. Lit. Lond. 177.11 π.· χοινικίδες), Ap. Soph. 132.13 πλήμνη· ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ **497** Hsch. π 2583 **498** Cyr. (vgA) πλη 9/30, Hsch. π 2588 **500** Cyr. (vg) πλο 2; Cyr. (A) πλο 5, Hsch. π 2610 π.· τὰ πλῷ πεμπόμενα **501** Cyr. (A) πλο 3 **502** Cyr. (vg) πλυ 1 π.· … εἴρηται δὲ καὶ ὅταν τις λοιδορῆται ἢ αἰσχρῶς ὑβρίζηται, Cyr. (A) πλυ 7, Hsch. π 2629 π.· … λοιδορεῖται **503** cf. Hsch. π 2630 π.· πύελοι ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον … **504** Hsch. π 2641; cf. Ap. Soph. 132.18 πλωτῇ· λέγει μὲν ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου. ὁ μέντοι Κράτης ἀκούει πλεομένῃ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κινουμένῃ καὶ πλεούσῃ, Cyr. (g) πλω 3 π.· τὸ πλέον, τὸ νηχόμενον **505** Cyr. (vg) πλυ (sic) 4/πνε 4 (+); Cyr. (A) πνε 6, Hsch. π 2645 π.· ὀργισθείς … **507** Cyr. (vA) πλυ (sic) 6/πνι 1, Hsch. π 2647, sch. Thuc. 7.87.1

---

493 hic B post 475 A | interpr. πολύ Su. **494** ἄρουρα C | ἢ διύγρους καὶ βοτανώδεις τόπους Hsch. | δὲ om. C | ξς΄ B Ph. sch. Plat. ξη΄ Su. **495** οὗ] ἢ C om. B **499** πλωΐζει Ph. (contra ord.) | καὶ om. B **500** τὰ om. Cyr. (vg) **501** πλοχμοί Cyr.

K **508** πόα· ἑκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει (fr. 44) καὶ Λυσίᾳ (fr. 327). (AB(C) Su. π 1838 Ph. 435.22)

K+ **509** ποδήρης· ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον. (ABC Su. π 1846 Ph. 436.5)

K **510** ποδοκάκκη· ξύλον ᾧ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦπος καλεῖται. (ABC Su. π 1847 Ph. 436.8)

511 ποδηγέστερον· ὁδηγητικώτερον. (ABC Su. π 1843 Ph. 436.4)

Hom **512** πόθι· ποῦ. (ABC Su. π 1862 Ph. 436.24)

513 ποιήεσσαν· σιτοφόρον. (ABC Su. π 3075 Ph. 436.26)

?K **514** ποίην· πᾶσαν βοτάνην. (AB Su. π 3076 Ph. 436.27)

515 ποιητέον· ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν. (ABC Su. π 3077 Ph. 437.1)

K **516** ποικιλομήτης· ποικιλόβουλος. (ABC Su. π 3081 Ph. 437.12)

K **517** ποικιλτικήν· πολυμιταρικήν. (ABC Su. π 3085 Ph. 437.13)

K+ **518** ποινήν· τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, πρόστιμον. (ABC Su. π 3094 Ph. 437.19)

519 πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει· ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ. οἷον γαμητέον ἀντὶ τοῦ χρὴ γαμῆσαι· πλευστέον ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι· καὶ οὐ παραδοτέα ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. (ABC Su. π 1883 Ph. 438.20)

⟨K⟩ **520** πολιορκία· φυλακή. (ABC Su. π 1908 Ph. 438.26) Ba 345

---

510 Lys. 10.16 **511** ∗ **512** α 170 +, al. **513** I 150 + **514** Ξ 347, al. **516** ∗; ποικιλομήτην Λ 482 + **517** LXX Job 38.36, eccl. **518** E 266 +, etc. **519** Thuc. 1.79.2 | | | Thuc. 1.86.3

---

508 Cyr. (vg) ποα 1; Cyr. (A) ποα 2 π.· βοτάνη ἑκάστη οὕτω λέγεται, Hsch. π 2655 π.· βοτάνη ἑκάστη **509** Cyr. (vg) ποδ 3 π.· ἔνδυμά τι μέχρι ποδῶν ἐρχόμενον. ἔνιοι δὲ λέγουσι τὸ μέχρι τῶν σφυρῶν διῆκον ἱμάτιον. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον – fin., Cyr. (A) ποδ 10 (Hsch. π 2674) π.· μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτιον **510** Cyr. (vg) ποδ 6; Cyr. (A) ποδ 13 (ad συνέχουσιν, om. ἐμβάλλοντες) **512** sch. D α 170, Hsch. π 2697 **513** Ap. Soph. 132.30, Hsch. π 2708 ποιήεντα· σιτοφόρον **514** Cyr. (A) ποι 21, Hsch. π 2711 **516** Cyr. (vg) ποι 3; Cyr. (A) ποι 12, Hsch. π 2716 π.· ποικίλα βουλευόμενος **517** Cyr. (vgA) ποι 8/17, Hsch. π 2720 (+) **518** Cyr. (A) ποι 10, Hsch. π 2734 π.· ἀντέκτισιν, τιμωρίαν, sch. D E 266 (P. Berol. inv. 11636 ii 32) π.· ἀντέκτισιν, sch. D Γ 290 ποινῆς· ἀντεκτίσεως, τιμωρίας, Ap. Soph. 132.29 ποινή· ἀντέκτισις, Cyr. (vg) ποι 2 π.· τιμωρίαν … **520** Hsch. π 2784 (+)

---

508 δὲ om. Cyr. | ποία] πόα Su. **509** καὶ εἰς B | κατωτέρω B | ἐκ βύσσου C **510** ποδοκάκη Su. Ph. (Cyr.) | ξύλῳ B | ἐν ᾧ C ὁ Su. (τὸ ἐν εἱρκτῇ ἐν ᾧ Cyr.) | ἐν εἱρκτῇ om. C | κοῦσπος B Su. Ph. κόσπους Cyr. κῦππος Kuster | λέγεται Ph. **511, 512** B 512, 511 AC **513** ποιήεσαν B Ph. ποιήεσα A πίεσσα C **514** ποίαν Ph. | πᾶσαν] πόαν, recte Su. (Cyr., Hsch.) πᾶν Ph. **518** ἔκτισιν AC | πρόστιμον om. C **519** τὰ om. C | αὐτοῖς Su. | ἢ πλευστέον Ph.

521 πολιούχοις· τῶν πόλεων ἄρχουσιν. (AB[C] Su. π 1910 Ph. 439.3) K
522 πολιτεύμασι· ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσιν. (ABC Su. π 1914 Ph. 439.9) K
523 πολλὰ χαίρειν φράσας· ἀποταξάμενος, ἀπογνούς. (ABC Su. π 1873 Ph. 439.13) K+
524 πολιτικός· ἀστεῖος, μετά τινος τέχνης. (ABC Su. π 1917 Ph. 439.12) K
525 πολλοστόν· ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου. (ABC Su. π 1925 Ph. 439.15)
526 πολλοῦ γε καὶ δεῖ· οὐδὲ ὅλως. (ABC Su. π 1929 Ph. 439.18 (sch. Plat. Phaedr. 243 c)) K
527 πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν· σιωπῶ, καὶ πόρρω λίαν εἰμὶ καὶ οὐδὲ ὅλως εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν. (AB Su. π 1930 Ph. 439.19 sch. Plat. Theaet. 166 d)
528 πόλου· οὐρανοῦ ἢ κόσμου. (ABC Su. π 1922 Ph. 439.21) K
529 πολύαινος· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. (ABC Su. π 1954 Ph. 439.22) K
530 πολυάνδριον· μνῆμα, τάφον. (ABC Su. π 1939 Ph. 439.23) K
531 πολυβότειρα· πολλοὺς τρέφουσα. (ABC Su. π 1943 Ph. 439.24) K
532 πολυγηθής· πολυχαρής. (ABC Su. π 1945 Ph. 440.1) K
533 πολυδαιδάλου· πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος. (ABC Su. π 1950 Ph. 440.10)
534 πολυειδής· πολύμορφος. (ABC Su. π 1964 Ph. 440.11)
535 πολύευκτον· τίμιον, πολυπόθητον. (ABC Su. π 1958 Ph. 440.12) K+
536 πολυζύγῳ· πολυκαθέδρῳ. (ABC Su. π 1963 Ph. 440.13) K

---

521 ∗ **527** ∗ **529** πολύαινε I 673 + **531** ∗; πουλυβότειραν Γ 265 + **532** πολυγηθέες Φ 450 **533** Γ 358 +, al. **536** B 293

---

521 Cyr. (A) πολ 76 πολιοῦχος· ὁ τῆς πόλεως ἄρχων …, Hsch. π 2786 πολιοῦχοι· … οἱ ἄρχοντες αὐτῆς (scil. τῆς πόλεως), Cyr. (vg) πολ 6 πολιούχους· … τοὺς ἄρχοντας **522** Cyr. (A) πολ 96, Hsch. π 2791 **523** Cyr. (A) πολ 90, Hsch. π 2800 π. χ. φ.· ἀποταξάμενος **524** Cyr. (vgA) πολ 26/102, Hsch. π 2793 **526** Cyr. (A) πολ 77 **528** Hsch. π 2812 πόλος· οὐρανός, κόσμος; cf. Cyr. (A) πολ 94 πόλος· οὐρανός, κύκλος **529** Cyr. (A) πολ 86; sch. D I 673, Hsch. π 2817 πολύαινε· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε, Ap. Soph. 133.14 πολύαινε· ᾽Αρίσταρχος πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε, ἄλλοι δὲ πολύμυθε **530** Cyr. (vg) πλυ (sic) 2/πολ 2 π.· μνῆμα, τάφος ἐν ᾧ πολλοὶ ἄνδρες κεῖνται, Hsch. π 2819 π.· τάφος … μνῆμα **531** Cyr. (A) πολ 103 πολυβοτείρῃ· πολλοὺς τρεφούσῃ, Hsch. π 2826 π.· ἡ γῆ πολλοὺς τρέφουσα **532** Hsch. π 2833 πολυγηθές· πολυχαρές; cf. Cyr. (A) πολ 73 πολυγηθέος· πολλαχῶς χαίροντος **535** Hsch. π 2849; Cyr. (vgA) πολ 11/39 π.· τίμιον …, Cyr. (A) πολ 58 πολυεύκτου· πολυποθήτου **536** Cyr. (A) πολ 80, Hsch. π 2850, sch. D B 293

---

521 τοῖς τῶν Su. Ph. **523, 524** AB 524, 523 C **524** τέχνης τινός Hsch. **525** καὶ om. B **526-528** A(C) 528, 527, 526 B **526** καὶ om. C **527** δὴ om. A | λέγει Ph. | interpr. om. A | καὶ[2] om. Su. Ph. | καὶ οὐδὲ ὅλως εἰμὶ om. Su. Ph. sch. Plat. | οὐ] ὃ B **528** ἢ om. B | κόσμος B **529** πολύαινον· … ἄξιον C πολύαινε· … ἄξιε Hsch. **530** τάφος Ph. **535, 536** B 536, 535 AC

K+ **537** πολυθρύλητον· πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστότατον. (ABC Su. π 1968 Ph. 440. 15 EM 681. 27)
⟨K⟩ **538** πολυκηδέος· πολυφροντίστου. (ABC Su. π 1973 Ph. 440. 18)
Hom **539** πολύκλητοι· ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων. (AB Su. π 1974 Ph. 440. 19)
540 πολύκμητος· πολυκάματος. (ABC Su. π 1976 Ph. 440. 20)
⟨K⟩ **541** πολύκρημνον· δύσβατον, ὀρεινόν. (ABC Su. π 1979 Ph. 440. 21)
542 πολυμάργοις· ἠχητικοῖς. (AB[C] Ph. 440. 22)
K **543** πολύμητις· πολύβουλος. (ABC Su. π 1987 Ph. 441. 1)
K **544** πολυπίδακα· πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. (ABC Su. π 1993 Ph. 441. 8)
ApS **545** πολυπτύχου· πολλὰς ἀποκλίσεις ἔχοντος, οἷον πτύχας. (ABC Su. π 1999 Ph. 441. 11) Ba 346
K **546** πολύρρηνες· πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. (ABC Su. π 2002 Ph. 441. 13)
547 πολύς· σφοδρός. (ABC Su. π 2003 Ph. 441. 14)
K **548** πολυσχιδής· πολυμερής. (ABC Su. π 2007 Ph. 441. 25)
K **549** πολύτλας· πολλὰ ὑπομένων. (ABC Su. π 2011 Ph. 442. 2)
K **550** πολυφασίας· πολυλογίας. (ABC Su. π 2012 Ph. 442. 4)
K **551** πολυφλοίσβου· πολυταράχου. (ABC Su. π 2013 Ph. 442. 5)
552 πολυφραδέστερον· συνετὸν ἐν λόγοις. (ABC Su. π 2016 Ph. 442. 6)

---

539 Δ 438 + **540** Ω 48 +, al. **541** B 497 v.l., Bacch. 1. 121 **542** ∗ **543** A 311 +, al. **544** Θ 47 +, al. **545** Θ 411 +, al. **546** I 154 +, al. **547** B 810 +, etc. **549** Θ 97 +, al. **550** ∗ **551** ∗; πολυφλοίσβοιο A 34 + **552** ∗

---

537 Hsch. π 2856 πολυθρύλητα· πεφημισμένα … διαβεβοημένα, Cyr. (A) πολ 68 πολυθρύλητα· πεφημισμένα, Cyr. (vg) πολ 4 πολυθρύλητος· διαβεβοημένος, ὀνομαστός, Cyr. (A) πολ 31 πολυθρύλητος· διαβεβοημένος **538** Hsch. π 2866 **539** sch. D Δ 438 π.· οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι, Ap. Soph. 132. 31 π.· οἱ ἀπὸ πολλῶν τόπων κεκλημένοι βοηθεῖν, sim. Hsch. π 2869 **541** Hsch. π 2874 πολύκρημνος· δύσβατος, ὀρεινός **543** Cyr. (A) πολ 91 (+), Hsch. π 2889, sch. D A 311 (P. Strasb. inv. 33 viii 19, P. Oxy. 3237. 19) (+), Ap. Soph. 133. 10 (P. Mich.) (+) **544** Cyr. (A) πολ 72, Hsch. π 2905 (+); Cyr. (vgA) πολ 18/54 π.· πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν **545** Ap. Soph. 137. 3 πτύχες· … καὶ (Θ 431) ʽπολυπτύχου Ο⟨ὐ⟩λύμποιο᾽, τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος; cf. Hsch. π 2915 π.· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος … πολλὰς πτύχας … ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα, sch. D Θ 411 π.· πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος καὶ ἐξοχάς **546** cf. Cyr. (A) πολ 49 π.· πολυθρέμμονες, Hsch. π 2917 πολύρρην{η}· πολλὰ ῥήνη ἔχων, τουτέστι θρέμματα **548** Cyr. (A) πολ 43 (+); Cyr. (vg) πολ 3 πολυσχιδῆ· πολυμερῆ …, Hsch. π 2928 πολυσχιδές· πολυμερές **549** Cyr. (vgA) πολ 24/85, Hsch. π 2931, sch. D ε 171 π.· (ὁ) πολλὰ ὑπομείνας **550** Cyr. (vgA) πολ 7/34, Hsch. π 2937 **551** Cyr. (A) πολ 81 (+), Hsch. π 2939, sch. D A 34 (+) **552** Hsch. π 2942 π.· συνετώτερον …

537, 538 AC 538, 537 B **542, 543** AB 543, 542 C **543** πολυμήτης Hsch., Ap. Soph. **545** πολλὰς ἀναβολας B | οἷον πτύχας om. C **546** πολύρηνες BC | ἔχοντες om. C **551** πολυφλοίσβοιο recte B (Cyr., Hsch.) **552** λόγῳ Ph.

553 πολύχουν· πολυφόρητον ἢ πολυειδῆ. (ABC Su. π 2018 Ph. 442.7) K
554 πολυωρήσεις· πολλὴν φροντίδα ποιήσεις, φυλάξεις. (ABC Su. π 1991 Ph. 442.8) K
555 = 542. (B)
556 πομπεύει· ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ. (ABC Su. π 2021 Ph. 442.25) K
557 πομπόν· συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα. (AB Su. π 2028 Ph. 443.4) K
558 πομποστολεῖ· ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον. (AB(C) Su. π 2029 Ph. 443.5) K
559 πομφόλυγες· αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. (ABC Su. π 2031 Ph. 443.6) K
560 πομφόλυξ· ἐκβρασμὸς ὕδατος. (AB Su. π 2032 Ph. 443.8)
561 ποντοβρύχους· ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους. (ABC Su. π 2048) K
562 Πόντος· κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερσονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. (ABC Su. π 2049 Ph. 443.13) K
563 πόπανα· πλακούντια. (AB[C] Su. π 2051 Ph. 443.17 (sch. Plat. Rep. 455 e)) K
564 ποππύσματα· κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. (ABC Su. π 2059 Ph. 443.19)
565 πορθήσειας· ἕλοις, λάβοις. (AC Su. π 2067 Ph. 443.22)
566 πόρθησις· ἐρήμωσις. (ABC Su. π 2068 Ph. 443.23) ⟨K⟩

---

554 LXX Ps. 137.3, eccl. **557** N 416 +, al. **558** ∗ **561** ∗; ποντοβρόχους LXX 3 Macc. 6.4 **562** B 210, etc. **564** ∗; ποππυσμάτων Greg. Naz. or. 45.12, al. **565** ∗; πορθήσεις Eur. Or. 1595, al.

---

553 Cyr. (vg) πολ 9 π.· πολύφορον, Cyr. (A) πολ 82, Hsch. π 2948 πολύχους· πολύφορος; Cyr. (A) πολ 36, Hsch. π 2947 π.· πολυειδές … **554** Cyr. (vgA) πολ 15/41, Hsch. π 2951 π.· φυλάξεις, πολλὴν φροντίδα ποιήσεις, gl. Psalm. 303 **556** Cyr. (vg) πομ 4 **557** Cyr. (g) πομ 6 π.· συνοδοιπόρον, Cyr. (v) πομ 3 πομποί· συνοδοιπόροι, προπέμποντες …, Cyr. (A) πομ 12, Hsch. π 2967 πομπός· προπέμπων **558** Cyr. (vg) πομ 7 π.· ἐκπέμπει τὸν νηῖτην στόλον; Cyr. (A) πομ 17, Hsch. π 2968 π.· ἐκπέμπει τὸν πλοῦν **559** Cyr. (vgA) πομ 1/10 π.· αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως (-ων vg) καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασι εὐδιάλυτοι κυρτώσεις εἴτ᾽ οὖν φυσήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιουμένων ἢ ἄλλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις (fin. curtat. in A) **561** Cyr. (A) πον 5, Hsch. π 2994 **562** Cyr. (v) πομ (sic) 5 Π.· κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερσονήσου ὁ καὶ Εὔξεινος καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα θάλασσα, Cyr. (g) πον 2 π.· θάλασσα. κυρίως δὲ ὁ ἔνδον τῆς Χερσονήσου ὁ καὶ Εὔξεινος καλούμενος **563** Cyr. (A) ποπ 1 (+), Hsch. π 3004 (+) **564** cf. EM 682.48 π.· κολακεῖαι ἵπποις ἀδαμάστοις, Hsch. π 3007 π.· κολακεύματα **566** Hsch. π 3021 (+)

---

558 ἐκπέμπει εἰς τὸν στόλον τῇ νηῒ A **559** αἱ om. AC **561** ποντοβρόχους recte B^2 (Cyr., Hsch.) **562** Χερρονήσου Su. Ph. **566** πόρθωσις B

K+ **567** πορθμός· πέραμα, ἀμφίγειος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστιν γῆ στενή, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη. (AB(C) Su. π 2075 Ph. 444.3)

568 πόρκης· ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος ὁ περιεργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. (ABC Su. π 2076 Ph. 444.9)

K **569** πόρον· διέξοδον, τρίβον. καὶ περαίωσις ποταμοῦ. (ABC Su. π 2082 Ph. 444.12) Ba 347

570 πόρος· πέρας ἢ ποταμὸς ἢ ὁδὸς ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανὴ ἢ τεχνάσματα. (ABC Su. π 2083 Ph. 444.13)

K **571** πόρπη· φίβλα. (ABC (Su. π 2091) Ph. 444.20)

572 πορποῦσθαι· φιβλοῦσθαι. (ABC Su. π 2091 Ph. 444.21)

K **573** πορφύρει· ταράσσεται. (ABC Su. π 2097 Ph. 444.23)

K **574** ποσαπλῶς· ποσαχῶς, ἀναριθμήτως. (ABC Su. π 2102 Ph. 444.24)

K **575** πόσις· ἀνήρ. (AB(C) Su. π 2112 Ph. 445.8)

K+ **576** πότερον· ἆρα, ὁποῖον, ποταπόν. (ABC Su. π 2131 Ph. 445.21)

577 πότε· λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ᾽ ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθός, ʻπότε ἐγένετο;ʼ κατὰ δὲ τὸ μέλλον, ʻπότε ἔσται;ʼ (ABC Su. π 2130 Ph. 445.14)

K **578** πότμον· μόρον, θάνατον. (ABC Su. π 2136 Ph. 445.27)

579 πότνα· δέσποινα. (ABC Su. π 2137 Ph. 445.26)

K+Hom **580** πότνια· σεμνή, ἔντιμος. (ABC Su. π 2138)

K **581** ποτνιᾶται· παρακαλεῖ, ἐπικαλεῖται. (ABC Su. π 2139 Ph. 446.2)

K **582** ποτνιώμενος· δυσφορῶν, μετ᾽ οἰμωγῆς παρακαλῶν. (ABC Su. π 2139 Ph. 446.3 (sch. Luc. 167.1))

---

567 πορθμῷ δ 671 +, etc. **568** Z 320 +, al. **569** B 592 +, etc. **572** ∗ **573** πορφύρῃ Ξ 16, al. **574** LXX Ps. 62.1, eccl. **575** Γ 329, etc. **578** B 359 +, etc. **579** ε 215 +, al. **580** A 357 +, etc.

---

567 Cyr. (vg) πορ 8 π.· πέραμα, Cyr. (A) πορ 39 πορθμοῦ· περάματος **568** cf. Cyr. (A) πορ 20 π.· δακτύλιός (hucusque Hsch. π 3040, sch. D Θ 495) τις συνέχων τὴν ἐπιδορατίδα πρὸς τὸ ξίφος, Ap. Soph. 133.27 π.· ὁ δάκτυλος τῆς ἐπιδορατίδος … **569** Cyr. (vg) πορ 5; Cyr. (A) πορ 18 π.· τὴν τρίβον ἴδιον καὶ πέρας ποταμοῦ **571** Hsch. π 3052 (+), Cyr. (A) πορ 12 πόρπην· φίβλαν, 30 πόρπας· … φίβλας **573** Cyr. (gA) πορ 10/30 (+), Hsch. π 3081 (+), Ap. Soph. 133.32 (P. Mich. gl. 5) **574** Cyr. (vgA) ποσ 5 (+)/11, Hsch. π 3091 **575** Cyr. (A) ποσ 13 (+), Hsch. π 3107 (+); sch. D α 15 πόσιν· ἄνδρα **576** Cyr. (vg) ποτ 5 π.· ἆρα, ὁποῖον, lex. Greg. 170.20 π.· ἆρα **578** Hsch. π 3148; sch. D B 359 π.· μόρον, Cyr. (A) ποτ 19 πότμῳ· μόρῳ …, Cyr. (vgA) ποτ 7/30, Ap. Soph. 134.10 πότμος· θάνατος **579** Hsch. π 3151 (+) **580** cf. Cyr. (A) ποτ 32 π.· φίλη δέσποινα σεμνή, lex. Greg. 170.5 π. δὲ ἡ σεμνή; sch. D A 357 (P. Strasb. inv. 33 ix 220) π.· … ἔντιμος **581** Hsch. π 3157 π.· ἐπικαλεῖται … παρακαλεῖ, Cyr. (A) ποτ 15 π.· παρακαλεῖ **582** Cyr. (vgA) ποτ 25; Cyr. (vgA) ποτ 2/12 ποτνιώμενοι· παρακαλοῦντες …, Hsch. π 3158 ποτνιῶμαι· … παρακαλῶ, δυσφορῶ, μετ᾽ οἰμωγῆς ἱκετεύω

---

568 ὅπερ ἐργνύων AB ὁ περι γνυον Ph. **569** τρίβον καὶ περαίωσις om. C | περαίωσιν Su. (Cyr.) **570** ποταμοῦ Ph. | ἢ ὁδὸς om. C | ὑδάτων om. C | τέχνασμα A Ph. **571** φίβλα corr. in φίβλον B **573** -η· -ηται Su. (Ap. Soph. cod. B) -η· -εται B **574, 575** AB 575, 574 C **574** ποσαχῶς om. C πολλαχῶς Cyr. (A), Hsch. (et add. in Cyr. (g)) **576** ποῖον Su. **577** τὸ[1] om. Su. [C] | κατὰ[1]] πρὸς B [C] **581** ἐπικαλεῖται θεούς Su. Ph.

583 ποτώμεναι· διατρίβουσαι. (ABC Su. π 2140 Ph. 446. 4) ⟨K⟩
584 πρακτικόν· ἀνυστικόν. (ABC Su. π 2204 Ph. 446. 6) ⟨K⟩
585 πρανές· κάταντες. (ABC Su. π 2208 Ph. 446. 15 lex. Aἰμ. π 2) Tim
586 πρανής· ὁδὸς κατωφερής. (ABC Su. π 2209 Ph. 446. 16 (lex. Aἰμ. π 2)) K
587 πραϋπάθειαν· πραΰτητα, ἡσυχίαν. (ABC Ph. 447. 7) K
588 πρέμνον· στέλεχος. (ABC Su. π 2243 Ph. 447. 11)
589 πρεσβυγένεια· παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς προὐργιαίτερον. (ABC Su. π 2253 Ph. 447. 21) K
590 πραττομένους· ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης (13. 7)· ʿκαὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.ʾ (ABC Su. π 2232 Ph. 447. 5)
591 πρεσβυτάτην· ἐντιμοτάτην. (ABC Su. π 2255 Ph. 447. 23) Hom
592 πρεσβύτερος· μείζων. (AB Su. π 2257 Ph. 447. 24) K
593 πρηνές· ἐπὶ πρόσωπον. (ABC Su. π 2263 Ph. 448. 5) K
594 πρῆσαι· καῦσαι. (ABC Su. π 2266 Ph. 448. 7) Hom
595 πριάμενος· ἀγοράσας. (AB[C] Su. π 2272 Ph. 448. 8 sch. Plat. Leg. 916 a) K
596 πρίου· ἐλευθέρωσον. (ABC Su. π 2296 Ph. 448. 17)
597 πρηστήρ· πῦρ ἀπ᾽ οὐρανοῦ. (ABC Su. π 2269 Ph. 448. 18) ⟨K⟩
598 πρίω· ἀγοράσω. (ABC Su. π 2297 Ph. 448. 22) ?⟨K⟩
Ba 348 **599** προαγωγός· διδάσκαλος κακῶν. (ABC Su. π 2307 Ph. 449. 1) ⟨K⟩
600 προαλέστατον· προπετέστατον. (ABC Su. π 2312 Ph. 449. 3) K
601 πριμιγγιλίων· τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δορεῶν ἢ προνομίων. (ABC Su. π 2285 Ph. 448. 11) K+

---

589 ∗; πρεσβυγενείην Hdt. 6. 51, -αν Plut. Mor. 636D, al. **591** Δ 59 +, al. **592** ∗ (sens.; nisi Λ 787); πρεσβύτερον Soph. Oed. T. 1365, al. **593** B 414, al. **594** B 415, al. **596** ∗ **600** ∗ **601** ∗

---

583 Hsch. π 3162 ποτωμένας· διατριβούσας, 4521 πωτώμεναι· διατρίβουσαι **584** Hsch. π 3191 **585** Tim. **586** Cyr. (vg) πρα 1 πρανές· κατωφερές, Cyr. (A) πρα 11 πρανοῦς· κατωφεροῦς **587** Cyr. (vg) πρα 5; Cyr. (A) πρα 17, Hsch. π 3227 π.· πραΰτητα **588** Hsch. π 3233 (+) **589** Cyr. (vgA) πρε 1/7; Hsch. π 3248 π.· παλαιοτέρα γένεσις **591** sch. D Δ 59 (P. Berol. inv. 11508. 123), Ap. Soph. 134. 17; Cyr. (g) πρε 6, Hsch. π 3250 πρεσβυτάτη· ἐντιμοτάτη **592** Hsch. π 3251 (+); Cyr. (A) πρε 9 πρεσβυτέρας· μείζονας **593** Cyr. (A) πρη 7, Hsch. π 3266; Cyr. (vg) πρη 1 πρηνής· … ἤγουν ἐπὶ πρόσωπον …, sim. sch. min. (P. Vind. inv. 39940. 27) O 543, sch. D ε 374 **594** sch. D B 415 (+) **595** Cyr. (vgA) πρι 2/5, Hsch. π 3279 (+) **597** Hsch. π 3276 fin. **598** Hsch. π 3296 π.· ἀγόρασον **599** Hsch. π 3308 (+) **600** Cyr. (A) προ 213, Hsch. π 3314 προαλεστάτην· προπετεστάτην **601** Cyr. (A) πρι 4 π.· τιμῶν, προνομίων …, Cyr. (v) πρι 1, Hsch. π 3285 π.· τιμῶν

---

588 στέλεχος δένδρου Su. Ph. **589** γέννησις C | συγκριτικῶς δὲ B | προὐργιαίτερον om. Su., ad gl. 734 refert **593** πρηνεας Hsch. (-έα Schmidt) **597** ἀπὸ τοῦ Hsch. **598** aut πρίωμαι aut ἀγόρασον leg. (Ar. Ach. 812, 34) **601** πιρμιγγιλίων B πριμιλιγλιων Hsch. πριβιλεγίων Kuster | τιμίων Hsch. | τιμῶν ἤτοι et ἢ προνομίων om. C | ἢ βασιλικῶν B

⟨K⟩ **602** πριμικήριος· ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης. (AC Su. π 2286 Ph. 448. 13)

603 προαλίσαντας· προαθροίσαντας. (ABC Su. π 2313 Ph. 449. 4)

K **604** προαναθρώσκειν· προπηδᾶν. (AC Su. π 2314 Ph. 449. 5)

K **605** προανάσχοι· προαναστείλοι. (AB Su. π 2317 Ph. 449. 6)

Hom **606** πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα. (ABC Su. π 2330 Ph. 450. 3)

K **607** προβέβουλα· προέκρινα. (ABC Su. π 2336 Ph. 450. 7)

K **608** προβιβάσαντες· προάρξαντες. (ABC Su. π 2339 Ph. 450. 8)

ApS **609** προβλῆτας· ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας, ὃ καὶ μᾶλλον. (AB(C) Su. π 2343 Ph. 450. 9)

+K **610** πρόβολον· πρόμολον, πρόμαχον. (AB(C) Su. π 2348 Ph. 451. 3)

⟨K⟩ **611** πρόβολος· τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον. (ABC Su. π 2350 Ph. 451. 4)

ApS **612** προβόλῳ· προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ. (AB Su. π 2352 Ph. 451. 5)

⟨K⟩ **613** πρόβουλος· ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. (AB Su. π 2351 Ph. 451. 11)

ApS **614** προδόμῳ· τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι. (AB Su. π 2368 Ph. 451. 17)

615 προεγκεῖσθαι· ἐπικεῖσθαι. (AB Su. π 2377 Ph. 451. 23)

616 πρόεγμα· στήριγμα. (AB Su. π 2378 Ph. 451. 24)

K **617** πρόεδρος· ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών. (AB(C) Su. π 2382 Ph. 452. 11)

---

602 ACO 1. 1. 2. 7. 34 + **603** Jos. Bell. Jud. 3. 261 **604** ∗ **605** ∗ **606** Ξ 124 +, etc. **607** A 113, al. **608** Athanas. PG 28. 856. 12 **609** M 259, al. **610** Xen. Cyr. 5. 3. 11 (sens.) **612** μ 251, al. **614** I 473 +, al. **615** ∗ **616** ∗

---

602 Hsch. π 3284 π.· ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως **604** Cyr. (A) προ 293, Hsch. π 3321; Cyr. (vg) προ 83 προαναθρώσκει· προπηδᾷ **605** Cyr. (A) προ 195, Hsch. π 3323 **606** sch. D Ξ 124 (+), Ap. Soph. 136. 11 (+), Hsch. π 3338; Ael. D. π 58, Antiatt. 112. 1 (+ Ἡρόδοτος τετάρτῳ [23. 4]) **607** Cyr. (A) προ 443, Hsch. π 3343 (+) **608** Cyr. (vgA) προ 3/209; Hsch. π 3346 προβιβάσαντα· προάρξαντα **609** Ap. Soph. 134. 33 π.· ἐπὶ τοῦ [M 259] ἐὰν μὲν τὰς στήλας, οἱ μὲν τὰς ἔξω προβεβλημένας, ὡς τὰς Αἰγυπτιακὰς οἰκοδομὰς ἕνεκεν ἀσφαλείας, οἱ δὲ τὰς πρώτας βεβλημένας, ὅπερ καὶ μᾶλλον …; cf. Hsch. π 3352 π.· τὰς ἔξω προβεβλημένας τοῦ τείχους. [M 259] **610** Cyr. (vg) προ 54, Hsch. π 3356 π.· πρόμαχον (…) **611** Hsch. π 3356 **612** Ap. Soph. 135. 25 π.· προβεβλημένῃ πέτρᾳ εἰς θάλασσαν …; sch. D μ 251 π.· προβεβλημένῃ πέτρᾳ …, cf. Hsch. π 3356 πρόβολος· … καὶ ὁ εἰς τὴν θάλασσαν πρόβολος λίθος ἢ πέτρα **613** Hsch. π 3361 (+) **614** Ap. Soph. 135. 27; Cyr. (A) προ 448, Hsch. π 3387 π.· προστάδι **617** Cyr. (vg) προ 139; Hsch. π 3393 π.· ἀρχηγὸς πολιτείας

---

602 τῆς om. Ph. | τυχοῦν A **603** -ες· -ες BC Ph. **605** προαναστέλλοι A -τείλοι Su. Ph. -τείνοι Cyr. -κτείνοι Hsch. -τειναι H. Stephanus **606** πάντα τὰ om. C πάντα om. Hsch. **608** προάξαντες Cyr., Hsch. (ed. pr. Suidae) **609** πρώτας – fin. om. B (πόρτας m. alt. in mg.) **611** ad προλοβός refert Lobeck **613** πρόβολος Su. **614** παραστάδι sch. Plat. **617** καὶ om. Cyr.

618 προέηκεν· προέπεμψεν. (ABC Su. π 2383 Ph. 452. 12) ⟨K⟩
619 προειδόμενοι· προγνῶσται. (AB(C) Su. π 2404 Ph. 452. 13) K
620 προείλαντο· ἠθέλησαν. (AB[C] Su. π 2406 Ph. 452. 14) K
621 προειλόμεθα· προήκαμεν. (AB[C] Su. π 2407 Ph. 452. 15)
622 προέμενος· ἐκδιδούς, προδούς, περιφρονήσας. (ABC Su. π 2387 Ph. 452. 16) K
623 προέντες· προδόντες. (ABC Su. π 2389 Ph. 452. 24) K
624 προετικός· χαριστικός. (ABC Su. π 2397 Ph. 452. 26) K
625 προέσθαι· προδοῦναι. (ABC Su. π 2394 Ph. 452. 25) ⟨K⟩
626 προέτω· προπεμψάτω. (ABC Su. π 2398 Ph. 452. 27) Hom
627 προεχώμεθα· ὑποβαλλώμεθα ἢ προβαλλώμεθα. (ABC Su. π 2402 Ph. 453. 1) K
Ba 349 **628** προηγγελκέναι· προμεμηνυκέναι. (ABC Su. π 2411 Ph. 453. 2)
629 προήκατο· προέδωκεν. (AB Su. π 2417 Ph. 453. 3) K
630 προήσομαι· προδώσω. (AB Su. π 2422 Ph. 453. 10) K
631 προήχθην· προετράπην. ὡς καὶ ἐξήχθην· ἐξετράπην. (ABC Su. π 2423 Ph. 453. 11) K
632 προθέλυμνα· συνεχῆ, ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις. (ABC Su. π 2438 Ph. 453. 12)
633 προθελύμνους· ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις. (A Su. π 2439 Ph. 453. 13) ApS
634 προθήβας· πρώτους, ἀκμάζοντας, νέους. (ABC (Su. π 2943) Ph. 453. 14)
635 προϊέμενος· προδιδούς. (ABC Su. π 2426 Ph. 453. 22) K
636 προικός· δόσεως. ἀντὶ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής (ν 15, ρ 413). (ABC Su. π 2983 Ph. 454. 1) ?ApS

---

618 Δ 398 +, al. **619** Aristid. Or. p. 42. 31J. **623** ∗ **626** Λ 796 **627** NT Rom. 3. 9 v.l. **628** Dem. 19. 35 **632** I 541, al. **633** K 15, al. **634** Θ 518 v.l.

---

618 Hsch. π 3395 **619** cf. Cyr. (A) προ 205, Hsch. π 3401 π.· προγνόντες … **620** Cyr. (g) προ 32, Hsch. π 3402 προείλατο· ἠθέλησε **622** Cyr. (A) προ 239 π. · ἐκδιδούς, 180 π.· προδώσας, Hsch. π 3420 π.· προδώσας … ἐκδιδούς **623** Cyr. (A) προ 202, Hsch. π 3422 **624** Cyr. (vgA) προ 147/253, Hsch. π 3411, 3435 **625** Hsch. π 3432; cf. Cyr. (A) προ 243 π.· ἐκδοῦναι **626** sch. D Λ 796 **627** Cyr. (A) προ 226, Hsch. π 3441 π.· προβαλλώμεθα … **629** Cyr. (vgA) προ 6/208, Hsch. π 3452 (+) **630** Cyr. (vgA) προ 59/225, Hsch. π 3463 (+) **631** Cyr. (g) προ 33; Cyr. (vA) προ 33/182 π.· προετράπην, Hsch. π 3465 προήχθη· … προετράπη **633** Ap. Soph. 134. 20 (+); Hsch. π 3468 (+) **634** Hsch. π 3477 προθῆβαι· … ἀκμάζοντες **635** Cyr. (vgA) προ 42/189, Hsch. π 3491 προϊεμένου· προδόντος **636** Hsch. π 3499 προῖκα· δωρεάν … πᾶν γὰρ δῶρον προίξ, Ap. Soph. 136. 9 π.· τῆς δωρεὰν δόσεως

---

619 h. e. προϊδόμενοι (cf. ThLGr vi. 1687 d) **624** προεκτικός Hsch. 3411 προσεκτικός Cyr. (vg) **627** -όμεθα ter B Ph. (Hsch.) | -βαλ- bis A | ἢ προβαλλώμεθα om. C **631** ὡς – fin. om. C | καὶ ἐξετράπην Su. Ph. **632** ἄλλαις B (cf. 633) ἄλλων C **634** πρωθήβας C Ph.^{g} (e. c.) **635** le. πρόιμος B **636** ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς Su., om. C, an ἀντιδωρεᾶς?

κ **637** προΐστορες· οἱ μαρτυροῦντες. (ABC Su. π 2434 Ph. 454.3)
κ **638** προΐσχεται· προβάλλεται. (ABC Su. π 2435 Ph. 454.4)
κ **639** προκόλπιον· πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων. (ABC Su. π 2476 Ph. 454.5)
640 προκόμιον· κόμην. (AB(C) Su. π 2477 Ph. 454.7)
κ **641** πρόκριτον· ἐκλεκτὸν ἢ πονηρόν. (ABC Su. π 2489 Ph. 455.4)
κ **642** πρόληψις· γνῶσις. (ABC Su. π 2494 Ph. 455.17)
κ **643** προμήθεια· γνῶσις ἢ | πρόνοια. (Σ^{b}: B | ABC Su. π 2508 Ph. 455.21)
κ **644** προμηθεῖσθαι· προβουλεύεσθαι, προνοεῖσθαι. (ABC Su. π 2509 Ph. 455.22)
645 προμηθεύσασθαι· προνοήσασθαι. (AB(C) Su. π 2507 Ph. 455.23)
κ **646** προμνῶμαι· προξενῶ, προμνηστεύομαι. (ABC Su. π 2513 Ph. 455.24)
647 πρόνοια· πρόγνωσις. (AB Su. π 2533 Ph. 456.2)
κ **648** προνομή· διαρπαγή. (AB Su. π 2524 Ph. 456.12 sch. Luc. 215.5)
649 προνομίας· τιμῆς πλείονος. (AB Su. π 2523 Ph. 456.13 sch. Luc. 215.5)
⟨κ⟩ **650** προνομίων· προλημμάτων. (AB Su. π 2526 Ph. 456.14 sch. Luc. 215.5)
⟨κ⟩ **651** προνώπιον· τὸ προεκκείμενον. (ABC Su. π 2531 Ph. 456.16)
κ **652** προοίμιον· πρόλογος. (ABC Su. π 2819 Ph. 456.18)
κ **653** προπάροιθεν· ἔμπροσθεν. (AB Su. π 2533 Ph. 456.22)

---

637 Did. Caec. in Eccl. p. 228.20 **645** ∗ **646** Plat. Theaet. 151 b **651** Eur. Hipp. 374 **653** B 92 +, etc.

---

637 Cyr. (A) προ 216, Hsch. π 3510 **638** Cyr. (vgA) προ 34/46/194, Hsch. π 3511 **639** Cyr. (vg) προ 50; Cyr. (A) προ 199, Hsch. π 3541 π.· (τὸ) πρὸ τοῦ κόλπου **641** Cyr. (vgA) προ 55/215, Hsch. π 3552 π.· (…) ἐκλεκτόν (…) **642** Cyr. (A) προ 215 (+); Cyr. (v) προ 37 πρόληψιν· γνῶσιν, Hsch. π 3562 π.· πρόγνωσις, Cyr. (A) προ 191, Hsch. π 3837 πρόσληψις· γνῶσις **643** Cyr. (A) προ 275 (+), Hsch. π 3575 (+); Cyr. (vgA) προ 35/184, lex. Greg. 170.19 προμηθείας· προνοίας **644** Cyr. (A) προ 198, lex. Greg. 170.15 προμηθούμενος· προνοούμενος **646** Cyr. (vg) προ 126; Hsch. π 3584 προμνώμενοι· προμνηστευόμενοι **648** Cyr. (A) προ 330, Hsch. π 3709 π.· ἁρπαγή …, 248 προνόμειαν· διαρπαγήν, Hsch. π 3600 προνομία· … διαρπαγή **650** Hsch. π 3601 **651** Hsch. π 3605 **652** Cyr. (vgA) προ 70/254, Hsch. π 3610 **653** Cyr. (g) προ 28, sch. D Γ 22

---

637 οἱ om. Hsch. **639** τὸ πρὸ Cyr. | δὲ καὶ om. C καὶ om. Cyr. | δωροδοκουμένων Cyr. **647-650** una tantum ex his gl. in [C], sed quae incertum **650** προνόμων· προβλημάτων Hsch. **651** τὸ om. Su. | προκείμενον Hsch. | post 651 gl. 649 et 648 repetit A

654 προπηλακίζων· ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν. (ABC Su. π 2562 Ph. 457.9 (sch. Plat. Theaet. 164e) (lex. Aἰμ. π 17)) K

Ba 350 **655** προπίνει· διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ καὶ προδίδωσιν. καὶ Δημοσθένης (?18.296; cf. Plut. Arat. 14.1) δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς ˹προπίνειν᾽ ἔφη ˹τοῖς ἐχθροῖς᾽. (ABC Su. π 2563 Ph. 457.11) K+

656 πρόπιον· μάντευμα. (ABC Su. π 2565 Ph. 457.14)

657 πρόποδες· μεγάλους πόδας ἔχοντες. (ABC Su. π 2566 Ph. 457.15)

658 πρὸ ποδῶν· τὸ παρατυχὸν οἷον δήποτε. (ABC Su. π 2567 Ph. 457.16)

659 πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί· ⟨ ⟩. (AB Su. π 2575) K

660 πρόπολος· δούλη προπολεύουσα. (ABC Su. π 2571 Ph. 457.19) K

661 προπόλῳ· θεράποντι. (ABC Su. π 2573 Ph. 457.20) K

662 πρόριζον· ἐκ ῥιζῶν. (ABC Su. π 2580 Ph. 458.8) K

663 πρὸς ἀκτῖνα· ἀνατολή. (ABC Su. π 2589 Ph. 458.11)

664 προσανέχων· προσέχων, προσκεκολλημένος. (ABC Su. π 2597 Ph. 458.12)

665 πρόσαντες· δυσχερὲς καὶ ἐναντίον. (ABC Su. π 2599 Ph. 458.13) K

666 πρὸς ἀπαλέξησιν· πρὸς βοήθειαν. (ABC Su. π 2602 Ph. 458.14)

667 προσαρασσόμενα· προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα. (ABC Su. π 2604 Ph. 458.15) K

668 προσβάλλει· προσέρχεται. (ABC Su. π 2608 Ph. 458.17)

669 προσγράφει· προσκρίνει. (ABC Su. π 2615 Ph. 458.18) K

670 προσδεχόμενοι· προσδοκῶντες. (ABC Su. π 2618 Ph. 458.24)

671 προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν, τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ. (ABC Su. π 2619 Ph. 458.25)

---

656 ∗ **657** ∗ (sens.) **659** Phil. Jud. de decal. 66 **667** Joh. Chrys. in Jer. PG 64.861.23 **668** Phil. Jud. de Abr. 157 (sens.) **669** Euseb. PG 22.913.23 (sens.)

---

654 Cyr. (g) προ 67 π.· ἐξουθενῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἀδικῶν, Cyr. (v) προ 67 π.· ἐξουθενῶν, ὑβρίζων, διασύρων, Cyr. (A) προ 250 π.· ὑβρίζων, διασύρων, Hsch. π 3631 προπηλακίζει· … ὑβρίζει, ἀδικεῖ, ἐξουθενεῖ **655** Cyr. (g) προ 154 (ad προδίδωσιν); Hsch. π 3636 προπίωμεν· διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν **659** Cyr. (A) προ 339 π. καὶ θ.· δοῦλοι, ὑπηρέται, Hsch. π 3640 π.· ὑπηρέται, δοῦλοι, νεωκόροι, προφῆται **660** Cyr. (vg) προ 74; Cyr. (A) προ 287 πρόπολον· δούλην **661** Cyr. (A) προ 364 πρόπολος· … θεράπων **662** Cyr. (vgA) προ 52/206 (+) **665** Hsch. π 3672 προσάντης· … ἐναντίος, δυσχερής …, Cyr. (vgA) προ 130/465 προσάντης· ἐναντίος **667** Cyr. (v) προ 128 προσαρασσόμενον· προσρηγνύμενον, προσκρουόμενον **669** Cyr. (A) προ 464, Hsch. π 3699

---

655 καὶ[2] om. C | προδόντας Su. | τοῖς ἐχθροῖς bis om. C | προσπίνειν Ph. **662** πρόριζος B πρόρριζον Su. Ph. | ἐκριζον A **663** ἀνατολήν B Su. **664** κεκολλημένος C **667** προσκρουόμενα om. C **669** προκρίνει AC **671** διαφέρουσιν A Ph.

K **672** προσείρων· προσάπτων. (ABC Su. π 2667 Ph. 459. 1)
K **673** πρὸς ἐμοῦ εἶ· οἰκεῖός μου, ἐγγύς μου, φίλος μου, παρ᾽ ἐμοί. (ABC Su. π 2637 Ph. 459. 5)
K **674** προσεποίσω· προσεπάξω. (ABC Su. π 2644 Ph. 459. 7)
K **675** προσερήσομαι· ἐρωτήσω. (ABC Su. π 2645 Ph. 459. 11)
K **676** προσεχές· ἐγγύς. (ABC Su. π 2657 Ph. 459. 18)
?⟨K⟩ **677** πρὸς ζόφον· πρὸς δυσμάς. (ABC Su. π 2661 Ph. 459. 19)
678 προσηγμένον· ὑψηλόν, τιμιώτατον. (ABC Ph. 459. 21)
679 προσηγλάϊστο· ἐλαμπρύνετο. (ABC Su. π 2673 Ph. 459. 20)
680 προσηγορία· προσφώνησις. (ABC Su. π 2674 Ph. 459. 22)
K **681** προσηρτημένος· προσκεκολλημένος. (ABC Su. π 2688 Ph. 459. 25)
Hom **682** πρὸς ἠῶ· πρὸς ἀνατολήν. (ABC Su. π 2685 Ph. 459. 26) Ba 351
K **683** προσίασιν· προσέρχονται. (ABC Su. π 2694 Ph. 460. 9)
K **684** προσίενται· προσάγονται. (ABC Su. π 2695 Ph. 460. 10)
⟨K⟩ **685** προσίεται· ἀρέσκεται, προσδέχεται. (ABC Su. π 2696 Ph. 460. 11)
⟨K⟩ **686** προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες. (ABC Su. π 2697 Ph. 460. 12)
K **687** πρόσιμεν· προσερχόμεθα. (ABC Su. π 2699 Ph. 460. 13)
K **688** προσιτόν· προσδεχόμενον. (ABC Su. π 2703 Ph. 460. 14)
⟨K⟩ **689** προσιών· προσερχόμενος. (ABC Su. π 2700 Ph. 460. 15)
690 προσκέψομαι· περισκοπήσω. (ABC Su. π 2728 Ph. 460. 19)
691 προσκείμενοι· οἱ κολλώμενοι, οἱ προσεγγίζοντες. (ABC Su. π 2729 Ph. 460. 20)
692 προσκήνιον· ⟨ ⟩. (AB Su. π 2731)
693 πρόσκλισις· ἑτερομέρεια. (ABC Su. π 2735 Ph. 461. 3)
K **694** προσκομιστέον· προσενεκτέον. (ABC Su. π 2738 Ph. 461. 4)
K **695** πρόσκομμα· ζημία, βλάβη, σκάνδαλον. (ABC Su. π 2737 Ph. 461. 5)

---

672 ∗ **673** LXX Gen. 23. 13 **674** Cyr. ACO 1. 1. 4. 59. 17 + **677** ι 26 +, al. **679** Jos. Bell. Jud. 5. 191 **682** M 239, al. **686** ∗ **690** Ar. Equ. 154 (sens.)

---

672 Cyr. (vgA) προ 51/200, Hsch. π 3810 **673** Cyr. (vgA) προ 118/408 **674** Cyr. (vgA) προ 97/335, Hsch. π 3740 **675** Cyr. (vgA) προ 65/238, Hsch. π 3743 π.· ἐπερωτήσω … **676** Cyr. (vgA) προ 15/166 (+), Hsch. π 3753 (+) **677** Hsch. π 3759 π. ζ.· πρὸς δύσιν **681** Cyr. (A) προ 233 προσηρτημένοι· προσκεκολλημένοι, Hsch. π 3779 προσηρτημένοι· κεκολλημένοι **682** Hsch. π 3783; sch. D ι 26 (πρὸς) ἠῶ· νῦν, τὴν ἀνατολήν, gl. Dionys. 26D πρὸς ἕω· πρὸς ἀνατολάς **683** Cyr. (A) προ 246, Hsch. π 3796 **684** Cyr. (A) προ 204 (+), Hsch. π 3799 **685** Hsch. π 3801 (+) **686** Hsch. π 3803 π.· προσκομίσαντες **687** Cyr. (A) προ 236, Hsch. π 3807 **688** Cyr. (A) προ 185 **689** Hsch. π 3814 (+) **694** Cyr. (vgA) προ 53/210, Hsch. π 3823 **695** Cyr. (vg) προ 87 (+); Cyr. (A) προ 324, Hsch. π 3825 π.· ζημία, βλάβη

---

673 ἐγγύς μου et παρ᾽ ἐμοί om. C **675, 676** AB 676, 675 C **678** τίμιον C **682** τὴν ἀνατολήν C **687** προσίεμεν B **691** οἱ[1]] οἷον Su. | οἱ[2] om. B Su. **692** interpr. τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα Su.

696 προσκυρεῖ· προσεγγίζει. (ABC Su. π 2747 Ph. 461. 6) K
697 προσουρίου· ἐπιτηδείου. (AB Su. π 2765 Ph. 461. 10) K
698 πρὸς ὄψιν· πρὸς θεωρίαν. (AB Su. π 2769 Ph. 461. 11)
699 προσπελάζει· προσεγγίζει. (AB Su. π 2784 Ph. 461. 14) K
700 προσπήξομαι· προσκυνήσω. (ABC Su. π 2795 Ph. 461. 15) ⟨K⟩
701 πρόσοδος· εἰσφορά, εἴσοδος. ἢ παρουσία, ὡς Θουκυδίδης (4. 110. 2) καὶ ἕτεροι. (ABC Su. π 2758 Ph. 461. 7)
702 προσποιεῖται· οἰκειοποιεῖται, ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται. (ABC Su. π 2797 Ph. 461. 16)
703 προσπορισθέν· ἐπινοηθέν, προσοδευθέν. (AB Su. π 2793 Ph. 461. 18) K
704 προσρήσεσιν· προσηγορίαις. (ABC Su. π 2799 Ph. 461. 19)
705 προσστέρνισα· περιεπτυξάμην. (ABC Su. π 2396 Ph. 462. 8) K
706 προστέτηκεν· προσκεκόλληται. (ABC Su. π 2812 Ph. 462. 9 EM 700. 11)
707 προστήσας· προαγαγών. (ABC Su. π 2816 Ph. 462. 10) K
708 πρόστιμον· ζημία, παραγραφή. (ABC Su. π 2820 Ph. 462. 11) K
709 προστρόπαιος· παρακαλῶν. (ABC (Su. π 2830) Ph. 462. 25)
Ba 352 **710** προσφερέστερον· βέλτιον. (ABC Su. π 2919 Ph. 463. 11)
711 προσφέρωνται· ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν. (ABC Su. π 2839 Ph. 463. 12)
712 πρόσφορον· οἰκεῖον, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον. (ABC Su. π 2846 Ph. 463. 14) K
713 προσφερεῖς· ὁμοίας. (AB[C] Su. π 2838 Ph. 463. 15 (sch. Luc. 99. 26)) K
714 προσφυές· προσοικειούμενον. (AB[C] Su. π 2847 Ph. 463. 16) ⟨K⟩
715 προσφύς· προσπλακείς. (ABC Su. π 2850 Ph. 463. 17) ⟨K⟩

---

697 ∗ **700** ∗ **703** ∗ **705** ∗ **707** Δ 156, al. **708** nom. Luc. 37. 21 **715** μ 433, al.

---

696 Cyr. (gA) προ 156/507, Hsch. π 3833 **697** Cyr. (A) προ 207, Hsch. π 3854 **699** Cyr. (vg) προ 49, Hsch. π 3859; Cyr. (A) προ 197 προσεπέλασεν· προσήγγισεν **700** Hsch. π 3864 **703** Cyr. (g) προ 56 π.· προσοδευθέν, ἐπινοηθέν, Cyr. (vA) προ 56/219, Hsch. π 3870 π.· ἐπινοηθέν **704** cf. Hsch. π 3879 πρόσρησις· προσηγορία … **705** Cyr. (vgA) προ 48/153/297, Hsch. π 3897 προσστερνισάμενος· περιπτυξάμενος (προσστ- A προστ- vg προτ- Hsch. cod.) **707** Cyr. (A) προ 316, Hsch. π 3899 **708** Cyr. (A) προ 473, Hsch. π 3902 **712** Hsch. π 3928 π.· ἐπιτήδειον, ἁρμόζον, οἰκεῖον …, Cyr. (vgA) προ 47/196 π.· ἐπιτήδειον, ἁρμόζον (…) **713** Cyr. (vg) προ 78 (+); Cyr. (A) προ 285 π. κόρας· ὁμοίας ἀλλήλαις, Hsch. π 3924 π. κόρας· ὁμοίας ἀλλήλων κόρας **714** Hsch. π 3932 **715** Hsch. π 3935 (+)

---

696 προσκυροῖ Ph. προσκυνεῖ Su. **698-702** A(C) 701, 698, 699, 702, 700 B **698** leg. πρόσοψιν· {πρὸς} θ. **700** προσπτύξομαι (γ 22 +, al.) recte Su. **701** ὡς – fin. om. C **703** προσοδευθέν] πρόσω A **705** προσεστερνησα A προεστέρνισα Su. προστέρνησα Ph. **708** ζημίαν, παραγραφήν Ph. **710** προφερέστερον Su. **711** προσφέρονται A Su. (GFM) Ph. προσφερῶν C | τοῦ om. Ph. **714** προσφκειωμένον Hsch.

716 προσφυῶς· οἰκείως, ἀκολούθως. (ABC Su. π 2848 Ph. 463.18 EM 700.12)

〈K〉 **717** πρόσχημα· προκάλυμμα. (ABC Su. π 2853 Ph. 463.20)

718 πρόσχορδα· σύμφωνα. (ABC Su. π 2854 Ph. 463.22)

719 πρόσχωροι· περίοικοι. (ABC Su. π 2857 Ph. 463.23)

K **720** πρόσω· ἔμπροσθεν. (ABC Su. π 2770 Ph. 463.26)

721 προσωπεῖον· πρόσχημα. (ABC Su. π 2774 Ph. 464.1)

K **722** προσωκείλαντες· προσορμήσαντες. (ABC Su. π 2760 Ph. 464.2)

723 πρύμναν ἐκρούοντο· πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστιν τὸ κατ᾽ ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντες τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ᾽ ὀλίγον ὑπαπιόντες ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκονται. (ABC Su. π 2985 Ph. 466.25)

724 προσώχθικεν· προσκέκρουκεν, προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. (ABC Su. π 2776 Ph. 464.3)

K **725** προσώχθισα· βδελύσσομαι, σιαίνομαι. (ABC Ph. 464.5)

726 προτεμενίσματα· προπύλαια ἢ προάστεια. (ABC Su. π 2868 Ph. 464.22)

K **727** πρότμησις· ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. (ABC Ph. 464.23)

K **728** πρότμησιν· ὀμφαλόν. (ABC Ph. 464.24)

K **729** προτομαὶ βασιλικαί· εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων. (ABC Su. π 2890 Ph. 465.1)

---

720 M 274 +, etc. **722** ∗; προσοκείλαντες Luc. 14.40 **723** Thuc. 1.50.5, Procop. Bell. 7.30.14 **724** ∗; προσώχθικα LXX Gen. 27.46 **725** LXX Ps. 94.10 +, NT Hebr. 3.10, eccl. **727** ∗; πρότμησιν Λ 424, al. **728** Λ 424, al. **729** ∗ (nisi ex Jos. Ant. Jud. 18.55 προτομὰς Καίσαρος) |

---

717 Hsch. π 3940 (+) **720** Cyr. (A) προ 472, Hsch. π 3945 (+), sch. min. (P. Strasb. inv. 33 ix 11 b) A 343; Cyr. (vgA) προ 43/192 π.· εἰς τὸ ἔμπροσθεν **721** Hsch. π 3954 π.· σχηματισμός **722** Cyr. (A) προ 190; cf. Hsch. π 3852 προσορμήσαντες· προσοκείλαντες **725** Cyr. (vg) προ 40 π.· ἐβδελυξάμην …, Cyr. (A) προ 256 προσώχθισεν· ἐβδελύξατο; Cyr. (A) προ 186 π.· σιαίνομαι … **726** Hsch. π 3976 π.· προπύλαια ναῶν **727** Cyr. (vgA) προ 149/προ (sic) 36, Hsch. π 3999, Ap. Soph. 135.34, sim. sch. D Λ 424 **728** Cyr. (vgA) προ 150/271 π.· τὸν ὀμφαλόν, Hsch. π 3998 π.· κατὰ τὸν ὀμφαλόν **729** Hsch. π 4003 π.· εἰκόνες βασιλικαί, Cyr. (vgA) προ 92/332, Hsch. π 4004 προτομή· εἰκὼν βασιλική

---

717 προσκάλυμμα C παρακάλυμμα B (sscr.) Su. **722** προσοκείλαντες recte Su. Ph. (Cyr.) | προσορμίσαντες C Su. Ph. **723** an ἀνεκρούοντο? cf. seq. et Hdt. 8.84.1 | ἵνα[2]] ἢ ἵνα B Ph. | διδόντες B | τιτρώσκωνται recte Su. Ph. **724** προσκέκοφεν om. C | προσκρούεσθαι om. C **727** κατὰ] περὶ Hsch. (sed cf. app. font. ad 728) παρὰ Ap. Soph. **728, 729** AB 729, 728 C **729** καὶ[1] – fin. om. C | λέοντος B Ph. | ὁμοίως καὶ Ph.

730 προτροπάδην· προθύμως. (ABC Su. π 2897 Ph. 465.10 sch. Plat. Symp. 221 c)

Ba 353 **731** προύνεικος· δρομαῖος, γοργός. (ABC Su. π 2904 Ph. 465.14) K

732 προῦπτον· φανερόν. (ABC Su. π 2908 Ph. 465.15) K

733 προὐργίστατον· προτιμότατον. (ABC (Su. π 2909) Ph. 465.17)

734 προὔργου· πρὸ ἔργου, συμφέρον. πλέον· Ἰσοκράτης (4.19) φησί, ἵνα προὔργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. (ABC Su. π 2912 Ph. 465.18 (sch. Plat. Theaet. 197 a)) K

735 προὔχειν· προέχειν. (Σ′: B Su. π 2916 Ph. 465.20) ⟨K⟩

736 προὐτυψαν· προήρξαντο. (ABC Su. π 2915 Ph. 465.22) K

737 προὔχοντο· προέβαλλον. οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α′ Ἱστοριῶν (140.4), λέγων· ἐᾶι τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσιν, προτείνουσιν. (ABC Su. π 2917 Ph. 465.23)

738 πρόφρων· πρόθυμος, φρόνιμος. (ABC Su. π 2926 Ph. 466.7) K

739 προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ· εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἑκάστη τρεῖς ὥρας ἔχουσα. (ABC Su. π 2927 Ph. 466.8)

740 πρόχνυ· ἐπὶ γόνυ. (ABC Su. π 2934 Ph. 466.11) ?ApS

741 προχοαί· αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή. (ABC Su. π 2935 Ph. 466.18 EM 692.52) K

742 πρόχους· ξέστης, τὸ μέτρον. (ABC Su. π 2937 Ph. 466.21) ⟨K⟩

743 προχόῳ· τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείῳ τινί, εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ, κωθωνοειδεῖ. (ABC Su. π 2936 Ph. 466.22) ApS+

744 προῶμαι· παραχωρήσω. (ABC Su. π 2547 Ph. 466.24) ⟨K⟩

---

730 Π 304, etc. **731** ∗; προύνεικοι Hds. 3.12 **733** ∗ **736** N 136+, al. **737** γ 8, al. | **738** A 77+, etc. **739** LXX Exod. 12.42 **740** I 570+, al. **741** προχοάς ε 453, al. **742** ∗ (sens.) **743** α 136+, al. **744** LXX Job 27.6 (sens.)

---

731 Cyr. (A) προ 358 π.· δρομαῖος, γόργορος (sic) …; Cyr. (vg) προ 98 π.· δρομεύς …, Hsch. π 4034 προύνεικοι· … δρομεῖς … γοργοί … **732** Cyr. (vgA) προ 38/188 (+), Hsch. π 4038 (+) **733** Hsch. π 4041 προὐργιαίτερον· … προτιμότερον … **734** Cyr. (vgA) προ 136/489, Hsch. π 4042 π.· πρὸ ἔργου **735** Hsch. π 4050 προὔχει· προέχει … **736** Cyr. (vgA) προ 72/262, Hsch. π 4049 **738** Hsch. π 4075 (+); Cyr. (A) προ 261 π.· πρόθυμος, φρονιμώτερος …, sch. min. (P. Turner 13.49) A 150 π.· πρόθυμος **740** Hsch. π 4091 π.· ἐπὶ γόνατα, sim. Ap. Soph. 135.17 **741** Cyr. (vg) προ 138 **742** Hsch. π 4099 πρόχοος· ξέστης, μέτρον, sch. D σ 397 πρόχοος· ξέστης **743** Ap. Soph. 135.33, Hsch. π 4100 π.· τῇ ἐπιχύσει **744** Hsch. π 4106 π.· προχωρήσω, 4107 προώμεθα· … παραχωρήσωμεν

---

731 προύνικος A (prim.) Su. (GVM) (Cyr.) **733** προυγίστατον B (a.c.) προυνουργέστατον Ph. **734** le. προύγου B | ἀντὶ τοῦ πλέον om. C **737** προέβαλον BC Su. (AG) | καὶ om. BC **738** πρόθύμως, φρονίμως B Ph.^{g} (a.c.) **739** τῷ Κυρίῳ om. C | ἑκάστην … ἔχουσαν Porson **741** διεξοδευτικαὶ EM | καταχρηστικῶς δὲ καὶ Cyr. | ἀπὸ παντὸς Cyr. **742** πρόχοος Hsch. (Hom.) | τῷ μέτρῳ A τὸ ἡμετέρου C, del. et μέτρα add. B^{2}

K **745** πρυμνήν· κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν. (ABC Su. π 2986 Ph. 467.6)
746 πρυμνώρειαν· τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. (ABC Su. π 2990 Ph. 467.7)
K **747** πρύτανις· διοικητής, προστάτης, φύλαξ, βασιλεύς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος. (ABC Su. π 3001 Ph. 467.8 (lex. Αἰμ. π 13))
?ApS **748** πρωθήβης· ἄρτι ἀκμάζων. (ABC Su. π 2943 Ph. 468.14)
749 πρωϊαίτερον· θᾶττον. (ABC Su. π 2947 Ph. 468.18 EM 692.42)
Att **750** πρῶνες· ὀρῶν ἐξοχαί, βουνοί. (ABC Su. π 2954 Ph. 469.5)
⟨K⟩ **751** πρωτόγονος· πρῶτος νέος. (ABC Su. π 2969 Ph. 469.6)
K **752** πρωτόλειον· ἀπαρχήν. (ABC Su. π 2966 Ph. 469.4)
K **753** πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον. (ABC Su. π 2975 Ph. 469.11) Ba 354
⟨K⟩ **754** πτάμενος· διελθών. (AB Su. π 3002 Ph. 469.19)
K **755** πτερνίζει· ἀπατᾷ ἢ λακτίζει. (ABC Su. π 3010 Ph. 469.25)
K **756** πτερόεντα· ταχῆ, κοῦφα. (ABC Su. π 3012 Ph. 469.26)
757 πτερυγίζων· πετόμενος. (ABC Su. π 3018 Ph. 470.4)
K **758** πτερύγιον· ἀκρωτήριον. (ABC Su. π 3019 Ph. 470.8)
K **759** πτήσσει· πτοεῖται. (ABC Su. π 3024 Ph. 470.9)
⟨K⟩ **760** πτῆται· πέτεται. (ABC Su. π 3026 Ph. 470.10)
K **761** πτιλόν· πτερὸν ἁπαλώτερον. (ABC Su. π 3027 Ph. 470.11)
762 πτίλλος· ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις. (ABC Su. π 3028 Ph. 470.12)
763 πτισάνη· κεκομμένη κριθὴ καθαρά. (AB (Su. π 3029) Ph. 470.13)

---

745 E 292 + **746** ∗; πρυμνωρείῃ Ξ 307 **748** πρωθήβην α 431, al. **753** ∗ **754** ∗; πταμένη E 282, al., -ῳ Eur. Iph. A. 796 **755** Did. Caec. in Ps. fr. 84.12 **756** A 201 +, etc. **757** Ar. Equ. 522 **760** O 170 **762** LXX Lev. 21.20 v.l.

---

745 cf. Cyr. (A) πρυ 13 πρυμνός· κάτωθεν, βαρύς; Cyr. (A) πρυ 14, Hsch. π 4124 π.· … ἐκ ῥιζῶν **746** Hsch. π 4126 πρυμνώρεια· … ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος, Ap. Soph. 136.22 πρυμνωρείῃ· τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τοῦ ὄρους **747** Cyr. (vg) πρυ 1/προ (sic) 144 π.· διοικητής, ταμίας, προστάτης, φύλαξ, ἔξαρχος; Cyr. (A) πρυ 5 π.· διοικητής, ταμίας, 9 π.· προστάτης, φύλαξ, 12 π.· βασιλεύς, ἔξαρχος, βουλῆς ἄρχων, Hsch. π 4130 π.· βασιλεύς, ἄρχων … ταμίας, διοικητής **748** Hsch. π 4133 πρωθῆβαι· ἄρτι ἀκμάζοντες, Ap. Soph. 136.26 πρωθήβην· ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν **750** Paus. Attic. π 36; Hsch. π 4148 πρώονας (M 282, al.)· ὀρῶν ἐξοχάς, Ap. Soph. 136.30 πρών· ὄρους ἐξοχή **751** Hsch. π 4163 π.· νέος **752** Cyr. (gA) πρω 1/3 (+) (cf. Hsch. π 4002); Hsch. π 4166 π.· ἀπαρχή … **753** Cyr. (A) πρω 8; Hsch. π 4172 π.· τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον **754** Hsch. π 4182 πταμένη· διελθοῦσα **755** Cyr. (vgA) πτε 7/21, Hsch. π 4197 π.· ἀπατᾷ … **756** Hsch. π 4201 π.· ταχέα … κοῦφα …, Cyr. (A) πτε 10 π.· ταχέα, Cyr. (vg) πτε 5 π.· κοῦφα …; cf. Ap. Soph. 136.31 **758** Cyr. (vgA) πτε 1/11, Hsch. π 4211 (+) **759** Cyr. (vg) πτη 1 π.· πτοεῖται **760** Hsch. π 4225 π.· ταχέως πέτεται **761** Cyr. (vg) πτι 1 πτιλῶν· πτερῶν ἁπαλωτέρων, Cyr. (A) πτι 4 πτιλῶν· πτερῶν, Hsch. π 4226 πτιλά· πτερὰ ἁπαλά **762** Hsch. π 4227 π.· ὁ μαδαρὸς καὶ λελεπισμένος τοὺς ὀφθαλμούς

---

748 προθήβης B (cf. 634) | ἄρτι] ἀντὶ τοῦ C **751** πρώτονος Su. | πρωτονεος A **753** τὸ πρῶτον] καὶ B, om. Ph. | τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον om. C **756** ταχύκουφα Ph.

764 πτοίαν· πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμόν, πτυρμόν. (ABC Su. π 3058 Ph. 470. 15)
765 πτολίπορθος· ἀνδρεῖος, πόλεις πορθῶν. (ABC Su. π 3042 Ph. 470. 17)
766 πτόλισμα· πόλις. (ABC Su. π 3043 Ph. 470. 18)
767 πτόρθους· κλάδους, βλαστούς. (ABC) K
768 πτύγμα· δίπλωμα. (AB(C) Su. π 3060 Ph. 470. 21) K
769 πύκτης· παγκρατιαστής, ἀθλητής. (ABC Ph. 470. 22)
770 πυκτίον· βιβλίον. (ABC Ph. 470. 23) K
771 πτυκτῷ· πτυσσομένῳ. (ABC Su. π 3062 Ph. 470. 24) K
772 πτυχαί· αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις, καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἐλάσματα. (ABC Su. π 3067 Ph. 471. 1) ApS
773 πτῶκα· δειλόν. καὶ πτῶκας· δορκάδας ἢ ἐλάφου νεβροὺς ἢ λαγωούς. (ABC Su. π 3045 Ph. 471. 3) K
774 πτῶμα· σῶμα. (ABC Su. π 3046 Ph. 471. 5) K
775 πτώξ· λαγώς. (ABC Su. π 3048 Ph. 471. 10) K
776 πτώσσοντες· δειλιῶντες. (ABC Su. π 3049 ad fin. Ph. 471. 11) K
777 πτωχός· ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι. (ABC Su. π 3054 Ph. 471. 12) ApS
778 πυγαῖα· τὰς σπείρας τῶν κιόνων, καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. (ABC Su. π 3108 Ph. 472. 5) ⟨K⟩
Ba 355 **779** πυγμή· πάλη, σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος. (AB(C) Suid.π 3113 Ph. 472. 10) K

---

765 B 278 +, al. **766** ∗; πτολίσματι Greg. Naz. de vita sua 540 **768** E 315, al. **771** Z 169 **772** Timoth. fr. 15 iii 106; πτυχάς Eur. Andr. 1277 + | ∗ **773** X 310, al. | **775** P 676, al. **776** πτώσσοντας H 129, al. **777** ξ 400 +, etc. **778** ∗ | **779** πυγμῇ Ψ 669, al.

---

764 Hsch. π 4233 πτοία· πτυρμός … **767** Cyr. (g) πτο 5, Hsch. π 4243 πτόρθος· βλαστός, κλάδος, Ap. Soph. 137. 1 πτόρθος· κλάδος, βλαστός, Cyr. (vA) πτο 5/11, lex. Greg. 170. 8 πτόρθος· κλάδος **768** Cyr. (g) πτυ (sic) 4, Hsch. π 4246 (+) **770** Cyr. (vg) πτυ 4, Hsch. π 4248 **771** Cyr. (vgA) πτυ 2/9; Hsch. π 4249 πτυκτόν· πτυσσόμενον … **772** Ap. Soph. 137. 3 (+); Hsch. π 4260 πτύχες· … αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις … **773** Cyr. (vg) πτω 2 πτῶκες· δειλοί; Cyr. (vg) πτω 1 πτῶκας· δορκάδας ἢ ἐλάφων νεβροὺς ἢ λαγωούς, Hsch. π 4263 πτῶκες· δειλοί, λαγωοί, δορκάδες, ἔλαφοι, νεβροί, lex. Greg. 170. 10 πτῶκας· λαγωούς **774** Cyr. (g) πτω 4/8 π.· τὸ σῶμα **775** Cyr. (vg) πτω 3, Hsch. π 4265 (+), sch. D P 676 (+) **776** Cyr. (g) πτω 6, Hsch. π 4268; Cyr. (vg) πτο (sic) 2 πτώσσοντας· δειλιῶντας … **777** Ap. Soph. 137. 6 (+) **778** Hsch. π 4276 **779** Cyr. (g) πυγ 1 π. καὶ πύξ· πάλη, σύγκλεισις καὶ συστροφὴ δακτύλων, γρόνθος …, Cyr. (v) πυγ 1 π. καὶ πύξ· σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος; Cyr. (A) πυγ 3 πυγμῇ· τὸ συγκεκλεῖσθαι τοὺς δακτύλους, γρόνθῳ, Hsch. π 4283 π.· γρόνθος, πύκτη, ἤγουν τὸ συγκεκλεῖσθαι τοὺς δακτύλους

---

764 τάραχον, θόρυβον C **765** ἀνδρεῖος om. C **769** πτύκτης Ph. | dittogr. gl. 794 **770** πτυκτίον Ph. (Cyr., Hsch.) πτυχίον vel πτυκτόν H. Stephanus **772** πτυχες A (a. c.) (Ap. Soph.) | ἀποκλάσεις B κατακλάσεις Ap. Soph. **773** duo gl. in C | δορκας A | ἐλάφων Ph. **777** ὁ ἐπαίτης Ap. Soph. ἐπαίτης, προσαίτης Ph. **778** hic BC post 775 A | τὰ] τὸ B | ἱερὸν] σῶμα B **779-780** una gl. in A cum le. πυγοστόλος (πυγμή om.) **779** σύγκλισις B | ἢ γρόνθος B

780 πυγοστόλος· μαυλίστρια. (ABC (Su. π 3114) Ph. 472. 11)
Κ **781** πύελος· ὄρυγμα, ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούονται. (ABC Su. π 3118 Ph. 472. 17)
Κ **782** Πύθια· πανήγυρις, ἑορτὴ Ἑλληνική. (ABC Ph. 472. 20)
⟨Κ⟩ **783** Πυθόληπτος· ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς. (ABC Su. π 3133 Ph. 473. 9)
Κ **784** πυθόμενος· ἐρωτήσας. (ABC Su. π 3134 Ph. 473. 10)
+⟨Κ⟩ **785** πύθοντο· ἠρώτων, ἤκουον. (ABC Su. π 3135 Ph. 473. 11)
786 πύθω· σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος· σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναί φησιν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα. (ABC Su. π 3138 Ph. 473. 19)
Κ **787** Πυθῶνος· δαιμονίου μαντικοῦ. (ABC Su. π 3140 Ph. 473. 24)
⟨Κ⟩ **788** πύκα· συχνῶς, ἐπιμελῶς. (ABC Su. π 3142 Ph. 473. 25)
⟨Κ⟩+ **789** πυκάζει· καλύπτει, σκεπάζει. (ABC Su. π 3145 Ph. 473. 26)
?Κ **790** πυκάζεται· σκεπάζεται, κοσμεῖται. (ABC Su. π 3145 Ph. 473. 27)
Κ **791** πυκάζουσιν· σκιάζουσι, στεφανοῦσιν. (ABC Su. π 3145 Ph. 474. 1)
⟨Κ⟩ **792** πυκασμός· δασύτης. (ABC Su. π 3148 Ph. 474. 7)
793 πυκτεύειν· εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας. (ABC Su. π 3156 Ph. 474. 8)
794 πύκτης· παγκρατιαστής, ἀθλητής. (AB Su. π 3157 Ph. 474. 9)
Hom **795** πυλάρτου· τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. (ABC Su. π 3160 Ph. 474. 26)
796 πυλωρεῖ· φυλάσσει. (ABC Su. π 3171 Ph. 475. 1)
⟨Κ⟩ **797** πύξ· γρόνθον. (ABC Su. π 3176 Ph. 475. 8)

---

781 πύελον τ 553, al. **783** ∗ **785** Quint. Smyr. 12. 156 **786** ∗ | **788** Ε 70 +, al. **789** Did. Caec. in Ps. fr. 1084. 11 **790** ∗ **791** LXX Ps. 117. 27, eccl. **792** ∗; πυκασμοῦ Greg. Nyss. PG 46. 1129. 10 **795** ∗; πυλάρταο Θ 367 +, al. **797** Γ 237 +, etc.

---

781 Cyr. (g) πυε 1 (+); Cyr. (vA) πυε 1/2, Hsch. π 4293 π.· (…) ἐμβατή **782** Cyr. (vgA) πυθ 4/9, Hsch. π 4295 **783** Hsch. π 4305 **784** Cyr. (vg) πυθ 2 (+), Hsch. π 4307 (+) **785** Hsch. π 4310 π.· ἤκουον … **786** sch. Ap. Rh. 4. 1405 πυθομένοις ἀντὶ τοῦ σηπομένοις· ὅθεν καὶ ἡ Πυθία ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ σαπῆναι τὸν δράκοντα. … Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθέν φησιν εἶναι· ἔστι γὰρ τοῦτο σεσηπὸς αἷμα **787** Cyr. (A) πυθ 11; Hsch. π 4315 Πυθών· δαιμόνιον μαντικόν **788** Hsch. π 4317 (+); sch. D Ε 70 π.· ἐπιμελῶς **789** Hsch. π 4318 πύκαζε· κάλυπτε … **790** Cyr. (A) πυκ 11 π.· σκέπεται … **791** Cyr. (vg) πυκ 1; Hsch. π 4319 π.· … στεφανοῦσιν … σκιάζουσι, Cyr. (A) πυκ 5 π.· σκιάζουσι **792** Hsch. π 4322 π.· δασύτης γεννήματος **795** sch. D λ 277 (le. -αο), Hsch. π 4347 (le. -αο κρατεροῖο) (+), sim. Apion fr. 116 **797** Hsch. π 4373 π.· … γρόνθος

---

782 πανήγυρις καὶ ἑορτὴ Hsch. **783** πύθου ληφθείς B πυθικοῦ ⟨ ⟩ Hsch. **784** gl. om. sed interpr. ad fin. gl. 783 add. A **785** ἠρώτων ἢ ἤκουον Su. **786** ἀντὶ τοῦ σηπόμενος B | ἔνθα BC | τὸ[3] om. B | Λύκος – fin. om. C | τὸ[4] om. B | ὠνομάσθη B **788** πυκνά Ph. **795** ἰσχυρὰς A

798 πυρά· καύματα. (ABC Su. π 3182 Ph. 475.17) K
799 πυράγρα· ⟨ ⟩. (A ?Su. π 3184 Ph. 475.18) ?K
800 πυράγραν· καρκίνον, πάγουρον. (ABC Su. π 3185 Ph. 475.19) K
801 πυραί· πυρκαϊαί. (A(B)C Su. π 3208 Ph. 475.20 EM 696.19) K
802 πυρακτῶν· ἐμπυρσεύων, σφοδρῶς καίων. (ABC Su. π 3188 Ph. 475.21) K
803 πυραμειδής· πυροειδής. (ABC Su. π 3189 Ph. 475.22)
804 πυργοῦται· ὑψοῦται. (ABC Su. π 3202 Ph. 476.1) ⟨K⟩
805 πυργηδόν· στοιχηδόν, κατὰ τάξιν. (ABC Su. π 3197 Ph. 476.2) ?ApS
806 πυργηρούμενοι· τὰ τείχη φυλάττοντες. (ABC Su. π 3198 Ph. 476.3) K
Ba 356 **807** πυργοβάρεις· προμαχῶνες, οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων. (ABC Su. π 3201 Ph. 476.4 EM 697.20) K
808 πύργοι· τάξεις. (ABC Su. π 3206 Ph. 476.6) ?ApS
809 πυρεῖον· θυμιατήριον. (ABC Su. π 3212 Ph. 476.17) K
810 πυρόεσσαν· ἐπίπνουν, πῦρ πνέουσαν. (ABC Su. π 3228 Ph. 477.1)
811 πυροφόρον· σιτοφόρον. (ABC Su. π 3237 Ph. 477.14) K
812 πυρπολεῖται· καίεται, ἐμπυρίζεται. (ABC Su. π 3246 Ph. 477.5) K
813 πυρραῖς γένυσιν· ξανθαῖς θριξί. (ABC Su. π 3209 Ph. 476.27) K
814 πυρρίχαις· ταῖς ἐνοπλίοις ὀρχήσεσιν. (ABC Su. π 3224 Ph. 477.6) K

---

798 Θ 509 +, etc. **800** Phil. AP 6.92.3 καρκίνου πυραγρέτην (vel sim.) male intell. **801** A 52, al. **802** Bas. Caes. hom. in Hex. 3.7 **803** ∗ **805** M 43 +, al. **806** Eur. Pho. 1087 **807** ∗; acc. LXX Ps. 8.19 **808** Δ 347 + (sens.) **813** Eur. Pho. 32 + (-ρσ-)

---

798 Cyr. (vg) πυρ 5 **799** ? Cyr. (v) πυρ 8 π.· ὀξυλάβιον χαλκέως **800** Cyr. (A) πυρ 24; Cyr. (vg) πυρ 1 π.· πάγουρον, καρκίνον, Hsch. π 4382 πυράγρη ἢ πυράγρα· … καρκίνος, πάγουρος **801** Cyr. (A) πυρ 28, Hsch. π 4383, sch. D A 52 **802** Cyr. (g) πυρ 7 (+); Cyr. (A) πυρ 32, Hsch. π 4386 π.· ἐμπυρεύων, Cyr. (v) πυρ 7 π.· σφοδρῶς καίων **803** Hsch. π 4387 πυραμίδες· πυροειδεῖς λαμπάδες **804** Hsch. π 4406 **805** Hsch. π 4395 π.· κατὰ τάξιν τείχους; cf. ad gl. 808 **806** Cyr. (vgA) πυρ 11/34; Hsch. π 4400 πυργηρούμενον· τὰ τείχη φυλάττοντα **807** Cyr. (vg) πυρ 3; Cyr. (A) πυρ 26, Hsch. π 4404 π.· οἱ προμαχῶνες **808** Ap. Soph. 138.1 πύργος· … ὁτὲ δὲ τὴν τάξιν [Δ 347] καὶ ἐπιρρηματικῶς [M 43] … **809** Cyr. (vgA) πυρ 18/42 **811** Cyr. (v) πυρ 20 πυροφόρου· σιτοφόρου, Hsch. π 4450 πυροφόροιο· σιτοφόρου, Cyr. (g) πυρ 21 πυροφόρος· σιτοφόρος … **812** Cyr. (g) πυρ 2 π.· ἐμπυρίζεται, καίεται, Cyr. (A) πυρ 29 π.· καίεται, Cyr. (v) πυρ 2 π.· ἐμπυρίζεται **813** Cyr. (gA) πυρ 14/37, Hsch. π 4466 **814** Cyr. (g) πυρ 12; Cyr. (A) πυρ 36, Hsch. π 4463 πυρρίχας· τὰς ἐνοπλίους ὀρχήσεις

---

800 πύραγρα, sscr. ν, B πυραγρη A Ph. (-η Porson) πυράγρην Cyr. | καρκίνων, παγούρων Ph. (-ῳ, -ῳ Porson) **801** gl. om. sed interpr. ad fin. gl. 798 add. B **802** πυρσεύων C **803** πυρ⟨αμ⟩οειδής Schmidt **805** τὴν τάξιν C **807** οἱ προμαχῶνες Cyr. **809** πυρίον AB (Cyr.) **811** -ος· -ος Ph. **813** πυρσαῖς Hsch. | γένυξι A | ταῖς ξανθαῖς Cyr. (A), Hsch. **814** ἐνόπλοις Ph. ἐν ὅπλοις Cyr. (g)

K **815** πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει. (AC Su. π 3247 Ph. 477.7)
816 πυρσεύσασαν· φλέξασαν. (ABC Su. π 3248 Ph. 477.8)
K **817** πυρσοί· λαμπάδες, πυρκαϊαί, λαμπτῆρες, φρυκτωρίαι. (ABC Su. π 3249 Ph. 477.10)
K+ **818** πυρφόρος· πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντες. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο ὥστε οὐδὲ πυρφόρος, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεύς, ὑπελείφθη τῷ στρατῷ. (ABC Su. π 3251 Ph. 477.15)
K **819** πύσμα· ἐρώτημα. (ABC Su. π 3254 Ph. 477.24)
K **820** πύστεις· ἐρωτήσεις. (ABC Su. π 3256 Ph. 477.25)
821 πωληταί· ἀρχή τις Ἀθήνησιν. (AC EM 698.56 [+])
K **822** πωλοδάμνης· πωλοδαμαστής. (ABC Su. π 2168 Ph. 478.20)
K **823** πώμαλα· οὐ μάλα. ἔνιοι ἀντὶ τοῦ οὐ. (AC Ph. 479.10)
K **824** πωτᾶσθαι· πέτασθαι. (ABC Ph. 479.12)
825 πρέπων· ἄξιος. (AB)
gl.Dion. ***826*** πιαλέοις· ὡς διψαλέοις. εἴρηται ἐπὶ ποιοῖς τισιν ἰδίως ὄφεσιν, τοῖς κατὰ Ἰεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ὧν ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσιν οὕτως ἀντιθέτως τούτοις. ἐνταῦθα ἁπλῶς τίθεται αὐτῷ πιαλέοις, τουτέστι πινομένοις, ποσίμοις, ¦ λιπαροῖς, πλουσίοις, ἅμα καὶ ὑπερεκχεομένοις καὶ κορεστι- Ba 357
κοῖς. ἐκ τοῦ ἁγίου Διονυσίου. (Σᵇ: B)
827 ποτέρου καὶ πότερα· ἀντὶ τοῦ ὁποτέρου καὶ ὁπότερα, ἀντὶ τοῦ θάτερα. καὶ ἕτερον δὲ σημαίνει ϛ′. (Σᵇ: B)

---

815 LXX Prov. 16.28, eccl. **816** ∗ **817** Σ 211, al.

---

815 Cyr. (g) πυρ 17 (+); Hsch. π 4468 π.· … ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ **817** Hsch. π 4469 π.· λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες, φρυκτωρίαι, Cyr. (gA) πυρ 23/39 π.· λαπάδες (+); Cyr. (gA) πυρ 22/48 πυρσός· πυρκαϊά, λαμπτήρ, καὶ φρυκτωρία (-ον A), Cyr. (v) πυρ 22 πυρσός· πυρκαϊά, λαμπτήρ **818** Cyr. (A) πυρ 31, Hsch. π 4475 (ὁ) π.· πῦρ φέρων (…); lex. Greg. 171.3 πυρφόρους· ἱερέας τοὺς τὸ ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντες **819** Cyr. (vgA) πυσ 2/12; Hsch. π 4480 π.· ἐρώτησις … **820** Hsch. π 4482 πύστις· ἐρώτησις …, Cyr. (A) πυσ 11 πύστις· ἐρώτημα … **821** Hsch. π 4495 π.· … ἀρχή τις **822** Cyr. (g) πωλ 1 (+); Hsch. π 4499 π.· πώλους δαμάζων **823** Cyr. (A) πωμ 1 π.· οὐ μάλα …, Hsch. π 4504 π.· ἀντὶ τοῦ οὔ, οὐ μάλα … **824** Cyr. (vg) πωλ (sic) 3, Hsch. π 4520 **826** gl. Dionys. 26D

---

816 φλεξασασαν B **817** φρυκτωρίαι om. C **818** ἱερέας] -εῖς B | ὥστε] ὅτι AC | πυρφόρον B **821, 823** fort. scr. m. alt. in A **823** interpr. οἴνου μᾶλα (nec plura) Ph. **824** πέτεσθαι C (Cyr.) **826** κατὰ ἱερω B corr. Bachmann | οὕτως ἀντιθέτως] ὡς ἀντίδοτον Bachmann

828 Πράμνειος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου, ἢ ὁ μέλας ἰδίως οὗ⟨τω⟩ καλούμενος, ἢ ὁ πραῦνων τὸ μένος, ἢ ὁ ἀπὸ τῆς Πράμνου πέτρας. (Σ^{b}: B)

829 πόσθων· ὁ παιδαριώδης καὶ ἀναγωγός. Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι (fr. 371). (Σ^{b}: B)

830 παρακταίνων· παραμετεωρίζων. (Σ^{b}: B)

831 πυνθάνεσθαι· μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν. ἢ καὶ ἕτερόν τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν. (Σ′: B Su. π 3173 Ph. 475.3 (Ph. Amph. 21.23) EM 696.17)

832 πυόν· τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν, τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα, αὐτὸ τὸ γάλα, τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσίνου γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι. (Σ′: B Su. π 3179 Ph. 475.9 (Ph. Amph. 21.121))

---

828 ∗; Πραμνείῳ Λ 639 +, al. **830** ∗

---

828 Hsch. π 3196 Πράμνιος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου …, Phot. 446.9 Π. οἶ.· Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν. τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον ⟨ἢ⟩ παραμόνιον, τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὠνομαζομένης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος· Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ (396 F 6)· ἐν ᾗ καὶ ὁ πράγμων πέτραν εἶναι ἀφ᾽ ἧς τὸν οἶνον εἶναι, sch. Plat. Hipp. ii 538c Π. οἶ.· ἤτοι ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου ἢ ὁ πραῦνων τὸ μένος, sch. D Λ 639 Πραμνείῳ· ἤτοι … τῷ πραῦνοντι τὸ μένος, Ap. Soph. 134.13 Πραμνείῳ· ἤτοι τῷ ἐκ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου … ὁ δὲ Ἀπίων (fr. 111) πραμνείῳ οἷον πραϋντικῷ καὶ πραῦνοντι τὸ μένος τῶν πινόντων …

---

828 οὐ B corr. Bachmann **829** πρόσθων B corr. Bachmann **831** διδάσκειν EM | ἢ – fin. om. EM | καὶ om. Ph. **832** πύον B πῦος Su.

P

+K **1** ῥαγδαῖος· ταχὺς ἢ σφοδρός. (ABC Su. ρ 7 Ph. 480.19)
K+ **2** ῥάδαμνος· βλαστὸς τρυφερός, ἢ κλάδος. (ABC Su. ρ 14 Phot. 481.6)
K **3** ῥᾴδιον· εὐχερές. (AB Su. ρ 18 Ph. 481.7)
K **4** ῥᾳδιουργός· πλαστογράφος. (ABC Su. ρ 20 Ph. 481.8)
K+ **5** ῥᾳδίως· εὐχερῶς, ταχέως. (ABC Su. ρ 18 Ph. 481.12)
K **6** ῥᾳθυμία· ἀμέλεια. (ABC Su. ρ 24 Ph. 481.21)
K **7** ῥαΐσας· ὑγιάνας. (ABC Su. ρ 27 Ph. 481.22)
K **8** ῥακχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως ἤτοι διακόπτειν, ὥς φησι παρ᾽ Εὐριπίδῃ (fr. 1105). (ABC Su. ρ 61 Ph. 482.1)
K **9** ῥάμφος· ῥύγχος ὀρνίθων. (ABC Su. ρ 34 Ph. 482.22) Ba 358
K **10** ῥαντόν· ποικίλον. (ABC Su. ρ 37 Ph. 482.23)
K **11** ῥάξ· ῥώξ. (ABC)
K **12** ῥᾷον· εὐχερές, εὔκολον. (ABC Su. ρ 40 Ph. 483.8)
K **13** ῥαπίς· ῥάβδος. (AB Su. ρ 46 Ph. 483.11)
14 ῥᾷστα· ῥᾳδίως, εὐχερῶς. (AB Su. ρ 52 Ph. 483.14)
K+ **15** ῥᾳστώνη· ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφή, εὐκολία, ῥᾳθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥᾳστωνεύειν ἐν τῷ λη΄ Δίωνος Ῥωμαϊκῶν (38.39). (AB(C) Su. ρ 54 Ph. 483.15)

---

2 LXX Job 8.16, eccl. **13** ∗

---

1 Cyr. (A) ραγ 5 ῥ.· σφοδρός, Hsch. ρ 12 ῥαγδαῖον· … σφοδρόν **2** Cyr. (vgA) ραδ 7/12 ῥ.· κλάδος, βλαστός …, Hsch. ρ 16 ῥ.· βλαστὸς ἁπαλός, κλάδος … **3** Cyr. (A) ραδ 10; Hsch. ρ 24 ῥᾴδια· … εὐχερῆ **4** Cyr. (vgA) ραδ 2/8 (+), Hsch. ρ 29 (+) **5** Cyr. (vgA) ραδ 3/9, Hsch. ρ 30 ῥ.· (…) εὐχερῶς (…) **6** Cyr. (vg) ραθ 2 (+), Hsch. ρ 41 (+); Cyr. (A) ραθ 5 ῥαθυμίας· ἀμελείας **7** Cyr. (vgA) ραι 1/4, Hsch. ρ 67 (+) **8** Cyr. (g) ρακ 1; Cyr. (A) ρακ 2, Hsch. ρ 83 ῥ.· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, Cyr. (A) ρακ 4 ῥακχίζων· ὁ διακόπτων παρ᾽ Εὐριπίδῃ **9** Cyr. (vgA) ραμ 1/4 (+) **10** Cyr. (vgA) ραν 1/ραι 3/ραν 2, Hsch. ρ 115 **11** Cyr. (g) ραπ (sic) 2; Cyr. (vA) ραπ (sic) 2/ραξ 1 (+) **12** Cyr. (g) ραθ (sic) 3 (+), Hsch. ρ 117 (+); Cyr. (vgA) ραθ (sic) 3/ραο 1/2, lex. Greg. 172.3 ῥ.· εὐχερές (…) **13** Cyr. (vgA) ραπ 1/6, Hsch. ρ 122 (+) **14** cf. Cyr. (vgA) ρασ 1/4, Hsch. ρ 129 ῥ.· εὐχερῆ … **15** Cyr. (g) ρασ 2 ῥ.· ῥᾳθυμία, τρυφή, ἀνάπαυσις, ἀργία, τέρψις … χαυνότης … εὐκολία, ἡδυπάθεια …, Cyr. (v) ρασ 2 ῥ.· ῥᾳθυμία, τρυφή, ἀνάπαυσις, ἀργία, τέρψις …, Cyr. (A) ρασ 5 ῥᾳστώνης· ἀναπαύσεως, τρυφῆς …, Cyr. (A) ρασ 8 ῥᾳστώνης· τρυφῆς ἢ ἀναπαύσεως ἢ τέρψεως ἢ ἀργίας … ἢ ῥᾳθυμίας, Hsch. ρ 133 ῥ.· ῥαθυμία καὶ τὰ ὅμοια

---

1 ῥαγδάου B -αίου Bachmann | σφοδροῦ ἢ ταχέος B **8** ῥακχίζων B ῥαχ- Su. ῥακκ- Cyr. (A), Hsch. | μέλη Cyr. | τῆς om. B Su. | ἤτοι] ἢ τὸ Cyr. (g) | ὥς φησιν Εὐριπίδης Su. (Cyr. (g)) om. C **9** ὄρνιθος Ph. **15** εἴρηται – fin. om. A | τῷ et Δίωνος om. B

16 ῥαχθέντος· ῥαγέντος. (ABC Su. ϱ 58 Ph. 483.26) ?K
17 ῥαχία· οἱ τραχεῖς καὶ παρήκοντες τόποι, καὶ αἰγιαλὸς παρατείνων. (ABC) Att
18 ῥάχιν· ὀσφῦν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ἄκανθα τοῦ νώτου. (ABC Su. ϱ 65 Ph. 484.9) K
19 ῥάψαι· συνθεῖναι. (ABC Su. ϱ 66 Ph. 484.20) K
20 ῥαψῴδημα· ψεῦσμα. (ABC Su. ϱ 67 Ph. 484.21) ⟨K⟩
21 ῥαψῳδία· φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία. (ABC Su. ϱ 69 Ph. 484.22) K
22 ῥεδίων· ἁρμάτων. (ABC Su. ϱ 88 Ph. 485.4) K
23 ῥέθος· πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον. (ABC Su. ϱ 92 Ph. 485.6) K
24 ῥελατορία· ἀναφορά. (ABC Su. ϱ 96 Ph. 485.14) K
25 ῥέπει· κλίνει. (ABC Su. ϱ 102 Ph. 485.18) K
26 ῥηγμῖνι· αἰγιαλῷ. (ABC Su. ϱ 123 Ph. 485.26) K
27 ῥῆνες· πρόβατα. (ABC Su. ϱ 135 Ph. 486.5) K
28 ῥηξήνορες· ἀνδρεῖοι. (ABC Su. ϱ 138 Ph. 486.6) K
29 ῥηξίφλοια· ῥήξαντα τὸν φλοῦν. (ABC Su. ϱ 139 Ph. 486.7) K
30 ῥήσεις· λόγοι. (ABC Su. ϱ 142 Ph. 486.8) K
31 ῥησίδιον· λεξείδιον. (ABC Su. ϱ 141 Ph. 486.12) K
32 ῥητόν· φανερόν. (ABC Su. ϱ 149 Ph. 486.23) K

---

16 ∗ **17** Soph. fr. 1088 **18** I 208, etc. **19** Σ 367, al. **20** ∗ **21** ∗ (sens.); ῥαψωδίας (acc.) Plut. Mor. 514C **22** ∗ **23** Eur. Her. 1205 | ∗ **24** ∗ **26** A 437 +, al. **27** ∗; ῥήνεσσι Ap. Rh. 4.1497 **28** ∗; ῥηξήνορας Nonn. Dion. 17.275, sing. H 228 +

---

16 ? cf. Cyr. (A) ραχ 3 ῥ.· πραχθέντος, Hsch. ϱ 152 ῥ.· σπαραχθέντος **17** Paus. Attic. ϱ 2; cf. Ph. ε 2295 … ῥαχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους **18** Cyr. (vg) ραχ 1 ῥάχις· τὸ νωτιαῖον μέρος, ὀσφῦς, ἄκανθα τοῦ νώτου, Cyr. (A) ραχ 2 ῥάχις· τὸ νωτιαῖον μέρος, Cyr. (A) ραχ 4, Hsch. ϱ 159 ῥάχις· (…) ὀσφῦς ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου **19** Cyr. (gA) ραψ 1, Hsch. ϱ 163; Cyr. (v) ραπ (sic) 3 ῥ.· … συνθῆσαι **20** Hsch. ϱ 166 (+ φλυαρία, cf. 21) **21** Cyr. (g) ραψ 7 ῥ.· λόγων συναφή, φλυαρία, ἀδολεσχία, Cyr. (v) ραψ 7 ῥ.· λόγων συναφή, φλυαρία, Cyr. (A) ραψ 8, Hsch. ϱ 164 (+) ῥ.· λόγων συναφή **22** Cyr. (gA) ρε 5/25, Hsch. ϱ 177 **23** Cyr. (g) ρε 12; Cyr. (A) ρε 32, Hsch. ϱ 187 ῥ.· (τὸ) πρόσωπον … **24** Cyr. (gA) ρε 11/33 **25** Cyr. (vgA) ρε 19/39, Hsch. ϱ 220 (+) **26** Cyr. (g) ρηγ 1, sch. D A 437 ῥ.· τῷ αἰγιαλῷ; Cyr. (A) ρηγ 9, Hsch. ϱ 243 ῥηγμίς· (…) αἰγιαλός (…), Cyr. (A) ρηγ 13 ῥηγμίν· αἰγιαλὸν …, Hsch. ϱ 241 ῥηγμίν· αἰγιαλός … **27** Cyr. (vgA) ρηγ (sic) 4/ρην 1, Hsch. ϱ 253 (+) **28** Cyr. (vgA) ρησ (sic) 5/ρηξ 1; Hsch. ϱ 263 ῥ.· ὁμοίως (post 262 ῥηξήνορα· … ἀνδρεῖον πολεμιστήν), sch. D H 228 ῥηξήνορα· … ἀνδρεῖον **29** Cyr. (A) ρηξ 2 **30** Cyr. (vg) ρησ 1, Hsch. ϱ 268 (+); Cyr. (A) ρησ 7 ῥ.· λόγους **31** Cyr. (vgA) ρησ 3/ρε (sic) 21/ρηγ (sic) 3, Hsch. ϱ 265 **32** Cyr. (A) ρητ 5; Cyr. (vg) ρητ 3 (+)

---

17 ῥαχίαι ex Eust. Erbse | παρείκοντες B | αἰγιαλῷ παρατείνωντες B **18** νώτιον Cyr. | ἄκανθα] ὁ κανθός Su. Ph. **21–25** A 22, 21, 25, 23, 24, 22 C 21, 22, 24, 23, 25 B **24** ῥελατρεία Ph. **26** -ιν· -όν C **31** ῥησείδιον BC Ph.

K **33** ῥήτρας· συνθήκας. | ἢ ῥήτορας κατὰ συγκοπήν. (ABC Ph. 487.24 (sch. Luc. 235.9) (Et.Gen.) | Σ^{b}: B)

K **34** ῥήτωρ· συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 1090). (ABC Su. ρ 153 Ph. 488.12) Ba 359

35 ῥιγοῖ· ψύχει, συνέχεται ἀπὸ κρύους. (ABC Su. ρ 162 Ph. 488.18)

36 ῥικνά· ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ. (AB(C) Su. ρ 165 Ph. 488.20)

K **37** ῥινόν· βύρσαν, δέρμα. (ABC Su. ρ 174 Ph. 488.24)

K **38** ῥιπάς· ἀνέμου συστροφή. (ABC Su. ρ 178 Ph. 489.6)

K **39** ῥιπῆς· ὁρμῆς, φορᾶς, βολῆς. (ABC Su. ρ 180 Ph. 489.7)

40 ῥιψαγαδείρων· ⟨ ⟩. (AB Su. ρ 188 Ph. 489.13)

K **41** ῥίψασπις· δειλός. (ABC Su. ρ 189 Ph. 489.9)

Hom **42** ῥοάς· ῥεύματα. (ABC Su. ρ 191 Ph. 489.14)

K **43** ῥοδοδάκτυλος· ῥοδόχρους. (ABC Su. ρ 201 Ph. 491.13)

K **44** ῥοδωνιά· ὁ λειμὼν τῶν ῥόδων. (ABC (Su. ρ 208) (Ph. 491.12))

K **45** ῥοθεῖ· ὁρμεῖ. (ABC Su. ρ 215 Ph. 490.10)

K **46** ῥόθιον· τὸ μετὰ ψόφου κῦμα ἢ ῥεῦμα. (ABC Su. ρ 217 Ph. 490.19)

K **47** ῥόθῳ· ὁρμῇ. (AB Su. ρ 220 Ph. 490.24)

K **48** ῥοιβδεῖ· ἀναρροφεῖ, ἀναρριπτεῖ. (ABC Su. ρ 274 Ph. 491.1)

K **49** ῥοίβδην· ὡς ἐπὶ ῥεύματος, σφοδρῶς, φοβερῶς. (AB(C) Su. ρ 280 Ph. 491.2)

K+ **50** ῥοιζηδόν· σφοδρῶς, μετ᾽ ἤχου, εἰλητικόν. (AB Su. ρ 275 Ph. 491.4)

Hom **51** ῥοῖζος· ῥύμη, ἦχος. (ABC Su. ρ 276 Ph. 491.5)

---

37 E 308 +, al. **38** ∗ **39** M 462 +, al. **40** ∗ **42** B 869 +, etc. **43** A 477 +, al. **45** ∗ **46** Ar. Equ. 546 **48** ∗ **49** ∗ **51** ῥοῖζον Π 361, al.

---

33 Cyr. (vg) ρητ 1/ρι (sic) 6 ῥ.· ῥήτορας, συνθήκας, Hsch. ρ 283 ῥ.· συνθήκας; Cyr. (A) ρητ 6 ῥῆτραι· συνθῆκαι … **34** Cyr. (vgA) ρητ 2/4, Hsch. ρ 288 **37** Cyr. (A) ρι 31; Hsch. ρ 337 ῥ.· τὴν βύρσαν, τὸ δέρμα, Cyr. (vg) ρι 4 ῥινός· βύρσα ἢ δέρμα, sch. D E 308 ῥ.· τὸ δέρμα **38** Cyr. (vg) ρι 12; Cyr. (A) ρι 35 ῥ.· ἀνέμους συστροφάς **39** Cyr. (A) ρι 36 ῥ.· βολῆς, ὁρμῆς, 37 ῥιπή· … φορά …, Hsch. ρ 354, sch. D θ 192 ῥ.· ὁρμή, βολή … **41** Cyr. (vgA) ρι 14/44 (+), Hsch. ρ 373 (+) **42** sch. D B 869; Cyr. (vgA) ροα 2/3, Hsch. ρ 376 ῥοαί· (τὰ) ῥεύματα (…), Hsch. ρ 2 ῥάας· ῥεύματα **43** Cyr. (vgA) ροδ 1/3 (+), sch. D A 477, Ap. Soph. 139.9; Hsch. ρ 402 ῥοδοδάκτυλον· ῥοδόχρουν **44** Cyr. (vgA) ροδ 2/4 (+) **45** Cyr. (A) ροθ 5, Hsch. ρ 407 **46** Cyr. (vgA) ροθ 1/4; Hsch. ρ 410 ῥ.· ῥεῦμα, κῦμα τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον **47** Cyr. (A) ροθ 5/ροι (sic) 5, Hsch. ρ 414 (+) **48** Cyr. (vg) ροι 2; Cyr. (A) ροι 11 ῥ.· ἀναρριπτεῖ … **49** Cyr. (vgA) ρυα (sic) 5/ρυτ (sic) 8/ρυδ (sic) 2 **50** Cyr. (vg) ροι 1 ῥ.· σφοδρῶς, μετ᾽ ἤχου, ἠχητικῶς (hoc om. g), Cyr. (A) ροι 7 ῥ.· σφοδρῶς, Hsch. ρ 424 ῥ.· σφοδρῶς, ἠχητικόν **51** sch. D Π 361 ῥοῖζον· ῥύμην … ἦχον; Cyr. (A) ροι 6 ῥ.· σφοδρὸν ῥεῦμα καὶ ἦχος, Hsch. ρ 426 ῥ.· … ἦχος …

---

33 le. ῥήτορας C **34** δικαιολόγος B om. Hsch. | κριτὴς παρὰ Σοφ. om. B παρὰ Σοφ. om. Cyr. (v), Hsch. (hic ἢ κριτής) **35** ὑπὸ B **39** βουλῆς Su. (Hsch.) **40** ῥιψαδαγείρων Su. Ph. ῥίψαδ᾽ ἀγείρων Porson **43** ῥοδόχροος Cyr. **45** ὁρμᾷ Hsch. **46** ἢ ῥεῦμα] ἢ πέλαγος Cyr. (vg) ῥεῦμα Cyr. (A) **48** -εῖν· -εῖν (ἀναρριπτ. om.) Su. | ἀναρροφοῖ BC **49** ῥύβδην A Su. ῥύζην Cyr. (v) ῥύδην Cyr. (A) | σφοδροῦ, φοβεροῦ Cyr. (g) **50** ἀπειλητικόν Ph. ἀπειλητικῶς Su.

52 ῥόμβον· κίνησιν ἢ κύλινδρον. (ABC Su. ϱ 222 Ph. 491. 9)
53 ῥομφαία· τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα. (ABC Su. ϱ 226 Ph. 491. 14) K
54 ῥοπή· κλίσις. (ABC Su. ϱ 231 Ph. 491. 16) K
55 ῥόπτρον· ῥόπαλον ἢ παγὶς ἢ τιμωρία. (ABC Su. ϱ 233 Ph. 491. 20) K
56 ῥοώδης· ῥεῦμα ἔχων. (ABC Su. ϱ 227 Ph. 491. 23) K
57 ῥύβδην· δαψιλῶς. (ABC Su. ϱ 280 Ph. 491. 26) ⟨K⟩
58 ῥυθμίζει· διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. (ABC Su. ϱ 287 Ph. 492. 5 (sch. Luc. 230. 12)) K
59 ῥυθμός· τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἁρμονίᾳ, μέλος εὔφωνον, σύγκρισις. (ABC Su. ϱ 288 Ph. 492. 6 sch. Luc. 235. 20) K
60 ῥύμη· ὁρμὴ βιαία. (AB Su. ϱ 294 (sch. Plat. Epin. 983 c)) K
Ba 360 **61** ῥύμματα· τρίμματα, σμήγματα. (ABC Su. ϱ 292 sch. Plat Rep. 429 e) K
62 ῥυμοτομεῖται· εἰς ὀρθὸν διακόπτεται. (ABC Su. ϱ 296) K
63 ῥυμοτομίαις· ⟨ ⟩. (AB Su. ϱ 297)
64 ῥύπτει· ἀποκλύζει, σμήχει. (ABC Su. ϱ 303 Ph. 492. 16) K
65 ῥυσά· ἡ μάρανσις. ἢ γῆρας. (ABC Su. ϱ 304 Ph. 492. 17)
66 ῥυσήματα· τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα. (ABC Su. ϱ 307 Ph. 492. 19) K
67 ῥυτῆρα· ἑλκτικόν, παρὰ τὸ ἐρύειν. καὶ φύλακα. (ABC Su. ϱ 316 Ph. 493. 11) +Hom
68 ῥυτῆρες· χαλινοί, ἡνίαι, ἱμάντες. (ABC Su. ϱ 317 Ph. 493. 12) K
69 ῥυτίς· ἀσθένεια. (AB Su. ϱ 318 Ph. 493. 14) K

---

57 Arist. Hist. Anim. 624 a 24 **62** ∗ **63** Bas. Caes. hom. in Hex. 6. 11 **65** ∗ **66** ∗ **67** ϱ 187 +, al. **68** ῥυτῆρας σ 262, al.

---

53 Cyr. (A) ρομ 1, Hsch. ϱ 438 (+) ῥ.· μάχαιρα, τὸ μακρὸν ἀκόντιον **54** Cyr. (vg) ροπ 5 (+), Hsch. ϱ 446 (+); Cyr. (vgA) ροπ 3/10 ῥοπαῖς· (ταῖς) κλίσεσιν **55** Cyr. (vgA) ροπ 4/7; Hsch. ϱ 449 ῥ.· ῥόπτρον … **56** Cyr. (vgA) ρωχ (sic) 1/ροω 1/11; Hsch. ϱ 462 ῥοῶδες· ῥεῦμα ⟨ ⟩ **57** Hsch. ϱ 465 (+) **58** Cyr. (vg) ρυθ 2 ῥ.· κανονίζει, εὐθύνει, διατυποῖ, Cyr. (A) ρυθ ῥ.· κανονίζει, διατυποῖ, Hsch. ϱ 482 ῥ.· κανονίζει **59** Cyr. (vgA) ρυθ 3/5 ῥ.· ἀκολουθία, ἁρμονία, μέλος εὔφωνον καὶ τάξις ἢ σύγκρισις, Hsch. ϱ 484 ῥ.· … μέλος εὔφωνον, ἀκολουθία, τάξις, σύγκρισις **60** Cyr. (g) ρυθ (sic) 1 (+); Cyr. (vA) ρυθ (sic) 1/ρυμ 3, Hsch. ϱ 489 ῥ.· ὁρμή (…) **61** Cyr. (vgA) ρυμ 2/8, Hsch. ϱ 494 **62** Cyr. (vgA) ρυμ 1/7, Hsch. ϱ 502 **64** Cyr. (g) ρυσ (sic) 2 (+); Cyr. (vA) ρυσ (sic) 2/ρυπ 1, Hsch. ϱ 514 ῥ.· (…) σμήχει **66** Cyr. (vgA) ρυτ (sic) 1/9 **67** sch. D ϱ 187 (+); Cyr. (vg) ρυτ 7 ῥυτήρ· φύλαξ **68** Cyr. (vg) ρυτ 4; sch. D Π 475 ῥυτῆρσι· χαλινοῖς, ἡνίαις, Hsch. ϱ 536 ῥ.· ἡνίαι, ἱμάντες …, Cyr. (A) ρυτ 13 ῥυτῆρα· … ἱμάντα **69** Cyr. (vgA) ρυτ 3/10 ῥυτίδα· … ἀσθένειαν

---

55 ῥόπτον BC Su. (AF) **56** ῥεύματα Su. **57** ῥοίβδην Ph. **58** εὐθύνει om. C **59** εὐμελὴς Bernhardy ἐμμελὴς Rabe | ἀκολούθου ἁρμονίας Su. ἀκόλουθος ἁρμονίας sch. Luc. | μέλος – fin. om. Ph. | εὐφρόσυνον sch. Luc. | σύγκρισις om. sch. Luc. **62** κόπτεται Cyr. (A), Hsch. **63** interpr. εὐθύτησι hab. Su. **65** ἢ μάρανσις Ph. | ἢ γῆρας] καὶ τὸ γῆρας C ἡ γήρασις Su. **66** ῥυτήματα Cyr. | σπιλώματα om. Cyr. (A) **67** παρὰ – fin. om. B

κ **70** ῥωγαλέον· διεσχισμένον. (ABC Su. ρ 242 Ph. 493.20)
κ+ **71** ῥωμαλέως· ἰσχυρῶς. (ABC Su. ρ 245 Ph. 493.23)
κ **72** ῥώμη· ἰσχύς. (ABC Su. ρ 248 Ph. 493.24)
κ **73** ῥώξ· κόκκος. (ABC Su. ρ 253 Ph. 493.25)
κ **74** ῥῶπες· δασεῖα ὕλη, ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. (ABC Su. ρ 257 Ph. 493.26)
κ **75** ῥῶπος· μίγματα, χρώματα ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν ῥωποπώλης· ὁ μυροπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασιν. (ABC Su. ρ 261 Ph. 494.1)
κ **76** ῥωχμός· ῥῆγμα γῆς. (ABC Su. ρ 270 Ph. 494.10)

---

70 B 417, al. **73** LXX Is. 65.8, eccl. **74** Lib. or. 11.254; ῥῶπας ℵ 166 +, al. **75** ∗ | ∗ | **76** Ψ 420, al.

---

70 Cyr. (vg) ρωγ 1, sch. D B 417 (+); Hsch. ρ 554 ῥωγαλέα· διεσχισμένα … **71** Cyr. (gA) ρωμ 2/ρων-ρωξ (sic) 4, Hsch. ρ 566 ῥωμαλέος· ἰσχυρός …, Cyr. (v) ρωμ 1 ῥωμαλέον· ἰσχυρόν … **72** Cyr. (vgA) ρων-ρωξ (sic) 2/ρωμ 7 (+), Hsch. ρ 567 (+) **73** Cyr. (vgA) ρων-ρωξ 3/7, Hsch. ρ 572 (+) **74** Cyr. (g) ρωπ 4 (+); Cyr. (v) ρωπ 3 ῥ.· … δασεῖα ὕλη ἢ σύμφυτος τόπος, Cyr. (A) ρωπ 11 ῥ.· δασεῖα ὕλη … **75** Cyr. (vgA) ρωπ 3/10, Hsch. ρ 584 (ad χρησιμεύει) **76** Cyr. (v) ρωχ 2 ῥ.· ῥῆγμα, ἐγκοπὴ γῆς, Cyr. (A) ρωχ 7 ῥ.· ῥηγμὸς γῆς …, Cyr. (vgA) ρωχ 3/5 ῥωχμοῖς· ῥήξεσι γῆς

---

75 μίγμα Su. Ph. | χρώματος vel -ων Su. | ζωγράφοις (καὶ) βαφεῦσι (καὶ) μυρεψοῖς Cyr., Hsch. | ῥωποπῶλαι Cyr. | ὁ μυροπώλης om. Su. (Cyr. (vA)) οἱ μυροπῶλαι Cyr. (g)

Σ

1 σαβέκ· ἄφεσις, ἀπὸ τῆς Σύρας. (AB Su. σ 8 Ph. 495.2) K

2 Σαγγάριος· ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας. (AB Su. σ 14 Ph. 495.17 Et. Gen.) K

3 σάγαρις· κόπις ἢ πέλεκυς. (AB Su. σ 15 Ph. 495.18) K

4 σάθων· ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων. οὕτως Τηλεκλείδης (fr. 71). (Σ′′′: B Ph. 496.5) Att

5 σαικωνίσαι· κινηθῆναι. Ἀριστοφάνης (fr. 882). (Σ′′′: B Ph. 496.8) D

Ba 361 **6** σαίνει· κολακεύει, σείει, ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων τῇ οὐρᾷ τῇ οἰκείᾳ. (ABC Ph. 496.9) K

7 σαίνεσθαι· κολακεύειν. (ABC Su. σ 171 Ph. 496.11) K

8 σαίνουροι· τὰς οὐρὰς σείοντες. (ABC Su. σ 172 Ph. 496.12) K

9 σαίρει· κοσμεῖ ἢ χαίρει. (ABC Su. σ 173 Ph. 496.13) K

10 σακέλλιον· βαλάντιον. (ABC Su. σ 34 Ph. 496.20)

11 σακεσφόροι· ὁπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι. (ABC Su. σ 37 Ph. 496.21) K

12 σακοδερμήτης· Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 635). οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ τὸν σκώληκα τὸν τὰ δέρματα διεσθίοντα. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ᾽ ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα. (Σ′′′: B Ph. 497.3) D

13 σάκος· ὅπλον, ἀσπίς. (AB Su. σ 40 Ph. 497.7) Hom

---

2 Σαγγαρίοιο Γ 187, al. **4** Telecl. fr. 71 **7** NT 1 Thes. 3.3, eccl. **8** ∗ **9** ∗ **10** Greg. Naz. or. 4.121 + **11** Eur. Pho. 139 **13** Γ 335 +, etc.

---

1 Cyr. (g) σαβ 2 **2** Cyr. (vgA) σαγ 3/7 (+), Hsch. σ 18 **3** Cyr. (vgA) σαγ 5/10 **4** Ael. D. σ 2; Hsch. σ 45 σ.· ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀρρένων, ἀπὸ τοῦ αἰδοίου **5** Hsch. σ 46 σ.· τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς (ἁπαλῶς Dindorf, ἁβρῶς Hansen) **6** Cyr. (g) σαι 1; Cyr. (vA) σαι 1/7, Hsch. σ 51 σ.· κολακεύει, lex. Greg. 172.14 σαίνειν· κολακεύειν **7** Cyr. (A) σαι 4 **8** Cyr. (A) σαι 3, Hsch. σ 176, 513 **9** Cyr. (g) σαι 2; Cyr. (vA) σαι 2/5, Hsch. σ 57 σ.· κοσμεῖ **11** Cyr. (g) σακ 1; Cyr. (A) σακ 2, Hsch. σ 80 σ.· ὁπλοφόροι **12** Hsch. σ 76 (+ 73) σακκοδερμηστής· ὄφιν σάκος ἔχον⟨τα⟩. οἱ δὲ σκώληκα παρ᾽ ὅσον δερμηστὴς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸ⟨ν⟩ χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν ὡσεὶ ἔλεγε χαλκοδερμηστής· τὰ γὰρ σάκκη ἐπίχαλκα λέγε⟨τα⟩ι **13** sch. D E 619 σ.· ἀσπίς, ὅπλον; Paus. Attic. σ*16 σ.· ὅπλον; Cyr. (g) σαω (sic) 6, Hsch. σ 78, Ap. Soph. 140.2 σ.· ἀσπίς; Cyr. (A) σακ 3 σάκκος· ἀσπίδα

---

1 διαλέκτου add. B γλώττης Su. (V) **2** Σαγάριος Cyr. (v) Hsch. (cf. ord.) | Λυδίας καὶ Φρυγίας Su. (Hsch.) Φρυγίας Et. Gen. Λυδίας Cyr. (A) **4** οὕτως Τηλ. om. B **5** σαικωνῆσαι Ph. | ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι Ph. **6** σαινόντων τῇ οἰκείᾳ οὐρᾷ Ph. τῇ οὐρᾷ σαινόντων τοὺς οἰκείους Cyr. **7** κολακεύων B **8** σάνουροι et σήνουροι Hsch. | σαίνοντες Cyr. **9** χαίνει edd. vett. Suidae σχαίνει Cyr. **11** σακοσφόροι Cyr. (g) σακοφόροι Hsch. **12** τὸν^{2} et ^{3} om. Ph. **13** ἀσπίδα A Ph. (Cyr. (A))

K **14** σαλάκων· ὁ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν. (ABC Su. σ 44 Ph. 497.18)

?⟨K⟩ **15** σάλος· σαλευμός, τάραχος. καὶ ἡ φροντίς. (ABC Su. σ 58 Ph. 497.19)

16 σαλεύοντας· ⟨ ⟩. (AB)

17 σάμβαλα· ὑποδήματα. (ABC Su. σ 71 Ph. 498.8)

K **18** σαμβύκη· εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. (ABC Ph. 498.9)

Att ***19*** σαλάβην· Σοφοκλῆς (fr. 1093). τὴν ὀπήν. (Σ′′′: B Ph. 497.12)

K **20** σάνδυξ· χρῶμα κόκκινον. (ABC Su. σ 91 Ph. 499.13)

D ***21*** σάννιον· τὸ αἰδοῖον. ἀντὶ τοῦ κέρκιον, παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν. (Σ′′′: B Ph. 499.16)

K **22** σαράβαρα· ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία. (ABC Su. σ 109 Ph. 500.5)

K **23** σαραφίμ· ἐμπρηστάς, ἔμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντας. (ABC Su. σ 242 Ph. 500.8)

cf.K **24** σαρδάζων· μετὰ πικρίας γελῶν. (AB Su. σ 120 Ph. 500.23)

K+ **25** σαρδάνιον· γέλως ὁ καθ᾽ ὑπόκρισιν, ἀπὸ τοῦ σε|σηρέναι τοὺς ὀδόντας. καὶ βοτάνη δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ καθυποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων συσταλέντων γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὁρῶσιν. ἔνθεν ἔνιοι ἐφύβριον ὀνομάζουσι τὸν σαρδόνιον γέλωτα. (ABC) Ba 362

D ***26*** σαπέρδης· ἰχθὺς ὁ καλούμενος κορακῖνος. (Σ′′′: B Ph. 499.23)

K **27** σάρισσα· εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. (ABC Su. σ 132 Ph. 501.25 EM 708.35)

---

14 Arist. Eth. Eud. 1221 a 35 + **21** Eup. fr. 471 **23** ∗; σεραφίμ eccl., σεραφίν (nom.) LXX Is. 6.2 (-είμ v.l.) **24** ∗ **25** υ 302, al. **27** ∗

---

14 Cyr. (vgA) σαλ 1/7 **15** Hsch. σ 121 σ.· φροντίς, ταραχή … **17** cf. Hsch. σ 415 σέμβαλα· ὑποδήματα **18** Cyr. (g) σαμ 1; Cyr. (vA) σαμ 1/2 σ.· εἶδος ὀργάνου; Hsch. σ 139 σ.· οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται Ἰόβας (275 F 15) … **19** Ael. D. σ 5 σαλάβη· ὀπή … οὕτω Σοφοκλῆς, Hsch. σ 90 σαλάβη· … ὀπή **20** Cyr. (vgA) σαν 1 **21** Hsch. σ 172 (+) **22** Cyr. (vg) σαρ 3; Cyr. (A) σαρ 8 σ.· εἶδος ἐσθῆτος Περσικῆς; Hsch. σ 19 σ.· βρακία **23** Cyr. (g) σατ (sic) 3 (+); Cyr. (v) σαω (sic) 3 σ.· ἔμπυρα στόματα ἢ θερμαίνοντας, Cyr. (g) σευ (sic) 5 σ.· ἔμπυρα στόματα **24** cf. 28 **25** Cyr. (vgA) σαρ 4/9, Ap. Soph. 140.12 (uterque ad ὀδόντας) (Ael. D. σ *9); Hsch. σ 204 σ.· γέλως ὁ καθ᾽ ὑπόκρισιν … ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσιν | Hsch. σ 202 σάρδιον· βοτάνη ἔστι δηλητήριος – ὁρῶσιν. ἔνθεν τὸ σαρδόνιος γέλως **26** Hsch. σ 183 σ.· ὄνομα ἰχθύος … ἄλλοι ὑπὸ Ποντικῶν τὸν κορακῖνον (κερκῖνον cod.) ἰχθῦν, sch. Luc. 231.8 … οἱ γὰρ Ποντικοὶ τὸν κορακῖνον ἰχθῦν σαπέρδην καλοῦσιν … **27** Cyr. (vgA) σαρ 2/7, Hsch. σ 213 (+)

---

14 ὁ om. Ph. **16** σαλεύονται B **21** σαννίονον Ph. | τοῦ om. Ph. **23** σεραφίμ recte Su. (Cyr.) σάραφιν Ph. **25** σαρδόνιον Cyr., Hsch. | ὑποβάλλει Hsch. | φαντασίας δείκνυσθαι Hsch. | ἔνθα B | ἐφ᾽ ὕβρει B **26** σαπέρδη B | καλούμενος om. Ph. **27** σάρισα Cyr.

28 σαρκάζων· μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. (ABC Su. σ 133 Ph. 501.26) K
29 σατράπης· ἀρχηγός, στρατηγός. (ABC Ph. 502.12) ⟨K⟩+
30 σάτυρος· χορευτής. (ABC Su. σ 154 Ph. 502.15 sch. Luc. 58.16) K
31 σαυρωτῆρσι· τοῖς στύραξι τῶν ὄπισθε τῶν δοράτων. (ABC Su. σ 160 Ph. 502.19) K
32 σάφα· σαφῶς, φανερῶς. (ABC Su. σ 162 Ph. 503.8) K+
33 σβέσαι· παῦσαι. (ABC Su. σ 170 Ph. 503.11) Att
34 σβῆσαι· παῦσαι. (ABC) K
35 σέβας· τιμή, ἔκπληξις. (ABC Su. σ 170 Ph. 503.12) K
36 σεβαστός· προσκυνητός. (ABC Su. σ 175 Ph. 503.14)
37 σεβίζει· σέβεται. (ABC Su. σ 178 Ph. 503.13) K
38 σέδας· καθέδρας. (ABC Su. σ 185 Ph. 503.15) K
39 σειραῖς· πλεκτοῖς ἱμᾶσιν. (ABC Su. σ 278 Ph. 503.25) K
40 σέες· οὐχὶ σῆτες. καὶ αἱ πτώσεις σέων, σῆσιν, σέας. οὕτως ᾽Αριστοφάνης (Lys. 730). (Σ′′′: B Ph. 503.16) Att
41 Σειρῆνας· γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός, αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἕτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος στρουθῶν, τὰ δὲ κάτω γυναικῶν. (ABC Su. σ 280 Ph. 504.3) Att
42 σεῖν· τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν ὅταν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι. οὕτως ᾽Αριστοφάνης (fr. 883). (Σ′′′: B Ph. 503.19) Att
43 σειροί· αἱ ἐπαύλεις. (ABC Su. σ 288 Ph. 504.23) K

---

31 Jos. Ant. Jud. 3.109 **32** B 192 +, etc. **33** σβέσσαι I 678 + **34** ∗ **35** Σ 178 +, etc. **37** Eur. Med. 156 **38** ∗ **41** μ 39, etc. **43** ∗

---

28 Cyr. (g) σαρ 1 σ.· γέλως μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν, Cyr. (v) σαρ 1 σ.· γέλως μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ, Cyr. (A) σαρ 6, Hsch. σ 215 σ.· μετὰ πικρίας γελῶν **29** Hsch. σ 250 σατράπαι· ἀρχηγοί … **30** Cyr. (vgA) σατ 2/5, Hsch. σ 258 **31** Cyr. (vA) σαυ 1/2, Hsch. σ 281 (+); Cyr. (g) σαυ 1 σ.· τοῖς ὄπισθε τῶν δοράτων στύραξι **32** Hsch. σ 289 (+); Cyr. (g) σαω 9, sch. D B 192 σ.· σαφῶς (…) **33** Paus. Attic. ζ 2 (ζβέσαι), Hsch. σ 309 (+) **34** Cyr. (gA) σβη 1/2 **35** Cyr. (g) σεβ 2 (+), Hsch. σ 312 (+); Cyr. (vA) σεβ 2/6 σ.· τιμή, sch. D γ 123 σ.· ἔκπληξις **36** Hsch. σ 315 (+) **37** Cyr. (vgA) σεβ 1/4 **38** Cyr. (gA) σεδ 1, Hsch. σ 323 **39** Cyr. (gA) σει 3/9; Hsch. σ 337 σειραί· … πλεκτοὶ ἱμάντες **40** Orus B 145 **41** Paus. Attic. σ 8 **42** Phryn. P.S. fr. *****352 **43** Cyr. (vgA) σει 6/12, Hsch. σ 347

---

28 καὶ θυμοῦ in mg. B **31** τοῖς στύξασι A τῇ στυράζῃ Cyr. (v) τοῖς τύραξιν Cyr. (A), Hsch. | τῶν[1]] τὸν A τοῖς Su. (cf. Cyr. (g)) **32** φανερῶς, σαφῶς C **34** σβήσομαι· παύσομαι B; an σβῆναι? **39** πλεκτοῖς] λεπτοῖς Ph. **40** σῆσιν om. B **41** πρὶν] παλαιὸς Erbse | καθεζόμεναι] κατῳκισμέναι AC | καὶ ἄνω … κάτω] κάτω … ἄνω Erbse **43** αἱ om. C (Hsch.)

Ba 363

κ **44** σειρομάστης· εἶδος ἀκοντίου, λόγχη. (ABC Su. σ 286)
〈κ〉 **45** σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. (ABC Su. σ 290 Ph. 504.25)
κ **46** σεισάχθειαι· χρεῶν ἀποκοπαί. (AB)
κ **47** σέλας· πῦρ, ἢ τὸν κεραυνόν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης, ἢ λαμπηδών. (ABC Su. σ 193 Ph. 505.11)
48 σήραγγες· αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος. (ABC Su. σ 333 Ph. 509.23 lex. Αἰμ. σ 24)
κ **49** σελευκίς· ὄρνεόν ἐστι εὔπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον. (ABC Su. σ 199 Ph. 506.7)
κ **50** σελμῶν· σανίδων. (ABC Su. σ 215 Ph. 506.12)
51 σεμνομυθοῦσιν· ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. (ABC Su. σ 226 Ph. 506.14)
κ **52** σεμνόν· μέγαν, ἔνδοξον, ἀξιωματικόν. (AB(C) Ph. 506.21 ?sch. Luc. 239.8)
κ **53** σεμνυνόμενος· κομπάζων. (ABC Su. σ 229 Ph. 506.22)
κ **54** σέσηρεν· κέχηνε, διήνοιγε. (ABC Su. σ 262 Ph. 507.16)
κ **55** σεσοβημένος· ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγμένος. (ABC Su. σ 265 Ph. 507.19)
κ **56** σεσωρευμένον· βεβαρημένον. (ABC Su. σ 267 Ph. 507.21)
κ **57** σηκοί· αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις. παρὰ τὸ σώζειν. (ABC Su. σ 303 Ph. 508.11)

---

44 ∗; σιρομάστην Jos. Ant. Jud. 7.55 +, -ων LXX Jud. 5.8 **45** Telecl. fr. 2 **46** ∗ **47** Θ 509, etc. **50** ∗ **51** Phil. Jud. de congr. erud. gr. 130 **57** ι 219, al.

---

44 Cyr. (vgA) σει 2/8; Hsch. σ 349 σ.· εἶδος ἀκοντίου **45** Hsch. σ 353 **46** Cyr. (vgA) σει 5/11, Hsch. σ 338, 732 **47** Cyr. (g) σελ 3; Cyr. (vA) σελ 5/13 σ.· πῦρ ἢ τὸν κεραυνόν, Cyr. (vgA) σελ 1/8 σ.· λαμπηδών … τὸ φῶς τῆς σελήνης, sch. D Θ 509 σ.· πυρὸς λαμπηδών, Hsch. σ 368 σ.· φῶς … πῦρ … **49** Cyr. (g) σελ 7 (+) **50** Cyr. (vgA) σελ 2/9, Hsch. σ 396 (+) **52** Cyr. (gA) σεμ 4/9; Hsch. σ 412 σ.· …ἔνδοξον … μέγα … **53** Cyr. (vgA) σεμ 1/6, Hsch. σ 414 (+) **54** Cyr. (g) σεσ 2 σ.· κέχηνε …, Cyr. (vgA) σεσ 1/6, Hsch. σ 448 σεσηρώς· κεχηνώς, διηνοιγμένος **55** Cyr. (g) σεσ 3; Hsch. σ 450 σ.· τεθορυβημένος, ἄτακτος τῇ κινήσει, τεταραγμένος, Cyr. (v) σεσ 3 σ.· ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, Cyr. (A) σεσ 7 σ.· ἄτακτος τὴν κίνησιν, Cyr. (A) σεσ 12 σεσοβημένη· τεθορυβημένη **56** Cyr. (A) σεσ 10, Hsch. σ 454 σεσωρευμένα· βεβαρημένα; cf. Cyr. (g) σεσ 5 σεσωρευμένα· ἐπισυνηγμένα, 4 σεσοβημένα· βεβαρημένα **57** Cyr. (g) σηκ 1; Cyr. (vgA) σηκ 2/6 σηκοῖς· ταῖς τῶν προβάτων ἐπαύλεσι

---

44 λόγχης Cyr. (A) **45** hic B post 42 AC | τὸ om. Hsch. **47** ἢ τὸ φῶς Cyr. (g) **48** ὑπομήκεις Ph. | καὶ om. lex. Αἰμ. | διατετριμμένος B **49** ὄρνεόν ἐστι] εἶδος ὀρνέου Cyr. | ἀκόρεστον καὶ εὔπεπτον C | πάνυ post ἀκόρεστον add. B **51** λόγῳ B **52** μέγα Ph. | ὑπερήφανον add. Ph. **54** διήνοιγε, κέχηνε C **55** τεταραγμένος om. C **56** vid. Cyr. (g) in app. font. **57** σώζειν] ζῆν AC

58 σηκός· ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ. ἢ ναός, οἶκος, τάφος. (A(C) Su. σ 302 Ph. 508. 13) K
59 σήλεκτος· χαμαιδικαστής. (ABC Su. σ 305 Ph. 509. 5) K
60 σημαῖαι· σίγνα, προτομαί. (ABC Su. σ 315 Ph. 509. 6) K
61 σημαίνει· ἐπιτάττει. (ABC Su. σ 318 Ph. 509. 7)
62 σιγύννους· τὰ δόρατα. (AB Su. σ 370 Ph. 510. 26) ?⟨K⟩
63 σημάντορες· ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες. (AB Su. σ 309 Ph. 509. 12) K+Hom
64 σήμαντρα· σφραγῖδες. (AB Su. σ 310 Ph. 509. 13) K
65 σημασία· φανέρωσις διὰ σάλπιγγος. (AB[C] Su. σ 311 Ph. 509. 14) K
66 σήματα· τέρατα, σημεῖα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα. (ABC Su. σ 312 Ph. 509. 15) K+
67 σημεῖα· μίλια. (ABC Su. σ 320 Ph. 509. 18) K
68 σήραγξ· χάσμα, κοιλάς. καὶ ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα. (ABC Su. σ 335 Ph. 510. 3) K
Ba 364 **69** Σῆρες· ἔθνος, ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ μετάξης ὑφάσματα λέγεται. (ABC Su. σ 336 Ph. 510. 5)
70 σησαμοῦσι· πλακοῦσι. (ABC Su. σ 342 Ph. 510. 17)
71 σθεναρός· ἰσχυρός. (ABC Su. σ 513 Ph. 510. 20) K
72 σιγηλός· ἄφωνος, σιγηρός. (ABC Su. σ 368 Ph. 510. 23) K
73 σιδίῳ· κόκκῳ ῥοᾶς. (ABC Su. σ 380 Ph. 511. 1) K
74 σίγλος· καὶ τὸ ἐνώπιον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός, δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 1094). (Σ′′′: B Ph. 511. 15) ?D

---

59 ∗ **61** K 58, etc. **62** Ap. Rh. 2. 99 **63** τ 314, al. **66** B 353 + | lex ap. Dem. 43. 62 **68** Orib. 46. 22. 1 **70** Greg. Naz. or. 4. 72 +

---

58 Cyr. (g) σηκ 5 (+); Cyr. (vA) σηκ 5/9 (om. τάφος), Hsch. σ 485 σ.· οἶκος, τάφος, ναός … ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ **59** Cyr. (vgA) σηλ 1/2, Hsch. σ 490 **60** Cyr. (vg) σημ 3; Cyr. (A) σημ 13 σ.· τὰ σίγνα; Hsch. σ 493 σημαία· …σίγνον **62** Hsch. σ 588 σίγυνοι· τὰ ξυστὰ δόρατα … **63** Hsch. σ 496 (+); Cyr. (v) σηρ (sic) 4 σημάντορας· … ἐπιτάκτορας; sch. D Δ 431 σημάντορας· τοὺς ἡγεμόνας **64** Cyr. (vgA) σημ 4/14, Hsch. σ 497 **65** Cyr. (vg) σημ 8; Cyr. (A) σημ 16, Hsch. σ 498 σ.· φανέρωσις **66** Cyr. (vgA) σημ 1/12, Hsch. σ 499; sch. D B 353 σ.· σημεῖα **67** Cyr. (g) σημ 5 σημεῖον· μίλιον … **68** Cyr. (vgA) σηρ 7/11; Hsch. σ 523 σ.· σπήλαιον, κοιλότης, ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα **71** Cyr. (v) σθε 1; Cyr. (A) σθε 6, Hsch. σ 545 σθεναρόν· ἰσχυρόν, Cyr. (vgA) σθε 5/9, sch. D I 505 σθεναρή· (ἡ) ἰσχυρά **72** Cyr. (vA) σιγ 1/5; Cyr. (g) σιγ 1, Hsch. σ 580 σ.· ἄφωνος **73** Cyr. (vgA) σιδ 1, Hsch. σ 599 **74** cf. Hsch. σ 585 σίγλον· νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. καὶ ἐνωτίων …

---

58 οἶκος[1]] τόπος Cyr., Hsch. | ἢ om. Su. Ph. **62** σιγύνους Ph. **63** -ος· -ος, -ος B **66** τὰ om. C καὶ τὰ om. Cyr., Hsch. **68, 69, 70** A 69, 68, 70 B 68, 70, 69 C **68** καὶ ὕφαλος om. C καὶ om. Cyr. **69** ἡ μέταξα] τὰ μέταξα Su. τὰ μετόξοτα B | γίνονται B om. C | τὰ μετάξης ὑφάσματα] ἐκ μετάξων ὑφασμένα A τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα Ph. **71** -ῶς· -ῶς A -ῶς· -ός C **73** ῥοιᾶς Cyr. **74** σίκλος Ph. | ἐνώπιον B ἐναντίον Ph. ἐνώτιον Alberti (coll. Hsch.)

?K+ **75** σικάριοι· λῃστῶν γένος. σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. (ABC Su. σ 388 Ph. 511.2)

76 σίκερα· σκευαστὸν πόμα. | παρ᾽ Αἰγυπτίοις εὑρεθέν. (ABC Su. σ 394 Ph. 511.11 | Σ^{b}: B)

77 σικχός· σκώπτης. (ABC Su. σ 406 Ph. 511.20)

⟨K⟩ **78** σικχός· ὁ μικρὸς σῖτος. (AB Su. σ 407 Ph. 511.21)

Att **79** σιλλαίνει· μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλαίνει. (ABC Su. σ 410 Ph. 511.22)

K **80** σίμβλοι· θῆκαι τῶν μελισσῶν. (AB Su. σ 426 Ph. 512.6)

81 σιμόν· ἄναντες. οὕτως Ἀριστοφάνης (Lys. 288, fr. 76). (Σ''': B Ph. 512.8)

K **82** σιμικίνθιον· φακιόλιον ἢ σουδάριον. (ABC Su. σ 429 Ph. 512.7)

K+ **83** σινιάσαι·σεῖσαι, κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι, πειρᾶσαι. (ABC Su. σ 458 Ph. 512.22)

?K **84** σίνεσθαι· βλάπτεσθαι ἢ βλάπτειν. (AB[C] Su. σ 456 Ph. 512.21)

K **85** σίνος· βλάβη. (ABC Su. σ 462 Ph. 512.24)

K **86** σινοῦται· βλάπτεται. (ABC Su. σ 456 Ph. 512.25)

Hom **87** σίντης· βλαπτικός. (ABC Su. σ 466 Ph. 512.26)

Att+ ***88*** σίραιον· τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν, καὶ τὸ ἔψημα. βραχεῖα ἡ πρώτη συλλαβή. Ἀριστοφάνης (Vesp. 878). (Σ''': B Ph. 513.7) Ba 365

K **89** σιροῖς· ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα. (ABC Su. σ 479 Ph. 513.12)

---

77 Arist. Eth. Eud. 1234 a 6 **78** ∗ (sens.) **79** ∗; σιλλαίνειν Luc. 23.8 v.l. **80** Orig. c. Cels. 4.82 + **82** ∗; σιμικίνθια NT Act. 19.12, eccl. **83** NT Luc. 22.31, eccl. **84** Gal. in Hipp. Fract. 18 b. 445.3; σίνεται Ω 45, al. | **86** ∗ **87** Y 165, al.

---

75 cf. Cyr. (g) σιτ-σιφ (sic) 8 σ.· λῃσταί; ad cett. cf. Jos. Ant. Jud. 20.186 οἱ σικάριοι δὲ καλούμενοι, λῃσταὶ δέ εἰσιν οὗτοι, … χρώμενοι ξιφιδίοις παραπλησίοις μὲν τὸ μέγεθος τοῖς τῶν Περσῶν ἀκινάκοις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ ὁμοίαις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ λῃστεύοντες ἔλαβον … **76** cf. Cyr. (vgA) σιτ-σιφ (sic) 5/17 σ.· οἶνος σκευαστός **78** Hsch. σ 630 (+) **79** Ael. D. σ 17; cf. Cyr. (vgA) σιλ 1/4 σ.· μυλλαίνει (ἢ) σκώπτει … **80** Cyr. (vgA) σιμ 2/4, Hsch. σ 661 σίμβλους· τὰς θήκας τῶν μελισσῶν **82** Cyr. (A) σιμ 3 σ.· φακιόλιον, Cyr. (vg) σιμ 1, Hsch. σ 663 σιμικίνθια· φακιόλια … **83** Cyr. (vgA) σιν 1/4, Hsch. σ 690 σ.· σεῖσαι, κοσκινῆσαι **84** Hsch. σ 686 σ.· … βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι; cf. Cyr. (g) σιτ-σιφ (sic) 20 σινόμενοι· βλάπτοντες ἢ βλαπτόμενοι, Cyr. (vA) σεμ (sic) 5/σιν 6 σινόμενοι· βλάπτοντες, sch. D Ω 45 σίνεται· βλάπτει **85** Cyr. (g) σιτ-σιφ (sic) 13, Hsch. σ 695 **86** Cyr. (vgA) σιν 2/5, Hsch. σ 696 **87** sch. D Y 165 (+), Hsch. σ 698 (+); Cyr. (g) σιτ-σιφ (sic) 22 σ.· ὁ βλαβερός, Cyr. (A) σιν 3 σίντην· βλαβερόν **88** Paus. Attic. σ 12 (ad γλυκύν) **89** Cyr. (gA) σιτ-σιφ (sic) 11/σιρ 3, Hsch. σ 724

---

75 οἱ χρώμενοι Su. **76** hic AC post 78 B **79** σιλαίνει AB | μυλαίνει ABC Ph. | μυλαίνει BC μυλλίζει Su. Ph. **82** δουσάριον B **83** κοσκινίσαι Su. Ph. -εῦσαι Cyr., Hsch. | πρᾶξαι B **84** ἢ βλάπτειν om. Ph. **85** βλάβος Hsch. **87** post 79 repetit C **88** καὶ^{2} – fin. om. Ph. **89** ὄρυγμα B Ph. ὀρύγματα A (Cyr. (A)) | ἐν – fin. om. C | κατατίθεται Su. κατετίθεντο Cyr., Hsch.

90 σισύρα· ἱμάτιον τραχύ. περιβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικόν, παλαιόν. ἢ χιτὼν δερμάτινος. (ABC Su. σ 486 Ph. 513.19) K+
91 σιτοδεία· λιμός, ἔνδεια. (ABC Su. σ 499 Ph. 514.5) K
92 σίτου· τροφῆς. (AB Su. σ 503 Ph. 514.16) ApS
93 σιτίσεων· τροφῶν, δαπανῶν. (ABC Su. σ 406 Ph. 514.4)
94 σιτούμενος· ἐσθίων. (ABC Su. σ 504 Ph. 514.20) K
95 σιτώνης· ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου. (ABC Su. σ 506 Ph. 514.27)
96 σίφλος· μῶμος. (ABC Su. σ 507 Ph. 515.1) ⟨K⟩
97 σιφλώσειεν· μέμψοιεν, ἐκφαυλίσοιεν. (ABC Su. σ 508 Ph. 515.2) K
98 σκάζει· χωλεύει. (ABC Su. σ 519 Ph. 515.9) K
99 σκαιᾷ· τῇ ἀριστερᾷ. (AB Su. σ 546 Ph. 515.10) K
100 σκαιός· ἀριστερός, ἄφωνος, κακός. (ABC Su. σ 548 Ph. 515.13) ⟨K⟩
101 σκαιότης· μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη. (ABC Su. σ 550 Ph. 515.14) K
102 σκαίροντες· χορεύοντες, σκαρίζοντες. (ABC Su. σ 552 Ph. 515.15) K
103 σκάλλοντες· σκάπτοντες. (ABC Su. σ 526 Ph. 515.18) K
104 Σκαμανδριαίους· ποταμιαίους. (ABC Su. σ 528 Ph. 515.24) K
105 σκαπάνη· σκάφιον, ὀρύγιον, δικέλλιον. (ABC Su. σ 537 Ph. 516.7) K
106 σκαρδαμύττει· πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει. (ABC Su. σ 538 Ph. 516.12) K
107 σκεδάζει· σκορπίζει. (ABC Su. σ 553 Ph. 517.20) ⟨K⟩

---

92 I 706 +, etc. **93** ∗ **95** Plut. Mor. 845F; σιτώνην Dem. 18.248, Lib. Decl. 30(1).18 **96** Call. SH fr. 276.2 **97** ∗; σιφλώσειε Ξ 142 **99** σκαιῇ A 501 + **102** Σ 572, al. **104** ∗ **106** Arist. Part. Anim. 657 b 22 **107** *; σκεδάζειν Joh. Chrys. PG 62.127.7

---

90 Cyr. (g) σισ 2 σ.· τὸ τραχὺ καὶ παχὺ ἱμάτιον δουλικὸν ἢ ἀγροικικόν, Cyr. (v) σισ 2 σ.· τραχὺ καὶ παχὺ ἱμάτιον δουλικόν; Cyr. (A) σισ 8 σ.· τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀγροικικόν, 5 σισύριον· ἱμάτιον τραχὺ δουλικόν, 3 σισύραις· εἴδος περιβολαίου **91** Hsch. σ 762; Cyr. (vgA) σιτ-σιφ 1/23 σιτοδείαν· ἔνδειαν … (ἢ) λιμόν **92** Ap. Soph. 142.1; Hsch. σ 768 σῖτος· τροφή … **94** Cyr. (A) σιτ-σιφ 24, Hsch. σ 770 **96** Hsch. σ 778, sch. Ap. Rh. 1.204 a **97** Cyr. (gA) σιτ-σιφ 16/31 σ.· μέμψοιτο, ἐκφαυλίσει, Ap. Soph. 142.3 σιφλώσειαν· ἐκφαυλίσειεν … **98** Cyr. (vgA) σκα 5/14, Hsch. σ 795 (+) **99** Cyr. (vgA) σκα 10/21; sch. D A 501 (P. Oxy. 3238 iii 103), Ap. Soph. 142.5 σκαιᾷ· (τῇ) ἀριστερᾷ, Hsch. σ 796 σκαιᾷ· ἀριστερᾷ χειρί … **100** Hsch. σ 800 σ.· … κακός… ἀριστερός **101** Cyr. (g) σκα 3 (+); Cyr. (vA) σκα 3/13, Hsch. σ 801 σ.· (…) μωρία **102** Cyr. (g) σκε (sic) 5 (+) **103** Cyr. (vgA) σκα 11/25, Hsch. σ 819 **104** Cyr. (gA) σκα 9/19 Σ.· ποταμιαίους **105** Cyr. (vg) σκα 12, Hsch. σ 851; Cyr. (A) σκα 29 σ.· σκάφιον, ὀρύγιον **106** Cyr. (vgA) σκα 8/17 **107** Hsch. σ 882 (+); Cyr. (vgA) σκε 1/6 σκεδάσας· σκορπίσας

---

90 τραχύν B Ph. **91** ἔνδεια σίτου Cyr., Hsch. **93-96** AB 96, 95, 94, 93 C **96** post 87 repetit C **97** interpr. -ειεν -ειεν Su. (GVM) Ph. -οιεν -ειεν C **99** ἀριστερῇ Cyr. (A) **101** ἀγριότης, ἀπάτη om. C **102** σκωρίζοντες B **104** Σκαμανδρίους (Eur. Tro. 374) Cyr. **105** δικέλλη Cyr. δίκελλα Hsch. **107** σκοπίζει B (a. c.)

108 σκέουσι· τὸ ὑλίζουσι. παρ᾽ Ἡροδότῳ (4.23.3 v.l.). (Σ^{b}: B)
K **109** σκευωρία· κατασκευή, ἐπιβουλή, βλάβη. | λέγεται δὲ καὶ σκαιωρία. (ABC Su. σ 565 Ph. 518.15 | Σ^{b}: B)
K **110** σκηπάνιον· σκῆπτρον. (ABC Su. σ 575 Ph. 519.4 EM 717.1)
111 σκήπων· ῥόπαλον. παρ᾽ ὃ καὶ σκαπάνιον. (ABC Su. σ 578 Ph. 519.6)
K **112** σκήπτεται· προφασίζεται. (ABC Su. σ 579 Ph. 519.6)
Tim+ApS+ **113** σκηπτόμενος· προφασιζόμενος, ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος. (ABC Su. σ 580 Ph. 519.7)
K **114** σκηπτός· κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος. (ABC Su. σ 581 Ph. 519.9) Ba 366
K **115** σκηπτοῦχος· βασιλεύς. (ABC Su. σ 581 Ph. 519.11)
K **116** σκῆπτρον· βασιλικὴ ῥάβδος. (ABC Su. σ 583 Ph. 519.10)
K **117** σκηριπτόμενος· ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος. (AB Su. σ 584)
K **118** σκῆψις· πρόφασις ἢ φροντίς, ἀναβολή. (ABC Su. σ 589 Ph. 519.12 (Et. Gen.))
K **119** σκιαδίων· καρούχων. (ABC Su. σ 595 Ph. 519.21)
K **120** σκιδνάμενος· σκορπιζόμενος. (ABC Su. σ 603 Ph. 520.10)
Att ***121*** σκιμβάζειν· χωλεύειν. καὶ ἀσκωλίζειν τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὕτως ᾽Αριστοφάνης (fr. 887). (Σ′′′: B Ph. 520.12)
K **122** σκίμπους· κράβατος ἢ σκάμνος. (ABC Su. σ 607 Ph. 520.14)
K **123** σκινδαλμοί· τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες. (ABC Su. σ 608 Ph. 520.16 (sch. Luc. 240.2))

---

110 Call. fr. 355.2; σκηπανίῳ N 59 +, al. **113** ϱ 338, al. **115** A 279 +, al. **116** A 28 +, al. **117** λ 595, al. **119** LXX Is. 66.20, eccl. **120** Plut. Mor. 507A **123** ∗

---

109 Cyr. (g) σκε 3; Cyr. (v) σκε 3 σ.· κατασκευή, ἐπιβουλή, Hsch. σ 935 σ.· κατασκευή, Cyr. (A) σκε 8 σκευωρίας· κατασκευῆς **110** Hsch. σ 950 (+); Cyr. (A) σκη 16, sch. D N 59 σκηπανίῳ· (τῷ) σκήπτρῳ … **112** Cyr. (vgA) σκη 2/11, Hsch. σ 954 **113** Tim. σ.· προφασιζόμενος; Ap. Soph. 142.17 σ.· ἀντὶ τοῦ ἐπερειδόμενος, sch. min. (P. Berol. inv. 10508.18) Ξ 457 σκηπτόμενον· ἐπερειδόμενον **114** Cyr. (vgA) σκη 3/12, Hsch. σ 955 **115** Cyr. (vgA) σκη 7/21 (+); Hsch. σ 956 σκηπτοῦχοι· βασιλεῖς **116** Cyr. (vgA) σκη 4/13 (+); sch. D A 28 (P. Oslo 12 iii 11, cf. P. Achmim. 2.31) σ.· ἡ βασιλικὴ ῥάβδος … **117** Cyr. (vg) σκη 8, Hsch. σ 960 (+); Cyr. (A) σκη 22, sch. D λ 595 σ.· ἐπερειδόμενος **118** Cyr. (g) σκη 6 σ.· πρόφασις, ἀναβολή … φροντίς, Cyr. (v) σκη 6 σ.· πρόφασις, ἀναβολή, Cyr. (A) σκη 14, Hsch. σ 965, lex. Greg. 172.11 σ.· πρόφασις **119** Cyr. (vgA) σκι 8/28 **120** Cyr. (g) σκι 10 σκιδνάμενοι· σκορπιζόμενοι, Cyr. (vgA) σκι 1/16, Hsch. σ 981 σκιδναμένου· διασκορπιζομένου **121** Ael. D. σ 24 (Phryn. P. S. fr. *354); Hsch. σ 989 σκιμβάζει· χωλεύει **122** Cyr. (g) σκι 6 σ.· … κράββατος ἢ καὶ σκάμνος; Hsch. σ 997 σ.· κράββατος, Cyr. (A) σκι 20 σ.· κραββάτιον, 23 σκίμποδα· κράβατον, lex. Greg. 172.12 σκίμποδος· κραβάτου, Cyr. (vg) σκι 5 σκιμπόδων· κραβάτων **123** Cyr. (g) σκι 7; Cyr. (v) σκι 7 σ.· σκόλοπες, Cyr. (A) σκι 25 σκινδαλμός· σκόλοψ

---

108 σακεύουσι Ph. σακκέουσι Hdt. **109** ἐπιβολή Cyr. (v) **111** σκίπων Ph.^{g} (e.c.) | σκηπάνιον B Su. (A) **113** προφασιζόμενος om. B Su. Ph. **118** ἢ – fin. om. Ph. | ἢ ἀναβολή C **119** καρουχίων Su. Ph. (Cyr.) **122** κράββατος Su. Ph. **123** σκινδάλαμοι Su. Ph.

124 σκιόεντα· σύσκια. (ABC Su. σ 612 Ph. 520.21) Hom
125 σκιραφεῖον· κυβευτήριον. (ABC Su. σ 620 Ph. 521.6) K
126 Σκιροφορία· ὄνομα ἑορτῆς. (ABC Ph. 522.12) K
127 σκληραύχενες· ἀκαμπεῖς. (AB^{mg}C Su. σ 637 Ph. 522.20)
128 σκνίψ· ζῶον κωνωπῶδες. (ABC Su. σ 640 Ph. 522.24) K
129 σκολύθρια· ὑποπόδια. (ABC Su. σ 649 Ph. 523.18) ⟨K⟩
130 σκόλοψ· ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. (ABC Su. σ 647 Ph. 523.17) K
131 σκοπέλῳ· ὑψηλῷ τόπῳ. (AB Su. σ 656 Ph. 524.3) K
132 σκοπιά· ὑψηλὸς τόπος. (ABC Su. σ 657 Ph. 524.6 EM 718.53) K
133 σκοπιάζων· σκοπῶν, ἀποβλέπων. (ABC Su. σ 658 Ph. 524.7) ?⟨K⟩+
134 σκοπόν· τύπον ᾧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι. (AC Su. σ 662 Ph. 524.10) K
135 σκοπός· κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω. (ABC Su. σ 663 Ph. 524.12)
136 σκορακίζει· εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ χλευάζει. (ABC Ph. 524.14) K
137 σκοτοδινιᾷ· σκοτοῦται, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστροφή, ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾷ. (AB(C) Su. σ 677 Ph. 525.1) K
138 σκυβαλίζεται· ἀποδοκιμάζεται, ἀτιμάζεται. (ABC Ph. 525.5) K
139 σκῦλα· τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων ἀνῃρημένα. (AB Su. σ 707 Ph. 525.10) K

---

124 A 157 +, al. **125** ∗ **128** Arist. fr. 360; σκνῖφα LXX Exod. 8.14 **129** Plat. Euthyd. 278 b **131** B 396 +, al. **133** Ξ 58 **134** χ 6, al. **135** B 792 +, etc. **136** ∗; σκορακίζειν com. adesp. fr. 1147, Phil. Jud. de Abr. 127 **138** hist. Alex. (A) 3.31.1

---

124 sch. D A 157, Ap. Soph. 142.24, Hsch. σ 1018 (+) **125** Cyr. (g) σκι 4, Hsch. σ 885 **126** Cyr. (vgA) σκι 3/19, Hsch. σ 1026 **128** Cyr. (A) σκν 1 **129** Hsch. σ 1075 (+); sch. Plat. Euth. 278 b (Paus. Attic. σ 17) σ.· … ἔνιοι δὲ ὑποπόδια **130** Cyr. (vg) σκο 8; Cyr. (A) σκο 32, Hsch. σ 1071 σ.· ξύλον ὀξύ; Cyr. (A) σκο 39 σκόλοπας· τὰ ὀξέα ξύλα **131** Cyr. (A) σκο 16 (+), sch. D B 396 (+); Cyr. (v) σκο 6 σκόπελος· … ἢ τόπος ὑψηλός, Hsch. σ 1088 σκόπελος· ὑψηλὸς τόπος, Cyr. (A) σκο 42 σκόπελον· ὑψηλὸν τόπον … **132** Cyr. (g) σκο 9, Hsch. σ 1096; Cyr. (vg) σκο 10 σκοπιαί· ὑψηλοὶ τόποι, Cyr. (A) σκο 34 σκοπιῶν· ὑψηλῶν τόπων …, 35 σκοπιάς· ὑψηλοὺς τόπους, 46 σκοπιᾷ· ὑψηλῷ τόπῳ, sch. D E 771 σκοπιᾷ· τόπῳ ὑψηλῷ … **133** Hsch. σ 1094 σ.· ἀποσκοπῶν … **134** Cyr. (vgA) σκο 12/45; Hsch. σ 1099 σκοπός· τύπος **136** Cyr. (vg) σκο 7 (+); Cyr. (A) σκο 31, Hsch. σ 1102 σ.· εἰς ἐρημίαν πέμπει … **137** Cyr. (A) σκο 30, Hsch. σ 1126 σ.· σκοτοῦται, Cyr. (gA) σκο 15/28 σκοτοδινιάσας· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφείς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας **138** Cyr. (g) σκυ 7 σ.· … ἀτιμάζεται, ἀποδοκιμάζεται, Hsch. σ 1138 σ.· … ἀποδοκιμάζεται **139** Cyr. (vgA) σκυ 8 σ.· τὰ ἀπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένων λαμβανόμενα, λάφυρα δὲ τὰ ἀπὸ τῶν ζώντων

---

125 σκειράφιον Hsch. | κυβερνητήριον Cyr. **127** σκληραύχενας Ph. **128** ζῶόν τι Cyr. **130, 131** B 131, 130 A **130** ὀξὺ] ὀξυμμένον (vel ὠξ-) Cyr., Hsch. **132** σκοπιή Hsch. **134** ᾧ πάντες Cyr. **135** καὶ^{2}] [[.]] B **136** le. -ειν Ph. **137** συστρέφει Ph. | ὅ – fin. om. B **138** hic AB post 142 C **139** πόλεμ(ον) B πολεμίων edd. vett. Suidae

K **140** σκύμνος· σκύλαξ λέοντος. (ABC Su. σ 713 Ph. 525. 15)
K **141** σκυτάλαι· στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. (ABC Su. σ 716 Ph. 525. 19)
K **142** σκυτάλη· βακτηρία ἀκροπαχὴς ἢ φραγέλλιον. (ABC Su. σ 717 Ph. 525. 20)
143 σκυτάλη· ἐπιστολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ᾽ αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιείλουν τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιέλιττεν καὶ ἐγίνωσκεν οὕτως τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή. (ABC Su. σ 718 Ph. 525. 21) Ba 367
K **144** σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης καὶ βυρσοδέψης. (ABC Su. σ 725 Ph. 526. 20 (sch. Plat. Gorg. 517 e))
ApS **145** σκῦτος· πᾶν δέρμα. ἀφ᾽ οὗ καὶ σκυτεύς. (AB[C] Su. σ 726 Ph. 526. 21)
K **146** σκυτοτόμος· σκυτεύς, λωροτόμος. (ABC Su. σ 727 Ph. 526. 22 (sch. Plat. Gorg. 517 e))
K **147** σκύφος· ποτήριον. (ABC Su. σ 728 Ph. 526. 23)
K **148** σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον. (ABC Su. σ 686 Ph. 527. 3)
149 σμῆνος· πλῆθος μελισσῶν. (ABC Su. σ 735 Ph. 527. 9)
K **150** σμήρινθοι· σπάρτα, σχοινία λεπτά. (ABC Su. σ 737 Ph. 527. 10)
K **151** σμινύην· σκαφεῖον ἢ δίκελλαν. (ABC Su. σ 744 Ph. 527. 14 sch. Plat. Rep. 370 d)

---

144 Luc. 27. 11 **145** ξ 34, al. **147** ξ 112, al. **148** N 564, al. | ∗; σκῶλον LXX Exod. 10. 7 +

---

140 Cyr. (vg) σκυ 2 σ.· ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ, Cyr. (A) σκυ 13, Hsch. σ 1176 σ.· ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος **141** Cyr. (A) σκυ 15 **142** Cyr. (g) σκυ 11; Cyr. (v) σκυ 11 σκυτάλην· βακτηρίαν … ἢ φραγέλλιον, Hsch. σ 1190 σκυτάλαι· βακτηρίαι … φραγέλλια … **144** Cyr. (vgA) σκυ 6/20 (+); Hsch. σ 1201 σ.· δερματομαλάκτης; Ael. D. σ 28 **145** Ap. Soph. 142. 31; Hsch. σ 1202 σ.· πᾶν δέρμα, Cyr. (A) σκυ 19 σ.· δέρμα, Bk.^{V} 302. 21 σ.· τὸ δέρμα ἀφ᾽ οὗ καὶ σκυτοδέψης καὶ σκυτεύς **146** Cyr. (gA) σκυ 9/29; Hsch. σ 1203 σ.· λωροτόμος, σκυτεύς, Cyr. (v) σκυ 9 σ.· … σκυτεύς; Ael. D. σ 29 **147** Cyr. (A) σκυ 14; Hsch. σ 1205 σ.· εἶδος ποτηρίου **148** Cyr. (g) σκω 1 (+); Hsch. σ 1212 σ.· … σκάνδαλον … ἢ ἀκάνθης εἶδος, Cyr. (vA) σκο (sic) 2/σκω 6 σ.· σκάνδαλον **150** Cyr. (A) σμη 4; Cyr. (vg) σμι (sic) 2 σ.· σπάρτα, λεπτὰ σχοινία, Hsch. σ 1247 σ.· σπάρτα, σχοινία **151** Cyr. (A) σμι 3 σ.· τὸ σκαφεῖον ἢ δίκελλαν, Cyr. (g) σμι 3 σμινύη· σκαφεῖον ἢ δίκελλα, Hsch. σ 1263 σμινύη· σκαφείδιον, δίκελλον

---

141 στρογγύλαι B | ξύλα om. Cyr. **143** hic BC post 137 A | τι om. C | περιεῖλον Ph. (-λλ- Porson) | ἀνεγίνωσκεν B Ph. | σκυτάλη (post ἐπιστολή) om. Su. **144** δερματολάκτης Cyr. | καὶ βυρσοδέψης om. C ἢ βυρσοδέψης sch. Plat. **145** ὅθεν Ap. Soph. **148** σκῶλον Cyr. **150** λεπτά om. B **151** ἢ δίκελλαν om. sch. Plat.

152 σμῦξαι· καῦσαι. (ABC Su. σ 750 Ph. 527.17 EM 721.19)
153 σμυχόμενος· καιόμενος, ἀναλισκόμενος. (ABC Su. σ 753 Ph. 527.18) K
154 σμώδιγγες· μώλωπες. (ABC Su. σ 745 Ph. 527.19) K
155 σμῶδιξ· μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. (ABC Su. σ 745 Ph. 527.20) K
156 σοβαρός· λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. (ABC Su. σ 757 Ph. 527.24) K
157 σοβεῖ· διώκει, κομπάζει. (ABC Su. σ 761 Ph. 528.7 (sch. Luc. 42.22)) K
158 Σόλοι· πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου. ἀφ᾽ ὧν ὁ σολοικισμός, βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. (ABC Su. σ 781 Ph. 528.8) K
Ba 368 **159** σόλον· δίσκον. (ABC Su. σ 775 Ph. 528.12) K
160 σορός· μνῆμα, θήκη. | τάφος. (ABC Su. σ 790 Ph. 528.13 | Σ^{b}: B) +K|
161 σοφίαν· κοινῶς ἁπάντων μάθησιν. καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν. (Σ′: B^{mg} Su. σ 805 Ph. 528.17)
162 σοφιστής· ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὁ σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. (ABC Su. σ 812 Ph. 528.21)
163 σοφιστής· πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς, καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις. (Σ′: B Su. σ 813 Ph. 528.25 (Ph. Amph. 21.14))
164 σπάδων· εὐνοῦχος. (ABC Su. σ 897 Ph. 529.1 (Et. Gen.)) K
165 σπαθᾶται· ἀλαζονεύεται, κομπάζει. (A^{2}(C))
166 σπαθῶσι· σκορπίζουσι. (ABC Su. σ 900 Ph. 529.8) K

---

152 I 653 **153** Gal. 11.25.9 (alibi metaph.) **154** Ψ 716, al. **155** B 267, al. **159** Ψ 826 +, al. **160** Ψ 91, al. **164** Athanas. hist. Arian. 35.4

---

153 Cyr. (g) σμυ 1 σμυχόμενον· καιόμενον … ἀναλισκόμενον, Cyr. (vA) σμυ 1/4 (Hsch. σ 1293) σμυχόμενον· καιόμενον **154** Cyr. (A) σμω 6, Hsch. σ 1296 (+) **155** Cyr. (g) σμω 1; Cyr. (vA) σμω 1/5, Hsch. σ 1298 σ.· … μώλωψ; Ap. Soph. 143.18 σ.· μώλωψ … ὁ δὲ ᾽Απίων (fr. 123) οὕτως μεταφράζει· σμῶδιξ τὸ ἀπὸ τῆς πληγῆς οἴδημα **156** Cyr. (g) σοβ 3 σ.· λαμπρός, αὐθάδης, ἐπαιρόμενος … τολμηρός, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος; Cyr. (vg) σοβ 2/6 σοβαραί· λαμπραί, Cyr. (A) σοβ 10 σ.· ἐπαιρόμενος …, Cyr. (A) σοβ 11 σ.· ὁ αὐθάδης … **157** Cyr. (v) σοβ 4 σοβοῦντας· διώκοντας ἢ κομπάζοντας, Hsch. σ 1309 σοβεῖν· διώκειν … **158** Cyr. (A) σολ 5 Σ.· πόλις Κιλικίας **159** Cyr. (A) σοδ (sic) 1, Hsch. σ 1329, sch. D Ψ 826 (+), sch. Ap. Rh. 3.1366; Cyr. (g) σοβ (sic) 1 σόλος· ὁ δίσκος **160** Hsch. σ 1346; Cyr. (A) σορ 4 σ.· ἡ τοῦ νεκροῦ θήκη **162** Hsch. σ 1372 σ.· ἀπατεών, διδάσκαλος … **164** Cyr. (vA) σπα 7/15, Hsch. σ 1381; Cyr. (vgA) σπα 8/16 σπάδοντας· εὐνούχους **165** cf. Hsch. σ 1383 σπαθᾷ· ἀλαζονεύεται **166** Cyr. (vA) σπε (sic) 31/σπα 23, Hsch. σ 1392

---

155 ἀπὸ πληγῆς Hsch. **156** in duo gl. dividit B, σοβαρός repetit. ante τολμηρός | αὐθάδης, τολμηρός C | ὁ ἔξω B | ἔξω – fin. om. C, primitus ex gl. σοβαρεύεσθαι (Cyr. (A) σοβ 12, Hsch. σ 1305) **158** πόλις C (Cyr.) | Σικελίας] Κιλικίας recte Su. (Cyr.) | κατὰ om. B Su. **161** κοινὸν B Ph. | ἅπαν τὴν B Ph. ἀπάτην Ph. (e.c.) | καὶ^{2} om. Su. | καὶ^{4}] τὸν Su. Ph. **162** ὡς σοφίζων B Su. **163** cum 162 iunct. in B (λέγεται δὲ καὶ πᾶς τεχνίτης κτλ) **164** -ων· -ων AC -ον· -ον B | ὁ εὐνοῦχος Hsch. **166** σκορπίσωσι B (Cyr.)

K **167** σπαίρει· ἅλλεται, σκαρίζει, ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. (ABC Su. σ 914 Ph. 529.9)
168 σπάνις· ἔνδεια. (ABC Su. σ 903 Ph. 529.11)
169 σπαργῶσα· ἀνθοῦσα. (ABC Su. σ 906 Ph. 529.15)
Hom **170** σπάρτα· σχοινία. (ABC Su. σ 907 Ph. 529.19)
K **171** σπεῖραι· πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών. (ABC Su. σ 933 Ph. 530.3)
K **172** σπειρηδόν· παραπεπληγμένως. (ABC Su. σ 933 Ph. 530.5)
K **173** σπένδεται· θύεται ἢ θυμιᾷ ἢ φιλιοῦται. (ABC Su. σ 919 Ph. 530.6)
K+ **174** σπένδομαι· θύομαι ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι. (ABC Su. σ 920 Ph. 530.7)
K **175** σπένδοντας· θύοντας, προσφέροντας. παρὰ τὴν σπονδήν. καὶ τὸ φιλιοῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους. (ABC Su. σ 920 Ph. 530.8)
K **176** σπερμολόγος· εὐρυλόγος, ἀκριτόμυθος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. (ABC Su. σ 922 Ph. 530.13)
K **177** σπερχόμενος· ἐπειγόμενος. (ABC Su. σ 926 Ph. 530.23)
K **178** σπήλυγξ· σπήλαιον. (ABC Su. σ 933 Ph. 530.24 (sch. Luc. 139.4))
ApS **179** σπιλάδες· αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων (fr. 125). Ἡλιόδωρος (fr. 28) δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. (ABC Su. σ 943 Ph. 531.6)
K **180** σπίλος· μιασμός, ῥύπος. (ABC Su. σ 944 Ph. 531.9) Ba 369

---

169 ∗ (sens.) **170** B 135, al. **175** η 137, al. **176** | Arist. Hist. Anim. 592 b 28 **177** Λ 110 +, al. **178** ∗ **179** ε 405, al.

---

167 Cyr. (vg) σπα 2; Cyr. (vA) σπε (sic) 31/σπα 22 σ.· ἅλλεται, σκορπίζει … ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν, Hsch. σ 1393 σ.· ἅλλεται … σκορπίζει **170** sch. D B 135 (+), Hsch. σ 1420 (+) **171** Cyr. (g) σπε 2 (+); Cyr. (v) σπε 2 σ.· πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες …, Cyr. (A) σπε 46 σπείρας· πλήθη στρατευμάτων, Hsch. σ 1448 σπεῖρα· πλῆθος, στράτευμα **172** Cyr. (vgA) σπε 34/45 **173** Cyr. (g) σπε 32 σ.· φιλιοῦται, θύεται, θυμιᾷ, Cyr. (vA) σπε 32/43 σ.· φιλιοῦται, θύεται, Hsch. σ 1457 σ.· θύεται **174** Cyr. (vgA) σπε 33/44, Hsch. σ 1458 σ.· θύομαι (θεῷ ἀντιδίδομαι add. g) **175** Cyr. (g) σπε 1; Cyr. (v) σπε 1 σ.· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδήν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φιλιοῦσθαι· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις …, Cyr. (A) σπε 41 σ.· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδήν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φιλιοῦσθαι σπένδεσθαι· κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐγίνοντο ἐπὶ τῇ συμβάσει τῶν πολεμίων **176** Cyr. (g) σπε 6; Cyr. (vA) σπε 6/58 σ.· εὐρυλόγος, ἀκριτόμυθος, Cyr. (vA) σπη (sic) 3/σπε 42, Hsch. σ 1468 σ.· ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων … **177** Cyr. (vA) σπε 40/60 (+), Hsch. σ 1478, Ap. Soph. 143.33, sch. min. (P. Amh. 18 iii 35) ο 60 **178** Cyr. (vA) σπη 1/4; Hsch. σ 1492 σπήλυγγες· … σπήλαια **179** Ap. Soph. 144.7 σ.· ὁ μὲν Ἀπίων αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι καὶ πεπιλημέναι ὑπὸ τῶν κυμάτων **180** Cyr. (vg) σπε (sic) 20 σ.· ῥύπος, μιασμός; Hsch. σ 1516 σ.· ῥύπος ἱματίου

---

167 σπαίρεται B **168** σπάνη A **171** λεγεῶνες Cyr. **172** περιπεπληγμένως Cyr., an -πλεγ-? **173** ἢ φιλιοῦται om. C, nov. gl. σπένδεται· φιλιοῦται B **175** ἐστι δὲ καὶ τὸ φιλιοῦσθαι Cyr. **176** εὑρεσιλόγος Cyr. (g) **178** σπῆλυξ Cyr. **179** πεπιλημένας Ap. Soph. **180** μιασμός] μῶμος B

181 σπονδεῖα· ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσιν. (ABC Su. σ 957 Ph. 531.19) K
182 σπονδή· οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία. (ABC Su. σ 958 Ph. 531.20) K
183 σποράδα γῆς· κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς. (ABC Su. σ 960 Ph. 531.25)
184 σποράδην· διεσπαρμένως ὧδε κἀκεῖσε. (ABC Su. σ 962 Ph. 531.26) K
185 σπουδὴν ποιεῖσθαι· τὸ ὀργίζεσθαι. ᾽Αριστοφάνης ἐν Βατράχοις (522). (Σ′′′: B Ph. 532.14)
186 σπουδαῖος· σοφός. (ABC Su. σ 970 Ph. 532.11)
187 σπουδαρχήσας· ἐπιθυμήσας ἄρξαι, σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. (ABC Su. σ 968 Ph. 532.12)
188 στάδιον· ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται δὲ στάδιον καὶ ἁπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν· Δίων ἐν λθ′ ῾Ρωμαϊκῶν (39.43.4)· ῾τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον·᾽ ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. (ABC Su. σ 981 Ph. 532.26 (sch. Plat. Critias 115 d))
189 σταθερόν· μόνιμον, στάσιμον. (AB Ph. 533.8) K
190 στάθμη· τὸ σπαρτίον. (AB Su. σ 988 Ph. 534.5)
191 σταθμῶν· τῶν παραστάδων τῆς θύρας. (ABC Su. σ 996 Ph. 534.13) K
192 σταθμώμενον· δοκιμάζοντα. (ABC Su. σ 995 Ph. 534.14)
193 στάλικας· πασσάλους. (ABC Su. σ 1002 Ph. 534.17) K
194 στατήρ· τετράγραμμον νόμισμα. καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον. (ABC Su. σ 1009 Ph. 534.20) K
195 στέατα· ἄλευρα. (ABC Su. σ 1019 Ph. 536.3) K

---

183 ∗ **187** ∗; σπουδαρχήσαντα Dio Cass. 46.20.2, -ῆσαι id. 39.60.3 **190** O 410, al. **191** LXX Exod. 12.7 +, etc.

---

181 Cyr. (vg) σπε (sic) 25 σ.· … ἀγγεῖα δι᾽ ὧν ἔσπενδον, Cyr. (A) σπο 11, Hsch. σ 1549 σ.· ἀγγεῖα δι᾽ ὧν σπένδουσι **182** Cyr. (g) σπε (sic) 24; Cyr. (vA) σπε (sic) 24/σπο 10 σ.· ἔκχυσις οἴνου **184** Cyr. (vg) σπε (sic) 23 (+), Hsch. σ 1554 **189** Cyr. (g) στα 12 **191** Cyr. (vgA) στα 13/30, gl. Oct.; Hsch. σ 1610 σ.· τῶν τῆς θύρας παραστατῶν … **193** Cyr. (g) στε (sic) σ.· … πασσάλους; Cyr. (vA) στα 8/27, Hsch. σ 1630 στάλικες· πάσσαλοι … **194** Cyr. (g) στα 7; Hsch. σ 1609 σ.· τετράγραμμον … **195** Cyr. ((v)gA) στε (2)/47/63, Hsch. σ 1677 (+)

---

181 τοῖς Ph. **182** ἔκχυσις οἴνου Cyr. | ἐπὶ – fin. om. C | φιλίαι Ph. **184** διεσπαρμένος Cyr. (g) ἐσπαρμένος Cyr. (v) -ως Cyr. (A), Hsch. **185** οὕτως ᾽Αρ. Ph. **186** -ως· -ῶς Ph. **187** σπουδαρχιάσας Su. Ph. | ἐπιθυμησαι B | ἄρξαι om. C **188** γὰρ om. AC, qui nov. gl. στάδιον· ἑπτὰ κτλ. habent, post gl. 191 collocatam | δὲ[1] om. B Su. Ph. | ἁπλῶς καὶ C | Δίων – fin. om. C **193** hic AC post 190 B **194** γνώρισμα B, νόμισμα sscr. m. alt.

K+ **196** στεγανόν· πυκνόν, σφιγκτόν. (ABC Su. σ 1021 Ph. 536.7)
K+ **197** στεγανώτερον· στερεώτερον, πεπυκνωμένον, συνεχέστερον, στερέμνιον. (ABC Su. σ 1023 Ph. 536.5)
K **198** στεγναί· στερεαί. (ABC Su. σ 1026 Ph. 536.8)
199 στεγόμενα· κρυπτόμενα. (ABC Su. σ 1024 Ph. 536.9)
Hom **200** στείβοντες· πατοῦντες. (ABC Su. σ 1075 Ph. 536.10) Ba 370
K **201** στειλάμενοι· στείλαντες. (ABC Su. σ 1076 Ph. 536.11)
202 στειλάμενος· εὐσταλῶς ἐπελθών. (ABC Su. σ 1077 Ph. 536.12)
K **203** στείλασθαι· ὁδεῦσαι, πλεῦσαι. (ABC Su. σ 1078 Ph. 536.13)
Hom **204** στείχειν· πορεύεσθαι. (ABC Su. σ 1081 Ph. 536.14)
205 στείχοντες· πορευόμενοι. (ABC Su. σ 1081 Ph. 536.15)
K **206** στελεόν· τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. (ABC Su. σ 1029 Ph. 536.16 EM 725.51)
207 στέμμα· στεφάνη, πλήρωμα. (ABC Su. σ 1033 Ph. 536.17)
208 στέμφυλον· τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς. (ABC Su. σ 1034 Ph. 536.18)
K **209** στένει· στενάζει. (AB Su. σ 1036 Ph. 536.20)
K **210** στενολέσχης· λεπτολόγος. (ABC Su. σ 1039)
K **211** στενολεσχία· ἡ λεπτολογία. (ABC Su. σ 1039 Ph. 536.21)
K **212** στενωπός· στενορύμη διόδων. (ABC Su. σ 1041 Ph. 536.23)
K **213** στερέμνιον· στερεόν, ἰσχυρόν. (ABC Su. σ 1046 Ph. 537.1)
⟨K⟩ **214** στερίφη· στεῖρα, μὴ τεκοῦσα μηδὲ τίκτουσα. (AB Su. σ 1049 Ph. 537.2)
K **215** στέριφος· στεῖρος καὶ ἄγονος. (ABC Su. σ 1050 Ph. 537.4)

---

200 Λ 534 **204** B 833 +, al. **205** B 287, al. **207** A 28, etc. **209** Y 169, etc. **210** ∗ **211** ∗ **215** ∗; στέριφον Phil. Jud. de aet. mund. 129, al.

---

196 Hsch. σ 1681 σ.· … πυκνόν, σφιγκτόν …, Cyr. (g) στε 50 στεγανά· πυκνά … **197** Cyr. (g) στε 32 σ.· στερεώτερον … συμπεπυκνωμένον, συνεχέστερον, Cyr. (A) στε 61 σ.· συμπεπυκνωμένον καὶ συνεχέστερον, Cyr. (v) στε 32 σ.· … συνεχέστερον **198** Cyr. (vgA) στε 42/86, Hsch. σ 1689 **200** sch. D Λ 534 (+), Hsch. σ 1695 … στείβοντες δὲ οἱ περιπατοῦντες …; Cyr. (vgA) στι 21/33, Hsch. σ 1849 στίβοντες· πατοῦντες **201** Cyr. (vA) στε 5/67, Hsch. σ 1698 σ.· συστείλαντες (…) **203** Cyr. (vgA) στε 8/37/78 **204** sch. D B 833, Ap. Soph. 144.33, Hsch. σ 1717 **206** Cyr. (vgA) στε 40/82, Hsch. σ 1719 **207** sch. D A 28, Hsch. σ 1735 σ.· στεφάνωμα **209** Cyr. (vA) στε 6/68, Hsch. σ 1745 (+) **210** Cyr. (vg) στε 34 **211** Hsch. σ 1748 (+); Cyr. (vA) στε 4/66 στενολεσχίαις· λεπτολογίαις **212** Cyr. (vgA) στε 31/62 στενωπῶν· στενῶν διόδων ῥυμῶν **213** Hsch. σ 1762 σ.· στερεόν, ἰσχυρότατον; Cyr. (vgA) στε 33/64 σ.· … στερεόν; Cyr. (vg) στε 23 στερέμνιος· ἰσχυρός, Cyr. (A) στε 94 στερεμνίως· ἰσχυρῶς **214** Hsch. σ 1769 **215** Cyr. (A) στε 79; Cyr. (v) στε 38 σ.· στείρωσις ἄγωνος (h.e. ἄγονος), Cyr. (g) στε 38 σ.· στεῖρα, ἄγονα, Hsch. σ 1770 στερίφοις· … ἀγόνοις, στείροις

---

196 -ῶν· -ῶν ἢ -ῶν B **197** συνεχέστερον om. C | στερέμνιον om. C Su. **204** στείχων B (a.c.) **206** στελεός EM στέλλιον Cyr. (vg) | πελέκεος B **207** στέμματα B **210-211** una gl. in B Su. **211** ἡ om. A Ph. **213** στερεόν om. C **214, 215** A 215, 214 B **214** μηδὲ τίκτουσα om. Su.

216 στερίφοις· στερεοῖς ἢ πικροῖς. (ABC Su. σ 1051 Ph. 537.6) K+
217 στέρνοις· στήθεσιν. | βαλμοῖς. (ABC Su. σ 1055 Ph. 537.7 | Σ^{b}: B) K|
218 στερνοτύπτης· ὁ τὸ στῆθος τύπτων. καὶ στερνοτυπτόμενος. (ABC Su. σ 1054 Ph. 537.8) K+
219 στεροπή· ἀστραπὴ ἢ λαμπηδών. (ABC Su. σ 1059 Ph. 537.11) K
220 στερρός· στερεός, ἰσχυρός. (ABC Su. σ 1060 Ph. 537.19) K+
221 στεφάνη· ὄρους ἐξοχή. (ABC Su. σ 1064 Ph. 537.20) K
222 στήλας· θεμελίους. (AB(C) Su. σ 1083 Ph. 538.6) K
223 στηλιτεύσας· δημοσιεύσας. (ABC Ph. 538.7) K
224 στιβάδες· τράπεζαι ἢ στρωμναί. (ABC Su. σ 1096 Ph. 538.14) K
225 στιβαρόν· ἰσχυρόν. (ABC Su. σ 1098 Ph. 538.15) K
226 στιβάς· χαμαικοίτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. (ABC Su. σ 1097 Ph. 538.16) K
227 στίβος· ὁδὸς πεπατημένη. (ABC) K+
228 στίγματα· πληγαί, τραύματα, ἢ ποικίλματα. (ABC Su. σ 1104 Ph. 538.18) K
229 στιλπνόν· λαμπρόν, στίλβον. (ABC Su. σ 1113 Ph. 539.4) K
Ba 371 **230** στῖφος· τάξις πολεμική, ἢ φάλαγξ, συστροφή, πλῆθος συστάσεων. (ABC Su. σ 1119 Ph. 539.7) K+
231 στίχος· τάξις. (ABC Su. σ 1123 Ph. 539.11) K

---

216 Thuc. 7.36.3 **217** στέρνοισιν Γ 194 +, al. **218** ∗ | ∗ **219** K 154 +, al. **221** ∗ (sens.); στεφάνης N 138 **222** M 259 **225** Γ 335 +, al.

---

216 Cyr. (vA) στε 24/95 στεριφώτερον· στερεώτερον **217** Cyr. (vg) στε 45; Cyr. (vA) στε 15/85 στέρνος· στῆθος, sch. D B 479, Ap. Soph. 144.16, Hsch. σ 1775 στέρνον· στῆθος … **218** Cyr. (vgA) στε 30/99, Hsch. σ 1777 (ad τύπτων) **219** Cyr. (vgA) στε 41 στεροπήν· ἀστραπὴν ἢ λαμπηδόνα, Cyr. (vA) στε 41/71 στεροπήν· ἀστραπήν, Hsch. σ 1778 στεροπή· ἀστραπή …, sch. D Λ 83 στεροπήν· λαμπηδόνα **220** Cyr. (g) στε 48, Hsch. σ 1780 στερρόν· (τὸ) ἰσχυρόν **221** Cyr. (g) στε 46 (+), Hsch. σ 1788 (+) **222** Cyr. (v) στη 6 στείλας· τοὺς θεμελίους, Cyr. (A) στη 17 σ.· τοὺς θεμελίους ἀνδριάντας, Hsch. σ 1812 στῆλαι· … καὶ θεμέλιοι **223** Cyr. (vgA) στη 1/13 (+); lex. Greg. 172.15 στηλιτεύσαντες· δημοσιεύσαντες, Hsch. σ 1820 στηλιτεῦσαι· … δημοσιεῦσαι … **224** Cyr. (g) στι 18 (+) **225** Cyr. (g) στι 12, Hsch. σ 1842 (+), sch. D Γ 335 **226** Cyr. (g) στι 13 σ.· ἀπὸ ῥάβδων στρῶσις. εἴρηνται δὲ καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρεμόνες στιβάδες (hucusque etiam v). στιβὰς δὲ χαμαικοίτιον, ἀκούβιτον, Cyr. (A) στι 30 σ.· ἀπὸ ῥάβδων στρῶσις **227** Cyr. (g) στι 19, Hsch. σ 1850 σ.· (ἡ) ὁδός (…) **228** Cyr. (vg) στι 10; Cyr. (A) στι 29 σ.· τὰς πληγάς, Cyr. (vA) στι 2/38 στιγμάτων· ποικιλμάτων, Hsch. σ 1851 σ.· πληγαί, ποικίλματα **229** Cyr. (vgA) στι 26/39; Cyr. (vgA) στι 6/43, Hsch. σ 1864, sch. D Ξ 351 στιλπναί· στίλβουσαι, λαμπραί **230** Cyr. (vg) στι 9 σ.· τάξις πολεμικὴ (ἢ) φάλαγξ, Cyr. (A) στι 28, Hsch. σ 1874 σ.· τάξις πολεμική …; Cyr. (vgA) στι 8/27 στίφη· (τὰ) πλήθη, (τὰ) συστήματα **231** Cyr. (g) στι 20; Cyr. (vgA) στι 3/41, Hsch. σ 1881 στίχους· τάξεις …, Cyr. (vgA) στι 22/32, (Hsch. σ 1877) στίχας· τάξεις …, Ap. Soph. 145.6 στίχες· τάξεις

---

216 ἢ om. B Ph. | πυκνοῖς recte Su. (GVM) **218** καὶ στερνοτυπτόμενος om. C **220** ἰσχυρός, στερεός C **224, 225** AC 225, 224 B **224** ἢ om. Cyr. **228** τραύματα] στρώματα Ph.

κ **232** στοιχειοῦσιν· διατυποῦσιν. (ABC Su. σ 1239 Ph. 539.22)
κ **233** στοιχείωσις· ἀκριβεστάτη ἐπιτομή, ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις. (ABC Su. σ 1241 Ph. 540.1)
κ **234** στόμαχος· λαιμός. (ABC Su. σ 1136 Ph. 540.15)
+⟨κ⟩ **235** στόμφακα· τὸν κομπαστήν. καὶ στομφάσαι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. (ABC Su. σ 1140 Ph. 540.18)
236 στομφάσαι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. (Σᵇ: B)
κ **237** στοναχάς· στεναγμούς. (ABC Su. σ 1141 Ph. 540.22)
238 στονόεσσα· στεναγμὸν ἔχουσα. (AB Su. σ 1142 Ph. 540.23)
κ **239** στόνος· στεναγμός. (AB Su. σ 1142 Ph. 540.24 Et. Gen.)
κ **240** στορέσαι· στρῶσαι. (ABC Su. σ 1143 Ph. 540.25)
241 στόρθυγξ· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. (ABC Su. σ 1144 Ph. 540.26)
κ **242** στραγγαλιῶδες· διεστραμμένον. (ABC Su. σ 1158 Ph. 541.8)
κ **243** στραγεύει· διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. ὥσπερ νεάζει καὶ χρονίζει, ῥᾳθυμεῖ. (ABC Su. σ 1159 Ph. 541.10)
κ+ **244** στραγός· ἀναιδής, σκολιός, στρεβλός, δύσκολος. (AC Su. σ 1160 Ph. 541.12)
245 στραγώτερος· ἀναιδέστερος. (ABC Su. σ 1161 Ph. 541.13)
κ **246** στρατήγημα· σόφισμα, ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἢ κατόρθωσις. (ABC Su. σ 1167 Ph. 541.14)
⟨κ⟩ **247** στρατηγιᾶν· ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος. (ABC Su. σ 1169 Ph. 542.8)
248 στρατοπεδευσάμενοι· ἀπληκεύσαντες. (ABC Su. σ 1180 Ph. 542.17)
249 στρατόπεδον ἐποιήσαντο· ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στράτευμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. (ABC Su. σ 1182 Ph. 542.18)

---

232 ∗ **235** Ar. Nub. 1367 + | ∗ **236** ∗ **237** B 39 +, al. **238** ϱ 102 +, al. **239** K 483 +, al. **240** I 621 +, al. **241** ∗ (sens.) **242** LXX Prov. 8.8 v.l., eccl. **243** ∗ **244** ∗ **245** ∗; στραγότερος Bas. Caes. PG 31.461.35 **247** ∗ **249** Thuc. 3.107.1

---

232 Cyr. (g) στο 5, Hsch. σ 2107 **233** Cyr. (gA) στο 1 (+); Cyr. (vA) στο 1/29 σ.· ἡ πρώτη μάθησις ἤτοι διάταξις, Hsch. σ 1898 σ.· … ἢ (ἡ Hansen) πρώτη μάθησις **234** Cyr. (g) στο 6; sch. D Γ 292 στομάχους· … λαιμούς **235** Hsch. σ 1918 στομφάσαι· … ἀλαζονεύεσθαι **237** Cyr. (vgA) στο 13/37, Hsch. σ 1921, sch. D B 39 **239** Cyr. (gA) στο 26/38, Hsch. σ 1925, sch. D K 483 **240** Cyr. (vA) στο 19/42, ⟨Hsch. σ 1931⟩, sch. D I 621 **242** Cyr. (vgA) στϱ 24/40 **243** Cyr. (vgA) στϱ 3/41; Hsch. σ 1956 (ad πορεύεται) **244** Cyr. (vA) στϱ 18/60, Hsch. σ 1959 σ.· στρεβλός … **246** Cyr. (g) στϱ 2; Cyr. (vA) στϱ 2/39 σ.· σόφισμα **247** Hsch. σ 1964

---

235 τὸν om. Su. **237** -ος· -ός Su. **239** στοναχμός B **243** στραγγεύει B Ph. | ἀναβάλλει Pearson | καὶ ῥᾳθυμεῖ C Su. (Cyr. (vg)) **244** στραγγός Cyr. (V), Hsch. **245** στραγότερος Su. **246** ἢ bis B ἡ bis Su., incert. A ἤ … καὶ C | κατόρθωμα Cyr. **247** τὸ ἐπιθυμεῖν Hsch. | στρατιᾶς Hsch. (στρατηγίας Alberti) **248** interpr. om. Su., an σκηνήσαντες?

250 στρατός· τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. (ABC Su. σ 1183 Ph. 542.21 Et. Gen.) ApS

251 στρεβλούμενος· δεσμούμενος, μαστιζόμενος. (ABC Su. σ 1191 Ph. 542.26 (sch. Luc. 4.8)) ⟨K⟩+

252 στρέφος· δέρμα, βύρσα. (ABC Ph. 543.6) K

Ba 372 **253** στριφνός· σφιγκτός. (ABC Su. σ 1203 Ph. 543.16) K

254 στροβεῖ· ταράττει, κινεῖ, περιφοβεῖ, καταπονεῖ. (ABC Su. σ 1205 Ph. 543.17) K+

255 στρόβιλος· καμπύλος. (ABC Ph. 543.18)

256 στρόμβος· ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. (ABC Su. σ 1211 Ph. 544.2 Et. Gen.) ApS

257 στρουθίζων· τρίζων. (ABC Su. σ 1214 Ph. 544.5) Att

258 στροῦθος· ὁ λελωβημένος. (ABC Ph. 544.6)

259 στροφάς· ἀντιλογίας. (ABC Su. σ 1217 Ph. 544.12) K

260 στροφάλιγγι· τῇ συστροφῇ. (ABC Su. σ 1216 Ph. 544.9 EM 730.50) K

261 στρόφιον· τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ᾽Αριστοφάνης (Lys. 931)· ῾τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.᾽ (ABC Su. σ 1221 Ph. 544.13 Et. Gen.)

262 στρόβιλοι· καὶ οἱ κοχλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. καὶ στρόβηλος· εἶδος ὀρχήσεως, καὶ ἀνέμων εἶδος, καὶ καρπὸς δένδρου. (ABC Su. σ 1207–8 Ph. 543.19 (Et. Gen.))

---

250 ω 81 **252** ∗ **253** Men. Epit. 385 **256** στρόμβον Ξ 413, al. **258** ∗ (sens.) **260** Π 775 +, al.

---

250 Ap. Soph. 145.17 (ad στρατόπεδον) (+), Hsch. σ 1972 σ.· τὸ πλήθος τῶν πολεμούντων στρατιωτῶν **251** Hsch. σ 1978 στρεβλούμενοι· δεσμούμενοι **252** Cyr. (vgA) στρ 5/42, Hsch. σ 1993 (+) **253** Cyr. (vgA) στρ 15/56, Hsch. σ 2006 (+) **254** Cyr. (vgA) στο (sic) 15/στρ 37 (ad περιφοβεῖ); Hsch. σ 2011 σ.· ταράττει, κινεῖ **255** Hsch. σ 2014 στροβελόν· … καμπύλον **256** Ap. Soph. 145.14 σ.· ῥόμβος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι, Hsch. σ 2025 σ.· … ῥόμβος …, sch. D Ξ 413 (P. Berol. inv. 10508.12) στρόμβον· ῥόμβον **257** Ael. D. σ 37 **259** Cyr. (vgA) στρ 29/66 (+); Hsch. σ 2041 στροφαί· ἀντιλογίαι … **260** Cyr. (g) στρ 33, Hsch. σ 2037, sch. D Π 775 σ.· συστροφῇ; Cyr. (vA) στρ 19/61 στροφάλιγγος· συστροφῆς (-ή v), Ap. Soph. 145.13 σ.· τῇ ὑποστροφῇ **261** cf. Hsch. σ 2044 στρόφιον· ἡ στρογγύλη ζώνη **262** sch. Ar. Pax 864 … σ. τουτέστιν οἱ κοχλίαι ἢ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες; cf. Hsch. σ 1947 στράβηλοι· κόχλιαι, id. σ 2012 στρόβιλος· … καὶ ἡ πίτυς, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως …

---

250 στρατὸς δὲ ὁ τόπος Ap. Soph. | πεδίον B **252** στέρφος B | δέρμα ἢ βύρσα Cyr. (vg) **253** σφιγγός Cyr. **254** στροβεῖται Hsch. | περιφέρει Cyr. (A) **256, 257** AC 257, 256 B **258-262** B 259, 260, 262, 258, 261 A 259, 261, 258, 260, 262 C **258** στοῦθος B **261** ὥς φησιν ᾽Ar. C | λυόμενον Su. Et. Gen. **262** καὶ οἱ κοχλίαι om. B | leg. στρόβιλος | καρπὸς δένδρου A Ph. καρπὸς δένδρων C ὁ τοῦ δένδρου καρπός B ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πιτύος Su.

K **263** στυγεῖ· μισεῖ ἢ φοβεῖται. (ABC Su. σ 1252 Ph. 545. 6)
?Hom **264** στυγερῷ· μισητῷ ἢ φοβουμένῳ. (AB Su. σ 1250 Ph. 545. 8)
K **265** στυγητός· μισητός. (ABC Su. σ 1253 Ph. 545. 9)
Hom **266** Στύξ· κρήνη ἐν ῞Αιδου, ὅρκος θεῶν. (ABC Su. σ 1254 Ph. 545. 10 EM 731. 35)
K **267** στυφελίξαι· σεῖσαι, κακῶσαι, διῶξαι. (ABC Su. σ 1264 Ph. 545. 18)
+K **268** στωμύλος· λάλος, πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ. (ABC Su. σ 1154 Ph. 545. 20 Et. Gen.)
K| **269** Συβαριτικαῖς καὶ Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελέσιν. | τρυφηλοὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται· Συβαριτικαῖς τραπέζαις. (ABC Su. σ 1271 Ph. 545. 22 Et. Gen. | Σ′: B Su. Phot.)
K **270** συβώτης· χοιροβοσκός. (ABC Su. σ 1275 Ph. 546. 6)
K **271** σύγκεισθε· ὁμονοεῖτε. (ABC Su. σ 1291 Ph. 546. 15)
K **272** συγκλύδων· συμμίκτων, ἐπηλυτῶν, παρεισάκτων. (ABC Su. σ 1295 Ph. 546. 16 (sch. Plat. Axioch. 369 a) (sch. Luc. 167. 19))
273 συγκεκορδυλημένα· συγκεκυφότα. κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή. (Σ′′′: B Ph. 546. 18, 555. 9)
K **274** σύγκρισις· ὁμοίωσις. (ABC Ph. 546. 19)
275 συγκομιδαί· ⟨ ⟩. (AB) Ba 373
⟨K⟩ **276** συγκριτικῶς· ὁμοίως. (A Su. σ 1302 Ph. 546. 24)

---

263 στυγέει Θ 370 **264** B 385 +, al. **266** | Στυγός B 755 +, etc. **267** A 581 **269** Ael. Var. Hist. 14. 20 | ∗ | ∗; Συβαριτικαὶ τραπέζαι Lib. Or. 9. 6, -ὰς -ας id. ib. 25. 15, Joh. Chrys PG 47. 346. 14 **270** ξ 7 +, al. **271** LXX 1 Reg. 22. 8 **273** ∗ **275** Jos. Bell. Jud. 1. 349

---

263 Cyr. (vgA) στυ 10/19 στυγοῦσι· μισοῦσι, φοβοῦνται; Hsch. σ 2063 στυγεῖν· μισεῖν … φοβεῖσθαι, Cyr. (vg) στυ 1 στυγεῖν· μισεῖν … **264** sch. D B 385, Hsch. σ 2068 σ.· μισητῷ, φοβερῷ, Cyr. (gA) στυ 6/21 στυγερός· μισητός, φοβερός; Cyr. (v) στυ 6 στυγερός· μισητός **265** Cyr. (vg) στυ 5; Cyr. (vgA) στυ 4/12, Hsch. σ 2070 στυγητοί· μισητοί … **266** sch. D B 755, Hsch. σ 2081 (+) **267** Cyr. (g) στυ 9; Ap. Soph. 145. 24, Hsch. σ 2100 σ.· διασεῖσαι **268** Cyr. (g) στω 2 (om. λάλος, πολυ-); Cyr. (v) στω 2 σ.· κομψός, ἀπατεών, κόλαξ, Cyr. (A) στω 3 σ.· πιθανολόγος, 4 σ.· εὐτράπελος τῷ λόγῳ, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ, Hsch. σ 2114 σ.· ὁ λάλος, πιθανολόγος, εὐτράπελος ἐν λόγῳ, lex. Greg. 172. 8 σ.· … ἀπατεών, πιθανολόγος, κόλαξ **269** Cyr. (vg) συβ 2 Συβαριστικαῖς· τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, Cyr. (A) συβ 5, Hsch. σ 2130 Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς …; Hsch. σ 2276 Συ{μ}βαριτικαῖς· … πολυτελέσιν **270** Cyr. (vg) συβ 3, Hsch. σ 2149 (+); sch. D ν 404 συβώτην· … χοιροβοσκόν, Cyr. (A) συβ 6 συβώτας· χοιροβοσκούς **271** Cyr. (vgA) συγ 13/11/26 **272** Cyr. (vgA) συγ 7; Cyr. (A) συγ 19 σ.· συμμίκτων … **274** Cyr. (v) συγ 3, Hsch. σ 2185 (+); Cyr. (A) συγ 20 σύγκρισιν· ὁμοίωσιν **276** Hsch. σ 2186 συγκριτικός· ὅμοιος

---

263 ἢ φοβεῖται om. C **267** ἢ διῶξαι C **269** λαμπραῖς, πολυτελέσιν om. C | τρυφηταὶ Su. Ph. | Συβαριτικαῖς τραπέζαις om. Su. Ph. **272** ἐπηλύδων Su. Ph. (Cyr.), om. C | παρεισάκτων om. C **273** συγκεκορδημένα Ph. (1) | κορδύλη – fin. om. Ph.

277 συγκροτεῖ· συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ. καὶ συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει. (ABC Su. σ 1303 Ph. 546.25 (sch. Luc. 3.28)) K+
278 συγκρούειν· συναθροίζειν. (AC Su. σ 1304 Ph. 547.1) ⟨K⟩
279 συγκυκῶν· συνταράσσων. (ABC Su. σ 1305 Ph. 547.2)
280 συγκυροῦντα· διαφέροντα, συνεγγίζοντα. (ABC Su. σ 1306 Ph. 547.3) K
281 συγχεῖ· ἀφανίζει, συμμιγνύει. (ABC Su. σ 1309 Ph. 546.13) K
282 συγχυθείς· συνταραχθείς. (AB[C] Su. σ 1314 Ph. 546.14)
283 συλλήβδην· συλλαβὼν ἀθρόως. (AB[C] Su. σ 1340 Ph. 548.12 Et. Gen.)
284 συλλήπτορα· βοηθόν. (ABC Su. σ 1341 Ph. 548.13) K
285 σύλλογος· ἄθροισις. (ABC Su. σ 1346 Ph. 548.15) cf.K
286 συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα. (ABC Su. σ 1362 Ph. 548.16) K
287 συμβαλεῖν· διακρῖναι, νοῆσαι, συγκρῖναι. (ABC Su. σ 1354 Ph. 548.17) K
288 σύμβασις· φιλία, συντυχία, καταλλαγή, σύμμιξις. (ABC Su. σ 1359 Ph. 548.18)
289 συμβατήριοι· εἰρηνικοί, φιλικοί. (ABC Su. σ 1360 Ph. 548.19) K
290 συμβιβάζων· συλλαλῶν, διδάσκων. (ABC Su. σ 1366 Ph. 548.22) K
291 συμβιβῶ· διδάξω, ἐπιστήσω, νοήσω, ποιήσω. (ABC Su. σ 1368 Ph. 548.23) K
292 σύμβολα· σημεῖα, μέτρα. οἷον σημεῖον τὸ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. (ABC Su. σ 1372 Ph. 548.24) K
293 συμβολοκοπῶν· ⟨ ⟩. (AB Ph. 549.25)

---

286 Xen. Mem. 4.8.7 **289** ∗; συμβατηρίους,-ων, -οις Phil. Jud. **290** NT Act. 9.22, eccl. **291** LXX Ps. 31.8, eccl. **292** | ad LXX Gen. 3.20 refert, quod saepe spectant eccl., haec tamen verba non repperi

---

277 Cyr. (vgA) συγ 16/34 σ.· συνάγει, αὔξει, Hsch. σ 2187 σ.· … συνάγει, συναύξει **278** Hsch. σ 2188 συγκρούει· συναθροίζει … **280** Cyr. (vg) συγ 12; Cyr. (A) συγ 25, Hsch. σ 2194 σ.· διαφέροντα (…) **281** Cyr. (vg) συγ 14; Cyr. (A) συγ 31 συγχεῖται· ἀφανίζεται **284** Cyr. (vgA) συλ 1/συν (sic) 149 **285** Cyr. (A) συλ 10, Hsch. σ 2260 σ.· ἄθροισμα … **286** Cyr. (vgA) συμ 8/33/49 (+), Hsch. σ 2268 **287** Cyr. (vg) συμ 21 (+); Cyr. (A) συμ 66 σ.· διακρῖναι, νοῆσαι, Hsch. σ 2269 σ.· διακρῖναι **289** Cyr. (vg) συμ 24/25; Hsch. σ 2279 σ.· εἰρηνικοί …, Cyr. (A) συμ 69 σ.· εἰρηνικαὶ διαθέσεις, φιλίαι **290** Cyr. (vg) συμ 7 (+); Cyr. (A) συμ 47 σ.· συλλαλῶν …, Hsch. σ 2285 συμβιβάζει· … συλλαλεῖ **291** Cyr. (vgA) συμ 28/78 **292** Cyr. (g) συμ 36; Hsch. σ 2292 σ.· σημεῖα

---

277 συναύξει sch. Luc. (Cyr. (A)) | καὶ – fin. om. sch. Luc. | καὶ πρὸς C | ἄγεται B **280** διαφέροντα om. C **287** νοῆσαι, διακρῖναι Ph. **288** σύμμιξις om. Su. **289** φίλοι Cyr. (vg) **290** συλλαβῶν B **291** ἐφιστῶ Cyr. (gA) | νοῆσαι recte Su. (Cyr.) | ποιήσω om. C ποιῶ Cyr. (gA) **292** τὸ] τοῦ Su. (GM) Ph.^{g} (e.c.) (Cyr.) | τοῦ θανάτου Ph. | τὸ δερματίνους χιτῶσιν ἐνδεδύσθαι Cyr.

κ **294** σύμβολον· οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα. (ABC Su. σ 1376 Ph. 549. 8)
295 συμβραβεύσω· συνδιοικήσω. (ABC Su. σ 1379 Ph. 549. 11)
κ **296** συμμορία· σύνταγμα ἢ φατρία. (ABC Su. σ 1385 Ph. 549. 12 Et. Gen.)
⟨κ⟩ **297** συμπαρομαρτῶν· συνακολουθῶν. (ABC Su. σ 1389 Ph. 550. 14)
298 συμπαίστορα· συμπαίζοντα. (ABC Su. σ 1391 Ph. 550. 13)
⟨κ⟩ **299** συμπλάττεται· ψεύδεται. (ABC Su. σ 1394 Ph. 550. 16)
κ **300** σύμπτωμα· συμβεβηκός. (ABC Su. σ 1401 Ph. 550. 17)
⟨κ⟩+ **301** συμφέρεται· συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμονοεῖ. (ABC Su. σ 1404 Ph. 550. 18)
κ **302** σύμφημι· συναινῶ. (ABC Su. σ 1406 Ph. 550. 19)
κ **303** συμφορά· ἀτυχία, κακῶν συντυχία. (ABC Su. σ 1407 Ph. 550. 20)
κ **304** συμφορῆσαι· συναγαγεῖν. (ABC Ph. 550. 21)
κ **305** συμφράδμονες· σύμβουλοι. (ABC[?] Su. σ 1410 Ph. 550. 22)
⟨κ⟩+ **306** συμφυλετῶν· ὁμοεθνῶν, συγγενῶν. (AB Su. σ 1411 Ph. 550. 23) Ba 374
307 συμφυοῦς· συγγενοῦς. (AB Su. σ 1412 Ph. 550. 24)
κ **308** συμφύρεται· συμμίγνυται, συνανακρᾶται, συμμιαίνεται. (AB Su. σ 1413 Ph. 551. 1)
309 σύμψηφα· σύμφωνα. (AB Su. σ 1416 Ph. 551. 3)
κ **310** συμψησθείς· βλαβείς, τρωθείς. (AB Su. σ 1417 Ph. 551. 4)
+κ **311** συναγείρων· συνάγων, συνάπτων. (AB Su. σ 1418 Ph. 551. 5)
312 συναγηγερμένοι· συνηγμένοι. (AB Su. σ 1419 Ph. 551. 6)
+κ **313** συναγορεύειν· συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν. (AB Su. σ 1423 Ph. 551. 7)
+κ **314** συνᾴδων· ἁρμόττων, συντρέχων, συμφωνῶν. (AB Su. σ 1427 Ph. 551. 8)

---

295 ∗ **304** ∗ **305** B 372 **306** NT 1 Thes. 2. 14, eccl. **310** LXX Jer. 22. 19 **311** δ 90, al.

---

294 Cyr. (gA) συμ 37; Hsch. σ 2303 σ.· σημεῖον …, Cyr. (A) συμ 80 συμβόλοις· … σημείοις **296** Cyr. (vg) συμ 9 (+); Cyr. (A) συμ 57, Hsch. σ 2319 σ.· (…) σύνταγμα (…) **297** Hsch. σ 2325 συμπαρομαρτοῦσαν· συνακολουθοῦσαν **299** Hsch. σ 2335 συμπλάττομεν· ψευδόμεθα **300** Cyr. (vg) συμ 18 (+), Hsch. σ 2346 (+); Cyr. (A) συμ 58 συμπτωμάτων· συμβεβηκότων **301** Hsch. σ 2350 συμφέρεσθαι· συμφωνεῖν, συναρμόττειν … **302** Cyr. (vgA) συμ 5/44 (+), Hsch. σ 2353 (+) **303** Cyr. (g) συμ 38 (+); Hsch. σ 2356 σ.· συντυχία … ἀτυχία **304** Cyr. (A) συμ 46; Cyr. (gA) συμ 6, Hsch. σ 2357 συμφορήσας· συναγαγών **305** Cyr. (gA) συμ 13/51, Hsch. σ 2362 (+), sch. D B 372 **306** Hsch. σ 2368 σ.· ὁμοεθνῶν **308** Cyr. (g) συμ 2; Cyr. (v) συμ 2 σ.· συμμίγνυται, συμμιαίνεται, Cyr. (A) συμ 39 συμφύρεσθαι· συμμίγνυσθαι **310** Cyr. (gA) συμ 12/93, Hsch. σ 2376 **311** Hsch. σ 2381 συναγεῖραι· συναγαγεῖν, συνάψαι, Cyr. (A) συν 145 συναγείρει· συνάπτει **313** Cyr. (A) συν 139, Hsch. σ 2386 σ.· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν **314** Cyr. (vgA) συν 9/106, Hsch. σ 2392 συνᾴδοντα· συμφωνοῦντα

---

296 ἢ om. Cyr. | φρατρία Su. (A) Ph.^{g} (a. c.) **298, 299** B 299, 298 AC **298** συμπαίξοντα B **301** συμφωνεῖ om. C ut vid. **302** συνερῶ Su. **305** συμβραδυμονες A **310** συμψισθείς B Ph. συμψηθείς Cyr. (g), Hsch. | στρωθείς Cyr. (g) **311** συναγαγών A | συνάπτων, συνάγων Su. Ph. **313** τοῦ Kuster

315 συναίμονος· ἀδελφοῦ. (AB Su. σ 1466 Ph. 551. 9) ⟨K⟩
316 συναιρόμενος· συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν. (AB Su. σ 1467 Ph. 551. 10) K
317 συναλίσας· συνάξας, ἀθροίσας. (AB Su. σ 1432 Ph. 551. 13) K
318 συναλισθείσης· συναχθείσης. (AB Su. σ 1433 Ph. 551. 14) K
319 συνανέσχον· συνανέτεινον. (AB Su. σ 1438 Ph. 551. 15)
320 συναπηρτημένος· πεπληρωμένος. (AB (Su. σ 1442) Ph. 551. 16) ⟨K⟩
321 συναραμένου· συνεργήσαντος. (AB Su. σ 1444 Ph. 551. 17)
322 συναρτήσαντες· συνάψαντες. (AB Su. σ 1447 Ph. 551. 18)
323 συναυλίαν· συμφωνίαν. (AB Su. σ 1449 Ph. 551. 19) K
324 συνάφεια· σύζευξις. (AB Su. σ 1450 Ph. 551. 20) K
325 σύνδικοι· οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί. (A[il]) ⟨K⟩
326 σύνδικον· σύμφωνον. (A[il]) ⟨K⟩
327 συνδούμενος· συνδεδεμένος. (AB Su. σ 1463 Ph. 552. 18) K
328 σύνδρομος· σύμφωνος. (AB Su. σ 1464 Ph. 552. 19)
329 συνδυάσω· συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω. (AB Su. σ 1465 Ph. 552. 20 Et. Gen.) K
330 συνεδεῖσθαι· συγκαθῆσθαι. (AB Su. σ 1476 Ph. 552. 21) K
331 συνέθει· συνέτρεχεν. (AB Su. σ 1478 Ph. 552. 22) K
332 συνειλεγμένα· συνηγμένα. (AB Su. σ 1523 Ph. 553. 8 (sch. Plat. Axioch. 365 a)) K
333 συνειλόχασιν· συνήθροισαν. (AB Su. σ 1534 Ph. 553. 9) K
334 συνείπετο· συνηκολούθει. (AB Su. σ 1537 Ph. 553. 10) K
335 συνείρει· συνάπτει. (AB Su. σ 1539 Ph. 553. 12) K

---

315 Eur. Pho. 817 **318** Jos. Bell. Jud. 3. 162 **319** ∗; συνανέσχεν Greg. Nyss. de inf. praem. abr. p. 95. 1, Him. Or. fr. 1. 15 **320** ∗; συναπηρτημένους Bas. Caes. enarr. in Is. 3. 125 **322** ∗ **327** Cyr. ACO 1. 1. 1. 57. 18 **329** LXX Ps. 140. 4, eccl. **330** ∗ **333** ∗

---

315 Hsch. σ 2397 **316** Cyr. (g) συν 32; Cyr. (A) συν 138, Hsch. σ 2535 σ.· συμβαλλόμενος, Cyr. (v) συν 32 σ.· συνερχόμενος, συμβοηθῶν **317** Cyr. (vg) συν 41 (+) **318** Cyr. (vgA) συν 40/185; Hsch. σ 2411 συναλισθείς· συναχθείς **320** Hsch. σ 2418 **323** Cyr. (vgA) συν 91/277; Hsch. σ 2434 συναυλία· συμφωνία **324** Cyr. (vgA) συν 23/124, Hsch. σ 2435 (+) **325** Hsch. σ 2452 **326** Hsch. σ 2451 σύνδικος· σύμφωνος **327** Cyr. (A) συν 126, Hsch. σ 2455 (+); Cyr. (g) συν 24 συνδούμενοι· … συνδεδεμένοι **329** Cyr. (g) συν 95; Cyr. (vA) συν 95/282 σ.· συζευχθῶ **330** Cyr. (A) συν 146, Hsch. σ 2461 **331** Cyr. (A) συν 122, Hsch. σ 2462 σ.· συντρέχει **332** Cyr. (A) συν 117, Hsch. σ 2478 (+); Cyr. (v) συν 11 συνειλεγμένων· συναγμένων **333** Cyr. (vgA) συν 22/123 **334** Cyr. (vgA) συν 14/111, Hsch. σ 2485 **335** Cyr. (A) συν 115, Hsch. σ 2486 (+); cf. Cyr. (vgA) συν 2/255 σ. (συναίρει vg)· συνράπτει (συρράπτει vg)

---

315 σύναιμος· ἀδελφός Ph. (Hsch.) **316, 317** A 317, 316 B | συναιρούμενος Cyr. (v) συνερόμενος Hsch. **317** ἀθροίσας om. B συναθροίσας Cyr. **320** συναπαρτισμένον Su. (-ος Hsch.) | πεπληρωμένον Su. **322** συναρτίσαντες AB **323** -α· -α Ph. **330** συγκαθίσαι Cyr. -ῆσαι Hsch. | an conf. Cyr. (vg) συν 1 συνιζῆσαι· συγκαθεσθῆναι? **334** ἠκολούθει Hsch.

+⟨K⟩ **336** συνεῖρκτο· συνεφυλάττετο, συνεδέδετο. (AB Su. σ 1541 Ph. 553. 13)
K **337** συνεισέφρησεν· συνεισήνεγκεν. (AB Su. σ 1543 Ph. 553. 14)
K **338** συνεκδοχικῶς· συλληπτικῶς. (AB Su. σ 1481 Ph. 553. 15)
K **339** συνεκόμισαν· συνήγαγον. (AB Su. σ 1482 Ph. 553. 16) Ba 375
K **340** συνεκτικώτατα· κεφαλαιωδέστατα, συνέχοντα, διακρατοῦντα. (AB Su. σ 1484 Ph. 553. 17)
⟨K⟩ **341** συνεκύρησεν· συνέτυχεν. (AB Su. σ 1485 Ph. 553. 19)
K **342** συνελόντι φράσαι· συντόμως εἰπεῖν. (AB Su. σ 1487 Ph. 553. 20)
K **343** συνελόχησεν· συνήθροισεν. (AB Su. σ 1488 Ph. 553. 21)
⟨K⟩ **344** συνενηνεγμένοι· συνελθόντες. (AB Su. σ 1490 Ph. 553. 23)
345 συνερανίζεται· συνεισφέρεται. (AB Su. σ 1503 Ph. 554. 1)
⟨K⟩ **346** συνερέσθαι· συνερωτᾶν. (AB Su. σ 1505 Ph. 554. 2)
K **347** συνέριθος· συνεργός, συνυφαίνουσα. (AB Su. σ 1507 Ph. 554. 3 (sch. Plat. Leg. 889 d))
348 συνῃρημένον· συνεστραμμένον. (AB Su. σ 1567 Ph. 553. 11)
K **349** συνεστιᾶται· συναριστᾷ. (AB Su. σ 1514 Ph. 554. 4)
350 συνευνέτης· σύγκοιτος. (AB Su. σ 1519 Ph. 554. 5)
K **351** συνεύνιον· σύγκοιτον. (AB Su. σ 1520 Ph. 554. 6)
K **352** συνεχόμενος· ἀρρωστῶν ἢ κρατούμενος. (AB Su. σ 1526 Ph. 554. 7)
K **353** συνεψήσθη· συνελεπτύνθη. (AB Su. σ 1528 Ph. 554. 8)
K ?+ **354** συνήγορος· προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. (AB Su. σ 1546 Ph. 554. 9 Et. Gen.)
K **355** συνήδομαι· συγχαίρω. (AB Su. σ 1550 Ph. 554. 15)

---

336 ∗ **337** ∗ **343** LXX 1 Macc. 4. 28 **344** ∗; συνενηνεγμένοις Jos. Ant. Jud. 5. 358 **345** Greg. Nyss. 5. 324. 11 **346** ∗ **347** ζ 32, al. **350** ∗ **351** ∗ **353** LXX Jer. 31. 33

---

336 Hsch. σ 2487 σ.· ἐδέδετο **337** Cyr. (gA) συν 13/110, Hsch. σ 2493 **338** Cyr. (vgA) συν 16/113, Hsch. σ 2496 **339** Cyr. (vgA) συν 29/131; Hsch. σ 2497 συνεκόμισε· συνήγαγεν **340** Cyr. (vg) συν 85; Cyr. (A) συν 266, Hsch. σ 2500 σ.· κεφαλαιωδέστερα **341** Hsch. σ 2499 **342** Cyr. (vgA) συν 26/27/144, Hsch. σ 2508 (+) **343** Cyr. (vgA) συν 67/229 **344** Hsch. σ 2514 συνενηνεγμένος· συνελθών **346** Hsch. σ 2531 **347** Cyr. (g) συν 18 συνέριθον· συνεργόν … συνυφαίνουσαν, Cyr. (vA) συν 18/119 συνέριθον· συνεργόν, sch. D ζ 32, Ap. Soph. 146. 32 συνέριθος· συνεργός, Hsch. σ 2532 συνέριθοι· συνυφαίνουσαι, συνεργοί, Cyr. (gA) συν 79/257 συνέριθοι· συνυφαίνουσαι (-σα g) **349** Cyr. (vgA) συν 15/112, Hsch. σ 2547 συνεστιᾶτο· συνηρίστα **351** Cyr. (vgA) συν 19/120, Hsch. σ 2563 **352** Cyr. (vg) συν 57; Cyr. (A) συν 208, Hsch. σ 2574 συνεχόμενον· … ἢ ἄρρωστον (-οῦν Hsch.), Cyr. (A) συν 204, Hsch. σ 2573 συνεχόμεναι· κρατούμεναι **353** Cyr. (A) συν 142, Hsch. σ 2579 **354** Cyr. (A) συν 129, Hsch. σ 2583 σ.· προστάτης **355** Cyr. (A) συν 125; Hsch. σ 2585 συνήδεται· συγχαίρει …

---

336 συνεκδέδετο A **341** συνέκυρσε Hsch. **342** φράσαι] φάναι B (Cyr. (g), Hsch.: φῆσαι Cyr. (vA)) **343** συνελόχισε Su. **348** συνειρημένον B Ph. **351** σύνευνον B (Cyr. (vg))

356 συνήεσαν· συνῆλθον. (AB Su. σ 1552 Ph. 554. 16)
357 συνήκμαζεν· συνηύξανεν. (AB Su. σ 1554 Ph. 554. 17)
358 συνήμονας· συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι ἵν᾽ ᾖ συνέδρους, ἢ παρὰ τὴν ἔσιν ἵν᾽ ᾖ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. συνήθεις καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις. (AB Su. σ 1561 Ph. 554. 19 Et. Gen.)
359 συνησθέντες· συγχαρέντες. (AB Su. σ 1570 Ph. 554. 25) ⟨K⟩
360 συνησθῶσι· συγχαρῶσι. (AB Su. σ 1571 Ph. 554. 26) cf.K
361 σύνθακος· σύνθρονος. (AB Su. σ 1583 Ph. 554. 27)
362 σύνθημα· συνθήκη, σύσσημον. λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. (AB Su. σ 1590 Ph. 555. 1 Et. Gen.) K
363 συνίημι· συνιῶ, νοῶ. (AB Su. σ 1575 Ph. 555. 4) K
364 συνιστορεῖ· σύνοιδεν. (AB Su. σ 1581 Ph. 555. 5) ⟨K⟩
365 συνίστωρ· συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. (AB Su. σ 1582 Ph. 555. 6 Et. Gen.) K
366 συνοίσειν· συνενεγκεῖν. | ἢ ὠφελήσειν. (AB Su. σ 1652 Ph. 555. 17 | Σ^{b}: B) K|
Ba 376 **367** συνοῖσον· συμφέρον. (AB Su. σ 1653 Ph. 555. 18)
368 συνοιχήσεται· συναναιρεθήσεται. (AB Su. σ 1654 Ph. 555. 19) ⟨K⟩
369 συνουσία· τὸ συνεῖναι μετ᾽ ἀλλήλων. (AB Su. σ 1661 Ph. 555. 20)
370 συνουσιασμός· συμμιξία. (AB Su. σ 1602 Ph. 555. 21) K
371 σύνταξις· δευτέρων πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. (AB Su. σ 1623 Ph. 555. 22 Et. Gen.)
372 συντελής· χρήσιμος. (AB Su. σ 1632 Ph. 556. 7 Et. Gen.)
373 συντέρμων· πλησιόχωρος. (AB Su. σ 1634 Ph. 556. 12)
374 συντετάσθαι· διατετάσθαι. (AB Su. σ 1636 Ph. 556. 13) K
375 σύντευξις· συντυχία. (AB Su. σ 1638 Ph. 556. 14)

---

358 Ap. Rh. 4. 1210 **360** Greg. Naz. or. 23. 2 **364** Euseb. Hist. Eccl. 1. 11. 1 **368** ∗ **370** LXX Sir. 23. 6, eccl. **373** ∗; συντέρμονες Anth. Pal. 16. 185. 3 **375** ∗; σύντευξιν Marc. Ant. 3. 11. 4

---

358 fin. sch. Ap. Rh. 4. 1210 σ.· συνήθεις, ἑταίρους. παρὰ τὸ συνῆσθαι (P: ἧσθαι L) **359** Hsch. σ 2605 **360** cf. Cyr. (vg) συν 83/84 συνησθείη· συγχαρείη, Cyr. (A) συν 260 συνησθείης· συγχαρείης **362** Cyr. (g) συν 37 σ.· συνθήκη, σύσσημον τοῦ ἐν πολέμῳ λόγου πρὸς ἀλλήλους, Cyr. (vg) συν 36 σ.· ῥῆμα ἢ σημεῖον ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενον; Cyr. (A) συν 173, Hsch. σ 2622 σ.· συνθήκη, Cyr. (A) συν 236 σ.· πρόσρημά τι ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων φθεγγομένων (-όμενον Alpers) **363** Cyr. (g) συν 10; Cyr. (vA) συν 10/107, Hsch. σ 2636 σ.· νοῶ **364** Hsch. σ 2641 **365** Cyr. (g) συν 7; Hsch. σ 2642 σ.· γνωστός, μάρτυς, συνόμιλος, Cyr. (vA) συν 7/103 σ.· γνωστός, μάρτυς **366** Cyr. (A) συν 147, Hsch. σ 2668 σ.· συνεισενεγκεῖν; Cyr. (vg) συν 38 συνοίσοντα· συνενεγκόντα, Cyr. (A) συν 175 συνοίσοντα· συνενεγκάντα **368** Hsch. σ 2671 **370** Cyr. (vgA) συν 28/130 **374** Cyr. (A) συν 137, (Hsch. σ 2711); Cyr. (g) συν 31 σ.· … συνδιατετάσθαι

358, 359 A 359, 358 B **358** ἢ – ἑταίρους om. B | παραγωνιστάς A | nov. gl. συνήθεις· καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις Porson **359** -ος· -ος B **362** le. σύνθεμα Cyr. (A) **365, 366** A 366, 365 B **366** -ει· -ει Ph. **370** σύμμιξις Cyr. **371** σύμπραξις A | δύο Su. (G) (ut coni. Porson)

K **376** συντεύξομαι· συντύχω. (AB Su. σ 1639 Ph. 556.15)
K **377** συντροχάσαι· καταντῆσαι, πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν. (AB Su. σ 1647 Ph. 556.18 Et. Gen.)
K ***378*** συνῳδά· σύμφωνα. (Σ′: B Su. σ 1606 Ph. 556.24)
K **379** συνωθούμενος· συνερχόμενος. (AB Su. σ 1609 Ph. 556.25)
⟨K⟩ **380** συνωμοσία· ἡ μεθ᾽ ὅρκου φιλία. (AB Su. σ 1612 Ph. 556.26 sch. Luc. 3.27,25.9)
K **381** συνωρίς· συζυγία, δυάς. (AB Su. σ 1617 Ph. 557.1)
K **382** συοφόρβια· ἀγέλη χοίρων. (AB Su. σ 1655 Ph. 557.4)
K **383** σύριγγος· αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης. (AB Su. σ 1664 Ph. 557.18)
K **384** συρφετός· ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος, ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. (AB Su. σ 1672 Ph. 557.21 sch. Plat. Gorg. 489 c Et. Gen.)
385 συσκευάζει· λόγῳ ἐπιβουλεύει. (AB Su. σ 1678 Ph. 558.1)
386 συσπειραθέντες· συστραφέντες. (AB Su. σ 1682 Ph. 558.2 (sch. Plat. Symp. 206 d))
387 συσσεισμός· λαῖλαψ, συστροφὴ ἀνέμου. (AB Su. σ 1674 Ph. 558.3)
388 συσσίτιον· εὐωχία, ἄριστον. (AB Su. σ 1676 Ph. 558.7 Et. Gen.)
K **389** συστρέμματα· στασιαστῶν πλήθη. (AB Su. σ 1638 Ph. 558.16) Ba 377
K **390** συφεός· τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται. (AB Su. σ 1695 Ph. 558.20)
K **391** συχναῖς· συνεχέσιν. (AB Su. σ 1699 Ph. 558.21)
cf.K **392** συχνόν· πολύ, πυκνόν. (AB Su. σ 1700 Ph. 558.22)

---

376 Marc. Ant. 2.1.1 **377** Did. Caec. in Ps. 29–34, p. 177.33 **382** ∗; συοφορβίων Arist. Hist. Anim. 571 b 19, Dion. Hal. 1.70.2 + **383** T 387, etc. **384** | ∗; συρφετούς Jul. Or. 7.13 | Plut. Mor. 824F **385** Georg. Mon. Chron. brev. 110.1048.25 **387** LXX 3 Reg. 19.11 +, eccl. **389** ∗ (sens.) **390** ∗; συφεόνδε κ 320

---

376 Cyr. (v) συν 17 συντευξόμενοι· … συντυχόντες; Cyr. (vgA) συν 17/118, Hsch. σ 2723 συντευξόμενοι· συντυγχάνοντες **377** Cyr. (vgA) συν 6/102; Hsch. σ 2733 συντροχάσῃ· καταντήσῃ, πληρωθῇ **378** Cyr. (vgA) συν 30/134, Hsch. σ 2740 **379** Hsch. σ 2665; Cyr. (A) συν 132 συνωθούμενοι· συνερχόμενοι **380** Cyr. (vg) συν 20, Hsch. σ 2747; Cyr. (A) συν 121 συνωμοσίαν· τὴν μεθ᾽ ὅρκου φιλίαν **381** Cyr. (g) συν 33 (+); Cyr. (vA) συν 33/148, Hsch. σ 2750 σ.· συζυγία; Cyr. (A) συν 222, Hsch. σ 2749 συνωρίδος· δυάδος **382** Cyr. (vgA) συο 2/4 **383** Cyr. (vgA) συρ 3/8; Hsch. σ 2774 σ.· αὐλοῦ μουσικοῦ ἢ τῆς δορατοθήκης τὸ εἶδος, sch. D T 387 σ.· τῆς δορατοθήκης **384** Cyr. (vg) συρ 2 συρφετούς· φρυγανώδεις, κοπρώδεις, ἀγυρτώδεις ὄχλους ἢ λόγους **386** cf. Hsch. σ 2692 συνπειραθέντες· συστραφέντες **388** cf. Hsch. σ 2802 σύσσιτον· ἄριστον … **389** Cyr. (vg) συσ 4/5 **390** Cyr. (vgA) συφ 1/4, Hsch. σ 2821 **391** Cyr. (A) συχ 4; Hsch. σ 2824 συχνοῖς· συνεχέσιν, Cyr. (vg) συχ 1 συχνά· συνεχῆ … **392** Cyr. (g) συχ 1, Hsch. σ 2823 συχνά· … πυκνά, πολλά

---

377 -ει· -ει, -θη Cyr. (πηρ- Cyr. (A)) **380** ἐπὶ τοῖς ὅρκοις sch. Luc. **382** συφόρβια B Su. | ἀγέλαι Cyr. **384** ἡ B (sscr.) om. Su. **385** συσκιάζει B **386** συμπειραθέντες B **389** σύστρεμμα Cyr. (v) | πλῆθος Cyr. **390** τόπος om. et οἱ σύες ante ὅπου loc. A | σῦς Hsch.

393 σφαδάζειν· φράσσειν, δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι. (AB Su. σ 1706 Ph. 559.7 Et. Gen. [ϱ]) K+

394 σφαδάζοντες· σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες. (AB Su. σ 1707 Ph. 559.9 lex. Αἰμ. σ 9) K+

395 σφαδάζουσα· πανουργεύουσα. (AB Su. σ 1708 Ph. 559.10) K

396 σφραγιδονυχαργοκομήτας· καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις σφραγῖδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος. (Σ′′′: B Ph. 561.1) D

397 σφαιρωτήρ· σανδαλίου ζινίχιον, οἷον τὸ λώριον τοῦ ὑποδήματος. (AB Su. σ 1722 Ph. 559.11 Et. Gen. [ϱ]) K

398 σφακελίζοντες· διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέμοντες. (AB Su. σ 1709 Ph. 559.13 Et. Gen.) K

399 σφακελισμός· παραπληξία. (AB Ph. 559.15 Et. Gen.)

400 σφακελισμός· ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ᾽ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. (AB Su. σ 1711 Ph. 559.16 Et. Gen.)

401 σφαλείς· ἀποτυχών. (AB Su. σ 1715 Ph. 559.22) K

402 σφάραγον· ὁ Ἀπίων (fr. 130) φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου. (AB Su. σ 1717 Ph. 559.23 Et. Gen.) ?ApS

403 σφάς· ἑαυτοὺς ἢ τὰς ἑαυτῶν. (AB Su. σ 1718 Ph. 559.25) K

---

396 Ar. Nub. 332 **397** ∗ (sens.); σφαιρωτῆρος LXX Gen. 14.23 **402** X 328 v.l. **403** E 567, etc.

---

393 Cyr. (vgA) σφα 4/16 σ.· βράσσειν, δυσθανατεῖν, Hsch. σ 2829 σφαδάζει· βράζει, δυσθανατεῖ … **394** Cyr. (vgA) σφα 2/12 σφαδάζοντος· σπωμένου … **395** lex. Greg. 172.4; Cyr. (g) σφα 10 σφαδάζων· πανουργευόμενος **396** Hsch. σ 2921 σ.· τοὺς ἔχοντας σφραγῖδας ἐν τοῖς δακτύλοις ὄνυχας λίθους … **397** Cyr. (g) σφα 7 σ.· σανδαλίζου ζήνιχον (sic), κόμμα λωρίου ἢ τὸ ἄκρον τοῦ ὑποδήματος …, Cyr. (v) σφα 7 σ.· σανδάλιον ξινίχιον, κόμμα λουρίου, Cyr. (A) σφα 19 σ.· σανδαλίου ζινίχιν (sic), Cyr. (A) σφα 21 σ.· κόμμα λωρίου, Hsch. σ 2836 σ.· ζηνίχιον σανδαλίου **398** Cyr. (v) σφα 3 (+); Cyr. (g) σφα 3 σ.· διασπῶντες, πηδῶντες, Cyr. (A) σφα 13 σ.· διασπῶντες **399** Hsch. σ 2837 **400** cf. sch. Plat. Tim. 84b σ. ἐστὶ σῆψις μυελοῦ, καὶ σφάκελος ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις, ὁ δὲ σπασμὸς οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. ἰατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σφοδρὰν ὀδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός, ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος **401** Cyr. (g) σφα 6 **402** sine dubio ex pleniore Ap. Soph. 147.28 σφαραγεῦντο, ubi X 328 citat et (ἀ)σφάραγος = φάρυγξ explicat **403** Cyr. (v) σφα 1 σ.· αὐτοὺς ἢ τὰς ἐπ᾽ αὐτῶν, Cyr. (gA) σφα 1/11, Hsch. σ 2858 σ.· αὐτούς (…), Ap. Soph. 147.24 σ.· τὰς αὐτῶν

---

393 θράσσειν Su. βράσσειν Cyr. (ut coni. Reinesius coll. Hsch. βράζει) om. Et. Gen. | cit. Eur. fr. 821 et Plat. Rep. 579e add. Et. Gen. **395** πανουργοῦσα B **396** le. -μῆται Ph. | ἔχοντας Bachmann (silentio) **397** σανδάλιον Cyr. (v) σανδαλίζου Cyr. (g) | ξινίχιον Cyr. (v) ζηνίχιον Hsch. ζήνιχον Cyr. (g) ζινίχιν Cyr. (A) | οἷον om. Ph. | λουρίου Cyr. (v) **399-400** una gl. in B, ἢ pro alt. le. substit. **400** λέγεται[1] – δάκτυλος ad fin. hab. Su. | καὶ ante ὁ σφυγμὸς om. B **402** τὸν φάρυγγα EM | αὐτῶν B | γενομένου Ph. **403** αὐτοὺς B

404 σφενδονᾶσθαι· ἀπορρίπτεσθαι. (AB Su. σ 1725 Ph. 560. 5)
405 σφέτερα· τὰ ἑαυτῶν. (AB Su. σ 1729 Ph. 560. 6)
K **406** σφετερίζεται· λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται. (AB Su. σ 1730 Ph. 560. 7)
K **407** σφέτερον· τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον. (AB Su. σ 1731 Ph. 560. 8)
408 σφετέρῳ· τῷ ἑαυτῶν. (AB Su. σ 1731 Ph. 560. 9)
K **409** σφῆλαι· πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατῆσαι. (AB Su. σ 1737 Ph. 560. 15)
Hom **410** σφίν· αὐτοῖς. (AB Su. σ 1749 Ph. 560. 21)
K **411** σφίσιν· αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν. (AB Su. σ 1750 Ph. 560. 25) Ba 378
K **412** σφριγῶν· νεάζων, αὔξων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν. (AB Su. σ 1758 Ph. 561. 3 Et. Gen.)
K **413** σφυγμός· φλεγμονή, παλμός, ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας. (AB Su. σ 1759 Ph. 561. 8)
414 σφύζει· ἐπείγει. ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται. (AB Su. σ 1760 Ph. 561. 10)
K **415** σφυρά· τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. (AB Su. σ 1761 Ph. 561. 11)
K **416** σφυρήλατος· σφύραις ἐληλαμένος. (AB Su. σ 1763 Ph. 561. 12)
417 σφῶν· αὐτῶν. ἢ ὑμᾶς, ἰδίους, ἰδίας. (AB Su. σ 1755 Ph. 561. 13)
D ***418*** σχαδόνα· ἀλκυών. σχαδόνα παραλαβοῦσα, ζῶον ἅπλοῦν καὶ ἄπτερον. λέγεται δὲ οὕτως τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. (Σ^{b}: B)
K **419** σχάσον· κατάπαυσον, μετάβαλε. (AB Su. σ 1768 Ph. 561. 19)
K **420** σχεδιάζει· ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. (AB Su. σ 1772 Ph. 561. 20)

---

404 Greg. Naz. or. 43. 57. 1 **405** α 274, etc. **407** P 287 +, etc. **408** P 322 +, etc. **409** Ψ 719, al. **410** A 73 +, etc. **411** A 368 +, etc. **414** Greg. Naz. or. 40. 44 | **415** Z 117, etc. **417** M 155 +, etc. **418** ∗ (sens.) | Euthycl. fr. 1. 2 **420** Greg. Naz. or. 21. 5

---

406 Cyr. (g) σφε 5; Cyr. (v) σφε 5 σ.· ἰδιοποιεῖται, Cyr. (A) σφε 11, Hsch. σ 2877 σφετεριζόμενος· ἰδιοποιούμενος **407** Cyr. (vgA) σφε 3/9; Hsch. σ 2879 σ.· τὸ αὐτῶν ἴδιον **408** Ap. Soph. 147. 26 σφετέρῃσι· ταῖς ἑαυτῶν **409** Cyr. (vgA) σφε (sic) 6/σφη 2; Hsch. σ 2893 σ.· πλανῆσαι, βλάψαι **410** sch. D A 73 (P. Oxy. 2405. 44), Hsch. σ 2907 (+) **411** Cyr. (vgA) σφι 1/2/6, Hsch. σ 2908 **412** Cyr. (g) σφρ 2 (ad εὐσωματῶν; +), Cyr. (v) σφρ 2 σ.· σφύζων, βράζων, ἀκμάζων, εὐσωματῶν, Cyr. (A) σφρ 6 σ.· νεάζων, αὔξων …, Cyr. (A) σφρ 9 σ· … ἀκμάζων, Hsch. σ 2927 σ.· ἀκμάζων, νεάζων, αὔξων; Cyr. (vg) σφρ 1 σφριγᾷ· ἀκμάζει, νεάζει, ἀνθεῖ, Cyr. (g) σφρ 5 σφριγῶντας· εὐσωματοῦντας, νεάζοντας, Cyr. (A) σφρ 7 σφριγῶντας· εὐσωματοῦντας, Cyr. (vgA) σφρ 3/11 σφριγῶντι· ἀνθοῦντι **413** Cyr. (vg) σφυ 4; Cyr. (A) σφυ 9, Hsch. σ 2930 σ.· φλεγμονή … σφυγμός ἐστι (κυρίως δὲ ὁ Hsch.) παλμὸς τῶν ἀρτηρίων **415** Cyr. (vgA) σφυ 1/5 (+), Hsch. σ 2935 (+); Et. Gen. σφυρόν· τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον **416** Cyr. (vgA) σφυ 3/8 (+), Hsch. σ 2937 (+) **417** cf. Hsch. σ 2947 σ.· ἑαυτῶν **418** Hsch. σ 2949 σχαδόνες· τὰ κηρία τῶν μελισσῶν …; Su. σ 1765, Ph. 561. 14 σχαδόνας· τὰ τῶν κηφήνων κηρία καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν **419** Cyr. (A) σχα 1; Hsch. σ 2956 σ.· κατάπαυσον, ibid. 2954 σχάσαι (h.e. σχάσον Hansen)· μετάβαλ{λ}e **420** Cyr. (vgA) σχε 7/19 (+), Hsch. σ 2961 (+)

---

407 αὐτῶν Cyr. | ἢ om. Cyr. **408** σφετέρων· τὰ ἑαυτῶν B **410** hic A post 404 B **411** ἑαυτοῖς Cyr. (A), Hsch. αὐταῖς Cyr. (v) | ἢ om. Cyr. | ταῖς ἑαυτῶν Cyr. (vA), Hsch. τοῖς ἑαυτοῦ Cyr. (g) **413** σφρυγμός Su. **414** φλέβαι B **417** ἢ ὑμᾶς] ἡμας, sscr. υ, B **418** ἅπλοῦν] leg. ἄπουν (ut Su. σ 1765, Ph. 561. 14) **420** le. -ειν B (Hsch.) | τοῦ om. Cyr., Hsch. | λαλεῖ Cyr. (vg) λέγειν Hsch.

421 σχεδιάζειν· ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῆ ἀποφαίνεσθαι. (A Su. σ 1773 Ph. 561.21) ⟨K⟩+
422 σχεδιασθείς· παραχρῆμα ῥηθείς. (AB Su. σ 1774 Ph. 561.23) K
423 σχεδόν· πλησίον, πέλας. ἢ ἐκ χειρός. (AB Su. σ 1778 Ph. 561.26 Et. Gen.) Hom+⟨K⟩
424 σχέδιοι· εὐτελεῖς. (AB Su. σ 1776 Ph. 561.24) K
425 σχέδιον· ἐκ τοῦ ἑτοίμου. (AB Su. σ 1775 Ph. 561.25) K
426 σχέσις· ὁρμή, συνάφεια. (A Su. σ 1780 Ph. 562.2 sch. Luc. 32.18) K
427 σχετικῶς· οἰκειωτικῶς. (A Su. σ 1781 Ph. 562.3) K
428 σχετλιάζει· δυσχεραίνει ἢ βλασφημεῖ. (AB Su. σ 1782 Ph. 562.4 Et. Gen.) K
429 σχέτλιος· ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, ἀτυχής, δεινοπαθής, ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής. (AB Su. σ 1783 Ph. 562.5 Et. Gen.) K
430 σχήσειν· ἀνθέξειν. (AB Su. σ 1787 Ph. 562.9) K
431 σχήσεσθαι· ἐπισχεθήσεσθαι. (AB Su. σ 1786 Ph. 562.10) ApS
432 σχήσουσιν· σχῶσιν, κρατήσουσιν, ἐφέξουσιν. (AB Su. σ 1788 Ph. 562.11) K
433 σχῖνον· τὴν σκίλλαν ἐν ᾗ διαμασσῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας. ἀφ᾽ οὗ καὶ σχινίζεσθαι. (Σ′′′: B Ph. 562.17 Et. Gen.)
434 σχοίητε· νομίσοιτε ἢ ὑπολάβοιτε. (AB Su. σ 1808 Ph. 562.12) K

---

422 ∗ **423** Γ 15 +, etc. **424** Greg. Naz. or. 21.9 + **429** B 112 +, etc. **430** M 4 +, al. **431** I 655 +, al. **432** N 151 +, al.

---

421 Hsch. σ 2961 σ.· ἐγγίζειν **422** Cyr. (vg) σχε 10 σχεδιασθεῖσα· παραχρῆμα ῥηθεῖσα **423** sch. D Γ 15 σ.· πλησίον …, Hsch. σ 2968 σ.· … ἐκ χειρός **424** Cyr. (vgA) σχε 3/20, Hsch. σ 2963 **425** Cyr. (vgA) σχε 14/26 **426** Cyr. (g) σχε 8 (+); Cyr. (v) σχε 8 σ.· … συνάφεια …, Cyr. (A) σχε 25 σχέσει· συναφείᾳ …; Hsch. σ 3006 σχῆσις· … ὁρμή **427** Cyr. (vgA) σχε 9/21, Hsch. σ 2988 **428** Cyr. (g) σχε 2 (+); Cyr. (vA) σχε 2/22, Hsch. σ 2989 σ.· … δυσχεραίνει **429** Cyr. (g) σχε 11 σ.· ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἄθλιος, ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, ἀτυχής, δεινοπαθής, ἄδικος, ὀδυνηρός (iterum), ἐπαχθής, Cyr. (A) σχε 28 σ.· ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, Cyr. (v) σχε 11 σ.· … ἄπορος, θλιβόμενος; Cyr. (vg) σχε 1 σχέτλιον· ὀδυνηρόν, ἐπαχθές, Cyr. (A) σχε 18 σχέτλιον· ὀδυνηρόν, Hsch. σ 2994 σχέτλιον· χαλεπόν, ὀδυνηρόν, ἄπορον … ἀτυχές, ἄδικον, lex. Greg. 172.13 σχέτλιον· χαλεπόν; Ap. Soph. 148.1 (Hsch. σ 2995) σ.· ὁ μὲν ᾽Απίων (fr. 132) τάλας, ἀγνώμων, χαλεπός … **430** Cyr. (g) σχη 3 (+), Hsch. σ 3002 (+), sch. D M 4 (+); Cyr. (A) σχη 6 σχήσεται· ἀνθέξει **431** Hsch. σ 3004 σ.· κατασχεθήσεσθαι, Ap. Soph. 148.10 σχήσεσθε· ἐπισχήσεσθε **432** Cyr. (g) σχη 2 σ.· σχῶσιν, ἐφέξουσιν, κρατήσουσιν; Cyr. (v) σχη 2, Hsch. σ 3007, Ap. Soph. 148.11 σ.· ἐφέξουσιν, Cyr. (A) σχη 5 σ.· κρατήσουσιν, cf. Cyr. (v) σχο (sic) 1 σχῶσιν· κρατήσουσιν **434** Cyr. (vgA) σχο 5/14, Hsch. σ 3036

422-428 A 423, 428, 422, 424–427 B **426** ὁρμή] μετουσία sch. Luc. **428** -ειν· -ειν ἢ -εῖν B Et. Gen. **429** δυστυχής Et. Gen. | δεινοπαθής om. Et. Gen. | ἀπεχθής Ph. **433** διαμάσσονται Ph. διαμασῶνται Porson **434** ἢ om. Hsch.

K **435** σχοίνισμα· μέτρου μέρος, κληρουχία. (AB Su. σ 1811 Ph. 562.23)

K **436** σχοῖνος· μέτρον γεωμετρικόν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἱστοριῶν (6.1–3). (AB Su. σ 1812 Ph. 562.24 Et. Gen.) Ba 379

Att **437** σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί. (AB Su. σ 1795 Ph. 562.26 Et. Gen.)

K+ **438** σχολαῖον· ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον· τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. (AB Su. σ 1799 Ph. 563.1 Et. Gen.)

?K **439** σχολη· ἡ περί τι διατριβὴ καὶ ἡ εὐκαιρία. ἢ οὐδαμῶς. (AB (Su. σ 1802) (Ph. 563.4))

K+ **440** σχόλια· σεμνολογήματα. ἢ ὑπομνήματα καὶ ἑρμηνεῖαι. (AB Su. σ 1804 Ph. 563.12)

?Hom+ApS **441** σχόμενος· κατασχὼν ἢ κατασχεθείς. (AB Su. σ 1805 Ph. 563.14)

442 σχών· κατασχών. (AB Su. σ 1807 Ph. 563.15)

K **443** σῶμα· πᾶν τὸ τεθνηκός. τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος. (AB Su. σ 835 Ph. 563.19)

K **444** σωρηδόν· ὁμοῦ. (AB Ph. 563.24)

K **445** σωρεία· πλῆθος. (AB Su. σ 853 Ph. 563.25)

⟨K⟩ **446** σωρός· συναγωγή. (AB Ph. 563.26)

⟨K⟩ **447** σῶστρα· σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα. (AB Su. σ 865 Ph. 564.1)

K **448** σωτέος· σωθῆναι ἄξιος. (AB Su. σ 873 Ph. 564.4)

---

440 Arr. Epict. 3.21.6 | **441** N 570 v.l., al. **442** α 157 +, etc. **443** H 79 + **448** ∗

---

435 Cyr. (g) σχο 4 σ.· μέτρον, μερίς, κληρουχία, μέτρου μέρος; Cyr. (v) σχο 4 σ.· μέτρον, μερίς, κληρουχία, Cyr. (A) σχο 12 σ.· μέτρον, μερίς, Hsch. σ 3041 σ.· μέτρον ὁδοῦ. ἢ μέρος **436** Cyr. (g) σχο 8 (+); Cyr. (v) σχο 8 σ.· μέτρον γεωμετρικόν … **437** Orus B 154 **438** Cyr. (g) σχο 2 σ.· ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον; Hsch. σ 3048 σχολαίων· ἀργῶν, ibid. 3047 σχολαιότερον· ἠρεμώτερον … **439** cf. Cyr. (v) σχο 9 σχολήν· διατριβήν … εὐκαιρίαν … ἢ οὐδ' ὅλως, Cyr. (v) σχο 9/18 σχολήν· διατριβήν **440** Cyr. (vgA) σχο 6/16, Hsch. σ 3050 σ.· σεμνολογήματα **441** sch. D α 334 σχομένη· κατασχοῦσα, Ap. Soph. 148.13 (Hsch. σ 3053) σχόμενος περὶ δουρί· κατασχεθεὶς ἐπὶ τῷ δόρατι **443** Cyr. (vgA) σωμ 1/3 **444** Cyr. (g) σωρ 3 (+) **445** Cyr. (g) σωρ 1, Hsch. σ 3084; Cyr. (vA) σωμ (sic) 2/σωρ 4 σωρείαν· πλῆθος **446** Hsch. σ 3086 (+) **447** Hsch. σ 3094 (+), gl. Hdt. 457.7 **448** Cyr. (gA) σωτ 1/3, Hsch. σ 3099

---

435 μέτρου μέρος] μετρούμενος B **436** γεωργικόν Su. | ὡς – fin. om. Et. Gen. | δευτέρᾳ A β′ Su. ω′ B **437, 438** A 438, 437 B **437** σχολάζων B | καὶ σχολὴν ἄγειν om. Et. Gen. **438** διατρίβειν Ph. | ἢ σχολιαίτερον A om. B **439** confunduntur σχολή et σχολῇ **440**, **441** A 441, 440 B **440** ἢ] καὶ B **443** τὸ[2]] τοῦ Ph. | ὡς Ὅμ. εἶπεν Cyr. (A) om. Cyr. (v) **447** μέτρα gl. Hdt.

449 Σωτάδια· ⟨ ⟩. (AB Su. σ 868 Ph. 564. 2)
450 σταθερόν· ὀξύ, ἰσχυρόν, θερμόν, στάσιμον. (Σ′: B Su. σ 982 Ph. 533. 13 (Ph. Amph. 21. 18)) K+

449 ∗; Σωταδίοις Socr. Schol. Hist. Eccl. 1. 9. 78

450 Cyr. (g) στα 12 σ.· ἰσχυρόν … στάσιμον, Cyr. (vA) στα 12/29 σ.· ἰσχυρόν, Hsch. σ 1591 σ.· … ἰσχυρόν … θερμόν …

449 Σωτάδεια Su. | interpr. om. AB (B hic collocat gl. 450 tanquam interpr.) Σωτάδου ποιήματα Su. τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα Ph. in mg. **450** στάσιμον om. Ph. (cf. gl. 189)

T

K **1** ταβερνεῖα· καπηλεῖα, πανδοκεῖα. (AB Su. τ 4 Ph. 564.12)
2 ταγηνίας· πέμματά ἐστιν τῶν ἀπὸ τηγάνου ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος. (Σ′′′: B Ph. 564.14 Et.Gen.)
3 τὰ ἐν ποσίν· τὰ παρόντα ἐν μέσῳ. (AB Su. τ 21 Ph. 565.16)
4 τὰ ἐπίχειρα· τὰ ἐπιχειρήματα. (AB Su. τ 23 Ph. 565.17) Ba 380
K **5** ταινίαι· ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. (AB Su. τ 207 Ph. 565.18 Et.Gen.)
K **6** ταινιοῦντος· στεφανοῦντος. (AB Su. τ 210 Ph. 565.20 Et.Gen.)
K **7** τακτικῶς· στρατιωτικῶς. (AB Su. τ 28 Ph. 565.22)
⟨K⟩+ **8** ταλανίζει· θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ. (AB Su. τ 30 Ph. 566.1)
ApS **9** τάλαντα· τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱστάμενα. (AB Su. τ 31 Ph. 565.25)
K **10** ταλαντεύει· σταθμίζει. (AB Su. τ 32 Ph. 566.2)
K **11** τάλαντον· ζυγόν, ὁλκήν, σταθμὸν ρ′ ἢ ρκε′ ἢ ρξ′. ἢ ἐπὶ ὡρισμένου νομίσματος παρὰ Ἀττικοῖς. (ABC)
12 τάλαντον· πολλὰ σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ᾽ ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης (14.19) φησί· ‘πεντήκοντα τάλαντα.’ ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης (Ran. 797)· ‘ἀλλ᾽ ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται.’ καὶ τὸ Ὁμηρικόν (Θ 69)· ‘χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.’ τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή. τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα· ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ

---

1 ∗ **5** | LXX Ezek. 27.5 **6** ∗ **9** Θ 69 +, etc. **11** θ 393, etc.

---

1 Cyr. (g) ταβ 2; Cyr. (vA) ταβ 2, Hsch. τ 11 τ.· καπηλεῖα; Hsch. τ 11b ταβερνῶν· πανδοκείων **2** cf. Hsch. τ 17 τ. (-ία cod.)· πεμμάτια ⟨ἀπὸ⟩ τηγάνων. οἱ δὲ στέος ὑγρὸν ἐπιχεόμενον τηγάνῳ ᾧ προσβάλλεται μέλι, ⟨ση⟩σάμη, τυρός **5** Cyr. (vA) ται 11 τ.· ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια; Cyr. (g) ται 4 τ.· … στέμματα, στεφάνη, ζώνη **6** Cyr. (vA) ται 9, Hsch. τ 36 **7** Cyr. (vgA) τακ 1/4, Hsch. τ 39 τακτικοῖς· στρατιωτικοῖς **8** Hsch. τ 51 τ.· θρηνεῖ **9** Ap.Soph. 149.4 τ.· ἐπὶ μὲν τῶν ζυγῶν [M 433], ἐπὶ δὲ τῶν ἱσταμένων [T 247], Hsch. τ 52 τ.· ζυγά … **10** Hsch. τ 56 (+); lex. Greg. 173.13 ταλαντεύηται· σταθμίζηται, Cyr. (vg) ταλ 2, lex. Greg. 173.17 ταλαντεύουσιν· σταθμίζουσι, Cyr. (A) ταλ 13 ταλαντευούσης· σταθμιζούσης **11** Cyr. (g) ταλ 7; Cyr. (v) ταλ 7 (ad ρξ′ λιτρῶν), Cyr. (A) ταλ 24 τ.· ζύγος, ὁλκὴ ρ′ ἢ ρκε′ ἢ ρξ′, 26 τ.· ζυγά, ὁλκήν, ἢ σταθμόν. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ ὡρισμένου νομίσματος

---

1 ταβέρνια Cyr., Hsch. | καπήλια Hsch. | πανδοχεῖα A (Hsch.) **2** τηγάνων Et.Gen. **5** τὰ[1] om. Et.Gen. **6** -ες· -ες B (Hsch.) **8** ταλανίζεσθαι B **11** ἢ[1]] ἢ καὶ B | ρξ′ λιτρῶν Cyr.(vg) (σταθμὸν ⟨λιτρῶν⟩ Bachmann) | ἢ[3] om. Cyr. | ὁρισμένου AB **12** le. τὸ τάλαντον B | πολλὰ μὲν Su. Ph. | γὰρ] παρὰ Et.Gen. | πεντήκοντα ταλάντια B πεντηκοντοταλαντία Ph. | τὸ ante Ὁμηρικόν[1] om. Su. | Ὁμήρου bis Et.Gen.

πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμηρικόν (Σ 507)· ἧκεῖτο δ᾽ ἄρ᾽ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα.᾽ καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστιν δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον δύο ἥμισυ τάλαντα, τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον τέσσαρα ἥμισυ, τὸ δὲ ἕβδομον ἡμιτάλαντον ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως οὑτινοσοῦν ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς
Ba 381 ἐφαρμόσει ¦ τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ἑπτά· ἂν δὲ ἔννατον, ὀκτώ· συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἥμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμιμναῖα τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν. (Σ′: B Su. τ 33 Ph. 566.3 Et. Gen.)

13 ταλάντωσις· στῆσις, στάθμησις. (ABC Su. τ 36 Ph. 567.5) K+
14 τάλαρος· καλαθίσκος, κόφινος. (ABC Su. τ 38 Ph. 567.7 Et. Gen.) K
15 τάλας· ἄθλιος. (AB Su. τ 40 Ph. 567.8 Et. Gen.) K
16 ταλάσῃς· ὑπομείνῃς. (ABC Su. τ 42 Ph. 567.9) K
17 ταλασίαν· ἐριουργίαν. (ABC Su. τ 43 Ph. 567.10 (sch. Plat. Leg. 805 e)) K
18 ταλάσιον· ἐριούργιον. (AB Su. τ 43 Ph. 567.11) Att
19 ταλασιουργία· ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. (ABC Su. τ 44 Ph. 567.12) K
20 ταλασίφρονα· ὑπομονητικόν. (ABC Su. τ 45 Ph. 567.13) K
21 ταμίαι· ἔφοροι, φύλακες, ταμιοῦχοι, διοικηταί. (ABC Su. τ 60 Ph. 567.25 Et. Gen.) K
22 ταμιεῖον· κοιτῶνα. (ABC Su. τ 64 Ph. 568.7) K
23 ταμιεύεται· διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει. (ABC Su. τ 61 Ph. 568.8) K

---

14 τάλαρον δ 125 +, al. **16** ∗; ταλάσσῃς N 829 **18** ∗ (sens.) **20** Δ 421, etc. **21** T 44, etc.

---

13 Cyr. (A) ταλ 14 ταλαντώσει· στήσει, Hsch. τ 61 ταλαντώσει· σταθμήσει, στήσει **14** Cyr. (vgA) ταλ 1/12, Paus. Attic. τ 5 τ.· καλαθίσκος **15** Cyr. (vgA) ταλ 9/22, Hsch. τ 67 (+) **16** Cyr. (vA) ταλ 20, Hsch. τ 69 ταλάσῃ (-ασείη Hsch.) ὑπομείνῃ **17** Cyr. (vgA) ταλ 10/27; Paus. Attic. τ 6, Hsch. τ 70 ταλασία· ἐριουργία **18** Paus. Attic. τ 7 **19** Cyr. (g) ταλ 11, Paus. Attic. τ*8; Hsch. τ 71 τ.· τῶν ἐρίων τὰ ἔργα **20** Cyr. (vA) ταλ 17; Hsch. τ 73 ταλασίφρων· … ὑπομονητικός … **21** Hsch. τ 98 τ.· … φύλακες, ταμιοῦχοι; Cyr. (g) ταμ 1 ταμίας· ἔφορος, ταμιοῦχος, διοικητής … φύλαξ, Cyr. (v) ταμ 1 ταμίας· ταμιοῦχος, διοικητής … φύλαξ, Cyr. (A) ταμ 12 ταμίας· ταμιοῦχος … φύλαξ, διοικῶν **22** Cyr. (vgA) ταμ 5/16, Hsch. τ 101 **23** Cyr. (vg) ταμ 7; Hsch. τ 102 τ.· διοικεῖται, ἀποκρύπτει, Cyr. (A) ταμ 13 τ.· διοικεῖται

---

(12) κεῖται B | δ᾽ ἄρ᾽] γὰρ Su. (AFV) Ph. | τοῦ τρίτου ἡμιτ. Su. (AF) Et. Gen. | ἔστιν δὲ καὶ B | τὸ δὲ ἕβδομον] καὶ τὸ ἕβδομον Su. Ph. Et. Gen. | οὕτινος Su. Ph. Et. Gen. | ἔννατον Su. (GM) θ′ vel ἐννέα B Su. (AFV) Ph. Et. Gen. **14, 15** A 15, 14 B **16** -εις· -εις AB **18** ἐριουργόν Su. ἐριουργικόν ex Eust. Erbse **21** duo gl. B (ταμίαι· ἔφοροι, φύλακες et ταμίαι· διοικηταί, ταμιοῦχοι) et C (ταμίαι· ἔφοροι, φύλακες et ταμίαι· interpr. aliena) **23, 24** AC 24, 23 B **23** ἀποκρύβει Hsch. | φυλάττει om. C

K **24** ταμιευόμενον· φυλάττοντα. (ABC Su. τ 62 Ph. 568.9)
25 ταμίης· δεσποίνης. (ABC Su. τ 65 Ph. 568.10)
K **26** τάν· ἑταῖρε ἢ σύ. (AB Su. τ 67 Ph. 568.16)
K **27** ταντάλιοι· τρομικοί. (ABC Su. τ 78)
K **28** τανύηκες· τεταμένην ἔχον τὴν ἀκὴν ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην. (ABC Su. τ 83 Ph. 568.20 Et. Gen.)
29 τανύπεπλος· ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα. ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ. (ABC Su. τ 86 Ph. 568.17 EM 745.45)
30 τανύπτερος· παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα. (ABC Su. τ 87 Ph. 568.22)
K **31** ταξίαρχος· ἡγεμών, στρατοπεδάρχης. (AC Su. τ 93 Ph. 568.25)
32 τὰ πολλά· ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. (ABC Su. τ 107 Ph. 569.2)
K **33** ταρβεῖ· φοβεῖται. (ABC Su. τ 117 Ph. 569.14) Ba 382
+K **34** τάρβη καὶ τάρβος· εὐλάβεια, φόβος. (ABC Su. τ 118 Ph. 569.15)
K **35** ταριχεύει· τήκει, ξηραίνει. | ἅλατι ἀρτύει. (ABC Su. τ 121 Ph. 569.19 | Σ^{b}: B)
ApS+ **36** ταρσοί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν, καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροις. (AB[C] Su. τ 133 Ph. 569.23 Et. Gen.)
?Hom+K **37** ταρσός· ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. (ABC Su. τ 130 Ph. 570.1 Et. Gen. [ϱ])
Att ***38*** τάρρωμα· τὴν κωπηλασίαν. οὕτως ᾽Αριστοφάνης (fr. 898). (Σ′′′: B Ph. 570.3 Et. Gen. [ϱ])
K **39** Τάρταρος· ὁ κατώτερος τοῦ ῞Αιδου τόπος. (ABC Su. τ 135 Ph. 570.4 EM 747.14)

---

25 Δ 84 +, al. **27** ∗; ταντάλειοι Greg. Naz. ep. 5.1 **28** Ξ 385 + **29** Γ 228 +, al. **33** M 46 +, al. **34** ∗ | Ω 152 +, al. **36** ι 219, al. | **37** ∗; ταρσόν Λ 377 + **39** Θ 481, al.

---

24 Cyr. (g) ταμ 2 **25** Hsch. τ 104 ταμίην· δέσποιναν … **26** Cyr. (vg) ταν 3 (+); Cyr. (A) ταν 11 τ.· σὺ … **27** Cyr. (vg) ταν 2 **28** Hsch. τ 145 τ.· τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην, Cyr. (vA) ταν 7 τανυήκεϊ· τῷ ἐκτεταμένην ἔχοντι τὴν αἰχμήν, Ap. Soph. 149.10 τ.· ὅτε μὲν τὸ ξίφος [Π 473] συνθέτως λέγει τὸ τεταμένην ἔχον τὴν ἀκήν, τουτέστι τὴν ἀκμήν … **29** cf. Ap. Soph. 149.8 τ.· τεταμένον ἄχρι πολλοῦ πέπλον ἔχουσα, ἐξ οὗ τὸ μέγεθος τῆς φορούσης σημαίνειν βούλεται **30** Ap. Soph. 149.22, Hsch. τ 150 τ.· (…) τεταμένα ἔχων πτερά **31** Cyr. (vg) ταξ 2; Cyr. (A) ταξ 5 τ.· ἡγεμών **33** Cyr. (vA) ταρ 18 (+), Hsch. τ 182 **34** Cyr. (vgA) ταρ 4/15, Hsch. τ 186 τάρβος· φόβος **35** Cyr. (g) ταρ 2 τ.· τήκει; Cyr. (vgA) ταρ 1/9, Hsch. τ 191 ταριχεύουσαι· τήκουσαι **36** Ap. Soph. 149.25 τ.· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδός (cf. gl. 37) **37** sch. D Λ 377 ταρσόν· τὸ πλατὺ τοῦ ποδός; Cyr. (vgA) ταρ 8/26 τ.· ἄκρον χειρός, Cyr. (vgA) ταρ 3/14 τ.· (…) τὸ τοῦ ποδὸς στῆθος **38** Paus. Attic. τ 14 **39** Cyr. (vgA) ταρ 5/17

---

27 ταντάλοι C -λειοι Su. **28** τανύηκες Ph. | ἀκοὴν C ἀκμὴν Su. | ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην om. C **29** ἔχων C | ἐξ – fin. om. C **30** τανυπτέρυγος B **32** ἀντὶ τοῦ om. C | τὸ^{1} om. C | ὡς^{2}] καὶ C **34** καὶ φόβος B **37** μέρος B | ἢ^{1} om. C | τοῦ ποδὸς τὸ πλάτος C **39** τόπος τοῦ ῞Αιδου Cyr.

40 τάσις· ἔκτασις καὶ δρόμος. (ABC Su. τ 144 Ph. 570.11)
41 ταύτῃ· τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως. (AB(C) Su. τ 177 Ph. 571.21) K
42 ταυτοεπεῖν· ταυτολογεῖν. (ABC Su. τ 184 Ph. 571.22) K
43 ταυτότητος· ἀπαραλλάκτου φύσει. (ABC Su. τ 189 Ph. 571.23) K
44 τάφος· καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. (ABC Su. τ 192 Ph. 571.24) K
45 ταφρεῦσαι· διορύξαι, περισκάψαι. (ABC Su. τ 194 Ph. 571.25) K
46 τάφρος· τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. (ABC Su. τ 195 Ph. 572.1 EM 748.43) K
47 ταχυναυτεῖ· ταχέως πλεῖ. (ABC Su. τ 203 Ph. 572.13) K
48 τέγγει· βρέχει. (ABC Su. τ 213 Ph. 572.16) K
49 τάχας· τοὺς καταστοχασμούς. παρὰ τὸ τάχα. οὕτως ᾽Αριστοφάνης (fr. 899). (Σ′′′: B Ph. 572.4)
50 τέγξω· βρέξω. (ABC Su. τ 214 Ph. 572.18) K
51 τέγος· στέγη. ἢ ὑπερῷον, δομάτιον, οἰκία, πορνεῖον. (ABC Su. τ 216 Ph. 572.22) K
52 τεθηγμένον· ἠκονημένον. (ABC Su. τ 223 Ph. 572.24) K
53 τεθηλότα· θάλλοντα. (AB[C] Su. τ 224 Ph. 572.25) K
54 τέθηπα· καταπέπληγμαι. (AB[C] Su. τ 226 Ph. 573.2) Hom
55 τεθηπότες· ἐπτοημένοι, δειλιάσαντες. (ABC Su. τ 227 Ph. 573.3) K
56 τέθμια· νόμος. (ABC Su. τ 228 Ph. 573.4) K
57 τέθνασο· προστακτικόν. (ABC Su. τ 230 Ph. 573.5)
Ba 383 **58** τεθνία· γαστριμαργία πολλή. (ABC Su. τ 234 Ph. 573.6) K
59 τέθριππον· ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα. (ABC Su. τ 238 Ph. 573.11) K
60 τεθυκώς· εὐχαριστήσας. (ABC Su. τ 239 Ph. 573.12) K

---

42 Cyr. ACO 1.1.5.45.14 **44** ∗; τάφον Ψ 29 +, al. **45** ∗; ταφρεύσας Plut. Mor. 851A, al. **46** Θ 213 +, al. **47** Phil. Jud. de plant. 152 **54** ζ 168, al. **55** Δ 243 +, al. **56** Greg. Naz. c. 1.2.2.8; accus. Call. Hy. 3.174 **57** ∗ **58** ∗

---

41 Cyr. (g) ταυ 4; Cyr. (vA) ταυ 4/10, Hsch. τ 265 τ.· οὕτως (…) **42** Cyr. (vgA) ταυ 2/8; Hsch. τ 271 τ.· τὸ αὐτὸ λέγειν **43** Cyr. (vgA) ταυ 3/9 **44** Cyr. (vgA) ταφ 3/4 (+) **45** Cyr. (vA) ταφ 2, Hsch. τ 280 τ.· διορύξαι **46** Cyr. (vgA) ταφ 1/post ταω 14; sch. D H 341 τάφρον· τὸ περὶ τεῖχος ὄρυγμα **47** Cyr. (vgA) ταχ 2, Hsch. τ 288 **48** Cyr. (vgA) τεγ 3/6, Hsch. τ 298 **50** Cyr. (g) τεγ 3 **51** Cyr. (g) τεγ 4 τ.· δομάτιον, στέγη, οἰκία, πορνεῖον, ἢ ὑπερῷον, Cyr. (v) τεγ 7 τ.· δομάτιον, στέγη, οἴκημα, Cyr. (A) τεγ 13 τ.· στέγη ἢ οἰκία, Cyr. (A) τεγ 11 τ.· πορνεῖον, Hsch. τ 311 τ.· στέγη, δῶμα, ὑπερῷον **52** Hsch. τ 322; Cyr. (vgA) τεθ 4/13 τεθηγμένοι· ἠκονημένοι **53** Cyr. (vgA) τεθ 5/14, (Hsch. τ 326) **54** sch. D ζ 168, Ap. Soph. 150.28 **55** Cyr. (vgA) τεθ 1/10 (+) **56** Cyr. (g) τεθ 2, Hsch. τ 331 τ.· νόμους **58** Cyr. (vgA) τεθ 8/19, Hsch. τ 334 **59** Cyr. (vgA) τεθ 9/20 **60** Cyr. (vgA) τεγ (sic) 12/τεθ 6/15, Hsch. τ 348

---

40 καὶ om. C **43** ἀπαραλλάκτου φύσει A -ος φύσει BC -ου φύσεως Su. Ph. -ου καὶ φυσικῆς κοινωνίας Cyr. **44** καὶ om. C | τὸ om. Cyr. **51** hic C in mg. sup. A post 52 B | δωμάτιον Ph. (Cyr.) | ἢ οἰκία ἢ πορνεῖον C | προσνοεῖν Ph. **58** τενθεία Su. (V) **59** τὸ ἓκ B

K+ApS **61** τεθυωμένοι· τεθυμιαμένοι, εὐώδεις. (ABC Su. τ 241 Ph. 573. 15)
K **62** τεικτούς· χρηστούς. (ABC Su. τ 450 Ph. 573. 17)
Hom **63** τείρει· καταπονεῖ. (ABC Su. τ 454 Ph. 573. 18)
64 τειχήρεις· τετειχισμένους. (ABC Su. τ 458 Ph. 573. 19)
K **65** τέκεα· τέκνα. (ABC Su. τ 242 Ph. 573. 20)
K **66** τεκμήριον· ἀληθινὸν σημεῖον. (ABC Su. τ 245 Ph. 573. 21)
K **67** τέκμωρ· τέλος, μόρον, θάνατον. (ABC Su. τ 247 Ph. 573. 22)
K **68** τέκος· τέκνον. (AB Su. τ 248 Ph. 573. 23)
K **69** τεκταινόμενος· κατασκευάζων. (ABC Su. τ 249 Ph. 573. 24)
K **70** τεκτήνατο· κατεσκεύασεν. (ABC Su. τ 250 Ph. 573. 25 Et. Gen.)
K **71** τέκτων· κοινὸς τεχνίτης. ὁ λαοξόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων. (ABC Su. τ 251 Ph. 573. 26)
ApS **72** τελαμών· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος. (ABC Su. τ 252 Ph. 574. 1)
Hom **73** τελέθει· γίνεται. (ABC Su. τ 255 Ph. 574. 3)
K **74** τελέθουσι· γίνονται, θάλλουσιν. (ABC Su. τ 256 Ph. 574. 4)
75 τέλλει· ἐπιτελεῖ, ποιεῖ. (ABC (Su. τ 270) Ph. 574. 5)
K **76** τελετή· θυσία. (ABC Su. τ 267 Ph. 574. 15)
K **77** τελεσφόρος· τέλειος μάντις, ἐγγαστρίμυθος. (ABC Su. τ 266 Ph. 574. 14 Et. Gen.)
⟨K⟩ **78** τελευτῆσαι· τελέσαι. (AB[C] Su. τ 269 Ph. 574. 16)

---

61 ∗; τεθυωμένον Ξ 172 **62** ∗ **63** Δ 315 +, al. **67** H 30 +, al. **68** A 202 +, etc. **70** E 62, al. **71** Δ 110 +, etc. **72** B 388 +, etc. **73** H 282 +, al. **74** I 441 +, al. **75** Nic. fr. 74. 32 **77** LXX Deut. 23. 18 **78** β 280 +, etc.

---

61 Ap. Soph. 150. 27; Cyr. (g) post τεφ 1 τ.· τεθυμιαμένοι, Hsch. τ 349 τεθυωμένον· … τεθυμιαμένον, εὐῶδες, sch. D Ξ 172 τεθυωμένον· τεθυμιαμένον **62** Cyr. (vgA) τει 3/9 **63** sch. D Δ 315 (P. Dura 3. 10) (+), Hsch. τ 360; cf. Cyr. (vg) τει 1 τείρεται· καταπονεῖται **65** Cyr. (v) τεκ 7 τέκεσι· τέκνοις, Cyr. (g) τεκ 5 τεκέων· τῶν τέκνων **66** Cyr. (vg) τεκ 2; Cyr. (A) τεκ 12 τ.· σημεῖον, Hsch. τ 381 τ.· σημεῖον ἀληθές, Cyr. (vA) τεκ 18 τεκμηρίοις· ἀληθινοῖς σημείοις **67** Cyr. (g) τεκ 3 (+); Cyr. (vA) τεκ 13 τ.· τέλος …, sch. D A 526 (P. Colon. inv. 2281 iii 17, P. Oxy. 3238 iv 121), Ap. Soph. 150. 30 τ.· τέλος **68** Cyr. (vgA) τεκ 8/15, sch. min. (P. Amstel. inv. 82 v 2) Θ 39 **69** Cyr. (vgA) τεκ 1/11, Hsch. τ 386 **70** Cyr. (vA) τεκ 21, Hsch. τ 387 (+), sch. D E 62 **71** Cyr. (g) τεκ 4 τ.· ὁ λαοξόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων κοινὸς τεχνίτης, Cyr. (v) τεκ 10 τ.· λαοξος ὁ τὸ ξύλον (sic) **72** Ap. Soph. 151. 1, Hsch. τ 392 (+); cf. Cyr. (vg) τελ 14 τ.· ἀναφορεύς, ὅπερ ἐστὶν ὁ λῶρος ὁ τὸ ξίφος ἢ τὸν θυρεὸν ἀναβαστάζων, Cyr. (A) τελ 34 τελαμῶνα· ἀναφορέα ξίφους καὶ σκουταρίου, sch. D B 388 (P. Harris 10. 12) τ.· ὁ ἀναφορεὺς νῦν τῆς ἀσπίδος, Et. Gen. τ.· ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος … ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους **73** sch. D H 282, Hsch. τ 38 (+) **74** Cyr. (vgA) τελ 11/30 **76** Cyr. (v) τελ 5; Cyr. (vgA) τελ 6/23 τελετῆς· θυσίας **77** Cyr. (vg) τελ 7 **78** Hsch. τ 426

---

61 τεθυομένοι BC | τεθυμιασμένοι Cyr., Hsch. **62** an τυκτούς? **65** hic AC post 62 B **66, 67** AB 67, 66 C **70** κατεσκευάσατο Et. Gen. **71** λιθοξόος Ph. **72, 73** AB 73, 72 C **72** καὶ om. Ph. **75** τελει (var. accent.) AB | ἐπιτέλλει Porson **77** τέλειος ἢ μάντις ἢ ἐγγαστρίμυθος Cyr.

79 τέλθειν· ἐν ᾠδῇ τέρπειν. (AB[C] Su. τ 275 Ph. 574. 17) ⟨K⟩
80 τελισκόμενος· τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν. (ABC Su. τ 262 Ph. 574. 18 Et. Gen.) K
81 τέλμα· τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. (AB Su. τ 277 Ph. 574. 20 Et. Gen.) K
82 τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. (AB Su. τ 278 Ph. 574. 21 Et. Gen.) K
83 τέλος· ἀρχή, πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελές, τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας. (ABC Su. τ 281 Ph. 574. 23 Et. Gen.) +K
84 τελοῦντα· τεταγμένα. (ABC Su. τ 286 Ph. 575. 7) K
85 Τελχῖνες· πονηροὶ δαίμονες, | φθονεροί, | βάσκανοι. (ABC (Su. τ 293) Ph. 575. 8 Et. Gen. | Σ′′′: B Ph. Et. Gen. | ABC Su. Ph. Et. Gen.) K
86 τελχιταίνει· ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ. (ABC Su. τ 294 Ph. 575. 9) K
Ba 384 **87** τεμένη· ναοί, ἱερά. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. (ABC Su. τ 297 Ph. 575. 10 Et. Gen.) K
88 τέμνουσι φάρμακον· τιμῶσιν, ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς (fr. 5). (ABC Su. τ 301 Ph. 575. 13)
89 τέμνειν· πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι. (AB Su. τ 299 Ph. 575. 12 sch. Plat. Epist. 353 e Et. Gen.) ⟨K⟩
90 Τέμπη· τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενόταται διεκβολαί. (ABC Su. τ 303 Ph. 575. 15 Et. Gen.)
91 τέμπλα· ἐπίσημα. (ABC Su. τ 304 Ph. 575. 18) K

---

79 ∗ **80** LXX Deut. 23. 18 **84** ∗ **86** ∗ **87** τεμένεα λ 185 **89** ∗ (sens.) **91** ∗

---

79 Hsch. τ 429 τέλθει· ἐν ᾠδῇ τέρπει **80** Cyr. (vgA) τελ 10/27; Hsch. τ 432 τ.· πληρούμενος, τελειούμενος **81** Cyr. (vgA) τελ 3/21; Hsch. τ 438 τ.· τόπος πηλώδης … **82** Cyr. (vg) τελ 1; Cyr. (A) τελ 19, Hsch. τ 440 (ad ὕδατος) **83** Cyr. (vgA) τελ 16/35, Hsch. τ 444 τ.· πέρας **84** Cyr. (vA) τελ 28, Hsch. τ 445 τ.· τεταγμένον **85** Cyr. (v) τελ 18 T.· φθονεροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες, Cyr. (g) τελ 18 T.· πονηροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες, Cyr. (A) τελ 40, (Hsch. τ 448) T.· φθονεροί, βάσκανοι; Paus. Attic. τ *18 **86** Cyr. (g) τελ 13; Cyr. (vA) τελ 33, Hsch. τ 449 τελχιταίνοντες· σκληροτραχηλοῦντες **87** Hsch. τ 455 (nisi ἅλση pro ἱερά); Cyr. (vgA) τεμ 2/τελ (sic) 17/τεμ 4 τ.· ναοί …; Cyr. (vg) τεμ 2 τ.· ἱερά – fin., Cyr. (A) τεμ 9 τ.· τὰ – fin., sch. D B 696 τέμενος· ἱερὸν χωρίον, ἀφωρισμένον θεῷ κατὰ τιμὴν ἢ ἥρωι … **89** Hsch. τ 461 **91** Cyr. (vgA) τελ (sic) 38/τεμ 1/5, Hsch. τ 464

---

80 τελεσκόμενος Su. | τελούμενος Cyr. | ἐνθουσιῶν om. C **81** πηλώδης τόπος B **82** βάραθρα Cyr. **83** hic AB post 76 C | πράξις – fin. om. C | τάξις B | τέλος^{2}] καὶ τέλος A **84** τελεοῦντα Su. | τεταγμένον C ut vid. (ut coni. Porson) **85** φθονεροί ad init. Et. Gen. **88, 89** hic B post 77 A(C) **89** τέμμειν Hsch. **90, 91** AB 91, 90 C **90** τὰ om. Su. | Θετταλίας] θαλαττίας B μεταθαλυας, στ sup. αθα, C | δὲ om. C | στενώταται B στέναι C | διαβολαί B **91** τέμβλα B

92 τενάγη· διάβροχοι κάθυγροι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἢ ἰλύς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. (ABC Su. τ 305 Ph. 575.19 sch. Plat. Tim. 25 d Et. Gen.)

K **93** τέναρος· κακοῦργος, συκοφάντης. (ABC Su. τ 306 Ph. 575.22)

K **94** τενίαι· ζῶναι. (ABC Su. τ 312 Ph. 577.10)

K **95** τένοντας· τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα. (AB Su. τ 316 Ph. 577.12 Et. Gen.)

+K **96** τέρας· παράπλασμα, παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον. (ABC Su. τ 325 Ph. 577.13)

K **97** τεράστια· σημεῖα, θαύματα. (ABC Su. τ 327 Ph. 577.15)

K **98** τερατεία· ψευδολογία. (AB Su. τ 329 Ph. 578.1 (EM 752.24))

K **99** τερατολογίαι· ψευδολογίαι. (AB Su. τ 330 Et. Gen.)

K **100** τερατοσκόπος· μάντις, τερατουργός, θαυματοποιός. (ABC Su. τ 331 Ph. 578.4 Et. Gen.)

K **101** τερατώδη· παράδοξα. (AB Su. τ 332 Ph. 578.5)

cf.K **102** τέρεν· ἁπαλόν. (A Su. τ 335 Ph. 578.6 Et. Gen.)

103 τερετίζομεν· τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν. (AB Su. τ 337 Ph. 578.7)

104 τερετίζω· τὸ ἀνάρθρως φθέγγεσθαι. (Σ^b: B)

K **105** τερετίσματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ ἢ ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος. (ABC Su. τ 338 Ph. 578.8 Et. Gen.) Ba 385

K **106** τέρετρον· τρυπάνιον. (ABC Su. τ 339 Ph. 578.10 Et. Gen.)

---

93 ∗ **94** ∗ **95** Π 587 +, etc. **96** Ε 742 +, Β 324 +, etc. **102** Γ 142 +, al. **103** com. adesp. fr.*541 **104** ∗ **106** τερέτρῳ ψ 198, al.

---

92 lex. Greg. 174.2 (ἰλὺς – fin.) **93** Cyr. (vgA) τεν 1, Hsch. τ 471 **94** Cyr. (vA) ται 4/8, Hsch. τ 482 **95** Cyr. (g) post τεφ 10 τ.· διατεταμένα νεῦρα τοῦ τραχήλου, sch. D γ 449, Ap. Soph. 151.5, Hsch. τ 485 τ.· τὰ διατεταμένα νεῦρα … **96** Cyr. (vgA) τερ 2/20, sch. D Β 324 τ.· σημεῖον (…) **97** Cyr. (g) τερ 14 (+), Hsch. τ 502; Cyr. (vA) τερ 14/32 τ.· θαύματα **98** Cyr. (vgA) τερ 7/24 τερατείας· ψευδολογίας, Hsch. τ 508 τερατείαι· ψευδολογίαι **99** Cyr. (vA) τερ 29 **100** Cyr. (vgA) τερ 9/30, Hsch. τ 508 τ.· μάντις, Cyr. (g) τερ 11 τερατουργός· θαυματοποιός **101** Cyr. (g) post τεφ 12 τερατῶδες· παράδοξον … **102** Cyr. (g) post τεφ 14, Ap. Soph. 151.11; cf. Cyr. (A) τερ 35, Hsch. τ 514 τέρε⟨να⟩· … ἁπαλά **105** Cyr. (g) τερ 1; Cyr. (v) τερ 8 τ.· ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ᾄσματα ἔκλυτα, Cyr. (A) τερ 25, Hsch. τ 518 τ.· ᾠδαὶ ἀπατηλαί … **106** Cyr. (vgA) τερ 16/43

---

92 κάθοδοι καὶ post διάβροχοι add. B | κάθυγροι et πηλώδη πελάγη om. C | πηλώδεις Ph. | καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης] ἐπιφυομένης βοτάνης lex. Greg. **94** ταινίαι recte Su. Ph. (contra ord.) (Cyr.) **95** τένοντες· τὰ διατεταμένα νεῦρα τοῦ τραχήλου B (cf. Cyr.) **96, 97** AB **97**, 96 C **97** θαύματα, σημεῖα B (Hsch.) **99** -α· -α Et. Gen. (Cyr.) **100, 101** A 101, 100 B **100** duo gl. τερατοσκόπος· μάντις et τερατουργός· θαυματοποιός recte distinxit Cyr. | τερατουργός, μάντις Et. Gen. **103** τερετίζομαι Ph. **105** τερατίσματα B **106** τρύπανον B Su.

107 τερηδών· σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ. (ABC Su. τ 340 Ph. 578. 11) K
108 τερθρεία· φλυαρία, ἀπάτη, περιεργία. (AC Et. Gen. [ρ]) K
109 τέρμα· τέλος, ὅρος, ἢ καμπτήρ. (ABC Su. τ 346 Ph. 578. 24) K
110 τερματίζεται· τελειοῖ. (ABC Su. τ 347 Ph. 579. 1) K
111 τέρπεσθον· τέρπονται, δυϊκῶς. (ABC Su. τ 355 Ph. 579. 2) Hom
112 τερπικέραυνος· ὁ τοῖς κακοῖς τερπόμενος. (ABC Su. τ 356 Ph. 579. 6) K
113 τερπωλήν· τέρψιν. (ABC Su. τ 359 Ph. 579. 7 sch. Luc. 104. 15) Hom
114 τετάφατε· ἐθάψατε. (ABC Su. τ 373 Ph. 579. 13) K
115 τετελεσμένων· μεμιασμένων. (ABC Su. τ 374 Ph. 579. 14) K
116 τέτευκται· κατεσκεύασται. (ABC Su. τ 375 Ph. 579. 15) ⟨K⟩
117 τέτηκα· ἔτηξα ἢ ἐτάκην. (ABC Su. τ 376 Ph. 579. 16)
118 τέτλαθι· ὑπόμεινον. (ABC Su. τ 382 Ph. 579. 17) K
119 τετληκώς· ὑπομείνας. (ABC Su. τ 382 Ph. 579. 18)
120 τετραβάμων· τετράπους. (ABC Su. τ 385 Ph. 579. 19 Et. Gen.) K
121 τετρακτύς· οἱ τέσσαρες ἦγουν ἡ τετράς. (ABC Su. τ 394 Ph. 580. 13)
122 τετρίγει· ἔτριζεν ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. (ABC Su. τ 412 Ph. 581. 1) Hom+
123 τετριγυῖα· τρίζουσα. (ABC Su. τ 412 Ph. 581. 2) K
124 τετριχυῖα· τεταραγμένη. (ABC Ph. 581. 3)
125 τετρῦσθαι· καταπεπονῆσθαι. (AB[C] Su. τ 418 Ph. 581. 15) K
126 †τετρωδοι†· ⟨ ⟩. (A)

---

107 Theophr. Hist. Plant. 5. 4. 4 **109** Ψ 462 +, etc. **110** Eur. fr. 952 codd. **111** Δ 10 **112** Θ 2 +, al. **113** σ 37, al. **114** ∗; τετάφαται Hdt. 6. 103. 3, al. **116** ∗ **117** Γ 176, al. **118** A 586 +, al. **119** ∗ **120** ∗; τετραβάμονος Eur. Tro. 517 **122** Ψ 714 **123** Ψ 101, al. **124** ∗ **126** ∗

---

107 Cyr. (g) τερ 6 τ.· σκώληξ οἰκῶν ἐν ξύλῳ, ξυλοτρώκτης, Cyr. (v) τερ 6 τ.· σκώληξ ξυλοτρώκτης, Cyr. (A) τερ 23, Hsch. τ 519 τ.· σκώληξ οἰκῶν ἐν ξύλῳ …; Paus. Attic. τ 21 **108** Hsch. τ 521 τ.· … ἀπάτη, φλυαρία …, Cyr. (vgA) τερ 3/21/27 τ.· φλυαρία … **109** Cyr. (vg) τερ 13; Hsch. τ 532 τ.· … τέλος ζωῆς, καμπτήρ … **110** Cyr. (A) τερ 42, Hsch. τ 533 (+) **111** sch. D Δ 10 **112** Cyr. (vg) τερ 15 τ.· ὁ τοῖς κακοῖς τερπόμενος ἢ τοῖς κεραυνοῖς, Cyr. (A) τερ 38 τ.· τοῖς κακοῖς τερπόμενος **113** sch. D σ 37; Cyr. (A) τερ 41 τερπωλῆς· τέρψεως, Hsch. τ 550 τερπωλή· τέρψις **114** Cyr. (vg) τετ 21 **115** Cyr. (vgA) τετ 15/42; Hsch. τ 552 τετελεσμένον· μεμιασμένον **116** Hsch. τ 593 **118** Cyr. (vgA) τετ 12/36, Hsch. τ 603, sch. D A 586 (+) **120** Cyr. (g) τετ 10; Cyr. (A) τετ 28, Hsch. τ 608 τετραβάμονος· τετράποδος **122** sch. D Ψ 714, Hsch. τ 649 τ.· ἔτριζεν **123** Hsch. τ 651 (+); Cyr. (vgA) τετ 13/τεσ (sic) 1/τετ 38 τετριγότας· τρίζοντας **125** Cyr. (gA) τετ 7/27, Hsch. τ 660 (+)

---

108 τερθρία AC (Cyr. (A)) | φλυαρία om. Et. Gen. **109** ἢ om. Cyr. **110** τερματίζει Cyr. **112** τοῖς κακοῖς] τοῖς κακοῖς ἢ τῷ κεραυνῷ B τοῖς κεραυνοῖς recte C Su. Ph.^{g} (e. c.) **113** -ης· -ις C **115** -ος· -ος B -ον· -ον Ph. **123, 124** AB 124, 123 C **124** τετρηχυῖα recte Ph.^{g} (e. c.) **125** τετρύσθαι B

Att+K **127** τέτρωρον· τέθριππον ἤγουν τετράϊππον. (AB[C] Su. τ 415 Ph. 581.19)
K **128** τετύκοντο· παρεσκευάζοντο. (ABC Su. τ 419 Ph. 582.3)
K **129** τέτυκται· κατεσκεύασται. (ABC Su. τ 420 Ph. 582.4)
K **130** τετυφῶσθαι· μεμηνέναι. (ABC Su. τ 421 Ph. 582.13 Et.Gen.)
⟨K⟩ **131** τευθίδες· σηπίαι. (ABC Su. τ 424 Ph. 582.17)
K+| **132** τευκτῆρι· ποιητῇ, κατασκευαστῇ. | τευκτῇ. (ABC Su. τ 427 Ph. 582.18 | Σ[b]: B)
K **133** τευκτόν· χειροποίητον. (ABC Su. τ 428 Ph. 582.19) Ba 386
K **134** τεῦξαι· κατασκευάσαι. (ABC Ph. 583.9)
⟨K⟩ **135** τευτάζει· σκευωρεῖ, διατρίβει, φροντίζει, ἡσυχάζει. (ABC)
Att **136** τευτάζων· τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, φλυαρῶν. | τευτάζειν· πραγματεύεσθαι, σκευωρεῖσθαι, στραγεύεσθαι, διατρίβειν, φροντίζειν. ἐνίοτε ἐπιστρεφῶς τι πράττειν ἢ ἐνεργεῖν. (AB Su. τ 431 Ph. 584.6 Et.Gen. [ϱ] | Σ′: B Su. (Ph. 583.10) (Ph. Amph. 21.54) (Et.Gen. [ϱ]))
K **137** τεύχεα· ὅπλα, σκεύη. (ABC Su. τ 432 Ph. 584.4)
K **138** τεύχοντες· κατασκευάζοντες. (ABC Su. τ 433 Ph. 584.5)
?K **139** τεῦχος· ἀγγεῖον. (ABC Su. τ 434 (Ph. 584.7))
K **140** τεφρώσας· ἐμπρήσας, σποδώσας. (ABC Su. τ 438 Ph. 584.10)
141 τεχνηθέντος· δημιουργηθέντος. (ABC Su. τ 442 Ph. 584.11)
Tim ***142*** τέως· πρὸ τοῦ, πρίν, ἕως τινός, ἐπὶ τοσοῦτον, ἕως. (Σ′: B Su. τ 320 Ph. 584.12 (Ph. Amph. 21.114) (Et.Gen.))
+⟨K⟩ **143** τῇ· ταύτῃ. ἢ δέξαι. (ABC Su. τ 462 Ph. 584.14)

---

128 A 467 +, al. **129** Γ 101 +, etc. **132** ∗ **133** Antiph. fr. 55.2 **136** Euseb. PG 23.149.21, Did. Caec. in Ps. fr. 85 | Orig. c. Cels. 5.35 + **137** B 808 +, etc. **141** ∗ **142** T 189, etc. **143** A 558 +, Ξ 219 +, al.

---

127 Cyr. (g) τετ 4 τ.· τετράϊππον; Cyr. (vg) τετ 3/4 τέτρωροι· τετράϊπποι, Cyr. (A) τετ 24 τετρώρου· τετραΐππου; Ael.D. τ 9 **128** Cyr. (g) post τεφ 17 (+) **129** Cyr. (vgA) τετ 5/25, Hsch. τ 674, Ap.Soph. 151.17 **130** Cyr. (vgA) τετ 2/23, Hsch. τ 680 **131** Hsch. τ 684 (+) **132** Cyr. (A) τευ 21, Hsch. τ 688 τευκτῆρος· ποιητοῦ **133** Cyr. (vgA) τευ 3/7, Hsch. τ 690 (+) **134** Cyr. (vgA) τευ 1/5/15, Hsch. τ 695 (+) **135** Hsch. τ 701 τ.· σκευωρεῖ, ἡσυχάζει, διατρίβει. οἱ δὲ φροντίζει **136** Ael.D. τ 11 **137** Hsch. τ 706 τ.· ὅπλα … σκεύη, Cyr. (vgA) τευ 4/8 τ.· σκεύη (ἢ) ὅπλα, Ap.Soph. 151.20 (sch. D B 808) τ.· ὅπλα … **138** Cyr. (vgA) τευ 2/9, Hsch. τ 712 **139** cf. Cyr. (A) τευ 18, Hsch. τ 711 τ.· … ἄγγος **140** Cyr. (vg) τεφ 1; Cyr. (A) τεφ 2, Hsch. τ 720 τ.· σποδώσας **142** Tim. τ.· πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός **143** Hsch. τ 732 τ.· … δέξαι

---

127 τέτρωρον ⟨ἅρμα· … ⟩ τέθριππον Erbse **128** παρεσκευάσαντο Cyr. **132, 133** AB 133, 132 C **132** κατασκευστῇ om. C **133** interpr. κατασκευαστόν B **134** κατασκευάζει B **136** τευτάζειν om. B | στραγεύεσθαι B Su. (AFM) Ph. (p.c.) Ph. Amph. (v.l.) στρατεύεσθαι Su. (GV) Ph. (prim.) Et.Gen. Ph. Amph. (v.l.) στραγγ- Ph. Amph. (v.l.) (ut coni. Bernhardy) | φροντίζειν – fin. om. Su. | ἐνίοτε – fin. non respicit Ph. Et.Gen. **142** ἀντὶ τοῦ ad init. interpr. Su. Ph.

144 τῇδε· ταῦτα ἢ ἐνταῦθα ἢ ὧδε ἢ ἐνθάδε. (ABC Su. τ 467 Ph. 584.15) cf.K, Hom
145 τῇ δ᾽ ἔνι· ἐν ταύτῃ δέ ἐστιν. (ABC Su. τ 468 Ph. 584.16)
146 τήθεα· ὄστρεα. (ABC Su. τ 470 Ph. 584.21) K
147 τήθη· μάμμη, ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. (ABC Su. τ 472 Ph. 584.23 sch. Plat. Rep. 343 a Et. Gen. [ϱ]) Att
148 τηθίς· θεία, πατρὸς ἢ μητρὸς ἡ ἀδελφή. (ABC Su. τ 473 Ph. 584.24) Att
149 τηκεδόνι· τῇ φθίσει. (ABC Su. τ 477 Ph. 584.25) ⟨K⟩
150 τηλαυγές· λίαν λαμπρόν. (ABC Su. τ 480 Ph. 584.26) K
151 τηλαύγημα· ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ. (ABC Su. τ 482 Ph. 585.1) K
152 τηλεδαπός· μακρὰν ἀφεστηκώς. (AB(C) Su. τ 486 Ph. 585.3) K
153 τηλεκλητοί· ἄγαν ἔνδοξοι. | οἱ πόρρωθεν κεκλημένοι. (ABC Su. τ 489 Ph. 585.4 | Σ^{b}: B) cf.K|ApS
154 τηλεφανής· μακρόθεν φαινομένη. (AC Su. τ 492 Ph. 585.6) ⟨K⟩
155 τηλόθι καὶ τηλόσε· πόρρω, μακράν. (ABC Su. τ 498 Ph. 585.10) Hom
156 τηλυγέτης· μονογενής. καὶ τηλύγετον· μονογενές. (AB Su. τ 498 Ph. 585.11) K
Ba 387 **157** τημελές· ἐπιμελές. (ABC Su. τ 503 Ph. 585.12) K
158 τημελής· ἐπιμελής, σπουδαῖος. (ABC Su. τ 503 Ph. 585.13) K
159 τημελῆσαι· ἐπιμελῆσαι, φροντίσαι. (ABC Su. τ 505 Ph. 585.14)
160 τημελήσαντες· θλίψαντες. (ABC Su. τ 504 Ph. 585.15) K

---

144 M 345 +, etc. **146** Π 747, al. **149** λ 201, al. **151** LXX Lev. 13.23 **152** o 224 **153** Z 111 + v.l. **155** A 30 +, Δ 455 +, al. **156** ∗; τηλυγέτην (ab τηλύγετος) Γ 175, al. | Anth. Pal. 14.126.7 **157** ∗ **158** ∗ **159** Ps. Macar. hom. spir. 31 **160** Jos. Ant. Jud. 2.79

---

144 Cyr. (A) τηδ 1 τ.· ὧδε, Hsch. τ 739 τ.· ὧδε, ἐνταῦθα, sch. D ε 113 τ.· ἐνθάδε **146** Cyr. (g) post τητ 1, Hsch. τ 741, Ap. Soph. 152.12; Cyr. (A) τηθ 2 τήθεα διφῶν· ὄστρεα ζητῶν **147** Ael. D. τ 13; Hsch. τ 743 τ.· ἡ τῆς μητρὸς καὶ πατρὸς ⟨μητήρ⟩, ἡ καὶ μάμμη, Bk.^{v} 309.29 τ.· πατρὸς μήτηρ ἢ μητρὸς μήτηρ **148** Ael. D. τ 14 **149** Hsch. τ 750 τηκεδών· φθίσις … **150** Cyr. (vg) τηλ 2 τ.· λαμπρόν … **151** Cyr. (vgA) τηλ 7; Cyr. (vA) τησ (sic) 3/τηλ 20, Hsch. τ 754 τ.· ἀρχὴ λέπρας **152** Cyr. (vgA) τηλ 8/21 **153** Cyr. (A) τηλ 23, Hsch. τ 763 τ.· πόρρω ἔνδοξοι | Ap. Soph. 152.15 τ.· τηλόθεν ἐπικεκλημένοι εἰς συμμαχίαν **154** Hsch. τ 768; Ap. Soph. 152.30 τ.· τηλόθεν φαινόμενος **155** sch. D A 30 τηλόθι· πόρρω, Δ 455 τηλόσε· πόρρω, μακράν; Cyr. (g) post τητ 3 τηλόθι· μακρόθεν, πόρρωθεν, Cyr. (A) τηλ 15 τηλόθεν· πόρρωθεν, μακρόθεν **156** Cyr. (g) τηλ 6 τ.· μονογενής. καὶ τηλύγετος· μονογενής …; Cyr. (vA) τηλ 5/24, sch. D I 143 τηλύγετος· μονογενής, Hsch. τ 781, sch. D Γ 175 τηλυγέτην· μονογενῆ **157** Cyr. (vgA) τημ 2/5, Hsch. τ 786 (+) **158** Cyr. (g) τημ 1 (Hsch. τ 786 σπουδαῖον in fin. gl. 157 add.) **160** Cyr. (A) τημ 7, (Hsch. τ 788)

---

144 ταῦτα] ταύτῃ B^{2} **146** -αι· -αι Ph. **147** πρὸς πατρὸς sch. Plat. **148** ἢ πατρὸς C | ἡ om. C Su. Ph. **153** τηλεκλυτοί A -κλειτοί recte Su. (Cyr., Hsch.) **156** μονογενές] -ῆ (I 482) Su. Ph. om. B **160** -οντα· -οντα C

K **161** τημελούμενον· ἐπιμελούμενον, φιλοκαλούμενον. (AB Su. τ 506 Ph. 585. 16)
162 τῇ μέν· ὅπου μέν, ἢ ἐν μέρει. (ABC Su. τ 507 Ph. 585. 17)
K+ **163** τηνάλλως· μάτην. καὶ οὐ τηνάλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. (ABC Su. τ 513 Ph. 585. 21 Et. Gen.)
164 τήνελλα· τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος. (Σ′′′: B Ph. 586. 2 Et. Gen.)
K **165** τηνικαῦτα· τότε. (ABC Su. τ 521 Ph. 586. 7)
166 τητᾶσθαι· στερίσκεσθαι. (ABC Su. τ 541 Ph. 586. 26 (sch. Plat. Leg. 810 b))
K **167** τῆτες· τούτῳ τῷ ἔτει, ἐπέτος. (ABC Su. τ 542 Ph. 587. 3)
⟨K⟩ **168** τήτθη· μάμμη. (ABC (Su. τ 688) Ph. 587. 6)
K **169** τητώμενον· στερισκόμενον. (ABC Su. τ 544 Ph. 587. 7)
K| **170** τιάρα· πῖλος Περσικός, Φρύγιος, εἰς ὀξὺ λῆγον καὶ ἐπικαμπής, | ὃ λέγεται τοῦ φ$^{\alpha}$. (ABC | Σ^{b}: B)
K **171** τί δῆτά σοι· τί σοι. (ABC Su. τ 565 Ph. 587. 24)
K **172** τιθασεύει· ἡμεροῖ, πραΰνει. (ABC Su. τ 569 Ph. 588. 14)
173 τιθασόν· ἥμερον. (ABC Su. τ 570 Ph. 588. 15)
⟨K⟩ **174** τιθέντες· ποιοῦντες. (ABC Su. τ 571 Ph. 588. 18)
Hom **175** τιθήνας· τροφούς. (ABC Su. τ 573 Ph. 588. 19 Et. Gen.)
K **176** τιθηνούμενος· τρέφων. τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός. (ABC Su. τ 575 Ph. 588. 20)
Hom **177** τίθησι· ποιεῖ. (ABC Su. τ 576 Ph. 588. 21)
K **178** τί ἱκανόν· τί ὄφελος. (ABC Su. τ 568 Ph. 588. 28)
K+ **179** τιμαλφέστερον· τιμιώτερον, λαμπρότερον. (ABC Su. τ 592 Ph. 589. 19 Et. Gen.)
180 τιμᾶν· ⟨ ⟩. (Σ^{b}: B)
K **181** τιμήσεως· ζημίας. (ABC Su. τ 612 Ph. 590. 8 Et. Gen.)
K **182** τιμιουλκῶν· ἕλκων τιμήν, τουτέστι βαρυτιμῶν. (ABC Su. τ 617 Ph. 590. 9 Et. Gen.)

---

161 Pallad. Hist. Laus. vita 24. 2 **168** ∗ **174** E 384 +, etc. **175** Z 132, al. **177** Δ 83 +, etc.

---

161 Cyr. (vg) τημ 3 τ.· φιλοκαλούμενον, ἐπιμελούμενον; Cyr. (A) τημ 6 τ.· φιλοκαλούμενον **163** Cyr. (A) την 5 τ.· μάτην, Hsch. τ 793 τ.· τὴν μάτην **165** Cyr. (vgA) την 1, Hsch. τ 804 **167** Cyr. (gA) τητ 2 **168** Hsch. τ 827 (+) **169** Hsch. τ 830; Cyr. (A) τητ 1 τητώμενος· στερισκόμενος **170** Cyr. (gA) τια 1 **171** Cyr. (vgA) τιδ 1, Hsch. τ 849 **172** Cyr. (vgA) τιθ 2, Hsch. τ 872 **174** Hsch. τ 867 **175** sch. D Z 132, Hsch. τ 871 (+); Cyr. (vgA) τιθ 4 τιθηνός· τροφός **176** Cyr. (vgA) τιθ 1, Hsch. τ 879 (+) **177** sch. D Δ 83 **178** Cyr. (gA) τι 4, Hsch. τ 884 **179** Cyr. (vgA) τιμ 2/6 τιμαλφέστερα· τιμιώτερα, Hsch. τ 898 τιμαλφέστατα· τιμιώτατα … **181** Cyr. (A) τιμ 7, Hsch. τ 909 **182** Cyr. (vgA) τιμ 1/4; Hsch. τ 912 τ.· … ἕλκων τὴν τιμήν

---

163 καὶ – fin. om. C **167** ἔτει] τέλει B Ph. (Cyr.) **168** τίτθη Su. **170, 171** A 171, 170 BC **170** Φρύγιος om. Cyr. (A) | ἀπολήγων Cyr. **171** interpr. διὰ τί σοι Hsch. **176, 177** AB 177, 176 C **182, 183** AB 183, 182 C **182** τὴν τιμήν Et. Gen. (Cyr.) | βαρέως τιμῶν Cyr.

183 τίνειν· διδόναι. (ABC Su. τ 640 Ph. 590. 18)
184 τιννύμενος· ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος. (ABC Su. τ 612 Ph. 590. 19) K
185 τίννυνται· τιμωροῦνται. (ABC Su. τ 643 Ph. 590. 20) Hom
186 τίοντες· τιμῶντες. (AB Su. τ 644 Ph. 590. 21)
187 τῖσαι· ἀποδοῦναι. (AB Su. τ 663 Ph. 590. 26) ⟨K⟩
Ba 388 **188** τίσειαν· ἀποδοῖεν. (AB Su. τ 664 Ph. 591. 1)
189 τίσις· τιμωρία, ἀπόδοσις, ἀντέκτισις. (AB Su. τ 666 Ph. 591. 2 Et. Gen.) cf.Hom, K
190 τίσομαι· τιμωρήσομαι, ἀπαιτήσω. (AB Su. τ 667 Ph. 591. 3) K
191 τίσω· ἀποδώσω. (AB Su. τ 668 Ph. 591. 12) K
192 τίσωσι· τιμήσωσι, τιμωρήσονται. (AB Su. τ 669 Ph. 591. 13) Hom+
193 τιτθή· τροφός. (ABC Su. τ 688 Ph. 592. 5) K
194 τίτανον· λευκόν, ἢ γύψον, κονίαν. | ἢ ἄσβεστον. (AB Su. τ 678 Ph. 592. 4 | $Σ^b$: B) cf.K
195 τιτθοί· μαστοί, ἤτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα. (AB Su. τ 689 Ph. 592. 6) K+
196 τί φῶ· τί εἴπω. (ABC Su. τ 700 Ph. 592. 16) ⟨K⟩
197 τῖφυς· ὁ καλούμενος ἐπιάλτης. (Σ′: B (Su. τ 701) Ph. 592. 15) D
198 τίω· τιμῶ. (AB Su. τ 649 Ph. 592. 17) K
199 τλῆθι· ὑπόμεινον. (ABC Su. τ 704 Ph. 592. 18) ⟨K⟩
200 τλήμονος· ἐλεεινοῦ. (ABC Su. τ 705 Ph. 592. 19) K
201 τλῆναι· ὑπομεῖναι. (AB Su. τ 707 Ph. 592. 20) K
202 τληπαθής· ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν. (ABC Su. τ 708 Ph. 592. 21) cf.K

---

183 Γ 289 +, al. **184** ω 326 v. l., al. **185** T 260 v. l., al. **187** μ 378, al. **188** A 42, al. **189** α 40 +, al. **191** θ 356, al. **192** A 510, al. **197** ∗ **198** Δ 257 +, al.

---

184 Cyr. (A) τιν 3, Hsch. τ 927 τιννύμενον· ἀπαιτούμενον (ἢ) ἀποδιδόμενον **185** sch. D T 260, Ap. Soph. 153. 7, Hsch. τ 928 **187** Hsch. τ 952 **189** sch. min. (P. Oxy. 3160 iii 5) β 76 τ.· ἀπόδοσις; Cyr. (A) τισ 8, Hsch. τ 957 τ.· ἀντέκτισις … τιμωρία …, Ap. Soph. 153. 8 τίσιν· ἀντέκτισιν **190** Cyr. (vgA) τισ 1/3; Hsch. τ 961 τ.· τιμωρήσομαι **191** Cyr. (A) τισ 7, Hsch. τ 965 (+), sch. D θ 356 (+) **192** sch. D A 510 τ.· τιμήσωσι, Hsch. τ 963 τίσουσι· τιμωρήσονται **193** Cyr. (A) τιτ 9, Hsch. τ 987 **194** cf. Cyr. (vgA) τιτ 4 τιτανωτὴν χρόαν· γυψωτὸν χρῶτα, ἢ καὶ λευκόν, Hsch. τ 975 τίτανος· … κονία, ἄσβεστος **195** Cyr. (vgA) τιθ (sic) 1 … καὶ τ.· οἱ μαστοί …, Ael. D. τ 19 τ.· μαστοί **196** Hsch. τ 1008 **197** Hsch. τ 1007 τ.· ὁ ἐφιάλτης, Moer. τ 29 τίφυν Ἀττικοί· ἐφιάλτην ἢ ἐπιάλτην Ἕλληνες **198** Cyr. (A) τιω 2, Hsch. τ 1010 (+), sch. D Δ 257 **199** Hsch. τ 1011 **200** Cyr. (vg) τλη 2 τλήμων· ἐλεεινός …, Cyr. (A) τλη 10, Hsch. τ 1019 τλημόνως· ἐλεινῶς **201** Cyr. (g) τλη 6, Hsch. τ 1020 (+), Ap. Soph. 153. 17 (+) **202** cf. Cyr. (A) τλη 7 τ.· ὁ ὑπομονητικὸς τοῖς πάθεσιν· τλῆναι γάρ ἐστι τὸ παθεῖν

---

185 τίνυνται A Ph. τίνυται B **189** ἀντέκτισις om. Su. ἔκτισις Cyr. **190** τιμωρήσω corr. in -σομαι B | ἀπαιτήσομαι Ph. ἀποδώσω Cyr. (cf. 191) **192, 193** B 193, 192 A **193** τιθή B | ἡ τροφός Hsch. **197** interpr. om. Su. **198** τὸ τιμῶ Su.

?Hom **203** τλήσομαι· ὑπομείνω. (ABC Su. τ 710 Ph. 592.22)
⟨K⟩ **204** τλητικῶς· ὑπομονητικῶς. (AB Su. τ 711 Ph. 592.23)
Hom | **205** τμήδην· τμητικῶς. | γράφεται τμῆθι. (AB Su. τ 713 Ph. 592.24 Et. Gen. | Σᵇ: B)
K **206** τό γε ἦκον· ὅσον ἐπ᾽ αὐτῷ, ὅσον δύναται. (ABC Su. τ 728 Ph. 593.1)
K **207** τὸ ἐπίπαν· τὸ σύνολον. (ABC Su. τ 731 Ph. 593.2)
K **208** τοιᾶσδε· τοιαύτης. (ABC Su. τ 1123 Ph. 593.7)
K **209** τοιγαροῦν· ἀμέλει, ὅθεν δή, οὐκοῦν, διὰ τοῦτο δὴ οὖν. (ABC Su. τ 1127 Ph. 593.8)
210 τοιγάρτοι· τούτου γὰρ ἕνεκεν. (ABC Su. τ 1128 Ph. 593.10)
K **211** τοίνυν· διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν. (ABC Su. τ 1131 Ph. 593.11)
K **212** τοιχωρύχος· κλέπτης. τοιχωρύκτης· λῃστής. (AB(C) (Su. τ 1142) Ph. 593.12 Et. Gen.)
K **213** τοκήων· γονέων ἢ τέκνων. (AB(C) Su. τ 738 Ph. 593.20)
214 τολμήεντι· ὑπομονητικῷ. (ABC Su. τ 741 Ph. 593.21)
K **215** τολμητίας· τολμηρός. (ABC Su. τ 745 Ph. 594.1)
216 τολυπεύειν· ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. (ABC Su. τ 747 Ph. 594.5 Et. Gen.)
217 τολύπη· ἀγριοκολοκύντη. (AB Su. τ 749 Ph. 594.6)
K **218** τολύπευμα· τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον. (ABC Su. τ 748 Ph. 594.7 Et. Gen.)
219 τομίας· εὐνοῦχος. (ABC Su. τ 753 Ph. 594.19) Ba 389
K **220** τόνδε· τοῦτον. (ABC Su. τ 759 Ph. 594.25)
K **221** τονθορύζει· ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἠρέμα γογγύζει. (ABC Su. τ 763 Ph. 594.26 Et. Gen.)

---

203 Γ 306 +, al. **204** Phil. Jud. qu. deus sit immut. 66 +, Did. Caec. in Eccl. p. 151.15 + **205** H 262 | ∗ **212** | ∗ ; plur. Joh. Chrys. **213** Γ 140 +, etc. **214** K 205, al. **216** Ξ 86, al. **217** ∗ (sens.); τολύπην LXX 4 Reg. 4.39 **218** ∗ **220** A 275 +, etc. **221** Theodoret. PG 82.573.37

---

203 sch. D Γ 306 τ.· … ὑπομενῶ **204** Hsch. τ 1026 **205** sch. D H 262 (+), Hsch. τ 1033 **206** Cyr. (vg) τογ 2; Cyr. (A) τογ 3, Hsch. τ 1043 τό γε ἦκον· ὅσον δύναται **207** Cyr. (g) τογ (sic) 1 **208** Cyr. (vgA) τοι 7/25 **209** Cyr. (vg) τοι 10; Cyr. (A) τοι 28, Hsch. τ 1056 τ.· ὅθεν δή, (ἤ) οὐκοῦν **211** Cyr. (g) τοι 17; Cyr. (v) τοι 17 τ.· διὰ γὰρ τοῦτο, Cyr. (A) τοι 30 τ.· διὰ τοῦτο **212** Cyr. (vgA) τοι 20 τ.· λῃστής, κλέπτης (om. v), τοίχων διορύκτης, Cyr. (A) τοι 32 τ.· λῃστὴς διορύττων τοίχους, Hsch. τ 1080 τ.· λῃστής, κλέπτης **213** Cyr. (vg) τοκ 1; Cyr. (A) τοκ 1, Hsch. τ 1087, sch. D Γ 140 τ.· γονέων **215** Cyr. (vgA) τολ 2/5 **216** cf. Hsch. τ 1102 τολύπευσεν· ἐξειργάσατο **218** Cyr. (vg) τολ 1; Cyr. (A) τολ 8, Hsch. τ 1100 τ.· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον **220** Cyr. (g) τον 2 **221** Cyr. (vgA) τον 1/8; Hsch. τ 1121 τ.· … γογγύζει, ψιθυρίζει

---

203 ὑπομενῶ recte Su. **206** δυνατόν Su. (Hsch.) **209** ἀμέλει om. Cyr. (v) | διουν Cyr. (v) διό Cyr. (g) **212** duo gl. Ph. -ης καὶ -ος· κλέπτης, λῃστής Et. Gen. **213** τοκέων Hsch. | τεκόντων Cyr. **216, 217** A 217, 216 B **216** ἐργάζεσθαι B **217** ἀγρία κολοκύντη fort. recte Su. **218** φιλοκαλούμενον B **220-226** B 220, 224, 221–223, 225, 226 A 220, 223, 222, 226, 224, 221, 225 C **221** ὑπόπτως] ἀτάκτως Cyr. (A) | ἢ ἠρέμα A

222 τόνον· εὔτονον ἢ δύναμιν. (ABC Su. τ 768 Ph. 595. 1) +⟨K⟩
223 τοπάζει· ὑπονοεῖ. (ABC) cf.K
224 τὸ πέρα· ἔτι, ἐπιπλέον, ἢ ἕως τέλους, ἢ ὅλως. (ABC Su. τ 780 Ph. 595. 21)
225 τὸ ῥά· ὅπερ δὴ οὖν, ὅπερ οὖν. (ABC Su. τ 787 Ph. 595. 22) K
226 τορεύει· γλύφει, τιτρᾷ. (ABC Su. τ 789 Ph. 595. 23) K
227 τορνώσασθαι· κατασκευάσασθαι. (ABC Su. τ 795 Ph. 596. 4)
228 τορῶς· ἰσχυρῶς, τρανῶς, μεγαλοφώνως. (ABC Su. τ 796 Ph. 596. 7) K
229 τοὔνεκα· οὗ χάριν ἢ τούτου χάριν. (ABC Su. τ 825 Ph. 596. 23) K
230 τοῦ πάνυ· τοῦ πανυμνήτου. (AB Su. τ 827 Ph. 596. 24) K
231 τόφρα· τέως. (AB Su. τ 848 Ph. 597. 13) K
232 τραγικῆς· τραγῳδεῖν εἰδυίας. (ABC Su. τ 890 Ph. 597. 19) K
233 τραγικὸν πάθος· συμφορᾶς μεστόν. (ABC Su. τ 892 Ph. 597. 20) K
234 τραγῳδία· δεινοπάθεια. (ABC Su. τ 899 Ph. 598. 3)
235 τρανές· τὸ σαφὲς οἱ τραγικοὶ (Soph. Ai. 23) λέγουσι. (Σ′: B (Su. τ 905) Ph. 598. 6) D
236 τραυματίας· τετρωμένος. (ABC Su. τ 914 Ph. 598. 18) K
237 τραφερή· ἡ ξηρὰ γῆ. (ABC Su. τ 917 Ph. 598. 23 Et. Gen.) cf.K
238 τρέσας· φοβηθείς, δειλιάσας. (ABC Su. τ 926 Ph. 598. 26) K
239 τρήρωνα· δειλήν. (ABC Su. τ 935 Ph. 599. 5) K
240 τρήρωσι· δειλαῖς. (ABC Ph. 599. 6) Hom
241 τριβήν· ὑπέρθεσιν. (AB Ph. 600. 17) K
242 τρίβοντας· ἀναλίσκοντας. (ABC Su. τ 949) K
243 τρίβωνα· στολισμόν. (ABC Su. τ 954 Ph. 600. 16) K

---

223 Iamb. Myst. 3. 24; τοπάζειν Aesch. Ag. 1369, Plat. Theaet. 155 d, al. **226** ∗; τορεύειν Plut. Aem. 37. 4 **227** ∗; τορνώσαντο Ψ 255 **229** A 96 +, etc. **231** A 509 +, etc. **232** ∗ (sens.) **233** Greg. Nyss. vit. S. Macr. 9 **234** ∗ (sens.); τραγῳδίᾳ Polyb. 6. 56. 11 **237** τραφερήν Ξ 308 + **239** X 140 + **240** E 778, al. **242** Jos. Ant. Jud. 2. 341

---

222 Hsch. τ 1124 τόνος· δύναμις **223** Cyr. (vgA) τοπ 1/4 τοπαστέον· ὑπονοητέον, Tim. τοπάζω· ὑπονοῶ … **225** Cyr. (A) τορ 8, Hsch. τ 1158 τὸ ῥά· ὅπερ δή **226** Cyr. (g) τορ 3; Cyr. (vA) τορ 3/9 τ.· γλύφει (…) **228** Cyr. (vg) τορ 1; Cyr. (A) τορ 6 τ.· ἰσχυρῶς, τρανῶς, 10 τορόν· μεγαλόφωνον **229** Cyr. (g) του 4; Cyr. (A) του 17, Hsch. τ 1205, sch. D A 96 (P. Oxy. 2405. 96) τ.· τούτου χάριν **230** Cyr. (g) του 11 **231** cf. Cyr. (gA) τοφ 2 τ.· … ἕως … **232** Cyr. (vg) τρα 9 **233** Cyr. (A) τρα 26, Hsch. τ 1233 **235** Hsch. τ 1245 τ.· σαφές **236** Cyr. (A) τρα 20; Hsch. τ 1278 τραυματίαι· … τετρωμένοι **237** Cyr. (A) τρα 21 τραφερήν· … τὴν γῆν, 22 τραφερά· ξηρά, Ap. Soph. 154. 6, Hsch. τ 1283 τραφήν· ξηράν … **238** Cyr. (g) τρε 1 **239** Cyr. (A) τρη 2 (+); Hsch. τ 1318 τρήρων· δειλή …, sch. D μ 63 τρήρωνες· δειλαί **240** sch. D E 778; cf. Cyr. (A) τρη 1 τ.· ταῖς δειλαῖς περιστεραῖς **241** Cyr. (g) τρι 3 **242** Cyr. (g) τρι 4 τρίβοντος· ἀναλίσκοντος **243** Cyr. (g) τρι 6, Hsch. τ 1356

---

222 εὔτονον ἢ om. C ἢ om. B Ph. **224** ἢ[1] om. A **233** πάθος in interpr. Cyr. **234** -δεῖν· -θεῖν C **238** δειλιάσας om. C

K **244** τριβώνιον· ἱμάτιον παλαιόν. (ABC Su. τ 958 Ph. 600.21 sch. Plat. Symp. 219 b)
K **245** τρίβωνος· ἐμπείρου. (ABC Su. τ 953 Ph. 600.22)
K **246** τριβωνοφόρος· ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα, ὡς γαμμάτια. (ABC Su. τ 959 Ph. 600.23 Et. Gen.)
ApS **247** τρίγληνα· ὁ μὲν Ἡλιόδωρος (fr. 42) τρίκορα· γλήνη ¦ γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ὁ δὲ Ἀπίων (fr. 138) πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια. (ABC Su. τ 961 Ph. 601.1 (Et. Gen.)) Ba 390
K **248** τριγχός· τειχίον, στεφάνη, περίφραγμα. (ABC Su. τ 966 Ph. 601.10 Et. Gen.)
K **249** τριήρεις· πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λίβερνοι. (ABC Su. τ 977 Ph. 601.22 Et. Gen.)
K **250** τριοβολιμαῖος· τριῶν ὀβελῶν, εὔωνος. (ABC Su. τ 997 Ph. 602.3 Et. Gen.)
251 τρίποδα· λέβητα ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. (ABC Su. τ 1001 Ph. 602.7 Et. Gen.)
252 τριπαία· ἡ ἐναντία πνοή. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 1103). (Σ′′′: B Ph. 602.6 Et. Gen. [ϱ])
K **253** τριστάται· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα. (ABC Su. τ 1008 Ph. 602.20 Et. Gen.)
K **254** τριτογένεια· φοβερά, καταπληκτική. (ABC Su. τ 1019 Ph. 603.20)
K **255** τριττύς· τριάς. (ABC Ph. 605.12)
K **256** τρίτῳ φάει· τρίτῃ ἡμέρᾳ. (ABC Su. τ 1028 Ph. 605.24)
K **257** τρίχα· τριχῶς. (ABC Su. τ 1033 Ph. 605.25 Et. Gen.)
K **258** τρίχακτον· κτένιον. (ABC Su. τ 1034 Ph. 606.1)

---

245 ∗ (sens.) **246** ∗ **247** Ξ 183 + **248** ∗ **250** ∗; τριοβολιμαίων Joh. Chrys. PG 53.173.42 **253** LXX 4 Reg. 10.25, eccl. **254** Δ 515, al. (nom. propr.) **255** Synes. Hy. 2.117 **256** ∗ **257** B 655 +, etc. **258** ∗

---

244 Cyr. (v) τρι 9 τ.· παλαιὸν ἱμάτιον, ?Hsch. τ 1357 τ.· πάλλιον … **245** Cyr. (g) τρο (sic) 6 (+) **246** Cyr. (vgA) τρι 7/44; Hsch. τ 1358 τ.· ὁ φορῶν στολήν **247** Ap. Soph. 154.24 (+); cf. Cyr. (g) τρι 34 τ.· τρίκορα **248** Cyr. (vgA) τρι 8/45 **249** Hsch. τ 1397 τ.· πολεμικὰ πλοῖα, Cyr. (vg) τρι 27 τριήρης· πολεμικὴ ναῦς, ἣ καλεῖται λίβερνος, Cyr. (A) τρι 68 τριήρη· πολεμικὴ ναῦς, Cyr. (A) τρι 61 τ.· τὰ πλοῖα τὰ πολεμικὰ ἢ λίβερνα **250** Cyr. (vg) τρι 22 **253** Cyr. (vgA) τρι 11/47 τριστάτας· τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως τοὺς ἔχοντας λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα, Hsch. τ 1432 τ.· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας **254** Cyr. (vgA) τρι 23/60 **255** Cyr. (vgA) τρι 17/53, Hsch. τ 1452 **256** Cyr. (g) τρι 20 **257** Cyr. (g) τρι 19, Hsch. τ 1459, sch. D B 655 **258** Cyr. (vg) τρο (sic) 7/τρι 24

244, 245 AB 245, 244 C **244** πάλλιον Greene, coll. Hsch. **246** ἔχουσαν σημεῖα om. C | γραμμάτια Su. (GFVM) EtGen **249** λέβερνοι Su. Ph. Et. Gen. **250** τριωβολιμαῖος B (contra ord.) Su. **251** μαντικοῦ Ph. | τοῦ om. Su. **253** οἷον – fin. om. C | οἷον] οἱ Et. Gen. om. Cyr. | χεῖρας Cyr. **255** τριγυς B τριτύς C **256, 257** AB 257, 256 C **256** τριτοφαη (? corr. in -ει) A **257** τρισσῶς Cyr. **258** τρίχαπτον Cyr. | τὸ κτένιον Cyr. (g) | κυτένιον B

259 τριχολογεῖν· τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν. (ABC Su. τ 1041 Ph. 606.9 Et. Gen.)

260 τρίχαπτον· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολύτιμον. (ABC Su. τ 1035 Ph. 606.2 Et. Gen.) K+

261 τριχθά· τριχῆ. (AC Su. τ 1039 Ph. 606.4) K

262 τρόπαια· νικητήρια. (AC Su. τ 1049 Ph. 606.11 Et. Gen.) K

263 τροπή· δίωξις. (ABC Su. τ 1050 Ph. 606.12)

264 τροπῆς ἀποσκίασμα· ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. (ABC Su. τ 1051 Ph. 606.18 Et. Gen. [ϱ]) K+

265 τρόπον· ἦθος. (ABC Su. τ 1055 Ph. 607.3) K

266 τρόπον τινά· ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν. (ABC Su. τ 1056 Ph. 607.4)

267 τροπώσομαι· νικήσω, ὑποτάξω. (ABC Su. τ 1058 Ph. 607.6) K

268 τροφαλίς· τυρός. (Σ′: B Su. τ 1059 Ph. 607.7 Et. Gen.) D

269 τροχηλατεῖν· ἐλαύνειν. (ABC Su. τ 1065 Ph. 607.21) K

270 τροχάζειν· διατρέχειν. (ABC Su. τ 1066 Ph. 607.20)

271 τροχιάς· πορείας, τρίβους, ἐργασίας. (AB Su. τ 1069 Ph. 607.22) K

Ba 391 ***272*** τρόχον· δρόμον. Εὐριπίδης Μηδείᾳ (46)· ¦ ʿἄλλοι δὲ παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι.ʾ | τροχὸς δὲ τὸ κυκλοτερές. (Σ′′′: B Ph. 608.2 | Σᵇ: B) D

273 τρυβλίον· ὀξυβάφιον, ἐμβάφιον. πινάκιον, ποτήριον. (ABC Su. τ 1089 Ph. 608.4) K

274 τρύζει· ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ. παρ᾽ ὃ καὶ ἡ τρυγών, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς. (ABC Su. τ 1100 Ph. 608.12 Et. Gen. [ϱ]) K

---

259 ∗ **260** Orig. in Ezek. 13.812.29; τριχάπτῳ LXX Ezek. 16.10, al. **261** B 668 +, al. **264** NT Jac. 1.17 **266** ∗ **269** ∗; τροχηλατεῖ Eur. Or. 36 **271** LXX Prov. 4.26, NT Hebr. 12.13, eccl.

---

260 Hsch. τ 1462 τ.· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα … ἢ πολύτιμον, Cyr. (vg) τρι 15 τ.· βαμβύκινον ἱμάτιον **261** Cyr. (g) τρι 13 (+) **262** Cyr. (vg) τρο 11 (+), Hsch. τ 1487 (+) **264** Cyr. (vg) τρο 10 τ. ἀ.· ἀλλοιώσεως ἴχνος καὶ φαντασίας ὁμοίωμα, Cyr. (A) τρο 28, Hsch. τ 1495 τ. ἀ.· (ἀντὶ τοῦ) ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα **265** Cyr. (A) τρο 31; Cyr. (vg) τρο 12, Hsch. τ 1501 τρόπος· ἦθος **267** Cyr. (vg) τρο 15; Cyr. (A) τρο 34, Hsch. τ 1504 τ.· νικήσω, πλέξω (πλήξω Hsch.) **268** Hsch. τ 1508 (+ μακρός) **269** Cyr. (g) τρο 4; Cyr. (vA) τρο 3/30, Hsch. τ 1526 τροχηλατεῖ· ἐλαύνει **271** Cyr. (g) τρο 14 τ.· τρίβους, πορείας, Cyr. (v) τρο 14 τ.· τρίβους, Hsch. τ 1528 τ.· πορείας; Cyr. (A) τρο 33 τ.· … ἢ τὰς ἐργασίας **272** Hsch. τ 1532 τρόχος· δρόμος (Theogn. gl. 79.2) **273** Cyr. (g) τρυ 5 (+); Cyr. (v) τρυ 5 τ.· ὀξυβάφιον …, Cyr. (A) τρυ 17, Hsch. τ 1535 τ.· ὀξυβάφιον ἢ ποτήριον … **274** Cyr. (g) τρυ 2 τ.· γογγύζει τοῖς νεοττοῖς, ἢ ψιθυρίζει, ἀσήμως λαλεῖ, παρ᾽ ὃ καὶ τρυγών, Cyr. (v) τρυ 2 (item ad ψιθυρίζει), Hsch. τ 1553 τ.· γογγύζει, ψιθυρίζει

---

259 τὸ τὰς Et. Gen. **260** πολυτίμητον Su. Ph. **262** -ον· -ον C **264** post τροπῆς add. λέγεταί τι A, λέγεται C **266, 267** BC 267, 266 A **270** τροχάζων B **272** ἀλλ᾽ οἵδε Eur. **273** -βαφεῖον bis AB | ἐμβάφιον om. Su.

275 τρύγοιπος· ὑλιστήρ. οὕτως Ἀριστοφάνης (Plut. 1087). (Σ′: B (Su. τ 1099) Ph. 608.9)

K **276** τρυσμός· γογγυσμός. (AB Su. τ 1104 Ph. 608.20)

277 τρόφιμος· ὁ νεώτερος δεσπότης. (Σ′: B (Su. τ 1063) Ph. 607.19)

K **278** τρυτάνη· ὁ ζυγός. (ABC Su. τ 1105 Ph. 608.21)

K **279** τρυφάλεια· ἡ περικεφαλαία. (ABC Su. τ 1107 Ph. 608.22 Et. Gen. [ϱ])

K **280** τρύφος ἄρτου· κλάσμα ἄρτου. (ABC Su. τ 1113 Ph. 608.23 Et. Gen.)

K **281** τρύχεται· κακοπαθεῖ, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύρισται. (ABC Su. τ 1116 Ph. 608.24 Et. Gen.)

K **282** τρυχηρά· ῥακώδη. (ABC Su. τ 1118 Ph. 609.1)

283 τρύχουσιν· ἐλαττοῦσιν. (ABC Su. τ 1121 Ph. 609.7)

284 τρυχωθείς· πιασθείς ἢ φανερωθείς. (AB(C) Su. τ 1122 Ph. 609.8)

K+ApS **285** τρώκτης· ἐκ παντὸς κερδαίνων, οἷον ἀποτρώγων. (ABC Su. τ 1082 Ph. 609.14)

ApS **286** τυκτόν· χειροποίητον. (ABC Su. τ 1149 Ph. 609.18)

K **287** τύλος· νενεκρωμένη σάρξ, ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων. (AB Su. τ 1154 Ph. 609.23)

288 τυλοῦται· τραυματίζεται, παχύνεται. (AB Su. τ 1155 Ph. 609.25)

K **289** τύμβος· τάφος. (ABC Su. τ 1158 Ph. 610.4 Et. Gen.)

K **290** τυμβοχοεῖ· θάπτει. (ABC Su. τ 1161 Ph. 610.5 Et. Gen.)

K **291** τυμπανίζεται· ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται καὶ κρέμαται. (ABC Su. τ 1165 Ph. 610.6 Et. Gen.)

---

277 Men. Epit. fr. 1 + **279** Γ 376 +, al. **282** Eur. Tro. 496 **283** α 248 +, al. **284** Greg. Nyss. PG 46.841.2 **285** ξ 289, al. **286** τυκτήν ϱ 206 **287** ∗ (sens.) **289** τύμβον B 604 +, etc. **290** ∗; τυμβοχοῆσ(αι) Φ 323 v.l. **291** ∗

---

275 sch. Ar. Plut. 1087 τ.· ὑλιστήϱ **276** Hsch. τ 1568; Cyr. (A) τϱυ 19 τϱυσμόν· γογγυσμόν **278** Cyr. (A) τϱυ 14, Hsch. τ 1570; Paus. Attic. τ *53 **279** Cyr. (gA) τϱυ 1/12, sch. D χ 183 (+) **280** Cyr. (g) τϱυ 8 τ.· ἀπόκλασμα ἄρτου, Hsch. τ 1578 τ.· κλάσμα ἄρτου **281** Cyr. (g) τϱυ 3 (+) **282** Cyr. (A) τϱυ 11, Hsch. τ 1582 **285** Cyr. (g) τϱω 4 (ad κερδαίνων); Ap. Soph. 155.34 τ.· ἀποτρώγων … **286** Ap. Soph. 156.2 τ.· κατεσκευασμένον [E 831] οἷον μέγα κακόν. ὅταν δὲ λέγῃ ἐπὶ τῆς κρήνης [ϱ 206], θέλει λέγειν χειροποίητον, οὐ φυσικὴν κρήνην **287** Cyr. (g) τυλ 1 (+); Cyr. (vA) τυλ 1/2, Hsch. τ 1627 τ.· νενεκρωμένη σάρξ **289** Cyr. (vgA) τυμ 1/7 (+), Hsch. τ 1633 (+); sch. D B 604 τύμβον· τάφον **290** Cyr. (g) τυμ 3; Cyr. (A) τυμ 10, Hsch. τ 1635 τυμβοχοῆσαι· θάψαι **291** Cyr. (g) τυμ 2; Cyr. (A) τυμ 9, Hsch. τ 1639 τ.· ξύλῳ (om. Hsch.) πλήσσεται, ἐκδέρεται …, Cyr. (v) τυμ 2 τ.· ξύλῳ πίσσεται … κρέμναται … ἢ δέρεται

---

277 interpr. om. Su. | οἰκοδεσπότης Ph. **278** ὁ om. Cyr. **279** ἡ om. A (Cyr. (g)) **281** hic AC post 283 B | κακοπαθεῖται B Su. (AFV) Ph. Et. Gen. | πονεῖται Ph. | καταπεπόνηται, τεταλαιπώρηται Cyr. | ἐκνενεύρισται om. C **284** πιεσθείς recte Su. | an φορτισθείς? **285** ὁ ἐκ Su. (Cyr.) **287** ἀποσκιρωμάτων γονάτων B (Cyr.) **291** πλήσσεται] πύσσεται vel πίσσεται Cyr. (v)

292 τύμπανον· ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. (ABC Su. τ 1166 Ph. 610. 10 Et. Gen.) K

293 τυντλάζειν· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. | ἐπιρραίνειν πηλῷ. τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος. (A Ph. 610. 16 Et. Gen. | Σ′′′: B Ph. 610. 14 Et. Gen. [ϱ]) K|

294 τυντλώδους· ὑλώδους. (ABC Su. τ 1173 Ph. 610. 18 Et. Gen. [ϱ]) K

Ba 392 **295** τυπαῖς· πληγαῖς. (ABC Su. τ 1175 Ph. 610. 19) K

296 τυπείς· πληγείς, τρωθείς. (ABC Su. τ 1176 Ph. 610. 20) K

297 τυπεῖσιν· τρωθεῖσιν. (ABC Su. τ 1176 Ph. 610. 21)

298 τυπῇσιν· τρώσεσιν. (ABC Su. τ 1179 Ph. 610. 22) Hom

299 τύρβη· ἀπόλαυσις. ἢ θόρυβος ἢ τάραξις. (ABC Su. τ 1192 Ph. 610. 25 Et. Gen.) K

300 τυρευθέντα· κινηθέντα, ταραχθέντα. (ABC Su. τ 1193 Ph. 611. 1 Et. Gen.) Att

301 τυρεύων· κατασκευάζων. (AB(C) Su. τ 1194 Ph. 611. 2 Et. Gen.) K

302 τύρσις· ὁ περίβολος τοῦ τείχους. (ABC Su. τ 1203 Ph. 611. 12)

303 τυρσός· τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον. (AB(C) Su. τ 1204 Ph. 611. 13) K

304 τυτθήν· ὀλίγην ἢ μικράν. (ABC Su. τ 1207 Ph. 611. 15 EM 772. 13) K

305 τύφεται· καίεται. (ABC Su. τ 1211 Ph. 611. 20 Et. Gen.) K

306 τυφλοπλαστεῖται· τυφλὸς ἀναπλάττεται. (ABC Su. τ 1213 Ph. 611. 21 Et. Gen.)

307 τυφομένης· καπνιζομένης. (ABC Su. τ 1220 Ph. 612. 5 sch. Luc. 215. 15)

308 τύφος· ἀλαζονεία, μανία. (ABC Su. τ 1221 Ph. 612. 6 sch. Luc. 215. 14) K+

---

292 Hdt. 4. 76. 4 **293** | Ar. Pax 1148 **294** ∗ **295** Nic. fr. 32. 2 **296** Λ 191 +, etc. **297** ∗ **298** E 887, al. **299** ∗ | Xen. Cyr. 1. 2. 3 **303** ∗ **304** Greg. Naz. c. 2. 1. 1. 416 **306** ∗; τυφο- (var. form., non tamen -εῖται) Phil. Jud. **307** Ap. Rh. 4. 139

---

292 Cyr. (vgA) τυμ 5/11 **293** Cyr. (vgA) τυν 1, Hsch. τ 1646 τυντλάζει· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει **294** Hsch. τ 1648; Cyr. (g) τυμ (sic) 4 τυντλώδης· ὑλώδης **295** Hsch. τ 1653; Cyr. (A) τυπ 3 τυπῇσι· ταῖς πληγαῖς … **296** Hsch. τ 1657 (+); Cyr. (A) τυπ 2, sch. D Λ 191, Ap. Soph. 156. 6 τ.· πληγείς (…) **298** sch. D E 887 (+) **299** Cyr. (g) τυρ 1 τύρβην· ἀπόλαυσιν, θόρυβον, ταραχήν, Cyr. (v) τυρ 1 τύρβην· θόρυβον, ταραχήν, Cyr. (A) τυρ 6 τύρβην· θόρυβον, τάραξιν, Hsch. τ 1669 τ.· θόρυβος, τάραχος **300** Ael. D. τ *32 **301** Cyr. (g) τυρ 2 **303** Cyr. (vgA) τυρ 3/8, Hsch. τ 1685 **304** Hsch. τ 1690; Cyr. (vg) τυτ 1 τυτθόν· ὀλίγον, μικρόν, sch. min. (P. Colon. inv. 2281 i 19) A 354 τυτθόν· μικρόν, ὀλίγον, Cyr. (A) τυτ 2, sch. D A 354 (P. Strasb. inv. 33 ix 17 a) τυτθόν· ὀλίγον, Ap. Soph. 156. 7 τυτθόν· μικρόν **305** Cyr. (gA) τυφ 1/8 (+), Hsch. τ 1694 (+) **308** Cyr. (vgA) τυφ 3/7, Hsch. τ 1705 τ.· ἀλαζονεία …

---

292 ἐκ – κροῦον om. B in lac. | καὶ om. Cyr. (vg) | εἶχον Cyr. (A) **293, 294** A 294, 293 B **293** interpr. prior ad gl. ταυτολογεῖν pertinet **294** ἰλυώδους H. Stephanus **296** τρωθείς om. C **300** κινηθέντα om. Et. Gen. **303** οἰκοδομημένον Cyr. (vg) οἰκοδόμημα Cyr. (A), Hsch. **304** ἢ om. Cyr., Hsch. **306** τυφοπλαστεῖται B (corr. m. alt.) | τυφλοὺς B **307** -ος· -ος C

K **309** Τυφῶνος· πυρώδους δαίμονος. (AC Su. τ 1226 Ph. 612. 7 Et. Gen.)
310 τυχηρότερον· εὐτυχέστερον. (AC Su. τ 1235 Ph. 612. 15 Et. Gen.)
ApS **311** τύψας· ἐκ χειρὸς πατάξας. (ABC Ph. 612. 18)
K **312** τύψον· τρῶσον. (ABC Ph. 612. 19)
cf.K **313** τῶ· περισπωμένως, δι᾽ ὅ. καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ῑ̆. (AB Su. τ 855 Ph. 612. 22)
K **314** τωθάζει· σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται. (ABC Su. τ 866 Ph. 612. 23 (sch. Plat. Hipp. i 290 a) Et. Gen.)
K **315** τῶν ἐκτικῶν· τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων. (ABC Su. τ 875 Ph. 613. 2)
K **316** τῶν ἐπὶ σκηνῆς· τῶν θεατρικῶς. (ABC Su. τ 867 Ph. 613. 3 Et. Gen.)
K **317** τῷ ῥά· διὸ δή. (ABC Su. τ 875 Ph. 613. 15)
Att ***318*** τρία Στησιχόρου· στροφήν, ἀντίστροφον, ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι. (Σ′: B Su. τ 943 Ph. 599. 15)

---

310 ∗ **311** Y 462 +, al. **312** E 830, al. **313** A 418 +, etc. **317** E 209 +, al. **318** ∗

---

309 Cyr. (vgA) τυφ 5/10, Hsch. τ 1712 **311** Ap. Soph. 156. 8; Hsch. τ 1728 τύψαι· τὸ διὰ χειρὸς πατάξαι … **312** Cyr. (g) τυψ 1 (+), Hsch. τ 1730 (+) **313** cf. Cyr. (vg) τω- 1 τῷ· τίνι, διό **314** Cyr. (vg) τωθ 1 τ.· σκώπτει, χλευάζει, Cyr. (A) τωθ 8 τ.· χλευάζει ἢ σκώπτει; Cyr. (g) τωθ 7 τωθάζειν· λοιδορεῖν …; Hsch. τ 1734 τ.· χλευάζει … σκώπτει … κατακαυχᾶται, λοιδορεῖ … **315** Cyr. (g) των 1 **316** Cyr. (vgA) τωθ (sic) 2/των 13, Hsch. τ 1744 **317** Cyr. (gA) των (sic) 11/τωρ 1, Hsch. τ 1759 **318** Paus. Attic. τ 45

---

310 -ος· -ος Su. **314** ἐκκώπτει A **315** περιεκτικων A | ἕξει B (?C) τὴν ἕξιν Cyr. **316, 317** AC 317, 316 B **316** θεατρικῶν BC Su. (GM) **317** δή om. C **318** τελέως] τελευταίως B | οὐδὲ τρία τὰ Su.

Υ

1 ῾Υάδες· οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἀστέρες. (ABC Su. υ 2 Ph. 613.17 Et. Gen.) K
2 ὑακίνθινον· ὑπομελανίζον, πορφυρίζον. (ABC Su. υ 4 Ph. 613.18) K
Ba 393 **3** ὕαλος· διὰ τοῦ ᾱ, οὐχὶ ὕελος. καὶ θηλυκῶς ἡ ¦ ὕαλος. καὶ ὑάλινον ᾽Αριστοφάνης ᾽Αχαρνεῦσιν (74)· ᾽ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσίδων.᾽ πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ ᾱ λέγεται. (Σ′′′: B Ph. 614.2 Et. Gen.) Att
4 ὑάλη· ὕαλος. (ABC Su. υ 6 Ph. 613.19) K
5 ὑάλιος· πολέμιος. (AB Su. υ 7 Ph. 613.20)
6 ὗβός· κυρτός. (ABC Su. υ 10 Ph. 614.7 Et. Gen.) K
7 ὑγρὰ κέλευθα· τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. (AB(C) Su. υ 32 Ph. 614.25) K
8 ὑγρός· ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς, ῥευματιζόμενος. (ABC Su. υ 34 Ph. 614.26) K
9 ὑγρότης· ἀραιότης καὶ ἀφέλεια. (ABC Su. υ 36 Ph. 615.1)
10 ὑδατίδες· σταγόνες. (AB[C] Su. υ 39 Ph. 615.2) K
11 ὑδερῶν· ὑδροπιῶν. (AB[C] Su. υ 45 Ph. 615.3) K
12 ὑδρηλοί· κάθυγροι. (AB[C] Ph. 615.10) K
13 ὕδρου· ὄφεως. (ABC Su. υ 66 Ph. 615.12) K
14 ὗεν· ἔβρεχεν. (ABC Su. υ 73 Ph. 615.23) K
15 ὕειον· χοίρειον. (ABC Su. υ 76 Ph. 616.10)

---

1 ῾Υάδας Σ 486, al. **2** LXX Ex. 28.31 +, al.; ὑακινθίνῳ ζ 231 +, al. **4** ∗ **5** ∗ **6** ∗; ὑβόν Nonn. Dion. 4.424 **7** A 312 +, al. **11** ∗ **12** ι 133, al. **13** B 723, al. **14** M 25, al.

---

1 Cyr. (vgA) υα- 1/8; sch. D Σ 486 ῾Υάδας· τὰς ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἑπτὰ ἀστέρας κειμένας … **2** Cyr. (vg) υα- 3, Hsch. υ 5; Cyr. (A) υα- 9 ὑ.· ὑπομελανίζον **3** Ael. D. υ 1; cf. Orum A 80 ὑάλινον, οὐχὶ ὑαλοῦν, καὶ τὴν ὕαλον θηλυκῶς ἐν τῷ ᾱ λεκτέον, οὐχὶ ἐν τῷ ᾰ, Phryn. P. S. 118.5 ὑάλινα καὶ ὕαλος· διὰ τοῦ ᾱ, οὐ διὰ τοῦ ᾰ **4** Cyr. (vgA) υα- 2/10, Hsch. υ 12 (+) **6** Cyr. (vgA) υβ- 4 **7** Cyr. (vgA) υγ- 1/8, sch. D A 312 (P. Strasb. inv. 33 viii 24) **8** Cyr. (vg) υγ- 3; Cyr. (A) υγ- 9, Hsch. υ 51 (ad ἡδονάς) **10** Cyr. (vgA) υδ- 3/11, Hsch. υ 55 **11** Hsch. υ 60; Cyr. (vgA) υδ- 4/13 ὑδεράν· ὑδροπιάν **12** Cyr. (g) υδ- 8, Ap. Soph. 157.13 (+) **13** Cyr. (A) υδ- 15, Hsch. υ 92, sch. D B 723 **14** Cyr. (vgA) υε- 1, Hsch. υ 98, sch. D M 25

---

2 ὑποπορφυρίζον, μελανίζον C (μελ. Cyr. (v) ὑποπορφ. Cyr. (vg)) **3** πάντα – fin. om. B, τὰ τοιαῦτα om. Et. Gen. **5** πολεμικός B (prim.) **6** ὁ κυρτός Su. **7** τὰς ὁδούς Cyr. (A) **8** τὰς om. Hsch. | ῥευματιζόμενος om. C καὶ ὁ ῥευμ. Su. ὁ ῥευμ. Cyr. (g) **9** ὠφέλεια Ph. **15** -ων· -ων A

16 ὑεικόν· ὑὸς ἴδιον, χοίρου ἔργον. ῾λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις.᾽ Ξενοφῶν (Mem. 1.2.30) φησι. (ABC Su. υ 77 Ph. 615.24 EM 775.13)

17 ὑηνῶν θρεμμάτων· ῾καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον ἀλλὰ ὑηνῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων.᾽ Πλάτων Νόμων ζ′ (819 d). (ABC Su. υ 77 Ph. 616.4)

18 ὑηνεῖς· ῾ὗς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν.᾽ Πλάτων Θεαιτήτῳ (166 c). (ABC Su. υ 77 Ph. 616.6)

K **19** ὕθλος· φλυαρία ἢ μωρία. (ABC (Su. υ 84) Ph. 616.20 Et. Gen.) Ba 394

20 υἱῶσαι τὸν παῖδα· υἱὸν ποιῆσαι καὶ αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει· τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο· ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο. καὶ τὰς υἱώσεις· τὰς υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή (fr. 180). (ABC Su. υ 130 Ph. 617.1)

Hom **21** υἱωνός· ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. (AB Su. υ 128 Ph. 616.21)

22 ῞Υλας· ὄνομα κύριον οἰκέτου βαρβάρου. (Σ′: B (Su. υ 91) Ph. 617.17)

K **23** ὑλακόμωροι· ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι. (ABC Su. υ 87 Ph. 617.5 Et. Gen.)

Hom **24** ὑλήεσσα· σύνδενδρος. (AB Su. υ 95 Ph. 617.22)

25 †ὑμένων†· γαμικῶν ὕμνων. (ABC Su. υ 104 Ph. 618.18)

K **26** ὑμεδαπῶν· τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους, συγγενῶν. ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. (ABC Su. υ 102 Ph. 618.19 Et. Gen.)

⟨K⟩ **27** ὑόμενος· βρεχόμενος. (AB Su. υ 121 Ph. 619.7)

K **28** ὑμενῶδες· λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀρεῶδες. (ABC Su. υ 105 Ph. 618.21 Et. Gen.)

---

21 E 631 +, al. **23** ξ 29 + **24** ι 24 + **25** ∗ **26** Clem. Al. Protr. 3.43.2 **27** ζ 131, al.

---

19 Cyr. (gA) υθ- 3/4, Hsch. υ 116 ὕ.· (…) φλυαρία, μωρία (…); Cyr. (v) υθ- 3 ὕ.· φλυαρία … **21** sch. D E 631 υἱ.· υἱὸς υἱοῦ, B 666 υἱωνοί· οἱ τῶν υἱῶν υἱοί, Hsch. υ 36 υἱ.· ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ … **23** Cyr. (g) υλα 3; Cyr. (vA) υλα 3/9 ὑ.· ὑλακτικοί; cf. Ap. Soph. 157.22 ὑ.· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι, ἐν ἴσῳ τῷ πεπονημένοι **24** sch. D Z 396 ὑληέσσῃ· … συνδένδρῳ **26** Cyr. (v) υμ- 2; Cyr. (g) υμ- 2 ὑ.· τῶν ἀπὸ ξένου ἐδάφους, συγγενῶν, ἢ τῆς ξένης χώρας **27** Hsch. υ 206 ὑομένη· βρεχομένη **28** Cyr. (vg) υμ- 3, Hsch. υ 180

---

16 Σωκράτη A | ὕδια] *δια B ὑΐδια Su. (codd. Xen.) υἷειον Ph. **16, 17** coniunct. in A, καὶ insert. ; item 18, 20 **16, 17, 18** coniunct. in Ph. **16** cit. om. et Ξεν. ᾽Απομνημονεύμασι leg. EM **18** αὐτοὺς Ph. **19, 20** B 20, 19 AC **20** καὶ[1] om. BC Su. Ph. | υἱὸν[2] om. BC | καὶ τὰς υἱοθεσίας Ph. **22** κύριον om. Ph. **23** le. om. C | οἱ om. Cyr. **25** ῾Υμεναίων Su. **28** λεπτόν Cyr., Hsch. | καὶ – fin. om. C καὶ οἷον εἰπεῖν om. Hsch. | ἀερῶδες recte Su. Ph. Et. Gen. (Cyr.) ἀεροειδές Hsch.

29 Ὑμήττιον μέλι· τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν. Ὕμηττος δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας. (ABC Su. υ 111 Ph. 618.22 Et. Gen.)
30 ὑμνηπολείτω· ὑμνείτω. (AB(C) Su. υ 113 Ph. 618.25 Et. Gen.) K
31 ὕνιν· ῥόπαλον. | ἢ τὸ τοῦ ἀρότρου. (ABC Su. υ 120 Ph. 619.6 | BC) |K
32 ὑπάγει· ἐξαπατᾷ. (ABC Su. υ 133 Ph. 619.11 Et. Gen.) K
33 ὑπαγωγαί· ἀπάται. (ABC Su. υ 141 Ph. 619.14 Et. Gen.) K
34 ὑπαγωγή· ὑποχώρησις. (ABC Su. υ 143 Ph. 619.22 Et. Gen) ⟨K⟩
35 ὑπαίθριον· ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως. (ABC Su. υ 175 Ph. 619.23 Et. Gen.) K
36 ὑπαλύξας· ἐκφυγών. (AB Su. υ 146 Ph. 619.25) cf.K
37 ὑπάλυξις· ἔκκλισις. (ABC Su. υ 147 Ph. 619.26) Hom
38 ὑπανέντος· ἐνδόντος. (AB Su. υ 148 Ph. 620.1)
39 ὑπανίσχει· ὑπανατέλλει. (AB Su. υ 149 Ph. 620.2)
40 ὑπαντιάζων· ὑπαντῶν. (ABC Su. υ 151 Ph. 620.3) K
41 ὕπαρ· ἀλήθεια, οὐκ ἐν ὀνείρῳ. (ABC Su. υ 155 Ph. 620.4 Et. Gen. (lex. Aἰμ. υ 4))
42 ὕπαρ ἐγρηγορώς· ὀπτασία ἀληθής. (ABC Su. υ 156 Ph. 620.5 Et. Gen. (lex. Aἰμ. υ 4))
43 ὕπαρκτα· μόνιμα, ὑπάρχοντα. (ABC Su. υ 158 Ph. 620.6 Et. Gen.)
44 ὑπασπισταί· δορυφόροι. (ABC Su. υ 162 Ph. 620.13 Et. Gen.) K
45 ὕπατον· ὑψηλόν. (AB Su. υ 167 Ph. 620.16) K
Ba 395 **46** ὕπατε κρειόντων· βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐξοχώτατε, μέγιστε. (ABC Su. υ 163 Ph. 620.14) K
47 ὑπαχθέντες· ἀπατηθέντες. (ABC Su. υ 172 Ph. 620.20) K
48 ὑπειδόμενος· ὑφορώμενος. (ABC Su. υ 409 Ph. 620.21 Et. Gen.) K
49 ὑπέδυ· ὑπεισῆλθεν. (ABC Su. υ 182 Ph. 620.22) K

---

30 ∗ **31** ∗ | **32** Luc. 36.7 **33** Dem. 19.322 v.l. **36** Λ 451, al. **37** X 270, al. **39** ∗; ὑπανίσχειν Ael. Nat. Anim. 12.18 **41** τ 547 +, etc. **42** Plat. Leg. 800a **45** E 756, etc. **46** Θ 31 +, al. **49** ϰ 398, al.

---

30 Cyr. (gA) υμ- 1/15, Hsch. υ 189 **31** Cyr. (A) υν- 1 ὕνις· τοῦ ἀρότρου τὸ σίδηρον **32** Cyr. (g) υπα 2 **33** Cyr. (vgA) υπα 3/27 **34** Hsch. υ 216 **35** Cyr. (vgA) υπα 16/22, Hsch. υ 223 ὕπαιθρον· ὑπὸ τὸν ἀέρα (…) **36** Hsch. υ 230 ὑπαλύξαι· ἐκφυγεῖν; cf. Cyr. (vg) υπα 14 ὑ.· ἀποφυγών (v: διαφυγών g) **37** sch. D X 270 (+) **40** Cyr. (vgA) υπα 4/20, Hsch. υ 234 ὑπαντιάζει· ὑπαντᾷ … **44** Cyr. (vgA) υπα 1/23 ὑπασπιστής· δορυφόρος … **45** Cyr. (g) υπα 15 (+); Hsch. υ 259 ὕπατος· ὑψηλός **46** Cyr. (vgA) υπα 10/41 ὕ. κ.· βασιλεῦ βασιλευόντων, sch. D Θ 31 ὕ.· βασιλεῦ βασιλέων; Cyr. (gA) υπα 15/42 ὕπατον· ἐξοχώτατον, μέγιστον **47** Cyr. (vgA) υπα 6/30, Hsch. υ 266 (+) **48** Cyr. (vg) υπε 20; Cyr. (A) υπε 74, Hsch. υ 282 ὑπειδόμενοι· ὑφορώμενοι **49** Cyr. (vgA) υπε 14/70, Hsch. υ 272, sch. D ϰ 398

---

29 Ὕμηττος – fin. om. C, aliter Et. Gen. **33, 34** una gl. in C **35** ὑπαίθριον alt. loco AC **35, 36** A **36, 35** B **38** ἐκδόντος B Su. Ph. **41** ἐν ὀνείρῳ] ὄνειρος Et. Gen. **42** ἐγρηγορός C Su. (pler.) Ph. ἐγρήγορσις Et. Gen. (in interpr.) ἐγρηγορότος lex. Aἰμ. (item)

K **50** ὑπεζωσμένος· περιβεβλημένος, ἐπισυρόμενος. (ABC Su. υ 184 Ph. 620.23)
K **51** ὑπειλημμένον· ὑπονενοημένον. (ABC Su. υ 411 Ph. 620.24 Et.Gen.)
52 ὑπείξομεν· παραχωρήσομεν. (ABC (Su. υ 412) Ph. 620.25)
Att+ **53** ὑπείπομεν· ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπειπεῖν· ὑπαγορεύειν. (ABC Su. υ 413 Ph. 621.1 Et.Gen.)
⟨K⟩ **54** ὑπελθεῖν· ὑποδραμεῖν. (ABC Su. υ 193 Ph. 621.3)
55 ὑπέμβρυον· τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν. (AB(C) Su. υ 196 Ph. 621.4 Et.Gen.)
K **56** ὑπένερθεν· ὑποκάτωθεν. (ABC Su. υ 199 Ph. 621.5)
K **57** ὑπενήνεκται· ὑπεσύρη. (ABC Su. υ 200 Ph. 621.6)
K **58** ὑπενόθευσεν· ὑπέφθειρεν. (ABC Su. υ 201 Ph. 621.7)
⟨K⟩+ **59** ὑπενοστήσαμεν· ὑπεχωρήσαμεν, ἐπανήλθομεν. (ABC Su. υ 203 Ph. 621.8)
⟨K⟩ **60** ὑπεράγασθαι· ὑπερθαυμάζειν. (ABC Su. υ 214 Ph. 621.14)
K **61** ὑπέρακμος· ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν. (ABC Su. υ 216 Ph. 621.15)
K **62** ὑπεραλεῖται· ὑπερπηδήσει. (ABC Su. υ 221 Ph. 621.16)
K **63** ὑπερανάστης· μετανάστης, μεταβάτης. (ABC Su. υ 224 Ph. 621.17)
Hom+ **64** ὑπέρβιον· ὑπερβίως. οἷον ἄγαν βιαίως καὶ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ. ὑπερήφανον. (ABC Su. υ 241 Ph. 621.18 Et.Gen.)
65 ὑπερδέξιον χωρίον· ‘εἶχον δ’ ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον.’ Ξενοφῶν (Anab. 4.8.2) φησιν. (ABC Su. υ 254 Ph. 622.3 (Et.Gen.))
ApS **66** ὑπερδέα· ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ τὴν δύναμιν. (ABC (Su. υ 253) Ph. 622.1 Et.Gen.)
K **67** ὑπερείδουσα· ὑποστηρίζουσα. (ABC Su. υ 276 Ph. 622.6)

---

53 Thuc. 1.35.5 | **55** ∗ **56** B 150 +, al. **57** Cyr. ACO 1.1.5.29.7 **59** ∗ **60** Themist. Or. p. 259 c H. **61** NT 1 Cor. 7.36 **63** ∗ **64** ξ 95 +, al. **66** P 330 **67** Theodoret. PG 83.561.21

---

50 Cyr. (g) υπε 56; Cyr. (v) υπε 56 ὑ.· περιβεβλημένος, Cyr. (A) υπε 149 ὑπεζωσμένοι· … περιβεβλημένοι **51** Cyr. (vgA) υπε 29/84, Hsch. υ 286 (+) **53** Ael.D. υ 8 ὑ.· ἀντὶ τοῦ προείπομεν ⟨Θουκυδίδης (1.35.5)⟩, sch. Thuc. l.c. ὑ.· προείπομεν **54** Hsch. υ 301 (+) **56** Cyr. (g) post υπω 4, Hsch. υ 310, sch. D B 150 **57** Cyr. (vg) υπε 36 (+) **58** Cyr. (gA) υπε 48/141, Hsch. υ 314 **59** Hsch. υ 315 ὑπενόστησεν· … ὑπεχώρησεν **60** Hsch. υ 328 ὑπεραγασθείς· ὑπερθαυμάσας **61** Cyr. (vg) υπε 15 (+) **62** Cyr. (vgA) υπε 7/80, Hsch. υ 341 **63** Cyr. (A) υπε 152, Hsch. υ 343 **64** sch. D P 19 ὑ.· ὑπερβίως, ὑπερηφάνως, Ap.Soph. 158.20 ὑ.· … ἐνίοτε καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερβίως τὸν οἶνον ἐξαντλοῦντες, οἷον πάνυ βιαίως ; Cyr. (A) υπε 166 ὑπερβίως· ὑπερηφάνως **66** Ap.Soph. 159.10; sim. Hsch. υ 361 **67** Cyr. (vgA) υπε 58/159 ὑπερείδουσαν· ὑποστηρίζουσαν; Hsch. υ 367 ὑπερειδούσης· στηριζούσης

---

50 ὑποσυρόμενος Ph. **52** χωροῦμεν C **53** ἀντὶ τοῦ om. B **61** ὑπεκδραμὼν Su. (Cyr.) **64** καὶ A ἢ Su. Ph. Et.Gen., om. BC **65** hic B post 60 AC | χωρίον^2 om. Su. | ὥς φησι Ξεν. C **66** οἱονεὶ B | τὴν om. B Ph. Et.Gen.

68 ὑπερηγάσθην· ὑπερεθαύμασα. (ABC Su. υ 278 Ph. 622.7) K
69 ὑπερημερίας· ὑπερβαλλούσης ἐκ προθεσμίας. (ABC Su. υ 280 Ph. 622.8 Et. Gen.)
70 ὑπερήμερος· ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος. (AB(C) Su. υ 281 Ph. 622.9) +K
71 ὑπερήμεροι· οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. (ABC Su. υ 282 Ph. 622.14 Et. Gen.) ⟨K⟩
Ba 396 **72** ὕπερθεν· ἐπάνω. (AB(C) Su. υ 304 Ph. 622.16)
73 ὑπέρθεον· ⟨ ⟩. (AB Su. υ 307 Ph. 622.17)
74 ὑπερθέοντες· ὑπερτρέχοντες. (ABC Su. υ 308 Ph. 622.18) ⟨K⟩
75 ὑπερθήσει· οἰκοδομήσει. (ABC Su. υ 309 Ph. 622.19)
76 ὑπερθορών· ὑπερπηδῶν. (ABC Su. υ 311 Ph. 622.20)
77 Ὑπερίονα· ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. (AB(C) Su. υ 296 Ph. 622.21)
78 ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα· ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. (ABC Su. υ 314 Ph. 622.23) K
79 ὑπερμαζᾷ· ὑπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ. (ABC Su. υ 321 Ph. 622.24) K
80 ὑπερμενέα· ἰσχυρότερα λίαν. (ABC Su. υ 324 Ph. 622.25)
81 ὑπερνήχεται· ὑπερβαίνει. (ABC Su. υ 325 Ph. 622.26) K
82 ὑπεροιαζομένου· ὑπερηφανευομένου. (AB Su. υ 379 Ph. 622.27) K
83 ὑπέροπλον· ὑπερήφανον. (AB Su. υ 331 Ph. 623.1 EM 779.51) Hom
84 ὑπερορᾶν· ὑπερβλέπειν. (AB Su. υ 337 Ph. 623.2) cf.K
85 ὑπερόριος· ἐκτὸς τῶν ὅρων, ἐξόριστος. (AB Ph. 623.3) K
86 ὑπέροπτον· μεγάλην. (AB Su. υ 336 Ph. 623.4) ⟨K⟩
87 ὑπέροφρυς· ὑπερήφανος. (AB Su. υ 344 Ph. 623.11) K
88 ὑπεροψίαν· καταφρόνησιν. (AB Su. υ 346 Ph. 623.12) K

---

72 B 218 +, al. **73** Joh. Damasc. exp. fidei 8 ? **74** Luc. 49.7 **75** ∗ (sens.) **76** Aesch. Ag. 827 **77** Hes. Theog. 134 **78** ∗; ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας Eur. Hipp. 1058 **80** B 350 +, al. **82** ∗ **83** O 185 +, al. **86** Strat. AP 12.186 (fem.)

---

68 Cyr. (vg) υπε 23 ὑπερηγάσθη· … ὑπερεθαύμασεν, Hsch. υ 386 ὑπερηγάσθη· ὑπερεθαυμάσθη **70** Cyr. (vgA) υπε 37/118 ὑ.· ἐκπρόθεσμος **71** Hsch. υ 389 **74** Hsch. υ 402 **77** sim. etymol. ap. sch. Hes. Th. 134, sch. Pind. Isth. 1.5 **78** Cyr. (A) υπε 88, Hsch. υ 418 **79** Cyr. (g) υπε 59; Cyr. (A) υπε 161 ὑπερμαζεῖς· τρυφᾷς, πλουτεῖς, 158 ὑπερμαζᾶν· στρηνιᾶν, Hsch. υ 419 ὑ.· ὑπερτρυφᾷ **81** Cyr. (A) υπε 90 (+), Hsch. υ 436 (+) **82** Cyr. (A) υπε 100, Hsch. υ 439 **83** sch. D O 185, Hsch. υ 447 (+) **84** cf. Cyr. (vgA) υπε 41/122, Hsch. υ 449 ὑπερορᾷ· παραβλέπει **85** Cyr. (vg) υπε 18, Hsch. υ 450; Cyr. (A) υπε 73 ὑ.· ὁ ἐκτὸς τῶν ὅρων **86** Hsch. υ 448 ὑ.· μέγα … **87** Cyr. (gA) υπε 24/78, Hsch. υ 453 **88** Cyr. (g) υπε 6 ὑπεροψία· … καταφρόνησις

---

69 ὑπερβαλούσης Ph. **70** ὑπερπρόθυμος B **71, 72** BC 72, 71 A | ἡμέραν Et. Gen. **73** interpr. ὑπὲρ θεῶν βούλησιν Su. Ph. **77** ἡμέρα B **78** ὑπὲρ²] ὑπεράνω Cyr. **79** ὑπερμαζεῖ A Ph. (Cyr.) | πλουτεῖ, στρηνιᾷ om. C **85** ὁρίων A | ἐξοριστέος Cyr. (vg)

89 ὑπερπαίειν· ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν. | ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπερπεπαικότα. (AB Su. υ 353 Ph. 623. 13 | Σ^{b}: B)

K **90** ὑπερτέλλον· ὑπερανατέλλον. (AB Su. υ 366 Ph. 624. 7)

K **91** ὑπερτενές· ὑψηλόν, ὑπερανέχον. (AB Su. υ 367 Ph. 624. 8)

K **92** ὑπέρτερον· κρεῖττον. (AB Su. υ 368 Ph. 624. 9)

⟨K⟩ **93** ὑπερτεροῦν· δεσπόζον. (AB Su. υ 370 Ph. 624. 10)

94 ὑπερτίθεται· ἀναβάλλεται. (AB Su. υ 372 Ph. 624. 11)

K **95** ὑπερφερές· μέγα, ὑπερέχον. (AB Su. υ 383 Ph. 624. 13)

K **96** ὑπερφυής· μεγαλοφυής, μείζων. (AB Su. υ 391 Ph. 624. 14)

⟨K⟩ **97** ὑπέρχρεως· ὁ πολλὰ πλείω τῆς οὐσίας ὀφείλων χρέα. (A^{il})

K **98** ὑπερώησαν· ὑπεχώρησαν. (AB Su. υ 349 Ph. 624. 18 Et. Gen.)

K **99** ὑπεστειλάμην· παρῃτησάμην, ἀπεκρυψάμην. (AB Su. υ 396 Ph. 624. 19 Et. Gen.)

Hom **100** ὑπέστημεν· ὑπεσχόμεθα. (AB Su. υ 397 Ph. 624. 20)

K **101** ὑπέχει· ὑφίσταται. (AB Su. υ 405 Ph. 624. 23)

102 ὑπήγετο· ὑπέπειθεν. (AB Ph. 624. 26)

103 ὑπηνέμιοι· ὑπὸ τὸν ἄνεμον. (AB Su. υ 426 Ph. 625. 5 Et. Gen.)

K **104** ὑπήνη· μύσταξ, τὸ γένειον, πώγων, ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις. (AB Su. υ 427 Ph. 625. 10 Et. Gen. [ϱ]) Ba 397

K **105** ὑπηνήτῃ· ἀκμαίῳ, ἄρτι γενειῶντι. (AB Su. υ 429 Ph. 625. 12 lex. Aἰμ. app. 3, 2)

⟨K⟩ **106** ὑπ᾽ ἠοῖ· ὑπὸ τὸν ὄρθρον. (AB Su. υ 435 Ph. 625. 13)

K+ **107** ὑπηρέσιον· ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν κωπηλατῶν. (AB Su. υ 415 Ph. 625. 14)

ApS **108** ὑπίσχεται· ὑπισχνεῖται. (AB Su. υ 438 Ph. 625. 19)

---

90 ∗; ὑπερτέλλων Greg. Naz. epigr. 8. 178. 2 +, al. **91** Cyr. ACO 1. 1. 1. 59. 31 **92** Λ 290 +, etc. **93** Cyr. ACO 1. 1. 6. 51. 3 (sens.) **97** Dem. 27. 25 **98** Θ 122 + **100** Ε 715 +, al. **104** Aesch. fr. 27; ὑπήνην Ar. Equ. 1286 +, -ης Greg. Naz. or. 25. 5, al. **105** Ω 348 +, al. **106** Θ 530 + v. l. **108** β 91 +

---

90 Cyr. (A) υπε 102; Hsch. υ 469 ὑπερτέλλων· ὑπερανατέλλων, Cyr. (v) υπε 32 ὑπερτέλλοντα· ὑπερανατέλλοντα **91** Cyr. (vg) υπε 11; Cyr. (A) υπε 67 ὑπερτενῆ· ὑψηλήν … **92** Cyr. (gA) υπε 27/89 **93** Hsch. υ 478 **95** Cyr. (g) υπε 25; Cyr. (vA) υπε 25/79, Hsch. υ 485 ὑ.· μέγα (…) **96** Cyr. (g) υπε 17 (+); Hsch. υ 491 ὑπερφυές· … μεῖζον **97** Hsch. υ 498 **98** Cyr. (A) υπε 107, Hsch. υ 502, sch. D Θ 122 **99** Cyr. (g) υπε 49; Hsch. υ 514 ὑ.· παρῃτησάμην **100** sch. D Ε 715; cf. Hsch. υ 511 ὑπέστη· ὑπέσχετο **101** Cyr. (g) υπε 42 (+), Hsch. υ 524 (+) **104** Cyr. (vg) υπη 1 (ἤγουν μύσταξ ad fin.), lex. Greg. 174. 20 (μύσταξ τὸ om.); Cyr. (A) υπη 6 ὑ.· πώγωνα, γένειον, 12 ὑ.· ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις, Hsch. υ 539 ὑ.· τὸ γένειον ἤτοι πώγων. ἄλλοι μύσταξ … **105** Cyr. (g) υπη 2 ὑπηνήτης· ἀκμαῖος, ἀρτίως γενειῶν **106** Hsch. υ 542 **107** Cyr. (A) υπη 11 (ad ἐρετῶν) **108** Ap. Soph. 160. 23 (+), Hsch. υ 552 (+)

---

89 hic B post 86 A **91** ὑπερτελές B | ὑπερέχον Ph. (Cyr. (v. l.)) **92** κρεῖσσον Cyr. (A) -ων Cyr. (g) **97** πολλῷ Hsch. (et χρέα om.) **99** ὑπεκρυψάμην Et. Gen. **104** ἢ ἡ Ph.

109 ὑπό· ὀλίγον. (AB Su. υ 445 Ph. 625.20)
110 ὑπόβαθμος· ὑπόβαθρος. (AB Su. υ 446 Ph. 625.21)
111 ὑποβάθραν· ὑπόβασιν, θεμέλιον. (AB Su. υ 447 Ph. 625.22) K
112 ὑπόβασμον· ὑποβάθραν. (AB Su. υ 449 Ph. 625.23) ⟨K⟩
113 ὑποβιβάζοντες· ἐλαττοῦντες. (AB Su. υ 451 Ph. 626.1) K
114 ὑποβιβάζουσιν· ὑποκαταβαίνουσιν. (AB Su. υ 452 Ph. 626.2) K
115 ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν. (AB Su. υ 453 Ph. 626.3) K
116 ὑποβλήδην· ὑποβάλλων λόγον ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγοντος. (AB Su. υ 454 Ph. 626.4 Et. Gen.)
117 ὑποβολιμαῖοι· ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποιητοί, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. (AB Su. υ 458 Ph. 626.6 Et. Gen.) K
118 ὑποβρύχιοι· ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες. (AB Su. υ 460 Ph. 626.12 (sch. Plat. Phaedr. 248 a)) K
119 ὑπογενειάζων· λιτανεύων, ἀπὸ τοῦ γενείου ἁπτόμενος. (Σ′: B Su. υ 462 Ph. 626.16 Et. Gen.) ⟨K⟩
120 ὑπόγειον· ὑπὸ τὴν γῆν. (AB Su. υ 463 Ph. 626.14) K
121 ὑπόγειος· ὁ ὑποτεταγμένος. (AB Su. υ 464 Ph. 626.15)
122 ὑπογράφεται· δείκνυται. (AB Su. υ 466 Ph. 626.24)
123 ὑπόγυον· ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γενόμενον, τὸ πρὸ ὀλίγου, καὶ μετ᾽ ὀλίγον. (AB Su. υ 469 Ph. 627.1 Et. Gen. lex. Αἷμ. υ 1) K+
124 ὑποδείς· ὑπόφοβος. (AB Su. υ 472 Ph. 627.3) K
125 ὑποδέξῃ· ὑποδέχῃ τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. (AB Su. υ 474 Ph. 627.5)

---

110 ∗ **112** ∗ **113** Cyr. ACO 1.1.1.13.10, al. **114** Cyr. ACO 1.1.3.96.30 **115** LXX 1 Reg. 18.9, eccl. **116** A 292, al. **119** Aeschin. 1.61 **121** Greg. Nyss. c. Eunom. 31.58 male intell.? **124** ∗; ὑποδεές Greg. Nyss. ref. conf. Eunom. 171, -ῆ Joh. Chrys. in cat. S. Petr. 4 **125** Athanas. de syn. 55.6 (sens.)

---

111 Cyr. (vg) υπο 36; Cyr. (A) υπο 100 ὑ.· ὑπόβασιν …, Hsch. υ 564 ὑποβάθρα· … θεμέλιος, ὑπόβασις **112** Hsch. υ 568 **113** Cyr. (A) υπο 97 (+), Hsch. υ 572 (+) **114** Cyr. (A) υπο 91; Hsch. υ 572 ὑποβιβάζοντες· ὑποκαταβαίνοντες **115** Cyr. (g) υπο 52; Cyr. (v) υπο 52, Hsch. υ 574 ὑ.· ὑπονοῶν, ἐχθραίνων **117** Cyr. (vgA) υπο 3/69; Hsch. υ 576 ὑποβολιμαῖον· ὑποβαλλόμενον, ὡς ἐπὶ – fin. **118** Cyr. (g) υπο 19 ὑποβρύχιον· ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθέν, καταπεποντισμένον, Cyr. (vA) υπο 19/78 ὑποβρύχιον· ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθέν **119** Hsch. υ 584 **120** Cyr. (vgA) υπο 27/88, Hsch. υ 583 **123** Cyr. (vgA) υπο 25/post υπω 7/υπο 84 ὑ.· (τὸ) νεωστὶ γενόμενον καὶ πρόσφατον **124** Cyr. (vgA) υπο 13/75, Hsch. υ 598 (+)

---

110 ὑπόβαθρον Porson **111** ὑπόβαθρον Cyr. (vg) | ὑποβάσιον A **114** ὑποβιάζουσιν Su. **116** ὑποβαλὼν Su. | ὑποκοριστικῶς B | λέγοντός τινος Et. Gen. λέγων Ph. **117** οἱ ὑποβαλλόμενοι Cyr. | ἢ καὶ εἰσποίητοι Cyr. (g) om. Cyr. (A), Hsch. | ὡς om. Su. | μαχαιριφῶν B | παιδων A | ἅπερ ἑαυταῖς Cyr. (A), Hsch. ἃ παρ᾽ ἑαυταῖς Cyr. (vg) | ὑποβαλλουσιν Cyr., Hsch. | αἱ γυναῖκες om. A **121** ὁ om. B **123** γινόμενον B Su. Ph. **125, 126** A 126, 125 B

126 ὑποδέξιος· ὑποδοχεύς. (AB Su. υ 474 Ph. 627. 6)
⟨K⟩ **127** ὑποδέραια· περιτραχήλια. (AB Su. υ 476 Ph. 627. 7)
⟨K⟩ **128** ὑποδερίδα· ὁρμίσκον, πλόκιον. (AB Su. υ 477 Ph. 627. 8) Ba 398
K **129** ὑποδμώς· δοῦλος. (AB Su. υ 484 Ph. 627. 13)
K **130** ὑποδρόμους· στόμια. (AB Su. υ 489 Ph. 627. 12)
K **131** ὑποδύς· ὑπεισελθών. (AB Su. υ 491 Ph. 627. 15)
K **132** ὑποδύτην· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. (AB Su. υ 492 Ph. 627. 14)
K **133** ὑπόθεσις· περιοχή, αἰτία. (AB Su. υ 497 Ph. 627. 20)
K **134** ὑποθήκαις· παραινέσεσιν. (AB Su. υ 501 Ph. 627. 21)
Hom **135** ὑποθημοσύνη· διδασκαλία. (AB Su. υ 502 Ph. 627. 22)
K **136** ὑποθήσομαι· διδάξω. (AB Su. υ 503 Ph. 627. 23)
⟨K⟩ **137** ὑποιστόν· φορητόν. (AB Su. υ 662 Ph. 628. 1 Et. Gen.)
138 ὑποικουροῦν· λεληθός τι μῖσος. ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν. (AB Su. υ 660 Ph. 627. 24 sch. Luc. 214. 14 Et. Gen.)
K ***139*** ὑποίσω· ὑπενέγκω. (Σ′: B Su. υ 661 Ph. 628. 3)
K **140** ὑποίσων· ὑπομενῶν. (AB Su. υ 661 Ph. 628. 2)
Att **141** ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς· οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πρᾳότερον γενέσθαι. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστι σημεῖον. (AB Su. υ 506 Ph. 628. 4 Et. Gen.)
142 ὑποκατάβασιν· παραχώρησιν. (AB Su. υ 508 Ph. 628. 7)
K **143** ὑποκείσεται· ὑποβληθήσεται. (AB Su. υ 512 Ph. 628. 8)

---

126 ∗ **127** ∗ **128** ∗; ὑποδερίδας Ar. fr. 332. 14 **129** δ 386 **130** Phil. Jud. de somn. 1. 124 + **133** Luc. 13. 5 + (sens.) **135** ∗; ὑποθημοσύνῃσιν O 412, al., -ῃ Xen. Mem. 1. 3. 7 **136** α 279 +, al. **137** ∗ **139** Xen. Symp. 2. 10 (in sent. condit.) **140** ∗ **141** com. adesp. fr. *680 | cf. Luc. 25. 54 **142** ∗

---

127 Hsch. υ 602 ὑποδέραιον· … περιτραχήλιον **128** Hsch. υ 603 ὑποδερίς· ὁρμίσκος … πλόκιον **129** Cyr. (vgA) υπο 39/119, Hsch. υ 611 (+) **130** Cyr. (vgA) υπο 64/163, Hsch. υ 621 **131** Cyr. (gA) υπο 11/92, Hsch. υ 625 (+); Cyr. (vgA) υπο 12/74 ὑποδύντας· ὑπεισελθόντας **132** Cyr. (vgA) υπο 51/143, Hsch. υ 626 (+) **133** Cyr. (vg) υπο 48; Cyr. (A) υπο 138 ὑπόθεσιν· περιοχήν, αἰτίαν πραγμάτων, Hsch. υ 635 ὑποθέσεις· … αἰτίαι … **134** Cyr. (A) υπο 98; Cyr. (g) υπο 31 ὑποθῆκαι· παραινέσεις, Cyr. (v) υπο 33 ὑποθήκας· παραινέσεις, Hsch. υ 638 ὑποθήκη· παραίνεσις **135** sch. D O 412 ὑποθημοσύνῃσι· … διδασκαλίαις (Hsch. υ 639) **136** Cyr. (vgA) υπο 50/140, Hsch. υ 641 **137** Hsch. υ 648 ὑποιστά· φορητά **139** Hsch. υ 639 (+); Cyr. (g) υπο 9 ὑποίσει· … ὑπενέγκοι **140** Cyr. (A) υπο 96, 160, Hsch. υ 649 ὑποίσω· (…) ὑπομενῶ (…); Cyr. (vg) υπο 9 ὑποίσει· … ὑπομενεῖ … **141** Phryn. P. S. 120. 6 ὑ. τὰς ὀ.· οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. τὸ γὰρ ἀνατείνειν ὀργῆς καὶ θυμοῦ καὶ αὐθαδείας **143** Cyr. (vgA) υπο 29/90, Hsch. υ 653

---

128 ὁρμίσκος A **132** ὑποδύτης Hsch. **138** le. ὑποικουροῦν λεληθός τι μῖσος Su. | ὑποκουροῦν bis B | τοῦ om. Ph. | ὑποστρεφόμενον B τρεφ- Su. **141** τὰς[1]] τοὺς B **143** ὑποκληθήσεται Ph.

144 ὑποκορίζεται· κολακεύει, ὑποκρίνεται. (AB Su. υ 516 Ph. 628.9 (sch. Plat. Rep. 474 e) Et. Gen.) K+

145 ὑποκοριζόμενοι· διασύροντες. Ξενοφῶν (Mem. 2.1.26) φησιν· ʿοἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν.ʾ ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῷ Παραπρεσβείας (19.259)· ʿαὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι.ʾ (AB Su. υ 517 Ph. 628.12 (sch. Plat. Rep. 400 e) Et. Gen.)

146 ὑποκοριστικόν· ἔλαττον. (AB Su. υ 518 Ph. 628.19 Et. Gen.)

147 ὑπὸ κρασίν· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς. (AB Su. υ 521 Ph. 628.20) K

148 ὑποκρίνοντι· ἀποκρίνοντι. (AB Su. υ 527 Ph. 628.26) ?Hom

149 ὑποκυσαμένη· ἐγκυμονήσασα. (AB Su. υ 533 Ph. 629.1) cf.K

Ba 399 **150** ὑπολαβών· ὑπονοήσας ἢ ἀποκριθεὶς ἢ ἀντειπών, ἀντικρούσας. (AB Su. υ 534 Ph. 629.2 Et. Gen.) K+

151 ὑπόνομος· ὀχετός, διῶρυξ. (AB Su. υ 551 Ph. 629.20) K

152 ὑπονοστῆσαι· ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι. (ABC Su. υ 552 Ph. 629.21) ⟨K⟩+

153 ὑπόπλεως· μεστός. (ABC Su. υ 564 Ph. 630.3) K

154 ὑποποιεῖσθαι· ὑποτάσσειν. (ABC Su. υ 569 Ph. 630.4)

155 ὑπόπτερος· ταχεῖα. (ABC Su. υ 566 Ph. 630.5) K

156 ὑπώροφον· ὑποστέγην. (ABC Su. υ 656 Ph. 630.7 Et. Gen.) K

157 ὑποσμύχουσα· ἐνδιερεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα. (ABC Su. υ 577 Ph. 630.14 Et. Gen. [ϱ]) +K

158 ὑπόσπονδος· ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. (ABC Su. υ 580 Ph. 630.16 Et. Gen.) K

---

146 Euseb. Hist. Eccl. 5.16.8 **147** K 152 **148** ∗; ὑποκρίνονται H 407 +, al. **149** Z 26 +, al. **151** Arist. Mir. 836 b 20; ὑπόνομον Thuc. 2.76.2, al. **152** Joh. Chrys. PG 49.374.23 + **155** Mimn. fr. 12.7 (fem.) **156** Eur. El. 1166 **157** ∗; ὑποσμύχουσαν Greg. Nyss. de virg. 3.2 +, al.

---

144 Cyr. (vgA) υπο 26/86 ὑ.· κολακεύει, Hsch. υ 660 ὑποκορίζεσθαι· κολακεύειν **147** Cyr. (A) υπο 106, Hsch. υ 602, sch. D K 152 **148** cf. sch. D H 407 ὑποκρίνονται· ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται **149** cf. Cyr. (A) υπο 134 ὑ.· κατὰ γαστρὸς ἔχουσα, ἐγκύμων, Hsch. υ 675 ὑ.· ἔγκυος γενομένη, ἐγκύμων **150** Cyr. (vgA) υπο 54/146, Hsch. υ 678 ὑ.· ὑπονοήσας (ἢ) ἀποκριθείς **151** Cyr. (vg) υπο 44; Cyr. (A) υπο 123 ὑ.· ὀχετός **152** Hsch. υ 710 ὑπονοστήσας· ἐπανελθών … **153** Cyr. (vgA) υπο 43/125, Hsch. υ 721 (+) **155** Hsch. υ 724 ὑ. · ὁ ταχύς, Cyr. (vgA) υπο 47/136 ὑπόπτερον· ταχύ(ν) **156** Cyr. (vg) υπο (sic) 24; Cyr. (A) υπο (sic) 162 ὑ.· ὑπόστεγον, Cyr. (g) post υπω 6 ὑ.· ὑπὸ τὴν στέγην, Hsch. υ 798 ὑπωρόφιον· ὑπόστεγον **157** Hsch. υ 744 ὑ.· ἔνδον ἐρεθίζουσα; Cyr. (vg) υπο 2 ὑποσμύχει· ὑποκαίει, θλίβει … καταπονεῖ, Cyr. (A) υπο 68 ὑποσμύχει· θλίβει … καταπονεῖ … **158** Cyr. (vg) υπο 21

---

145 εὐφημοῦντος Ph. **152** ἐπανελθεῖν om. C **155** -ον· -αν B -ος· -ύς C **156** ὑπ᾽ ὄροφον vel ὑπόροφον Ph. (Cyr.) **157, 158** AC 158, 157 B **157** ἐρεθίζουσα C | ὑποθλίβουσα C

K **159** ὑποσταθμίς· τρυγίας. (ABC Su. υ 582 Ph. 630. 17)
K **160** ὑποστειλάμενος· ἀποκρυψάμενος, φοβηθείς. (ABC Su. υ 590 Ph. 630. 18 Et. Gen.)
K **161** ὑποστέλλεται· ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται. (ABC Su. υ 589 Ph. 630. 20 Et. Gen.)
K **162** ὑπόστημα· πλῆθος. (ABC Su. υ 591 Ph. 630. 22)
K **163** ὑποστολῆς· φυγῆς. (ABC Su. υ 595 Ph. 630. 24)
164 ὑποσυγχύτως· συγκεχυμένως. (ABC Su. υ 596 Ph. 631. 1)
165 ὑποσχέσθαι· ἐκτεῖναι. (ABC Su. υ 598 Ph. 631. 3)
K+ **166** ὑποσχεῖν· ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ὑποθεῖναι. (ABC Su. υ 599 Ph. 631. 2)
K **167** ὑπόσχωμεν· ὑποβάλωμεν. (ABC Su. υ 601 Ph. 631. 4)
168 ὑποτείνων· ὑπισχνούμενος. (AC Su. υ 612 Ph. 631. 6)
169 ὑποτεμέσθαι· ἀφελέσθαι. (ABC Su. υ 605 Ph. 631. 7)
170 ὑποτεμνόμενον· ἐκκόπτον. (AB Su. υ 606 Ph. 631. 8)
171 ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν· ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτως Ξενοφῶν (Hell. 1. 6. 15) φησιν. (ABC Su. υ 607 Ph. 631. 9 Et. Gen.)
K+Att **172** ὑποτίτθια· ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑπότιτθον ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον. (ABC Su. υ 613 Ph. 631. 12)
K **173** ὑποτοπήσας· ὑπονοήσας. (ABC Su. υ 614 Ph. 631. 16)
K **174** ὑπότριμμα· ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. (ABC Su. υ 616 Ph. 631. 18 Et. Gen.)
K **175** ὑπότροπος· ἐξ ἀποστροφῆς. (ABC Su. υ 617 Ph. 631. 21) Ba 400

---

159 ∗ **162** LXX 2 Reg. 23. 14 + **164** Phil. Jud. de sacr. Ab. et C. 85 **165** Z 93 +, etc. **170** ∗; ὑποτεμνομένων Theophyl. Sim. Hist. 2. 1. 3 **175** Z 367 +, al.

---

159 Cyr. (vgA) υπο 1/67 ὑποστάθμη· ἡ τρύξ, Cyr. (A) υπο 117 ὑποστάθμην· τὴν τρυγίαν …, Hsch. υ 748 ὑποστάθμη· τρυγία (…) **160** Cyr. (g) υπο 22, Hsch. υ 752; Cyr. (vA) υπο 22/82 ὑ.· ἀποκρυψάμενος **161** Cyr. (g) υπο 10 ὑ.· ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, δολιεύεται, φεύγει, Cyr. (v) υπο 10 ὑ.· ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, δολιεύεται, Cyr. (A) υπο 73 ὑποστελεῖται· ὑποκρίνεται, δολιεύεται, Hsch. υ 753 ὑποστέλλεσθαι· ἀναδύεσθαι, δολιεύεσθαι, ὑποκρίνεσθαι **162** Cyr. (vgA) υπο 53/145, Hsch. υ 756 **163** Cyr. (vgA) υπο 46/131; Hsch. υ 760 ὑποστολή· φυγή **166** Cyr. (g) υπο 34 ὑ.· ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, Cyr. (A) υπο 94, Hsch. υ 765 ὑ.· ὑπολαβεῖν **167** Cyr. (A) υπο 85; Hsch. υ 767 ὑπόσχωμαι· ὑποβάλωμαι **172** Cyr. (v) υπο 57 ὑ.· ὑπομάζια; Ael. D. υ 14 **173** Cyr. (vgA) υπο 8/70 (+); Hsch. υ 775 ὑποτοπησόμενα· ὑπονοησόμενα **174** Cyr. (vgA) υπο 37/115, Hsch. υ 777 ὑ.· ἔκ τε (om. Hsch.) φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ κυμίνου καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων ἔργον **175** Cyr. (A) υπο 113

---

159 h. e. ὑποστάθμης **160** ὑποκρυψάμενος recte Su. Et. Gen. (Hsch.) **164–166** B 165, 164, 166 A 164, 166, 165 C **166** ὑποβαλήν B ἀπολαβεῖν C (Cyr. (g)) ὑποβαλεῖν Kuster **167** ὑποβάλωμεν AB (corr. e -λαβ-) Su. (AM) -βαλλ- C Su. (FGV) (-ομεν F) Ph. **169** ὑποτεμνεσθαι B **170, 171** B 171, 170 A **170** -ον· -ων B -ος· -ων Ph. -ον· -οντα Su. **172** καὶ om. B | ὑποτιτθῆν B | τὸν B Ph. **173, 174** B 174, 173 AC **174** ὑποτρίμματα B | τε] τῶν B | ἀρτύματα B

176 ὑποτυπώσεων· χαρακτήρων λόγοι. (ABC Su. υ 619 Ph. 632. 1 Et. Gen.)
177 ὕπουλα ἕλκη· τὰ κρυπτά. (ABC Su. υ 623 Ph. 632. 2) K
178 ὕπουλος· δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός. ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. (ABC Su. υ 624 Ph. 632. 7 Et. Gen. [ϱ]) K
179 ὑπ᾽ οὔρει· ὑπὸ τῷ ὄρει. (ABC Su. υ 628 Ph. 632. 12) K
180 ὑποφέρονται· ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρων· ὑποβάλλων. (ABC Su. υ 630 Ph. 632. 13) ⟨K⟩+
181 ὑποφῆται· ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι. (ABC Su. υ 631 Ph. 632. 15 Et. Gen.) K
182 ὑποφθάς· φθάσας, προλαβών. (ABC Su. υ 632 Ph. 632. 16) Hom
183 ὑπόφορος· ὑπεύθυνος, ὑπὸ κῆνσον, ὑπὸ τέλος. (ABC Su. υ 634 Ph. 632. 20 Et. Gen.) K
184 ὑποφύσεις· παραφυάδες φαύλων λογισμῶν, ἔξωθεν φυόμεναι. (ABC Su. υ 635 Ph. 632. 21 Et. Gen.)
185 ὑποχόνδρια· τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. (ABC Su. υ 641 Ph. 632. 23 Et. Gen.) K
186 ὑποχυτῆρες· τρυβλία δι᾽ ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν. (ABC Su. υ 643 Ph. 633. 1 Et. Gen.)
187 ὕπτια· ὑψηλά. (AB Su. υ 657 Ph. 633. 3) K
188 ὑπτιάζει· ὑποστρέφει. (ABC Su. υ 658 Ph. 633. 4) K
189 ὕπτιος· ἐπὶ νῶτον κείμενος. (ABC Su. υ 659 Ph. 633. 5 Et. Gen.) K
190 ὑπώπια· ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. | καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα. (Σ′: B Su. υ 651 Ph. 630. 1 | AB Ph. 633. 13 Et. Gen.) K

---

177 ∗ **179** ∗ **181** Π 235, al. **182** H 144, al. **184** ∗ **186** ∗; ὑποχυτῆρας LXX Jer. 52. 19 **188** Synes. Dion 3 **189** Δ 108 +, etc. **190** M 463 |

---

177 Cyr. (g) υπο 16 ὕ.· ἕλκη κρυπτά **178** Cyr. (vg) υπο 17 (+), Paus. Attic. υ 13; Hsch. υ 781 ὕ.· … δόλιος … **179** Cyr. (vg) υπο 20 **180** Hsch. υ 787 ὑ.· ὑποβάλλονται **181** Cyr. (g) υπο 35 (+); Hsch. υ 788 ὑ.· … προφῆται, ἱερεῖς … χρησμολόγοι, Cyr. (vg) υπο 35 ὑ.· ἱερεῖς ἢ προφῆται, sch. D Π 235 ὑ.· ἱερεῖς … προφῆται, Cyr. (A) υπο 99 ὑ.· ἱερεῖς **182** sch. D H 144 ὑ.· προφθάσας, προλαβών **183** Cyr. (g) υπο 40; Hsch. υ 183 ὑ.· ὑπὸ τέλος, ὑπὸ κῆνσον, ὑπεύθυνος, Cyr. (A) υπο 120 ὑ.· ὑπεύθυνος, 141 ὑ.· ὑπὸ κῆνσον, ὑπὸ τέλος; Cyr. (v) υπο 40 ὑ.· ὑποτελής **185** Cyr. (vg) υπο 32; Cyr. (A) υπο 93 ὑ.· τὰ ἀκροσπάθια **187** Cyr. (vgA) υπτ 4/6 **188** Cyr. (g) υπτ 3 **189** Cyr. (vgA) υπτ 1/5 **190** Cyr. (g) υπω 1 ὑ.· τὰ – πῦα … ἢ ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν, Cyr. (v) υπω 1 ὑ.· τὰ – πῦα …; Hsch. υ 795 ὑ.· τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα … καὶ τὰ πελιώματα

---

176 le. -εως Et. Gen. | λόγων C Su. Et. Gen. **178** δόλιος om. B **180** ὑποβάλλονται καὶ ὑποφέρων om. C | ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλων B **181** καὶ χρησμολόγοι B **182** ὑποφθάσας C | προφθάσας B **183** ὑπόκηνσος Su. | ὑπότελος Su. ὑποτελής Cyr. (vg) (ut coni. Hemsterhuys) **184** φυόμενοι B **185** ἀκροπίσθια Cyr. (g) **186** hic C post 187 A, post 188 B | τρυβλίδια B

191 ὑπώρεια· ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. (ABC Su. υ 654 Ph. 633. 15 Et. Gen.)

192 ὑπωρόφιοι· ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι, συγγενεῖς. (ABC Su. υ 655 Ph. 633. 16 Et. Gen.) Ba 401

193 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους· καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν, ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος, καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους· πάντα ταῦτα χρήσιμα. (ABC Ph. 631. 22)

K **194** ὗς· χοῖρος ἢ σύαγρος. (ABC Su. υ 670 Ph. 633. 19 Et. Gen.)

195 ὕσας· βρέξας. (ABC Su. υ 673 Ph. 633. 20)

Hom **196** ὑσμίνης· μάχης. (ABC Su. υ 679 Ph. 633. 23)

+K **197** ὕσπληξ· φραγέλλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον. ἢ μύωψ ὁ πλήσσων τοὺς βόας. (ABC Su. υ 684 Ph. 634. 1 Et. Gen.)

K **198** ὕστατος· τελευταῖος, ἔσχατος. (AC Su. υ 686 Ph. 634. 6)

199 ὑφαιρεῖται· παρεκβάλλει. (A Su. υ 705 Ph. 634. 18)

200 ὕφαλοι· ὑποθαλάσσιοι, κεκρυμμέναι πέτραι. (ABC Su. υ 698 Ph. 634. 19 Et. Gen. [ϱ])

K **201** ὑφειμένοι· ὑποχείριοι. (ABC Su. υ 717 Ph. 634. 20)

K **202** ὑφειμένος· ἐνδιδόμενος. (ABC Su. υ 718 Ph. 634. 21)

K **203** ὕφεσις· ἐλάττωσις. (ABC Su. υ 713 Ph. 634. 23)

K **204** ὑφεστώς· ἐνυπόστατος. (ABC Su. υ 715 Ph. 634. 24)

205 ὑφηγήσονται· ὑποδείξωσιν. (ABC Su. υ 723 Ph. 634. 25)

Hom **206** ὑφηνίοχος· ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος. (ABC Su. υ 726 Ph. 635. 1)

K **207** ὑφιέμενον· ἐνδιδόμενον. (ABC Su. υ 730 Ph. 635. 2)

---

191 Phil. Jud. post. Caini 49; ὑπωρείας Y 218, al. **192** I 640, al. **196** O 328 +, al. **197** Luc. 25. 20 **198** Ψ 356 +, etc. **205** ∗; ὑφηγήσωνται Apollod. 2. 37, al. **206** Z 19, al.

---

194 Cyr. (g) υσ- 1; Cyr. (vA) υσ- 1/10, Hsch. υ 818 ὗς· χοῖρος (…) **195** Hsch. υ 820 **196** sch. min. (P. Vind. inv. 39940. 4) O 328 … ὑ.· … τῆς μάχης, Cyr. (g) υσ- 9, Hsch. υ 832 ὑσμίνη· μάχη, Cyr. (A) υσ- 11, sch. D B 40 ὑσμίνας· μάχας **197** Cyr. (vg) υσ- 3 ὕ.· βούκεντρον ἢ ὁ μύωψ ὁ πλήσσων τοὺς βόας, Cyr. (A) υσ- 13 ὕ.· ὁ μύωψ ὁ πλήσσων τοὺς βόας **198** Cyr. (vg) υσ- 4, sch. D ι 444 ὕ.· ἔσχατος, τελευταῖος, Hsch. υ 847 ὕστατον· ἐσχάτιον, τελευταῖον, Cyr. (A) υσ- 16 ὑστάτους· τελευταίους **201** Cyr. (vg) υφε 11 ὑφειμένον· … ὑποχείρον **202** Hsch. υ 875; Cyr. (vgA) υφι (sic) 6/15 ὑφειμένως· ἐνδιδομένως … **203** Cyr. (g) υφε 8, Hsch. υ 889 (+); lex. Greg. 174. 19 ὑφέσεσιν· … ἐλαττώσεσιν **204** Hsch. υ 893 (+); Cyr. (vgA) υφε 4/15 ὑφεστός· ἐνυπόστατον **206** sch. D Z 19; Hsch. υ 898 ὑ.· ἡνίοχος **207** Cyr. (A) υφι 13; Cyr. (vg) υφι 9 ὑφίεμεν· ἐνδιδόαμεν

---

193 hic AC post 189 B | καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν om. Ph. | ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους del. Porson **197** ἀφετηρία om. B | βούκεντρον – fin. om. Ph. | βοῦς A Et. Gen. **202** -ως· -ως Ph. | ἐνδεδυμένος B ἐνδεδομένος Hsch. **205** fort. leg. ὑφηγήσωνται | ὑποδείξουσιν Su. (AGM) ὑποδείξονται C

208 ὑφιέναι· ὑπενδοῦναι. (ABC Su. υ 730 Ph. 635.3) K
209 ὑφιζάνει· ὑποκαθέζεται, ἐλαττοῦται. (ABC Su. υ 732 Ph. 635.4) K
210 ὑφιστάς· ὑποστάς, ὑποτιθείς. (ABC Su. υ 735 Ph. 635.5) K
211 ὑφορμοῦν· ἀπατοῦν, ἐναντιούμενον. (ABC Su. υ 738 Ph. 635.8)
212 ὑφωμαδόν· ὁμοθυμαδόν. (AC Su. υ 741 Ph. 635.10) K
213 ὑψαγόρας· ὑψηλόγος. (ABC Su. υ 743 Ph. 635.11)
214 ὑψαυχεῖν· ὑψηλοφρονεῖν. (ABC Su. υ 744 Ph. 635.12)
215 ὑψήγορε· μεγαλήγορε. (ABC Su. υ 745 Ph. 635.13) K
216 ὑψιβρεμέτης· ἐν ὕψει βροντῶν. (ABC Su. υ 753 Ph. 635.14 (sch. Luc. 102.12)) K
217 ὑψίζυγος· ἐν ὕψει θρόνον ἔχων. (ABC Su. υ 755 Ph. 635.15) K
218 ὑψικάρηναι· ὑψηλαί. (ABC Su. υ 756 Ph. 635.16) K
219 ὑψικρατεῖν· τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν. (AB Su. υ 759 Ph. 635.17) K
220 ὑψιμέδοντες· ἐν ὕψει βασιλεύοντες. (AB Su. υ 760 Ph. 635.18) K
221 ὑψιφοίτης· ὑψηλοπόρος ἢ ὑψόφρων. (ABC Su. υ 764 Ph. 635.19) K
222 ὑψόθι· ἐν ὕψει. (ABC Su. υ 765 Ph. 635.20) cf. K
223 ὑψοῦ διάττει· ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει. (ABC Su. υ 768 Ph. 635.21) K
224 ὕων· βρέχων. (ABC Su. υ 127 Ph. 635.22) K

---

212 ∗ **213** ∗; ὑψαγόρη β 85 **215** Greg. Naz. ep. 4.7 **216** A 354 +, al. **217** Δ 166 +, al. **218** Greg. Naz. c. 1.2.38.216 **219** ∗ **220** ∗ **221** ∗ **223** com. adesp. fr. *548

---

208 Cyr. (vg) υφι 7 ὑφιείς· ὑπενδούς **209** Hsch. υ 900 ὑ.· ἐλαττοῦται, ὑποκάθηται, cf. Cyr. (vg) υφι 5 ὑφιζάνειν· ὑποκαθῆσθαι **210** Cyr. (g) υφι 8; Cyr. (vA) υφι 8/14, Hsch. υ 903 ὑ.· ὑποτιθείς **212** Cyr. (vgA) υφω 2/6 **214** an conf. Phryn. P.S. 117.13 ὑ.· Σοφοκλῆς (fr. 1106)? **215** Cyr. (vgA) υψη 1/υψα (sic) 3 **216** Cyr. (vgA) υψι 5/16, Hsch. υ 924; sch. D A 354 (cf. P. Strasb. inv. 33 ix 20) ὑ.· ὁ ἐν ὕψει ἠχῶν, ὅ ἐστι βροντῶν **217** Cyr. (g) υψι 7 (+) **218** Cyr. (g) υψι 6 **219** Cyr. (g) υψι 9 **220** Cyr. (vg) υψι 2 ὑψιμέδοντα· τὸν ἐν ὕψει βασιλεύοντα, Hsch. υ 937 ὑψιμέδων· ἐν ὕψει βασιλεύων **221** Hsch. υ 949 ὑ.· ὑψηλοπόρος, Cyr. (vg) υψι 3 ὑψιφοῖτα· ὑψηλοπόρε; Cyr. (A) υψι 10 ὑ.· ὑψηλόφρων **222** cf. Cyr. (vgA) υψο 2 ὑψοῦ· ἐν ὕψει **223** Cyr. (vg) υψο 1 ὑ. δ.· ἐν ὕψει τρέχει, εἰς ὕψος ὁρμᾷ, Cyr. (A) υψο 1, Hsch. υ 955 ὑ. δ.· εἰς ὕψος ὁρμᾷ **224** Cyr. (g) υω- 3 (+), Hsch. υ 960 (+); Cyr. (vA) υω- 1/4 ὕω· βρέχω …

---

208 ἐπενδοῦναι B **210** ὑποτιθείς om. C **211** ἀπαντῶν A (m.alt.) Su. | ἐναντιούμενον om. C **215** ὑψαγόρη (β 85) Cyr. (A) **216** ὁ ἐν A (Cyr. (vg)) **217** ὁ ἐν Cyr. **218** -ε· -έ A Ph. -ος· -ά C **221** ὑψίφρων Su. ὑψηλόφρων Porson

Φ

Ba 402

K **1** φαγέδαινα· νόσος λοιμική. (AB[C] Su. φ 7 Ph. 636. 6)
K **2** φαγύλιον· μαρσίππιον. (ABC Su. φ 13 Ph. 636. 4)
K **3** φαέθων· λάμπων, ἥλιος. (ABC Su. φ 16 Ph. 636. 7 Et. Gen.)
K **4** φαεινόν· λαμπρόν. (ABC Su. φ 20 Ph. 636. 8)
cf. K **5** φαεσίμβροτος· ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις. (ABC Su. φ 18 Ph. 636. 9 Et. Gen.)
K **6** φαεσφόρους· φωτοφόρους, φωτὸς παρεκτικάς, γνώσει φωτιζούσας. (ABC Su. φ 19 Ph. 636. 10 Et. Gen.)
K **7** φάθι· εἰπέ. (ABC Ph. 636. 12)
Hom **8** φαιδιμόεντες· λαμπροί. (AB[C] Su. φ 153 Ph. 636. 13)
K **9** φαίδιμος· λαμπρός, ἰσχυρός. (AB[C] Su. φ 153 Ph. 636. 14)
10 φαιδίμων· λαμπρός. (AB Su. φ 153 Ph. 636. 15)
⟨K⟩ **11** φαιδρός· καθαρός. (ABC Su. φ 157 Ph. 636. 16)
K **12** φαιδρωπόν· τὸ τερπνὸν καὶ χαρίεν πρόσωπον. (ABC Su. φ 158 Ph. 636. 17 Et. Gen.)
K **13** φαῖεν· εἶποιεν. (AB Su. φ 161 Ph. 636. 18)
K **14** φαίημεν· εἴποιμεν. (ABC Su. φ 162 Ph. 636. 19)

---

2 ∗ **3** Λ 735 +, al. **4** Γ 247 +, al. **5** Ω 785 +, al. **6** ∗ **8** N 686 **9** Δ 505 +, al. **10** ∗ **12** ∗ (nomen)

---

1 Cyr. (vg) φαγ 1; Cyr. (A) φαγ 3 φ.· νόσος ἐστὶ λοιμαρτική (i.e. λοιμική) **2** Cyr. (vgA) φαγ 2/4 **3** Cyr. (g) φαε 8; Cyr. (v) φαε 8 φ.· ἥλιος, Cyr. (A) φαε 17 φ.· ὁ ἥλιος ἢ λάμπων, Ap. Soph. 161. 28, Hsch. φ 23 φ.· (…) λάμπων (…) **4** Cyr. (vgA) φαε 6/15 (+), Hsch. φ 27 (+), sch. D Γ 247 (+); Cyr. (vgA) φαε 4/13, Ap. Soph. 161. 20 φαεινή· λαμπρά **5** cf. Cyr. (vg) φαε 2 φ.· τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρέχων …, sch. D Ω 785 φ.· ἡ … παρέχουσα τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις, Ap. Soph. 161. 10, Hsch. φ 29 φ.· ἡ τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχομένη … **6** Cyr. (vg) φαε 10; Cyr. (A) φαε 18 φ. ἠοῦς· τὰς φωτὸς παρεκτικὰς ἡμέρας, 19 φαεσφόρος· ὁ Χριστὸς ὁ γνώσει φωτίζων, Hsch. φ 30 φαεσφόρος· γνώσει φωτίζων **7** Cyr. (A) φαι 14 (+), Hsch. φ 34 **8** sch. D N 686 (+) **9** Cyr. (gA) φαι 6/23, Hsch. φ 39 (+); Cyr. (v) φαι 6, sch. D Δ 505, Ap. Soph. 161. 11 φ.· λαμπρός (…) **11** Hsch. φ 40 (+) **12** Cyr. (vg) φαι 5 (+); Cyr. (A) φαι 18 φ.· τὸ τερπνὸν πρόσωπον, Hsch. φ 42 φ.· χαρίεν τὸ πρόσωπον **13** Cyr. (A) φαι 16 φ.· εἴποιεν ἄν, Cyr. (vgA) φαι 2/15, Hsch. φ 43 φ. ἄν· εἴποιεν ἄν **14** Cyr. (g) φαι 4

---

2 φαγύλλιον BC | μασύππιον A **5** le. -ον Ph. | ἡ] ὡς Su. **6** γνώσεις Et. Gen. γνῶσιν Cyr. (vg) | φωτιζούσας om. C **9** λαμπρὸς ἢ ἰσχυρός Cyr. (g) **12, 13** A 13, 12 B **12** καὶ χαρίεν πρόσωπον om. C

15 φαιλόνης· εἰλητὸν τομάριον μεμβραϊνόν, ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον. (AB Su. φ 165 Ph. 636.20 Et. Gen. [ϱ]) K
16 φαινόλης· χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. (ABC Su. φ 170 Ph. 636.22 Et. Gen. [ϱ])
17 φαίνων· δεικνύων. (ABC Su. φ 175 Ph. 636.23 EM 789.57) ?Hom
18 φαιόν· χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ ἤγουν μύϊνον. (AB Su. φ 178 Ph. 637.2 Et. Gen.) cf.K
19 φάκελον· φορτίον ἢ εὐάλωτον. (ABC Su. φ 25 Ph. 637.4) K
20 φάκελος· τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα. (ABC Su. φ 27 Ph. 637.8) K
21 φακῆ· τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ. (ABC Su. φ 23 Ph. 637.9)
22 φακός· τὸ ὄσπριον ὠμόν. (ABC Su. φ 23 Ph. 637.10)
23 φαλάγγιον· εἶδος ὄφεως, ὥς φησι Νίκανδρος (Ther. 8). (Σ′′′: B Ph. 637.21)
24 φάλα· κόσμος τῆς περικεφαλαίας. (ABC Su. φ 29 Ph. 637.11 Et. Gen.)
25 φάλαγγες· αἱ τάξεις τῶν πολεμιστῶν, ἀριθμοί, ἢ νούμερα, ἢ ἑκατονταρχίαι. (ABC) K
26 φάλανθοι· φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ. (AB Su. φ 41 Ph. 638.1 Et. Gen.) ⟨K⟩+
27 φάλαρα· τὰς προμετωπίδας, τοὺς ἀσπιδίσκους, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων, ἢ τὰ γνάθων σκεπάσματα. (ABC Su. φ 42 Ph. 638.2 Et. Gen.) K
Ba 403 **28** Φαληρεύς· πολίτης. (ABC Su. φ 46 Ph. 638.8 EM 787.19) K
29 φαλλοί· μόρια δερμάτινα. (ABC Su. φ 59 Ph. 638.12)
30 φάλον· τὸ προμετωπίδιον. (ABC Su. φ 56 Ph. 638.13) ?K
31 φάλος· βῶλος ἢ λόφος ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ. (ABC Su. φ 57 Ph. 638.15 Et. Gen. [ϱ])

---

15 ∗; φαιλόνην NT 2 Tim. 4.13 **17** B 353 +, etc. **20** ∗ **22** Theophr. Hist. Plant. 4.4.9 + **24** ∗ **25** B 558 +, etc. **26** ∗ **29** Greg. Naz. c. 1.2.10.748 + (alibi lapidei) **30** Γ 362 + **31** ∗

---

15 Cyr. (vg) φαι 7; Cyr. (A) φαι 22 φ.· εἰλητὸν μεμβραϊνὸν ἢ γλωσσόκομον **17** Hsch. φ 64 (+); sch. D B 353 φ.· δεικνύς **18** cf. Cyr. (vg) φαι 1 φ.· μελανόλευκον ἤγουν μέσον τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος, Cyr. (A) φαι 21 φ.· μέλανον ἢ μύϊον **19** Cyr. (g) φακ 1; Cyr. (vgA) φακ 3/4 φακέλους· φορτία, Hsch. φ 71 φακέλους· φόρτους **20** Cyr. (g) φακ 2 **25** Cyr. (vg) φαλ 5; Cyr. (A) φαλ 12 φ.· αἱ τάξεις τῶν πολεμικῶν **26** Hsch. φ 91 φάλανθον· … οἱ δὲ φαλακρόν **27** Cyr. (vgA) φαλ 2/15 (+) **28** Cyr. (vgA) φαλ 8/17, Hsch. φ 100 **30** Cyr. (A) φαλ 14, sch. D Γ 362 (+)

---

15 φαινόλης B | εἰλητάριον Cyr. | τοῦ νόμου ἢ τομάριον Cyr. (vg) | ἢ καὶ χιτώνιον Cyr. (vg) **15, 16** una gl. in B, le. φαινόλης **16** χιτωνίσκος C Su. om. B **18** μύϊον Su. **19** an ἢ del.? an lac.? **20** φάελλος Su. **21** φακαῖ Su. **22** ὠμὸν ὄσπριον Su. **23** εἶδος in le. B γένος Ph. **25** πολεμικῶν καὶ C **27** τῶν γνάθων C Ph. Et. Gen. (Cyr.) | σκέμματα B **30** φάλαρον Cyr. | τὸ om. Cyr. (A) **31, 32** AC 32, 31 B **31** ἡ om. C

κ **32** φαμέν· λέγομεν. (AB Su. φ 63 Ph. 638.17)
κ **33** φάναι· εἰπεῖν. (AB(C) Su. φ 67 Ph. 638.20)
κ **34** φανάς· τὰς ἐκλάμψεις. (ABC Su. φ 65 Ph. 638.21)
35 φαντασία· ἐνύπνιον ἢ ἴνδαλμα ἢ ἀποκάλυψις θεία. (ABC Ph. 639.6)
36 φανός· λαμπὰς ἐκ κλημάτων. οὕτως Μένανδρος (fr. 60). (Σ′′′: B Ph. 639.4)
κ **37** φαρέτρα· βελοθήκη. (ABC Su. φ 96 Ph. 639.13 Et. Gen.)
38 φάρκτεσθαι· τὸ φράττεσθαι. (Σ′′′: B Ph. 639.14)
39 φαρμακᾶς· μυρεψῆς. (ABC Su. φ 97 Ph. 639.16)
40 φάρμακα· τὰ τῶν ζωγράφων βάμματα, τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν φαρμάκια. (Σ′′′: B Ph. 640.13)
41 φαρμακοτρίβαι· οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες. (Σ′′′: B Ph. 640.16 Et. Gen. [ϱ])
42 φάρμακον· παραμυθία, ὁμιλία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκεσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθέων. (ABC Su. φ 103 Ph. 639.17 Et. Gen. [ϱ])
κ **43** φαρμάξας· ἀποστήσας, γοητεύσας, ἰατρεύσας. (ABC (Su. φ 108) Ph. 640.20 Et. Gen. [ϱ])
κ **44** φᾶρος· ἱμάτιον, περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός. (ABC Su. φ 112 Ph. 640.21 Et. Gen.)
⟨κ⟩ **45** φάρσος· τρύφος, ῥάκος, πτερύγιον, ἀκρωτήριον, κλάσμα. (ABC Su. φ 116 Ph. 640.25)
κ **46** φάς· εἰπών. (AB Su. φ 118 Ph. 641.19)
47 φαρμακίδα· τὴν ἐκ τοῦ γήρως ῥυτίδα. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 1108). Ba 404
(Σ′′′: B Ph. 640.18)
κ **48** φάσγανον· ξίφος. (ABC Su. φ 120 Ph. 641.20)

---

32 Θ 229 +, etc. **37** φαρέτρη ζ 270 +, al. **38** ∗ **39** ∗ **40** Plat. Rep. 420 c | Δ 218 +, al. **41** Dem. 48.12 **43** ∗ **44** B 43 +, ε 230 +, al. **45** ∗ **46** I 35, al. **48** A 190 +, al.

---

32 Cyr. (vgA) φαμ-φαν 3/11, Hsch. φ 134 **33** Cyr. (vgA) φαμ-φαν 8/15, Hsch. φ 140 **34** Cyr. (A) φαμ-φαν 17, Hsch. φ 144 **37** Cyr. (vgA) φαρ 4/11, Hsch. φ 165; sch. D A 45 φαρέτρην· βελοθήκην **40** cf. Moer. φ 34 φ.· τὰ χρώματα τῶν ζωγράφων **43** Cyr. (vg) φαρ 3; Cyr. (A) φαρ 10 φαρμάξασα· ἀποστήσασα **44** Cyr. (g) φαρ 2; Cyr. (vA) φαρ 2/9, Hsch. φ 190 φ.· ἱμάτιον, περιβόλαιον, sch. D B 43 φ.· ἱμάτιον; Ap. Soph. 161.17 φ.· ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ φορεῖσθαι, καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν **45** Hsch. φ 192 φ.· τρύφος, κλάσμα, πτερύγιον, ἀκρωτήριον **46** Cyr. (gA) φασ 3/17, Hsch. φ 200, sch. D I 35 (+) **48** Cyr. (gA) φασ 2/13, Hsch. φ 202 (+), sch. D A 190 (P. Strasb. inv. 33 iv 3), Ap. Soph. 161.19

---

36 ἡ ἐκ Ph. **38** φάρκεσθαι B | φάττεσθαι B **39** μυρεψεῖς Su. (AGF) Ph. **40** βάμματα] χρώματα Ph. **41** οἱ[3] om. B **42** εἴρηται δὲ[2]] εἴρηται δὲ καὶ Ph. ἢ B, hinc ad fin. om. C, aliter Et. Gen. | ἀνθῶν A **43** ἀπατήσας Cyr. **44** καὶ om. A Su. Ph. **45, 46** AC **46, 45** B **45** κλάσμα ad init. interpr. Su. **47** φαρκῖδα Brunck coll. Erot. | γήρως] γένους Ph.

49 φάσεις· τὰ ἐγκλήματα καὶ συκοφαντίαι. (AC) ⟨K⟩
50 φασίν· λέγουσιν. (ABC Su. φ 122 Ph. 641.7) K
51 φάσεις· αἱ κατὰ τῶν δημοσίᾳ ἐξιδιοποιουμένων οἷον χωρία μεγάλα γραφαί. (AC)
52 φασιανός· συκοφάντης. παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαίνειν. (Σ′: B (Su. φ 124) Ph. 642.4 (Et. Gen.))
53 φασκώλιον· ἱμάτιον, φορεῖον. φάσκωλον δέ ἐστι μαρσίππιον. (ABC Su. φ 127 Ph. 641.25 Et. Gen.) K+
54 φάσκων· λέγων. (AB Su. φ 128 Ph. 642.3) K
55 φατέ· λέγετε. (AB Su. φ 130 Ph. 642.7) K
56 φάτις· φήμη, λόγος. (ABC Su. φ 131 Ph. 642.8) K
57 φατνώματα· σανιδώματα, στέγη διάγλυφα. (ABC Su. φ 133 Ph. 642.9 Et. Gen. [ϱ]) K
58 φατνωτόν· σανιδωτόν. (AB Su. φ 134 Ph. 642.10 Et. Gen.) K
59 φατρία· σύνταγμα. (AB Su. φ 136 Ph. 642.11 Et. Gen.) K
60 φαυλίζει· εὐτελίζει, χλευάζει. (ABC Su. φ 139 Ph. 643.21 Et. Gen.) K
61 φαῦλος· ἢ εὐτελὴς ἢ χαλεπός. (AB(C) Su. φ 142 Ph. 643.16) K
62 φειδώ· πρόνοια, φεισμονή, εὐσπλαγχνία. (ABC Su. φ 249 Ph. 644.2 Et. Gen.) K+
63 φειδωλός· φειδόμενος, κνιπός. (ABC Su. φ 250 Ph. 644.3 Et. Gen.) K
64 φελλεύς· σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης τόπος. (ABC Su. φ 189 Ph. 644.6 sch. Plat. Critias 111 c Et. Gen. [ϱ])
65 φενακίζει· χλευάζει. (ABC Su. φ 190 Ph. 644.7) K
66 φενάγματα· φενακίσματα. (Σ′′′: B Ph. 644.11)

---

49 Andoc. 1.88; acc. Dem. 25.78 **50** B 783 +, etc. **51** v. 49 **53** ∗ (sens.) | Lys. fr. 90 **55** π 93, etc. **56** ζ 29 +, etc. **58** ∗ **62** H 409 +, etc. **63** φειδωλή X 244 **64** ∗ **66** ∗

---

49 Hsch. φ 206 φ.· ἐγκλήματα, συκοφαντίαι **50** Cyr. (vgA) φασ 7/19, Hsch. φ 211 **53** Cyr. (g) φασ 8 φ.· ἱμάτιον, φορεῖον, Cyr. (A) φασ 20 φ.· ἱμάτιον **54** Cyr. (gA) φασ 9/24; Hsch. φ 217 φάσκω· λέγω **55** Cyr. (vgA) φατ 2/6, Hsch. φ 220 **56** Hsch. φ 224 (+); Cyr. (g) φαμφαν 7 φ.· φήμη, Cyr. (A) φατ 9 φ.· φημιν (ˁsicˀ Drachmann), λόγιον **57** Cyr. (g) φατ 1 (+); Cyr. (vA) φατ 1/5, Hsch. φ 226 φ.· σανιδώματα **58** Cyr. (A) φατ 8, Hsch. φ 227 φατνωτῶν· σανιδωτῶν; cf. Cyr. (vg) φατ 1 φατνώματα· … ἢ σανιδωτά **59** Cyr. (vgA) φατ 4/7, Hsch. φ 234 (+) **60** Cyr. (g) φαυ 1 (+); Cyr. (v) φαυ 1 φ.· κατευτελίζει, Cyr. (A) φατ 19 φαυλίζειν· κατευτελίζειν **61** Cyr. (A) φαυ 23 φαῦλον· εὐτελές, Cyr. (g) φαυ 3 φ.· χαλεπός, Hsch. φ 248 φ.· … χαλεπός, εὐτελής **62** Cyr. (vg) φερ (sic) 17 φ.· φεισμονή **63** Cyr. (vg) φερ (sic) 15 φ. · σκνιφός, φειδόμενος; Cyr. (A) φει 1 φ.· φειδόμενος δαπανῶν, 4 φειδωλοί· σκνιφοί, Hsch. φ 274 φ.· φειδόμενος δαπάνης, σκνιφός **65** Cyr. (v) φαυ (sic) 6 (+)

---

49 et **51** i.l. inser. in A **51** αἱ κατὰ, οἷον, γραφαί om. C | ἐκποιουμένων C **53** φορεῖον om. B ἱματίων φορ. Sylburg ἱματιοφορεῖον Hemsterhuys | duo gl. in C, δέ ἐστι om. **61** ἢ¹ om. B Su. Ph. | ἢ² om. Ph. | aut ⟨οὐ⟩ χ. leg. aut ad locum c. negat. male intell. refer. **62** interpr. om. B (φεισμονή add. m. alt.) φεισμονή om. C **63** σκιπνός Su. ἢ κρυπτός C σκνιφός Cyr., Hsch. **64, 65** AC 65, 64 B **64** ποσῶς et τόπος om. C

K **67** φέναξ· χλευαστής, ἀπατεών. (ABC Su. φ 197 Ph. 644.8 Et. Gen.)
K **68** φεραυγής· κατάλαμπρος. (ABC Su. φ 204 Ph. 644.12 Et. Gen.)
K **69** φέρβειν· τρέφειν. (AB (Su. φ 205) (Ph. 644.13))
K **70** φερέγγυος· ἀσφαλής, ἀξιόπιστος, ἐγγυητής. (ABC Su. φ 207 Ph. 644.15 Et. Gen.)
K **71** φερεσβίους· ζωοποιούς. (ABC Su. φ 219 Ph. 645.1 (Et. Gen. [ϱ]))
K **72** φερέτρῳ· τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ. (ABC Su. φ 233 Ph. 645.2 Et. Gen.)
K **73** φέριστον· κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν. (ABC Su. φ 223 Ph. 645.3 Et. Gen.)
+K **74** φέρνιξ· προίξ. (AB(C) Su. φ 224 Ph. 645.7 Et. Gen.)
K **75** φέρτερον· κρεῖττον ἢ ταχύτερον. (ABC Su. φ 252 Ph. 645.11 Et. Gen. [ϱ])
Att **76** φέψαλος· σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. (ABC Su. φ 239 Ph. 645.12 Et. Gen. [ϱ])
cf.K **77** φερώνυμος· ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα. (ABC Su. φ 229 Ph. 645.14) Ba 405
K **78** φεσκάσιον· μάγγανον πλοϊκόν. (ABC Su. φ 234 Ph. 645.15)
K **79** φεῦ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἰμώγημα. (ABC Su. φ 235 Ph. 645.16)
Hom **80** φήγινος· δρύϊνος. (AB[C] Su. φ 258 Ph. 645.19 Et. Gen.)
K **81** φηγός· δρῦς ἢ πεύκη. (ABC Su. φ 260 Ph. 645.20 Et. Gen.)

---

67 Ar. Ach. 89 + **68** ∗; φεραυγέα, -έος Nonn. Dion. 12.162 +, 33.373 + **71** ∗ **72** Σ 236 v.l. **73** I 110, al. **74** ∗ | LXX Exod. 22.17 **75** A 169 +, al. **76** Ar. Ach. 668 **78** ∗ **80** E 838, al. **81** φηγόν Z 237 +, al.

---

67 Hsch. φ 286 (+); Cyr. (v) φαυ (sic) 3 φένακα· χλευαστήν, ἀπατεῶνα, Cyr. (g) φαι (sic) 10 φενάκων· χλευαστῶν, ἀπατεώνων, Cyr. (A) φεν 3 φένεκα· χλευαστήν **68** Cyr. (vgA) φερ 9/29, Hsch. φ 294 φεραυγές· κατάλαμπρον **69** Cyr. (A) φερ 20, Hsch. φ 295 (+), Ap. Soph. 161.33; Cyr. (vg) φερ 4 φέρβων· τρέφων **70** Cyr. (g) φερ 14 φ.· ἀξιόπιστος, ἐγγυητής … ἀσφαλής, Cyr. (vA) φερ 14/36, Hsch. φ 300 φ.· ἀξιόπιστος, ἐγγυητής **71** Cyr. (A) φερ 28; Cyr. (vg) φερ 8, Hsch. φ 306 φερέσβιος· (…) ζωοποιός **72** Cyr. (A) φερ 30; Cyr. (vg) φερ 10 φέρετρον· ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη **73** Cyr. (g) φερ 11 (+); Cyr. (vg) φερ 7 φέριστος· … ἀγαθός (om. v), κράτιστος … ἐξοχώτατος, Hsch. φ 310 φέριστε· … κράτιστε, ἐξοχώτατε, ἀγαθέ **74** Cyr. (vgA) φερ 2/18, Hsch. φ 313 φέρνη· προίξ **75** Cyr. (A) φερ 37, Ap. Soph. 162.4 φέρτερος· κρείσσων, sch. D A 169, Hsch. φ 322 φ.· κρεῖσσον (…) **76** Paus. Attic. φ 6 φέψαλοι καὶ φεψάλυγες· σπινθῆρες ἀναφερόμενοι ἐκ τῶν καιομένων ξύλων **77** Cyr. (vgA) φερ 3, Hsch. φ 326 φ.· ἀληθεύων τὸ ὄνομα (τῷ ὀνόματι g, Hsch. ὀνόματι v) **78** Cyr. (g) φερ (sic) 5 **79** Cyr. (g) φευ 2 φ.· σχετλιαστικὸν καὶ θρηνητικὸν ἢ ὀδυνηρὸν οἰμώγημα ἐπίρρημα …; Cyr. (vA) φευ 2/5 φ.· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα (…); Ael. D. φ 11 **80** sch. D E 838, Ap. Soph. 162.9, Hsch. φ 336 **81** Cyr. (g) φηγ 1 φηγῷ· δρῦς ἢ πεύκη; Cyr. (v) φηγ 1 φηγῷ· δρῦς, 2 φηγός· δρυός, Cyr. (A) φηγ 5 φηγόν· δρῦν, Hsch. φ 337 φ.· ἡ δρῦς, sch. D E 693 φηγῷ· δρυΐ …

---

72 φέρτρῳ Su. (Cyr. (A)) **74** le. φέρνιξ καὶ φέρνη B φέρνη Su. | ἡ προίξ B **75** φέτερον B | ἢ om. B **76** φέψαλλος B **77** ὁ ἀληθὲς B **79** ἢ – fin. om. C | οἴμωγμα Ph. **81** πεύκης A

82 φεύγοιεν· κατηγοροῖντο. (ABC Su. φ 237 Ph. 645. 17)
83 φημί· λέγω, ὑπολαμβάνω. (ABC Su. φ 270 Ph. 646. 1) K
84 φήσεις· λέξεις. (ABC Su. φ 278 Ph. 646. 2) K
85 φθάνει· προλαμβάνει. (AB Su. φ 475 Ph. 646. 3) K
86 φθέγμα· ῥῆμα. (ABC Su. φ 481 Ph. 646. 5)
87 φθείρ· ὁ τῆς πίτυος καρπός. (ABC Su. φ 483 Ph. 646. 6 Et. Gen.) K
88 φθεῖσθαι· διαφθείρεσθαι. (ABC Su. φ 485 Ph. 646. 7)
89 φθῆναι· προλαβεῖν. (ABC Su. φ 487 Ph. 646. 8) K
90 φθήσεται· καταλήψεται. (ABC Su. φ 488 Ph. 646. 9) K
91 Φθιάδος· Θετταλικῆς. (A Su. φ 489 Ph. 646. 10) K
92 φθίνει· φθείρεται, λήγει. (ABC Su. φ 493 Ph. 646. 11) K
93 φθινύθων· φθειρόμενος. (ABC Su. φ 495 Ph. 646. 12) K
94 φθισίμβροτος· διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα. (ABC Su. φ 498 Ph. 646. 13 Et. Gen.) ⟨K⟩
95 φθίσονται· διαφθαρήσονται. (ABC Su. φ 502 Ph. 646. 14) K
96 φθογγαῖς· βουλαῖς. (ABC Su. φ 504 Ph. 646. 15)
97 φθόη· φθίσις ἢ ὄνομα πάθους. (ABC Su. φ 505 Ph. 646. 18 (Et. Gen.)) ⟨K⟩+
98 φθόϊς· ὄνομα πλακοῦντος. (ABC Su. φ 507 Ph. 646. 19 Et. Gen.) ⟨K⟩
99 φθόνος· πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. (ABC Su. φ 509 Ph. 646. 20 sch. Luc. 239. 18 Et. Gen.) K
100 φιαρόν· λαμπρόν. (A[?C] Su. φ 286 Ph. 646. 21) K
101 φιβάλεως· γένος συκῆς. λέγουσι δ᾽ οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφάνης (fr. 5. 4) τὰ σῦκα φιβαλέα καὶ φιβαλέαι ἰσχάδες. (Σ′′′: B Ph. 646. 22 Et. Gen.)

---

82 ∗ (sens.) **83** B 129 +, etc. **85** Φ 262 +, etc. **87** ∗ (sens.) **88** I 246 v. l. +, al. **91** Eur. Andr. 861 + **93** Greg. Naz. c. 1. 2. 13. 40 +; φθινύθω σ 204 **94** N 339, al. **95** Λ 821 **96** Epiphan. Panar. 1. 171. 3 **98** ∗; φθοῖς acc. plur. Ar. Plut. 677, al. **100** * **101** Ar. Ach. 802

---

83 Cyr. (vgA) φημ 1/3, Hsch. φ 351; sch. D B 129 φ.· ὑπολαμβάνω **84** Cyr. (g) φησ 3; Cyr. (vgA) φησ 3/9, Hsch. φ 366 φήσομαι· λέξομαι **85** Cyr. (vgA) φθα 1/5 (+), Hsch. φ 370 (+), sch. D I 506 (+), Et. Gen. (+) **87** Cyr. (vgA) φθο (sic) 4/φθι (sic) 10, Hsch. φ 378 (+) **89** Cyr. (A) φθη 3 (+), Hsch. φ 388 (+) **90** Cyr. (vgA) φθη 1/2 (+), Hsch. φ 389 (+) **91** Cyr. (vgA) φθι 4/9 **92** Cyr. (g) φθι 1 (+); Cyr. (vA) φθι 1/11 φ.· λήγει … **93** Cyr. (g) φθο (sic) 6 φθινύθειν· φθείρειν, Hsch. φ 402 φθινύθειν· φθείρεσθαι … **94** Hsch. φ 414 φ.· διαφθείρων τοὺς ἄνδρας **95** Cyr. (vgA) φθε (sic) 1/3, Hsch. φ 385 **97** Hsch. φ 421 φ.· φθίσις **98** Hsch. φ 423 φ.· πλακοῦς … **99** Cyr. (vgA) φθο 1/12, Hsch. φ 426 **100** Cyr. (A) φια 1, Hsch. φ 432 (+)

---

82 φεύγοιμεν B | κατηγοροῦντο A **85** προκαταλαμβάνει Cyr. (g) **87** φθίρ Cyr. **88** διαφθείρασθαι A **89** προλαβών B **92** hic AC post 87 B | φθείνει A (a. c.) B | φθείρει B | λήγει om. C **94** φθισήμβροτος B Su. (AFV) Ph. **95** φθείσονται Ph. (Cyr., Hsch.) **99** λύπη Cyr. (vg) om. Cyr. (A), Hsch. **101** καὶ τὰ σῦκα Ph.

+K **102** φίλα· ἴσα, ὅμοια, προσφιλῆ. (ABC Su. φ 294 Ph. 647. 1)
K **103** φίλαθλος· φιλόπονος. (ABC Su. φ 297 Ph. 647. 2)
104 φιλαιτίων· τῶν ἐπιλαμβανομένων. (ABC Su. φ 309 Ph. 647. 3)
+K **105** φιλαπεχθήμων· φιλομίσητος, φίλεχθρος, φιλομίσης. (AB(C) Su. φ 303 Ph. 647. 7 Et. Gen.)
106 φιλαυτίας· ὑπερηφανίας. (AB Su. φ 305 Ph. 647. 8 Et. Gen.)
107 φιλεῖ γάρ πως· τέρπεται γάρ πως ἢ ἔθος γάρ πως. (AB Su. φ 317 Ph. 647. 10 Et. Gen.)
108 φιλεργός· φιλόπονος. (AB Su. φ 318 Ph. 647. 12 Et. Gen.)
109 φιλεριστῆσαι· φιλονεικῆσαι. (ABC Su. φ 314 Ph. 647. 14 Et. Gen.)
110 φίλη κεφαλή· προσφιλέστατε. (AB(C) Su. φ 324 Ph. 647. 19) Ba 406
111 φιλήκοος· φιλομαθής. (AB Su. φ 325 Ph. 647. 20)
112 φίλιοι· προσφιλέστατοι. (ABC Su. φ 367 Ph. 647. 21)
K **113** φιλοθεάμονες· φιλοθεωρηταί. (ABC Su. φ 373 Ph. 648. 13 EM 794. 18)
K **114** φιλοθηρεῖ· φιλεῖ ἀγρεύειν. (AB(C) Su. φ 374 Ph. 648. 14)
115 φιλοκάλως· καθαρῶς. (ABC Su. φ 376 Ph. 648. 15)
116 φιλοκομπῶν· μεγαλορρήμων, ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν. (ABC Su. φ 380 Ph. 648. 16 Et. Gen.)
cf.K **117** φιλοκτέανος· φιλοχρήματος, φιλοκτήμων. (ABC Su. φ 382 Ph. 648. 17 EM 794. 24)
K **118** φιλομειδής· φιλόγελως. (ABC Su. φ 386 Ph. 648. 18 Et. Gen.)
119 φιλοπευστεῖ· φιλοπραγμονεῖ. (ABC Su. φ 401 Ph. 648. 19)
120 φιλόπευστος· ἡδέως μανθάνων, περίεργος. (ABC Su. φ 402 Ph. 648. 20)
K **121** φιλόπονος· φιλεργός, περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος. (ABC Su. φ 405 Ph. 648. 21 Et. Gen.)
122 φιλοσοφεῖν· σπουδάζειν. (ABC Su. φ 414 Ph. 649. 3 Et. Gen.)

---

102 A 107 +, etc. **109** ∗ **110** Θ 281, al. **114** ∗; φιλοθηρεῖν Cyr. ACO 1. 1. 1. 52. 11 + **116** ∗ **117** ∗; φιλοκτεάνῳ Nonn. Dion. 29. 51, -ώτατε A 122 **118** Γ 424 + **119** ∗ **120** ∗

---

102 Cyr. (vg) φιλ 13, sch. D A 107 (P. Oxy. 2405. 128) φ.· (…) προσφιλῆ (…), Cyr. (A) φιλ 52, Hsch. φ 445 φ.· προσφιλέστατα **103** Cyr. (g) φθο (sic) 3 **105** Cyr. (vgA) φιλ 4 φ.· φιλομίσης, φίλεχθρος; Cyr. (A) φιλ 31, Hsch. φ 456 φιλαπεχθημόνως· φιλομίσως (…) **113** Cyr. (vgA) φιλ 5/34 φιλοθεάμοσι· φιλοθεωρηταῖς, Hsch. φ 494 φιλοθεάμων· φιλοθεωρητής **114** Cyr. (A) φιλ 33 φιλοθηρεῖν· φιλεῖν ἀγρεύειν **117** Hsch. φ 506 φ.· φιλοκτήμων, φιλοχρήματος; Cyr. (A) φιλ 44, sch. D A 122 (P. Oxy. 2405. 178), Ap. Soph. 163. 9 φιλοκτεανώτατε· φιλοχρηματώτατε **118** Cyr. (vgA) φιλ 3/30, Hsch. φ 512 (+), sch. D Γ 424 (+), Apion fr. 148 **121** Cyr. (g) φιλ 26; Cyr. (vA) φιλ 26/29, Hsch. φ 521 φ.· φιλεργός

---

106 ὑπερήφανος B **107, 108** A 108, 107 B **116** μεγαλορρημονῶν B Su. | ὁ om. C **117** hic AC post 114 B | φιλοκτήμων om. C

123 φιλοτέχνημα· κατασκευή, καύχησις. (ABC Su. φ 424 Ph. 649. 4)
124 φιλότητα· φιλίαν. (ABC Su. φ 429 Ph. 649. 13) Hom
125 φιλοτησία· φιλία, δεξίωσις. (AB(C) Su. φ 426 Ph. 649. 12 Et. Gen.) K
126 φιλοτιμεῖται· ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ. (ABC Su. φ 430 Ph. 649. 14 Et. Gen.) K+
127 φιλοτιμίας· δωρεᾶς ἢ πλεονεξίας ἢ κενοδοξίας. (ABC Su. φ 432 Ph. 649. 16 Et. Gen.) K+
128 φιλοτίμως· μεγαλοδώρως. | ἢ δαψιλῶς, πλουσίως. | ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς. (ABC Su. φ 435 Ph. 649. 18 Et. Gen. | Σᵇ: B | ABC Su. Ph. Et. Gen.) K
129 φιλοτησίας· τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιάλης. (A Su. φ 427 Ph. 649. 17 (Et. Gen.))
130 φιλοφρονέστατα· φιλικώτερα. (ABC Su. φ 437 Ph. 649. 19 EM 794. 56)
131 φιλοφρονούμενα· παραμυθούμενα. (ABC Su. φ 439 Ph. 649. 20 EM 794. 57) K
132 φιλοφρόνως· προθύμως, σπουδαίως. (ABC Su. φ 438 Ph. 649. 21) K
133 φιλοφροσύνη· δεξίωσις ἢ προσήνεια. (ABC Su. φ 440 Ph. 649. 22) K
134 φίλυδρα· φιλοῦντα τὸ ὕδωρ. (ABC Su. φ 456 Ph. 649. 25 Et. Gen.) K
135 φιλυδρίας· φιλῶν τὸ ὕδωρ. (AB Ph. 650. 1 Et. Gen.) K
136 φιλύρα· φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν. (Σ′′′: B Ph. 649. 26 Et. Gen.) Att
137 φιμοῖ· ἄγχει, ἐπιστομίζει. (ABC Su. φ 464 Ph. 650. 2 Et. Gen.) K
138 φῖτυ· φυτόν, φύτευμα. Φερεκράτης (fr. 278). (Σ′′′: B Ph. 650. 9) D
139 φιτρῶν· κορμῶν ξύλων. (AB[C] Su. φ 472 Ph. 650. 8 Et. Gen.) K

---

124 Γ 73 +, etc. **131** ∗ **133** I 256, al. **135** ∗ **137** ∗ **139** M 29 +, al.

---

124 sch. D Γ 73; Hsch. φ 528 φιλότης· φιλία, sim. Ap. Soph. 163. 7 **125** Cyr. (vg) φιλ 12 **126** Cyr. (A) φιλ 66 φ.· μεγαλοφρονεῖ … σπουδάζει **127** Cyr. (vg) φιλ 9 φ.· δωρεᾶς ἢ κενοδοξίας; Cyr. (A) φιλ 32 φ.· δωρεᾶς, 41 φ.· κενοδοξίας, Hsch. φ 532 φιλοτιμία· δωρεά, κενοδοξία … **128** Cyr. (vgA) φιλ 16/54 φ.· μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς; Hsch. φ 535 φ.· … πλουσίως … δαψιλῶς **131** Cyr. (vg) φιλ 25 φιλοφρονούμενον· παραμυθούμενον **132** Cyr. (vg) φιλ 17; Cyr. (A) φιλ 56 φ.· προθύμως **133** Cyr. (g) φιλ 19 **134** Cyr. (A) φιλ 37, Hsch. φ 544 **135** Cyr. (vg) φιλ 6 **136** Ael. D. φ 14 **137** Cyr. (g) φιμ 1, Hsch. φ 555 (+); Cyr. (vA) φιμ 1/3 φ.· ἄγχει **138** Hsch. φ 564 φ.· φυτόν, φύτευμα **139** Cyr. (g) φιτ 1; Cyr. (vA) φιτ 1/2, sch. D M 29 φ.· κορμῶν, Hsch. φ 563 φιτρόν· … καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου

123, 124 AC 124, 123 B **126** μεγαληγορεῖν καὶ μεγαλοφρονεῖν B | ἀγαπᾶν B **127** ἢ κενοδοξίας om. C **129** φιλίας Su. **130** φιλικώτατα recte Su. (A) **131** in interpr. gl. 130 hab. AB **133** ἢ προσήνεια om. C **134** φιλοῦσα Et. Gen. **136** βύβλου Eust. **137** ἐπιστομίζει om. C **139** -όν· -όν, -ον A

K **140** φλαῦρον· φαῦλον ἢ κοῦφον κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. (ABC Su. φ 519 Ph. 650.19 (sch. Plat. Min. 321 d) Et. Gen.) Ba 407

141 φλεβάζοντες· βρύοντες. (ABC Su. φ 521 Ph. 651.1 Et. Gen.)

K **142** φληναφᾷ· φλυαρεῖ. (ABC Su. φ 534 Ph. 651.5)

K **143** φλήναφος· φλύαρος. | μωρολόγος. (ABC Su. φ 535 Et. Gen. | Σ′′′: B Phot 651.6 Et. Gen.)

Hom **144** φλόγεα· λαμπρά. (AB Su. φ 538 Ph. 651.11 Et. Gen.)

K **145** φλογμός· καῦμα, ἐκπυράκτωσις. (ABC Su. φ 539 Ph. 651.12 Et. Gen.)

K **146** φλοίσβου· ταράχου. (ABC Su. φ 546 Ph. 651.13)

K **147** φλυκτίδες· τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ. (ABC Su. φ 553 Ph. 651.17 Et. Gen.)

Hom **148** φόβος· φυγή. (ABC Su. φ 559 Ph. 651.23)

⟨K⟩ **149** φοιβᾶσθαι· καθαίρεσθαι. (AB[C] Su. φ 777 Ph. 651.25)

150 φοῖτος καὶ φοιτάδες σημαίνει τῆς μανίας. (Σ^{b}: B)

Hom+ **151** φοῖβος· καθαρός, ἁγνός. ἢ μάντις. καὶ ἀμίαντος. καὶ ὁ Ἀπόλλων. (ABC Su. φ 780 Ph. 652.1 Et. Gen.)

152 φοῖνιξ· τὸ μουσικὸν ὄργανον, διὰ τὸ ὑπὸ Φοινίκων εὑρεθῆναι. (Σ′′′: B Ph. 653.1)

153 φοινικολόφου· ξανθολόφου. (ABC Su. φ 794 Ph. 652.17 Et. Gen.)

154 φοινικοῦν· ἐρυθρόν, πυρρόν. (ABC Su. φ 795 Ph. 652.18 EM 797.30)

---

141 ∗ **142** ∗; φληνάφα Ar. Nub. 1475 **144** E 745 + **146** E 322 +, al. **148** Λ 402 +, al. **149** ∗ **150** ∗; φοίτῳ Aesch. Sept. 661 | Nonn. Dion. 1.141 + **153** ∗; φοινικοκολόφοιο Eur. Pho. 820

---

140 Cyr. (g) φλα-φλι 5 φ.· φαῦλον ἢ κοῦφον κακόν; Cyr. (vA) φλα-φλι 5/11 φ.· φαῦλον ἢ κοῦφον, Hsch. φ 575 φλαῦρα· φαῦλα, κακά … κοῦφα … **142** Cyr. (A) φλα-φλι 14 (+), Hsch. φ 605 (+) **143** Cyr. (g) φλα-φλι 6, Hsch. φ 607 (+); Cyr. (vA) φλα-φλι 6/15 φ.· μωρολόγος, Cyr. (A) φλα-φλι 13 φληνάφως· φλυάρως **144** sch. D E 745 (+), Hsch. φ 624 (+) **145** Cyr. (vg) φλο 1; Cyr. (A) φλο 6 φ.· καῦμα **146** Cyr. (v) φλο 2 φλοῖσβος· … ταραχή, Cyr. (A) φλο 9, Hsch. φ 641 φλοῖσβος· … τάραχος, sch. D E 322 φ.· ταραχῆς (cf. Apion. fr. 150) **147** Cyr. (vg) φλυ 1; Cyr. (A) φλυ 3 φλύκταινα· τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα ἐν σώματι φλυκτίς **148** Hsch. φ 672; sch. min. (P. Berol. inv. 11636 ii 33) E 272 φόβοιο· τῆς φυγῆς; cf. Aristarch. ap. Ap. Soph. 164.8 **149** Hsch. φ 679 **151** sch. D A 43 φ.· καθαρός, ἁγνός. καὶ μαντικός, sch. min. (P. Oxy. 2405.10) A 64 φ.· ὁ καθαρὸς καὶ ἁγνός, Hsch. φ 653 φ.· καθαρός … ἁγνός, ἀμίαντος

---

140 φαῦλον^{1} om. Ph. | γὰρ φαῦλον καὶ φλαῦρον A γὰρ τὸ φλαῦρον τοῦ φαῦλον C | γάρ ἐστι om. C **145** ἐκ πυρακτώσεως Ph. EM **151** καὶ μάντις, om. καὶ ἀμίαντος, C **152** Φοίνικος Ph. **154** hic AB post 147 C

155 φοινίξω· αἱμάξω, βάψω, πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός. (ABC Su. φ 799 Ph. 653.3 Et. Gen.) ⟨K⟩+
156 φίσκος· δημόσιον ταμιεῖον. (ABC Su. φ 471 Ph. 650.7 Et. Gen.) ⟨K⟩
157 Φλάβιος· ὄνομα χρηματισμοῦ. (ABC Su. φ 514 Ph. 650.15)
158 φοινίττων· βάπτων αἵματι. (ABC Su. φ 801 Ph. 653.5 EM 797.36) ⟨K⟩
159 φοινός· πυρρός, φόνιος. (ABC Su. φ 802 Ph. 653.6 Et. Gen.) K
160 φοιτᾷ· παραγίνεται. (ABC Su. φ 803 Ph. 653.7) K
161 φοιτητάς· μαθητὰς παραγενομένους. (ABC Su. φ 806 Ph. 653.8 Et. Gen.) K+
162 φολίδες· αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν. (ABC Su. φ 562 Ph. 653.9 Et. Gen.) K+
163 φολιδωτόν· λεπιδωτόν. (ABC Su. φ 563 Ph. 653.11 Et. Gen.) K
164 φολκός· στραβός. (ABC Su. φ 565 Ph. 653.15 Et. Gen.) K
Ba 408 **165** φονᾶν· ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν. (ABC Su. φ 568 Ph. 653.16 Et. Gen.) K
166 φόνος ἔρρευσεν· αἷμα ἔρρευσεν. (ABC Su. φ 573 Ph. 653.17 EM 798.13)
167 φοξός· ὀξυκέφαλος. (ABC Su. φ 577 Ph. 653.21 Et. Gen.) K
168 φορά· ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγή, καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ᾽ ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ. (ABC Su. φ 580 Ph. 653.22 Et. Gen. [ϱ])
169 φοξῖνος· ἰχθύς, εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα. τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (Hist. anim. 568 a 21). (Σ′′′: B Ph. 653.18 Et. Gen.)
170 φορμίσκων· πλεκτῶν τινων ἀγγείων. (Σ^{b}: B)
171 φορμίς· σπυρίς. (Σ^{b}: B) D

---

155 ∗ **157** ∗ (sens.) **158** Theodoret. PG 80.1301.34 **159** ∗; φοινόν Π 159, al. **160** Ω 533, etc. **162** | ∗ **164** B 217, al. **166** ∗ **167** B 219, al. **169** Mnesim. fr. 4.333 **170** Plat. Lys. 206e **171** Alex. fr. 311

---

155 Hsch. φ 711 φοινίξαι· αἱμάξαι, βάψαι **156** Hsch. φ 561 (+) **158** Hsch. φ 714 φοινίσσων· βάπτων … **159** Cyr. (g) φοι 3; Cyr. (vA) φοι 3/10 φ.· πυρρός, Hsch. φ 717 φοινόν· πυρρόν, Ap. Soph. 164.16 φοινόν· ἤτοι τὸ ἐρυθρὸν ἢ τὸ φόνιον καὶ δεινόν **160** Cyr. (vg) φοι 1 (+), Hsch. φ 718 (+) **161** Cyr. (vgA) φυτ (sic) 1/φοι 15 φοιτηταί· μαθηταί, Hsch. φ 722 φοιτητής· μαθητής; ? cf. Hsch. φ 721 φοιτήσας· παραγενόμενος **162** Cyr. (vg) φολ 1, Hsch. φ 728 φ.· τοῦ ὄφεως αἱ λεπίδες; Cyr. (A) φολ 4 φολίδας· λεπίδας ὄφεως **163** Cyr. (vgA) φολ 2 **164** Cyr. (vgA) φολ 3/6, Hsch. φ 730 (+), sch. D B 217 (+) (P. Oxy. 3832.21), Ap. Soph. 164.17 (+) **165** Cyr. (vgA) φον 2/4/6 **167** Cyr. (vgA) φοξ 1, Hsch. φ 740 (+), sch. D B 219, Ap. Soph. 164.19 (+) **171** Hsch. φ 778

---

155 ὅτι πυρρός om. C **156** φοῖσκος B (a. c.) | ταμεῖον B **157** le. φοινιος C | χρηματιστοῦ B (ut coni. Portus) **159** πυρρὸς ἢ φόνιος C **161** -ής· -ής C | παραγενομένους om. C παραγιν- Et. Gen. **162** τοῦ ὄφεως om. Su. **165** ἔχειν ad fin. add. Su. **166** ἔρευσεν bis BC Ph. **168** ἀναλλαγή C **169** φόξινος B | γεννώμενος Et. Gen. | φησιν om. Ph. Et. Gen.

K **172** φοράδην· ὁρμητικῶς φερόμενος. (ABC Su. φ 581 Ph. 653.24 Et. Gen.)
K+ **173** φοράς· ὁρμὰς ἢ τύχας. (ABC Su. φ 582 Ph. 653.25)
K| **174** φορβάδων· νομάδων, βοσκομένων. | καὶ φορβάδας· τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους. (ABC Su. φ 583 Ph. 654.1 Et. Gen. | Σ′′′: B Ph. 653.26)
K **175** φορβειάν· περιστόμιον, καπίστριον. (ABC Su. φ 586 Ph. 654.7 EM 798.32)
K **176** φορβή· τροφή. (ABC (Su. φ 586) Ph. 654.8 Et. Gen.)
177 φορεῖται· περιφέρεται. (ABC Su. φ 590 Ph. 654.10)
178 φορέουσι· φέρουσι. (ABC Su. φ 588 Ph. 654.11)
K **179** φορῆες· οἱ φέροντες. (ABC Su. φ 591 Ph. 654.12)
K **180** φορητή· βαστακτή. (ABC Su. φ 593 Ph. 654.13)
181 φορητῶς· μεγάλως. (ABC Su. φ 595 Ph. 654.14)
182 Φόρκυνος· λιμὴν τοῦ Φόρκυνος. (ABC Su. φ 599)
Hom **183** φόρμιγξ· κιθάρα. (ABC Su. φ 603 Et. Gen.)
+K+?Att **184** φορμός· προκάλυμμα. ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχάδες κομίζεσθαι. (ABC Su. φ 608 sch. Luc. 240.8 Et. Gen.)
185 φορολόγος· ἀπαιτητὴς δημοσίων. (ABC Su. φ 611)
K **186** φορτίς· ἡ ἀγώγιμος ἢ πεφορτωμένη. (AB[C] Su. φ 618)
187 φορύξαντες· πλύναντες. (ABC Su. φ 622)
K **188** φορυτῷ· φρυγανώδει ἀκαθαρσίᾳ. (ABC (Su. φ 623)) Ba 409
+K **189** φράδμων· συνετός, φρόνιμος, ἢ ἔμπειρος. (ABC Su. φ 686)

---

176 φορβῆς E 202 +, al. **178** A 238 +, al. **179** Σ 566, al. **181** Cyr. ACO 1.1.1.116.2 + **182** ν 96 male intell. **183** ρ 270, al. **184** Theoc. 21.13 **186** φορτίδος ε 250 +, al. **187** Hipp. Vet. Med. 3 **189** Π 638, al.

---

172 Cyr. (vg) φορ 5 (+); Cyr. (A) φορ 36 φ.· ὁρμητικῶς **173** Cyr. (vgA) φορ 12/48 φοράν· ὁρμήν **174** Cyr. (vgA) φορ 4/35; Hsch. φ 745 φορβάδες· νομάδες **175** Cyr. (vgA) φορ 9/46 **176** Hsch. φ 751 (+); Cyr. (A) φορ 58, sch. D E 202 (P. Strasb. inv. 1015) φορβῆς· τροφῆς **179** Cyr. (vgA) φορ/39, Hsch. φ 764 (+) **180** Cyr. (gA) φορ 3/34 φορητήν· βαστακτήν, Cyr. (v) φορ 2 φορητόν· βαστακτόν, Hsch. φ 765 φορητά· βαστακτά **182** ? cf. Ap. Soph. 165.2 φ.· ὄνομα κύριον. [ν 96] **183** sch. D ρ 270, Hsch. φ 776 (+); Ap. Soph. 164.23 φ.· ἡ κιθάρα, Cyr. (vgA) φορ 6/53, sch. D A 603 (P. Colon. inv. 2281 vii 7) φόρμιγγος· κιθάρας, Cyr. (A) φορ 37 φόρμιγγι· τῇ κιθάρᾳ **184** Cyr. (g) φορ 27 φ.· ἀγγεῖον πλεκτόν; Ael. D. φ *17 **186** Cyr. (g) φορ 24 (+) **188** Cyr. (g) φορ 19 φορυτός· … φρυγανώδης ἀκαθαρσία, Hsch. φ 802 φορυτός· … φρυγανῶδες … ἀκαθαρσία; Cyr. (v) φορ 19 φορυτός· ἀκαθαρσία **189** Cyr. (gA) φρε (sic) 8/φρα 7, sch. D Π 638 φ.· (…) ἔμπειρος, Ap. Soph. 165.11 φ.· ὁ ἔμπειρος …, Hsch. φ 824 φράδμονες· ἔμπειροι, συνετοί

---

174 βοσκημάτων Cyr. (A) **175** le. -ειά EM | κάπιστρον Cyr. (A) **182** le. Φόρκυν Su. (? ex Δ) **183** φόρμιξ Hsch. **184, 185** AC 185, 184 B **184** κομίζειν sch. Luc. **187** πλώσαντες B μολύναντες ex Hsch. φ 798 Bachmann **188** ἀκαθαρσεῖ A om. C **189** ἢ ἔμπειρος om. C

190 φραζόμενος· σκεπτόμενος, διανοούμενος. (ABC Su. φ 687) K
191 φράζουσι· σημαίνουσι, δηλοῦσι. (ABC Su. φ 688) ⟨K⟩
192 φράτορες· διδάσκαλοι ἢ πατέρες ἢ συγγενεῖς. (AB(C) Et. Gen.) +⟨K⟩
193 φραχθέντες· ἀσφαλισάμενοι. (ABC Su. φ 695) ⟨K⟩
194 φρεάτια· τὰ βαθέα ὀρύγματα. (ABC Su. φ 699) ⟨K⟩
195 φρενήρης· φρόνιμος ἢ παράφρων. (ABC Su. φ 700 Et. Gen.) K+
196 φρεωρύχος· φρεατορύκτης. (ABC (Su. φ 707) Et. Gen.) K
197 φρήν· φρένα, διάνοιαν. (ABC Su. φ 709) K
198 φρῖκα· τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. (ABC Su. φ 712 Et. Gen.) ApS
199 φρίκη· τρόμος, ἁλμός. (ABC Su. φ 713 Et. Gen.) K
200 φριμασσομένη· χρεμετίζουσα, ἀγριουμένη, ἢ ἀτάκτως πηδῶσα. (ABC Su. φ 715 Et. Gen.) K
201 φρίξ· ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις, ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν. (ABC Su. φ 716 EM 800. 25) K
202 φριξότριχα· ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. (ABC Su. φ 718 Et. Gen.)
203 φροίμια· προοίμια. (ABC (Su. φ 745) (sch. Luc. 227. 25)) K
204 φροντιστήριον· διατριβὴ ἢ μοναστήριον, ὅπερ ᾽Αττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσιν. (AB[C] Su. φ 734 Et. Gen.) K
205 φρόξ· ἡ τῶν ὑδάτων μελανία. (ABC Su. φ 717)
206 φροῦδα· ἀφανῆ, ἄφαντα. (ABC Su. φ 737 Et. Gen.) K
207 φρουρεῖ· φυλάσσει. (AB Su. φ 740) K
208 φρούριον· κάστρον. (AB Su. φ 743 Et. Gen.) K

---

190 Ap. Rh. 2. 633; φραζομένῳ M 212, al. **193** P 268, al. **194** Joh. Damasc. PG 95. 1576. 27 **198** Φ 126, al. **200** ∗; φριμασσόμεναι Longus 1. 32. 3 **201** H 63, al. **202** Clem. Al. Protr. 2. 30. 7 **205** ∗

---

190 (Hsch. φ 831); Cyr. (vg) φρα 1 φράζονται· σκέπτονται, διανοοῦνται **191** (Hsch. φ 831) **192** Hsch. φ 848 φράτορας· … συγγενεῖς **193** Hsch. φ 850 (+ ἑαυτούς) **194** Hsch. φ 854 **195** Cyr. (vgA) φρε 2/13 φ.· φρόνιμοι **196** Cyr. (vg) φρε 1 **197** Hsch. φ 878 (+); Cyr. (A) φρη 3 φ.· φρένα, Cyr. (vg) φρι (sic) 2 φ.· (…) διάνοια **198** Ap. Soph. 165. 16; Cyr. (g) φρι 7 φ.· ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κύματος **199** Cyr. (g) φρι 3 (+); Cyr. (v) φρι 3 φ.· τρόμος …, Hsch. φ 885 φ.· … ἁλμός **200** Cyr. (vg) φρι 4 φριμάσσεται· … ἐξαγριοῦται, ἀτάκτως πηδᾷ, ἢ χρεμετίζει **201** Cyr. (vg) φρι 5; Cyr. (A) φρι 9 (ad κίνησις), 12 (cett.), Hsch. φ 891 (= 12) **203** Cyr. (vg) φρο 4, Hsch. φ 898 (+); Cyr. (g) φρο 5 φροίμον· προοίμιον **204** Cyr. (vg) φρο 12; Cyr. (A) φρο 26, Hsch. φ 912 φ.· διατριβή **206** Cyr. (vgA) φρο 2/19, Hsch. φ 914 **207** Cyr. (vgA) φρο 1/18, Hsch. φ 919 (+) **208** Cyr. (vgA) φρο 9/25 (+)

192-196 AC 193, 192, 194, 196, 195 B **192** πάτρες B **195** ἢ παράφρων om. C **197** an conf. Hsch. μ 422 ⟩μὰ φρήν· διάνοιαν (ex Eur. Hec. 85 ⟨ἐ⟩μὰ φρήν)? **199** τρόμος καὶ ἁλμός C | παλμός Et. Gen. **201** καὶ ἐξ om. C, scripto ἐπὶ πολῆς | ὅτε – fin. om. B | ὅταν Cyr., Hsch. | ὁ ἄνεμος Cyr. (A) | ἄρχηται Cyr. (vg), Hsch. **202** hic AC post 199 B **203** παροίμια Cyr. **204** ᾽Αττικῶς … καλεῖται Cyr. **205** φρίξ recte Su. | ἡ om. B Su. **207** φυλάττει Hsch.

K+ **209** φρύαγμα· ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχή, ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως. (ABC Su. φ 746 Et. Gen.)

K **210** φρυαττόμενος· ἐπαιρόμενος. (ABC Su. φ 748 Et. Gen.)

D ***211*** Φρυνώνδας· τοὺς πονηρούς, ἀπὸ Φρυνώνδα τινός. (Σ′: B (Su. φ 770) (Et. Gen.))

K **212** φρυκτωρία· παραφυλακὴ νυκτερινὴ ἢ λαμπὰς ἢ καῦσις. (ABC (Su. φ 758) (Et. Gen.))

K **213** φρώγειν· φρύγειν, ᾽Αττικῶς. (ABC Su. φ 736)

K **214** φύξιν· φυγήν. (ABC Su. φ 846 EM 802. 45) Ba 410

K+ **215** φυήν· βλάστησιν, αὔξησιν ἡλικίας. (ABC Su. φ 816 Et. Gen.)

K **216** φύκη· ᾧτινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσιν. λέγεται δὲ καὶ τὰ φυκία· βρύα. καὶ φυκίς. (ABC Su. φ 817 Et. Gen.)

217 φυκία· θαλάσσια ζῷα ἢ ὁ ἀφρός. (ABC Su. φ 818 Et. Gen.)

K **218** φῦλα· ἔθνη. (ABC Su. φ 821 Et. Gen.)

K **219** φυλέτης· ὁμόφυλος. (ABC Su. φ 832)

K **220** φυλοκρινεῖ· διακρίνει, καταδοκιμάζει περιέργως. (AB Su. φ 840 Et. Gen.)

D ***221*** φυλλίναι ἀγῶνες· ἐν οἷς μὴ τίθεται ἀργύριον ἀλλὰ στέφανος. καὶ φυλλίνας ἀγών· ὁ μὴ ἔχων ἔπαθλον ἀργύριον ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον ἀλλὰ στέφανον. (Σ^{b}: B Et. Gen.)

K **222** φύλοπις· μάχη. (ABC Su. φ 842 Et. Gen.)

K **223** φύματα· ψυδράκια. (ABC Su. φ 843)

---

211 Lib. Ep. 620. 6 (vel sim.) male intell. **212** Eur. Rhes. 55 **213** ∗ **214** K 311 +, al. **215** A 115 +, etc. **216** ∗; φύκην Alex. fr. 115. 13 codd. | **217** Antip. Thess. AP 7. 637. 2 | Greg. Naz. or. 26. 8 male intell. **218** B 362 +, etc. **220** ∗ **221** ∗ **222** Δ 82 +, al.

---

209 Cyr. (vgA) φρυ 5/14 (ad συνεκπίπτουσα) **210** Cyr. (A) φρυ 12; Cyr. (gA) φρυ 8/18, Hsch. φ 924 φρυάττεται· ἐπαίρεται … **211** Hsch. φ 938 Φ.· πονηρούς **212** Cyr. (vgA) φρυ 2/11 φρυκτωρίας· παραφυλακῆς νυκτερινῆς; Cyr. (A) φρυ 17, Hsch. φ 935 φ.· λαμπὰς (ἢ) καῦσις **213** Cyr. (vgA) φρω 1/3 **214** Cyr. (gA) φυξ 3/5, (sch. D K 311); Cyr. (vA) φυξ 1/6 φύζην· φυγήν, Hsch. φ 1016 φύξις· φυγή **215** Cyr. (g) φυη 1 φυή· … βλάστησις … **216** Cyr. (vg) φυκ 9 φ.· ὁ (leg. ᾧ) τὰς ὄψεις τὰς οἰκείας χρίουσιν αἱ γυναῖκες. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα φυκία; Cyr. (gA) φυκ 1/15 φυκία· βρύα **218** Cyr. (vgA) φυλ 3/14, Hsch. φ 970 (+), sch. D B 362 **219** Cyr. (vgA) φυλ 1/9, Hsch. φ 983 (+) **220** Cyr. (vg) φυλ 2 (+) **221** Hsch. φ 1000 φ. ἀ. · ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον ἀλλὰ στέφανοι μόνοι … **222** Cyr. (vgA) φυλ 8/12 (+), Hsch. φ 1006 (+), Ap. Soph. 165. 22; sch. D Δ 15 (P. Berol. inv. 11518. 80) φύλοπιν· μάχην **223** Cyr. (A) φυμ 1, Hsch. φ 1008 (+)

---

209 φρυάγματα B | ἡμιόνων καὶ ὄνων C | συνεκπίπτουσα Cyr. **212** ἢ λαμπὰς om. C **213** φγώγειν (sic) B | φυγειν A **214** φύζην (ut Cyr. (vA)) favet ordo **215** ἡλικίας om. C **216** φύκει Su. (A) Et. Gen. (Cyr.) φύκος Su. (GVM) | οἰκείας om. C | λέγεται – fin. om. C | καὶ φυκία· τὰ Su. **217** θαλάττια C **219** συγγενής, ὁμόφυλος Su. **220** δοκιμάζει Cyr. **221** varie corrupt. et decurt. in Et. Gen.

224 φύντα· γεννηθέντα. (ABC Su. φ 844) K
225 φυόμενος· γεννώμενος. (ABC Su. φ 847) K
226 φύραμα· στέας. (ABC Su. φ 850 Et. Gen.)
227 φύρδην· συγκεχυμένως. (AB[C] Su. φ 851 Et. Gen.) K
228 φύρει· μολύνει ἢ ἐκβρέχει ἢ πλύνει. (AB[?C] Su. φ 852 Et. Gen.) K+
229 φύσαντι· γεννήσαντι. (ABC Su. φ 854) ⟨K⟩
230 φύσκη· τὸ παχὺ ἔντερον, ἡ γαστήρ. (Σ′: B (Su. φ 865) Et. Gen.) Att
231 φύστη· ἡ ἐν ταῖς σκάφαις τριβομένη καὶ ἠρέμα ἀναδευομένη μάζα. (Σ^{b}: B Et. Gen.)
232 φύστα· τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι ἅλφιτα. (Σ^{b}: B Et. Gen.)
233 φύσει· βλαστήσει. (AB Su. φ 857) Hom
234 φύσιγγες· τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. (ABC Su. φ 860 Et. Gen.) K
Ba 411 **235** φυσίζωος· ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. (ABC Su. φ 861 Et. Gen.) K
236 φυσιολογεῖται· περὶ φύσεως διαλέγεται. (ABC) K
237 φυσιοῦται· ἐπαίρεται, τυφοῦται. (ABC) K
238 φυταλιῆς· ἀμπελοφύτου γῆς. (ABC Su. φ 871 Et. Gen.) ?Hom
239 φυτηκόμος· φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν. (ABC Su. φ 877 Et. Gen.) K
240 φωγύναι· τὸ φρύγειν. (Pherecr. fr. 74) ‘ἀλλ᾽ ἰσχάδας μοι προελέτω πεφωγμένων.᾽ (Σ′′′: B Ph. [z ap. K.–A.] Et. Gen.)
241 φῶ· εἶπω. (ABC Su. φ 630) K
242 φωλάδι· ἐμφωλευούσῃ. (AB[?C] Su. φ 644) ⟨K⟩

---

230 Eub. fr. 63.6; φύσκης Ar. Equ. 364, al. **231** Anaxandr. fr. 42.57; φύστην Ar. Vesp. 610 **232** ∗ **233** A 235, al. **234** ∗; sing. medici **235** Γ 243 v.l. **237** NT 1 Cor. 13.4, eccl. **238** Z 195 +, al. **239** | ∗ (sens.) **242** Bas. Caes. hom. in Hex. 9.3

---

224 Cyr. (gA) φυζ (sic) 4/φυν 3; Cyr. (vg) φυν 1, Hsch. φ 1009 φύντων· … γεννηθέντων **225** Cyr. (vgA) φυο 1/2, Hsch. φ 1017 φυομένας· γεννωμένας **227** Cyr. (vgA) φυρ 3/7 (+), Hsch. φ 1024 (+) **228** Cyr. (g) φυρ 1 φ.· ἐκβρέχει ἢ μολύνει …; Cyr. (vA) φυρ 1/5, Hsch. φ 1025 φ.· μολύνει … **229** Hsch. φ 1043 φύσαντας· γεννήσαντας … **230** Ael. D. φ 20, Hsch. φ 1060 φ.· (…) τὸ παχὺ ἔντερον **233** sch. D A 235 (P. Strasb. inv. 33 v 28), Hsch. φ 1046 (+) **234** Cyr. (vgA) φυσ 8/14, Hsch. φ 1048 **235** Cyr. (vg) φυσ 7, Hsch. φ 1049, sch. D Γ 243 (+), Ap. Soph. 165.30 **236** Cyr. (A) φυσ 11, Hsch. φ 1052; Cyr. (vg) φυσ 1 φυσιολογεῖν· … ἢ περὶ φύσεως διαλέγεσθαι **237** Cyr. (vg) φυσ 2; Cyr. (A) φυσ 10, Hsch. φ 1055 φυσιούμεθα· ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα **238** sch. D Z 195 φ.· δενδροφόρου γῆς ἢ ἀμπελοφόρου **239** Cyr. (vg) φυτ 2; Cyr. (A) φυτ 7 φ.· σύνδενδρος ἢ γήπονος, φυτουργός, Hsch. φ 1070 φ.· σύνδενδρος τόπος **241** Cyr. (vgA) φω 1/2, Hsch. φ 1080 **242** Hsch. φ 1089

---

226 στέαρ recte Su. (G) Et. Gen. (nisi leg. σταίς) **228, 229** A[?C] 229, 228 B **231** ἀναδυομένη B **232** φύρτα B (a. c.) **234** φύσιγες B **235** φυσίζοος Cyr. | ἡ τὰ om. Hsch. | πρὸς ζωὴν C **236** φυσιολογεῖ Cyr., Hsch. **239** le. φυτο- Et. Gen. | λέγεται δὲ καὶ Cyr. **240** φωγνύναι Eust. | πρόελε τῶν Larcher | πεφωγμένας Ph. Et. Sym. **242** φωλάδιον B

243 φωλεόν· τὸ παιδευτήριον. ὅθεν ἀποφώλιοι· οἱ ἀπαίδευτοι. (ABC Su. φ 646 Et. Gen.)
244 φωλάδος· σπηλαίου κρυπτοῦ. (ABC Su. φ 644)
245 φωλέουσιν· κρύπτουσιν. (ABC Su. φ 647)
K **246** φῶμεν· εἴπωμεν, ἐροῦμεν. (ABC Su. φ 650)
K **247** φωνασκεῖν· εὐφωνίαν ἀσκεῖν. (ABC Su. φ 651)
K+ **248** φωραθείς· εὑρεθείς, γνωσθείς. (ABC Su. φ 663 Et. Gen.)
K **249** φωρᾶν· ἐκζητεῖν. (ABC Su. φ 664 sch. Plat. Leg. 954 a Et. Gen.)
K **250** φῶρας· λῃστάς. (ABC Su. φ 665)
+K **251** φωράσας· διερευνήσας, καταλαβών. (ABC Su. φ 660 (sch. Luc. 4. 10) Et. Gen.)
252 φῶρες· κλέπται. (ABC)
253 φώρια· λῃστήρια. (ABC Su. φ 667)
K **254** φωριαμός· κιβωτός. (ABC Su. φ 668 Et. Gen.)
⟨K⟩ **255** φῶρος· κατάσκοπος. (ABC Su. φ 669)
256 φωρυτός· κόπρος ἢ χῶμα. (ABC Su. φ 670)
K **257** φώς· ἄνθρωπος. (ABC (Su. φ 671) Et. Gen.)
K **258** φωσφόρος· ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων. (AB(C) Su. φ 673)
Hom **259** φῶτα· ἄνδρα. (ABC Su. φ 677)
260 φωσσώνιον· λινοῦν τι ἤτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ ¦ ἱστίον τῆς νεὼς πεφυσημένον. ἢ προσώπου τι ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὀράριον. (Σ′: B Su. φ 674 Et. Gen.) Ba 412

---

243 Call. fr. 68. 2 | **244** ∗ (sens.) **245** ∗ **247** Phil. Jud. in Flacc. 138 **254** ∗; φωριαμοῖσιν o 104, -ῶν Ω 228, -όν, -οῖο Ap. Rh. 3. 802, 808 + **255** ∗ **256** ∗ **257** B 565 +, al. **259** B 164 +, etc. **260** ∗; φωσώνια Luc. 46. 2 | Dam. Isid. (ap. Phot. Bibl.) fr. 220

---

246 Cyr. (g) φωμ 1; Cyr. (vA) φωμ 1/2, Hsch. φ 1097 φ.· εἴπωμεν **247** Cyr. (g) φων 1 φωνασκεῖ· … εὐφωνίαν ἀσκεῖ … **248** Cyr. (vgA) φωρ 3/14, Hsch. φ 1108 φ.· (…) εὑρεθείς … **249** Cyr. (g) φωρ 7 (+) **250** Cyr. (g) φωρ 5 (+), Hsch. φ 1105 (+); Cyr. (vg) φωρ 6 φῶρες· λῃσταί … **251** Cyr. (vg) φωρ 2 φωράσαντες· … καταλαβόντες **254** Hsch. φ 1114 (+); Cyr. (vgA) φωρ 11/23 φωριαμῶν· κιβωτῶν, Ap. Soph. 165. 33 φωριαμοῖς· κιβωτοῖς, sim. sch. D o 104 (P. Amh. 18 v 66) **255** Hsch. φ 1117 **256** Theogn. gl. 81. 17 φορυτός· κόπρος … **257** Cyr. (vgA) φωσ 1/5 (+); Hsch. φ 1119 φ.· … ὀξυτόνως δὲ ὁ ἄνθρωπος **258** Cyr. (vg) φωσ 4 φ.· ὁ τὸ φῶς φέρων ἢ ἀνατέλλων …; Cyr. (g) φωτ (sic) 5 φωσφόρον· τὸν τὸ φῶς ἀνατέλλοντα ἥλιον **259** sch. D B 164; Cyr. (g) φωτ 1 φωτός· ἀνδρός, Cyr. (vgA) φωτ 3/17 φῶτε· ἄνδρες δυϊκῶς, Hsch. φ 1128 φῶτας· ἄνδρας …

---

243 ὅθεν καὶ B | ἀπαίδευτοι] ex ἄπαιδες (ad λ 249, cf. sch.) stolide fictum **245** φωλεύουσι Su. **246** εἴπομεν BC Su. (GVM) **249** ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν Su. **251, 252** AC 252, 251 B **253** λήστρια A λαθραῖα λ. Su. **256** h. e. φορυτός **260** ὠράριον Su. (GM)

261 φαῦλον· τοῦτο τάσσεται ἐπὶ τεσσάρων σημασιῶν. ἐπὶ μὲν κακοηθείας· Δημοσθένης (cf. 19.33)· ʿοὐ γὰρ εἰ φαύλοις ἡμεῖς συμμάχοις χρῆσθαι.ʾ ἐπὶ δὲ ἀγαθοῦ· Εὐριπίδης ἐν ʿΗρακλεῖ (fr. 473.1)· ʿφαῦλον, †κόμψον, τἀγιστα† ἀγαθόν.ʾ ἐπὶ δὲ μεγέθους, ὡς τὸ φαῦλον στόμα. καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ· ὅθεν καὶ τὴν φαύλην ἐλαίαν, τὴν μικρόκαρπον. Πλάτωνι (Rep. 368 c, al.) δὲ καὶ ἄλλοις ʾΑττικοῖς σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ῥᾴδιον. (Σ′′′: B (Ph. 642.15) (Ph. Amph. 21.20)) Att

261 Ael. D. φ 7 (sch. Plat. Alc. ii. 147 d ex Atticista, non ex Σ)

261 tantum Πλάτωνι – fin. hab. Ph. | ἐν ⟨Λικυμνίῳ ἐπὶ τοῦ⟩ ʿΗρακλέους Cohn ἐφ᾽ ʿΗρακλεῖ Mette | ἄκομψον, τὰ μέγιστ᾽ coll. test. Bachmann

X

1 χαίρειν· οἰμώζειν, στενάζειν. (AB Su. χ 161 Et. Gen.)
2 χαλαρά· χαῦνα. (Σ′: B Su. χ 7)
K **3** χαίρειν φράσαντες· ἀποταξάμενοι, καταγνόντες. (ABC Su. χ 168 Et. Gen.)
⟨K⟩ **4** χαιρέτω ληρῶν· ἐρυθριάτω φλυαρῶν. (ABC Su. χ 156 Et. Gen.)
Hom **5** χαῖται· κόμαι, τρίχες. (ABC Su. χ 179)
K **6** χαλεπαίνει· ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται. (AB Su. χ 17)
K+Hom **7** χάλκεος· ἰσχυρός, στερεός. (ABC Su. χ 29)
8 χαλκεύς· πᾶς ὁ χαλκεύων τι, καὶ χρυσοχόος. (ABC Su. χ 32)
K **9** χαλκίς· ἡ γλαῦξ, εἶδος ὀρνέου. (ABC Su. χ 45)
Hom **10** χαλκεῶνα· τὸ χαλκεῖον. (ABC Su. χ 30)
11 χαλκοτύπους· τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας. (ABC Su. χ 54 EM 805. 33)
K **12** χαλκῷ· σιδήρῳ. (ABC Su. χ 56)
K **13** Χαλύβοις· ἔθνος Σκυθίας, ἔνθα ὁ σίδηρος τίκτεται. (ABC Su. χ 60 Et. Gen.)
K **14** χαμάδις· χαμαί, εἰς γῆν. (ABC Su. χ 63 EM 806. 5)
K **15** χαμᾶζε· χαμαί. (ABC Su. χ 63)

---

1 an e loco ubi dicitur οὐ … χαίρειν? **4** ∗ **5** A 529 +, al. **6** π 114, al. **7** E 704 +, etc. **8** M 295 +, al. | γ 432 **9** χαλκίδα Ξ 291, etc. **10** θ 273, al. **11** T 25, al. **12** B 417 +, al. **13** Eur. Alc. 980 **14** Γ 300 +, al. **15** Γ 29 +, al.

---

3 Cyr. (vg) χαι 1; Cyr. (A) χαι 4, Hsch. χ 19 χ. φ.· ἀποταξάμενοι **4** Hsch. χ 20 **5** sch. min. (P. Oxy. 3238 iv 129) A 529 χ.· κόμαι, sch. D A 529 (P. Colon. inv. 2281 iii 24) χ.· τρίχες, Hsch. χ 24 χ.· αἱ κεχυμέναι τρίχες, Cyr. (vg) χαζ (sic) 4 χαίτην· τὴν κόμην τῶν τριχῶν, Cyr. (A) χαι 3 χαίτην· τὴν τρίχα **6** Cyr. (A) χαλ 17 (+); sch. D π 114 χ.· ὀργίζεται **7** Cyr. (A) χαλ 16, Hsch. χ 69 χ.· ἰσχυρός; sch. D B 490 χάλκεον· στερεόν **8** Hsch. χ 72 χ.· … καὶ ὁ χρυσοχόος **9** Cyr. (vgA) χαλ 6/27; Hsch. χ 94 χ.· εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος **10** sch. D θ 273 (+), Ap. Soph. 167. 12 **12** Cyr. (Br) χ 157, sch. D B 417; Hsch. χ 109 χαλκός· ὁ σίδηρος … **13** Cyr. (A) χαλ 12; Cyr. (g) χευ (sic) 16 Χάλβοι (sic)· ἔθνος Σκυθικὸν ἔνθα ὁ σίδηρος γίνεται, Hsch. χ 119 Χάλυβοι· ἔθνος τῆς Σκυθίας ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται **14** (Hsch. χ 124); Cyr. (g) χευ (sic) 20 χαμάδην· χαμαί, εἰς τὴν γῆν **15** Cyr. (gA) χευ (sic) 19/χαμ 11, Hsch. χ 123 (+), sch. D Γ 29 (+), Ap. Soph. 166. 3

---

5 αἱ τρίχες, αἱ κόμαι Su. **6-15** A 6, 7, 10, 8, 9, 12, 11, 13–15 B 6, 9, 10, 7, 8, 12, 11, 15, 14 C **8** πᾶς om. C **9** ὀρνέου εἶδος A **11** τὰς et γινομένας om. C γινομένας om. EM **13** ἔνθεν Su. | τὸ σίδηρον γίνεται C (cf. Cyr. (g))

16 χάμευνα· ταπεινὴ καὶ εὐτελὴς κλίνη, καὶ στιβάς. (Σ′: B Su. χ 75 Et. Gen.)

Ba 413 **17** χαμαιευνάδες· χαμαὶ κοιμώμεναι. (ABC Su. χ 65 EM 806. 23) K

18 χάμευνα· ⟨ ⟩. (Σ^{b}: B)

19 χαμαίζηλοι· ταπεινοί. ἢ δίφροι κοιλώδεις. (ABC Su. χ 67 Et. Gen.) K

20 χαμαιπετής· χαμαὶ ἐρριμμένος. (ABC Su. χ 71 Et. Gen.) K

21 χαμαιταιρίς· πόρνη. (ABC Et. Gen.) K

22 χαμαιτύπη· πόρνη ἄδοξος. (AB (Su. χ 73) Et. Gen.) K

23 χαμαιτυπεῖον· πορνεῖον. (ABC Su. χ 73 (sch. Luc. 104. 14) Et. Gen.)

24 χανδόν· ἀθρόως, ἀπίστως, ἁπλήστως, χωρητικῶς. (ABC Su. χ 80 EM 806. 30) +K

25 χάνοι· διασταίη. (AB(C) Su. χ 81)

26 χαράδραι· αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ σχίσματα, καὶ χείμαρρος γῆς. | παρὰ τὸ χαράσσω. (ABC Su. χ 87 | Σ^{b}: B) cf.K

27 χαραδροῦται· ὀρύσσεται, κοιλαίνεται. (ABC Su. χ 91 EM 806. 47)

28 χάρακα· χαράκωμα, περίφραγμα. (AB[C] Su. χ 92) K

29 χάραξ· ἡ ἀπὸ καλάμων ἐν κύκλῳ περίπηξις. (ABC)

30 χάραξιν· ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς. (ABC Su. χ 98 Et. Gen.)

31 χάριν· τέρψιν. (ABC Su. χ 114)

32 χαριεντιζόμενοι· εὐτραπελευόμενοι, σκώπτοντες. (ABC Su. χ 106 (sch. Plat. Rep. 436 d, Apol. 24 c) Et. Gen.)

33 χαρίσιον· χαριστήριον. (ABC Su. χ 121)

34 χάρμα· χαρά, ἡδονή. (ABC Su. χ 130 EM 807. 22) K

---

17 κ 243 +, al. **19** Joh. Chrys. PG 61. 303. 47 | ∗; χαμαιζήλου Plat. Phaed. 89 b **21** ∗ **22** Men. fr. 472 **24** φ 294, al. **25** Δ 182 +, al. **26** Π 390, al. **27** ∗ **34** K 193 +, etc.

---

16 cf. Cyr. (v) χαμ 2 χάμευνα· ἡ ἐπὶ γῆς κατάκλισις ἢ τὸ ταπεινὸν †κλινηδι χαμευνει Σοφοκλεις δολαψει† (κλινίδιον χαμεύνη Σοφοκλῆς Δόλοψι [fr. 175] Schow, ed. Hsch., 1792, 781) **17** Cyr. (g) χευ (sic) 22 χαμευνέται καὶ χαμαιευνάδες· οἱ χαμαὶ κοιμώμενοι; Cyr. (gA) χαμ 3/9 χαμαιεύνης (χαμεύνης A)· (ὁ) χαμαὶ κοιμώμενος **19** Cyr. (vg) χαμ 1 (+); Cyr. (A) χαμ 10 χαμαίζηλα· ταπεινά **20** Cyr. (g) χαμ 4 χαμαιπετεῖ· … χαμαὶ … ἐρριμμένῳ **21** Cyr. (vgA) χαμ 6/15, Hsch. χ 140 **22** Cyr. (vgA) χαμ 7/16, Hsch. χ 137 **24** Cyr. (vgA) χαν 1/3 χ.· (…) ἁπλήστως, ἀθρόως, χωρητικῶς, Hsch. χ 157, sch. D φ 294 χ.· (…) ἀθρόως … **26** Cyr. (v) χαρ 7 χαράδραν· τὸν χείμαρρον **28** Cyr. (vg) χαρ 8 (+); Cyr. (A) χαρ 26 χ.· χαράκωμα **34** Cyr. (g) χευ (sic) 25 χ.· χαρά, Hsch. χ 201 χ.· ἡδονή, χαρά, sch. D Γ 51 χ.· … χαράν, Cyr. (A) χαρ 30 χάρματος· χαρᾶς

---

16 χαμευνα B χαμεύνη Su. (fort. ex sch. Ar. Av. 816) **17** -ας· … -ους C **19** ἢ – fin. om. C | δίφροι οἱ κοιλώδεις A **21** χαμαιτερις, αι super ε, A χαμεταιρίς Hsch. **22** ἄδοξος om. Su. **24, 25** AC 25, 24 B **24** ἀθρόον EM | ἀπίστως om. EM | ἁπλήστως om. C **26** διαιρέσεις καὶ τὰ om. C | χείμαρροι Su. **27** κοιλαίνεται] κυλίεται A **30** ἀκανθώδη φυτά A ἀκανθόδυς φυτόν C ἀκάνθοις φυτόν B **32, 33** AC 33, 32 B

K **35** χάρμη· μάχη. (ABC Su. χ 131 EM 807.23)
K **36** χαρτά· χαρᾶς ἄξια. (ABC Su. χ 141)
K **37** Χάρυβδις· ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα καὶ πάλιν ῥαγδαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγον. (ABC Su. χ 144 EM 807.27)
K **38** χαροπός· περιχαρής, εὐόφθαλμος. (ABC Su. χ 133 Et. Gen.)
K **39** χαυλιόδων· κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, ἐξέχοντας. (AB(C) Su. χ 148 Et. Gen.)
K **40** χαυῶνας· ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους, ἢ λάγανα ὀπτά. (ABC Su. χ 152 EM 807.43)
41 χεθέντος· πλατυνθέντος. (ABC Su. χ 184) Ba 414
Hom **42** χειᾷ· τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. (ABC Su. χ 224)
K **43** χείμεθλον· τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥωξὶ τῶν δακτύλων ἕλκος. (ABC Su. χ 231)
K **44** χείριστα· κάκιστα. (ABC Su. χ 247 Et. Gen.)
45 χειρωθέντες· κρατηθέντες. (Σ^{b}: B)
K **46** χειρόηθες· ἥμερον, πρᾷον. (AB[?C] Su. χ 252 Et. Gen.)
K **47** χειρόκμητα· ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα ἢ περιεξεσμένα. (ABC Su. χ 253 Et. Gen.)
K **48** χειρόμακτρον· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδήλιον. (AC Su. χ 254 EM 810.47)

---

35 N 104 **37** μ 104 +, al. | ? Eur. Supp. 500 **38** χαροποί λ 611 +, al. **39** Hes. Scut. 387 **40** LXX Jer. 7.18 +, eccl. **41** Greg. Naz. or. 4.74 + **42** Philostr. Imag. 1.4.3; χειῇ X 93 + **43** ∗; plur. medici

---

35 Cyr. (gA) χευ (sic) 27/χαρ 21; Ap. Soph. 167.10 χ.· ἡ μάχη, sim. sch. D Δ 222; Hsch. χ 204 χάρμης· μάχης **36** Cyr. (g) χευ (sic) 28 χαρτόν· … χαρᾶς ἄξιον, Hsch. χ 212 χαρτός· χαρᾶς ἄξιος **37** Cyr. (vg) χαρ 11 (+); Cyr. (A) χαρ 20, Hsch. χ 214 X.· … ἡ ἀναπινομένη θάλασσα **38** Cyr. (Br) χ 26; Ael. D. χ *6 **39** Cyr. (g) χαυ 2, Paus. Attic. χ 9; Cyr. (A) χαυ 11 χ.· κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, Ap. Soph. 167.3, Hsch. χ 236 χαυλιόδοντα· τὸν ἐπικεχαλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας … **40** Cyr. (vg) χαυ 1; Cyr. (A) χαυ 12 χ.· ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες μᾶλλον κρίθινοι, Hsch. χ 243 χαυῶνες· ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες **42** sch. D X 93 χειῇ· τῇ τοῦ δράκοντος καταδύσει, Ap. Soph. 167.14 χειῇ· τῇ καταδύσει, Hsch. χ 247 χειά· ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων καὶ δρακόντων, Cyr. (vgA) χει 6/20 χειαί· αἱ καταδύσεις τῶν ὄφεων … **43** Cyr. (vg) χει 11; Cyr. (A) χει 27, Hsch. χ 266 χ.· τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἕλκος **44** Cyr. (vg) χει 12 (+), Hsch. χ 285 (+) **46** Cyr. (vgA) χει 1/17, Hsch. χ 295 χ.· πρᾷον, ἥμερον **47** Cyr. (vg) χει 2 (+) **48** Cyr. (vg) χει 7; Cyr. (A) χει 21, Hsch. χ 299 χ.· μανδήλιον

---

35 χάρμα B (sed χάρμη add. ad fin.) χάρμης vel -ις Cyr. | ἡ μάχη B **36** hic AB post 31 C **37** εἴρηται – fin. om. C | ὄλεθρος B | καταγόμενον B Su. κατασπῶν Cyr. **38** περιχαρής om. C **39** χαυλιόδους B **40** κριθίνους post ἄρτους C **43** ἐν τῷ χειμῶνι B Su. | γενόμενον C (Hsch.) | ἐν^{2} – fin. om. C | ῥήξεσι Su. | τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν Cyr. **47** γεγραμμένα Et. Gen.

49 χειρόνιπτρα· τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. ˹κἄν τις τύχῃ πρῶτος βαλὼν εἴληφε χειρόνιπτρα˺ ᾽Αριστοφάνης (immo Eupol. fr. 129. 1). (Σ′′′: B Ph. [z ap. K.–A.] Et. Gen.)

50 χειροτονήσαντες· ἐκλεξάμενοι. (ABC Su. χ 261) K

51 χειροτονία· ἐκλογή, πάντων κύρωσις. (ABC Su. χ 263) K

52 χειρῶναξ· τεχνίτης. | καὶ χειρώνακτες· χειροτέχναι. (ABC Su. χ 268 | Σᵇ: B) K

53 χειρῶσαι· ἐρημῶσαι. (AB Su. χ 273)

54 χειρώσασθαι· ὑποτάξαι. (AB Su. χ 272) K

55 χέλυς· κιθάρα. (ABC Su. χ 195 Et. Gen.) K

56 χελωνίδος· τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας. (AB Su. χ 193) K

57 χέραδος· ἡ μετὰ ὀστράκων λίθων ὕλη. (AB Su. χ 198) ⟨K⟩

58 χειρόμαντις· ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος. (Σᵇ: B Et. Gen.)

59 χεῖρα· τὸ χειρόγραφον. ˹Ὑπερείδης (Lyc. fr. 5). (Σ′: B Su. χ 238 Et. Gen.)

60 χερμαδίῳ· χειροπληθεῖ λίθῳ. (AB(C) Su. χ 206) K

61 χερμάδος· λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. (AB Su. χ 206) K

62 χερνῆτις· χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, χειρόβιος. (ABC Su. χ 208) ApS+

Ba 415 **63** χερσία· ἐρημία. (AB[?C] Su. χ 218) K

64 χεῦμα· ῥεῦμα ὕδατος. (AB[?C] Su. χ 222) K

65 χεύμασι προχοή· ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν. (AB(C) Su. χ 223) K

66 χειμάμυνα· παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 1112) ἡ παρὰ ˹Ομήρῳ (ξ 529) ἀλεξάνεμος. (Σᵇ: B) D

---

53 ∗ **56** LXX Judith 14. 15 **57** Φ 319, al. **58** ∗ **60** Δ 518 +, al. **62** M 433, al. **63** ∗ **64** Ψ 561, etc. **65** ∗

---

50 Cyr. (g) χει 5 **51** Cyr. (vg) χει 3 (+); Cyr. (A) χει 16, Hsch. χ 310 χ.· ἐκλογή … **52** Cyr. (vgA) χει 9/25 χειρῶναξ· τεχνίτης, Cyr. (A) χει 31 χειρώνακτας· τεχνίτας **54** Cyr. (vgA) χει 4/18, Hsch. χ 316 (+) **55** Cyr. (vg) χελ 1, sch. Call. h. 2. 16 **56** Cyr. (vg) χελ 2; Cyr. (A) χελ 4, Hsch. χ 351 χ.· (ὁ) οὐδὸς τῆς θύρας … **57** Hsch. χ 351, Theogn. gl. 42. 13 **60** Cyr. (A) χερ 20, Hsch. χ 358, sch. D Δ 518; Cyr. (g) χευ (sic) 11 χερμάδιος· χειροπληθὴς λίθος **61** Cyr. (vgA) χερ 1/9; Hsch. χ 359 χ.· λίθος πληρῶν χεῖρα **62** Ap. Soph. 167. 22 χ.· ἡ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶσα, Cyr. (A) χερ 14 χερνήτης· ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν; Cyr. (v) χερ 2 χερνίτην· πενιχρὰν … ἀπὸ χειρῶν ζῶσαν, sim. Cyr. (A) χερ 10, Hsch. χ 363 **63** Cyr. (vgA) χερ 7/13, Hsch. χ 371 **64** Cyr. (vgA) χευ 1/40, Hsch. χ 379 **65** Cyr. (vgA) χευ 2/42, Hsch. χ 380 **66** Hsch. χ 261 χ.· ἣν ˝Ομηρος ἀλεξάνεμον λέγει

---

49 παραβαλὼν Et. Gen. | χειρόνιπτρον B (Ath.) **56** τοῦ ἄιδου B **57** ὀστράκων καὶ λίθων Hsch., Theogn. | ἰλύς Theogn. **62** χήρα et χειρόβιος om. C | ζοῦσα A **63** χερσεία Hsch. | ἐρημά Cyr. (vg) **64** ὕδωρ Cyr. (A), Hsch. om. Cyr. (v) **65** προχοή ad gl. 64, interpr. ad χερρονησία refert Schmidt, tum χεύμασιν ad Eur. El. 152 | ἐξ ἀριστερῶν Cyr. (A) | θάλασσα B Su. (GFM)

K **67** χηλή· ὁπλή, ὄνυξ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων. (ABC Su. χ 276)

ApS ?+ **68** χηλός· κιβωτὸς ἀπὸ τῆς γινομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν, ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτὴν οἷον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. (ABC Su. χ 278)

K **69** χηλῷ· κιβωτῷ. (ABC Su. χ 278)

K **70** χηραμοί· οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων, αἱ καταδύσεις. (ABC Su. χ 289)

K **71** χηρώσειεν· ἐρημώσειεν. (ABC Su. χ 292)

72 χηρωσταί· οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι. (ABC Su. χ 293)

K **73** χθαμαλά· ταπεινά, ὁμαλά, ἴσα. (ABC Su. χ 322)

K **74** χθεσιφώνων· κακολόγων. (AB Su. χ 324)

K **75** χθιζοί· χθεσινοί, ἀργοί, ἄχρηστοι. (ABC Su. χ 325)

K **76** χθονίων· ἐπιγείων. (AB Su. χ 329)

77 χθονόπλαστον· ἀπὸ γῆς πλασθέντα. (ABC Su. χ 330)

Hom **78** χθών· γῆ. (ABC Su. χ 332)

K **79** χῖδρα· στάχυες νεογενεῖς, ἢ κρῆμνα, ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα. (ABC Su. χ 298)

K **80** χῖδρα ἐρικτά· ἐκ κριθῆς νέας κριτά, ὡς σεμίδαλις. (AB[?C] Su. χ 301)

K **81** χιλός· τροφή. (ABC (Su. χ 303) Et. Gen.)

K **82** χιτών· ἱμάτιον ἀνδρικόν. (ABC Su. χ 320)

---

67 Nonn. Dion. 4.345 +; χηλαῖς Eur. Ba. 619 | ∗ | Nonn. Dion. 9.205 | cf. Arist. Hist. Anim. 525 b 16 +, Ael. Nat. Anim. 17.1 **68** Nonn. Dion. 8.140; χηλοῦ Π 221, al. **69** Π 254 +, al. **71** ∗ **72** E 158, al. **74** ∗ **77** ∗ **78** B 465 +, etc. **80** LXX Lev. 2.14 **82** χιτῶνα B 42 +, etc.

---

67 Cyr. (vg) χηλ 1; Cyr. (A) χηλ 2, Hsch. χ 387 χ.· ὁπλή, ὄνυξ βοός (…) **68** Ap. Soph. 167.26 χ.· ἡ κιβωτός, ἀπὸ τῆς διαστάσεως τῆς κατὰ τὴν ἄνοιξιν γινομένης **69** Cyr. (A) χηλ 3; Hsch. χ 391 χηλός· κιβωτός, sch. D Π 221 χηλοῦ· κιβωτοῦ, Cyr. (g) χηρ (sic) 5 χηλός· τὸ κιβώτιον **70** Cyr. (vg) χηρ 1 (+), Hsch. χ 410 (+); Cyr. (A) χηρ 9 χ.· οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων, 10 χηραμούς· καταδύσεις **71** Cyr. (A) χηρ 11, Hsch. χ 419 χηρῶσαι· ἐρημῶσαι (sic accent. Hsch.) **73** Cyr. (vg) χθα 1, Hsch. χ 427 χθαμαλός· … ταπεινός, ὁμαλός, ἴσος; Cyr. (A) χθα 5 χθαμαλός· ταπεινός, ἰσόμαλος, Cyr. (A) χθα 4 χθαμαλά (-αί m. alt.)· ταπειναί **74** Cyr. (A) χθε 3, Hsch. χ 430; Cyr. (g) χθε 1 χ.· κακὰ λεγόντων **75** Cyr. (g) χθι 1; Cyr. (vA) χθι 1/2, Hsch. χ 433 χ.· χθεσινοί **76** Hsch. χ 445; Cyr. (gA) χθο 4/9 χθόνιος· … ἐπίγειος **78** sch. D B 465, Ap. Soph. 168.5, Hsch. χ 448 χ.· ἡ γῆ …, Cyr. (vgA) χθο 1/7 χθονός· (τῆς) γῆς **79** Cyr. (A) χιδ 5; Cyr. (vg) χιδ 1, Hsch. χ 458 (+, sed om. ἢ κρῆμνα) **80** Cyr. (vgA) χιδ 3/7 **81** Cyr. (vgA) χιλ 1/3 (+), Hsch. χ 464 (+) **82** Cyr. (vgA) χιτ 1/4 (+), Hsch. χ 486 (+)

---

67 θαλαττίων καρκίνων στόματα χηλαί Cyr. **68** γενομένης Su. **70** καὶ καταδύσεις C καὶ αἱ καταδύσεις Hsch. **73** ἴσα, ὁμαλά B om. C **74** vel -ῶν· -ῶν **75**, **76** A 76, 75 B **75** duo gl. in C, χθιζοῦ· χθεσινοῦ et χθιζοί· ἀργοί, ἄχρηστοι **77**, **78** AB 78, 77 C **77** -ου· … -ος B Su. **79**, **80** A[?C] 80, 79 B **79** κρίμνα Su. (codd. praeter A) (Cyr. (A)) | τὰ om. B **80** ἐρεικτά Su. | κριτά Bachmann κριστά B κρισοντα A κρινόμενα Su., om. Cyr. (v) ἱρίσονται Cyr. (A) πεποίηνται Cyr. (g) | ὡς om. Cyr. (v) **82** ἀνδρικόν om. C

	83	χλαῖναι· περιβολαί. (ABC Su. χ 336)	K
	84	χλανίς· ἱμάτιον στρατιωτικόν. (ABC Su. χ 334)	K
Ba 416	**85**	χλιδή· τρυφή, ἔκλυσις, καὶ μαλακία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι, ἐκλελύσθαι. (ABC Su. χ 340)	K+Tim
	86	χλιδόνας· κόσμους περὶ τοὺς βραχίονας. καλοῦνται δὲ βραχιόλια. (ABC Su. χ 341)	K
	87	χλιδῶσαι· τρυφῆσαι. (A Su. χ 344)	K
	88	χοάνης· χωνίου. (AC Su. χ 363)	
	89	χοάς· ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδάς. (ABC Su. χ 364)	+K+
	90	χοεῖον· παχὺ ἔντερον. (ABC Su. χ 372)	K
	91	χοῖνιξ· εἶδος μέτρου. (ABC)	cf.K
	92	χοιράδες· πέτραι ἢ ἐξοχαὶ ἢ ὄχθαι πετρῶν. (ABC (Su. χ 592))	K
	93	χοιρογρύλλιος· ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος. (ABC Su. χ 598)	K
	94	χολάδες· τὰ ἔντερα. (ABC Su. χ 377 Et. Gen.)	K
	95	χόλον· ὀργήν. (ABC Su. χ 385)	Hom
	96	χονδρίτης· σεμίδαλις. (ABC Su. χ 390)	K
	97	χόνδροι· ἅλῶν θρόμβοι, παχὺ ἅλας. (ABC Su. χ 391)	K
	98	χορδή· νευρά. (ABC Su. χ 396)	K
	99	χορευτής· ἐπιστήμων. (ABC Su. χ 397)	
	100	χορηγία· δόσις. (ABC Su. χ 399)	K
	101	χόριον· τὸ κάλυμμα τὸ συγγεννώμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσιν. (ABC Su. χ 405)	

---

83 γ 349 +, al. **84** ∗ (sens.); χλανίδα Jul. ad Ath. 5 + **86** ∗; χλιδῶνας LXX Jud. 10. 4, al. **87** Philox. Leuc. fr. (b) 4 **90** ∗ **93** Athanas. PG 28. 300. 49; -ον LXX Lev. 11. 6 + **94** Δ 526 +, medici **95** A 81 +, etc. **96** Epiphan. Panar. 1. 375. 22; χονδριτῶν LXX Gen. 40. 16, al. **98** χορδήν φ 407, al.

---

83 Cyr. (gA) χλα 3/7, Hsch. χ 490 **84** Cyr. (g) χλα 4 **85** Cyr. (g) χλι 1, Hsch. χ 516 χ.· τρυφή; Cyr. (A) χλι 6 χλιδῆς· τρυφῆς; Tim. χ.· ἔκλυσις καὶ μαλακία – fin., + ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ **86** Cyr. (A) χλι 9 χ.· κόσμους περὶ τοὺς βραχίονας; Cyr. (vg) χλι 3 χλιδόνα· κόσμον περὶ … βραχόνια ὃ καλεῖται βραχιόλιον **87** Cyr. (gA) χλι 2/7, Hsch. χ 520 χλιδώσαις· τρυφώσαις **89** Cyr. (vgA) χοα 1/5 χ.· ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς **90** Cyr. (vgA) χοε 1/3 **91** Cyr. (A) χοι 1, Hsch. χ 592 χ.· μέτρον τι **92** Cyr. (A) χοι 2 χ.· πέτραι; Cyr. (vg) χον (sic) 4 χ. · πετρῶν ὄχθοι ἢ ἐξοχαί **93** Cyr. (vg) χον (sic) 6 (+) **94** Cyr. (vgA) χον (sic) 10/χολ 3, Hsch. χ 603 (+), sch. D Δ 526 (+) **95** sch. D A 81 χ.· τὴν ὀργήν, Cyr. (g) χον (sic) 8 χόλου· ὀργῆς …, Hsch. χ 617 χόλος· ὀργή **96** Hsch. χ 624; Cyr. (vg) χον 1 χονδριτῶν· παχὺ σεμίδαλις γινομένη, Hsch. χ 625 χονδριτῶν· παχεῖα σεμίδαλις **97** Cyr. (g) χον 11; Cyr. (vA) χον 11/14 χόνδροι ἁλῶν· παχὺ ἅλας (sic), Hsch. χ 629 χόνδροι ἁλῶν· παχεῖς ἅλες **98** Cyr. (A) χορ 12 χορδήν· νευράν; Cyr. (gA) χορ 3/9, Hsch. χ 634 χορδή (-αί A)· νευρὰ κιθάρας **100** Cyr. (vgA) χορ 1/7, Hsch. χ 638

---

85 ἔκλυσις – fin. om. A | ἐκχλιάνθαι B | ἐκλελύσθαι om. Su. **86** h. e. χλιδῶνας **89** ἐν νεκροῖς B ἐπὶ νεκρῶν C | post νεκροῖς add. γινόμενα B | ἢ σπονδάς om. C **90** h. e. χόριον (L. S. J.) **92** ἢ ὄχθαι πετρῶν om. C **93** χοιρογρύλιος ABC **94** τὰ om. Cyr. (vg) **97** παχὺς ἅλς C Su. παχεῖς ἅλες Hsch. **101, 102** A 102, 101 B **101** συγγενόμενον B | ἐκ – fin. om. C

K **102** χοροστατῶν· χοροῦ κατάρχων. (AB Su. χ 411)
cf.K| **103** χραίνειν· μιαίνειν. | μολύνειν. (ABC Su. χ 452 | Σ′: B Su.)
K **104** χρέμπτεται· ἦχον τὸ στόμα ἀποτελεῖ, πτάρνυται. (ABC (Su. χ 455))
105 χρέος· παρὰ τὸ χρειῶδες λέγεται. (ABC Su. χ 458)
106 χρεωκοπεῖται· ⟨ ⟩. (AB Su. χ 457)
K **107** χρεών· εἱμαρμένον τέλος ζωῆς. (ABC Su. χ 461)
K **108** χρεῶν ἀποκοπαί· ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσιν. (ABC Su. χ 462)
109 χρῆμα· χρῆσις. οὕτως Θουκυδίδης (?). (ABC Su. χ 475)
K **110** χρῆμα· πρᾶγμα, ἢ κτῆμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα. | ¦ παρὰ δὲ ᾽Αττικοῖς χρῆμα μόνον τὸ πρᾶγμα λέγεται. (AB Su. χ 473 | Σ^{b}: B) Ba 417
K+ **111** χρηματίζει· ἀποκρίνεται, πρᾶγμα διοικεῖ. οὕτως ᾽Αππιανὸς ὁ ἱστορικός (fr. 23). (AB Su. χ 481)
K **112** χρηματίζεσθαι· πλουτεῖν. (AB(C) Su. χ 480)
⟨K⟩+ **113** χρηματισάμενοι· πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μέν ἐστι τὸ πρᾶξαι, χρηματίσασθαι δὲ τὸ κερδᾶναι. (ABC Su. χ 483 sch. Luc. 230. 10)
114 χρῆμα· οὐ τὸ ἀργύριον λέγεται ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα. (Σ^{b}: B)
115 χρήμη· χρεία καὶ σπάνις. (ABC Su. χ 491)
K **116** χρησμός· προφητεία. (ABC Su. χ 504)
117 χρηστός· ἱκανὸς ἄγαν. (Σ^{b}: B)
118 χρήσιμον λεκτέον, οὐχὶ εὔχρηστον. (Σ^{b}: B)
119 χρησμῳδεῖν· θεολογεῖν. (ABC Su. χ 506)

---

102 ∗; χοροστατοῦντος Joh. Chrys. PG 55. 106. 38 **105** θ 353 +, etc. **106** Plut. Mor. 829 c **107** Jul. Or. 3. 3 **109** plur. tantum Thuc. **115** Democr. fr. 277

---

102 Cyr. (vgA) χορ 2/8, Hsch. χ 647 **103** Cyr. (vgA) χρα 1/5 χράνας· μιάνας; Hsch. χ 664 χ.· μολύνειν … **104** Cyr. (vgA) χρε 3/11 **107** Cyr. (g) χρε 5; Cyr. (A) χρε 17 χρεώ· … τὸ εἱμαρμένον … **108** Cyr. (vg) χρε 4; Cyr. (A) χρε 16, Hsch. χ 704 χ. ἀ.· ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἄκυρα γένηται (ἀκυρῆται Hsch.) **110** Cyr. (g) χρη 2 χ.· πλοῦτος, πρᾶγμα, οὐσία, λῆμμα, ἢ κτῆμα; Cyr. (v) χρη 2 χ.· πλοῦτος, πρᾶγμα, οὐσία, λῆμμα, Cyr. (A) χρη 14, Hsch. χ 709 χ.· πρᾶγμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα **111** Cyr. (vgA) χρη 5/15, Hsch. χ 715 χ.· ἀποκρίνεται (…) **112** Cyr. (g) χρη 1 **113** Hsch. χ 716 χρηματίσασθαι· πραγματεύσασθαι **114** Moer. χ 24 χρήματα· καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ ἀργύρια λέγουσιν· μόνως δὲ τὰ πράγματα χρήματα ᾽Αττικοί; cf. Antiatt. 116. 6 χ.· ἀργύριον. ῾ἀρίθμησον τὸ χρῆμα᾽ ῾Ηρόδοτος (?) **116** Cyr. (A) χρη 17; Cyr. (vg) χρη 7/χρω (sic) 8 χρησμόν· προφητείαν

---

103 hic AB post 98 C | χραίνειν· μιαίνειν AC χραίνειν· μιαίνειν, μολύνειν, ῥυποῦν Su. χρανων (αι sscr. m. alt.)· μολύνων, μιαίνων (hoc add. m. alt.) B **104** τῷ στόματι recte Su. (Cyr.) | πτάρναται Cyr. (A) πτέρνεται Cyr. (vg) **106** χρεοκοπεῖται A | interpr. ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται Su. **108, 109** AC 109, 108 B **108** τὰ om. B | ἀφαιρεθέντα] ὀφειλόμενα Hsch. ὀφληθέντα Kuster **109** οὕτως om. B Su. **110** ἢ om. BC **111, 112** A 112, 111 B **112** πλουτῶν B **113** δὲ om. Su.

120 χρησμῴδημα· θεολόγημα. | μάντευμα. (Σᵇ: B | ABC Su. χ 507) |K
121 χρηστά· χρήσιμα, καλά. (ABC Su. χ 508) ⟨K⟩
122 χρῆσται· δανεισταί. (ABC Su. χ 509) cf.K
123 χρηστήριον· μαντεῖον. (ABC (Su. χ 513)) K
124 χρῆται οἱ ᾽Αττικοί, οἱ δὲ ᾽Ιωνες χρᾶται καὶ ἐχρᾶτο. (Σᵇ: B) Att
125 χρίμπτεται· προσκνᾶται, πελαγίζει, ἐγγίζει. (AC Su. χ 518) K
126 χροός· σώματος. | χρῶα. (AB Su. χ 536 | Σᵇ: B) Hom|
127 χρόαν· τὸν χρῶτα. ᾽Αριστοφάνης (?Nub. 1012). (Σᵇ: B)
128 χρυσάμπυκας· χρυσοχαλίνους. (ABC Su. χ 554) K
129 χρυσάορον· χρυσοφάσγανον ἢ χρυσοκίθαρον. (ABC Su. χ 556) Hom+
130 χρυσαυγοῦντα· ἀστράπτοντα, στίλβοντα. (ABC Su. χ 557) K
131 χρυσηλάκατος· ἡ καλλίτοξος, ἡ χρυσότοξος. (ABC Su. χ 562) K
132 χρυσήνιος· ἡ ἀπὸ μέρους καλλίδιφρος, εὐάρμοστος. (ABC Su. χ 563) K
133 χρυσοτόρευτα· χρυσόγλυφα. (ABC Su. χ 583) K
134 χρώς· σῶμα, ἰδέα. (ABC Su. χ 546) K
135 χρωμένῳ· χρησμοπνευστοῦντι, χρησμὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ. (AB Su. χ 541)
136 χυδαῖος· εὐτελής, παμπληθής. (ABC Su. χ 602) K+
137 χύδην· κεχυμένως. (ABC Su. χ 603) K
138 χυτή· ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς. (ABC Su. χ 606) Hom
Ba 418 **139** χῶμα· ὕψωμα γῆς, ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχοῦν τὰ τείχη. (AB Su. χ 426) K

---

120 ∗; χρησμῳδήματα Dio Cass. vers. 1 p. 220.10 **126** Δ 130 +, etc. **128** E 358 +, al. **129** O 256, al. **130** LXX Job 37.22 **131** Y 70 **132** Z 205 +, al. **133** LXX Exod. 25.18 v.l. **134** Δ 510 +, N 279 +, etc. **135** Thuc. 1.126.4 **138** Z 464, al.

---

120 Cyr. (g) χρω (sic) 12 **121** Hsch. χ 737 χρηστός· χρήσιμος **122** Cyr. (vgA) χρη 9/20 χρήστης· ὁ δανείζων (δανιστὴς A) καὶ (ὁ) δανειζόμενος, Hsch. χ 734 χρήστης· … ὁ δανειστής **123** Cyr. (g) χρω (sic) 16, Hsch. χ 735 **124** Phryn. P.S. fr.*366; Moer. χ 5 χρῆται ᾽Αττικοί, χρᾶται ῞Ελληνες **125** Cyr. (vg) χρι 1; Cyr. (A) χρι 5 (om. προσκνᾶται) **126** sch. D Δ 130; Cyr. (g) χρο 1 χρόα· τὸ σῶμα | Cyr. (A) χρο 3 χρόα· χρῶτα; Hsch. χ 747 χρόα· τὸ σῶμα ἢ χρῶτα **128** Cyr. (vgA) χρυ 4/11, Hsch. χ 769 (+), sch. D E 358, Apion fr. 156 (ap. Ap. Soph. 169.4) **129** sch. D O 256 χ.· χρυσοφάσγανος … **130** Cyr. (A) χρυ 13, Hsch. χ 776; Cyr. (vg) χρυ 6 χ.· στίλβοντα, ἀστράπτοντα **131** Cyr. (A) χρυ 14, Hsch. χ 783 χ.· καλλίτοξος …, Ap. Soph. 168.30 χρυσηλακάτου· καλλιτόξου; Cyr. (vg) χρυ 3 χρυσηλάκατον· χρυσοτόξον **132** Cyr. (Br) χ 122 χ.· καλλίδιφρος, εὐάρματος, Hsch. χ 785 χ.· … καλλίδιφρος … **133** Cyr. (vgA) χρυ 5/12, Hsch. χ 803 **134** Cyr. (g) χρω 1; Cyr. (vA) χρω 1/29 χ.· σῶμα **136** Cyr. (vgA) χυδ 2/5 χ.· εὐτελής (…) **137** Cyr. (vgA) χυδ 1/4, Hsch. χ 816 (+) **138** sch. D Z 464 (+ γῆ), sim. Ap. Soph. 167.23, EM 816.4 **139** Cyr. (vg) χωρ (sic) 2; Cyr. (A) χωμ 1, Hsch. χ 862 χ.· ὕψωμα γῆς …

---

121 χρήσιμα om. C **123** μαντικόν A **125** πελάζει Cyr. (vg) προσπελάζει Cyr. (A) | προσεγγίζει Cyr. **129** -ος· -ος ἢ -ος BC **130** ἀστράπτοντα ἢ στίλβοντα Hsch. **131** ἡ²] ἢ B **132** κυρίως ἡ A | καλὴ δίφρος Su. **133** χρυσοτόρνευτα B **135** hic A post 139 B | χρησμὸν αἰτοῦντι Su. **138** ad fin. add. γῆ B² Su. **139** προσχοῦν] om. Cyr. (v) ποιεῖν πρὸς τὸ χαλᾶν Cyr. (g)

140 χώματα χοῦν· Ἡρόδοτος Ἱστοριῶν β′ (137.3), ἀντὶ τοῦ γῆν ὑψοῦν. (AB Su. χ 427)
K **141** χωρήσατε· προσδέξασθε. (AB Su. χ 441)
K **142** χῶρος· τόπος. (AB Su. χ 448 Et. Gen.)
143 χωρίον· τὸ ἄνευ τῆς ἐπαύλεως· ἀγρὸς δὲ σὺν τῇ ἐπαύλει. Ἀριστοφάνης (?). (Σ^{b}: B)
144 χρυσῆν σειρήν· οὕτως ὑπὸ Ὁμήρου (Θ 19) τὸν ἥλιον λεγόμενον ἐν Θεαιτήτῳ (153 c) Πλάτων φησί. (Σ′: B Su. χ 564)
Att ***145*** χρυσολαβές· ξιφίδιον τὸ χρυσῆν ἔχον τὴν λαβήν. (Σ^{b}: B)
Att ***146*** χύρριον ξύλον· ᾧ προσδεσμεύονται οἱ σύες. (Σ^{b}: B)
Att ***147*** χοῦς· ἀρσενικῶς, τὸ ἐπιβαλλόμενον τῇ ὀροφῇ λεπτὸν χῶμα. Θουκυδίδης (2.76.2+). (Σ^{b}: B)
Att ***148*** χορτάζεσθαι· κυρίως τὰ ὑποζύγια λέγεται, τίθεται δὲ καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπων. (Σ^{b}: B)
D ***149*** χονδρίλαι· ἄγριον λάχανον. (Σ^{b}: B)
?Att ***150*** χόλικας· ἐν τῷ ἑνὶ λ̄ ὡς ἡμεῖς λέγουσι τοὺς τόμους τῆς γαστρός. (Σ^{b}: B)
151 χολλάδας· διὰ τοῦ δύο λ̄λ̄, τὰς ἐν ταῖς λαγόσι σάρκας. οὕτως Φερεκράτης (fr. 280). (Σ′′′: B Ph. [z ap. K.–A.])
D ***152*** χνοῦν· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης (fr. 78). Εὐριπίδης (fr. 1106) δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν. (Σ^{b}: B)
D ***153*** χναύειν· περικνίζειν. (Σ^{b}: B)
154 χναυρά· ψαθυρὰ καὶ λεπτά. (Σ^{b}: B)
155 χναυμάτια καὶ χναύματα· ἅ τινες περικόμματα. καὶ ἁπλῶς τὰ λεπτὰ βρώματα. (Σ^{b}: B) Ba 419
156 χλιδιᾶν· τρυφᾶν. καὶ χλιαδάματα· τὰ θρύμματα. (Σ^{b}: B)
157 χλῆδος· ὁ σωρὸς τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλύν τινα καὶ ἄσιν βοτανώδη καὶ φρυγανώδη. (Σ^{b}: B EM 812.54)

---

141 NT 2 Cor. 7.2 (χωρήσατε ἡμᾶς), eccl. **142** Θ 491 +, etc. **145** Men. fr. 24 **146** ∗ **148** ∗; χορταζόμενοι Plat. Rep. 586a | NT Phil. 4.12; -όμενοι Cratin. fr. 149 **149** Gal. Vict. 15 **154** ∗; χναυρότατα Pherecr. fr. 113.17 **155** Ar. fr. 236 | *; χναῦμα Mnesim. fr. 4.12 **156** ∗ | ∗; χλιδήματι Eur. Iph. A. 74 **157** χλῆδον Aesch. fr. 16

---

141 Cyr. (vg) χωρ 7; Cyr. (A) χωρ 14 χ. ἡμᾶς· προσδέξασθε ἡμᾶς **142** Cyr. (vgA) χωρ 5/12/15, Hsch. χ 880 (+), sch. D ε 442 **145** Ael. D. χ 19 **146** Ael. D. χ 22 **147** Ael. D. χ 16 **148** Ael. D. χ 14 **149** Hsch. χ 623 χονδρίλη· ἄγριον τι λάχανον **150** ad Phryn. P. S. 125.3 χόλικες· οἱ πολλοὶ ἀρσενικῶς, οἱ δ᾽ ἀρχαῖοι θηλυκῶς refert de Borries **151** cf. Phryn. P. S. 126.5 χολλάδες· διὰ δυοῖν λ̄λ̄ αἱ τῆς γαστρὸς διὰ ταχύτητα ἐπιπτύξεις. Ὅμηρος (Δ 526, Φ 181) διὰ ἑνὸς τὰ ἔντερα **152** Hsch. χ 572 χνοῦς· τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων **153** Hsch. χ 559 χναύει· … κνίζει

---

140 χῶμα B | ἱστοριῶν β′] ἱστορεῖ Su. **144** Πλάτων φησί om. B **148** ἐπὶ (⟨τῶν⟩ Erbse) ὑποζυγίων Eust. **149** χονδρίλη Bachmann **151** τὰς Ph. (ut coni. Bachmann) τοῦ B | οὕτως om. Ph. **156** χλιδήματα Bachmann **157** σωρὸς] κλῆρος EM

158 χλῆδος· ὃν οἱ πολλοὶ χλὰς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ Πρὸς Καλλικλέα (55.22, al.). †Κρήτης ταμίοις† (Crates com. fr. 31)· ἅῆξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χλήδων λαβών᾽· οἷον πλῆθος καὶ σωρόν. (Σᵇ: B)

159 χρυσῆ γλῶσσα· νοεῖται τὸ ἄκρον τῆς ζιβύνης. ψιλὴν δὲ πάντοτε ποικίλην κατασκευὴν ἔχει καὶ στέφανον καὶ πᾶν ὁτιοῦν ἕτερον. οἵας δ᾽ ἂν εἴη ὕλης ποικίλον ὑπάρχον, τῷ τῆς ψιλῆς ὀνόματι προσαγορεύεται ἐκ τῆς Ὀκτατεύχου (LXX Josh. 7.21). (Σᵇ: B)

158 Κράτης Bernhardy | Σαμίοις Jacobi, alii alia | χλῆδον Bernhardy

Ψ

K **1** ψαλίοις· χαλινοῖς. (BC Su. ψ 11 (sch. Plat. Leg. 692 a))
K **2** ψάλτιγξ· κιθάρα. (BC Su. ψ 17)
K + **3** ψάμαθος· παραθαλάσσιος ἄμμος. ἄμαθος γὰρ ἡ μεσόγειος. (B Su. ψ 18 EM 817.38)
K **4** ψαρόν· εἶδος χρωμάτων. (B Su. ψ 28)
K **5** ψαύει· ἅπτεται. (B Su. ψ 30)
K **6** ψαφαρόν· ἐλαφρόν, ἀσθενές, κακόν, εὔθραυστον. (BC Su. ψ 32)
K **7** ψεδνός· ἀραιόθριξ, μαδαρός. (BC Su. ψ 38 Et. Gen.)
cf.K **8** ψελλός· ἀσήμως, ἀνάρθρως λαλεῖν, τραυλός. (BC Su. ψ 42)
K **9** ψεστά· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. (B[C] Su. ψ 35)
K **10** ψευδηγόρος· ψευδολόγος. (B[C] Su. ψ 50)
K **11** ψευδομυθία· ψευδολογία. (BC Su. ψ 55)
K **12** ψήγματα· μικρὰ κομμάτια. (BC Su. ψ 64 EM 818.31)
13 ψῆνες· μικραὶ μυῖαι. | ἢ αἱ τῶν αἰγείρων θύλακες. (BC EM 818.29 | Σ^{b}: B)
K **14** ψῆρας· ψαρούς. (B Su. ψ 75)
K **15** ψῆφος· κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλία. (B Su. ψ 83)
K **16** ψηφοφορία· ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή. (B Su. ψ 86) Ba 420

---

2 ∗ **3** I 385, al. **7** ψεδνή B 219, al. **8** Jos. Vit. 3 **9** ∗ **10** Epiphan. Panar. 2.166.10 **11** Cyr. ACO 1.1.6.46.6 **13** | ∗ **14** Π 583, al. **16** Dion. Hal. 7.59.7

---

1 Cyr. (g) ψαλ 2 ψαλίοισι· χαλινοῖσι, Cyr. (A) ψαλ 6, Hsch. ψ 42 ψαλίοις ἵππων· χαλινοῖς ἵππων; Cyr. (vg) ψαλ 1 ψαλίον· χαλινός, Cyr. (A) ψαλ 5 ψαλίον· εἶδος χαλινοῦ **2** Cyr. (vgA) ψαλ 3/7, Hsch. ψ 56 **3** Cyr. (g) ψευ (sic) 10, Hsch. ψ 58 (b), Ap. Soph. 169.18 ψ.· (ἡ) παραθαλάσσιος ἄμμος, sim. sch. min. (P. Oxy. 3238 iii 86) A 486 **4** Cyr. (gA) ψαρ 1/2; Hsch. ψ 71 ψαροί· … εἶδος χρώματος **5** Cyr. (g) ψαυ 2 (+) **6** Cyr. (vg) ψαφ 1 (+); Cyr. (A) ψαφ 3 (ad κακόν), 2 ψ.· τὸ εὔθραυστον, Hsch. ψ 89 ψ.· … ἀσθενές, ἐλαφρόν **7** Cyr. (A) ψεδ-ψελ 5; Cyr. (g) ψεδ-ψελ 2 ψ.· μαδαρός, ἀραιόθριξ … **8** Cyr. (vg) ψεδ-ψελ 4 ψ.· ἄναρθρος, τραυλός … ἄσημος, Cyr. (A) ψεδ-ψελ 10 ψ.· ἄνθρωπος ἄναρθρος **9** Cyr. (vgA) ψεσ 1/2, Paus. Attic. ψ 1 **10** Cyr. (vg) ψευ 1; Cyr. (A) ψευ 15, Hsch. ψ 124 ψευδηγόρους· ψευδολόγους **11** Cyr. (vgA) ψευ 7/32, Hsch. ψ 127 ψευδομυθεῖ· ψευδολογεῖ **12** Cyr. (vgA) ψηγ 1 **14** Cyr. (A) ψηρ 1 ψήρους τε· φάρους (sic) **15** Cyr. (gA) ψηφ 1/6, Hsch. ψ 160 (+); Cyr. (v) ψηφ 1 ψ.· κρίσις, ἀπόφασις; Cyr. (A) ψηφ 5 ψ.· λόγος, κρίσις **16** Cyr. (vgA) ψηφ 4/9, Hsch. ψ 161

---

3 ἄμαθος – fin. om. EM **4** χρώματος Cyr. **6** ἀσθενές, ἐλαφρόν Su. (Cyr.) **7** ἀραίος Et. Gen. **9** ψαιστά Su. | ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ Su. **10** ψευδηλόγος (η corr. ex ο?) B **13** hinc ad finem ω multae gl. in C legi nequeunt **15** ἀπόκρισις Cyr. (A) | λόγος add. Su. (cf. Cyr. (A)) **16** ψηροφορία B

17 ψήχειν· καταμάσσειν. (B Su. ψ 87 EM 818. 43) κ
18 ψιθυρίζει· ἠρέμα εἰς τὸ οὗς διαλέγεται. (B Su. ψ 98) κ
19 ψιλόεντα· αἰθαλώδη. (Σ′′′: B Ph. 655. 2)
20 ψιλοκόρης· φαλακρός. (B Su. ψ 103 Ph. 654. 20) κ
21 ψιλόν· γυμνόν. (B Su. ψ 104 Ph. 655. 1) κ
22 ψοφοδεής· δειλός, ὁ τοὺς ψόφους φοβούμενος. (B Su. ψ 125 Ph. 656. 2) κ
23 ψυκτήρ· σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια. (B Su. ψ 150 Ph. 656. 3 sch. Plat. Symp. 213 e) κ
24 ψύξας· φυσήσας ἢ ἀμβλύνας. (B Su. ψ 154 Ph. 656. 8) κ
25 ψυχαγωγεῖ· παραμυθεῖται. (B Su. ψ 157 Ph. 656. 12) κ
26 ψυχικός· σαρκικός. (B Su. ψ 166 Ph. 656. 19) κ
27 ψυχουλκούμενος· τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος. (B Su. ψ 173 Ph. 656. 24) κ
28 ψυχρός· ἀσθενής. (B Su. ψ 176 Ph. 657. 1) κ
29 ψυχρολογία· ψευδολογία, ἀκαιρολογία. (B Su. ψ 175 Ph. 656. 25) κ
30 ψώχοντες· θρύπτοντες, λεπτύνοντες. (B Su. ψ 140 Ph. 657. 19) κ

---

19 ∗ **20** ∗; ψιλοκόρσης Call. fr. 191. 29 **21** ν 437, etc. **27** ∗; ψυχουλκούμενοι LXX 3 Macc. 5. 25 **28** ψυχρόν E 75, etc. **29** Luc. 32. 17 **30** NT Luc. 6. 1

---

17 Cyr. (vg) ψηχ 1; Cyr. (A) ψηχ 5, Hsch. ψ 163 ψήχει· καταμάσσει (…) **18** Cyr. (A) ψιθ 3, Hsch. ψ 189 **20** Cyr. (gA) ψιλ 3/7, Hsch. ψ 202 **21** Cyr. (vgA) ψιλ 1/2/5, Hsch. ψ 203 (+) **22** Cyr. (vgA) ψοφ 2/7, Hsch. ψ 249 (+) **23** Cyr. (vgA) ψυκ 1/2 **24** Cyr. (g) ψυδ-ψυτ 4; Hsch. ψ 273 ψ.· ἀμβλύνας τὴν ψυχήν, φυσήσας … **25** Cyr. (vg) ψυχ 3 (+), Hsch. ψ 286 (+) **26** Cyr. (vgA) ψυχ 5/12 **27** Cyr. (A) ψυχ 9, Hsch. ψ 298 ψυχουλκούμενοι· τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι; Cyr. (vg) ψυχ 2 ψυχέλκομαι· τὴν ψυχὴν ἕλκομαι **28** Cyr. (vgA) ψυχ 4/11, Hsch. ψ 305 **29** Cyr. (vg) ψυχ 1 ψ.· ἀκαιρολογία, ψευδολογία; Cyr. (A) ψυχ 8, Hsch. ψ 302 ψ.· ψευδολογία **30** Cyr. (g) ψωχ 1; Cyr. (vA) ψωχ 1/10, Hsch. ψ 325 ψ.· λεπτύνοντες

---

18 -ειν· … -εσθαι B | ἠρέμα post οὗς Hsch. | εἰ Cyr. **19** ψολόεντα (ω 539) Bachmann **22** ὁ τοὺς] τοὺς Su. καὶ αὐτοὺς Cyr. **24** ἢ om. Cyr. **30** ψώχωντες B

Ω

K **1** ὤαν· τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν, ἢ τὸ περιστόμιον. (B Su. ω 1 Ph. 657.21)

2 ὤγμευον· Ξενοφῶν ἐν β′ (Cyr. 2.4.20) ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. παρὰ τὸν ὄγμον, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων. (B Su. ω 10 Ph. 658.11)

3 ᾤγνυντο· ἠνοίγοντο. (B Su. ω 11 Ph. 658.4)

K+ **4** ὠγύγιον· ἀρχαῖον, παλαιόν, ἢ ὑπερμέγεθες. ἢ διὰ τὸ ῎Ωγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. (B Su. ω 13 Ph. 658.9)

K **5** ὧδέ πως· οὕτω πως. (BC Su. ω 15 Ph. 659.6)

K **6** ᾠδηκώς· οἰδήσας, φυσήσας. (BC Su. ω 21 Ph. 659.7)

K **7** ὠδίς· ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. (BC Su. ω 23 Ph. 659.8 EM 821.8)

K **8** ᾤετο· ὑπελάμβανεν. (BC Su. ω 33 Ph. 659.9)

K **9** ᾠήθησαν· ἐνόμισαν. (B[C] Su. ω 36 Ph. 659.13)

K **10** ὠκέας· ταχείας. (B[C])

K **11** ὠκείλαντες· ἐκτραπέντες. (BC)

K **12** ὤκλασαν· τὰ γόνατα ἔκαμψαν. (BC Su. ω 50) Ba 421

13 ὠκύμολος· ταχέως πορευόμενος. (BC Su. ω 53)

K **14** ὠκύμορος· ταχυθάνατος. (BC Su. ω 54)

Hom **15** ὠκυπέτας· τοὺς ταχεῖς. (BC Su. ω 56)

16 ὠκυπλόων· ταχυπλόων ἢ ταχυπόρων. (BC Su. ω 57)

---

3 B 809 + **7** ὠδῖνας Λ 271, etc. **10** Γ 263 +, al. **11** ∗ **13** ∗ **14** A 417 +, al. **15** ὠκυπέτα Θ 42 + **16** ∗

---

1 Cyr. (vgA) ωα- 1; Hsch. ω 4 ὤα· … καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος καὶ τὸ περιστόμιον; Ael. D. ω 2 **3** cf. Cyr. (vgA) ωγν 1, Hsch. ω 24 ᾤ.· ἀνεῴγνυντο **4** Cyr. (g) ωγυ 1 (ad ὑπ.); Cyr. (vA) ωγυ 1/2 ὠ.· ἀρχαῖον, παλαιόν, Hsch. ω 27 ὠγυγίου· παλαιοῦ, ἀρχαίου … **5** Cyr. (g) ωδε 2 **6** Cyr. (vgA) ωδη 1/2; Hsch. ω 47 ᾠ.· οἰδήσας, πεφυσημένος **7** Cyr. (g) ωδι 2 **8** Cyr. (vgA) ωετ 2/5 (+), Hsch. ω 71 (+) **9** Cyr. (A) ωηθ 2, Hsch. ω 77, lex. Greg. 175.15 ᾠήθη· ἐνόμισεν … **10** Cyr. (vgA) ωκε 4/9, Hsch. ω 111; sch. D Γ 263 ὠ.· ταχεῖς **11** Cyr. (g) ωκε 9 (+) **12** Cyr. (vgA) ωκλ 1/2, Hsch. ω 124 (Phryn. P. S. fr. *369) **14** Cyr. (vgA) ωκυ 5/11 (+), sch. D A 417; Hsch. ω 134 ὠκύμοροι· ταχυθάνατοι … **14** Cyr. (vgA) ωκυ 5/11 (+), sch. D A 417; Hsch. ω 134 ὠκύμοροι· ταχυθάνατοι … **15** sch. D Θ 42

---

1 περὶ τὴν πέζαν ἢ om. Cyr. **4** τὸν B (e.c.) **7** ἡ ὀδύνη ἐκ τοῦ τοκετοῦ Cyr. **10** ταχεῖς ταχέας Cyr. (vg) ταχεῖς Cyr. (A), Hsch. **11** h.e. ὀκείλαντες **13** πορευόμενος] παραγενόμενος C **15** τοὺς om. sch. **16** ταχυπλόων ἢ om. Su.

17 ὠκύπτερον· ταχυπέτη. (BC Su. ω 58) K
18 ὠκύροος· ταχέα ἔχων ῥεύματα. (BC Su. ω 59) K
19 ὠκύς· ταχύς. (BC Su. ω 60 (EM 821.21)) K
20 ὠλέκρανον· ὁ ἀγκών. (BC Su. ω 63 Ph. 327.10) K
21 ὠλέναι· οἱ πήχεις τῶν χειρῶν. (B Su. ω 65) K
22 ὠλεσίκαρποι· ματαιόκαρποι. (B Su. ω 69) K
23 ὠλιγώρηται· ἐκβέβληται, ἡμάρτηται. (BC Su. ω 72)
24 ὦ λῷστε· ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. | ὦ βέλτιστε. (Σ^{b}: B | BC Su. ω 76) |K
25 ὠμάρτησαν· ἠκολούθησαν. (BC Su. ω 80) K
26 ὦ μέγα θαῦμα· ὦ θαυμάσιε. (BC Su. ω 82)
27 ᾤμην· ἐνόμισα. (BC Su. ω 87) K
28 ὠμησταί· ὠμὰ ἐσθίοντες. (BC Su. ω 89) ?Hom
29 ὠμοβόρων· ὠμοφάγων. (BC Su. ω 94) K
30 ὠμογέρων· ὁ παρ᾽ ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη. (BC Su. ω 95 Et. Gen.) K
31 ὤμοι· ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. (B Su. ω 104) K
32 ὠμοτόκησεν· ἐδυστόκησεν, ἐξέτρωσεν. (B Su. ω 100) K
33 ᾤμωξεν· ἐστέναξεν. (B Su. ω 103) K
34 ὤνατο· ὠνείδισεν, ἐξεφαύλισεν. ἢ ἠγόρασεν. (B Su. ω 106) K+
35 ὤνησεν· ὠφέλησεν. (B Su. ω 109) Hom
36 ὠνητιῶν· ἀγοραστικῶς ἔχων. (B Su. ω 113) K
37 ὤνια· πράσιμα. (B Su. ω 115 sch. Luc. 149.7) K
38 ὠνίους· ἀγοραστούς. (B Su. ω 116) K

---

18 ∗; ὠκυρόῳ E 598 +, al. **19** A 58 +, etc. **22** ϰ 510 **26** Greg. Naz. c. 1.2.2.185 **28** Λ 454 +, al. **30** ὠμογέροντα Ψ 791, al. **32** LXX Job 21.10, eccl. **33** Γ 364 +, al. **34** P 25, al. **35** ξ 67, etc. **36** ∗

---

17 Cyr. (vg) ωκυ 6 ὠκυπτέρει· ταχυπέτει, Cyr. (A) ωκυ 14 ὠκύπτερον· ταχυπέτειο (sic) **18** Cyr. (A) ωκυ 16 ὠκύρρω· ταχέα ῥεύματα ἔχουσα, sch. D E 598, Hsch. ω 143 ὠκυρόῳ· ταχέα ῥεύματα ἔχοντι (ἐχούσῃ Hsch.) **19** Cyr. (vgA) ωκυ 2/13, Hsch. ω 145, sch. D A 58 (P. Oxy. 2405.3) **20** Cyr. (vgA) ωλε 5/10, Hsch. ω 150 **21** Cyr. (gA) ωλε 4/8, Hsch. ω 151 (+) **22** Cyr. (A) ωλε 9 **24** Cyr. (gA) ωλω 1/4, Hsch. ω 173 **25** Cyr. (vg) ωμα 1; Hsch. ω 179 ὠμάρτησεν· ἐπηκολούθησεν **27** Cyr. (vg) ωμη 2 ᾧ. δεῖν· ἐνόμισα πρέπειν …, Cyr. (A) ωμη 5 ᾧ. δεῖν· ἐνόμισα δεῖν, Cyr. (A) ωμη 7, Hsch. ω 186 ᾧ.· ἐνόμιζον **28** sch. D Λ 454 ὠ.· ὠμὰ κρέα ἐσθίοντες, Hsch. ω 189 ὠμηστής· ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων **29** Cyr. (vgA) ωμο 1/15, Hsch. ω 195 ὠμοβόρον· ὠμοφάγον **30** Cyr. (vgA) ωμο 13/19; Ael. D. ω 7 **31** Cyr. (vgA) ωμο 8/16, Hsch. ω 203 (+) **32** Cyr. (vg) ωμο 14; Cyr. (A) ωμο 20 ψ.· ἐδυστόκησεν **33** Cyr. (gA) ωμω 1, Hsch. ω 224 (+), sch. D Γ 364 **34** Cyr. (A) ωνα 6 ὠ.· ὠνείδισεν, ἐξεφαύλισεν, Cyr. (g) ωνα 3, sch. D P 25 ὠ.· ἐξεφαύλισεν, ὠνείδισεν (…); Cyr. (v) ωνα 3 ὠ.· ἐξεφαύλισεν **35** sch. D ξ 67, Ap. Soph. 171.12, Hsch. ω 236 (+); Cyr. (vg) ωνη 2, sch. D A 395 (P. Colon. inv. 2281 ii 13) ὤνησας· ὠφέλησας, Cyr. (vgA) ωνη 1/7 ὠνήσω· ὠφελήσω **36** Cyr. (vgA) ωνη 3/8, Hsch. ω 239 **37** Cyr. (vgA) ωνι 2/8, Hsch. ω 242 **38** Cyr. (vgA) ωνι 1/7, Hsch. ω 244; lex. Greg. 175.14 ὤνιον· ἀγοραστόν

---

18 ὠκύρροος Su. **20** ὁ om. Ph. **30** καὶ om. C **32** ἢ ἐξέτρωσεν Su. (Cyr.) **33** interpr. om. Su. **34** interpr. alt. ad ὠνήσατο refert **37** τὰ πράσιμα Cyr. (A), Hsch.

39 ὡς τὸ εἰκός· ὡς ἐχρῆν, ὡς ἀκόλουθον. (Σᵇ: B)
40 ὠνόμηνεν· ὠνόμασεν. (B Su. ω 120)
K **41** ὦ οὗτος· ὦ σύ. (B Su. ω 135)
K **42** ὦπται· ὡράθη. (B Su. ω 146)
K **43** ὥρα· κάλλος, καιροῦ τρόπος, εὐμορφία. ψιλῶς δὲ ¦ φροντίς· ἔνθεν Ba 422
ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. (B Su. ω 149)
K **44** ὥρα ἔτους· τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος, καιρὸς ἔτους. (B Su. ω 153)
K **45** ὦραι· καιροί. (B[C] Su. ω 166)
K **46** ὡραϊσμένη· κεκαλλωπισμένη. (B[C] Su. ω 155)
K **47** ὡραίων· τῶν πεπάνων καὶ ὡραίων καρπῶν. (B[C])
K+ **48** ὡρακιάσας· ἐκλυθείς, ἐκκαυθείς. ἢ ὠχριάσας, ὡς ᾽Αριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ (702). (B[C] Su. ω 157)
K **49** ὡρέξατο· ἐξέτεινεν. (B[C] Su. ω 172)
K **50** ὡρημάτων· φυλαγμάτων. (BC Su. ω 179)
K **51** ὡρήσονται· φυλάσσονται. (BC Su. ω 180)
K **52** ὥριμον· εὔκαιρον. (BC Su. ω 186)
K **53** ὥρμα· διεγείρετο. (B Su. ω 195)
K **54** ὠρύεται· ὑλακτεῖ. (B Su. ω 208)
K **55** ὡροσκόπος· ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν. (B Su. ω 203)
K **56** ὡς δή σφιν· ὡς δὴ αὐτοῖς. (B Su. ω 222)
K+ **57** ὡς ἔπος εἰπεῖν· ὡς φαίνεται. καὶ ὡς ἐν λόγοις εἰπεῖν. (B Su. ω 227 sch. Plat. Symp. 186 a)
58 ὡς ἔπος εἰπεῖν· τοῦτο τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό. (B Su. ω 227 sch. Plat. Symp. 186 a)

---

40 Is. 3.33 **45** β 107 +, etc. **46** Did. Caec. in Zacch. 3.86 **48** ∗ | **49** Ψ 99, al. **50** ∗ **51** ∗ **56** χ 33 **57** | ∗ **58** ὡς ἔπος φάναι, ὡς φάναι ἔπος, ὡς εἰπεῖν ∗

---

41 Cyr. (vg) ωου 1 (+), Hsch. ω 256 (+), Tim. **42** Cyr. (vg) ωπτ 1 (+) **43** Cyr. (A) ωρα 17, Hsch. ω 281; Cyr. (g) ωρα 6 ὥρα· καιρὸς ἢ κάλλος σώματος, τροπή, εὐμορφία, φροντίς. ὅθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα, Cyr. (v) ωρα 6 ὥρα· καιρὸς ἢ κάλλος σώματος **44** Cyr. (vgA) ωρα 7/16, Hsch. ω 283 **45** Cyr. (g) ωρε-ωρη (sic) 2 (+), Hsch. ω 289 a; Cyr. (A) ωρε-ωρη 16 ὥρη· ὁ καιρός **46** Cyr. (vgA) ωρα 1/12, Hsch. ω 291 **47** Hsch. ω 298; Cyr. (g) ωρε-ωρη (sic) 7 ὡ.· τῶν πεπαινομένων καὶ ὡρίμων καρπῶν **48** Cyr. (gA) ωρα 4/14 ὡ.· ἐκκαυθείς **49** Cyr. (g) ωρε-ωρη 3, Hsch. ω 319 **50** Cyr. (gA) ωρε-ωρη 4/14, Hsch. ω 331 **51** Cyr. (vgA) ωρυ (sic) 5/ωρε-ωρη 15, Hsch. ω 335 **52** Cyr. (g) ωρι 1 ὥριμος· εὔκαιρος **53** Cyr. (g) ωρμ 1 **54** Cyr. (gA) ωρυ 1/8, Hsch. ω 384 **55** Cyr. (vgA) ωρο 1/2 **56** Cyr. (vgA) ωσδ 1/2, Hsch. ω 406 **57** Cyr. (A) ωσε 17 ὡς ἔ. εἰ.· ὡς φαίνεται

---

43 καιρός, κάλλος, τρόπη Cyr. (A), Hsch. **44** τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος ad fin. Hsch. **47** τῶν καρπῶν Hsch. **48** ἢ – fin. om. C **53** διηγείρετο Cyr. **54** ὑλακτῇ Cyr. **55** σκοπεῖν Cyr. (A) **56** σφιν] φᵑ B | αὐτός Su. (Cyr. (A)) -ούς Cyr. (vg), Hsch. **57** λόγῳ Su. **58** τὸ σχῆμα] σχηματίζεται Su. sch. Plat. | δὲ¹] δὲ καὶ Su. sch. Plat. | ὡς⁵ om. B | καὶ⁴ om. B | πάντα om. sch. Plat.

59 ὡς ἐπίπαν· ὡς ἐπιπολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. Δίων δὲ ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει, καὶ ἐν Ῥωμαϊκῶν ἑπτακαιδεκάτῳ (fr. 57, 79)· ῾πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως, ὡς πλήθει, τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν· κἀκ τούτου τὸ μὲν δεδιὸς σωφρονεῖν, τὸ δὲ θρασοῦν ἀκολασταίνειν. ἐπίπλεον δ᾽ ἐν ἐκείνῳ τοῦτ᾽ ἐφωράθη.᾽ καὶ ἐν τρισκαιδεκάτῳ (fr. 54, 3)· ῾καίτοι πέφυκεν, ὡς πλήθει, τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος, τὸ δ᾽ ὀξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν.᾽ (B Su. ω 226)

59 δὲ[2] om. Su. | Ῥωμαϊκῷ B | ὑπάρχων B

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ

ἐκ διαφόρων σοφῶν τε καὶ ῥητόρων πολλῶν

Versio codicis B

Bk 321 /Ba 3

1 ἀάατον· ἀναμάρτητον, ἀβλαβές, ἀγνόν, ἄπονον, ἀπαθές, ἄνευ ἄτης. (Σ^{b})

2 ἀᾶσθαι· λωβᾶσθαι, κακοῦν. (Σ′′′) ApS

3 ἀάατον· ἀπλήρωτον. ᾽Αθηναῖοι ἀκόρεστον. (Σ^{b}) K+?

4 ἀάασαι· βλάψαι, ἀφ᾽ οὗ τὸ τρίτον πρόσωπον ἀᾶται ἤγουν βλάπτει. | σημαίνει δὲ καὶ τὸ κορέσαι καὶ καθυπνῶσαι καὶ λυπεῖν. (Σ^{b} | Σ′) K+?

5 ἀασάμην· ἥμαρτον, ἐσφάλην. (Σ′)

6 ἄατος· ἀπλήρωτος, ἀβλαβής. οἱ δὲ ἐπιβλαβής. (Σ^{b}) ?K

7 ἄβαλε = Σ α 1.

8 ἄβαλεν = Σ α 2. | ἤ μᾶλλον ἔλαβεν. (Σ | Σ^{b})

9 ἄβαπτος = Σ α 3.

10 ἄβατον = Σ α 5.

11 ἀβασάνιστος = Σ α 4.

Ba 4

12 ἀβδέλυκτα· ἀμύσακτα, ἀμίαντα. | τὰ μὴ μιαίνοντα, ¦ ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεραίνειε. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις· Αἰσχύλος Μυρμιδόσι (fr. 137)· ῾καὶ μὴν φιλῶ γὰρ ἀβδέλυκτα ἐμοὶ τάδε.᾽ (Σ^{b} | Σ′) D+Att

13 ἀβέβηλος = Σ α 6.

14 ἀβελτερία = Σ α 7.

15 ἀβέλτερος = Σ α 8. | μωρός. (Σ | Σ^{b})

16 ἀβίωτον = Σ α 9.

17 ἀβλεπτήματι =Σ α 10.

---

1 Ξ 271 + **3** X 218, al. **4** | T 91 **5** I 116, al.

---

1 cf. Ap. Soph. 1. 14 ἀάατος· ὁ ἀβλαβὴς καὶ εὐχερὴς καὶ ἄνευ ἄτης, sch. D Ξ 271 ἀ.· ἤτοι ἀβλαβὲς ἤτοι πολυβλαβές, EM 1. 17 ἄατον· ἄνευ ἄτης, ὃ ἐστιν ἀβλαβές, Ph. α 16 ἄατος· ἀβλαβής … **2** Ph. α 13; Ap. Soph. 2. 10 **3** Cyr. (vg ap. Latte), Hsch. α 5 ἀ.· ἀπλήρωτον **4** ad βλάψαι cf. Cyr. (g) αα 18, sch. D T 91 ἀᾶται· βλάπτει; Σ′′ (Su. α 8, Ph. α 9) ἀ.· τέσσαρα σημαίνει· κορέσαι, καθυπνῶσαι, βλάψαι, λυπῆσαι **5** Su. α 7, Ph. α 10 (add. ex Σ′′ ἐβλάβην, οἷον ἄτῃ περιέπεσον, cf. Cyr. (vg) αα 2, Hsch. α 25, Ap. Soph. 1. 19) **6** cf. Cyr. (vg) αα 16/17 ἄ.· ἀβλαβής, ἔνιοι ἀπλήρωτος, οἱ δὲ μέλας, Ph. α 17 ἄ.· ἐπιβλαβής, ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μέλανα, Hsch. α 38 ἄατον· ἐπιβλαβές … ἢ ἀπλήρωτον **7** Su. α 13, Ph. α 26 **8** Su. α 14, Ph. α 27 **9** Su. α 17, Ph. α 28 **10** Su. α 23 (+), Ph. α 31 **11** Su. α 21, Ph. α 30 **12** Hsch. α 94 ἀ.· ἀμίαντα | Su. α 25, Ph. α 33; Phryn. P. S. fr. 40 **13** Su. α 29, Ph. α 34 **14** Su. α 32, Ph. α 35 **15** Su. α 32 (+), Ph. α 35 (+) | Hsch. α 108, Bk.^{V} 198. 22 **16** Su. α 49 **17** Su. α 55, Ph. α 40

---

2 ἀάασθαι B **4** h. e. ἀᾶσαι (Σ′′) **12** δυσχεραίνειε B Su. (A) -άνειε Su. (cett.) Ph. | Μυρμιδόσι om. B

18 ἀβληχρήν = Σ α 11. Bk 322
19 ἄβολος· οὐδέπω ἔχων τι ἐπὶ τῶν ὀδόντων γνώρισμα. (Σ^{b})
20 ἀβούλητον = Σ α 12.
21 ἀβουλία = Σ α 13.
22 ἀβούλως = Σ α 14.
23 ἀβουλεῖν· μὴ βούλεσθαι, ἢ μὴ βουλεύεσθαι. Πλάτων (Rep. 437 c+). (Σ′)
24 Ἄβόλως· ποταμὸς ἐπὶ Ταυρομενίων. (Σ^{b})
25 ἀβολήσας· συντυχών. (Σ^{b})
D **26** ἀβολητύς· ἔντευξις, ἀπάντησις. (Σ^{b})
D **27** ἄβου· βάλλει, θορυβεῖ. (Σ^{b})
D **28** ἁβρὰ βαίνων = Σ α 15.
Att **29** ἄβρα· ἡ σύντροφος καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα. (Σ^{b})
|Att **30** ἄβραι = Σ α 16. | οἱ δέ φασιν, οὔτε ἁπλῶς ἡ θεράπαινα λέγεται οὔτε ἡ εὔμορφος, ἀλλ᾽ ἡ οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μή. (Σ | Σ′)
31 ἀβραμιαῖος = Σ α 17.
32 ἁβροδιαίτη = Σ α 18.
33 ἁβροδίαιτος = Σ α 19.
34 ἁβρὸς λείμων = Σ α 20.
35 ἁβρός = Σ α 21.
36 ἁβροσύνη = Σ α 22. Ba 5
Harp **37** Ἁβροκόμας· ὄνομα κύριον. (Σ′′′)
38 ἀβροτήμων = Σ α 23.
39 ἁβρότητι = Σ α 24.
40 ἄβροτον = Σ α 25.
41 ἁβροχίτων = Σ α 26.

---

24 ∗ **25** ∗ **26** ∗ **37** Ἁβροκόμαν Isocr. 4. 140

---

18 Su. α 58, Ph. α 42, (Et. Gen. [ρ]) **19** cf. Σ′′ (Su. α 59, Ph. α 43, Et. Gen.) ἄ.· ὄνος ὁ μηδέπω βεβληκὼς ὀδόντας (Su., ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς ὀδόντας πῶλος Ph. Et. Gen.), ἐξ οὗ γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου **20** Su. α 62 **21** Su. α 63, Ph. α 47 (+) **22** Su. α 64, Ph. α 48 **23** Su. α 61, Ph. α 45 **26** Hsch. α 160, EM 3. 50 **27** Hsch. α 174 **28** Su. α 70, Ph. α 49 **29** Paus. Attic. α 2; cf. Et. Gen. ἅ.· … καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα **30** Ph. α 50 | Su. α 68, Ph. α 50, Et. Gen.; Ael. D. α 6 **31** Su. α 69 fin., Ph. α 51 (+) **32** Su. α 82, Ph. α 52 (+ Men. fr. 411, Sicyon. fr. 1, fr. 63, an ex Σ′?) **33** Su. α 82, Ph. α 53 **34** Su. α 88, Ph. α 53 **35** Su. α 87, Ph. α 55 **36** Su. α 89, Ph. α 56 **37** Ph. α 54 (+ σατράπης δ᾽ ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως, an ex Σ′′′?); Harp. A 3 (Su. α 83 = Harp. [plen.]) **38** Su. α 93, Ph. α 57 **39** Su. α 82, Ph. α 58 **40** Su. α 94, Ph. α 59 **41** Su. α 96, Ph. α 60

---

23 βούλεσθαι … βουλεύεσθαι B Su. (AI) βουλεύεσθαι … βούλεσθαι Su. (GSM) Ph. **26** sic B et (nisi ἀβολῆτις) EM ἀβόλητοι· ἐντεύξεις Hsch. **27** ἀβουσκολεῖ· θορυβεῖ Hsch. ἄμουσα κολῳεῖ· θορυβεῖ Schmidt **30** ἁπλῶς ἡ B Ph. ἡ ἁπλῶς Et. Gen. ἁπλῶς Su. | οὔτε^{2}] οὐδὲ Ph. | ἡ^{3} om. Su. **37** Ἁβροκόμος B

42 ἀβρύνεται = Σ α 27.
43 ἀβύρβηλον = Σ α 28. | πολύ, μάταιον. (Σ′′′) |D
44 ἄβυδον φλυαρίαν· τὴν πολλήν. (Σ′)
45 ἄβυδος· ἐπὶ ταραχῇ ⟨καὶ⟩ εὐχεραίᾳ λόγου. (Σ^{b})
46 Ἀβυδοκόμης· ὁ ἐπὶ τὸ συκοφαντεῖν κομῶν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀβυδηνοί. καὶ ἡ παροιμία ᾽μὴ εἰκῆ τὸν Ἄβυδον᾽, ᾗ ἐχρῶντο ἐπὶ τῶν εἰκαίων καὶ οὐδαμινῶν. (Σ′′′) Att
Bk 323 **47** Ἄβαρις· ὄνομα κύριον. (Σ′) Harp
48 ἄβρωτος· ὁ νῆστις. (Σ′′′)
49 ἀβακέως· ἀσυνέτως. (Σ′′′)
50 ἀβακηνούς· τοὺς γυναικὶ μὴ ὁμιλήσαντας. (Σ′′′)
51 ἀβακήμων· ἀσύνετος, ἄλαλος. (Σ′′′) Att
52 ἀβακῆσαι· ἁμαρτῆσαι, δυσκωφῆσαι. (Σ′′′)
53 ἀβάκητον· ἀνεπίφθονον. (Σ′′′) K
54 ἀβάκιον· ἐφ᾽ οὗ ἐκύβευον καὶ ἐφ᾽ οὗ τοὺς λογισμοὺς ἐποιοῦντο. (Σ′′′) Att
55 ἄβακτον καὶ ἄβυκτον· τὸν μὴ μακαριστόν. Δωριεῖς δὲ τὸν ἀνεπίπληκτον καὶ ἀμεμφῆ. (Σ′′′) K+?
56 ἄβατος ὁδός· ἣν οὐχ οἷόν τε βαίνειν οὐδὲ ὁδοιπορεῖν. (Σ′′′) Att
57 ἀβέβηλος· καθαρός. καὶ ἀβέβηλα τὰ ἄβατα χωρία καὶ ἱερὰ καὶ μὴ
Ba 6 τοῖς τυχοῦσι βάσιμα, μόνοις ¦ δὲ τοῖς θεραπεύουσι τοὺς θεούς. βέβηλα δὲ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσια μηδὲ ἱερά. οὕτως Σοφοκλῆς (OC 10). (Σ′′′)

---

44 Plat. Parm. 130 d **46** Ἀβυδοκόμην Ar. fr. 755 **47** Lycurg. XIV fr. 5 a **49** ∗ **50** ∗ **51** ∗ **52** ∗; ἀβάκησαν δ 249 **53** ∗ **54** ∗ | **55** ∗ **56** ∗ **57** ∗ |

---

42 Su. α 99, Ph. α 61 **43** Su. α 34, Ph. α 65 | Ph. α 65 (+); Hsch. α 229, EM 4.52 **44** Su. α 101, Ph. α 64 **46** Ph. α 63; Paus. Attic. α 3; cf. Hsch. α 225 (ad κομῶν), Bk.^{V} 215.5 (in Σ′ [? Σ′; Su. α 101, Ph. α 63], Paus. et Bk.^{V} praecedit gl. Ἄβυδος· ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς) **47** Su. α 18, Ph. α 29 (plura ex Harp. add. uterque [partim decurt. in Su.], an ex Σ′?); Harp. A 1 **48** Ph. α 62; cf. Poll. 6.39 ἄ. δὲ ὁ νῆστις παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 967) **49** Ph. α 18 **50** Ph. α 19 **51** Ph. α 20; Ael. D. α 3; cf. Cyr. (vg) αβα 2/3 ἀ.· ἄλαλος, Hsch. α 52 ἀ.· ἄλαλος, ἀσύνετος **52** Ph. α 21 **53** Ph. α 23; Cyr. (n ap. Latte), Hsch. α 56 **54** Ph. α 25; Paus. Attic. α *1 **55** Ph. α 24; Hsch. α 57 (ad μακαριστόν), Cyr. (n ap. Latte) **56** Ph. α 32; Phryn. P.S. 38.5 **57** Ph. α 34; cf. Su. α 29 ἀβέβηλα· τὰ μὴ βάσιμα χωρία, ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια. βέβηλα γὰρ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσια μηδὲ ἱερά, παντὶ δὲ βάσιμα. … καὶ ἀβέβηλος· ὁ καθαρός

---

43 πολύ hic Ph. ante Σ α 28 B **44** accus. B Su. nomin. Ph. (et φλυαρία fort. primitus B) | ἄβυδ- B Su. Ph.^{a} ἄβυθ- recte Ph.^{zb}, cf. Plat. εἴς τινα ἄβυθον φλυαρίαν **45** ⟨καὶ⟩ Bekker **46** -ης· ὁ … -ῶν B (Bk.^{V}) -αι· οἱ … -ῶντες Ph. | τὸ] τῷ Ph.^{z} | τοιοῦτοι γὰρ οἱ Ἀβυδηνοί B (Bk.^{V}) τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰκαίου καὶ μηδένος ἀξίου. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ Ἀβυδηνοὶ καὶ εἰς ἀκολασίαν Ph. | καὶ ἡ παρ. – fin. om. Ph. (Bk.^{V}) **50** ἀβακινούς Ph. **51** ἀβακίμων B Ph. **54** ἐφ᾽^{2} B Ph.^{b} δι᾽ Ph.^{z} **55** τὸν bis Ph. τὸ B (Hsch.) **56** · ὁδὸς Ph. | οὐδὲ] καὶ Phryn. **57** τοῖς θεοῖς B

58 ἄβιος· ὁ ἀβλαβής, παρὰ τὴν βίαν, οἷον ὁ κρείσσων βίας. καὶ ἄβιοι οἱ νομάδες παρ᾽ Ὁμήρῳ (N 6), οἷον οἱ τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες βίον. ὁ μέντοι Εὐριπίδης (? Ion 764) ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ λέξει. κέχρηνται δὲ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐστερημένου τῆς ζωῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ πολύβιος κατ᾽ ἐπίτασιν τοῦ ᾱ ἄβιος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. (Σ′′′)

59 ἀβίωτον· κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν, οὐκ ἄξιον ζωῆς· ἀβίωτον γὰρ αὐτῷ, φησίν, τὸν βίον διέθηκεν. (Σ′′′)

Att **60** ἀβούλητον· κακὸν ἀθέλητον, ὃ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. (Σ′′′)

Att **61** ἀβυρτάκη· ὑπότριμμα βαρβαρικὸν ἐκ δριμέων σκευαζόμενον, φημὶ ἐκ καρδάμων καὶ σκορόδων καὶ σινάπεως καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλολυσίαν ἐχρῶντο. | Θεόπομπος Θησεῖ (fr. 18)· ἥξει δὲ Μήδων γαῖαν, ἔνθα καρδάμων πλεῖστον ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρτάκη.᾽ ἔστι καὶ ἐν Κεκρυφάλῳ Μενάνδρου (fr. 217) τοὔνομα. (Σ′′′ | Σ′)

Harp **62** ᾽Αγάθαρχος· κύριον ὄνομα. ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός. τὸ δὲ γένος Σάμιος. (Σ′) Bk 324

63 ἀγαθά = Σ α 29.

64 ἄγαλμα = Σ α 31.

65 ἀγαθικά = Σ α 30.

66 ἀγάλλει· ποιεῖ, σκευάζει, κοσμεῖ. (Σ′) Ba 7

67 ἀγάλλων· ἑαυτὸν σεμνοποιῶν. (Σ′)

68 ἀγαλματοφορούμενος· ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτως Φίλων (vit. Moys. 1.27). (Σ′)

69 ἀγάμενος = Σ α 32.

70 ἀγάννιφον = Σ α 33.

71 ἀγανοφροσύνη = Σ α 35.

72 ἀγανώπιδος = Σ α 36.

---

58 fin. Antiphon Soph. 87 B 43 **62** ᾽Αγάθαρχον Dem. 21.147 **67** ∗

---

58 Ph. α 37 (add. ex Harp. A 2) **59** Ph. α 39 **60** Ph. α 46; Phryn. P.S. fr. 41 **61** Ph. α 66, (Et.Gen.); Paus. Attic. α 4 | Su. α 103, sch. Luc. 197.1; Ael.D. α 8 (unde init. in Σ′: ἀβυρτάκη· ὑπότριμμα βαρβαρικόν, κατασκευαζόμενον διὰ πράσων καὶ καρδάμων καὶ ῥόας κόκκων καὶ ἑτέρων τοιούτων, δριμὺ δηλονότι) **62** Su. α 109, Ph. α 73; Harp. A 4 **63** Su. α 108, Ph. α 68 **64** Su. α 131, 133, Ph. α 92, (sch. Luc. 5.15) **65** Su. α 113, Ph. α 74 **66** Su. α 130, Ph. α 86 (+) **67** Su. α 137, Ph. α 89 **68** Su. α 136, Ph. α 91 **69** Su. α 141, Ph. α 99 **70** Su. α 144 (+), Ph. α 105 **71** Su. α 147, Ph. α 106 **72** Su. α 148, Ph. α 107

---

58 ὁ (ante πολύβιος) Ph. (coni. Bekker), om. B **59** ἀβίωτον γὰρ – fin. om. B **60** ἕλοιτο Ph. (coni. Bekker) ἕλοι B **61** φημὶ om. Ph. Et.Gen. | ἥξει] ξη B | πλεῖστον B Su. (A) -ων Su. (cett) sch. Luc. -ου Desrousseaux | ἔστι δὲ καὶ sch. Luc. **62** ὄνομα B et (ante κύριον) Su. καὶ τοῦτο Harp. (epit.) (praecedit gl. 37), om. Ph. (Harp. [plen.]) | τὸ δὲ γένος Σάμιος om. B **67** ἑαυτόν· Fix **68** ἢ Ph. | Φίλων ἐχρήσατο Ph.

73 ἄγνον· λύγον. (Σ[b])
74 ἀγνοία· τὴν τελευταίαν ἐκτείνουσιν. (Σ[b])
75 ἀγνῶτα· τὴν ἀγνοουμένην. (Σ[b])
76 ἀγωνιᾶν· ὀρέγεσθαι, οὐ μόνον τὸ ἀγωνίζεσθαι. (Σ[b])
77 ἄγμα· σύντριμμα. καὶ τὸ κατειργασμένον ἔριον. (Σ[b]) Att
78 ἄγος· τὸ μύσος κατὰ ἀντίφρασιν, κυρίως δὲ τὸ ἁγνόν. (Σ[b])
79 ἀγαπητὰ ἦθη = Σ α 34.
80 ἀγαπητόν = Σ α 37.
81 ἀγαπᾶν· ἀποδέχεσθαι. ἢ τὸ ἀρκεῖσθαί τινι καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν. (Σ′)
82 ἀγάσαιτο = Σ α 38.
83 ἀγαστοῦ = Σ α 40.
84 ἀγαπησμός· ἀγαπησμὸν λέγουσιν καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφρόνησιν. Συναριστώσαις Μένανδρος (fr. 338)· ‘καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμὸν οἷος ἦν.’ (Σ′) Att
85 ἀγάστονος = Σ α 39.
86 ἀγασθῶ τινι = Σ α 42.
Bk 325 **87** ἀγαπῴην ἄν· ἀγαπητόν μοι ἦν ἄν. (Σ[b])
Ba 8 **88** ἄγγαρος = Σ α 43. | καὶ ἄλλως ἄγγαρος λέγεται ὁ νωθρός. παρὰ τοῖς βαρβάροις δὲ ὁ δημόσιος γραμματηφόρος· ὅθεν ἀγγαρεύεσθαι τὸ εἰς δημοσίαν χρείαν ὑπηρετεῖν. (Σ | Σ′′′) |Att
89 ἀγαυρίαμα = Σ α 41.
90 ἀγγελιαφόρος = Σ α 44.
91 ἀγγαροφορεῖν· τὸ κατὰ διαδοχὴν πεμπόμενόν τι φορτίον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ λιμένος παραφυλακῶν. ὁ δὲ ἄγγαρος Περσικόν. (Σ[b])
92 ἄγγαροι· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (282)· ‘φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ’ ἀπ’ ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν.’ (Σ′) Att

---

74 Soph. Trach. 350 + **75** Aesch. Ag. 1051 **77** | ∗ **81** ἀγάπησα ψ 214 | ἀγαπᾷς φ 289

---

73 cf. Σ′′ (Su. α 279, Ph. α 210, EM 11.55, sch. Plat. Phaedr. 230b; Tim.) ἄγνος· φυτόν, ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν **74** cf. Ph. α 1487 (ex Ael. D. α 21) ἀναίδεια καὶ ἄγνοια καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐκτείνοντες προφέρονται τὴν τελευταίαν οἱ παλαιοὶ Ἀττικοί … **77** Ael. D. α 20; cf. Diogen. (Hsch. α 629, EM 11.47) ἄ.· σύντριμμα **78** cf. gl. 184 **79** Su. α 153, Ph. α 120 **80** Su. α 154, Ph. α 121 **81** Su. α 150, Ph. α 118, 119, sch. Luc. 57.27, 64.16, 113.23 **82** Su. α 166, Ph. α 134 **83** Su. α 173, Ph. α 129 **84** Su. α 152, Ph. α 123; Orus B 1 **85** Su. α 171, Ph. α 128 **86** Su. α 168, Ph. α 125 **88** Su. α 162, Ph. α 94 | Ph. α 93; Paus. Attic. α *10 **89** Su. α 175, Ph. α 132 **90** Su. α 194, Ph. α 96 **92** Su. α 165, Ph. α 95 (+); Ael. D. α 16

---

84 -ός· -ὸν λέγουσιν Su. -ός· λέγουσιν B -ὸν λέγουσιν Ἀττικοί Ph. | φιλοφρόνησιν B Su. (A) Ph.[bz] φιλοφροσύνην Su. (cett.) Ph.[b] (p.c.) **88** ὅθεν καὶ Ph.[z] **91** leg. φορτίον ⟨φέρειν⟩ vel sim. **92** ἔπεμψεν Ph.

93 ἄγε δῆτα = Σ α 45.
94 ἄγειν καὶ φέρειν = Σ α 46.
K+? **95** ἀγάσματα· σεβάσματα, ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς (fr. 971) κέχρηται. (Σ′)
96 ἀγηοχώς = Σ α 47.
97 ἀγείρει = Σ α 48.
K **98** ἀγελαίων· ἰδιωτῶν, ῥεμβωδῶν. (Σ′)
|Harp|Att **99** ἀγελαῖος = Σ α 49. | καὶ ἀγελαίων τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ᾽ ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς βόσκεσθαι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν φασιν. | ἀγελαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ἰδιώτης, ῥεμβώδης, καὶ εὐτελής. ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. τὸ μὲν ὄνομα ἴσως ἀπὸ ¦ τῶν ζώων τῶν συναγελαζομένων, ἐφ᾽ οὗ σημαι- Bk 326
νομένου καὶ Πλάτων κέχρηται ἐν τῷ Πολιτικῷ (263e+), μετ¦ῆκται Ba 9
δὲ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀδοξοτέρους· οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ αὐτοῦ λόγῳ (12. 18). καὶ ἀγελαῖον ἄρτον τὸν χυδαῖον. (Σ | Σ′ | Σ′′′)
100 ἀγεννῶς = Σ α 50.
101 ἀγέραστος = Σ α 51.
102 ἀγερωχία = Σ α 52.
103 ἀγέρωχος = Σ α 53.
104 ἄγετε = Σ α 54.
Att **105** ἄγευστος θοίνης· ἀστείως βίου ἔχων. (Σ′)
106 ἄγευστοι = Σ α 55.
Hom **107** ἀγητός· θαυμαστός. (Σ′)
108 ἄγη = Σ α 57.
109 ἀγερσικύβηλον· Λάμπωνα μα⟨ν⟩τικὴν καὶ θύτην· κύβηλις γὰρ λέγεται ὁ μαντικὸς πέλεκυς. (Σ^{b})

---

107 Ω 376, al.

---

93 Su. α 180, Ph. α 135 **94** Su. α 209, Ph. α 139 **95** Su. α 170, Ph. α 131; Hsch. α 340, Cyr. (n ap. Latte), Eust. 971. 16 ἀ.· σεβάσματα **96** Su. α 224, Ph. α 175 **97** Su. α 211, Ph. α 140 **98** Su. α 187, Ph. α 134(1), (Et. Gen.); Cyr. (vg) αγε 31/32 **99** Su. α 187 | Su. α 187, Ph. α 134(2); Harp. A 8 | Ph. α 141; Paus. Attic. α 12 **100** Su. α 198, Ph. α 143 **101** Su. α 200, Ph. α 144 **102** Su. α 202, Ph. α 152 **103** Su. α 202, Ph. α 153, Et. Gen. (ρ) **104** Su. α 205, Ph. α 155 **105** Su. α 207, Ph. α 156; Phryn. P. S. 18. 29 ἄ. θ. καὶ τροφῆς καὶ τῶν ὁμοίων. κατὰ γενικὴν ⟨τίθεται⟩ **106** Su. α 207, Ph. α 158 **107** Su. α 231; sch. D Ω 376; cf. Hsch. α 501, sch. D E 787, EM 10. 7 ἀγητοί· θαυμαστοί; Cyr. (v) αγη/αγε 7 ἀγητούς· θαυμαστούς **108** Su. α 212, Ph. α 160, EM 9. 1 **109** ex gl. 261

---

98 ἰδιωτικῶν B ἰδιωτῶν καὶ Ph. | ῥεμβωδῶν] ἀγροίκων B **99** ῥίβδην B Su., possis ῥύβδην | ῥεμβώδης καὶ et ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων om. Ph. | τῶν (ante συναγελαζομένων) om. B | Παναθηναϊκῷ Reitzenstein **105** ἀγεύστου B -ως Crönert **107** ὁ θαυμαστός Su.

110 ᾽Αγλαυρος· μία τῶν Κέκροπος θυγατέρων, ἣν διὰ τιμῆς ἔχουσι καὶ ὀμνύουσιν αἱ γυναῖκες· εἰς γὰρ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς Κέκροπος τιμὴν ἀπονεῖμαί τινα γέρα τὴν θεὸν τῇ ᾽Αγραύλῳ. οὕτω Βίος ὁ Προκοννήσιος (332 F 1). (Σ′′′)

111 ἄγασθαι· ἀποδέχεσθαι, θαυμάζειν ἄγαν. (Σ^{b}) Tim

112 ἀγόρασιν· τὴν ὠνὴν σημαίνει. (Σ^{b})

113 ἀγών· ὁ τόπος, τὸ πλῆθος, τὸ ἐνέργημα. (Σ^{b})

114 ἀγερμίς· πᾶν τὸ ἀγειρόμενον. (Σ^{b})

115 ἀγοράσω· οὐκ ἀγορῶ. (Σ^{b})

116 ἄγυνον· ἀγύναιον. (Σ^{b})

117 ᾽Αγραι· χωρίον ἔξω τῆς πόλεως ᾽Αθηνῶν, οὗ τὰ μικρὰ τῆς Att
Δήμητρος ἄγεται μυστήρια, ἃ λέγεται τὰ ἐν ᾽Αγρας, ὡς ἐν ᾽Ασκληπιοῦ. Φερεκράτης Γραυσίν (fr. 40)· ‘εὐθὺς γὰρ ὡς ἐβαδίζομεν ἐξ ᾽Αγρας.’ καὶ ᾽Αρτεμίδος καὶ ᾽Αγραίας αὐτόθι τὸ ἱερόν. Πλάτων Φαίδρῳ (229 c)· ‘ᾗ πρὸς τὸ τῆς ᾽Αγρας διαβαί-
Ba 10 νο|μεν.’ Κλείδημος ἐν α′ ᾽Ατθίδος (323 F 1)· ‘τὰ μὲν οὖν ἄνω τὰ τοῦ ᾽Ιλισοῦ πρὸς ἀγορὰν εἰληθυῖα. τῷ δ᾽ ὄχθῳ πάλαι ὄνομα
Bk 327 τοῦτο, ὃ νῦν ᾽Αγρα κα|λεῖται, ‘Ελικών. καὶ ἡ ἐσχάρα τοῦ Ποσει-δῶνος τοῦ ‘Ελικωνίου ἐπ᾽ ἄκρου.’ καὶ ἐν τῷ δ′ (323 F 9)· ‘εἰς τὸ ἱερὸν τὸ μητρῷον τὸ ἐν ᾽Αγραις.’ (Σ^{b})

118 ἀγλευκής· ἀηδής, εἰδεχθής. (Σ^{b})

119 ἀγκωλιάδειν· ἅλλεσθαι. Κρῆτες. (Σ^{b}) ?D

120 ἀγαθὸν δαίμονα· ὃν μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν τραπεζῶν ἔπινον. (Σ^{b}) Att

121 ἀ⟨γ⟩καλίδας ἕλκειν· αἴρειν ξύλα. (Σ^{b}) D

122 ἀγοραῖος· Ζεὺς ᾽Αθήνησι καὶ ‘Ερμῆς. (Σ^{b})

123 ἀγκυρίσας· κάμψας τὸν πόδα· σχῆμα δέ ἐστι παλαιστρικόν. Εὔπολις Ταξιάρχοις (fr. 284). (Σ^{b})

124 ἁγίζειν· ἐναγίζειν, ἅγια ποιεῖν. (Σ^{b})

---

112 ∗ **114** ∗ **119** ∗ **124** ∗

---

110 Ph. α 198 **111** Tim. ἄγαμαι· ἀποδέχομαι, θαυμάζω ἄγαν **115** cf. gl. 198 **117** Paus. Attic. α 20; cf. Hsch. α 746 ᾽Α.· χωρίον ᾽Αττικὸν ἔξω τῆς πόλεως ἱερὸν Δημήτρας **118** cf. gl. 162 **119** cf. Hsch. α 584 ἀγκωλιάζων· ἁλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί **120** Paus. Attic. α 6; cf. Ph. α 77 = Ael. D. α 11 **121** Hsch. α 534 (+ εἰς ἔργματα) **122** cf. gll. 291–2 **123** cf. Antiatt. 81.4 ἀ.· ἐπὶ τοῦ παλαίσματος. ‘ἀγκυρίσας ἔρρηξεν’ (hoc Eupolidis esse fr. censet Hermann). ᾽Αριστοφάνης ‘Ιππεῦσιν (262), Moer. α 167 ἀγκυρίσαι· τὸ παλαιστρικόν

---

110 ᾽Αγραυλος B | ἣν – fin. om. B **114** ἀγερμός Bekker **117** ἐβαδίζομεν] ἐκαθίζομεν Montfaucon, -όμην Meineke | ἐξ] ἐν Ruhnken | καὶ ᾽Αγραίας] τῆς ᾽Αγραίας Ruhnken | Κλείδημος Ruhnken καὶ δῆμος B | πρὸς ἀγορὰν εἰληθυῖα varie temptatum | πάλαι ⟨ἦν⟩ Bekker πάλιν B | τούτῳ ὃς νῦν Bekker | ἐν ᾽Αγρας Mehler **119** -δδ- leg., ἀγκυλίδδειν Mehler **120** ὃν B ᾧ Eust. ⟨πόμα⟩ ὃ Erbse **121** ἀκαλίδας B contra ord., corr. Bekker, cf. Hsch. **122** vel potius Ζεύς, ᾽Αθήνησιν

Att **125** ἀγάλματα Ἑκάτης· αἱ κύνες. θύονται γὰρ αὐτῇ. (Σ[b])
126 ἀγκαταλίζει· ἄγχει. (Σ[b])
127 ἄγλιθες· ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ τοῦ σκορόδου σύγκειται. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ γέλγιθες. (Σ[b])
128 ἀγυιεύς· κίων εἰς ὀξὺ ἀπολήγων, ὃν πρὸ τῶν θυρῶν ἵστασαν. (Σ[b])
129 ἀγκύλη· ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀπηγκυλωμένη εἰς ἀποκοτταβισμόν. (Σ[b])
130 ἄγις· εἶδος ποτηρίου. (Σ[b])
131 ἀγαθῶς· σφοδρῶς. (Σ′′′)
132 ἀγορά· συνέδριον φυλετῶν ἢ δημοτῶν, οἱονεὶ ἄθροισις ἢ σύλλογος. (Σ[b])
133 ἄγυρμα· πᾶν τὸ ἀγειρόμενον. (Σ[b])
134 ἀγοράν· τὴν ὠνήν. †Νικόχαρις ἐν τῷ ταύρῳ† (fr. 10). (Σ[b]) Ba 11
135 ἄγημα = Σ α 58.
136 ἀγήνωρ = Σ α 56.
137 ἀγήρῳ = Σ α 59. | μετὰ δὲ τοῦ ν̄ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως. (Σ | Σ[b])
138 ἁγιάσαι = Σ α 60. Bk 328
Harp **139** ἀγενής· Ἰσαῖος (2. 10) ἀντὶ τοῦ ἄπαις. (Σ′)
140 ἁγιάσατε = Σ α 61.
141 ἁγιστείας = Σ α 62.
142 ἁγιστεύειν = Σ α 63.
143 ἁγιστεύσαντες = Σ α 64.
144 ἀγκαλίδα = Σ α 65.
Att **145** ἀγῆλαι· τιμῆσαι θεόν, ἀγλαΐσαι. | ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν πάνυ Ἀττικῶν. καὶ ἀγήλω καὶ ἀγαλοῦμεν ἐρεῖς, καὶ ἄγαλλε καὶ προσαγήλει τὸν θεόν, ἀντὶ τοῦ εὔξεται καὶ τιμήσει. καὶ ἄγω ἀντὶ τοῦ τιμῶ. τό τε οὖν ἄγειν καὶ τὸ ἀγῆλαι Ἀττικά, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄγειν πολιτικόν, τὸ δὲ ἀγῆλαι κωμῳδικὸν καὶ ἐγγὺς γλώττης. φεύγειν μὲν οὖν χρὴ

---

126 ∗ **130** ∗ **133** ∗

---

125 Ael. D. α 14; cf. gl. 268 **126** cf. EM 12. 15 ἀγκαλίζειν· ἄγχειν ἢ ἀναβαστάζειν **127** ex gl. 281 **128** ex gl. 200 **129** cf. gl. 277 **131** Ph. α 84 **135** Su. α 219 (+), Ph. α 165, EM 10. 36 (+) **136** Su. α 223, Ph. α 166 **137** Su. α 227, Ph. α 168; addit Σ′′ (an Σ′?) καὶ σὺν τῷ ν̄ ἀγήρων. οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν̄ θηλυκόν φασιν εἶναι, οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν̄ τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πτῶσιν, τὸ δ᾽ ἄνευ τούτου τὴν γενικήν τε καὶ δοτικήν **138** Su. α 233, Ph. α 172 **139** Su. α 199, Ph. α 142; Harp. A 9 **140** Su. α 232, Ph. α 173 **141** Su. α 242, Ph. α 176, sch. Plat. Axioch. 371 d **142** Su. α 241, 235, Ph. α 177 **143** Su. α 241, Ph. α 178 **144** Su. α 243, Ph. α 180 **145** Σ′ (Su. α 217, Ph. α 163, Et. Gen.) ἀ.· τιμῆσαι θεόν, ἀγλαΐσαι, cit. Eupol. Ar. Herm. Theopomp. (hunc om. Su., ult. duo Et. Gen.) | Σ′′′ (Ph. α 164) ἀ.· τιμῆσαι. τῶν πάνυ δὲ Ἀττικῶν ἐστιν ἡ λέξις, κτλ.; Phryn. P. S. fr. 6 a

---

126 ἀγκα{τα}λίζε⟨τα⟩ι conieci ἀγκαλίζει Bekker | ἄγχει Bekker ἄγχη B **130** Αἰακίς Mehler, coll. Hsch. α 1661 **134** Νικοχάρης Meineke | Κενταύρῳ Bekker **145** ἀγλαΐσαι B Ph. Et. Gen. ἀγλαΐαις Su. | ἄγαλε B | προσαγαλεῖ Ruhnken

τὸ τῶν γλωττῶν, εἰ δέ γέ σοι εἴη ἀρχαία φωνὴ καὶ σπουδὴ σεμνότητος λόγων, χρήσαιο τῷ τοιούτῳ χαρακτῆρι τῶν ὀνομάτων, φησὶν ὁ Φρύνιχος. | Εὔπολις δὲ τῷ ἀγῆλαι ἐχρήσατο ἐν Δήμοις (fr. 131)· ˹ἀναθῶμεν νῦν χἠμεῖς τούτοις τὰς διττὰς εἰρε-
Ba 12 σιώνας ¦ καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντες. χαίρετε πάντες. δεχόμεσθα.˺ ˹Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (396–9)· ˹καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαις ἰδίᾳ πάντες ὦ πότνι᾽ ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.˺ Ἕρμιππος Ἀρτοπώλοισι (fr. 8)· ˹φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεοὺς οἵους ἐγὼ καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου.˺ Θεόπομπος Πηνελόπῃ (fr. 48)· ˹καί σε τῇ νουμηνίᾳ ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν ἀεὶ καὶ δάφνῃ.˺ (Σ′ | Σ′′′ | Σ′)

146 ἀγλαΐσαι· οὕτως Εὔπολις (fr. 419). (Σ^{b})

147 ἀγηλατεῖν· ἄγος καὶ ἐναγεῖς τινας ἐλαύνειν. (Σ′)

Bk 329 **148** ἀγκιστρεύει· δελεάζει. (Σ′)

149 ἀγκύλια = Σ α 66.

150 ἀγκυλομῆται = Σ α 67.

151 ἀγκύλον = Σ α 68.

152 ἀγκυλόχειλος = Σ α 69.

153 ἀγαννόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ περὶ βρώτων περισεκαλεῖς. (Σ′′′)

154 ˹Ἀγασικλῆς· ὄνομα κύριον, ὃς λέγεται Ἁλιμουσίνοις συνδικάσαι Harp
καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ.˺ (Σ′)

Ba 13 **155** ˹Ἀγησίλαος· ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ¦ ἐπιφανὴς καὶ Harp
γενναῖος βασιλεύς, καὶ ᾄδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων.˺ (Σ′)

156 ἁγίσαι· τὸ καρπῶσαι. (Σ′)

157 ˹Ἀγνούσιος· Ἀγνοῦς δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος, ἧς ὁ Harp
φυλέτης Ἀγνούσιος.˺ (Σ′)

158 ἀγκράτος ἐλαύνοντα = Σ α 79.

159 ἀγλαΐα = Σ α 70.

---

148 ∗ **156** ∗

---

146 ex gl. 145 **147** Su. α 215, Ph. α 161 **148** Su. α 247, Ph. α 183; cf. Hsch. α 545 ἀγκιστρεύειν· … δελεάζειν **149** Su. α 252, Ph. α 186 **150** Su. α 253, Ph. α 188 **151** Su. α 254, Ph. α 189, (sch. Luc. 229.26) **152** Su. α 255, Ph. α 190 **153** Ph. α 111; cf. gl. 249 **154** Su. α 169, Ph. α 130; Harp. A 6 **155** Su. α 229, Ph. α 171; Harp. A 10 **156** Su. α 240; cf. gl. 138 **157** Su. α 282, Ph. α 216; Harp. A 14 **158** Su. α 250, 2543 **159** Su. α 262, Ph. α 193

---

(145) εἰ δέ γέ σοι Ph. εἰδέναι δὲ B | ἀρχαίας φωνῆς σπουδὴ καὶ van Leeuven | χρήσαιο ⟨ἄν⟩ Reitzenstein | τὸ ἀγῆλαι B (corr. Bekker) | τὰς διττὰς] τασδὶ τὰς Porson | χαίρετε πάντες δεχόμεσθα om. B | δεχόμεθα Su. (A) Ph. | Εἰρήνη om. B | ἱεραῖσιν Ph. | μεγάλαισι διὰ παντὸς Ar. | ἀγηλοῦμεν, α super η, B -α καλοῦμεν Ph. | Ἀρτοπώλισι Su. (ASM) | ἰοῦσ᾽ ἔσω sch. Eur. Med. 1027 | Πηνελόπῃ Ruhnken | του νουμηνία B **146** ⟨ἀγῆλαι·⟩ ἀγλαΐσαι Meineke **147** ὡς ἄγος Su. **154** Ἀλιμουσίους Bekker | δικάσαι B δεκάσαι Bekker (suv-Cobet) **155** δὲ καὶ Harp. **157** ἧς] οὗ Reitzenstein, del. Bekker (ed. Harp.) | φυλέτης] δημότης Bekker (ib.)

159A ἀγλαΐαις = Σ α 71.
160 ἀγλαόκοιτος = Σ α 72.
161 ἀγλαότιμον = Σ α 73.
K **162** ἀγλευκές· ἀηδές. (Σ′)
163 ἀγλευκέστερον = Σ α 80.
164 ἀγλωττία· ἡσυχία, σιωπή. (Σ′)
165 ἄγμασι = Σ α 74.
Harp **166** Ἄγλαυρος· ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς. (Σ′)
Harp **167** Ἁγνίας· ὄνομα κύριον. (Σ′)
168 ἁγνεία = Σ α 75.
169 ἀγνῶτας = Σ α 78.
170 ἄγνυται = Σ α 76.
171 ἀγνωμόνως = Σ α 77.
Harp **172** ἄγοι· πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἕλκειν ἔλαβεν· Ἔβλαψε γάρ με φησιν (fr. 67) | Ξενοκλῆς, ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν. Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο παρείληφεν· φησὶ γὰρ ἐν τῷ Περὶ ἀληθείας (Soph. 87 B 44 A.i.20)· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι. (Σ′) Bk 330
173 ἀγομένων τῶν ἡμετέρων = Σ α 81.
Att **174** ἀγοράζειν· τὸ ὠνεῖσθαί τι. | καὶ = Σ α 83 (Σ′ | Σ) Ba 14
175 ἀγοραίαν = Σ α 82.
Harp **176** ἀγοράς· Ὑπερείδης ἀντὶ τοῦ συνόδους· λέγει γὰρ ἐν τῷ Κατὰ Πολυεύκτου (fr. 150)· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τοὔνομα. (Σ′)

---

164 Joh. Chrys. PG 64.749.37; ἀγλωττίαν Antiphon fr. 141 = Soph. 87 B 97 **166** Lycurg. in Leocr. 77 **167** Isae. fr. 61

159A Su. α 547, Ph. α 194 **160** Su. α 264, Ph. α 195 **161** Su. α 266, Ph. α 196 **162** Su. α 269, Ph. α 200 (Σ′′ addit Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ [8.3]. δοκεῖ δὲ ξενικὸν εἶναι τὸ ὄνομα, Σικελικόν· πολὺ γοῦν ἐστι πάλιν παρὰ Ῥίνθωνι [fr. 25]); Cyr. (A) αγλ 14, Hsch. α 616, EM 11.38 ἀγλευκής· ἀηδής **163** Su. α 269, Ph. α 199 **164** Su. α 271, Ph. α 202; Hsch. α 628 ἀ.· σιωπή, ἡσυχία **165** Su. α 272, Ph. α 203 **166** Su. α 268, Ph. α 197; Harp. A 11 **167** Su. α 275, Ph. α 206; Harp. A 13 **168** Su. α 274, Ph. α 204 **169** Su. α 287, Ph. α 219 (Σ′′ addit ex auct. ignot. ἁγνῶτα δέ μοι προσεκόμιζεν [προ- Ph.] ἄνθρωπον, ὃς καὶ ἑαυτῷ [-οῦ Su.] ἀγνὼς ἐτύγχανεν ὤν) **170** Su. α 290 **171** Su. α 284 (+), Ph. α 217 **172** Su. α 381, Ph. α 223; Harp. A 7 **173** Su. α 293, Ph. α 224 **174** Su. α 300, Ph. α 227; Phryn. P.S. 32.17 **175** Su. α 307, Ph. α 231 **176** Su. α 303, Ph. α 226; Harp. A 16; lex. Cantabr. 10.19 ἀ. Ὑπερείδης καὶ τὰς συνόδους οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται

---

166 καὶ om. B Su. **167** κύριον om. Ph. **172** τοῦτο πολλὰ Harp. | ἡγοῖτο B Ph.^{z} ἡγεῖτο Su. Ph.^{b} **174** ἀγοράζει B **176** περὶ Πολυ. Su. | οἷον οὗτοι B | δηλοῖ – fin. om. B

177 ἀγοράνομοι· οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. Harp
(Σ′)
178 ἀγοραῖοι = Σ α 84.
179 ἀγορήν = Σ α 86. | συνέδριον. ἀγορὴν ἡ γραφή. (Σ | Σ[b]) Hom
180 ἀγορανομίας = Σ α 85.
181 ἀγορᾶς ὥραν· οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων Att
τῶν κατ᾽ ἀγορὰν ἕωθεν ἢ καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. Φερε-
κράτης καὶ ἐν Αὐτομόλοις (fr. 34)· ʿπίνειν ἀεὶ καὶ μεθύειν πρὶν
ἀγορὰν πεπληθέναι.ʾ (Σ′)
182 ἀγορηταί = Σ α 87.
183 ἀγός = Σ α 89.
184 ἅγος· κατ᾽ ἀντίφρασιν τὸ μύσος. καὶ ἐναγὴς ὁ ἐνεχόμενος τῷ
μύσει. καὶ ἀγηλατεῖν τὸ τοὺς ἐναγεῖς ἐλαύνειν. ὁ δὲ παναγὴς τὸν
ἁγνὸν καὶ καθαρὸν σημαίνει. καὶ παρωνόμασται ὁ μὲν ἐναγὴς
Ba 15 ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὁ δὲ παναγὴς ἀπὸ τοῦ ἁγνοῦ καὶ καθα¦ροῦ.
σημαίνει δὲ καὶ ἅγνισμα καὶ θυσίαν. | σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγκῶ-
Bk 331 να. | λέγεται δὲ ἅγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον ¦ σεβάσματος· ἐξ οὗ
καὶ αἱ ἱερεῖαι παναγεῖς. καὶ ἄλλα τινά. (Σ′′′ | Σ | Σ′)
185 ἄγραυλοι = Σ α 90.
186 ἀγροῖκος = Σ α 96.
187 ἄγραφα = Σ α 92.
188 ἀγροῖκος· σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος. ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. (Σ′) Tim
189 ἀγρόμενοι· συναθροίζοντες. (Σ′) Hom
190 ἀγριόθυμος = Σ α 95.
191 ἀγυρμός· ἐκκλησία, συναγωγή. (Σ′) K+Att

---

177 Dem. 24.112 **189** H 134 +, al. **191** ∗

---

177 Su. α 302, Ph. α 229, Et.Gen., Bk.[V] 199.24; Harp. A 17 **178** Su. α 309, Ph. α 232 **179** Su. α 312, Ph. α 241 | sch. D A 54, EM 12.46 **180** Su. α 302, Ph. α 228 **181** Su. α 306, Ph. α 238; Phryn. P.S. fr. 74 (ἕωθεν – fin.), sed Aelio D. trib. Theodoridis **182** Su. α 313, Ph. α 242 **183** (Su. α 314), Ph. α 245 **184** Ph. α 243 | Σ α 88 ἄ.· μίασμα ἢ ἀγκών (ex Ap.Soph. 4.27 [vel loco sim.] ἀγοστόν· ἀγκῶνα …) | Su. α 314, Ph. α 244, Bk.[V] 212.31 **185** Su. α 341, Ph. α 250, Bk.[V] 213.1 **186** Su. α 375, Ph. α 266, Bk.[V] 213.3 **187** Su. α 342, Ph. α 252 **188** Su. α 375, Ph. α 264, (sch. Plat. Gorg. 486e, Rep. 361e); Tim.; cf. Σ α 97 **189** Su. α 367, Ph. α 268; cf. u (α 73) ἀ.· συναθροιζόμενος, Cyr. (A) αγρ 19 ἀγρομένων· συναθροιζομένων **190** Su. α 356, Ph. α 258, Bk.[V] 213.2 **191** Su. α 386, Ph. α 283; Cyr. (A) αγυ 12, Hsch. α 864 ἀ.· ἐκκλησία; Ael.D. α 29 ἀ.· συναγωγή. Πλάτων ἐν Πολιτικῷ (272c) ʿσυναγυρμὸν φρονήσεωςʾ

---

177 ὤνια post διοικοῦντες Ph., om. Et.Gen. (Bk.[V]) **181** ὥρα Bekker | spat. post ἄλλων (? verb. del.) B | ἢ καὶ] ἧκε Crönert (ἕωθεν – πεπληθέναι iamb. trim.) ἢ post πράξεων trsp. Edmonds | καὶ ἐν Αὐτομόλοις om. Su. καὶ ante Φερ. trsp. conieci **184** σέβασμα B | αἱ om. B Ph. **189** ἀγόμενοι B

Att **192** ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται· χαριεστάτη ἡ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμῳδικὴν χάριν· σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. οὕτως Κρατῖνος (fr. 356). (Σ′)

| Att **193** ἀγυρτής = Σ α 91. | ἢ ὁ ἀλαζὼν καὶ ἀπατεών. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ περιαγείρειν τὸ περιμέναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκῃ ἤ τινι ἑτέρῳ τοιούτῳ σεμνύνειν. (Σ | Σ′)

Att **194** ἄγριον ὑποβλέπει με· μᾶλλον χρηστέον ἢ ὑποβλέπεται. (Σ′)

K **195** ἀγρονόμοι· οἱ ἐν ἀγροῖς διατρίβοντες. (Σ′)

K **196** ἀγρότας· ἀγροίκους. (Σ′)

Harp **197** ἀγραφίου· εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρὶν ἢ δὲ ἐκτίσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω Δημοσθένης (58. 51) καὶ Δείναρχος (fr. XVII 2) καὶ Λυκοῦργος (fr. 6). (Σ′)

Att **198** ἀγοράσω λέγουσι, τὸ δ᾽ ἀγορῶ βάρβαρον. παραδειγμάτων δὲ μεστὰ πάντα, εἰλήφθω δ᾽ ὅμως Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίκωνος (fr. 2)· ‘ἀλλ᾽ ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν· ὡς ἀγοράσω ἅπαξάπανθ᾽ ὅσα κελεύεις, ὦ γύναι.’ καὶ ἀγοράσματα· αὐτὰ τὰ ἠγορασμένα. (Σ′) Ba 16

Harp **199** Ἀγύρριος· δημαγωγὸς Ἀθηναίων οὐκ ἀφανής. (Σ′)

Harp **200** ἀγυιᾶς· ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον τὰς ὁδούς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας. ἀγυιεὺς δ᾽ ἐστὶν κίων εἰς ὀξὺ λήγων ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δὲ αὐτούς φασιν εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ ¦ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. ἔστιν οὖν τὸ ὁλόκληρον ἀγυιεύς, καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγυιέας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ᾽ ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 370) μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθη εἰς Τροίαν φησί· ‘λάμπει Bk 332

194 ∗ **199** Dem. 24. 134 **200** Dem. 21. 51

192 Su. α 317, Ph. α 248; Phryn. P. S. fr. 75 **193** Su. α 388, Ph. α 280, Bk.^{V} 213. 9 lex. Aἰμ. α 137 | Su. α 389, Ph. α 280, lex. Aἰμ.; Ael. D. α 30 ἀ.· ὁ ἀγείρων ὄχλον καὶ ὁ ἀλαζὼν κτλ. **194** Su. α 357; Phrynicho trib. Reitzenstein **195** Su. α 368, Ph. α 270; Cyr. (v) αγρ 7; cf. gl. Ath. 205. 20 ἀ· οἱ ἐν ἀγρῷ ἢ ἀγροῖς διάγοντες, Hsch. α 825 ἀγρονόμων· ἐν ἀγροῖς διαγόντων **196** Su. α 369, Ph. α 271; Cyr. (A) αγρ 15, Hsch. α 829 **197** Su. α 343; Harp. A 19 (Ph. α 253 et EM 13. 15 ex Bk.^{V} 199. 28) **198** Su. α 304, Ph. α 225; Ael. D. α 27 **199** Su. α 385, Ph. α 285; Harp. A 23 **200** Su. α 383, Ph. α 279; Harp. A 22

192 δὲ ἡ B | πεπαιγμένη Su. πεπαιδευμένη nescioquis | κωμῳδικὴν χάριν] κωμῳδίαν B | οὕτως Κρατῖνος om. B Su. **193** τὸ περιαγείρειν Su. | τοιούτῳ om. B | σεμνυνόμενον lex. Aἰμ. (ut coni. Bernhardy) σεμνύνοντα Mehler **195** διατρίβοντες B (Cyr.) διάγοντες Su. Ph. (gl. Ath., cf. Hsch.) **197** καὶ Λυκοῦργος om. B **198** παραδειγμάτων – ὅμως om. B | Ἀριστοφάνης B | ἐξ Αἰολοσίκωνος om. B | ἀγορασμένα B **200** ἀγυιέας^{1}] -εύς Dobree | Ἀπόλλωνος] Ἡλίου B | κατὰ om. Su. | ἐν συναλοιφῇ δὲ] καὶ κατὰ συναίρεσιν B | ἔστι δὲ – βωμοί] σημαίνει δὲ τοὺς πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμούς B

δ᾽ ἀγυιεὺς βωμός, ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας.᾽ (Σ′)

201 ἀγρῶσται = Σ α 98.

202 ἀγυρτικά· χυδαῖα ψεύσματα. (Σ′) K

203 ἀγυρτώδη· συρφετώδη. (Σ′) K

Ba 17 **204** ἀγυιαί = Σ α 99, | insert. post ῥύμαι: καὶ ῞Ομηρος εὐρυάγυιαν λέγει τὴν πλατυάμφοδον, οἷον (B 29)· ᾿νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν.᾽ et ad fin.: ἢ παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύομαι, οἷον (Z 252)· ᾿Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.᾽ οὕτως ᾽Ωρίων. (Σ | Σ^{b}) |?|Or

205 ἀγχίμαχος· ἔγγυθεν μαχόμενος. (Σ′) K

206 ἄγχι = Σ α 100.

207 ἀγχίθυρος· γείτων. (Σ′) K

208 ἀγχίσποροι· ἐγγὺς γένους. (Σ′)

209 ἀγρίους· Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου (1.52) τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ Μένανδρος (fr. 480) δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπουδακότα. (Σ′) Harp

210 ᾽Αγροιλῆθεν· ᾽Αγροίλη δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς ᾽Ερεχθεΐδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ᾽Αγροιλεύς. (Σ′) Harp

211 ἀγχίμολον· ἐγγὺς ἐλθών. (Σ′) K

212 ἀγχίνοια = Σ α 101.

Bk 333 **213** ἀγχίνους = Σ α 102.

214 ἄγχιστα = Σ α 103.

215 ἀγχιστεία = Σ α 104.

216 ἀγχιστίνδην = Σ α 105.

---

202 ∗ **203** Epiphan. Panar. 2.5.5 **205** ∗; ἀγχέμαχοι Π 272 (-ί- v.l.), al. **210** ∗ **211** Δ 529 +, al.

---

201 Su. α 373, Ph. α 274, EM 14.12 (ad ἀγρώσσω), Bk.^{V} 213.6 **202** Su. α 389, Ph. α 282, Bk.^{V} 213.10; Cyr. (vgA) αγυ 2/7, Hsch. α 867 **203** Su. α 389, Ph. α 284, Bk.^{V} 213.11; Cyr. (A) αγυ 8 **204** Su. α 383, Ph. α 275; Orion p. 22.17, e Philox. fr. *416 deriv. **205** Su. α 400, Ph. α 288, Bk.^{V} 213.12; Cyr. (vgA) αγχ 10/20, Hsch. α 875 ἀγχέμαχοι· οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι **206** Su. α 394, Ph. α 287 **207** Su. α 399, Ph. α 290, Bk.^{V} 213.13; Cyr. (vgA) αγχ 1/14, Hsch. α 890 (accus.) **208** Su. α 405, Ph. α 297, sch. Plat. Rep. 391e **209** Su. α 360, Ph. α 260; Harp. A 20 **210** Su. α 379, Ph. α 269; Harp. A 21; cf. Hsch. α 839 **211** Su. α 401, Ph. α 291, Bk.^{V} 213.14; Cyr. (A) αγχ 25, Hsch. α 895 **212** Su. α 403, Ph. α 293 **213** Su. α 402, Ph. α 294 **214** Su. α 406, Ph. α 295, sch. Luc. 47.17 **215** Su. α 407, Ph. α 296, Bk.^{V} 213.15 **216** Su. α 409, Ph. α 298

---

(200) σταλαγμοῖς Harp (plen.) | βαρβάρων Harp. (plen.) **205** ἀγχέμαχος recte Ph. Bk.^{V} (Cyr., cf. Hsch.) **208** ὄντες add. B **210** ᾽Αγρυλ- ter v.l. in Harp. | τῆς ᾽Ερεχθ. φυλῆς Ph. | ᾽Ερεχθηΐδος Ph. recte -θίδος B **211** ἀγχιμολῶν Ph. ἀγχίμολος Bk.^{V} ἀγχέμολος Cyr. | ἐλθόν Su. μολών Cyr. ἐληλυθός Hsch.

217 ἀγχίστροφοι = Σ α 108. | ἢ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι. (Σ | Σ′)
218 ἀγχοῦ = Σ α 107.
?K|K **219** ἀγχωμάλου· ἴσης, τῆς ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ. | ἢ ἰσόπεδον. (Σ′ | Σ^{b})
220 ἀγώγιον = Σ α 111.
221 ἀγχιτέρμων = Σ α 106+109. Ba 18
222 ἀγώγιμος = Σ α 115.
223 ἀγωγεῖ = Σ α 112. | ὃ καὶ ῥυτὴρ καλεῖται. (Σ | Σ′′′)
224 ἀγωνίᾳ = Σ α 113.
225 ἀγωγή = Σ α 114.
226 ἀγωγίμων = Σ α 116.
227 ἀγωγόν = Σ α 117.
228 ἀγωγούς = Σ α 118.
229 ἀγωνιῶ = Σ α 93.
Harp **230** ἀγωνιᾶν· Ἰσοκράτης (?) ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. (Σ′)
Harp **231** ἀγωνιῶντες· ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι ὁ αὐτός (4.91). (Σ′)
232 ἀγωνοθέτης = Σ α 94.
Att **233** ἀγαθοεργοί· Ἀττικοὶ τοὺς ἀγαθὸν ἐργασαμένους τι. ἔστιν δὲ καὶ ἀρχή τις ἐν Λακεδαίμονι οἱ ἀγαθοεργοί· ἄρχουσι δὲ τῶν ἔξω καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω τῆς πόλεως ¦ παρανομησάντων, ὥς Bk 334
φησι Δίδυμος ἐν τῇ Τροπικῇ λέξει (p. 23 Schm.). (Σ′′′)
Att **234** ἀγαθὸς φαγεῖν· σημαίνει τὸν ἐσθίοντα πολλά. (Σ′′′)
D **235** ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα· τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον πινόμενον παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν. (Σ′′′)

---

234 *

---

217 Su. α 410, Ph. α 299; cf. Cyr. (v) αγχ 8 ἀγχίστροφος· ταχέως στρεφόμενος **218** Su. α 414, Ph. α 301 **219** Su. α 418, Ph. α 302, ? sch. Luc. 24.15 (ἀγχωμάλως· ἴσως, ὁμοίως), ? Et.Gen. (ἀγχώμαλον· παρὰ μικρὸν ἴσα, ἐγγὺς τοῦ ὁμάλου), lex.Aἰμ. α 140; cf. Cyr. (vgA) αγχ 13/26, Hsch. α 916, gl. Ath. 206.11 ἀγχώμαλον· ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα, ἢ ἰσόπεδον **220** Su. α 322, Ph. α 306 **221** Su. α 411 (prima pars tantum), Ph. α 300 **222** Su. α 323, Ph. α 307 **223** Su. α 319, Ph. α 304 | Ph. α 304 **224** Su. α 330, Ph. α 312 **225** Su. α 321, Ph. α 303 **226** Su. α 323, Ph. α 308 **227** Su. α 324, Ph. α 309 **228** Su. α 324, Ph. α 310 **229** Su. α 334, Ph. α 314 **230** Su. α 331, Ph. α 318(1); Harp. A 24 **231** Su. α 334, Ph. α 318(2); Harp. A 25 **232** Su. α 338, Ph. α 320 **233** Ph. α 79(3); Pausaniae Attic. trib. Wentzel **234** Ph. α 80; Phryn. P.S. fr. 71 **235** Ph. α 78, Bk.^{V} 209.14; Hsch. α 279; cf. Su. α 122 ἀγαθοῦ δαίμονος· ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος …, sch. Ar. Equ. 85 ἀγαθοῦ δαίμονος· αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατος περιεφέρετο καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος

---

219 ἴσης τῆς B τῆς ἴσης τῆς Ph. ἴσης Su. **223** ὃς Bekker **230** ἀγωνίαν (Isocr. 15.183) Bekker **231** ὁ αὐτός] Ἰσοκράτης Su. (propter ord. gl. mut.) **233** τῶν ἔξω^{1} B τῶν ἐξάγων vel ἐξαγώγων Ph. τῶν ἐξ ἀγρῶν Friedrich, del. Ruhnken | παρανομημάτων Ph. **235** δαίμονος πόμα Ph. Bk.^{V} πόματος B | καὶ τὴν δ. Ph. Bk.^{V} τὴν δ. γὰρ B | ἡμέραν Ph. Bk.^{V} πόσιν B

236 ἄγαιον· ἐπίφθονον. οἱ δὲ θαυμαστόν. οἱ δὲ φθονερόν. (Σ′′′) D

237 ἀγνώμονες· οἱ κακογνωμονοῦντες. Πλάτων δὲ ἐν Πολιτείᾳ (450 d) ἀγώμονας ἔφη τοὺς γνῶσιν μὴ ἔχοντας, ἀλλ᾽ ἀνεπιστήμονας. (Σ^{b})

238 ᾽Αγραι· χωρίον ἔξω τῆς πόλεως, ἱερὸν Δήμητρος, ἐν ᾧ τὰ μικρὰ μυστήρια ἄγεται. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ᾽Αρ- Att
Ba 19 τεμίδος, πρότερον ῾Ελικῶνα καλού¦μενον, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔνθηρον εἶναι καὶ πλῆρες ἀγρεύματος. (Σ^{b})

239 ἀγαλμός· λοιδορία. (Σ′′′) D

240 ἀγάλλιος· λοίδορος. (Σ′′′) D

241 ἄγαλμα· πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται. ἀγάλματα δὲ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. οἱ δὲ ἁπλῶς ἄγαλμα πᾶν ἀνάθημα καὶ καθιέρωμα, κἂν εἰ μὴ ξόανον ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον εἴη. (Σ′′′)

242 ἀγανακτῶν· τίθεται παρὰ Πλάτωνι (Phaed. 117 d) καὶ ἐπὶ τῶν λυ- Att
πουμένων. (Σ′′′)

243 ἀγανακτῶ σου· καινὸν τὸ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ θαυμάζω σου καὶ Att
ἄγαμαί σου καθωμίληται, τὸ δὲ ἀγανακτῶ σου καινὸν καὶ σπάνιον. χρηστέον δὲ τῷ σχήματι διὰ τὴν καινότητα, φησὶν ὁ Φρύνιχος. (Σ′′′)

244 ἀγανακτικὸν καὶ ἀγανακτητέον· τὸ μὲν ἐν Πολιτείᾳ (604 e+), τὸ Att
δὲ ἐν ᾽Επιστολαῖς (?) ὁ Πλάτων ἔφη. (Σ′′′)

245 ἀγανάκτησις· ἐπὶ τύχης Θουκυδίδης β′ (41. 3)· ῾οὔτε τῷ πολέμῳ Att
ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει.᾽ (Σ′′′)

246 ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε· οἷον ἐναντιοῦσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι. ᾽Αρι- Att
Bk 335 στοφάνης ἐν ᾽Αχαρνεῦσιν (309–10)· ¦ ῾οἶδ᾽ ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἐγκείμεθα, οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.᾽ (Σ′′′)

---

236 ∗ **239** ∗ **240** ∗ **243** ∗ **244** cf. Plat. Gorg. 511 b ἀγανακτητόν

---

236 Ph. α 85; Hsch. α 284 ἀγαιόμενον· ἐπίφθονον, θαυμάσιον, φθονερόν (ἀγαιόμενον· ⟨ … . ἀγαιόν·⟩ Schmidt), 285 ἄ.· ἐπίφθονον, EM 8. 50 ἄ.· ἐπίφθονον ἢ θαυμαστόν; cf. Su. α 178 ἄγαιος· ὁ ἐπίφθονος **238** Ael. D. α 24; cf. Hsch. α 746 ᾽Α.· χωρίον ᾽Αττικὸν ἔξω τῆς πόλεως, ἱερὸν Δημήτρας, 754 †ἀγραυλω· τὸ ἐνθείρῳ τόπῳ καὶ πλήρη ἀγρευμάτων, Σ′′ (Su. α 339, Ph. α 249) ᾽Αγρα· Δήμητρος ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῷ ᾽Ιλισσῷ **239** Ph. α 90; Hsch. α 268, EM 7. 7 **240** Ph. α 88; Hsch. α 270 **241** Ph. α 92; ? Phryn. P. S. (de Borries p. xxxix); cf. Σ α 31 **242** Ph. α 100; Phryn. P. S. fr. 42; cf. Diogen. (Hsch. α 305, EM 7. 13) ἀγανακτεῖν· στένειν παρὰ Πλάτωνι **243** Ph. α 101; Phryn. P. S. fr. 5 **244** Ph. α 102; Phryn. P. S. fr. 44 **245** Ph. α 103; Phryn. P. S. fr. 45 **246** Ph. α 104; Phryn. P. S. fr. 46 (Su. α 143 ἄ. ἐ. τ.· οἷον αἰτιᾶσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι ex Σ derivare recte negat Reitzenstein)

---

241 κἂν εἰ μὴ Ph. ……(.) η B κἂν μὴ Wentzel **243** φησὶν ὁ B φησὶ Ph. **245** β′ om. B | πολεμίῳ Thuc. | εἶχεν Ph. **246** ἄγαν ἐγκείμεθα Ar.

Att **247** ἀγαλματοποιία καὶ ἀγαλματουργία ἐρεῖς καὶ ἀγαλματοποιός. ἀγαλματοποιὸν δέ φασι καλεῖσθαι τὸν εἰκόνας θεῶν μᾶλλον ἐργαζόμενον, ἀνδριαντοποιὸν δὲ τὸν ἀνθρώπων. Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ (311 c) ἀγαλμα¦τοποιοὺς καλεῖ Ba 20
Φειδίαν τε καὶ Πολύκλειτον. σὺ δὲ πάντας δημιουργοὺς ὁμοίως καλῶν οὐκ ἂν σφαλείης. (Σ′′′)

Att **248** ἄγανον· τὸ κατεαγός. ἡ πρώτη ὀξεῖα. καὶ τοῦτο τραγικώτερον (Soph. fr. 231) τὸ ὄνομα. (Σ′′′)

Att **249** ἀγανόν· καλόν, ἡδύ. ᾽Αριστοφάνης Λυσιστράτῃ (885–6)· ‘ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν.’ Κρατῖνος Χείρωσιν (fr. 256)· ‘μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βροτὸς βροτοῖσιν πρὸς τὰ νῦν, ὃν εἶχον ἄνδρες ἀγανόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ, βροτῶν περισσοκαλεῖς.’ (Σ′′′)

D **250** ᾽Αγγέλη· δῆμος Πανδιονίδος. (Σ′′′)

251 ἄγκιστρον· τὸ ἐπὶ τοῖς ἀτράκτοις. οὕτω Πλάτων Πολιτείας ι′ (616 c). (Σ′′′)

Att **252** ἄγειν· ἀντὶ τοῦ μεγαλύνειν “Ομηρος (ε 311)· ‘καί μευ κλέος ἦγον ᾽Αχαιοί.’ καὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ ἔχειν ‘Υπερείδης (fr. 220). καὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνασθαι. καὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. καὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ πίνειν, ὅπερ καὶ ἐπάγειν ἔλεγον οἱ ᾽Αττικοί. ἄγει· ἀντὶ τοῦ κομίζει καὶ ἡγεῖται. ἄγει· τὸ τιμᾷ καὶ σέβεται. Δημοσθένης δὲ τὸ ἄγει ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους (24. 129) τὸ τίμημα λέγει ἢ τὴν ποσότητα τῆς ὅλκης, φάσκων· ‘καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς εἶχε τριακοσίους δαρεικούς.’ Κατὰ Δημάδου (fr. 2)· ‘ἦγεν δὲ πέντε μνᾶς.’ (Σ′′′)

Att **253** ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμείων· Εὔπολις (fr. 349) καὶ ᾽Αρι- Ba 21
στοφάνης (Ach. 488). (Σ′′′)

Att **254** ἄγαν τείνειν· ἀντιτείνειν καὶ ἀντιπράττειν καὶ μὴ εἴκειν κατὰ Bk 336
μηδένα τρόπον, αὐθαδιζόμενον. συγγραφικὴ ἡ φωνή. (Σ′′′)

---

250 ∗ **254** ∗ (τείνειν ἄγαν Soph. Ant. 711)

---

247 Ph. α 97; Phryn. P. S. fr. 47 **248** Ph. α 108; Paus. Attic. α 9 (Phryn. P. S. fr. 48) **249** Ph. α 109 (cf. gl. 153); Ael. D. α 15 (Phryn. P. S. fr. 49); cf. Su. α 145 ἀ.· καλόν **250** Ph. α 133; Hsch. α 389 ᾽Αγγελῆς· δῆμος τῆς ᾽Αττικῆς Πανδιονίδος φυλῆς **251** Ph. α 182 **252** Ph. α 136–8 (ad ᾽Αττικοί), 147 (cett.); Paus. Attic. α 11 **253** Ph. α 115; Phryn. P. S. fr. 50 **254** Ph. α 112; Phryn. P. S. fr. 51

---

247 ἀγαλματοποιία· ἀγαλματοποιία B | τὸν²] τῶν B | Πολύκλητον B | οὐκ ἀνασφαλείης B (corr. Bekker) **249** πολλῶν Ph. | βλέπει Ph. | Κρατῖνος – fin. om. Ph. | βροτὸς] βίοτος Headlam **251** Πολιτείας ι′ om. B **252** ἀντὶ τοῦ¹ om. B | ὑποκρίνεσθαι Sideres | καὶ⁶ om. B | ὑπάγειν Eust. | οἱ om. Ph. | ἄγει¹ – σέβεται om. B | τὸ ἄγειν B | τὸν²] τοῦ Ph. | Μαρδωνίου B | εἶχε] ἦγε Dem. | καὶ κατὰ Δημάδου Ph. καὶ Δημάδης Erbse **253** ἄγαμαι· ἄγαμαι B | κεραμείων Ph. (ut coni. Ruhnken) -εῖ B -έως Meineke **254** ἴκειν B

255 ἀγαστὰ καὶ ἀγαστὸς ἐρεῖς, καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀγαστῶς, ὡς Ξενοφῶν (Ages. 1.24). (Σ′′′) Att

256 ἀγάζεις· ἀντὶ τοῦ θρασύνεις Σοφοκλῆς (fr. 968). (Σ^{b}) Att

257 ἀγάμετος· ἀντὶ τοῦ ἄγαμος Σοφοκλῆς (fr. 970). (Σ′′′) Att

258 ἀγάσσει· ἄγαν τύπτει. ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἀγάσσει, ὡς ἀπὸ τοῦ λίαν λιάζει. (Σ′′′) D+?

259 ἀγαί· οἱ τραγικοὶ (adesp. fr. 583 a) καὶ τὰς τρώσεις οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ τραύματα. καὶ γὰρ τὸ τραῦμα οἷον κάταγμα γίνεται τῆς σαρκός. (Σ′′′) Att

260 ἀγαπητὸς παῖς ἐρεῖς καὶ ἀγαπητὸς πάτηρ καὶ ἀγαπητὸς δεσπότης. καὶ ἀγαπητὸν δὲ τέκνον ἀντὶ τοῦ μόνον, καὶ ἐπὶ κόρης ἀγαπητή. (Σ′′′) Att

261 ἀγερσικύβηλιν· Κρατῖνος (fr. 66) Λάμπωνα τὸν μάντιν, ὡς ἀγύρτην καὶ θύτην· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. οἱ δὲ ἐγερσικύβηλιν ἐν τῷ δράματι γράφουσι, τὸν ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἐγείροντα τὸν πέλεκυν. (Σ′′′) D

262 ἀγενὲς καὶ στενὸν φθέγμα· ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ μικρὰν καὶ ἀηδῆ φωνὴν ἐχόντων. (Σ′′′) Att

263 ἀγέρωχος ταῦρος· σεμνός, ὑπερόπτης, θρασύς. (Σ′′′) Att

264 ἀγεωργίου δικάζεσθαι· εἴρηται μὲν ὡς λειποταξίου, ἀγαμίου, ἀλογίου· σημαίνει δέ, ἐπειδάν τις χωρίον παραλαβὼν ἀγεώργητον καὶ ἀνέργαστον ἐάσῃ, ἔπειτα ὁ δεσπότης δικάζηται τῷ παραλαβόντι. (Σ′′′) Att

265 ἀγαλακτία· Αὐτοκράτης (fr. 3)· ‘ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν ὑπ᾽ ἀγαλακτίας.᾽ (Σ′′′) Att

266 ἀγελαιοκωμική· Πλάτων ἐχρήσατο (Plt. 275 a +). (Σ′′′) Att

---

258 ∗ **262** ∗ **264** ∗

---

255 Ph. α 127; Phryn. P. S. fr. 52 **256** Phryn. P. S. fr. †53 **257** Ph. α 117; Phryn. P. S. fr. 54; cf. Hsch. α 300 ἀγάμητος· ἄγαμος, ἄβυξ (ἄζυξ Soping ⟨Σοφοκλῆς⟩ ᾽Αμύκῳ Schmidt) **258** Ph. α 126; Hsch. α 359 ἀ.· ἄγαν τύπτει **259** Ph. α 116 (+ ? Diogen.); Phryn. P. S. fr. 55 **260** Ph. α 122; Phryn. P. S. fr. 56 **261** Ph. α 146; Hsch. α 461 ἀγερσικύβηλις· Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος. τὸν αὐτὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν. κύβηλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν …, Et. Gen. ἀ.· κύβηλις λέγεται ὁ πέλεκυς ὁ μαντικός. οἱ δὲ τὸν ἐφ᾽ ἑαυτῷ ἐγείροντα τὸν πέλεκυν **262** Ph. α 151; Phryn. P. S. fr. 57 **263** Ph. α 154; Phryn. P. S. fr. 58 **264** Ph. α 159; Phryn. P. S. 33.19 **265** Ph. α 113 **266** Ph. α 150; Phryn. P. S. fr. 62 (addub. Theodoridis)

---

255 ἀγαστά· ἀγαστὰ B **257** παρὰ Σοφοκλεῖ Ph. **258** ἀγάζει· ἀγανακτεῖ … ἀγάζει Erbse | ἀπὸ τοῦ^{2} om. B **259** καὶ^{1} om. B | τῆς σαρκός om. B; cf. ad Σ α 79 **260** ἀγαπητός· ἀγαπητὸς B **261** ἐγερσικύβηλιν B ἀγερσ. Ph. **262** ἀγεννὲς Ph.^{z} (ut coni. van Leeuwen) **263** · γαῦρος Mehler, cf. Hsch. α 463 **264** δικάζεται B **265** ἀγαλακτία … ἀγαλαξίας B Ph.^{z} ἀγαλαξία … ἀγαλακτίας Ph.^{b} Ph.^{z} (corr.) **266** ἀγελαιοκομική Ph.^{a}

Att **267** ἀγέλας πόνων Εὐριπίδης (Her. 1275–6) εἶπεν, ἀνδρῶν δὲ ἀγέλας Πλάτων (Leg. 694e). ἀγέλαστα δὲ πρόσωπα Αἰσχύλος (Ag. 794). (Σ′′′) Ba 22

Att **268** ἄγαλμα Ἑκάτης· τὴν κύνα οὕτως εἴρηκεν Ἀριστοφάνης (fr. 608) διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας, ἢ ὅτι καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. εἰσὶν δὲ οἱ καὶ γενέ¦σθαι αὐτὴν κύνα ἐκ γυναικὸς κατ᾽ ὀργὴν Ἀρτέμιδος, εἶτα ἐλεηθεῖσαν πάλιν ὑπ᾽ αὐτῆς ἀποκαταστῆναι, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν αἰσχυνθεῖσαν ἐκ τῆς ζώνης ἀπάγξασθαι, τὴν δὲ Ἄρτεμιν περιελομένην τὸν ἑαυτῆς κόσμον περιθεῖναι αὐτῇ, καὶ Ἑκάτην προσαγορεῦσαι. (Σ′′′) Bk 337

Att **269** ἀγέλαστος· ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος καὶ ὁ στυγνός. ἔστι δὲ καὶ πέτρα Ἀθήνησιν οὕτως λεγομένη. Αἰσχύλος (fr. 290) δέ φησι καὶ φρὴν ἀγέλαστος. οὐκοῦν οὐκ ἐκώλυσε λέγειν καὶ νοῦς ἀγέλαστος καὶ διάνοια ἀγέλαστος καὶ τὰ ὅμοια. (Σ′′′)

270 ἀγηλατῶν· ἀντὶ τοῦ διώκων, φυγαδεύων. οὕτως Νικόμαχος (127 F 14). (Σ′′′)

271 ἀγής· τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγὴς ἢ παναγής. Ἐμπεδοκλῆς (31 B 47)· ᾽ἄθρει μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.᾽ (Σ′′′)

272 ἅγιος· ὁ σεβάσμιος. καὶ ἅγιον· τὸ σεβάσμιον καὶ τίμιον. λέγοιτο δ᾽ ἂν καὶ ἅγιος ὁ μιαρός, ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὡς Κρατῖνος (fr. 402). (Σ′′′)

Att **273** ἀγκαλιαγωγοί· οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις ἢ ἐπὶ θρεμμάτων. ἀγκαλιδοφόροι δὲ οἱ αὐτοὶ φέροντες ἢ οἱ παῖδες οἱ ἀκολουθοῦντες τοῖς ἀγκαλιαγωγοῖς ὄνοις. λέγονται δὲ οἱ πιπράσκοντες τὰς ¦ ἀγκαλίδας ἀγκαλιδοπῶλαι. εἰσὶ δὲ ἀγκαλίδες αἱ τῶν φρυγάνων δέσμαι, οἷον ὃ ἔστιν ἀγκαλίσασθαι. (Σ′′′) Ba 23

---

273 ∗

---

267 Ph. α 149; Phryn. P. S. fr. 61 **268** Ph. α 114; Paus. Attic. α 7 **269** Ph. α 148; Phryn. P. S. fr. 60 **270** Ph. α 162; cf. Su. α 214 ἀγηλατεῖν· διώκειν, φυγαδεύειν …, Hsch. α 482 ἀγηλατεῖν· διώκειν … φυγαδεύειν … **271** Ph. α 170 **272** Ph. α 174; cf. Eust. 1356. 59 ἅγιος παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐ μόνον ὁ καθαρός, ἀλλὰ καὶ ὁ μιαρός, διὰ τὸ τοῦ ἄγους διπλόσημον **273** Ph. α 179, Et. Gen. (ad φέροντες); Paus. Attic. α 13; cf. Hsch. α 529 ἀ.· ἀγκαλίδας ἄγοντες, 530 ἀγκαλίδες· αἱ τῶν φρυγάνων δεσμαί

---

267 ἀγέλαστα – Αἰσχύλος ad gl. 269 pertinere vid. Mehler **268** αὐτήν ⟨φασιν⟩ κύνα conieci | πάλιν Ph. πλὴν B | αὐτῇ Ph. (ut coni. Bekker) αὐτὴν B **269** μὴ πρὸς γέλωτα B πρὸς γέλωτα οὐκ Ph. | ⟨ἀγέλαστα δὲ πρόσωπα⟩ Αἰσχύλος {δὲ} Mehler e gl. 267 | ἐκώλυσα Ph. **271** ἀθρεῖ Diels **272** Κρατῖνος Ph. (et silentio Bekker) Κράτης B (recte Ruhnken, Tim. p. 13) **273** ἀγκαλι⟨δ⟩αγωγοί et -οῖς Bekker, cf. Hsch. α 529 | οἱ αὐτοὶ B Ph. αὐτοὶ οἱ Et. Gen. οἱ αὐτὰς conieci | δὲ καὶ οἱ Ph.

274 ἀγκαλιδοπῶλαι· οἱ τὰς ἀγκαλίδας πιπράσκοντες. ἀγκαλὶς δέ ἐστιν ἡ τῶν φρυγάνων δέσμη. (Σ^{b})

275 ἄγκαθεν· κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως Αἰσχύλος (Ag. 3). (Σ′′′) ?D

276 ἀγκράτος ἐλαύνω εἶπε Ξενοφῶν (Anab. 1. 8. 1 +) κατὰ συγκοπήν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κράτος. σὺ δ᾽ ἄμεινον ποιήσεις μὴ χρώμενος τῇ λέξει. (Σ′′′) Att

277 ἀγκύλη· ἀκόντιον. καὶ τοῦ ἀγκῶνος ἡ καμπή. λέγεται δὲ καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀγκύλη, ὅθεν καὶ τὰ δόρατα ἀγκύλητά τε καὶ μεσ- Att
Bk 338 ἄγκυλα ἐκάλουν. λέγεται δὲ καὶ ἀγκύ|λη εἶδος ποτηρίου, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν κοττάβων παιδιάν. ἀγκύλη οὖν καὶ ἡ δεξιὰ χείρ. ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς κότταβον ἐπιτηδεία κύλιξ, διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον προῖεσθαι. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ τῆς χειρὸς σχηματισμοῦ, ὃν ποιούμενοι προθύμως ἔρριπτον εἰς τὸ κοττάβιον. ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδός τι ἄμματος, ὡς ῎Αλεξις ᾽Αχαιίδι (fr. 32)· ᾽ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος οὐ καλῶς ἔσφιγξας λυθεῖσαν.᾽ ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἄλλοι τῇ λέξει. (Σ′′′)

278 ᾽Αγκύλη καὶ ᾽Αράφη· δῆμος Αἰγηΐδος. (Σ′′′)

279 ἄγλαι· ὄμμα. Εὐριπίδης (fr. 1122). (Σ′′′)

280 ἄγκυραι· ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς (fr. 685)· ᾽ἀλλ᾽ εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου.᾽ (Σ′′′) D

281 ἄγλιθες· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ αἱ γέγλιθες, ἐξ ὧν ἡ τοῦ σκορόδου κε- D
φαλὴ σύγκειται. (Σ′′′)

Ba 24 **282** ἁγνεύεται τὴν πόλιν· ἀντὶ τοῦ ἐκ κατηγορίας παρασήμου ἀντὶ τοῦ ἁγνίζεται. (Σ′′′) Harp

---

274 ∗

---

274 Et. Gen. (ad πιπράσκοντες) **275** Ph. α 181; Hsch. α 786 ἄ.· ἀνέκαθεν. Αἰσχύλος ᾽Αγαμέμνονι **276** Ph. α 184; Phryn. P. S. fr. 72 **277** Ph. α 185; Paus. Attic. α 14; cf. Hsch. α 566 ἀ.· ἀκόντιον ἢ ἡ καμπὴ τῆς ἀγκῶνος καὶ ποτηρίου γένος εἰς κοττάβους. οἱ γὰρ τοὺς κοττάβους προϊέμενοι τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν πρεπωδέστατα, σεμνυνόμενοι ὡς ἐφ᾽ ἑνὶ τῶν καλῶν … **278** Ph. α 186 **279** Ph. α 192 **280** Ph. α 191; Hsch. α 578 ἄ.· μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ; cf. Su. χ 9 ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἡ ἀσφάλεια, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ (80) **281** Ph. α 201, Et. Gen.; Hsch. α 396 ἄ.· ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ συνέστηκε τῶν σκορόδων **282** Ph. α 205; Harp. A 12 (plen., om. epit.)

---

275 ἀποκοπὴν B **276** ἀγκράτως … ἀνακράτως B; cf. ad Σ α 79 **277** δὲ^{2} om. B | ἐρρίπτουν Ph. | ᾽Αχαΐδι Ph. | δὲ^{4} om. Ph. **278** ᾽Αραφὴν Bekker; cf. gl. 2078 | δῆμοι Reitzenstein **279** varie temptatum **281** ἐγέγλιθες Ph. αἱ γελγῖθες Reitzenstein **282** ἁγνεύετε … ἁγνίζετε Harp. | ἀντὶ τοῦ^{1}] ᾽Αντιφῶν Harp. | ἐν γ′ κατηγορίας ⟨φόνου ἀ⟩παρασήμου (Γ γ 11) Reitzenstein (post Mehler et Boysen)

D **283** ἀγνίτης· ἱκέτης καὶ καθάρσιος. καὶ γὰρ ὁ μύσους ἁγνισθεὶς καὶ ὁ καθήρας οὕτως ἐλέγοντο. (Σ′′′)

D **284** ἀγνόδικος· ἀγνοοῦσα τὸ δίκαιον. (Σ′′′)

D **285** ἁγνοδικεῖς· οἱ θεοί. (Σ′′′)

286 ἀγνοίη· λύπη. καὶ τὸ ἀγνοεῖν· λυπεῖσθαι. (Σ′′′)

287 ἄγνοια· ὀλιγωρία. (Σ′′′)

?D **288** ἁγνοπολεῖσθαι· τὸ σφαγίοις καθαίρεσθαι. (Σ′′′)

289 Ἄγος· ὁ Ζεὺς παρὰ Τρ̄οιζηνίοις. (Σ′′′)

?Att **290** ἄγναπτος· καὶ διὰ τοῦ γ̄ καὶ διὰ τοῦ κ̄ ἔλεγον τοὔνομα· σημαίνει δὲ τὸ μὴ ἐγναμμένον. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως, ἀρσενικῶς μὲν ἄγναπτος χιτών, θηλυκῶς δὲ ἄγναπτος χλαῖνα, οὐδετέρως δὲ ἄγναπτον ἱμάτιον. (Σ′′′)

D **291** ἀγοραῖος Ζεύς· βωμὸς Ἀθήνησιν, ὃς ἐκαλεῖτο ἀγοραίου Διός. (Σ′′′)

?D **292** ἀγοραῖος Ἑρμῆς· ἐν Ἀθήναις ἵδρυτο κατὰ τὴν ἀγοράν. (Σ′′′) Bk 339

293 ἀγοράσματα· τὰ ὤνια λέγουσιν. καὶ ἀγορασμάτων καὶ ἀγοράσεως τῆς ὠνήσεως. (Σ′′′)

294 ἄγορος καὶ ἄγοροι· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ (fr. 147)· ‹οἱ κατ᾽ οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν.› Αἰθίοπες σημαίνει. (Σᵇ)

D **295** ἁγνίσαι· τὸ ἀποθῦσαι, διαφθεῖραι κατ᾽ ἀντίφρασιν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 116). (Σ′′′)

Att **296** ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάνυ εὐτελὴς καὶ συρφετώδης καὶ οὐκ ἀπόρρητος οὐδὲ πεφροντισμένος. οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης (fr. dub. 1114). (Σ′′′)

---

283 ∗ **284** ∗ **285** ∗ **286** ∗ **288** ∗ **290** ∗ | Plat. com. fr. 240 | ∗ **293** | Plut. Cat. min. 36.4 | ∗ **294** ∗

---

283 Ph. α 208; Hsch. α 620, EM 11.45 ἁ.· ὁ ἱκέτης, Hsch. α 651 ἁ.· ὁ ἁγνισθεὶς μύσους ἢ ὁ καθάρας τινά **284** Ph. α 211; Hsch. α 652 **285** Ph. α 212; Hsch. α 657 **286** Ph. α 214 **287** Ph. α 213 **288** Ph. α 215; Hsch. α 658 ἁ.· τὸ ὑπὸ ἥλιον θέσθαι (καθαίρεσθαι ci. Latte) **289** Ph. α 246 **290** Ph. α 209 (+ ?) **291** Ph. α 234; Hsch. α 710/11 **292** Ph. α 235; Hsch. α 715 ἀ. Ἑ. οὕτως ἐλέγετο ἐντὸς ⟨τῆς ἀγορᾶς ἑστὼς⟩ … **293** Ph. α 240; cf. Hsch. α 716 ἀ.· ὤνια **295** Ph. α 207; Hsch. α 648 ἁ.· ἀποθῦσαι. Βουσίριδι (Eur. fr. 314). καὶ διαφθεῖραι Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ **296** Ph. α 233; Phryn. P.S. fr. 73 (Su. α 308 ἀ. ν.· ὁ πανευτελὴς καὶ συρφετώδης καὶ οὐκ ἀπόρρητος οὐδὲ πεφροντισμένος, sine dubio aliunde, ut censet Reitzenstein)

---

283 ἁγνίτης Ph. (Hsch.) ἀγίτης B ἁγής Mehler | ἁγνισθεὶς B ἁγνιστὴς Ph. | λέγονται Ph. **284** ἀγνοησίδικος Herwerden **285** ἁγνοδοχεῖς Hsch. ἁγνολεχεῖς Ruhnken | οἱ θεοί B Ph. ηθεοι Hsch. οἱ ἢἶθεοι Musurus **288** ἁγνοπωλεῖσθαι B **289** Ἀγός Reitzenstein | Τροιζηνίοις Ph. κυζηνοῖς B Κυζικηνοῖς Bekker **290** ἀρρενικῶς bis Ph. **292** Ἀθήνησιν B **294** Ἀνδρομάχῃ (1037). ⟨ … ⟩ Mehler | οἶκον] ἄγορον Nauck | ἀμφίδετα B, corr. Bekker | τράπεζαν ⟨Ἡλίου⟩ Cobet | τράπεζαν ⟨ἐν ἀγόροις⟩ Αἰθίοπες. σημαίνει ⟨δὲ τὴν ἀγοράν.⟩ Fritzsche | Αἰθίοπας Nauck | ἥμενοι nescioquis **295** ἁγίσαι Blaydes | τὸ θῦσαι post le. B καὶ τὸ ἀποθῦσαι post ἀντίφρασιν Ph. **296** καὶ οὐκ ἀπόρρητος om. B | ἀπαίδευτοί εἰσιν Ph. | Ὑπερείδης (3.3) Reitzenstein

297 ἀγοραστήν· τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, ὃν ῾Ρωμαῖοι ὀψωνιάτορα καλοῦσιν. (Σ′′′)

Ba 25 **298** ἀγόμφιος αἰών· οὕτως ἔλεγον τὸν χρόνον ἐν ᾧ τις ἐωρᾶτο γεγηρακώς, παρὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τοῖς γέρουσι τοὺς γομφίους. Διοκλῆς (fr. 14)· ῾μηδείς ποθ᾽ ὑμῶν, ἄνδρες, ἐπιθυμησάτω γέρων γενέσθαι, προνοησάτω δ᾽ ὅπως νέος ὢν ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθὼν εἰς ὥραν καταλύσῃ, μηδ᾽ ἀγόμφιόν ποτε αἰῶνα τρίψῃ.᾽ (Σ′′′)

299 ἄγριοι· τοὺς παιδεραστὰς οὕτως ἐκάλουν, ἤτοι ὅτι ἄγριον τὸ Bk^{V} πάθος, ἢ ὅτι ὁ Πὰν ἔνοχός ἐστι τοῖς τοιούτοις. καλοῦσι δὲ αὐτοὺς καὶ Κενταύρους. δῆλον ὅτι καὶ τὰ ἀνήμερα τῶν ζώων ἄγρια καλεῖται. καὶ ἄγριος ὁ τὸ ἦθος δύσκολος καὶ ὀργίλος. (Σ′′′)

300 ἄγριος ἔλαιος· ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν. ἔστι παρὰ Att Πινδάρῳ ἐν ῾Υμνοις (fr. 46). (Σ′′′)

301 ἀγροβόας ἀνήρ· ὁ ἀγροίκως φθεγγόμενος καὶ οὐκ ἀστείως οὐδὲ Att ἐμμελῶς. οὕτως Κρατῖνος (fr. 371). (Σ′′′)

302 ἀγρόμενοι· συναθροίζοντες. (Σ^{b})

303 ἀγρευτικὴ στολή· ἡδεῖα ἡ λέξις καὶ ἀστεία. (Σ′′′) Att

Bk 340 **304** ἄγρυκτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα· τὸ μὲν ἄγρυκτα ¦ ἐστὶν ὥστε μηδὲ Att γρύξαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν· γρύξαι δέ ἐστιν τὸ βραχύτατον φθέγξασθαι, ὃ καὶ ἄναρθρόν ἐστιν, μυγμῷ ἢ στεναγμῷ παραπλήσιον. κέχρηται δὲ αὐτῷ καινότατα Φερεκράτης

Ba 26 (fr. 168)· ¦ ῾τί δ᾽ ἔπαθες; ἄγρυκτα καὶ ἄλεκτα· ἀλλὰ βούλομαι μόνῃ αὐτῇ φράσαι σοι.᾽ (Σ′′′)

305 ᾽Αγρύλη· δῆμος ᾽Ερεχθηΐδος. (Σ^{b})

306 ἄγροικος ὀπώρα· ἀπ᾽ ἐναντίου τῇ γενναίᾳ. ἐγένετο δὲ ὡς ἐν διαφορᾷ τῆς μὲν πρὸς τὸ ὀπωρίσαι, τῆς δὲ πρὸς ἀπόθεσιν καὶ οἰνοποιίαν καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγει δὲ ὁ Πλάτων σαφῶς ἐν Νόμοις (845 a)· ῾ὠνούμενος τὴν γενναίαν ὀπώραν ὀπωριζέτω ἐὰν βούληται.᾽ καὶ πάλιν (ib.)· ῾τῆς μὲν γενναίας ἁπτέσθω ἐὰν βούληται· τῆς δὲ ἀγροίκου λεγομένης καὶ τὸν τοιοῦτον ὁ νόμος εἰργέτω.᾽ (Σ′′′)

---

302 H 134 +, al. **303** ∗

---

297 Ph. α 239 **298** Ph. α 247 **299** Ph. α 259; Bk.^{V} 200.21 (= EM 13.47) ἄ.· οἱ παιδερασταί, ἤτοι ὅτι ἄγριον τὸ πάθος, ἡ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ Πὰν ἔνοχος τοῖς τοιούτοις … **300** Ph. α 261; Ael.D. α 25 (Phryn. P.S. fr. 63) **301** Ph. α 267; Phryn. P.S. 26.16 (+ χρῶ ἐπὶ τῶν ἀηδῶν καὶ μεγαλοφώνων [Bekker -φρόνων cod.]) **302** ex gl. 189 **303** Ph. α 256; Phryn. P.S. fr. 65 **304** Ph. α 273; Phryn. P.S. fr. 66 **305** ex gl. 210 **306** Ph. α 265

---

297 ὀψωνάτορα Conomis **298** ὀρᾶτο B | ἐμμεῖναι Schwartz | γερῶσι Ph.^{b} γηρῶσι Ph.^{z} | ἀγαθῶν B | καταλύσει Ph.^{z} (a.c.) | τρίψει Bekker **299** καὶ^{4} om. B **301** ἀγριοβόας Edmonds | ἀγροῖκος B **304** αὐτὸ καινότατον B | αὖτη vel αὐτὴ codd. **306** ἀπεναντίως Ph. | ἐγένετο δὲ om. B | ὀπωρῆσαι corr. in -ίσαι B Ph.^{a}

?+D **307** ἀγρεύματα· τὰ ἐπὶ τῆς ἀγροικίας κτήματα Σόλων (fr. 38) εἶπεν. σημαίνει δὲ καὶ σκῦλα. (Σ′′′)

308 ἀγροικεῖν καὶ ἀγροίκων· τῶν σωφρόνων. παρὰ δὲ τὸ ἀγροίκως γέγονε τὸ ῥῆμα ἀγροικεῖν. (Σ′′′)

Att **309** ἀγυιάτιδες· παρ᾽ Εὐριπίδῃ (Ion 186) οἱ πρὸ τῶν θυρῶν βωμοί. (Σ′′′)

Att **310** ἄγχασκε· ἀντὶ τοῦ ἀνάχασκε. οὕτως Φερεκράτης (fr. 211). (Σ′′′)

Att **311** ἄγχαζε· ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 973). | χάζω γὰρ καὶ ἀναχάζω. (Σ′′′ | Σ^{b})

Att **312** ἄγχιμος· ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης (fr. 867)· ᾽ἀλλ᾽ ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή.᾽ (Σ′′′)

Att **313** ἀγωγεύς· ὁ ἰμὰς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 974). (Σ′′′)

K+Att+ **314** ἀδαξῆσαι· τὸ κνῆσαι. οὐκ ἐν τῷ ⟨ο̄⟩ ὀδαξῆσαι. καὶ ἀδαχεῖν· τὸ κνήθειν. ¦ ῾ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορα ἐκλέγει τ᾽ ἀεί,᾽ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ῾Ολκάσιν (fr. 416). (Σ′) Ba 27

315 ἀδαήμονες = Σ α 119.

316 ἀδαμάντινα = Σ α 120.

317 ἀδείμαντα = Σ α 121. Bk 341

K **318** ἀδελφά· ὅμοια, παραπλήσια. (Σ^{b})

Harp **319** ἀδέητος· Ἀντιφῶν (Soph. 87 B 10) ἀντὶ τοῦ ἀνενδέης. (Σ′′′)

320 ἀδεκάστως = Σ α 122.

321 ἀδημονῶν = Σ α 123. | ἀδημονεῖν γὰρ κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν ἔν τινι δήμῳ ἢ χώρᾳ. ῞Ομηρος … . (Σ | Σ′′′)

322 ἀδῄωτον = Σ α 124.

---

308 ∗ **314** ∗

---

307 Ph. α 257; Hsch. α 768 ἀ.· σκῦλα. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ (fr. 155) **308** Ph. α 262 **309** Ph. α 278; Ael. D. α 28 **310** Ph. α 287; Phryn. P. S. fr. †67 **311** Ph. α 286; Phryn. P. S. fr. †68; cf. Hsch. α 870 ἄ.· ἀναχώρει … **312** Ph. α 292; Phryn. P. S. fr. †69 **313** Ph. α 305; Phryn. P. S. 37. 14 **314** Su. α 430, Ph. α 325; Cyr. (A ap. Latte), Hsch. α 1007 ἀ.· κνῆσαι, cf. Et. Gen.; Orus B 2 (ad ὀδαξῆσαι) **315** Su. α 420, Ph. α 323 **316** Su. α 426, Ph. α 324 **317** Su. α 452, Ph. α 330 **318** vix Σ, quamquam habet C ad fin. seriei gll. AM; Cyr. (vg) αδε 10, cf. Cyr. (A) αδε 32, EM 16. 57 ἀ.· ὅμοια **319** Ph. α 329; Harp. A 26 (Su. α 435 ex Bk.^{IV} 183. 11); cf. Cyr. (vA) αδα 5/αδε 25, Hsch. α 1031 ἀ.· ἀνενδέης **320** Su. α 436, Ph. α 331, (Et. Gen.), Bk.^{V} 213. 20–1 **321** Su. α 462, Ph. α 337 | Ph. α 334; cf. Hsch. α 1086, EM 17. 8 ἀδημονεῖν· ἀπορεῖν **322** Su. α 465, Ph. α 344, Et. Gen., lex. Αἱμ. α 108 ἀ.· τὴν χώραν ἀπόρθητον

---

308 ἀγροικεῖν· ⟨ἀφρονεῖν.⟩ Conomis | ⟨μὴ⟩ σωφρόνων vel ἀφρόνων Fix | ἀγροῖκος Reitzenstein **309** ἀγυάτιδες B **310** ἀνάχεσκε B **311** ἀνεχώρει Ph. **312** φοιβεία Ph.^{a} φοιβία B Ph.^{bz} **314** ⟨ο̄⟩ Pierson | ἀχωορα (ἀχῶρα corr. in ἄχορα) Σ′ (ἄχορα Su. ἀχῶρα B ἀ^{0}ῶρα Ph.) | ἐν ταῖς ῾Ολκάσιν B ἐν ῾Ολκάσιν Ph., om. Su. **321** ἀδημονεῖν· κυρίως μέν ἐστι Ph. | ἔν τινι – fin. om. B | ad μ 281 refert Reitzenstein

323 ἀδήριτος = Σ α 125.
324 ἀδήφαγος = Σ α 126. | ἄδην γὰρ τὸ κεκορωμένον. (Σ | Σ^{b})
325 ἀδιάκριτος = Σ α 128.
326 ἀδιαίτητος = Σ α 127.
327 ἀδιαλώβητον = Σ α 129.
328 ἄδην· ἅλις ἢ εἰς κόρον, ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἐν Χαρμίδῃ (Plat. Charm. 153 d)· ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην εἴχομεν. (Σ′) Att
329 ἀδιάρθρωτον = Σ α 130.
330 ἀδιαφορία = Σ α 131.
331 ἀδολεσχία = Σ α 133.
332 ἀδιεξίτητον = Σ α 132.
333 ἀδηνέως· ἁπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν. (Σ′)
334 ἀδελφίζειν· ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως Ἰσοκράτης (19. 30) καὶ ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος (1 F 8) καὶ Ἀπολλοφάνης (fr. 4) ἐχρήσατο. (Σ′) Harp
335 ἀδημονούσης· ἀπορούσης. (Σ′) Harp
Ba 28 **336** ἀδόνητον = Σ α 134.
337 ἀδιάστατον· τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀντιφῶν (Soph. 87 B 24) εἶπεν. (Σ′) Harp
338 ἀδικίου· οἷον ἀδικήματος. ἔστιν δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίννυται δὲ τοῦτο ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μή, διπλοῦν καταβάλλεται. (Σ′) Harp
339 ἀδοκίμαστος· δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι. ἀδοκίμαστος δὲ ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. Λυσίας (fr. 73) οὕτως. (Σ′) Harp
Bk 342 **340** ἀδόλως· ἁπλῶς, ἀληθῶς. (Σ′)
341 ἀδρανές = Σ α 135.
342 ἁδρύνοιτο· αὐξάνοιτο. (Σ′) K

---

335 Dem. 19. 197 **342** Greg. Nyss. epp. 17. 5

---

323 Su. α 466 (+), Ph. α 338 **324** Su. α 469, Ph. α 339 **325** Su. α 472, Ph. α 349, Bk.^{V} 213. 22 **326** Su. α 479, Ph. α 348 **327** Su. α 474, Ph. α 350 **328** Su. α 463, Ph. α 336 (+), sch. Plat. Rep. 541 b; Ael. D. α 35; cf. Cyr. (A) αδη 24, sch. D N 315, EM 17. 11 ἄ.· εἰς κόρον **329** Su. α 475, Ph. α 351 **330** Su. α 478, Ph. α 353 **331** Su. α 501, Ph. α 371 **332** Su. α 480, Ph. α 361 **333** Su. α 464, Ph. α 340; Zenob. Ath. p. 382 Mill. **334** Su. α 441 (aliunde Ph. α 333); Harp. A 27 **335** Su. α 459; Harp. A 28 **336** Su. α 503, Ph. α 378 **337** Su. α 477, Ph. α 354; Harp. A 30 **338** Su. α 486, Ph. α 362; Harp. A 31 (Ph. α 365, Et. Gen. ex Bk.^{V} 199. 32) **339** Su. α 499, Ph. α 374; Harp. A 32 **340** Su. α 502, Ph. α 373 (+ Σ′′) **341** Su. α 522, Ph. α 383 **342** Su. α 535, Ph. α 389; cf. Cyr. (vgA) αδρ 4/14

---

328 ἐπὶ B **334** Ἑκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης om. B | ἐχρήσαντο Su. **338** δὲ τοῦ ἁπλοῦ B **339** οὕτως Λυσίας Ph., om. B

343 ἀδρόν = Σ α 137.

343A ᾿Αδράστεια = Σ α 136.

Harp **344** ᾿Αδράστεια· οἱ μὲν ταὐτὸν τῇ Νεμέσει λέγουσιν, λαβεῖν δὲ τοὔνομα παρ᾽ ᾿Αδράστου τινὸς βασιλέως, ἢ ἀπὸ ᾿Αδράστου τοῦ παλαιοῦ, νεμεσηθέντος ἐφ᾽ οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο, ἱδρυσαμένων ἱερὸν Νεμέσεως, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη ᾿Αδραστείας. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος (fr. 18) ῎Αρτεμίν φησιν εἶναι τὴν ᾿Αδράστειαν, ἀπὸ ᾿Αδράστου τινὸς ἱδρυμένην. ὁ δὲ ᾿Αντίμαχος (fr. 53) λέγει· ῾ἔστι τις Νέμεσις, μεγάλη θεός, ἣ τάδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δέ οἱ εἴσατο πρῶτος ῎Αδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόῳ.᾽ ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτῇ τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος (fr. 226) καὶ Νικόστρατος (fr. 35). (Σ′)

345 = 342. (Σ^{b})

346 ἀδύνατα εἶναι = Σ α 138. Ba 29

?D **347** ἀδαγμός· ὀδαξησμός, ὅπερ ἐστὶν κνησμός. οὕτως Σοφοκλῆς (Tr. 770). (Σ′′′)

D **348** ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτείνουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 63). (Σ′′′)

Att **349** ἄδδιξ· μέτρον τετραχοίνικον. οὕτως ᾿Αριστοφάνης (fr. 725). (Σ′′′)

350 ἀδεκατεύτους· ὧν οὐκ ἀνατέθειται ἡ δεκάτη τοῖς θεοῖς. (Σ′′′)

351 ἀδήν· τῶν ἐν τῷ σώματι γεγενημένων ἐστὶ τοῦτο. γίνεται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας καὶ ἔτι ὑπὸ τὰς σιαγόνας. ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται παραλόγως, ὥς φησιν ῾Ηρωδιανός (1. 15. 1, 16. 4, 508. 13, 539. 20). (Σ′′′)

D **352** ἀδίαντον· ξηρόν, ἄβροχον. ἢ φυτὸν παρ᾽ ὕδασι φυόμενον, τὸ καλούμενον πολύτριχον. (Σ′′′) Bk 343

353 ἀδιάφθορον· ἄμωμον. λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μήπω μετ᾽ ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός, ὡς Μένανδρος (fr. 516). καὶ μὴν ἀδιάφθορον τὸ μηδεμιᾷ ὑποκείμενον φθορᾷ, ὡς Πλάτων ἐν τῷ

---

350 Ar. Equ. 301

---

343 Su. α 533, Ph. α 388 **343A** Su. α 523, Ph. α 384 (+) (Σ′′ +) **344** Su. α 524, Ph. α 385; Harp. A 33 **346** Su. α 537, Ph. α 392 **347** Ph. α 322; cf. Hsch. α 970, EM 16. 5 ἀ.· κνησμός **348** Ph. α 326; Hsch. α 1016 ἄ.· οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος ᾿Ηδωνοῖς **349** Ph. α 327; Ael. D. α 34 **350** Ph. α 332 **351** Ph. α 335 **352** Ph. α 346; Hsch. α 1120 (om. παρ᾽ ὕδασι φυόμενον τὸ) **353** Ph. α 347

---

344 ταὐτὸν] τὴν αὐτὴν Harp. (plen.) | παλαιοῦ] Ταλαοῦ Dobree | ἱδρυσαμένου Ph.^{a} (Harp. [plen.]) | ᾿Αδραστεία Su. | ὑπὸ Su. (M) Ph.^{a} (ut coni. Bekker) | ἔστι δέ τις Harp. | ποτάμου B | παρὰ (ῥ)ῥόον Su. (Harp. [plen.]) | αὐτὴν Harp. (plen.) **347** ὀδαγμός codd. Soph. **348** οὕτως Αἰσχύλος om. B **352** καλούμενον Ph. (Hsch.) λεγόμενον B **353** τὸ μήπω – μὴν ἀδιάφθορον om. B | μηδεμίαν … φθοράν B

Περὶ ψυχῆς (Phaed. 106e)· ʿὁπότε δὴ τὸ ἀδιάφθορον καὶ ἀθάνατον οἴχεται.ʾ λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μὴ παρακεκινημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Νόμων ϛ′ (768 b)· ʿἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν.ʾ παράγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιρρηματικῶς, ὡς Αἰσχίνης (1.137) φησὶν ἀδιαφθόρως. (Σ′′′)

354 ἀδικότροπος ἐρεῖς καὶ ἀδικοχρήματος, ὡς Κράτης (fr. 48), καὶ ἀδικόχειρας, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 977). (Σ^{b}) Att

355 ἀδικοπήμονας· τοὺς ἄνευ τοῦ δικαίου πράττοντάς τι καὶ βλάπτοντας. (Σ^{b})

356 ἄδικος· ὁ μὴ ἔχων δίκην διὰ τὸ μὴ δικάζεσθαί τινι. ʾΑρχιππος (fr. 51)· ʿἀμαθὴς σοφός, δίκαιος ἄδικος.ʾ καὶ τὸ ἀμαθὴς δὲ ἐν-
Ba 30 ταῦθα ἀντὶ τοῦ μηδὲν φύσει ¦ εἰδώς. σημαίνει δὲ τὸ ἄδικος, ὡς καὶ ἡ συνήθεια, τὸν καταφρονοῦντα καὶ διαφθείροντα τὸ δίκαιον. καὶ τὸ ἀμαθὴς δὲ τὸ⟨ν⟩ μὴ ἐπιστάμενόν τι. (Σ^{b})

357 ἀδικομήχανος· ʾΑριστοφάνης (fr. 717)· ʿτί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετο βίον ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ;ʾ (Σ^{b})

358 ἀδιάβατος· ὁ μὴ ῥᾴστως ἢ ὁ μὴ εὐκόλως διαβῆναι δυνάμενος. (Σ′′′)

359 ἀδηφάγον ἅρμα· τὸ τέλειον. (Σ′′′) Att

360 ἀδηφάγοι τριήρεις· αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο, ἢ ἔχουσαι τὰ πληρώματα ἐντελῆ. καὶ ἀδηφάγα ἅρματα· τὰ μεγάλα καὶ τέλεια. καὶ ἔστιν πεποιημένον ἀπὸ τοῦ ἄδην ἐσθίειν ἤτοι δαψιλῶς. (Σ′′′) Bk^{V}

361 ἀδίαυλος τόπος· ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελθεῖν. οὕτως Εὐριπίδης
Bk 344 (fr. 868)· ʿθεοὶ χθόνιοι ¦ ζοφερὸν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν φθειρομένων ʾΑχεροντίαν λίμνην.ʾ (Σ′′′)

362 ἀδιάλλακτον ἐχθρόν· Δημοσθένης (10.15) ἔφη, καὶ ἀδιάπαυστον Ξενοφῶν (Ages. 1.4). (Σ′′′) Att

363 ἀδικομάχους ἵππους· Ξενοφῶν (? Cyr. 2.2.26) τοὺς δυσπειθεῖς λέγει, καὶ δίκαιον ἅρμα τὸ εὐπειθές. (Σ′′′) Att

364 ἀδίοπον· ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες. (Σ′′′) D

---

354 ∗ | **355** ∗ **359** ∗ **360** ∗; ἀδηφάγους Lys. fr. 39 | ∗ **364** Aesch. fr. 269

---

354 ? Phryn. (trib. Naber) **358** Ph. α 355 **359** Ph. α 341; Ael. D. α 37 **360** Ph. α 342; Bk.^{V} 203.19; cf. Cyr. (A) αδη 29, Hsch. α 1107 ἀδηφάγα ἅρματα· μεγάλα καὶ τέλεια **361** Ph. α 351 **362** Ph. α 357; Phryn. P. S. fr. 77 **363** Ph. α 366; Phryn. P. S. fr. 78 **364** Ph. α 368, Et. Gen.; Hsch. α 1144 (add. Αἰσχύλος Φρυξί post ἀφύλακτον), EM 18.28, Zon. 46

---

(353) ὁπότε – οἴχεται om. B | προάγεται Ph. **354** ἀδικόχειρες Ellendt -χείρας Radt **356** μηδὲν secl. Kassel, coll. Σ′′ (Su. α 1467, Ph. α 1102) ἀμαθής· … ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου | τὸ⟨ν⟩ Bekker **358** ῥᾷστος Ph. | μηδ᾽ ὅλως διαβῆναι δυνάμενος Ph. μὴ δυνάμενος εὐκόλως διαβῆναι B, correxi **361** θεοὶ – fin. om. Ph. | ζοφερὰν Bekker | ʾΑχεροντείαν Bekker **362** ἀδιάλακτον B | ἔφη καὶ om. B **363** ἀδίκους ἵππους· μαχομένους e Xen. Reitzenstein **364** ἄναρκτον EM

365 ᾽Αδιούνιος ταῦρος· ὁ ᾽Απόλλων ὑπὸ τῶν Κρητῶν οὕτως λέγεται. φασὶ γὰρ τὴν πόλιν μετοικίζοντα ταύρῳ πως εἰκασθέντα προηγεῖσθαι. (Σ′′′)

Att **366** ἀδολεσχεῖν· σημαίνει μὲν τὸ φιλοσοφεῖν περί τε ¦ φύσεως καὶ τοῦ παντὸς διαλεσχαίνοντα. οἱ μέντοι ἀρχαῖοι κωμικοὶ (com. ad. fr. 572) λεσχαίνειν ἔλεγον τὸ διαλέγεσθαι, καὶ λέσχαι οἱ τόποι εἰς οὓς συνιόντες λόγοις διημέρευον. (Σ′′′) Ba 31

367 ἀδιάγλυπτον· ἣν οὐκ ἔστιν διαγλύψαι καὶ διελθεῖν. λαβὴν γάρ φησιν ἄφυκτον ἀδιάγλυπτον. (Σ′′′)

368 ἀδιάλυτον· τὸ μὴ διαφθειρόμενον, ὡς Πλάτων ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς (Phaed. 80 b). (Σ′′′)

369 ἀδίδακτος· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Κατὰ Μειδίου (Dem. 21. 17)· ῾ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορός.᾽ (Σ′′′)

ApS **370** ἀδινοῖο γόοιο· τοῦ ἀθρόως ἐγχεομένου. Σειρήνων δὲ ἀδινάων τῶν συνεχῶς ᾀδουσῶν, ὁ ῾Ηλιόδωρος (fr. 4) ἔφη. (Σ^{b})

371 ἄδοξον· τὸ ἄτιμον, ὡς ᾽Ισοκράτης ἐν Εὐαγόρᾳ (12. 253) καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (8. 66). (Σ′′′)

D **372** ἄδοξα· τὰ παράδοξα, ἃ οὐκ ἄν τις δοξάσειεν. (Σ′′′)

D **373** ἀδόξαστον· ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς (fr. 223). (Σ′′′)

Att **374** ἄδουλος βίος ἐρεῖς, τουτέστιν ὁ μὴ δοῦλον ἔχων. ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδιάλεκτος βίος καὶ ἀγέλαστος βίος καὶ ἄγαμος βίος. Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ (fr. 19)· ῾ὄνομα δέ μοΰστι Μονότροπος, ζῶ δὲ Τίμωνος βίον ¦ ἄγαμον, ἄζυγον, ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον, ἀγέλαστον, ἀδιάλεκτον, ἰδιογνώμονα.᾽ (Σ′′′) Bk 345

Att **375** ἄδορπος· ὁ δόρπου καὶ δείπνου μὴ μετασχών. (Σ^{b})

376 ἄδορον· τὸ μὴ ἐκδεδαρμένον θῦμα. (Σ^{b}) Ba 32

---

365 ∗ **366** Xen. Oec. 11. 3 (e. g.) male intell. **367** ∗ **370** Σ 316 (ἀδινοῦ γόοιο) | ψ 326 **376** ∗

---

365 Ph. α 369 **366** Ph. α 372; Phryn. P. S. 36. 5 **367** Ph. α 356 **368** Ph. α 358 **369** Ph. α 360 **370** Ap. Soph. 9. 4, Hsch. α 1141 (ad ἐγχεομένου) **371** Ph. α 381 **372** Ph. α 379; Hsch. α 1169 (+ Σοφοκλῆς ᾽Ακρισίῳ [fr. 71]) (Phryn. P. S. fr. 79) **373** Ph. α 380; Hsch. α 1170 (+ Εὐρυσάκει) (Phryn. P. S. fr. 80) **374** Ph. α 375; Phryn. P. S. 44. 1 **375** Phryn. P. S. fr. 82

---

365 ᾽Αδώνιος Mehler ᾽Αριούνιος van Leeuwen | ᾽Απόλλων Ph. (ut coni. Ruhnken) ἥλιος B | φησὶ Ph. | μετοικίζοντι Mehler | πως εἰκασθέντα] προσεικ. Schaefer | προηγῆσθαι Reitzenstein **366** οἱ μέντοι – ἔλεγον Ph. λεσχαίνειν δέ ἐστι B (Phryn.) **367** διελεῖν Schwartz | λαβὴν Ph. (ut coni. Mehler) λαβεῖν B | φησιν scil. Nicochares fr. 21 cf. Ph. α 3411 **369** ὁ αὐτὸς B Δημοσθένης Ph. **370** ἐκχεομένου Ap. Soph. **371** ἐν Εὐαγόρᾳ om. B **373** τὸ ἀνέλπιστον Ph. **374** ἄδουλον βίον B | Φρούνιχος B | ἐν om. Ph. | τίμωνον B | ἄζυγον] ἄδουλον Hermann

377 ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων· ἀντὶ τοῦ ἐν ἀδοξίᾳ εἰσὶ παρὰ ταῖς πόλεσιν. οὕτως Ξενοφῶν ἐσχημάτισεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ (4.2)· φησὶ γὰρ ʿκαὶ γὰρ οἵ γε βάναυσοι καλούμενοι ἐπίρρητοί τέ εἰσιν καὶ εἰκότως ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων.ʾ (Σ′′′) Att

378 ἀδράφαξυς· τὸ λάχανον, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀνδράφαξυν καλοῦσιν. Κοριανοῖ Φερεκράτης (fr. 80)· ʿἀδράφαξυν ἕψουσ᾽, εἶτ᾽ ὀκλὰξ καθημένη.ʾ (Σ′′′) Att

379 ἅδρῦναι· ἁδρὸν ποιῆσαι καὶ μέγα. Σοφοκλῆς (fr. 979). (Σ′′′) Att

380 ἀδρύφακτον· ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον. (Σ′′′) Att

381 ἀδύνατοι· οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι, οἳ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτοῖς τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας (24.13+) λέγει, ὄβολὸν ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος (328 F 197 [b]), πέντε· ʾΑριστοτέλης (Ath. 49.4) δὲ δύο ἔφη. (Σ′′′) Bk^{V}

382 ἀδυσώπητον = Σ α 139. | ἢ τὸ πρὸς τὰς δεήσεις ἀμείλικτον καὶ ἀνεπίστροφον καὶ σκληρόν. (Σ | Σ′′′)

383 ἄδυτον = Σ α 140.

384 ἀδυναμία ἐρεῖς, ὡς Δημοσθένης (19.186), καὶ ἀδυνασία, ὡς ʾΑντιφῶν (fr. 143) καὶ Θουκυδίδης (7.8.2+), καὶ ἀδυνατία, ὡς Δεινόλοχος (fr. 9). (Σ′′′) Att

385 ʾΑδώνια· βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὡς ʾΑριστοφάνης (Pax 420) καὶ Φερεκράτης (fr. 181) διὰ τῶν μέτρων μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ τὰ ʾΑδώνια ἑορτή, οἱ μέν φασιν εἰς τιμὴν ¦ ʾΑδώνιδος ἀγομένη, Ba 33
οἱ δὲ τῇ ʾΑφροδίτῃ. ἔστι δὲ Φοινίκων καὶ Κυπρίων. (Σ′′′)

---

380 com. adesp. fr. *481

---

377 Ph. α 382; Phryn. P. S. fr. 83 **378** Ph. α 387; Ael. D. α 38; cf. Diogen. (Hsch. α 1195, EM 18.35) ἁ.· λάχανον (τι) ἄγριον **379** Ph. α 390; Phryn. P. S. 34.6 **380** Ph. α 391; Phryn. P. S. fr. 86 **381** Ph. α 393; Bk.^{V} 200.3 ἀ.· οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος καὶ ἀδύνατοι τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πορίζειν αὐτοῖς τῷ σώματι τὰ ἐπιτήδεια **382** Su. α 541, Ph. α 396 | Ph. α 396 **383** Su. α 542, Ph. α 397 **384** Ph. α 394; Phryn. P. S. fr. 87 **385** Ph. α 401; Phrynicho trib. dub. Alpers; cf. Orum B 3 (Su. α 515, Ph. α 400) ʾΑ.· συνεσταλμένως. ʿΑδώνιʾ ἄγομεν καὶ τὸν ʿΑδωνιν κλάομενʾ Φερεκράτης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸ εἴδωλον τοῦ ʾΑδώνιδος οὕτως ʾΑδώνιον **386** Ph. α 399

---

377 οὕτως om. B | φησὶ γάρ om. B | πρὸ B **378** πολλοὶ B παλαιοὶ Ph. | Φερ. Κορ. Ph. | Κοριαννοῖ Meineke | ἀνδράφαξυν B **379** ἁδρὸν καὶ μέγα ποιῆσαι B **381** μηδὲ ⟨ν ἔργον⟩ Jacoby | αὐτῶν Müller αὐτὰ Erbse, del. Jacoby | ἐν τοῖς B | μηνῶν Ph. **384** καὶ Θουκυδίδης om. Ph. | Δινόλοχος B **385** μέτρων B μερῶν Ph. | μαρτυροῦσιν Mehler

386 ᾿Αδώνιος· Φερεκράτης (fr. 213) εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ᾿Αδώνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν ᾿Αδώνιον. οὕτως δὲ καὶ Πλάτων (fr. 4) καὶ Κρατῖνος (fr. 404), ἀλλὰ καὶ ᾿Αριστοφάνης (fr. 759) καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ ῞Αδωνιν αὐτὸν πολλάκις. (Σ′′′) Bk 346

K **387** ᾿Αδρηστία· πόλις περὶ τὸν ῾Ελλήσποντον. (Σ^{b})

388 ᾿Αδρίας· ὁ καὶ ᾿Ιωνικὸν πέλαγος λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ᾿Αδριατικὸν πέλαγος τὸ αὐτό. τὸ δὲ ἐθνικὸν ᾿Αδριάνιος, ὡς ἀπὸ τοῦ Φασίδος Φασιανός. (Σ^{b})

389 ᾿Αδριαναὶ γυναῖκες· Αἰσχύλος ῾Ιλιάσιν (fr. 71)· ‘᾿Αδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων.’ (Σ^{b})

Att **390** ἀδώρητος ἐρεῖς, ὡς Εὐριπίδης (Hec. 42–3)· ‘οὐδ᾿ ἀδώρητος φίλων ἔσται πρὸς ἀνδρῶν᾿. καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ (65. 8)· ‘χρημάτων τε ἀφανῶς ἀδώρητος γενόμενος.’ Πλάτων μέντοι γε ἐν Συμποσίῳ (197 d) ἄδωρος εἶπε· καὶ γάρ φησιν ‘ἄδωρος δυσμενείας’ ἀντὶ τοῦ μὴ διδοὺς δυσμένειαν. ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδωροδόκητος ὡς Δημοσθένης (19. 27+), ἀλλὰ καὶ ἀδωροδοκήτως ὡς ὁ αὐτός (18. 250+). (Σ′′′)

Att **391** ἄδωρος χάρις· ἡ μὴ ἐπὶ τέλος ἐλθοῦσα δωρέα. οὕτως Εὐριπίδης (fr. 869). (Σ′′′)

Att **392** ἀεί· κοινότερον μὲν ἐπὶ τοῦ κατὰ πάντα χρόνον καὶ ἐν παντὶ καιρῷ, ἔστι δὲ ὅπου καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ μέχρι. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ (217 d)· ‘ἐπειδὴ δεδειπνήκαμεν, διελεγόμην ἀεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν.’ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ (670)· ‘ἅπαις γὰρ δεῦρ᾿ ἀεὶ τείνεις βίον.’ καὶ ἄλλοι πολλοί. (Σ′′′)

Att **393** ἀελλάδες ἵπποι· αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν (Soph. OT 467). (Σ′) Ba 34

394 ἀειθαλής = Σ α 141.

395 ἀειφυγία· ἡ εἰς ἀεὶ φυγή. (Σ′)

396 ἀειλογία = Σ α 143.

397 ἀελλόπους = Σ α 145(a).

---

386 Ph. α 399 **387** Hsch. α 1198, Cyr. (v) αδρ 6 **390** Ph. α 402; Phryn. P. S. fr. 88 **391** Ph. α 403; Phryn. P. S. 45. 18 **392** Ph. α 405, Ph. Amph. 21. 82; Phryn. P. S. fr. 90 **393** Su. α 546, Ph. α 419; Phryn. P. S. fr. 96 **394** Su. α 619, Ph. α 407 **395** Su. α 646, Ph. α 416; cf. Hsch. α 1382 ἀ.· τὸ εἰς ἀεὶ φυγαδεύεσθαι **396** Su. α 628 (+), Ph. α 411 (+)

---

386 ᾿Αδῶνος vel ῞Αδωνος Cobet | τοῦ ῞Αδωνις Blaydes | καὶ om. B | ᾿Αδῶνα vel ῞Αδωνα Cobet ῞Αδωνιν Meineke | δὲ^{3} del. van Leeuven, null. punct. post ἕτεροι | ῞Αδωνα Meineke **387** ᾿Αδρηστεία Cyr., Hsch. **388** ᾿Αδριανός Bekker **389** ῾Ηλιάσιν Blomfield **390** ἐρεῖ B | δευτέρᾳ om. B | διαφανῶς ἀδωρότατος Thuc. | δυσμενίας B | δυσμενεία Ph. | ὡς Δημοσθένης om. B | ἀδωροδοκήτους B **391** μὴ om. B (add. Matthiae) | τέλους B (corr. Nauck) **392** τείνεις εἰς Ph. | βίοναι πολλοὶ ἄλλοι B

397A ἀελλόπους = Σ α 145(b).

398 ἄελλα = Σ α 144.

Bk 347 **399** ἀεθλεύων· ἀγωνιζόμενος. (Σ^{b}) K

400 ἀέθλευον· ἐμόχθουν, ἠγωνίζοντο. (Σ^{b})

401 ἀεθλοφόρους· ἀγωνιστάς. (Σ^{b}) K

402 ἄερκτον· ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν ὁρώμενον. Λυσίας (7. 28). (Σ′) Harp

403 ἀεροβατεῖν = Σ α 146.

404 ἀείνως γλῶσσα καὶ ἀείνως φωνὴ καὶ ὀργὴ καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων, χρῶ. Κρατῖνος (fr. 327)· ‘γλῶσσάν τέ σοι δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν καλῶν λόγων ἀείνων ᾗ πάντα κινήσεις λέγων.’ ἐρεῖς δὲ καὶ ἀείνως ποταμὸς καὶ ἀείνως κρήνη, διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὸ ναίειν, ὅπερ ἐστὶ ῥεῖν· ἴδιον δὲ ὕδατος τὸ ῥεῖν. τὸ δὲ γλῶττα ἀείνως πάνυ καινὸν καὶ ἐναργῶς εἴρηται ἐπὶ τῆς δεινῆς εἰπεῖν. (Σ′′′) Att

405 ἀείζων ἐρεῖς τρισυλλάβως, ὡς οἱ Ἀττικοί, καὶ ἀείζωον τετρασυλλάβως. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ ἀείνω⟨ν⟩, ὃ σημαίνει τὸ ἀένναον. ὥσπερ οὖν ἀπὸ τῆς σῶος εὐθείας δισυλλάβου γίνεται σῶς εὐθεῖα μονοσύλλαβος, καὶ ἡ αἰτιατικὴ σῶν, οὕτως καὶ ἀπὸ τῆς ζῶς εὐθείας μονοσυλλάβου, ᾗ κέχρηται καὶ Ὅμηρος (E 887), γίνεται ἡ αἰτιατικὴ ζῶν καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀείζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποντίῳ (fr. 28)· ‘ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.’ Σοφοκλῆς (fr. 740) δὲ τὴν εὐθεῖαν εἶπεν ‘ἀείζως γενεά’. ἀπὸ δὲ τῆς ζωὸς δισυλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν ὁ κωμικὸς Πλάτων (fr. 290), ¦ Ba 35 ἧς ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἣν Αἰσχύλος (fr. 29) κατὰ σύνθεσιν προάγει, εἰπών· ‘καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας.’ (Σ′′′) Att

406 ἀείζων πένθος ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 741), καὶ ἀείζωον ἕλκος. (Σ′′′) Att

407 ἄειλα· τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἕλης. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 334). (Σ′′′) Att

---

399 Ω 734 v.l., al. **400** ∗; ἀέθλεον Hdt. 1.67.1 + **401** I 124 v.l., al.

397A Su. α 547, Ph. α 418 **398** Su. α 545, Ph. α 417, Et.Gen. **399** Cyr. (vgA) αεθ 1/6, Hsch. α 1246; cf. sch. D Δ 389, Et.Gen. (infin.) **400** Hsch. α 1245 **401** Cyr. (vgA) αεθ 2/10, Hsch. α 1248, (sch. D X 22 et 162), u (α 137) **402** Su. α 560, Ph. α 424; Harp. A 39 **403** Su. α 561, Ph. α 425 **404** Ph. α 414; Phryn. P.S. fr. 91 **405** Ph. α 409; Phryn. P.S. 37.10 **406** Ph. α 410; Phryn. P.S. fr. 93 **407** Ph. α 412, Et.Gen.; Ael.D. α*40 (Phryn. P.S. fr. 94)

---

400 ἀέθλεον (Hdt. 1.67.1) Hsch. **402** καθορώμενον Harp. (plen.) | Λυσίας om. B **404** γλῶττα et -αν B | Κρατῖνος om. B | τὸ ἀείνως πόταμος Ph. | ποταμῶν B **405** ἀείζων· ἀείζων B | ἀείνω⟨ν⟩ Bekker | οὕτως καὶ B οὕτως Ph. | εὐθείας B ὀρθῆς Ph. | εἶπεν B ἔφη Ph. | ὁ κωμικὸς Πλάτων om. B **406** καὶ om. B | ἀείζων Burges **407** εἴλης Et.Sym. (V) | οὕτως Αἰσχύλος om. Et.Gen.

K **408** ἀείνων· τὸ ἀένναον. (Σ′) Bk 348

Att **409** ἀείταν· τὸν ἑταῖρον. ᾽Αριστοφάνης (Byz. fr. 408) δὲ τὸν ἐρώμενον. (Σ′′′)

410 ἀετός· τό τε πτηνὸν ζῷον, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ προπυλαίῳ, ὃ νῦν ἀέτωμα λέγουσιν. ἡ γὰρ ἐπὶ τοῖς προπυλαίοις κατασκευὴ ἀετοῦ μιμεῖται σχῆμα, ἀποτετακότος τὰ πτερά. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἐν Λιβύῃ. (Σ′′′)

411 ἀελλησιθύμοις· ἀνυποστάτοις μετὰ παρρησίας. (Σ^{b})

ApS **412** ἀέσαι· ἐπὶ πολὺ κοιμηθῆναι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἕσαι, ὅ ἐστιν ὁρμῆσαι. ἢ ὡς ὁ ᾽Απίων (fr. 9), ἐπὶ πολὺ ἡσθῆναι. (Σ^{b})

413 ἄζυξ = Σ α 147.

414 ἀζήτητον· τὸ ζητούμενον οὐδ᾽ ὅλως. (Σ^{b})

Harp **415** ᾽Αζηνιεύς· ᾽Αζηνία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς ῾Ιπποθοωντίδος, ἀφ᾽ ἧς ὁ φυλέτης ᾽Αζηνιεύς. (Σ′)

416 ἄζα· ξηρασία. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγγείῳ ὀλίγον ὑγρόν. οὕτως Πραξιφάνης (fr. 21). (Σ′′′)

D **417** ἀζάλιον· ξηρόν, ἢ ἄγαν ζέον. (Σ′′′)

D **418** ἄζειν· τὸ στένειν. Σοφοκλῆς (fr. 980). (Σ′′′)

D **419** ἄζειν· τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀθρόως ἐκπνεῖν ἄζειν λέγουσιν ᾽Αττικοί, μιμούμενοι τὸν ἦχον τοῦ πνεύματος. οὕτως Νικόχαρις (fr. 24). (Σ′′′)

---

409 ∗ **411** ∗ **412** o 40 **415** Dem. 20. 146, Aeschin. 3. 139 + **416** ∗; ἄζῃ Nic. Ther. 304 v.l. | ∗ **417** ∗

---

408 Su. α 631, Ph. α 413 (+); Cyr. (AP) αει 64/ap. Latte, Hsch. α 1291, Moer. α 40 **409** Ph. α 415; Paus. Attic. α 30 **410** Ph. α 426 (+); cf. EM 31. 52 αἰετός· τὸ πτηνὸν ζῷον …, Bk.^{v} 202. 20 ἀετὸς προπύλαιος· τὸ νῦν λεγόμενον ἀέτωμα ἢ δέλτα, Hsch. α 1425 ἀετός· … καὶ βοτάνη τις ἐν Λιβύῃ φυομένη **411** Hsch. α 1350 **412** Ap. Soph. 10. 16 ἀ.· κοιμηθῆναι … λέγεται δὲ ἀέσαι κοιμηθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ ἕσαι, ὅ ἐστιν ἐξορμῆσαι, ἐπεὶ οἱ κοιμώμενοι τοῦ ὁρμητικῶς (Tollius -κοῦ) ἔχειν ἀπέχονται; Hsch. α 1409 ἀ.· κοιμηθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ ἕσαι, ὅ ἐστιν ὁρμῆσαι **413** Su. α 604, Ph. α 439 **415** Su. α 594, Ph. α 436; Harp. A 41 **416** Ph. α 428; cf. Ap. Soph. 11. 19 ἄζετο· ἐὰν ψιλῶς ἐξηραίνετο· καὶ γὰρ ἄζῃ τῇ ξηρασίᾳ δηλοῖ **417** Ph. α 429; Hsch. α 1437 ἀ.· ἄγαν ζέον, θερμόν, ἢ ξηρόν **418** Ph. α 431; Hsch. α 1445 ἄ.· στενάζειν … **419** Ph. α 430; Hsch. α 1445 ἄ.· … ἢ ἐκπνεῖν διὰ τοῦ στόματος, EM 22. 52 ἄ.· τὸ στόμα (τῷ στόματι Pearson) ἀθρόως προσπνεῖν

---

408 ἀεινόν B Su. ἀείναον Cyr. (P) ἀεινάων (et interpr. ἀεννάων) Cyr. (A), Hsch. **409** ἕτερον B | ᾽Αριστοφάνης B (fr. 738K.) ᾽Αρίσταρχος Ph. (TrGF 14 F 6) ᾽Αριστοφάνης, ᾽Αρίσταρχος δὲ van Leeuwen cf. Wilamowitz, Kl. Schr. iv. 528–9 **410** ὃ καὶ νῦν Ph. | λέγεται Ph. | ἀποτετακός B | δέ τις καὶ Ph. **411** ἀελλησιμύθοις L. S. J. s. v. ἀελλῆσι θύμοις Latte **412** ἐπὶ πολὺ^{1} del. Haslam **415** ᾽Αζηνεύς B Ph. | ᾽Αζηνόα B | ῾Ιποθοωντίδος Su. -θωοντ- Ph. -θοντ- B | ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης Reitzenstein (post Bekker in ed. Harp.) **416** δὲ om. Ph. | τῷ B **417** an ἀζαλέον? **418** αἰάζειν Valckenaer **419** Νικοχάρης Reitzenstein

420 ἀζήν· ὁ πώγων κατὰ Φρύγας λέγεται. ἡ λέξις ῾Ηρωδιανοῦ (1. 15. 8). (Σ′′′) D

Ba 36 **421** ᾽Αζηνία καὶ ῾Αμαξεντία καὶ ᾽Αναγκαία, ἔτι δὲ ⟨᾽Α⟩χερδοῦς καὶ ᾽Αγριάδαι· δῆμοι. ταῦτα πάντα ῾Ιπποθοωντίδος. (Σ′′′) D

422 ᾽Αζησία· οὕτως ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 981) καλεῖται. οἱ δὲ τὴν εὐτραφῆ. (Σ′′′) ?D

423 ἀζύμου κράσεως· ἀντὶ τοῦ γλίσχρας. καὶ τὸ ἄζυμον. ἐν Τιμαίῳ (Plat. Tim. 74 d)· ῾τὴν δὲ δὴ τῶν νεύρων φύσιν ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως μίαν ἐξ ἀμφοῖν.᾽ λέγεται γὰρ κρέα γλίσχρα τὰ ἄσαρκα καὶ δερματώδη. τινὲς δὲ γλίσχρον τὸ ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον. Πολιτείας γ′ (? Plat. Rep. 553 c). (Σ′′′) Att

Bk 349 **424** ἀηδές = Σ α 142. | καὶ ἀηδές. (Σ | Σ^{b})

425 ἄησιν· ἀναπνεῖ. Αἰσχύλος ἐν ῞Οπλων κρίσει (fr. 177 a)· ῾καὶ διὰ πνευμόνων θερμὸν ἄησιν ὕπνον.᾽(Σ′′′) D

426 ἀηδόνα· ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ (Eur. fr. 556) τὴν γλωσσίδα τῶν αὐλῶν λέγουσιν, ἔστιν δ᾽ ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου (p. 86). (Σ′′′)

427 ἀηδόνειος θρῆνος· Αἰσχύλος (fr. 291)· ῾θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον.᾽ (Σ′′′)

428 ἀηδόνειος ὕπνος· Νικόχαρις (fr. 19)· ῾εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον ὕπνον τῆς νυκτὸς ἀποδαρθέντα σαυτὸν αἰτιῶ.᾽ (Σ′′′)

429 ἀηδόνειος κλαγγή· Νικόμαχος (127 F 13)· ῾μέλπουσι τὴν ἀηδόνειον κλαγγήν.᾽ (Σ′′′)

430 ἀήσυρον· ἀσθενὲς καὶ κενόν. (Σ′′′) Att

431 ἀθαμβής = Σ α 148.

432 ἀθέμιστα = Σ α 149.

---

430 Call. fr. 311

---

420 Ph. α 432; Hsch. α 1451 ἀζένα· πώγωνα. Φρύγες, EM 22. 36 ἀ.· σημαίνει τὸν πώγωνα κατὰ Φρύγας **421** Ph. α 433; Hsch. α 1467 ᾽Αζ.· δῆμος ῾Ιπποθοωντίδος φυλῆς, 3432 ῾Αμ.· δῆμος τῆς ῾Ιπποθοωντίδος φυλῆς **422** Ph. α 435; cf. Hsch. α 1468b ᾽Α.· ἡ Δημήτηρ ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς **423** Ph. α 438; Phryn. P. S. fr. †97 **424** Ph. α 440 et Su. α 613, Ph. α 406 **425** Ph. α 447 **426** Ph. α 441; Hsch. α 1500 ἀ.· γλωσσίδα μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι (fr. 556). καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ λωτίνας ἀηδόνας που ἔφη (fr. 931), EM 23. 27 ἀ.· ὠδὴν καὶ γλωσσίδα· οἱ δὲ χελιδόνα **427** Ph. α 442 **428** Ph. α 443 **429** Ph. α 444 **430** Ph. α 449, Et. Gen.; Paus. Attic. α *33 **431** Su. α 703, Ph. α 451 **432** Su. α 714, Ph. α 455

---

421 ῾Αμαξάντεια Bekker (-τία Reitzenstein) | ᾽Ανακαία Bekker | ⟨᾽Α⟩χερδοῦς Bekker | πάντα ταῦτα Ph.^{z} (p. c.) Ph.^{b} | ῾Ιπποθοοντίδος Ph. -θωοντ- B **422** Αὐξησία C. O. Müller | ⟨οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς,⟩ οἱ δὲ Pearson ex Hsch. **423** τοῦ τῆς B | δὲ^{2} om. Ph. | Πολιτείας γ′ om. B Πολ. η′ Crönert **425** Αἰσχύλος – fin. om. B **426** αὐλῶν (ut coni. Ruhnken) λέγουσιν Ph. βοῶν B **427** ἀηδόνιον Blomfield **428** Νικοχάρης Reitzenstein | τῆς νυκτὸς om. B **429** τὴν om. B τ᾽ Wilamowitz | ἀηδόνιον Meineke

433 ἀθεσίαν = Σ α 150.
434 ἀθέμιστος = Σ α 151. Ba 37
435 ἀθήλυντον = Σ α 152.
436 ἀθησαύριστον· ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν. (Σ′)
437 ἄθλον· συνάγει. (Σ^{b})
438 ἆθλον = Σ α 153.
439 ἆθλος = Σ α 154.
K **440** ἀθλεύων· κοπιῶν. (Σ^{b})
441 ἄθραυστον = Σ α 155.
442 ἄθρει = Σ α 156.
Harp **443** ἀθεώρητος· ἀντὶ τοῦ ἀθέατος. (Σ′)
Harp **444** Ἀθηνόδωρος· ὄνομα κύριον. ἦν δ᾽ οὗτος στρατιώτης Ἀθηναῖος. (Σ′)
Harp **445** Ἀθμονεύς· Ἀθμονία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος, ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς. (Σ′)
Att **446** ἀθρεῖν· τὸ περισκοπεῖν καὶ μετὰ ἐπιτάσεως ὁρᾶν. παραδειγ- Bk 350
μάτων δὲ πάντα μεστά. (Σ′)
|Att **447** ἄθρους = Σ α 158. | λέγεται δὲ καὶ ἄθρους καὶ ἀθρόους. (Σ | Σ′)
448 ἀθροίζει = Σ α 157.
449 ἄθυρμα = Σ α 159. | Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι (fr. 152)· ἑνεχμὸν παρῆχθαι ἄθυρμα.᾽ καὶ ἀθύρειν· τὸ παίζειν. Πλάτων Νόμοις (796 b)· ἥ δ᾽ αὖ παρ᾽ ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα, εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ, κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾠήθη δεῖν ἀθῦραι.᾽ | ἀθρήματά τινα ὄντα, παρὰ τὸ ἀθρεῖν, θεάματα. (Σ | Σ′ | Σ^{b})
450 ἀθύρων = Σ α 160.

---

436 Plat. Leg. 844 d **437** ∗ **440** Ω 734, al. **443** Antiphon Soph. 87 B 67, al. **444** Dem. 23. 12, al.

---

433 Su. α 722, Ph. α 457 **434** Su. α 714, Ph. α 456, Et. Gen. **435** Su. α 725, Ph. α 462 **436** Su. α 738 **438** Su. α 742, Ph. α 476 **439** Su. α 742, Ph. α 477, cf. sch. Luc. 36. 19 ἆθλον· ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος οὐ λέγεται τὸ ἆθλον οὐδετέρως ἀλλ᾽ ἀρσενικῶς **440** Cyr. (vg) αθλ 7, Hsch. α 1596 **441** Su. α 750, Ph. α 478 **442** Su. α 751, Ph. α 479 **443** Su. α 717, Ph. α 461; Harp. A 43 **444** Su. α 734, Ph. α 467; Harp. A 44 **445** Su. α 743, Ph. α 468; Harp. A 45 **446** Su. α 752, Ph. α 480; Ael. D. α 45 (Phryn. P. S. fr. †106) **447** Su. α 759, Ph. α 485 | cf. Orum B 5 (Σ′′ [Su. α 758, Ph. α 482]) ἀθρόους καὶ ἄθρους λέγουσι δισσυλάβως, Moer. α 33 ἄθρους Ἀττικοί, ἀθρόους Ἕλληνες **448** Su. α 760, Ph. α 481 **449** Su. α 767, Ph. α 492 | Su. α 768, Ph. α 493; cf. lex. Vind. α 28 ἀθύρει· ἀντὶ τοῦ παίζει. Πλάτων ἑκεναῖς χερσὶν οὐκ ᾠήθη δεῖν ἀθύρειν᾽ **450** Ph. α 494

---

437 ἀθλοίζει Naber (cf. Hsch. α 1603) ἆθλον· ⟨ἀγώνισμα. ἀθροίζει·⟩ Mehler (cf. gl. 438, 448) **443** ἀντὶ τοῦ om. Su. **444** ὄνομα κύριον om. Su. | ἦν δ᾽ οὗτος Ph. οὗτος ἦν Su. om. B | στρατηγὸς Valesius **445** Ἀθμων- ter Su. Ph. **446** ἐπισκοπεῖν Ph. | ἐπιστάσεως Naber **449** Κρατῖνος – ἄθυρμα om. B (cf. ad gl. 474) | παρῆφθαι Ph. | τῇ om. B | παιδείᾳ B

451 ἄθυμος· ὅ τε ἀόργητος παρὰ Πλάτωνι (Rep. 456 a) καὶ ὁ περίλυπος παρ᾽ Αἰσχίνῃ (3. 147). (Σ′′′)

452 ἀθέλδεται· διηθεῖται. Διοκλῆς Μελίσσαις (fr. 8)· ‘καὶ διατετριμμένων ἀθέλδεται τύπων.’ (Σ′′′)

Ba 38 **453** ἄθεσμος βλάβη· ἦσάν τινες ἄθεσμοι καλούμεναι βλάβαι, περὶ ὧν νόμος οὐκ ἦν κείμενος. τὸ δὲ αὐτὸ ἐκαλεῖτο καὶ ἄθεσμος δίκη. (Σ′′′)

454 ἀθετεῖν· ἐπὶ τοῦ μὴ ἁρμόζειν. Δίφιλος (fr. 126) κέχρηται. (Σ′′′)

455 = 433. (Σ^{b})

456 = 432. (Σ^{b})

457 ἄθετος· ὁ ἀποίητος. οὕτως Ποσείδιππος (fr. 40). (Σ′′′)

458 ἄθηλον· τὸ μὴ τεθηλακός. | ἢ ἀδάμαστον, σκληρόν. (Σ′′′ | Σ^{b}) D|

459 ἄθηλον παιδίον· τὸ τροφῆς μὴ μετειληφός, τὸ ἄτροφον. οὕτως Ἀριστοφάνης (Lys. 881). (Σ′′′)

460 Ἀθηνᾶ ἵππεία· ἢ ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς, ὡς ὁ μῦθος, μεθ᾽ ἵππων ἀνήλατο. ἢ ὅτι, ὡς Μνασέας (fr. 2), ἡ Ποσειδῶνος καὶ Κόρης τῆς Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Ἀθηνᾶ τὸ ἅρμα τῶν ἵππων ἐξεῦρεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὡς ⟨ ⟩, Ἄδραστον φεύγοντα καὶ ἐπὶ κολωνοῦ στήσαντα τοὺς ἵππους Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἱππείους προσαγορεῦσαι. (Σ′′′) Bk^{V}

Bk 351 **461** ἀθήρ· ἡ ἀκμὴ τοῦ ἠκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφο|ρὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅ ἐστι τοῦ ἀστάχυος τὸ ἄκρον καὶ λεπτότατον, ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀθηρήλαττον καὶ ἀθέριζον πεποίηται. οὕτως Φιλωνίδης (fr. 12). (Σ′′′) Att

---

458 Ar. Lys. 881 |

---

451 Ph. α 487; cf. Σ′′ (Su. α 765, Ph. α 488) ἄ.· ἀντὶ τοῦ ἀθυμήτης. Πλάτων Πολιτείας ε′. ἤγουν ὁ λελυπημένος **452** Ph. α 453; cf. gl. 477 **453** Ph. α 454; cf. Hsch. α 1563 ἄ. β.· ἐφ᾽ ᾗ νόμος οὐ κεῖται, 1564 ἄ. δίκη· ἄνομος (Cyr. (vg) αθε 1 ἄ.· ἄδικος, ἄνομος) **454** Ph. α 459 **457** Ph. α 460 **458** Ph. α 463, Et. Gen.; Hsch. α 1571 **459** Ph. α 464 **460** Ph. α 465; Bk.^{V} 207. 32 Ἀ. ἰ.· ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ᾽ ἵππων ἀνήλατο, ὡς ἐπ᾽ αὐτῇ ὕμνος δηλοῖ. ἢ ὅτι Ποσειδῶνος οὖσα θυγάτηρ καὶ Κόρης τῆς Ὠκεανοῦ ἔχουσα ἅρμα οὕτως ἐγεννήθη. ἢ ὅτι Ἄδραστος Θήβηθεν φεύγων ἐπὶ Κολωνῷ στήσας τοὺς ἵππους Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἱππείους προσαγορεῦσαι; cf. Harp. I 17 ἱππία Ἀθηνᾶ· Ἰσαῖος ἐν τῷ Πρὸς Καλυδῶνα (fr. 85). Μνασέας ἐν α′ Εὐρώπης τὴν ἱππίαν Ἀθηνᾶν Ποσειδῶνος εἶναί φησι καὶ Κορύφης τῆς Ὠκεανοῦ, ἅρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν διὰ τοῦτο ἱππίαν κεκλῆσθαι **461** Ph. α 469; Phryn. P. S. 35. 3

---

451 ὅ τε ὁ B | ὁ Bekker τὸ B Ph. **452** μελίτταις Ph. | διατετριμμένον B **454** Δίφιλος κέχρηται om. B **457** Ποσίδιππος B **458** τεθηλός B Ph. | παιδίον add. Et. Gen. (? ex 459) **459** τροφὴ B **460** ἱππία Bk.^{V} | ἵππον B | ἀνείλετο B | Κορυφῆς Bk.^{V} | lac. statui ὡς del. Reitzenstein | κολωνῷ Bk.^{V} | ἱππίους Bk.^{V} | προσαγορευθῆναι B **461** ἀθήρ· ἡ ἀκμὴ] ἀθήρη· ἀντὶ B | ἀπὸ] ἐκ Ph. | ὃς Ph. | στάχυος Ph. | παρ᾽ οὗ Phryn. | ἀθηρηλοιγόν Phryn. | ἀθερίζειν Phryn. ⟨τὸ⟩ ἀθερίζειν de Borries | οὕτως Φιλωνίδης om. B (Phryn.)

Att **462** ἄθηρος ἡμέρα· σεμνὴ πάνυ ἡ συμπλοκὴ καὶ ἀξίωμα οὐ μικρὸν ἔχουσα. καὶ γὰρ ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι (fr. 241). πρόσεστι δὲ τῷ σεμνῷ τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ ᾽Ακταίωνος· ῾οὔ πώ τις ᾽Ακταίων᾽ ἄθηρος ἡμέρα ¦ κενόν, πόνου πλουτοῦντ᾽, ἔπεμψεν ἐς δόμους.᾽ Ba 39
συγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρύνιχος. (Σ′′′)

Att **463** ἀθάρη καὶ ἀθέρα καὶ ἀθήρα καὶ ἀθάρα τὸ αὐτό φασιν. ἔστιν δὲ ἡ ἀθάρη ἡ ἐκ πυρῶν ἑψημένων καὶ διακεχυμένων ὥσπερ ἔτνος τροφή. διαφέρει δὲ τοῦ ἔτνους ὅτι τὸ μὲν ἔτνος ἐκ κυάμων ἢ πισῶν ἢ ἁπλῶς κατερικτῶν ὠντινωνοῦν σκευάζεται, ἡ δὲ ἀθάρη ὥσπερ εἴρηται πυρῶν ἑψημένων καὶ διακεχυμένων. ἔστι δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως πολλὴ παρὰ τοῖς ᾽Αττικοῖς, κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ η̄ προαγομένη, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ ᾱ. κατὰ δὲ πολλοὺς ἄλλους κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ ᾱ, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ η̄· οὕτως δὲ καὶ ῾Ελλανικὸς (4 F 192) καὶ Σώφρων (fr. 141) ἐχρήσαντο. ἐκτείνουσι δὲ καὶ τὸ ᾱ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀθήρα τῆς λέξεως μεταληφθείσης. ἴσως δέ φασιν ἀθέρα ἦν ἡ λέξις διὰ τοῦ ε̄ τὸ πρῶτον, ἡ ἐκ τῶν ἀθέρων κεκαθαρμένη τροφὴ καὶ ἑψημένη ἐκ τῶν πυρῶν, ὕστερον δὲ τὸ ε̄ εἰς τὸ η̄ ἐξετάθη, ὥσπερ καὶ τὸ ἔθος εἰς ἦθος. τὸ μέντοι ἀθέρα εἰς τὸ ἀθάρα Δωρικῶς γέγονεν. οἱ δὲ ἀθάρην λέγοντες ᾽Ιακῶς φασι· καὶ γὰρ καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο ᾽Ιακοῖς διὰ τὴν ἄνωθεν συγγένειαν, ἐσημηνάμην λέγοντες ἀεὶ καὶ σημηνάμενος. ὥστε τὸ ἀθάρη παρὰ τοῖς ᾽Αττικοῖς λεγόμενον τὴν μὲν παραλήγουσαν κατὰ τὴν Δώριον, τὴν δὲ κατάληξιν κατὰ τὴν ᾽Ιωνικὴν ἔσχεν διάλεκτον. ᾽Αριστοφάνης Πλούτῳ (673)· ¦ ῾ἀθάρης Bk 352
χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη.᾽ Κράτης ῞Ηρωσιν (fr. 11)· ῾οὐκοῦν ἔτνους χρὴ δεῦρο τρυβλίον φέρειν καὶ τῆς ἀθάρης.᾽ (Σ′′′)

Att **464** ἀθυρόγλωσσος· Εὐριπίδης ᾽Ορέστῃ (903)· ῾ἀνήρ τις ἀθυρόγλωσσος.᾽ εἴρηται δὲ ἢ παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαι τῇ γλώττῃ, ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ὅπερ ἐστὶν ἀδιακρίτως ὁμιλεῖν. σημαίνει δὲ τὸν ἀθυρόστομον, τὸν μὴ μετέχοντα τὴν γλῶτταν. (Σ′′′) Ba 40

---

462 Ph. α 470; Phryn. P.S. fr. 9 **463** Ph. α 471 (om. cit. Ar. et Crat.); Phryn. P.S. 14.11 (διαφέρει – διακεχυμένων); cf. Σ′′ (Su. α 708, Ph. α 452) ἀθάρην, οὐκ ἀθαρὴν (ἀθήραν Bernhardy), τὴν ἐρεικτὴν καλοῦσι, cit. Ar. Pl. 673, fr. 139, Cratet. fr. 11: duo igitur glossas coniunxit B **464** Ph. α 491; Phryn. P.S. fr. 101; cf. Antiatt. 79.19 ἀ.· Εὐριπίδης ᾽Ορέστῃ

462 τοξότησι B | τὸ σεμνὸν B | εἰς Ph. | ἐγγράφων B **463** ἀθήρα καὶ ἀθέρα Ph. | ἡ[1] om. B | ἡψημένων ter Bekker (in loco alt. ἢ ἐψ. B) | κατερεικτῶν Reitzenstein | τινωνοῦν B τινῶν Phryn. | ἀττικισταῖς Ph. | Sophronem ἀθάρα dicturum fuisse credit Kaibel |ἐχρήσατο B | ἀθήρα] ἀθὴρ Valckenaer | τὸ πρῶτον om. B an fuit καὶ ᾱ? | η̄ … ε̄ Ph. | ἐσημηνάμην λέγοντες ἀεὶ καὶ σημηνάμενος om. B | ἔτνος B **464** τὴν γλῶτταν Ph. τὸ στόμα B

465 ἀθύρωτος· ἄκλειστος. ᾽Αριστοφάνης (Ran. 838). (Σ′′′)
466 ἀθώπευτον = Σ α 162.
467 ″Αθων· τὸ ὄρος, | θηλυκῶς. (Σ′ | Σ′′′)
468 ἀθῷος = Σ α 161. | ἢ ὁ ἔξω τῆς αἰτίας. ἀθῷον δὲ τὸ ἀτιμώρητον. (Σ | Σ′′′)
469 ἀθράνευτον· ἄστρωτον. (Σ′′′) D
470 ἄθρακτος· ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη Σοφοκλῆς (fr. 1055) λέγει. (Σ′′′)
471 ἀθυμεῖν· ἐπὶ τοῦ τῇ ψυχῇ καταπεπτωκέναι. πολύ ἐστιν ἐν τῇ τραγωδίᾳ. οὕτως Αἰσχύλος (Pr. 474). (Σ′′′) Att
472 ἀθυμία· ῾Ηρόδοτος ἐν τῷ α′ αὐτοῦ λόγῳ (37.2) τὴν ἀτυχίαν λέγει. (Σ′′′) Att
473 ἄθριξ· ὁ ἐψιλωμένος τριχῶν. (Σ^{b})
474 ᾽Αθήναζε· Πλάτων Παρμενίδῃ (126a). τὸ μέντοι ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς (Phaed. 57a) ἐπίστασιν ἔχει ὡς ἡμαρτημένον· φησὶ δὲ οὕτως· ῾καὶ γὰρ οὔτε τῶν πολιτῶν Φλιασίων οὐδεὶς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τὰ νῦν ᾽Αθήναζε.᾽ καὶ τὸ παρὰ ᾽Αντιφῶντι δὲ ἐν τῷ Περὶ ἀνδραποδισμοῦ λόγῳ (fr. 7) ἐπίστασιν ἔχει ὡς ἡμαρτημένον τὴν σύνταξιν· γράφει δὲ οὕτως· ῾ἐπειδὴ γὰρ ἀπῳκίσθην ᾽Αθήναζε, καὶ ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας.᾽ (Σ′′′)
475 ἀθάριοι· αἱ μὴ διαπεπαρθενευμέναι. τινὲς δὲ μὴ δεδεμένοι ἄρθρον. (Σ^{b}) D
Bk 353 **476** ἀθαρίζει· ἀδικεῖ, προπηλακίζει. (Σ^{b}) D
477 ἀθέλβεται· διηθεῖται. (Σ^{b}) D
478 ἄθαπτος· ὁ μὴ τεθαμμένος, παρὰ Μενάνδρῳ (fr. 502). (Σ^{b})
479 ἀθαυμάστως· Σοφοκλῆς (fr. 982) εἶπεν. (Σ^{b})

---

469 Eur. fr. 569 **470** ∗ | **473** Ael. Nat. Anim. 7.16 **475** ∗ **476** ∗ **477** ∗

---

465 Ph. α 495; cf. Phryn. P.S. fr. 10 (Su. α 772, 3720, sch. Ar.) **466** Su. α 748, Ph. α 496 **467** Su. α 745, Ph. α 497 **468** Su. α 747, Ph. α 498, Et. Gen. | Ph. α 498 **469** Ph. α 483; Hsch. α 1613 (+ Εὐριπίδης Οἰνεῖ [fr. 569]) **470** Ph. α 484; cf. Hsch. α 1611 ἄθρακτοι· ἀτάρακτοι **471** Ph. α 490; Phryn. P.S. fr. 103 **472** Ph. α 489; Phryn. P.S. fr. 104 **474** Ph. α 473 **475** Hsch. α 1537 **476** Hsch. α 1538 **477** Et. Gen.; Hsch. α 1548

---

468 ἢ – ἀτιμώρητον Ph. ὁ ἔξω τῆς θωῆς ἤγουν τῆς ζημίας B **469** τὸ ἄστρωτον Ph. ἄστρατον Hsch. (cod.) **470** Σοφ. λέγει B ὡς Σοφ. Ph. **472** ἀψυχίαν Naber **474** post Πλάτων add. ἐν ᾽Οδυσσείᾳ B (ex gl. 449 deriv. esse censet Mehler) | οὕτως Ph. τούτῳ B | ἡμαρτημένον Ph. (ut coni. Bast) ἡμαρμένῳ B | ἀπῳκίσθην Ph. (ut coni. Sauppe) ἀπῴκεις τὴν B **475** ἀθάρειοι Latte | ⟨ἄναρθροι· … ⟩ τινὲς Mehler | δεδεμέναι L.S.J. | ἄρθρῳ Hsch. **476** ἀθερίζει Bekker **477** cf. gl. 452 **478** μὴ ⟨καλῶς vel sim.⟩ Kassel

480 ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν· Δείναρχος (fr. inc. loc. 6) εἶπε καὶ Σοφοκλῆς (fr. 742). καὶ ἀθεμιστότεροι Ξενοφῶν (Cyr. 8.8.5). καὶ ἀθέμιστοι Μοῦσαι εἶπεν ᾽Αγάθων ἐν ᾽Αλκμαίωνι (39 F 2). (Σ′′′) Ba 41

D **481** ἄθεστος ᾽Ερινύς· σκληρά, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιάσασθαι. (Σ^{b})

D **482** ἀθηρής· ἴσως μὲν ὁ ἀτειρής. ἢ ὁ ἀντεριστικός. Αἰσχύλος ᾽Αγαμέμνονι (fr. 128)· ᾽χαλκὸν ἀθέρητον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.᾽ ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδένος ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἢ ὁ ὀξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρας. (Σ′′′)

Att **483** ἀθήρ· ἀκμὴ τοῦ ἠκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάχυος τὸ ἄκρον καὶ λεπτότατον. λέγεται μὲν οὖν καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ. λέγεται δὲ καὶ ἀθὴρ πυρός, ὡς Εὐριπίδης Σθενεβοίᾳ (fr. 665 a)· ᾽παίω Χιμαίρας εἰς σφαγάς, πυρὸς δ᾽ ἀθὴρ βάλλει με καὶ τοῦδ᾽ αἰθάλη πυκνὸν πτέρον.᾽ (Σ′′′)

?D **484** αι· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον σημαίνει κατ᾽ ἀποκοπὴν τοῦ αἴθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θρηνητικὸν περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ὃ καὶ διπλασιάζεται· (Lycophr. 31) ᾽αἲ αἲ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη.᾽ (Σ′)

485 αἰάζειν· τὸ κατοικτείρειν. (Σ′)

Hom **486** αἲ γάρ· εἴθε γάρ. (Σ′)

Att **487** αἰγιάζειν· ἀντὶ τοῦ περιάγων λαλεῖς. Εὔπολις (fr. *3)· ᾽σὺ δ᾽ αἰγιάζεις ἐνθαδὶ καθήμενος.᾽ (Σ′)

---

481 hellenist. adesp. fr. 1066 **485** Eur. Med. 1347 **486** B 371 +

---

480 Ph. α 458 **481** Hsch. α 1570 (Phryn. P.S. fr. 105) **482** Ph. α 474; Hsch. α 1541 ἀθέρης· ἤτοι ἀτειρής. ἢ ὁ ἄγαν θεριστικός. ἢ ὑπέροπτος. ἢ θαυμαστός, 1562 ἀθερής· ὁ σίδηρος ἀτειρὴς ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικός. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξὺς ἢ ἀσταχύων …, EM 25.1 ἀ.· ὁ ἄγαν θεριστικός. ἢ ὁ λαμπρός. ἢ ὁ μὴ φροντίζων τινὸς καὶ ὑβριστής. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος **483** Ph. α 475; Ael.D. α 44 (et Paus. Attic. α 36) **484** Su. αι 1, Ph. α 501; Hsch. α 1652 αι· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον σημαίνει τὸ ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν, ᾧ κέχρηται ῞Ομηρος, ἀντὶ τοῦ αὗται …, Ap.Soph. 13.19 αι· τοῦτο δασυνόμενον ἄρθρον ἐστὶ διὰ τούτων [τ 563], ἀναφορικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ αὗται [Σ 421] καὶ [χ 471] **485** Su. αι 4 **486** Su. α ι 19, Ph. α 504; sch. D B 371, Hsch. α 1686 **487** Su. αι 37, Ph. α 506; Phryn. P.S. fr. 107

---

480 Δίναρχος B | Σοφοκλῆς B Ξενοφῶν Ph. ᾽Αντιφῶν (Tetr. Γ γ 6) Fuhr | ἀθέμιστοι Ph. ἀθέματοι B ἀθέμιτοι Bekker | ᾽Αλκμαίονι B **481** ἄθεστος (sic)· ᾽Ερινύς B | ἀπόθεστος Parsons–Lloyd-Jones | ἐξιλάσα⟨σ⟩θαι Hsch. **482** ἀθέρης Hsch. | ἀτήρης B | ἀντεριστικός B ἄγαν θεριστικός Hsch. EM | Μέμνονι Wellauer | ἀθέριτον B ἀνθέρητον Ph. | ὁ ante ὀξὺς om. Ph. **483** τὸ ἄκρον καὶ λεπτότατον om. B | μὲν οὖν Ph. δὲ B | λέγεται^{2} – fin. om. B | αἰθαλοῖ Wilamowitz **484** μὲν om. B | καὶ^{2} om. B | θηλαμὼν κεκαυμένη om. B Ph. **487** ἀντὶ – λαλεῖς ad fin. B, om. Su. | περὶ α⟨ἰ⟩γῶν Bast | Εὔπολις om. B Su.

488 αἰγίβοτος = Σ α 163.

489 αἰδέσιμον = Σ α 166.

490 αἰξωνεύεσθαι· ἀπὸ δήμου τινὸς ἡ κατηγορία τοῦ Αἰξωνέως, ὡς ἀπὸ ᾽Αβδήρων ὁ ᾽Αβδηρίτης. ὡς ἐπὶ ¦ βλασφημίᾳ δὲ διαβεβληται· βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς κατηγοροῦνται. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός (Men. fr. 200)· ῾γραῦς τις κακολόγος ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν.᾽ (Σ′′′) Tim(?+) Bk 354 /Ba 42

491 αἰγίς· τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον. | καὶ τὸ τοῦ Διὸς ὅπλον. καὶ ἀνέμου συστροφή, ἣν καὶ καταιγίδα καλοῦσιν. | καὶ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης. (Σ′ | Σ′′′ | Σ′) Att

492 Αἰγεῖον· Δείναρχος ἐν τῷ Κατὰ Πολυεύκτου (fr. III 2). Αἰγεῖόν ἐστιν Αἰγέως ἡρῷον ἐν ᾽Αθήναις. (Σ′) Harp

493 Αἰγεῖδαι· Δημοσθένης ἐν τῷ ᾽Επιταφίῳ (60.28), εἰ γνήσιος. ἔστι δὲ Αἰγηὶς φυλή, ἀπ᾽ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος, ἧς οἱ φυλέται Αἰγεῖδαι. (Σ′) Harp

494 αἰγυπτιάζειν· τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι. (Σ′) Att

495 αἰγλήεντος = Σ α 165.

496 αἴγλη = Σ α 164. | φέγγος, φῶς. καὶ ἡ θυσία δὲ ἡ ὑπὲρ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς Δελφοὺς ἀπαγομένη αἴγλη ἐκαλεῖτο. καὶ ποπάνου τι εἶδος, ἐν ᾧ διεπλάσσετο εἴδωλα. καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικὸς αἴγλη ἐκαλεῖτο. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη. καὶ τοῦ ζύγου τὸ περίμεσον. καὶ παιδιά τις ἐκαλεῖτο αἴγλη. καὶ ὁ ᾽Ασκληπιός. καὶ χλιδὼν δέ τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔνιοι δέ φασι σημαίνειν καὶ τὸν περιπόδιον κόσμον ἢ τὸν ἀμφιδέα, ἢ ἁπλῶς ψέλλιον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πέδην ἡ αἴγλη, ὡς παρ᾽ ᾽Επιχάρμῳ (fr. 17). (Σ | Σ′′′) |Att

497 αἰγείρου θέα καὶ ἡ παρ᾽ αἴγειρον θέα· ᾽Αθήνησιν αἴγειρος ἦν, ἧς πλησίον τὰ ἴκρια ἐπήγνυον εἰς τὴν θέαν πρὸ τοῦ τὸ θέατρον γενέσθαι. οὕτως Κρατῖνος (fr. 372). (Σ′′′) Att

---

493 Cratin. fr. 406

---

488 Su. αι 42, Ph. α 508 **489** Su. αι 80, Ph. α 533 **490** Ph. α 608; Tim. (ad διαβέβληται) **491** Su. αι 60, Ph. α 510 (ad init. cum Ael. D. α 48 confus.); Paus. Attic. α 40 | Ph. α 510 (post Σ′, non ut B contam.) **492** Su. αι 33, Ph. α 521; Harp. A 46 **493** Su. αι 32, Ph. α 522; Harp. A 47 **494** Su. αι 75, Ph. α 518, Et. Gen.; Ael. D. α 49 **495** Su. αι 65, Ph. α 528 **496** Su. αι 64 (+), Ph. α 527 | Ph. α 527; Paus. Attic. α *41 **497** Ph. α 505; Ael. D. θ *5; cf. Su. αι 35, Hsch. α 1695

---

490 ὡς ὁ ἀπὸ B | ὡς²] ὃς Ruhnken | δὲ om. Tim. | βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς κατηγοροῦνται om. Ph. | Αἰξωνεύοιν B **491** διάστεμμα τῶν πεπλεγμένων δικτύων B | ὁ θώραξ Su. | πευκίαις B **492** πολὺ ἐκ τοῦ B **493** γνήσιος B Su. (Harp. [plen.]) γνήσιός ἐστιν Ph. (Harp. [epit.]) | Πανδίωνος B Su. **496** ἡ εἰς Δελφοὺς Ph. | χληδὼν B Ph. | ἡ αἴγλη om. Ph. **497** ἐπήγνυν B ἐπήγνυντο Bekker | πρὸ τοῦ θεάτρου B

498 αἰγυπιὸν οἱ παλαιοί, οὐ γῦπα. (Σ′) Ba 43
499 = 489. (Σ^{b})
500 αἰδήμων = Σ α 168.
501 αἰδοῖ εἴκων = Σ α 169.
502 αἰδοσύνη = Σ α 170.
Harp **503** αἰδέσασθαι· ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτω Λυσίας (fr. 74) καὶ ¦ Δημοσθένης (38.22). ἐν δὲ τῷ Κατὰ Ἀριστοκράτους (23.72) ἀντὶ Bk 355 τοῦ ἐξιλάσεται καὶ πείσειν. (Σ′)
504 αἰθάλη = Σ α 173.
505 αἰθαλόεν = Σ α 174.
506 αἰθαλώδης = Σ α 175.
Harp **507** Αἰθαλείδης· δῆμός ἐστιν Αἰθαλεῖδαι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἧς ὁ φυλέτης Αἰθαλείδης. (Σ′)
508 αἴθ᾽ ὄφελεν = Σ α 176.
508A αἴθε = Σ α 177.
D **509** Αἴγλης Χάριτες· πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς Χάριτας Αἰγλης καὶ Ἡλίου, ἐπεὶ τὰς Χάριτας λαμπρὰς εἶναι δεῖ. (Σ′)
?D+Att **510** αἰδώ· τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις. καὶ ἡ ῥιπὴ παρὰ Λάκωσι. καὶ ἡ τροφὸς τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει. (Σ′)
511 αἴθεσι = Σ α 178.
512 αἰθήρ = Σ α 179.
513 αἰθόμενος = Σ α 180.
514 αἴθρια = Σ α 181.
515 αἴθριος = Σ α 182.
516 αἰκία = Σ α 183. | διαφέρει δὲ ὕβρεως, ὅτι αἰκία μὲν ἡ διὰ πληγῶν, ὕβρις δὲ καὶ ἄνευ πληγῶν μετὰ ¦ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς. διὸ Ba 44 καὶ εὐθῦναι ἐλάττους τῆς αἰκίας, καὶ τὰ δικαστήρια διάφορα. (Σ| Σ^{b})

---

498 Soph. Ai. 169

---

498 Su. αι 74, Ph. α 519 **500** Su. αι 82, Ph. α 540 **501** Su. αι 87, Ph. α 536 **502** Su. αι 83, Ph. α 537 **503** Su. αι 78, Ph. α 534; Harp. A 50 **504** Su. αι 106, Ph. α 566 **505** Su. αι 108, Ph. α 568 **506** Su. αι 112, Ph. α 569 **507** Su. αι 107, Ph. α 567; Harp. A 51; cf. Hsch. α 1844 Αἰ.· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς **508** Su. αι 136, Ph. α 571 **508A** Su. αι 13, Ph. α 572 **509** Su. αι 66, Ph. α 529; Hsch. α 1735 **510** Su. αι 85, Ph. α 555; cf. Hsch. α 1799 αἰδώς· … τὰ αἰδοῖα καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις, Paus. Attic. α 43 Αἰδοῦς βωμός· Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει Αἰδοῦς καὶ Ἀφελείας ἦν βωμὸς περὶ τὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς νεών, ἃς οἱ μὲν παιδαγωγούς, οἱ δὲ τροφοὺς τῆς Ἀθηνᾶς γενέσθαι φασίν **511** Su. αι 118, Ph. α 573 **512** Su. αι 121, Ph. α 574 **513** Su. αι 131, Ph. α 576 **514** Su. αι 148, Ph. α 577 **515** Su. αι 152, Ph. α 578 **516** Su. αι 167, Ph. α 585

---

498 αἰγύπτιον B **503** δὲ om. B | ἐξιλάσασθαι καὶ πεῖσαι Harp. (plen.) ἐξιλάσηται καὶ πείσῃ Dindorf **507** Αἰθαλιδ- Ph. omnino et (nisi in le.) Harp. | φυλέτης] δημότης Kuster **509** καὶ Ἡλίου B Ph. (Hsch.) γὰρ καὶ ὁ ἥλιος Su. | δοκεῖ Su.

517 αἰκίζει = Σ α 184.
518 αἱματόεντα = Σ α 186.
519 αἴθρια στέφη· τὰ αἰθέρια, ἢ μεγάλα. οἱ δὲ τὰ ἀπὸ τῶν δένδρων. | ἢ τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. (Σ′′′ | Σ′)
520 Αἰθιόπιον· τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον. (Σ′) Harp
Bk 356 **521** αἰκίας· εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς Harp τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἐστιν ὡρισμένον, ἀλλ᾽ ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν. (Σ′)
522 αἱμασιά· τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τειχίον. | κυρίως δὲ τοῖς Att ἠκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς. | ἦν τινες ἅρπεζον. καὶ οἱ Ἴωνες οὕτω χρῶνται. δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ α′ (180. 2). φαύλως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον αὐτὸ τὸ ὑπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον αἱμασιὰν καλοῦσιν. (Σ′ | Σ α 185 | Σ′)
523 αἶνος· λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. (fr. iamb. ad 17A.1) ἁ αἶνός τίς ἐστιν, ὡς ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνήρ.᾽ (Σ′)
524 αἵματι κλαίειν· ἐφ᾽ ὧν μὴ δύναιντο πεῖσαι πάντα πράττοντες, Att οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, ἁ οὐδ᾽ ἂν πείσειας αὐτὸν οὐδ᾽ αἵματι κλαίων.᾽ (Σ′)
525 αἱματηρόν = Σ α 188.
526 αἷμα· τὸ γένος. (Z 211) ἁ ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὔχομαι Hom+ εἶναι.᾽ καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἠλέκτρᾳ (1394) τὴν μάχαιραν αἷμά φησιν. (Σ′)
Ba 45 **527** αἰόλος = Σ α 191.
528 αἰμύλος = Σ α 187.
529 αἰναρέτης = Σ α 189. | αἰνὸν γὰρ τὸ κακόν. (Σ | Σ^{b}) Hom

---

519 Cratin. fr. 134 **520** ∗

---

517 Su. αι 170, Ph. α 586 **518** Su. αι 193, Ph. α 594 **519** Ph. α 579 | Su. αι 149, Ph. α 579 **520** Su. αι 128, Ph. α 575; Harp. A 52 **521** Su. αι 169, Ph. α 587; Harp. A 53 **522** Su. αι 189, Ph. α 590, (Et. Gen. [ϱ] ad τειχίον); Ael. D. α 51 | Ph. α 591 **523** Su. αι 230 (+), Ph. α 604; cf. Cyr. (A) αιν 33 αἶ.· λόγος, ἐγκώμιον **524** Su. αι 192; Paus. Attic. α 46 (Ph. α 592, qui gl. ad ἀρχαιοί tantum habet idque cum variatione, ex ipso Paus. Attic. derivare censet Theodoridis) **525** Su. αι 197, Ph. α 591 **526** Su. αι 187, Ph. α 596; cf. sch. D Z 211 αἵματος· νῦν γένους, Ap. Soph. 17. 6 αἵματος· ἐπὶ τοῦ γένους [Z 211] …, Cyr. (vA) αιμ 3/14 αἷμα· γένος, σπέρμα, Hsch. α 1936 αἷμα· γένος, σπέρμα· [Z 211] … ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν ἔφη **527** Su. αι 253, Ph. α 614 **528** Su. αι 211, Ph. α 600 **529** Su. αι 213, Ph. α 601, Et. Gen. | sch. D Π 31, Et. Gen. (+, vix ex Σ′′′)

---

519 κομιζόμενα ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ om. Ph. **521** ἐστι δίκης B | πληγῆς Harp. (plen.) **522** ἣν B Su. ἢ Ph. | ἅρπεζ⟨αν ὠνόμαζ⟩ον Erbse | οἱ^{1} om. Su. | αὐτὸ om. Su. | τὸ ὑπὸ Su. (TM) τοῦτο B Su. (cett.) τοῦτο τὸ δι᾽ Ph. **524** πείσειας B παύσῃ Su. |αἵμασι B **526** γενεῆς τε καὶ Su. (Hsch., Hom.) | τῶν B Ph. τὸ Su. | καιριώτατον Su.

530 αἰνίγματα = Σ α 190.
K **531** αἰνίττεται· ἀσήμως λέγει. (Σ^{b})
532 αἰπολία = Σ α 192.
533 αἱρεθέν = Σ α 193.
K **534** αἱρετόν· ἐπιθυμητόν. (Σ′)
535 αἱρησαμένων = Σ α 194.
536 αἶρε μασχάλην· ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. (Σ′)
K **537** αἱρετιεῖ με· προτιμοτέραν ἡγήσεται. (Σ^{b})
538 αἱρήσειν = Σ α 196. Bk 357
539 αἱρεῖ = Σ α 195.
540 αἱρήσεσθαι = Σ α 197.
541 αἰρόμενος = Σ α 199.
542 αἱρήσομαι = Σ α 198.
543 αἴσιμα = Σ α 200.
544 αἴσιος = Σ α 201.
545 αἰσυητῆρι = Σ α 202.
546 αἰσχίω = Σ α 203.
547 αἶσχος = Σ α 204.
548 αἰχμάσσουσι = Σ α 206.
549 Αἰτναῖον πῦρ = Σ α 205.
550 αἰχμή = Σ α 207.
551 αἰχμητής = Σ α 208.
K **552** αἱ ψελίζουσαι· αἱ ἀσήμως λέγουσαι. (Σ^{b})
553 αἰών = Σ α 209.
554 αἰωνίζει = Σ α 210.
555 αἰώρα = Σ α 211.
556 αἰωρήσεις = Σ α 212. Ba 46
557 αἰωροῦνται = Σ α 213.

---

537 LXX Gen. 30.20 +, eccl. **552** LXX Is. 29.24 +, eccl.

---

530 Su. αι 221, Ph. α 602 **531** Cyr. (vg) αιν 8, Hsch. α 1952 (+) **532** Su. α ι 273, Ph. α 635, Et. Gen. **533** Su. αι 282, Ph. α 638 **534** Su. αι 291; Cyr. (vgA) αιρ 1/4, Hsch. α 2078 **535** Su. αι 303, Ph. α 639 **536** Su. αι 283; cf. Ph. α 640 = Hsch. α 2066 αἴρειν μασχάλην· οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ ὀρχήσασθαι **537** Cyr. (vgA) αιρ 8/20, Hsch. α 2071 **538** Su. αι 306 (+ κρατήσειν ad init. interpr.), Ph. α 543 **539** Su. αι 297, Ph. α 641 = 652, sch. Plat. Theaet. 142 b, Clit. 407 d **540** Su. αι 304, Ph. α 644 **541** Su. αι 311, Ph. α 650 **542** Su. αι 308, Ph. α 645 **543** Ph. α 657 **544** Su. αι 322, Ph. α 658 **545** Su. αι 338, Ph. α 659 **546** Su. αι 351, Ph. α 668 **547** Su. αι 352, Ph. α 667 **548** Su. αι 389, Ph. α 674 **549** Su. αι 374, Ph. α 673 **550** Su. αι 390, Ph. α 675 **551** Su. αι 391, Ph. α 676, Et. Gen. **552** Cyr. (vA) αιψ 4/9, Hsch. α 2212 **553** Su. αι 255 (+ Hom.: ὁ νωτιαῖος μυελός· ἢ χρόνος ἀΐδιος. σημαίνει δὲ ε′), Ph. α 677 (+ Diogen.: μυελός, ὡς Ἱπποκράτης) **554** Su. αι 257, Ph. α 679 **555** Su. αι 261, Ph. α 681, (sch. Plat. Phaed. 111 e) **556** Su. α ι 264, Ph. α 682 **557** Su. αι 265, Ph. α 683

---

537 με ἡγήσεται Cyr. ἡγήσεταί με Hsch. **552** ψελλίζουσαι Hsch. (LXX) | λαλοῦσαι Hsch.

558 ἀκάθεκτος = Σ α 214.
559 ἀκαθοσίωτον = Σ α 215.
560 ἄκαινα = Σ α 216.
561 ἀκαπήλευτον = Σ α 217.
562 αἰγίζειν· διασπᾶν. (Σ′) D
563 = 535. (Σ[b])
564 αἶρε δάκτυλον· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ. Att ἐπαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι. (Σ′)
Bk 358 **565** αἱρεῖσθαι· ἐργάζεσθαι. (Σ′)
566 αἴρῃ· ἐκκόπτῃ, ἐγχωρίζῃ. (Σ[b])
567 αἴρασθαι· προσενέγκασθαι. Κρατῖνος Τροφωνίῳ (fr. 233)· ‘οὐ σῖτον αἴρασθ’, οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος.’ (Σ′)
568 αἶρε· πρόσφερε. αἴρειν γὰρ καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ, οἷον ‘αἶρ’, Att αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ’ Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (1). καὶ μετὰ τῆς προθέσεως Φερεκράτης Πετάλῃ (fr. 145)· ‘πρόσαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.’ ἐτίθεσαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλῳ (fr. 209)· ‘εἶτ’ εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε· μύρα, στεφάνους ἑτοίμασον· σπονδὰς ποίει.’ καὶ Συναριστώσαις
Ba 47 (fr. 335)· ‘ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῷ τις. ἀλλ’ ἡ βάρβαρος ¦ ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾤχετο ἄρασ’ ἀφ’ ἡμῶν.’ (Σ′)
569 αἱρούμενος· βουλόμενος. (Σ′) K
570 Αἰνίους· Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Harp Ἀλωπεκοννήσιοι κατῴκισαν· ὕστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους’ (Ephor. 70 F 39). (Σ′)

---

562 ∗ **564** ∗ **570** Dem. 23.119 +

---

558 Su. α 778, Ph. α 700 **559** Su. α 779, Ph. α 701 **560** Su. α 826, Ph. α 702 **561** Su. α 799, Ph. α 712 **562** Su. αι 44 (+ ἐκ μεταφορᾶς· παρ’ ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος [Cho. 593]. ὁ δ’ αὐτὸς ἐν Ἠδωνῇ [-οῖς Kuster; fr. 64] καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ); Hsch. α 1709 (= Su.); cf. Hsch. α 1708 αἰγίζει· καταιγίζει, διασπᾷ, Ph. α 507 αἰγίζει· ἀντὶ τοῦ καταιγίζει. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 984) **564** Su. αι 281, Ph. α 646; Paus. Attic. α 49 **565** Su. αι 301, Ph. α 647 **567** Su. αι 279, Ph. α 637 **568** Su. αι 280 (αἶρε· πρόσφερε. Ὅμηρος [Z 264] καὶ Ἀριστοφάνης [Pax 14]), 299 (αἴρειν καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ κτλ.), Ph. α 648 (= Su. αι 299); Phryn. P.S. fr. †112; cf. sch. D Z 264, sch. Soph. Ai. 545, (sch. Ar. Pax 1) αἶρε· πρ. **569** Su. αι 311, Ph. α 651; Cyr. (A) αιρ 18, Hsch. α 2092 αἱρουμένοις· βουλομένοις **570** Su. αι 224 (+ Δ: Αἴνιον καὶ Αἰνίους· πόλεις), 225 (Αἶνος· πόλις ἐστὶ κτλ.), Ph. α 605 (+); Harp. A 54

---

566 ἐγχωρίζει B, leg. ἐκ- **567** αἴρασθ(αι)[2] Su.(T) Ph.[b] αἴρεσθ(αι) B Su.(cett.) ἄρασθ(αι) Ph.[z] (ut coni. Bekker, qui idem in le. scr.) | ὕπνον B **568** οἷον B Su. τὸ παρατιθέναι Ph.[b] om. Ph.[z] | ⟨πρὸς⟩ προθέσεως Naber | πετάλοις Ph. | ποίησον B | πιεῖν] ποιεῖν Su.(AIFM) **570** καὶ Ἀλωπεκονήσιοι B Ἀλωπεκοννησίοις Su. | κατώκησαν B Ph.

Harp **571** Αἰξωνῆσιν· Αἰξωνηΐς δῆμός ἐστι φυλῆς Κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγεσθαι αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον. (Σ′)

D **572** αἰκάλλει· σαίνει, θωπεύει. (Σ′)

D **573** αἴθρει· χειμάζει. (Σ′)

D **574** αἰνῶ· παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς (fr. 109) καὶ ἐπαινῶ. (Σ′)

D **575** αἴλινον· κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἐστίν, ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης. (Σ′)

D **576** αἵματος ἆσαι Ἄρηα· αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι· ἄσῃ γὰρ ἡ ῥυπαρία, ὅθεν ¦ καὶ ἀσάμινθος, ἐν ᾗ τὴν Bk 359
ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. (Σ′)

D **577** αἰόλη νύξ· ἤτοι μέλαινα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. (Σ′)

Att **578** αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφοράν· ἐν συνουσίᾳ. (Σ′)

579 αἴσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι· ἔνιοι διαφορὰν ὑπέλαβον εἶναι τοῦ αἴσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, καὶ δὴ ἀπεφήναντο τοὺς ῥήτορας κεχρῆσθαι τῷ αἴσθεσθαί μου ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τῷ δὲ αἰ-

---

571 Isae. fr. 99 **573** ∗ **576** E 289 **577** Soph. Trach. 94 + **578** com. adesp. fr. ∗ 554

---

571 Su. αι 242, Ph. α 609, cf. Et. Gen., sch. Plat. Lach. 197 c; Harp. A 55 **572** Su. αι 160 (θωπεύει …), 161 (σαίνει…); Hsch. α 1906, EM 34.1 (αἰκάλλειν) (Ph. α 583 e Phryn.) **573** Su. αι 145; Hsch. α 1883 **574** Su. αι 231, Ph. α 649; Hsch. α 2008 αἰνῶ· παρίημι, παραιτοῦμαι. καὶ ἐπαινῶ. Σοφοκλῆς Ἀλκμέωνι, EM 36.22 αἰνεῖν· ἐπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι παρὰ Ὁμήρῳ (K 249, etc.)· παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ (Op. 643) τὸ παραιτεῖσθαι **575** Su. αι 181, Ph. α 589; Hsch. α 1931 αἴλινος· ὕμνος, θρῆνος, EM 35.1 αἴ.· τοῦτο ἐπὶ θρήνου ἐτίθετο, καὶ ἐν τοῖς ἐφυμνίοις δέ. γέγονε δὲ εἰς τιμὴν Λίνου τοῦ Καλλιόπης **576** Su. αι 195, Ph. α 619; Hsch. α 1943a (abscisso fine) **577** Su. αι 247, Ph. α 656 ≅ 610; Hsch. α 2025 (+ Σοφοκλῆς Τραχινίαις [94]), sch. Soph. Tr. 94 αἰόλα νύξ· μέλαινα ὡς οἱ νεώτεροι. ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα ἡ νύξ. ἢ ταχεῖα διὰ τὸ ῾νυκτὶ θοῇ᾽ παρ᾽ Ὁμήρῳ (M 463, al.) **578** Su. αι 362, Ph. α 670; Phryn. P.S. 2.9 **579** Ph. α 666; Bk.^{V} 216.7 αἴσθεσθαι· αἴσθεσθαί ἐστι τὸ εἰδέναι τι ἀκριβῶς, ibid. 216.8 αἰσθάνεσθαι· ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύειν καὶ ὑπονοεῖν; Su. αι 325 (ex V^{2}) αἴσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἴσθεσθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθάνεσθαι Ἀντιφῶν ἐν Προοιμίοις· ῾ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν ἠδικημένος ὑπὸ τούτου νὴ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ πλείω ἡμᾶς ᾠσθημένος ἠδικημένους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας.᾽ τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ βεβαίως εἰδέναι Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην (Ἀρχεβιάδην Valesius) φησίν· ῾οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι ὅτι Ἀρχιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἠμφισβήτει.᾽ ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι. Ἰσαῖος (fr. 33)· ῾τὰ δὲ τοιούτων δὴ μαρτυριῶν οἱ δικάζοντες τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες ὅτι ὑγίανεν ὁ παῖς, τῶν ἑωρακότων αἰσθανόμενοι μαρτυρούντων, τὰ δὲ ἀκοῇ πυνθανόμενοι.᾽

---

571 Αἰξωνῆσιν om. Su. | Αἰξωνηΐς B Su. -νιεῖς Ph. -νεῖς Salmasius | λέγειν Harp. (plen.) **573** αἰθρεῖ Hsch. **574** καὶ ἐπαινῶ ante Σοφοκλῆς Ph. (Hsch.) **575** Λίνου EM **576** τὸ δόρυ om. Su. **578** αἰσχυνόμενος ⟨δὲ⟩ vel ⟨γὰρ⟩ Dobree | συνουσίᾳ χρῶ Phryn. **579** δὴ Ph. δι- B | μου] μὲν Reitzenstein | ἀκριβοῦς B | τῷ Bekker τὸ B Ph.

σθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐπινοεῖν. ἡμεῖς δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐροῦμεν· τὸ αἰσθάνεσθαι κατὰ ἀλήθειαν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι τι ἔταξαν, οὕτως ᾽Αντιφῶν (fr. 68), καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν, ὡς Λυσίας (fr. 12). (Σ′′′)

Ba 48 **580** αἰτούμενος· κιχράμενος. Μένανδρος ῞Υμνιδι (fr. 365)· ῾οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοπάδ᾽ αἰτούμενος.᾽ (Σ′)

581 αἰνίζομαι· †μαζω†, ἐπαινῶ ἢ καταπλήσσομαι, παρὰ τὸ αἶνον, ὅ ἐστι δεινόν. τινὲς δὲ τὸ εἰς αἶνον καὶ παραβολὴν ἄγω, οἷον αἰνιγματοῦμαί σε. (Σ′′′)

582 = 530. (Σ^{b})

583 αἶρα· σφύρα, ἀξίνη. (Σ′′′) D

584 αἱρεῖν· κατὰ κράτος τι λαμβάνειν. καὶ καταλαμβάνειν. (Σ′)

585 αἴρειν· αὔξειν. (Σ′) D

586 αἱρεῖς· δοξάζεις, ἡγῇ. (Σ′) D

587 αἴρειν· τράπεζαν παρατιθέναι. (Σ′) D

588 αἴρειν· καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ. (Σ′′′)

589 αἰρόπινον· σκοτεινόν. καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἴρας διελθεῖν. (Σ′) D

590 αἴσακος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς. (Σ′) D

591 αισθων· αἰσθανόμενος. καὶ βασανιζόμενος. ἢ ἐκπνέων. (Σ′) ApS+

---

581 N 374 +, al. **583** ∗ **586** Eur. fr. 802 **589** Ar. fr. 497 **590** ∗; αἴσακον Plut. Mor. 615B **591** Π 468

---

580 Su. αι 377, Ph. α 684; cf. Harp. H 18 ὅτι γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι, Μένανδρος ἐν τῷ ῾Υμνίδι· ῾οὐ – αἰτούμενος᾽ **581** Ph. α 685; cf. Hsch. α 1990 αἰ.· θαυμάζω, ἐπαινῶ. ὁ δὲ Κομανός (fr. 10 Dyck)· αἰνίσσομαι, καταπλήσσομαι, Ap. Soph. 14. 29 αἰ.· ἐπαινῶ [N 374] ἢ θαυμάζω, Cyr. (vA) αιν 17/35, sch. D N 374, Et. Gen. αἰ.· ἐπαινῶ **583** Ph. α 686; Hsch. α 2061; cf. Et. Gen. αἶρα· ἡ σφύρα. Καλλίμαχος, οἷον [fr. 115. 12], Theogn. gl. 15. 3 καὶ τὸ αἶρα, ὃ δηλοῖ τὴν σφύραν ἢ τὴν ἀξίνην **584** Su. αι 297, Ph. α 687, (sch. Plat. Theaet. 142 b); cf. Hsch. α 2064 αἴρει· … κατὰ κράτος λαμβάνει **585** Su. αι 298, Ph. α 688; cf. Hsch. α 2064 αἴρει· … αὔξει … **586** Su. αι 300, Ph. α 689; Hsch. α 2068 (+ Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ [fr. 802]) **587** Su. αι 298, Ph. α 690; Hsch. α 2067 **588** ex gl. 568; Ph. α 690 (gl. 587 adiunct., sed ut nov. gl. addit, item ex gl. 568, ῾αἶρ᾽ αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ᾽ ᾽Αριστοφάνης. καὶ μετὰ τῆς πρὸ⟨ς⟩ [Tzantzanoglou] προθέσεως ῾πρόσαιρε᾽. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν) **589** Su. αι 312, Ph. α 691; Hsch. α 2089 (ad σήθονται) **590** Su. αι 316, Ph. α 661 (αἴ .· … οἱ δέ φασι τῆς δάφνης κλάδον, ὃν κτλ.), Theogn. gl. 16. 16; Hsch. α 2096, EM 38. 48 (ad κλάδος) **591** Su. αι 330, Ph. α 692; Ap. Soph. 16. 16 αἴ.· αἰσθανόμενος [Π 468], sch. D Π 468, lex. Aίμ. α 5 a αἴ.· ἐκπνέων…

---

(579) ὑπονοεῖν Bekker ex Bk.^{v} Su. | ἐροῦμεν ⟨ὅτι⟩ Naber | οὕτως] ὡς conieci | ἐποπτεύειν B **580** le.αἰρούμενος B | ἀλλὰ B Su. οὐδὲ Ph. **581** μαζῶ B, om. Ph. θαυμάζω Hsch. | τὸν αἶνον Ph. | αἴνιγμα ἡγοῦμαί σε Fix **583** ἢ ἀξίνη Ph. **584** αἴρειν B Ph. | κατὰ κράτος τι om. B **586** αἱρεῖ Su. (I) (ut coni. Fix) **587** αἴρειν τράπεζαν· Fix **589** σκοτεινόν καὶ del. van Leeuven | τὸ om. B Ph. | διελεῖν Cyr. (p) **590** ὁ κλάδος τῆς δάφνης Su. | τὸν θεόν B **591** confunduntur αἰσθ- et ἀΐσθ-

ApS **592** αἴσιμα· τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθά. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ τὰ εἱμαρμένα. (Σ′)

Hom+ **593** αἴσιον· μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον, τὸ ὑπὲρ τὸ μέτριον. (Σ′)

ApS+? **594** αἰσυμνῆται· οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες. ἢ οἱ νεανίαι ¦ ἢ οἱ νεμηταί, ὅ ἐστιν βραβευταί. | καὶ οἱ δύο τοῦ αἰσίου βραβευταὶ ἑκάστῳ. (Σ′ | Σ^{b}) Bk 360

Hom **595** αἰσχύνει· αἰκίζεται, λυμαίνεται, αἶσχος περιτίθησιν. (Σ′)

596 αἰτήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος (fr. 350, 365). (Σ′)

Hom **597** αἰόλλει· ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ. (Σ′)

598 αἳ αἴ· ἠθικὸν τοῦτο. Πλάτων Γρυψίν (fr. 16)· ¦ ῾αἳ αἴ, γελῶν δ᾽ ἐπικροώμην πάλαι.᾽ ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμῳδίας καὶ τῆς νέας ποιηταῖς (com. fr. ad. 482). (Σ′′′) Ba 49

D **599** Αἰαί· ἀκόντιον ᾽Αθήνησι. καὶ τὸ Αἰακοῦ τέμενος. (Σ′′′)

600 αἰβοῖ· σχετλιασμοῦ δηλωτικὸν ἐπίφθεγμα παρὰ Δωριεῦσιν. (Σ′′′)

601 Αἰγάλεως· ὄρος ἐν τῇ ᾽Αττικῇ, ἀπάντικρυ Σαλαμῖνος. (Σ′′′)

Att **602** αἰγίθαλλος· ὄρνεον κωλυτικὸν πράξεως. ᾽Αλκαῖος Γανυμήδει (fr. 4)· ῾ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα.᾽ τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἀρύβαλλος. (Σ′′′)

D **603** αἱματῶσαι· ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς (fr. 987). (Σ′′′)

Att **604** αἰγίπυρος· πόα πυρρά, ἣν αἶγες νέμονται. (Σ′′′)

D **605** αἴθυγμα· οἷον σκίασμα, σημεῖον. (Σ′′′)

---

592 Z 62 +, al. **593** Ω 376, al. | Pind. fr. 173.8 **594** θ 258 **595** Ω 418, al. **597** Nic. Ther. 155; αἰόλῃ υ 27 **601** Hdt. 8.90.4 **604** Theoc. 4.25

---

592 Su. αι 318, Ph. α 693; Ap. Soph. 16.13 αἴ.· τὰ προσηκόντως καὶ κατ᾽ ἀξίαν λεγόμενα. [Z 62]. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν αἶσαν τὴν ἐπὶ τοῦ καθήκοντος τεταγμένην. ἐνιότε δὲ αἴσιμον τὸ εἱμαρμένον, EM 39.23 αἴ.· ἀγαθά, καθήκοντα, εἱμαρμένα **593** Su. αι 321 (+ Δ: αἴ.· τὸ καλόν, μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, ὑπὲρ τὸ προσῆκον), Ph. α 694; cf. sch. D Ω 376 αἴ.· δεξιόν, δίκαιον, EM 39.21 αἴ.· μέτριον, δεξιόν, δίκαιον, ἀγαθόν. καὶ ὑπεραίσιον· ὑπέρμετρον **594** Su. αι 342, Ph. α 695; Ap. Soph. 18.3 αἰ.· οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες νεανίαι, οἱονεὶ βραβευταί· [θ 258], Hsch. α 2143 αἰ.· οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες ἢ ὑπηρέται. ἢ οἱ νεανίαι **595** Su. αι 358, Ph. α 697; Hsch. α 2157, cf. sch. D Ω 418 αἰ.· αἰκίζει **596** Su. αι 364, Ph. α 698 (uterque + cit., ex Σ′′ an Σ′?) **597** Su. αι 246, Ph. α 655; Hsch. α 2024 αἰ.· ποικίλλει, στρέφει, κινεῖ, cf. sch. (V) υ 27 αἰόλλῃ· ποικίλως στρέφῃ ἢ κινῇ **598** Ph. α 499 **599** Ph. α 500; Hsch. α 1653 **600** Ph. α 502 **601** Ph. α 503 **602** Ph. α 509; Phryn. P.S. fr. 108 **603** Ph. α 596; Hsch. α 1948, EM 35.8 αἱμ.· φονεῦσαι **604** Ph. α 511; Paus. Attic. α 39 **605** Ph. α 580; Hsch. α 1890 αἴθ.· σκίασμα, κίνημα, EM 32.55 αἴθ.· σκίασμα ἢ κίνημα

---

593 τὸ – fin. om. Ph. **594** οἱ^{3} om. Ph. | οἱ δύω Bachmann ἡ δύοι B οἱ θ′ Haslam | ἑκάστῳ] ἔκλεκτοι Haslam **596** Μένανδρος] ἀνδρὸς Su. **598** αἳ αἴ bis B αἳ αἴ Ph. αἰαί Reitzenstein αἰαῖ Ellendt (qui et παθητικὸν, sed Hdn. ii.933.20 confert Theodoridis) | γελῶ B | δὲ πικρῶς ὤμην Ph. δ᾽ ἐπηκροώμην Bekker | τῆς νέας Ph. νέοις B **599** Αἰακεῖον· ᾽Αθήνησι {καὶ} Ellendt Αἰάκειον· τόπος ᾽Αθήνησι, ⟨οὗ φασιν Αἰακὸν οἰκῆσαι⟩, καὶ Latte (ex Hsch. α 1658) | τοῦ B **605** καὶ σημεῖον Ph.

606 αἰθύσσειν· ἀνασείειν, ἀνακαίειν. (Σ′′′) D
607 αἴθων· ἀνδρεῖος, πολεμικός. (Σ′′′) ?D
608 αἰκία· εἶδος δίκης ἐπὶ πληγαῖς. εἰσήγετο δὲ ἐντὸς ἡμερῶν τεσσάρων, πρὶν ἢ τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν ἀφανισθῆναι. (Σ′′′)
609 αἰκῶς· χαλεπῶς, δισυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτως Πλάτων (fr. 249). (Σ′′′) D
610 αἷμα νίψαι· οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνίψαι φόνον, ὡς καὶ Δημοσθένης (fr. 50). (Σ′′′)
611 αἱμούς· τοὺς δρυμούς. Αἰσχύλος (fr. 9). | ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ αἱμασιὰ κέκληται. (Σ′′′ | Σ[b]) Att
612 αἴνειν· τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. (Σ′′′) Att
Bk 361 **613** αἰόλη· ἡ ταχεῖα. οὕτως Αἰσχύλος (Sept. 481). (Σ′′′)
614 αἰολίζειν· τὸ ποικίλλειν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 912). (Σ′′′) D
615 αἰολίδας· οὕτω τοὺς ποικίλους ἔλεγον. (Σ′′′) D
Ba 50 **616** αἰειγενετάων· διὰ παντὸς ὄντων. ἢ διὰ παντὸς ἐνεργούντων καὶ γενεσιουργούντων. (Σ′′′) D
617 αἰεί· δι᾽ αἰῶνος· (B 400 +) ʿθεῶν αἰειγενετάων.ʾ καὶ τὸ κατὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς. καὶ τὸ διόλου· (A 541) ʿαἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἐόντα.ʾ καὶ τὸ καθ᾽ ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον· (ι 134) ʿμάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεί.ʾ καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές· (Ψ 502) ʿαἰεὶ δ᾽ ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλον.ʾ (Σ′′′) D
618 αἰεὶ νέων ἐρχομενάων· οἱονεὶ διὰ παντὸς νεωστὶ ἐρχομένων. (Σ′′′) D
619 αἰετοί· τὰ προνόμια τῶν ναῶν καὶ τὰ φατνώματα τῶν ὀρόφων, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξιν ἀετοῦ. (Σ′′′)

---

606 Soph. fr. 542 **612** Pher. fr. 197 **615** ∗ **616** B 400 +, al.

---

606 Ph. α 581; Et. Sym. α 262 (EM 33.37), Hsch. α 1898 αἰθ.· ἀνασείειν. Σίνωνι Σοφοκλῆς (fr. 542) **607** Ph. α 582; EM 33.14 (+) **608** Ph. α 584 **609** Ph. α 588; Hsch. α 1930 αἰκ.· … χαλεπῶς ἀπὸ τῆς αἰκίας **610** Ph. α 593 **611** Ph. α 599; Ael. D. α 54 **612** Ph. α 603, EM 36.19 (+); Ael. D. α 55 (+) **613** Ph. α 611 **614** Ph. α 612; Hsch. α 2028 αἰ.· ποικίλλειν **615** Ph. α 613; Hsch. α 2026 αἰ.· ποικίλους, ταχεῖς **616** Ph. α 560; Hsch. α 1811 (α(ἰ)ειγεν.· διὰ παντὸς ὄντων etiam Cyr. (A) αει 75, Hsch. α 1252, sch. D B 400) **617** Ph. α 559; Hsch. α 1809 (+ Cyr.) **618** Ph. α 561 (? Et. Gen. τὸ δὲ νέον ἐρχομενάων ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ἀεὶ ἐρχομένων); Hsch. α 1813 (om. οἱονεὶ) **619** Ph. α 565

---

606 ἀνακινεῖν Ellendt **607** καὶ πολεμικός Ph. **613** ⟨ποικίλη⟩ ἢ ταχεῖα Methner, coll. Hsch. α 2020 αἰόλα· ποικίλα, ταχεῖα | Αἰσχύλος Ph. ʾΑχαιός (TrGF 20 F 48) B **614** αἰόλλειν Ellendt **615** λέγουσι Ph. **617** ʿθεῶν αἰειγενετάων᾽ ad gl. 616 trsp. Mehler | φίλων B | αἰεί[4]] ἀεὶ Ph. | ἔβαλλον Ph.[b] **618** νέον Hsch. **619** προνώπια Theodoridis | καὶ om. B | ἀετῶ B

620 Αἰγύπτιον γῆρας· Σοφοκλῆς (fr. 395)· ʿπρῶτον ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλων μόρον, ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.ʾ σημαίνει δὲ … (Σ′′′)

D **621** Αἰγύπτιον· ὄνομα ἐθνικόν. καὶ κύριον τοῦ ʾΙθακησίου γέροντος. (Σ′′′)

D **622** Αἴγυπτος· ὁ Νεῖλος ποταμός, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη. (Σ′′′)

?D **623** αἰγύπτης· συβότης, νομεύς. (Σ′′′)

Att **624** Αἰγιναῖον σκάφος· τὸ ἐξ Αἰγίνης. καὶ ʿΑἰγίνηθεν᾽ ἐρεῖς ʿἠὐτομόληκας.ʾ (Σ′′′)

625 αἶγες· τὸ σπινθηρίζον καὶ διάγον πῦρ. ἢ ἀπὸ βροντῆς. (Σ^{b}) Ba 51

Antiatt **626** αἰδέσεως· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Μειδίου (21.43)· ʿτοῦ δὲ ἀκουσίως αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας ¦ πολλῆς ἠξίωσεν.ʾ ὁ αὐτὸς Bk 362 δὲ καὶ αἰδέσεταί φησιν ἀντὶ τοῦ αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἀξιώσας οἰκτείρει καὶ ἐξιλασθῇ ἐν τῷ Πρὸς Πανταίνετον (37.59), ἀντὶ δὲ τοῦ ἐξιλάσεται ἐν τῷ Κατὰ ʾΑριστοκράτους (23.72) εἶπεν· ʿκαὶ φεύγειν ἕως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν προσγενῶν τοῦ πεπονθότος.ʾ (Σ′′′)

627 αἶα· τὰ λεγόμενα ὄα. φυτὰ δέ ἐστιν. Διονύσιος δέ φησι· ʿτὰ δὲ ὄα τινὲς βάμμα, οἱ δὲ αἶα, οἱ δὲ λεονέον προσαγορεύουσιν.ʾ (Σ′′′)

628 αἶθοι· τῆς καφθείσης γῆς τὸ καταλειπόμενον. (Σ^{b})

629 αἱματωπόν· Εὐριπίδης (fr. 870)· ʿδράκοντος αἱματωπὸν αἷμα.ʾ (Σ′′′)

630 αἱματοσταγῆ· Εὐριπίδης (fr. 871) καὶ ʾΑριστοφάνης (Ran. 471)· ʿαἱματοσταγῆ κηλῖδα τέγγῃ.ʾ (Σ′′′)

631 αἱμάτου· ἀντὶ τοῦ ἐξαιμάτου. Εὐριπίδης (Andr. 260)· ʿαἱμάτου θεᾶς βωμόν.ʾ (Σ′′′)

---

621 | Αἰγύπτιος β 15 **622** Αἰγύπτοιο δ 477 +, al. **623** ∗ **624** ∗ **625** Arist. Met. 341 b 3 + **627** ∗ **628** ∗

---

620 Ph. α 514 **621** Ph. α 515; Hsch. α 1747 (Αἰγύπτιος; + cit. δ 385) **622** Ph. α 517; Hsch. α 1746 **623** Ph. α 516; cf. Hsch. α 1742 αἰ.· σύντης, ὁ καλοβότης **624** Ph. α 512; Phryn. P.S. trib. Reitzenstein **626** Ph. α 550; Antiatt. 50.4 αἰ.· ἀντὶ τοῦ αἰδοῦς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου **627** Ph. α 558; quis hic Dionysius incertum: = Ael. D. Naber et Schwabe, non tamen Erbse **629** Ph. α 617 **630** Ph. α 618, 622 **631** Ph. α 623

---

620 Σοφοκλῆς post cit. B | πρῶτον μὲν alii fontes | lac. indic. B Ph. **621** καὶ om. B **624** ηὐτομόλη( ) B **625** διᾶττον Bekker **626** τοὺς δὲ Dem. | ἠξίωσαν Dem. | αἰδέσηται Dem. | αἰδοῦσαι τιμὴν B | οἰκτείρῃ Reitzenstein | καὶ ἐξιλασθῇ – fin. om. B | ἐξιλάσηται conieci | προσγενῶν] ἐν γένει Dem. **627** βάμα Ph. **628** καυθείσης Bekker **629** αἷμα B Ph.^{b} ὄμμα Ph.^{z} (ut coni. Boissonade) **630** B duo gl. confudit: αἱματοσταγῆ · Εὐρ. ἔφη· ʿαἱματοσταγῆ κηλῖδα τέγγῃ᾽ et αἱματοσταγής· Εὐρ. καὶ ʾΑρ. | -αγῆ κηλίδα B -αγὴ κηλῖδι Ph. -αγεῖ κηλῖδι Reitzenstein

632 αἱμορρυγχία· Δώριόν ἐστιν τοὔνομα, πλὴν καὶ ὁ ᾽Αττικὸς ῞Ερ- Att
μιππος (fr. 74) ἐχρήσατο τῇ φωνῇ, εἰπών· ῾ἐγώ σου σήμερον τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορρυγχίαν ποιήσω.᾽ σημαίνει δὲ καθημάχθαι τὸ ῥύγχος. Φρύνιχος (P. S. fr. 11) μέντοι οὐκ ἐγκρίνει τὴν φωνήν. (Σ′′′)

633 αἱματορρόφον· ῞Αρχιππος (fr. 53) εἶπεν. Σοφοκλῆς (fr. 743)· ῾†τισω† δ᾽ ἄνωθεν ἐστὶν ἢ αἱματορρόφος.᾽ σημαίνει δὲ … (Σ′′′)

634 Αἶμον· τὸ ὄρος, οὐδετέρως ῾Εκαταῖος (1 F 167) διὰ παντὸς καὶ Διονύσιος (687 F 3) καὶ ῾Ελλάνικος ἐν α′ ᾽Ατθίδος (4 F 41) καὶ Τίμαιος (566 F 76) καὶ Εὔδοξος (fr. 346). (Σ′′′)

Ba 52 **635** αἱμασιώδεις· Πλάτων (Leg. 681 a) εἶπε· ῾περιβόλους αἱμασιώδεις τινάς᾽, ἢ τοὺς ἐκ λίθων ἄνευ πηλοῦ κατεσκευασμένους, ἢ τοὺς ἀπό τινων ἀκανθῶν περιπεφραγμένους. (Σ′′′)

636 αἱμασιολογεῖν· Θεόπομπος (fr. 73)· ῾ὃς αἱμασιολογεῖν ἄριστ᾽ ἠπίστατο.᾽ (Σ′′′)

637 αἱμυλίοισι· τοῖς μετ᾽ ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προσηνέσι, καὶ οἱονεὶ δολίοις τισὶ καὶ παραλογιστικοῖς, μεθ᾽ ἡδονῆς καὶ κολακείας ἀκουομένοις. (Σ′′′)

Bk 363 **638** αἱμύλος· ὁ ἔμπειρος ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατᾶν καὶ κόλαξ. Πλάτων (Leg. 823e) ῾αἱμύλος ἔρως᾽ φησί, καὶ Σοφοκλῆς (fr. 816). Εὐριπίδης (fr. 1095) δὲ καὶ αἱμύλη εἶπεν θηλικῶς, Σοφοκλῆς (Ai. 388) δὲ καὶ αἱμυλώτατον, Κρατῖνος (fr. 407) δὲ αἱμυλόφρων εἶπε, καὶ αἱμυλοπλόκος ὁ αὐτός (ib.). (Σ′′′)

639 αἴσχιον· ἀντὶ τοῦ αἰσχρόν. Θουκυδίδης (2. 40. 1). (Σ′′′) Att

640 αἰσχροεπεῖν· αἰσχρολογεῖν. (Σ′′′) Att

641 αἰτιαζομένους· τοὺς ἐν αἰτίᾳ ὄντας. (Σ′′′)

642 αἴτιον γενέσθαι· ἀντὶ τοῦ ἐν αἰτίᾳ. Θουκυδίδης (8. 56. 4). (Σ′′′) Att

643 ἄϊδρις = Σ α 171.

---

637 α 56, al. **640** Hipp. de arte 1; αἰσχροεπῶν Ephipp. fr. 23. 1 **641** Dio Cass. 57. 13. 1

---

632 Ph. α 624; Orus B 6 **633** Ph. α 627 **634** Ph. α 630 **635** Ph. α 631 **636** Ph. α 632 **637** Ph. α 633; cf. Hsch. α 1968 αἰ.· συνετοῖς καὶ προσηνέσι, sch. (V) α 56 αἰ.· παραλογιστικοῖς. ἢ εὐνοϊκοῖς καὶ οἷον συγγενικοῖς. ⟨ἢ⟩ τοῖς μετ᾽ ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προσηνέσι **638** Ph. α 634 **639** Ph. α 665; Ael. D. α 56 **640** Ph. α 669; Phryn. P. S. 46. 1 **641** Ph. α 671 **642** Ph. α 672; Ael. D. α 58 **643** Su. α 678 (+), Ph. α 542, (Et. Gen.)

---

632 αἱμορ(ρ)υγχ- bis Ph. αἱμορυχ. B αἱμορυγχιᾶν Schneider | τὸ πρόσωπον τύπτων Ph. | ῥύχος B **633** ῞Αρχιππος εἶπεν om. B | Σοφοκλῆς om. Ph. | τίσω B (Τεισὼ Pfeiffer) τις Ph. τίσις Bekker | ἐστὶν ἢ] εἶσιν Bekker | σημαίνει δὲ … hic B, post εἶπεν (sine lac.) Ph. **634** ἐν α′ – Τίμαιος om. B **635** τινας αἱμασιώδεις Ph. | ἢ¹] ἤτοι Ph. | πηλῶν B | τινων om. B | περφραγμένους B **636** ὃς Ph. (ut coni. Bast), om. B **638** αἱμύλην Ph. | Σοφοκλῆς δὲ καὶ αἱμυλώτατον om. B **639** αἰσχροῦ B **640** αἰσχροπρέπειν Ph. **642** αἰτίᾳ Ph. (ut coni. Mehler) αἰτίοις B

644 ἀΐδρυτα· τὰ κακά. (Σ′′′)
645 ἀΐειν = Σ α 172.
Tim **646** ἀΐστωρ· ἄπειρος, ἀμαθής. (Σ′)
647 ἀϊστωθείη· ἀφανισθείη. (Σ′)
648 αἱρετίζειν οἱ περί τι σπουδάζοντες λέγονται. πολὺ τοῦτο παρὰ τοῖς νεωτέροις τῶν κωμικῶν (com. fr. ad. 484). (Σ′′′)
D **649** †αἱμαχαναι†· αἱμάξαι. (Σ′′′)
D **650** αἰονᾶν· καταντλεῖν. καὶ τὸ κατέχειν ἢ λούειν. (Σ′′′)
651 αἰῶ· τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος (? Ag. 229, Cho. 350) εἶπεν. (Σ′′′)
Harp **652** Ἀκαδημία· τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον Κυνόσαργες Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὸ Ἀκαδήμου. (Σ′)
653 = 558. (Σ^{b})
Att **654** ἀκάμπιος δρόμος· ὁ μακρὸς καὶ δι᾽ εὐθείας περίπατος. (Σ′)
655 = 561. (Σ^{b})
656 ἄκανθα· ῥάχις. (Σ^{b}) Ba 53
657 ἀκαρής = Σ α 218. | ὃν οὐχ οἷόν τε κεῖραι. | διττῶς δὲ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· καὶ ὀνοματικῶς, οἷον ἀκαρὴς χρόνος καὶ τῷ ἀκαρεῖ καὶ τὸν ἀκαρῆ· καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ βραχέως καὶ συντόμως. (Σ | Σ′ | Σ′′′)
658 ἀκαριαῖον = Σ α 219.
Harp **659** Ἀκαμαντὶς καὶ Ἀκάμας· μία τῶν δέκα φυλῶν, ἀπ᾽ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως. (Σ′)
Harp **660** ἄκαρ· ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 146; Soph. 87 B 87). (Σ′)
661 ἀκαταλήκτως = Σ α 220.

---

644 ∗ **646** Plat. Leg. 845 b **647** Plat. Prot. 321 a **654** ∗ **659** Dem. 39. 25

---

644 Ph. α 547 (+ Diogen.) **645** Su. α 698, Ph. α 556 **646** Su. α 695; Tim. **647** Su. α 694, Ph. α 662; cf. Hsch. α 2135 ἀϊστωθείς· ἀφανισθείς **648** Ph. α 642 **649** Ph. α 620; Hsch. α 1950 **650** Ph. α 616; Hsch. α 2040, EM 37. 27; cf. Moer. α 143 αἰ. Ἀττικοί, καταντλεῖν Ἕλληνες **651** Ph. α 678 **652** Su. α 775, Ph. α 699; Harp. A 56 **654** Su. α 795; Paus. Attic. α 53; cf. Ph. α 710 ἀκάμπιος· ὁ ἐπ᾽ εὐθείας δρόμος καὶ περίπατος, Et. Gen. (Method.) ἀκάμπιος· ὁ ἐπ᾽ εὐθείας περίπατος, παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν **656** cf. Hsch. α 2263 ἄκανθαι· … ῥάχεις **657** Su. α 801, Ph. α 713 (ex Σ′′), 714 (ex Σ′′′), sch. Plat. Axioch. 366 c | Ph. α 714 **658** Su. α 804, Ph. α 715 **659** Su. α 791, Ph. α 708; Harp. A 57 **660** Su. α 800, Ph. α 716; Harp. A 58 **661** Su. α 812, Ph. α 718

---

646 ἄπειρος καὶ ἀμαθής B **648** αἱρετίζειν Ph. (ut coni. Kock) αἱρεθίζειν B | λέγονται – fin. om. B **649** varie temptatum **650** καὶ – fin. om. B | καταχέειν EM σμήχειν Hsch. **651** εἶπεν om. Ph. **654** καὶ om. B **657** ἀκαρῆ· βραχύ, ὀξύ, ὁ Σ′′ | ἀκαρεῖ B -ῆ Ph. **659** τοῦ Θησέως Su. Ph. τῆς εὐθ( ) B **660** ἀκαρῆ vel -εῖ Harp. (plen.)

662 ἀκαταλλήλως = Σ α 221.
Bk 364 **663** ἀκάτιον = Σ α 222.
664 ἀκατεύναστος = Σ α 223.
665 ἀκερδὴς χάρις· ἡ μὴ δεόντως διδομένη. (Σ′) Att
666 ἀκερσεκόμης = Σ α 225.
667 ἀκέραιον = Σ α 224. | σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔξω κήρας. (Σ | Σ′) |Tim
668 ἀκεῖσθαι· λέγειν θεραπεύειν κωμῳδοῦντες. (Σ′)
669 ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι = Σ α 226.
670 ἄκεσιν = Σ α 228.
671 ἀκεσίπονον = Σ α 229.
672 ἀκέσματα = Σ α 230.
673 ἀκεσμόν = Σ α 231.
674 ἀκέστας = Σ α 232.
675 ἀκεσταί· οἱ τὰ ἱμάτια ἀκούμενοι. Ξενοφῶν (Cyr. 1. 6. 16)· ‘ὥσπερ ἱματίων ῥαγέντων εἰσίν τινες ἀκεσταί.’ (Σ′′′)
676 Ἄκη· πόλις ἐν Φοινίκῃ, ἣν οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην οὕτω πάλαι φησὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν. (Σ′) Harp
Ba 54 **677** ἀκή = Σ α 233.
678 ἀκηδής = Σ α 235. | ἀφρόντιστος. (Σ | Σ^{b}) |Hom
679 ἀκήδεστοι = Σ α 234.
680 ἀκηλίδωτον = Σ α 236.
681 ἀκήματα = Σ α 237.
682 ἀκηράσιον = Σ α 238.
683 ἀκήρατος = Σ α 239.
684 ἀκίβδηλον = Σ α 240.
685 ἀκίδας = Σ α 241.
686 ἀκινάκης = Σ α 242.

---

665 accus. Soph. Oed. C. 1484 **676** Dem. 52. 20

---

662 Su. α 813, Ph. α 719 **663** Ph. α 720 (Su. α 819 ex Δ) **664** Su. α 817, Ph. α 723 **665** Su. α 832, Ph. α 726; Phryn. P. S. fr. 144 **666** Su. α 839, Ph. α 727, Et. Gen. **667** Su. α 833, Ph. α 725; Tim. ἀκέραιοι· οἱ ἔξω κήρας Su. α 856, Ph. α 730 (+), cf. sch. Plat. Rep. 364 c ἀ.· θεραπεύειν **669** Su. α 841, Ph. α 729 **670** Su. α 846, Ph. α 731 **671** Su. α 847, Ph. α 732 **672** Su. α 848, Ph. α 733 **673** Su. α 848, Ph. α 734 **674** Su. α 851 (+ Δ), Ph. α 736 **675** Ph. α 737 **676** Su. α 858, Ph. α 744; Harp. A 60 **677** Su. α 857 (+), Ph. α 739 **678** Su. α 860 (+), Ph. α 742 | cf. sch. D Φ 123 ἀκηδέες· ἀφρόντιστοι **679** Su. α 859, Ph. α 740 **680** Su. α 865, Ph. α 745 **681** Su. α 866, Ph. α 743 **682** Su. α 868, Ph. α 747, EM 47. 57 (+) **683** Su. α 869, Ph. α 746 **684** Su. α 874, Ph. α 748, cf. EM 48. 55 ἀκίβδηλος· ὁ καθαρός **685** Su. α 876, Ph. α 750 **686** Su. α 882, Ph. α 754, cf. sch. Plat. Rep. 553 c

---

667 δὲ om. Ph. | κηρός Portus **668** κωμῳδοῦντα Su. om. Ph. **675** ἀσκούμενοι B (corr. Bekker) **676** ἣν del. Bekker, sed incohaerentia epitomatori debetur | φασιν Su. (TSM)

687 ἀκκισμούς = Σ α 244.
688 ἀκκιζόμενος = Σ α 243. | ad init. interpr. add. θρυπτόμενος. (Σ | Σ′′′) Bk 365
689 ἀκληρεῖ = Σ α 245.
K **690** ἀκλητί· ἄνευ κλήσεως. (Σ′′′)
691 ἀκλόνητον = Σ α 246.
K **692** ἀκλινῶς· ἀταράχως. (Σ[b])
693 ἀκμάζει = Σ α 247.
694 ἀκμαῖος = Σ α 248.
Harp **695** ἀκμάζεις· τὰ νέων πράττεις. οὕτως Ὑπερείδης (fr. 122) καὶ Λυσίας (fr. 188). (Σ′)
|Antiatt **696** ἀκμή = Σ α 249. | λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι. οὕτως Ὑπερείδης (fr. 116). (Σ | Σ′)
697 ἀκμὴ καλεῖ = Σ α 250.
698 ἀκμῆτες = Σ α 251.
699 ἀκμητί = Σ α 252.
700 ἀκύμονα = Σ α 253.
701 ἄκοιτις = Σ α 254. Ba 55
702 ἀκολασία = Σ α 255.
703 ἀκόλαστον = Σ α 256.
K **704** ἄκομψον· ἀπάνουργον. (Σ′)
705 ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρᾶγμα ἡ ἄνθρωπος· λέγοι δ᾽ ἄν τις καὶ ὑβριστικόν. (Σ′)
706 ἀκονιτί = Σ α 257.

---

690 Athanas. PG 28.368.22 **704** Eur. fr. 473.1

---

687 Su. α 878 (fin.), Ph. α 756, (lex. Aἰμ. α 150) **688** Su. α 878, Ph. α 755; lex. Aἰμ. α 150 ἀκκίζεται· ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται. ἢ μωραίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θέλοντα μέν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν … ἀπὸ Ἀκκοῦς τινος Σαμίας μωρᾶς οὔσης; sch. Plat. Gorg. 497a ἀκκίζειν· τὸ προσποιεῖσθαι, τὸ θρύπτεσθαι, τὸ μωραίνειν; sch. Luc. 166.15 ἀκκισάμενος· προσποιησάμενος, ὑποκρινάμενος **689** Su. α 894, Ph. α 759 **690** Ph. α 764 (Su. α 898 ἀ.· χωρὶς κλήσεως ex Δ); Cyr. (g) ακλ 4 **691** Su. α 900, Ph. α 765 **692** Cyr. (v) ακλ 7 ἀκλινής· ἀτάραχος (cf. Cyr. (gAS) ακλ 8/12) **693** Su. α 901, Ph. α 766 **694** Su. α 902, Ph. α 768 **695** Su. α 901, Ph. α 767; Harp. A 61 **696** Su. α 904, Ph. α 769, sch. Luc. 214.19 | Antiatt. 77.27 ἀκμήν· ἀντὶ τοῦ ἔτι. Ὑπερείδης ὑπὲρ Κρατίνου **697** Su. α 905, Ph. α 770 **698** Su. α 908, Ph. α 771, Et. Gen. (+) **699** Su. α 909, Ph. α 772 **700** Su. α 1046, Ph. α 880 **701** Ph. α 776 **702** Su. α 913 (? – interpr. om.), Ph. α 777 **703** Su. α 914, Ph. α 778 **704** Su. α 921 (+), Ph. α 791(1), Bk.[v] 213.27; Cyr. (vg) ακο 16 (nomin.), (A) ακο 22 (+), Hsch. α 2475 (+) **705** Su. α 915, Ph. α 779; cf. 748; Phrynicho trib. Reitzenstein **706** Su. α 923, Ph. α 792, Bk.[v] 213.24, lex. Aἰμ. α 135

---

692 ἀκλονήτως Cyr. (gAS) **695** καὶ Λυσίας om. B **696** οὕτως Ὑπερείδης om. sch. Luc. **705** ἡ Su. Ph. ἢ B

707 ἀκορητός = Σ α 258.
708 ἄκοπος ἀνήρ· ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνοχλημένος ὑπό τινος. οὕτως Ἀμειψίας (fr. 28). (Σ′)
709 ἄκος = Σ α 259.
710 ἄκοσμα = Σ α 260.
Bk 366 **711** ἀκούει καλῶς· ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται. οὕτως Ἡρόδοτος (3.120.4). (Σ′) Antiatt
712 ἀκουτίσαι = Σ α 261.
713 ἀκράδαντον = Σ α 262.
714 ἀκρεμόνες = Σ α 263.
715 ἄκρα κόρυμβα = Σ α 264.
716 ἀκραιφνές = Σ α 265. | ἁγνόν, ἀπαθές, ἄθικτον. (Σ | Σ^{b})
717 ἀκραιφνοῦς = Σ α 266.
718 ἀκρασίας = Σ α 267.
719 ἀκράτιστα = Σ α 268.
720 ἀκριβοῦν· ἐγνωκέναι τὸ ἀκριβές. (Σ′)
721 ἀκριτί· ἄνευ κρίσεως. (Σ′)
722 ἄκριτος· ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτως Δημοσθένης (18.18). (Σ′) Harp
723 ἄκριτα = Σ α 269.
Ba 56 **724** ἀκριτόμυθος = Σ α 270.
725 ἀκριτόφυλλον = Σ α 271.
726 ἀκροβολίζεται· τὸ ἐν πολέμῳ προκατάρχεσθαι τῆς συμβολῆς. ἢ τὸ ἄκροις συμπλέκεσθαι χερσίν. ἢ τὸ διὰ βελῶν μάχεσθαι. καὶ τὸ ἐπιδείκνυσθαι τὸν πόλεμον. (Σ′′′)
726A ἀκροβολίζεται = Σ α 272.
727 ἀκροβολισμός = Σ α 273.
728 ἀκροβόλοι = Σ α 274.
729 ἀκρόδρυα = Σ α 275.

---

707 Su. α 930 (+ Ar.), Ph. α 799 **708** Su. α 928, Ph. α 796 **709** Su. α 932, Ph. α 797 **710** Su. α 933, Ph. α 798, Et. Gen. (+) **711** Su. α 937, Ph. α 802; Antiatt. 77.21 ἀ. κ.· ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται. Ἡρόδοτος τρίτῳ **712** Su. α 944, Ph. α 807 **713** Su. α 952, Ph. α 832 **714** Su. α 976, Ph. α 835 **715** Su. α 953, Ph. α 834 **716** Su. α 971, Ph. α 833(1) **717** Su. α 774, Ph. α 833(2) **718** Su. α 956, Ph. α 836 **719** Su. α 961, Ph. α 837 **720** Ph. α 843, cf. Su. α 980 ἀκριβοῦς· ἐγνωκέναι τὸ ἀκριβὲς δυναμένου. καὶ ἀκριβοῦν ὁμοίως **721** Su. α 989, Ph. α 844 **722** Su. α 991, Ph. α 845; Harp. A 62; cf. lex. Vind. α 16 **723** Su. α 988, Ph. α 846, Et. Gen. **724** Su. α 990, Ph. α 847 **725** Su. α 992, Ph. α 848 (uterque + ἢ κατάσκιον e Σ′′) **726** Ph. α 850; cf. sch. Aesch. Sept. 158 b ἀκροβολίζεσθαί ἐστι τὸ ἐν πολέμῳ συμβολῆς προκατάρχεσθαι, sim. Hsch. α 2594 **726A** Su. α 996, Ph. α 852 **727** Su. α 997, Ph. α 854, (sch. Luc. 214.3) **728** Su. α 998, Ph. α 853, (sch. Luc. 214.3 ἀ.· οἱ τοξόται) **729** Su. α 1001, Ph. α 855, (sch. Plat. Critias 115 b ἀ.· κοινῶς οἱ τῶν δένδρων καρποί)

---

711 κακῶς Hdt. **722** ἀδιακρίτως B **726** ἄκραις Bekker | ἢ καὶ τὸ Ph.

Harp|Att **730** ἀκροᾶσθαι· ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν | καὶ ὑποτετάχθαι. Πλάτων (Gorg. 488 c) καὶ | ᾽Αντιφῶν (fr. 62). (Σ′ | Σ^{b} | Σ′)

|Theogn **731** ἀκροθίνια = Σ α 276. | γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ῑον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐδέτερα μονογενῆ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς τὴν αὐτὴν τῷ πρωτοτύπῳ ἐχει γραφήν. οἷον ᾽Ελευσὶν ᾽Ελευσῖνος ᾽Ελευσίνιον, σκηνὴ προσκήνιον καὶ περισκήνιον, θὶν θινὸς θίνιον καὶ ἀκροθίνιον. οὕτως ὁ Θεόγνωστος ἐν τῇ ᾽Ορθογραφίᾳ. (Σ | Σ^{b}) Bk 367

732 ἀκρόκομοι = Σ α 277.

ApS **733** ἀκμοθέτῳ· τῷ κοιλώματι ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται. (Σ′′′)

D **734** ᾽Ακμονίδης· ὁ Χάρων, καὶ ὁ Οὐρανός· ῎Ακμονος γὰρ παῖς. (Σ′′′)

735 ἄκληροι· ἔξω τοῦ κεκληρῶσθαι. Εὐριπίδης (Tro. 32). (Σ′′′)

736 ἀκληρία· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 989). (Σ′′′) Ba 57

737 ἀκροσφαλής· ἀντὶ τοῦ ἑτοιμόπτωτος. (Σ^{b})

738 ἀκροσφαλεῖς = Σ α 279.

Att **739** ἀκροσφαλές· σημαίνει τὸ ἄκρως σφαλερὸν καὶ μὴ δυνάμενον παγίως ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. οὕτως Φρύνιχος. (Σ′′′)

740 ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης (Hec. 607) ἔφη, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς (fr. 744). ἀκολαστήματα δὲ λέγουσιν κατακόρως οἱ ᾽Επικούρειοι πλὴν καὶ ᾽Αλεξανδρίδης (Anaxandr. fr. 75) κέχρηται τῇ λέξει καὶ ᾽Αριστοφάνης (Lys. 398). (Σ′′′)

741 ἀκολασία Θουκυδίδης (3.37.3) ἔφη, ἀκολαστία δὲ ῎Αλεξις (fr. 37.6), ἀκολαστότατον δὲ ᾽Αριστοφάνης (fr. 762), καὶ ἀκολαστοτέραν Νικόλαος (fr. 2). (Σ′′′)

742 ἀκόλουθος· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Κόνωνος (54.4) ἀντὶ τοῦ δούλου. ὡσαύτως δὲ καὶ Ξενοφῶν (Resp. Ath. 1.19). (Σ′′′)

743 ἀκόλουθον· οὐδετέρως μὲν ᾽Αριστοφάνης (fr. 763), θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς (Phaed. 111 c). Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Πρὸς Πανταίνετον (37.25) ἐν ἴσῳ τῷ ἐφεξῆς εἶπε τὸ ἀκόλουθον. (Σ′′′)

---

733 Σ 476, θ 274 **739** Nic. Alex. 242

---

730 Su. α 993, Ph. α 849 ἀ.· ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. οὕτως ᾽Αντιφῶν; Harp. A 63 | Phryn. P.S. 38.6, Hsch. α 2590, EM 54.5 ἀ.· ὑπακούειν (καὶ) ὑποτετάχθαι **731** Su. α 1002, Ph. α 857; Theogn. p. 131.18 **732** Su. α 1005, Ph. α 859 **733** Ph. α 773; Hsch. α 2454, Ap. Soph. 19.22, cf. u (α 273) ἀκμοθέτου· τοῦ τόπου ὅπου ὁ ἄκμων τίθεται, sim. Eust. 1150.26 **734** Ph. α 774; Hsch. α 2456 **735** Ph. α 760 **736** Ph. α 761 **738** Su. α 1018, Ph. α 865, sch. Plat. Rep. 404 b **739** Ph. α 867; Phryn. P.S. 32.15 (σημαίνει et παγίως om.); Cyr. (A) ακρ 87 ἀ.· ἄκρως σφαλερόν **740** Ph. α 780 **741** Ph. α 781 **742** Ph. α 784 **743** Ph. α 785

---

736 οὕτω om. Ph. **739** ἀσφαλείᾳ Ph. **740** ἀκολαστάματα B (corr. Bentley -άσματα Dobree: ἀκόλαστ᾽ ἄσματα Ar.) | λέγουσιν μὲν Ph. | ᾽Αναξανδρίδης Bachmann **741** ἀκολαστότατα B | ᾽Αριστοτέλης B | ἀκολαστοτέρα B **743** Δημοσθένης – fin. om. B | τῷ^{3} Reitzenstein τὸ Ph.

744 ἀκόλουθα· ᾽Αντιφῶν (fr. 147) τὰ ἑπόμενα καὶ σύμφωνα. (Σ′′′)

745 ἀκολουθία· ἡ ἀκολούθησις. Σοφοκλῆς (fr. 990). (Σ′′′)

Bk 368 **746** ἀκολουθοῦντε· ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσαι δυϊκῶς. οὕ|τως ῞Ερμιππος (fr. 81). καὶ γὰρ κέχρηνται ταῖς ἀρσενικαῖς μετοχαῖς ἀντὶ θηλυκῶν πολλάκις. (Σ′′′) Att

747 ἀκολουθεῖν μετ᾽ αὐτοῦ· οὕτως συντάσσουσιν οἱ ᾽Αττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ Λυσίας (2.27 +) οὕτω κέχρηται καὶ Πλάτων (La. 187e +), ἀλλὰ καὶ ᾽Αριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (823) ῾ἕπου᾽ φησιν ῾μετ᾽ ἐμοῦ, παιδάριον᾽, καὶ Μένανδρος (Dysc. 969 +) ῾νίκη μεθ᾽ ἡμῶν εὐμενὴς ἕποιτ᾽ ἀεί᾽ κἂν τῇ Παρακαταθηκῇ (fr. 293) ῾συνακολούθει μεθ᾽ ἡμῶν᾽ φησίν. (Σ′′′) Att

748 ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρᾶγμα· ᾽Αττικῶς συντέθειται. διττὴν δ᾽ Att
Ba 58 ἔχει ¦ τὴν θεωρίαν, μίαν μὲν ὅτι ἐχρήσατο τῷ ὕβριστον ἀντὶ τοῦ ὑβριστικόν, ὅμοιον ὂν τῷ τύπῳ τοῖς τοιοῖσδε τῶν ὑπερθετικῶν, βέλτιστον κάλλιστον κράτιστον καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἑτέραν δὲ διότι συμπέπλεκται τὸ ὑβριστικὸν τῷ ἀκολάστῳ. Πλάτων δ᾽ ἐχρήσατο ἐν Πεισάνδρῳ (fr. 105) λέγων· ῾γυνὴ γάρ, ἣν μὲν αὐτὴν ἀεὶ κολάζῃς, ἐστὶ πάντων κτημάτων κράτιστον. ἐὰν δ᾽ ἀνῇς, ὕβριστον χρῆμα κἀκόλαστον.᾽ Φερεκράτης (fr. 173) δὲ τῷ κόβαλον συμπλέξας τὸ ὕβριστον εἶπεν· ῾ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.᾽ συγγραφικαὶ δὲ αἱ συνθῆκαι. (Σ′′′)

749 ἀκολαστανεῖτε ᾽Αριστοφάνης (Av. 1227) εἶπεν, ὁμοίως τῷ σημα- Att
νεῖτε. Πλάτων δὲ ἐν ϛ′ Πολιτείας (8.555 d vel 9.591 a) ἀκολασταίνειν ἔφη. (Σ′′′)

750 ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος Att
(fr. 292). (Σ′′′)

751 ἄκομψον καὶ φαῦλον· οἷον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλλαγ- Att
μένον. οὕτως Φρύνιχος. (Σ′′′)

752 ἄκοος· ἀντὶ τοῦ ἀκουστικός. Πλάτων (fr. 250). (Σ′′′)

Bk 369 **753** ἀκοήν· ἀντὶ τοῦ οὖς. οὕτως Φερεκράτης (fr. 214). (Σ′′′)

---

744 Ph. α 786 **745** Ph. α 787 **746** Ph. α 788; Phryn. P.S. fr. 114 **747** Ph. α 789; Orus B 7 (Phryn. P.S. fr. 115) **748** Ph. α 782; Phryn. P.S. fr. 116 **749** Ph. α 783; Phryn. P.S. fr. 117 **750** Ph. α 775; Phryn. P.S. fr. 118 **751** Ph. α 791(2); Phryn. P.S. 7.13 **752** Ph. α 794 **753** Ph. α 793

---

746 ἀκολουθούσα B (corr. Valckenaer) **747** τῷ Παρακατ. Bekker | συνακολουθεῖ Ph. **748** ᾽Αττικῶς συντέθειται om. B | τῷ[1] Bekker τὸ Ph. om. B | ὑβριστικοῦ Ph. | τὸ ὕβριστον Reitzenstein | κολάζῃς Bekker -εις B Ph. | ⟨ἐστι⟩ χρῆμα Dobree | τὸ κόβαλον B | τὸ ὑβριστικὸν Ph. **749** εἶπεν B ἔφη Ph. | τὸ B Ph. | θ′ vel η′ legendum **752** ἀκοός Meineke | ἀκουστικῶς B (corr. Meineke) **753** οὕτως om. Ph.

Att **754** ἀκοσμήτως· ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως. Πλάτων ἐν Νόμων ϛ′ (781 b)· ʿτὸ περὶ τὰς γυναῖκας ἀκοσμήτως περιορώμενον.ʾ (Σ′′′)

Att **755** ἀκοσμεῖν· τὸ μηδὲν ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖν ἀλλὰ ἀκολασταίνειν. Σοφοκλῆς (Ant. 730+). (Σ′′′)

Att **756** ἀκοσμία· Εὐριπίδης (IA 317)· ¦ ʿτίς ποτ᾽ ἐν θύραισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;ʾ (Σ′′′) Ba 59

757 = 710. (Σ^{b})

Att **758** ἄκος περίαπτον· ᾽Αττικῶς εἴρηται. κέχρηται τῇ συνθηκῇ Κρατῖνος (fr. 373). (Σ′′′)

759 ἀκονῶν· Δημοσθένης ἐν ᾽Επιστολαῖς (2. 11)· ʿἀκονῶν τὴν πόλιν.ʾ (Σ′′′)

760 ἀκουσείων· ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς (fr. 991). (Σ′′′)

761 ἀκούειν· ἐπὶ τοῦ πείθεσθαι. Δημοσθένης (20. 68). (Σ′′′)

762 ἄκουε· ἀντὶ τοῦ σίγα. Κρατῖνος (fr. 315). οἷον τόπον δίδου διὰ τῆς σιγῆς τῇ ἀκοῇ. (Σ′′′)

763 ἀκουσίμη· ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. (Σ′′′)

D **764** ἄκραγγες· ἀκρόχολον, ἀσθενές, χαλεπόν. (Σ′′′)

765 ἀκόμπαστος λόγος· Εὐριπίδης (fr. 872) φησί, καὶ ἀκόμπαστος φάτις (fr. 873). (Σ′′′)

766 ἀκόρεστα· ἀκόρεστα μὲν Εὐριπίδης (Med. 638) ἔφη, ἀκορεστοτέρα δὲ Ξενοφῶν (Symp. 8. 15). (Σ′′′)

Att **767** ἀκρατὴς γάμων· σεμνὸς καὶ εὐπρεπὴς ὁ λόγος ἐπὶ γυναικὸς τιθέμενος ἀκολάστου καὶ μοιχικῆς. οὕτως Φρύνιχος. (Σ′′′)

Att **768** ἀκρατὴς χειρός· ὁ κλέπτης. ὅμοιον τῷ ἀκρατὴς γάμων. (Σ′′′)

Att **769** ἀκρατῆ γίνεσθαι τοῦδε· οἷον μὴ κατακρατεῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιρρεόντων πραγμάτων ἢ λόγων. (Σ′′′)

770 ἀκροπόλισιν = Σ α 278.

---

763 Soph. fr. 745 **764** ∗ **767** ∗ **768** ∗ **769** ∗

---

754 Ph. α 801; Phryn. P. S. fr. 120 (Ph. α 827 fort. e Phryn. P. S., haud per Σ′′′) **755** Ph. α 828; Phryn. P. S. 30. 1 (om. κόσμῳ καὶ et Σοφοκλῆς) **756** Ph. α 829; Phryn. P. S. fr. 123 **758** Ph. α 830; Phryn. P. S. 26. 11 **759** Ph. α 825 **760** Ph. α 806 **761** Ph. α 803; cf. Antiatt. 77. 19 ἀ.· ἀντὶ τοῦ πειθαρχεῖν. Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου **762** Ph. α 804 **763** Ph. α 805 **764** Ph. α 831; EM 52. 13 ἀ.· ἀσθενές, χαλεπόν, δυσχερές, σκληρόν…, Hsch. α 2529 ἀ.· δυσχερές, σκληρόν, ὀξύθυμον, ἀσθενές **765** Ph. α 790 **766** Ph. α 826 **767** Ph. α 838; Phryn. P. S. 50. 11 ἀ. γ.· ἐπὶ γυναικὸς ἀκολάστου καὶ μοιχικῆς **768** Ph. α 839; Phryn. P. S. 51. 1 ἀ. χ.· ὁ κλέπτης **769** Ph. α 840; Phryn. P. S. fr. 127 **770** Su. α 1016, Ph. α 863

---

754 ϛ′ – fin. om. Ph. **756** τίς δήποτ᾽ ἐν πύλαισι Eur. **758** κέχρηται – fin. om. B **759** ἀκονῶν^{2} Ph., -ᾶν B **762** τὴν ἀκοήν B (corr. Bekker) **764** ἀκραγές Hsch. | ἀκρόχωλον Ph. **766** ἀκόρεστα μὲν om. Ph. | ἀκορεστότερον B **767** γάμος Phryn. -ου Meineke **768** χειρῶν Phryn. | τὸ B **769** τὸ om. B

771 ἀκρότομος = Σ α 280.

772 ἀκροτελεύτιον ἔπους· τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικοῦ. | κυρίως γὰρ ἀκροτελεύτια ἐπὶ ποιημάτων τιθέασιν ᾽Αττικοί. οὕτως Φρύνιχος. (Σ′ | Σ′′′) Att

Bk 370 **773** ἀκρώρεια = Σ α 281.

Ba 60 **774** ἀκροχειρίζεσθαι· πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ᾽ ἄλλου γυμνάζεσθαι. (Σ′) Tim

774A ἀκτή = Σ α 282.

775 ἀκτή· ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς ᾽Αττικῆς, ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τὴν ᾽Αττικήν, οἱ μὲν ἀπό τινος ᾽Ακταίονος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι. (Σ′) Harp

776 ἀκταίνειν· γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν. (Σ′) Tim+?

777 ἄκακος· ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοήθης. οὕτως Σαπφώ (fr. 171). λέγεται δὲ καὶ ὁ χρηστὰ ἤθη ἔχων, εἰ καὶ ἐπ᾽ ἔλαττον. (Σ′′′)

778 ἀκακία· ἀντὶ τοῦ ἁπλότης. (Σ′′′) Antiatt

779 ἀκαλήφη· κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχυλίδιόν τι. ᾽Αριστοφάνης Φοινίσσαις (fr. 572)· ῾εἰκὸς δήπου πρῶτον ἅπάντων †φυα† φῦναι καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.᾽ Φερεκράτης Αὐτομόλοις (fr. 29)· ῾νὴ τὴν Δήμητρ᾽, ἀνιαρὸν ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν· βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.᾽ τὰς δὲ θαλαττίας καὶ ᾽Αριστοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ α′ Περὶ ζῴων (HA 487 a 25) καὶ Θεόφραστος ἐν ἑβδόμῳ Φυτῶν (HP 7. 7. 2). (Σ′)

---

772 cf. Thuc. 2. 17. 1 **774** Plat. Alc. i 107e, al. **775** Hyper. fr. 185 | Soph. fr. 68 | cf. Eur. Hel. 1673 **776** ∗ (sens.)

---

771 Su. α 1021 (+), Ph. α 866 **772** Su. α 1020, Ph. α 869 | Ph. α 869; Phryn. P. S. fr. 14 **773** Su. α 1028, Ph. α 868 **774** Su. α 1023, Ph. α 871, sch. Plat. Alc. i 107e; Tim.; sch. Arist. Eth. Nic. 1111 a 10 (AP i. 191. 6) **774A** Su. α 1035, Ph. α 875 **775** Su. α 1036, Ph. α 876; Harp. A 64 **776** Su. α 1033, Ph. α 874, sch. Plat. Leg. 672 c (ἀ.· γαυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν … ἢ ὁρμᾶν); Tim. (ad πηδᾶν), cf. sch. Aesch. Eum. 36 b ἀ.· τὸ γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν **777** Ph. α 703 **778** Ph. α 704; Antiatt. 80. 11 ἀκακίαν· ἀντὶ τοῦ ἁπλότητα, sch. Aeschin. 1. 57 (132 a) ἀ.· ἁπλότης **779** Su. α 788, Ph. α 705; cf. Zenob. Ath. p. 382 Mill. ἀ.· κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, Moer. α 133 ἀ. ᾽Αττικοί, κνίδη ῞Ελληνες

---

772 ἔπος Su. | ποιητικῶς B **774** ἄκρως Ph. **775** ἰδίως om. Harp. (plen.) | ὁ Su. Ph.^{b}, om. B Ph.^{z} | ᾽Ακταίωνος Su. Ph. | πλείω μοῖραν Harp. (plen.) **779** ἥτις – τι om. B | ἁπάντων om. B | φύα φῦναι B Su. (ἴφυα Athen.) ἀναφῦναι Ph. | νὴ B Su. μὰ Ph. | ⟨ἄρ᾽⟩ ἦν Lenting | ⟨τὰς χερσαίας⟩ Θεόφραστος Crönert | φυτικῶν Su. φυσικῶν Ph.

780 ἀκάλανθος· ὄρνεόν τι. (Σ′′′)
781 ἀκάλλειν· ἰδίως τὸ τῇ οὐρᾷ σαίνειν. (Σ′′′) Ba 61
782 ἀκάμπιον· ἀντὶ τοῦ ἀκαμπές. Σοφοκλῆς (fr. 988). (Σ′′′)
783 ἄκανοι· οὕτως αἱ ἄκανθαι λέγονται. (Σ′′′)
Att **784** ἄκασκα· ἥσυχα, βραδέα. Κρατῖνος Νόμοις (fr. 133)· ʿἢ πρεσβύταις πάνυ γηραλέοις σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες.ʾ (Σ′′′) Bk 371
D **785** ἀκάτια· ὑποδημάτων εἶδος. (Σ′′′)
Att **786** ἄκατος· φιάλη, διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ. οὕτω Θεόπομπος (com. fr. 4; hist. 115 F 398 dub.). (Σ′′′)
Att **787** ἀκέανοι· τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρόγγυλα καὶ δυσκάτακτα ὄσπρια. (Σ′′′)
?D **788** ἀκιδνότερον· ἀσθενέστερον. (Σ′′′)
D **789** ἄκικυς· ἀσθενής, ἀδύνατος, κατὰ στέρησιν ἤτοι τοῦ κίειν ἢ τῆς κίκυος, ἥτις παρὰ τὴν κίνησιν λέγεται, ἰσχὺς οὖσα. (Σ′′′)
D **790** ἀκίονες· ἀστήρικτοι. (Σ′′′)
?D **791** ἀκιόμενοι· ἐπισκευάζοντες, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν. (Σ′′′)
?D **792** ἀκλήρῳ· κλῆρον μὴ ἔχοντι μηδὲ οὐσίαν, πτωχῷ. κλῆρος γὰρ ἡ οὐσία. ὅθεν καὶ ἐπίκληρος. (Σ′′′)
K **793** ἄκλυτον· ἀνώνυμον. (Σ′′′)
794 ἀκεσίας· ἀντὶ τοῦ ἰατρός. (Σ′′′)
795 ἀκέφαλον· ἀντὶ τοῦ ἀτελείωτον. Πλάτων Νόμων ϛ′ (752 a)· ʿμῦθον ἀκέφαλον ἑκὼν καταλείπομαι.ʾ (Σ′′′)
Att **796** ἀκίβδηλος ἀνήρ· ὁ μὴ κίβδηλος ἀλλὰ δόκιμος καὶ πολλοῦ ἄξιος. οὕτως Φρύνιχος. (Σ′′′)

---

780 ∗ **781** ∗ **783** ∗ **785** Ar. fr. 761 **787** ∗; ἀκεάνους Pher. fr. 201 **788** σ 130, al. **789** ι 515 +, al. **790** ∗ **791** -ει- Π 29 **792** λ 490, al. **793** ∗ **794** nom. propr. Ar. fr. dub. 934, al. **796** ∗

---

780 Ph. α 706; cf. Hsch. α 2245 ἀκαλανθίς· … καὶ ὄρνεον μικρόν, sch. Ar. Av. 873 = Su. α 785 ἀκαλανθίς· εἶδος ὀρνέου … **781** Ph. α 707 **782** Ph. α 709 **783** Ph. α 711 **784** Ph. α 717; Ael. D. α 61 **785** Ph. α 721; Hsch. α 2301 **786** Ph. α 722; Ael. D. α 62; cf. Hsch. α 2302 ἀκάτιον· … ἔστι δὲ καὶ φιάλη, ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ **787** Ph. α 724; Ael. D. α 63; cf. Hsch. α 2312 ἀ.· οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρόγγυλα … **788** Ph. α 752 (+); Hsch. α 2399; cf. Ap. Soph. 20.10 ἀκιδνοτέρη·… ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀσθενεστέρου [σ 130] **789** Ph. α 753; Hsch. α 2402; Ap. Soph. 20.19 ἄ.· ἀσθενής [ι 515] **790** Ph. α 758; Hsch. α 2408 **791** Ph. α 757; Hsch. α 2407 ἀ.· ἰώμενοι, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν, Ap. Soph. 19.10 ἀκιόμενον· ἰώμενον καὶ ἐπισκευάζοντα [Π 29; ξ 383] **792** Ph. α 762; cf. Ap. Soph. 19.1, Hsch. α 2428 (ad οὐσίαν) **793** Ph. α 763 (gl. habet etiam Su. α 899, sed vix Σ′); Cyr. (A) ακλ 14, Hsch. α 2430 **794** Ph. α 735 **795** Ph. α 738 **796** Ph. α 749; Phryn. P. S. fr. 12

---

781 αἰκάλλειν Fix | τῷ B **782** Σοφοκλῆς om. B **784** βραδέα Ph. (ut coni. Meineke) φαρδέα B | πρεσβῦται … γηραλέοι Bekker | προβοῶντες Ph. **787** δυσκατάκοπτα Ph. **789** ἀδύναμος B **791** ἀκειόμενοι Stephanus **792** κλῆρον Ph. -ῳ B **793** ἄκλητον Su. (Cyr. Hsch.) (et fort. ordo in Ph. ostendit Photium ipsum sic scripsisse)

797 ἀκιδωτός· ὅρμος συγκείμενος ἐκ πολλῶν ἀκίδων. (Σ′′′)
798 ἄκρατος· κατὰ τὸ ἐναντίον τὸ πολύκρατος. (Σ′′′) Att
799 ἀκρατίσασθαι· τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. (Σ′′′) Att
Ba 62 **800** ἀκροβελίδες· τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων. Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντι (fr. 9)· ‘τὸ πῦρ πολὺ λίαν· ὕπαγε τὰς ἀκροβελίδας.’ (Σ′′′) D
801 ἀκροκώλια· δίεφθα. Τηλεκλείδης (fr. 51). (Σ′′′)
Bk 372 **802** ἀκρόνυξ· οἷον ἀρχὴ νυκτός. Σοφοκλῆς (fr. 991 c). (Σ′′′) Att
803 ἀκρωνία· τὰ ἀθροίσματα. καὶ ἡ ἀκρότης. καὶ ἡ ἀκμή. καὶ τὸ ἐπίλεκτον σύστημα. (Σ′′′)
804 ἀκρομανής· ὁ φρενήρης. (Σ′′′)
805 ἄκρον φρονεῖν, ἄκρον δρᾶν· οἷον ἐξέχων ἐν τῷ φρονεῖν καὶ πράττειν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 818). (Σ′′′) Att
806 ἀκούων τὰ ἄριστα· ἀντὶ τοῦ εὐφημούμενος. Ἡρόδοτος (6.86.α2) καὶ Εὔπολις (fr. 405). (Σ′′′) Att
807 ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 293). (Σ′′′) Att
808 ἄκουε, σίγα· Κρατῖνος (fr. 315)· ‘ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ᾽ ὅρα.’ καὶ Σοφοκλῆς (fr. 815)· ‘ἄκουε, σίγα· τίς ποτ᾽ ἐν δόμοις βοή;’ (Σ′′′) Att
809 ἀκουσέτην Σοφοκλῆς (fr. 991 a) ἔφη, ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης (fr. 764). (Σ′′′) Att
810 ἄκουσμα, οὐκ ἀκρόαμά φασί τινες λέγειν τοὺς Ἀττικούς. διαμαρτάνουσι δέ. καὶ γὰρ πλεονάζουσι μὲν ἐν ταύτῃ τῇ φωνῇ, χρῶνται δὲ ὅμως καὶ τῷ ἀκροάματι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Κτησιφῶντος (3.241)· ‘βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθαμεν τὸ ἀκρόαμα γίνεται.’ καὶ Ξενοφῶν δέ, χρώμενος τῷ ἀκούσματι (Mem. 2.1.31), οὐδὲν Att

---

797 ∗ **798** ∗ (sens.) **799** Aristom. fr. 14 **803** Aesch. Eum. 188 **804** Hdt. 5.42.1

---

797 Ph. α 751 **798** Ph. α 841; Phryn. P.S. fr. †128 **799** Ph. α 842; Phryn. P.S. 39.15 **800** Ph. α 851; Hsch. α 2592 ἀ.· ἄκρα τοῦ ὀβελίτου ἄρτου ἢ τῶν ὀβελίσκων, EM 53.40 ἀ.· τὰ ἄκρα τῶν ὀβελῶν ἢ τοῦ ὀβελίου ἄρτου **801** Ph. α 858 (aliunde Su. α 1006 ἀ. sine interpr.) **802** Ph. α 862; Phryn. P.S. fr. †145 **803** Ph. α 860, EM 53.41; cf. Hsch. α 2643 ἀ.· ἀθροίσματα …, sch. Aesch. Eum. 188 ἀ.· κακῶν ἄθροισις … Ἡρωδιανὸς δὲ τὸ σύστημα καὶ ἄθροισμα **804** Ph. α 861 **805** Ph. α 864; Phryn. P.S. fr. †146 **806** Ph. α 810; Phryn. P.S. fr. †130 **807** Ph. α 812; Phryn. P.S. fr. †132 **808** Ph. α 813; Phryn. P.S. fr. †133 **809** Ph. α 814; Phryn. P.S. fr. †134 **810** Ph. α 815; Phryn. P.S. fr. 135; Moer. α 134 ἄ .᾽Αττικοί, ἀκρόαμα ῎Ελληνες

---

797 ὅρμος in interpr. B Ph.^{z}, in le. Ph.^{b} **798** τὸ^{2}] τῷ Bekker **799** ἀκρατήσασθαι Ph. **800** ἀκρωβελίδας Ph. | ad fin. ἄκρας B (del. Bergk) **801** δίεφθα in le. Meineke **802** Σοφοκλῆς om. B **803** σύστημα B Ph. ἄθροισμα EM **805** ἐν – fin. om. B **806** ἀκούων τὰ Ph. ἀκούοντα B **807** οὕτως Αἰσχ. B Αἰσχ. εἶπεν Ph. **810** λέγουσιν B (corr. Bekker) | τὸ ἀκρόαμα Ph. (ut coni. Bekker) τῷ ἀκροάματι B

ἧττον καὶ τῷ ἀκροάματι κέχρηται, ἀλλαχοῦ (Hier. 1.14) τε λέγων καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ (2.2) τὸν Σωκράτην εἰσάγων λέγοντα· ‘νὴ Δία, ὦ Καλλία, τελέως ἡμᾶς ἑστιᾷς· οὐ γὰρ μόνον τὸ δεῖπνον ἄμεμ¦πτον Ba 63 παρέθηκας, ἀλλὰ καὶ θεάματα καὶ ἀκροάματα ἥδιστα παρέχεις.’ Δίφιλος (fr. 121) δὲ ἐκ παραλλήλου τέθεικε τὰς λέξεις· ‘μόνος γὰρ ἦν λέγων ἄκουσμα καὶ ἀκρόαμα.’ (Σ′′′)

Att **811** ἀκούεις ἃ λέγει σε· οὕτως Φερεκράτης (fr. 166) ἔφη, λέγων· ‘ὦ Ζεῦ πολυτίμητε, ἆρα ἀκούεις ἅ σε λέγει ὁ πανοῦργος υἱός;’ (Σ′′′)

Att **812** ἀκουσίμη· ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. Σοφοκλῆς (fr. 745)· ‘σπουδὴ γὰρ ἡ Bk 373 κατ᾽ οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραῖον οὐδάμως ἀκουσίμη.’ δύναται δὲ καὶ φωνὴ ἀκουσίμη λέγεσθαι. (Σ′′′)

Att **813** ἀκουστά· ὡς ἐν τῇ Κρεούσῃ (Soph. fr. 357)· ‘ἄπελθ᾽, ἄπελθε παῖ· τάδ᾽ οὐκ ἀκουστά σοι.’ καὶ Εὐριπίδης (Andr. 1084+) δὲ πολλάκις. ὁ μέντοι Σοφοκλῆς (fr. 991 b) ἀκούσιμά φησι. πολιτικώτερον δὲ λέγει ὁ Φρύνιχος τὸ ἀκουστὰ μᾶλλον ἢ τὸ ἀκούσιμα. (Σ′′′)

Att **814** ἀκούσας ἥκειν, οὐχ ἥκοντα· Ξενοφῶν ἐν ᾽Απομνημονεύμασιν (3.1.1) ἔφη καὶ Μένανδρος (fr. 518) καὶ ἄλλοι πολλοί. (Σ′′′)

815 ἀκούμενος· θεραπευόμενος ἢ θεραπεύων. (Σ′′′)

816 ἀκουσία· τὸ πρᾶγμα. Σοφοκλῆς (fr. 746)· ‘ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν.’ (Σ′′′)

817 ἀκροφύσιον· τὸ τῇ χώνῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς (fr. 992). (Σ′′′)

818 ἀκροχορδών· ἐξοχή τις περὶ τὴν ἕδραν καὶ περὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος. (Σ′′′)

Att **819** ἀκταινῶσαι· ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι. πεποίηται δὲ οὕτως· ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται ¦ ἀκτῆ, ἀφ᾽ οὗ τὰ Ba 64 ἀκόντια τέμνεται. οὕτως ᾽Ανακρέων (fr. 121). (Σ′′′)

Att **820** ἀκύκλιος· ὁ ἀπαίδευτος παρὰ Πλάτωνι (fr. 251). (Σ′′′)

|?Att **821** ἀκύμων· = Σ α 283. | λέγεται καὶ ἀκύμων θάλασσα ἡ μὴ ἀνέμοις ταρασσομένη καὶ κυμαινομένη. (Σ | Σ′′′)

---

811 Ph. α 816; Phryn. P.S. fr. 136 **812/813** Ph. α 817; Phryn. P.S. fr. 13 **814** Ph. α 819; Phryn. P.S. fr. 139 **815** Ph. α 820 **816** Ph. α 821 **817** Ph. α 870 **818** Ph. α 872 **819** Ph. α 873; Phryn. P.S. 39.8 **820** Ph. α 878; Phryn. P.S. fr. 141; cf. Hsch. α 2686, EM 55.4 ἀ.· ἀπαίδευτος **821** Su. α 1046, Ph. α 881 | Ph. α 881; cf. Phryn. P.S. 6.13 ἀ.· [θάλασσα] Εὐριπίδης (fr. 1109 a) ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν, ὡσανεὶ ⟨ἐπὶ τοῦ⟩ ἀγόνου. ὡσαύτως καὶ ᾽Αριστοφάνης (fr. 765). ⟨καὶ ἀκύμων θάλασσα ἡ μὴ ἀνέμοις ταρασσομένη καὶ κυμαινομένη.⟩ (hinc add. de Borries) λέγεται δὲ καὶ ἀκύματος· (Ar. ibid.) ‘ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ.’

---

(810) τὸν om. B | τὸ δεῖπνον Ph. τι δεῖπνον B **811** λέγει σε Ph. λέγεις B | σε² om. B (add. Runkel) **812** θυραῖον B θυρὲ Ph. θυραίων Brunck | δὲ om. Ph. **813** τῇ Ph. (ut coni. Bekker) τῷ B | σοι om. B (add. Bekker) | Σοφοκλῆς ⟨καὶ⟩ Ellendt **814** Μένανδρος δὲ καὶ Ph. | πολλοί om. B **819** ἐπᾶραι Phryn. **821** καὶ] δὲ Bekker

822 ἄκυλος· ὁ τῆς πρίνου καρπός | καλεῖται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, Hom+Att
βάλανος δὲ ὁ τῆς δρυός. ˹καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ
τὰς ἀχράδας περιόντας˺ Φερεκράτης ˹Ἀγρίοις (fr. 13).˺ (Σ′ | Σ′′′)

823 ˹Ἄκτια· ἀγὼν παλαιός, ὡς Καλλίμαχος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀγώνων Harp
(fr. 403) δῆλον ποιεῖ.˺ (Σ′)

Bk 374 **824** ἀκώπητον· ἀπαράσκευον. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν ¦ τῶν μὴ D
ἐχουσῶν κώπας μηδὲ τὰ πρὸς τὸν πλοῦν εὐτρεπισμένα. (Σ′′′)

825 ἀκωδώνιστον· ἀβασάνιστον, ἀδοκίμαστον. οὕτως ˹Ἀριστοφάνης Att
(Lys. 485).˺ (Σ′′′)

826 ἅλα = Σ α 284. | ἢ τὰς τῶν ὀνύχων ὀξύτητας. (Σ | Σ′′′)

827 ἀλάβαστρον = Σ α 285. | γράφεται δὲ ἡ λέξις μάλιστα καὶ χωρὶς |Att
τοῦ ϱ̄ παρὰ Μενάνδρῳ (fr. 268). (Σ | Σ′′′)

828 ἀλαλαγμός = Σ α 287.

829 ἀλαλητόν = Σ α 288.

830 ἀλάλυγγι· πνιγμῷ, ἀπορίᾳ, δυσπνοίᾳ. (Σ^{b})

831 ἀλαπάξαι = Σ α 289. | ἐκπορθῆσαι, παρὰ τὴν λάπαθον· κενωτικὴ
γάρ ἐστιν γαστρός. ἀμέλει Δημόκριτος (68 B 122) τοὺς βόθρους
τοὺς πρὸ τῶν κυνηγῶν σκαπτομένους, οἷς ὑπεράνω κόνις λεπτὴ
Ba 65 ἐπιχεῖ¦ται καὶ φρύγανα ἐπιβάλλεται, ἵνα οἱ λαγωοὶ ἐμπίπτωσιν εἰς
αὐτούς, λαπάθους φησὶ καλεῖσθαι. (Σ | Σ^{b})

832 ἀλαζών = Σ α 286. | ψεύστης καὶ κομπαστής. οὕτως Κρατῖνος |Att
(fr. 375). (Σ | Σ′′′)

---

822 ἄκυλον κ 242 **823** Hyper. fr. 155 **824** ∗ **830** Nic. Alex. 18

---

822 Su. α 1045, Ph. α 879; sch κ 242 ἄκυλον δέ φησι (Homerus) τὸν τῆς πρίνου καρπόν, βάλανον δὲ τὸν τῆς δρυός, Hsch. α 2689 ἄ.· ὁ τῆς πρίνου καρπός, βάλανος ⟨ ⟩, Ap. Soph. 19.20 ἄ.· ὁ τῆς πρίνου καρπός, Phryn. P. S. 36.13 ἄ.· ὁ τῆς πρίνου καρπός. ὧν δ᾽ ἔστι σιτία **823** Su. α 1037, Ph. α 877; Harp. A 65 **824** Ph. α 882; Hsch. α 2712 ἀ.· ἀπαράσκευον, ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας … **825** Ph. α 883; Phryn. P. S. 51.5 (om. cit.) **826** Su. α 1047, Ph. α 884 | Ph. α 884 **827** Su. α 1051, Ph. α 887 | cf. Ph. α 886 (Ael. D. α 71; varie contraxerunt bz) ἀλάβαστον· Μένανδρος ἄνευ τοῦ ϱ̄ ᾽Οργῇ· ˹καὶ Λαμπρίας ὄπισθεν ἀλάβαστον φέρων.᾽ σημαίνει δὲ μυροθήκην et 888 (Bk.^{V} 206.1) ἀλαβαστροθήκας· ὅπου τίθεται τὰ ἀγγεῖα, τὰ ἀπὸ τῆς ἀλαβάστρου γινόμενα ληκύθια. γράφεται μὲν ἡ λέξις μάλιστα χωρὶς τοῦ ϱ̄, ἔνιοι δὲ αὐτὴν προάγουσι σὺν τῷ ϱ̄ **828** Su. α 1059, Ph. α 892 **829** Su. α 1062, Ph. α 894, Et. Gen. **831** Su. α 1074 (+), Ph. α 895 | cf. Su. α 1074 ἀ.· … ἀπὸ μεταφορᾶς λαπάθου βοτάνης, κενωτικῆς γαστρός, Et. Gen., Epim. Hom. **832** Su. α 1057 (+), Ph. α 889 (+) | Ph. α 890 ἀ. καὶ κομπός· ψεύστης καὶ κομπαστής. οὕτως Κρατῖνος; Ael. D. α 72 (ψευστής priori parti gl. add. Cyr. (AS) αλα 40, Hsch. α 2731)

---

822 τῆς πρίνου ὁ καρπός Su. | ᾽Αγρίοις om. B **823** τῶν om. Harp. (plen.) **824** ἀπαρασκεύαστον Hsch. | κωπα B, ι sup. α add. ? m. alt. | εὐτρεπισμένων Schwartz **830** ἀλάλιγγυ B, corr. Bekker | πνίγω B, corr. Bekker **831** πρὸ] παρὰ Et. Gen. | οἷς Bekker ἧς B | ἐμπίπτουσιν B, corr. Bekker

833 ἀλαζών· ὁ ἀλώμενος. οὕτως ᾽Αλκαῖος (com. fr. dub. 37; lyr. fr. 403A). Πλάτων (Phaed. 92 d +) δὲ ἀλαζόσιν ἀντὶ τοῦ ψεύσταις. (Σ′)

Att+Harp **834** ἀλάστωρ· ὁ ἁμαρτωλός. [ἢ ὁ φονικὸς δαίμων.] καὶ κατὰ μὲν Χρύσιππον τὸν φιλόσοφον (fr. 158) ἀπὸ τῆς ἐλάσεως, ὁ ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον· κατὰ δὲ ᾽Απολλόδωρον (244 F 150) ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, τοῦτο δέ ἐστιν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν· κατὰ δὲ Δίδυμον (p. 401) ἀπὸ τοῦ τοῖς ἄλαστα πάσχουσιν ἐπαμύνειν. μήποτε δέ ἐστιν ὁ διὰ μέγεθος τῶν πεπραγμένων αὐτῷ κακῶν λιτῆς μὴ καταξιούμενος. [ἢ ὁ τοιαῦτα τολμήσας πράττειν ὧν μή ἐστιν ἐπιλαθέσθαι.] Μένανδρος (Peric. 986–7)· ῾ὅ δ᾽ ἀλάστωρ ἐγὼ καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος.᾽ (Σ′′′; inclusa ex [1] Σ α 290 et [2] Σ′ [Harp.])

835 ἀλᾶται = Σ α 291.

836 ἄλγεα = Σ α 292. Bk 375

837 ἀλέα = Σ α 293.

838 ἀλητεύω = Σ α 306.

839 ἀλεεινός = Σ α 294.

839A ἀλεῖπται = Σ α 295.

840 ἁλεῖται = Σ α 296.

840A ἀλαός = Σ α 297.

841 ἀλείτης = Σ α 305.

842 ἀλείφατι = Σ α 298.

843 ἀλείψας = Σ α 299.

844 ἀλέξειν = Σ α 300.

845 ἀλεξητῆρα = Σ α 301.

846 ἀλεξήσοντα = Σ α 302.

847 ἀλεξίκακον = Σ α 303.

---

833 Su. α 1058 **834** Ph. α 896 (sine inclusis et cit. Menandri, quae in media gl. 897 occurrit; sim. Ph. Amph. 21. 117), Et. Gen. (ϱ) (ut B nisi quod addit nonnulla ex Meth. et μήποτε … ἐπιλαθέσθαι post ἀδικεῖν collocat); Paus. Attic. α 61 (= Ph. α 896 + 897). (1) Su. α 1082 (+), Ph. α 903. (2) Su. α 1082, Ph. α 902; Harp. A 68 **835** Su. α 1083, Ph. α 905 **836** Su. α 1092, Ph. α 906 **837** Su. α 1105, Ph. α 908 **838** Su. α 1200, Ph. α 941 **839** Su. α 1111, Ph. α 909 **839A** Su. α 1157 **840** Su. α 1161, Ph. α 910 **840A** Su. α 1071 **841** Ph. α 911; Su. α 1163 ἀ.· τὸ μὲν διὰ διφθόγγου σημαίνει τὸν ἁμαρτωλόν, τὸ δὲ διὰ τοῦ η̄ σημαίνει τὸν πλανήτην, 1202 ἀλήτης· ὁ πλανήτης; Et. Gen. ἀ. σημαίνει τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἄδικον … ἀλήτης σημαίνει τὸν πλανήτην **842** Su. α 1165, Ph. α 912 **843** Su. α 1166, Ph. α 914 **844** Su. α 1132, Ph. α 918 **845** Su. α 1134, Ph. α 922 **846** Su. α 1133, Ph. α 923 **847** Su. α 1137, Ph. α 919

---

833 ἀλαζουσιν B **834** καὶ om. Ph. Et. Gen. | ἀπὸ τῆς ἐλάσεως] ἐπὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ φονέως Et. Gen. | τοῦ ἐλαύνεσθαι Et. Gen. | κατὰ δὲ Δίδυμον] ἐπὶ δὲ τοῦ Διός, οἷον ῾ἀλάστωρ Ζεύς᾽ Et. Gen. | τοῦ om. Et. Gen. | ἄλαστα] τὰ Et. Gen. | κακῶν om. B Et. Gen. | πράττειν om. Su. Ph. (Harp.)

Ba 66 **848** ἀλαβαστοθήκας· τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων Δη¦μοσθένης (19.237) λέγει, ἃς ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσιν. ἀλάβαστοι δέ εἰσιν λήκυθοι ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ τὴν λειότητα. (Σ′) Harp

849 Ἀλαιεύς· ὄνομα δήμου. (Σ′) Harp

850 Ἀλέας· πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεῖς. (Σ′) Harp

851 Ἀλέξανδρος· οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Ϛ′ Φιλιππικῶν (6.11) ὁ καλούμενός ἐστιν φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου τοῦ βασιλέως, πατὴρ δὲ Περδίκα. ἕτερος δέ ἐστιν Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας (19.195) μνημονεύει. ἄλλος δέ ἐστιν ὁ Θετταλός, περὶ οὗ ἐν τῷ Κατὰ Ἀριστοκράτους (23.120) λέγει. ἄλλος δέ ἐστιν ὁ Μολοττός, ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου· μνημονεύει δὲ καὶ τούτου Δημοσθένης ἐν ζ′ Φιλιππικῶν (7.32), καὶ γνήσιος ὁ λόγος. (Σ′′′) Harp

852 Ἀλευάδαι· οἱ ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. (Σ′) Tim

853 ἀλεξιφάρμακον· ἀντιφάρμακον. | ἀλεξητήρια φαρμάκων. Μένανδρος Παιδίῳ (fr. 274)· "Ἐφεσια τοῖς γαμοῦσιν οὕτως περιπατεῖ λέγων ἀλεξιφάρμακα". (Σ′′′ | Σ′)

854 ἀλήπτως = Σ α 304.

Bk 376 **855** ἀλέοιμι· ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιμι. Ἀριστοφάνης (Eccl. 540). (Σ′)

856 ἀλληλέγγυον· ἐξ ἀμφοτέρων πίστις. (Σ^{b}) K

857 ἁλιακή· ἀντὶ τοῦ ἁλιευτική. (Σ′)

858 ἀληθῆ καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσιν. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ (fr. 88)· "εἰ τὰς ἀληθείας ἃς ἁπλῶς τίς σοι λέγει." (Σ′)

859 ἄληθες· ὅταν ἡ πρώτη ὀξύνηται, σημαίνει τι ἐν ἐπερωτήσει λεγόμενον, οἷον ὄντως, ἀληθῶς. (Σ′)

860 ἀλλ᾽ ἤ· ἀντὶ τοῦ εἰ μή, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ ἤ. τίθεται δὲ ἐνίοτε Ba 67 καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ἄρα, καὶ ἀντὶ ¦ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ ἄρα. Πλάτων (Gorg. 447a)· "ἀλλ᾽ ἢ κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν", ἀντὶ τοῦ ἄρα. (Σ′)

---

850 ∗ | Ἀλέας Dem. 19.36 **852** Ἀλευαδῶν Plat. Men. 70b **856** ∗ **857** ∗

---

848 Su. α 1050, Ph. α 885; Harp. A 66 **849** Su. α 1103, Ph. α 893; Harp. A 67 **850** Su. α 1107, Ph. α 915; Harp. A 69 **851** Ph. α 916; Harp. A 70 **852** Su. α 1150, Ph. α 929, sch. Plat. Men. 70b; Tim. **853** Ph. α 924 | Su. α 1139, Ph. α 925 **854** Su. α 1198, Ph. α 940 **855** Su. α 1147, Ph. α 926 **856** Cyr. (vgS) αλλ 13/33, Hsch. α 3132 **857** Su. α 1205, Ph. α 947 **858** Su. α 1175, Ph. α 934 **859** Ph. α 935; cf. Su. α 1172 ἀ.· … ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην ὅταν τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν ἐπερωτήσει λεγόμενον, οἷον ὄντως, ἀληθῶς **860** Su. α 1109, Ph. α 943; Boetho trib. Cohn

---

848 ἃς om. Su. | λαβεῖν B | τὴν om. Su. Ph. **851** Περδίκκα Harp. | παραπρεσβείαις B (corr. Bekker) ⟨περὶ⟩ παραπρ. Reitzenstein | εἰ γνήσιος Harp. (plen.) | λόγος ἐστίν B **853** Μένανδρος – fin. om. B **855** ἀλεαίνοιμι Ar. | οὕτως Ἀρ. B **856** ἡ ἐξ Cyr. Hsch. **857** ἀντὶ τοῦ om. Su. Ph.^{b} **858** καὶ] κατὰ Su. | ἃς del. Meursius **859** ὀξύνεται B | σημαίνει – fin. om. B **860** τοῦ^{2} del. Reitzenstein | τοῦ^{5} om. Ph.^{b} | Πλάτων om. B

861 ἀλία = Σ α 307.
862 ἁλιάδας· μικρὰ [φλασκίδια ἢ] σκαφίδια. (Σ α 308, inclusa ex Σ^{b})
|Harp **863** ἁλίπεδον· = Σ α 311. | τινὲς δὲ τὸν Πειραιᾶ φασιν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ γέγονε πεδίον. διὸ καὶ δασυντέον τὴν πρώτην· ἐστὶν γὰρ οἷον ἅλὸς πεδίον. οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδίον οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἁλινδεῖσθαι, τουτέστι κονίσασθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν. (Σ | Σ′)
864 ἀλίβας = Σ α 309.
865 ἅλιμον = Σ α 310.
866 ἁλίπλοα = Σ α 312.
Harp **867** Ἁλιμούσιος· Ἁλιμοῦς δῆμός ἐστιν τῆς Λεοντίδος. (Σ′)
868 ἁλιρρόθιον = Σ α 313.
869 ἅλις = Σ α 314.
870 ἀλκμαίων = Σ α 315.
871 ἀλκυών = Σ α 316.
872 ἀλλὰ χρή = Σ α 317.
873 ἀλλάχθητε· ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς (fr. 997). (Σ′)
874 ἀλλά· ἀντὶ τοῦ ὅταν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ γε. Σοφοκλῆς (El. 1013). (Σ′)
875 ἁλισγηθέν = Σ α 319.
876 ἁλισγημάτων = Σ α 320. Bk 377
877 ἁλίσκει = Σ α 321.
878 ἁλισγηθῇ· λυπηθῇ, μισηθῇ. (Σ^{b})
879 ἁλίσκεται = Σ α 322.
880 ἀλιτρία· ἀντὶ τοῦ ἁμαρτία. Ἀριστοφάνης (Ach. 907). (Σ′)
881 ἀλιτήμων = Σ α 323.

---

863 | Xen. Hell. 2. 4. 30 | Ar. fr. 243 **867** Ἁλιμουσίοις Dem. 57. 15 **878** LXX Dan. 18. 8, eccl.

---

861 Su. α 1203, Ph. α 944 **862** Su. α 1204, Ph. α 945 **863** Su. α 1240, Ph. α 956 | Su. α 1240, Ph. α 957; Harp. A 71 **864** Su. α 1210, Ph. α 949 **865** Su. α 1228, Ph. α 950 **866** Su. α 1242, Ph. α 957, Et. Gen. (+) **867** Su. α 1231, Ph. α 951; Harp. A 72 **868** Su. α 1243, Ph. α 958 **869** Su. α 1244, Ph. α 961 **870** Su. α 1293, Ph. α 978 **871** Su. α 1300, Ph. α 980 **872** Su. α 1087, Ph. α 990 **873** Su. α 1086, Ph. α 993 **874** Su. α 1048, Ph.^{m} (in add. ed. Theodorid.); cf. sch. Plat. Min. 316 a ἀ.· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστω καὶ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα δέ **875** Su. α 1246, Ph. α 964 **876** Su. α 1247, Ph. α 965 **877** Su. α 1250, Ph. α 966; cf. sch. Luc. 215. 10 ἁλισκόμενα· … ἢ νικώμενα **879** Su. α 1250, Ph. α 967, Et. Gen.; cf. sch. Luc. 215. 10 ἁλισκόμενα· καταλαμβανόμενα, κρατούμενα **880** Su. α 1262, Ph. α 970; cf. EM 65. 10, Eust. 1529. 45 ἀ.· (ἡ) ἁμαρτία **881** Su. α 1255, Ph. α 971

---

863 δὲ^{1} om. Ph. (quia duas gl. retinuit) **874** δὲ – γε om. B | Σοφοκλῆς om. Su.

Ba 68 **882** ἀλλὰ γάρ· ἀντὶ τοῦ δέ. Εὔπολις Βάπταις (fr. 77)· ἁναρίστητος ὤν, καὶ οὐδὲν βεβρωκώς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων.᾽ (Σ΄)

883 ἀλιτήριοι = Σ α 324, in med. (post ἐκάλουν) insert. καὶ ἄλλως. ἀλιτήριος δὲ λέγεται ὅτι λιμὸς ἐγένετο ἐν ᾽Αθήναις καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἁλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἐλέχθησαν δὲ οἱ τοὺς ἁλοῦντας τηροῦντες καὶ ἁρπάζοντες ἀλιτήριοι. (Σ+Σ΄)

884 ῾Αλιρρόθιος· υἱὸς Ποσειδῶνος. (Σ΄) Harp

885 ἀλληγορία· ἐπειδὰν ἄλλο τὸ γράμμα κατὰ τὸ πρόχειρον δηλοῖ, καὶ ἄλλο τὸ νόημα καταλαμβάνεται. (Σ΄΄΄)

885A ἀλληγορία = Σ α 318.

886 ἄλλῃ· ἀντὶ τοῦ ἀλλως. (Σ΄)

887 ῾Αλκυονίδες ἡμέραι· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις (fr. 3) ια΄ φησιν αὐτάς, καὶ ᾽Αριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ ζῴων (5.8,542b4). Δημαγόρας δὲ ὁ Σαμιος (fr. 3) ζ΄, Φιλόχορος (328 F 186) θ΄. τὸν δὲ ἐπ᾽ αὐταῖς μῦθον ᾽Αγήσανδρος ἐν τοῖς Περὶ †ὑπομνήματι† (fr. 4) λέγει οὕτως· ῞Αλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν Χθονία, ᾽Ανθη, Μεθώνη, ᾽Αλκίππα, Παλλήνη, Bk 378 Δριμώ, ᾽Αστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς ¦ τελευτὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὅ ἐστιν ἄκρον τῆς Πελλή¦νης, ἔρριψαν αὑτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. ᾽Αμφιτρίτη δ᾽ αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἁλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι ἁλκυονίδες καλοῦνται.᾽ | καὶ ἄλλως. ὅτι ἁλκυών ἐστιν εἶδος ὀρνέου, ἐν ἁλὶ κύων, τουτέστιν ἐν θαλάσσῃ, ὅθεν καὶ ἁλκυὼν ἐκλήθη. φασὶ δὲ ὅτι κύμα⟨τος⟩ ἀεὶ ἀφανίζοντος αὐτῆς τὰ ᾠα καὶ ἐπὶ πολὺ οὔσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδι⟨ει⟩νάς, ἃς καὶ καλοῦσιν ἁλκυονίδας. (Σ΄ | Σ^{b}) Att|? Bk 378 Ba 69

888 ᾽Αλκμαιωνίδαι· γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς ᾽Αθήνησιν, ἀπὸ ᾽Αλκμᾶνος. (Σ΄) Harp

---

884 ῾Αλιρροθίου Dem. 23.66 **886** O 51 +, etc.

---

882 Su. α 1052, Ph. α 989 **883** Su. α 1258, Ph. α 973, Et. Gen., cf. sch. Plat. Leg. 854b **884** Su. α 1243, Ph. α 959;Harp. A 73 **885** Ph. α 994 **885A** Su. α 1170 **886** Su. α 1168, Ph. α 995 (+ Σ΄΄ [Ael. D. α 77] ἢ καὶ ἄλλο. Θουκυδίδης [6.96.2]); cf. sch. D O 51 ἀ.· ἄλλως ἢ ἀλλαχοῦ **887** Su. α 1298, Ph. α 981; Paus. Attic. α 68 | Et. Gen. **888** Su. α 1291, Ph. α 979; Harp. A 77

---

882 Βάπταις – fin. om. Su. | οὐδὲν B οὐ Ph. **883** καὶ^{1} – ᾽Αθήναις om. (cum praeced.) Su. | δὲ^{1} om. Et. Gen. | ἐλέχθησαν – ἀλιτήριοι] ἀπὸ – ἐκάλουν ex Σ Su. | δὲ^{2} Ph. οὖν B Et. Gen. **884** ῾Αλιρόθιος B **885** καταλαμβάνηται Bekker **887** ια΄ Su. Ph. ἐν ια΄ B ιδ΄ revera Arist. | ῾Ηγήσανδρος Su. | ὑπομνήματι B (ἐν τῷ περὶ ⟨ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων⟩ ὑ. Mehler) ὑπομνημάτων Su. Ph. (ἐν τῷ γ΄ vel η΄ ὑ. Crönert) (ἐν τοῖς περὶ ⟨ ⟩ ὑπομνήμασι Müller) | Φθονία corr. in Χθονία Σ΄ (φθονία χθονία B φωσθονία Su. φθονία Ph.^{z} χθονία Ph.^{b}) | Παλλίνη B Ph. Παλήνη Su. | Πελλίνης Ph. Πελλόνης B | κύον Bekker | κύμα⟨τος⟩ Bekker | εὐδι⟨ει⟩νάς Bekker **888** ᾽Αλκμαιονίδαι Su. (Harp. [epit.]) | ᾽Αλκμαίωνος Su. (M) (Harp.)

Att **889** ἀλλήλων· ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης (fr. 1124) καὶ Θουκυδίδης (2.70.1)· ‘καί πού τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο’, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. (Σ′)

890 ἀλλοδαπά = Σ α 325.

891 ἀλλοθρόους = Σ α 326.

Harp **892** Ἀλκέτας· Μολοττῶν βασιλεύς. ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου. (Σ′)

Harp **893** Ἀλκιβιάδης· ὁ Κλεινίου παῖς. ἀλλὰ καὶ ὁ πρόπαππος αὐτοῦ. ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μέμνηται Ἀντιφῶν (fr. 8). (Σ′′′)

Harp **894** Ἀλκίμαχος· στρατηγός ἐστιν οὗτος Ἀναγυράσιος τὸν δῆμον. ἕτερος δέ ἐστιν ὁ Μακεδὼν οὗ μνημονεύει Ὑπερείδης (fr. 77). (Σ′)

895 ἀλλὰ χρή· τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ μάλα. (Σ′)

896 ἀλλαχοῖ καὶ ἀλλαχόσε τὸ εἰς τόπον, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι τὸ ἐν τόπῳ. (Σ′)

897 ἀλλοπρόσαλλος = Σ α 328. | δίγνωμος, ἄλλω ἐπ᾽ ἄλλῳ τινὶ μεταστρεφόμενος. (Σ | Σ^{b})

898 ἀλλόκοτον = Σ α 327. | Πλάτων (fr. 252) δὲ ἀλλοκοτώτατον ¦ καὶ ἀλλοκοτώτερον εἶπεν, καὶ Φερεκράτης (fr. 216) ἀλλοκότως ἐπιρρηματικῶς. (Σ | Σ′′′) Bk 379 /Ba 70

899 ἀλλοτρίως = Σ α 329.

900 ἄλλως = Σ α 330.

901 ἄλλως τε = Σ α 331.

902 ἅλμα = Σ α 332.

Tim **903** ἀλλοτριονομοῦντες· ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες. ἢ ὅλως τισί τινα μὴ προσηκόντως διανέμοντες. (Σ′)

Antiatt **904** ἄλλος ἄλλον· ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. (Σ′)

905 ἀλλαντοπώλης· ⟨ ⟩. (Σ^{b})

---

892 Isae. fr. 93 **893** Lys. 14.39 **894** Dem. 47.50 + **903** Plat. Theaet. 195 a **904** Araros fr. 2 **905** Ar. Equ. 143 +

---

889 Su. α 1188, Ph. α 998; Ael. D. α 78 (Phryn. P. S. fr. †160) **890** Su. α 1316, Ph. α 997 **891** Su. α 1322, Ph. α 999 **892** Su. α 1275, Ph. α 984; Harp. A 74 **893** Ph. α 985; Harp. A 75 **894** Su. α 1282, Ph. α 986; Harp. A 76 **895** Su. α 1087, Ph. α 991 **896** Su. α 1088, Ph. α 992 **897** Su. α 1333, Ph. α 1001 **898** Su. α 1325, Ph. α 1000 | Ph. α 1000 **899** Su. α 1348, Ph. α 1003 **900** Su. α 1395, Ph. α 1004, sch. Plat. Rep. 495 b **901** Su. α 1403, Ph. α 1005, sch. Plat. Phaed. 77 e, Rep. 377 a **902** Su. α 1301, Ph. α 1016 **903** Su. α 1345, Ph. α 1006; Tim. **904** Su. α 1335, Ph. α 1008; Antiatt. 81.8 ἄ. ἄ. παρεκάλει· ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἀραρὼς Ἀδώνιδι (fr. 2) **905** cf. Su. α 1067 ἀ.· ὁ εἴδη ἐντέρων πωλῶν, ἐντεροπώλης. ἀλλᾶς γὰρ τὸ ἔντερον, ἀλλᾶντος

---

892 ἱπποστράτηγος B Su. (GIT) **893** μνημονεύει Ph. | ὁ Ἀντιφῶν B **894** Ἀναγυροσιας B | τῶν δήμων Su. **897** ἄλλος Bekker **903** ἀλλότριον νομοῦντες B **904** ἀλλήλως B Ph. **905** ⟨ἐντεροπώλης⟩ ex Su. α 1067 Bekker

906 ἄλλος· ἀντὶ τοῦ ἕτερος. ῎Ομηρος (I 313)· ῾ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.᾽ τάσσεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τις· (λ 127) ῾ὁππότε κεν ⟨ ⟩.᾽ (Σ′) Antiatt

907 ἁλμάδες = Σ α 333.

908 ἀλογήσει = Σ α 334.

909 ἁλοῖεν = Σ α 335.

910 ἀλοιφή = Σ α 336.

911 ἁλόντες = Σ α 337.

912 ἄλοπον· ἀλέπιστον. (Σ′′′) D

913 ἁλὸς ἄχνη = Σ α 338.

914 ἁλουργίς = Σ α 339.

915 ἁλουργά· θαλασσοπόρφυρα. (Σ′)

916 ἀλετρίβανον· ᾽Αριστοφάνης (Pax 259) εἶπεν. (Σ′′′) Att

Ba 71 **917** ἁλουργοπωλική· ἡ πορφυροπωλικὴ λεγομένη. οὕτως ᾽Ισαῖος (fr. 38). (Σ′) Harp

918 ἁλουργικά· τὰ πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτά. (Σ′′′)

919 ἀλοάσαντα· ἐν τῷ α. Φερεκράτης ᾽Ιπνῷ (fr. 71)· ῾ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ᾽ εὐθὺς ἐκποιῆσαι.᾽ τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ η. (Σ′) Att

920 ἄλλο ἕτερον ἐκ παραλλήλου λέγουσιν. Μένανδρος Μέθῃ (fr. 227)· ῾εἶτ᾽ οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον, οὐκ ἄλλο τι οὔθ᾽ ἕτερον.᾽ ¦ Κράτης Παιδιαῖς (fr. 28)· ῾τοῖς δὲ τραγῳδοῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσι λόγος ἄλλος ὅδ᾽ ἐστίν.᾽ (Σ′)
Bk 380

920a ἄλλως· μάτην. (Σ′) Hom

921 ἀλογίαν· τὸ μηδένα λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτως Δημοσθένης (23.168) καὶ Πλάτων (Phaed. 67e+). (Σ′) Harp

---

912 Ar. Lys. 736 **918** ∗ **920a** Ψ 144, al.

---

906 Su. α 1334, Ph. α 1009; Antiatt. 82.1 (ad εἴπῃ, nisi ὁ ποιητής) **907** Su. α 1302, Ph. α 1017, EM 69.7 **908** Su. α 1307, Ph. α 1024 **909** Su. α 1413, Ph. α 1023 **910** Su. α 1422, Ph. α 1037 **911** Su. α 1328, Ph. α 1022 **912** Ph. α 1038; Hsch. α 3240, EM 70.40; cf. sch. Ar. Lys. 736 ἀ.· ἀλέπιστον καὶ ἀκάθαρτον **913** Su. α 1336, Ph. α 1032 **914** Ph. α 1046, cf. Et. Gen. (Su. α 1359 ex sch. Ar. Equ. 967) **915** Su. α 1357, Ph. α 1044; cf. Hsch. α 3252 ἁ.· τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφυρᾶ **916** Ph. α 927; Phryn. P.S. fr. 157; nisi ex Antiatt. 79.14 ἀ.· ἀντὶ τοῦ δοίδυκα. ᾽Αριστοφάνης Εἰρήνῃ τρὶς κέχρηται τῇ λέξει **917** Su. α 1360, Ph. α 1047; Harp. A 82 **918** Ph. α 1045 **919** Su. α 1305, Ph. α 1020; Orus B 8 **920** Su. α 1317, Ph. α 1010 **920a** Su. α 1310, Ph. α 1010 fin., sch. Luc. 53.1 (+); sch. D Ψ 144. cf. gl. 900 **921** Su. α 1310, Ph. α 1040; Harp. A 78

---

906 κεύθει om. B | καὶ om. B | ὁππότε Su. ὁ ὁπότε B ποτε Ph. | κεν B Su. (καὶ ἄλλος add. Su. (ITSM)) om. Ph. **916** ἀλετρίβανος B **919** ἴπνω B Ph. ἵπποι Su. (AGT) ἵππον Su. (M) **920** ἄλλο τι οὔθ᾽ B ἀλλ᾽ ὅτι οὔθ᾽ Su. ἄλλο τι οὐχ Ph. ἄλλο τοιοῦθ᾽ L. Dindorf | ὅδ᾽] δ᾽ Su. **921** ἀλογιᾶν B ἀλογία Su.

Bk^{V} **922** ἄλογοι ἐρανισταί· οἱ μήπω τὸν ἔρανον ἀνῃρημένοι, μηδὲ καταθέμενοι τὴν τοῦ ἐράνου καταβολήν, οἷς οὐδείς ἐστι λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν. (Σ′′′)

923 ᾽Αλύβας· λίμνη λέγεται ἐν ῾Υπερβορέοις. (Σ′′′)

Harp **924** ᾽Αλόπη· Κερκυόνος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος ῾Ιπποθόων, ὁ τῆς ῾Ιπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. (Σ′)

925 ἁλοῦσα = Σ α 340.

926 ἀλόχευτος = Σ α 341.

927 ἁλουργιαῖον· ἀντὶ τοῦ ἁλουργές. ᾽Αντιφάνης (fr. dub. 325). (Σ′)

928 ἁλώνητος· οἷον βάρβαρος καὶ εὐτελής· οἱ γὰρ Θρᾷκες ἀνδράποδα ἁλῶν ἀπεδίδοντο. (Σ′)

929 ἅλση = Σ α 342.

929A ἀλύει = Σ α 343.

930 ἀλύξαι = Σ α 344.

Att **931** αλύειν· ἔνιοι τὸ μὲν ἐπαίρεσθαι καὶ χαίρεσθαι δασέως ἀξιοῦσι προφέρεσθαι. ῞Ομηρος (σ 333)· ¦ ῾τί ἁλύεις, ὅτι ῝Ιρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;᾽ τὸ δὲ λυπεῖσθαι ψιλῶς, οἷον (Ε 352)· ῾ὣς ἐφαθ᾽· ἡ δ᾽ ἀλύουσ᾽ ἀπεβήσατο,᾽ ὡς στερητικὸν ἔχον τὸ ᾱ. Δίδυμος (fr. 9) δὲ ἀμφότερα ψιλῶς· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνεσθαί φησιν, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλης. ᾽Αττικώτερον δὲ τὸ ἀμφότερα δασέως. καὶ γὰρ τὸ ἀλεαίνεσθαι δασύνουσιν οἱ ᾽Αττικοί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἅμις ἅμαξα ἁμνός ῾Αλαεῖς ἁνύειν ἁμῶς. | ἄλλοι δὲ τὸ ἁλύειν ἐπὶ τοῦ χαίρεσθαι δασύνουσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ ἁλλομένου, ὅπερ δασύνεται. (Σ′ | Σ^{b}) Ba 72

932 ἁλύσιον· ἁλυσίδιον, πλόκιον περιτραχήλιον. Μένανδρος Καρίνῃ (fr. 202)· ῾περὶ τὸν τράχηλον ἁλύσιόν τί σοι δότω.᾽ (Σ′)

933 ἄλφι· ἄλφιτον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότρωκτον, ὅ φασι πρῶτον εὑρεῖν ᾽Επίχαρμον (fr. 201). (Σ′) Bk 381

---

922 Dinarch. LXIX fr. 2 **923** ∗ **924** Lycurg. fr. 33 **928** ∗

---

922 Ph. α 1027, EM 70.34; Bk.^{V} 203.1 **923** Ph. α 1051 **924** Su. α 1331, Ph. α 1042; Harp. A 81 **925** Ph. α 1050 **926** Su. α 1366, Ph. α 1049 **927** Su. α 1358, Ph. α 1048 **928** Su. α 1384, Ph. α 1086; cf. Et.Gen. ἀλώνητα· βάρβαρα ἀνδράποδα· τοὺς γὰρ ἅλας διδόντες τοῖς Θρᾳξὶν ὠνοῦντα ἀνδράποδα, Zen.Ath. 2.86 (V.439 B.) **929** Su. α 1408 **929A** Su. α 1427, Ph. α 1054 **930** Su. α 1435, Ph. α 1056 **931** Su. α 1428 (tantum ῞Ομηρος – ἀλήτην et Δίδυμος – τοιαῦτα: cett. aliena), Ph. α 1030; Ael.D. α 81 **932** Su. α 1440, Ph. α 1062 **933** Su. α 1451, Ph. α 1070; cf. Hsch. α 3341 ἄ.· τοῦτο ἀπότρωκτόν ἐστιν, ὡς ἄλφιτα

---

922 οὐδεὶς] οὐδ᾽ B **927** ἁλουργίδιον … ἁλουργίς Bernhardy | ᾽Αντιφάνης Su. ᾽Αριστοφάνης (fr. 741K.) Ph. οὕτως ᾽Αριστοφάνης B **928** οἷον] ὁμοίως Su. | καὶ εὐτελής om. Su. Ph. **931** ἔνιοι τὸ B ἐνιότε Ph. | καὶ χαίρεσθαι om. Ph. | χαίρειν Bekker | ῞Ομηρος om. Ph. | τί] ἢ Su. | τὸν ἀλήτην om. Ph. | οἷον om. Ph. | ὡς – ᾱ om. Ph. | ψιλῶς – ἀμφότερα^{2} om. B | τὸ ἀμφότερα] τὰ ἀμφότερα Su. (AG) | δασέως] δασύνειν Su. | ἁνύειν ἁμῶς] ἁλύειν B | χαίρειν Bekker **932** ἁλυσίδιον om. Su. | πλοκίου γένος Su. | περὶ τὸν τράχηλον Su. om. Ph. | Καρίνῳ Su., om. Ph.

934 ἀλυσιτελές = Σ α 345.
935 ἀλφούς = Σ α 346.
936 ἅλῳ = Σ α 347.
937 ἅλω· ἀντὶ τοῦ ἅλες. Φιλύλλιος (fr. 27). (Σ′)
938 ἀλφιστεῖς· οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες. Ὑπερείδης (fr. 224). (Σ′)
939 ἅλωαί = Σ α 348.
940 ἀλώβητον = Σ α 349.
941 ἀλώμενος = Σ α 350.
942 ἀλωπόχρους· ὁ πολιός. (Σ′) Att
943 ἅλῶναι = Σ α 351.
944 ἁλώσιμα = Σ α 352.
944A ἅλωτοί = Σ α 353.
945 Ἁλῶα· ἑορτή ἐστιν Ἀττική. Φιλόχορος (328 F 83) δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. (Σ′) Harp
Ba 73 **946** Ἀλωπεκῆθεν· δῆμός ἐστιν ἡ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιοχίδος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς. (Σ′) Harp
947 Ἀλωπεκόννησος· πόλις ἐστὶν μία τῶν ἐν Χερρονήσῳ. (Σ′) Harp
948 ἀλαζονεύεσθαι τὸ ψεύδεσθαι λέγουσι, καὶ ἀλάζονα τὸν ψεύστην καὶ φένακα. (Σ′′′) D
949 ἀλοστατεῖ· στρατεύεται. (Σ′)
950 ἁλιεύεσθαι· τὸ ἁλιεύειν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς. (Σ′) Att
951 ἀλεαίνειν· θερμαίνεσθαι, οὐχὶ ἀλεαίνεσθαι. ἁοὐκοῦν ἵν᾽ ἀλεανέμην, τοῦτ᾽ ἠμπεσχόμην᾽ Ἀριστοφάνης (Eccl. 540). (Σ[b]) Att
952 ἄλφα· τοῦτο ὑπὸ Φοινίκων βοὸς κεφαλὴ ἐκαλεῖτο. καὶ Μωϋσῆς δὲ ὁ νομοθέτης ὑπὸ Ἰουδαίων διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ἀλφοὺς ἐν τῷ σώματι οὕτως ἐκαλεῖτο. ἀλλὰ τοῦτο Νίκαρχος ὁ τοῦ Ἀμμωνίου ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων (731 F 1) φλυαρεῖ. ἄλφα δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ σῦς ὁ

---

942 ∗ **945** ἁΑλώοις Dem. 59. 116 **946** decr. ap. Dem. 18. 164 +, al. **947** Ἀλωπεκόννησον decr. ap. Dem. 18. 92 +, al. **949** ∗

---

934 Su. α 1441, Ph. α 1061 **935** Su. α 1457, Ph. α 1077 **936** Su. α 1370, Ph. α 1079 **937** Su. α 1369, Ph. α 1078 **938** Su. α 1454, Ph. α 1074 **939** Su. α 1375, Ph. α 1082 **940** Su. α 1374, Ph. α 1083 **941** Su. α 1379, Ph. α 1034 **942** Su. α 1393, Ph. α 1085; Ael. D. α 89 **943** Su. α 1382, Ph. α 1087 **944** Su. α 1401, Ph. α 1092 **944A** Su. α 1404(c), Ph. α 1093, Et. Gen. (ρ) **945** Su. α 1372, Ph. α 1081; Harp. A 83 **946** Su. α 1386, Ph. α 1090, cf. sch. Plat. Gorg. 495 d; Harp. A 84 **947** Su. α 1389, Ph. α 1091; Harp. A 85 **948** Ph. α 891; cf. Hsch. α 2730 ἀ.· ψεύδεσθαι **949** Su. α 1339, Ph. α 1034 **950** Su. α 1217, Ph. α 946; Phryn. P. S. fr. 158 **951** Orus A3 **952** Ph. α 1064; cf. Hsch. α 3321 ἄ.· βοὸς κεφαλὴ Φοίνικες

---

937 Φιλίλλιος Ph. Φιλάλλιος B **938** ἀλφιτεῖς Su. Ph. ἀλφηστεῖς Mehler **945** ἅλως] ἄλω B **947** Χεροννήσῳ Su. -ων B **950** καὶ om. Su. **951** ἔπειθ᾽ ἵν᾽ ἀλεαίνοιμι, τοῦτ᾽ ἠπισχόμην Ar. **952** τοῦτο[1]] καὶ τοῦτο Ph.

πλήξας τὸν Ἄδωνιν· ἐκλήθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀσβωτῶν τῶν ¦ ἐν Φοινίκῃ· καλεῖται δὲ παρὰ Φοίνιξιν ὁ ἀπήνης καὶ ἄγριος. ἄλφα δὲ καλεῖται καὶ ὁ Ὄσιρις ὑπὸ Βιβλίων. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάχιστον. (Σ′′′) Bk 382

953 ἀλφαίνειν· τὸ παραλλάσσειν. ἐξ οὗ καὶ οἱ ἐν τῷ σώματι ἀλφοί· παραλλάσσουσι γὰρ κατὰ τὸν χρῶτα. (Σ′′′)

954 ἀλφαίνει· ζητεῖ ἢ εὑρίσκει. ἔνθεν τιμαλφὴ ἡ πολλὴν εὑρίσκουσα τιμήν. (Σ′′′)

955 ἀλφάνει· εὑρίσκει. Μένανδρος Ὁμοπατρίοις (fr. 263)· ἦν δῆλον οὔτι νύμφιός τε ἀλφάνει.᾽ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 339)· οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ᾽ ἡμέρας ὅτε εἶπέν μ᾽ ὁ κῆρυξ οὗτος ἀλφάνει.᾽ Εὔπολις Ταξιάρχαις (fr. 273)· οὐ θᾶττον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν ἄγων ἀποκηρύξει τις ὅτι ἂν ἀλφάνῃ;᾽ ¦ καὶ ὁ ποιητής (Φ 79)· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.᾽ (Σ′) Ba 74

956 = 867. (Σ^{b})

957 = 828. (Σ^{b})

958 = 829. (Σ^{b})

959 ἀλδαίνων· αὐξόμενος. (Σ′′′)

960 ἀλειφοίβιον· τὸν περὶ παλαίστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. 766). (Σ′′′)

961 ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος (89 B 2. 10). (Σ′′′)

D **962** ἀλεσούριον· θαλάσσιον αἰδοῖον καὶ γένος κογχυλίων. (Σ′′′)

D **963** ἀλευρόμαντις· ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὸ καὶ ἀλεύροις μαντεύεσθαι. (Σ′′′)

?D **964** ἀλευρόττησις· ᾧ τὰ ἄλευρα διαττῶσιν. οἱ δὲ τηλίαν αὐτὸ καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ σηλίαν αὐτὸ ὀνομάζουσιν, ὃ καὶ κόσκινον. (Σ′′′)

965 ἀλάστωρ· θηλυκῶς Νικόχαρις (fr. 23) τὴν ἀλάστορα Σφίγγα ἔφη. (Σ′′′)

966 ἀλάστορον· ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. Αἰσχύλος (fr. 920) μέγαν ἀλάστορον᾽ εἶπεν. (Σ′′′)

---

953 Hippiatr. Cantabr. 57.24 **954** ∗ **959** ∗ **962** ∗ **963** ∗ **964** ∗

---

953 Ph. α 1066 **954** Ph. α 1067 **955** Su. α 1446, Ph. α 1065; cf. Cyr. (g) αλφ 15, Hsch. α 3323 ἀλφάνει· εὑρίσκει **959** Ph. α 907 **960** Ph. α 913 **961** Ph. α 920 **962** Ph. α 928; Hsch. α 2890 ἀ.· θαλάττιον αἰδοῖον. ἔστι δὲ καὶ κογχυλίου γένος; cf. Et. Gen. (Method.) **963** Ph. α 930; Hsch. α 2903 **964** Ph. α 931; cf. Hsch. α 2904 ἀ.· τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασήθουσιν **965** Ph. α 898 **966** Ph. α 900

---

(952) Φοίνιξιν ἄλφα Ph.^{z} | Βυβλίων Mehler **953** γὰρ] δὲ Ph. **954** ἀλφαίνειν B | ἢ om. Ph. **955** Μένανδρος – ἀλφάνει^{2} om. B | ὅτι ἄν] ἐὰν Su. | ἀλφάνει Su. (A) Ph. | δέ τοι ἦλφον] ὅς τ᾽ ἀλφάνει Su. **960** ἀλειφόβιον Bergk | οὕτως om. Ph. **963** καὶ om. B **964** αὐτὸ^{2} et ὃ om. B **965** Νικόχαρις Ph. (ut coni. Bekker) -χαρτις B -χάρης Reitzenstein | ἔφη Σφίγγα B **966** ὁ om. Ph.

967 ἀλάστορα προσβαλεῖν· οἷον μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης
Bk 383 (fr. 874)· ¦ ‘οὔ σοι παραινῶ μηχναωμένῃ κακὰ ἐχθροῖσι σαυτὴν προσβαλεῖν ἀλάστορα.’ (Σ′′′)

968 ἀλεύραττις· ἀγγεῖον εἰς ἄλευρα. (Σ′′′)

969 ἀλεύσω· ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς (fr. 993). (Σ′′′)

970 ἀλ⟨λ⟩ηλίζειν· ἀλλήλους πειρᾶν. (Σ′′′)

971 ἀληλιμμένον· τὰ τοιαῦτα οἱ Ἀττικοὶ ἀναδιπλοῦντες λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἠλειμμένον. οὕτως Θουκυδίδης (4. 68. 6). (Σ′′′)

972 ἀλίαστον· τὸ μάταιον. Εὐριπίδης (fr. 1123). ἔστι δὲ τὸ ἀνέγκλητον, ὃ οὐκ ἔστι φυλάξασθαι, κατὰ ἀπόφασιν. (Σ′′′)

Ba 75 **973** ἁλιευόμενος· ἀντὶ τοῦ ἁλιεύων. Πλάτων (fr. 44). (Σ^{b})

974 ἀλίνουσι· ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς (fr. 995). (Σ′′′)

975 ἁλίπαστα· οἱονται οἱ πολλοὶ ἁλίπαστα τὰ ταριχηρά, οὐ χρῶνται Att
δὲ οὕτως Ἀττικοί, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἁλσὶ πεπασμένων κρεῶν ὀπτῶν προσφάτων. (Σ′′′)

976 ἀλῖσαι· κυλῖσαι τὸν ἵππον. (Σ′′′) Att

977 ‘Αλμυρίδες· τόπος τις περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ἀττικῆς. Ἀρι- Att
στοφάνης Τηρεῖ (fr. *131)· ‘ἔδει δέ γέ σε βληθεῖσαν εἰς ‘Αλμυρίδας μὴ τῇ θυγατρὶ δεῖ παρέχειν σε πράγματα.’ (Σ′′′)

978 ἅλμυρόν· τὰ πολλὰ ἐκτεταμένως. λέγουσι δὲ καὶ ἅλυκόν· ‘νὴ τὸν Att
Ποσειδῶ τὸν ἅλυκόν, δίκαιά γε᾽ Ἀριστοφάνης λέγει Λυσιστράτῃ (403). (Σ′′′)

979 ἅλις τοῦδε· οἷον ἀπόχρη καὶ ἱκανῶς ἔχει. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἁλός, Att
ὅτι καὶ αὐτὴ δαψιλὴς καὶ ἱκανή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλες, ὅπερ ἐστὶν ἀθρόον. (Σ′′′)

980 ἁλίσπαρτον· κυρίως τὸ ἁλὶ κατεσπαρμένον χωρίον. καὶ τὸ ἄλευ- Att
ρον δὲ οὕτως λέγεται. οἱ δὲ ἰδιῶται συνήθως ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου γεγονότος χρῶνται τῇ φωνῇ. (Σ′′′)

---

968 ∗ **970** ∗; ἀλληλίζει Clem. Al. Paed. 2. 10. 86. 1 **976** ∗ **979** ∗ **980** ∗

---

967 Ph. α 901 **968** Ph. α 932 **969** Ph. α 933 **970** Ph. α 937 (+) **971** Ph. α 939; Phryn. P. S. 32. 12 ἀ.· ἀναδιπλοῦντες λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἠλειμμένον **972** Ph. α 948 **974** Ph. α 952 **975** Ph. α 953; Phryn. P. S. 46. 8 οἱ μὲν πολλοὶ ἁπλῶς τὰ ταρίχη, οἱ δ᾽ ἀρχαῖοι τὰ ἁλσὶ πεπασμένα **976** Ph. α 963; Phryn. P. S. fr. 148; cf. lex. Aἰμ. α 43 ἀ.· κυλῖσαι **977** Ph. α 1018; Phryn. P. S. fr. 150; cf. Hsch. α 3201 ἁ.·… καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλον **978** Ph. α 1019; Phryn. P. S. fr. 151 **979** Ph. α 968; Phryn. P. S. 16. 21 **980** Ph. α 969, Et. Gen. (ad λέγεται), cf. Hsch. α 3057 ἁ.· τὸ ἁλὶ κατεσπαρμένον χωρίον, καὶ ἄλευρον; Phryn. P. S. fr. 153

---

967 σαυτῇ Bekker **968** h. e. ἀλευρόττησις | ἄλευρα] ἄλφιτα Ph. **969** Σοφοκλῆς Ph. **970** ἀλ⟨λ⟩ηλίζειν Bekker | περαίνειν B **971** οἱ om. Ph. | οὕτως Θουκυδίδης om. B **972** ἀνέκκλιτον Nauck **977** Τηρεῖ] Γήρᾳ Seidler | μὴ τῇ θυγατρὶ δεῖ] τηδὶ μή B **978** ἐκτεταμμένως B | Ποσειδῶν Ph.^{b} -ῶνα Ph.^{z} | Ἀρ. λέγει Λυσ. hic B Ἀρ. Λυσ. ante cit. Ph. **979** δαψιλῶς B | ὅπερ ἐστὶν ἀθρόον om. B **980** ἁλὶ κατεσπαρμένον Ph. ἁλικὸν ἐσπαρμένον B

Att **981** ἁλιῶς· ἀντὶ τοῦ ἁλιέως. Φερεκράτης (fr. 215). (Σ′′′)

Att **982** ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν· Σοφοκλῆς (fr. 996) καὶ Αἰσχύλος (fr. 411). σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν. (Σ′′′)

ApS **983** ἁλοσύδνης· τῆς ἐν ἁλὶ γενομένης. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος (fr. 9) τῆς θαλάσσης ἀπέδωκεν. (Σ′′′) Bk 384

984 ἀλοῶν· ἀντὶ τοῦ περιάγων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βόες. οὕτως Ἀριστοφάνης (Th. 2). (Σ′′′)

985 ἀλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους· ⟨ ⟩. (Σ^{b})

986 ἀλοᾶν· τύπτειν, βάλλειν. καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἅλω τὸν σῖτον. (Σ′′′) Ba 76

Hom **987** ἀλοία· ἔτυπτεν. ἀφ᾽ οὗ καὶ πατραλοίας Ἀττικῶς ὁ πατροτύπτης. (Σ′′′)

988 ἀλλὰ οὐ· ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ πάλιν. Πλάτων Νυκτὶ μακρᾷ (fr. 89)· ἁλλ᾽ οὐ γέλοιον ἄνδρα μοι φροντίσαι μηδέν. ᾽ (Σ′′′)

989 ἁλὸς θείοιο· τοῦ ἐντίμου, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ καὶ πανταχοῦ χρῆσιν. ἢ τοῦ καθαροῦ καὶ ἀφθάρτου. ἢ τοῦ δικαίου καὶ ἀναγκαίου, δικαίου μὲν καθότι μυστικῶς οὕτως προσαγορεύεται· σπονδαὶ γὰρ καὶ ὁμεστίων καὶ ἱερῶν καὶ ἱερέων καὶ τραπέζης κοινωνία τούτῳ χαρακτηρίζονται· ἀναγκαῖον δὲ πρὸς διαμονὴν καὶ ἐπιτηδειότητα καὶ εὐεξίαν τῶν χρησίμων ἀνθρώποις. καὶ τὸ πῦρ δὲ θεῖον καὶ ἡ θάλασσα ἔοικε διά τινα τοιαῦτα καλεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ καθάρσιον λυμάτων εἶναι. ἔτι τε τὸ σπουδαῖον καὶ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἢ τὸ μέγα καὶ ἄριστον θεῖον λέγεται. (Σ′′′)

990 ἀλκαία· ἡ οὐρὰ τοῦ ζῴου, κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, ἀπὸ τοῦ ἀλάλκειν, ὅ ἐστι βοηθεῖν, ὥσπερ οὐρὰ ἀπὸ τοῦ οὐρεῖν, ὅ ἐστι

---

983 Y 207 +, al. **987** I 568 **989** I 214 **990** Ap. Rhod. 4. 1614 v.l.

---

981 Ph. α 975; Phryn. P.S. fr. 154 **982** Ph. α 976; Phryn. P.S. fr. †155 **983** Ph. α 1043; Ap. Soph. 21.21 ἁλοσύδνην· τὴν ἐν ἁλὶ σευομένην, οἷον ἐνάλιον· [δ 404]. οἱ μὲν τῆς θαλάσσης, ἔνιοι δὲ τῆς Ἀμφιτρίτης; cf. Cyr. (S) αλο 11, Hsch. α 3248, sch. δ 404, Su. α 1340 ἁ.· τῆς θαλάσσης **984** Ph. α 1029 **986** Ph. α 1021, EM 69.57; sch. Aeschin. 2.140 (299) ἀ. ἐστὶ τὸ τύπτειν… **987** Ph. α 1022, Et. Gen.; sch. D I 568 ἀ.· ἔτυπτεν. ὅθεν καὶ πατραλοίας ὁ τὸν πατέρα τύπτων, sim. Ap. Soph. 21.15, Hsch. α 3221, 3222 ἀ.· Ἀττικῶς. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγεται **988** Ph. α 988 **989** Ph. α 1033 **990** Ph. α 977; cf. lex. Aἰμ. α 45 (Et. Gen.) ἀ.· ἡ οὐρὰ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν τρέπειν, sch. Ap. Rhod. 4.1616 c ἀ.· κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ λέγεται, ἡ εἰς ἀλκὴν παρορμῶσα. ἐν δὲ τῇ Κωμικῇ λέξει (Didym. p. 71 Schm.) οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοὸς καὶ τῶν ἐμφερῶν ὅσα ὥσπερ ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται

---

981 ἁλίως B ἁλιέως Ph. **983** σευομένης ex Ap. Soph. Haslam | τὴν θάλασσαν B **985** nov. gl. in B, ad 984 refert Bekker, ad 986 Boissonade **986** τὸν om. Ph. EM **988** ἀλλὰ αὖ bis Bekker **989** καθὸ Ph. | ἀναγκαίου Reitzenstein | καθάρσια Ph. | καὶ τὸ καλὸν om. Ph. | ἄριστος B **990** ἡ et τοῦ^{1} om. Ph. | ἀπὸ^{1} – φυλάσσειν Ph. ὅ ἐστι κνήθειν B

φυλάσσειν. ἔνιοι δὲ ἀλκαίαν διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμᾶν, ἐπεὶ ὁ λέων ἰσχία τε καὶ πλευρὰς μαστίζων τῇ οὐρᾷ εἰς μάχην ἑαυτὸν ἐποτρύνει. καὶ ταῦρος δὲ καὶ κύων καὶ ἄλλα ζῷα πολλὰ τῇ οὐρᾷ πρὸς ἀλκὴν κέχρηται. φασὶ δέ τινες καὶ τὴν οὐρὰν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ ὀρίνειν καὶ παρορμᾶν εἰς ἀλκήν. (Σ′′′)

991 ῾Αλῶα· ἑορτὴ Δήμητρος καὶ Διονύσου. προσηγόρευται δὲ διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς ἀπὸ τῆς ἅλω τότε καταχρήσασθαι, φέροντες εἰς Bk 385 ᾽Ελευσῖνα. ἢ ἐπεὶ ἐν ἅλωσιν ἔπαι¦ζον ἐν τῇ ἑορτῇ. ἤγετο δὲ ἐπὶ τῇ Ba 77 συγκομιδῇ τῶν καρ¦πῶν ἑορτὴ ῾Αλῶα, ἐν ᾗ καὶ Ποσειδῶνος πομπή. ἀπὸ δὲ τοῦ συναυλίζεσθαι εἴρηται, ὅθεν καὶ ἅλως. καὶ ἡλιαία δέ, ἐπεὶ πολλοὶ δικασταὶ συναθροίζονται. (Σ′′′) Att+?

992 ἀλλογνοεῖν· τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν. ὅμοιον δέ ἐστιν τὸ ἀμφιγνοεῖν. (Σ′′′) Att

993 ἀλλοτριόγνωμος· σημαίνει ὁ τὰ ἀλλότρια ἐν γνώμῃ ἔχων καὶ μὴ τὰ ἑαυτοῦ. (Σ′′′) Att

994 ἀλοιμός· τὸ τῶν τοίχων χρῖσμα. (Σ′′′) Att

995 ἀλοκίζειν· ἀροτριᾶν. (Σ′′′) D

996 ἅλσι διαπεπάσθαι· ὁ νοῦς τῇ συμπλοκῇ χρήσιμος. (Σ^{b})

997 ἄλλυδις· μεταλλαγή. (Σ′′′)

998 ἀλυκτεῖν· δυσφορεῖν. (Σ′) Att

999 ἄλυπος· ὁ μὴ λυπούμενος. λέγει δὲ καὶ ἀλύπητος Θεόπομπος (com. fr. dub. 101 ; hist. 115 F 399 dub.). (Σ′′′) Att

1000 ἄλογα· ἄρρητα. Σοφοκλῆς (fr. 262). | ἄλογα καὶ ἀδιανόητα. Πλάτων (Soph. 241 a). (Σ′′′ | Σ^{b}) D|?

1001 ἄλυπον ἄνθος ἀνίας· εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπί τινος πράγματος ὃ λύπης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαιο ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ (fr. 172) ἐπὶ οἴνου πρῶτον γευσαμένων Att

---

992 ∗ **993** ∗; ἀλλοτριογνώμοις Cratin. fr. 162 **994** Soph. fr. 69 **995** Ar. Vesp. 850 **996** ∗; cf. Alc. com. fr. 17 **997** Λ 486 +, al. **998** ∗

---

991 Ph. α 1028; Paus. Attic. α 76 (ad ἅλως) **992** Ph. α 996; Phryn. P. S. 19.12 ἀ. καὶ ἠλλογνόουν· τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν, ὡς ἀμφιγνοεῖν καὶ ἠμφιγνόουν **993** Ph. α 1002; Phryn. P. S. fr. 161 **994** Ph. α 1036; Paus. Attic. α 71 **995** Ph. α 1035; Hsch. α 3241, EM 70.37 **997** Ph. α 1052; cf. Ph. α 1053 ἄ.· ἄλλῃ, Hsch. α 3189 ἄ. ἄλλῃ [N 279]· μεταλλαγὴ ἄλλου ἐπ᾽ ἄλλο, ἀλλαχῇ, Cyr. (S) αλλ 23 ἄ.· ἀλλαχοῦ **998** Su. α 1431, Ph. α 1055; Ael. D. α 82; cf. Diogen. (Hsch. α 3291, EM 71.38) ἀ.· κλαίειν, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν **999** Ph. α 1057; Ael. D. α 83 **1000** Ph. α 1026; Hsch. α 3218 (+ Θυέστῃ) **1001** Ph. α 1058; Phryn. P. S. fr. 162

---

(990) τινες Ph. ῎Ελληνες B | εἰς B τὴν Ph. **991** ῾Αλῶα Bekker αλοια B Ph. | ἀπαρχαῖς ⟨ταῖς⟩ Bekker | φέροντας Bekker | συναλίζεσθαι Schwabe | εἴρηται ὅθεν Ph. ἔνθεν B **992** τὸ^{2}] τῷ Schwartz **993** μὴ] τιμη Ph. **1001** Διονυσίσκῳ Crusius | γευσαμένω B

τῶν κατὰ τὸν χόρον σατύρων· ʿπόθεν ποτ᾽ ἄλυπον ὦδ᾽ εὗρον ἄνθος ἀνίας;᾽ ὅλον δὲ τὸ μελύδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε. μετὰ γὰρ τῆς ἄλλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἑρμηνείαν καὶ μεθύουσιν ἁρμόττουσαν. δεῖ δὲ τὰς λύσεις τῆς ἑρμηνείας ἁρμόττειν τοῖς νοήμασιν καὶ μὴ σφίγγειν, καὶ μηδαμοῦ σύνδεσμον παρατιθέναι ἀλλ᾽ ἀκήρατον τὴν λύσιν φυλάττειν. (Σ′′′)

Att **1002** ἀλυσθαίνειν· ἀδυνατεῖν. (Σ′′′)

1003 ἀλυσιτελές· ἀσύμφορον, ἀνωφελές. (Σ^{b})

Att **1004** ἀλφίτων στοά· ἡ ἀλφιτόπωλις, ἐν ᾗ καὶ ἡ Ζεύξιδος ἀνέκειτο ʿΕλένη. (Σ′′′)

1005 ἀλφιταμοιβοί· ἀλφιτοπῶλαι, οὐ πρὸς ἀργύριον ἀλλ᾽ ἀλφίτων κριθὰς ἀμειβόμενοι. (Σ′′′) Bk 386 /Ba 78

1006 ἄλφιτα· κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. (Σ′′′)

Att **1007** ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς· τῆς πολιᾶς. ᾽Αριστοφάνης Τελμισσεῦσιν (fr. 553). (Σ′′′)

D **1008** ἀλλόφασις· θόρυβος ταραχώδης. (Σ′′′)

D **1009** ἀλλοφάσειν· ἑτεροχροεῖν, παρορᾶν. (Σ′′′)

D **1010** ἀλλοφάσειν· οὐχ ὑποφέρειν βάρος. (Σ′′′)

D **1011** ἀλλοφάτοις· ὑπὸ ἄλλων πεφατισμένοις, οἷον ἀνῃρημένοις. (Σ′′′)

?D **1012** ἀλφός· ἡ μέν τις λευκὴ παραλλαγὴ κατὰ τὸ χρῶμα μετά τινων λεπτῶν στιγμάτων, καὶ καλεῖται λευκὸς ἀλφός· ἡ δὲ ὑπομελανίζουσα, καὶ καλεῖται μέλας ἀλφός. (Σ′′′)

D **1013** ἀλωπέκεως· ἀμπέλου εἶδος. (Σ′′′)

?Hom, D **1014** ἀλφηστῇσιν· ἐντίμοις. (Σ′′′)

D **1015** ἀλφινία· ἡ λεύκη. (Σ′′′)

1002 ∗ **1004** ∗ **1005** Ar. Av. 491 **1006** Λ 640 +, al. **1008** ∗ **1009** ∗ **1011** ∗ **1013** ∗ **1014** α 349, al. **1015** Aesch. fr. dub. 482

1002 Ph. α 1059; Ael. D. α 85; cf. Diogen. (Hsch. α 3313, EM 70. 46) ἀ.· ἀσθενεῖν, ἀδυνατεῖν **1003** Hsch. α 3305 **1004** Ph. α 1075; Paus. Attic. α 75 **1005** Ph. α 1072; cf. Hsch. α 3334 ἀ.· ἀλφιτοπῶλαι **1006** Ph. α 1071, Et. Gen. (+), sch. Plat. Rep. 372 b, Leg. 849 c: num Σ′? (cf. Intr. sect. 4 d i) **1007** Ph. α 1073 (+ Diogen.); Ael. D. α 88 **1008** Ph. α 1012; Hsch. α 3184 **1009** Ph. α 1013; Hsch. α 3185 **1010** Ph. α 1014; Hsch. α 3185 **1011** Ph. α 1015; Hsch. α 3187 **1012** Ph. α 1076; cf. Hsch. α 3345 ἀ.· λευκή τις ⟨παραλλαγὴ⟩ ἐν τῷ σώματι **1013** Ph. α 1094; Hsch. α 3365 ἀ.· ἄμπελος οὕτω καλουμένη, καὶ ὁ ἀπ᾽ αὐτῆς οἶνος **1014** Ph. α 1069; sch. D α 349, Ap. Soph. 23. 31 ἀ.· (…) ἐντίμοις, Hsch. α 3332 ἀλφησταί· ἄμεμπτοι, ἔντιμοι **1015** Ph. α 1068; Hsch. α 3335 (+ Περραιβοί)

(1001) τῶν Ruhnken τὸν B Ph. | πολιτικῶς Ph. | μεθύουσαν Ph. **1004** ἀλφιστ- bis B | -πολις B Ph., corr. Bekker **1006** καὶ^{2} om. B | ἢ φακῶν] ῥοακῶν sch. Plat. **1007** Ταλμισσεῦσιν ᾽Αρ. B **1009** περιορᾶν Ph. om. Hsch. **1012** καὶ^{1}] ὃ B

1016 = 943. (Σ^{b})
1017 ἄμαθος· ἡ μεσόγειος [ἤτοι ἡ κατὰ τὸ πεδίον] ἄμμος. (Σ α 354 [Σ^{b}]) K[Hom]
1017A ἀμάλθακτον = Σ α 355.
1018 ἀμᾶν = Σ α 356.
1019 ἅμαξιτόν = Σ α 360.
1020 ἀμαρυγή = Σ α 357.
1021 ἀμαρυγάς = Σ α 358.
1022 ἀμάρυγμα = Σ α 359. | οἱ δὲ αἴθυγμα, ὅ ἐστι σκίασμα. ἢ ὁμοίωμα. ἢ κίνημα. (Σ | Σ′)
1023 ἄμματα = Σ α 390.
1024 ἀμαυρά = Σ α 362.
1025 ἄμαχον = Σ α 363.
1026 ἀμβλίσκουσιν = Σ α 364.
1027 ἀμβλύς = Σ α 365.
Ba 79 **1028** ἀμβλυώττει = Σ α 366.
1029 ἀμβλωθρίδια = Σ α 367.
1030 ἀμβρόσιον = Σ α 368.
Bk 387 **1031** ἄμβροτα = Σ α 369.
1032 ἀμείβεσθαι = Σ α 370.
1033 ἀμείβων = Σ α 371.
1034 ἀμειδές = Σ α 372.
1035 ἀμείλικτος = Σ α 373.
1036 ἀμείλικτον = Σ α 374.
1037 ἀμείλιχος = Σ α 375.
1037A ἀμειψόμεθα = Σ α 376.
1038 ἀμέλει· σημαίνει γ′· διὰ τοῦτο, καὶ τὸ πάνυ, καὶ ἔστιν καὶ περιττὸν ἐν ταῖς γραφαῖς, κόσμου χάριν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παραλαμβανόμενον. (Σ^{b})

1017 ἀμάθοιο E 587

1017 [sch. D E 587 ἄ.· ἡ κατὰ τὸ πεδίον ψάμμος, cf. Hsch. α 3396] **1017A** Su. α 1477, Ph. α 1108 **1018** Su. α 1484, Ph. α 1097 **1019** Su. α 1489, Ph. α 1120 **1020** Su. α 1501, Ph. α 1130 **1021** Su. α 1501, Ph. α 1133, EM 77.25 **1022** Su. α 1503, Ph. α 1131, EM 77.26 **1023** Su. α 1510, Ph. α 1208 **1024** Su. α 1511, Ph. α 1145 **1025** Su. α 1514, Ph. α 1149 **1026** Su. α 1523 (+), Ph. α 1158 **1027** Su. α 1530, Ph. α 1159 (+) **1028** Su. α 1529, Ph. α 1160 **1029** Su. α 1524, Ph. α 1161 **1030** Su. α 1539, Ph. α 1169 **1031** Su. α 1540, Ph. α 1170 **1032** Su. α 1563, Ph. α 1176 (Σ′′ + κατα- vel μεταβάλλεσθαι) **1033** Su. α 1565, Ph. α 1178 **1034** Su. α 1567, Ph. α 1180 **1035** Su. α 1569, Ph. α 1181 **1036** Su. α 1569, (Ph. α 1181, ἀπηνής gl. 1035 add.) **1037** Su. α 1570, Ph. α 1182 **1037A** Su. α 1573, Ph. α 1186

1022 αἴθυγμα – fin. om. B (οἱ δὲ loco suo retent.) Su. (οἱ δὲ ante λαμπηδόνα [in gl. Σ α 359] transp.)

1039 ἀμέλει = Σ α 377.
1040 ἀμελητί = Σ α 378.
1041 ἀμεταποίητον = Σ α 379.
K **1042** ἀμετρίαν· ὑπερβολήν. (Σ^{b})
1043 ἀμεταστρεπτί = Σ α 380.
1044 ἀμηγέπη = Σ α 381.
1045 ἀμήρυτον = Σ α 382.
1046 ἀμήσαντες = Σ α 383.
1047 ἀμητῆρες = Σ α 384.
1048 ἀμητός = Σ α 385.
1049 ἀμηχανία = Σ α 386.
1050 ἀμήχανον = Σ α 387.
Att **1051** ἅμίδας = Σ α 388. | τὰ οὐροδόχα ἀγγεῖα. (Σ | Σ^{b})
1052 ἅμιλλα = Σ α 389.
1053 ἀμογητί = Σ α 391. Ba 80
1054 ἀμοιβαδόν = Σ α 392.
1055 ἀμοιβή = Σ α 394.
1056 ἀμοιβαία = Σ α 393.
1057 ἀμοιρῆσαι = Σ α 395.
1058 ἄμουσα = Σ α 397. Bk 388
1059 ἀμπεχόμενο ς = Σ α 398.
1060 ἀμπεχόνη = Σ α 399.
1061 ἀμπεχόνιον = Σ α 400.
1062 ἀμπλακίαις = Σ α 401.
1063 ἄμπυκας = Σ α 402.
1064 ἄμπυξ = Σ α 403.
1065 ἄμπωτις = Σ α 404.
1066 ἀμυδρά = Σ α 405.
1066A ἀμυδρῶς = Σ α 406.

1039 Su. α 1546, Ph. α 1183, EM 81.21, sch. Plat. Rep. 422 c, Bk.^{v} 214.22 (Ph. EM Bk.^{v}: +Ael. D. α 97) **1040** Su. α 1548, Ph. α 1184 **1041** Su. α 1559 **1042** Cyr. (vgS) αμε 5/26, Hsch. α 3618 **1043** Su. α 1560 (+ Tim.) **1044** Su. α 1575 (+ sch. Ar.), Ph. α 1189, sch. Plat. Rep. 474 c, Soph. 259 d **1045** Su. α 1577, Ph. α 1188 **1046** Su. α 1579, Ph. α 1190 (+) **1047** Su. α 1582, Ph. α 1191, Et. Gen. (+) **1048** Su. α 1583, Ph. α 1192 **1049** Su. α 1587, Ph. α 1193, EM 83.31 **1050** Su. α 1488 (+), Ph. α 1194 **1051** Su. α 1590, Ph. α 1198 (+) | Paus. Attic. α *86 **1052** Su. α 1594, Ph. α 1201 **1053** Su. α 1617, Ph. α 1214 **1054** Su. α 1659, Ph. α 1219 **1055** Su. α 1661, Ph. α 1216 **1056** Su. α 1660, Ph. α 1217 **1057** Su. α 1664, Ph. α 1220 **1058** Su. α 1633, Ph. α 1239 **1059** Su. α 1652 (+), Ph. α 1242 **1060** Su. α 1653, Ph. α 1243 **1061** Su. α 1653, (Ph. α 1243, πάλλιον gl. 1060 add.) **1062** Su. α 1654, Ph. α 1248 **1063** Su. α 1658, Ph. α 1253 **1064** Su. α 1658, Ph. α 1254 **1065** Su. α 1656, Ph. α 1257 (+) **1066** Su. α 1668, Ph. α 1258 **1066A** Su. α 1668, Ph. α 1259

1067 ᾽Αμύκλας· Λακεδαίμων. (Σ^{b}) K
1068 ἀμύητος = Σ α 407.
1069 ἀμύμων = Σ α 408.
1070 ἀμύντωρ = Σ α 409.
1071 ἄμυξις = Σ α 410.
1072 ἀμύσσει = Σ α 411.
1073 ἀμυχή = Σ α 412.
1074 ἀμφ᾽ αὐτούς = Σ α 413.
1075 ἄμφηκες = Σ α 414.
1076 ἀμφηρεφές = Σ α 415.
1077 ἀμφήριστον = Σ α 416.
1078 ἀμφί = Σ α 417.
1079 ἀμφίβιον = Σ α 418.
1080 ἀμφίβολοι = Σ α 419.
1080A ἀμφιγνοεῖ = Σ α 420.
Ba 81 **1081** ἀμφιγυίοισιν = Σ α 421.
1082 ἀμφίδεα = Σ α 422.
1083 ἀμφιδέες = Σ α 423.
1084 ἀμφιθαλής = Σ α 424.
1085 ἀμφίθετον = Σ α 425.
Bk 389 **1086** ἀμφίκρημνος = Σ α 426.
1087 ἀμφίκρημνον· ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον. (Σ^{b}) K
1088 ἀμφιλαφές = Σ α 427. | ἢ δασύ. (Σ | Σ^{b})
1089 ἀμφιλάφεια = Σ α 428.
1090 ἀμφιλαφής = Σ α 429.
1091 ἀμφιμάτορας = Σ α 430.
1092 ἀμφιματῶσαι = Σ α 431.
1093 ἄμφιον = Σ α 432.

1067 an B 584 (accus. plur.) male intell.?

1067 Cyr. (vgS) αμυ 30/45 **1068** Su. α 1670, Ph. α 1260 = 1288 **1069** Su. α 1673, Ph. α 1261 **1070** Su. α 1682, Ph. α 1272, ? Et. Gen. (+) **1071** Su. α 1683 (+), Ph. α 1274 **1072** (Su. α 1685, cum gl. Hdt. 3. 76 contam.), Ph. α 1277 **1073** Su. α 1688, Ph. α 1283, sch. Luc. 32. 12 **1074** Su. α 1692, Ph. α 1293 **1075** Su. α 1694, Ph. α 1297, Et. Gen. (+) **1076** Su. α 1696, Ph. α 1298 **1077** Su. α 1698 (+), Ph. α 1300 **1078** Su. α 1699, Ph. α 1302 **1079** Su. α 1704, Ph. α 1307 **1080** Su. α 1707, Ph. α 1309 (+) **1080A** Su. α 1709, (Ph. α 1310) **1081** Su. α 1711, Ph. α 1311 **1082** Su. α 1713, Ph. α 1312 (+), EM 87. 51 (+) **1083** Su. α 1717, Ph. α 1313 **1084** Su. α 1728, Ph. α 1329 (+) **1085** Su. α 1731, Ph. α 1330 **1086** Su. α 1734, Ph. α 1338 **1087** Cyr. (S) αμφ 62, Hsch. α 4032 **1088** Su. α 1739, Ph. α 1342 (+) | Et. Gen. **1089** Su. α 1739, Ph. α 1344 **1090** Su. α 1740, Ph. α 1345 **1091** Su. α 1745, Ph. α 1351 **1092** Su. α 1746, Ph. α 1353 **1093** Su. α 1749, Ph. α 1356

1094 ἀμφίπολος = Σ α 433.
1095 ἀμφιρύτη = Σ α 434.
1096 ἀμφισβητεῖν = Σ α 435.
1097 ἀμφίταποι = Σ α 436.
1098 ἀμφιστεφέες = Σ α 437.
1099 ἀμφὶ τὸ λυκόφως = Σ α 438.
1100 ἀμφιτρυγη = Σ α 439.
1101 ἀμφιφορεῖα = Σ α 440.
1102 ἀμφιφορεῦσι = Σ α 441.
1103 ἀμφίχυτον = Σ α 442.
1104 ἄμφοδον = Σ α 443.
1105 ἀμφορεαφόρους = Σ α 444. Ba 82
1105A ἀμφορεῖς = Σ α 445.
1105B ἀμφορεύς = Σ α 446.
1106 ἄμφω τὼ χεῖρε = Σ α 447.
1107 ἀμώμενοι = Σ α 448.
1108 ἀμωσγέπως = Σ α 449.
1109 ἀμῶσιν = Σ α 450.
1110 ἀναβιώσκεσθαι = Σ α 451.
1111 ἀνάγνωσις = Σ α 452.
1112 ἀναβοθρεύουσιν = Σ α 453.
1112A ἀναβράσσουσιν = Σ α 454.
1113 ἀναγραπτόν = Σ α 455. Bk 390
1114 ἀνάγωγος = Σ α 456.
1115 ἀναγωγότερον = Σ α 457.
1116 ἀναγώγῳ = Σ α 458.
1117 ἀναδάσασθαι = Σ α 459.
1118 ἀναδέσμην = Σ α 460.
1119 ἀναδεῖ = Σ α 461.
1120 ἀναδούμενος = Σ α 464.

1094 Su. α 1755 (+), Ph. α 1360 (+), Et. Gen. **1095** Su. α 1759, Ph. α 1362 **1096** Su. α 1763, Ph. α 1366 **1097** Su. α 1774, Ph. α 1370 **1098** Su. α 1770, Ph. α 1369 **1099** Su. α 1775, Ph. α 1371 **1100** Su. α 1778, Ph. α 1372 **1101** Su. α 1780, Ph. α 1374 **1102** Su. α 1779, Ph. α 1375 **1103** Su. α 1782, Ph. α 1378 **1104** Su. α 1783, Ph. α 1379 **1105** Su. α 1785, Ph. α 1380 **1105A** Su. α 1785(e), Ph. α 1381 **1105B** Su. α 1785(c), Ph. α 1381 **1106** Su. α 1790(+), Ph. α 1384 **1107** Su. α 1635 **1108** Su. α 1645, Ph. α 1391, Et. Gen. (ϱ), sch. Plat. Phaedr. 228 c **1109** (Su. α 1635 ὁμοίως, post gl. 1107), Ph. α 1392 **1110** Su. α 1807, Ph. α 1409 **1111** Su. α 1833 (+), Ph. α 1435 **1112** Su. α 1809, Ph. α 1409 **1112A** Su. α 1813, Ph. α 1415 **1113** Su. α 1841, Ph. α 1428 **1114** Su. α 1837, Ph. α 1439 **1115** Su. α 1838, Ph. α 1440 **1116** Su. α 1839, Ph. α 1441 **1117** Su. α 1845, Ph. α 1444 **1118** Su. α 1850, Ph. α 1445 **1119** Su. α 1853, Ph. α 1446, (sch. Plat. Rep. 465 d) **1120** Su. α 1859, Ph. α 1457

1121 ἀναδήσασθαι = Σ α 462. | καὶ ἀναδήσοντες· στέψοντες. (Σ | Σ′) |?K
1122 ἀναδιδάξαι = Σ α 463.
1123 ἀναδῦναι = Σ α 465.
1124 ἀναδυόμενος = Σ α 466, insert. ἀναχωρούμενος post φεύγων. (insert. Σ[b])
1125 ἀναζυγαῖς = Σ α 467.
1126 ἀναζωπυρῆσαι = Σ α 468.
1127 ἀναθηλήσει = Σ α 469.
1128 ἀναθρούμενα = Σ α 470.
1128A ἀναθρώσκει = Σ α 471.
1129 ἀναίδην = Σ α 472.
1129A ἀναίμονες = Σ α 473.
1130 ἀναιμωτί = Σ α 474.
1131 ἀναίνομαι = Σ α 476. | προΐεμαι. (Σ | Σ′)
Ba 83 **1132** ἀναιρεῖν = Σ α 475.
1133 ἀνακαλυπτήρια· δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἐν ἑστιάσει τῶν γάμων, τοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἑστιωμένοις ὁρώμεναι. (Σ[b]) Bk[V]
1134 ἀνακάθαρσις = Σ α 477.
1135 ἀνακεφαλαιοῦται = Σ α 478.
1136 ἀνακεχυμένη = Σ α 479.
1137 ἀνακλῖναι = Σ α 480.
Bk 391 **1138** ἀνακομιδή = Σ α 481.
1139 ἀνακωχή = Σ α 482.
1140 ἀνακτορίαν = Σ α 483.
1141 ἀνακτόριον = Σ α 484.
1142 ἀνακυπῶσαι· ἀναστρέψαι. (Σ[b]) D

1121 | Philostr. Imag. 1.3.2 **1142** Antim. fr. 115

1121 Su. α 1853, Ph. α 1448 (+), Bk.[V] 213.28 | cf. Cyr. (vgA) ανα 60/75 ἀναδήσονται· στέψονται **1122** Su. α 1854, Ph. α 1452 **1123** Su. α 1863, Ph. α 1459 **1124** Su. α 1865, Ph. α 1466 **1125** Su. α 1868, Ph. α 1468 **1126** Su. α 1867, Ph. α 1470 **1127** Su. α 1877, Ph. α 1476, Et. Gen. **1128** Su. α 1881, Ph. α 1481 **1128A** Su. α 1882, Ph. α 1482 **1129** Su. α 2198, Ph. α 1489, Bk.[V] 214.25 **1129A** Su. α 2200, Ph. α 1490 **1130** Su. α 2200, Ph. α 1491 **1131** Su. α 2201, Ph. α 1492 **1132** Su. α 2202, Ph. α 1495 (+) **1133** Bk.[V] 200.6 (Σ′′ [Su. α 1888, Ph. α 1502] ex Harp. A 115) **1134** Su. α 1885, Ph. α 1498 **1135** Su. α 1894, Ph. α 1506 **1136** Su. α 1896, Ph. α 1513 **1137** Su. α 1904, Ph. α 1518 (Σ′′ +) **1138** Su. α 1908, Ph. α 1519 **1139** Su. α 1913, Ph. α 1521 **1140** Su. α 1924, (Ph. α 1528) **1141** Su. α 1924, Ph. α 1529 **1142** Hsch. α 4388, cf. paraphr. Lyc. 137; cf. Σ′′ (Su. α 2112, Ph. α 1702) ἀνατυπῶσαι· ἀντὶ τοῦ ἀναστρέψαι. Ἀντίμαχος (fr. 115)

1124 ἀναχωρῶν Bekker **1133** τῇ ἑστιάσει Bk.[V] **1142** ἀνατρέψαι Hsch.

?K **1143** ἀνακτόρων· ἱερατείων. (Σ′)
1144 ἀνακῶς = Σ α 485.
1145 ἀνακωχεύειν = Σ α 486.
1146 ἀνακωχῆς = Σ α 487.
1147 ἀναλγήτως, ἀναλγησία = Σ α 488 + 489.
1148 ἀνάλημμα = Σ α 490.
1149 ἀναμάθω = Σ α 491.
K **1150** ἀναλλοίωτον· ἄτρεπτον, μὴ ἀλλοιούμενον. (Σ^{b})
1151 ἀναμάττεσθαι = Σ α 492.
1152 ἀναμέλποντες = Σ α 493.
1153 ἀναμετρήσαιμι = Σ α 494.
1154 ἀναμηρύσασθαι = Σ α 495. Ba 84
1155 ἀναμίλλητον = Σ α 496.
1156 ἀναμύειν = Σ α 497.
1157 ἄναντα = Σ α 498.
1158 ἄναντες = Σ α 499.
1159 ἀναξυρίδες = Σ α 500.
1160 ἀνὰ οὐλαμόν = Σ α 501.
K **1161** ἀνακραθέντες· ἀνακερασθέντες, ὁλοψύχως κολλώμενοι. (Σ^{b})
1162 ἀναπάλλει = Σ α 502.
1163 ἀνάπαυλαν = Σ α 503.
1164 ἀναπεμπαζόμενοι = Σ α 504. Bk 392
1165 ἀναπεποιημένης = Σ α 505.
1166 ἀναπεπτασμένα χωρία = Σ α 506.
1167 ἀναπίμπλαται = Σ α 507.
1168 ἀνάπλασμα = Σ α 508.

1143 Eur. Andr. 380 +

1143 Su. α 1924, Ph. α 1530; cf. Cyr. (vg) ανα 33 ἀ.· ἱερῶν … **1144** Su. α 1911 (+); cf. Ph. α 1507 ἀ.· … φυλακτικῶς, πεφροντισμένως, ibid. α 1522 ἀ.· βασιλικῶς **1145** Su. α 1912, Ph. α 1531 (+), EM 96.50 (+) **1146** Su. α 1914, Ph. α 1533, (EM 96.50, ad fin. gl. 1145 παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν) **1147** Su. α 1933/1932, Ph. α 1534 **1148** Su. α 1936, Ph. α 1536 **1149** Su. α 1954, Ph. α 1555 **1150** Cyr. (vg) ανα 3; cf.Cyr. (A) ανα 135, Hsch. α 4416 ἀ.· ἄτρεπτον, τὸ μὴ ἀλλοιούμενον **1151** (Su. α 1955), Ph. α 1556 **1152** Su. α 1959, Ph. α 1557 **1153** Su. α 1961, Ph. α 1558, sch. Plat. Epist. 345e **1154** Su. α 1963, Ph. α 1560 **1155** Su. α 1964, Ph. α 1561 **1156** Su. α 1969, Ph. α 1562 **1157** Su. α 1976, Ph. α 1566 **1158** Su. α 1978, Ph. α 1571, (EM 98.27) **1159** Su. α 1993, Ph. α 1578, EM 98.1 **1160** Su. α 1994, Ph. α 1579 **1161** Cyr. (vg) ανα 13; cf. Cyr. (A) ανα 137, Hsch. α 4370 ἀ.· ἀνακερασθέντες **1162** Su. α 1995, Ph. α 1580 **1163** Su. α 1998, Ph. α 1582 **1164** Su. α 2000, Ph. α 1588 (+) **1165** Su. α 2003, Ph. α 1591 **1166** Su. α 2001 **1167** Su. α 2017, Ph. α 1601 **1168** Su. α 2021, Ph. α 1603

1143 ἀνακτόριον· ἱεράτειον Reitzenstein

1169 ἀναπλήσας = Σ α 509.
1170 ἀνάποινος = Σ α 511.
1171 ἀναπολεῖ = Σ α 512.
1172 ἀναπόδραστον = Σ α 510.
1173 ἀναπόνιπτον = Σ α 513.
1174 ἀναπτήτω = Σ α 515.
1175 ἀνάπτειν = Σ α 514.
1176 ἀνάπτυξις = Σ α 516.
1177 ἀνάπτυστα = Σ α 517.
1178 ἀναρριπτεῖν = Σ α 519.
Ba 85 **1179** ἄναρθρα = Σ α 518.
1180 ἀναρρηθῆναι = Σ α 520.
1181 ἀνάρρησις = Σ α 521.
1182 ἀνάρρημα = Σ α 525.
1183 ἀναρρίπτειν = Σ α 526.
1184 ἀναρροιβδεῖν = Σ α 522.
1185 ἀνάρτησον = Σ α 523.
1186 ἀνασειράζει = Σ α 524.
1187 ἀνασκαλεύων = Σ α 527.
1188 ἄνασσα = Σ α 528.
1189 ἀνασκευασάμενοι = Σ α 529.
1190 ἀνασταδόν = Σ α 530.
1191 ἀνάστατος = Σ α 531.
1192 ἀναστήσας = Σ α 532.
1193 ἀνατί = Σ α 533.
Bk 393 **1194** ἀναστοιχειοῖ = Σ α 535.
1195 ἀναστάτως = Σ α 536.
1196 ἀνασχοῦσα = Σ α 534.
1197 ἀνασφήλας = Σ α 537.

1169 Su. α 2024, Ph. α 1605 (Σ′′ +) **1170** Su. α 2040, Ph. α 1611 (+) **1171** Su. α 2030, Ph. α 1612 **1172** Su. α 2028, Ph. α 1607 **1173** Su. α 2034, Ph. α 1613 **1174** Su. α 2038, Ph. α 1620 **1175** Su. α 2037, Ph. α 1618 **1176** Su. α 2039, Ph. α 1623 **1177** Su. α 2041, Ph. α 1624 **1178** Su. α 2047, Ph. α 1639 **1179** Su. α 2050, Ph. α 1628 **1180** Su. α 2045, Ph. α 1635, EM 99.3, Bk.^{v} 214.26 **1181** Su. α 2045, Ph. α 1637 **1182** Su. α 2045, Ph. α 1636 **1183** Su. α 2047, Ph. α 1640 **1184** Su. α 2057; cf. Et. Gen. ἀναρροιβδεῖ· μέγα ὕδωρ (μ 105)· ἀντὶ τοῦ ἀναρροφεῖ (Ph. α 1645 ex Diogen.) **1185** Su. α 2056, Ph. α 1648 **1186** Su. α 2063, Ph. α 1652 **1187** Su. α 2068, Ph. α 1660 **1188** Su. α 2060, Ph. α 1667 **1189** Su. α 2069, Ph. α 1661 **1190** Su. α 2076, Ph. α 1668 **1191** Su. α 2081, Ph. α 1670 **1192** Su. α 2085, ⟨Ph. α 1673⟩ **1193** Su. α 2102, Ph. α 1691 (+), sch. Plat. Leg. 871e **1194** Su. α 2088, Ph. α 1683 **1195** Su. α 2081, Ph. α 1671 **1196** Su. α 2094, Ph. α 1689 **1197** Su. α 2093, Ph. α 1688

1198 ἀνασχών = Σ α 538.
1199 ἀνατάξασθαι = Σ α 539.
1200 ἀνατεῖλαι = Σ α 540.
1201 ἀνατλάντες = Σ α 541.
1202 ἀνατύπωσις = Σ α 543.
1203 ἀνάτλημα = Σ α 542.
1204 ἄναυδος = Σ α 544.
1205 ἀναφαίνεις = Σ α 545.
1206 ἀναφαιρέτους = Σ α 546. Ba 86
1207 ἀναφανδόν = Σ α 547.
1208 ἀναφῆναι = Σ α 548.
1209 ἀναφοιτῆσαι = Σ α 549.
1210 ἀναφορεῖς = Σ α 550.
1211 ἀναχαιτίζει = Σ α 551.
1212 ἀνὰ χθόνα = Σ α 552.
1213 ἀνάχυσιν = Σ α 553, insert. ἔκχυσιν ante ἔκλυσιν. (insert. Σ^{b})
1214 ἀνδάνει = Σ α 554.
1215 ἀνδράγρια = Σ α 555.
1216 ἄνδραγχος = Σ α 556.
1217 ἀνδραποδισμός = Σ α 557.
1218 ἀνδραποδοκάπηλος = Σ α 558.
1219 ἀνδραποδώδεις = Σ α 559.
1220 ἀνδρογύνων = Σ α 560.
1221 ἀνδροκτασιάων = Σ α 561.
1222 ἀνδρομέου = Σ α 563.
1223 ἀνδρῶνα = Σ α 564.
Harp **1224** ἀνδροληψία· τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως. ¦ ἠνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προϊεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία καὶ οὐδετέρως ἀνδρολήψιον. (Σ′) Bk 394

1224 Dem. 23. 82, 83, al.

1198 Su. α 2094, Ph. α 1690 **1199** Su. α 2097, Ph. α 1700 **1200** Su. α 2100, Ph. α 1696 **1201** Su. α 2105, Ph. α 1697 **1202** Su. α 2112, Ph. α 1702 **1203** Su. α 2105, Ph. α 1701 **1204** Su. α 2113, Ph. α 1704 **1205** Su. α 2119, Ph. α 1709 **1206** Su. α 2120, Ph. α 1710 **1207** Su. α 2118, Ph. α 1711 **1208** Su. α 2121, Ph. α 1712 **1209** Su. α 2128, Ph. α 1713 **1210** Su. α 2125, Ph. α 1714 **1211** Su. α 2133 (+), Ph. α 1723 **1212** Su. α 2134, Ph. α 1725 **1213** Su. α 2140, Ph. α 1726 (+) **1214** Su. α 2144, Ph. α 1735 **1215** Su. α 2151, Ph. α 1738 **1216** Su. α 2152, Ph. α 1752 **1217** Su. α 2154, Ph. α 1745 **1218** Su. α 2155, Ph. α 1746 (Σ′′ +) **1219** Su. α 2156, Ph. α 1747 **1220** Su. α 2177, Ph. α 1763 **1221** Su. α 2183, Ph. α 1766 **1222** Su. α 2186, Ph. α 1773 **1223** Su. α 2194, Ph. α 1776 **1224** Su. α 2184, Ph. α 1767; Harp. A 132

1213 ἔκχυσιν correctionem verbi ἔκλυσιν esse coni. Conomis **1224** προεμένην Ph. | καὶ οὐδετέρως ἀνδρολήψιον om. Su.

1225 ᾽Ανδρων· εἷς ἦν τῶν υ′. (Σ′) Harp
1226 ἀνδροσάθων· μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. (Σ′) Att
1227 ἄνδρα· τὸν ἀνδρεῖον. καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τῆς γυναικός. (Σ^{b}) D
1228 ἀνδρακάς· τὸ κατὰ ἄνδρα χωρίσαι ὁ Κρατῖνος ἐν Βουκόλοις (fr. 21). {Θουκυδίδης δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσον καὶ ἀντικείμενον.} (Σ′)
Ba 87 **1229** ἀνδραποδιστής· οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους δου|λούμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν δεσποτῶν τοὺς δούλους ἀποσπῶν εἰς ἑαυτόν. (Σ′′′) Bk^{V}
1230 ἀνδραπόδητοι· οἱ σὺν ἀνδραπόδοις ἀποδημήσαντες. (Σ′′′) D
1231 ἀνδραφασάειν· κατὰ ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. (Σ′′′) D
1232 ἀνδειράδες· πρασιαί, ὀχετοὶ ταφρώδεις. (Σ^{b}) D
1233 ἄνδικε· ἀνάρριψον. δικεῖν γὰρ τὸ ῥίπτειν. ὅθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ὠνόμασται τὸ δίκτυον, οἱονεὶ τὸ δικούμενον εἰς θάλασσαν. (Σ^{b}) D
1234 ἀνδροκόνοι· ἀνδροφόνοι. (Σ^{b}) D
1235 ᾽Ανδροκολωνοκλῆς· ἀντὶ τοῦ ἠλίθιος. Κρατῖνος γὰρ ῞Ωροις (fr. 281) ἀντὶ τοῦ φάναι ἠλίθιον ᾽Ετεοκλέα οὕτως ὑφ᾽ ἓν καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἔφη, διὰ τὸ εἶναι ἐκ Κολωνοῦ. (Σ^{b})
1236 ἀνδρομανής· ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσι. (Σ^{b}) D
1237 ἀνδροτῆτα· ἀνδρείαν. (Σ^{b}) Hom
1238 ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖον ἔχων. (Σ′′′) D
1239 ἀνδρωθεῖσα· ἀνδρὶ συνοικήσασα, διακορηθεῖσα. (Σ′′′) ?D
1240 ἀνδριάντα· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγουσιν αἱ μητέρες περὶ τῶν υἱῶν ῾ὁ καλὸς ἀνδριάς μου᾽, Δημοσθένης ἐν τῷ ῾Υπὲρ Κτησιφῶντος (18.129) ῾τὸν καλὸν ἀνδριάντα᾽ γράφοντα καὶ ἄλλοι πολλοί. λέγεται δὲ ἀνδριὰς καὶ τὸ ἄγαλμα, καὶ ὁ ἐκ χαλκοῦ καὶ

1225 Antiphon fr. 14 **1226** com. adesp. fr. 486 **1230** ∗ **1231** ∗ **1232** ∗ **1233** ∗ **1234** ∗ **1236** ∗; ἀνδρομανεῖς Plut. Num. 25.6 **1237** Π 857 + **1238** com. adesp. fr. 486 **1239** ∗; ἀνδρωθείσης Phil. Jud. conf. ling. 102

1225 Su. α 2193; Harp. A 133 **1226** Su. α 2189, Ph. α 1770; Ael.D. α 129 **1227** Hsch. α 4717 **1228** (Su. α 2153), Ph. α 1748 **1229** Ph. α 1749, (EM 102.7); Bk.^{V} 219.2 (interpretationibus inversis) **1230** Ph. α 1750; Hsch. α 4722 **1231** Ph. α 1751; Hsch. α 4731 **1232** Hsch. α 4704 **1233** Hsch. α 4707 ἄ.· ἀνάρριψον. δικεῖν γὰρ τὸ ῥίπτειν. ὅθεν καὶ ὁ δίσκος ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικούμενον εἰς τὴν θάλασσαν **1234** Hsch. α 4753 **1236** Hsch. α 4760 **1237** sch. D Π 857, u (α 493), Hsch. α 4772 **1238** Ph. α 1772 (+); Hsch. α 4769 (cum 1226 contam.) **1239** Ph. α 1774; Hsch. α 4777, cf. Cyr. (A) ανδ 40 ἀ.· ἀνδρὶ συνοικήσασα … **1240** Ph. α 1768

1226 ὁ μέγα ἔχων τὸ αἰδοῖον Ph. **1228** χωρίσαι Ph. χωρῆσαι B χωρίς recte Su. | ὁ om. Ph. | inclusa ad gl. 1493 refert Blomfield **1229** ὑποσπῶν B **1230** ἀνδραπόλητοι B | ἀποδημοῦντες Hsch. **1231** ἀνδραφάσσειν Ph. **1232** τραφώδεις B **1235** le. ᾽Ανδρ⟨ηλιθι⟩οκολ. Meineke | ᾽Ανδροκλέα Fritzsche | εἶναι ⟨ἠλιθίους τοὺς⟩ Ribbeck **1238** αἰδοῖα B **1240** le. ἀνδριάς Ph. | γράφει Reitzenstein | καὶ ἄλλοι πολλοί om. Ph.

ξυλίνου καὶ χρυ¦σίου καὶ τῆς ἄλλης ὕλης, ὅση δύναται δέξασθαι Bk 395
καὶ κατέχειν εἶδος. λέγεται δὲ τούτων ἕκαστον καὶ κατὰ συνθήκην τῆς ὕλης, ὁ χαλκοῦς ἀνδριὰς καὶ ὁ ξύλινος ἀνδριὰς καὶ τὰ ὅμοια. λέγεται μέντοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων καταχρηστικῶς ἀνδριάς. (Σ′′′)

1241 ἀνεβάλλετο· ἀνεκρούετο. ἀναβολὰς γὰρ καὶ τὰς ἀνακρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς, ὅθεν καὶ τὸ ἤρχετο καὶ ἀπήρχετο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπερετίθετο. (Σ′)

1242 ἀνεβάλλετο = Σ α 566. | ἐνήρχετο. (Σ | Σ′) Ba 88

1243 ἀνεβάλλοντο· ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο. (Σ′)

?D **1244** ἀνέβαλλεν· ἀναβολὴν ἐδίδου. (Σ′)

|Att **1245** ἀνεβίω = Σ α 565. | ἀνεβίωσα δὲ καὶ ἀνεβίωσεν καὶ ἀνεβίω. ἀναβιώσκεται καὶ ἀναβιώσκει μᾶλλον ἢ ἀναβιοῖ. λέγουσι δὲ καὶ ἀναζῆν. (Σ | Σ′)

1246 ἀνεγνάμφθη = Σ α 567.

1247 ἀνέβησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. οὕτως Ἡρόδοτος (1. 80. 2). (Σ′)

1248 ἀνέγρετον = Σ α 568.

1249 ἀνεδείματο = Σ α 569.

1250 ἀνεβιωσάμην· ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. Κράτης (fr. 52). (Σ′)

K+ **1251** ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ ηὐξήθη. Ἡρόδοτος (1. 66. 1). (Σ′)

1252 ἀνεζωπυρήθη = Σ α 570.

1253 ἀνέθει = Σ α 571.

1254 ἀνεκάς· ψιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι· καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. Εὔπολις Αὐτολύκῳ (fr. 57)· ἀνεκάς τ᾽ ἐπαίρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος.᾽ καὶ Κράτης Ὥρωσι (fr. 12)· τὸν αὐχέν᾽ ἐκ γῆς ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων.᾽ καὶ Κρατῖνος Ὥραις (fr. 287). (Σ′)

1241 α 155 +, etc. **1243** Hdt. 6. 88 male intell. **1245** ἀνεβίωσα ∗

1241 Su. α 2209, Ph. α 1779; cf. sch. Plat. Phaed. 107 a ἀναβάλλοιτο· ἀνακρούοιτο **1242** Su. α 2209 | Hsch. α 4781 **1243** Su. α 2209, Ph. α 1777 **1244** Su. α 2208, Ph. α 1778; Hsch. α 4782; cf. Ap. Soph. P. Berol. gl. 60, Hsch. α 4190, Ph. α 1396 ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου **1245** Su. α 2211, Ph. α 1780 | Su. α 2211 (interpol. ex gl. 1250), Ph. α 1781; Orus B 19; cf. lex. Vind. α 43 ἀναβιώσκεται μᾶλλον λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἢ ἀναβιοῖ καὶ ἀναζῇ **1246** Su. α 2215, Ph. α 1785 **1247** Su. α 2210, Ph. α 1782 **1248** Su. α 2217, Ph. α 1786 **1249** Su. α 2219, Ph. α 1790 **1250** Su. α 2211, Ph. α 1783 **1251** Su. α 2224, Ph. α 1791; Cyr. (S) ανε 228, sch. D Σ 56 ἀ.· ηὐξήθη **1252** Su. α 2226, Ph. α 1793 **1253** Su. α 2228, Ph. α 1796 **1254** Su. α 2234, Ph. α 1797; cf. sch. Luc. 28. 25 ἀνέκαθεν· ἄνωθεν

(1240) ὁ ξυλίνου B ξύλου Bekker | χρυσοῦ Naber | καὶ post δέξασθαι om. B **1241** τὸ ἀπήρχετο B | σημαίνει – fin. hic B Ph. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερετίθετο ad fin. gl. 1242 Su. **1242** ἀνήρχ. Hsch. **1245** δὲ[1] om. Ph. | καὶ ἀναβιώσκεται Ph. | ἀνεβιώσκει Ph. | ἀναβιοῖν Ph. | δὲ[2] om. Ph.[z], fort. transponendum post ἀναβιώσκεται | leg. ἀναζῇ **1247** ἀντὶ τοῦ om. B | οὕτως om. Su. Ph. **1250** ἀπὸ τοῦ Ph. | ἐποίησε Ph. **1251** Ἡρόδοτος om. B **1254** ad ἐπαίρω tantum B, ad βλέπων tantum Su., duo versus om. Ph. | ἀνά B | ἀνεκάς τ᾽ Su. εκαστ B

1255 ἀνεσίαν· τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἄδειαν. Κρατῖνος Βουκόλοις (fr. 22). (Σ′)
1256 ἀνείλεσθαι· συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν. (Σ′) D
1257 ἀνείλλεται· ἀνειλεῖται. (Σ′) Tim
1258 ἀνειλύσπω· ἀνέβαινες. (Σ′) D
Bk 396 /Ba 89 **1259** ἀνεῖλεν = Σ α 572. | λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ἁπλῶς ὅπερ ἄν τις ἀναλαμβάνοιτο. (Σ | Σ′)
1260 ἀνειλόμην· δύο δηλοῖ, τό τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβάστασα. (Σ′)
1260A ἀνειμᾶσθαι = Σ α 573.
1261 ἀνειλήθυιαν· ἄτοκον. Εὐριπίδης (Ion 453). (Σ′) D
1262 ἀνειμέναι = Σ α 574.
1263 ἀνείμονες = Σ α 575.
1264 ἀνεῖναι = Σ α 576.
1265 ἀνεῖναι κύβον· ἀντὶ τοῦ ἀναρρίψαι κύβον. (Σ′)
1266 ἀνεῖπεν = Σ α 577.
1267 ἀνεῖργεν = Σ α 578.
1268 ἀνεῖσθαι = Σ α 579.
1269 ἄνεισιν = Σ α 580.
1270 ἀνεῖται = Σ α 581.
1271 ἀνείρειν· ἀναπείρειν. ὅθεν καὶ ἡ ἄνερσις παρὰ Θουκυδίδῃ (1. 6. 3, nisi 4. 121. 1)· ῾καὶ χρυσῷ στεφάνῳ ἐνέρσει.᾽ (Σ′′′) Att
1272 ἀνεικάσασθε· ἀνασκώψατε. Δραπέτισι Κρατῖνος (fr. 67). (Σ′)
1273 ἀνείληπτός ἐστι τὸ ῾Ελληνικόν, οὐχὶ ἀνάλειπτος οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν. (Σ′) Att
1274 ἀνεκαλέσατο = Σ α 583.
1275 ἀνέκαθεν = Σ α 582.

1256 ∗ **1257** Plat. Symp. 206 d **1258** ∗ **1271** ∗ |

1255 Su. α 2320; cf. Ph. α 1874 ἀνεσία· ἀντὶ τοῦ ἄνεσις. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀνεῖσθαι. Κρατῖνος Βουκόλοις **1256** Su. α 2372, Ph. α 1806; Hsch. α 4827 (ἀνείχεσθαι cod.) **1257** Su. α 2372, Ph. α 1807, sch. Plat. Symp. 206 d; Tim. **1258** Su. α 2378, Ph. α 1811; Hsch. α 4826 **1259** Su. α 2371, Ph. α 1808, (EM 106. 36), Bk.^{v} 214. 27 (ad ἐφόνευσε tantum), cf. sch. Plat. Leg. 856e | etiam Su. α 2248 **1260** Su. α 2377, Ph. α 1809 **1260A** (Su. α 2470), Ph. α 1812 **1261** Su. α 2373, Ph. α 1810; Hsch. α 4825, cf. Et. Gen. **1262** Su. α 2379, Ph. α 1813 **1263** Su. α 2380, Ph. α 1814 **1264** Su. α 2383, Ph. α 1815 **1265** Su. α 2383, Ph. α 1816 **1266** Su. α 2384, Ph. α 1817 **1267** Su. α 2385, Ph. α 1818 **1268** Su. α 2390, Ph. α 1821 **1269** Su. α 2391, Ph. α 1823 **1270** Su. α 2393, Ph. α 1824 **1271** Ph. α 1816; Ael. D. α 130 **1272** Su. α 2369, Ph. α 1803; cf. Hsch. α 4821 ἀνεικάσασθαι· ἀποσκῶψαι (ἀνα- Meineke) **1273** Su. α 2374, Ph. α 1805; Orus A 7 **1275** Su. α 2231

1256 ἀνείλλεσθαι Su. (AGITM) **1257** ἀνείλεται Tim. **1261** ἀνειλείθυιαν Hsch. (Eur.) **1271** χρυσῶν τεττίγων Thuc. **1272** ἀνακόψασθε Ph. **1273** le. ἀνήλ(ε)ιπτος recte Zon. | ἀνάληπτος Su. | τοιόνδε B

1276 ἀνεκάς· ψιλῶς τὸ ἄνωθεν λέγουσιν καὶ ἀνέκαθεν ἄνωθεν. (Σ^{b})
Att **1277** ἀνέκραγεν· οὐκ ἀνεκραύγασεν. καὶ ἀνακραγεῖν καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως. (Σ′)
1278 ἀνεκρούετο = Σ α 584.
1279 ἀνεκώχευον = Σ α 598.
1280 ἀνεκυμβαλίαζον = Σ α 585.
|Att **1281** ἀνελεύθερος = Σ α 586, insert. post lemma ὁ μικρολόγος, ἢ. (insert. Σ′) Bk 397
Harp **1282** ᾽ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐτήν᾽· τοῦτο τὸ χωρίον Δημοσθένης μὲν ἐν τῷ Κατὰ ᾽Ανδροτίωνος (22.20) εἶπεν, διττὴ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἡ μὲν ὡς προγέγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ αὐτὴν λέγει κατ᾽ αἰτιατικήν. καὶ ἡ μὲν κατ᾽ αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἐχει τὸν νοῦν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἤτοι παραβᾶσα διαχειροτονίαν περὶ ἑαυτῆς ἔδωκεν, ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτήν. ἡ δὲ κατὰ δοτικήν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκεῖνον ἑαυτῇ. (Σ′) Ba 90
D **1283** ἀνέμητα· ἀμέριστα. (Σ′)
1284 = 1290. (Σ^{b})
1285 ἀνέλπιστον βίον τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν ᾽Αττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηνται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά. | οὕτω Πίνδαρος (?). (Σ′ | Σ′′′)
Antiatt **1286** ἀνελπίστως· ἀπροσδοκήτως. ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένης (18.182). (Σ′′′)
1287 ἀνεμοτρεφές = Σ α 587.
Att **1288** ᾽Ανεμοκοῖται· οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δέ φασι τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. (Σ′)
1289 ἀνενεχθείσας· ἀντὶ τοῦ ἀνενεγκούσας. (Σ′)
1290 ἀνέντες = Σ α 588.
1291 ἀνεξίτητον = Σ α 590.

1283 Themist. p. 77 c H. **1288** ∗ **1289** ∗

1276 cf. 1254 **1277** Su. α 2239, Ph. α 1825; Orus B 20 **1278** Su. α 2240, Ph. α 1826 **1279** Su. α 2238, Ph. α 1828 **1280** Su. α 2244, Ph. α 1827 **1281** Su. α 2247, Ph. α 1875; Phryn. P. S. fr. 216 **1282** Su. α 2248, Ph. α 1836; Harp. A 134 **1283** Su. α 2256, Ph. α 1839; Hsch. α 4875 **1285** Su. α 2252, Ph. α 1837 | Ph. α 1837 **1286** Ph. α 1838; Antiatt. 80.16 ἀ.· ἀντὶ τοῦ ἀδοκήτως. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου **1287** Su. α 2259, Ph. α 1841 **1288** Su. α 2257, Ph. α 1840; Paus. Attic. α *120; Hsch. α 4879 **1289** Su. α 2272, Ph. α 1843 **1290** Ph. α 1844; cf. Su. α 2274 ἀ.· ἐνδόντες, ἀνατείναντες **1291** Su. α 2279, Ph. α 1847

1282 αὐτῇ Harp. | φέρεται B Su. φαίνεται Ph. | αὐτὴν δὲ Ph. | προσαγομένη Ph. | αὐτῆς Ph. | ἔδωκεν Su. Ph. ἐδόκουν B **1286** τὸ ἀπροσδοκήτως Ph. | ἐν – fin. om. B **1288** ὑπάρχει B **1289** ἀνεχθείσας B | ἀντὶ τοῦ om. Su. Ph.^{b}

1292 ἀνεξέλεγκτος = Σ α 589.
1293 ἀνέπαλτο = Σ α 591.
1294 ἀνεπάτησας· ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας. (Σ′)
1295 ἀνεπίληπτον = Σ α 594.
1296 ἀνεπιστάτητον = Σ α 595.
1297 ἀνέπαφον = Σ α 592.
1298 ἀνεπαφρόδιτος = Σ α 593.
1299 ἀνέριστα = Σ α 596.
1300 ᾽Ανεμύτας· Θηβαῖος τὸ γένος. (Σ′) Harp
Bk 398 **1301** ἀνεξεύρητος· ⟨ ⟩. (Σ[b])
/Ba 91 **1302** = 1292. (Σ[b])
1303 ἀνεπίδικα· τῶν μὴ θεμένων διαθήκας ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κλήροις ὁ νόμος συγχωρεῖ τοὺς ἐγγυτάτω γένους, ὅσα ὡς υἱός τις ἢ υἱδοῦς τοῦ τετελευτηκότος ἀξιοῖ κατέχειν. ταῦτα ἀνεπίδικα λέγεται. (Σ′)
1304 ἀνεπάγγελτος· ἄκλητος. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ (fr. 46)· ᾽τῶν βδελλολαρύγγων ἀνεπαγγέλτων αὐτῶν φοιτήσας ἐπὶ δεῖπνον.᾽ (Σ′)
1305 ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχήν· οἷον ἀνασεσοβῆσθαι. Κρατῖνος Att
(fr. 379) καὶ Εὔπολις (fr. 407). (Σ′)
1306 ἀνεπίπληκτος· ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήσσει ἁμαρτάνοντι. Εὔπολις (fr. 427). (Σ′)
1307 ἀνερμάτιστον = Σ α 597.
1308 ἀνεργήσει· ἀναρτήσει καὶ οἷον κωλύσει. (Σ′) Tim
1309 ἀνεπόπτευτον· τὸ μὴ ἐποπτεῦον. οὕτως ᾽Υπερείδης (fr. 174). τὸ Harp
δὲ ἐποπτεῦσαι δηλοῖ Φιλόχορος (328 F 69) λέγων· ᾽ἀδικεῖ πάντα τά τε μυστικὰ καὶ τὰ ἐποπτικά.᾽ καὶ πάλιν (328 F 70)· ᾽Δημητρίῳ

1300 ᾽Ανεμοίτας Dem. 18.295 **1303** Isae. 3.59 **1308** ∗

1292 Su. α 2276, Ph. α 1845 **1293** Su. α 2286, Ph. α 1850 **1294** Su. α 2288, Ph. α 1851 **1295** Su. α 2295, Ph. α 1858 **1296** Su. α 2299, Ph. α 1861 **1297** Su. α 2289 (+), Ph. α 1852 **1298** Su. α 2290, Ph. α 1853, lex. Αἱμ. α 141 **1299** Su. α 2312, Ph. α 1863 **1300** Su. α 2267; Harp. A 135 **1301** fort. cf. Ph. α 1846 (Ael. D. α 132) ἀνεξεύρετα· ἐν γ′ Θουκυδίδης (87.3)· ᾽ἀνεξεύρετος ἀριθμός᾽. οὕτως δὲ καὶ ᾽Ελλάνικος (4 F 194) κέχρηται **1303** Su. α 2292, Ph. α 1855 **1304** Su. α 2285; cf. Poll. 6.12 ἄκλητοι οὓς ἀνεπαγγέλτους Κρατῖνος καλεῖ **1305** Su. α 2305, Ph. α 1617; Phryn. P.S. 15.6 (+ ἔκποτον εἶναι) **1306** Su. α 2296, Ph. α 1860 **1307** Su. α 2314, Ph. α 1864, cf. sch. Plat. Theaet. 144a ἀνερμάτιστα· ἀστήρικτα **1308** Su. α 2307, Ph. α 1865; Tim. **1309** Su. α 2303, (Ph. α 1862, abbrev.); Harp. A 136

1300 ᾽Ανεμοίτας Dem. **1301** leg. ἀνεξεύρετος (Thuc. 3.81.3) **1303** υἱδοῦς – fin. om. B spat. rel. **1304** Κρατῖνος – fin. om. B **1305** ἀναπτεροῦσθαι Ph. (congr. ordine) | ἀνασεσοβεῖσθαι Ph. ἀνασοβεῖσθαι Srebrny | Κρατῖνος καὶ Εὔπολις om. B καὶ Εὔπολις om. Su. **1306** ἐπιπλήττει Su. Ph. | Εὔπολις om. Ph. **1308** κολάσει Su.

μὲν οὖν ἴδιόν τι γέγονε παρὰ τοὺς ἄλλους, τὸ μόνον μυηθῆναί τε ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι, καὶ τοὺς πατρίους χρόνους τῆς τελετῆς μετακινηθῆναι.᾽ (Σ′)

1310 ἀνερρίπιζεν = Σ α 599.

1311 ἀνερρίπτουν = Σ α 600.

1312 ἀνερριχῶντο· … (Σ′ an Σ′′′ dubium)

1313 ἀνέρριψαν = Σ α 601.

1314 ἀνέσαντες = Σ α 602.

1315 ἀνεσίμου = Σ α 603.

1316 ἀνέρριπται κύβος· οἷον ἀποκεκινδύνευται. ῾φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος᾽ (Ar. fr. dub. 929). (Σ′)

1317 ἀνεσκευασμένοι = Σ α 604. Ba 92

1318 ἀνεσκολοπισμένον = Σ α 605.

Harp **1319** ἀνεσκευάσαντο· τὸ ἀναστάτους γενέσθαι καὶ οἷον ἀπείπασθαι. (Σ′)

1320 ἀνεστάλη = Σ α 607. Bk 399

1321 ἀνεστομώθησαν = Σ α 608.

1322 ἀνέσπακεν· ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος ῾Ραπιζομένῃ (fr. 324)· ῾πόθεν γάρ, ὦ φίλοι θεοί, τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους;᾽ (Σ′)

1323 ἀνέστιος = Σ α 606.

1324 = 1320. (Σ^{b})

1325 ἀνεσύρατο = Σ α 609.

1326 ἀνέσφηλεν = Σ α 610.

1327 ἀνέσχετο = Σ α 611.

1328 ἀνευθέτου = Σ α 612.

Harp **1329** ἄνετον· ῾Υπερείδης (fr. 72) τὸ ἀνείμενον θεῷ ἱερόν. (Σ′)

1330 ἀνέφικτον = Σ α 613.

1310 Su. α 2309, Ph. α 1866 **1311** Su. α 2310, Ph. α 1867 **1312** dub. utrum conferendum Su. α 2313 ἀ.· χερσὶ καὶ ποσὶ περιδρασσόμενοι ἀνήρχοντο an Ph. α 1869 ἀ.· ⟨εἰς⟩ τὰ προσάντη ἀνέβαινον χερσὶν ἀντιλαμβανόμενοι καὶ στηριζόμενοι **1313** Su. α 2311, Ph. α 1870 **1314** Su. α 2317, Ph. α 1873 **1315** Su. α 2203 (+), Ph. α 1875 **1316** Su. α 2310, Ph. α 1868 **1317** Su. α 2321, Ph. α 1876 **1318** Su. α 2322, Ph. α 1878 **1319** Su. α 2321, Ph. α 1879; Harp. A 137 **1320** Su. α 2326, Ph. α 1881 **1321** Su. α 2332, Ph. α 1883 **1322** Su. α 2325, Ph. α 1880; cf. Diogen. (Hsch. α 4970, EM 104.44) ἀνεσπάκασιν· εὑρήκασιν, εἰλήφασιν, Et.Sym. ἀ.· … ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἴληφεν, οἷον [Men. fr. 324] **1323** Su. α 2331, Ph. α 1882 **1325** Su. α 2333, Ph. α 1884 **1326** Su. α 2334, Ph. α 1885 **1327** Su. α 2335, Ph. α 1886 **1328** Su. α 2343, Ph. α 1889 **1329** Su. α 2340 (+), Ph. α 1888; Harp. A 138 **1330** Su. α 2356, Ph. α 1891

1316 φράζε – κύβος om. Ph. | πᾶς ἀνέρριμαι Su. πᾶσαν ἔρριμαι B **1322** πόθεν] πε^{πο}θ^{ν}ε Su. (πεποθε A πένπονθε G πέπονθε cett.) | τούτους om. B | ἀνέσπακε, om. οὗτοι, Ph.

1331 ἀνευφήμησεν· ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε. Πλάτων (Phaed. 60 a). (Σ′)
1332 ἀνεφυσῶντο· ἀντὶ τοῦ μετεωρίζοντο. (Σ′)
1333 ἀνέφυ = Σ α 614.
1334 ἀνεχρήσαντο = Σ α 615. | οὕτως Θουκυδίδης (1. 126. 11). σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρείαν τινὲς παρειλήφασιν. (Σ | Σ′) |Att
1335 ἀνεχαίτισεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν. (Σ′) Harp
1336 ἄνεχε· ἀντὶ τοῦ πάρεχε. Θεόπομπος (fr. 85). (Σ′) Att
1337 ἀνέχει· σώζει, οὐχ ὡς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ Θουκυδίδης (1. 141. 5)· ‘αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν,’ ἀντὶ τοῦ σώζουσιν. (Σ′) Att
Ba 93 **1338** ἀνέῳγεν, οὐχὶ ἤνοιγε, καὶ ἀνεῴγετο λέγουσι. καὶ ¦ Θρασυλέοντι (Men. fr. 184) γ̄ ἢ δ̄ ‘ἡ δ’ ἀνέῳγε τὴν θύραν.’ Θετταλῇ (Men. fr. 170)· ‘καὶ τὸ κεράμιον ἀνέῳχας· ὄζεις, ἱερόσυλ’, οἴνου πολύ.’ Εὔπολις Πόλεσιν (fr. 236)· ‘ὃν οὐκ ἀνέῳξα πώποτ’ ἀνθρώποις ἐγώ.’ Φερεκράτης Κραπατάλοις (fr. 91)· ‘οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ’ οὐδ’ ἀνέῳγέ μοι θύραν.’ (Σ′) Att
Bk 400 **1339** ἀνέῳγον· καὶ ᾽Αμειψίας Μοιχοῖς (fr. 13) καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ (cf. Men. fr. 184). (Σ′)
1340 ἀνειλίξειεν· τὴν ἀνάλυσιν. Πλάτων Πολιτικῷ (270 d). (Σ^{b})
1341 ἀνέχειν· τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην. λέγεται δὲ ἀνέχειν καὶ τὸ ἐξέχειν καὶ προέχειν, ὡς Θουκυδίδης δ′ (53. 3)· ‘πᾶσα γὰρ ἀνέχει ὡς τὸ Κρητικὸν πέλαγος.’ λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ κωλύειν· Θουκυδίδης ἐν ϛ′ (86. 4)· ‘τοὺς ταῦτα κωλύοντας καὶ ἀνέχοντας.’ καὶ ᾽Αριστοφάνης (fr. 632)· ‘σὺ δ’ οὐκ ἀνεῖχες αὐτόν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν.’ καὶ ἀνέχειν τὸ διαβαστάζειν καὶ φέρειν, ὃ καὶ ἀνέχεσθαι καὶ ἐπανέχειν λέγεται. (Σ′′′) Att
1342 ἀνέσχεν· ὡς λέγομεν ὁπότε ὁ ὑετὸς παύεται, Ξενοφῶν (Hell. 1. 6. 28). σημαίνει δὲ καὶ ἄνω ἔσχεν, ἐπῆρεν, ὕψωσεν. (Σ^{b}) Att+K

1332 Xen. Hell. 7. 1. 24 **1335** Dem. 2. 9, al.

1331 Su. α 2348, Ph. α 1892 **1332** Su. α 2359, Ph. α 1895 **1333** Su. α 2358, Ph. α 1896 **1334** Su. α 2365, Ph. α 1902; Ael. D. α 137 **1335** Su. α 2360, Ph. α 1898; Harp. A 139; cf. Hsch. α 5008 ἀ.· … ἀνέτρεψεν **1336** Su. α 2361, Ph. α 1903; Ael. D. α 135 **1337** Su. α 2362, Ph. α 1900; Phrynicho trib. Erbse **1338** Su. α 2282, Ph. α 1905; Orus A 6; cf. Moer. α 60 **1339** Su. α 2282, Ph. α 1906 **1341** Ph. α 1899; Ael. D. α 136 **1342** Phryn. P. S. fr. 222 | Hsch. α 4981 ἀ.· ἐκράτησεν. ἄνω ἔσχεν, ἐπῆρεν, ὕψωσεν, Cyr. (A) ανε 100 ἀ.· ἐκράτησεν

1332 ἐμετεωρίζοντο Ph. **1338** ἀνεώγετον Ph. | λέγουσι – γ̄ ἢ δ̄ om. Su. | Θρασυλέων ἐν τῇ Ph. ⟨Μένανδρος⟩ Θρασ. Lobeck | {γ}· ‘ἤδη δ’ Dobree | ἀνέῳγε] ανεω B | ἀνέωχεν Su. (AG) ἀνέωγεν Su. (cett.) | ὄζεις – πολύ om. Su. Ph. | ὃν B ὧν Ph. οἱ Su. (A) οἱ δ’ Su. (cett.) | καὶ Φερ. Su. | κραπατάλλοις B Ph. Κραταπάλοις Porson **1339** μυχοῖς B **1340** ἀνείλιξιν Bekker **1341** ἀνέχειν^{2} om. Ph. | ὡς^{1} om. Ph. | πᾶσα – πέλαγος om. Ph. | ὡς^{2}] πρὸς Thuc. | Θουκ.^{2} B ὁ αὐτὸς Ph. | τοὺς – ἦν om.Ph.

1343 ἀνέδην· ἀνειμένως. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἵππων μετάγεσθαι, οἷς ἂν αἱ ἡνίαι ἀνεθῶσιν. Πλάτων Νό¦μων ια′ (919 c-d)· ʿεὑρεῖν Ba 94
μηχανήν, ὅπως ἤθη μὴ ἀνέδην ἀναισχυντίας τε καὶ ἀνελευθέρου ψυχῆς μέτοχα συμβήσεσθαι γίνεσθαι ῥᾳδίως.ʾ οὕτως καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου (18.11)· ʿτῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδην γεγενημένης,ʾ ἀντὶ τοῦ ἄγαν. καὶ πολλὴ ἡ τοιαύτη χρῆσις. (Σ′′′)

1344 ἀνεπίκλητος καὶ ἀνεπίκλητον καὶ ἀνεπικλήτως φασί, καὶ ἀνεπικλητότερον εἶπεν Ξενοφῶν (Ages. 1.5). χρῶνται δὲ ὁμοίως καὶ τῷ ἀνέγκλητος, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς ʾΑλέξανδρον συνθηκῶν (? 17.2) ἀνέγκλητον λέγει, καὶ Ξενοφῶν (Mem. 2.8.5) χαλεπὸν εἶπεν ἀνέγκλητον εἶναι, καὶ ἀνεγκλητὶ Πλάτων Μενελάῳ (fr. 79) εἶπεν καὶ Ἰσοκράτης (15.28), καὶ ἀνεγκλήτως Ξενοφῶν (?Hell. 6.1.13). (Σ′′′)

1345 ἀνελήμων καὶ ἀνελεήμων φασί. Νικόχαρις (fr. 26) δὲ ἀνηλεήμων λέγει. (Σ′′′)

1346 ἀνεβάλλοντο· ἀνεσχηματίσαντο. (Σ^{b})

Att **1347** ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον· ʾΑριστοφάνης (Ran. 781). σημαίνει ¦ δὲ τὸ ὑπερβεβηκὸς μεγέθει, ὡς καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἥκειν. Bk 401
(Σ^{b})

Att **1348** ἀνεμεστώθη· ἀνεπληρώθη. (Σ^{b})

Att **1349** ἀνέλκειν τὰς ὀφρῦς· μέγα φρονεῖν καὶ ὑπερήφανον. (Σ^{b})

Att **1350** ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει τὸν ὄχλον ἢ τὴν πόλιν· ἐναργὴς ἡ συμπλοκὴ τοῦ λόγου, καὶ σημαίνει τὸ ἐρεθίζει καὶ ἀνακινεῖ. τὸ μέντοι ῥιπίζειν ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ῥιπίσεως εἴρηται. (Σ′′′)

1344 ἀνεγκλήτως Dem. 17.2, ἀνέγκλητος Xen. Hell. 6.1.13 **1350** Ar. Ran. 360

1343 Ph. α 1792 **1344** Ph. α 1859 ἀνεπίκλητος καὶ ἀνεπικλήτως φασί, καὶ ἀνεπικλητότερον, ὡσαύτως καὶ τὸ ἀνέγκλητος, ibid. α 1788 ἀνέγκλητον· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ʾΑλέξανδρον, ἀνεγκλητὶ δὲ Πλάτων Μενελάῳ, ἀνεγκλήτως δὲ Ξενοφῶν **1345** Ph. α 1798 **1347** Phryn. P.S. 4.6 (om. ʾΑριστοφάνης et μεγέθει ὡς) **1348** Phryn. P.S. 5.19 ἀ. καὶ ἀνεμέστωσεν· ἀντὶ τοῦ ⟨ἐπληρώθη καὶ⟩ ἐπλήρωσεν (add. de Borries) **1349** Phryn. P.S. fr. 184; fort. Ph. α 1834 ἀνέλκειν ⟨τὰς ὀφρῦς· μέγα φρονεῖν καὶ ὑπερήφανον ἀνελκ⟩ταῖς ὀφρύσι σεμνόν· εἴρηται παρὰ Κρατίνῳ (fr. 348) (add. Theodoridis, tum cf. Phryn. P.S. 3.1 ἀνελκταῖς ὀφρύσι σεμνόν) **1350** Ph. α 1784; Phryn. P.S. fr. 185

1343 καὶ^{1} om. B | Πλάτων δὲ B | ἀναισχυντίας – ῥᾳδίως om. Ph. | συμβήσεται Plat. | οὕτως om. B | τῆς δὲ – fin. om. Ph. **1344** εἶπεν^{2} Bekker εἰπεῖν B | Μενελάῳ om. B **1345** Νικοχάρης Ph.^{b} (e corr.) | ἀνελεήμων Ph. **1346** ἀνεβάλοντο Bekker **1350** ἐναργὴς – λόγου om. B | ῥιπίζει Ph. | ἀπὸ om. B | εἴρηται om. B

1351 ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος· πάνυ καινῶς εἴρηται καὶ ἐναργῶς. ἔστιν δὲ Εὐπόλιδος (fr. 406). τὸ μὲν γὰρ ἄνεμος δηλοῖ τὸ πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην καὶ ἀλώμενον καὶ ἀβέβαιον, τὸ δὲ ὄλεθρος ὀλέθρου ἄξιον καὶ ἀπωλείας. χρήσῃ δὲ τῷ λόγῳ, ὥς φησι Φρύνιχος, ἐν συνουσίᾳ. (Σ′′′) Att

Ba 95 **1352** ἀνεμιαῖα· τὰ ὑπηνέμια τῶν ὠῶν. κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ οἱ ἄχρηστοι καὶ μάταιοι τῶν λόγων. (Σ′′′)

1353 ἀνέντατος· Θεόπομπος (fr. 72)· ‘ἄπνους, ἄνευρος, ἀσθενής, ἀνέντατος.’ (Σ^{b})

1354 ἀνεψιάδαι ’Αριστοφάνης (fr. 775), καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεκράτης (fr. 221), καὶ ‘Ερμιππος (fr. 82) ἀνεψιαδοῦν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ ‘Αγνίου κλήρου (43.57) παρατίθεται νόμον ἐν ᾧ γέγραπται ‘καὶ πενθεροὺς καὶ ἀνεψιαδοῦς.’ καὶ Λυσίας (fr. 299) δέ. λέγεται καὶ ἀνεψιότης. Δημοσθένης καὶ Σόλωνος Νόμους (F 5) παρατίθεται ἐν τῷ Περὶ τοῦ ‘Αγνίου κλήρου (43.62) ἐν οἷς ἐστιν ἡ ἀνεψιότης. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Πλάτων (Leg. 871 b) καὶ Ξενοφῶν (? Mem. 2.7.2) καὶ Λυσίας (fr. 299). (Σ′′′)

1355 ἀνερεψάμενοι· ἀναρπάσαντες. (Σ^{b}) D

1356 ἀναρεπτομένη· χωριζομένη, ἀναλίσκουσα. (Σ^{b}) D

1357 ἀνέρσει· ἀναρτήσει, κρεμάσει. (Σ^{b}) D

1358 ἀνερμάτιστος ναῦς· κούφη σάβουρος, οὐκ ἔχουσα ἔρμα. (Σ^{b}) D vel Att

1359 ἀνέσαιμι· ἀναπείσαιμι καὶ παρορμήσαιμι. (Σ^{b}) K+D

Bk 402 **1360** ἀνέσαντες· ἀνακαθίσαντες, ἀναλαβόντες, ἐπιθέντες, καὶ ἀναπείσαντες. (Σ^{b}) Hom, D

1361 ἀνεσίαν· τὴν ἄνεσιν. Κρατῖνος (fr. 22). (Σ^{b})

1362 ἀνηβητηρίαν = Σ α 616.

1363 ἄνηβος = Σ α 617.

1364 ἀνηβῶν = Σ α 618.

1354 ἀνεψιαί Xen. Mem. 2.7.2 **1355** ∗ **1356** ∗ **1357** ∗ **1359** Ξ 209 **1360** N 657, al.

1351 Ph. α 1801; Phryn. P.S. 21.12 (le.· Εὔπολις …) **1352** Ph. α 1802, Et.Sym. (ad ὠῶν) **1353** ad ἄνευρος illustrandum vers. citat Poll. 2.234 **1354** Ph. α 1904 **1355** Hsch. α 4944 **1356** Hsch. α 4945 **1357** Hsch. α 4959 **1358** Hsch. α 4949, cf. Cyr. (A) ανε 204 ἀ. ν.· ἡ κούφη, ὡς πλέουσα καὶ οὐκ ἔχουσα ἄρμενα; Ael.D. α 133 **1359** Hsch. α 4961; Cyr. (A) ανε 185 ἀ.· ἀναπείσαιμι **1360** Hsch. α 4962 ἀ.· ἀνακαθίσαντες, ἀνοίξαντες, ἀναλαβόντες, u (α 524) ἀ.· ἀναπείσαντες **1362** Su. α 2396, Ph. α 1908 **1363** Su. α 2397, Ph. α 1909 **1364** Su. α 2397, Ph. α 1910

1351 δίκη B | καὶ ὀλέθρου B | ὡς om. B | συνουσίαις Ph. **1354** ἀνεψιαδαῖ Bergk -αδοῖ Bekker | ἀποκλήρου B | καὶ Λυσίας – ἐστιν ἡ ἀνεψιότης om. Ph. | an leg. δὲ λέγει? | δὲ^{2} om. B |καὶ et ante Πλάτ. et ante Ξεν. om. Ph. **1356** ἀνερεπτομένη Hsch., favente ordine **1357** cf. gl. 1271

1365 ἀνηγάγοντο· ἀνήχθησαν. καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτοῦ πάντα ὁμοίως. Μένανδρος ῾Αλιεῦσιν (fr. 19)· ῾ὡς δὲ τὴν ἄκραν κάμπτοντες ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ ἀνηγάγοντο.᾽ (Σ′′′)
Att **1366** ἀνηνέχθη· ἀνήνεγκε καὶ ἀνελάμβανεν αὐτόν. ῾Ραπιζομένῃ Μένανδρος (fr. 331). (Σ′′′) Ba 96
1367 ἀνῆκεν = Σ α 619.
1368 = 1371. (Σ^{b})
1369 ἀνηψύχησεν· ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν. (Σ′)
1370 ἀνήκεστον = Σ α 620.
1371 ἀνηκούστησεν = Σ α 621.
1372 ἀνημμένος = Σ α 622.
1373 ἀνήνυτος = Σ α 623.
1374 ἀνήρετο = Σ α 624.
1375 ἀνήροτον = Σ α 625.
Att **1376** ἀνήρηκεν· ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν ἐποιήσατο. Δημοσθένης (19. 2). (Σ′)
D **1377** ἀνηγμένος· ηὐξημένος. (Σ′)
D **1378** ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος. (Σ′′′)
1379 ἀνήχθημεν = Σ α 626.
1380 ἀνῆψεν = Σ α 627.
1381 ἀνήρρησεν· ἀνεφθάρη. ῾ὡς μόλις ἀνήρρησαν. οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί,᾽ Εὔπολις Πόλεσιν (fr. 237). (Σ′)
?D **1382** ἀνήρτησαν· ἀνεποίησαν, ἀνεκαίνισαν. (Σ′)
1383 ἄνηστις· ἡ νῆστις παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ (fr. 47)· ¦ ῾ἰοὺ γὰρ σύ γε πρῶτος ἄκλητος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.᾽ (Σ′) Bk 403
Att **1384** ἄννηττον· τὸ ἄνησον ἐν τοῖς β′ $\overline{\text{νν}}$ καὶ β′ $\overline{\text{ττ}}$. (Σ′)
1385 ἀνηρώτιζεν· ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης (fr. 55). (Σ′)

1369 ∗ **1378** Ar. fr. 279 **1384** ∗

1365 Ph. α 1907 **1366** Ph. α 1925; Paus. Attic. α 122 **1367** Su. α 2403, Ph. α 1914 **1369** Su. α 2367 **1370** Su. α 2404, Ph. α 1915, cf. Et. Gen. **1371** Su. α 2408, Ph. α 1916 **1372** Su. α 2414, Ph. α 1922 **1373** Su. α 2422, Ph. α 1926 **1374** Su. α 2429, Ph. α 1928 **1375** Su. α 2438, Ph. α 1936 **1376** Su. α 2432, Ph. α 1929; Phryn. P. S. 48. 3 ἀ.· οὐχ ὡς οἱ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν πεποίηκεν. οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας **1377** Su. α 2398, Ph. α 1912; Hsch. α 5037 ἀνηγμένον· ηὐξημένον, ἐξειργασμένον **1378** Ph. α 1918; Hsch. α 5048 (+ Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ [fr. 279]) **1379** Su. α 2446, Ph. α 1942 **1380** Su. α 2447, Ph. α 1943 **1381** Su. α 2434, Ph. α 1936 **1382** Su. α 2441, Ph. α 1937; Hsch. α 5087 ἀ.· ἀνεκαίνισαν **1383** Su. α 2443, Ph. α 1940 **1384** Su. α 2444, Ph. α 1941; Orus B 21 **1385** Su. α 2439, Ph. α 1938

1365 κάμπτοντας Bekker **1368** ἤκουσεν hic B **1369** ἀνεψύχησεν recte Su. **1381** in cit. ἀνήρρησ(α) Porson **1382** ἐκαίνισαν Ph. **1383** παρὰ Κρατίνῳ ἐν B Su. Κρατῖνος Ph. | οὐ γάρ τοι σύ cit. Athen. ii. 47 a **1384** ἄνησσον Ph. ἄννησσον B Su. corr. Reitzenstein | ἐν τοῖς B Ph. διὰ Su. | καὶ] καὶ ἐν τοῖς Ph. καὶ διὰ Su. (A)

1386 ἀνήκει· Ἀντιφῶν (Soph. 87 B 19) μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει. Att
Ἀμειψίας (fr. 30) δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. Θουκυδίδης (3.45.3) δὲ ἀνήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσιν. καὶ Δημοσθένης (60.6) ἀνήκοντα ἀντὶ τοῦ διαφέροντα. (Σ′)
1387 ἀνθέμιον = Σ α 628.
Ba 97 **1388** ἀνθεμόεντα = Σ α 629.
1389 ἀνθέξεται = Σ α 630.
1390 ἀνθερεών = Σ α 631.
1391 ἀνθέρικες = Σ α 632.
1392 ἀνθερίκων = Σ α 633.
1393 ἀνθερίσκος· ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδελοῦ. (Σ′′′)
1394 ἀνθῃρημένος = Σ α 634.
1395 ἀνθινόν = Σ α 635.
1396 ἀνθοσμίας = Σ α 636. | ἢ οἶνος εὐώδης. (Σ | Σ′) |K
1397 ἀνθ᾽ ὅτου = Σ α 637.
1398 Ἀνθεμοῦς· πόλις ἐστιν Μακεδονική. (Σ′) Harp
1399 ἄνθρηκον· ἄνθους τι γένος. (Σ′′′)
1400 ἄνθης· τῆς ἀνθήσεως. (Σ′) Att
1401 ἀνθήλιος· ἡ σελήνη καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνταυγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα ἢ ἀντάλλαγμα, ὡς Θεόπομπος (com. fr. 103 dub.; hist. 115 F 400). σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη, ἃ καὶ ἀνθήλεια καλεῖται. (Σ′)
1402 ῎Ανθεια· ὄνομα ἑταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ̄ διὰ τοῦ τ̄ ῎Αντεια Harp
γράφουσιν. (Σ′)
1403 Ἀνθεμόκριτος· Ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ, ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Με- Harp
γαρέων, ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ὀργάδα μὴ ἐργάζεσθαι. (Σ′)

1399 ∗ **1402** Lys. fr. 155 **1403** Isae. fr. 24, al.

1386 Su. α 2405, Ph. α 1917; Ael. D. α *138 **1387** Su. α 2487, Ph. α 1944 **1388** Su. α 2489, Ph. α 1945 **1389** Su. α 2495, Ph. α 1951 **1390** Su. α 2496, Ph. α 1952 **1391** Su. α 2497, Ph. α 1953 **1392** Su. α 2497, Ph. α 1954 **1393** Ph. α 1953, Et. Gen.; cf. gl. Hdt. ἀνθερίσκων· νῦν τοὺς καυλοὺς τῶν ἀσφοδελῶν **1394** Su. α 2509, Ph. α 1958 **1395** Su. α 2513, Ph. α 1962 **1396** Ph. α 1964 | Su. α 2518, Ph. α 1964; Cyr. (g) ανθ 14, cf. Phryn. P. S. 37.1 ἀ. οἶνος· ὁ ἡδὺς καὶ εὐώδης, sim. Erot. ο 45 **1397** Su. α 2519, Ph. α 1966 **1398** Su. α 2491; Harp. A 143 **1399** Ph. α 1972 **1400** Su. α 2511, Ph. α 1959; Phryn. P. S. 19.6 ἄνθη· ἡ ἄνθησις, ὡς βλάστη ἡ βλάστησις **1401** Su. α 2507, Ph. α 1957 **1402** Su. α 2501, Ph. α 1946; Harp. A 141 **1403** Su. α 2490, Ph. α 1947; Harp. A 142

1386 μὲν om. Su. | ἀνήκω B Ph. ἀνῆκα Su. (AFM) -εν Su. (GIT) | καὶ προελήλυθα om. Su. Ph. | ἀνήκοντος … διαφέροντος Su. **1393** ἀνθέρικοι Et. Gen. **1396** εὐώδης οἶνος Su. (Cyr.) **1400** τῆς om. Su. **1401** σημανεῖ B | ἀνθήλια Ph. **1402** διὰ τοῦ τ̄ om. B | ῎Αντειαν Ph.

Harp+? **1404** ᾽Ανθεστηριών· ὄγδοος μήν ἐστι παρ᾽ ᾽Αθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. κεκλῆσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω [διὰ τὸ τὴν ¦ ἄνθην τοῦ Bk 404
βότρυος τούτῳ μάλιστα τῷ μηνὶ γίνεσθαι, καὶ] διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. (Σ′ [Σ^{b}])

1405 ἀνθιππασία· ἵππων ἅμιλλα. | ἱππικὸς ἀγών. (Σ′′′ | Σ′)

1406 ἀνθρήνη, ὃ καὶ ἀνθρήνιον λέγουσιν· σφηκὶ παραπλήσιον ἢ μελίσσῃ. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ κηρίον αὐτῶν ἀνθρήνιον. (Σ^{b})

Att **1407** ἀνθίσασθαι μουσικῆς καὶ ἠνθισμένοι μουσικῆς· οἷον ἠθροικότες Ba 98
τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς. (Σ′)

1408 ἀνθράκιον· βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ ᾽Αλέξιδι (fr. 139). (Σ′)

Att **1409** ἄνθρωπος πρόδοξος· ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι δοξάζων. (Σ′)

Att **1410** ἄνθρωπος λυπησίλογος· σημαίνει μὲν ὁ λυπῶν διὰ τοῦ λέγειν τοὺς πέλας. Κρατῖνος (fr. 381). (Σ′)

Att **1411** ἄνθρωπος Εὔριπος, τύχη Εὔριπος, διάνοια Εὔριπος· ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. (Σ′)

Harp **1412** †ἀνθυπομοσα†· ἀντὶ τοῦ ὑπειπεῖν τῇ ὑπωμοσίᾳ. οὕτω Δημοσθένης Κατὰ ᾽Ολυμπιοδώρου (48.25). (Σ′)

1413 ἀνθυπουργῆσαι· τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς Κολχίσιν (fr. 339)· ‘ἢ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν;’ (Σ′)

1414 ἄνθροισκα· ἄγρια λάχανα, παραπλήσια ἀνήθοις, οἷα καὶ τὰ μάραθα. (Σ′)

1415 ἄνθος· τὸ χρῶμα καὶ τὸ βάμμα τοῦ ἐρίου. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ (fr. 51)· ‘ταχὺ τῶν ἐρίων καὶ τῶν ἀνθῶν τῶν παντοδαπῶν κατάγομεν.’ (Σ′′′)

1405 ∗; ἀνθιππασίας Xen. Hipparch. 1.20, al. **1407** ∗ **1409** ∗ **1414** ∗; ἄνθρυσκα Sapph. fr. 96.13–14

1404 Su. α 2500, Ph. α 1955; Harp. A 144 **1405** Ph. α 1973 | Su. α 2514, Ph. α 1973 **1406** fort. ex Σ′ (Su. α 2524, Ph. α 1970 ἀ.· σφηκὶ παραπλήσιον. καὶ τὸ πλάσμα ἀνθρήνιον) + Phryn. (P.S. 34.9 ἀνθρήνιον· τὸ τῶν μελιττῶν κηρίον) **1407** Su. α 2515, Ph. α 1963; Phryn. P.S. fr. 221 **1408** Su. α 2523, Ph. α 1969 **1409** Su. α 2538, Ph. α 1974; Phryn. P.S. 8.6 ἄ. π.· ὁ προδοξάζων περί τινος οὐ τἀληθῆ, πρὶν ἢ {τὰ} σαφῶς καὶ μετὰ πίστεως ἐξετάσαι τὰ κατ᾽ αὐτό … **1410** Su. α 2537, Ph. α 1975; Phryn. P.S. 13.11 ἄ. λ.· σημαίνει τὸν διὰ τοῦ λέγειν λυποῦντα τοὺς πέλας **1411** Su. α 2537, Ph. α 1976; Phryn. P.S. fr. 189; cf. Diogen. 3.29 ἄ. Εὔ.· ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων **1412** Su. α 2541, Ph. α 1991; Harp. A 146 **1413** Su. α 2542, Ph. α 1990 **1414** Su. α 2540, Ph. α 1971 **1415** Ph. α 1965

1404 μὴν ὄγδοος Ph. | κεκλῆσθαι scil. φησιν ῾Ιστρος (FrGrHist 334 F 13), cf. Harp. (plen.) | τῶν] τῆς B **1405** ἢ ἱππικὸς Ph. ὁ ἱππικὸς Su. **1407** οἷον] οἱ Su. **1408** παραλεξείδιον B **1410** μὲν om. Ph. | τὸν λυποῦντα Ph. | τὸ Su. **1411** διάνοια Su. Ph. ὄνομα B(?) | ἀστάθμητα B **1412** ἀνθυπόμοσα B ἀνθυπομοσία Su. et (nisi -ωμ-) Ph. ἀνθυπομόσαι Harp. (epit.) ἀνθυπώμοσαν Harp. (plen.) ἀνθυπωμόσαντο Dem. | ἀντειπεῖν Ph. **1414** ἄνθρυσκα Reitzenstein | μάραθα Ph.^{z} (e corr.) μάλαθα Ph.^{bz} μάραθρα Su. μάρανθα B **1415** δούλῳ διδασκάλῳ B | κατάγωμεν Meineke

1416 ἀνθέων· τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἑρμιππος Antiatt
Ἀθηνᾶς γοναῖς (fr. 5)· κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν
ὡρῶν.· καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους ἀνθέων
γέμοντας.· καὶ Ἀρισταγόρας Μαμμακύθῳ (fr. 1). (Σ′)
Bk 405 **1417** ἀνιαθείς = Σ α 638.
/Ba 99 **1418** ἀνιαρόν = Σ α 639.
1419 ἀνίδρυτοι = Σ α 640.
1420 ἀνιείς = Σ α 641.
1421 ἀνίδρυτο· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Ἀριστογείτονος (25.52) ἀντὶ Harp
τοῦ ἀνεξίλαστο. (Σ′)
1422 ἀνιακκάς· ᾠδῆς ὄνομα. ὁ περιμάνως καὶ μανέρως. Εὔβουλος
Καμπυλίωνι (fr. 45). (Σ′)
1423 ἀνιεμένη = Σ α 642.
1424 ἀνιέντα = Σ α 643.
1425 ἀνιερώσαντες = Σ α 644.
1426 ἀνιμᾶσθαι = Σ α 645.
1427 ἀνίστη· ἀντὶ τοῦ ἐφίστη. (Σ′)
1428 ἀνιλλομένη· καθυποκρινομένη. κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι τὸ ἀπ-
αξιοῦν. (Σ′)
1429 ἀνίστω· ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. οὕτως Ἀμειψίας (fr. 31). (Σ′)
1430 ἀνίπτοις ποσίν = Σ α 646.
1431 ἀνιπτόποδες· οἱ ἱερεῖς, διὰ ⟨τὸ⟩ συνεχῶς καὶ ἀδιάλειπτον ὑπο-
δεδέσθαι. (Σ^{b})
1432 ἀνιέρειος· ᾧ ἱερεῖα μὴ θύεται. (Σ′)
1433 ἄνισιν = Σ α 647.
1434 ἀνισοφυές = Σ α 648.
1435 ἀνιστάμεναι = Σ α 649.
1436 ἀνίσχουσα = Σ α 650.

1428 ∗ **1431** Π 235 **1432** ∗

1416 Su. α 2494, Ph. α 1956 (+ Σ′′); Antiatt. 83.12 ἀ.· ἀντὶ τοῦ ἀνθῶν, ἀπὸ τῆς †ἄνθης **1417** Su. α 2449, Ph. α 1994 **1418** Su. α 2451, Ph. α 1995 **1419** Su. α 2456, Ph. α 1996 **1420** Su. α 2462, Ph. α 1998 **1421** Su. α 2456, Ph. α 1997; Harp. A 147 **1422** Su. α 2450 **1423** Su. α 2457, Ph. α 1999 **1424** Su. α 2458, Ph. α 2000 **1425** Su. α 2460, Ph. α 2002 **1426** Su. α 2470 (contam. cum Σ α 573), Ph. α 2005 **1427** Su. α 2481, Ph. α 2008 **1428** Su. α 2468, Ph. α 2003 **1429** Su. α 2481, Ph. α 2009; Moer. α 32 ἀ. Ἀττικοί, ἀνίστασο Ἕλληνες **1430** Su. α 2477, Ph. α 2007 **1432** Su. α 2459, Ph. α 2001 **1433** Su. α 2478, Ph. α 2010 **1434** Su. α 2479, Ph. α 2011 **1435** Su. α 2480, Ph. α 2012 **1436** Su. α 2483, Ph. α 2013

1416 ἀθήναις B | ὁρῶν B | καὶ Ἀριστ. Μαμ. om. Ph. | Μαμακύθῳ B **1421** ἀνίδρυτοι Su. -τος Harp. (plen.) | ἀνεξίλαστοι Su. -τον Ph. **1422** interpr. om. B | ὃ] ὡς Hemsterhuis **1427** ἀνιστῇ et ἐφιστῇ B **1429** οὕτως om. Su. Ph. **1431** ⟨τὸ⟩ Bekker **1432** ἱερὰ Ph.

1437 ἀνίσχων = Σ α 651.
1438 ἀνικμώμενα· ταὐτὸ τῷ λικμώμενα, ὡς ἐν Τιμαίῳ Πλάτων (53 a). (Σ′′′)
Att **1439** ἀνορωρυγμένον, οὐχὶ ἀνωρυγμένον λέγουσιν. Μένανδρος Ὑδρίᾳ (fr. 358)· ἐὐθὺς καταχρήσεσθαι τὸν ἀνορωρυγμένην ταύτην ἰδών.᾽ (Σ′)
1440 ἀνόθευτον = Σ α 652. Ba 100
1441 ἀνόκαιον· τὸ ὑπερῷον οἴκημα. Ξενοφῶν ἐν Κύρου ἀναβάσει (5. 4. 29). καὶ τὸν κωμῳδοποιὸν οἱ περὶ ᾽Αντιφάνην (fr. 302). (Σ′)
1442 ἀνόδοντον· Κοριάννοις Φερεκράτης (fr. 79)· ἀνὴρ γέρων ἀν- Bk 406
ὀδοντος ἀλήθει.᾽ (Σ′)
Att **1443** ἀνοίγει καὶ ἀνοιγνύει, διχῶς. (Σ′)
1444 ἀνοπαῖα· ἀνὰ τὴν ὀπήν. οἱ δὲ ὀρνέου γένος. (Σ[b])
1445 ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν· ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις. Ἡρόδοτος (4. 58). (Σ′)
1446 ἀνομβροῦσαι = Σ α 654.
1447 ἀν᾽ ὅμιλον = Σ α 655.
1448 ἄνοις· ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος (?com., fr. dub. 88; ?trag.; ?gramm., P. S. fr. 22). (Σ′)
Att **1449** ἄνοντος· ἀνύοντος. (Σ′)
Att **1450** ἄνοργοι· ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Κρατῖνος (fr. 413). (Σ′)
1451 ἀνοργίας = Σ α 656.
1452 ἀνοργιάστοις = Σ α 657.
1453 ἀνοψία· ἀντὶ τοῦ σπάνις ὄψων. (Σ′)

1443 | ∗ **1444** α 320 **1448** Aesch. fr. 161. 2 (si modo Phryn. est grammaticus) **1449** Ar. Vesp. 369 **1453** ∗

1437 Su. α 2483, Ph. α 2014 **1438** Ph. α 2004 **1439** Su. α 2567; Orus B 23 **1440** Su. α 2549, Ph. α 2018 **1441** Su. α 2550, Ph. α 2027 **1442** Su. α 2547, Ph. α 2017 **1443** Su. α 2772, Ph. α 2021; Orus B 22 (Ael. D. α 143) **1444** cf. sch. α 320 ἀ.· (interpr. variae, inter quas ἀνὰ ὀπήν et εἶδος ὀρνέου), Hsch. α 5267 ἀ.· ὀρνέου ὄνομα καὶ εἶδος. ἢ ἀνὰ τὴν ὀπὴν τῆς θύρας …, sim. Ap. Soph. 36. 30, Su. α 2559 ἀ.· εἶδος ὄρνιθος **1445** Su. α 2772, Ph. α 2022 **1446** Su. α 2551, Ph. α 2016 **1447** Su. α 2554, Ph. α 2029 **1448** Su. α 2779, Ph. α 2023; Phrynicho grammatico trib. Nauck et de Borries, verisimilius comico Dindorf et al. **1449** Su. α 2558; Hsch. α 5266, sch. Ar. Vesp. 369, Phryn. P. S. fr. 202 **1450** Su. α 2563, Ph. α 2035; Phryn. P. S. 2. 11 ἄ.· ἴσον ἐστὶ τῷ ἀόργητοι **1451** Su. α 2562, Ph. α 2034 **1452** Su. α 2562, Ph. α 2036 **1453** Su. α 2578, Ph. α 2043

1439 Ὑδρία εὐθὺς καταχρήσεσθαι om. B | καταχρήσεθ᾽ αὐτὸν Blaydes καταχρήσεσθ᾽ αὐτὸν Bernhardy | ἰδόντα Su. **1441** ἀνόκαιον B et (nisi -ώ-) Ph. ἀνάγαιον Su. | Κύρου om. Ph. | τὸν -ποιὸν B Su. (A) Ph. τῶν -ποιῶν Su. (cett) | κωμῳδο- B Su. (ASF) κωμωδιο- Su. (GM) Ph. | οἱ περὶ ᾽Αντιφάνην B Su. (ATFS) οἱ περὶ ᾽Αριστοφάνην Su. (GIM) om. Ph. **1442** Κοριαννοῖ Bachmann **1443** ἀνοίγει· ἀνοίγει B | ἀνοιγνύει Su. ἀνοιγνοίη Ph. ἀνοιγνοί B ἀνοίγνυσι Bekker **1450** Κράτης B **1453** ἀντὶ τοῦ om. Su. Ph.[b] | τῶν ὄψων Su.

1454 ἀνόσιον = Σ α 658, inserto μιαρόν post βέβηλον. (insert. Σ^{b})
1455 ἀνοητίαν· τὴν ἄνοιαν. ᾽Αριστοφάνης (fr. 777). ἀνοηταίνειν δὲ ᾽Αμειψίας (fr. 32). (Σ′′′) Att
1456 ἀνορταλίζειν· παίζειν καὶ σκιρτᾶν. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναβάλλειν ταῖς χερσὶ τὰ παιδία. (Σ′′′) ?+D
1457 ἀνοκωχήν· διὰ τοῦ ο̄ τὴν ἀνοχὴν λέγουσιν. πολὺ δέ ἐστι παρὰ Θουκυδίδῃ (1.40.4+). σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀναχώρησιν. καὶ τὸ ἀνέχειν ἀνοκωχεύειν. (Σ′′′) Att
1458 ἀντανάκλασιν = Σ α 659.
1459 ἀντιδιαπλέκειν· τὸ ἐν δίκῃ ἀντιλέγειν. (Σ^{b}) Bk^{V}
Ba 101 **1460** ἀντίδοσις· τὸ τὴν οὐσίαν δοῦναί τινά τινι εὐπορωτέρῳ πρὸς τὸ τὴν δοθεῖσαν λειτουργίαν, δαπανηρὰν οὖσαν, ἐκεῖνον λειτουργεῖν ἢ οὐ θέλοντα 〈 〉 λειτουργεῖν. καὶ τοῦτο καλεῖται ἀντίδοσις. (Σ^{b}) Bk^{V}
1461 ἀντεπιτίθησιν· ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει. οὕτως ᾽Ισαῖος (fr. 78). (Σ′) Harp
1462 ἀντερείδει· ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπείκει. (Σ′)
1463 ἀντεξάγειν = Σ α 660.
1463A ἀντε〈 〉 = Σ α 661.
Bk 407 **1464** ἀντερεῖ = Σ α 662.
1465 ἀντετόρησεν = Σ α 663.
1466 ἀντεφέροντο = Σ α 664.
1467 ἄντλος· ἡ ἀντλία. (Σ′′′)
1468 ἀντεύφρασμα· τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ. ᾽Αγάθων (39 F 30). (Σ′)
1469 ἀντεφιλοτιμοῦντο = Σ α 665.
1470 ῾ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν᾽ φησὶ Σοφοκλῆς (fr. 747). (Σ′)

1456 ∗ **1457** | Democr. 68 A 62 (cit., ?verbatim, ab Arist. Cael. 313 a 21) **1459** ∗; ἀντιδιαπλέκει Aeschin. 3.28

1454 Su. α 2569, Ph. α 2038 **1455** Ph. α 2020; Ael. D. α 142 (Phryn. P. S. fr. 200) **1456** Ph. α 2037; cf. Et. Sym. ἀ.· παίζειν, σκιρτᾶν; Hsch. α 5275 ἀ.· …τὰ παιδία ταῖς χερσὶν ἀναβάλλειν … **1457** Ph. α 2028; Ael. D. α 144 **1458** Su. α 2609, Ph. α 2044 **1459** Bk.^{V} 198.7; cf. lex. Patm. 155 ἀντιδιαπλέκει· ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγει **1460** Bk.^{V} 197.3 **1461** Su. α 2628, Ph. α 2067; Harp. A 149 **1462** Su. α 2631, Ph. α 2068 **1463** Su. α 2624 **1463A** ?Su. α 2626 **1464** Su. α 2630 **1465** Su. α 2636 (+), Ph. α 2069 **1466** Su. α 2639, Ph. α 2070 **1467** Ph. α 2125; Pausaniae Attic. trib. Theodoridis **1468** Su. α 2638, Ph. α 2071 **1469** Su. α 2640, Ph. α 2072 **1470** Su. α 2616

1455 ἀνοηστίαν B (? σ del.) | ἀνοηταίνειν δὲ ᾽Αμειψίας om. B **1456** δὲ οὕτως Ph. **1457** διὰ τοῦ ο̄ Ph. δι᾽ αὐτοῦ ὂν B | σημαίνει – fin. om. B **1460** 〈λειτουργεῖν ἀντιδοῦναι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τοῦτον ἀντιλαβόντα〉 ex Bk.^{V} Mehler **1461** ἀντεπιστέλλει Su. (GTM) -ειν Su. (A) Ph. ἐπιστέλλει Su. (IS) -ειν B **1468** ἀντέφρασμα B | ᾽Αγάθων Bruno ἀγαθῶν B ἀγαθόν Su. Ph.

1471 ἀνταπαιτῆσαι· καὶ ἀπαιτῆσαι Θουκυδίδης γ′ (58.1). καὶ δ′ (19.3) καὶ ἀνταποδοῦναι. καὶ ἀνταπολαμβάνειν Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Λεπτίνου (20.46). (Σ′)

Att **1472** ἀντίπαις· ὁ πρόσηβος καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδός ἡλικίαν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἀνδρόπαις παρ᾽ Ἀριστοφάνει (Byz. fr. 44). (Σ′′′)

Att **1473** ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἑτέρου ἠλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρῳ (fr. 198)· ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον.᾽ Χήρᾳ (fr. 404)· ἔκοῦσα ἡ ἀδελφὴ ποιήσει τούτοις οἱ ἀντάλλαγος τέξεις ὁ τούτῳ διδομένην.᾽ καὶ ἐν Ἁλιεῖ (fr. 20)· ἐκλελάκτικεν ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχός, ἀλλ᾽ ἀντάλλαγος.᾽ (Σ′)

Antiatt **1474** ἀντιλογιῶν· Θουκυδίδης δ′ (59.4). καὶ ἀντιλογῆσαι· Νεφέλαις (321) Ἀριστοφάνης. (Σ′) Ba 102

1475 ἀντιβολῆσαι = Σ α 669. | καὶ ἐπιτυχεῖν καὶ δυσωπῆσαι. (Σ | Σ′′′)

K **1476** ἀντιβολῶ· ἱκετεύω. (Σ′)

1477 ἀντιάνειραι· ἴσαι δυνάμεναι ἀνδράσιν. (Σ^{b})

1477A ἀντιάνειραι = Σ α 668.

1478 ἀντιβόλησις· δέησις καὶ ἱκεσία. ἀντὶ τοῦ παράκλησις. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ (183 a) καὶ ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ (37 a). ὠνόμασται δὲ ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας προβάλλειν τοῖς ἐναντίοις τοὺς ἱκετεύοντας. (Σ′′′)

1479 ἀντέχει· ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ Δείναρχος (fr. inc. loc. 10), ἀντὶ δὲ τοῦ σώ¦ζεται Δημοσθένης (? 2.10). καὶ Ὑπερείδης (fr. 229) ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνει. (Σ′) Bk 408

1480 ἀντεχόμενος = Σ α 666.

1481 ἀντιάζει = Σ α 667.

1472 ἀντίπαιδα Soph. fr. 564.2 **1477** Γ 189

1471 Su. α 2614, Ph. α 2049; ?Antiatt. 78.1 ἀνταποδοῦναι, ἀνταπαιτῆσαι, ἀνταμύνασθαι· Ἡρόδοτος γ′ (leg. Θουκυδίδης γ′ καὶ δ′). ἀνταπολαμβάνειν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου **1472** Ph. α 2113, cf. Su. α 2706 ἀ.· … ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις εἶπεν; Ael.D. α 148 **1473** Su. α 2606, Ph. α 2047; Orus B 24 **1474** Su. α 2680, Ph. α 2119; Antiatt. 78.5 ἀντιλογῆσαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (Phryn. P.S. fr. 226) **1475** Su. α 2655, Ph. α 2080, Et.Gen. | Ph. α 2080 **1476** Su. α 2655; Cyr. (g) αντ 8 **1477A** Su. α 2651 **1478** Ph. α 2081 **1479** Su. α 2642, Ph. α 2073 **1480** Su. α 2642, Ph. α 2074 **1481** Su. α 2650, Ph. α 2077

1471 καὶ ἀπαιτῆσαι Ph. κἀπαιτῆσαι B Su. ἀπαιτῆσαι Bekker | γ′ καὶ om. Ph. | interpunxi **1472** ὁ δὲ – fin. om. B, qui tamen καὶ ἀνδρόπαις post πρόσηβος inserit **1473** ἀντάλλαγον· ἀντάλλαγον B | ἑαυτῆς Ph. | Χήρας Ph., om. B | ἔκοῦσα – fin. om. B Ph. | ἀντάλλαγος^{1} Su. (AGITF) -γον Su. (SM) **1474** δ′] α′ Su. **1476** τὸ ἱκετεύω Su. **1477** ἴσα Bekker **1478** ἀντὶ τοῦ παράκλησις om. Ph. | καὶ ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ om. Ph. | ἀντὶ^{2}] ἀπὸ Bekker | τοῦ^{2} om. B | προσβάλλειν Ph. **1479** . Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ σώζεται. Δημοσθένης Su. | ἀντιλαμβάνεται Su.

1482 ἀντικάθηται· ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦται. (Σ′)
1483 ἀντιδιαστέλλεται = Σ α 670.
1484 ἀντίκρισις· ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως ᾽Αναξίλας (fr. 40). (Σ′)
1485 ἀντιλέγειν· ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν. Πλάτων (Crito 50 e). (Σ′)
1486 ἀντίληψις· ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Πλάτων (Phaed. 87 a). (Σ′)
1487 ἀντίρροπον = Σ α 677.
1488 ἀντιτύπους ἀνθρώπους· σκληροὺς καὶ ἀνενδότους, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. ῾καὶ τύπος ἀντίτυπος᾽ φησὶν ὁ χρησμός (ap. Hdt. 1. 67. 4). (Σ′)
1489 ἀντιτυπία = Σ α 680.
Ba 103 **1490** ἀντιτυπῆσαι = Σ α 679.
1491 ἀντιπαρεξάγειν = Σ α 674.
1492 ἀντιπεπονθότως = Σ α 675.
1493 ἀντίπαλον· τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόστροφον. (Σ′)
1494 ἀντιπροκλήσεις = Σ α 676.
1495 ἀντιστρόφους· ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους. (Σ′)
1496 ἀντιτορήσας = Σ α 678.
1497 ἀντικρύ· σημαίνει τὸ κατ᾽ ἐναντίας καὶ ἐξ ἐναντίας καὶ κατ᾽ εὐθύ. σημαίνει καὶ τὸ ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς. (Σ^{b}) Σ+Bk^{V}
1497A ἀντικρύ = Σ α 672.
1498 ἄντικρυς· μετὰ τοῦ σ̄ λεγόμενον σημαίνει τὸ διόλου ἢ παντελῶς ἢ φανερῶς, ἐπ᾽ εὐθείας καὶ ἰσχυρῶς. χωρὶς δὲ τοῦ σ̄ λεγόμενον, ἀντικρύ, τὸ κατέναντι μόνον καὶ ἐξ ἐναντίας. (Σ+?Σ′)
1498A ἄντικρυς = Σ α 673.

1488 Plat. Theaet. 156 a

1482 Su. α 2665, Ph. α 2103 **1483** Su. α 2662, Ph. α 2092 **1484** Su. α 2672, Ph. α 2107 **1485** Su. α 2678, Ph. α 2117 **1486** Su. α 2679, Ph. α 2118 (+) **1487** Su. α 2721, Ph. α 2130 **1488** Su. α 2733, Ph. α 2137 **1489** Su. α 2733, Ph. α 2134 **1490** Su. α 2733, Ph. α 2133 **1491** Su. α 2702, Ph. α 2121 **1492** Su. α 2708, Ph. α 2122 **1493** Su. α 2699, Ph. α 2120 **1494** Su. α 2717, Ph. α 2123 **1495** Su. α 2727, Ph. α 2131, (sch. Plat. Rep. 605 a) **1496** Su. α 2732, Ph. α 2132 **1497** Σ α 672; Bk.^{V} 198. 17 ἀ.· τὸ κατ᾽ εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς **1497A** Su. α 2673, Ph. α 2104 **1498** Σ α 673; Ph. α 2108 (≅ Su. α 2674, Ph. Amph. 21. 88) ἀντικρύ· ὁ μὲν Βοηθὸς ἐν τῇ τῶν λέξεων αὐτοῦ συναγωγῇ δέκα φησὶ σημαίνειν τὴν λέξιν· κατέναντι καὶ ἐξ ἐναντίας καὶ ἰθὺς καὶ εὐθὺς καὶ ἐπ᾽ εὐθείας καὶ ἰσχυρῶς καὶ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς καὶ ἁπλῶς. οἱ δέ φασιν, ἀκριβέστερον οἶμαι λέγοντες, ὅτι μετὰ μὲν τοῦ σ̄ λεγομένη τὰ πολλὰ τῶν εἰρημένων δηλοῖ, ἄνευ δὲ τοῦ σ̄, ὅτε καὶ ὀξύνεται, οἷον ἀντικρύ, τὸ κατέναντι καὶ ἐξ ἐναντίας μόνον **1498A** Su. α 2673, Ph. α 2109 (+)

1484 οὕτως ᾽Αναξίλας om. B **1485** τοῦ Su. Ph. τὰ B **1488** ἀνθρώπους om. B | ἄκμονος B Su. (codd. praeter A) -ων- Su. (A) Ph. | σφύρας] φυρίας B | φησὶν ὁ χρησμός om. B Ph. **1493** σημαίνει γ′ B | Θουκυδίδης (6. 23. 1 +) δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσον καὶ ἀντικείμενον (Ael. D. α 149) ex gl. 1228 add. Blomfield

1499 ἀντιφέρονται = Σ α 682.
1500 ἀντιφιλοτιμεῖ = Σ α 683. Bk 409
1501 ἀντόμενοι = Σ α 684.
1502 ἀντιφῄς· ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις. (Σ′)
1503 ἄντρα νύχια = Σ α 685.
1504 ἀντρώδη = Σ α 686.
Tim **1505** ἄντυγες· περιφέρεια τῶν ἁρμάτων. (Σ′)
1506 ἀντωπεῖ = Σ α 689.
1507 ἀντωπός· ὁ ἀντιβλέπων. (Σ′′′)
Harp **1508** Ἀντιοχίς· ὄνομα φυλῆς. (Σ′)
1509 ἀντιχορδάς· σύμφωνος. (Σ′)
Harp **1510** Ἀντρῶνες· πόλις ἐν Θετταλίᾳ. (Σ′)
Tim **1511** ἀντωμοσία· γραφὴ κατά τινος ἔνορκος περὶ ὧν ἠδικῆσθαί φησι. διωμοσία δὲ ὁ ἑκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν διαδικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἐπραξεν. ἐξωμοσία δὲ ἄρνησις σὺν ὅρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν. (Σ′)
Harp **1512** ἀντωμοσία· γράμματά τινα γραψάντων περὶ ὧν ἡ δίκη, ὅ τε Ba 104
κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσιν πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντώμνυεν, ὁ μὲν τἀληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ τἀληθῆ ἀπολογήσασθαι. (Σ′)
1513 ἀντωμοσία· ἀντωμοσία μὲν ἡ τοῦ ἀντιδίκου, ὑπωμοσία δὲ οἷον ὅταν τις σκήπτηται κάμνειν ἢ τι τοιοῦτον. παράστασις δὲ ἡ διδομένη τῷ γράμματι δι᾽ οὗ τὸ ἔγκλημα γέγραπται, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἐγκλήματα. πρυτάνεια δὲ ὃ τῷ ταμίᾳ καταβάλλει ἕκαστος, ὅπως εἰσαχθῇ ἡ δίκη. | λέγεται δὲ χρόνος τις Ἀθήνησιν ὡς ἂν ὁ μηνιαῖος, ὃν ἐπρυτάνευον αἱ φυλαί. (Σ′ | Σ^{b})
1514 ἄντυγες = Σ α 687.

1502 Plat. Gorg. 501 c **1505** Plat. Theaet. 207 a, al. (et E 728 +) **1510** Ἀντρῶνας Dem. 10. 9 **1511** ἀντωμοσίαν Plat. Apol. 19 b +, al.

1499 Su. α 2738, Ph. α 2138, Et. Gen. **1500** Su. α 2740, Ph. α 2139 **1501** Su. α 2753, Ph. α 2141 **1502** Su. α 2739, Ph. α 2140 **1503** Su. α 2765, Ph. α 2142 **1504** Su. α 2767, Ph. α 2143 **1505** Su. α 2769; Tim. ἄ.· αἱ τῶν ἁρμάτων περιφέρειαι οὕτως λέγονται; cf. sch. D E 728 ἄ.· αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος **1506** Su. α 2764, Ph. α 2148 **1507** Ph. α 2149 **1508** Su. α 2692, Ph. α 2135; Harp. A 157 **1509** Su. α 2748 **1510** Su. α 2768, Ph. α 2144; Harp. A 161 **1511** Su. α 2758; Tim. **1512** Su. α 2759, Ph. α 2150; Harp. A 162 **1513** Su. α 2760 **1514** Ph. α 2146

1505 τοῦ ἅρματος B (? ex gl. 1525) **1509** ἀντιχορδάς (-ᾶς) B Su. (AS) ἀντίχορδα Su. (GITM) | σύμφωνος B -α Su. **1511** δικαζομένων Su. (AS) | διώκει Su. | καιρὸν om. B **1512** γράψαντες Harp. | ἀπολογήσεσθαι Bekker **1513** ἀντωμοσία μὲν om. Su. | ὅταν Su. ἂν B | δι᾽ οὗ Su. δι᾽ οὗ ἐν ᾧ B | ὃ om. Su. | ὁ, ? corr. ex ἡ, B

1515 ᾽Αντιάτας· τοὺς ἀπὸ ᾽Αντίου πόλεως, ἣ ἀπέχει ῾Ρώμης τ΄ σταδίους. (Σ΄) Harp

1516 ἀντιβληθέντος· ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δείναρχος (fr. VI.2) λέγει. (Σ΄) Harp

Bk 410 **1517** ᾽Αντιγενίδας· ἐνδοξότατος γέγονεν αὐλητής, υἱὸς Διονύσου. (Σ΄΄΄) Harp

1518 ἀντιγραφεύς· ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ ᾽Ανδροτίωνος (22.70). ἀλλὰ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Κτησιφῶντος (3.25). δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς. (Σ΄) Harp

1519 ἀντιγραφή· ἰδίως μὲν ἡ τῶν κατηγοριῶν ἀντιδικασία, ἐπειδάν τις ἀπαιδός τινος τελευτήσαντος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον. κυρίως δέ ἐστιν ἀντιγραφὴ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τὰ τῶν δικαζομένων περὶ τοῦ πράγματος γράμματα, τοῦ τε διώκοντός φημι καὶ τοῦ φεύγοντος. (Σ^{b}, partim ex Σ΄) Harp+Bk^{V}

Ba 105 **1520** ἀντίθετον· τὸ σχῆμα τῆς φράσεως, ὡς ἡμεῖς, ᾽Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 341)· ῾καὶ καταγαθὸν ἀντίθετον ἐξευρημένον.᾽ (Σ΄΄΄) Att

1521 ἀντίθεσις· σχῆμα λέξεώς ἐστι, καθ᾽ ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. οὕτως ᾽Ισοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (12.2). (Σ΄) Harp

1522 ἀντίθετα· εἶδος σχήματος ῥητορικοῦ, διαφόρως ποικιλλόμενον. ὁ μέντοι Αἰσχίνης (2.4) οὐκ ἐπὶ σχήματος εἶπεν τὸ ἀντίθετον, ἀλλ᾽ ὅτι διήγημα διηγήματι ὁ Δημοσθένης ἀντέθηκεν, τὴν περὶ τὴν ᾽Ολυνθίαν γυναῖκα Σάτυρον τὸν ὑποκριτήν, καὶ ὅσα παρὰ

1517 Lys. fr. 189, al. **1519** Dem. 45.46

1515 Su. α 2653, Ph. α 2078; Harp. A 150 **1516** Su. α 2654, Ph. α 2079; Harp. A 151 **1517** Ph. α 2082; Harp. A 152 (aliter Su. α 2657) **1518** Su. α 2661, (Ph. α 2089, contam. cum Bk.^{V} 197.24); Harp. A 153 **1519** Harp. A 154 (Su. α 2661, abbrev. in Ph. α 2090) ⟨ἀ.·⟩ ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τελευτήσαντος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον· ἐπὶ τῶν τοιούτων (γὰρ add. Su.) λέγεται ἡ (om. Su.) ἀντιγραφή. κοινῶς δὲ τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα. καὶ λέγεται ὁμοίως τά τε τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος ἀντιγραφή. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὰ μαρτύρια. Πλάτων μέντοι ἐν τῇ Σωκράτους ᾽Απολογίᾳ (27c) ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν τὸ αὐτὸ λέγει; Bk.^{V} 200.9 ἀ.· ἰδίως μὲν ἐν ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅταν μὲν (τις Bekker) ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ δόσιν ἢ κατὰ γένος. κοινῶς δέ ἐστιν ἀντιγραφὴ ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις τὰ τῶν δικαζομένων γράμματα περὶ τοῦ πράγματος, καὶ τοῦ φεύγοντος καὶ τοῦ διώκοντος **1520** Ph. α 2101; Phryn. P.S. fr. 224 **1521** Su. α 2664, Ph. α 2100; Harp. A 155 **1522** Ph. α 2102; cf. Bk.^{V} 204.10 ἀ.· εἶδος σχήματος ῥητορικοῦ …

1515 σταδίους τ΄ Ph. **1516** λέγει om. Ph. **1517** Διονυσίου Harp. **1518** ἦσαν ἀντιγραφεῖς Harp. **1519** φάσκει B **1520** κατ᾽ ᾽Αγαθῶν᾽ Bekker **1522** ἀντίθετον B | τὴν περὶ – fin. om. Ph. | τὴν] τοῖς Bekker

Φιλίππου σώματα αἰχμάλωτα λυσάμενος καὶ προῖκας αὐτοῖς ἐπιδέδωκεν. (Σ′′′)

Harp **1523** Ἀντίκυρα· ὄνομα χώρας τινός. (Σ′)

Harp **1524** Ἄντισσα· μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. (Σ′)

1525 ἄντυξ = Σ α 688.

1526 ἀντακαῖος· ἰχθῦς, ὡς πάνης καὶ σαπέρδης. (Σ′′′)

1527 ἀνταλλαῖος· ἀντὶ τοῦ ἄνταλλος. (Σ′′′)

Att **1528** ἀνταναγνῶναι· οὐκ ἀντιβάλλειν. οὕτω Κρατῖνος Ὥραις (fr. 289). (Σ′′′)

?D **1529** ἀντεγράψατο· ἀντεδικάσατο. καὶ ἀντιγραφαὶ καὶ ἀντωμοσίαι σχεδὸν αἱ αὐταί. (Σ′′′)

1530 ἀντήλιος· ἡ ἀνακλωμένη ἀπὸ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἔστι δὲ ἐν Χαλκείοις Μενάνδρου (fr. 402) τοὔνομα. Ἀριστοτέλης (Mete. 372 a 16+) δὲ παρήλιον ὀνομάζει. γίνεται δὲ περί τε δυσμὰς καὶ ἀνατολάς, καὶ οὔτε ἄνωθεν οὔτε κάτωθεν οὔτε ἐκ πλαγίου. (Σ′′′) Bk 411

1531 ἀντηρέτης· ὁ ἀντικαθεζόμενος τῷ ἐλαύνοντι. (Σ′′′)

1532 ἀντιφερίζειν = Σ α 681.

D **1533** ἀντλητήρ· κάδος. ἀντλητὴρ δὲ ὁ ναυτικός. (Σ′′′)

Bk^{V} **1534** ἀντλία· ὅπου τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γενόμενον ¦ ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν. καὶ νῦν ὁ καλούμενος καδίσκος. (Σ′′′) Ba 106

1535 ἀντλιαντλητῆρας· Μένανδρος Μεσσηνίᾳ (fr. 229)· ‘οἱ δ’ ἁρπάσαντες τοὺς κάδους στρογγύλους, ὕδρευον ἀνδρειότατα †κηπολις† πάλιν. ἤντλουν λέγειν δεῖ, καὶ κάδους οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ’ ἀντλιαντλητῆρας.’ Ἀριστοφάνης δὲ Προάγωνι (fr. 486) καὶ Ἐπίλυκος Κοραλίσκῳ (fr. 6) τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀντλίον κεκλήκασιν. (Σ′′′)

1523 Lys. fr. 167 **1524** Ἄντισσαν Dem. 23. 132, al. **1526** ∗ **1527** ∗ **1531** ∗; ἀντηρέτας Aesch. Sept. 283 + **1533** ∗ **1534** ∗

1523 Su. α 2675, Ph. α 2111; Harp. A 156 **1524** Su. α 2726, Ph. α 2136; Harp. A 160 **1525** Ph. α 2147 **1526** Ph. α 2045 **1527** Ph. α 2041 **1528** Ph. α 2046; Phryn. P. S. 47. 16 ἀ. χρήσιμον. οὐκ ἀντιβάλλειν **1529** Ph. α 2050; cf. Cyr. (A) αντ 121 ἀ.· ἀντεδικάζετο, Hsch. α 5332 ἀ.· ἀντεδικάσατο **1530** Ph. α 2075 **1531** Ph. α 2076; cf. EM 112. 40 ἀ.· ὁ ἀντικαθεζόμενος **1532** Su. α 2737 (le. om.) **1533** Ph. α 2127; Hsch. α 5520 ἀ.· κάδος ναυτικός **1534** Ph. α 2128; Bk.^{V} 203. 9 (ἄγγος ἐν ᾧ pro ὅπου) **1535** Ph. α 2129; cf. Eust. 1728. 58 ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον, ᾧ ἀντλεῖται τὸ τοιοῦτον ὕδωρ, ἀντλίον, φασίν, ἐκαλεῖτο, κατὰ δέ τινας καὶ ἀντλιαντλητήρ. λέγει οὖν τῶν τις παλαιῶν ὅτι ἀντλιαντλητῆρα, κάδον δὲ οὐ δεῖ λέγειν

1523 χωρίου Su. **1526** πάνις Ph. **1527** ἀντάλλαγος L. Dindorf **1528** ἀνταγνῶναι Ph. (congr. ordine) | Ὥραις Ph.^{b}, om. B Ph.^{z} **1529** ἀντωμομοαι B (corr. Bekker) | αἱ αὐταὶ σχεδόν Ph. **1530** ἔστι – ὀνομάζει om. Ph. **1533** ὁ κάδος Ph. | ἀντλητὴρ δὲ ὁ ναυτικός B ἢ ὁ ναυτ. ἀντλ. Ph. **1534** γινόμενον Bk.^{V} | καὶ ὁ νῦν EM ὁ καὶ νῦν Bk.^{V} **1535** ἀντλιαντλητῆρα B | Μεσηνία Ph. | ⟨τοὺς⟩ στρογγύλους Bekker | κηπολις B Ph., varie divisum et temptatum | Ἀριστοφάνης – fin. B οὕτως Ἀριστοφάνης καὶ Ἐπίλυκος Ph. | Κωραλίσκῳ Meineke

1536 ἄντλιον· ὑπάντλιον. (Σ′′′)
1537 ἀντλία· χαλεπή, προσαντής. (Σ′′′)
1538 ἀνυπαίτιος = Σ α 690.
1539 ἀνυπόβλητον = Σ α 691.
1540 ἀνύποιστον = Σ α 692.
1541 ἄνυσαι· δασέως, τὸ σπεῦσαι καὶ συντελέσαι. (Σ′′′)
1542 ἀνυπόστατον· ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον. (Σ′) K
1543 ἀνυσίμως· ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελείως. καὶ ἀνύτουσι· τελοῦσιν, ἀνύουσιν. (Σ′)
1544 ἀνύτειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. ἀνύειν δὲ τὸ σπεύδειν· Att
δασεῖα δὲ ἡ πρώτη. Ὅμηρος δὲ τὸ ἀνύειν ὡς ἡμεῖς, οἷον (Δ 56)
ʿοὐκ ἀνύω φθονέουσαʾ. (Σ′)
Bk 412 **1545** ἀνυδρεύσασθαι· ἀντλῆσαι ὕδωρ. ¦ ʿκατάχεον αὐτῆς κἀνύδρευσαι τὸν κάδον,ʾ Κοριαννοῖ Φερεκράτης (fr. 81). (Σ′)
1546 ἀνυπόδητος· ἐν τῷ η̄ λέγεται, οὐχὶ ἀνυπόδετος. (Σ′) Att
1546A ἀνῳκισμένος = Σ α 693.
1547 ἄνω καὶ κάτω = Σ α 695.
Ba 107 **1548** ἀνῴμωξεν = Σ α 694.
1549 ἀνώνητον = Σ α 696.
1550 ἀνωρθρίαζον· ʾΑνδοκίδης (1.29) ἀντὶ τοῦ ὄρθριοι βοῶντες ἔλεγον. (Σ′) Harp
1551 ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός· τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἠσκημένων, σημαῖνον τοιόνδε τι· ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ (fr. 340). Ὅμηρος δὲ πρῶτος ἐχρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ· (Ω 243–4) ʿῥηΐτεροι γὰρ ἔσεσθε κείνου τεθνεῶτος ἐναιρέμεν.ʾ καὶ πάλιν· (Μ 63) ʿἡ δὲ μάλʾ ἀργαλέη περάαν· Att

---

1537 ∗; ἀνταία Soph. El. 195

1536 Ph. α 2126 **1537** Ph. α 2124 **1538** Su. α 2787, Ph. α 2157 **1539** Su. α 2790, Ph. α 2158 **1540** Su. α 2793, Ph. α 2159 **1541** Ph. α 2164 **1542** Su. α 2792, Ph. α 2156; Cyr. (vg) ανυ 6 ἀνυπόστατος·… λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀφορήτων … **1543** Su. α 2795 + 2799, Ph. α 2163 **1544** Su. α 2799, Ph. α 2151; Ael. D. α 150 **1545** Su. α 2782, Ph. α 2152 **1546** Su. α 2791, Ph. α 2160; Orus A 10, cf. Phryn. P. S. 27.12 ἀ.· διὰ τοῦ η̄, οὐ διὰ τοῦ ε̄, Ecl. 419 ἀ.· ἐρεῖς ἐν τῷ η̄· τὸ γὰρ ἐν τῷ ε̄ ἁμάρτημα, Moer. α 63 **1546A** Su. α 2589, Ph. α 2170 (uterque + ἢ (ὁ) ἄνω ὤν, cf. Hsch.) **1547** Su. α 2580, Ph. α 2165, sch. Plat. Theaet. 153 d **1548** Su. α 2593, Ph. α 2166 **1549** Ph. α 2171; cf. Su. α 2556 ἀνόνητα· ἀνωφελῆ (ex Σ ad Soph. Ai. 758 adapt., teste Wentzel) **1550** Su. α 2598, Ph. α 2167; Harp. A 163 **1551** Su. α 2819; Phryn. P. S. fr. 227

1537 χαλεπή in le. B | ἀντία Ph. ἀνταία Naber **1543** ἀνυσίμως· Πλάτων (Theaet. 144 b) Ph. | τελείως om. Ph. | ἀνύτουσι] ἀνύσι Ph. **1544** ἀνύττειν B Ph. | ἁμύειν Ph. | δὲ² om. Su. Ph. | οἷον om. Su. Ph. **1545** καὐτῆς Su. | κοριαννοῖ B Su. (A) (a. c.) -αν(ν)οῖς Su. (cett.) Ph. **1546** ἐν τῷ η̄ om. Ph. **1550** ἀνωρθίαζον et ὄρθιοι Harp. | βιῶντες B **1551** σημαίνει B | τι om. B | λαμβάνειν B | πρῶτον Su. | τοῦτο B | τεθνηῶτος Hom.

σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῷ.᾽ καὶ Σοφοκλῆς (immo Eur. Med. 319–20)· ῾γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ᾽ αὔτως ἀνήρ, ῥᾴων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός.᾽ ὁ δὲ νοῦς· ῥᾷον ἄν τις φυλάξαιτο τὸν ὀξύθυμον ἢ τὸν κρύπτοντα διὰ σιγὴν τὴν ὀργήν. (Σ′)

Bk^{V} **1552** ἄξιον· ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται. οὕτως Δημοσθένης (fr. 19). (Σ′)

1553 ἀξιάγαστος = Σ α 697.

1554 ἀξιέραστον = Σ α 698.

1555 ἀξιῶν· ἀντὶ τοῦ νομίζων, ὑπολαμβάνων. Λυσίας (fr. 302) καὶ Πλάτων (Gorg. 450 c). (Σ′)

Harp **1556** ἀξιοῖ· ᾽Αντιφῶν (fr. 60) καὶ Λυσίας (fr. 302) ἀντὶ τοῦ νομίζει. (Σ′)

1557 ἀξιόχρεως = Σ α 699.

Att **1558** ἀξιόχρεων ἐν τῷ ω̄ λέγουσιν, καὶ λειπόνεων. καὶ τὰ οὐδέτερα οἱ γὰρ παλαιοὶ ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον βάρβαρον. (Σ′)

1559 ἄξω καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε, ἀπάξω δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω. (Σ′) Bk 413/

Att **1560** ἀξιόπιστος· οὐχὶ ὁ κατάπλαστος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ τερατείᾳ χρώμενος, ἀλλ᾽ ὁ πιστὸς καὶ δόκιμος καὶ ἀξιόχρεως. (Σ′) Ba 108

Harp **1561** ᾽Αξίοχος· Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη ᾽Αξίοχος καλούμενος. (Σ′)

Att **1562** ἄξιος οὐδὲ μόνου· ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. (Σ′)

1563 ἀξυνεσία· Θουκυδίδης γ′ (42.3). (Σ′)

1564 ἀξύλῳ = Σ α 700.

D **1565** ἀξιαπηγητότατον· ἀξιολογώτατον. (Σ′′′)

Att **1566** ἀξύμβλητον· ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς (fr. 387)· ῾ἄπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην.᾽ (Σ′′′)

1558 λειπόνεων ∗

1552 Su. α 2815, Ph. α 2177; Bk.^{V} 215.22 ἄ.· τὸ ἄξιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται … **1553** Su. α 2803 **1554** Su. α 2808, Ph. α 2180 **1555** Su. α 2829, Ph. α 2182 **1556** Su. α 2832, Ph. α 2173; Harp. A 164 **1557** Su. α 2823, Bk.^{V} 209.32 **1558** Su. α 2823, Ph. α 2176; Orus B 26 (Ael. D. α 151) **1559** Su. α 2835 **1560** Su. α 2816, Ph. α 2175; Orus B 25 **1561** Su. α 2822; Harp. A 165 **1562** Su. α 2820 (+ prov.), Ph. α 2181; Phryn. P. S. fr. 229 **1563** Su. α 2838 **1564** Su. α 2836, Ph. α 2185 **1565** Ph. α 2172; Hsch. α 5619, EM 116.21 **1566** Ph. α 2184, Et. Sym.; Ael. D. α 152

(1551) ῥᾶον B | τι B | σιγῆς Bekker **1552** οὕτως Δημοσθένης om. B **1555** Πλάτων καὶ Λυσίας Ph. **1556** ᾽Αντιφῶν καὶ Λυσίας ad fin. Ph. **1558** ω̄ μεγάλῳ Su. | καὶ λιπόεων B om. Su. | καὶ – ὁμοίως B Ph. (γὰρ del. Alpers) καὶ οὐδετέρως ὁμοίως Su. δὲ οἱ et τὸ γὰρ conieci | ἀξιόχρεων B Ph. **1559** ἄξω· ἄξω B **1560** καὶ^{3} om. Su. **1562** ⟨ἑνὸς⟩ μόνον (ex Plat. Theaet. 162e) Cohn

1567 ἄξονες· ξύλα τετράγονα ἦν, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὀρόφου διήκοντα, καὶ διά τινος περόνης στρεφόμενα, ἐφ᾽ ὧν οἱ Σόλωνος Νόμοι (T 12) ἀνεγράφοντο. Bk^{v}?+

λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς τῶν ἁμαξῶν ἄξοσιν ὁμοίως κώδιξι στρεφόμενοι.

μέμνηται δὲ τῆς λέξεως Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Ἀριστοκράτους (23.28).

λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξονες, περὶ οὓς σφαῖραί τε καὶ κύλινδροι καὶ τὰ τοιαῦτα στρέφονται καὶ συνίστανται. καὶ τῶν ἁμαξῶν δὲ οἷς οἱ τροχοὶ συνεχόμενοι περιστρέφονται. (Σ′′′)

1568 ἀξιάγαστος = Σ α 697.

1569 ἀοιδή = Σ α 701.

1570 ἀοίδιμος = Σ α 702.

1571 ἀοιδός = Σ α 703.

1572 ἀολλεῖ = Σ α 704.

1573 ἀολλίσασα = Σ α 705.

1574 ἄορι = Σ α 706.

1575 ἄοινος· ἐπὶ τῶν μὴ γευομένων οἴνου καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον. (Σ′) Att

1576 ἄοζος· ὑπηρέτης, διάκονος. (Σ′′′) ?D+

Ba 109 Bk 414 **1577** ῞Αορνος· λιμὴν περὶ Τυρσηνίαν. φησὶ δὲ καὶ ἐν Κύ|μῃ τῇ Χαλκιδικῇ ῞Αορνον λίμνην εἶναι, περιπεφυκό|των πολλῶν δένδρων μηδὲν εἰς αὐτὴν ἐμπίπτειν τῶν ἀποπιπτόντων φύλλων. εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνῃ Σοφοκλῆς (fr. 748) ἱστορεῖ. (Σ^{b}) Att

---

1576 ∗

1567 Ph. α 2183, EM 115.45; Bk.^{v} 204.3 ἄ.· ξύλα τετράγωνα ἀπὸ γῆς κάτωθεν ἄνω διήκοντα μέχρι τοῦ ὀρόφου καὶ στρεφόμενα ἀπό τινος περόνης. ἐπὶ τούτων οἱ νόμοι ἀνεγράφοντο; in med. B ut vid. interpol. ex Harp. (epit., cf. Su α 2833) Σόλωνος νόμοι ἐν ξυλίνοις ἦσαν ἄξοσιν γεγραμμέναι. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. μέμνηται δὲ τῆς λέξεως Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους **1568** Ph. α 2179 (+) **1569** Su. α 4400, Ph. α 2188 **1570** Su. α 4401, Ph. α 2190 **1571** Su. α 4402, Ph. α 2191 **1572** Su. α 2842, Ph. α 2193 **1573** Su. α 2842 **1574** Ph. α 2197 (Su. α 2844 ἄορ· τὸ ξίφος ex Δ) **1575** Su. α 4403, Ph. α 2192; Phryn. P.S. 13.8 ὁ μὲν Σοφοκλῆς (Brunck σοφὸς cod.; Oed. Col. 100) ἐπὶ τοῦ νήφοντος ἀπὸ οἴνου. δύναιτο δ᾽ ἄν τις ⟨λέγειν⟩ (add. de Borries) καὶ ἐπὶ τῶν τελέως μὴ γευομένων οἴνου καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον **1576** Ph. α 2189; cf. Hsch. α 5650 ἄοζοι… ὑπηρέται …, EM 116.41 ἄ.· ὁ ὑπηρέτης **1577** EM 115.53; Paus. Attic. α 127

1567 ἀντεγράφοντο Ph. ἀπεγράφοντο EM | λέγονται – στρεφόμενοι Ph. μέμνηται – Ἀριστοκράτους B om. EM | τε om. B | καὶ στρέφονται B **1575** γευομένων Su. γεγυμνασμένων B Ph. γεγευμένων Naber | οἴνῳ B Ph. | οἶνον Su. Ph.^{z}, om. B Ph.^{b} **1577** λιμὴν] λίμνη recte alii fontes (e.g. Su. α 2849, Hsch. α 5684) | φησὶ scil. primitus Ἀρτεμίδωρος (Erbse, coll. Strab. 5.4.6) φασι EM | περὶ ἣν πεφυκ. Eust. | τῶν ἀποπιπτόντων φύλλων ἐμπίπτειν εἰς αὐτήν EM | ἐν τῇ – fin. om. EM | τυρηνίᾳ B

1578 ἀορτήν· λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβερτήν. Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα. (Σ′)

Harp **1579** ἄοπτα· ᾽Αντιφῶν (Soph. 87 B 4) ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα μέν, δόξαντα δὲ ὁρᾶσθαι. (Σ′)

1580 ἀπάγειν, ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι· τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἑτέρους κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ διαδικασία γίνηται, καλεῖται δικάζεσθαι. (Σ′)

1581 ἄπαγε = Σ α 707.

Harp **1582** ἄπαγε· ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτως Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ ᾽Ανδροτίωνος (22.26). ἔστι δὲ δίκης εἶδος. (Σ′)

1583 ἀπάγου· ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης (fr. 1097). (Σ′)

1584 ἀπαγορεύει = Σ α 708.

1585 ἀπαγωγάς = Σ α 709. | ἢ ἀδυνατίας. (Σ | Σ′)

Harp **1586** ἀπαγορεύειν· ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν. (Σ′)

1587 ἀπαγωγή = Σ α 710. | ἀπάγειν καὶ ἀπάγεσθαι τὸν κακοῦργον. ἀπήγοντο δὲ εἰς τὸ δεσμώτηριον πρὸς τοὺς ιβ′. (Σ | Σ^{b})

Harp|? **1588** ἀπαγωγή· δίκης ἐστὶν εἶδος, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ια′. | λέγεται δὲ ἀπαγωγὴ καὶ ἡ αἰχμαλωσία καὶ ἥ τινος κομιδή, οἷον ἡ ἀγωγή. (Σ′ | Σ′′′)

1589 ἀπᾷδον = Σ α 711.

Harp **1590** ἀπαθῆ· ᾽Αντιφῶν (Soph. 87 B 5) τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη. (Σ′)

1591 ἀπάλλεις· ἀποπέμπεις. (Σ′)

1592 ἀπάλαμνος = Σ α 717. Ba 110

1593 ἀπαλλάξωμεν· ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. Ξενοφῶν (Anab. 3.2.28)· ‘τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ περισσὰ ἀπαλλάξωμεν.’ (Σ′)

1586 Lys. fr. 262 **1588** -ῇ Dem. 54.1, al. **1591** com. adesp. fr. *279

1578 Su. α 2850 **1579** Su. α 2843, Ph. α 2196; Harp. A 167 **1580** Su. α 2865, Ph. α 2198 **1581** Su. α 2861, Ph. α 2200 **1582** Su. α 2861, Ph. α 2201; Harp. A 168 **1583** Su. α 2868, Ph. α 2202 **1584** Su. α 2866, Ph. α 2206 **1585** Su. α 2869 | Su. α 2869, Ph. α 2207 **1586** Su. α 2866, Ph. α 2205; Harp. A 169 **1587** Su. α 2869, Ph. α 2209, sch. Luc. 3.9 (plur.) | an ex gl. 1588? **1588** Su. α 2869, Ph. α 2208; Harp. A 168 | Ph. α 2209 (ad fin. gl. 1587) **1589** Su. α 2871 (+), Ph. α 2210 (+) **1590** (Su. α 2873); Harp. A 170 **1591** Su. α 2882, Ph. α 2232 **1592** Su. α 2876, Ph. α 2224 **1593** Su. α 2877, Ph. α 2230

1578 ἀβέντην B **1580** ἑτέρως Su. | δικασία B | γίνεται B γένηται Ph. | καλεῖ Ph. | διαδικάζεσθαι Naber **1582** ἐν τῷ – fin. om. Su. Ph. **1583** προ σαυτον B πρὸς σαυτὸν Bekker | οὕτως Εὐρ. Ph. **1585** ἢ om. Su. Ph. | ἀδυνατείας Ph. ἀδυναστείας B **1586** ἀπαγορεύει B **1587** ἕνδεκα Bekker, sed cf. gl. 1588 **1588** δὲ^{1} om. Ph. | κατήγοροι B | ιβ′ B | δὲ^{3} om. Ph. **1590** ᾽Αντιφῶν om. B **1591** ἀπιάλλεις Lobeck, cf. Hsch. α 6194 (com. adesp. fr. *279) **1593** ἀπαλλάξωμεν· … ἀφανίσωμεν Su. -ομεν· … -ομεν Ph. -ωμεν … -ομεν B | Ξενοφῶν – fin. om. Ph.

Bk 415 **1594** ἀπαλλάξας· ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. Κρατῖνος (fr. 414) καὶ Δημοσθένης (24.37) καὶ ἄλλοι. (Σ′)
1595 ἀπαλεξῆσαι = Σ α 718.
1596 ἀπαλέξοντες = Σ α 719.
1597 ἀπαμυνεῖ = Σ α 721.
1598 ἀπαμβλύνει = Σ α 720.
1599 ἀπαμφιέσαντες = Σ α 722.
1600 ἀπαμφιεῖ· ἀποκαλύψει. Μισουμένῳ (Men. Mis. 364–5)· ‘ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό μου καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἡ μέθη ποτέ.’ (Σ′)
1601 ἀπαμφίσκων = Σ α 723.
1602 ἀπανάστασις = Σ α 724.
1602A ἅπαξ = Σ α 725.
1603 ἁπαξαπλῶς = Σ α 726.
1604 ἀπάξω· ἐκεῖθεν ἄξω. (Σ′)
1605 ἁπαξάπαντα· οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἅπαξ προσκείμενον. Att (Σ′)
1606 ἀπαράβλητος = Σ α 727.
1607 ἀπαραπόδιστα = Σ α 728.
1608 ἀπαραποίητον = Σ α 729.
1609 ἀπάρσιμον = Σ α 730.
1610 ἀπαστία = Σ α 733.
1611 ἀπαρτίαν = Σ α 731.
1612 ἀπάρχου = Σ α 732.
1613 ἄπαστος = Σ α 734.
1614 ἀπατηλός = Σ α 735.
1615 ἀπατήσει· ἀντὶ τοῦ παραλογιεῖται. Τηλεκλείδης (fr. 56). (Σ′)
Ba 111 **1616** ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευ|νίαις· ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων. (Σ′) Att

---

1616 com. adesp. fr. *555

1594 Su. α 2877, Ph. α 2231 **1595** Su. α 2881, Ph. α 2227 **1596** (Su. α 2881 ἀ.· ὁμοίως post gl. 1595), Ph. α 2228 **1597** Su. α 2890, Ph. α 2242 **1598** Su. α 2887, Ph. α 2241 **1599** Su. α 2891, Ph. α 2243 **1600** Su. α 2891, Ph. α 2245 **1601** Su. α 2891, Ph. α 2244 **1602** Su. α 2893, Ph. α 2246 **1602A** Su. α 2905 **1603** Su. α 2906, Ph. α 2255 (Phryn. P.S. fr. 241) **1604** Su. α 2911, Ph. α 2254 **1605** Su. α 2906, Ph. α 2256; Phryn. P.S. fr. 242 **1606** Su. α 2913, Ph. α 2257 **1607** Su. α 2915, Ph. α 2258 **1608** Su. α 2919, Ph. α 2259 **1609** Su. α 2962, Ph. α 2276 **1610** Su. α 2935, Ph. α 2279 **1611** Su. α 2929, Ph. α 2264 **1612** Su. α 2931, Ph. α 2275 **1613** Su. α 2935, Ph. α 2279 **1614** Su. α 2938, Ph. α 2280 **1615** Su. α 2939, Ph. α 2281 **1616** Su. α 2885, Ph. α 2229; Phryn. P.S. 3.5

1600 μου] μὲν B | λανθάνει B **1616** μαλθακευνίαι Ph.

Att **1617** ἀπ᾽ ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι· οἱονεὶ καινοὺς καὶ νεοποιήτους. ᾽Αριστοφάνης (fr. 719)· ῾ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι᾽ ἐπιδεικνύναι πάντ᾽ ἀπ᾽ ἀκροφυσίων καὶ τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων.᾽ ¦ λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ᾽ ἀκροφυσίων καινῶς εἰρ- Bk 416
γασμένα καὶ οἷον ἐκ πυρός, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων οἷον καινῶς πεπλασμένα καὶ διάθεσιν ἔχοντα. κίνναβος γὰρ τὸ εἴδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. κέχρηνται πολλοί. (Σ′)

Att **1618** ἅπανθ᾽ ὅμοια, καὶ ῾Ροδῶπις ἡ καλή· σημαίνει ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί. (Σ′)

?+Att **1619** ἁπαντᾶν· τὸ παραγίνεσθαι εἴς τινα τόπον. ἀπαντᾶν δὲ καὶ συναντᾶν λέγουσιν ἑκατέρως. (Σ′)

Att **1620** ἅπαν· οἱ μὲν ῞Ιωνες συστέλλουσι καὶ ὁ ποιητής, οἷον (Υ 156)· ῾τῶν δ᾽ ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον.᾽ οἱ δὲ ῞Αττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. καὶ τὸ παράπαν ὁμοίως, καὶ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα. (Σ′)

1621 ἀπαρτιλογία· ὁ ἀπηρτισμένος ἀριθμὸς καὶ λόγος. ῾Ηρόδοτος ζ′ (29.2)· ῾λέγει δὲ Ξέρξης πρὸς Πύθιον τὸν Λυδόν· ἵνα μή τοι ἐπιδέες ὦσιν αἱ τετρακόσιαι μυριάδες ἑπτὰ χιλιάδων, ἀλλὰ ᾖ τοι ἀπαρτιλογία ὑπ᾽ ἐμέο πεπληρωμένη.᾽ (Σ′)

Harp **1622** ἀπαρτιλογία· ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός. οὕτω Λυσίας (fr. 28) καὶ ῾Ηρόδοτος (7.29.2). (Σ′)

1623 ἀπάρχεσθαι· τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβάλλειν. (Σ′)

1624 ᾽Απατούρια· ἑορτὴ ᾽Αθήναις ἀγομένη Διονύσῳ. Βοιωτῶν Ba 112
μαχομένων ᾽Αθηναίοις ἐπὶ χώρας Οἰνόης καὶ Μελαινῶν, Ξάνθου τοῦ Βοιωτοῦ ἡγεμόνος προκαλεσαμένου εἰς μονομαχίαν Θυμοίτην ᾽Αθηναίων βασιλέα καὶ τούτου μὴ ὑπομείναντος, Μέλανθος ὁ Κόδρου πατὴρ ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς βασιλείας ὑπέστη. εὐξάμενός τε Διὶ ἀπατηνορίῳ, ὡς δέ τινες Διονύσῳ, καὶ τοὺς ᾽Αθηναίους κελεύσας εὔξασθαι Διὶ ἀπατηνορίῳ θύειν, προσ-

---

1618 com. adesp. fr. *489

1617 Su. α 2874; Phryn. P.S. fr. 236 **1618** Su. α 2897, Ph. α 2248; Phryn. P.S. fr. 233, Zen.Ath. 2.9 (IV.98 B.) **1619** Su. α 2900 ἀ. καὶ συναντᾶν· λέγουσιν ἑκατέρως, τὸ παραγίνεσθαι εἴς τινα τόπον, Ph. α 2251 (ad τόπον), 2247 ἀ. καὶ συναντᾶν λέγουσιν ἑκατέρως; Orus B 27 (Phryn. P.S. fr. 232) = Ph. α 2247 **1620** Su. α 2892, Ph. α 2250; Ael.D. α 155 **1621** et **1622** contam. Su. α 2929 ἀ.· ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς καὶ λόγος. οὕτως Λυσίας. ῾Ηρόδοτος δὲ ζ′· ῾λέγει – χιλιάδων᾽ **1622** Su. α 2929, vid. ad gl. praec.; Harp. A 172 **1623** Su. α 2931, Ph. α 2273 **1624** Boetho trib. Cohn; similia sed aliunde sch. Plat. Tim. 21 b

---

1617 ἀπὸ κροφυσιῶν· ἀπὸ κροφυσιῶν B | τῶν del. Kuster | καιρως B | οἷον] οἱ B | ⟨καινὴν⟩ διάθεσιν Kock **1620** οἱ ποιηταί B | οἷον om. Su. Ph. | οἱ δὲ Ph. καὶ οἱ B Su. **1621** ἐπιδεεῖς Su. **1624** εὔξασθαι del. Bekker, an εὔξασθαι ⟨καὶ⟩?

ιόντι τῷ Ξάνθῳ ἔφη οὐ δίκαια ποιεῖν· δεύτερον γὰρ εἶναι, μόνον
Bk 417 μονο¦μαχῆσαι προκαλεσάμενον. ἐπι⟨σ⟩τραφέντα δ᾽ ἐκεῖνον ὁ Μέλανθος λαβὼν ἀποκτείνει. καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἑορτὴν ἐνομοθέτησεν ἄγεσθαι, ἣν καὶ κατ᾽ Ἰωνίαν συντελοῦσιν. ἤγετο δὲ τὰ Ἀπατούρια ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μὲν πρώτη, ἐν ᾗ συνδειπνοῦ⟨σι⟩ μόνον, δορπία· ἡ δὲ δευτέρα, ἐν ᾗ θύουσιν, ἀνάρρυσις· τὸ γὰρ θύειν ἀναρρύειν καὶ τὸ θῦμα ἀνάρρυμα ἐλέγετο, ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀνακλῶντες τὰ ἱερεῖα καὶ ἄνω ἀναρρύοντες ἔθυον. διὸ καὶ Ὅμηρος (A 459)· ἀὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν.᾽ καὶ τὸ ἐν Ἀρείῳ δὲ πάγῳ ἐπίθυμα ἐπανάρρυμα καλεῖται. ἡ δὲ τρίτη ἡμέρα κουρεῶτις λέγεται· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κούρους εἰσάγουσιν καὶ συνιστᾶσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, εἶτα τρέφοντες εἰς τὴν πολιτείαν εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραφον. φ⟨ρ⟩ατρία δὲ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς καὶ τριτύς· καὶ οἱ συννεμόμενοι αὐτὴν φράτορες. ἐν Τιμαίῳ (Plat. Tim. 21 b)· ᾗν μὲν γὰρ δὴ Κριτίας, ὡς ἔφη, σχεδὸν
Ba 113 ἐγγὺς τῶν ¦ ἐνενήκοντα ἐτῶν, ἐγὼ δὲ ἦν μάλιστα δεκαέτης· ἡ δὲ κουρεῶτις ἡμῖν ἐτύγχανεν Ἀπατουρίων.᾽ καὶ Ἐπίχαρμος (fr. 198) δέ πού φησι· θωσούμεθα ὁ Ζεὺς ἐναρύει.᾽ (Σ^{b})

1625 Ἀπατούρια· ἑορτή ἐστι παρὰ Ἀθηναίοις Πυανεψιῶνι τε- Harp+?
λουμένη ἐπὶ ἡμέρας γ΄. ἐκλήθη δὲ οὕτω διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁρίων ἀπάτην γενομένην τῆς Μελανίας χώρας. πολεμούντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτούς, Μέλαν⟨θ⟩ος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθῳ τῷ Θηβαίῳ μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινεν. οὕτως γὰρ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθε τοῦ Ξανθίου. καὶ ὁ Μελάνθιος ἀνεβόησεν ἀδικεῖν αὐτόν, δεύτερον συνεπαγόμενον. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἥ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια καὶ ἡ Διονύσου μέλαινα αἰγίδος ἵσαντο βωμοῦ. (Σ^{b})

Bk 418 **1626** ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίασται· ἐπὶ τῶν μηδ᾽ ὁτιοῦν ἄλλο κεκτημένων ἢ ὅπερ ἀμπίσχεται. (Σ΄)

1625 Ἀπατουρίοις Dem. 39.4 **1626** ∗

1625 Harp. A 173 (ad ἀπέκτεινεν); cf. Bk.^{V} 205.27 Ἀ.· ἑορτή τις Ἀθήνῃσιν, ἀπὸ τῆς ἀπάτης τῆς Μελανθίου ὀνομασθεῖσα, ἣν ἠπάτησε Ξάνθον μονομαχοῦντα περὶ γῆς ὅρων **1626** Su. α 2932, Ph. α 2277

(1624) ἐπι⟨σ⟩τραφέντα Bekker | βαλὼν Mehler | συνδειπνοῦ⟨σι⟩ Bekker | ἀνάρρυσις etc. Mehler ἀνάρυσις etc. B | τὸ ante ἐν Ἀρείῳ Bekker τῷ B | κουρεῶτις Bekker -της B | φ⟨ρ⟩ατρία Bekker **1625** γ΄] δ΄ Harp. | γὰρ τῶν] γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν Harp. | Μέλανθος Harp. | Θηβαίων Harp. | Μέλανθ{ι}ος Mehler | καὶ Διονύσου μελαναιγίδος ἐδομήσαντο βώμων Bachmann (ex Su. α 2940 [sch. Ar. Ach. 146])

1627 = 1611. (Σ^{b})

Harp **1628** ἀπαριθμῶν· ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμόν. ᾽Ισοκράτης (5.27). (Σ′)

1629 ἀπασκαρίζειν· ἐν τῷ ᾱ λέγουσιν. ᾽Αριστοφάνης Ταγηνισταῖς (fr. 510)· ‘ἀπασκαρίζειν ὥσπερεὶ πέρκην χαμαί.’ Μένανδρος (fr. 881)· ‘ἀπασκαριῶ σ᾽ ἐγὼ γέλωτι τήμερον.’ (Σ′)

1630 = 1592. (Σ^{b})

1631 ἀπάλαμνον· ἀμήχανον. οὕτως ᾽Αντιφῶν (fr. 150). (Σ′′′)

1632 ἀπαλάμνως· ἀβούλως, σκαιῶς καὶ ἀσυνέτως. (Σ′′′)

?D **1633** ἀπαμβρακοῦ· καρτέρει. λέγεται δὲ πρὸς ὠδίνουσαν γυναῖκα. οἱ δὲ ἀνδρίζου. ἄλλοι φυλάττου. (Σ′′′)

D **1634** ἀπάργματα· ἀπαρχαὶ καὶ μερίδες θεῶν. (Σ′′′)

D **1635** ἀπαρθένευτος· ἀκέραιος, καθαρά. (Σ′′′)

D **1636** ἀπαρτί· ⟨ἀπηρτι⟩σμένως, ἀκριβῶς. (Σ′′′)

1636a ⟨ἀπαρτία·|…⟩ κυρίως δὲ ἡ δυναμένη μετακομίζεσθαι κτῆσις καὶ περιουσία. ἐφ᾽ ἧς καὶ τὰ ἔπιπλα λέγεται. (Σ′′′) Ba 114

1637 ἀπαρτί· παρ᾽ ᾽Ηροδότῳ (2.158.4) σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως καὶ ἀκριβῶς· ‘ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι ἀπαρτὶ εἰς τὸν ᾽Αραβικὸν κόλπον.’ παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. Φερεκράτης Κραπατάλλοις (fr. 98)· ‘τί δαί; †τις† αὐτὸν ἀποτείνει τὸ δ᾽ ἀξιοῖς; φράσον μοι. – ἀπαρτὶ δή που προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ᾽ ἔγωγε μᾶλλον.’ Κοριανοῖ (fr. 77)· ‘ἀπαρτὶ μὲν οὖν ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ᾽ ἐρᾶν, σοὶ δ᾽ οὐκέθ᾽ ὥρα.’ Πλάτων Κλεοφῶντι (fr. 59)· ‘ἀλλ᾽ αὐτὸ ἀπαρτὶ τἀλλότρι᾽ οἰχήσει φέρων.’ τάχα δὲ ὁ Τηλεκλείδης (fr. 39) ὁμοίως τῷ ‘Ηροδότῳ κέχρηται· ‘σὺ δὲ φρόνιμος αὐτὸς ὢν ἀπαρτὶ ταύτης τῆς τέχνης.’ μήποτ᾽ οὖν τὸ μὲν πλῆρες καὶ ἀπηρτισμένον ὅταν σημαίνῃ, ὀξυτονεῖται, τὸ δὲ ἐναντίον βαρύνεται. (Σ^{b})

1632 ∗ **1633** Plat. com. fr. 66 **1635** Soph. fr. 304

1628 Su. α 2923, Ph. α 2260; Harp. A 171 **1629** Su. α 2934, Ph. α 2278 **1631** Ph. α 2225; cf. Cyr. (S) απα 71, Hsch. α 5738 ἀπάλαμνος· ἀσθενής, ἀμήχανος **1632** Ph. α 2226 **1633** Ph. α 2240, Et. Sym. (ad γυναῖκα); Hsch. α 5762 ἀ.· ἀνδρίζου, καρτέρει **1634** Ph. α 2261; Hsch. α 5803 ἀ.· ἀπαρχαί **1635** Ph. α 2262; Hsch. α 5807 (+ Σοφοκλῆς ‘Ιππόνῳ [fr. 304]) **1636** Ph. α 2268; Hsch. α 5815 (+ Αἰσχύλος ᾽Αθάμαντι [fr. 4]), cf. Erot. α 12 ἀ.· ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως … **1636a** Ph. α 2269 **1637** ad fin. cf. Ph. α 2267 ἀ.· τοῦτο παρὰ τοῖς ᾽Αττικοῖς ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ τὸ ἀπηρτισμένον. Εὔπολις (fr. 429) καὶ ‘Ηρόδοτος

1627 ἀπαρτία hic B **1628** ἀντὶ τοῦ om. Ph. | ἀριθμόν Ph. ἀριθμοῦ B ἀπαριθμόν Su. **1629** ἀπασκαρίζει Ph. | interpr. ἐν τῷ ᾱ – χαμαί Ph. ᾽Αριστοφάνης – fin. Su., om. B **1631** οὕτως ᾽Αντιφῶν om. Ph. **1632** σκαιῶς καὶ Ph. καὶ ὡς B an σκαιῶς tantum? **1636** ἀπαρτισμένως, o sup. ω scr., B ἀπηρτισμένος Ph., corr. Bekker **1636a** ⟨ἀπαρτία· L. Dindorf, tum ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, τὰ λεγόμενα ἔπιπλα⟩ ex Et. Gen. Theodoridis **1637** τι σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ᾽ Lobeck | κλεοφῶντα B corr. Bekker | μήποτ᾽ Bekker μήπω τ᾽ B

Bk 419 **1638** ἀπαχθῆναι = Σ α 741.
1639 ἀπαυτομολῆσαι = Σ α 739.
1640 ἀπαυδῶ = Σ α 736.
1641 ἀπαυθαδιάζοντας = Σ α 737.
1642 ἀπαυτοματισθεῖσα = Σ α 738.
1643 ἀπαυχενίζειν = Σ α 740.
1644 ἀπεβίω = Σ α 742.
1645 = 1589. (Σ^{b})
Ba 115 **1646** ἀπαίδευτοι· ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι. (Σ′)
1647 ἀπαιδοτρίβητοι = Σ α 712.
1648 ἀπαιδία· ἡλικία ἐλάσσονι χρόνῳ τοῦ συμπληροῦντος τὸν παῖδα. (Σ′)
1649 ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 186). (Σ′′′) D vel Att
1650 ἀπαιόλημα· ἀποπλάνημα. ἀποκάθαρμα. ἢ θεόν τινα ἀπατητικόν. (Σ′′′) D vel Att
1650A ἀπαιόλημα = Σ α 713.
1650B ἀπαίροντες = Σ α 714.
1650C ἀπαίσιον = Σ α 715.
1651 ἀπ᾽ αἰγείρου θέα καὶ παρ᾽ αἴγειρον· ἡ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων. αἴγειρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου, ἀφ᾽ ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. (Σ′) Att
1652 ἀπεγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 152) καὶ Θουκυδίδης (2.98.3). (Σ′) Antiatt
1653 ἀπέδοξεν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔδοξεν. (Σ′)
1654 ἀπέδειξεν· ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ξενοφῶν (Lac. 15.3). (Σ′)
1655 ἀπέδοτο = Σ α 743.
1656 ἀπεγνωκώς· ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας. Δημοσθένης (Epp. 2.17). (Σ′)

1651 Crat. fr. 372

1638 Su. α 2951 **1639** Su. α 2948 (+), Ph. α 2290 **1640** Su. α 2942, Ph. α 2285 **1641** Su. α 2943, Ph. α 2286 **1642** Su. α 2947, Ph. α 2289 **1643** Su. α 2950, Ph. α 2291 **1644** (Su. α 2967 ἀ.· ὁμοίως post ἀπέβη· ἀπέθανε [ex Δ]), Ph. α 2293 **1646** Su. α 2954, Ph. α 2211 **1647** Su. α 2956, Ph. α 2212 **1648** Su. α 2955, Ph. α 2214 **1649** Ph. α 2215; Hsch. α 5725 ἀ.· ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περραιβίσιν, Ael. D. α 153 **1650** Ph. α 2216; Hsch. α 5727 ἀ.· ἀποκάθαρμα… ἢ ἀποπλάνημα. Σοφοκλῆς (fr. 1018), Ael. D. α 15 **1650A** Su. α 2959 **1650B** Su. α 2961(c), Ph. α 2218 **1650C** Su. α 2962(b), Ph. α 2221 **1651** Su. α 2952; Paus. Attic. α 128 **1652** Su. α 2970, Ph. α 2292; Antiatt. 82.33 ἀ.· ἀπέθανε. Θουκυδίδης δευτέρῳ **1653** Su. α 2981, Ph. α 2294 **1654** Su. α 2975, Ph. α 2295 **1655** Su. α 2982, Ph. α 2299 **1656** Su. α 2971, Ph. α 2298

1646 ἀντὶ τοῦ om. Su. Ph.^{b} **1648** ἡλικίας B | ἀπαιδιᾷ· ἡλικίᾳ ἐλάσσονι χρόνου Bernhardy **1649** ἀπάτη ἢ B | οὕτως Αἰσχύλος om. B **1651** παρ᾽ B ἐπ᾽ Su. **1653** οὐκ] πῶς οὐκ Su.

1657 ἀπέγνωσαν· τὸ ἐναντίον τῷ κατέγνωσαν. (Σ′)
1658 ἀπέδοσθε = Σ α 744.
1659 ἀπεδημηκότες· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκότες. Ἕρμιππος Φορμοφόροις (fr. 66). (Σ′)
K+? **1660** ἄπεδον· τὸ ἰσόπεδον καὶ τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης (7.78.4). ἄπεδα· τὰ ἰσόπεδα. Κλείδημος (323 F 16)· ʿκαὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν, περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πελαργικόν.ʾ (Σ′)
Att **1661** ἀπέδρα· καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν. ʿτί οὐκ ἐπανεχώρησαν δεῦρο κἀπέδραν;ʾ ¦ Φερεκράτης ʾΙπνῷ (fr. 65). Μένανδρος Θετταλ( ) (fr. 173)· ʿεἶτ᾽ ἀπέδραν μόνος.ʾ (Σ′) Bk 420
1662 ἀπεθέρισεν = Σ α 745.
1663 ἀπεκομίσθη = Σ α 753.
1664 ἀπεικός = Σ α 746.
1665 ἄπει· ἀντὶ τοῦ ἀπελεύσῃ. Σοφοκλῆς (OT 431+). (Σ′)
1666 ἀπειλῶν = Σ α 747.
1667 ἀπειργάσθαι· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι. Ξενοφῶν (Cyr. 8.8.27). (Σ′) Ba 116
1668 ἀπείργων = Σ α 748.
1669 ἀπειρέσια = Σ α 749.
1670 ἀπείρηκα = Σ α 750.
1671 ἀπειρήκει = Σ α 751.
Harp **1672** ἀπειπεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. [ἢ καὶ ἀπιστεῖν.] ἔστιν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι. (Σ′ [Σ^{b}])
1672A ἀπειθεῖν· ἀπιστεῖν. (Σ′)
1673 ἄπεισιν = Σ α 752.
1674 ἀπείσομαι· ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. (Σ′)

1672 Antiphon fr. 26 **1674** ∗

1657 Su. α 2971, Ph. α 2296 **1658** Su. α 2982, Ph. α 2300 **1659** Su. α 2977, Ph. α 2297 **1660** (ἄπεδον) Su. α 2979, Ph. α 2308; Cyr. (AS) απε 131 ἄ.· ἐπίπεδον, ἰσόπεδον, sch. Thuc. l.c. ἄ.· ὁμαλόν, ὁμόπεδον, Hsch. α 5872 ἄ.· ὁμαλόν, ἰσόπεδον, ἐπίπεδον; (ἄπεδα) Su. α 2972 **1661** Su. α 2983, Ph. α 2309; Orus A 11 (Ael.D. α *156), Moer. α 80 **1662** Su. α 2985 (contam. ex Cyr.), Ph. α 2310 **1663** Su. α 2993, Ph. α 2324 **1664** Su. α 3120 **1665** Su. α 3114, Ph. α 2312 **1666** Su. α 3123, Ph. α 2314 **1667** Su. α 3129, Ph. α 2317 **1668** Ph. α 2318 **1669** Su. α 3131, Ph. α 2319, Et.Gen. (+) **1670** Su. α 3132, Ph. α 2320 **1671** Su. α 3132 **1672** Su. α 3124, Ph. α 2315; Harp. A 174 **1672A** Su. α 3116, Ph. α 2311 **1673** Su. α 3138, Ph. α 2321 **1674** Su. α 3139, Ph. α 2322

1657 τῷ Su. τὸ B Ph. **1659** ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκότες om. B | Φορμοφόροις om. Ph. **1660** cit. ex Thuc. add. Su. | ἄπεδα om. B | Πελαγικόν Su. (AFS) Πελασγικόν Su. (GITM) **1661** le. ἀπέδραν Su. | τί οὐκ B οὐκ Ph. ἀντὶ τοῦ Su. | ἀπανεχώρησαν Ph. ἐπανεχώρησα Bekker | ʾΙπνῷ – fin. om. Ph. | Θετταλοῖς B Θετταλεῦσιν Su. Θεττάλῃ Porson **1672** ἢ καὶ ἀπιστεῖν ex gl. 1672A | ἔστιν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ B Ph. ἢ ἀπειπεῖν· Su. **1672A** vid. ad gl. 1672; sep. gl. in Su. Ph.

1675 ἀπείρονα δακτύλιον· τὸν μὴ συνάπτοντα αὐτὸν αὑτῷ. ἐλέγετο δὲ ἀπείρων καὶ ἄπειρος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὸ περιφερὲς ἁπλῶς σχῆμα. (Σ^{b})

1676 ἀπέγραψεν τὸν καιρόν· ἠκρίβωσε τὸν καιρόν. (Σ′′′)

1677 ἀπεγλαψάμην· ἀπεπνευσάμην, ἐκενωσάμην. ἔστι δὲ γλάψαι καὶ τὸ κοιλᾶναι καὶ βαθῦναι. ἀλλὰ καὶ τὸ λίαν καὶ διὰ βάθους. (Σ^{b}) Att

1678 ἀπέκιξαν· Ἴωνες ἀποπεσεῖν ἐποίησαν. (Σ′′′) D

1679 ἀπεκρίθη = Σ α 754. | Πλάτων (? Leg. 961 b) καὶ ἐν ἄλλοις Ἀττικοῖς. (Σ | Σ′′′)

1680 ἀπέκτητον· ἀπόκιστον. (Σ′′′)

1681 ἀπεκόπησαν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβλήθησαν. Ξενοφῶν (Anab. 4.2.17). (Σ′)

1682 ἀπεκάλει· ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει, μετεπέμπετο. Ξενοφῶν (Cyr. 1.4.25+). (Σ′)

1683 = 1663. (Σ^{b})

1684 ἀπέλεθρον = Σ α 755.

1685 ἀπελυμαίνοντο = Σ α 756.

Bk 421 **1686** ἀπέλθῃ· ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθῃ. Θουκυδίδης (5.46.4). Δημοσθένης (? Epp. 2.17) δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδρᾶναι. (Σ′)

1687 ἀπελεύθερος· Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα, καὶ δράματα ἄττα οὕτως ἐπιγέγραπται. (Σ′′′)

1688 ἀπέλητοι· ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 415). (Σ′′′)

1689 ἀπέλιπεν μὲν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα λέγεται· ἀπέπεμψε δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. οὕτως Μένανδρος (fr. 523). (Σ′′′)

1690 ἀπεμύλλαινον· διεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον. (Σ′′′) D

1691 ἀπεμόρξατο = Σ α 757. | ἢ ἐξωμοιώσατο. (Σ | Σ′)

1692 ἀπεμπολή = Σ α 758.

Ba 117 **1693** ἀπεμφαίνει = Σ α 760.

1675 Ar. fr. 261 **1677** com. adesp. fr. 208 **1678** Ar. Ach. 869 **1680** ∗ ; ἀπεκτήτου Paul. Sil. AP 5.269 **1690** ∗

1676 Ph. α 2301 **1677** Paus. Attic. α *130; cf. (Diogen.) Hsch. γ 625 γλάψαι· κοιλᾶναι, γλύψαι, ἐκτρῖψαι, σκαλεῦσαι, βαθῦναι **1678** Ph. α 2323; Hsch. α 5925 ἀ.· ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν **1679** Su. α 2998, Ph. α 2325 | Ph. α 2325 **1680** Ph. α 2326 **1681** Su. α 2995 **1682** Su. α 2987 **1684** Su. α 3005 **1685** Su. α 3017, Ph. α 2333 **1686** Su. α 3012, Ph. α 2330 **1687** Ph. α 2328 **1688** Ph. α 2329 **1689** Ph. α 2332 **1690** Ph. α 2335; Hsch. α 6158 ἀπημύλλαινεν· ἐξηυτέλιζεν, EM 125.25 **1691** (Su. α 3019,1. pers. ex sch. Ar.Ach. 706–7), Ph. α 2334 | Su. α 3019 ἢ ἀπεμόρξατο· ἐξωμοιώσατο, Ph. α 2334 ἢ ἀπεμύξατο **1692** Su. α 3020, Ph. α 2336 **1693** Su. α 3022, Ph. α 2337

1678 Ἴωνες] φυσῶντες ex Hsch. L. Dindorf οἷον Theodoridis **1679** καὶ ἐν ἄλλοις Ἀττικοῖς om. Ph. **1682** ἀνεκάλει recte Su. (M) **1688** ἀπέλλητοι B **1689** ἀπέλιπεν· ἀπέλιπεν B **1691** fort. ad ἀπεμορφώσατο refert (sed cf. 1903)

1694 ἀπεμπολήσας = Σ α 759.
1695 ἀπεμυθήσω· ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Στράττις (fr. 79). (Σ′)
1696 ἀπενεγκάμενος = Σ α 761.
D **1697** ἀπενήσω· ἀπέβαλες. (Σ′′′)
D **1698** ἀπενεγκεῖν γραφήν· τὸ γράψασθαι λέγουσιν. (Σ′′′)
Tim **1699** ἀπενιαυτίσαι· ἐνιαυτῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπί τισιν ἀδικήμασιν. (Σ′)
1700 ἀπενιαυτισμός· φυγὴ ἐπὶ ἐνιαυτὸν διὰ φόνον ἀκούσιον, καὶ ὅλως ἀποδημία τοῦ τοσούτου χρόνου ἀπαλλαγῆς ἕνεκα μύσους ἢ ἔρωτός τινος. (Σ^{b})
1701 ἀπεξεσμένον = Σ α 762.
1702 ἀπεοικός = Σ α 763.
1703 ἀπαιωρούμενον = Σ α 716.
1704 ἀπέραντον = Σ α 764.
1705 ἀπερράπισεν = Σ α 765.
1706 ἀπεργάσασθαι· ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι. Ἀριστοφάνης (?Av. 1154). (Σ′)
Harp **1707** ἀπεργασάμενος· ἀντὶ τοῦ ἀποδοὺς ἐξ ὧν εἰργάσατο. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ Πρὸς Ἀπολλόδωρον (fr. 3). (Σ′)
1708 ἀπερίβλεπτον = Σ α 766.
1709 ἀπερίγραπτον = Σ α 767.
1710 ἀπερίγραπτοι = Σ α 768. Bk 422
1711 ἀπερισάλπιγκτοι = Σ α 769.
1712 ἀπερρωγότες = Σ α 770.
Att **1713** ἀπέρρωγεν· οὐκ ἀπέρρηκται. καὶ ἀπερρώγη, καὶ σὺν τῷ ν̄ ἀπερρώγην, τὸ γ′ πρόσωπον. ‘κᾆτ’ ἀπερρώγην ὁ πούς’ (com. fr. ad *917). (Σ′)
1714 ἄπερρε· ἀποφθάρηθι. καὶ ἔρρων· φθειρόμενος. ‘ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ’ Κραπατάλλοις Φερεκράτης (fr. 95). (Σ′) Ba 118

1697 Eur. fr. 279 **1698** Dem. 23. 5 **1699** Xen. Mem. 1. 3. 13 **1700** ∗ **1713** |∗|

1694 Su. α 3020, Ph. α 2338 **1695** Su. α 3021, Ph. α 2339 **1696** Su. α 3024, Ph. α 2342 **1697** Ph. α 2340; Hsch. α 5975 (+ Εὐριπίδης Αὔγῃ [fr. 279]) **1698** Ph. α 2341; Hsch. α 5973 **1699** Su. α 3025, Ph. α 2343; Tim. **1700** cf. Hsch. α 5977 ἀ.· ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασιν **1701** Su. α 3027, Ph. α 2344 **1702** Su. α 3090, Ph. α 2345 **1703** Su. α 2960, Ph. α 2223 **1704** Su. α 3035 (+), Ph. α 2346 **1705** Su. α 3034, Ph. α 2347 **1706** Su. α 3036, Ph. α 2348 **1707** Su. α 3036, Ph. α 2350; Harp. A 175 **1708** Su. α 3041, Ph. α 2352 **1709** Su. α 3042, Ph. α 2353 **1710** Su. α 3042, Ph. α 2354 **1711** Su. α 3045 **1712** Su. α 3050, Ph. α 2357 **1713** Su. α 3050; Orus B 28 **1714** Su. α 3037

1695 ἀπελογίσω B | Στράττις Su. Ph. Κράτης B **1698** λέγουσιν] δίκην Hsch. **1699** ἀπενιαυτῆσαι Ph. **1707** ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον om. B Ph. **1713** ἀπερρώγη] -ει Su. (M) | ἀπερρώγειν bis Valckenaer **1714** Κραπατάλλοις Φερεκράτης om. B

1715 ἀπερρήσεις· ἀπελεύσῃ. ἀποφθαρήσῃ. | οὕτως Κρατῖνος Νόμοις (fr. 129)· ʿοὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶττον; ἀποτιλῶσαι τήμερον.ʾ ὅλως δὲ πλέον τι τοῦ ἀποφθαρῆναι δηλοῖ τὸ ῥῆμα. καὶ παρ᾽ ʿΟμήρῳ (κ 72)· ʿἔρρ᾽ ἐκ νήσου θᾶσσον.ʾ (Σ′′′ | Σ^{b}) D ?+

1716 ἀπέσβη = Σ α 771. | τέθνηκεν. (Σ | Σ′) |Tim

1717 ἀπέσβηκε λέγουσιν τὸ ἀποσβέσθαι οἵ τε ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῷ (269 b). (Σ′)

1718 ἀπεσείσατο = Σ α 772.

1719 ἀπεσκέδασεν = Σ α 773.

1720 ἀπεσκληκώς = Σ α 776.

1721 ἀπέσσυα = Σ α 774.

1722 ἄπεστιν· ἀντὶ τοῦ ἀφέστηκεν. (Σ′)

1723 ἀπεστομάτισαν = Σ α 777.

1724 ἀπέσφηλεν = Σ α 779.

1725 ἀπεσφακέλισεν· οἱ μὲν ἰατροὶ ἐσάπη. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεσφενδόνησεν. ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν, ὁ δὲ ᾽Αριστοφάνης (fr. 436) καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη. (Σ′) ?|D

1726 ἀπεσχεδιάζετο = Σ α 780.

1727 ἀπέσχαζεν· Πλάτων Πρέσβεσι (fr. 135). καὶ σχᾶν τὸ σχάζειν. (Σ′)

1728 ἀπεσχοίνισεν = Σ α 781.

1729 ἀπεσχοινισμένον = Σ α 782.

1730 ἀπεσιγάλωσεν· ἀπεσκήνωσεν. (Σ′′′)

1731 ἀπεσκῆ· γυμνὰ θήκης τόξα. (Σ′′′) D

1730 ∗ **1731** Soph. fr. 626

1715 Ph. α 2351; Hsch. α 6026 **1716** Su. α 3055, Ph. α 2358; Tim. **1717** Su. α 3056 **1718** Su. α 3057, Ph. α 2359 **1719** Su. α 3058 **1720** Su. α 3060 (+), Ph. α 2366 **1721** Su. α 3074, Ph. α 2364 **1722** Su. α 3069 (+), Ph. α 2369 **1723** Su. α 3070, Ph. α 2370 **1724** Su. α 3076, Ph. α 2371 **1725** Su. α 3075 (contam. cum Σ α 778+ x: ἀ.· οἱ μὲν γραμματικοὶ ἐσάπη, ἀπεσφενδόνησε | σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπεκάκησεν | ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν, ὁ δὲ ᾽Αριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη), Ph. α 2372; cf. Hsch. α 6067 ἀ.· ἐσάπη. ᾽Αριστοφάνης ʿΟλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ τῆς σήψεως μελανίαν. ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν, EM 120.13 ἀ.· προσεσπάσθη, ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἰατροὶ ἀντὶ τοῦ ἐσάπη **1726** Su. α 3078, Ph. α 2374 **1727** Su. α 3077, Ph. α 2373 **1728** Su. α 3079 **1729** (Su. α 3079 ἀπεσχοινισμένος· ἀπεστερωμένος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ᾽Αριστογείτονος [25.28] ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλιμένος, Ph. α 2375 ἀπεσχοινισμένος· ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλιμένος; contam. cum Harp. Epit. A 176 ἀπεσχοινισμένος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽᾽Αριστογείτονος ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλιμένος) **1730** Ph. α 2360 **1731** Ph. α 2361; Hsch. α 6043 ἀ.· … ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκης τόξα. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 626)

1715 ἀποτιλῶ σε Porson **1717** ἀπέσβηκεν· ἀπέσβηκε B | ἀποσβέσαι Su. ἀπεσβέσθη Kuster **1722** ἀπέστην B **1727** interpr. om. B | ἀπέσχα· ⟨ἀπέσχα⟩ζεν Kaibel

Att **1732** ἀπεσκόλυπτε· κυρίως τὸ δέρμα ἀφῄρει, ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐγύμνου. (Σ′′′) Bk 423

D **1733** ἀπεστλεγγισμένον· ἀπεξυσμένον. οὕτως Ἀριστοφάνης (Equ. 580). στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα. (Σ′′′) Ba 119

Att **1734** ἀπεσταλμένην καὶ πεπεμμένην ἑκατέρως λέγουσιν. (Σ′′′)

1735 ἀπετείχιζον = Σ α 783.

1736 ἀπετίννυον = Σ α 784.

1737 ἀπέφησεν· ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπεν. Μένανδρος (fr. 524). (Σ′)

1738 ἀπέτισα = Σ α 785.

D **1739** ἀπετύλουν· ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον. (Σ′′′)

Bk^{V} **1740** ἀπετίμησεν καὶ ἀποτίμησις καὶ ἀποτίμημα· εἰώθασιν οἱ τῇ γυναικὶ γαμουμένῃ προῖκα διδόντες αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἀντάξιον, ὃ νῦν ὑπάλλαγμα λέγεται. ἐκλήθη δὲ τὸ ὑπάλλαγμα ἀποτίμημα, διότι ἐτιμᾶτο πρὸς τὴν προῖκα, ἵνα μὴ ἔλαττον ᾖ ἀλλὰ πλέον αὐτῆς. (Σ′′′)

?+Hom **1741** ἀπεύρα· ἀπέλαυσεν. ἢ ἀφείλετο. (Σ′)

1742 ἀπευκτόν = Σ α 787.

1743 ἀπευθύνει = Σ α 786.

D **1744** ἀπευήκασιν· ἀπεξηρασμέναι εἰσίν. (Σ′)

1745 = 1737. (Σ^{b})

1746 ἀπέφρησαν· ἀφεῖσαν. (Σ′)

1747 ἄπεφθον χρυσίον· ἐν τῷ π̄. ʽχρυσίαις ἄπεφθα τοῖς Παταικοῖς ἐμφερῆ᾽ (fr. com. ad. 918). (Σ′)

1732 cf. Archil. fr. 39 W. **1734** ἀπεσταλμένη Dem. 18. 23 **1739** cf. Pher. fr. 227 **1740** Dem. 41. 7, 31. 11, 30. 7 **1741** ἀπηύρα Z 17 +, al. **1744** ∗ **1746** Crat. fr. 83

1732 Ph. α 2362, EM 125. 42 (ad ἀφῄρει); Ael. D. α 162 **1733** Ph. α 2367; Hsch. α 6061, EM 125. 43 (in utroque om. οὕτως Ἀριστοφάνης); sim. sch. Ar. Equ. 580 d **1734** Ph. α 2368; Orus B 29 **1735** Su. α 3082, Ph. α 2376 **1736** Su. α 3084, Ph. α 2377 **1737** Su. α 3096, Ph. α 2382 **1738** (Su. α 3085), Ph. α 2380 **1739** Ph. α 2379; Hsch. α 6062, EM 125. 23 **1740** Ph. α 2378; Bk.^{V} 200. 29 ἀ. καὶ ἀ. καὶ ἀ.· τὸ ἀπαιτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρός, ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἀντάξιον, οἰκίαν ἢ χωρίον ἢ ἄλλο τι κτῆμα ἀξιόχρεων. ἐλέγετο δὲ παθητικῶς μὲν ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος ὑπὲρ τῆς νύμφης ἀποτίμημα, ἐνεργητικῶς δὲ τὸ τοῦ διδόντος νυμφίου, οἷον ὁ νύμφιος πρὸς τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς ἀπετίμησε τήνδε τὴν οἰκίαν, ἡ δὲ νύμφη περὶ (ὑπὲρ Bekker) ἧς ἔδωκε προικὸς ἀπετιμήσατο τήνδε τὴν οἰκίαν **1741** (Su. α 3187 ἀ.· ἀφείλετο, ἀπέλαυσεν), Ph. α 2381; sch. D P 236, Ap. Soph. 38. 21 ἀ.· ἀφείλετο **1742** Su. α 3095, Ph. α 2384 **1743** Su. α 3093, Ph. α 2383 **1744** Su. α 3091, Ph. α 2385; Hsch. α 6085 **1746** Su. α 3099, Ph. α 2387; cf. Hsch. α 6101 ἀ.· ἀφῆκαν. Κρατῖνος Θράσσαις (fr. 83) **1747** Su. α 3097 (+ sch. Thuc. 2. 13. 5), Ph. α 2388

1734 ἀπεσταλμένην· ἀπεσταλμένην B **1737** ἀπεῖπεν nescioquis **1740** ἀλλὰ B ἀλλὰ καὶ Ph. **1741** ἀπηύρα Su. ἀπήλαυσεν B Ph. | ἀφείλατο B **1744** ἀπεξηραμ(μ)έναι Su. **1746** ἀφίεισαν Ph. **1747** interpr. om. B | ἐν τῷ π̄ om. Su. | χρυσίαις Su. (AFS) χρυσι᾽ Su. (GITM) χρυσ᾽ Ph. χρυσί᾽ ἐστ᾽ Bernhardy

1748 ἀπεφρούρησαν· ἀπέθηκαν. (Σ′′′)
1749 ἀπέχθεσθαι· λέγουσι δέ ποτε καὶ ἀπεχθάνεσθαι. (Σ′)
1750 ἀπεχρᾶτο· Ἡρόδοτος (1. 102. 1) μὲν ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο· Θουκυδίδης (3. 81. 2) δὲ ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνῄρουν. (Σ′)
1751 ἀπεχθάνοντο = Σ α 788.
1752 ἀπέχθεια = Σ α 789.
1753 ἀπεχρήσατο = Σ α 791.
1754 ἀπέχρησεν = Σ α 792.
Ba 120 Bk 424 **1755** ἀπεχρήσαντο· διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Λημνίαις Ἀριστοφάνης (fr. 374)· ¦ ‘τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, τοὺς παιδοσπόρους.’ (Σ′) D
1756 ἀπεχθής = Σ α 790.
1757 ἀπεχοιρίασεν· ἀπεσκίρτησεν. οἱ δὲ ἀπέπληξεν ἀπὸ τῶν χοιράδων. (Σ′′′) D
1757A ἀπεωρούμενον = Σ α 793.
1758 ἀπεώσατο = Σ α 794.
1759 ἀπεωσμένον = Σ α 795.
1760 ἀπέωστο = Σ α 796.
1761 ἀπηλγηκότες = Σ α 797.
1762 ἀπηλλάγησαν = Σ α 798.
1763 ἀπήμαντον = Σ α 799.
1764 ἀπημείφθη· ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο. (Σ′)
1765 ἀπήμονα = Σ α 800.
1766 ἀπηνέμους = Σ α 801.
1767 ἀπηνέστερον· ἀποτομώτερον. (Σ′) K
1768 ἀπηνήναντο· ἀπηρνήσαντο. (Σ′) Hom
1769 ἀπηρείσατο = Σ α 802.

1757 ∗ **1764** Xen. Anab. 2. 5. 15 **1768** H 185, al.

1748 Ph. α 2386 **1749** Su. α 3102, Ph. α 2391 (in gl. 1751 intrus.) **1750** Su. α 3107, Ph. α 2389 **1751** Su. α 3102, Ph. α 2391 **1752** Su. α 3103, Ph. α 2393 **1753** Su. α 3109, Ph. α 2395 **1754** Su. α 3109 fin., Ph. α 2396 **1755** Su. α 3109, Ph. α 2390; Hsch. α 6120 ἀ.· ἀπέκτειναν, EM 124. 26 ἀ.· Ἀριστοφάνης ‘τοὺς – παιδοσπόρους’. διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν **1756** Su. α 3103, Ph. α 2394 **1757** Ph. α 2392; Hsch. α 6117, EM 125. 22 (om. ἀπεσκίρτησεν οἱ δὲ) **1757A** Ph. α 2400 **1758** Su. α 3028, Ph. α 2397 **1759** (Su. α 3028, post gl. 1758, καὶ ἀπεωσμένον καὶ ἀπωσμένον ὁμοίως, utroque verbo ut le. intellecto), Ph. α 2398 **1760** Su. α 3028, Ph. α 2399 **1761** Ph. α 2405 **1762** Su. α 3149, Ph. α 2406 **1763** Su. α 3158, Ph. α 2409 **1764** Su. α 3160, Ph. α 2410 **1765** Su. α 3161, Ph. α 2411 **1766** Su. α 3162, Ph. α 2412 **1767** Su. α 3164, Ph. α 2413; Cyr. (vgA) απη 7/41, Hsch. α 6163 **1768** (Su. α 3168 -ατο bis, = Δ, etiam Cyr. [vg] απη 1, gl. Ps. AO ii. 429. 6), Ph. α 2414, Et. Gen.; sch. D H 185 **1769** Su. α 3178, Ph. α 2418

1749 ἀπέχθεσθαι Su. ἀπεχθές Ph. ἀπέχεσθαι B **1750** ἡγεῖτο – fin. om. B **1755** Ἀριστ. Λημν. Ph. **1757** -χοιρ- … -χοιρ- B -χυρ- … -χορ- Ph.

1770 ἀπηρτημένας = Σ α 803.
1771 ἀπηχές = Σ α 804. | ἐχθρόν. (Σ | Σ′)
1772 ἀπήχθετο = Σ α 806.
1773 ἀπηχημένον = Σ α 805.
1774 ἀπηχθημένον = Σ α 807.
1775 ἀπηχθισμένον = Σ α 808.
1776 ἀπῇξεν· ἀφώρμησεν. (Σ′)
Harp **1777** ἀπήχεια· ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. οὕτως Λυσίας (fr. 168) καὶ Δείναρχος (fr. XLIX 2). (Σ′)
Att **1778** ἀπῃδέσθη· ἀπεβρώθη. (Σ′′′)
Att **1779** ἀπηλιώτης· ἐν τῷ η̄, καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ ὅμοια, ψιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλίς ἐστι παρὰ Ποσειδίππῳ (fr. 42). (Σ′) Ba 121
Harp **1780** ἀπηλωημένος· ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι, ὅ ἐστι πατηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Φαίνιππον (42. 6). (Σ′)
1781 ἀπίθανον = Σ α 809.
1782 ἄπιθι = Σ α 810.
1783 ἄπιστος· ὁ μὴ πειθόμενος. οὕτως Πλάτων (Apol. 26e). (Σ′)
Harp **1784** ἀπιστεῖν· τὸ ἀπειθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ ἀπιστίαν τὴν ἀπείθειαν. (Σ′)
1785 ἀπίους εἴρηκε Πλάτων ἐν Νόμοις (845 b). ἔστι καὶ παρ᾽ Ἀλέξιδι (fr. 34. 2). (Σ′) Bk 425
1786 ἀπίχθυς· τοὺς οὐκ ἐσθιομένους ἰχθῦς. Ἀριστοφάνης Ὥραις (fr. 586). (Σ′′′)

1776 Soph. fr. 337 **1778** Plat. com. fr. 147 **1784** Antiphon fr. 21, Isocr. ep. 2. 12 | Dem. 10. 44, al.

1770 Su. α 3183, Ph. α 2419 **1771** Su. α 3189, Ph. α 2421 **1772** Su. α 3192, Ph. α 2424, Et. Gen. **1773** Su. α 3191, Ph. α 2423 **1774** Su. α 3193, Ph. α 2425 **1775** Su. α 3193, Ph. α 2426 **1776** Su. α 3173, Ph. α 2417 **1777** Su. α 3190, Ph. α 2422 (+ Diogen.); Harp. A 178 **1778** Ph. α 2402; Paus. Attic. α 133 **1779** Su. α 3155, Ph. α 2407; Orus B 30 (Ael. D. α 157, Phryn. P. S. fr. 249) **1780** Su. α 3156, Ph. α 2408; Harp. A 177 **1781** Su. α 3204, Ph. α 2428 **1782** Ph. α 2429 **1783** Su. α 3219, Ph. α 2432 **1784** Su. α 3219, Ph. α 2431; Harp. A 180 (Phryn. P. S. fr. †250) **1785** Su. α 3194 (+ sch. Ar. Eccl. 355), Ph. α 2430 (+ θηλυκῶς Ἀττικοί) **1786** Ph. α 2427; cf. Eust. 1720. 4 ἰστέον δὲ ὅτι ὁ παντελῶς ὀλίγος ἰχθὺς ἄπιχθυς ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐδήλου τὸν μὴ ἐσθιόμενον. καὶ φέρουσιν ἐκεῖνοι χρῆσιν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ κωμικοῦ (sequitur opinio diversa Aristophanis Gramm. quam praebent etiam Hsch. α 6215, Poll. 6. 41)

1776 ἐφώρμησεν Su. **1777** ἀπέχθεια Su. Ph. ἀπήχθεια B | οὕτως Λυσίας καὶ Δείναρχος Su. οὕτω Δ. καὶ Λ. Ph., om. B **1779** η̄] π̄ Bekker | ἐστι παρὰ Ποσειδίππῳ B (Ποσιδ-) Su. οὕτως Ποσείδιππος Ph. **1780** ἀπηλοημένος recte Su. | ἅλως Ph. | συγκεκομημένος Ph. | ἀλοηθῆναι recte Su. | ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον om. B Ph. **1783** οὕτως Πλάτων om. B **1785** ἀπίους· ἀπίους B | ἐν – fin. om. Ph.

1787 ἀπιὼν ᾤχετο· συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς ᾽Αττικοῖς. (Σ′)
1788 ἄπλαστος = Σ α 811.
1789 ἄπλετον = Σ α 812. | λέγουσι δὲ καὶ ἄπλατον. Δίφιλος Λημνίαις (fr. 54)· ῾κυψέλην δ᾽ ἔχεις ἄπλατον ἐν τοῖς ὠσίν, ἔγχεόν τι σοί.᾽ (Σ | Σ′′′)
1790 ἁπλοῖς· ἱμάτιον σύμμετρον. (Σ′′′)
1791 ἁπλοΐδας = Σ α 813.
1792 ἁπλᾶς· Καλλίστρατός (348 F 5) φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτως καλεῖσθαι. (Σ′) Harp
1793 ἄπλοοι = Σ α 814.
1794 ἄπλυτον πώγωνα· σκώπτων χρήσῃ τῇ λέξει. (Σ′) Att
1795 ἄπλωτον = Σ α 815.
1796 ἀπλάκητον· ἀναμάρτητον. (Σ′′′) D
Ba 122 **1797** ἁπλήγιος· δασέως, ἁπλοῦς. Εὔπολις Πόλεσιν (fr. 238)· ῾οὔτ᾽ ἄρ πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ᾽ ἁπλήγιος.᾽ (Σ′)
1798 ἁπληγίς· ἱματίδιον σύμμετρον. ᾽Αναγύρῳ ᾽Αριστοφάνης (fr. 58)· ῾ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἁπληγίδας ποιῶν.᾽ (Σ′)
1799 ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα περισπῶσι τὰ τοιαῦτα, ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικιᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικιοῦν. (Σ′) Att
1800 ἄπο = Σ α 816.
1801 ἀπόβλεπτον = Σ α 817.
1802 ἀποβαδίζειν· οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ. (Σ′) Att
1803 ἀποβλεπόμενοι· ἀντὶ τοῦ θαυμάζοντες. οὕτως Αἰσχίνης (Socr. fr. 56). (Σ′) Att

---

1790 Agath. AP 5.293 (adiect. Ω 230 +) **1794** com. adesp. fr.*556 **1796** Soph. Trach. 120 v.l. **1802** ∗

1787 Su. α 3216 (+), Ph. α 2433 **1788** Su. α 3224, Ph. α 2434 **1789** Su. α 3225, Ph. α 2438 | Ph. α 2438 **1790** Ph. α 2439; cf. Hsch. α 6237 ἁ.· ἱμάτιον μικρόν **1791** Su. α 3232, Ph. α 2440 **1792** Su. α 3223, (Ph. α 2435 ἁ.· τὰ τῶν ὑποδημάτων μονόπελμα οὕτως ἐκάλουν); Harp. A 181 **1793** Su. α 3233, Ph. α 2443 **1794** Su. α 3241, Ph. α 2444; Phryn. P.S. 4.1 ἄ. π.· εἰ θέλοις ἀνεπαχθῶς σκῶψαί τινα πωγωνίαν **1795** Su. α 3240, Ph. α 2445 **1796** Ph. α 2437; Hsch. α 6220 (+ Σοφοκλῆς Τραχινίαις [120]) **1797** Su. α 3227, Ph. α 2441; cf. Hsch. α 6230 ἁ.· ἁπλοῦς **1798** Su. α 3227, Ph. α 2442 **1799** Su. α 3221, Ph. α 2436; Phryn. P.S. 43.17 ἁπλᾶ διπλᾶ τριπλᾶ καὶ τὰ ὅμοια περισπῶσιν, ⟨οὐ⟩ γὰρ ὑποπίπτει τῇ ᾽Ιωνικῇ διαιρέσει, οἷον διπλόα διπλᾶ καὶ τὰ ὅμοια **1800** Su. α 3244, Ph. α 2446 **1801** Su. α 3254, Ph. α 2452 **1802** Su. α 3245, Ph. α 2447; Phryn. P.S. fr. 238 **1803** Su. α 3253, Ph. α 2453; Phryn. P.S. fr. 239

1787 συνήθως Ph. **1789** Δίφιλος Λημνίαις Ph. ὡς τὸ B | ἐγχέοντί σοι Ph., divisit Kassel, om. B **1790** ἱματίδιον B **1794** χρήσῃ τῇ λέξει Ph. εἶπε Su. (εἰπέ Eudem.) om. B **1797** ἁπλῶς B | καὶ Εὔπολις Su. | Πόλεσιν – fin. om. Ph. **1798** ᾽Αναγύρῳ – fin. om. Ph. **1799** καὶ[3] om. Ph. | φοινικιᾶ B Su. (AV) φοινικὰ Su. (GITFM) Ph. | φοινικιοῦν B Su. (GTM) φοινικοῦν Su. (AIFV) Ph. **1803** οὕτως Αἰσχίνης om. B

Att **1804** ἀπογνῶναι· οἷον μὴ καταψηφίσασθαι. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας (2.6). (Σ^{b})

ΔO **1805** ἀπογράφειν οὐσίαν· τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀναφέρειν πολίτου τινὸς οὐσίαν. (Σ′′′)

Harp **1806** ἀποβάτης καὶ ἀποβαίνειν καὶ ἀπο|βατικοὶ τροχοί. ἀποβάτης μὲν ἱππικόν τι ἀγώνισμά ἐστι, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην, ἀποβατικοὶ δὲ τροχοὶ οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. (Σ′) Bk 426

|Harp **1807** ἀπογραφή = Σ α 822. | ἐπειδάν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται, δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε καὶ εἶδός τινός ἐστιν δίκης ἡ ἀπογραφή. εἰ γὰρ ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο, ὡς οὐκ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Ἀνδροτίωνος (22.54, 61). (Σ | Σ′)

1808 ἀπογράψαι· τὸ γράψαι καὶ τὸ ὑπογράψασθαι καὶ οἷον σημειώσασθαι δηλοῖ. (Σ′)

1809 ἀπογενέσθαι· ἢ ὑστερῆσαι σημαίνει ἢ ἀποθανεῖν. ἄμφω †τυσαια† Θουκυδίδης (1.39.3, 2.98.3). (Σ′) Ba 123

1810 ἀποβλύζων = Σ α 819.

|D **1811** ἀποβλίσαι· ἀποπιέσαι. | ἀποθλῖψαι. (Σ′ | Σ′′′)

1812 ἀποβουκολήσας = Σ α 820.

D **1813** ἀποβάθρα· ἀποβατήρια. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 415). (Σ^{b})

1814 ἀπὸ γραμμῆς· οἷον ἀπ᾽ ἀρχῆς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν. (Σ′)

1815 ἀποβύσαντες = Σ α 821.

1816 ἀποδάσσομαι = Σ α 823.

1806 Dinarch. fr. X.2, LXXI–II.2, Lycurg. fr. 16 **1811** ∗

1804 Phryn. P.S. fr. 240 **1805** Ph. α 2467; Bk.^{IV} 184.30 ἀ. οὐ.· τὸ λέγειν δημοσίαν τὴν οὐσίαν τινός **1806** Su. α 3250, Ph. α 2449; Harp. A 182 **1807** Su. α 3273 ad fin., Ph. α 2468, sch. Plat. Leg. 850 c | Su. α 3273; Harp. A 183 **1808** Su. α 3276, Ph. α 2469 **1809** Su. α 3263, Ph. α 2460; cf. Cyr. (A) απο 285, Hsch. α 6271 ἀπογενόμενοι· ἀποθανόντες **1810** Su. α 3256, Ph. α 2455 **1811** Su. α 3255, Ph. α 2454 | Ph. α 2454; Hsch. α 6260 **1812** Su. α 3257, Ph. α 2456 (+) **1813** Hsch. α 6250 ἀ.· ἀποβατήρια ἢ κλῖμαξ νεώς. Σοφοκλῆς Μυσοῖς. an ex Σ′′′? cf. Ph. α 2448 ἀ.· ἀποβατήρια … **1814** Su. α 3271, Ph. α 2466; Phryn. P.S. fr. 251 **1815** Su. α 3260, Ph. α 2459 **1816** Su. α 3280, Ph. α 2470

1804 interpr. dubium an scripserit m. prim. **1805** τὸ^{2} om. Ph. **1806** ἀποβάτης· ἀποβάτης B **1808** ὑπογράψασθαι] ὑπογράψαι B **1809** ἢ^{1} om. Ph. | ἄμφω τυσαια Θουκυδίδης om. B Ph. | ἄμφω τὰ σημαινόμενα Gaisford **1814** εἴρηται δὲ ἀπὸ B Ph. ἐκ μεταφορᾶς Su. | ἀφετηρίας καὶ om. B Ph.

1817 ἀπογνούς· Δημοσθένης (4.42) μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας, Δείναρχος (fr. inc. loc. 12) δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. (Σ′) ?Bk^{V}

1818 ἀποδείξασθαι· τὸ ἐν διδασκάλου τὰ μαθήματα ἅ τις ἔμαθεν λέγειν. (Σ′)

1819 ἀποδαρθεῖν· ἀποκοιμηθῆναι. | καὶ καταδαρθεῖν. (Σ′ | Σ′′′)

1820 ἀποδειροτομεῖ = Σ α 824.

1821 ἀποδεόντων = Σ α 826, insert. post le. λειπόντων. (insert. Σ′)

1822 ἀποβατῶν ἀγών· οὗτος ὁ ἀγὼν ἤγετο τῇ Ἀθηνᾷ, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἅρματα ἅμα θεόντων τῶν ἵππων ἀνέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸν δίφρον καὶ πάλιν κατέβαινον. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα ἱππέως ἅμα | καὶ πεζοῦ. καλεῖται δέ τις καὶ ἀποβατικὸς ἡνίοχος, ὁ εἰς τοῦτο δηλονότι ἐπιτήδειος τὸ ἀγώνισμα. (Σ′′′) Bk^{V} Bk 427

1823 ἀποβροχθίσαι· τὸ καταπιεῖν, ⟨ὡς⟩ ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν (fr. 246) ἐχρήσατο. (Σ′′′) ?D

1824 ἀποδιοπομπεῖσθαι = Σ α 828.

1825 ἀπὸ δόξης = Σ α 830.

1826 ἀποδέχομαι· ὁμολογῶ. (Σ′)

1827 ἀποδικεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης (fr. 303). (Σ′) ?D

1828 ἀποδόσθαι = Σ α 831.

1829 ἀποδράς = Σ α 832.

1830 ἀποδυσπετεῖ = Σ α 833. Ba 124

1831 ἀποδέκται· ἄρχοντες κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν ἦσαν, οἳ παρελάμβανον τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπεδέχοντο αὐτά, εἶτα ἐξήταζον τὰ ὀφλήματα σὺν τῇ βουλῇ καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ ἐχρῆν ἀναλίσκειν. (Σ′′′) Bk^{V}

1822 ∗ **1831** ἀποδέκτας Dem. 24.162

1817 Su. α 3266, Ph. α 2461; cf. Bk.^{V} 211.5 ἀπογνῶναι· ἀπελπίσαι **1818** Su. α 3288, Ph. α 2476 **1819** Su. α 3277, Ph. α 2474; cf. Cyr. (A) απο 250, Hsch. α 6282 ἀποδαρθάνει· ἀποκοιμᾶται | Ph. α 2474 **1820** Su. α 3290, Ph. α 2477 **1821** Su. α 3283, Ph. α 2478 **1822** Ph. α 2450; Bk.^{V} 198.11 ἀποβατῶ· ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι κτλ. **1823** Ph. α 2458; cf. Hsch. α 6268 ἀποβρόχθι⟨σον⟩· κατάπιε **1824** Su. α 3297, Ph. α 2483, sch. Plat. Crat. 396c **1825** Su. α 3300, Ph. α 2485 **1826** Su. α 3285, Ph. α 2481 **1827** Su. α 3296, Ph. α 2482; cf. Hsch. α 6303 ἀ.· ἀπολογεῖσθαι δίκην **1828** Su. α 3301, Ph. α 2486 **1829** Su. α 3302, Ph. α 2487 **1830** Su. α 3306, Ph. α 2488 **1831** Ph. α 2480; Bk.^{V} 198.1 ἀ.· ἄρχοντες κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλήν εἰσιν, οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἶτα ἐξήταζον τὰ ὀφειλόμενα καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν

1817 μὲν om. Ph. **1818** ἀποδέξασθαι Ph. | τὰ om. Su. **1819** καταδαρθῆναι Ph. **1823** ⟨ὡς⟩ Bekker | ἡμεῖς om. Ph. | Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο om. Ph. **1827** Ἀντιφάνης Su. Ἀντίφων B Ἀριστοφάνης Ph.

Harp **1832** ἀποδιδόμενοι· ᾽Αντιφῶν (fr. 54) ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ ἀποδιδόμεθα· ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ πιπράσκομεν. (Σ′)

Att **1833** ἀποδακρύσας· οὐ σημαίνει τὸ δακρῦσαι, ἀλλὰ τὸ παύσασθαι δακρύοντα, ὡς τὸ ἀπολοφύρασθαι καὶ τὰ ὅμοια. (Σ′′′)

Att **1834** ἀποδεῖξαι· οὐ παραδεῖξαι. ῾ὅμως δ᾽ ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικὶ καί᾽ Περικειρομένῃ Μένανδρος (fr. 2). (Σ′′′)

Att **1835** ἀπόδυσαι· μᾶλλον δὲ ἀπόδυθι οἱ ᾽Αττικοὶ λέγουσιν καὶ ἀποδύντες καὶ ἀπόδυσις καὶ ἀποδεδυμένοι καὶ ἀποδεδυκότα καὶ ἀποδύειν, οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀποδεδυμένον καὶ ἀποδύεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὡς οὕτω τὰ ῥήματα λέγοντες οὐκ ἐπισυνάπτουσι τὰ ἱμάτια ἢ τῶν ἱματίων, ἀρκούμενοι μόνῃ τῇ ῥηματικῇ φωνῇ δηλῶσαι τὸ νόημα. πλὴν Κρατῖνος (fr. 330) ῾ἀπόδυθι᾽ φησὶ ῾τὴν στολήν.᾽ διόπερ ἐννοεῖν τὴν διαφοράν. … ῾ταχέως, Παμφίλη· ἡμέτερος ὁ πλοῦς᾽ (fr. com. ad. 446). (Σ′′′)

1836 ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα· ἴσον τῷ μαρτύρομαι. (Σ′)

1837 ἀπόζων = Σ α 835.

1838 ἀποθρέξεις· συναποτροχάσεις. οὕτω Πλάτων (fr. 260). (Σ′)

1839 ἀποθρώσκοντα = Σ α 836.

1840 = 1839. (Σ^{b})

1841 ἀποθεσπίσαι = Σ α 837.

1842 ἀποθύμια = Σ α 838. Bk 428

1843 ἀποθήκην· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφήν. Φίλιστος (556 F 76). (Σ′)

1844 ἀποθευσούμεθα· ἀποδραμούμεθα. μάλιστα ἐπὶ πλοῦ λέγεται. (Σ′′′)

1845 ἀποθριάσαι· ἀποφυλλίσαι. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. (Σ′′′)

Harp **1846** ἀποικοδομεῖς· ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Καλλικλέα (55.5). (Σ′)

1836 ∗ **1844** ∗ **1845** ∗

1832 Su. α 3294, Ph. α 2484; Harp. A 185 **1833** Ph. α 2471; Orus B 31 **1834** Ph. α 2475; Orus B 32 **1835** Ph. α 2489; Phrynicho trib. Theodoridis; cf. Moer. α 47 ἀπόδυθι ᾽Αττικοί, ἀπόδυσαι ῞Ελληνες **1836** Su. α 3286, Ph. α 2479 **1837** Su. α 3309, Ph. α 2490 **1838** Su. α 3325, Ph. α 2493 **1839** Su. α 3326, Ph. α 2496 **1841** Su. α 3316, Ph. α 2494 **1842** Su. α 3327 (+), Ph. α 2497, Et. Gen.(+) **1843** Su. α 3318, Ph. α 2498 **1844** Ph. α 2492 **1845** Ph. α 2495 **1846** Su. α 3714, Ph. α 2499; Harp. A 187; Et. Sym. ἀ.· ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις

1833 ἀπολοφύρεσθαι B **1834** ὅμως – fin. om. Ph. | καί Menandro trib. Koerte, an delendum ut dittogr.? **1835** ἀποδῦσαι vulg., sed cf. Moer. | οἱ ᾽Αττικοὶ – διαφοράν om. B | ἀπόδυσις καὶ ἀποδεδυμένοι] ἀποδῦσαι καὶ ἀποδεδυκέναι Erbse | διόπερ ⟨χρὴ⟩ Theodoridis | ῾ταχέως – πλοῦς᾽ om. Ph., an reliquiae glossae primitus sequentis? (ad gl. 1844 rettulit Ruhnken) **1836** τῷ Su. τὸ B Ph. **1838** ἀποθρέξεις Su. -θράξ- B Ph. ἀποθρέξει L. Dindorf **1843** Φίλιστος om. Ph. **1846** οὕτως Δημ. Su. | ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα om. Ph.

Ba 125 **1847** ἄποινα = Σ α 840, | ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος. οὕτως Σόλων ἐν Νόμοις (F 12). (Σ | Σ′)

1848 ἀποίσετε = Σ α 841.

1849 ἀποιχόμενα = Σ α 842.

1850 ἀποκαθεύδουσιν· ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν. Εὔπολις (fr. 431). (Σ′)

1851 ἀποκαραδοκία = Σ α 843.

1852 ἀποκαταλλάξαι = Σ α 846.

1853 ἀποκείλαντες = Σ α 847.

1854 ἀποκεῖσθαι πόρρω· ἀτιμάζεσθαι. οὕτως Κρατῖνος Ὥραις (fr. 284). (Σ′)

1855 ἀποκήρυκτον = Σ α 848.

1856 ἀποκλήρωσις = Σ α 849.

1857 ἀποκαρτερήσαντα = Σ α 844.

1857A ἀποκόπους = Σ α 845.

1858 ἀποκηδήσαντες· ἀντὶ τοῦ ἀποκακήσαντες. Ὅμηρος (Ψ 413). παρὰ δὲ Σώφρονι (fr. 142) ἀποκαδεῖ {ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖ κεῖται}. (Σ′)

1859 ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν τὴν κύνα λέγουσιν, ὅταν μηκέτι εὑρίσκῃ τὰ ἴχνη. (Σ′) ?D

1860 ἀποκναίει = Σ α 850. | ἐνοχλεῖ, παρεκτείνει. οἷον ˹τί οὐ καθεύδεις; σύ μ᾽ ἀποκναίεις περιπατῶν᾽ Μένανδρος Μισουμένῳ (fr. 3). (Σ | Σ′)

1861 ἀπόκνιζε = Σ α 851.

1862 ἀπόκριμα = Σ α 852.

1863 ἀποκρούεσθαι = Σ α 853.

Bk 429 **1864** ἄποκα· πρόβατα ἄκουρα. (Σ′)

1865 ἀποκινεῖν· τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὁρμιζομένων ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις. (Σ′)

1859 ∗ **1864** ∗ **1865** ∗

1847 Su. α 3716, Ph. α 2500 (+) **1848** Su. α 3718, Ph. α 2501 **1849** Su. α 3719, Ph. α 2502 **1850** Su. α 3332 (+), Ph. α 2504 **1851** Su. α 3335, Ph. α 2505 **1852** Su. α 3338, Ph. α 2507 **1853** Su. α 3346, Ph. α 2509 **1854** Su. α 3348, Ph. α 2510 **1855** Su. α 3350, Ph. α 2512 **1856** Su. α 3356, Ph. α 2517 **1857** Su. α 3336, Ph. α 2506 **1857A** Su. α 3364 **1858** Su. α 3349, Ph. α 2511 **1859** Su. α 3363, Ph. α 2520; cf. Hsch. α 6401 ἀ.· ἐπὶ τῶν ἰχνευόντων λέγεται ὅταν μὴ εὕρωσιν **1860** Su. α 3360, Ph. α 2518, (sch. Plat. Rep. 406 b), (lex. Αἰμ. α 124) | Su. α 3361, Ph. α 2518 **1861** Su. α 3362, Ph. α 2519 **1862** Su. α 3366, Ph. α 2529 **1863** Su. α 3369, Ph. α 2532 **1864** Su. α 3331, Ph. α 2503 **1865** Su. α 3353, Ph. α 2515

1847 ἐν νόμοις om. Ph. **1854** οὕτως om. Ph. | Ὥραις om. B Su. **1858** ἀποκαδεῖ B -κηδ- Ph. ἀποκακήσαντες ἀφροντίσαντες Su. (? ex Cyr., Hsch. α 6381) | inclusa ex gl. 1857 A repetita **1860** ἀποκναίειν· ἐνοχλεῖν, παρεκτείνειν Su. (παρεκτείνειν etiam B) οἷον – fin. B Su. οὕτως Μένανδρος Ph. **1865** λέγεται δὲ καὶ Ph.

1866 ἀποκραιπαλισμός· τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης. (Σ′)

1867 ἀποκεκρουμένον· οἷον ἠκρωτηριασμένον καὶ κεκολοβωμένον. Ba 126
ʿκυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένονʾ ʾΑριστοφάνης ʾΑχαρνεῦσιν (459). (Σ′)

Harp **1868** ἀποκηρύττοντες· ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτως Δημοσθένης (23. 201) καὶ Πλάτων (fr. 129). (Σ′)

Att **1869** ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος Κανηφόρῳ (fr. 199)· ʿἃ δ᾽ ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγοιμί σοι.ʾ ʿΥποβολιμαίᾳ (fr. 382)· ʿὡς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ᾽ οὕτω λαλεῖν.ʾ (Σ′)

Harp **1870** ἀπόκρισις· ἡ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας (fr. 305) καὶ ʾΑντιφῶν (fr. 154, nisi 5. 65). ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ Κατ᾽ Αἰσχίνου (19. 120), ʿἀπόκριναιʾ λέγων ʿδεῦρό μοι παρελθών.ʾ (Σ′)

Att **1871** ἀποκείρασθαι καὶ κείρασθαι ἑκατέρως λέγουσιν. (Σ′)

Att **1872** ἀποκτίννυσιν λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκτιννύειν. Κρατῖνος Βουκόλοις (fr. 19)· ʿκαὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν ἀποκτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς.ʾ καὶ ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασιν. Μισουμένῳ (Men. Mis. fr. 9)· ʿμισοῦσι μὲν ὦ πάτερ Θράσωνα, ἀπεκτάγκασι δ᾽ οὔ.ʾ (Σ′)

1873 ἀπόκινος· γένος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. ἢ ὁ τῶν κιναιδογράφων ἴαμβος. (Σ′′′)

1874 ἀποκριθῆναι· ἀποχωρισθῆναι. ἀποκρίνασθαι δὲ τὸ λόγον δοῦναι ἐρωτώμενον. ἀνακρίνειν δὲ τὸ ¦ διὰ λόγων ἐρωτᾶν. λέγεται Bk 430
μέντοι που ἀποκρίνεται καὶ τὸ ἀποχωρίζεται. (Σ′′′)

1875 ἀποκριπάμενος· ἀποσεισάμενος. οὕτως Κρατῖνος (fr. 415). (Σ′′′) Ba 127

1866 com. adesp. fr. *490

1866 Su. α 3365, Ph. α 2522 **1867** Su. α 3343, Ph. α 2508 **1868** Su. α 3350, Ph. α 2513; Harp. A 188 **1869** Su. α 3367, Ph. α 2530; Orus B 34 **1870** Su. α 3367, Ph. α 2531; Harp. A 189 **1871** Su. α 3347, Ph. α 2514; Orus B 33 **1872** Su. α 3372, Ph. α 2534; Orus B 35; ad alt. part. cf. Moer. α 70 **1873** Ph. α 2516; cf. sch. Ar. Equ. 20 ἀπόκινον· … ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς … οἱ δὲ μέλος **1874** Ph. α 2523 + 2524; cf. Amm. 67 ἀποκριθῆναι καὶ ἀποκρίνασθαι διαφέρει. ἀποκριθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρισθῆναι, ἀποκρίνασθαι δὲ τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι **1875** Ph. α 2525

1866 ἀποκραιπαλησμός Kock **1867** ἀποκεκρουσμένον bis Su. | οὕτως ʾΑριστ. B | ʾΑχαρνεῦσιν om. Ph. **1868** καὶ Πλάτων om. Ph. **1869** ἀποκρινεῖται· ἀποκρινεῖται B | Μένανδρος – fin. B Su. οὕτω Μένανδρος Ph. | ἃ Su. ὃ B | ʿΥποβολιμαίῳ Hemsterhuis | ἀποκρινουμένα Su. -ου Hirschig | λάλει Hirschig **1870** καὶ[1], ἀλλὰ, et ὁμοίως – fin. om. Ph. **1871** ἀποκείρασθαι· ἀποκείρασθαι B | ἀποκειραντες καὶ κείραντες Su. **1872** ἀποκτίννυσιν· ἀποκτίννυσι B | ἀποκτιννύει recte Su. (F) | Κρατῖνος – ἀπειλαῖς om. Ph. | Μισουμένῳ – fin. om. Ph. | Μισουμένῳ (et μὲν post πάτερ) B μισοῦσι μὲν ὦ Su. coniunxi | ἀπεκτόνασι Cobet **1874** δὲ[1] om. Ph. (qui nov. gl. incipit) | τὸν B | ἀνακρίνειν δὲ B καὶ ἀνακρίνειν Ph. **1875** ἀποκρινάμενος Bergk | ἀποσπεισάμενος B (corr. Bergk)

1876 ἀποκτυπῆσαι· οἷον τοπᾶσαι. (Σ[b]) Bk[v]

1877 ἀποκυηθέν = Σ α 854.

1878 ἀπολαύειν· οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν, ὡς Ἰσοκράτης (8.81)· ‘δέδοικα μή τι κακὸν ἀπολαύσαιμι.’ (Σ′′′)

1879 ἀπόλεμος· τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμίαν μὲν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου, δρασάντων δὲ τὰ πολεμίων. (Σ′)

1880 ἀπολαχεῖν· ἀντὶ τοῦ λαχεῖν. οὕτω Λυσίας (fr. 214) καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 511) καὶ Ἀντιφῶν (fr. 63). (Σ′) Harp

1881 ἀπολείπουσιν· ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσιν παρὰ Λυσίᾳ (fr. 306). (Σ′)

1882 ἀπόληγε = Σ α 855.

1883 ἀπολυμαίνεσθαι = Σ α 856.

1884 ἀπολογίσασθαι καὶ ἀπολογίζειν· τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ η̄ Γήρᾳ (fr. 138)· ‘ἐγὼ δ’ ἀπολογίζειν τε κᾆτ’ ἐπ’ ἀνθράκων.’ (Σ′+Σ[b])

1885 ἀπολελοιπότες· ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Σωκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ (Isocr. 12.41) καὶ Πανηγυρικῷ (id. 4.50). (Σ′) Harp

1886 Ἀπολλώνιον· βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ (2.91.1) ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς Ἀθήναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνειον δῆλον ὅτι Δώριον. (Σ′)

1887 ἀπολλύειν καὶ ἀπολλύναι διττῶς λέγουσιν, καὶ ἀποδεικνύειν καὶ ἀποδεικνύναι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. (Σ′) Att

---

1876 ∗

1876 Bk.[v] 208.16 ἀ.· παῖσαι **1877** Su. α 3374, Ph. α 2536 **1878** Su. α 3377, Ph. α 2535 **1879** Su. α 3385, Ph. α 2538 **1880** Su. α 3378, Ph. α 2537; Harp. A 190 **1881** Su. α 3390, Ph. α 2540 **1882** Su. α 3391, Ph. α 2544 **1883** Su. α 3429 **1884** Σ′ (Su. α 3400, Ph. α 2549) ἀπολογίσασθαι· τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Δημοσθένης (24.108) **1885** Su. α 3383, Ph. α 2543; Harp. A 191 **1886** Su. α 3418, Ph. α 2553 **1887** Su. α 3427, Ph. α 2552; Orus B 36 (Ael. D. α 160)

1876 leg. τὸ πα⟨ῖ⟩σαι ex Bk.[v] **1878** ὡς Ἰσοκράτης – fin. B Su. Ἰσοκράτης Ph. **1879** ἀπόλεμος ⟨πόλεμος⟩ (Eur. Her. 1133) Rupprecht | μηδεμία B | μὲν om. Su. | δρασσόντων Ph. **1880** λαχεῖν] διαλαχεῖν Su. | καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν om. Ph. **1884** ἀπολογήσασθαι Ph. | ἀπολοπίζειν Fritzsche | ἐν τῷ ο̄ Jacobi, coll. Phryn. P.S. 44.13 ἀπολοπίζειν· διὰ τοῦ ο̄ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τοῦ ε̄ **1885** δρομέων Su. Ph. τρεχόντων B | Ἰσοκράτης Ph. | τῷ Παναθηναϊκῷ Ph. | καὶ Πανηγυρικῷ om. Ph. **1886** καὶ Δημήτριον om. B | ὁμώνυμα – fin. om. Ph. | Δωριαῖον Su. **1887** ἀπολλύειν· ἀπολλύειν B | διττῶς λέγουσιν hic Su., ad fin. B, om. Ph. | ἀποδεικνύειν καὶ ἀποδεικνύναι B -νύναι καὶ -νύειν Su. -νυσι καὶ -νύναι Ph. | καὶ πάντα τὰ ὅμοια om. B

Bk^{v} **1888** ἀπόλειψις· σημαίνει μὲν καὶ ἄλλως τὸ ἀπολιπεῖν, ἰδίως δὲ ὅταν γαμετὴ τὸν ἄνδρα ἀπολίπῃ, λέγεται δὲ χρηματίζειν πρὸς αὐτὸν ἀπόλειψιν. (Σ′′′) Ba 128

1889 ἀπόλεκτον· οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ ¦ ἔκκριτον καὶ ἐξειλεγμένον ἐκ πλειόνων. καὶ στρατιώτας ἀπολέκτους καὶ λογάδας τοὺς αὐτοὺς καλοῦσιν. (Σ′′′) Bk 431

1890 ἀπολιβάξαι· τὸ ἐκρυῆναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι δὲ τὸ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην· πόρρω γὰρ ἡ Λιβύη. οἱ δὲ ἀπορρῖψαι καὶ ἀποφθείρειν. Φερεκρατης Δουλοδιδασκάλῳ (fr. 47)· ‘οὐκ ἀπολιβάζω καὶ τριγώνους καὶ λύρας.’ Εὔπολις Πόλεσιν (fr. 223)· ‘ὁ Φίλιννος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις; οὐκ ἀπολιβάζεις εἰς ἀποικίαν τινά;’ (Σ′′′)

D **1891** ἀπολιταργύσαι· ταχέως ἀποδραμεῖν. ἔστι παρὰ τοῖς κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς (Ar. Nu. 1253). (Σ′′′)

1892 ἀπομάττεσθαι = Σ α 857.

Harp **1893** ἀπομάττων· Δημοσθένης ἐν τῷ ‘Ὑπὲρ Κτησιφῶντος (18.259). οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ. (Σ′)

1894 **A**ἀπομηνίσας = Σ α 858.

|Bk^{v} **1895** ἀπόμισθος = Σ α 859. | ἢ ὁ μισθοῦ πράξας ἔργον τι καὶ ἄμισθος ἀφειμένος. κεῖται ἡ λέξις παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ Πρὸς Καλλικλέα (fr. 138). (Σ | Σ′)

Harp **1896** ἀπόμισθοι· οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες. οὕτως Δημοσθένης (4.46+). (Σ′)

1897 ἀπομορξάμενον = Σ α 860.

1898 ἀπόμακτρα σκυτάλων. ἀπεσκοτημένα δ’ ἐσκιοτροφημένα. (Σ′) Ba 129

1888 Dem. 30.15 **1889** | Thuc. 6.68.2

1888 Ph. α 2541; Bk.^{v} 201.22 **1889** Ph. α 2542; Et.Sym. (ad ἐπιλέκτους) **1890** Ph. α 2546 (ad Λιβύην) + 2545 ἀ.· ἀπορρῖψαι. καὶ ἀπολιβάζειν· ἀποφθείρειν. Φερεκράτης; cf. Hsch. α 6441 ἀ.· … ἄλλοι πορρωτέρω ἀπελθεῖν **1891** Ph. α 2547; Hsch. α 6450 ἀ.· ταχέως ἀποδραμεῖν **1892** Su. α 3434, Ph. α 2565 **1893** Su. α 3434, Ph. α 2566; Harp. A 193 **1894** Su. α 3437, Ph. α 2568 **1895** Su. α 3439, Ph. α 2569; Bk.^{v} 215.31 ἀ.· ὁ μισθοῦ πράξας ἔργον τι καὶ ἄμισθος ἀφείμενος ἀπόμισθος καλεῖται **1896** Su. α 3439, Ph. α 2570; Harp. A 195 **1897** Su. α 3443, Ph. α 2573 **1898** Su. α 3433, Ph. α 2564; cf. Paus. Attic. α 132 (Su. α 3061, Ph. α 2363) ἀπεσκοτωμένα· ἐσκιαγραφημένα …

1888 ἄλλως] ἁπλῶς Bk.^{v} **1889** ἀπόβλητον B ἀπόλεκτον Ph. | ἐπιλέκτους, sscr. ἀ, B **1890** ἐκκρυῆναι B (corr. Bekker) **1891** ἀπολιταργῆσαι Hsch. -ίσαι Ar. | ἔστι – fin. om. Ph. **1893** ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος οἱ μὲν om. et οἱ pro ἄλλοι hab. Ph. | περιπλάττειν Ph. **1895** ἢ om. Su. | πράξας hic B Ph. διαπραξάμενος post τι Su. | ἄμισθος om. B Ph. | κεῖται – fin. Su. ἡ λέξις παρὰ Λυσίᾳ B οὕτως Λυσίας Ph. **1896** οὕτως Δημοσθένης hic B Ph. παρὰ Δημοσθένει ante οἱ Su. **1898** ἀπόμακτρα· ἀπόμακτρα B | · σκύταλα Dindorf · σκύβαλα Erbse | ἀπεσκοτωμένα (Ar. fr. 667) Erbse | ἐσκιαγραφημένα Dindorf

1899 ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομαγδαλίς· ψωμός, εἰς ὃν ἐκμασσόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον ἐρρίπτουν τοῖς κυσίν. (Σ′′′) Att

1900 ἀπομάγματα· τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ ἀπομάκτραι τὰ αὐτά. (Σ′′′) Att

1901 ἀπομερμηρίξαι· ἀπονυστάξαι. (Σ′′′) Att vel D

Bk 432 **1902** ἀπὸ μισθωμάτων θύειν· οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον οὕτω θυσίας δημοσίας, ἃς ἐργολαβοῦντες ἐτέλουν. (Σ′′′) D

1903 ἀπομόρξαι· λέγουσι δὲ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὸ ἀπαιτῆσαι τῶν μέτρων τὸ ὑπερχειλές. καὶ ὀμόργματα τὰ ἐπίμετρα λέγεται. καὶ ἀπόμοργμα τὸ ἐκτύπωμα καὶ ὁμοίωμα. (Σ′′′)

1904 ἀπόμορφα· ξένα, οὐκ ἐοικότα τοῖς ἤθεσιν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 1022). (Σ′′′)

1905 ἀπομορχθείς· ἐκμαγείς, πραϋνθείς. (Σ′′′)

1906 ἀπομυξίας· ἀκαθαρσίας. (Σ′′′) D

1907 ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι· τὸ μὲν ἀρνητικόν, τὸ δὲ καταφατικόν. (Σ′)

1908 ἄπον = Σ α 861.

1909 ἀπόνασθαι = Σ α 862.

1910 ἀπόναται = Σ α 863.

1911 ἀπόνειμαι = Σ α 864.

1912 ἀπονηθήσεται = Σ α 865.

1913 ἀπονητί, ἀπνευστί, ἀνιδρωτί, ἀκμητί, ἀμεταστρεπτί· πάντα τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. (Σ′)

1914 ἀπόνοια = Σ α 867.

1915 ἀπονοστήσει = Σ α 868.

1899 ἀπομαγδαλίας Ar. Equ. 414–15 | ∗ **1900** ἀπομαγμάτων Soph. fr. 34 **1901** ∗; ἀπομερμηρίσαι Ar. Vesp. 5 **1902** ἀπὸ μισθωμάτων ἔθυον Isocr. 7.29 **1905** Ar. Vesp. 560 **1906** ∗

1899 Ph. α 2562; Ael. D. α 159 **1900** Ph. α 2563; Paus. Attic. α 135 **1901** Ph. α 2567; Phryn. P. S. 49.8, Hsch. α 6482 (+) **1902** Ph. α 2571; Hsch. α 6485 **1903** Ph. α 2572 **1904** Ph. α 2574 **1905** Ph. α 2575 **1906** Ph. α 2578; Hsch. α 6489 **1907** Su. α 3444, Ph. α 2576 **1908** Su. α 3447, Ph. α 2580 **1909** Su. α 3449, Ph. α 2581 **1910** Ph. α 2582 **1911** Su. α 3452, Ph. α 2583 **1912** Ph. α 2585 **1913** Su. α 3454, Ph. α 2586; cf. Σ α 866 **1914** Su. α 3460, Ph. α 2587 **1915** Su. α 3457, Ph. α 2591

1899 ἔρριπτον Ph. **1900** ἀπομάκται B ἀπόμακτρα Eust. | αὐτὰ ταῦτα B **1901** ἀπομερμηρίσαι (Ar. Vesp. 5) Phryn. Hsch. **1903** ἀπομόρξαι Ph. (coni. Meineke), om. B, qui gl. cum praecedenti coniungit | λέγουσι – τὸ[1] om. Ph. | ἀπαιτῆσαι] ἀποψῆσαι Meineke | καὶ ἀποργμα Ph. ἀπόμοργμα καὶ B **1904** οὕτως Σοφοκλῆς Ph. **1906** -ία· -ία B -ίαι· -ίαι Hsch. **1907** ἀπομόσαι· ἀπομόσαι B **1913** ἀκμητί, ἀμεταστρεπτί om. B | τὰ τοιαῦτα B ταῦτα Su. Ph. | καὶ[1] hic Su. Ph., ante πάντα B

Harp **1916** ἀπονομή· ἡ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν περιγινομέ|νων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἵν᾽ ἕκαστος λάβοι τι μέρος. (Σ′) Ba 130

Att **1917** ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλεγον, πρὸ τοῦ δείπνου δὲ κατὰ χειρός. (Σ′′′)

1918 ἀπονοσφίζεσθαι = Σ α 869.

Att **1919** ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι. (Σ′′′)

D **1920** ἀπονησαμένη· ἀποσωρεύσασα ἢ ἀποθεμένη. (Σ′′′)

1921 ἀποξένοισιν = Σ α 834.

1922 ἀποξύονται = Σ α 870.

Att **1923** ἀποξιφίσασθαι· ἀπορχήσασθαι. ὁ γὰρ ξιφισμὸς εἶδος ὀρχήσεως. (Σ^{b})

1924 ἀποπερατοῦσαν = Σ α 871.

|Harp **1925** ἀποπεφασμένον = Σ α 872. | ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτω Δείναρχος (fr. inc. loc. 14) καὶ Λυσίας (10. 19) καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Νεαίρας (59. 67). (Σ | Σ′) Bk 433

1926 ἀποπομπή· ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή. (Σ′)

1927 ἀποπεφοίτηκεν = Σ α 873.

Harp **1928** ἀποπομπαῖοι· θεοί τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. (Σ′)

1929 ἀποπληξία = Σ α 874.

1930 ἀποπρεσβεύει = Σ α 875.

1931 ἄποπτον = Σ α 876.

1932 ἀποπάτημα· αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὔπολις Χρυσογένει (fr. 306)· ʿτί γάρ ἐστ᾽ ἐκεῖνος; ἀποπάτημ᾽ ἀλώπεκος.ʾ Κρατῖνος Δραπέτησιν (fr. 53)· ʿτὸν Κερκύονά τε ἔωθεν ἀποπατοῦντ᾽ ἐπὶ τοῖς λαχάνοις εὑρὼν ἀπέπνιξα.ʾ (Σ′)

1916 Dinarch. fr. LXXXVI **1917** Alex. fr. 250. 2 K. **1919** ∗ **1920** Eur. Ion 875 **1923** ∗ **1926** ∗ **1928** Apollod. 244 F 93

1916 Su. α 3456, Ph. α 2589; Harp. A 197 **1917** Su. α 3455, Ph. α 2588; Orus B 37 **1918** Su. α 3458, Ph. α 2592 **1919** Su. α 3461; Orus B 38 **1920** Ph. α 2593; Hsch. α 6500 ἀ.· ἀποσωρεύσασα **1921** Su. α 3462, Ph. α 2599 **1922** Su. α 3463, Ph. α 2600 **1923** Paus. Attic. α 136; cf. Hsch. α 6521 ἀποξιφίζειν· ὀρχεῖσθαι ποιὰν ὄρχησιν. ὁ γὰρ ξιφισμὸς σχῆμα τῆς ἐμμελείας τραγικῆς ὀρχήσεως **1924** Su. α 3474, Ph. α 2603 **1925** Su. α 3475 | Su. α 3475, Ph. α 2604; Harp. A 198 **1926** Su. α 3483, Ph. α 2607 **1927** Su. α 3476, Ph. α 2605 **1928** Su. α 3483, Ph. α 2608; Harp. A 199 **1929** Su. α 3480, Ph. α 2606 (+) **1930** Su. α 3486, Ph. α 2609 **1931** Su. α 3490, Ph. α 2612 **1932** Su. α 3468, Ph. α 2602, Et. Gen.

1916 μισθωτούς Ph. | λάβῃ Ph. **1917** ἀπονίψασθαι· ἀπονίψασθαι B **1919** ἀπονυχίσαι· ἀπονυχίσαι B **1925** καὶ Λυσίας om. B | ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας om. Ph. **1932** Εὔπολις – fin. B Su. Et. Gen. οὕτως Εὔπολις et in marg. καὶ Κρατῖνος Ph. | Χρυσῷ γένει Bekker | ἐκεῖνο B Et. Gen.

1933 ἀπόπατον καὶ κοπρῶνα λέγουσιν. ὁ δ᾽ ἀφεδρὼν καὶ λυτρὼν βάρβαρα. (Σ′) Att

1934 ἀποπροσωπίζεσθαι· ἀπονίπτεσθαι καὶ σμᾶσθαι τὸ πρόσωπον. Ba 131 οὕτως Φερεκράτης ᾽Αγρίοις (fr. 9)· ¦ ῾οὐδ᾽ ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις; πώμαλα.᾽ (Σ′′′)

1935 ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δεινῷ· τὸ μὲν σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος (fr. 384). (Σ′)

1936 ἀπόρρησιν· ἀπαγόρευσιν. σημαίνει καὶ ἀποκήρυξιν παιδός. (Σ′) Tim+?

1937 ἀπόρρητα = Σ α 877.

1938 ἀπορροῆς = Σ α 878.

1939 ἀπορρυῆς = Σ α 879.

1940 ἄπορος χώρα· ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἄπορος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανήν τινα εὑρεῖν, ὁ ἐνδεής. (Σ′)

1941 ἀπορρῶγας = Σ α 880.

1942 ἀπορησία· ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὔβουλος (fr. 139). (Σ′)

1943 ἀπόρρωξ = Σ α 881.

1944 Bk 434 ἄπουργοι γωνίαι· εὐτελεῖς, εἰς ἃς τὰ σαρώματα συνῆγον. (Σ′) D

1945 ἀπορρέξαντες· ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες. (Σ′) Harp

1946 ἀπορέξαι· δοῦναι. (Σ′′′)

1947 ἀπόρρητα· πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα [ἐν τοῖς νόμοις] λέγουσιν. ᾽Αριστοφάνης (fr. 633)· ῾οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν ἐστι μέλει.᾽ διόπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγώγιμα ὀνομάζουσιν οὕτω. (Σ′ [Σ^{b}])

1947A ἀπόρρητα· τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ῾Υπὲρ Κτησιφῶντος (18. 123). (Σ′) Harp

1948 ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἔστιν εὑρεῖν. οὕτως ᾽Ισαῖος ἐν τῷ ῾Υπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός (fr. 104). (Σ′) Harp

---

1936 Plat. Rep. 357 a, al. | ∗ **1940** cf. Xen. Anab. 2. 4. 4 | Soph. Ant. 360, al. **1944** ∗ **1945** Isae. fr. 105 **1946** ἀπορρέξαι Theoc. ep. 4. 15 v. l.

1933 Su. α 3469, Ph. α 2601; Orus B 39, cf. Cyr. (A) απο 385 ἀ.· κοπρῶνα **1934** Ph. α 2610, EM 125. 15 **1935** Su. α 3496, Ph. α 2616 **1936** Su. α 3500, Ph. α 2618; Tim. ἀπόρρησις· ἀπαγόρευσις **1937** Su. α 3501, Ph. α 2619 **1938** Su. α 3503, Ph. α 2620 **1939** Su. α 3511, Ph. α 2622 **1940** Su. α 3504, Ph. α 2625 **1941** Su. α 3508, Ph. α 2623 **1942** Su. α 3500, Ph. α 2526 **1943** Su. α 3508, Ph. α 2624 **1944** Su. α 3623, Ph. α 2674; Hsch. α 6760 ἀπούργους γωνίας· εὐτελεῖς, καὶ ὅπου τὰ σαρώματα συνάγεται **1945** Su. α 3495, Ph. α 2617; Harp. A 200 **1946** Ph. α 2615 **1947** Su. α 3501 ad fin. | Σ^{b} ex gl. 1947A **1947A** Su. α 3501, Ph. α 2619; Harp. A 201 **1948** Su. α 3509, Ph. α 2627; Harp. A 202

1933 ἀπόπατον· ἀπόπατον B | οἱ δ᾽ Ph. | λυτρώνων Su. Ph. **1934** οὕτως – fin. om. EM ᾽Αγρίοις – fin. om. Ph. | ἀποπροσωπίζεσθαι B corr. Bekker (cf. Poll. 2. 48) **1935** Κράτης B **1942** εὐπορία Su. **1946** h. e. ἀπορρέξαι **1947** οὕτως B οὔ Su. | μέλλει Su. | οὕτω om. B **1948** ἐν – fin. om. Ph.

1949 ἀπορρυή· ἀπόρρυσις. (Σ′′′)
1950 ἀπορρηθῇ· ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ. Πλάτων (? Leg. 929 a). (Σ′)
1951 ἀποσημήνασθαι = Σ α 883.
1952 ἀποσεμνύνει = Σ α 882.
?Bk^{V} **1953** ἀποσημαίνεσθαι· ἀποσημαίνεσθαι ἔλεγον οὕτως τὸ σφραγίζειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ παρασημειοῦσθαί τινα. (Σ′′′)
1954 ἀπόσιτος = Σ α 884.
1955 ἀποσκευαζόμενος = Σ α 885. Ba 132
1956 ἀποσκευάζοντες = Σ α 886.
Att **1957** ἀποσιμῶσαι· τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προθεῖναι γυμνήν. Φίλιππος (com. fr. 3; hist. 280 F 1 dub.). Θουκυδίδης (4.25.5) δὲ τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. (Σ′)
Harp **1958** ἀποστασίου· δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶνται ἀπ᾽ αὐτῶν ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφωνται καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἁλόντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως λοιπὸν ἐλευθέρους. (Σ′)
ΔO **1959** ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου· δικῶν εἰσιν ὀνόματα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀποστασίου δίκη τίθεται, ὅταν δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσήκειν τοῖς δουλοῦν αὐτὸν ἀντιποιουμένοις. οὗτος ἀπο|στασίου δίκην λαχεῖν λέγεται. ἀπρο- Bk 435
στασίου δέ· τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχουσι κατὰ νόμον ἕνα τῶν ἀστῶν καὶ δι᾽ αὐτοῦ τό τε μετοίκιον τίθεται κατὰ ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅταν οὖν τις δοκῶν εἶναι μέτοικος προστάτην μὴ ἔχῃ ἢ μὴ δῷ τὸ μετοίκιον ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκῃ παρεγγεγραμμένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει πρὸς αὐτόν, ἥτις λέγεται ἀπροστασίου. (Σ′)
1960 ἀποσεσύκασται· τετρύγηται. Ἀμειψίας (fr. 33). (Σ′′′)

1949 ∗; ἀπορροή Plat. Men. 76 d, al. **1950** Dio Cass. 12.43.25; ἀπορρηθῆναι Plat. **1958** Lys. fr. 32, Hyper. XXIII

1949 Ph. α 2621 **1950** Su. α 3498, Ph. α 2528 **1951** Su. α 3519, Ph. α 2632 **1952** Su. α 3517, Ph. α 2630 **1953** (Ph. α 2632); cf. Bk.^{V} 206.28 ἀποσημάνασθαι τὸ σφραγίζειν λέγεται **1954** Su. α 3522, Ph. α 2633 **1955** Su. α 3523, Ph. α 2634 **1956** Su. α 3524, Ph. α 2635 **1957** Su. α 3520, Ph. α 2636; Ael. D. α 161 **1958** Su. α 3546; Harp. A 204 **1959** Su. α 3546, Ph. α 2640; Bk.^{IV} 184.26 ἀποστασίου· ὅταν δοῦλος ᾖ καὶ φαῦλος διϊσχυρίζεται ἐλεύθερος εἶναι **1960** Ph. α 2637; cf. Eust. 1572.55 ἀποσεσυκάσθαι μεταφορικῶς τὸ ἀποτετρυγῆσθαι

1950 Πλάτων om. B **1953** sic B, tantum verba ἢ σφραγίζειν addita gl. 1951 hab. Ph. **1957** προσθεῖναι B (-ῆ-) Ph. | Φίλιππος om. B Ph. | μετεωρῆσαι B **1959** ἀποστασίου – ὀνόματα om. Su. | ἀλλὰ – τίθεται B ἀποστασίου μὲν Ph. ἀποστασίου δίκη Su. | ὑπὲρ Su. ὑπ᾽ B Ph. | δουλοῦν B Ph. δοῦλον Su. | οὗτος – λέγεται om. Su. | δὲ ὅτι τῶν Ph.

1961 ἀποσάξαντα· Δείναρχος (fr. inc. loc. 13), ἀντὶ τοῦ πράξαντα τὸ τρῆμα. (Σ′) Harp

1962 ἀποστησάμενον· ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Τιμόθεον (49. 52). (Σ′) Harp

1963 ἀποσκλαίη = Σ α 888.

Ba 133 **1964** ἀποσκλῆναι = Σ α 889.

1965 ἀποσκιρτᾷ = Σ α 887.

1966 ἀπὸ σκοποῦ = Σ α 890.

1967 ἀποσκορακίζειν = Σ α 891. | ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας. (Σ | Σ^{b})

1968 ἀποσκυθίσαι = Σ α 892.

1969 ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν. (Σ′) Att

1970 ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν· καθαρὰν ποιῆσαι. (Σ′)

1971 ἀποσκολύψαι· ἀφελεῖν τὸ δέρμα. ἢ ἀπογυμνῶσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλλυε ἐν Μενελάῳ (fr. 423). (Σ′′′) Att

1972 ἀπόστασις· ἡ ἐπανάστασις ἔθνους ἢ πόλεως. καὶ ἡ ἀπέλευσις ἢ διάλυσις. καὶ ἡ τοπικὴ διάστασις. καὶ καθ᾽ Ἱπποκράτην (Aphor. 4. 31) ἡ ἐναπόσκηψις, οἷόν τινος συλλογή. (Σ′′′)

1973 ἀποστολεῖς· ι′ τὸν ἀριθμὸν ἄρχοντες ἦσαν, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν πλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων στόλων ἀποδεδειγμένοι. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα. (Σ^{b}, contam. ex Σ′ et Σ′′′) Bk^{v}+Harp

1974 ἀπόστοργον· τὸ ἄστοργον. (Σ′′′)

Bk 436 **1975** ἀπὸ συμβόλων δικάζειν· Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις. οὕτως Ἀριστοτέλης (Ath. 59. 6). (Σ′′′) D

1969 ∗ **1970** ∗ **1973** Dem. 18. 107, Philoch. 328 F 63 **1974** ∗

1961 Su. α 3515, Ph. α 2631; Harp. A 203 **1962** Su. α 3558, Ph. α 2661; Harp. A 205 **1963** Su. α 3527, Ph. α 2650 **1964** Su. α 3527, Ph. α 2651 **1965** Su. α 3528, Ph. α 2653 **1966** Su. α 3530, Ph. α 2654 **1967** Su. α 3531, Ph. α 2657 **1968** Su. α 3533, Ph. α 2658, EM 125. 55 **1969** Su. α 3529, Ph. α 2655; Orus B 40 **1970** Su. α 3524, Ph. α 2656 **1971** Ph. α 2638; Ael. D. α 162 **1972** Ph. α 2639 **1973** Σ′ (Su. α 3559) ex Harp. A 206 ἀ.· οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι; Σ′′′ (Ph. α 2660 ἀ.· ι′ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν ἄρχοντες ἐπὶ τῶν ἐκπλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων στόλων. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα) ex Bk.^{v} 203. 22 ἀ.· ἄρχοντες δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τῶν ἐκπλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀποστόλων ἀναγομένων παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα **1974** Ph. α 2662 **1975** Ph. α 2663; Hsch. α 6682 ἀπὸ σ. δ.· ἐδίκαζον Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις. καὶ τοῦτο ἦν χαλεπόν

1961 -αντες· … -αντες Ph. | φράξαντα recte Su. (Harp. [plen.]) | τὸ τρῆμα om. Ph. **1962** προσταθμὸν B | ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον om. Ph. **1969** ἀποσκοπεῖσθαι· ἀποσκοπεῖσθαι B **1971** γυμνῶσαι Ph. | δὲ – fin. B εἴρηκεν Ph. | δὲ ⟨ἀποσκόλυπτε⟩ τὸ Ellendt | ἀποκόλουε Bekker ex Hsch. α 6632 | Μώμῳ Hsch. **1972** καὶ^{1} om. B **1974** τὸν Ph. **1975** δικάζει B

Att **1976** ἀποστάσιον καὶ λιπόστρατον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὔπολις (fr. 377)· ʿκαὶ γὰρ αἰσχρὸν ἀλογίους τι ὀφλεῖν.ʾ (Σ′′′)

1977 ἀπὸ στόματος· ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων ἀλλ᾽ ἀπὸ μνήμης. Φιλήμων Νεμομένοις (fr. 50)· ʿἀπὸ στόματος ἅπαντ᾽, ἐὰν βούλησθ᾽, ἐρῶ.ʾ Κρατῖνος δὲ ταὐτὸ τοῦτ᾽ ἀπὸ γλώττης Νόμοις (fr. 128)· ¦ ʿἀλλὰ μὰ Δί᾽ οὐκ οἶδ᾽ ἔγωγε γράμματ᾽ οὐδ᾽ ἐπίσταμαι, Ba 134
ἀλλ᾽ ἀπὸ γλώττης φράσω σοι· μνημονεύω γὰρ καλῶς.ʾ (Σ′)

Att **1978** ἀπόστα, οὐ μόνον ἀπόστηθι, λέγουσιν, καὶ παράστα. Μένανδρος Παιδίῳ (fr. 278)· ʿἐνταῦθ᾽ ἀπόστα μικρόν.ʾ Δὶς ἐξαπατῶντι (fr. 3)· ʿἐμοὶ παράστα· τὴν θύραν κόψας ἐγὼ καλῶ τιν᾽ αὐτῶν.ʾ (Σ′)

Att **1979** ἀποσυστῆσαι· οὐδὲν πλέον τοῦ συστῆσαι σημαίνει. (Σ′)

1980 ἀποσφύδου· καρτερεῖν. (Σ′)

1981 ἀποσοβεῖ = Σ α 893.

1981A ἀποσπεύδοντας = Σ α 894.

1982 ἀποσοβῶμεν· ἀντὶ τοῦ ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος (fr. 525). (Σ′)

D **1983** ἀποστήσασθαι· ἀποδοῦναι χρέος. (Σ′)

1984 ἀποσπουδάζων = Σ α 895.

1985 ἀποστήσονται = Σ α 897.

Harp **1986** ἀποστροφή· ἀντὶ τοῦ καταφυγή. (Σ′)

1987 ἀποστολαί = Σ α 899.

1987A ἀπόστολος = Σ α 900.

1988 ἀποστρακισθῆναι = Σ α 901.

1979 ∗ **1980** ∗ **1983** ∗ **1986** ἀποστροφήν Dem. 4. 8, al.

1976 Ph. α 2664; Phryn. P. S. fr. 252 **1977** Su. α 3561 (+ Σ′′: Θουκυδίδης ζ′ [7. 10]· ʿκαὶ ἥκοντες εἰς τὰς ᾽Αθήνας οἱ ἀπὸ τοῦ Νικίου ὅσα τε ἀπὸ γλώττης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον.ʾ Πλάτων Θεαιτήτῳ [142 d]· ʿἀτὰρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι; ἔχοις ἂν διηγήσασθαι; οὐ μὰ τὸν Δι᾽ οὔκουν, οὕτω [Ph. οὔ Su.] γε ἀπὸ στόματος, ἀλλ᾽ ἐγραψάμην μὲν τοῦτ᾽ [τότ᾽ Plat.] εὐθὺς οἴκαδ᾽ ἐλθὼν ὑπομνήματα᾽. καὶ ἀποστοματίζειν φασὶ τὸν διδάσκαλον ὅταν κελεύῃ τὸν παῖδα λέγειν ἄττα ἀπὸ στόματος), Ph. α 2666 (+ Σ′′, decurtat.) **1978** Su. α 3545, Ph. α 2665; Ael. D. α 163 **1979** Su. α 3568, Ph. α 2668; Phryn. P. S. fr. 253 **1980** Su. α 3574, Ph. α 2669 **1981** Su. α 3546, Ph. α 2642 **1981A** ? Su. α 3540 **1982** Su. α 3536, Ph. α 2643 **1983** Su. α 3558, Ph. α 2644; Hsch. α 6662 **1984** Su. α 3543, Ph. α 2645 **1985** Su. α 3558, Ph. α 2646 **1986** Su. α 3565, Ph. α 2667; Harp. A 207 **1987** Su. α 3559, Ph. α 2641 **1987A** Ph. α 2659 **1988** Su. α 3563, Ph. α 264

1976 ἀποστάσιον· ἀποστάσιον B | λιποστράτιον Bekker | καὶ γὰρ – fin. om. Ph. | ἀλογίου ᾽στ᾽ Bergk **1977** μὴ om. B | οἶδ᾽ ἔγωγε Su. οἶδε τῷδε B | ἀλλ᾽ B τὰ ἄλλα Su. **1978** λέγουσιν om. Ph. | καὶ B Ph. ἀλλὰ καὶ Su. (ἀπόστα· οὐ μόνον ⟨ἀπόστα ἀντὶ τοῦ⟩ ἀπόστηθι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ παράστα ⟨ἀντὶ τοῦ παράστηθι⟩ Erbse) | Μένανδρος – fin. B Su. οὕτω Μένανδρος Ph. | αὐτόν B **1979** τοῦ συστῆσαι σημαίνει Su. τὸ συστῆσαι B Ph. **1980** ἀποσφυδοῦν L. Dindorf; vel καρτέρει **1982** ἀντὶ τοῦ om. Su. | ἀποτρέχομεν B Su. (M) Ph. **1986** καταστροφή Su.

1989 ἀποστυγοῦντες = Σ α 902.
1990 ἀποσχεδιάσας = Σ α 903.
1991 ἀποστοματίζειν· ἀπὸ μνήμης λέγειν. (Σ′) Tim
1992 ἀπόσχῃ = Σ α 904.
Bk 437 **1993** ἀποσχῆναι = Σ α 905.
1994 ἀποσχοινίσαντες = Σ α 906.
1995 ἀποτεθρυωμένοι· ἀπηγριωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν †τεθρύωνν†, ἅπερ ἐστὶν ἄγονα καὶ ἄγρια φυτά. (Σ′) Tim
Ba 135 **1996** ἀποταμιεύεται = Σ α 907.
1997 ἀποτεθρίακεν· ἀποπεφύλλικεν καὶ διακεκάθαρκεν. (Σ′′′) D
1998 ἀποταυρούμενος = Σ α 908.
1999 ἀποτείνεται = Σ α 909.
2000 ἀποτειχίζων = Σ α 910.
2001 ἀποτεμεῖται = Σ α 911.
2002 ἀποτεύξασθαι = Σ α 912.
2003 ἀπόταφος· ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων. οὕτως Δείναρχος (fr. XVI 2). (Σ′) Harp
2004 ἀποτιμᾶν, ἀποτιμηταί, καὶ ἀποτίμημα· οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο, καὶ ὁ ἄρχων πέμπων τινὰς ἀπετιμᾶτο ταῦτα· καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι ἀποτιμηταί, ἡ δὲ πρᾶξις καὶ τὸ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ οἱ προῖκα γυναικὶ γαμουμένῃ διδόντες ᾔτουν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χωρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀπο- Harp

---

1991 ἀποστοματίζοι Plat. Euthyd. 276 c + **1995** ἀποτεθρυμμένοι Plat. Rep. 495e **1997** Ar. Ach. 158

1989 Su. α 3566, Ph. α 2649 **1990** Su. α 3575 (+ Δ), Ph. α 2670 **1991** Su. α 3561, Ph. α 2648; Tim., cf. Hsch. α 6668 ἀ.· ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν **1992** Su. α 3576, Ph. α 2671 **1993** Su. α 3577, Ph. α 2672 **1994** Su. α 3579, Ph. α 2673 **1995** Su. α 3586 fin., Ph. α 2680, (sch. Plat. Rep. 495e); Tim. **1996** Su. α 3580, Ph. α 2678 **1997** Ph. α 2677; Hsch. α 6706 ἀ.· ἀποπεφύλλικεν, ἀπεκάθαρκεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συκοφύλλων **1998** Su. α 3583, Ph. α 2679 **1999** Su. α 3592, Ph. α 2681 **2000** Su. α 3593, Ph. α 2684 **2001** Su. α 3589, Ph. α 2685 **2002** Su. α 3591, Ph. α 2686 **2003** Su. α 3584, Ph. α 2676, (EM 131. 44); Harp. A 210 **2004** Su. α 3597, Ph. α 2682; Harp. A 209

1995 -οι· -οι Su. sch. Plat. -ος· -οι B -ος· -ος Ph. | ἀποτεθρυμμένοι sch. Plat. (Plat.) | τὴν Su. sch. Plat. τῶν B Ph. | θρύων recte sch. Plat. | ἄγρια καὶ ἄγονα Su. **1997** ἀποπεφύλακεν B | διεκάθαρκεν B **2003** οὕτως Δείναρχος om. Ph. EM **2004** le. sic B ἀποτιμηταὶ καὶ ἀποτίμημα καὶ ἀποτιμᾶν καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτων Su. Ph. | καὶ ὁ ἄρχων πέμπων τινας ἀπετιμᾶτο ταῦτα B ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα (ἄροντα Su.) πέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους (τιμ- Ph.) τὰ ἐνέχυρα Su. Ph. | ἡ δὲ πρᾶξις καὶ τὸ B τὸ δὲ Su. Ph. | καὶ οἱ προῖκα – fin. om. Ph. | δόντες Su.

τιμᾶσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῳ (31.3). (Σ′, a Σ^{b} immutat.)

Harp **2005** ἀποτειχίσαι· τὸ λαβεῖν τειχίον καὶ ἀποτειχίσαι καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου. καὶ ἀποτετειχισμένος ὁ ἀπειλημμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 9) καὶ Θουκυδίδης (6.104.1+). (Σ′)

2006 ἀποτίμησιν = Σ α 913.

Harp **2007** ἀπὸ τοῦ πράγματος· ἀντὶ τοῦ ἄποθεν. (Σ′)

2008 ἀποτραχύνεται = Σ α 914.

2009 ἀποτρόπαιοι = Σ α 915.

2010 ἀπότριψις, μελέτησις, ἀπάγγελσις, ἀγώνισις, προάγγελσις, τέκμαρσις, κάθεξις, πλάνησις, διάφευξις, ἄνοιξις, ἐφόρμησις, ὅπλισις, ξένισις, κούφισις, βλάψις, ἐπαίνεσις, ψόφησις, διάρπασις, γυναίκισις, λάλησις. (Σ′) Bk 438

2011 ἀποτροπίασμα = Σ α 916. | ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, οἷον ἀποτρόπαιον. (Σ | Σ′) Ba 136

D **2012** ἀποτριάσαι· οἱ δὲ ἀποτριάξαι διὰ τοῦ ξ̄. πληγὰς τρεῖς δοῦναι. (Σ^{b})

2013 ἀποτρώγειν· ἀφαιρεῖν. οὕτως Μένανδρος Κυβερνήταις (fr. 220)· ‘τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.’ (Σ′′′)

Bk^{V} **2014** ἀποτυμπανίσαι· οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ τυμπάνοις ἀποκτεῖναι. τύμπανον δέ ἐστι ξύλον ὥσπερ σκύταλον. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς κατακρίτους, ὕστερον δ’ ἔδοξε τῷ ξίφει. (Σ′′′)

2015 ἀποτυμπάνισον = Σ α 917.

Att **2016** ἀποτυχίσαι· ἀποπελεκῆσαι. καὶ ἀποτυχισθείς· ἀποτιλθεὶς ἢ ἀποπελεκισθείς. (Σ′′′)

2016A ἀποφαίνει = Σ α 918.

2007 Dem. 24.6 **2012** ∗ | com. adesp. fr. *447 **2014** Dem. 8.61 + **2016** ∗ | ∗

2005 Su. α 3593, Ph. α 2687; Harp. A 211 **2006** Su. α 3596, Ph. α 2688 **2007** Su. α 3606, Ph. α 2690; Harp. A 212 **2008** Su. α 3610, Ph. α 2692 **2009** Su. α 3615 (+), Ph. α 2693, (sch. Plat. Leg. 854b +), (sch. Luc. 3.11) **2010** Su. α 3614 (+), Ph. α 2691 **2011** Su. α 3616, Ph. α 2694 **2012** Hsch. α 6742, EM 125.3 ἀποτριάξαι· τρεῖς πληγὰς δοῦναι **2013** Ph. α 2695 **2014** Ph. α 2697; $Bk.^{V}$ 198.20 ἀ.· τὸ τυμπάνῳ ἀποκτεῖναι, ὅπερ ἐστὶ ξύλον ὥσπερ ῥόπαλον **2015** Su. α 3620, Ph. α 2696 **2016** Ph. α 2698; Paus. Attic. α 137 **2016A** Su. α 3631, Ph. α 2701

(2004) ὀφειλημάτων B **2005** λαβεῖν] βαλεῖν Ph. | καὶ ἀποκλεῖσαι om. B | καὶ ἀποκεκλεισμένος Ph. ὁ ἀποκεκλ. Su. om. B | καὶ Θουκυδίδης om. Ph. **2010** μελέτησις B Ph. μέλλησις Su. | πλάνησις hic B Su., post ξένισις Ph. | ἄνοιξις om. Su. | ψόφωσις Ph. **2013** Κυβερνήταις – fin. om. Ph. **2014** ὥσπερ om. Ph. **2016** ἀποπελεκίσαι B | ἀποτυχιθεὶς B | ἀποπελεκηθείς Tsantsanoglou

2017 ἀποφαντικός = Σ α 919.
2018 ἀποφάσκει = Σ α 920.
2019 ἀπόφημι = Σ α 921.
2020 ἀποφῆναι = Σ α 922.
2021 ἀποφυγγάνειν· ἀποφεύγειν καὶ ἀποφυγγάνειν ἐν τῷ Κατὰ ᾽Αριστοκράτους Δημοσθένης (23.74). (Σ′) Antiatt
2022 ἀπόφασις· Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Φαίνιππον (42.1) τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος ὁπόσην οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφήν. (Σ′) Harp
2023 ἀποφράδες ἡμέραι· ἐν αἷς τοῖς κατοιχομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν. ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδειοι. | ἢ μιαραὶ ἡμέραι, μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα. (Σ′ | Σ′) Tim|?Bk^{V}
Bk 439 **2024** ἀποφοράν· ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξύ. οὕτως ᾽Ισαῖος (fr. 113). (Σ′) Harp
Ba 137 **2025** ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκρυβομένων ὠπτημένων. Σφιγξὶν ᾽Αριστοφάνης (Vesp. 330–1)· ‘κἄπειτ᾽ ἀνελών μ᾽ ἀποφυσήσας εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν.᾽ (Σ′)
2026 ἀποφοιβάζων = Σ α 924.
2027 ἀποφοιτᾶν = Σ α 925.
2028 ἀποφηλικίσαι· ἀποπλανῆσαι. (Σ′′′)
2029 ἀποφανῶσαι· εἰς τὸ φανερὸν καταστῆσαι. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 1023). (Σ′′′) D
2030 ἀποφώλιοι· ξένιοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 287). (Σ′) D
2031 ἀποφώλιον· ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, ἄτεχνον, μάταιον. οἱ δὲ ἄγριον ἢ ἀδόκιμον ἢ θηριώδη, ἀπὸ τῶν φωλεῶν. ἔνιοι δὲ φωλεόν φασι τὸ λαμπρὸν δεῖπνον. (Σ′′′)

2023 Plat. Leg. 800 d, al. **2028** ∗

2017 Su. α 3627, Ph. α 2701 **2018** Su. α 3630, Ph. α 2702 **2019** Su. α 3634, Ph. α 2705 **2020** Su. α 3634, Ph. α 2707 **2021** Su. α 3633, Ph. α 2704; Antiatt. 79.4 ἀποφυγγάνει· Δημοσθένης κατὰ ᾽Αριστοκράτους **2022** Su. α 3629, Ph. α 2703; Harp. A 213 **2023** Su. α 3642, Ph. α 2714; Tim. | Su. α 3642; cf. Bk.^{V} 204.31 ἀ.· αἱ ἐναγεῖς καὶ μιαραὶ ἡμέραι καὶ μέλαιναι **2024** Su. α 3639, Ph. α 2715; Harp. A 214 **2025** Su. α 3646, Ph. α 2718 **2026** Su. α 3643, Ph. α 2716 **2027** Su. α 3645, Ph. α 2717 **2028** Ph. α 2706 **2029** Ph. α 2699; Hsch. α 6766 ἀποφανθείς· ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σοφοκλῆς ᾽Ακρισίῳ (fr. 74) **2030** Su. α 3641, Ph. α 2708; Hsch. α 6793 ἀ.· ξένιοι, οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος ⟨ ⟩ σατυρικῷ **2031** Ph. α 2719

2021 ἀποφυγγάνειν[1] om. Su. Ph. | ἐν τῷ κατὰ ᾽Αριστοκράτους om. Ph. **2022** ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον om. Ph. | ὅπερ – γίνεται om. Ph. | καλεῖται … ἀπογραφή Su. Ph. **2024** ἀποφορᾶν Su. **2025** ἀποφυσήσας· ἀποφυσήσας B | Σφιγξίν om. Ph. Σφηξίν ed. Basil. Suidae | μ᾽] μὴ Ph. | εἰς – fin. om. Ph. | ἅλμην B **2028** ἀποφηληκίσαι Bekker **2030** ἀποφύλιοι recte Ph. | ξένοι Su. Ph. (Hsch.) | μένοντες Ph.

2032 ἀποφθεγγόμενος = Σ α 923.
2033 ἀποχώρησις· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφή. (Σ′)
2034 ἀποχετεύονται = Σ α 926.
?Antiatt **2035** ἀποχρᾶν· ἐξαρκεῖν. ῾Ηρόδοτος (3. 138. 2+). (Σ′)
2036 ἀπόχρη = Σ α 927.
2037 ἀποχρώντως = Σ α 928. | ᾽Αριστοφάνης Ταγηνισταῖς (fr. 508)· ῾ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη.᾽ (Σ | Σ′)
2038 ἀποχρώσης = Σ α 929.
?+D **2039** ἀποχοιριάσαι· ἀποσκιρτῆσαι καὶ ἀπολακτίσαι. καὶ ἀποχοιριάζειν· ἀποσοβεῖν, ἐξελαύνειν ὡς χοῖρον. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ κ̄ ἀποσκυριάζειν. (Σ′′′)
Att **2040** ἀποψοφεῖν· τὸ πέρδεσθαι, εὐσχήμως λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ διαπνεῖν καὶ ἀποπνεῖν. (Σ′)
2041 ἀποψώμενον = Σ α 930.
Bk^{V} **2042** ἀποψηφισθέντα· εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσιν τῶν δήμων ἀπε¦ψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐκρίνετο ξενίας. καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως Δημοσθένης (18. 132)· ῾τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα ᾽Αντιφῶντα;᾽ (Σ′) Ba 138 Bk 440
Harp **2043** ἀποψηφίζονται· Δείναρχος ἐν τῷ Κατὰ ᾽Αρχεστράτου (fr. LVI 2), ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης (57. 2) ἀποψήφισιν καλεῖ. (Σ′)
Att **2044** ἀποψύχειν· τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῃ Θουκυδίδης (134. 3). (Σ′)
2045 ἀποψάς· ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς ὑποκόρισμα. (Σ′′′)

2039 ∗ |∗ | ∗ **2045** ∗

2032 Su. α 3636, Ph. α 2709 **2033** Su. α 3650, Ph. α 2723 **2034** Su. α 3647, Ph. α 2720 **2035** Su. α 3652, Ph. α 2724, (sch. Luc. 214. 26); cf. Antiatt. 81. 31 ἀ.· οὐκ ἀποχρῆναι ῾Ηρ. πρώτῳ **2036** Ph. α 2721 **2037** Su. α 3655, Ph. α 2727 **2038** Su. α 3652, Ph. α 2725 **2039** Ph. α 2726; Hsch. α 6816 ἀποχοιριάζειν· ἀποσοβεῖν, ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν **2040** Su. α 3659, Ph. α 2732; Phryn. P. S. fr. 254 **2041** Su. α 3660 **2042** Su. α 3658; Bk.^{V} 201. 17 ἀ.· τὸν ἀποψηφισθέντα ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων καὶ εἰσαγόμενον εἰς δικαστήριον καὶ ξενίας κρινόμενον. καὶ εἰ μὲν νικήσειε, κατεδέχετο εἰς τὴν πολιτείαν, εἰ δὲ μή, ὡς ξένος ἐπιπράσκετο. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀποψήφισις **2043** Su. α 3656, Ph. α 2730; Harp. A 215 **2044** Su. α 3661, Ph. α 2734; Ael. D. α 165 **2045** Ph. α 2729

2035 ἀπόχραε Ph. ἀποχρᾶ Theodoridis | ἐξαρκεῖ B Ph. **2037** Ταγηνίταις B **2039** ἀποχοιρριάσαι B ἀποχυριάσαι Ph. | καὶ[1] om. Ph. | ἀποσκυρριάζειν B ἀποκυριάζειν Theodoridis, coll. Hsch. α 6418 **2040** ἀποψοφιεῖν B Su. | τὸ πέρδεσθαι om. B **2042** ἀποψηφισμένος B **2043** Δείν. ἐν τῷ κατὰ ᾽Αρχ. hic B Su. οὕτω Δείν. post πολίτην Ph. **2045** h. e. ἀπφά (Cobet) | ἀδελφῆς B ἀδελφῶν Ph.

2046 ἀπριάτην = Σ α 931.
2047 ἄπριξ = Σ α 932.
2048 ἀπροόπτως = Σ α 933.
2049 ἀπρόσβλητον = Σ α 934.
2050 ἀπροσδεής = Σ α 935.
2051 ἀπροσήγορος ἄνθρωπος· ὃν οὐχ οἷόν τε προσαγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα. (Σ′) Att
2052 ἀπρόσιτος = Σ α 936.
2053 ἀπρόσκλητον· τὴν οὐ προσκεκλημένην. (Σ′) Harp
2054 ἀπροβούλευτον· τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλήν, ἀλλ᾽ εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης (22.5). (Σ′) Harp
2055 ἀπροστασίου· εἶδός ἐστι δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστατεῖν μέτοικον. καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἠρνεῖτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον αὐτῷ περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν. (Σ′) Harp
Ba 139 **2056** ἀπρότων· Δείναρχος ἐν τῷ Κατὰ Πυθαίου (fr. VI 3)· ἐμπεπηδηκότων τῶν ῥητόρων ὥσπερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον.᾽ ἔν τισι δὲ ᾽ὥσπερ παρνόπων᾽ γέγραπται· οἱ δὲ πάρνοπες εἶδος ἀκρίδος. (Σ′) Harp
2057 ἀπρόσειλος· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται. οὕτως Εὐριπίδης (fr. 845). (Σ′′′) D
2058 ἀπράγμων· ἀντὶ τοῦ ἄπονος. (Σ′)
Bk 441 **2059** ἄπροτον· οἱ μὲν εἶδος εἶναι κοχλίου φασίν, οἱ δὲ ἀκρίδων, οἱ δὲ μελιττῶν. ἕκαστον δὲ τούτων ἀγεληδὸν νέμεται, καὶ οἱ μὲν τὰ ἄνθη, οἱ δὲ τοὺς καρπούς, οἱ δὲ τὰ ποώδη σίνουσιν. ἀφ᾽ ὧν καὶ τοὺς κατὰ συμμορίαν κακούργους ἀπρότους ὠνόμοσαν. (Σ′′′)
2060 ἄπτεσθαι = Σ α 937.

2053 Hyper. fr. 2 **2055** Hyper. fr. 15

2046 Su. α 3687, Ph. α 2735 **2047** Su. α 3688 (+), Ph. α 2736, (Et. Gen.), lex. Αἰμ. α 124 **2048** Su. α 3693, Ph. α 2738, Bk.^{V} 214.29 **2049** Su. α 3694, Ph. α 2739 **2050** Ph. α 2740 **2051** Su. α 3697, Ph. α 2541; Phryn. P.S. fr. 255 **2052** Su. α 3698, Ph. α 2742 **2053** Su. α 3699, Ph. α 2743; Harp. A 217 **2054** Su. α 3689, Ph. α 2746; Harp. A 216 **2055** Su. α 3703; Harp. A 218 **2056** Su. α 3704; Harp. A 219 **2057** Ph. α 2744; Hsch. α 6842 ἀ.· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται ἀλλ᾽ εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαυμάτιστος, ἀπὸ τῆς εἴλης. Εὐριπίδης ᾽Αλόπῃ **2058** Su. α 3683 **2059** Ph. α 2747; cf. Et. Gen. ἀβρότων· κογχυλίου εἶδος, οἱ δὲ ἀκρίδων αἵτινες πολλαὶ γενόμεναι τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν· οἱ δὲ μελιττῶν. οἱ δὲ ἀπρότων φασίν, ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ λῃστῶν **2060** Su. α 3708, Ph. α 2748

2054 οὕτως Δημοσθένης om. Ph. **2055** προστάτην Su. (F) (Harp. [plen.]) | μέτοικον B ἔνοικον Su. μετοίκων Harp. (plen.) | ᾔρεῖτο Harp. **2056** Πυθέου Su. **2058** ἀντὶ τοῦ om. Su. **2059** κογχυλίου Et. Gen.

2061 ἅπτόν = Σ α 938.
2062 ἅπτων = Σ α 939.
2063 ἄπυστα = Σ α 940.
2064 ᾽Απυτοι· οἱ ᾽Αθηναῖοι ἀπὸ Θησέως. (Σ′)
Att **2065** ἀπφά· ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα. (Σ′)
2066 ἀπῳδόν = Σ α 941.
2067 ἄπωθεν = Σ α 942.
|Att **2068** ἀπώμοτον = Σ α 943. | καὶ ἀποίητον. ῾τί δ᾽ ἔστ᾽ ᾽Αθηναίοισι πρᾶγμ᾽ ἀπώμοτον;᾽ Εὔπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν (fr. 234). (Σ | Σ′)
2069 ἀπώναται = Σ α 945.
2070 ἀπωνηθήσεται = Σ α 946.
2071 ἀπωτέρω = Σ α 947.
2072 ἀπῴχοντο = Σ α 948.
2073 ἄρα· συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή καὶ ὡς ἔοικεν καὶ ὡς φαίνεται. οὕτως Πλάτων (passim). (Σ′)
2074 ἀραῖς = Σ α 949.
2075 ἀράμενοι = Σ α 950. Ba 140
2076 ἀράξαι = Σ α 951.
2077 ἄραρεν = Σ α 952. | οἷον βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ ἀμετακινήτως. (Σ | Σ′)
Harp **2078** ᾽Αραφήνιος· δῆμος Αἰγηΐδος. (Σ′)
2079 ἄραρον = Σ α 953.
2080 ἀραρώς = Σ α 954.
2081 ἀραρυῖαν = Σ α 955.
Att **2082** ἀρδάνιον· κεράμιον, γάστρα, ὅθεν τὰ θρέμματα πίνουσιν, καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδειν. ἐτίθετο δὲ καὶ πρὸ τῆς θύρας τῶν τετελευτηκότων τοῖς εἰσιοῦσι καὶ ἐξιοῦσιν, ἵνα περιρραίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τῷ ἀρδανίῳ αἱ τὴν κρόκην τρίβουσαι ἐπ᾽ αὐτοῦ. (Σ′)

2064 ∗ **2065** ∗ **2078** Isae. fr. 39 **2082** ∗

2061 Su. α 3711, Ph. α 2750 **2062** Su. α 3711, Ph. α 2751 **2063** Su. α 3723, Ph. α 2752 **2064** Su. α 3723, Ph. α 2753 **2065** Su. α 3724, Ph. α 2759; Ael. D. α 166 **2066** Su. α 3663, Ph. α 2755 **2067** Su. α 3664, Ph. α 2756 **2068** Su. α 3672, Ph. α 2758, sch. Plat. Leg. 814 a | Su. α 3672, Ph. α 2758; Ael. D. α 167 **2069** Su. α 3674, Ph. α 2760 **2070** Ph. α 2761 **2071** Su. α 3678, Ph. α 2757 **2072** Ph. α 2762 **2073** Su. α 3727, Ph. α 2763, (Ph. Amph. 21.92) **2074** Su. α 3817, Ph. α 2767 **2075** Su. α 3732 **2076** Su. α 3734 **2077** Su. α 3736 | Su. α 3736, Ph. α 2868 **2078** Su. α 3746; Harp. A 220 **2079** Su. α 3736 **2080** Su. α 3739 **2081** Su. α 3736 **2082** Su. α 3804; Paus. Attic. α *145

2064 ἄπυστοι Su. ἄπυγοι Meineke | ἀπὸ] πρὸ Kuster **2077** ἢ οἷον B **2082** πίνει Su. | ἄρδην Su. | τελευτηκότων B | περαίνωνται B

Bk 442 **2083** ἀράχνης· καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ (Op. 777) καὶ παρὰ Πινδάρῳ (fr. 296) καὶ παρὰ †καλλιοις†. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικὰ ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς. Καλλίας Κύκλωψιν (fr. 5)· ᾽ὥσπερ ἀραχνικὸς τὴν ὁδὸν προφορουμένα.᾽ θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ (fr. 286)· ᾽πάντα δ᾽ ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει.᾽ Καλλίμαχος (fr. 253. 12)· ᾽ἔργον ἀράχνα.᾽ Κρατῖνος δὲ Πυτίνῃ (fr. 202)· ᾽ἀραχνίων μεστὴν ἔχεις τὴν γαστέρα.᾽ Φερεκράτης Τυραννίδι (fr. 151)· ᾽ἆρ᾽ ἀράχνια ὥσπερ ταῖς συκύαισι ταῖς κεναῖς.᾽ Νικόφρων Ἀφροδίτης γοναῖς (fr. 3)· ᾽ἆρ᾽ ἀράχνιόν τι φαίνεται ἐμπεφυκέναι.᾽ (Σ′)

2084 ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, ὁμοίως ὡς ἡμεῖς, Λυσίας (fr. 148). (Σ′) Att

2085 ἀργυρίδιον· ὡς ἡμεῖς Εὔπολις Δήμοις (fr. 124)· ᾽ἐγὼ δὲ συμψήσασα τἀργυρίδιον.᾽ (Σ′) Att

2086 ἀργύριον· καὶ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν (fr. 273). (Σ′) Att

2087 ἀργυρῖται· οἱ ἀργυρίου εὐπορoῦντες. (Σ′)

2088 ἄρασθαι = Σ α 956.

2089 ἀρασσόμενα = Σ α 957.

2090 ἀράττων = Σ α 959.

2091 ἀρᾶται= Σ α 958. | ἢ ἐπιθειάζει. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις (fr. 121)· ¦ ᾽ὕστερον ἀρᾶται κἀπιθειάζει τῷ πατρί.᾽ (Σ | Σ′) Ba 141

2092 ἀράκους· τὰ ὄσπρια. ἐν τῷ κ̄ λέγουσιν, οὐκ ἐν τῷ χ̄ ἀράχους. (Σ′′′) Att

2093 ἄρρατον· ἰσχυρόν. ἢ δυσκίνητον. ἢ σκληρὸν καὶ ἀμετάστροφον. (Σ′′′) Att

2094 ἀργυραμοιβός· ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. (Σ′) Tim

2095 ἀργυραμοιβός = Σ α 967.

2092 Ar. fr. 428 **2093** Plat. Rep. 535 c, cf. Crat. 407 d **2094** ἀργυραμοιβούς Plat. Pol. 289e

---

2083 Su. α 3750 **2084** Su. α 3800, Ph. α 2789; Phryn. P. S. fr. 256, cf. Poll. 10. 174 φαίης ἂν καὶ χρυσώματα καὶ ἀργυρώματα καὶ χαλκεύματα … Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλέωνα καὶ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα εἴρηκεν **2085** Su. α 3789; Phryn. P. S. fr. 257 **2086** Su. α 3789, Ph. α 2784; Phryn. P. S. fr. 258 **2087** Su. α 3792, Ph. α 2792 **2088** Su. α 3741 + **2089** Su. α 3742 **2090** Su. α 3745 fin., Ph. α 2765 **2091** Su. α 3743, Ph. α 2766 **2092** Ph. α 2772; Orus B 41 **2093** Ph. α 2773; Phryn. P. S. fr. 259 (cf. P. S. 41. 5, Et. Gen.) **2094** Su. α 3787, Ph. α 2777; Tim. (Phryn. P. S. fr. 260, cf. P. S. 30. 13) **2095** Su. α 3787

2083 καλλίοις B Καλλίᾳ (fr. 6) Su. ἄλλοις Nauck | ὥσπερ – προφορούμενα om. B | Καλλίμαχος – fin. om. B | Νικόφων Meineke **2084** ἀργυρώματα· ἀργυρώματα B **2085** συμψήσας ἀργυρίδιον B **2086** καὶ om. Su. | ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν om. Ph. **2087** ἀργύριον B **2091** ἐπιθειάζει τῷ πατρί Su. | Μυρμηκανθρώποις om. B Ph. | ὕστερον ἀρᾶται κἀπιθειάζει om. Ph. | κἀπιθεάζει Toup τῷ del. Meineke **2092** interpr. sic Ph. τὰ ὄσπρια διὰ τοῦ κ̄, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ χ̄ B **2093** ἄρατον faveat ordo et in B et in Ph. **2094** ἀργυρίου Tim.

2096 ἀργυραμοιβόν = Σ α 963. | καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸν τραπεζίτην. (Σ | Σ′′′)
2097 ἀργαλέως = Σ α 960.
2098 ἀργιόδοντα = Σ α 961.
Tim **2099** ἀργιλώδης γῆ· λευκὴ καὶ καθαρά. (Σ′)
2100 ἀργίποδες = Σ α 962.
?+Harp **2101** ἀργάς· ὁ δεινότατος παρ᾽ ἡλικίαν ἀργὰς καλεῖται. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δέ φασι τοῦτον κακὸν ποιητὴν γεγονέναι. οἱ δὲ ὅτι κατὰ Δωριεῖς καὶ μάλιστα ᾽Αργεῖοι τὸν ὄφιν ἀργὰν ἐκάλουν. Τί¦μαρχος δὲ ὁ ῾Ρόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν οὕτω Bk 443 καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὄφεως τοὺς ἀργάς. (Σ′)
2102 ἀργυρογνώμων = Σ α 964.
2103 ἀργέλοφοι· ποδεῶνες μηλωτῆς. (Σ′′′)
2104 ἀργυρίς· ἀργυρᾶ φιάλη, ὡς χρυσὶς ἡ χρυσῆ. (Σ′′′)
Harp **2105** ἀργυρὶς θήκη· διττὰ ἦν γραμματίδια οἷς ἐχρῶντο ᾽Αθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἃ καὶ κιβώτια ἐκάλουν, τὰ δ᾽ ἄλλα μαρτύρια. (Σ′)
Harp **2106** ἀργυροκοπεῖον· ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα, ὃ νῦν τινες ἠμαντήριον καλοῦσιν. (Σ′)
Harp **2107** ἀργυρόποδα δίφρον· ὁ Ξέρξου δίφρος, ὃς αἰχμά¦λωτος ἐπεκα- Ba 142 λεῖτο. ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν Παρθενῶνα τῆς ᾽Αθηνᾶς. (Σ′)

2101 Aeschin. 2. 99 **2103** ἀργελόφους Ar. Vesp. 672 **2105** Dinarch. fr. XLVIII.3 **2106** Antiphon fr. 36 **2107** Dem. 24. 129

2096 Su. α 3787, Ph. α 2785 | Ph. α 2785 **2097** (Su. α 3756 καὶ ἀργαλέως ἐπιρρηματικόν, post sch. Ar. Plut. 1 quod incipit ἀργαλέον· χαλεπόν), Ph. α 2769 **2098** Su. α 3779, Ph. α 2770 **2099** Su. α 3775, Ph. α 2778; Tim., cf. Ps.Hdn. ἀ. γ.· ἡ λευκή **2100** Su. α 3780, Ph. α 2779 **2101** Su. α 3760; cf. Bk.^{V} 206. 7 ἄ.· ὁ Δημοσθένης οὕτως ἐκλήθη ὡς κακῶν ἔργων ποιητής. οἱ δὲ ἄργαν ὄφιν εἶναί φασιν, Ph. α 2768 ἄ.· οἱ μέν φασι τοῦτον κακὸν ποιητὴν γεγονέναι, οἱ δὲ τὸν ἄργαν ὄφεως εἶδός φασι; Harp. A 221 ἄ.· Δωριεῖς καὶ μάλιστα κτλ. **2102** Su. α 3793, Ph. α 2793 (+ ἀργύρου) **2103** Ph. α 2774 (quae addit ex Phryn. P. S. 11. 1, fort. e Σ′′′ derivant: καὶ τῶν ἀσκῶν. δοκεῖ δὲ ᾽Ιώνων εἶναι καὶ {ἡ φωνὴ secl. Kassel} οὐκ ᾽Αττικῆς συγγραφῆς ὁ ποδεών. τῷ (Tsantsanoglou τὸ) μέντοι ἀργέλοφοι ᾽Αριστοφάνης (Vesp. 672) καὶ ῞Ερμιππος (fr. 83) κέχρηνται, τῷ (idem τὸ) δὲ ποδεὼν Αἰσχίνης (Socr. fr. nov.)· φησὶ γάρ· ῾καὶ τοὺς ποδεῶνας οἷς ἀφῆπτον τὸ κώδιον ἀπὸ τοῦ ἀριστέρου ὤμου᾽) **2104** Ph. α 2776; cf. Ath. 502 a-b, Tim. ἀ.· φιάλη **2105** Su. α 3792, Ph. α 2786; Harp. A 223 **2106** Su. α 3796, Ph. α 2790; Harp. A 224 **2107** Su. α 3797, Ph. α 2787; Harp. A 226

2099 γῆ in interpr. B Ph. **2101** οὕτως – Δωριεῖς B τούτῳ ἀφομοιοῦσθαι ὑπὸ Αἰσχίνου τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δὲ τὸν δεινότατον καὶ θηριώδη τὸν τρόπον Su. | Τιμαχίδας Maussac **2104** ἡ ἀργυρᾶ B **2105** ἀργυριοθήκη Harp. (plen.) | ἑαυτοῖς B Su. ἑαυτούς Ph. τι ἐν αὐτοῖς Harp. (plen.) | καὶ^{1} om. B | τὰ κιβώτια B Ph. **2106** τὸ om. Ph. | σημαντήριον Harp. | καλοῦσιν Su. Ph. λέγουσιν B **2107** Ξέρξης B

2108 ἀργυρίου δίκη· ὅταν τις προσήκειν αὐτῷ παρά τινος ἀργύριον ᾖ̈ετο, δίκην αὐτῷ ἐλάγχανε, καὶ ἐκαλεῖτο ἀργυρίου δίκη. (Σ′′′) Bk^{V}

2109 ῞Αργουσα· πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδίκῃ κειμένη. (Σ′) Harp

2110 ἀργυροδίνης = Σ α 965.

2111 ἀρδεύειν· παρ᾽ ᾽Αντιφάνει (fr. 304) μόνον, ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἦρσεν καὶ ἄρσην ῾Ηρόδοτος (5. 12. 4, 2. 14. 2). (Σ′′′)

2112 ἄρδειν, οὐκ ἀρδεύειν, λέγουσιν. (Σ′′′)

2113 ῞Αρδηττος· τόπος ἐστὶν ᾽Αθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες ᾽Αθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνυον τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς Περὶ νόμων (fr. nov.) καταλελύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει. | εἴρηται δὲ ῞Αρδηττος ἀπὸ ᾽Αρδήττου ἥρωος, ὃς ᾽Αθηναίους στασιάζοντας εἰς ὁμόνοιαν συνῆψεν. ἐν τούτῳ δὴ τῷ χωρίῳ ὤμνυον οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὅρκον. τρεῖς δὲ θεοὺς ὤμνυον, Δία, Δήμητραν, καὶ ῞Ηλιον. (Σ′ | Σ′′′) Harp|Bk^{V}

2114 ἀρεστήρ· εἶδος ποπάνου. (Σ′′′)

2115 ἀρετή· ᾽Ανδοκίδης (fr. 6) καὶ Θουκυδίδης (1. 33. 2 +) ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. (Σ′′′) Harp

Bk 444 **2116** ῞Αρειος πάγος· δικαστήριον ᾽Αθήνησιν. ἦσαν οὖν ᾽Αθήνησι βουλαὶ β′, ἡ μὲν τῶν φ′, καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλεύειν, ἡ δὲ εἰς μίαν τῶν ᾽Αρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικά, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ διῴκει σεμνῶς. ἐκλήθη δὲ ῞Αρειος πάγος ἤτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶν καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον, ῞Αρειος δὲ ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει, ὁ δὲ ῞Αρης ἐπὶ τῶν φόνων. ἢ ὅτι ἔπηξεν τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ ῞Αρης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ ῾Αλιρροθίου Ba 143 δίκῃ, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον ᾽Αλκίππην ¦ τὴν αὐτοῦ καὶ ᾽Αγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρός, ὥς φησιν ῾Ελλάνικος ἐν α′ (4 F 38). (Σ′) Att

---

2108 ἀργυρίου δίκην Dem. 52. 16 **2109** Dem. 21. 133 + **2113** Lys. fr. 157 **2114** ∗

2108 Ph. α 2775; Bk.^{V} 201. 32 ἀ. δ.· ὄνομα δίκης, ὁπότε τις ἀπαιτοίη ἀργύριον ὡς προσῆκον αὐτῷ, καὶ μὴ λαμβάνων δίκην λαγχάνει (leg. -οι) ἀργυρίου τῷ ἔχοντι **2109** Su. α 3784; Harp. A 222 **2110** Su. α 3794, Ph. α 2794 **2111** Ph. α 2798 **2112** Ph. α 2799 **2113** Su. α 3807, Ph. α 2795; Harp. A 229 | Ph. α 2800 ῞Αρδηττον· τόπος ᾽Αθήνησιν ἀπὸ ᾽Αρδήττου ἥρωος; Bk.^{V} 207. 2 ῞Α.· τόπος ἐστὶν ᾽Αθήνησιν ἀπὸ ᾽Αρδήττου τινὸς ἥρωος, ὃς στασιάζοντας (Bekker -ζων) τοὺς ᾽Αθηναίους κατήπειγεν ὅρκοις ὁμονοεῖν. ἐν τούτῳ οὖν τῷ χωρίῳ ὤμνυον οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὅρκον **2114** Ph. α 2801 **2115** Su. α 3831, (Ph. α 2802); Harp. A 230 **2116** Su. α 3838, Ph. α 2803, Et. Gen. (pro ἦσαν οὖν – ῞Αρειος πάγος substit. aliena); Paus. Attic. α 147

2109 ῞Αργουρα Harp. (plen.) (Dem.) **2111** μόνῳ B | ἦρσεν – fin. om. B in ras. | ἄρσῃ Hdt. **2113** Θεόφραστος – λέγει om. Ph. | τὸ χωρίον B | ῞Ηλιον] ᾽Απόλλωνα Cobet **2115** εὐδοκία Ph. **2116** ἦσαν οὖν ᾽Αθήνησι B Ph. ἐν αὐταῖς Su. | βουλεύειν B Su. βουλὴ ἦν Ph. | μίαν B Su. μῆνα Ph. βίον Bekker | ᾽Αρεοπαγετῶν Su. | δὲ καὶ τὰ φονικά Su. | ἔστη Ph. | ἐπεὶ … ὁ δὲ Su. Ph. Et. Gen. (B) ἐπὶ … δὲ ὁ B Et. Gen. (A) | τὸν φόνον B Et. Gen. | ὁ ῞Αρης om. Su. | τῇ] τῷ B | βιασαμένου Et. Gen. | ἐν om. Ph.

Harp **2117** ᾽Αρθμιος· ὄνομα κύριον. (Σ^{b})

2118 ἀριστῆσαι· ᾽Αραρὼς Καμπυλίωνι (fr. 11) καὶ Φιλιππίδης (fr. 35) καὶ ἕτεροι. (Σ′′′)

2119 ἀριστεροστάτης ἐν τῷ κωμικῷ καλεῖται χορῷ, ἐν δὲ τῷ τραγικῷ μέσος ἀριστεροῦ. Κρατῖνος Σερίφοις (fr. 229). (Σ′′′)

Harp **2120** ᾽Αριστεύς· ὄνομα κύριον. (Σ′′′)

2121 ἀριστερός· ὁ ἀμαθὴς καὶ τῷ δεξιῷ ὑπεναντίος. (Σ′′′)

Harp **2122** ᾽Αριστίων· ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἢ Πλαταιεύς, ἐκ μειρακυλλίου δὲ ἑταῖρος Δημοσθένους. ἐπέμφθη δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ πρὸς ῾Ηφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν. μνημονεύει αὐτοῦ ῾Υπερείδης ἐν τῷ Κατὰ Δημοσθένους (cf. 1 fr. 5). (Σ′)

2123 ἀρίβαλλος· οὐ μόνον παρὰ Στησιχόρῳ (fr. 29) καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ῾Ιππεῦσιν ᾽Αριστοφάνους (1094)· ῾εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ.᾽ Θεόπομπος (fr. 87). (Σ′)

2124 ἀρίφατος· ὁ ἐν πολέμῳ ἀποθανών. (Σ′′′)

2125 ἀριστίνδην· κατ᾽ ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων νομοθετῶν. (Σ′)

Harp|?Bk^{V} **2126** ἀρκτεῦσαι· Λυσίας (fr. 249) τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ ᾽Αρτέμιδι ἀρκτεύειν ἔλεγε. καὶ γὰρ αἱ ἀρκτευόμεναι πάρθενοι καλοῦνται, ὡς Εὐριπίδης (fr. 767) καὶ ᾽Αριστοφάνης (fr. 386) δηλοῖ. | καὶ ἄλλως ἀρκτεῦσαι λέγεται τὸ ὥσπερ ἄριστον ἀφοσιώσασθαι τῇ ᾽Αρτέμιδι καὶ θῦσαι. ἐρρή|θη δὲ ἐκ Bk 445
τοῦ ἄρκτον ποτὲ φανῆναι, ὡς λόγος, ἐν Πειραιεῖ καὶ πολλοὺς ἀδικεῖν, εἶτα ὑπὸ ¦ νέων τινῶν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, καὶ λοιμὸν Ba 144
ἐπιγενέσθαι, χρῆσαί τε τὸν θεὸν τιμᾶν τὴν ῞Αρτεμιν καὶ θῦσαι

2117 Dem. 9.42 **2120** Thuc. 1.29.2, al. **2124** ∗; ἀρῃϊφάτους T 31 +

2117 Harp. A 231 **2118** Ph. α 2808 **2119** Ph. α 2810 **2120** Ph. α 2815; Harp. A 232 **2121** Ph. α 2813 **2122** Su. α 3898, Ph. α 2816; Harp. A 234 **2123** Su. α 3870 **2124** Ph. α 2812; sim. alibi, sed cum verb. φονεύεσθαι (Cyr. (AS) αρη 11, Hsch. α 7154, Ap. Soph. 43.5, Et. Gen.) vel ἀναιρεῖσθαι (sch. D Ω 415, Su. α 3844, Δ) **2125** Su. α 3906, Ph. α 2814. sch. Plat. Leg. 855 c, Bk.^{V} 218.31 **2126** Su. α 3959, Ph. α 2825; Harp. A 235 | cf. Bk.^{V} 206.4 ἀ.· τῇ ᾽Αρτεμίδι καὶ τῇ ἄρκτῳ ἀφοσιώσασθαι καὶ θῦσαι, ὅπερ ἐποίουν πρὸ τῶν γάμων αἱ κόραι διὰ τὸν τῆς θυσίας χρησμόν

2118 ῞Αραρος Ph. | καὶ – fin. om. B **2119** ἀριστάτης Ph. **2122** ὄνομα κύριον B ὡσαύτως Ph. (praecedit gl. 2120) om. Su. | ἐπέμφθη – fin. om. Ph. **2123** ἀρύβαλλος Su. (contra ord., an ex Ar.?) | μόνῳ B | ᾽Αριστοφάνης Su. | ἀρυβάλλῳ om. B | Θεόπομπος om. Su.; hoc verb. huc non pertinere sed reliquias esse gl. (Ph. α 2807) ἀρίδαρκρυς καὶ ἀλίδακρυς· ὁ ἐπίφορος εἰς τὸ δακρύειν. οὕτως Θεόπομπος (fr. 84) coni. Theodoridis, ZPE 82, 1990, 40 **2124** ἀρῃΐφατος Bekker **2125** νομοθετῶν] Νόμων θ′ (855 c) Naber **2126** παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται Harp. | δηλοῖ om. B | ὡς λόγου B corr. Bekker

κόρην τῇ ἄρκτῳ. τῶν οὖν Ἀθηναίων πράττειν τὸν χρησμὸν μελετώντων, εἴς τις ἀνὴρ οὐκ εἶα, αὐτὸς εἰπὼν καταθύσειν. ἔχων οὖν αἶγα καὶ ὀνομάζων ταύτην θυγατέρα ἔθυσε λάθρᾳ· καὶ ἐπαύσατο τὸ πάθος. εἶτα τῶν πολιτῶν διαπιστούντων, ἔφη ὁ ἀνὴρ ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. τοῦ δὲ ἀνειπόντος θῦσαι καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ποιεῖν φήσαντος, ἐξεῖπεν τὸ λάθρᾳ γεγονός. καὶ ἀπὸ τούτου αἱ κόραι πρὸ τοῦ γάμου ἀρκτεύειν οὐκ ὤκνουν ὥσπερ ἀφοσιούμεναι τὰ τῆς θηρίας. (Σ′ | Σ^{b})

2127 ἄρκτον· οὐχὶ ἄρκον. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν (fr. 144)· ‘ἐναρίστερ’ ἀεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἂν ἐφεύρῃς.’ τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ̄, ὡς ἡμεῖς, ἀπαρκίαν διὰ τὸ εὔφωνον. καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον· (Aesch. fr. 127) ‘καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ ἄρκιος, ὡς ναυτήσια ἀσκεύοις μολών.’ (Σ′′′) Att

2128 Ἀρκτοῦρος λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ Βοώτης. ἰδίως δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ. (Σ′) Harp

2129 ἀρκύωρος· ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λίνα, φυλάττων. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λίνα. (Σ′) Harp

2130 ἄρκυς· λίνα καὶ δίκτυα. ἐκτείνεται ἡ ὑστέρα συλλαβὴ ὁμοίως ἐπί τε τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς. (Σ′)

2131 ἁρμάτειον μέλος· εἴρηται εἰς τὸ Ἐτυμολογικόν. (Σ^{b})

Ba 145 **2132** ἁρμόδιος· ἀρεστός, φίλος, καὶ ἡρμοσμένος. (Σ^{b})

2133 ἁρμοσταί· οἱ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες καὶ φρούραρχοι ἐκπεμπόμενοι, παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ καθιστᾶν τὰς ὑπ’ αὐτῶν φυλαττομένας πόλεις. (Σ^{b}, contam. ex Σ′ + Σ′′′) Harp+Bk^{V}

2134 ἅρμενα· τὰ ἁρμόζοντα. (Σ′′′)

2128 Lys. fr. 235 **2129** Lys. fr. 86 **2130** ἄρκῠς nom. Aesch. Ag. 1116, ἄρκῡς acc. Ar. Lys. 790 (nusquam alibi in vers.) **2131** Eur. Or. 1384 **2133** Dem. 18.96

2127 Ph. α 2826; Ael. D. α 173 **2128** Su. α 3961, Ph. α 2827; Harp. A 236 **2129** Su. α 3962, Ph. α 2834; Harp. A 237 **2130** Su. α 3962 (om. λίνα καὶ δίκτυα, nam antecedit interpr. τὰ λίνα …), Ph. α 2832 **2131** cf. Et. Gen. ἁ. μ.· μέλος τι οὕτω καλούμενον. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ (1384–5)· ‘ἁρμάτειον μέλος βαρβάρῳ βοᾷ’. εἴρηται δὲ ἀπὸ … (sim. Ph. α 2835) **2133** Su. α 3979 ἁ.· οἱ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι; Harp. A 238 | Ph. α 2838 ἁ.· οἱ φρούραρχοι τῶν Λακεδαιμονίων, παρὰ τὸ κτλ.; Bk.^{V} 206.16 ἁ.· οἱ φρούραρχοι τῶν Λακεδαιμονίων, παρὰ τὸ ἁρμόζειν τὰς πόλεις τοῖς Λακεδαιμονίοις **2134** Ph. α 2837

(2126) κόρη B corr. Bekker | τὸν δὲ ἂν εἰπόντος (-ντα Bekker silentio) B, correxi **2127** ἄρκτον· ἄρκτον B | Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν Ph. (ut coni. Dobree) Ὀδυσσεύς B | ἂν ἐφεύρῃς Ph. (ut coni. Dobree) ἀνευφερής B | ὡς – fin. om. B | ναύτῃσιν Eust. **2128** Ἀρκτοῦρος· Ἀρκτοῦρος B | καὶ^{2} om. B **2130** καὶ^{3} om. B αἱ Bekker, an καὶ αἱ ?

2135 ἀρνακίδα· τὸ κώδιον, ὡς ἡμεῖς, τοῦ ἀρνείου. (Σ′) Bk 446

Tim?+ **2136** ἄρνυσθαι· ἀντικαταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν τὸ μισθὸν ἀντί τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτως Πλάτων (Prot. 349 a +). (Σ′)

D **2137** ἀρότους· τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτω Σοφοκλῆς (cf. Tr. 69, 825). (Σ′′′)

Att **2138** ἀροῦν, οὐκ ἀροτριᾶν, λέγουσιν. (Σ′′′)

2139 ἀρόσομεν· τὸ ἀροτριάσομεν. (Σ^{b})

2140 ἅρπεδόνη· ἡ διὰ σπάρτου θήρα. (Σ′)

Att **2141** ἅρπαγη· ὀξυτόνως ἡ διαρπαγή, τὸ δὲ σκεῦος βαρυτόνως, ἵν᾽ ᾖ ὄνομα. (Σ′′′)

2142 ἅρπην· δρέπανον. Σοφοκλῆς Νόμῳ σατυρικῷ (fr. 424). (Σ′′′)

2143 ἀρρωστία τοῦ στρατεύειν· ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδίδης (3. 15. 2). (Σ′)

Tim **2144** ἄρρατον· ἰσχυρόν, στερεόν. οὕτως Πλάτων (Rep. 535 c +). (Σ′)

Att **2145** ἀρρωδεῖν· τὸ δεδοικέναι. καὶ διὰ τοῦ ο̄ ὀρρωδεῖν· μᾶλλον δὲ τοῦτο Ἑλληνικόν. (Σ′′′)

Harp **2146** ἀρρηνοφορεῖν· τέσσαρας μὲν ἐχειροτονοῦντο τῶν εὐγενῶν, δύο δ᾽ ἐκρίνοντο, αἵτινες ἦρχον τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν. λευκὴν δ᾽ ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο. (Σ′)

Att **2147** ἀρραβών· ἐν τοῖς β′ ρ̄ρ̄ λεκτέον. (Σ^{b})

2148 ἀρρενωπούς καὶ ἀρρενωπάδας τὰς γυναῖκας καλοῦσιν. Κρατῖνος (fr. 417). (Σ′′′)

2139 ∗ **2146** Dinarch. fr. VI.4 **2147** Cratin. fr. 230, etc.

2135 Su. α 3982 (le. tantum), Ph. α 2847, (sch. Plat. Symp. 220 b) **2136** Su. α 3988, Ph. α 2854, (Ph. Amph. 21. 79); Tim. (ad λέγεται), cf. Epim. Hom. A 159 A **2137** Ph. α 2850; Hsch. α 7375 ἀ.· ἐνιαυτούς. Σοφοκλῆς Τραχινίαις, sim. sch. Soph., Eust. 811. 27 **2138** Ph. α 2852; Orus B 43, Moer. α 39, cf. Cyr. (vgAS) αρο 3/16, Hsch. α 7377 ἀ.· ἀροτριᾶν **2139** cf. Et. Gen. ἀρόσω· σημαίνει τὸ ἀροτριάσω **2140** Su. α 4003, Ph. α 2855 **2141** Ph. α 2853; Ael. D. α 175 ἁ.· ὀξυτόνως ἡ διαρπαγή, ἡ δὲ ἁρπάγη βαρυτόνως τὸ σκεῦος, ᾧ τοὺς κάδους ἀνάγουσιν ἐκ τῶν φρεάτων **2142** Ph. α 2856; Cyr. (vg) αρπ-αρτ 6, Hsch. α 7404, sch. D T 350, Ap. Soph. 42. 32 ἅρπη· … δρέπανον **2143** Su. α 3998, Ph. α 2880; cf. Phryn. P. S. 10. 12 οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὴν ἀρρωστίαν ἐπὶ τοῦ μὴ προθυμεῖσθαι μηδὲ ὁρμᾶν πρᾶξαι τιθέασιν **2144** Su. α 3745 fin., Ph. α 2869, sch. Plat. Rep. 535 c; Tim. ἄ.· ἰσχυρόν, στερεόν **2145** Ph. α 2879; Orus B 45 **2146** Su. α 3848; Harp. A 239 **2147** Orus B 44; cf. Ph. α 2866 (e Phryn.) ἀ.· διὰ τῶν β′ ρ̄ρ̄. ἡ χρῆσις ἀφθονωτάτη ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Κρατῖνος Σερίφοις (fr. 230). τὸ δὲ σημαινόμενον δῆλον **2148** Ph. α 2881

2135 τοῦ ἀρνείου Ph. ἀρνῶν sch. Plat. om. B **2136** ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι Tim. | τὸ^{2}] τὸν Su. Ph. | καὶ^{2} B δὲ Su. δὲ καὶ Ph. **2138** ἀροῦν· ἀροῦν B **2141** διαρπαγή Ph. ἁρπαγή B | ᾗ ὄνομα B (? m. alt.) ὀνομαστικὸν (ὀνοματικὸν Theodoridis) γένηται Ph. **2142** Νόμῳ σατυρικῷ om. Ph. | Μώμῳ Dindorf **2145** ὀρρωδεῖν om. B **2146** ἀρρηφορεῖν Harp. | τέσσαρες Harp. (plen.) | αὐτόν Harp. | ἐγίνοντο B **2148** ἀρρενώπου· ἀρρενώπους B | τοὺς γυννίδας Cohn | Κρατῖνος om. B

Ba 146 **2149** ἀρράβακα· τὴν ὀρχηστρίδα ἢ τὸν ὀρχηστὴν ¦ ἢ βλάσφημον, ἀπὸ τοῦ ἀρραβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι. οὕτως Κρατῖνος (fr. 416). (Σ′′′) ?+Att

2150 ἀρρηφορεῖν· τὸ τὰ ἀπόρρητα καὶ μυστικὰ φέρειν. καὶ ἀρρηφόροι καὶ ἀρρηφορία ὁμοίως. (Σ′′′)

2151 ἄρριχοι· κόφινοι οἰσύϊνοι, οὓς ἀρσίκους οἱ Ἴωνες, θηλυκῶς δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀρρίχους φασίν. Ἀριστοφάνης (Av. 1309). (Σ′′′) Att

2152 ἀρρύ· ἐπίφθεγμα ἐρετῶν, ὥσπερ τὸ ῥυππαπαὶ καὶ ἕτερα τοιαῦτα. (Σ′′′) Att

Bk 447 **2153** ἀρρωστήμων· Εὔπολις Αὐτολύκῳ (fr. 71). (Σ′′′)

2154 ἄρσεων = Σ α 966.

2155 ἄρσῃ· ποτίσει. (Σ′′′)

2156 ἀρτάβη· μέτρον ἐστὶ Περσικόν. οὕτως Ἡρόδοτος (1.192.3). (Σ′′′) Att

2157 ἄρταμος· κρεουργός, μάγειρος. τάττει αὐτὸ Σοφοκλῆς (fr. 1025) καὶ ἐπὶ τοῦ φονέως. (Σ′′′)

2158 ἀρτάνη· κυρίως μὲν ἡ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλωτίσιν (fr. 51) ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ. (Σ′′′) D

2159 ἄρτημα βαλαντίου· ὁ δεσμὸς τοῦ βαλαντίου. ἢ ὁ τελαμὼν ἐξ οὗ ἥρτηται. (Σ′′′) Bk^{V}

2160 ἄρτι· ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ πεπληρωμένως. λέγεται δὲ ἄρτι καὶ | = Σ α 969. (Σ′′′ | Σ)

2161 ἀρτιάζειν· τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττὰ καρύοις ἢ ἀστραγάλοις ἤ τισι τοιούτοις. Πλάτων Λύσιδι (206e)· ἢ ἀρτιάζων ἀστραγάλοις παμπόλλοις ἐκ φορμίσκων τινῶν προορώμενοι. (Σ′′′)

2162 ἀρτισμός· ἀνακρεμασμός. (Σ′′′)

2150 Dinarch. VI fr. 4 **2152** ∗ **2155** Hdt. 2.14.2 **2162** ∗

2149 Ph. α 2860; Paus. Attic. α 156 ἀ.· ὀρχηστὴν ἢ κτλ. **2150** Ph. α 2876 **2151** Ph. α 2877; Ael. D. α 178 **2152** Ph. α 2878; Ael. D. α 179 **2153** Ph. α 2882 **2154** Su. α 4017, Ph. α 2883 **2155** Ph. α 2884 **2156** Ph. α 2885; Ael. D. α 180 **2157** Ph. α 2886 **2158** Ph. α 2888; Hsch. α 7483, EM 150.2 (+), cf. sch. Soph. Oed. Tyr. 1266 ἀρτάνην· δεσμόν … κυρίως δὲ ἀ. λέγεται ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη **2159** Ph. α 2890; Bk.^{V} 204.21 (+ τὸ βαλλάντιον· ὅπερ καὶ πιθανώτερον) **2160** Ph. α 2892 | Su. α 4034, Ph. α 2892, sch. Luc. 230.13 **2161** Ph. α 2893 **2162** Ph. α 2896

2149 ἢ καὶ … ἢ καὶ B | ἀραβάσσειν Ph. | οὕτως Κρατῖνος om. B **2150** ἄρρητα Reitzenstein **2151** ⟨ἀρσενικῶς τοὺς⟩ ἀρσίχους Erbse (post Naber) | δὲ Ph. (ut coni. Bekker) γε B | φασιν om. Ph. | Ἀριστοφάνης om. B **2152** ῥυπατε B **2153** ἀρρωστημένον Ph. **2155** ἄρσει· ποτιεῖ Ph. **2156** οὕτως Ἡρόδοτος om. Ph. **2157** καὶ om. B **2158** τῶν] διὰ Hsch. ἐκ τῶν EM | ἐν – δεσμοῦ B καὶ ὁ δεσμὸς τῶν αἰχμαλώτων Ph. **2159** βαλλαντίου Bk.^{V} **2160** ἐπὶ] ἀντὶ Erbse **2161** περιττὰ B περὶ τοῖς Ph. | ἤ τισι om. B | Πλάτων – fin. B οὕτως Πλάτων Λύσιδι Ph. **2162** ἀρτησμός Bekker

2163 ἀρτικροτεῖσθαι· συμφωνεῖσθαι. ἁρτικροτοῦνθ᾽ οἱ γάμοι᾽ φησὶ Μένανδρος (fr. 526). (Σ′)

2164 ἀρτιμελής· ὑγιὴς τοῖς μέλεσιν. (Σ′′′)

2165 ἀρτίφρονες· σώφρονες. (Σ′′′) Ba 147

Att **2166** ἀρτοπόπον καὶ ᾽Αττικοὶ καὶ ῞Ιωνες τὸν ἀρτοπόπον. ἐστιν δὲ τὸ ἀρτοποπεῖν ἐν Μονοτρόπῳ Φρυνίχου (fr. 28). (Σ′′′)

Att **2167** ἀρτοσιτεῖν· τὸ ἐναντίον τῷ ὀψοφαγεῖν. Πλάτων ἐν ῾Υπερβόλῳ (fr. 187) κέχρηται τῷ ὀνόματι. (Σ′′′)

2168 ἀρτήρ· ὑποδήματος γένος. Φερεκράτης Γραυσίν (fr. 42). (Σ′)

2169 ἀρται = Σ α 968.

2170 ἄρτια = Σ α 970.

Harp **2171** ᾽Αρτεμισία· δύο γεγόνασι, Καρικαὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφότεραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ Περσικά, ἡ δὲ νεωτέρα, ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ Περὶ τῆς ῾Ροδίων ἐλευθερίας (15.11 +) μνημονεύει, θυγατὴρ μὲν ἦν ῾Εκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μαυσώλου. (Σ′) Bk 448

|Att **2172** ἀρτίως = Σ α 974. | οὐ μόνον δὲ ἄρτι τὸ πρὸ ὀλίγου. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις (fr. 122)· ῾ξένη γυνὴ γραῦς, ἀρτίως ἀφιγμένη.᾽ (Σ | Σ′)

2173 ῞Αρτος· ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων, ὃν καὶ πρόξενον ᾽Αθηναίους ποιήσασθαί φησι Πολέμων (fr. 89). (Σ′)

2174 ἀρτιεπής = Σ α 971.

2175 ἀρτιθαλῆ = Σ α 972.

Harp **2176** ᾽Αρτεμίσιον· ἰδίως μὲν ῾Υπερείδης πολλάκις (fr. 74) ὠνόμασε τὸ τῆς ᾽Αρτεμίδος ἄγαλμα· λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι τῆς Εὐβοίας, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ ῾Υπὲρ Κτησιφῶντος (18.208) μνημονεύει. (Σ′)

2166 ∗; verb. Lib. tantum

2163 Su. α 4042, Ph. α 2894 **2164** Ph. α 2897 **2165** Ph. α 2902 **2166** Ph. α 2906; Phryn. P. S. fr. 261 **2167** Ph. α 2907; Phryn. P. S. fr. †262 **2168** Su. α 4032, Ph. α 2891 **2169** Su. α 4019, Ph. α 2887 **2170** Su. α 4036, Ph. α 2895 **2171** Su. α 4030, Ph. α 2889; Harp. A 240 **2172** Su. α 4045, Ph. α 2903 | Su. α 4045, Ph. α 2904; Aelio D. trib. Theodoridis **2173** Su. α 4051, Ph. α 2905 **2174** Su. α 4039, Ph. α 2898 **2175** Su. α 4041, Ph. α 2899 **2176** Su. α 4031; Harp. A 241

2163 ἀρτικροτοῦνθ᾽ – fin. om. Ph. | ἠρτικροτοῦντο ⟨δ᾽⟩ Dobree (coll. Ph. η 259) **2166** ἀρτοπόπον bis Ph. ἀρτόποτον bis B, altero loco ἀρτοποιόν Bekker, ἀρτοκόπον Erbse | ἀρτοποτεῖν B **2167** τῷ Bekker τὸ B τοῦ Ph. | Πλάτων – fin. om. Ph. **2168** Γραυσίν om. Ph. **2171** ᾽Αρτεμισίαι Su. | Καρικαὶ Su. Ph. κρεικαὶ B | τὰ Περσικά B Ph. Περσίδα Su. | νεωτέρα B Su. β′ Ph. | ἐν – ἐλευθερίας om. Ph. | τῷ περὶ Bekker **2172** δὲ om. Su. Ph. | ἄρτι ⟨ἀλλὰ καὶ ἀρτίως⟩ (post Edmonds) conieci | Μυρμηκανθρώποις – fin. om. Ph. **2173** Μεσσαπίων – fin. om. B | ὃν om. Su. | ᾽Αθηναίους ποιήσασθαί φησι Πολέμων Su. ᾽Αθηναίοις φησὶ ποιήσασθαι πόλεμον Ph. **2176** πολλάκις hic Su., post ὠνόμασε B Δηλιακῷ Harp. (plen.) | δὲ om. B | τι om. Su.

2177 ἀρτίπους = Σ α 973.

2178 ἀρτίστομος· ὁ σαφὴς καὶ ἡδὺ φθεγγόμενος. οὕτως Διονύσιος. (Σ′) Att

2179 ἀρτύειν = Σ α 975.

Ba 148 **2180** ἀρτύναντες = Σ α 976.

2181 ἄρυθμος = Σ α 977.

2182 ἀρυσάμενος = Σ α 978.

2183 ἀρύτεσθαι· σὺν τῷ τ̄ λέγουσιν, οὐκ ἀρύεσθαι. ᾽Αριστοφάνης Νεφέλαις (272)· ‘εἶτ᾽ ἄρα Νείλου προχοὰς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύτεσθαι πρόχυσιν.’ καὶ Πλάτων Νόμοις (636 d)· ‘ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὅθεν τε δὴ καὶ ὁπόσον καὶ ὁπότε.’ (Σ′) Att

2184 ἀρύβαλλος· τὸ ἑλκυστὸν βαλάντιον. (Σ′′′)

2185 ἀρύει· βοηθεῖ. (Σ′′′)

2186 ἀρυστίχους· τὰς οἰνοχόας καὶ κοτύλας. (Σ′′′) Att

2187 ᾽Αρύβας· ᾽Αλκέτου μὲν ἦν υἱός, Μολοττῶν δὲ βασιλεύς. (Σ′) Harp

2188 ἀρχαῖον· ἐχρήσαντο πάντες οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δανειζομένου ἀργυρίου καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. (Σ^{b}) Bk^{V}

Bk 449 **2189** ἀρχαῖος· ἀντὶ τοῦ εὐήθης Πλάτων (Hipp. ii. 371 d). ᾽Ισοκράτης μὲν ἐν τῷ Πανηγυρικῷ (4. 8) τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθένης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς (9. 48) εἰπὼν ‘οὕτως δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς’, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἔλαβεν. (Σ′) Att+Harp

2190 ἀρχαίως = Σ α 979.

2191 ἀρχεῖα = Σ α 980.

2192 ἀρχαϊκὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο ῑ̄. Νεφέλαις ᾽Αριστοφάνης (821)· ‘ὡς παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.’ (Σ′′′) |Att

---

2184 Theo- pomp. com. fr. 87 **2185** ∗ **2186** Ar. Vesp. 855 **2187** Dem. 1. 13

2177 Su. α 4046, Ph. α 2900 **2178** Su. α 4047, Ph. α 2901; Ael. D. α 181 **2179** Su. α 4056, Ph. α 2908 **2180** Su. α 4056 (le. tantum; praecedit ἀρτύοντες· παρασκευάζοντες), Ph. α 2910 **2181** Su. α 4059, Ph. α 2914 **2182** Su. α 4062, Ph. α 2915 **2183** Su. α 4067, Ph. α 2917; Ael. D. α 183; cf. Moer. α 79 ἀ. ᾽Αττικοί, ἀρύεσθαι ῞Ελληνες **2184** Ph. α 2911 **2185** Ph. α 2913 **2186** Ph. α 2916; Ael. D. α 182, cf. sch. Ar. Vesp. 855 ἀ.· τὰς οἰνοχόας ἀπὸ τῶν ἀρύειν **2187** Su. α 4058, Ph. α 2912; Harp. A 242 **2188** Bk.^{V} 215. 33 (add. post ἀργυρίου: ὅπερ ἔνιοι κατά τινα συνήθειαν κεφάλαιον ὀνομάζουσι. παρείληπται δὲ τὸ ἀρχαῖον ὑπὸ τῶν ῥητόρων) **2189** (usque ad Πλάτων) Su. α 4075, Ph. α 2920, sch. Luc. 3. 20; Phryn. P. S. fr. 263 | (cett.) Su. α 4074, Ph. α 2921; Harp. A 244 **2190** Su. α 4075 (+), Ph. α 2924 **2191** Su. α 4089, Ph. α 2925 **2192** Ph. α 2919; cf. Phryn. Ecl. 26 ἀλκαϊκὸν ᾆσμα δι᾽ ἑνὸς ῑ οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ᾽ ἐν τοῖν δυοῖν. ᾽Αλκαϊκόν, τροχαϊκόν, καὶ ἀρχαϊκόν

2178 σαφὲς Ph. | καὶ ὁ ἡδὺ Su. | οὕτως Διονύσιος Su. (Aelium D. esse coni. Adler) οὕτω Δημοσθένης B, om. Ph. **2183** καὶ οὐκ B | ᾽Αριστοφάνης – πρόχυσιν Su. ᾽Αριστοφάνης Ph. om. B | πρόχοισιν Hermann | καὶ Πλάτων – fin. Su. et, omisso καὶ, B καὶ Πλάτων Ph. | ὁπόσα Su. **2184** βαλλάντιον Ph. **2187** interpr. om. B | ad init. interpr. add. κύριον Ph. **2189** le. ἀρχαίως Harp. | μὲν] δὲ B | ἐν τῷ Πανηγυρικῷ om. Ph. | ἀρχαιοτέροις B Su. ἀρχαιοτρόποις Ph. | τοῖς om. Ph. **2192** Νεφέλαις – fin. B ᾽Αριστοφάνης Ph.

2193 ἀρχέτυπον = Σ α 981.

2194 ἀρχηγέται· ἡγεμόνες οἱ ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν. ᾽Αριστοφάνης Γήρᾳ (fr. 135)· ῾ὁ δὲ μεθύων ἥμει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.᾽ (Σ^{b}, ex Σ + Σ′′′)

ΔO **2195** ἄρχοντες οἱ ἐννέα τίνες; θεσμοθέται ἕξ, ἄρχων, βασιλεύς, πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ᾽ ὁ μὲν βασιλεὺς καθῆστο παρὰ τῷ καλουμένῳ Βουκολείῳ – τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ Πρυτανείου – , ὁ δὲ πολέμαρχος ἐν Λυκείῳ, καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τοὺς ᾽Επωνύμους, οἱ θεσμοθέται παρὰ τὸ Θεσμοθέσιον. κύριοί τε ἦσαν ὥστε τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιεῖσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς τελεῖται ἢ μόνον ὑποκρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους. (Σ′) Ba 149

Harp **2196** ἀρχαισιάζειν· Δείναρχος (fr. I 3) τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα. (Σ′)

D **2197** ἀρχαιρεσιάζειν· τὸ πρὸς χάριν τινὶ ζητεῖν. (Σ′′′)

2198 ἀρχαιρεσίας λέγουσι θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς, οὐκ ἀρχαιρεσίαν δέ, οὐδὲ ἄλλως πως. (Σ′′′)

Att **2199** ἀρχιέρεων· οὐκ ἀρχιερέα. Πλάτων ια′ Νόμων (xii 947 a) ὀξεῖαν μέσην συλλαβήν. (Σ′′′)

Harp **2200** ᾽Αρχιδάμιος πόλεμος· τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἔτη. ᾽Αρχιδάμιος ἐκλήθη πόλεμος ἀπὸ τοῦ ᾽Αρχίδαμον εἰς τὴν ᾽Αττικὴν ἐμβαλεῖν. (Σ′) Bk 450

Att **2201** ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς ᾽Αττικοῖς πλὴν παρ᾽ Αἰσχύλῳ (fr. 416). παρ᾽ ῾Ηροδότῳ (7. 104. 1 +) δὲ ἔστι καὶ τοῖς ᾽Ιωσι. (Σ′′′)

Bk^{V} **2202** ἀρχιθεωρός· ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δὲ οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς καλλινίκους ἀγῶνας καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίδων θύοντες. (Σ′′′)

2200 Lys. fr. 18, Dinarch. fr. V.3 **2202** ἀρχιθεωρόν Andoc. 1. 132

2193 Su. α 4088 **2194** Σ α 982 (Su. α 4095, Ph. α 2927) ἀρχηγέτης· ἡγεμών; Σ′′′ (Ph. α 2926) ut supra nisi omiss. ἡγεμόνες οἱ **2195** Su. α 4119, Ph. α 2936; Bk.^{IV} 184. 11 ἄ. ἐννέα· οὗτοι πρὸ τῶν Σόλωνος νόμων ἦσαν **2196** Su. α 4079; Harp. A 243 **2197** Ph. α 2923; Hsch. α 7575, EM 151. 10, gl. Hdt. 6. 38, Su. α 4078 ἀ.· τὸ πρὸς χάριν (τοῖς) πολλοῖς (πολλῶν Su.) ζῆν **2198** Ph. α 2922 **2199** Ph. α 2933; Orus B 47 **2200** Su. α 4108; Harp. A 247 **2201** Ph. α 2928; Orus B 46 (Phryn. P. S. fr. 264) **2202** Ph. α 2934; Bk.^{V} 199. 17

2194 Γήρᾳ om. Ph. | ἥμει (corr. in ἤμειψεν) Ph. (ut coni. Bekker) ἡμεῖς B **2195** θεσμοθέται ἕξ hic B Su., post πολέμαρχος Ph. | τῶν Su. τὸν B τοῦ Ph. | βουκολίῳ Ph. | ἦν om. Ph. | δὲ^{2} om. B | αὐτοῖς ἕτερον Ph. | ἀνακρίνουσι Pearson **2196** ἀρχαιρεσιάζειν Harp. **2198** ἀρχαιρεσίας· ἀρχαιρεσίας B | θηλυκῶς καὶ om. B | ἀρχεσίαν Ph. | δὲ om. Ph. **2199** ια′ – fin. om. Ph. | revera ιβ′ **2200** ᾽Αρχιδάμειος bis Bekker | δὲ ἐκλήθη B **2202** θεοῖς Ph. οἷς B | τοὺς B τὸν Ph. | ῾Ελληνικοὺς Bk.^{V} | πατρίων Bk.^{V}

2203 ἄρχων· ἀφ᾽ οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμος γενόμενος ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ ὁ ἄρχων τῶν θ′ εἷς. οἱ δὲ θ′ συνίσταντο ἔκ τε θεσμοθετῶν καὶ βασιλέως πολεμάρχου καὶ ἄρχοντος. ἐπεσκόπουν δὲ αἱ δ′ αὗται ἀρχαὶ καὶ κοινάς τινας διοικήσεις καὶ ἰδίας ἕκαστος. (Σ′′′) Bk^{V}

Ba 150 **2204** ἀρχιτέκτων· δύο σημαίνει, καὶ τὸ τῶν οἰκοδομημάτων εἶναι ἐπιστάτην καὶ κυρίως τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτόνων, ὃς καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπινοεῖ. λέγεται δὲ ἀπὸ τούτων ἀρχιτέκτων καὶ ὁ κατασκευάσας τινὶ καὶ σκευωρησάμενος πρᾶγμά τι. Δημοσθένης (56.11) ‘τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης’ φησὶν ‘ἐπιστολῆς’. (Σ′′′) Bk^{V}

2205 ἀρωγή = Σ α 983.

2206 ἀρωγός· ὠφέλιμος. (Σ′)

2207 ἀρώματα· οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα. (Σ′)

2208 ἀσαφές = Σ α 984.

2209 ἀσάλπιγκτον ὥραν· τὸ μεσονύκτιον, ἐπεὶ ταύτης τῆς ὥρας οὐκ εἰώθασι σαλπίζειν, ἀλλ᾽ ἑσπέρας καὶ ὄρθρου. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 389). (Σ′′′) D

2210 ἀσαλὴς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 319). (Σ′′′) ?D

2211 ἄσαι· βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 417). (Σ′′′)

2212 ἄσβεστος = Σ α 985.

Bk 451 **2213** ἄσβολος· θηλυκῶς ἡ ἄσβολος, οὐχὶ ἡ ἀσβόλη οὐδὲ ἀρσενι¦κῶς ὁ ἄσβολος. ᾽Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (244–5)· ‘τὰ πλεῖστα γὰρ ἀποπεπόνηκας. σφουῖου τῆς ἀσβόλου.’ (Σ′′′) Att

---

2206 Δ 235 **2207** Soph. fr. 75

2203 Ph. α 2937; Bk.^{V} 199.9 ἄ.· ὁ τὴν ἐπώνυμον ἄρχων ἀρχήν, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἷς τῶν ἐννέα. εἰσήγοντο δ᾽ ἐν αὐτῷ δίκαι ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων **2204** Ph. α 2935; Bk.^{V} 202.28 ἀ.· ὁ τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτης καὶ ὁ ἄρχων τῶν τεκτόνων καὶ ὁ κατὰ σκευωρίαν κατασκευάζων τι πρᾶγμα **2205** Ph. α 2938 (Su. α 3993 ἀ.· ἡ βοήθεια ex Δ) **2206** Su. α 3993 (+ Δ), Ph. α 2939 **2207** Su. α 3996, Ph. α 2940 **2208** Su. α 4128, Ph. α 2945 **2209** Ph. α 2942; Hsch. α 7620 ἀ. ὥ.· τὸ μεσονύκτιον. ἑσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σοφοκλῆς Λημνίαις **2210** Ph. α 2941, Et. Gen.; cf. Hsch. α 7616 ἀσαλεῖν· ἀφροντιστῆσαι. σάλα γὰρ ἡ φροντίς **2211** Ph. α 2943 **2212** Su. α 4131, Ph. α 2944 **2213** Ph. α 2946; Ael. D. α 186

2203 οἱ δὲ θ′ – fin. om. Ph. | ⟨καὶ⟩ πολεμάρχου conieci **2204** καὶ τὸ Ph. τὸν B | τὴν om. Ph. | δὲ καὶ Ph. | καὶ ὁ σκυωρησάμενος B | τούτῳ – fin. om. Ph. | ἐπιβουλῆς Dem. **2209** ἐπεὶ – ὄρθρου om. B | οὕτως Σοφοκλῆς om. Ph. **2210** οὕτως om. Ph. **2213** οὐχὶ ἡ ἀσβόλη οὐδὲ Ph. οὐδὲ γὰρ B | αὐ (ἐν Bekker) Θεσμοφοριαζούσαις B Θεσμοφορία Ph. | σφουῖου τῆς Ph. σφουϊοῦτ᾽ εἰς B φεῦ ἰοῦ τῆς Ar.

2214 ἀσέλγεια· ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια. οὕτως Αἰσχίνης (3. 170). (Σ′)
2215 ἀσέλγεια = Σ α 986.
2216 ἀσελγές· πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον. καὶ ἀσέλγεια ἡ μετ᾽ ἐπηρείας καὶ θρασύτητος βία. καὶ ἀσελγὴς ὁ ἀνάγωγος. Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ ¦ Μειδίου (21. 1)· ῾τὴν μὲν ἀσέλγειαν ἀεὶ καὶ τὴν ὕβριν, ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται.᾽ καὶ ὁ κωμικός (Eup. fr. 345)· ῾ὥσπερ ἀνέμου ἐξαίφνης ἀσελγοῦς γενομένου.᾽ καὶ Φερεκράτης (fr. 191) ῾οἶον αὐτόπνιγος ὡς ἀσελγής᾽ φησί που. καὶ ῾ἀσελγόκερων κριόν᾽ Πλάτων (fr. 232) τὸν μεγαλόκερων ἢ τὸν χαλεπὸν καὶ βίαιον τοῖς κέρασι. (Σ′′′) Ba 151
D **2217** ἄσεπτον· τὸ ἀσεβές. (Σ′′′)
K **2218** ἄση· λύπη. (Σ′)
Harp **2219** ἀσήμαντα· τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα· καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγῖδας ἔλεγον. (Σ′)
2220 ἀσημάντοις = Σ α 987.
2221 ἄσθμα = Σ α 988.
2222 ἀσθμάζειν· ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν. (Σ′)
2223 ἀσθμαίνει = Σ α 989.
2224 ᾽Ασία· ὑπὸ τῶν παλαιῶν πᾶσα λέγεται ἧς οἱ Πέρσαι τὴν ἀρχὴν ἐκέκτηντο, οὐχ ἡ νῦν ἰδίως ὀνομαζομένη οὕτως. (Σ′′′)
2225 ᾽Ασιάς· ἡ κιθάρα, ἀπὸ ᾽Ασίου τινός. καὶ ᾽Ασία καὶ ᾽Ασιώνη ἡ ἀπὸ ᾽Ασίας τῆς μητρὸς Προμηθέως. Δοῦ¦ριν (76 F 81) δὲ ᾽Αριστοτέλης (?) φησὶ λέγειν ὅτι ἐκλήθη ᾽Ασιὰς ἀπὸ τῶν χρωμένων Λεσβίων οἵτινες οἰκοῦσι πρὸς τῇ ᾽Ασίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Τυρρήνου Λυδοῦ, εὑρόντος πρώτου τὸ τρίγωνον ὄργανον. οἱ δὲ ἀπὸ Τερπάνδρου. (Σ′′′) Bk 452
2226 ᾽Ασιάδος κρούματα· τῆς κιθάρας. οὕτως ᾽Αριστοφάνης (Th. 120). (Σ′)

2217 Soph. fr. 52 **2219** Hyper. fr. 4 **2222** ∗

2214 Su. α 4140, Ph. α 2947 **2215** Su. α 4140, Ph. α 2948, Et. Gen. (ϱ) **2216** Ph. α 2949 **2217** Ph. α 2950; Hsch. α 7644 ἄ.· ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν (fr. 52) **2218** Su. α 4141, Ph. α 2951; Cyr. (AS) αση 2, Hsch. α 7656 ἄσης· λύπης (Eur. Med. 245) **2219** Su. α 4143, Ph. α 2953 (+); Harp. A 248 **2220** Su. α 4143, Ph. α 2952 **2221** Su. α 4155, Ph. α 2954 **2222** Su. α 4155, Ph. α 2954 **2223** (Su. α 4155: τουτέστι πνευστιᾶν gl. 2222 add.), (Ph. α 2954: οἷον πνευστιᾶν gl. 2222 add.) **2224** Ph. α 2955 **2225** Ph. α 2956 **2226** Su. α 4147, Ph. α 2957, Et. Gen. (+)

2214 οὕτως om. Ph. **2216** ἐπηριασμοῦ B (-ρεασ- Bekker) | ἐν τῷ – φησί που om. Ph. (cum sign. omiss.) | καὶ ἀσελγόκερων κριόν Πλάτων B Πλ. δὲ ἀσελγ. κρ. Ph. **2224** τὸ παλαιὸν Ph. **2225** ἡ^{2} om. Ph. | ᾽Αριστοκλῆς C. Müller ᾽Αριστείδης Preller Δοῦρις … ᾽Αριστοτέλην Hullemann | εὑρόντες B | πρώτου Ph. πρὸ τοῦ B **2226** κρούματος Ph.

2227 ἀσκαλαβώτην, οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι, μᾶλλον δὲ γαλεώτην. Μένανδρος (fr. 143)· ‘οὗτοσὶ δὲ γαλεώτης γέρων.’ (Σ′) Att

2228 ’Ασκληπιεῖον· πεντασυλλάβως λεκτέον. (Σ′′′)

2229 ἀσκέραι· ὑποδήματα ’Αττικά. (Σ′)

Ba 152 **2230** ἄσκευον· ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον. (Σ′)

2231 ἀσκήσασα = Σ α 990.

2232 ἄσκησις = Σ α 991.

2233 ἄσκησις· ἀγωνιᾶν καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων (fr. dub. 297). (Σ′)

2234 ἄσκοπον· ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον. (Σ′)

2235 ἀσκητικός = Σ α 992.

2236 ἀσκούμενος = Σ α 993.

2237 ἀσκωλιάζοντες· ἐφ’ ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, χωλαίνοντες, ἢ στερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν. | ὅθεν καὶ σκιμβάζειν τὸ αὐτὸ λέγουσιν οἱ ’Αττικοί. (Σ^{b}, ex Σ′ | Σ′′′) Tim|?

2238 ἀσκάντης· κλινίδιον εὐτελὲς καὶ ὑπὸ τῶν ’Αττικῶν ὁ σκίμπους. ὁ δὲ κράββατος οὐδὲ παρ’ ἑνί. (Σ′′′)

2239 ἀσκαρδαμυκτὶ ὁρᾶν· μὴ καταμύοντα. ’Αριστοφάνης (Equ. 292)· ‘βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί.’ (Σ′′′)

2240 ἀσκορδίνωτος· ὁ μὴ σκορδινώμενος. σκορδινᾶσθαι δέ ἐστι τὸ τὰ μέλη διατείνειν, ὃ καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἀφυπνισθέντων συμβαίνει. (Σ′′′)

2241 ἀσκοθύλακος· Διοκλῆς Βάκχαις (fr. 3) καὶ ’Αρχιππος ’Αμφιτρύωνι β′ (fr. 4). (Σ′′′)

2237 Plat. Symp. 190 d | Ar. fr. 887 **2240** com. adesp. fr. 286

2227 Su. α 4156, Ph. α 2961; Orus B 48 **2228** Ph. α 2968 **2229** Su. α 4165, Ph. α 2960; cf. Hsch. α 7697 ἀσκέρα· εἶδος ὑποδήματος **2230** Su. α 4166, Ph. α 2962; cf. Hsch. α 7698 ἀσκεύοις· ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Μέμνονι (fr. 127) **2231** Su. α 4168, Ph. α 2963 **2232** Su. α 4169 **2233** Su. α 4170, Ph. α 2964 **2234** Su. α 4179, Ph. α 2967 **2235** Su. α 4171, Ph. α 2966 **2236** Su. α 4180, Ph. α 2971 **2237** Σ′ ut supra nisi χωλαίνοντες om.: Su. α 4177(f), Ph. α 2972, (Et. Gen.: -ειν); Tim.; cf. Hsch. α 7722 ἀ.· ἐφ’ ἑνὸς ποδὸς ἁλλόμενοι (= Ael. D. α *187) | Σ′′′ ἀσκωλιάζειν· τὸ ἐπὶ θατέρῳ τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι χωλαίνοντα. οὕτω Πλάτων (Symp. 190 d). καὶ σκιμβάζειν τὸ αὐτὸ τοῦτο λέγουσι (Ph. α 2974) **2238** Ph. α 2958, Et. Gen. (add. exx. ex Call. fr. 240, Ar. Nub. 633, Plat. Prot. 310 c); cf. Hsch. α 7685 ἀ.· … κλινίδιον εὐτελές, Moer. α 119 ἀ. ’Αττικοί, κράβατος ‘Έλληνες **2239** Ph. α 2959 **2240** Ph. α 2970 **2241** Ph. α 2973

2227 οὗτοσὶ – γέρων Su. οὕτως B, om. Ph. **2233** ἄσκησις B Ph. -ιν Su. ἀσκεῖσθαι Erbse | οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων Su. ’Ιταλοὶ καὶ Πλάτων Ph., om. B **2237** ἀσκωλίζοντες B (Tim.) | ἢ στερούμενοι] ὑστερούμενοι Su. **2238** ἀσκάνδης Ph. | ὁ^{1} – fin. om. B | κράβαττος Ph. **2239** βλέψον – fin. om. Ph. **2240** σκορδιᾶσθαι Ph. | διατείνειν Ph. κινεῖν B | καὶ om. Ph. **2241** ἀσκοθύλακον B | β′ om. Ph.

K+? **2242** ᾇσμα· τὸ δίασμα. καὶ Σώφρων (fr. 143). καὶ ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σσ̄ εἰς τὸ ξ̄ ἐγένετο. (Σ′)
2243 ἀσμένως = Σ α 994.
2244 ἀσολοίκως = Σ α 995.
2245 ἀσπαίροντες = Σ α 996. Bk 453
|Tim **2246** ἀσπαλία = Σ α 997. | καὶ ἀσπαλιεὺς ὁ ἁλιεύς, ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἄγραν. (Σ | Σ′)
2247 ἀσπαστοί = Σ α 998.
2248 ἀσπασίως = Σ α 999.
2249 ἀσπίς = Σ α 1000. | λέγεται δὲ καὶ ζῷον. (Σ | Σ[b])
2250 ἄσπονδοι = Σ α 1001.
Att **2251** ἀσπάζεσθαι· καὶ τὸ προσαγορεύειν, ὡς ἡμεῖς, καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἁπλῶς καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. ἀσπαζόμεθα, καὶ σὺν τῷ σ̄· ʿἀσπαζόμεσθ᾽ ἐρέτμα καὶ σκαλμίδια᾽ φησὶν ὁ κωμικός (Ar. fr. 695). καὶ πάντα τὰ ὅμοια διττῶς λέγουσιν. (Σ′) Ba 153
Harp **2252** ᾽Ασπασία· πολυθρύλητος γέγονεν. ἦν δὲ γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλέους δέ φασιν αὐτὴν διδάσκαλον ἅμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον. (Σ′)
Att **2253** ἀσπάθητον χλαῖναν· ἀνύφαντον. (Σ′′′)
2254 ἀσπλήκησεν· τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν. (Σ[b])
2255 ἀσπάλαθος· εἶδος ἀκάνθης τραχυτάτης. (Σ′′′)
Att **2256** ἄσπουδος· ὁ μὴ σπουδαῖος. οὕτως ἀρχιδης Εὔπολις Πόλεσιν (fr. 248)· ʿἄσπουδος δ᾽ ἀνὴρ σπουδᾶν κακίων.᾽ (Σ′′′)

2242 Hermipp. fr. 4.2 **2246** ? Plat. Soph. 218e **2252** Lys. fr. 2 **2253** Soph. fr. 877 **2254** ∗

2242 Su. α 4186, Ph. α 2979; Cyr. (S) ασμ 8, Hsch. α 7726 ᾇ.·… δίασμα … **2243** Su. α 4188, Ph. α 2980 **2244** Su. α 4189 **2245** Su. α 4209 **2246** Su. α 4199, Ph. α 2983; Tim. ἀσπαλιεύς· ἁλιεύς κτλ. **2247** Su. α 4208, Ph. α 2985 **2248** Su. α 4206, Ph. α 2986, Et. Gen. **2249** Su. α 4211, Ph. α 2987 **2250** Su. α 4214(+), Ph. α 2988 **2251** Su. α 4196, Ph. α 2990 (ἀσπάζεσθαι), 2991 (ἀσπαζόμεθα); Phryn. P. S. 22.3 ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τιθέασιν **2252** Su. α 4202, Ph. α 2984; Harp. A 249 **2253** Ph. α 2976; Paus. Attic. α 162 **2255** Ph. α 2977, (Et. Gen.: om. τραχυτάτης et add. exemplo ex ‚Nicandro' [Theocr. 4.57]) **2256** Ph. α 2989; Phryn. P. S. fr. 267

2242 καὶ[1] B Su. οὕτω Ph. | μεταβολὴ B Ph. | σὺν τῶν B | ττ̄ Ph. **2246** ὁ ἁλιεύς om. B Ph. | σπᾶν Su. **2251** ἀσπαζ. καὶ] καὶ ἀσπαζ. Su. | ἀσπαζόμεθ(α) bis B -όμεσθ(α) bis Su. Ph. | ἐρέτμια fort. B, coni. Meineke | καὶ σκαλμίδια – fin. om. B | πάντα om. Ph. | λέγει Ph. **2252** γέγονεν αὕτη Su. | καὶ[3] om. B (δὲ καὶ om. Harp. [plen.]) **2255** τραχύ Ph. **2256** σπουδαρχίδης. οὕτως Εὔπολις Meineke | σπουδαίου Bekker | κακίον B

2257 ἄσσιστα· ἐγγιστα. (Σ′′′) D

2258 ἄσσα = Σ α 1002.

2259 ἄσταχυς καὶ ἀσταφίς, καὶ ὅλως τὸ πλεονάζειν τὸ ᾱ ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων Ἀττικόν ἐστιν. Ὅμηρος (B 148)· ἐπί τ᾽ ἠμύει ἀσταχύεσσιν.᾽ Κρατῖνος (fr. 47)· φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.᾽ (Σ′) Att

Bk 454 **2260** ἀστεῖόν τι καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν· κωμι|κὴ (Ar. Ran. 901–2) ἡ συμπλοκή. σημαίνει δὲ τὸ κατερρινημένον τὸ ἄκρως διειργασμένον. ἐν συνουσίᾳ χρῶ. (Σ′) Att

2261 ἄστεγος = Σ α 1004.

Ba 154 **2262** ἀστεῖος = Σ α 1005. | πολιτικευόμενος· ἀπὸ τοῦ ἀστέος. (Σ | Σ^{b})

2263 ἀστεῖος καὶ ἀστικός, διττῶς. Μένανδρος (fr. 503)· προποιήσεις ἀστικὸν σαυτὸν πάλιν.᾽ Ἀλκαῖος Πασιφάῃ (fr. 26)· νοῦν γένοιτ᾽ ἀστεῖος, οἰκῶν ἐν πόλει.᾽ (Σ^{b}) Att

2264 ἀστείους· ἀστεϊζομένους, πολιτικευομένους. εὐφημότερον ἀστεΐζεσθαι τὸ ὡραΐζεσθαι, γελωτοποιεῖν, σκώπτειν. (Σ′)

2265 ἀστεΐζεσθαι· τὸ χαριεντίζεσθαι. καὶ ἀστεῖος ὁ χαρίεις. (Σ′′′)

2266 ἀστεΐζεται· ὡραΐζεται, κομψεύεται. (Σ^{b}) ?D

2267 ἀστάθμητος = Σ α 1003.

2268 ἀστράβη· τὸ ἐπὶ τῶν ἐφίππων ξύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ τὴν σωματηγὸν ἡμίονον ἀστράβην λέγουσιν. | καὶ πᾶν ὑποζύγιον ἐφ᾽ οὗ οἱ ἄνθρωποι ὀχοῦνται οὕτως ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Δημοσθένης Κατὰ Μειδίου (21. 133). (Σ′ | Σ^{b} ex Σ′) |Harp

---

2257 Aesch. fr. 66 **2265** Philostr. vit. soph. 1 | **2266** ∗

2257 Ph. α 2957 fin.; Hsch. α 7799 (+ Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς [fr. 66]) **2259** Su. α 4224, Ph. α 2992; Phryn. P. S. fr. 265; cf. Moer. α 76 ἀσταφίς Ἀττικοί, σταφίς Ἕλληνες **2260** Su. α 4234, Ph. α 2993; Phryn. P. S. 12. 1 ἀστεῖον καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν· σημαίνει τὸ κατερρινημένον τὸ οὕτω λεπτῶς καὶ ἄκρως διειργασμένον ὡς (ὥστε de Borries) μηδὲ διαιρεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι **2261** Su. α 4227, Ph. α 2996 **2262** Su. α 4235, Ph. α 2997, sch. Plat. Rep. 349 b **2263** Orus B 50 **2264** Su. α 4235 **2265** Ph. α 3001 **2266** cf. Hsch. α 7831 ἀ.· ἀγλαΐζεται, ὡραΐζεται, κομψεύεται, Moer. α 146 ἀστεΐζεσθαι Ἀττικοί, πολιτικεύεσθαι τουτέστιν ὡραΐζεσθαι Ἕλληνες **2267** Su. α 4218, Ph. α 2994 **2268** Su. α 4248, Ph. α 3017, Et. Gen. (+) | Σ′ (Su. α 4248; Harp. A 252) ἀ.· ἡ ἡμίονος, ὡς Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. τάχα δὲ καὶ πᾶν – ἐκαλεῖτο

2257 ἄσιστα Ph. (congr. ord.) **2259** ἄσταχυς· ἄσταχυς B | τῷ ᾱ Bekker | Ἀττικῶν B | ἐστιν. Ὅμηρος et Κρατῖνος – fin. om. Su. ἐστιν – fin. om. Ph. | ἠμύεις B | Κρατῖνος Bekker κράτη ὡς B **2260** ἐν om. B Ph. **2263** προποήσεις Alpers Ἥρῳ· ποιήσεις Toup πάτερ, οὐ ποιήσεις…; post Meineke Kock | ν⟨ῦν⟩ οὖν Bekker **2264** γελωτοποιεῖν, ἅτινα σκώπτειν Su. **2268** ἐφίππων B Su. ἐφ᾽ ἵππων Ph. Et. Gen. ἐφιππίων Theodoridis | καὶ[1] B Ph. ἢ καὶ Su. λέγουσι δὲ καὶ Et. Gen. | οἱ δὲ – λέγουσιν om. B | τὴν] τὸν Su. | λέγουσιν] ἐκάλεσαν Ph. | ὠχοῦντο corr. ex ὠχονται B

|Att **2269** ἀστράγαλος = Σ α 1016. | ἀστραγάλους δὲ οἱ ᾽Αττικοί· τὸ γὰρ θηλυκὸν ᾽Ιακόν. καὶ παρ᾽ ῾Ομήρῳ τινὲς θηλυκῶς, οἷον (Ψ 88)· ῾νήλιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ᾽ ἀστραγάλοισι χολωθείς.᾽ Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλοις (fr. 48)· ῾ἀντ᾽ ἀστραγάλων κονδύλοισι παίζεται.᾽ Πλάτων Λυσίδι (206e)· ῾ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις.᾽ λέγουσι δὲ καὶ ἀστρίχους. ᾽Αντιφάνης ᾽Επιδαυρίῳ (fr. 92)· ¦ ῾ἐπαίζομεν μὲν ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις.᾽ (Σ | Σ^{b}) Bk 455

2270 ἀστρίχους· τοὺς ἀστραγάλους λέγουσιν, ὡς ἀνωτέρω (2269) εἴρηται. (Σ^{b}) Ba 155

K **2271** ἀστυγείτων· πλησιόχωρος. (Σ′)

2272 ἀστεμφέα = Σ α 1006.

2273 ἀστερόεντα = Σ α 1007.

2274 ἀστέρων τέθριππος = Σ α 1008.

2275 ἄστεσι = Σ α 1009.

2276 ἀστειβής = Σ α 1010.

2277 ἀστεϊζόμενος = Σ α 1011.

2278 ἀστισμός = Σ α 1012.

2279 ἀστός = Σ α 1013.

2279A ἀστράβη = Σ α 1014.

2280 ἀστραβηλάτης = Σ α 1015.

2281 ἀστυπολεῖν· τὸ ἐν ἄστει διατρίβειν ἄγριον ὄντα. (Σ′′′)

Harp **2282** ἀσταθμητότατον· περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναιτο τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πράξαι. Δημοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας (19.136). (Σ′)

Harp **2283** ἄστικτον χωρίον· τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ. ὅταν γὰρ ὑποκέηται αὐτὸ τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται. (Σ′)

Harp **2284** ἀστυνόμος· δέκα ἦσαν ἀστυνόμοι, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν ἄστει, οἷς ἔμελλε περί τε τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων. (Σ′)

2283 Lys. fr. 3 **2284** Dem. 24.112

2269 Su. α 4250, Ph. α 3018 | Ael.D. α 190 (Phryn. P.S. fr. †269) **2271** Su. α 4263, Ph. α 3022, (sch. Luc. 4.1); Hsch. α 7918 ἀστυγεῖτον· πλησιόχωρον, Cyr. (vg) αστ 4 ἀστυγείτονες· πλησιόχωροι … **2272** Su. α 4229, Ph. α 3007 **2273** Su. α 4232, Ph. α 3008 **2274** Su. α 4232, Ph. α 3009 **2275** Ph. α 3004 **2276** Su. α 4240, Ph. α 3010 **2277** Su. α 4228, Ph. α 3002 **2278** Su. α 4243, Ph. α 3011 **2279** Su. α 4246, Ph. α 3014 **2279A** Su. α 4248 **2280** Ph. α 3016 **2281** Ph. α 3024 **2282** Su. α 4218, Ph. α 2995; Harp. A250 **2283** Su. α 4226, Ph. α 3015 (+); Harp. A 251 **2284** Su. α 4269, Ph. α 3023; Harp. A 253

2269 ἀστραγάλῃσι Meineke; ῾ἀμφ᾽ ⟨ἀστραγάλῃσιν ἐρίσσας᾽ ἀντὶ τοῦ ῾ἀμφ᾽⟩ ἀστραγάλοισι Erbse | Δουλοδιδασκάλῳ nescioquis | παίζετε Bekker **2282** πράξαι vel πρᾶξαι Σ′ πράξει Harp. **2283** ἄστικτον B ἄστ… Su. (Harp. [epit.]) ἀστικόν· ἔστι δὲ Ph. | αὐτῷ, τοῦτο Bekker **2284** le. ἀστυνόμοι Bekker | ἔμελε Bekker

2285 ἀσταφίδα καὶ ὀσταφίδα οἱ Ἀττικοὶ ἑκατέρως λέγουσιν. Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσιν (fr. 12) ὀσταφίδα εἴρηκεν. (Σ′′′) Att

Ba 156 **2286** ἀστάνδης· γραμματοφόρος. Περσικὸν τὸ ὄνομα. (Σ′′′) Att

2287 ἀστείων· τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων. (Σ′′′) D

Bk 456 **2288** ἄστεκτα· ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα. οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. (Σ′′′) K+D

2289 ἀστικὸν ἐμπόριον· ἐν ᾧ οἱ ἀστοὶ Ἀθήνησιν ἐνεπορεύοντο. ἦν δὲ καὶ ἄλλο ξενικόν, ἐν ᾧ οἱ ξένοι. (Σ′′′) Bk^{V}

2290 ἀστόξενοι· οἱ γένει ἐξ ἀρχῆς προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες. (Σ′′′) Att

2291 ἀστυφίαν καὶ ἀστυσίαν, διά τε τοῦ $\overline{\varphi}$ καὶ διὰ τοῦ $\overline{\sigma}$ ὁμοίως. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀσίτου λέγουσιν. (Σ′′′)

2292 ἀστυφίαν παρὰ τὴν ἀγορασίαν ἣν ἐκήρυσσον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. (Σ′′′)

2293 = 2273.

2294 ἀσύμβατον = Σ α 1017.

2294A ἀσυμφανῶς = Σ α 1018.

2295 ἀσυνάρτητον = Σ α 1019.

2296 ἀσυνδυάστως = Σ α 1020.

2297 ἀσυνθεσία = Σ α 1021.

2298 ἀσύνθετος = Σ α 1022.

2299 ἀσύντακτον = Σ α 1023.

2300 [vacat]

2301 ἀσυντελής = Σ α 1024.

2302 ἀσύφηλον = Σ α 1025.

2303 ἀσυνθετώτατον· Δηνοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας (19.136) ἐπὶ ὄχλου τάττει τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιότατον Harp

---

2286 Plut. Alex. 18 **2287** ∗ **2288** Aesch. fr. 224 **2289** ∗ **2290** ἀστοξένων Aesch. Supp. 356 **2291** ∗

2285 Ph. α 2999; Orus B 49 (Phryn. P.S. fr. †270) **2286** Ph. α 2998; Ael.D. α *188 **2287** Ph. α 3000; Hsch. α 7830 + καὶ γελωτοποιῶν **2288** Ph. α 3003; Cyr. (vgAS) αστ 20/44, Hsch. α 7824 ἄστεκτος· ἀφόρητος, ἀβάστακτος; Hsch. α 7841 ἄ.· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ (fr. 224) **2289** Ph. α 3006; Bk.^{V} 208.26 ἀ. ἐ.· ὅπου οἱ ἀστοὶ ἐμπορεύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλο ὅπου οἱ ξένοι **2290** Ph. α 3013; Ael.D. α 189 **2291** Ph. α 3025 **2292** Ph. α 3026 **2294** Su. α 4276, Ph. α 3027 **2294A** Su. α 4277, Ph. α 3028 **2295** Su. α 4279 **2296** Su. α 4280, Ph. α 3029 **2297** Su. α 4283, Ph. α 3030 **2298** Su. α 4284, Ph. α 3031 **2299** Su. α 4286, Ph. α 3033 **2301** Su. α 4287, Ph. α 3034 **2302** Su. α 4292, Ph. α 3035, Et.Gen. (+) **2303** Su. α 4285, Ph. α 3032; Harp. A 254

2285 ἀσταφίδα· ἀσταφίδα B | λέγουσιν om. B | Νικοφῶν – fin. om. Ph. **2289** ἄστικτον B **2291** ἀστυφίαν· ἀστυφίαν B | διὰ^{2} om. B | ὁμοίως. ὁμοίως B | καὶ^{3} om. Ph. | ἀστύτου L. Dindorf **2292** le. et init. interpr. excidisse coni. L. Dindorf | ἀναγορασίαν B **2303** τῷ περὶ τῆς παραπρ. Ph.

καὶ πίστεις διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνομόλογον καὶ ἀσύμφωνον· ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον· ῎Ομηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναταί τις συνιέναι τί ποτε φρονεῖ· φησὶ γάρ (Z 334, o 318) ᾽σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.᾽ (Σ′)

Att **2304** ἀσφάλεια μὲν καὶ ἀσφαλὲς Ἑλληνικά, τὸ δὲ ἀσφαλίζεσθαι βάρβαρον. (Σ′′′)

2305 ἀσφαλεστέρως· Πλάτων Πολιτείᾳ (?). (Σ′′′)

|?+Att **2306** ἀσφάραγον = Σ α 1026. | στόμαχον, λαιμόν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκανθῶν ἀποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτή¦δειον. οὕτω μὲν οἱ ᾽Αττικοὶ διὰ τοῦ φ̄ τὴν λέξιν προφέρουσιν, οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τοῦ π̄ λέγουσιν, καὶ ἁπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρμενα ἀσπαράγους καλοῦσιν. (Σ | Σ′) Ba 157 Bk 457

2307 ἀσφόδελος = Σ α 1027.

2308 ἀσχάλλων = Σ α 1028.

2309 ἀσχέτως = Σ α 1029.

2310 ἀσχολοῦμαι καὶ ἀσχολεῖται καὶ ἀσχολεῖσθαι· πάντα ταῦτα Μένανδρος (fr. 882, cf. Dysc. 294) λέγει. Φιλήμων (fr. 184) δὲ καὶ ἀσχολεῖ. (Σ′)

Att **2311** ἀσχέδωρος· παρ᾽ Αἰσχύλῳ (fr. 261) ὁ ἐκ τῆς ἰδίας ἀλκῆς ἄσχετα δωρούμενος, οἷον βίαιος. ᾽Ιταλιῶται τὸν σύαγρον ἀσχέδωρον καλοῦσιν. (Σ′′′)

2312 ἀσώδης ἐστίν· ἐφυλώδης δὲ Αἰσχύλος (Supp. 32). ὁ δ᾽ ἰατρὸς (Hipp. Acut. 67) τὸν πρὸς τὰ σιτία ἀτάκτως διακείμενον καὶ ἀηδῶς. (Σ′′′)

2305 ἀσφαλέστατα Plat. Rep. 467 e

2304 Ph. α 3036; Orus B 52 **2305** Ph. α 3037 **2306** Su. α 4297, Ph. α 3038 | Su. α 4297, Ph. α 3038, Et. Gen. (ϱ) (+); Phryn. P. S. 41. 8 ἀ.·διὰ τοῦ φ̄. βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ ὄρμενα τῶν λαχάνων διὰ τοῦ π̄ ἀσπαράγους καλοῦσιν, δυσὶ περιπίπτοντες ἁμαρτήμασιν, ὅτι τε διὰ τοῦ π̄ λέγουσιν, δέον διὰ τοῦ φ̄, καὶ ὅτι τὸ ἰδίως καλούμενον ἐπί τινος πόας ἐπὶ πάντων τῶν ἐξορμενιζόντων ⟨λέγοντες add. de Borries⟩ τίθενται τὴν φωνήν **2307** Su. α 4299, Ph. α 3039 **2308** Su. α 4301, Ph. α 3040, Et. Gen. (+) **2309** Su. α 4302, Ph. α 3041 **2310** Su. α 4303, Ph. α 3043 **2311** Ph. α 3042; Ael. D. α 192 ἀ.· ὁ σύαγρος παρὰ ᾽Ιταλιώταις. Αἰσχύλος Φορκίσι. ἔστι δὲ ὁ ἐκ κτλ. **2312** Ph. α 3044

(2303) διὰ τὸ βέβαιον B | ἢ ἀνομόλογον – fin. om. Ph. | ἀνομολόγαιον, om. καὶ, B **2304** ἀσφάλεια· ἀσφάλεια B **2305** Πολιτείᾳ om. Ph. **2306** δὲ[1] om. Su. | ἐξ ἀκανθῶν φυόμενον Ph. | τι om. B | ἀσπάραγος Su. | τὴν λέξιν προφέρουσιν om. Ph. | ὄρμενα B Ph. Et. Gen. ὁρώμενα πρῶτα Su. **2310** ἀσχολοῦμαι· ἀσχολοῦμαι B | ἀσχολεῖται Su. -εῖ B Ph. | πάντα – fin. B (nisi πάντα om.) et Su. λέγουσιν ᾽Αττικοί Ph. **2312** ἐφυλώδης δὲ Αἰσχύλος B λέγουσιν οὕτως· Αἰσχύλος δὲ ἐφυλώδης Ph., fortasse ἀσώδης· ἔστιν ἔφ⟨υδρος⟩, ὑλώδης δέ· Αἰσχύλος

2313 ἀσώτως = Σ α 1030.
2314 ἀταλαίπωρον = Σ α 1031.
2315 ἀταλαιπώρως· ῥᾳθύμως, ὀλιγώρως. ᾽Αριστοφάνης Δαναΐσιν (fr. 265)· ¦ ῾οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.᾽ (Σ′) Ba 158
2316 ἀτάλαντον = Σ α 1032.
2317 ἀταλῇσιν = Σ α 1033. Bk 458
2318 ἀταμίευτον = Σ α 1034. | ἢ οὗπερ οὐκ ἔστι ταμιεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἑτοίμῳ. (Σ | Σ′)
2319 ἀτάρ = Σ α 1035.
2320 ἀτὰρ δέ = Σ α 1036.
2321 ἀτάρβητος· ἄφοβος, ἄτρομος. (Σ′) K
2322 ἀτὰρ ὥς· εἶτα δή, ὅμως. (Σ′)
2323 ἀτὰρ οὖν = Σ α 1037.
2324 ᾽Αταρνεύς· πολίχνιόν τι κατὰ ἀντικρὺ Λέσβου κείμενον. (Σ′) Harp
2325 ἀτάσθαλα = Σ α 1038.
2326 ἀτέγκτοις = Σ α 1039.
2327 ἄτεγκτος· ἄπιστος καὶ ἀναίσθητος, οἷον μήτε παραινέσει μήτε φόβῳ τὴν πώρωσιν καὶ τὸ τοῦ ἤθους σκληρὸν τεγγόμενος καὶ μαλαττόμενος. λέγεται δὲ ἄτεγκτος κυρίως καὶ ὁ ἄβροχος, ἐξ οὗ καὶ ὁ μὴ δακρύων καὶ ὁ μὴ ἱδρῶν. (Σ′′′) Bk^{V}
2328 ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν· ὁ μὴ βρεχόμενος μήτε προσιέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος βρέχεσθαι. (Σ′)
2329 ἄτε = Σ α 1041.
2330 ἀτέγκτως = Σ α 1040.

2321 Γ 63 **2322** Eubul. fr. 69.2 **2324** Isocr. 4.144, Hdt. 6.28.2 **2328** Aesch. fr. 348

2313 Su. α 4194, Ph. α 3046 **2314** Su. α 4313, Ph. α 3048 **2315** Su. α 4313, Ph. α 3049, (lex. Aἰμ. α 104) **2316** Su. α 4310, Ph. α 3050 **2317** Su. α 4314, Ph. α 3051 **2318** Su. α 4318 (+), Ph. α 3054 **2319** Su. α 4319, Ph. α 3055, sch. Plat. Rep. 367e, (Theaet. 142c, Hipp. i 282c, Sisyph. 387c) **2320** Su. α 4321, Ph. α 3057 **2321** Su. α 4320, Ph. α 3056; Cyr. (vgAS) ατα 13/32, Hsch. α 8009 (ἄφοβος sch. D Γ 63, Ap. Soph. 46.31, Et. Gen.) **2322** Su. α 4324, Ph. α 3058 **2323** Su. α 4323, Ph. α 3059 **2324** Su. α 4322, Ph. α 3060; Harp. A 255 **2325** Su. α 4325, Ph. α 3061 **2326** Su. α 4329, Ph. α 3063 **2327** Ph. α 3065; Bk.^{V} 218.122, EM 163.33 **2328** Su. α 4329, Ph. α 3064 **2329** Su. α 4328, Ph. α 3066 **2330** Su. α 4329

2315 Δαναΐσιν – fin. B Su. lex. Aἰμ. εἴρηκε Ph. | διάκειται lex. Aἰμ. **2318** λέγεται κτλ. num huc pertinent? | οὕτως om. B **2327** ἀναίσθητος ἄνθρωπος B | οἷον ὁ Ph. (Bk.^{V} EM) | καὶ^{3}] ἢ Ph. | λέγεται – fin. om. Ph. **2328** παρηγορήμασιν om. Ph. | μηδὲ Bekker | ἡ om. Ph. | μηδὲ B Su. μὴ Ph. | διαβρέχεσθαι B

2331 ἅτε δή = Σ α 1042.
2332 ἀτέκμαρτον = Σ α 1043.
Att **2333** ἀτελῆ· ἀδάπανα, ὡς καὶ πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα. (Σ′)
2334 ἀτέλεια = Σ α 1044.
2335 ἀτελεύτητον = Σ α 1045. | ἢ ἀΐδιον, οὐκ ἔχον τελευτήν. (Σ | Σ′′′) Ba 159
2336 ἀτενές· εὐθύ, συνεχές, παντελῶς, καθόλου, παραχρῆμα, ἄγαν, ἰσχυρῶς. (Σ′)
2336A ἀτενές = Σ α 1046.
2337 ἄτερ = Σ α 1047.
2338 ἄτερα = Σ α 1048. Bk 459
2339 ἀτεράμων = Σ α 1049.
Att **2340** ἀτεράμονες· οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ ἑνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος. καὶ ὅσπρια ἀτεράμονα, οὐχὶ ἀτέραμνα. ᾽Αριστοφάνης ᾽Αχαρνεῦσιν (181)· ῾ἀτεράμονες Μαραθωνόμαχαι σφενδάμνινοι.᾽ (Σ′)
2341 ἀτέραμνον = Σ α 1050.
2342 ἀτερμάτιστος = Σ α 1051.
2343 ἀτέχνοις = Σ α 1052.
Harp+Tim **2344** ἀτεχνῶς· περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, σαφῶς, ἁπλάστως· ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερῶς ἢ βεβαίως. παροξυτόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, ἀμαθῶς καὶ ἄνευ τέχνης. (Σ^{b} ex Σ′)
2345 ἀτημελήτους = Σ α 1054.
2346 ἀτημελῶς = Σ α 1055.

2333 Soph. fr. 268

2331 Su. α 4331, Ph. α 3067 **2332** Su. α 4332, Ph. α 3068 **2333** Su. α 4339, Ph. α 3069; Paus. Attic. α 166 **2334** Su. α 4338, Ph. α 3070 **2335** Su. α 4337, Ph. α 3071 | Ph. α 3071; cf. Hsch. α 8042 ἀ.· τὸ μὴ ἔχον τέλος **2336** Su. α 4340, Ph. α 3073 **2336A** Su. α 4340 **2337** Su. α 4342, Ph. α 3076 **2338** Ph. α 3077 **2339** Su. α 4343, Ph. α 3079, sch. Plat. Leg. 853 d **2340** Su. α 4343, Ph. α 3080; Orus B 53 **2341** Su. α 4343, Ph. α 3078 **2342** Su. α 4345, Ph. α 3081 **2343** Su. α 4348, Ph. α 3083 **2344** Tim. ἀτεχνῶς· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ χωρὶς πανουργίας καὶ οἷον ἁπλάστως; Harp. A 256 (Ph. α 3084, Et. Gen., cf. Ph. Amph. 21.97) ἀτεχνως· περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ σαφῶς ἢ βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερῶς· παροξυτόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς καὶ ἄνευ τέχνης; aliter iunct. in Su. α 4348 ἀτέχνως· βαρυτόνως ἀντὶ τοῦ ἄνευ τέχνης, ἀμαθῶς, ἀμελῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ περισπωμένου ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος … ἀτεχνῶς περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἁπλῶς, χωρὶς πανουργίας. σαφῶς ἢ βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερῶς; an ἀμαθῶς quod habent B et Su. ex pleniore Harp. derivetur incertum **2345** Su. α 4352, Ph. α 3086, (Et. Gen.) **2346** Ph. α 3088

2333 καὶ om. Su. Ph. **2340** καὶ τὸ – ἀτέραμνος om. Ph. | σφενδάμινοι Ph.

2347 ἀτηρότατον· ᾽Αριστοφάνης Σφηξίν (1299). Πλάτων δ᾽ ἐν Φάωνι (fr. 198) ἀτηρίας. (Σ′) Att

2348 ἀτιμώρητος· ἀβοήθητος. ἢ θαυμαστός. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ὁ κακός. (Σ′) Tim

2349 ἀτίθασον = Σ α 1056.

2350 ἄτιμος· λέγεται μὲν ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥστε μήτε βουλεύειν μήτε δικάζειν μήτε τὰ κοινὰ πολιτεύεσθαι ὅλως. Δημοσθένης (9.42) δὲ καὶ τὸν ἀτιμώρητον ἄτιμον εἶπεν, οἷον τὸν τοῦ τιμήματος καὶ τῆς καταδίκης ἀφειμένον. καὶ πάλιν ἄλλως ὃν Ba 160 ἄν τις ¦ ἀποκτιννὺς οὐχ ὑποκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ᾽ ἔστι καθαρὸς αἰτίας, ὁ οἷον τὸν ἄτιμον ἀνελών. (Σ^{b}, ex Σ′′′ et Σ′) Bk^{V}+Harp

2351 ἀτίμητος ἀγὼν καὶ τιμητός· ἀτίμητος μὲν ὁ μηδὲν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον ἔχων τίμημα, ἀλλὰ τῇ τῶν δικαστῶν γνώμῃ ἰθυνόμενος· οἱ δικάζοντες γὰρ ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. τιμητὸς δὲ ὁ ἐκ τῶν νόμων ἔχων ὡρισμένον τὸ τίμημα. (Σ′′′) Bk^{V}

2352 ἀτιμαγέλης· ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 1026). (Σ′′′)

Bk 460 **2353** ἀτλήτῳ = Σ α 1057.

2354 ᾽Αταλάντῃ· τριήρης τίς ἐστιν ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ ᾽Αταλάντης, ἥτις ἦν ὀξυτάτη δραμεῖν. ἢ ὅτι ἰσόζυγος ἦν, ὡς (B 169)· ῾Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.᾽ (Σ′′′) Bk^{V}

2355 ἀτμίς = Σ α 1058.

2356 ἀτμῶν = Σ α 1059.

2348 ἀτιμώρητοι Thuc. 3.57.4 | Plat. Leg. 730a +, al. **2351** Aeschin. 3.210, Dem. 21.90

2347 Su. α 4353, Ph. α 3091; Phryn. P.S. fr. 271 **2348** Su. α 4367, Ph. α 3098, (sch. Luc. 24.25); Tim. **2349** Su. α 4356, Ph. α 3092 **2350** usque ad ἀφειμένον Σ′′′ (Ph. α 3093; Bk.^{V} 198.26) ἀ.· ὁ ἐστερημένος τῆς παρρησίας, ὥστε μήτε βουλεύειν μήτε δικάζειν μήτε πολιτεύεσθαι μήτε ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν. καὶ ὁ ἀτιμώρητος (ex Bk.^{V} etiam sch. Plat. Leg. 855c); tum ex Σ′ (Su. α 4365, Ph. α 3096; Harp. A 258) ἀ.· ἰδίως (ἰδίᾳ Su.) Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (ἐν Φιλ. om. Ph.) τὸν ἀτιμώρητον λέγει· τουτέστιν ὃν ἄν τις κτλ. **2351** Ph. α 3094; Bk.^{V} 202.7 ἀ. ἀ. καὶ τ.· ἀτίμητος μέν ἐστιν ἐφ᾽ ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμῆσαι ὅτι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι· τιμητὸς δὲ ἐφ᾽ ᾧ ὡρισμένον ἦν τὸ τίμημα **2352** Ph. α 3095 **2353** Su. α 4369, Ph. α 3100 **2354** Ph. α 3099; Bk.^{V} 203.5 ᾽Α. τρ.· ὠνομάσθη οὕτως ἡ τριήρης ἤτοι ἀπὸ ᾽Αταλάντης τῆς ἡρωΐνης ἥτις ἦν ὠκίστη δραμεῖν. ἢ ἀταλάντῃ καὶ ἰσόζυγος, ὡς τὸ ῾Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον᾽, sim. EM 162.1 **2355** Su. α 4371, Ph. α 3101 **2356** Su. α 4371, Ph. α 3102

2347 ᾽Αριστοφάνης om. B Su. | Σφιξίν B Σφιγξί Su., om. Ph. | ἐν Φάωνι om. Ph. **2348** κακός] μὴ διδοὺς τιμωρίαν Ph. **2350** ὅλως om. Ph. | καὶ om. Ph. | οἷον τὸ τοῦ B | οὐχ – ἀλλ᾽ om. Ph. | ὁ om. B | ἑλών Su. **2351** ἔχων ὡρισμένον Ph. | οἱ – ἀποτῖσαι om. Ph. **2354** ἀτλάντη et -ης B | ἐστιν B ἦν Ph. | ὀνομασθεῖσα Ph.

2357 ἄτοπον· ἀντὶ τοῦ ἄλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ξένον, κακόν, μοχθηρόν, καὶ ὃ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ ἀνυπονόητον, οἷον ὃ μὴ ἔστι τοπάσαι. | καὶ ἀτόπως· τὸ ἀσυνήθως καὶ ἀνεπιφάτως. ˹ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν δοκῶν˺ φησὶ Φερεκράτης (fr. dub. 285). (Σ′ | Σ′′′)
2358 ἄτομα = Σ α 1060.
2359 ἄτρακτον = Σ α 1061.
2360 ἀτραπούς = Σ α 1062.
2361 ἀτραπητός = Σ α 1063.
2362 ἀτρεκεῖ = Σ α 1064.
2363 ἀτρεκές = Σ α 1065.
2364 ἀτρέμας = Σ α 1066. | καὶ ἀτρέμα λέγουσιν καὶ ἀτρεμεῖν. (Σ | Σ′′′)
2365 ἀτρεμία = Σ α 1067.
2366 ἀτρεμίζων = Σ α 1068.
2367 ἄτρυτος = Σ α 1069. Ba 161
2368 ἀτρύφερος· ἔστιν ἡ λέξις ἐν Βάπταις Εὐπόλιδος (fr. 78)· ˹ὅτι οὐκ ἀτρύφερος οὐδ᾽ ἀωρός ἐστ᾽ ἀνήρ.˺ (Σ′)
Att **2369** ἀτραπίζειν· βαδίζειν ἢ ὁδοποιεῖν. οὕτω Φερεκράτης Αὐτομόλοις (fr. 31)· ˹ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας διὰ πασῶν.˺ (Σ′′′)
2370 ἀττέλεβος = Σ α 1071.
2371 ἄττει = Σ α 1072.
Att|? **2372** αττα· σημαίνει μὲν ἡ φωνὴ τὸ τινά, ὁπότε ψιλοῦται, ¦ ἢ καὶ τὸ ὀλίγα [ἢ παραπλήσιον]. ὁπότε δὲ δασύνεται, τὸ ἅτινα, ὅπερ οἱ Ἴωνες ἅσσα λέγουσιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἅπερ ἄν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς παρέλκον ἐστί. παραλαμβάνεται δὲ καὶ τὸ πότε καὶ τὸ πηνίκα καὶ τὸ ὅμοιον. | Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Παραπρεσβείας (19.304) ἐπὶ τοῦ ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν. τῶν δὲ κωμικῶν τις (Pherecr. fr. 161.2) τὸ ἄττα ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔταξεν, ἕτερος (Ar. fr. 617) δὲ ἐπὶ χρόνου. (Σ′′′ [Σ^{b}] | Σ′) Bk 461

2357 Su. α 4374, Ph. α 3104, (Ph. Amph. 21.75), (sch. Plat. Rep. 405 d) | Ph. α 3105 (+) (totum = Phryn. P.S. fr. 272, incertissime) **2358** Su. α 4373, Ph. α 3103 **2359** Su. α 4378, Ph. α 3108 **2360** Su. α 4380, Ph. α 3110 **2361** Su. α 4380 **2362** Su. α 4383, Ph. α 3113 **2363** Su. α 4383, Ph. α 3114 **2364** Su. α 4384, Ph. α 3115 | Ph. α 3115 **2365** Su. α 4384, Ph. α 3116 **2366** Su. α 4384, Ph. α 3117 **2367** Su. α 4394, Ph. α 3121 **2368** Su. α 4396, Ph. α 3123 **2369** Ph. α 3109; Hsch. α 8136 (om. cit.), Eust. 1747.62 (ex lex. rhet., fort. Ael.D.) **2370** Su. α 4336, Ph. α 3132 **2371** Su. α 4349 **2372** Ph. α 3126, (Ph. Amph. 21.101), om. ἢ παραπλήσιον quod ex Σ α 1070 (Su. α 4304, Ph. α 3124, sch. Luc. 240.7) add. B; Ael.D. α 193 (+) | Su. α 4304, Ph. α 3124 (totum = Phryn. P.S. fr. †274)

2357 ἀνυπομόνητον Su. | οἷον om. Ph. | ὃ om. B **2364** καὶ ἀτρέμα om. Ph. **2368** ἔστιν om. Su. | οὐδ᾽ B οὔτ᾽ Su. Ph. | ἔστ᾽ B Su. ἐστί τ᾽ Ph. **2369** ὁδοιπορεῖν recte Ph. | Αὐτομόλοις – fin. om. Ph. **2372** ὁπότε ψιλοῦται τὸ τινά Ph. | ἐστί om. Ph. | τὸ ὅμοιον καὶ τὸ πηνίκα B

2373 αττα· τέσσαρα σημαίνει. ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἅτινα παρὰ Ἀντιφῶντι (fr. 27), ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποιά τινα παρὰ Δημοσθένει ἐν Φιλιππικοῖς (4.50). ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἅττα. (Σ′) Harp

2374 Ἄττης· παρὰ Φρυξὶ μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. (Σ′) Harp

2375 Ἀττικοῖς γράμμασιν· Δημοσθένης Κατὰ Νεαίρας (59.76), ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν κδ′ στοιχείων γραμματικὴν ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὑρεθῆναι. (Σ′) Harp

2376 Ἀττικισμός· ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς οἰκειότης καὶ εὔνοια, ὡς Λακωνισμὸς ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας. (Σ′) Att

2377 ἄττην· οὐχὶ ἄττεια. Δημοσθένης (18.260)· ‘κατάρχεις τοῖς σάβοις· ἄττις ὕϊς ἄττις.’ Θεόπομπος Καπήλισι (fr. 28)· ‘κολάσομαί γ’ ἔσω καὶ τὸν σὸν ἄττην.’ (Σ′) Att

2378 ἀτταγᾶς· ὄρνις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Ἀριστοφάνης Σφιγξὶ (Vesp. 257)· ‘τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀττ⟨αγ⟩ᾶς τυρβάσεις βαδίζων.’ καὶ αἱ πλάγιοι ἀτταγᾶ καὶ ἀτταγᾶν. καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ ἀτταγαῖ. (Σ′′′) Att
Ba 162

2379 ἀττάραγοι· οἱ ψίχες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλοῦνται. (Σ′′′)

2380 ἄττεσθαι· ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. Ἕρμιππος Ἀθηνᾶς γοναῖς (fr. 4)· ‘ἀπὸ τῆς τραπέζης τουτονὶ τὸν στήμονα ἄττεσθ’ ἐπινοῶν.’ (Σ′′′)

2381 Ἀττικουργές· τὸ εἰργασμένον τὸν Ἀττικὸν τρόπον. οὐ μόνον ὑποδήματα καὶ σκεῦος, ἀλλὰ καὶ ῥήματα καὶ εἴ τι ἄλλο Ἀττικουργῆ φησί που Μένανδρος (fr. 528). (Σ′′′) D

2382 ἀτυχῆσαι· μὴ τυχεῖν. (Σ′) Tim
Bk 462

2383 ἀτυχεῖν· τὸ μὴ τυγχάνειν τινός, ἀλλὰ διαμαρτάνειν. Εὔπολις Δήμοις (fr. 125)· ‘λέγ’ ὅτου ’πιθυμεῖς· οὐ γὰρ ἀτυχήσεις ἐμοῦ.’ (Σ′′′)

2374 Dem. 18.260, al. **2376** ∗; cas. obl. Thuc., al. **2379** ∗ **2382** Plat. Phaedr. 231 a +, al.

2373 Su. α 4304, Ph. α 3125; Harp. A 259 **2374** Su. α 4354, Ph. α 3130; Harp. A 260 **2375** Su. α 4360, Ph. α 3136; Harp. A 261 **2376** Su. α 4360, Ph. α 3134; Phryn. P.S. fr. 276 **2377** Su. α 4355, Ph. α 3131; Orus B 54 **2378** Ph. α 3127; Phryn. P.S. fr. 275 **2379** Ph. α 3128 (+) **2380** Ph. α 3129 **2381** Ph. α 3137; EM 168.7 ἀ.· τὸ εἰργασμένον τὸν Ἀττικὸν τρόπον· καὶ ῥήματα Ἀττικουργῆ, Hsch. α 8194 Ἀττικουργῆ· τὰ ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς εἰργασμένα **2382** Su. α 4399, Ph. α 3146; Tim. **2383** Ph. α 3145

2373 σημαίνει δ′ Ph. | ἢ ποιά τινα om. B **2374** Ἄττις Su. Ph. | πρόπολος B **2375** ἐν τῷ κατὰ Ph. | τοῦ τοῖς παλαιοῖς Ph. | Ἰωσί ⟨φασι⟩ν conieci **2376** τοὺς² om. Ph. **2377** ἄττιν Su. Ph. | ἄττια Su. Ph. Ἄττιδα Edmonds | Δημοσθένης – ἄττις² om. B | κατάρχεις – fin. om. Ph. | cit. Dem. corrupta | ἄττιν Su. **2378** ἄτταγαι Ph. (qui semper προπαροξυτονεῖ) | Ἀριστοφάνης – βαδίζων om. Ph. | Σφηξὶ Bekker | ἀττ⟨αγ⟩ᾶς Bekker | ἀτταγᾶ καὶ om. B | καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ ἄτταγοι Ph. καὶ ἄτταγας πληθυντ( ) B **2379** ἀττάρατοι B **2381** ἄλλο Ph. ἄλλα B | καὶ εἴ τι ἄλλο post σκεῦος transp. Meineke, ante (καὶ del.) Koerte | Ἀττικουργεῖ Ph. | που om. Ph.

2384 ἀτυφία = Σ α 1073. | Μένανδρος Κυβερνήταις (fr. 221)· ἐἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν κομίσαντές ποτε ἀξιοῦσι πέρας.᾽ (Σ | Σ^{b})

Tim **2385** ἀτύφου μοίρας· τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τύφου. (Σ′)

Att **2386** ἄτυφον· ἐν Φαίδρῳ (Plat. Phaedr. 230 a) τὸ ἀβλαβές, ἐπεὶ τὸ τῦφον βλάπτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον ὁμοίως· τὸ γὰρ θύψαι ἐπικαῦσαι, καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες οἱ ἡμίκαυστοι. (Σ′)

+Harp **2387** αὖ· ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν ἢ δή. Δημοσθένης ἐν τῷ Κατ᾽ Ἀφόβου πρώτῳ (27. 21, 22). ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέασιν. (Σ^{b}, ex Σ′, Σ α 1074, Harp.)

2388 αὐαίνεται = Σ α 1075. | ἡ πρώτη δασεῖα. (Σ | Σ′)

2389 αὐάνθη = Σ α 1076.

2390 αὔδα = Σ α 1077.

2391 αὐδή = Σ α 1078. Ba 163

2392 αὐδήεσσα = Σ α 1079.

2393 αὐδήσας = Σ α 1080.

2394 αὐθάδης, αὐτάρεσκος = Σ α 1081, 1081A.

2395 αὐθαίρετος = Σ α 1082.

|K+? **2396** αὐθέκαστα = Σ α 1083. | καὶ λόγοι αὐθέκαστοι οἱ σαφεῖς καὶ σύντομοι ἢ οἱ ἀληθεῖς. Ἡρόδοτος (1. 107. 1 +) καὶ διαλύων φησὶν αὐτὰ ἕκαστα, οἷον αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. λέγεται δὲ αὐθέκαστα καὶ τὰ ἀπότομα καὶ σκληρά. Μένανδρός (fr. 592) φησι· ἐπικροῦ γέροντος αὐθεκάστου τὸν τρόπον.᾽ Ποσείδιππος (fr. 41) δὲ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἐχρήσατο. (Σ | Σ′′′)

2397 αὐθέκαστος = Σ α 1084, post λόγῳ insert. καὶ ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ. | καὶ αὐθέκαστα τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀληθῆ αὐτοακριβῶς. (Σ, insert. ex Σ′ | Σ′) Bk 463

Att **2398** αὐθέντης· οὐχ ὁ δεσπότης, ἀλλ᾽ ὁ αὐτοχειρίᾳ φονεύς. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς ἐντελέστερον καὶ αὐτοέντης. (Σ′′′)

2385 Plat. Phaedr. 230 a, al.

2384 Su. α 4398, Ph. α 3143 **2385** Su. α 4398, Ph. α 3142; Tim. (+ καὶ μὴ τεθυμμένης) **2386** Su. α 4398, Ph. α 3144; Phryn. P. S. fr. †277 **2387** Σ′ (Su. α 4406, Ph. α 3147) αὖ· ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν, ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέασιν; Σ (Su. α 4405) αὖ· δὴ ἢ πάλιν; Harp. A 268 αὖ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀφόβου α′ ἀντὶ τοῦ πάλιν **2388** Su. α 4418, Ph. α 3148 (addit Σ′′ exempla Aristophanica, fr. 659–60) **2389** Su. α 4407, Ph. α 3149 **2390** Su. α 4414, Ph. α 3151 **2391** Su. α 4415, Ph. α 3152 **2392** Su. α 4415, Ph. α 3153 **2393** Su. α 4414, Ph. α 3154 **2394** Su. α 4422, Ph. α 3156, Et. Gen. **2395** Su. α 4424, Ph. α 3157 **2396** Su. α 4425, Ph. α 3158 | Ph. α 3158; Cyr. (vgA) αυθ 7/21 (ex quo Σ α 1083) ad σύντομοι **2397** Su. α 4425, Ph. α 3159, (sch. Luc. 2. 1) **2398** Ph. α 3160; Ael. D. α 194

2386 ἐν Φαίδρῳ τὸ om. Ph. | ἐπιτεθυμένον B Su. | ἡμίκαυτοι Su. **2388** δασύνεται Su. **2396** ἀπότομα Ph. αὐτόματα B | τοῦ τρόπου B **2397** ἀπαρέγκλιτος L. Dindorf | post ἁπλᾶ add. καὶ ἀκριβῆ B | αὐτοακριβῶς Su. ἀκριβῶς Ph. αὐτοαληθῶς B

2398A αὐθέντης = Σ α 1085.
2399 αὐθήμερον· Θουκυδίδης α′ (?). (Σ′′′) Antiatt
2400 αὖθι = Σ α 1086.
2401 αὖθις = Σ α 1088.
2402 αὐθιγενής = Σ α 1087.
2403 αὖθις αὖ πάλιν = Σ α 1090.
2404 αὐθωρήτους = Σ α 1089.
2405 αὐλαία = Σ α 1091 | ἐν τῷ Κατὰ Πατροκλέους. (Hyper. fr. 139) (Σ′) |Antiatt
Ba 164 **2406** αὐλία = Σ α 1092. | ἢ ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις ἢ ἀντὶ τοῦ τὰς μικρὰς αὐλάς. οὕτως Λυσίας (fr. 85) καὶ Αἰσχίνης (3. 119). (Σ | Σ′) |Harp
2407 αὐλίζεται· τὸ ἐν αὐλῇ διατρίβει καὶ ἰδίως τὸ κοιμᾶται. Εὔπολίς φησιν (fr. 347)· ‘ἐγὼ δ’ ἄδειπνος ἑσπέρας αὐλιζόμην.’ | σημαίνει δὲ καὶ τὸ φυλάττει, παρεμβάλλει. (Σ′′′ | Σ^{b} ex Σ α 1093) Att|
2408 αὐλίζεσθαι· τὸ ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεύειν καὶ κατάγεσθαι καὶ ἐπαυλίζεσθαι καὶ ἐπιμένειν. (Σ′′′)
2409 αὐλιζόμενοι· Ἀντιφῶν (Soph. 87 B 68) ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. (Σ′) Harp
2410 αὐλίκουροι = Σ α 1094.
2411 αὐλισμόν = Σ α 1095.
2412 αὐλός = Σ α 1096. | καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. (Σ | Σ′)
2413 αὐλών· ἔστι μὲν τόπος ἐπιμήκης καὶ στενός, ἀγκάλαις οἷον περιεχόμενος. λέγεται δὲ ἰδίως καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς, καὶ αὐτὸς ἐπιμήκης ὢν καὶ στενός. (Σ′′′) Att
2414 αὐλῶνες = Σ α 1097.
Bk 464 **2415** αὐλωνίζουσα = Σ α 1098.
2416 αὔληρον· ἱμὰς ἢ σχοινίον, ὅπερ οἱ Ἴωνες εὔληρον. (Σ′′′)
2417 αὔξην καὶ ἄνθην καὶ βλάστην· παροξυτονεῖν ἀξιοῦσι πάντα τὰ τοιαῦτα. (Σ′′′)

2399 in Thuc. libr. 2, 4, 6, 7, 8 reperitur

2398A Su. α 4426 **2399** Ph. α 3162; Antiatt. 82. 24 **2400** Su. α 4428, Ph. α 3163, Et. Gen. (+) **2401** Su. α 4430, Ph. α 3165 **2402** Su. α 4429, Ph. α 3164 **2403** Su. α 4430, Ph. α 3166 **2404** Su. α 4431, Ph. α 3168 **2405** Su. α 4434, Ph. α 3169 **2406** Su. α 4439, Ph. α 3171 | Su. α 4440, Ph. α 3172; Harp. A 264 **2407** (Ph. α 3173: οὕτως Εὔπολις ad fin. gl. Σ α 1093); Phryn. P. S. fr. 283 | Σ (Su. α 4441, Ph. α 3173) αὐ.· κοιμᾶται, φυλάττει, παρεμβάλλει **2408** Ph. α 3174 **2409** Su. α 4441, Ph. α 3178; Harp. A 265 **2410** Su. α 4442, Ph. α 3175 **2412** Su. α 4447, Ph. α 3179, Et. Gen. | Su. α 4447, Ph. α 3179 (+) **2413** Ph. α 3181; Paus. Attic. α 168 (+) **2414** Su. α 4449, Ph. α 3182 **2415** Su. α 4449, Ph. α 3183 **2416** Ph. α 3170 **2417** Ph. α 3187 (+ ἔστι καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς (com. adesp. fr. 492) καὶ παρὰ Πλάτωνι (Rep. 509 b, al.). Ἐπίκουρος (fr. nov.) δὲ πλεονάζει ἐν αὐτοῖς καὶ διὰ τοῦτο προσίσταται (παρ- Erbse) ὡς ἀττικίζων, an ex Σ′′′?)

2399 α′ om. Ph. **2406** le. gl. Harp. αὔλια | ἐπαύλεις Ph. | τοῦ^{2} om. B **2407** διατρίβειν B corr. Bekker **2412** sic B Su. μουσικόν τι ὄργανον καὶ ad init. Ph. **2417** αὔξην· αὔξην B

2418 αὐξίς· εἶδος θύννιδος, ἥν τινες κορδύλην λέγουσιν. Φρύνιχος Τραγωδοῖς (fr. 59)· ʿκαὶ τέμαχος αὐξίδος.ʾ (Σ′′′)
2419 αὔραν = Σ α 1099.
2420 αὐρίβατον· τὸ αὖρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως, καὶ τάχα οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατά τινα βαρβαρικὴν λέξιν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐρίου. (Σ′′′)
2421 ἀΰσαι· βοῆσαι. καὶ τὸ θιγεῖν καὶ ἅψασθαι. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ κορέσαι. (Σ′′′)
2422 ἀϋσάντων = Σ α 1100.
2423 Αὐσονίων = Σ α 1101. Ba 165
2424 ἀϋτήν = Σ α 1106.
2425 αὐτὰ ταῦτα· ἀντὶ τοῦ δι᾽ αὐτὰ ταῦτα. (Σ′′′)
2426 αὐτόκαρπον· τὸ ἐξ αὑτοῦ κάρπιμον. (Σ^{b})
Att **2427** αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ· ἐπί τινος εὐδοκιμοῦντος. (Σ′)
Att **2428** αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ μοῦσα· ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ πολιτικώτερον. (Σ′)
2429 αὖτε = Σ α 1102.
|Att **2430** αὐτερέται = Σ α 1103. | οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὁπλῖται. (Σ | Σ′)
2431 αὐτήκοοι = Σ α 1104.
Att **2432** αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν· λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων. (Σ′′′)
2433 αὐτῆμαρ = Σ α 1105.
2434 αὐτίτην· τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. ʾΑμφικτύοσι Τηλεκλείδης (fr. 10). (Σ′)
2435 αὐτίκα = Σ α 1107. Bk 465
2435A αὐτοβοεί = Σ α 1108.
Att **2436** αὐτοβοεί· τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, οἷον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ. οὕτως Θου-

---

2420 ∗ **2421** ι 65 **2425** ? Plat. Euthyphr. 5 a + **2426** ∗ **2432** Ar. Thesm. 928

2418 Ph. α 3188 **2419** Su. α 4457, Ph. α 3189 **2420** Ph. α 3191 **2421** Ph. α 3192; cf. Eust. 1547. 62 δῆλον δὲ ὅτι ἀΰσαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ θιγεῖν καὶ τὸ ἅψασθαι **2422** Su. α 4459, Ph. α 3196 **2423** Su. α 4461, Ph. α 3194 **2424** Su. α 4477, Ph. α 3198 **2425** Ph. α 3195 **2427** Su. α 4478, Ph. α 3200; Phryn. P. S. 12. 14 (+ χρῶ. ⟨ὅμοιον add. de Borries⟩ καὶ τὸ αὐτὴ ἀνθεῖ ⟨ἡ⟩ μοῦσα) **2428** Su. α 4478; Phryn. (vid. ad gl. 2427) **2429** Su. α 4467, Ph. α 3201 **2430** Su. α 4468, Ph. α 3202 | Su. α 4468, Ph. α 3202; Ael. D. α 195 **2431** Su. α 4473, Ph. α 3203 **2432** Ph. α 3204; Paus. Attic. α 170 (ἀντὶ τοῦ αὕτη ἡ μηχανὴ οὐδὲν ἤνυσεν. ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τι ποιεῖν καὶ ἀποτυγχανόντων) **2433** Su. α 4474, Ph. α 3205 **2434** Su. α 4481 **2435** Su. α 4479, Ph. α 3206, (sch. Plat. Gorg. 459 c) **2435A** Su. α 4485 **2436** Su. α 4486, Ph. α 3209, Bk.^{v} 214. 32, (lex. Aἰμ. α 132); Ael. D. α 196; cf. Moer. α 99

2418 λέγουσιν om. Ph. | Φρύνιχος – fin. B οὕτω Φρύνιχος Ph. **2420** post ταχέως interpunxit L. Dindorf **2421** βοηθῆσαι B | confunduntur ⟨ψ⟩αῦσαι et ἆσαι (Degani) **2436** οἷον … ἀλαλαγμῷ (ἀλαλάγματι Su.) B Su. Bk.^{v} οἱ … ἀλαλαγμῷ τοὺς πολεμίους νικῶντες Ph.

κυδίδης (2.81.4 +). [ʿτὸν ἁλόντα κλέπτοντα ἐξεῖναι αὐτοβοεὶ λαβόντα τρῶσαι.ʾ] παρὰ Θεοπόμπῳ (115 F 309; potius comicus, ut Adler) δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος. (Σ′ [Σ^{b}])

2437 αὐτοβοᾷς ὅμοιος ὢν τῷδε· ʾΑττικῶς πάνυ συμπέπλεκται. σημαίνει δὲ οἷον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγὼς ὅμοιος εἶναι τῷδε. (Σ′) Att

2438 αὐτόκακον ἔοικε τῷδε· ἄκρως καὶ καθ᾽ ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε. (Σ′) Att

2439 αὐτόδαξ· τὸ παραχρῆμα ἀποδεδώκασιν. (Σ′)

Ba 166 **2440** αὐτοδοκεῖν· Δείναρχος (fr. LXVI–VII 2) ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. (Σ′) Harp

2441 αὐτοκράτορα· πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον. (Σ′)

2442 αὐτολήκυθοι· Δημοσθένης Κατὰ Κόνωνος (54.14). ἤτοι ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἑτοίμως πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν. ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους. ἢ αὐτούργους. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἑτοίμους καὶ οἷον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια. καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν. | ἢ ὁ πένης, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῷ τὰς ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα εἰσφέρειν. οἱ δὲ ἄσωτος, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ληκύθοις ἔχειν τὰ σύμβολα καὶ φέρειν εἰς τὰ συμπόσια. (Σ′ | Σ^{b}) Harp|Bk^{V}

2443 αὐτογένεθλον = Σ α 1109.

2444 αὐτόετες = Σ α 1110.

2445 αὐτόθεν = Σ α 1111.

Bk 466 **2446** αὐτολόχευτος = Σ α 1114.

2447 Αὐτόλυκος· ʾΑρεοπαγίτης οὗτος ἦν, καὶ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἑάλω, καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί. (Σ′) Harp

---

2437 com. adesp. fr. *493 **2438** com. adesp. fr. *559 **2439** Ar. Pax 607 + **2447** Lycurg. 1.53, fr. IX

2437 Su. α 4484, Ph. α 3213; Phryn. P.S. fr. 278 **2438** Su. α 4494 (+), Ph. α 3216; Phryn. P.S. 11.14 (+) **2439** Su. α 4489, Ph. α 3207 (+ οἱ δὲ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν); cf. Hsch. α 8406 αὐ.· παραχρῆμα ἢ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδεδώκασιν **2440** Su. α 4491, Ph. α 3214; Harp. A 266 **2441** Su. α 4502, Ph. α 3219 **2442** Su. α 4505, Ph. α 3227; Harp. A 269 | Bk.^{V} 204.27 **2443** Su. α 4487, Ph. α 3220 **2444** Su. α 4492, Ph. α 3221 **2445** Su. α 4493, Ph. α 3222 **2446** Su. α 4506, Ph. α 3228 **2447** Su. α 4507, Ph. α 3229; Harp. A 270

(2436) τὸν – τρῶσαι ex auct. ignoto intrusit B | κατακράτως B Ph. καταράτως Bk.^{V} **2437** αὐτὸς βοᾷς Cobet **2440** αὐτοδοκεῖν B Su. (AVM) (Harp.) -δοκεῖ Ph. -δικεῖν recte Su. (GITF) (Harp. [plen v.l.] | ἑαυτῷ Ph. | ὁρίζει Ph. **2442** ἐν τῷ κατὰ Ph. | ἀντὶ τοῦ^{1} om. Ph. | εὐζώνως Su. | ἑτοίμους recte Ph. (Harp. [plen.]) | καὶ^{3} om. Su. **2447** οὕτως Ph. | Χα^{1}ρ- Σ′ (Χειρωνικοῖς B Χαρωνικοῖς Su. Χερωνειακοῖς Ph.)

2448 αὐτόλυκοι· πένητες. οἷον αὐτοδιάκονοι. (Σ′)
2449 αὐτομόλως = Σ α 1115.
2450 αὐτονυχί = Σ α 1116.
Harp **2451** αὐτομαχεῖν· τὸ δι᾽ ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι᾽ ἑτέρου. (Σ′)
2452 αὐτόπρεμνον = Σ α 1117.
2453 αὐτόσιτος· ὁ οἰκόσιτος. (Σ′)
2454 αὐτόσε = Σ α 1112.
2455 αὐτοτελής = Σ α 1120. Ba 167
2456 αὐτοσχέδιον = Σ α 1113 (le.) + 1118 (interpr.). | ἐκ χειρός. (Σ | Σ′′′)
2457 αὐτοσχεδίως = Σ α 1119.
2458 αὐτονομουμένη πόλις· ἡ τοῖς ἑαυτῆς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἑτέροις. (Σ′)
2459 αὐτόχειρες = Σ α 1121.
2460 αὐτοχειρία = Σ α 1123.
2461 αὐτοτελὴς δίκη· ἀφ᾽ ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἐφ᾽ ἑτέραν. καὶ αὐτοτελὲς τὸ κύριον ἁπλῶς. (Σ′)
2462 αὐτοχρῆμα ὅμοιον = Σ α 1122.
2463 αὐτόχθων = Σ α 1124.
Harp **2464** αὐτόχθονες· οἱ Ἀθηναῖοι, ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο. (Σ′)
2465 αὖτως = Σ α 1125.
Att **2466** αὐτοῖς τοῖς ταλάροις ἐσθίεις τὸν τύρον· σύντροφον Ἀθηναίοις ἄνευ τῆς σὺν προθέσεως λέγειν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, αὐτοῖς τοῖς ταλάροις. (Σ′)

2448 ∗ **2451** Lys. fr. 102 **2453** ∗; αὐτόσιτον Crobyl. fr. 1.1 **2458** ∗ **2461** ∗ **2464** Dem. 19.261 **2466** cf. Ar. Ran. 559–60

2448 Su. α 4507, Ph. α 3230 **2449** Su. α 4510, Ph. α 3235 **2450** Su. α 4514, Ph. α 3239 **2451** Su. α 4509, Ph. α 3234; Harp. A 271 **2452** Su. α 4516 (+), Ph. α 3244 **2453** Su. α 4524, Ph. α 3251 **2454** Su. α 4522, Ph. α 3252 **2455** Su. α 4530 **2456** Su. α 4528, Ph. α 3253 | Ph. α 3253 **2457** Su. α 4528, Ph. α 3255, cf. sch. Plat. Sisyph. 390 b αὐτοσχεδιάζοντες· αὐτομάτως ἢ συντόμως τι ποιοῦντες **2458** Su. α 4512, Ph. α 3248 **2459** Su. α 4535, Ph. α 3264, sch. Luc. 4.6 **2460** Su. α 4535, Ph. α 3265 **2461** Su. α 4530, Ph. α 3256 **2462** Su. α 4537, Ph. α 3268 **2463** Su. α 4536, Ph. α 3267 **2464** Su. α 4536, Ph. α 3266; Harp. A 272 **2465** Su. α 4538, Ph. α 3269 **2466** Su. α 4540, Ph. α 3280; Phryn. P.S. fr. 286

2448 αὐτολήκυθοι Meineke **2451** ἀλλὰ] καὶ Ph. **2458** αὐτῆς Su. | ὑπείκουσα Ph. **2461** αὐτοτελὲς B Ph. αὐτὸ Su. **2464** καὶ Ἀρκάδες Su. καὶ οἱ Ἀρκάδες B om. Ph. **2466** τοῖς ter B, om. Su. Ph.

Bk 467 **2467** αὐτομαχῆσαι· ὅταν ἀντιποιῆταί τις οἰκίας ἢ χωρίου, καὶ εἴη ὁ πεπρακὼς μὲν ἀξιόχρεως ὥστε δοκεῖν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν καὶ συνίστασθαι τὴν δίκην πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον, βούλοιτο δὲ ὁ διακατέχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέσθαι ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀμφισβητοῦντα, τοῦτο αὐτομαχῆσαι λέγεται. (Σ′)

2468 αὐτοκέρας· αὐτόκρατον, οἷον εὐκέραστον, συμμέτρως κεκραμένον. (Σ′) Att

2469 αὐτόκρανον λόγον· τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 295). (Σ′′′) Att

2470 αὐτογνωμονήσαντες· ἰδιογνωμονήσαντες. Ξενοφῶν (Hell. 7.3.6). (Σ′′′)

2471 αὐτοκάρδαλον· Εὔπολις Μαρικᾷ (fr. 192.195). (Σ^{b})

Ba 168 **2472** αὐτόθι· Ξενοφῶν ἐν γ′ Ἀπομνημονευμάτων (?). Ἡρόδοτος ἐν Ἱστοριῶν γ′ (106.2). ἀντὶ τοῦ αὐτός. (Σ′′′)

2473 αὐτόπαιδα· αὐτὸν τρόπῳ τινὶ παῖδα ὄντα. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 1029). (Σ′′′) D

2474 αὐτόπεδον· τὸ πεζῇ ὁδεῦον. (Σ′′′)

2475 αὐτόποκον· ἱμάτιον τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόκου εἰς κρόκην μεταβληθέν, ὃ καὶ αὐτοπυρίτην καλοῦσιν. (Σ′′′)

2476 αὐτόπωλοι· οἱ τῇ τῶν καπήλων ἀντικείμενοι τέχνῃ. καὶ Πλάτων Πολιτικῷ (260 c)· ‘καθάπερ ἡ τῶν καπήλων τέχνη τῆς τῶν αὐτοπώλων διώρισται τέχνης.’ (Σ′′′)

2477 αὐτόρεξον· αὐτόρεκτον, οἷον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτείναντα. ῥέξαι γὰρ τὸ θῦσαι. ἢ αὐτὸν ἐφ’ ἑαυτὸν ὀρέγοντα τὴν χεῖρα. “Ομηρος (Δ 307)· ‘ἔγχει ὀρεξάσθω.’ (Σ′′′)

2478 αὐτόν· Σοφοκλῆς (fr. 1147) ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν, καὶ Λυσίας ἐν τῷ Κατὰ Ἰφικράτους (fr. 133), καὶ πολλοὶ ἄλλοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μόνος. (Σ′′′) Att

---

2467 Lys. fr. 102 **2468** ∗ **2474** ∗ **2475** com. adesp. fr. 797 **2477** ∗ | ? Aesch. fr. 117

2467 Su. α 4509 **2468** Su. α 4496, Ph. α 3217 (+); Phryn. P.S. 1.9 **2469** Ph. α 3218; Phryn. P.S. fr. †284 **2470** Ph. α 3211 **2472** Ph. α 3223 **2473** Ph. α 3241; Hsch. α 8449 **2474** Ph. α 3242 **2475** Ph. α 3243 **2476** Ph. α 3246 **2477** Ph. α 3247 **2478** Ph. α 3249; Phryn. P.S. fr. †280; cf. Antiatt. 77.6 αὐτὸς αὑτόν· ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν

2467 ἀντιποιῆσαί B **2468** αὐτοκρα- om. Su. (i.e. αὐτοκέραστον· οἷον legit) | οἷον – fin. om. Ph. **2469** αὐτόκραντον L. Dindorf **2470** ἰδιογνωμονήσαντες om. Ph. | Ξενοφῶν om. B **2471** Μαρικᾷ Meineke μακαρικάσῃ B (h.e. μαρικάσῃ, sscr. κα) **2472** Ξενοφῶν – ἱστοριῶν γ′ om. Ph. | αὐτοῦ Erbse **2474** ὁδεύειν B **2475** βληθέν B | . ⟨αὐτόπυρος· ἄρτος,⟩ ὃ⟨ν⟩ καὶ Meineke **2476** οἱ om. B | καὶ – τέχνη om. Ph. **2477** αὐτόρεξον Ph. αὐτόριζον B, quo recepto lac. stat. Mette **2478** ἐν τῷ κατὰ Ἰφικράτους om. Ph. | πολλοὶ om. Ph. | μόνον Ph.

D **2479** αὐτόσσυτον· αὐτοκέλευστον. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 559). (Σ′′′)

Att **2480** αὐτοτελῶς· σημαίνει μὲν τὸ τελείως. Λυσίας δὲ ἀν¦τὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν ἐχρήσατο, ὡς ἐν τῷ ῾Υπὲρ Εὐθύνου (fr. 101)· ῾καὶ τοῦτο ἐποιήσαμεν οὐκ αὐτοτελῶς ἀλλ᾽ ἀκριβῶς.᾽ τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ᾽ ῾Ομήρῳ ⟨ ⟩ αὐτόποκον ἱμάτιον· δηλοῖ γὰρ τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόκου εὐθὺς εἰς κρόκην ἐργασθέν. (Σ′′′) Bk 468

2481 αὐτόχειρα· οὐ τὸν ἑαυτὸν ἀνελόντα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ πράξαντος ὁτιοῦν τῇ ἑαυτοῦ χειρί. οὕτως Θεόπομπος (fr. 88) καὶ ᾽Αριστοφάνης (Av. 1135, Lys. 269) καὶ Πλάτων (Leg. 865 b), ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ ᾽Αριστογείτονος (25. 57)· ῾λαβὼν αὐτοὺς αὐτοχειρίᾳ παρὰ τὸ πωλητήριον ἀπήγαγε τοῦ μετοίκου,᾽ ἀντὶ τοῦ τῇ ἰδίᾳ χειρί. (Σ′′′)

2482 αὖχημα = Σ α 1126.

2483 αὐχμηρόν = Σ α 1127.

2484 αὐχμοί = Σ α 1128.

2485 αὐχμώδους = Σ α 1129.

2486 αὐχμῶντες = Σ α 1130.

2487 αὐχοῦντες = Σ α 1131.

2488 ἀφαγνίσαι = Σ α 1132.

2489 ἀφαίρεμα = Σ α 1133. Ba 169

Harp **2490** ἀφαίρεσις· ῾Υπερείδης (fr. 23) ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει. (Σ′)

Att **2491** ἀφαιρεῖν κροκύδας· ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ ᾽Αριστοφάνης (fr. 689)· ῾εἴ τις κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.᾽ (Σ′)

2492 ἁφαῖς = Σ α 1134. | καὶ τὸ προσεγγίσαι καὶ ἅψασθαι. (Σ | Σ′′′)

2479 Ph. α 3250; Hsch. α 8463 (+ Σκυρίοις) (Phryn. P. S. fr. 281) **2480** Ph. α 3257; Phryn. P. S. fr. 282 **2481** Ph. α 3263 **2482** Su. α 4542, Ph. α 3270 **2483** Su. α 4543, Ph. α 3271, (sch. Plat. Rep. 554 a) **2484** Su. α 4544, Ph. α 3272 **2485** Su. α 4544, Ph. α 3273 **2486** Su. α 4544, Ph. α 3274 **2487** Su. α 4546, Ph. α 3275 **2488** Su. α 4547, Ph. α 3281 **2489** Su. α 4569, Ph. α 3288 **2490** Su. α 4569, Ph. α 3289; Harp. A 273 **2491** Su. α 4570, Ph. α 3291; Phryn. P. S. 4. 14 ἀ. κ.· λίαν ἠττίκισται καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων διὰ κολακείαν, ὥστε καὶ παρεπομένους ἀφαιρεῖν κροκύδας τῆς ἐσθῆτος ἢ κάρφος τι τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ γενείου. ὁ δὲ ᾽Αριστοφάνης ῾ἀφαιρεῖ τρίχας᾽ (῾ἀφαιρεῖν κροκύδας᾽ Dindorf ⟨καὶ⟩ ῾ἀφ. τρ.᾽ de Borries) φησὶν ἐπί τινος κολακεύειν ἐπιχειροῦντος **2492** Su. α 4572, Ph. α 3292 | Ph. α 3292

2479 οὕτως om. Ph. **2480** ὡς² om. Ph. | ἐν τῷ ὑπὲρ Εὐθύνου Ph. ἂν τῷ ὑπευθύνου B | τῷ παρ᾽ B | ῾Ομήρῳ (ξ 151) ⟨αὔτως⟩ Kassel, sed plura excidisse vid., nisi verba seq. ad gl. 2475 pertinent; aut ῾Ομήρῳ corruptum esse aut αὐτοπόκον v. l. fuisse in ξ 342 coni. Haslam | γὰρ B δὲ Ph. **2481** προσάξαντος B | αὐτοῦ Ph. | καὶ Πλάτων – fin. om. B | αὐτὸς, πρὸς et μετοικίου Dem. **2492** ⟨ἀφάσ(σ)ειν· ψηλαφεῖν.⟩ καὶ τὸ conieci | καὶ² del. Theodoridis

2493 ἀφανὴς οὐσία· λέγεται ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερὰ δὲ ἡ ἔγγειος. οὕτως Λυσίας (fr. 122). (Σ′) Harp

2494 ἀφανίσαι· οὐ τὸ μολῦναι καὶ χρᾶναι δηλοῖ, ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι, | ὅπερ ἐκάλουν ἀϊστῶσαι. (Σ′ | Σ^{b}) ?Bk^{V}|?

2495 ἀφαδία· ἡ ἔχθρα. (Σ′′′) Att

2496 ἀφαμαρτούσῃ = Σ α 1135.

2497 ἀφασία = Σ α 1136.

Bk 469 **2498** ἁφὰς λυχνῶν Ἡρόδοτος (7.215) λέγει. (Σ′)

2499 ἀφάσσων = Σ α 1137. | Ἡρόδοτος (3.69.3). (Σ | Σ′)

2500 ἀφαυροτέροις = Σ α 1138.

2501 ἀφαυροῦ = Σ α 1139.

2502 ἀφάψαι = Σ α 1140.

2503 ἀφεῖσθαι παίζειν· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀργούντων καὶ πρὸς παιδίαν ἀφειμένων, μάλιστα δὲ ἐπὶ παίδων ἀφειμένων παίζειν. (Σ′)

2504 ἀφείλετο καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ε̄, ἐφ᾽ ὧν τὸ πρῶτον πρόσωπον διὰ τοῦ ο̄, τὸ δὲ δεύτερον διὰ τῆς οῡ. ὅτε δὲ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ α̅, τότε τὸ δεύτερον διὰ τοῦ ω̄, τὸ δὲ τρίτον πάλιν διὰ τοῦ α̅ ὁμοίως τῷ πρώτῳ, οἷον ἐποιησάμην, ἐδυνάμην. (Σ′′′) Att

2504A ἀφείλετο = Σ α 1144.

2505 ἀφειλόμην ἐν τῷ ο̄, καὶ ἀφείλου καὶ ἀφείλετο ἐν τῷ ε̄. τὰ δὲ διὰ τοῦ α̅ βάρβαρα, | οἷον ἀφειλάμην καὶ ἀφείλατο, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀφείλω. τὸ δὲ ἀνάλογον ἐπὶ πάντων ἐστὶν τῶν ὁμοίων. (Σ′′′) Att Ba 170

2506 ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας· τὸ μὲν ἀφείς ἐστιν ὅταν ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ· τὸ δὲ ἀπαλλάξας ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτω Δημοσθένης (36.25) καὶ Ἰσαῖος (?5.14). (Σ′′′) Harp

---

2495 ∗; ἀφαδίαν Eupol. fr. 376 **2503** Plat. Leg. 657e

2493 Su. α 4552, Ph. α 3286; Harp. A 275 **2494** Su. α 4553, Ph. α 3282; cf. Bk.^{V} 206.22 (EM 175.10) ἀ.· οἱ παλαιοὶ οὐχὶ τὸ μολῦναι λέγουσιν ὡς νῦν, ἀλλὰ τὸ τελέως ἀφανὲς ποιῆσαι **2495** Ph. α 3285; Ael.D. α *197 (+ Εὔπολις ἐν Ἀνδρογύνοις [fr. 376]· ‘… δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν’) **2496** Su. α 4550, Ph. α 3298 **2497** Su. α 4560 + 4561, Ph. α 3299 + 3332 **2498** Su. α 4562, Ph. α 3300 **2499** Su. α 4563, Ph. α 3301, (Et.Gen.) (+) | Su. **2500** Su. α 4566, Ph. α 3302 **2501** Su. α 4566, (Et.Gen.) **2502** Su. α 4567, Ph. α 3303 **2503** Su. α 4599, Ph. α 3305 **2504** Ph. α 3309; Orus A 16 (Phryn. P.S. fr. 287) **2504A** Su. α 4597, Ph. α 3308 **2505** Ph. α 3318; Phryn. P.S. fr. 288 **2506** Ph. α 3319, Bk.^{V} 202.11; Harp. A 276 (+) (Σ′′ [Su. α 4599, Ph. α 3320] ex Harp. plen.)

2493 εὔγειος B Su. **2494** μόνον δηλοῖ B **2503** παιδείαν Ph. | τῶν παίδων B **2504** ο̄ B ε̄ Ph. | δὲ^{1} om. Ph. | οῡ διφθόγγου Ph. | τότε om. Ph. | τὸ δὲ τρίτον – fin. om. B **2505** ἐν τῷ ο̄ Ph. διὰ τοῦ ο̄ B | καὶ ἀφείλου καὶ ἀφείλετο ἐν τῷ ε̄ om. B | διὰ τοῦ α̅ post βάρβαρα B **2506** τις ἀπολύσῃ τινὰ Bk.^{V} ἀπολύσῃ τίς τινα Harp. | ἐγκάλει Bk.^{V} ἐνεγκάλει B (h.e. ἐγκάλει, sscr. νε) | οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος om. Bk.^{V}

2507 ἀφεῖτε· δύο σημαίνει, παρὰ μὲν Θουκυδίδῃ (1.139.3) ἀφήκατε, παρὰ δὲ Δημοσθένει (3.5) συνεχωρήσατε. (Σ′′′)
2508 ἀφειδία = Σ α 1142.
2509 ἀφειδήσας = Σ α 1143.
2510 ἀφεδρών = Σ α 1141.
2511 ἀφέμενον = Σ α 1145.
2512 ἀφέξει = Σ α 1146.
2513 ἀφέξομαι = Σ α 1147.
2514 ἀφέσθαι = Σ α 1148.
2515 ἀφέσται = Σ α 1149.
2516 ἀφ᾽ ἑστίας = Σ α 1150.
2517 ἀφετηρία = Σ α 1151.
2518 ἀφελές· τὸ ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον, ἢ τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀκατασκεύαστον. | ᾽Αριστοφάνης ῾Ιππεῦσι (527)· ¦ ῾διὰ τῶν ἀφελῶν Bk 470
πεδίων ἔρρει καὶ τῆς στάσεως παρέσυρεν.᾽ καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο ᾽Αθήνησιν, εἰ ἀφελεῖς καὶ ὁλόκληροι. ἔστι {μὲν} γὰρ ὁ μὲν οὐκ ἀφελὴς ὁ βεβλαμμένος τι τοῦ σώματος, ἢ καὶ ᾧ πρόσεστί τι μὴ φύσει προσῆκον· οὐχ ὁλόκληρος δὲ οὗ τι ἄπεστιν καὶ ὁ ἐλαττούμενός τινι τῶν κατὰ φύσιν. (Σ′′′ | Σ^{b})
2519 ἀφελοῦ· περισπᾶν ἀξιοῖ ᾽Αμμώνιος. (Σ′′′)
2520 ἀφεῖσαν· συνεχώρησαν. (Σ′′′)
2521 ἀφεῦσαν· ἀφῆκαν. Πλάτων (fr. 266) καὶ ῞Ερμιππος (fr. 84). (Σ′′′)
2522 ἀφ᾽ ἑσπέρας, οὐκ ἀπ᾽ ἑσπέρου, λεκτέον. καὶ περὶ λύχνων ἁφὰς Ba 171
λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς. (Σ′′′)
2523 ἀφεῦσαι· ἀποκαῦσαι, περιφλέξαι. (Σ′′′)
Att **2524** ἀφεψιαίμην· ἀφωμίλησα. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 138). (Σ′′′)
2525 ἀφείκατο· ᾽Αττικόν. τὸ δὲ ἀφέωκα Δώριον. (Σ′)
Att **2526** ἀφεωκέναι καὶ ἀφεώκαμεν· ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι καὶ καταλιπεῖν. (Σ′′′)

2523 Theodoret. qu. in Oct. p. 182.20 **2525** ∗ **2526** ∗

2507 Ph. α 3314 **2508** Su. α 4595, Ph. α 3306 **2509** Su. α 4595, Ph. α 3307 **2510** Su. α 4574, Ph. α 3304 **2511** Su. α 4580, Ph. α 3323 **2512** Su. α 4583, Ph. α 3324 **2513** Su. α 4583, Ph. α 3325 **2514** Su. α 4589, Ph. α 3326 **2516** Su. α 4590, Ph. α 3328 **2517** Su. α 4592, Ph. α 3329 **2518** Ph. α 3311 (+ Φιλόχορος δὲ διαφόρως) | Et.Gen. ἀφελής· … ᾽Αριστοφάνης ῾Ιππεῦσι – ὁλόκληροι … **2519** Ph. α 3312 **2520** Ph. α 3315 **2521** Ph. α 3316 **2522** Ph. α 3317 **2523** Ph. α 3330 **2524** Ph. α 3331; Ael.D. α 200 **2525** Su. α 4596, Ph. α 3362 (Σ′′ add. κέχρηνται δὲ καὶ ῎Ιωνες, ὡς ῾Ηρόδοτος [? ῾Ηρωδιανός Theodoridis] **2526** Ph. α 3321; Phryn. P.S. fr. 290

2507 sic Ph. ἀφεῖται· β′ σημαίνει, ἀφίηται μὲν παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀφήκατο δὲ παρὰ Δημοσθένει B **2518** παρασύρων Ar. | μὲν^{1} seclusi | τι^{2} Bekker τῇ B **2521** ἀφεῖσαν Meineke, del. Kaibel (ex gl. 2523 intrus.), ita ut interpr. ad gl. 2520 pertineat **2522** ἀπ᾽ ἐσπέρου Ph. (ἀφ᾽ ἑσπέρου Theodoridis) ἀπεσπέρας B | λεκτέον καὶ Ph. ἀλλὰ B | ἁφὰς – fin. om. B **2525** ἀφεῖκα· τὸ Su. | Δωρικόν B

2527 ἀφή = Σ α 1152. | καὶ αὐτὴ ἡ αἴσθησις. (Σ | Σ′)
2528 ἀφηβηκότι = Σ α 1153.
2529 ἀφήλικα = Σ α 1154.
2530 ἀφηνιαστής = Σ α 1155.
2531 ἀφήκοντος· ᾽Αντιφῶν (fr. 156; Soph. 87 B 16) ἀντὶ τοῦ διήκοντος. (Σ′′′)
2532 ἀφήκειν· ἀντὶ τοῦ ἀφικνεῖσθαι. (Σ′′′)
2533 ἄφθιτον = Σ α 1156. | ἀΐδιον, οὐ φθειρόμενον. (Σ | Σ′′′)
2534 ἄφθονα = Σ α 1157.
2535 ἄφθογγος· ὁ μὴ φωνὴν προϊείς. καὶ ἄφθογγα γράμματα τὰ λεγόμενα ἄφωνα. (Σ′′′)
2536 ἄφθα· καὶ διὰ τοῦ α̅ καὶ διὰ τοῦ η̅ λέγουσιν τὸ ἐν τῇ γλώσσῃ γινόμενον ἑλκύδριον, ὡς κίχλα καὶ κίχλη καὶ πεῖνα καὶ πείνη καὶ πολλὰ ὅμοια. (Σ′′′) Att
Bk 471 **2537** ἀφῖγμαι = Σ α 1158.
2538 ἀφίει = Σ α 1159.
2539 ἀφίκετο = Σ α 1160.
2540 ἀφῖκται = Σ α 1161.
2541 ἀφιματῶσαι = Σ α 1163.
2542 ἀφίλητος· ὁ μὴ φιλούμενος. (Σ′′′)
2543 ἀφιλασαμένη· ἐξιλασαμένη. (Σ′′′)
2544 ἀφιλία· τὸ μὴ ἔχειν φίλον. (Σ′′′)
2545 ἀφιοῖ· τὸ εὐκτικὸν περισπῶντες λέγουσιν. καὶ ἀφεῖεν. (Σ′′′)
Ba 172 **2546** ἀφίημι καὶ ἀφίεμι ἑκατέρως προφέρονται, καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν. (Σ′′′)
2547 ἄφιππος· καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπειρος ἱππικῆς καὶ ἡ χώρα ἡ μὴ ἱππάσιμος. (Σ′′′)
2548 ἀφιλότιμος = Σ α 1162. | ἢ ὁ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεστραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς παρ᾽ ἐνίοις. (Σ | Σ′)

2532 Plat. Rep. 530e, al. **2543** Plat. Leg. 873 a

2527 Su. α 4600, Ph. α 3333 **2528** Su. α 4601, Ph. α 3334 **2529** Su. α 4603, Ph. α 3340 **2530** Su. α 4607, Ph. α 3341 **2531** Ph. α 3336 **2532** Ph. α 3335 **2533** Ph. α 3344 (le. ἄφθαρτον καὶ ἄφθιτον; cf. gl. Hom. ἄ.· ἄφθαρτον [Ap. Soph. 49. 10, u (α 854), Hsch. α 8660, Su. α 4628]) **2534** Su. α 4629, Ph. α 3351 **2535** Ph. α 3350 **2536** Ph. α 3342; Phryn. P. S. fr. 291 **2537** Su. α 4610, Ph. α 3343 **2538** Su. α 4614, Ph. α 3355 **2539** Su. α 4618, Ph. α 3356 **2540** Su. α 4618, Ph. α 3357 **2541** Su. α 4620, Ph. α 3368 **2542** Ph. α 3365 **2543** Ph. α 3364 **2544** Ph. α 3366 **2545** Ph. α 3359 (+ καὶ τὸ ἀφιῶσι περισπᾶται) **2546** Ph. α 3358 **2547** Ph. α 3373; cf. Hsch. α 8698 ἄφιπποι· οἱ ἀπείρως ἔχοντες ἱππικῆς, sch. Plat. Rep. 335 c **2548** Su. α 4619, Ph. α 3367

2531 ᾽Αντιφῶν ad fin. Ph. **2536** γενόμενον B | καὶ[3] om. B | καὶ[5] om. B | καὶ πολλὰ ὅμοια om. B **2544** ἔχον B **2545** ἀφιοῖ B ἀφιοῖτο Ph. ἀφιοῖεν L. Dindorf ἀφιεῖτο Erbse | φεῖεν B ἀφίεν Ph. **2546** ἀφίημι· ἀφίημι B | ἀφίεμαι conieci | προσφέρονται Ph.

2549 ἀφλοισμός = Σ α 1164.

Att **2550** ἄφλαστα· τὰ ἀκροστόλια ᾽Απολλόδωρος (244 F 240). ὁ δὲ Δίδυμος (fr. 48) τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης ἀποτεταμένον εἰς ὕψος ἐκ κανονίων πλατέων ἐπικεκαμμένον. (Σ′′′)

2551 ἀφνειός = Σ α 1165.

2552 ἄφοδον = Σ α 1166. | λέγεται δὲ ἄφοδος καὶ ὁ ἀπόπατος. (Σ | Σ′)

2553 ἀφοσιούμεθα = Σ α 1167.

2554 ἀφοσιούμενος = Σ α 1168.

2555 ἀφοσιώμενοι = Σ α 1180.

2556 ἀφοσιώσασθαι· ἀφοσιώσασθαί ἐστι τὸ ὁπωσδήποτε ἀποδοῦναι καὶ θεραπεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον. (Σ^{b})

2557 ἀφοσιώσας = Σ α 1169.

2558 ἀφοσίωσις = Σ α 1170.

Harp **2559** ἀφοσιῶ· ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφανίζω Αἰσχίνης (3. 120). τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι ἀλλ᾽ οἷον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι ᾽Ισαῖος (fr. 54) λέγει. (Σ′) Bk 472

2560 ἀφοσιώσεται· ἀπάρξεται. (Σ′)

2561 ἀφόρητον = Σ α 1171.

Harp+Att **2562** ἀφορμή· ἰδίως παρὰ ᾽Αττικοῖς ἡ πάροδος λέγεται, ἣν νῦν πολλοὶ πρόχρειαν καὶ ἐνθήκην λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ ἡ αἰτία. ἢ ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται. (Σ^{b}, ex Σ′ et Σ′′′)

2563 ἀφοδεῦσαι· Πλάτων ᾽Αδώνιδι (fr. 5). σημαίνει δὲ τὸ ἀποπατῆσαι. (Σ′) Ba 173

2564 ἀφοριζόμενος τὸν λόγον· ὅταν τὸ μὲν πρότερον ἱκανῶς εἰρῆσθαι λέγῃ, μεταβαίνῃ δὲ ἐφ᾽ ἕτερα. (Σ′′′)

D **2565** ἀφράσμων· ἀσύνετος. Σοφοκλῆς (fr. 613). (Σ′′′)

2560 ∗ **2562** fin. Dem. 36. 11 + **2564** cf. Isocr. 15. 58

2549 Su. α 4632, Ph. α 3370 **2550** Ph. α 3369; Paus. Attic. α 177 **2551** Su. α 4633, Ph. α 3371, Et. Gen. (+) **2552** Su. α 4635, Ph. α 3375, Et. Gen. | (Su. α 4635), Ph. α 3375, (Et. Gen.) **2553** Su. α 4639, Ph. α 3380 **2554** Su. α 4639, Ph. α 3381, (sch. Plat. Leg. 873 b) **2555** Su. α 4639, Ph. α 3383, (sch. Plat. Leg. 873 b) **2557** Su. α 4639, Ph. α 3384, EM 178. 51, (sch. Plat. Leg. 873 b) **2558** Su. α 4639, Ph. α 3386 **2559** Su. α 4639, Ph. α 3382; Harp. A 280 **2560** Su. α 4639, Ph. α 3385 **2561** Su. α 4637, Ph. α 3379 **2562** Σ′ (Su. α 4638, Ph. α 3378; Harp. A 279) ἀ.· ἰδίως παρὰ τοῖς ᾽Αττικοῖς ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται; Σ′′′ (Ph. α 3377; Phryn. P. S. fr. 292) ἀφορμήν· τὴν πάροδον λέγουσιν, ἣν οἱ πολλοὶ πρόχρειαν καὶ ἐνθήκην καὶ αἰτίαν; ad αἰτία cf. etiam Cyr. (vgS) αφο 8/18, Hsch. α 8726 **2563** Su. α 4635, Ph. α 3374 **2564** Ph. α 3376 **2565** Ph. α 3392; Hsch. α 8756/7

2550 ἀποτεταμένον om. B | ἐπικεκαμμένων Ph. **2552** δὲ καὶ B **2559** ἀφαγνίζω recte Su. **2562** δώσῃ B δώσει Su. Ph. δῶ εἰς Salmasius **2563** ἀδώνιδι Ph. ἀδωνι B ἀδώνισι Su. | σημαίνει – fin. om. Su. | δὲ om. Ph. | τὸ ἀποπατῆσαι om. B (add. Meineke) **2564** λέγει, μεταβαίνει B

2566 Ἀφροδίτης· ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως Ἀντιφῶν ἐν Ἀληθείας πρώτῳ (Soph. 87 B 17). (Σ′′′)

2567 ἀφραίνει = Σ α 1173.

2568 Ἀφροδίσιον = Σ α 1174. | ἢ ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἕδος. (Σ | Σ′) |Harp

2569 ἀφρόνη· ἡ ἀφροσύνη. (Σ′′′)

2570 ἀφραδέως = Σ α 1172.

2571 Ἀφροδισία ἄγρα· οἱ πέρδικες, διὰ τὸ τοὺς θηρῶντας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἱρεῖν αὐτούς. (Σ′′′) Att

2572 Ἀφρόδιτος· ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ καὶ ἄλλοι δαίμονες· Ὀρθάνης, Πρίαπος, Αἰακός, Γενετυλλίς, Τύχων, Γίγων, Κονίσαλος, Κύννειος, καὶ ἕτεροι ὧν καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται Ὥρωσιν (fr. 325), Ἀπολλοφάνης Κρησίν (fr. 6)· Ἀσκληπιός, Κύννειος, Ἀφρόδιτος, Τύχων, Φερεκράτης (fr. 184)· οὐδ᾽ εἰς Ἑταίρας οὐδ᾽ Ἀφροδίτου πώποτε.᾽ (Σ′′′)

2573 ἀφύα ἐς πῦρ· ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἡ παροιμία, παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει. (Σ′) Att

2574 ἀφύα καὶ ἀφύη· ἔστι μέν τι ἰχθύδιον φαῦλον καὶ λυπρόν, ἀργυρίζον τῇ χροιᾷ. καὶ χρῶμα δὲ ἀφυῶδες καλεῖ Ἱππασίων. ἐκλήθη δὲ καὶ ἑταίρα οὕτως, ἴσως ὅτι καὶ αὐτὴ τοιαύτη ἦν. (Σ′′′)

2575 Ἀφύας· ὀνόματα ἑταιρῶν ἀδελφῶν δύο παρὰ Ὑπερείδῃ (fr. 24). (Σ′) Harp

Bk 473 **2576** ἀφύας· πληθυντικῶς λέγουσι. σπανιώτατα δὲ ἀφύην. (Σ′)

2577 ἀφυβρίσαι· μάλιστα τὸ ἀκολάστως ὑβρίσαι δηλοῖ εἰς κόρον καὶ ὥστε ἀποπληρωθῆναι. οὕτως Μένανδρος Παλλάκῃ (fr. 281)· ¦
Ba 174 νῦν πῖθι, νῦν ἀφύβρισον ἦν ἀφύβρικα.᾽ (Σ′′′)

2577A ἄφυκτα = Σ α 1175.

2578 ἄφυκτον = Σ α 1176.

2571 Ἀφροδισίαν ἄγραν Soph. fr. 166 **2573** ∗

2566 Ph. α 3402 **2567** Su. α 4646, Ph. α 3391 **2568** Su. α 4651, Ph. α 3393 | Su. α 4652, Ph. α 3393; Harp. A 281 **2569** Ph. α 3405 **2570** Su. α 4642, Ph. α 3390, Et. Gen. (+) **2571** Ph. α 3395; Ael. D. α 201 **2572** Ph. α 3404 **2573** Su. α 4660, Ph. α 3408; Paus. Attic. α 178 **2574** Ph. α 3409; cf. Bk.^{V} 203. 15 Ἄφυα· ὄνομα ἑταίρας. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς ἀφύης, ὅπερ ἐστὶν ἰχθύδιον φαῦλον καὶ λυπρόν. τοιαύτη δὲ ἦν καὶ ἡ ἑταίρα, ὡς ἔοικεν, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὴν προσηγορίαν ἔσχεν **2575** Su. α 4659, Ph. α 3406; Harp. A 282 **2576** Su. α 4660, Ph. α 3407, (Et. Gen.) **2577** Ph. α 3412 **2577A** Su. α 4663 **2578** Su. α 4663, Ph. α 3410

2566 οὕτως – fin. B Ἀντιφῶν Ph. | πρῶτα B, corr. Bekker **2568** ἢ – ἕδος ad fin. gl. Σ α 1174 add. Ph., in med. (post Ἀφροδίτης) intrusit B (ἢ B καὶ Ph.) **2571** περιδίκαις B **2572** καὶ om. B | Ὀρθάννης Ph. | Αἰακός – fin. om. B **2574** ἀφυῖα καὶ ἀφυίη B ἀφύη καὶ ἀφύα Ph. | τι Bekker τοι B τὸ Ph. | Ἱπποκράτης (de mul. aff. 2. 110) L. Dindorf | δέ τις καὶ Ph. | ὅτι om. B **2575** ἀφυίας B Ph. | ὄνομα B **2576** ἀφυίας B | λέγεται Su. **2577** δηλοῖ ὑβρίσαι Ph. | νῦν^{1} – fin. om. Ph. | πείθει B corr. Bekker | . ⟨B.⟩ ἦν Dobree

2579 ἀφυπνισθῆναι· τὸ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι. Φερεκράτης (fr. 204)· ‘ἵν᾽ ἀφυπνισθῆτ᾽ οὖν, ἀκροᾶσθ᾽· ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν.᾽ (Σ′′′)

2580 ἀφυσμός = Σ α 1177.

2581 ἀφύσσων = Σ α 1178.

2582 ἀφωπλίζοντο = Σ α 1179.

2583 ἀχανεῖς = Σ α 1181.

2584 ἀχανής = Σ α 1182.

Harp **2585** ἀχαριστεῖν· ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως ᾽Αντιφῶν (Soph. 87 B 54). (Σ′)

2586 ἀχαριστῆσαι· τὸ μὴ χαρίσασθαι μηδ᾽ ὑπουργῆσαι. (Σ′)

2587 ἀχαρίστους· τοὺς μὴ ἀνταποδιδόντας χάριτας. ᾽Ισοκράτης (1.31)· ‘μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστοις χαριζόμενος.᾽ λέγεται δ᾽ ἀχάριστος καὶ ὁ μὴ χαριζόμενος καὶ ὁ τοὺς εὐεργέτας ἀμειβόμενος κακοῖς. (Σ′′′)

2588 ἄχαρις· ᾗτινι μὴ μέτεστι χάρις, ἢ ἡ μήπω δυναμένη χαρίζεσθαι. (Σ′′′)

2589 ἀχαριστία· ἡ κατὰ στέρησιν τῆς χάριτος. (Σ′′′)

2590 ᾽Αχαία· ἐπίθετον Δήμητρος. βραχεῖα ἡ πρώτη, ἀπὸ τοῦ ἄχους μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου. ᾽Αριστοφάνης ᾽Αχαρνεῦσιν (709)· ‘οὐδ᾽ ἂν αὐτὴν τὴν ᾽Αχαίαν ῥᾳδίως ἠνέσχετο.᾽ (Σ′′′)

Att **2591** ἀχάνη· μέτρον Βοιώτιον πολλῶν τινων μεδίμνων. οὕτως ᾽Αριστοφάνης (Ach. 108). (Σ′′′)

2592 ἀχαρνώς· ἀχαρνὼς καὶ ὀρφὼς ὁ αὐτός. Καλλίας Κύκλωψι (fr. 6.2)· ¦ ‘ἐγχέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἀχαρνὼς οὗτοσί.᾽ (Σ^{b}) Bk 474 Ba 175

2593 ἀχείρωτον = Σ α 1183.

2594 ᾽Αχέρων = Σ α 1184.

2595 ἀχηνία = Σ α 1185, | πενία. ᾽Αριστοφάνης ᾽Αμφιαράῳ (fr. 20)· ‘νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ.᾽ (Σ | Σ′)

Att **2596** ᾽Αχιλλεία· ἡ μᾶζα. ᾽Αχίλλεια δὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἄλφιτα. (Σ′′′)

2588 Hdt. 7.36.1 | Sapph. fr. 49.2 **2596** ∗; ᾽Αχιλλείαις μάζαις Pherecr. fr. 137.4

2579 Ph. α 3413 **2580** Su. α 4664, Ph. α 3414 **2581** Su. α 4665, Ph. α 3415 **2582** Su. α 4636, Ph. α 3416 **2583** Su. α 4670, Ph. α 3423 **2584** Su. α 4670, Ph. α 3422 **2585** Su. α 4675; Harp. A 283 **2586** Su. α 4675, Ph. α 3429 **2587** Ph. α 3425 **2588** Ph. α 3424 **2589** Ph. α 3427 **2590** Ph. α 3419 **2591** Ph. α 3421; Paus. Attic. α 179 **2593** Su. α 4691, Ph. α 3430 (+) **2594** Su. α 4687 (+), Ph. α 3431 **2595** Su. α 4692, Ph. α 3432 (+) **2596** Ph. α 3440; Paus. Attic. α 181

2579 ἵν᾽ – fin. B εἴρηκεν Ph. **2587** καὶ ᾽Ισοκράτης B | τὰς Ph. τοὺς B | ἀχαρίστως Isocr. | χαριζόμενος Ph. χαριζόμενος δ᾽ ἄχαρι B | λέγεται – χαριζόμενος om. Ph. | κακοῖς ἀμειβόμενος Ph. **2588** ᾗ – fin. om. Ph. **2590** ᾽Αχαρνεῦσιν Ph. ἐγχαρνεῦσιν B ἐν ᾽Αχαρνεῦσιν Bekker **2591** ᾽Αριστοτέλης (fr. 566) Rose, coll. sch. Ar. l. c. ubi Arist. citatur ad interpr. **2592** ἀχαρνὼς^{3} Bekker ἀχαρνας B **2595** ᾽Αμφιαράῳ – fin. Su. Ph. οὕτως εἴρηκεν B | cit. sic Su. ‘ἐμβαλὼν ἀχηνίαν᾽ Ph.

2597 ᾽Αχιλλείων· ἀλφίτων τῶν γεγονότων ἐκ τῶν ᾽Αχιλλείων κριθῶν. ἔνιοι δὲ λευκῶν. (Σ′′′) ?+D

2598 ᾽Αχίλλειοι· οὕτω κριθαί τινες ἐκαλοῦντο ᾽Αθήνησιν, ἁδραί τε καὶ ἀδιάφοροι οὖσαι. καὶ τῶν σπόγγων δὲ τοὺς πολυτελεῖς ᾽Αχιλλείους ἐκάλουν. (Σ′′′)

2599 ᾽Αχίλλειοι κριθαί· αἱ εὐτελεῖς. (Σ′)

2600 ἄχθεται = Σ α 1186.

2601 ἀχθηδών = Σ α 1187.

2602 ἄχθος = Σ α 1188.

2603 ἀχθοφόρον = Σ α 1189.

2603A ἀχί = Σ α 1190.

2604 ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ· ἀντὶ τοῦ τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ. τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ῥυποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιούτους. (Σ′) Att

2605 ἀχλύς = Σ α 1191.

2606 ἄχναι = Σ α 1194.

2607 ἄχνη = Σ α 1195.

2608 ἄχος = Σ α 1196.

2609 ἄχνη πυρός· ὁ καπνός. καὶ ἄχνη ὕπνου. ὁ δὲ ῾Ιπποκράτης (Vect. 2) φησὶ καὶ ἄχνη λιμοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα. (Σ′) D

Ba 176 Bk 475 **2610** ἀχῶρα· τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα. ᾽Αριστοφάνης ῾Ολκάσιν (fr. 416)· ᾽ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρ᾽ | ἐκλέγετ᾽ ἀεὶ ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς τοῦ Διός.᾽ ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχώρ. (Σ′′′)

2611 ἀχόρευτος· ὁ ἀπωσμένος δι᾽ ἀπαιδευσίαν τοῦ χοροῦ. (Σ′′′)

2612 ἄχραντον = Σ α 1197.

2613 ἄχρι, ἄχρις = Σ α 1192.

2614 ἀχρειόγελως ἄνθρωπος· ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων. (Σ′) Att

---

2597 Ar. Equ. 819 **2604** Ar. fr. 931 **2609** Ar. fr. 336 | Ar. Vesp. 92 | **2614** Cratin. fr. 323

2597 Ph. α 3442; Hsch. α 8880 ᾽A.· … ἔνιοι δὲ τῶν λευκῶν … **2598** Ph. α 3441 **2599** Su. α 4697, Ph. α 3439 **2600** Su. α 4699, Ph. α 3433 **2601** Su. α 4701, Ph. α 3434 **2602** Su. α 4702 fin., Ph. α 3435 **2603** Su. α 4703, Ph. α 3436 **2603A** Su. α 4693 **2604** Su. α 4702, Ph. α 3437; Phryn. P. S. fr. 293 **2605** Su. α 4704, Ph. α 3443 **2606** Su. α 4705, Ph. α 3444 **2607** Su. α 4705, Ph. α 3445 **2608** Su. α 4708, Ph. α 3450 **2609** Su. α 4705, Ph. α 3446; Hsch. α 8894 (nisi καὶ ᾽Αριστοφάνης [Vesp. 92] οὕτως ἄχνην ὕπνου), cf. EM 182. 56 **2610** Ph. α 3448 **2611** Ph. α 3449 **2612** Su. α 4712, Ph. α 3451 **2613** Su. α 4718, Ph. α 3457 **2614** Su. α 4714, Ph. α 3454; Phryn. P. S. fr. 294

2597 ἀλφιτῶν in le. Ph. **2598** πόγγων Ph. **2604** τοῦ om. B | ὑποκονδύλους B Ph. **2609** δὲ[1] om. Su. | φησὶ om. Ph. φησὶ καὶ om. B | λίνου EM **2610** ἀχόρα bis Ph. | τὸν om. Ph. | ἐκλέγετ᾽ ἀεὶ Ph. ἐκλέγεται B | ἀρσενικῶς – fin. B ἀρσενικῶς ad init. interpr. Ph. **2611** ἀπεσπασμένος Ph. **2614** ὁ om. B Ph.

2615 ἀχρώματος = Σ α 1198.

2616 ἀχράς· ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου. ᾽Αριστοφάνης ᾽Εκκλησιαζούσαις (355)· ᾽ἀχράς τις ἐκκλείσασα ἔχει τὰ σιτία.᾽ (Σ′′′)

2617 ἀχράδας τὰς ἀχέρδους λέγουσιν. Εὔπολις ᾽Αστρατεύτοισιν (fr. 40)· ᾽οἱ πεπείρους ἀχράδας πρὸς τῇ συκίδι †προσετως†.᾽ καὶ ἀχράδων Φερεκράτης (fr. 174). ἴσως δ᾽ ὁ μὲν καρπὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερεκράτης (fr. 174)· ᾽ἢ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης.᾽ Μένανδρος ῞Ηρῳ (fr. 1)· ᾽νῦν δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος κυνηγέταις οἰκοῦσι περιηγήσομαι τὰς ἀχράδας.᾽ (Σ′′′)

2618 ἄχρηστος· ὁ ἀνωφελής. καὶ ἰδίως ᾧ οὐδεὶς χρῆται. οὕτως Πλάτων (Rep. 332e +). (Σ′′′)

2619 ἀχυρμιαί = Σ α 1199.

2620 ἀχών = Σ α 1200.

2621 ἄχρι κόρου = Σ α 1193.

2622 ἁψαμένη = Σ α 1201.

2623 ἀψαύστως = Σ α 1202.

2624 ἁψῖδες = Σ α 1203.

Att **2625** ἁψίς· οὕτως ἐκάλουν τὸν ξύλινον κύκλον τοῦ τροχοῦ· τὸ δὲ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἐπίσωτρον. ῞Ομηρος δὲ τὸν | μὲν τροχὸν κύκλον ὀνομάζει (Ψ 340), τὴν δὲ ἁψῖδα ἴτυν (e.g. Δ 486). (Σ′′′) Ba 177

2626 ἄψαυστον· ἄθικτον. (Σ′′′)

?D **2627** ἀψάλλακτον· ἀψηλάφητον. (Σ′′′)

2628 ἀψευδία· ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἀψευδεῖν καὶ ἀψευδές. (Σ′)

D **2629** ἀψεφές· ἀφρόντιστον. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 692). (Σ^{b}) Bk 476

2630 ἄψικορος = Σ α 1204.

2631 ἀψιμαχία = Σ α 1205.

2632 ἀψιμεσία = Σ α 1206.

2633 ἀψοφητί = Σ α 1207.

2615 Su. α 4719, Ph. α 3464 **2616** Ph. α 3452 **2617** Ph. α 3453 **2618** Ph. α 3456 **2619** Su. α 4721, Ph. α 3465, Et. Gen. **2620** Su. α 4710, Ph. α 3472 **2621** Su. α 4718, Ph. α 3458 **2622** Su. α 4724, Ph. α 3473 **2623** Su. α 4725, Ph. α 3475 **2624** Su. α 4729, Ph. α 3490 **2625** Ph. α 3489; Paus. Attic. α 182 **2626** Ph. α 3476 **2627** Ph. α 3474; cf. Hsch. α 8940 ἀψάλλακτος· ἀκίνητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. Σκύθαις Σοφοκλῆς (fr. 550) **2628** Su. α 4726, Ph. α 3477 **2629** Hsch. α 8952 (+ Φαίδρᾳ) **2630** Su. α 4731 **2631** Su. α 4732, Ph. α 3484 **2632** Su. α 4733, Ph. α 3485, EM 183.31, Bk.^{V} 206.26 **2633** Su. α 4738, Ph. α 3487

2616 ᾽Εκκλησιαζούσαις – fin. Ph. οὕτως εἴρηκεν B | ἐγκλείσασα Ar. **2617** πρὸς τῇ συκίδι προσετως B ἐσθίουσιν Ph. | καὶ ἀχράδων Φερεκράτης om. Ph., lac. post ἀχράδων in B καὶ ἀχράδων ⟨μνημονεύει⟩ Φερεκράτης Runkel καὶ ᾽ἀχράδων ⟨πρόσ⟩φερε᾽ Κράτης (fr. dub. 53 K.) Meineke | δένδρον δὲ Ph. | ἀκροχολωτάτης Ph. | Μένανδρος – fin. om. B **2618** ᾧ Ph. (Bekker silentio) ὁ B **2625** δὲ^{2} om. B **2628** ἀψεύδεια Su.

2634 ἄψ· πάλιν. (Σ′) K
2635 ἄψορροι = Σ α 1208.
2636 ἄωρον = Σ α 1209.
2637 ἄωρτο· ἐκρέματο. (Σ′) K
2638 ἀωρί, ἀωρία· τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν. λέγουσι δὲ ἀωρὶ τῶν νυκτῶν καὶ ἀωρὶ νύκτωρ. ᾽Αριστοφάνης (fr. 668) δὲ ἔφη καὶ ῾ἀωροθάνατος ἀπέθανεν᾽, τουτέστι πρὸ τῆς προσηκούσης ὥρας. (Σ′′′)
2639 ἄωροι πόδες· ἐμπρόσθιοι. (μ 89) ῾τῆς ἧ τοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι.᾽ καὶ Φιλήμων (fr. 133)· ῾οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, μαστιγία, πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους.᾽ (Σ′′′) Att
2640 ἀωρόλειος· ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος. (Σ′) Att
2641 ἄωτον = Σ α 1210.
2642 ἀωτεύειν· ὑφαίνειν. (Σ′) K

2634 A 60 + **2637** Γ 272, al. **2638** ἀωρὶ τῶν νυκτῶν Antiphon 1.1.4 +, ἀωρὶ νύκτωρ Ar. Eccl. 741 v.l. **2640** ∗; ἀωρόλειον Ael. Nat. Anim. 13.27, -ων Cratin. fr. 11 **2642** ∗

2634 Su. α 4722, Ph. α 3488; Cyr. (vAS) αψο 3/10, Hsch. α 8937, sch. D A 60, Ap. Soph. 50.5 (plerique +) **2635** Su. α 4737, Ph. α 3486 **2636** Su. α 2856, Ph. α 3496 **2637** Su. α 2858, Et. Gen.; Cyr. (vgAS) αωρ 4/9, Hsch. α 8994, sch. D Γ 272 **2638** Ph. α 3493; cf. Phryn. P. S. 48.12 ἀωροθάνατος· ὁ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ἀποθανών, ἀνὴρ καὶ γυνή **2639** Ph. α 3494; cf. Eust. 1715.23 εἰσὶ δ᾽ οἱ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἀώρους φασί, φέροντες καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ εἰπόντος κτλ. **2640** Su. α 2855 (+ καὶ φαλακριῶν. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ᾽ ἡλικίαν γηράσας), Ph. α 3497, Ael. D. α 205 (= Su.) (Phryn. P. S. fr. †295) **2641** Su. α 2860, Ph. α 3498 **2642** Su. α 2859, Ph. α 3499; Cyr. (vgAS) αωτ 3/7, Hsch. α 8996 (Ael. D. α 206)

2638 ἀώριον τῶν νυκτῶν καὶ ἀώριον B | ἀωρὶ θανάτῳ B (corr. Dindorf) | τουτέστι – fin. om. B **2639** οἱ ἐμπρόσθιοι B | ιβ′ Ph. β′ δὲ καὶ B **2640** ἀωρόλιος B | λιαινόμενος B Ph. **2642** ἀωτεβεῖν B Ph. (-ευ- Hsch., Eust.) ἀωτεμεῖν Su.

Indices

Misplaced Glosses in Σ

***** indicates that the gloss does not derive from Cyril;
****** that it is an addition to Σ;
† that the misplacement can be explained orthographically;
(gr.) that the gloss is one of a misplaced group.

*ἅβρὸς λειμών α 20
*ἀγαπητὰ ἤθη α 34
*ἀγασθῶ τινι α 42
*ἀγήνωρ α 56
*ἀγκρατῶς ἐλαύνοντα α 79
*ἀγλευκέστερον α 80
*ἀγοράζειν α 83
*ἀγυρτής α 91
*ἀγχίστροφοι α 108
*ἀγχιτέρμων α 109
*ἀγωγεῖ α 112
*ἀγώγιον α 111
*ἀγωνίᾳ α 113
ἀγωνιῶ α 93
*ἀγωνοθέτης α 94
†ἀηδές α 142
*ἀθέμιστος α 151
*αἰδέσασθαι α 167
*αἴθ᾽ ὄφελεν α 176
*αἱματηρόν α 188
*αἱρεῖ α 195
ἀκάτιον α 222
ἀκέστωρ α 227
*ἀκήδεστοι α 234
ἄκρα κόρυμβα α 264
†ἀκρέμονες α 263
†ἀκύμονα α 253
ἀλαός α 297
ἀλεξητῆρα α 301
ἀλήτης α 305
*ἀλκμαίων α 315 (gr.)
*ἀλκυών α 316 (gr.)
*ἀλλὰ χρή α 317 (gr.)
*ἀλληγορία α 318 (gr.)
ἀμαξιτόν α 360 (gr.)
*ἀμάρας α 361 (gr.)
*ἀμαρυγή α 357
*ἀμείλικτον α 374
ἀμφιλαφές α 427
*ἀμφίταποι α 436
*ἀνάγνωσις α 452
*ἀναδέσμην α 460
*ἀναιρεῖν α 475
†ἀνακωχή α 482
*ἀναλγησία α 489
*ἀνάρρημα α 525
*ἀναρριπτεῖν α 519
*ἀναρρίπτειν α 526
*ἀνασκευασάμενοι α 529
*ἀναστήσας α 532
ἀναστοιχειοῖ α 535
*ἀνασχοῦσα α 534
ἀνατί α 533
ἀνεβίω α 565
*ἀνεκώχευον α 598
*†ἀνερράπισεν α 765
ἀνέστιος α 606
*†ἄνω καὶ κάτω α 695
*ἀπερίγραπτοι α 768
*ἀπέσσυα α 774
*ἀπόβαθρα α 818
*ἀποδεδιητημένη α 827
*ἀποδιοπομπεῖσθαι α 828
†ἄποθεν α 942
*ἀποθεσπίσαι α 837
ἀποινᾶν α 839
*ἀποκόπους α 845
*†ἀποξένοισιν α 834
*ἀποστασίου δίκη α 827a
*ἀποστολεύς α 898
*ἄπφα α 944
*ἀραρώς α 954
ἀργυραμοιβός α 967
*ἄσπαστοι α 998
*†ἀστειβής α 1010
†ἀστεϊζόμενος α 1011
*ἅτε α 1041
*ἀτέραμνον α 1050
ἀτραπητός α 1063
ἀτρεκῆ α 1064

ἄττει α 1072
*αὖθις αὖ πάλιν α 1090
αὐτοσε α 1112 (gr.)
αὐτοσχέδιον α 1113 (gr.)
*αὐτοχρῆμα ὅμοιον α 1122
*ἀφειδήσας α 1143
ἀφόρητον α 1171
ἄχρι, ἄχρις α 1192 (gr.)
*ἄχρι κόρου α 1193 (gr.)

βαλανάγρα β 52
**βαμβαίνοντες β 12
**βάσιμος β 24
*βίολα β 44
βρέγμα καὶ βρεγμόν β 97
βρύει β 106
**βυσσόν β 118
**βωμολόχος β 123

†γάννυσθαι γ 6
*γεγωνεῖν γ 16
γενικῶς γ 30
*γέννα γ 27
γεννάδας γ 25
γέρας γ 33
**γίγγλυμοι γ 51
*γλάμων γ 54
**γνώμη γ 72
**γνώσεως γ 71
γόον γ 76
*γραφή γ 83
**γρυμαία γ 93

*†δαιδάλματα δ 38
*†δέδηε δ 6
*†δεδημευμέναι δ 44
δεπύρως δ 90
*δέρος δ 107
**δεῦρ᾽ ἀεί δ 111
*δεύτερος πλοῦς δ 113
δήλων δ 120
*δι᾽ ὅτι δ 319
*διαβουλία δ 157 (gr.)
†διαίνεσθαι δ 256
*διακεκορῆσθαι δ 160
*διακορεῦσαι δ 159
*διαλέγοιντο γυναιξίν δ 177
*διάλειμμα δ 179
*διαπαρθενεῦσαι δ 191
*†δίαυλος δ 156 (gr.)
*δίδυμοι δ 244
*διεσκίασται δ 265
**διηθῆσαι δ 272
διιέναι δ 282
*δίκη δ 290
δινήσας δ 300
διωθούμενοι δ 331
†διωρίζετο δ 315
*δοξασίας δ 345
*δραματουργήσας δ 359
δυσθήρατος δ 404
*δυσπαθεόντως δ 422
**δυσφορεῖν δ 419
**δυσφώρατος δ 432
**δύσχρηστος δ 441
**δυσωπεῖσθαι δ 317
**δῶ δ 443 (gr.)
**δῷα δ 444 (gr.)

ἐγκύκλια ε 25
†ἐδεδίειν ε 44
*ἐδέκαζε πολλούς ε 43
*ἐδημώθη ε 53
*ἐδικαιώθησαν ε 54
εἴη ε 92
**εἶρος ε 131
εἶρπον ε 136
**εἰς Κυνόσαργες ε 153
*†εἴσῃ ε 139
*ἐκ τοῦ ἐπίπλειστον ε 256
*ἐκ τῶν παρόντων … ε 262
*ἐκκυμανθῆναι ε 199
†ἔκπωμα ε 232
*ἐκτιθέναι τὸ βρέφος ε 247
*ἐκτικόν ε 241
*ἔκτισεν ε 244
*ἐκτραχηλίζου ε 258
ἐμβριθῆ
νοῦν ε 343
ἐμφαντικῶς ε 360
**ἐν ἀτόμῳ ε 1103
*ἐν χρῷ κεκαρμένος ε 466
*ἐναπομόργνυται ε 378
†ἐνδοίαστον ε 396
**ἔνθα ε 442
*ἐνθυμήσιον ε 443
ἐνθυμιζόμενοι ε 436
*ἐνθύμιστον ε 447
†ἐννοσίγαιος ε 463
ἐνστ- – ἐνωμ- ε 399–414 (gr.)
ἐντροπαλιζόμενος ε 411
*ἐνωμοτάρχης ε 474
*ἐξ ὑπερδεξίων ε 540
*ἐξαρτύσας ε 486

*†ἐξέδεισεν ε 495
*ἐξεταζόμενος ε 516
*ἐξομόργνυνται ε 539
†ἐπαλείφων ε 567
†ἐπανείρατο ε 576
ἐπανέχειν ε 574
*ἐπάφροδιτος ε 593
*ἐπειδή ε 601
†ἔπεισί μοι ε 726
ἐπέκεινα ε 596
ἐπεφύοντο ε 627
*ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο … ε 722
*ἐπὶ πυγὴν καθίσαι ε 734
*ἐπὶ πυγὴν
τρέχειν ε 733
*ἐπίδοξος ε 659
ἐπιέναι ε 663
*ἐπικηρυκεύεται ε 682
**ἐπίκληρος ε 688
*ἐπικύδιον ε 697
**ἐπισκηπτόμενος ε 727
*ἐπίσταθμοι ε 739
**ἐπιστολή ε 746
**ἐπισύστασις ε 751
ἐπιτήδειος ε 757
*ἐπίτιμον ε 760
*ἐπιτριβείη ε 763 (gr.)
*ἐπίτριπτος ε 762 (gr.)
*ἐπιτρίψαι ε 761 (gr.)
*ἐποφθαλμίσας ε 798
*ἐποχεῖται ε 799
*ἐπρυτάνευσεν ε 801
*ἐργολάβος … ε 823
*ἔργον εἰπεῖν ε 825
*ἑρμαῖον ε 824
*ἑρμαφρόδιτος ε 826
ἐρόμενος ε 821
†ἔρωμαί σε ε 848
*ἐσέφθη ε 867
**ἐσπόδει ε 864
ἑστιᾶν ε 869
*ἔτειον ε 895
εὐδαιμονία ε 910
εὐήνιον ε 931
**εὐθυβόλως ε 936
*εὐθύνα ε 946
*εὐθύνοντας ε 943
εὐπάροιστον ε 970
εὑρεσιεπής ε 984
εὐρυόεντα ε 996
εὐφραδής ε 1010
*ἔφα ε 1021
ἐφέξεται ε 1027
ἐφεσπόμενα ε 1030
ἐφίεται ε 1054
*ἐχηρώθησαν ε 1084
ἐψυχαγώγησεν ε 1091
ἐῷοι ε 553

ζωαρκῆ ζ 15
ζωπύρια ζ 23

*ἦ δ᾽ ὅς η 36
ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν η 130
**ἤγαλλεν η 17
ἦδος η 37
*ᾗει η 30
ἤλασεν η 54
*ἡλιαία η 59
*ἠνδρώθησαν η 89
**ἤπου η 100

θέειν καὶ θεῖν θ 18
θεμιστός θ 38
*θεμίως θ 37
*θήσομαι θ 79
**θητεύοντες θ 81
θιγγάνει θ 85
θίγειν θ 84
**θορόντες θ 98
**θράττειν θ 99
**Θριάσιον πεδίον θ 110
*θυμηρέστερον θ 127
θύρηφιν θ 140
θωπικῶς θ 147

**῾Ιακχος ι 4
*ἰμαῖος ι 76
*ἱστατορίαν ι 129
*ἰωρός ι 153

*καθαιρήσονται κ 7
*καθέντες κ 9
καθίζεσθε κ 24
*καὶ μήν κ 4
**καὶ μικρόν τι πρός κ 50
*†κακκάβη κ 40
†κάλως κ 56
κάνδυς κ 67
**κανθήλιοι ὄνοι κ 64
*†κἄπειτα κ 69
καρυκεία κ 83
**καρύκη κ 93
*καταθεῖ κ 111

*†καταιονῶσιν κ 120
*καταλύσας κ 134
κατανυγείς κ 141
καταπύγους κ 145 (gr.)
*καταπυγῶν κ 143 (gr.)
*καταπύγων κ 144 (gr.)
*κατάρρησις κ 156
†κατεσκιρωμένη κ 209
*κατέχων κ 224
†κατηργήσατο κ 195
*κήληδον κ 320
κίβδηλον κ 305
*κιχρᾷ κ 336
κλισιάδες κ 348
κόβαλος κ 377 (gr.)
κοδραντής κ 378 (gr.)
**κοινῶνας κ 373
κομίατον κ 391
*κομιδῆ κ 394
*κοῦρος κ 443
*κυανεύονται κ 480
†κυδοιμός κ 487
*κυλοιδιόων κ 501
*κυρίσσει κ 518

*λαβεῖν τιμωρίαν λ 5
**λαίθαργος λ 12
**λαμυρία λ 24
*λὰξ ποδὶ κινήσας λ 26
**λάσταυροι λ 37
λάφυρα λ 39
**ληίδιον λ 80
λήϊον λ 82
λημάτια λ 90
†λήμματα λ 87
**λίβηθρα λ 118
*λίκμον λ 107
**λίτρα λ 123
†λιχνεία λ 125
*λωφήσωμεν λ 180

μαγίς μ 4
*μαζουρώθ μ 16
μαιευτικῆς μ 7
†μειλισσόμενος μ 223
*μειλίχιον μ 86
*†μείλιχον μ 224
μέλω μ 100
μεταμείβων μ 137
*†μετεωρισμός μ 141
*μετεωρολέσχαι μ 168
*μετοίκιον μ 178
*μέτοικοι μ 176
**μὴ κώμοις καὶ μέθαις μ 191
*μνᾶ μ 236
μυελόεντα μ 280
*μύησις μ 286
μύστακα μ 308

*†νεμεσσᾷ ν 42
νῆες ν 74
*νησύδριον ν 92
νοσφιζόμεθα ν 112

ὅθι ο 22
ὀθόναις ο 20
οἰδαίνων ο 30
**οἷον ο 68
*οἷος ο 67
*ὀλίγγος ο 104
**ὁμόσε ο 149
*ὄνοι κανθήλιοι ο 175
†ὀξυωπέστερον ο 179
*ὅπου γε δή ο 193
ὀρέγει ο 206
*ὀρείχαλκος ο 211
**ὀρθὴν δ᾽ ἐντυγχάνειν ο 219
*ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως … ο 218
*ὄρνυται ο 228
ὄροφος καὶ ὀρόφη ο 231
**ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν … ο 245
*ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἀτρεμεῖν ο 244
οὔκουν ο 264
**οὐρανίζετο ο 271 (gr.)
**οὐράνιον ἄχος ο 272 (gr.)

*παλαμᾶσθαι π 27
*παναυγές π 91
*παρ᾽ ὀντιναοῦν π 223
*παρὰ τούτου π 152
**παραγγείλας π 101
**παρακταίνων π 830
**παραλογισμός π 124
*παραπλῆγας π 135
*παρεκρούσατο π 182
*παρό π 220
*παρῶ π 235
*πατρίς π 252
†πεδῆται π 263
*περιαγκώνισμα π 321
*†περιδινοῦνται π 336
*†περιέσσατο π 349
*περιποιήσει π 385
*†περισσά π 398

†περιωπή π 374
πέττουσα π 440
πῆμα π 458
*πημήνειαν π 462
*πιαλέοις π 826
*πλαίσιον π 489
*πλεῖστον
ὅσον π 493
*ποδηγέστερον π 511
πολλὰ χαίρειν φράσας π 523
**πολυμάργοις π 555
**πόσθων π 829
*πότε π 577
**ποτέρου καὶ πότερα π 827
*πραττόμενος π 590
*πρέπων π 825
*†πρηστήρ π 597
πριμιγγιλίων π 601 (gr.)
*πριμικήριος π 602 (gr.)
*προέσθαι π 625
*προσδεχόμενοι π 670
*προσηγμένον π 678
*†προσκείμενοι π 691
*πρόσοδος π 701
προσφερεῖς π 713
*προσωπεῖον π 721
πρότμησις π 727
**προῦχειν π 735
*πρύμναν ἐκρούοντο π 723
*†πτίλλος π 762
**πυνθάνεσθαι π 831
**πύον π 832
*πυργοῦται π 804

†Σαγγάριος σ 2
**σαλάβην σ 19
*σαλεύοντας σ 16
**σαπέρδης σ 26
**σέες σ 40
*σεῖν σ 42
*σήραγγες σ 48
**σίγλος σ 74
*σιγύννους σ 62
**σιμόν σ 81
*σίνεσθαι σ 84
*σιτίσεων σ 93
*σκήπων σ 111
*σκολύθρια σ 129
**σπουδὴν ποιεῖσθαι σ 185
**σταθερόν σ 450
*στρόβιλοι σ 262
**συγκεκορδυλημένα σ 273
*συγκομιδαί σ 275
*†συμπαίστορα σ 298
*συνῃρημένον σ 348
**σφραγιδονυχαργοκομῆται σ 396
*σχεδόν σ 423
†σωρηδόν σ 444

**τάρρωμα τ 38
**τάχας τ 49
τεθηγμένον τ 51
τελετή τ 76
*†τέλλει τ 75
*τέμνουσι φάρμακον τ 88
*τίτανον τ 194
**τῖφυς τ 197
*τολύπη τ 217
**τρία Στησιχόρου τ 318
**τριπαία τ 252
*τριχολογεῖν τ 259
**τρόφιμος τ 277
*τροχάζειν τ 270
**τρύγοιπος τ 275

**ὕαλος υ 3
ὑεικόν υ 16
*ὕειον υ 15
*ὑηνεῖς υ 18
*υἱῶσαι τὸν παῖδα υ 20
**Ὕλας υ 22
*ὑμένων υ 25
*ὑόμενος υ 27
ὕπατον υ 45
ὑπειδόμενος υ 48
*ὑπερδέξιον χωρίον υ 65
*ὑπερημέριοι υ 71
*ὑπέροπτον υ 86
*ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους υ 193
*ὑπογενειάζων υ 119
*ὑποιστόν υ 137
*ὑποσχέσθαι υ 165
†ὑπώροφον υ 156

**φαλάγγιον φ 23
**φανός φ 36
**φάρμακα φ 40
**φαρμακίδα φ 47
**φαρμακοτρίβαι φ 41
φασίν φ 50
**φαῦλον φ 261
**φενάγματα φ 66
*φεύγοιεν φ 82
*φέψαλος φ 76

*†φιλοτησίας φ 129
*φιλότητα φ 124
φίσκος φ 156 (gr.)
Φλάβιος φ 157 (gr.)
**φοῖνιξ φ 152
**φοῖτος καὶ φοιτάδες φ 150
**φόξινος φ 169
**φορμίς φ 171 (gr.)
**φορμίσκων φ 170 (gr.)
**φύλλιναι ἀγῶνες φ 221
φύξιν φ 214
**φύσκη φ 230 (gr.)
**φύστα φ 232 (gr.)
**φύστη φ 231 (gr.)
**φωγύναι φ 240
*φωλέον φ 243
**φωσσώνιον φ 260

**χαλαρά χ 2
*χαλκεῶνα χ 10
**χάμευνα χ 16
**χάμευνα χ 18
*χάριν χ 31
χαροπός χ 38
**χειμάμυνα χ 66
**χεῖρα χ 59
**χειρόμαντις χ 58
**χειρωθέντες χ 45
**χλῆδος χ 157 (gr.)
**χλῆδος χ 158 (gr.)
**χλιδιᾶν χ 156 (gr.)
**χναύειν χ 153 (gr.)
**χναυμάτια καὶ χναύματα χ 155 (gr.)
**χναυρά χ 154 (gr.)
**χνοῦν χ 152 (gr.)
**χόλικας χ 150 (gr.)
**χολλάδας χ 151 (gr.)
**χονδρίλαι χ 149 (gr.)
**χορτάζεσθαι χ 148 (gr.)
**χρῆμα χ 114
**χρήσιμον χ 118
**χρηστός χ 117
**χρόαν χ 127
**χρυσῆ γλῶσσα χ 159
**χρυσῆν σειρήν χ 144 (gr.)
**χρυσολαβές χ 145 (gr.)
*χρωμένῳ χ 135
**χύρριον ξύλον χ 146 (gr.)
**χωρίον χ 143 (gr.)

ψυχρός ψ 28

ὠρύεται ω 54
ὡς ἐπίπαν ω 59
*ὡς τὸ εἰκός ω 39

Additional Glosses of B

This index gives in alphabetical order the additions to Σ glosses (indicated by +) and new glosses (Σ′, Σ′′′, Σᵇ) in α in B, including not only lemmata but others mentioned. κτλ indicates that other inflectional forms are also cited.

ἀάασαι (Σᵇ) 4
ἀάατον (Σᵇ) 1; (Σᵇ) 3
ἀασάμην (Σ′) 5
ἀᾶσθαι (Σ′′′) 2
ἄατος (Σᵇ) 6
ἀβακέως (Σ′′′) 49
ἀβακήμων (Σ′′′) 51
ἀβακηνούς (Σ′′′) 50
ἀβακῆσαι (Σ′′′) 52
ἀβάκιον (Σ′′′) 54
ἄβακτον καὶ ἄβυκτον (Σ′′′) 55
ἄβαλεν (Σᵇ) +8
Ἄβαρις (Σ′) 47
ἄβατος ὁδός (Σ′′′) 56
ἀβδέλυκτα (Σ′ Σᵇ) 12
ἀβέβηλος κτλ (Σ′′′) 57
ἀβέλτερος (Σᵇ) +15
ἄβιος (Σ′′′) 58
ἀβίωτον (Σ′′′) 59
ἀβολήσας (Σᵇ) 25
ἀβολητύς (Σᵇ) 26
ἄβολος (Σᵇ) 19
Ἀβόλως (Σᵇ) 24
ἄβου (Σᵇ) 27
ἀβουλεῖν (Σ′) 23
ἀβούλητον (Σ′′′) 60
ἄβρα (Σᵇ) 29
ἄβραι (Σ′) +30
Ἁβροκόμος (Σ′′′) 37
ἄβρωτος (Σ′′′) 48
Ἀβυδοκόμης (Σ′′′) 46
ἄβυδον φλυαρίαν (Σ′) 44
ἄβυδος (Σᵇ) 45
ἄβυκτον (Σ′′′) 55
ἀβύρβηλον (Σ′′′) +43
ἀβυρτάκη (Σ′ Σ′′′) 61
ἀγάζεις (Σᵇ) 256
Ἀγάθαρχος (Σ′) 62
ἀγαθοεργοί (Σ′′′) 233
ἀγαθὸν δαίμονα (Σᵇ) 120
ἀγαθὸς φαγεῖν (Σ′′′) 234
ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα (Σ′′′) 235
ἀγαθῶς (Σ′′′) 131
ἀγαί (Σ′′′) 259
ἄγαιον (Σ′′′) 236
ἀγαλακτία (Σ′′′) 265
ἀγάλλει (Σ′) 66
ἀγάλλιος (Σ′′′) 240
ἀγάλλων (Σ′) 67
ἄγαλμα (Σ′′′) 241
ἄγαλμα Ἑκάτης (Σ′′′) 268
ἀγάλματα Ἑκάτης (Σᵇ) 125
ἀγαλματοποιία κτλ (Σ′′′) 247
ἀγαλματοποιός (Σ′′′) 247
ἀγαλματουργία (Σ′′′) 247
ἀγαλματοφορούμενος (Σ′) 68
ἀγαλμός (Σ′′′) 239
ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμείων (Σ′′′) 253
ἀγάμετος (Σ′′′) 257
ἄγαμος βίος (Σ′′′) 374
ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε (Σ′′′) 246
ἄγαν τείνειν (Σ′′′) 254
ἀγανάκτησις (Σ′′′) 245
ἀγανακτικὸν καὶ ἀγανακτητέον (Σ′′′) 244
ἀγανακτῶ σου (Σ′′′) 243
ἀγανακτῶν (Σ′′′) 242
ἀγαννόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ περὶ βρώτων περισεκαλεῖς (Σ′′′) 153
ἀγανόν (Σ′′′) 249
ἄγανον (Σ′′′) 248
ἀγαπᾶν (Σ′) 81
ἀγαπησμός (Σ′) 83
ἀγαπητὸς παῖς, κτλ (Σ′′′) 260
ἀγαπῴην ἄν (Σᵇ) 87
ἄγασθαι (Σᵇ) 111
Ἀγασικλῆς (Σ′) 154
ἀγάσματα (Σ′) 95
ἀγάσσει (Σ′′′) 258
ἀγαστά, κτλ (Σ′′′) 255

ἄγγαροι (Σ′) 92
ἄγγαρος (Σ′ Σ′′′) +88
ἀγγαροφορεῖν (Σᵇ) 91
Ἀγγέλη (Σ′′′) 250
ἄγειν (Σ′′′) 252
ἀγείρειν (Σ′) +193
ἀγελαιοκομική (Σ′′′) 266
ἀγελαῖος, κτλ (Σ′, Σ′′′) +99
ἀγελαίων (Σ′) 98
ἀγέλας πόνων κτλ (Σ′′′) 267
ἀγέλαστα πρόσωπα (Σ′′′) 267
ἀγέλαστος (Σ′′′) 269
ἀγέλαστος βίος (Σ′′′) 374
ἀγενὲς καὶ στενὸν φθέγμα (Σ′′′) 262
ἀγενής (Σ′) 139
ἀγερμίς (Σᵇ) 114
ἀγερσικύβηλιν (Σ′′′) 261
ἀγερσικύβηλον (Σᵇ) 109
ἀγέρωχος ταῦρος (Σ′′′) 263
ἄγευστος θοίνης (Σ′) 105
ἀγεωργίου δικάζεσθαι (Σ′′′) 264
ἀγῆλαι, κτλ (Σ′ Σ′′′) 145
ἀγηλατεῖν (Σ′) 147; (Σ′′′) 184
ἀγηλατῶν (Σ′′′) 270
ἀγήρῳ (Σᵇ) +137
ἀγής (Σ′′′) 271
Ἀγησίλαος (Σ′) 155
ἀγητός (Σ′) 107
ἀγίζειν (Σᵇ) 124
ἅγιος, κτλ (Σ′′′) 272
ἅγις (Σᵇ) 130
ἁγίσαι (Σ′) 156
ἄγκαθεν (Σ′′′) 275
ἀγκαλιαγωγοί (Σ′′′) 273
ἀγκαλίδας (Σᵇ) 121
ἀγκαλιδοπῶλαι (Σ′′′) 274
ἀγκαλιδοφόροι (Σ′′′) 273
ἀγκαταλίζει (Σᵇ) 126
ἀγκιστρεύει (Σ′) 148
ἄγκιστρον (Σ′′′) 251
ἄγκρατος ἐλαύνω (Σ′′′) 276
ἀγκύλη (Σᵇ) 129; (Σ′′′) 277
Ἀγκύλη καὶ Ἀράφη (Σ′′′) 278
ἄγκυραι (Σ′′′) 280
ἀγκυρίσας (Σᵇ) 123
ἀγκωλιάδειν (Σᵇ) 119
ἄγλαι (Σ′′′) 279
ἀγλαΐσαι (Σᵇ) 146
Ἄγλαυρος (Σ′′′) 110; (Σ′) 166
ἀγλευκές (Σ′) 162
ἀγλευκής (Σᵇ) 118
ἄγλιθες (Σᵇ) 127; (Σ′′′) 281
ἀγλωττία (Σ′) 164
ἄγμα (Σᵇ) 77
ἄγναπτος, κτλ (Σ′′′) 290
ἁγνεύεται τὴν πόλιν (Σ′′′) 282
Ἁγνίας (Σ′) 167
ἁγνίσαι (Σ′′′) 295
ἁγνίτης (Σ′′′) 283
ἁγνοδικεῖς (Σ′′′) 285
ἀγνόδικος (Σ′′′) 284
ἀγνοεῖν (Σ′′′) 286
ἀγνοία (Σᵇ) 74
ἄγνοια (Σ′′′) 287
ἀγνοίη (Σ′′′) 286
ἄγνον (Σᵇ) 73
ἁγνοπολεῖσθαι (Σ′′′) 288
Ἁγνούσιος (Σ′) 157
ἀγνώμονες (Σ′′′) 237
ἀγνῶτα (Σᵇ) 75
ἄγοι (Σ′) 172
ἀγόμφιος αἰών (Σ′′′) 298
ἀγορά (Σᵇ) 132
ἀγοράζειν (Σ′) 174+
ἀγοραῖος (Σᵇ) 122
ἀγοραῖος Ἑρμῆς (Σ′′′) 292
ἀγοραῖος Ζεύς (Σ′′′) 291
ἀγοραῖος νοῦς (Σ′′′) 296
ἀγοράν (Σᵇ) 134
ἀγορά̀νομοι (Σ′) 177
ἀγοράς (Σ′) 176
ἀγορᾶς ὥραν (Σ′) 181
ἀγοράσεως (Σ′′′) 293
ἀγόρασιν (Σᵇ) 112
ἀγοράσματα, κτλ (Σ′′′) 293
ἀγοραστήν (Σ′′′) 297
ἀγοράσω (Σᵇ) 115; (Σ′) 198
ἀγορῆν (Σᵇ) +179
ἄγορος καὶ ἄγοροι (Σᵇ) 294
ἄγος (Σ′, Σ′′′) 184; (Σᵇ) 78
Ἄγος (Σ′′′) 289
ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται (Σ′) 192
Ἄγραι (Σᵇ) 117; (Σ′′′) 238
ἀγραφίου (Σ′) 197
ἀγρεύματα (Σ′′′) 307
ἀγρευτικὴ στολή (Σ′′′) 303
Ἀγριάδαι (Σ′′′) 421
ἄγριοι (Σ′′′) 299
ἄγριον ὑποβλέπει με (Σ′) 194
ἄγριος ἔλαιος (Σ′′′) 300
ἀγρίους, κτλ (Σ′) 209
ἀγροβόας ἀνήρ (Σ′′′) 301
ἀγροικεῖν καὶ ἀγροίκων (Σ′′′)
ἀγροῖκος (Σ′) 188

ἄγροικος ὀπώρα (Σ′′′) 306
Ἀγροιλῆθεν (Σ′) 210
ἀγρόμενοι (Σ′) 189; (Σᵇ) 302
ἀγρονόμοι (Σ′) 195
ἀγρότας (Σ′) 196
ἄγρυκτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα (Σ′′′) 304
Ἀγρύλη (Σᵇ) 305
ἀγυιαί (Σᵇ) +204
ἀγυιᾶς, κτλ (Σ′) 200
ἀγυιάτιδες (Σ′′′) 309
ἀγυιεύς (Σᵇ) 128
ἄγυνον (Σᵇ) 116
ἄγυρμα (Σᵇ) 133
ἀγυρμός (Σ′) 191
Ἀγύρριος (Σ′) 199
ἀγυρτής (Σ′) +193
ἀγυρτικά (Σ′) 202
ἀγυρτώδη (Σ′) 203
ἄγχαζε (Σ′′′) 311
ἄγχασκε (Σ′′′) 310
ἀγχίθυρος (Σ′) 207
ἀγχίμαχος (Σ′) 205
ἀγχίμολον (Σ′) 211
ἄγχιμος (Σ′′′) 312
ἀγχίσποροι (Σ′) 208
ἀγχίστροφοι (Σ′) +217
ἀγχωμάλου (Σ′, Σᵇ) 219
ἀγωγεῖ (Σ′′′) +223
ἀγωγεύς (Σ′′′) 313
ἀγών (Σᵇ) 113
ἀγωνιᾶν (Σ′) 230; (Σᵇ) 76
ἀγώνισις (Σ′) 2010
ἀγωνιῶντες (Σ′) 231
ἀδαγμός (Σ′′′) 347
ἀδαξῆσαι (Σ′) 314
ἄδασμος (Σ′′′) 348
ἀδαχεῖν (Σ′) 314
ἄδδιξ (Σ′′′) 349
ἀδέητος (Σ′′′) 319
ἀδεκατεύτους (Σ′′′) 350
ἀδελφά (Σᵇ) 318
ἀδελφίζειν (Σ′) 334
ἀδημονούσης (Σ′) 335
ἀδημονῶν (Σ′′′) +321
ἄδήν (Σ′′′) 351
ἄδην (Σᵇ) +324; (Σ′) 328
ἀδηνέως (Σ′) 333
ἀδήφαγα ἅρματα (Σ′′′) 360
ἀδηφάγοι τριήρεις (Σ′′′) 360
ἀδηφάγον ἅρμα (Σ′′′) 359
ἀδήφαγος (Σᵇ) +324
ἀδιάβατος (Σ′′′) 358
ἀδιάγλυπτον (Σ′′′) 367
ἀδιάλεκτος βίος (Σ′′′) 374
ἀδιάλλακτον ἐχθρόν (Σ′′′) 362
ἀδιάλυτον (Σ′′′) 368
ἀδίαντον (Σ′′′) 352
ἀδιάπαυστον (Σ′′′) 362
ἀδιάστατον (Σ′) 337
ἀδίαυλος τόπος (Σ′′′) 361
ἀδιάφθορον (Σ′′′) 353
ἀδίδακτος (Σ′′′) 369
ἀδικίου (Σ′) 338
ἀδικομάχους ἵππους (Σ′′′) 363
ἀδικομήχανος (Σᵇ) 357
ἀδικοπήμονας (Σᵇ) 355
ἄδικος (Σᵇ) 356
ἀδικότροπος (Σᵇ) 354
ἀδικόχειρας (Σᵇ) 354
ἀδικοχρήματος (Σᵇ) 354
ἀδινοῖο γόοιο, κτλ (Σᵇ) 370
ἀδίοπον (Σ′′′) 364
Ἀδιούνιος ταῦρος (Σ′′′) 365
ἀδοκίμαστος (Σ′) 339
ἀδολεσχεῖν (Σ′′′) 366
ἀδόλως (Σ′) 340
ἄδοξα (Σ′′′) 372
ἀδόξαστον (Σ′′′) 373
ἄδοξον (Σ′′′) 371
ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων (Σ′′′) 377
ἄδορον (Σᵇ) 376
ἄδορπος (Σᵇ) 375
ἄδουλος βίος (Σ′′′) 374
Ἀδράστεια (Σ′) 344
ἀδράφαξυς (Σ′′′) 378
Ἀδρηστία (Σᵇ) 387
Ἀδριαναὶ γυναῖκες (Σᵇ) 389
Ἀδριάνιος (Σᵇ) 388
Ἀδρίας (Σᵇ) 388
Ἀδριατικὸν πέλαγος (Σᵇ)
ἁδρῦναι (Σ′′′) 379
ἁδρύνοιτο (Σ′) 342; (Σᵇ) 345
ἀδρύφακτον (Σ′′′) 380
ἀδυναμία, -σία, -τία (Σ′′′) 384
ἀδύνατοι (Σ′′′) 381
ἀδυσώπητον (Σ′′′) +382
Ἀδώνια (Σ′′′) 385
Ἀδώνιος, κτλ (Σ′′′) 386
ἀδώρητος (Σ′′′) 390
ἀδωροδόκητος, κτλ (Σ′′′) 390
ἄδωρος (Σ′′′) 390
ἄδωρος χάρις (Σ′′′) 391
ἀέθλευον (Σᵇ) 400
ἀεθλεύων (Σᵇ) 399

ἀεθλοφόρους (Σᵇ) 401
ἀεί (Σ′′′) 392
ἀείζων πένθος, κτλ (Σ′′′) 406
ἀείζων, κτλ (Σ′′′) 405
ἄειλα (Σ′′′) 407
ἀείνων (Σ′) 408
ἀείνως γλῶσσα, κτλ (Σ′′′) 404
ἀείταν (Σ′′′) 409
ἀειφυγία (Σ′) 395
ἀελλάδες ἵπποι (Σ′) 393
ἀελλησιθύμοις (Σᵇ) 411
ἄερκτον (Σ′) 402
ἀέσαι (Σᵇ) 412
ἀετός (Σ′′′) 410
ἄζα (Σ′′′) 416
ἀζάλιον (Σ′′′) 417
ἄζειν (Σ′′′) 418
ἀζήν (Σ′′′) 420
Ἀζηνία (Σ′′′) 421
Ἀζηνιεύς (Σ′) 415
Ἀζησία (Σ′′′) 422
ἀζήτητον (Σᵇ) 414
ἀζύμου κράσεως (Σ′′′) 423
ἀηδές (Σᵇ) +424
ἀηδόνα (Σ′′′) 426
ἀηδόνειος θρῆνος (Σ′′′) 427
ἀηδόνειος κλαγγή (Σ′′′) 429
ἀηδόνειος ὕπνος (Σ′′′) 428
ἄησιν (Σ′′′) 425
ἀήσυρον (Σ′′′) 430
ἄθαπτος (Σᵇ) 478
ἀθάρα, -η (Σ′′′) 463
ἀθάριοι (Σᵇ) 475
ἀθαυμάστως (Σᵇ) 479
ἀθέλβεται (Σᵇ) 477
ἀθέλδεται (Σ′′′) 452
ἀθέμιστα (Σᵇ) 456
ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν (Σ′′′) 480
ἀθέμιστοι Μοῦσαι (Σ′′′) 480
ἀθεμιστότεροι (Σ′′′) 480
ἀθέρα (Σ′′′) 463
ἀθεσίαν (Σᵇ) 455
ἄθεσμος βλάβη (Σ′′′) 453
ἄθεστος Ἐρινύς (Σᵇ) 481
ἀθετεῖν (Σ′′′) 454
ἄθετος (Σ′′′) 457
ἀθεώρητος (Σ′) 443
ἄθηλον (Σ′′′, Σᵇ) 458
ἄθηλον παιδίον (Σ′′′) 459
Ἀθηνᾶ ἵππεία (Σ′′′) 460
Ἀθήναζε (Σ′′′) 474
Ἀθήναιον (Σ′) 1886
Ἀθηνόδωρος (Σ′) 444
ἀθήρ (Σ′′′) 461; (Σ′′′) 483
ἀθήρα (Σ′′′) 463
ἀθηρής (Σ′′′) 482
ἄθηρος ἡμέρα (Σ′′′) 462
ἀθησαύριστον (Σ′) 436
ἀθλεύων (Σᵇ) 440
ἄθλον (Σᵇ) 437
Ἀθμονεύς (Σ′) 445
ἀθραίζει (Σᵇ) 476
ἄθρακτος (Σ′′′) 470
ἀθράνευτον (Σ′′′) 469
ἀθρεῖν (Σ′) 446
ἄθριξ (Σᵇ) 473
ἄθρους (Σ′) +447
ἀθυμεῖν (Σ′′′) 471
ἀθυμία (Σ′′′) 472
ἄθυμος (Σ′′′) 451
ἀθύρειν (Σ′) 449; (Σ′′′) 464
ἄθυρμα (Σ′, Σᵇ) +449
ἀθυρόγλωσσος (Σ′′′) 464
ἀθύρωτος (Σ′′′) 465
Ἄθων (Σ′, Σ′′′) 467
ἀθῷος (Σ′′′) +468
αι (Σ′) 484
αἳ αἵ (Σ′′′) 598
αἳ γάρ (Σ′) 486
αἱ ψελίζουσαι (Σᵇ) 552
αἶα (Σ′′′) 627
αἰάζειν (Σ′) 485
Αἰαί (Σ′′′) 599
Αἰακός (Σ′′′) 2572
αἰβοῖ (Σ′′′) 600
Αἰγάλεως (Σ′′′) 601
Αἰγεῖδαι (Σ′) 493
Αἰγεῖον (Σ′) 492
αἰγείρου θέα (Σ′′′) 497
αἶγες (Σᵇ) 625
αἰγιάζειν (Σ′) 487
αἰγίζειν (Σ′) 562
αἰγίθαλλος (Σ′′′) 601
Αἰγιναῖον σκάφος (Σ′′′) 624
Αἰγινῆθεν (Σ′′′) 624
αἰγίπυρος (Σ′′′) 604
αἰγίς (Σ′, Σ′′′) 491
αἴγλη (Σ′′′) +496
Αἴγλης Χάριτες (Σ′) 509
αἰγυπιόν (Σ′) 498
αἰγύπτης (Σ′′′) 623
αἰγυπτιάζειν (Σ′) 494
Αἰγύπτιον (Σ′′′) 621
Αἰγύπτιον γῆρας (Σ′′′) 620

Αἴγυπτος (Σ′′′) 622
αἰδέσασθαι (Σ′) 503
αἰδέσεται (Σ′′′) 626
αἰδέσεως (Σ′′′) 626
αἰδέσιμον (Σᵇ) 499
ἀίδρυτα (Σ′′′) 644
αἰδώ (Σ′) 510
αἰεί (Σ′′′) 617
αἰεὶ νέων ἐρχομενάων (Σ′′′) 618
αἰειγενετάων (Σ′′′) 616
αἰετοί (Σ′′′) 619
Αἰθαλείδης (Σ′) 507
Αἰθιόπιον (Σ′) 520
αἴθοι (Σᵇ) 628
αἰθρεῖ (Σ′) 573
αἴθρια στέφη (Σ′, Σ′′′) 519
αἴθυγμα (Σ′′′) 605
αἰθύσσειν (Σ′′′) 606
αἴθων (Σ′′′) 607
αἰκάλλει (Σ′) 572
αἰκία (Σᵇ) +516; (Σ′′′) 608
αἰκίας (Σ′) 521
αἰκῶς (Σ′′′) 609
αἴλινον (Σ′) 575
αἷμα (Σ′) 526
αἷμα νίψαι (Σ′′′) 610
αἱμασιά (Σ′) +522
αἱμασιολογεῖν (Σ′′′) 636
αἱμασιώδεις (Σ′′′) 635
αἵματι κλαίειν (Σ′) 524
αἱματορρόφον (Σ′′′) 633
αἵματος ἆσαι Ἄρηα (Σ′) 576
αἱματοσταγῆ (Σ′′′) 630
αἱμάτου (Σ′′′) 631
αἱματωπόν (Σ′′′) 629
αἱματῶσαι (Σ′′′) 603
αἱμαχαναι (Σ′′′) 649
Αἷμον (Σ′′′) 634
αἱμορρυγχία (Σ′′′) 632
αἱμούς (Σ′′′, Σᵇ) 611
αἱμυλίοισι (Σ′′′) 637
αἱμυλοπλόκος (Σ′′′) 638
αἱμύλος, κτλ (Σ′′′) 638
αἱμυλόφρων (Σ′′′) 638
αἰναρέτης (Σ′′′, Σᵇ) +529
αἴνειν (Σ′′′) 612
αἰνίγματα (Σᵇ) 582
αἰνίζομαι (Σ′′′) 581
Αἰνίους (Σ′) 570
αἰνίττεται (Σᵇ) 531
αἶνος (Σ′) 523
αἰνῶ (Σ′) 574
αἰξωνεύεσθαι (Σ′′′) 490
Αἰξωνῆσιν (Σ′) 571
αἰόλη (Σ′′′) 613
αἰόλη νύξ (Σ′) 577
αἰολίδας (Σ′′′) 615
αἰολίζειν (Σ′′′) 614
αἰόλλει (Σ′) 597
αἰονᾶν (Σ′′′) 650
αἶρα (Σ′′′) 583
αἴρασθαι (Σ′) 567
αἶρε δάκτυλον (Σ′) 564
αἶρε μασχάλην (Σ′) 536
αἶρε, κτλ (Σ′) 568
αἱρεῖν (Σ′) 584
αἴρειν (Σ′) 585; (Σ′) 587; (Σ′′′) 588
αἱρεῖς (Σ′) 586
αἱρεῖσθαι (Σ′) 565
αἱρετιεῖ με (Σᵇ) 537
αἱρετίζειν (Σ′′′) 648
αἱρετόν (Σ′) 534
αἴρῃ (Σᵇ) 566
αἱρησαμένων (Σᵇ) 563
αἰρόπινον (Σ′) 589
αἱρούμενος (Σ′) 569
αἴσακος (Σ′) 590
αἴσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι (Σ′′′) 579
αἴσθων (Σ′) 591
αἴσιμα (Σ′) 592
αἴσιον (Σ′) 593
ἀϊστωθείη (Σ′) 647
ἀΐστωρ (Σ′) 646
ἀϊστῶσαι (Σᵇ) 2494
αἰσυμνῆται (Σ′, Σᵇ) 594
αἴσχιον (Σ′′′) 639
αἰσχροεπεῖν (Σ′′′) 640
αἰσχύνει (Σ′) 595
αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφοράν (Σ′) 578
αἰτήσασθαι (Σ′) 596
αἰτιαζομένους (Σ′′′) 641
αἴτιον γενέσθαι (Σ′′′) 642
αἰτούμενος (Σ′) 580
αἰῶ (Σ′′′) 651
Ἀκαδημία (Σ′) 652
ἀκάθετος (Σᵇ) 653
ἀκακία (Σ′′′) 778
ἄκακος (Σ′′′) 777
ἀκάλανθος (Σ′′′) 780
ἀκαλήφη (Σ′) 779
ἀκάλλειν (Σ′′′) 781
Ἀκαμαντὶς καὶ Ἀκάμας (Σ′) 659
ἀκάμπιον (Σ′′′) 782

ἀκάμπιος δρόμος (Σ′) 654
ἄκανθα (Σᵇ) 656
ἄκανοι (Σ′′′) 783
ἀκαπήλευτον (Σᵇ) 655
ἄκαρ (Σ′) 660
ἀκαρής (Σ′, Σ′′′) +657
ἄκασκα (Σ′′′) 784
ἀκάτια (Σ′′′) 785
ἄκατος (Σ′′′) 786
ἀκέανοι (Σ′′′) 787
ἀκεῖσθαι (Σ′) 668
ἀκέραιον (Σ′) +667
ἀκερδὴς χάρις (Σ′) 665
ἀκεσίας (Σ′′′) 794
ἀκέσται (Σ′′′) 675
ἀκέφαλον (Σ′′′) 795
Ἄκη (Σ′) 676
ἀκηδής (Σᵇ) +678
ἀκίβδηλος ἀνήρ (Σ′′′) 796
ἀκιδνότερον (Σ′′′) 788
ἀκιδωτός (Σ′′′) 797
ἄκικυς (Σ′′′) 789
ἀκιόμενοι (Σ′′′) 791
ἀκίονες (Σ′′′) 790
ἀκκιζόμενος (Σ′′′) +688
ἀκληρία (Σ′′′) 736
ἄκληροι (Σ′′′) 735
ἀκλήρῳ (Σ′′′) 792
ἀκλητί (Σ′′′) 690
ἀκλινῶς (Σᵇ) 692
ἄκλυτον (Σ′′′) 793
ἀκμάζεις (Σ′) 695
ἀκμή (Σ′) +696
ἀκμοθέτῳ (Σ′′′) 733
Ἀκμονίδης (Σ′′′) 734
ἀκνίσωτος οἶκος (Σ′′′) 750
ἀκοήν (Σ′′′) 753
ἀκολασία, -στία (Σ′′′) 741
ἀκολασταίνειν (Σ′′′) 749
ἀκολαστανεῖτε (Σ′′′) 749
ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρᾶγμα ἡ ἄνθρωπος (Σ′) 705
ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρᾶγμα (Σ′′′) 748
ἀκόλαστος ὄχλος (Σ′′′) 740
ἀκολαστότατον, -οτέραν (Σ′′′) 741
ἀκόλουθα (Σ′′′) 744
ἀκολουθεῖν μετ᾽ αὐτοῦ (Σ′′′) 747
ἀκολουθία (Σ′′′) 745
ἀκόλουθον (Σ′′′) 743
ἀκόλουθος (Σ′′′) 742
ἀκολουθοῦντε (Σ′′′) 746
ἀκόμπαστος λόγος (Σ′′′) 765
ἀκόμπαστος φάτις (Σ′′′) 765
ἄκομψον (Σ′) 704
ἄκομψον καὶ φαῦλον (Σ′′′) 751
ἀκονῶν (Σ′′′) 759
ἄκοος (Σ′′′) 752
ἄκοπος ἀνήρ (Σ′) 708
ἀκόρεστα, κτλ (Σ′′′) 766
ἄκος περίαπτον (Σ′′′) 758
ἄκοσμα (Σᵇ) 757
ἀκοσμεῖν (Σ′′′) 755
ἀκοσμήτως (Σ′′′) 754
ἀκοσμία (Σ′′′) 756
ἄκουε (Σ′′′) 762
ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς (Σ′′′) 807
ἄκουε, σίγα (Σ′′′) 808
ἀκούει καλῶς (Σ′) 711
ἀκούειν (Σ′′′) 761
ἀκούεις ἃ λέγει σε (Σ′′′) 811
ἀκούμενος (Σ′′′) 815
ἀκούσας ἥκειν (Σ′′′) 814
ἀκουσείων (Σ′′′) 760
ἀκούσεσθαι (Σ′′′) 809
ἀκουσέτην (Σ′′′) 809
ἀκουσία (Σ′′′) 816
ἀκουσίμη (Σ′′′) 763; (Σ′′′) 812
ἄκουσμα (Σ′′′) 810
ἀκουστά (Σ′′′) 813
ἀκούων τὰ ἄριστα (Σ′′′) 806
ἀκραγγες (Σ′′′) 764
ἀκραιφνές (Σᵇ) +716
ἀκρατῆ γίνεσθαι τοῦδε (Σ′′′) 769
ἀκρατὴς γάμων (Σ′′′) 767
ἀκρατὴς χειρός (Σ′′′) 768
ἀκρατίσασθαι (Σ′′′) 799
ἄκρατος (Σ′′′) 798
ἀκριβοῦν (Σ′) 720
ἀκριτί (Σ′) 721
ἄκριτος (Σ′) 722
ἀκρόαμα (Σ′′′) 810
ἀκροᾶσθαι (Σ′, Σᵇ) 730
ἀκροβελίδας (Σ′′′) 800
ἀκροβολίζεται (Σ′′′) 726
ἀκροθίνια (Σᵇ) +731
ἀκροκώλια (Σ′′′) 801
ἀκρομανής (Σ′′′) 804
ἄκρον φρονεῖν, ἄκρον ὁρᾶν (Σ′′′) 805
ἀκρόνυξ (Σ′′′) 802
ἀκροσφαλές (Σ′′′) 739
ἀκροσφαλής (Σᵇ) 737
ἀκροτελεύτιον ἔπους (Σ′, Σ′′′) 772
ἀκροφύσιον (Σ′′′) 817
ἀκροχειρίζεσθαι (Σ′) 774

ἀκροχόρδων (Σ′′′) 818
ἀκρωνία (Σ′′′) 803
ἀκταίνειν (Σ′) 776
ἀκταινῶσαι (Σ′′′) 819
ἀκτή (Σ′) 775
Ἄκτια (Σ′) 823
ἀκύκλιος (Σ′′′) 820
ἄκυλος (Σ′, Σ′′′) 822
ἀκύμων (Σ′′′) +821
ἀκωδώνιστον (Σ′′′) 825
ἀκώπητον (Σ′′′) 824
ἅλα (Σ′′′) +826
ἀλαβαστοθήκας (Σ′) 848
ἀλάβαστοι (Σ′) 848
ἀλάβαστρον (Σ′′′) +827
ἀλάζονα (Σ′′′) 948
ἀλαζονεύεσθαι (Σ′′′) 948
ἀλαζών (Σ′′′) +832; (Σ′) 833
Ἀλαιεύς (Σ′) 849
ἀλαλαγμός (Σᵇ) 957
ἀλαλητόν (Σᵇ) 958
ἀλάλυγγι (Σᵇ) 830
ἀλαπάξαι (Σᵇ) +831
ἀλάστορα προσβαλεῖν (Σ′′′) 967
ἀλάστορον (Σ′′′) 966
ἀλάστωρ (Σ′, Σ′′′) +834; (Σ′′′) 965
ἀλδαίνων (Σ′′′) 959
ἀλεαίνειν (Σᵇ) 951
Ἀλέας (Σ′) 850
ἀλειφοίβιον (Σ′′′) 960
Ἀλέξανδρος (Σ′′′) 851
ἀλεξίλογα (Σ′′′) 961
ἀλεξιφάρμακον (Σ′, Σ′′′) 853
ἀλέοιμι (Σ′) 855
ἀλεσούριον (Σ′′′) 962
ἀλετρίβανον (Σ′′′) 916
Ἀλευάδαι (Σ′) 852
ἀλεύραττις (Σ′′′) 968
ἀλευρόμαντις (Σ′′′) 963
ἀλευρόττησις (Σ′′′) 964
ἀλεύσω (Σ′′′) 969
ἀληθείας (Σ′) 858
ἄληθες (Σ′) 859
ἀληθῆ (Σ′) 858
ἀληλιμμένον (Σ′′′) 971
ἁλιάδας (Σᵇ) +861
ἁλιακή (Σ′) 857
ἁλίαστον (Σ′′′) 972
ἁλιεύεσθαι (Σ′) 950
ἁλιευόμενος (Σᵇ) 973
Ἁλιμόνειος (Σᵇ) 956
Ἁλιμούσιος (Σ′) 867
ἀλίνουσι (Σ′′′) 974
ἁλίπαστα (Σ′′′) 975
ἁλίπεδον (Σ′) +863
Ἁλιρρόθιος (Σ′) 884
ἅλις τοῦδε (Σ′′′) 979
ἁλῖσαι (Σ′′′) 976
ἁλισγηθῇ (Σᵇ) 878
ἁλίσπαρτον (Σ′′′) 980
ἀλιτήριοι (Σ′) +883
ἁλιτρία (Σ′) 880
ἁλιῶς (Σ′′′) 981
ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν (Σ′′′) 982
ἀλκαία (Σ′′′) 990
Ἀλκέτας (Σ′) 892
Ἀλκιβιάδης (Σ′′′) 893
Ἀλκίμαχος (Σ′) 894
Ἀλκμαιωνίδαι (Σ′) 888
Ἀλκυονίδες ἡμέραι (Σ′, Σᵇ) 887
ἁλκυών (Σᵇ) 887
ἀλλ᾽ ἤ (Σ′) 860
ἀλλά (Σ′) 874
ἀλλὰ γάρ (Σ′) 882
ἀλλὰ οὐ (Σ′′′) 988
ἀλλὰ χρή (Σ′) 895
ἀλλαντοπώλης (Σᵇ) 905
ἀλλάχθητε (Σ′) 873
ἀλλαχοῖ καὶ ἀλλαχόσε, ἀλλαχοῦ καὶ ἀλλαχόθι (Σ′) 896
ἄλλῃ (Σ′) 886
ἀλληγορία (Σ′′′) 885
ἀλληλέγγυον (Σᵇ) 856
ἀλληλίζειν (Σ′′′) 970
ἀλλήλων (Σ′) 889
ἄλλο ἕτερον (Σ′) 920
ἀλλογνοεῖν (Σ′′′) 992
ἀλλόκοτον, κτλ (Σ′′′) +898
ἀλλοπρόσαλλος (Σᵇ) +897
ἄλλος (Σ′) 906
ἄλλος ἄλλον (Σ′) 904
ἀλλοτριόγνωμος (Σ′′′) 993
ἀλλοτριονομοῦντες (Σ′) 903
ἀλλοφάσειν (Σ′′′) 1009; (Σ′′′) 1010
ἀλλόφασις (Σ′′′) 1008
ἀλλοφάτοις (Σ′′′) 1011
ἄλλυδις (Σ′′′) 997
ἄλλως (Σ′) 920a
Ἁλμυρίδες (Σ′′′) 977
ἁλμυρόν (Σ′′′) 978
ἁλοᾶν (Σ′′′) 986
ἁλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους (Σᵇ) 985
ἁλοάσαντα (Σ′) 919
ἅλογα (Σ′′′, Σᵇ) 1000

ἀλογίαν (Σ′) 921
ἄλογοι ἐρανισταί (Σ′′′) 922
ἁλοῆσαι (Σ′) 919
ἁλοία (Σ′′′) 987
ἁλοιμός (Σ′′′) 994
ἁλοκίζειν (Σ′′′) 995
Ἁλόπη (Σ′) 924
ἄλοπον (Σ′′′) 912
ἁλὸς θείοιο (Σ′′′) 989
ἁλοστατεῖ (Σ′) 949
ἁλοσύδνης (Σ′′′) 983
ἁλουργά (Σ′) 915
ἁλουργιαῖον (Σ′) 927
ἁλουργικά (Σ′′′) 918
ἁλουργοπωλική (Σ′) 917
ἁλοῶν (Σ′′′) 984
ἁλσὶ διαπεπάσθαι (Σᵇ) 996
Ἁλύβας (Σ′′′) 923
ἁλύειν (Σ′, Σᵇ) 931
ἁλυκόν (Σ′′′) 978
ἁλυκτεῖν (Σ′) 998
ἄλυπον ἄνθος ἀνίας (Σ′′′) 1001
ἄλυπος (Σ′′′) 999
ἁλυσθαίνειν (Σ′′′) 1002
ἁλύσιον (Σ′) 932
ἁλυσιτελές (Σᵇ) 1003
ἄλφα (Σ′′′) 952
ἀλφαίνει (Σ′′′) 954
ἀλφαίνειν (Σ′′′) 953
ἀλφάνει (Σ′) 955
ἀλφηστῆσιν (Σ′′′) 1014
ἄλφι (Σ′) 932
ἀλφινία (Σ′′′) 1015
ἀλφιστεῖς (Σ′) 938
ἄλφιτα (Σ′′′) 1006
ἀλφιταμοιβοί (Σ′′′) 1005
ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς (Σ′′′) 1007
ἀλφίτων στοά (Σ′′′) 1004
ἀλφός (Σ′′′) 1012
ἅλω (Σ′) 937
Ἅλῶα (Σ′) 945; (Σ′′′) 991
ἁλῶναι (Σᵇ) 1016
ἁλώνητος (Σ′) 928
ἀλωπέκεως (Σ′′′) 1013
Ἁλωπεκῆθεν (Σ′) 946
Ἁλωπεκόννησος (Σ′) 947
ἀλωπόχρους (Σ′) 942
ἄμαθος (Σᵇ) +1017
Ἀμαξεντία (Σ′′′) 421
ἀμάρυγμα (Σ′) +1022
ἀμέλει (Σᵇ) 1038
ἀμεταστρεπτί (Σ′) 1913
ἀμετρίαν (Σᵇ) 1042
ἁμίδας (Σᵇ) +1051
Ἀμύκλας (Σᵇ) 1067
ἀμφιγνοεῖν (Σ′′′) 992
ἀμφίκρημνον (Σᵇ) 1087
ἀμφιλαφές (Σᵇ) +1088
ἀναβιώσκεται, -κει (Σ′) 1245
Ἀναγκαία (Σ′′′) 421
ἀναδήσασθαι (Σ′) +1121
ἀναδυόμενος (Σᵇ) +1124
ἀναζῆν (Σ′) 1245
ἀναίνομαι (Σ′) +1131
ἀνακαλυπτήρια (Σᵇ) 1133
ἀνακραγεῖν (Σ′) 1277
ἀνακραθέντες (Σᵇ) 1161
ἀνακρίνειν (Σ′′′) 1874
ἀνακτόρων (Σ′) 1143
ἀνακυπῶσαι (Σᵇ) 1142
ἀναλλοίωτον (Σᵇ) 1150
ἀναρεπτομένη (Σᵇ) 1356
ἀνάχυσιν (Σᵇ) +1213
ἀνδειράδες (Σᵇ) 1232
ἄνδικε (Σ′′′) 1233
ἄνδρα (Σᵇ) 1227
ἀνδρακάς (Σ′) 1228
ἀνδραπόδητοι (Σ′′′) 1230
ἀνδραποδιστής (Σ′′′) 1229
ἀνδραφασάειν (Σ′′′) 1321
ἀνδριάντα (Σ′′′) 1240
ἀνδριαντοποιός (Σ′′′) 247
Ἀνδροκολωνοκλῆς (Σᵇ) 1235
ἀνδροκόνοι (Σᵇ) 1234
ἀνδροληψία (Σ′) 1224
ἀνδρομανής (Σᵇ) 1236
ἀνδρόπαις (Σ′′′) 1472
ἀνδροσάθης (Σ′′′) 1238
ἀνδροσάθων (Σ′) 1226
ἀνδρότητα (Σᵇ) 1237
ἀνδρωθεῖσα (Σ′′′) 1239
Ἄνδρων (Σ′) 1225
ἀνέβαλλεν (Σ′) 1244
ἀνεβάλλετο (Σ′) +1242; (Σ′) 1241
ἀνεβάλλοντο (Σ′) 1243; (Σᵇ) 1346
ἀνέβησεν (Σ′) 1247.
ἀνεβίω, κτλ (Σ′) +1245
ἀνεβιωσάμην (Σ′) 1250
ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον (Σᵇ) 1347
ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει τὸν ὄχλον ἢ τὴν πόλιν (Σ′′′) 1350
ἀνέγκλητος, κτλ (Σ′′′) 1344
ἀνέδην (Σ′′′) 1343
ἀνέδραμεν (Σ′) 1251

ἀνεικάσασθε (Σ′) 1272
ἀνείλεσθαι (Σ′) 1256
ἀνειλήθυιαν (Σ′) 1261
ἀνείληπτος (Σ′) 1273
ἀνειλίξειεν (Σᵇ) 1340
ἀνείλλεται (Σ′) 1257
ἀνειλόμην (Σ′) 1260
ἀνειλύσπω (Σ′) 1258
ἀνεῖναι κύβον (Σ′) 1265
ἀνείρειν (Σ′′′) 1271
ἀνεκάς, ἀνέκαθεν (Σ′) 1254; (Σᵇ)1276
ἀνέκραγεν (Σ′) 1277
ἀνελεήμων (Σ′′′) 1345
ἀνελεῖν (Σ′) +1259
ἀνελεύθερος (Σ′) +1281
ἀνελήμων καὶ ἀνελεήμων (Σ′′′) 1345
ἀνέλκειν τὰς ὀφρῦς (Σᵇ) 1349
ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐτήν (Σ′) 1282
ἀνέλπιστον βίον (Σ′, Σ′′′) 1285
ἀνελπίστως (Σ′′′) 1286
ἀνεμεστώθη (Σᵇ) 1348
ἀνέμητα (Σ′) 1283
ἀνεμιαῖα (Σ′′′) 1352
Ἀνεμοκοῖται (Σ′) 1288
ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος (Σ′′′) 1351
Ἀνεμύτας (Σ′) 1300
ἀνενεχθείσας (Σ′) 1289
ἀνέντατος (Σᵇ) 1353
ἀνέντες (Σᵇ) 1284
ἀνεξέλεγκτος (Σᵇ) 1302
ἀνεξεύρητος (Σᵇ) 1301
ἀνεπάγγελτος (Σ′) 1304
ἀνεπάτησας (Σ′) 1294
ἀνεπίδικα (Σ′) 1303
ἀνεπίκλητος (Σ′) 1306
ἀνεπίκλητος, κτλ (Σ′′′) 1344
ἀνεπόπτευτον (Σ′) 1309
ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχήν (Σ′)
ἀνεργήσει (Σ′) 1308
ἀνερεψάμενοι (Σᵇ) 1355
ἀνερμάτιστος ναῦς (Σᵇ) 1358
ἀνέρριπται κύβος (Σ′) 1316
ἀνερριχῶντο (Σ′ or Σ′′′) 1312
ἀνέρσει (Σᵇ) 1357
ἀνέσαιμι (Σᵇ) 1359
ἀνέσαντες (Σᵇ) 1360
ἀνεσίαν (Σ′) 1255; (Σᵇ) 1361
ἀνεσκευάσαντο (Σ′) 1319
ἀνέσπακεν (Σ′) 1322
ἀνεστάλη (Σᵇ) 1324
ἀνέσχεν (Σᵇ) 1342
ἄνετον (Σ′) 1329
ἀνευφήμησεν (Σ′) 1331
ἀνεφυσῶντο (Σ′) 1332
ἀνεχαίτισεν (Σ′) 1335
ἄνεχε (Σ′) 1336
ἀνέχει (Σ′) 1337
ἀνέχειν (Σ′′′) 1341
ἀνεχρήσαντο (Σ′) +1334
ἀνεψιάδαι, κτλ (Σ′′′) 1354
ἀνέῳγεν, κτλ (Σ′) 1338
ἀνέῳγον (Σ′) 1339
ἀνηγάγοντο (Σ′′′) 1365
ἀνηγμένος (Σ′) 1377
ἀνήκει, κτλ (Σ′) 1386
ἀνηκίδωτοι (Σ′′′) 1378
ἀνηκούστησεν (Σᵇ) 1368
ἀνηλεήμων (Σ′′′) 1345
ἀνηνέχθη (Σ′′′) 1366
ἀνήρηκεν (Σ′) 1376
ἀνήρρησεν (Σ′) 1381
ἀνήρτησαν (Σ′) 1382
ἀνηρώτιζεν (Σ′) 1385
ἄνηστις (Σ′) 1383
ἀνηψύχησεν (Σ′) 1369
Ἄνθεια (Σ′) 1402
Ἀνθεμόκριτος (Σ′) 1403
Ἀνθεμοῦς (Σ′) 1398
ἀνθερίσκος (Σ′′′) 1393
Ἀνθεστηριών (Σ′, Σᵇ) 1404
ἀνθέων (Σ′) 1416
ἀνθήλιος (Σ′) 1401
ἄνθην (Σ′′′) 2417
ἄνθης (Σ′) 1400
ἀνθιππασία (Σ′, Σ′′′) 1405
ἀνθίσασθαι μουσικῆς (Σ′) 1407
ἄνθος (Σ′′′) 1415
ἀνθοσμίας (Σ′) +1396
ἀνθράκιον (Σ′) 1408
ἄνθρηκον (Σ′′′) 1399
ἀνθρήνη, -νιον (Σᵇ) 1406
ἄνθροισκα (Σ′) 1414
ἄνθρωπος Εὔριπος (Σ′) 1411
ἄνθρωπος λυπησίλογος (Σ′) 1410
ἄνθρωπος πρόδοξος (Σ′) 1409
ἀνθυπομοσία (Σ′) 1413
ἀνιακκάς (Σ′) 1422
ἀνίδρυτο (Σ′) 1421
ἀνιδρωτί (Σ′) 1913
ἀνιέρειος (Σ′) 1432
ἀνικμώμενα (Σ′′′) 1438
ἀνιλλομένη (Σ′) 1428
ἀνιπτόποδες (Σᵇ) 1431

ἀνίστη (Σ′) 1427
ἀνίστω (Σ′) 1429
ἄννηττον (Σ′) 1384
ἀνόδοντον (Σ′) 1442
ἀνοητίαν (Σ′′′) 1455
ἀνοίγει (Σ′) 1443
ἀνοιγμένοις τοῖς κτήνεσιν (Σ′) 1445
ἀνοιγνύει (Σ′) 1443
ἄνοιξις (Σ′) 2010
ἄνοις (Σ′) 1448
ἀνόκαιον (Σ′) 1441
ἀνοκωχεύειν (Σ′′′) 1457
ἀνοκωχήν (Σ′′′) 1457
ἄνοντος (Σ′) 1449
ἀνοπαῖα (Σᵇ) 1444
ἄνοργοι (Σ′) 1450
ἀνορταλίζειν (Σ′′′) 1456
ἀνορωρυγμένον (Σ′) 1439
ἀνόσιον (Σᵇ) +1454
ἀνοψία (Σ′) 1453
ἀντακαῖος (Σ′′′) 1526
ἀντάλλαγον (Σ′) 1473
ἀνταλλαῖος (Σ′′′) 1527
ἀνταναγνῶναι (Σ′′′) 1528
ἀνταπαιτῆσαι (Σ′) 1471
ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν (Σ′) 1470
ἀντεγράψαντο (Σ′′′) 1529
Ἄντεια (Σ′) 1402
ἀντεπιτίθησιν (Σ′) 1461
ἀντερείδει (Σ′) 1462
ἀντεύφρασμα (Σ′) 1468
ἀντέχει (Σ′) 1479
ἀντήλιος (Σ′′′) 1530; (Σ′) 1779
ἀντηρέτης (Σ′′′) 1531
ἀντιάνειραι (Σᵇ) 1477
Ἀντιάτας (Σ′) 1515
ἀντιβληθέντος (Σ′) 1516
ἀντιβολῆσαι (Σ′′′) +1475
ἀντιβόλησις (Σ′′′) 1478
ἀντιβολῶ (Σ′) 1476
Ἀντιγενίδας (Σ′′′) 1517
ἀντιγραφαί (Σ′′′) 1529
ἀντιγραφεύς (Σ′) 1518
ἀντιγραφή (Σ′, Σᵇ) 1519
ἀντιδιαπλέκειν (Σᵇ) 1459
ἀντίδοσις (Σᵇ) 1460
ἀντίθεσις (Σ′) 1521
ἀντίθετα (Σ′′′) 1522
ἀντίθετον (Σ′′′) 1520
ἀντικάθηται (Σ′) 1482
ἀντίκρισις (Σ′) 1484
ἀντικρύ (Σᵇ) 1497
ἄντικρυς, -ύ (?Σ′) +1498
Ἀντίκυρα (Σ′) 1523
ἀντιλέγειν (Σ′) 1485
ἀντίληψις (Σ′) 1486
ἀντιλογῆσαι (Σ′) 1474
ἀντιλογιῶν (Σ′) 1474
Ἀντιοχίς (Σ′) 1508
ἀντίπαις (Σ′′′) 1472
ἀντίπαλον (Σ′) 1493
Ἄντισσα (Σ′) 1524
ἀντιστρόφους (Σ′) 1495
ἀντιτύπους ἀνθρώπους (Σ′) 1488
ἀντιφῇς (Σ′) 1502
ἀντιχορδάς (Σ′) 1509
ἀντλητήρ (Σ′′′) 1533
ἀντλία (Σ′′′) 1534; (Σ′′′) 1537
ἀντλιαντλητῆρας (Σ′′′) 1535
ἄντλιον (Σ′′′) 1536
ἄντλος (Σ′′′) 1467
Ἀντρῶνες (Σ′) 1510
ἄντυγες (Σ′) 15 08
ἀντωμοσία (Σ′) 1511; (Σ′) 1512; (Σ′, Σᵇ) 1513
ἀντωμοσίαι (Σ′′′) 1529
ἀντωπός (Σ′′′) 1507
ἀνυδρεύσασθαι (Σ′) 1545
ἀνύειν (Σ′) 1544
ἀνυπόδητος (Σ′) 1546
ἀνυπόστατον (Σ′) 1542
ἀνύσαι (Σ′′′) 1541
ἀνυσίμως (Σ′) 1543
ἀνύτουσι (Σ′) 1543
ἀνύττειν (Σ′) 1544
ἀνωθρίαζον (Σ′) 1550
ἀξιαπηγητότατον (Σ′′′) 1565
ἀξιοῖ (Σ′) 1556
ἄξιον (Σ′) 1552
ἀξιόπιστος (Σ′) 1560
ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός (Σ′) 1551
ἄξιος οὐδὲ μόνου (Σ′) 1562
Ἀξίοχος (Σ′) 1561
ἀξιόχρεων (Σ′) 1558
ἀξιῶν (Σ′) 1555
ἄξονες (Σ′′′) 1567
ἀξύμβλητον (Σ′′′) 1566
ἀξυνεσία (Σ′) 1563
ἄξω (Σ′) 1559
ἄοζος (Σ′′′) 1576
ἄοινος (Σ′) 1575
ἄοπτα (Σ′) 1579
Ἄορνος (Σᵇ) 1577
ἀορτήν (Σ′) 1578
ἀπ᾽ αἰγείρου θέα (Σ′) 1651

ἀπ᾽ ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι (Σ′) 1617
ἀπάγγελσις (Σ′) 2010
ἄπαγε (Σ′) 1582
ἀπάγειν (Σ′) 1580
ἀπάγειν, -εσθαι (Σ^{b}) +1587
ἀπαγορεύειν (Σ′) 1586
ἀπάγου (Σ′) 1583
ἀπαγωγάς (Σ′) +1585
ἀπαγωγή (Σ^{b}) +1587; (Σ′, Σ′′′) 1588
ἀπαθῆ (Σ′) 1590
ἀπαίδευτοι (Σ′) 1646
ἀπαιδία (Σ′) 1648
ἀπαιόλη (Σ′′′) 1649
ἀπαιόλημα (Σ′′′) 1650
ἀπάλαμνον (Σ′′′) 1631
ἀπάλαμνος (Σ^{b}) 1630
ἀπαλάμνως (Σ′′′) 1632
ἀπαλλάξας (Σ′) 1594; (Σ′′′) 2506
ἀπαλλάξωμεν (Σ′) 1593
ἀπάλλεις (Σ′) 1591
ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις (Σ′) 1616
ἀπαμβρακοῦ (Σ′′′) 1633
ἀπαμφιεῖ (Σ′) 1600
ἅπαν (Σ′) 1620
ἅπανθ᾽ ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή (Σ′) 1618
ἀπαντᾶν (Σ′) 1619
ἁπαξάπαντα (Σ′) 1605
ἀπάξω (Σ′) 1559; (Σ′) 1604
ἀπάργματα (Σ′′′) 1634
ἀπαρθένευτος (Σ′′′) 1635
ἀπαριθμῶν (Σ′) 1628
ἀπαρκίαν (Σ′′′) 2127
ἀπαρτί (Σ′′′) 1636; (Σ^{b}) 1637
⟨ἀπαρτία⟩ (Σ′′′) 1636a
ἀπαρτίαν (Σ^{b}) 1627
ἀπαρτιλογία (Σ′) 1621; (Σ′) 1622
ἀπάρχεσθαι (Σ′) 1623
ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίασται (Σ′) 1626
ἀπασκερίζειν (Σ′) 1629
ἀπατήσει (Σ′) 1615
Ἀπατούρια (Σ^{b}) 1624; (Σ^{b}) 1625
ἀπεγένετο (Σ′) 1652
ἀπεγλαψάμην (Σ^{b}) 1677
ἀπεγνωκώς (Σ′) 1656
ἀπέγνωσαν (Σ′) 1657
ἀπέγραψεν τὸν καιρόν (Σ′′′) 1676
ἀπέδειξεν (Σ′) 1654
ἀπεδημηκότες (Σ′) 1659
ἄπεδον (Σ′) 1660
ἀπέδοξεν (Σ′) 1653
ἀπέδρα, κτλ (Σ′) 1661
ἄπει (Σ′) 1665
ἀπειθεῖν (Σ′) 1672A
ἀπειπεῖν (Σ′, Σ^{b}) 1672
ἀπειργάσθαι (Σ′) 1667
ἀπείρονα δακτύλιον (Σ^{b}) 1675
ἀπείσομαι (Σ′) 1674
ἀπεκάλει (Σ′) 1682
ἀπέκιξαν (Σ′′′) 1678
ἀπεκομίσθη (Σ^{b}) 1683
ἀπεκόπησαν (Σ′) 1681
ἀπεκρίθη (Σ′′′) +1679
ἀπέκτητον (Σ′′′) 1680
ἀπεκτόνασιν (Σ′) 1872
ἀπέλητοι (Σ′′′) 1688
ἀπέλθῃ (Σ′) 1686
ἀπέλιπεν (Σ′′′) 1689
ἀπεμόρξατο (Σ′) +1691
ἀπεμυθήσω (Σ′) 1695
ἀπεμύλλαινον (Σ′′′) 1690
ἀπενεγκεῖν γραφήν (Σ′′′) 1698
ἀπενήσω (Σ′′′) 1697
ἀπενιαυτίσαι (Σ′) 1699
ἀπενιαυτισμός (Σ^{b}) 1700
ἀπέπεμψε (Σ′′′) 1689
ἀπεργασάμενος (Σ′) 1707
ἀπεργάσασθαι (Σ′) 1706
ἄπερρε (Σ′) 1714
ἀπερρήσεις (Σ′′′, Σ^{b}) 1715
ἀπέρρωγεν, κτλ (Σ′) 1713
ἀπέσβη (Σ′) +1716
ἀπέσβηκε (Σ′) 1717
ἀπεσιγάλωσεν (Σ′′′) 1730
ἀπεσκῆ (Σ′′′) 1731
ἀπεσκόλυπτε (Σ′′′) 1732
ἀπεσταλμένην (Σ′′′) 1734
ἄπεστιν (Σ′) 1722
ἀπεστλεγγισμένον (Σ′′′) 1733
ἀπεσφακέλισεν (Σ′) 1725
ἀπέσχαζεν (Σ′) 1727
ἀπετίμησεν (Σ′′′) 1740
ἀπετύλουν (Σ′′′) 1739
ἀπευήκασιν (Σ′) 1744
ἀπεύρα (Σ′) 1741
ἀπέφησεν (Σ′) 1737; (Σ^{b}) 1745
ἄπεφθον χρυσίον (Σ′) 1747
ἀπέφρησαν (Σ′) 1746
ἀπεφρούρησαν (Σ′′′) 1748
ἀπέχθεσθαι (Σ′) 1749
ἀπεχοιρίασεν (Σ′′′) 1757
ἀπεχρᾶτο (Σ′) 1750

ἀπεχρήσαντο (Σ′) 1755
ἀπῃδέσθη (Σ′′′) 1778
ἀπηλιώτης (Σ′) 1779
ἀπηλωημένος (Σ′) 1780
ἀπημείφθη (Σ′) 1764
ἀπηνέστερον (Σ′) 1767
ἀπηνήναντο (Σ′) 1768
ἀπῆξεν (Σ′) 1776
ἀπήχεια (Σ′) 1777
ἀπηχές (Σ′) +1771
ἀπίους (Σ′) 1785
ἀπιστεῖν (Σ′) 1784
ἀπιστίαν (Σ′) 1784
ἄπιστος (Σ′) 1783
ἀπίχθυς (Σ′′′) 1786
ἀπιὼν ᾤχετο (Σ′) 1787
ἁπλᾶ (Σ′) 1799
ἁπλάκητον (Σ′′′) 1796
ἁπλᾶς (Σ′) 1792
ἅπλατον (Σ′′′) +1789
ἅπλετον (Σ′′′) +1789
ἁπλήγιος (Σ′) 1797
ἁπληγίς (Σ′) 1798
ἁπλοῖς (Σ′′′) 1790
ἅπλυτον πώγωνα (Σ′) 1794
ἀπνευστί (Σ′) 1913
ἀπὸ γραμμῆς (Σ′) 1814
ἀπὸ κινναβευμάτων (Σ′) 1617
ἀπὸ μισθωμάτων θύειν (Σ′′′) 1902
ἀπὸ στόματος (Σ′) 1977
ἀπὸ συμβόλων δικάζειν (Σ′′′) 1975
ἀπὸ τοῦ πράγματος (Σ′) 2007
ἀποβαδίζειν (Σ′) 1802
ἀποβάθρα (Σᵇ) 1813
ἀποβαίνειν (Σ′) 1806
ἀποβάτης (Σ′) 1806
ἀποβατικοὶ τροχοί (Σ′) 1806
ἀποβατῶν ἀγών (Σ′′′) 1822
ἀποβλεπόμενοι (Σ′) 1803
ἀποβλίσαι (Σ′, Σ′′′) 1811
ἀποβροχθίσαι (Σ′′′) 1823
ἀπογενέσθαι (Σ′) 1809
ἀπογνούς (Σ′) 1817
ἀπογνῶναι (Σᵇ) 1804
ἀπογράφειν οὐσίαν (Σ′′′) 1805
ἀπογραφή (Σ′) +1807
ἀπογράψαι (Σ′) 1808
ἀποδακρύσας (Σ′′′) 1833
ἀποδαρθεῖν (Σ′, Σ′′′) 1819
ἀπόδεικνύειν καὶ ἀποδεικνύναι (Σ′) 1887
ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα (Σ′) 1836
ἀποδεῖξαι (Σ′′′) 1834
ἀποδείξασθαι (Σ′) 1818
ἀποδέκται (Σ′′′) 1831
ἀποδεόντων (Σ′) +1821
ἀποδέχομαι (Σ′) 1826
ἀποδιδόμενοι (Σ′) 1832
ἀποδικεῖν (Σ′) 1827
ἀπόδυσαι, κτλ (Σ′′′) 1835
ἀποθευσούμεθα (Σ′′′) 1844
ἀποθήκην (Σ′) 1843
ἀποθρέξεις (Σ′) 1838
ἀποθριάσαι (Σ′′′) 1845
ἀποθρώσκοντα (Σᵇ) 1840
ἀποικοδομεῖς (Σ′) 1846
ἄποινα (Σ′) +1847
ἄποκα (Σ′) 1864
ἀποκαδεῖ (Σ′) 1858
ἀποκαθεύδουσιν (Σ′) 1850
ἀποκείρασθαι (Σ′) 1871
ἀποκεῖσθαι πόρρω (Σ′) 1854
ἀποκεκρουμένον (Σ′) 1867
ἀποκηδήσαντες (Σ′) 1858
ἀποκηρύττοντες (Σ′) 1868
ἀποκινεῖν (Σ′) 1865
ἀπόκινος (Σ′′′) 1873
ἀποκναίει (Σ′) +1860
ἀποκοπῆναι (Σ′) 1859
ἀποκραιπαλισμός (Σ′) 1866
ἀποκριθῆναι (Σ′′′) 1874
ἀποκρίνασθαι, κτλ (Σ′′′) 1874
ἀποκρινεῖται (Σ′) 1869
ἀποκριπάμενος (Σ′′′) 1875
ἀπόκρισις (Σ′) 1870
ἀποκτίννυσιν (Σ′) 1872
ἀποκτυπῆσαι (Σᵇ) 1876
ἀπολαύειν (Σ′′′) 1878
ἀπολαχεῖν (Σ′) 1880
ἀπολείπουσιν (Σ′) 1881
ἀπόλειψις (Σ′′′) 1888
ἀπόλεκτον (Σ′′′) 1889
ἀπολελοιπότες (Σ′) 1885
ἀπόλεμος (Σ′) 1879
ἀπολιβάξαι (Σ′′′) 1890
ἀπολιταργύσαι (Σ′′′) 1891
ἀπολλύειν καὶ ἀπόλλυναι (Σ′) 1887
Ἀπολλώνιον (Σ′) 1886
ἀπολογίσασθαι καὶ ἀπολογίζειν (Σ′, Σᵇ) 1884
ἀπολοφύρασθαι (Σ′′′) 1833
ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομαγδαλίς (Σ′′′) 1899
ἀπομάγματα (Σ′′′) 1900
ἀπόμακτρα σκυτάλων (Σ′) 1898
ἀπομάκτραι (Σ′′′) 1900

ἀπομάττων (Σ′) 1893
ἀπομερμηρίξαι (Σ′′′) 1901
ἀπόμισθοι (Σ′) 1896
ἀπόμισθος (Σ′) +1895
ἀπόμοργμα (Σ′′′) 1903
ἀπομόρξαι (Σ′′′) 1903
ἀπόμορφα (Σ′′′) 1904
ἀπομορχθείς (Σ′′′) 1905
ἀπομόσαι (Σ′) 1907
ἀπομυξίας (Σ′′′) 1906
ἀπονησαμένη (Σ′′′) 1920
ἀπονητί (Σ′) 1913
ἀπονίψασθαι (Σ′′′) 1917
ἀπονομή (Σ′) 1916
ἀπονυχίσαι (Σ′′′) 1919
ἀποξιφίσασθαι (Σ^{b}) 1923
ἀποπάτημα (Σ′) 1932
ἀπόπατον (Σ′) 1933
ἀποπεφασμένον (Σ′) +1925
ἀποπνεῖν (Σ′) 2040
ἀποπομπαῖοι (Σ′) 1928
ἀποπομπή (Σ′) 1926
ἀποπροσωπίζεσθαι (Σ′′′) 1934
ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δεινῷ (Σ′) 1935
ἀπορέξαι (Σ′′′) 1946
ἀπορησία (Σ′) 1942
ἄπορος χώρα (Σ′) 1940
ἀπορρέξαντες (Σ′) 1945
ἀπορρηθῇ (Σ′) 1950
ἀπόρρησιν (Σ′) 1936
ἀπόρρητα (Σ′, Σ^{b}) 1947; (Σ′) 1947A
ἀπορρυή (Σ′′′) 1949
ἀπορώτατος (Σ′) 1948
ἀποσάξαντα (Σ′) 1961
ἀποσεσύκασται (Σ′′′) 1960
ἀποσημαίνεσθαι (Σ′′′) 1953
ἀποσιμῶσαι (Σ′) 1957
ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν (Σ′) 1970
ἀποσκολύψαι (Σ′′′) 1971
ἀποσκοπεῖσθαι (Σ′) 1969
ἀποσκορακίζειν (Σ^{b}) +1967
ἀποσκυριάζειν (Σ′′′) 2039
ἀποσοβῶμεν (Σ′) 1982
ἀπόστα (Σ′) 1978
ἀποστάσιον (Σ′′′) 1976
ἀποστασίου (Σ′) 1958
ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου (Σ′) 1959
ἀπόστασις (Σ′′′) 1972
ἀποστησάμενον (Σ′) 1962
ἀποστήσασθαι (Σ′) 1983
ἀποστολεῖς (Σ^{b}, from Σ′ and Σ′′′) 1973
ἀποστοματίζειν (Σ′) 1991
ἀπόστοργον (Σ′′′) 1974
ἀποστροφή (Σ′) 1986
ἀποσυστῆσαι (Σ′) 1979
ἀποσφύδου (Σ′) 1980
ἀπόταφος (Σ′) 2003
ἀποτεθρίακεν (Σ′′′) 1997
ἀποτεθρυωμένοι (Σ′) 1995
ἀποτειχίσαι (Σ′) 2005
ἀποτετειχισμένος (Σ′) 2005
ἀποτιμᾶν, ἀποτιμηταί, καὶ ἀποτίμημα (Σ′) 2004
ἀποτίμησις, -ημα (Σ′′′) 1740
ἀποτιμηταί, -ημα (Σ′) 2004
ἀποτριάσαι, -άξαι (Σ^{b}) 2012
ἀπότριψις (Σ′) 2010
ἀποτροπίασμα (Σ′) +2011
ἀποτρώγειν (Σ′′′) 2013
ἀποτυμπανίσαι (Σ′′′) 2014
ἀποτυχίσαι, κτλ (Σ′′′) 2016
ἄπουργοι γωνίαι (Σ′) 1944
ἀποφανῶσαι (Σ′′′) 2029
ἀπόφασις (Σ′) 2022
ἀποφεύγειν (Σ′) 2021
ἀποφηλικίσαι (Σ′′′) 2028
ἀποφοράν (Σ′) 2024
ἀποφράδες ἡμέραι (Σ′) 2023
ἀποφυγγάνειν (Σ′) 2021
ἀποφυσήσας (Σ′) 2025
ἀποφώλιοι (Σ′) 2030
ἀποφώλιον (Σ′′′) 2031
ἀποχοιριάσαι, -άζειν (Σ′′′) 2039
ἀποχρᾶν (Σ′) 2035
ἀποχρώντως (Σ′) +2037
ἀποχώρησις (Σ′) 2033
ἀποψάς (Σ′′′) 2045
ἀποψηφίζονται (Σ′) 2043
ἀποψηφισθέντα (Σ′) 2042
ἀποψοφεῖν (Σ′) 2040
ἀποψύχειν (Σ′) 2044
ἀπράγμων (Σ′) 2058
ἀπροβούλευτον (Σ′) 2054
ἀπρόσειλος (Σ′′′) 2057
ἀπροσήγορος ἄνθρωπος (Σ′) 2051
ἀπρόσκλητον (Σ′) 2053
ἀπροστασίου (Σ′) 1959; (Σ′) 2055
ἄπροτον (Σ′′′) 2059
ἀπρότων (Σ′) 2056
῎Απυτοι (Σ′) 2064
ἁπφά (Σ′) 2065
ἁπῷδον (Σ^{b}) 1645
ἀπώμοτον (Σ′) +2068

ἄρα (Σ′) 2073
ἀράκους (Σ′′′) 2092
ἄραρεν (Σ′) +2077
ἀρᾶται (Σ′) +2091
Ἀράφη (Σ′′′) 278
Ἀραφήνιος (Σ′) 2078
ἀράχνης, κτλ (Σ′) 2083
ἀργάς (Σ′) 2101
ἀργέλοφοι (Σ′′′) 2103
ἀργιλώδης γῆ (Σ′) 2099
Ἄργουσα (Σ′) 2109
ἀργυρᾶ (Σ′) 1799
ἀργυραμοιβόν (Σ′′′) +2096
ἀργυραμοιβός (Σ′) 2094
ἀργυρίδιον (Σ′) 2085
ἀργύριον (Σ′) 2086
ἀργυρίου δίκη (Σ′′′) 2108
ἀργυρίς (Σ′′′) 2104
ἀργυρὶς θήκη (Σ′) 2105
ἀργυρῖται (Σ′) 2087
ἀργυροκοπεῖον (Σ′) 2106
ἀργυρόποδα δίφρον (Σ′) 2107
ἀργυρώματα (Σ′) 2084
ἀρδάνιον (Σ′) 2082
ἄρδειν (Σ′′′) 2112
ἀρδεύειν (Σ′′′) 2111
Ἄρδηττος (Σ′, Σ′′′) 2113
Ἄρειος πάγος (Σ′) 2116
ἀρεστήρ (Σ′′′) 2114
ἀρετή (Σ′′′) 2115
Ἄρθμιος (Σᵇ) 2117
ἀρίβαλλος (Σ′) 2123
ἀριστερός (Σ′′′) 2121
ἀριστεροστάτης (Σ′′′) 2119
Ἀριστεύς (Σ′′′) 2120
ἀριστῆσαι (Σ′′′) 2118
ἀριστίνδην (Σ′) 2125
Ἀριστίων (Σ′) 2122
ἀρίφατος (Σ′′′) 2124
ἄρκιον (Σ′′′) 2127
ἀρκτεῦσαι, κτλ (Σ′, Σᵇ) 2126
ἄρκτον (Σ′′′) 2127
Ἀρκτοῦρος (Σ′) 2128
ἄρκυς (Σ′) 2130
ἀρκύωρος (Σ′) 2129
ἁρμάτειον μέλος (Σᵇ) 2131
ἅρμενα (Σ′′′) 2134
ἁρμόδιος (Σᵇ) 2132
ἅρμοσταί (Σᵇ, from Σ′ and Σ′′′) 2133
ἀρνακίδα (Σ′) 2135
ἄρνυσθαι (Σ′) 2136
ἀρόσομεν (Σᵇ) 2139
ἀρότους (Σ′′′) 2137
ἀροῦν (Σ′′′) 2138
ἅρπαγη (Σ′′′) 2141
ἁρπεδόνη (Σ′) 2140
ἅρπην (Σ′′′) 2142
ἀρραβάκα (Σ′′′) 2149
ἀρραβάσσειν (Σ′′′) 2149
ἀρραβών (Σᵇ) 2147
ἄρρατον (Σ′′′) 2093; (Σ′) 2144
ἀρρενωπούς, -πόδας (Σ′′′) 2148
ἀρρηνοφορεῖν (Σ′) 2146
ἀρρηφορεῖν (Σ′′′) 2150
ἀρρηφόροι, -ρία (Σ′′′) 2150
ἄρριχοι (Σ′′′) 2151
ἀρρύ (Σ′′′) 2152
ἀρρωδεῖν (Σ′′′) 2145
ἀρρωστήμων (Σ′′′) 2153
ἀρρωστία τοῦ στρατεύειν (Σ′) 2143
ἄρσει (Σ′′′) 2155
ἄρσην (Σ′′′) 2111
ἀρτάβη (Σ′′′) 2156
ἄρταμος (Σ′′′) 2157
ἀρτάνη (Σ′′′) 2158
Ἀρτεμισία (Σ′) 2171
Ἀρτεμίσιον (Σ′) 2176
ἄρτημα βαλαντίου (Σ′′′) 2159
ἀρτήρ (Σ′) 2168
ἄρτι (Σ′′′) +2160
ἀρτιάζειν (Σ′′′) 2161
ἀρτικροτεῖσθαι (Σ′) 2163
ἀρτιμελής (Σ′′′) 2164
ἀρτισμός (Σ′′′) 2162
ἀρτίστομος (Σ′) 2178
ἀρτίφρονες (Σ′′′) 2165
ἀρτίως (Σ′) +2172
ἀρτοποπεῖν (Σ′′′) 2166
ἀρτοπόπον (Σ′′′) 2166
Ἄρτος (Σ′) 2173
ἀρτοσιτεῖν (Σ′′′) 2167
ἀρύβαλλος (Σ′′′) 2184
Ἀρύβας (Σ′) 2187
ἀρύει (Σ′′′) 2185
ἀρυστίχους (Σ′′′) 2186
ἀρύτεσθαι (Σ′) 2183
ἀρχαιϊκόν (Σ′′′) 2192
ἀρχαῖον (Σᵇ) 2188
ἀρχαῖος (Σ′) 2189
ἀρχαιρεσιάζειν (Σ′′′) 2197
ἀρχαιρεσίας (Σ′′′) 2198
ἀρχαισιάζειν (Σ′) 2196
ἀρχηγέται (Σᵇ, from Σ and Σ′′′) 2194
ἀρχῆθεν (Σ′′′) 2201

᾽Αρχιδάμιος πόλεμος (Σ′) 2200
ἀρχιέρεων (Σ′′′) 2199
ἀρχιθεωρός (Σ′′′) 2202
ἀρχιτέκτων (Σ′′′) 2204
ἄρχοντες οἱ ἐννέα τίνες; (Σ′) 2195
ἄρχων (Σ′′′) 2203
ἀρωγός (Σ′) 2206
ἀρώματα (Σ′) 2207
ἅσαι (Σ′′′) 2211
ἀσαλὴς μανία (Σ′′′) 2210
ἀσάλπιγκτον ὥραν (Σ′′′) 2209
ἀσάμινθος (Σ′) 576
ἄσβολος (Σ′′′) 2213
ἀσέλγεια (Σ′) 2214
ἀσελγές, -εια (Σ′′′) 2216
ἄσεπτον (Σ′′′) 2217
ἄση (Σ′) 2218; (Σ′) 576
ἀσήμαντα (Σ′) 2219
ἀσθμάζειν (Σ′) 2222
᾽Ασία (Σ′′′) 2224
᾽Ασιάδος κρούματα (Σ′) 2226
᾽Ασιάς (Σ′′′) 2225
ἀσκαλαβώτην (Σ′) 2227
ἀσκάντης (Σ′′′) 2238
ἀσκαρδαμυκτὶ ὁρᾶν (Σ′′′) 2239
ἀσκέραι (Σ′) 2229
ἄσκευον (Σ′) 2230
ἄσκησις (Σ′) 2233
᾽Ασκληπιεῖον (Σ′′′) 2228
ἀσκοθύλακος (Σ′′′) 2241
ἄσκοπον (Σ′) 2234
ἀσκορδίνωτος (Σ′′′) 2240
ἀσκωλιάζοντες (Σ^{b}, from Σ′ and Σ′′′) 2237
ᾆσμα (Σ′) 2242
ἀσπάζεσθαι, κτλ (Σ′) 2251
ἀσπάθητον χλαῖναν (Σ′′′) 2253
ἀσπάλαθος (Σ′′′) 2255
ἀσπαλία (Σ′) +2246
ἀσπαλιεύς (Σ′) +2246
ἀσπαράγους (Σ′) +2306
᾽Ασπασία (Σ′) 2252
ἀσπίς (Σ^{b}) +2249
ἀσπλήκησεν (Σ^{b}) 2254
ἄσπουδος (Σ′′′) 2256
ἄσσιστα (Σ′′′) 2257
ἀσταθμητότατον (Σ′) 2282
ἀστάνδαι (Σ′) 92
ἀστάνδης (Σ′′′) 2286
ἀσταφίδα (Σ′′′) 2285
ἀσταφίς (Σ′) 2259
ἄσταχυς (Σ′) 2259
ἀστεΐζεσθαι (Σ′) 2264; (Σ′′′) 2265
ἀστεΐζεται (Σ^{b}) 2266
ἀστεῖόν τι καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν (Σ′) 2260
ἀστεῖος (Σ^{b}) +2262; (Σ^{b}) 2263; (Σ′′′) 2265
ἀστείους (Σ′) 2264
ἀστείων (Σ′′′) 2287
ἄστεκτα (Σ′′′) 2288
ἀστερόεντα (Σ^{b}) 2293
ἀστικὸν ἐμπόριον (Σ′′′) 2289
ἀστικός (Σ^{b}) 2263
ἄστικτον χωρίον (Σ′) 2283
ἀστόξενοι (Σ′′′) 2290
ἀστράβη (Σ′) 2268
ἀστράγαλος (Σ^{b}) +2269
ἀστρίχους (Σ^{b}) 2270
ἀστυγείτων (Σ′) 2271
ἀστυνόμος (Σ′) 2284
ἀστυπολεῖν (Σ′′′) 2281
ἀστυσίαν (Σ′′′) 2292
ἀστυφίαν (Σ′′′) 2292
ἀσυνθετώτατον (Σ′) 2303
ἀσφάλεια, -ές (Σ′′′) 2304
ἀσφαλεστέρως (Σ′′′) 2305
ἀσφαλίζεσθαι (Σ′′′) 2304
ἀσφάραγον (Σ′) +2306
ἀσχέδωρος (Σ′′′) 2311
ἀσχολοῦμαι, -εῖται, -εῖσθαι (Σ′) 2310
ἀσώδης ἐστίν (Σ′′′) 2312
ἀταλαιπώρως (Σ′) 2315
᾽Αταλάντη (Σ′′′) 2354
ἀταμίευτον (Σ′) +2318
ἀτὰρ ὡς (Σ′) 2322
ἀτάρβητος (Σ′) 2321
᾽Αταρνεύς (Σ′) 2324
ἄτεγκτος (Σ′′′) 2327
ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν (Σ′) 2328
ἀτελεύτητον (Σ′′′) 2335
ἀτελῆ (Σ′) 2333
ἀτενές (Σ′) 2336
ἀτεράμονες, κτλ (Σ′) 2340
ἀτεχνῶς (Σ^{b}, from Σ′) 2344
ἀτηρότατον (Σ′) 2347
ἀτιμαγέλης (Σ′′′) 2352
ἀτίμητος ἀγών (Σ′′′) 2351
ἄτιμος (Σ^{b}, from Σ′′′ and Σ′) 2350
ἀτιμώρητος (Σ′) 2348
ἄτοπον, κτλ (Σ′, Σ′′′) 2357
ἀτραπίζειν (Σ′′′) 2369
ἀτρέμα(ς) (Σ′′′) +2364
ἀτρεμεῖν (Σ′′′) +2364

ἀτρύφερος (Σ′) 2368
ἄττα (Σ′, Σ′′′, Σ) 2372; (Σ′) 2373
ἀτταγᾶς, κτλ (Σ′′′) 2378
ἀττάραγοι (Σ′′′) 2379
ἄττεσθαι (Σ′) 2242; (Σ′′′) 2380
ἄττην (Σ′) 2377
Ἄττης (Σ′) 2374
Ἀττικισμός (Σ′) 2376
Ἀττικοῖς γράμμασιν (Σ′) 2375
Ἀττικουργές (Σ′′′) 2381
ἀτυφία (Σ[b]) +2384
ἄτυφον (Σ′) 2386
ἀτύφου μοίρας (Σ′) 2385
ἀτυχεῖν (Σ′′′) 2383
ἀτυχῆσαι (Σ′) 2382
αὖ (Σ[b]) 2387
αὐαίνεται (Σ′) +2388
αὐθέκαστα, κτλ (Σ′′′) +2396
αὐθέκαστος (Σ′) +2397
αὐθέντης (Σ′′′) 2398
αὐθήμερον (Σ′′′) 2399
αὐλαία (Σ′) +2405
αὔληρον (Σ′′′) 2416
αὐλία (Σ′) +2406
αὐλίζεσθαι (Σ′′′) 2408
αὐλίζεται (Σ′′′, Σ[b]) 2407
αὐλιζόμενοι (Σ′) 2409
αὐλός (Σ′) +2412
αὐλών (Σ′′′) 2413
αὔξην (Σ′′′) 2417
αὐξίς (Σ′′′) 2418
αὐρίβατον (Σ′′′) 2420
ἀῦσαι (Σ′′′) 2421
αὐτὰ ταῦτα (Σ′′′) 2425
αὐτερέται (Σ′) +2430
αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν (Σ′′′) 2432
αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ μοῦσα (Σ′) 2428
αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ (Σ′) 2427
αὐτίτην (Σ′) 2434
αὐτοβοᾷς ὅμοιος ὢν τῷδε (Σ′)
αὐτοβοεί (Σ′, Σ[b]) 2436
αὐτογνωμονήσαντες (Σ′′′) 2470
αὐτόδαξ (Σ′) 2439
αὐτοδοκεῖν (Σ′) 2440
αὐτόθι (Σ′′′) 2472
αὐτοῖς τοῖς ταλάροις ἐσθίεις τὸν τύρον (Σ′) 2466
αὐτόκακον ἔοικε τῷδε (Σ′) 2438
αὐτοκάρδαλον (Σ[b]) 2471
αὐτόκαρπον (Σ[b]) 2426
αὐτοκέρας (Σ′) 2468
αὐτόκρανον λόγον (Σ′′′) 2469
ἀυτοκράτορα (Σ′) 2441
αὐτολήκυθοι (Σ′, Σ[b]) 2442
αὐτόλυκοι (Σ′) 2448
Αὐτόλυκος (Σ′) 2447
αὐτομαχεῖν (Σ′) 2448
αὐτομαχῆσαι (Σ′) 2467
αὐτόν (Σ′′′) 2478
αὐτονομουμένη πόλις (Σ′) 2458
αὐτόπαιδα (Σ′′′) 2473
αὐτόπεδον (Σ′′′) 2474
αὐτόποκον (Σ′′′) 2475
αὐτοπυρίτην (Σ′′′) 2475
αὐτόπωλοι (Σ′′′) 2476
αὐτόρεξον (Σ′′′) 2477
αὐτόσιτος (Σ′) 2453
αὐτόσσυτον (Σ′′′) 2479
αὐτοσχέδιον (Σ′′′) +2456
αὐτοτελές (Σ′) 2461
αὐτοτελὴς δίκη (Σ′) 2461
αὐτοτελῶς (Σ′′′) 2480
αὐτόχειρα (Σ′′′) 2481
αὐτόχθονες (Σ′) 2464
ἀφ᾽ ἑσπέρας (Σ′′′) 2522
ἀφαδία (Σ′′′) 2495
ἀφαιρεῖν κροκύδας (Σ′) 2491
ἀφαίρεσις (Σ′) 2490
ἄφαῖς (Σ′′′) +2492
ἀφανὴς οὐσία (Σ′) 2493
ἀφανίσαι (Σ′, Σ[b]) 2494
ἀφὰς λυχνῶν (Σ′) 2498
ἀφάσσων (Σ′) +2499
ἀφεδρών (Σ′) 1933
ἀφεῖεν (Σ′′′) 2545
ἀφείκατο (Σ′) 2525
ἀφείλετο, κτλ (Σ′′′) 2504
ἀφειλόμην, κτλ (Σ′′′) 2505
ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας (Σ′′′) 2506
ἀφεῖσαν (Σ′′′) 2520
ἀφεῖσθαι παίζειν (Σ′) 2503
ἀφεῖτε (Σ′′′) 2507
ἀφελές (Σ′′′, Σ[b]) 2518
ἀφελοῦ (Σ′′′) 2529
ἀφεῦσαι (Σ′′′) 2523
ἀφεῦσαν (Σ′′′) 2521
ἀφεψιαίμην (Σ′′′) 2424
ἀφεωκέναι καὶ ἀφεώκαμεν (Σ′′′) 2526
ἀφή (Σ′) +2527
ἀφήκειν (Σ′′′) 2532
ἀφήκοντος (Σ′′′) 2531
ἄφθα, -η (Σ′′′) 2536
ἄφθιτον (Σ′′′) +2533

ἄφθογγος, κτλ (Σ′′′) 2535
ἀφίεμι (Σ′′′) 2546
ἀφίημι (Σ′′′) 2546
ἀφιλασαμένη (Σ′′′) 2543
ἀφίλητος (Σ′′′) 2542
ἀφιλία (Σ′′′) 2544
ἀφιλότιμος (Σ′) +2548
ἀφιοῖ (Σ′′′) 2545
ἄφιππος (Σ′′′) 2547
ἄφλαστα (Σ′′′) 2550
ἀφοδεῦσαι (Σ′) 2563
ἄφοδον (Σ′) +2552
ἀφοριζόμενος τὸν λόγον (Σ′′′)
ἀφορμή (Σ^{b}, from Σ′ and Σ′′′) 2562
ἀφοσιῶ (Σ′) 2559
ἀφοσιώσασθαι (Σ^{b}) 2556
ἀφοσιώσεται (Σ′) 2560
ἀφράσμων (Σ′′′) 2565
Ἀφροδίσια ἄγρα (Σ′′′) 2571
Ἀφροδίσιον (Σ′) +2568
Ἀφροδίτης (Σ′′′) 2566
Ἀφρόδιτος (Σ′′′) 2572
ἀφρόνη (Σ′′′) 2569
ἀφύα ἐς πῦρ (Σ′) 2573
ἀφύα καὶ ἀφύη (Σ′′′) 2574
ἀφύας (Σ′) 2576
Ἀφύας (Σ′) 2575
ἀφυβρίσαι (Σ′′′) 2577
ἀφυπνισθῆναι (Σ′′′) 2579
ἀφυῶδες (Σ′′′) 2574
Ἀχαία (Σ′′′) 2590
ἀχάνη (Σ′′′) 2591
ἄχαρις (Σ′′′) 2588
ἀχαριστεῖν (Σ′) 2585
ἀχαριστῆσαι (Σ′) 2586
ἀχαριστία (Σ′′′) 2589
ἀχαρίστους (Σ′′′) 2587
ἀχαρνώς (Σ^{b}) 2592
Ἀχερδοῦς (Σ′′′) 421
ἀχηνία (Σ′) +2595
ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ (Σ′) 2604
Ἀχιλλεία, Ἀχίλλεια (Σ′′′) 2596
Ἀχίλλειοι (Σ′′′) 2598
Ἀχίλλειοι κριθαί (Σ′) 2599
Ἀχιλλείων (Σ′′′) 2597
ἄχνη πυρός (ὕπνου, λιμοῦ) (Σ′) 2609
ἀχόρευτος (Σ′′′) 2611
ἀχράδας (Σ′′′) 2617
ἀχράς (Σ′′′) 2616
ἀχρειόγελως ἄνθρωπος (Σ′) 2614
ἄχρηστος (Σ′′′) 2618
ἀχῶρα (Σ′′′) 2610

ἄψ (Σ′) 2634
ἀψάλλακτον (Σ′′′) 2627
ἄψαυστον (Σ′′′) 2626
ἀψευδία, -εῖν, -ές (Σ′) 2628
ἀψεφές (Σ^{b}) 2629
ἄψίς (Σ′′′) 2625
ἀωρί, ἀωρία (Σ′′′) 2638
ἄωροι πόδες (Σ′′′) 2639
ἀωρόλειος (Σ′) 2640
ἄωρτο (Σ′) 2637
ἀωτεύειν (Σ′) 2642

βέβηλα (Σ′′′) 57
βλάστην (Σ′′′) 2417
βλάψις (Σ′) 2010

γαλεώτην (Σ′) 2227
Γενετυλλίς (Σ′′′) 2572
Γίγων (Σ′′′) 2572
γυναίκισις (Σ′) 2010

Δημήτριον (Σ′) 1886
διάνοια Εὐριπος (Σ′) 1411
διαπνεῖν (Σ′) 2040
διάρπασις (Σ′) 2010
διάφευξις (Σ′) 2010
δίκαιον ἅρμα (Σ′′′) 363
δικεῖν (Σ^{b}) 1233
δίκτυον (Σ^{b}) 1233
Διονύσιον (Σ′) 1886
δίοποι (Σ′′′) 364
διπλᾶ (Σ′) 1799
διωμοσία (Σ′) 1511

ἐγερσικύβηλιν (Σ′′′) 261
ἐναγής (Σ′′′) 184
ἐξωμοσία (Σ′) 1511
ἐπαίνεσις (Σ′) 2010
ἐπελεύθερος (Σ′′′) 1687
ἐποπτεῦσαι (Σ′) 1309
ἔρρων (Σ′) 1714
ἔσαι (Σ^{b}) 412
ἔτνος (Σ′′′) 463
εὔληρον (Σ′′′) 2416
εὐρυάγυιαν (Σ^{b}) +204
ἐφόρμησις (Σ′) 2010

ἡ παρ᾽ αἴγειρον θέα (Σ′′′) 497
ἡμαντήριον (Σ′) 2106
ἦρσεν (Σ′′′) 2111

θρία (Σ′′′) 1845

κάθεξις (Σ′) 2010
καταδαρθεῖν (Σ′′′) 1819
κατερρινημένον (Σ′) 2260
κατομόσαι (Σ′) 1907
κείρασθαι (Σ′) 1871
κεραμεᾶ (Σ′) 1799
κιβώτια (Σ′) 2105
κίνναβος (Σ′) 1617
κίχλα, -η (Σ′′′) 2536
Κονίσαλος (Σ′′′) 2572
κοπρῶνα (Σ′) 1933
κούφισις (Σ′) 2010
κράββατος (Σ′′′) 2238
κύβηλις (Σ′′′) 261
Κύννειος (Σ′′′) 2572

Λακωνισμός (Σ′) 2376
λάλησις (Σ′) 2010
λειπόνεων (Σ′) 1558
λέσχαι, λεσχαίνειν (Σ′′′) 366
λιπόστρατον (Σ′′′) 1976
λυτρών (Σ′) 1933

μαρτύρια (Σ′) 2105
μελέτησις (Σ′) 2010
μέσος ἀριστεροῦ (Σ′′′) 2119
μισθαρνεῖν (Σ′) 2136

ξένισις (Σ′) 2010
ξιφισμός (Σᵇ) 1923

ὄλεθρος (Σ′′′) 1351
ὀμόργματα (Σ′′′) 1903
ὅπλισις (Σ′) 2010
Ὀρθάνης (Σ′′′) 2572
ὀρρωδεῖν (Σ′′′) 2145
ὀρφώς (Σ′) 2592
ὀσταφίδα (Σ′′′) 2285
οὐρά (Σ′′′) 990
ὀψωνιάτορα (Σ′′′) 297

παναγής (Σ′′′) 184
παρ᾽ αἴγειρον (θέα) (Σ′) 1651
παράπαν (Σ′) 1620
παράστα (Σ′) 1978
παρήλιον (Σ′′′) 1530
πατραλοίας (Σ′′′) 987
πεῖνα, -η (Σ′′′) 2536
περιαγείρειν (Σ′) +193
πλάνησις (Σ′) 2010
πολλαπλᾶ (Σ′) 1799
Ποσειδώνιον (Σ′) 1886
Πρίαπος (Σ′′′) 2572
προάγγελσις (Σ′) 2010

ῥιπίζειν (Σ′′′) 1350
ῥύπον, ῥυποκονδύλους (Σ′) 2604
ῥυππαπαί (Σ′′′) 2152

σάλη (Σ′′′) 2210
σημεῖα (Σ′) 2219
σκιμβάζειν (Σ′′′) 2237
σκίμπους (Σ′′′) 2238
σκορδινᾶσθαι (Σ′′′) 2240
στλεγγίς (Σ′′′) 1733
συναντᾶν (Σ′) 1619
σφακελίζειν (Σ′) 1935

τέκμαρσις (Σ′) 2010
τιμητός (Σ′′′) 2351
τύμπανον (Σ′′′) 2014
τύχη Εὔριπος (Σ′) 1411
Τύχων (Σ′′′) 2572

ὕβρις (Σᵇ) 516
ὑπεραίσιον (Σ′) 593
ὑπωμοσία (Σ′) 1513

φανερὰ (οὐσία) (Σ′) 2493
φοινικιᾶ (Σ′) 1799

χρυσᾶ (Σ′) 1799
χρυσίς (Σ′′′) 2104
χρυσώματα (Σ′) 2085

ψόφησις (Σ′) 2010

Authors Cited

This index includes only authors cited explicitly in the glosses; it does not include the passages inferred to be the sources of lemmata

Aelian (ed. R. Hercher)
fr. 9 α 4
fr. 180 υ 20
Aeschines
1.52 Σ[b] α 209
1.137 Σ[b] α 353
2.4 Σ[b] α 1522
2.6 Σ[b] α 1804
2.163 ο 218
3.120 Σ[b] α 2559
3.147 Σ[b] α 451
3.170 Σ[b] α 2214
3.195 Σ[b] α 2406
3.241 Σ[b] α 810
3.250 Σ[b] α 1518
Aeschines Socr. (ed. H. Dittmar)
fr. 56 Σ[b] α 1803
Axiochos Σ[b] α 1561
Aeschylus
Ag. 3 Σ[b] α 275
229? Σ[b] α 651
282 Σ[b] α 92
794 Σ[b] α 267
Cho. 350? Σ[b] α 651
Prom. 474 Σ[b] α 471
Sept. 481 Σ[b] α 613
Suppl. 32 Σ[b] α 2312
(fr.: TrGF)
fr. 9 Σ[b] α 611
fr. 28 Σ[b] α 405
fr. 29 Σ[b] α 405
fr. 63 Σ[b] α 348
fr. 71 Σ[b] α 389
fr. 127 Σ[b] α 2127
fr. 128 Σ[b] α 482
fr. 137 Σ[b] α 12
fr. 177a Σ[b] α 425
fr. 186 Σ[b] α 1649
fr. 241 Σ[b] α 462
fr. 261 Σ[b] α 2311
fr. 287 Σ[b] α 2030
fr. 290 Σ[b] α 269
Aeschylus
fr. 291 Σ[b] α 427
fr. 292 Σ[b] α 750
fr. 293 Σ[b] α 807
fr. 295 Σ[b] α 2469
fr. 319 Σ[b] α 2210
fr. 334 Σ[b] α 407
fr. 411 Σ[b] α 982
fr. 415 Σ[b] α 1688
fr. 416 Σ[b] α 2201
fr. 417 Σ[b] α 2211
fr. 436 ο 271
fr. 920 Σ[b] α 966
Agathon (TrGF)
39 F 2 Σ[b] α 480
39 F 30 Σ[b] α 1468
Agesandrus (FHG)
Hypomnem. fr. 4 Σ[b] α 887
Alcaeus com. (PCG)
fr. 4 Σ[b] α 602
fr. 26 Σ[b] α 2263
fr. dub. 37 Σ[b] α 833
Alcaeus lyr. (ed. E. M. Voigt)
fr. 403A Σ[b] α 833
Alexis (PCG)
fr. 32 Σ[b] α 277
fr. 34.2 Σ[b] α 1785
fr. 37.6 Σ[b] α 741
fr. 139 Σ[b] α 1408
Amipsias (PCG)
fr. 13 Σ[b] α 1339
fr. 28 Σ[b] α 708
fr. 30 Σ[b] α 1386
fr. 31 Σ[b] α 1429
fr. 32 Σ[b] α 1455
fr. 33 Σ[b] α 1960
Ammonius (cf. Cohn, RE I 2. 1865–6)
Σ[b] α 2519
Anacreon (PMG)
fr. 121 Σ[b] α 819
Anaxandrides (PCG)
fr. 75 Σ[b] α 740

Anaxilas (PCG)
fr. 40 Σ[b] α 1484
Andocides (ed. F. Blass–C. Fuhr)
1.29 Σ[b] α 1550
fr. 6 Σ[b] α 2115
anon., paroem.
Σ[b] α 46
Σ[b] α 523
Σ[b] α 524
ι 65
Σ[b] α 2436
Antimachus (ed. B. Wyss)
fr. 53 Σ[b] α 344
Antiphanes (PCG)
fr. 92 Σ[b] α 2269
fr. 302 Σ[b] α 1441
fr. 303 Σ[b] α 1827
fr. 304 Σ[b] α 2111
fr. 325 Σ[b] α 927
Antiphon orat. (ed. Th. Thalheim)
5.65? Σ[b] α 1870
fr. 7 Σ[b] α 474
fr. 8 Σ[b] α 893
fr. 9 Σ[b] α 2005
fr. 27 Σ[b] α 2373
fr. 54 Σ[b] α 1832
fr. 60 Σ[b] α 1556
fr. 62 Σ[b] α 730
fr. 63 Σ[b] α 1880
fr. 68 Σ[b] α 579
fr. 143 Σ[b] α 384
fr. 146 Σ[b] α 660
fr. 147 Σ[b] α 744
fr. 150 Σ[b] α 1631
fr. 152 Σ[b] α 1652
fr. 154 Σ[b] α 1870
fr. 156 Σ[b] α 2531
Antiphon Soph. (Vors.)
87 B 4 Σ[b] α 1579
87 B 5 Σ[b] α 1590
87 B 10 Σ[b] α 319
87 B 16 Σ[b] α 2531
87 B 17 Σ[b] α 2566
87 B 19 Σ[b] α 1386
87 B 24 Σ[b] α 337
87 B 44 A+ Σ[b] α 172
87 B 54 Σ[b] α 2585
87 B 68 Σ[b] α 2409
87 B 87 Σ[b] α 660
Apion (ed. S. Neitzel)
fr. 9 Σ[b] α 412
fr. 125 σ 179
Apion
fr. 130 σ 402
fr. 138 τ 247
Apollodorus (FGrHist)
244 F 150 Σ[b] α 834
244 F 240 Σ[b] α 2550
Apollophanes (PCG)
fr. 4 Σ[b] α 334
fr. 5.4 φ 101
fr. 6 Σ[b] α 2572
Appian (ed. P. Viereck–A. G. Roos)
fr. 23 χ 111
Araros (PCG)
fr. 11 Σ[b] α 2118
Archippus (PCG)
fr. 4 Σ[b] α 2241
fr. 9 Σ[b] α 800
fr. 51 Σ[b] α 356
fr. 53 Σ[b] α 633
Aristagoras (PCG)
fr. 1 Σ[b] α 1416
Aristarchus
δ 106
Aristophanes
Ach. 74 υ 3
108 Σ[b] α 2591
181 Σ[b] α 2340
309–10 Σ[b] α 246
459 Σ[b] α 1867
488 Σ[b] α 253
709 Σ[b] α 2590
907 Σ[b] α 880
Av. 1135 Σ[b] α 2481
1154? Σ[b] α 1706
1227 Σ[b] α 749
1309 Σ[b] α 2151
Eccl. 355 Σ[b] α 2616
540 Σ[b] α 855, 951
Equ. 292 Σ[b] α 2239
527 Σ[b] α 2518
580 Σ[b] α 1733
1094 Σ[b] α 2123
Lys. 269 Σ[b] α 2481
288 σ 81
398 Σ[b] α 740
403 Σ[b] α 978
485 Σ[b] α 825
730 σ 40
881 Σ[b] α 459
885–6 Σ[b] α 249
931 σ 261
Nub. 272 Σ[b] α 2183

Aristophanes
321 Σ[b] α 1474
821 Σ[b] α 2192
1012? χ 127
1253 Σ[b] α 1891
Pax 1 Σ[b] α 568
259 Σ[b] α 916
396–9 Σ[b] α 145
420 Σ[b] α 385
702 ω 48
Plut. 673 Σ[b] α 463
823 Σ[b] α 747
1087 τ 275
Ran. 471 Σ[b] α 630
522 σ 185
781 Σ[b] α 1347
838 Σ[b] α 465
797 τ 12
901–2 Σ[b] α 2260
Thesm. 2 Σ[b] α 984
120 Σ[b] α 2226
244–5 Σ[b] α 2213
Vesp. 257 Σ[b] α 2378
330–1 Σ[b] α 2025
878 σ 88
1299 Σ[b] α 2347
(fr.: PCG)
fr. 2 Σ[b] α 198
fr. 20 Σ[b] α 2595
fr. 58 Σ[b] α 1798
fr. 76 σ 81
fr. 78 χ 152
fr. *131 Σ[b] α 977
fr. 135 Σ[b] α 2194
fr. 138 Σ[b] α 1884
fr. 246 Σ[b] α 1823
fr. 265 Σ[b] α 2315
fr. 273 Σ[b] α 2086
fr. 325 Σ[b] α 2572
fr. 339 Σ[b] α 955
fr. 341 Σ[b] α 1520
fr. 374 Σ[b] α 1755
fr. 386 Σ[b] α 2126
fr. 416 Σ[b] α 314, 2610
fr. 436 Σ[b] α 1725
fr. 486 Σ[b] α 1535
fr. 508 Σ[b] α 2037
fr. 510 Σ[b] α 1629
fr. 511 Σ[b] α 1880
fr. 553 Σ[b] α 1007
fr. 572 Σ[b] α 779
fr. 586 Σ[b] α 1786
Aristophanes
fr. 608 Σ[b] α 268
fr. 612, 613 Σ[b] α 2388
fr. 617 Σ[b] α 2372
fr. 632 Σ[b] α 1341
fr. 633 Σ[b] α 1947
fr. 668 Σ[b] α 2638
fr. 689 Σ[b] α 2491
fr. 695 Σ[b] α 2251
fr. 717 Σ[b] α 357
fr. 719 Σ[b] α 1617
fr. 725 Σ[b] α 349
fr. 759 Σ[b] α 386
fr. 762 Σ[b] α 741
fr. 763 Σ[b] α 743
fr. 764 Σ[b] α 809
fr. 766 Σ[b] α 960
fr. 775 Σ[b] α 1354
fr. 777 Σ[b] α 1455
fr. 882 σ 5
fr. 883 σ 42
fr. 887 σ 121
fr. 898 τ 38
fr. 899 τ 49
fr. dub. 929 Σ[b] α 1316
fr. dub. 932 Σ[b] α 985
Aristophanes Byz. (ed. W. J. Slater)
fr. 44 Σ[b] α 1472
fr. 408 Σ[b] α 409
Aristotle
Ath. Pol. 49.4 Σ[b] α 381
59.6 Σ[b] α 1975
Hist. An. 542b4 Σ[b] α 887
568a21 φ 169
1487a25 Σ[b] α 779
Meteor. 372a16 Σ[b] α 1530
Pol. 1330a14 ε 881
? Σ[b] α 2225
Arrian (ed. A. G. Roos)
Parth./Succ. fr. 15 ε 631
fr. 22 π 152
Autocrates (PCG)
fr. 3 Σ[b] α 265

Bacchylides (ed. B. Snell)
fr. 29 ε 95
Bios (FGrHist)
332 F 1 Σ[b] α 110

Callias (PCG)
fr. 5 Σ[b] α 2083
fr. 6? Σ[b] α 2083

Callias
fr. 6.2 Σᵇ α 2592
Callimachus (ed. R. Pfeiffer)
fr. 253 Σᵇ α 2083
fr. 403 Σᵇ α 823
Callistratus (FGrHist)
348 F 5 Σᵇ α 1792
Cephalus (Orat. att.)
ε 764 fr. 1
Chares (ed. R. Berndt)
fr. 5 η 36
Chrysippus (SVF)
fr. 158 Σᵇ α 834
Clidemus (FGrHist)
323 F 1 Σᵇ α 117
323 F 9 Σᵇ α 117
323 F 16 Σᵇ α 1660
comica adespota (PCG)
fr. 446 Σᵇ α 1835
fr. 482 Σᵇ α 598
fr. 484 Σᵇ α 648
fr. 572 Σᵇ α 366
fr. *917 Σᵇ α 1713
fr. 918 Σᵇ α 1747
? Σᵇ α 1339
Crates (PCG)
fr. 11 Σᵇ α 463
fr. 12 Σᵇ α 1254
fr. 28 Σᵇ α 920
fr. 31 χ 158
fr. 48 Σᵇ α 354
fr. 52 Σᵇ α 1250
Cratinus (PCG)
fr. 19 Σᵇ α 1872
fr. 21 Σᵇ α 1228
fr. 22 Σᵇ α 1255, 1361
fr. 46 Σᵇ α 1304
fr. 47 Σᵇ α 1383, 2259
fr. 53 Σᵇ α 1932
fr. 66 Σᵇ α 261
fr. 67 Σᵇ α 1272
fr. 128 Σᵇ α 1977
fr. 129 Σᵇ α 1715
fr. 133 Σᵇ α 784
fr. 144 Σᵇ α 2127
fr. 152 Σᵇ α 449
fr. 163 π 9
fr. 202 Σᵇ α 2083
fr. 229 Σᵇ α 2119
fr. 233 Σᵇ α 567
fr. 256 Σᵇ α 249
fr. 278 π 9
Cratinus
fr. 281 Σᵇ α 1235
fr. 284 Σᵇ α 1854
fr. 287 Σᵇ α 1254
fr. 289 Σᵇ α 1528
fr. 315 Σᵇ α 762, 808
fr. 327 Σᵇ α 404
fr. 330 Σᵇ α 1835
fr. 340 Σᵇ α 1551
fr. 356 Σᵇ α 192
fr. 371 Σᵇ α 301
fr. 372 Σᵇ α 497
fr. 373 Σᵇ α 758
fr. 375 Σᵇ α 832
fr. 379 Σᵇ α 1305
fr. 381 Σᵇ α 1410
fr. 384 Σᵇ α 1935
fr. 402 Σᵇ α 272
fr. 404 Σᵇ α 386
fr. 407 Σᵇ α 638
fr. 413 Σᵇ α 1450
fr. 414 Σᵇ α 1594
fr. 415 Σᵇ α 1875
fr. 416 Σᵇ α 2149
fr. 417 Σᵇ α 2148
Critias (Vors.)
89 B 2.10 Σᵇ α 961
Critolaus (Sch. d. Ar. x)
fr. dub. 40 b η 36

Demagoras (FHG)
fr. 3 Σᵇ α 887
Demetrius
Σᵇ α 676
Demetrius Sceps. (ed. R. Gaede)
fr. 18 Σᵇ α 344
Democritus (Vors.)
68 B 122 Σᵇ α 831
Demosthenes
1.20 δ 54
2.10? Σᵇ α 1479
3.5 Σᵇ α 2507
4.42 Σᵇ α 1817
4.46 Σᵇ α 1896
4.50 Σᵇ α 2373
6.11 Σᵇ α 851
7.32 Σᵇ α 851
8.66 Σᵇ α 371
9.42 Σᵇ α 2350
9.48 Σᵇ α 2189
10.15 Σᵇ α 362
14.19 τ 12

Demosthenes
15.11 Σ[b] α 2171
17.2? Σ[b] α 1344
18.11 Σ[b] α 1343
18.18 Σ[b] α 722
18.123 Σ[b] α 1947A
18.129 Σ[b] α 1240
18.132 Σ[b] α 2042
18.182 Σ[b] α 1286
18.208 Σ[b] α 2176
18.250 Σ[b] α 390
18.259 Σ[b] α 1893
18.260 Σ[b] α 2377
18.296 (?) π 655
19.2 Σ[b] α 1376
19.27 Σ[b] α 390
19.33 cf. φ 261
19.120 Σ[b] α 1870
19.136 Σ[b] α 2282
19.136 Σ[b] α 2303
19.186 Σ[b] α 384
19.195 Σ[b] α 851
19.237 Σ[b] α 848
19.259 υ 145
19.304 Σ[b] α 2372
19.481 ο 201
20.46 Σ[b] α 1471
20.68 Σ[b] α 761
20.84 ο 200
21.1 Σ[b] α 2216
21.17 Σ[b] α 369
21.43 Σ[b] α 626
21.46 ο 68
21.133 Σ[b] α 2268
22.5 Σ[b] α 2054
22.20 Σ[b] α 1282
22.26 Σ[b] α 1582
22.54 Σ[b] α 1807
22.61 Σ[b] α 1807
22.70 Σ[b] α 1518
23.28 Σ[b] α 1567
23.72 Σ[b] α 503
23.72 Σ[b] α 626
23.74 Σ[b] α 2021
23.92 ε 620
23.120 Σ[b] α 851
23.168 Σ[b] α 921
23.201 Σ[b] α 1868
24.37 Σ[b] α 1594
24.129 Σ[b] α 252
25.52 Σ[b] α 1421
25.57 Σ[b] α 2481

Demosthenes
27.21,22 Σ[b] α 2387
31.3 Σ[b] α 2004
36.25 Σ[b] α 2506
37.25 Σ[b] α 743
37.59 Σ[b] α 626
38.22 Σ[b] α 503
42.1 Σ[b] α 2022
42.6 Σ[b] α 1780
43.57 Σ[b] α 1354
43.62 Σ[b] α 1354
48.25 Σ[b] α 1412
49.52 Σ[b] α 1962
54.4 Σ[b] α 742
54.14 Σ[b] α 2442
55.5 Σ[b] α 1846
55.22 χ 158
56.11 Σ[b] α 2204
57.2 Σ[b] α 2043
58.51 Σ[b] α 197
59.67 Σ[b] α 1925
59.76 Σ[b] α 2375
60.6 Σ[b] α 1386
60.28 Σ[b] α 493
Epp. 2.17 Σ[b] α 1656, ?1686
(fr.: Orat. att.)
fr. 2 Σ[b] α 252
fr. 19 Σ[b] α 1552
fr. 44 π 508
fr. 50 Σ[b] α 610
Didymus
fr. 9 Σ[b] α 931
fr. 48 Σ[b] α 2550
Trop. lex. p. 23 Σ[b] α 233
p. 86 Σ[b] α 426
S[b] α 834
Dinarchus (ed. N. C. Conomis)
fr. I 3 Σ[b] α 2196
fr. III 2 Σ[b] α 492
fr. VI 2 Σ[b] α 1516
fr. VI 3 Σ[b] α 2056
fr. XVI 2 Σ[b] α 2003
fr. XVII 2 Σ[b] α 197
fr. XLIX 2 Σ[b] α 1777
fr. LVI 2 Σ[b] α 2043
fr. LXVI–VII 2 Σ[b] α 2440
fr. inc. loc. 6 Σ[b] α 480
fr. inc. loc. 10 Σ[b] α 1479
fr. inc. loc. 12 Σ[b] α 1817
fr. inc. loc. 13 Σ[b] α 1961
fr. inc. loc. 14 Σ[b] α 1925

Dinolochus (PCG)
fr. 9 Σᵇ α 384
Dio Cassius (ed. U. P. Boissevain)
15 fr. 46 ε 54
16 fr. 47 ε 54
16 fr. 57 η 17
17 fr. 80 ε 53
17 fr. 80 b ε 436
38. 39 ϱ 15
39. 43. 4 σ 188
40. 17. 1 β 114
40. 47. 2 β 114
44. 2 ε 659
53. 19 δ 345
fr. 54, 3 ω 59
fr. 57, 79 ω 59
fr. 87. 3 η 89
fr. inc. sed. (vol. 3 p. xvi) ε 850
Diocles (PCG)
fr. 3 Σᵇ α 2241
fr. 8 Σᵇ α 452
fr. 14 Σᵇ α 298
Dionysius (FGrHist)
687 F 3 Σᵇ α 634
Dionysius = Ael. D.
α 181 Σᵇ α 2178
? Σᵇ α 627
Dionysius, St
π 826
Diphilus (PCG)
fr. 54 Σᵇ α 1789
fr. 71. 2 λ 123
fr. 121 Σᵇ α 810
fr. 126 Σᵇ α 454
Dracon Stratoniceus
π 56
Duris (FGrHist)
76 F 81 Σᵇ α 2225

Empedocles (Vors.)
31 B 47 Σᵇ α 271
Ephorus (FGrHist)
70 F 39 Σᵇ α 570
Epicharmus (PCG)
fr. 17 Σᵇ α 496
fr. 37 λ 123
fr. 198 Σᵇ α 1624
fr. 201 Σᵇ α 933
Epicurei
Σᵇ α 740
Epilycus (PCG)
fr. 6 Σᵇ α 1535
Etymologicum Σᵇ α 2131
Eubulus (PCG)
fr. 45 Σᵇ α 1422
fr. 139 Σᵇ α 1942
Eudoxus (ed. F. Lasserre)
fr. 346 Σᵇ α 634
Eunomius
η 17
Eupolis (PCG)
fr. 3 Σᵇ α 487
fr. 40 Σᵇ α 2617
fr. 57 Σᵇ α 1254
fr. 71 Σᵇ α 2153
fr. 77 Σᵇ α 882
fr. 78 Σᵇ α 2368
fr. 124 Σᵇ α 2085
fr. 125 Σᵇ α 2383
fr. 129. 1 χ 49
fr. 131 Σᵇ α 145
fr. 192 Σᵇ α 2471
fr. 223 Σᵇ α 1890
fr. 234 Σᵇ α 2068
fr. 236 Σᵇ α 1338
fr. 237 Σᵇ α 1381
fr. 238 Σᵇ α 1797
fr. 248 Σᵇ α 2256
fr. 273 Σᵇ α 955
fr. 284 Σᵇ α 123
fr. 306 Σᵇ α 1932
fr. 345 Σᵇ α 2216
fr. 347 Σᵇ α 2407
fr. 349 Σᵇ α 253
fr. 356 π 9
fr. 377 Σᵇ α 1976
fr. 405 Σᵇ α 806
fr. 406 Σᵇ α 1351
fr. 407 Σᵇ α 1305
fr. 419 Σᵇ α 146
fr. 427 Σᵇ α 1306
fr. 431 Σᵇ α 1850
fr. 466 λ 118
Euripides
Andr. 260 Σᵇ α 631
1084 Σᵇ α 813
Hec. 42–3 Σᵇ α 390
607 Σᵇ α 740
Her. 1275–6 Σᵇ α 267
Ion 186 Σᵇ α 309
453 Σᵇ α 1261
764? Σᵇ α 58
Iph. A. 317 Σᵇ α 756
Med. 46 τ 272

Euripides
319–20 Σ[b] α 1551
638 Σ[b] α 766
670 Σ[b] α 392
Or. 903 Σ[b] α 464
Tro. 32 Σ[b] α 735
(fr. ed. Nauck-Snell)
fr. 147 Σ[b] α 294
fr. 363 δ 111
fr. 473.1 φ 261
fr. 556 Σ[b] α 426
fr. 665 a Σ[b] α 483
fr. 767 Σ[b] α 2126
fr. 845 Σ[b] α 2057
fr. 867 Σ[b] α 312
fr. 868 Σ[b] α 361
fr. 869 Σ[b] α 391
fr. 870 Σ[b] α 629
fr. 871 Σ[b] α 630
fr. 872 Σ[b] α 765
fr. 873 Σ[b] α 765
fr. 874 Σ[b] α 967
fr. 1010 η 96
fr. 1095 Σ[b] α 638
fr. 1097 Σ[b] α 1583
fr. 1105 ϱ 8
fr. 1106 χ 152
fr. 1114 Σ[b] α 296
fr. 1122 Σ[b] α 279
fr. 1123 Σ[b] α 972
fr. 1124 Σ[b] α 889

Gregorius Nazianzenus (PG 35–8)
or. 29.7 π 337
c. 2.1.47.1 ε 355

Hecataeus (FGrHist)
1 F 8 Σ[b] α 334
1 F 167 Σ[b] α 634
Heliodorus (ed. A.R. Dyck)
fr. 4 Σ[b] α 370
fr. 9 Σ[b] α 983
fr. 28 σ 179
fr. 42 τ 247
Hellanicus (FGrHist)
4 F 38 Σ[b] α 2116
4 F 41 Σ[b] α 634
4 F 192 Σ[b] α 463
Hermippus (PCG)
fr. 4 Σ[b] α 2380
fr. 5 Σ[b] α 1416
fr. 8 Σ[b] α 145

Hermippus
fr. 66 Σ[b] α 1659
fr. 74 Σ[b] α 632
fr. 81 Σ[b] α 746
fr. 82 Σ[b] α 1354
fr. 84 Σ[b] α 2521
Herodianus gramm. (ed. A. Lentz)
1.15.1 Σ[b] α 351
1.15.8 Σ[b] α 420
Herodotus
1.37.2 Σ[b] α 472
1.66.1 Σ[b] α 1251
1.80.2 Σ[b] α 1247
1.102.1 Σ[b] α 1750
1.107.1 Σ[b] α 2396
1.180.2 Σ[b] α 522
1.192.3 Σ[b] α 2156
2.6.1–3 σ 436
2.12.2 Σ[b] α 2111
2.137.3 χ 140
2.158.4 Σ[b] α 1637
3.69.3 Σ[b] α 2499
3.106.2 Σ[b] α 2472
3.120.4 Σ[b] α 711
3.138.2 Σ[b] α 2035
4.23.3 v.l. σ 108
4.58 Σ[b] α 1445
4.192.2 β 29
5.12.4 Σ[b] α 2111
6.61.1 α 57
6.86a.2 Σ[b] α 806
7.29.2 Σ[b] α 1621, 1622
7.104.1 Σ[b] α 2201
7.215 Σ[b] α 2498
Hesiod
Op. 41 α 1027
777 Σ[b] α 2083
Hierocles (FHG)
fr. 2 λ 70
fr. 3 δ 177
fr. 4 δ 319
fr. 5 τ 88
ε 349
Hippasion
Σ[b] α 2574
Hippocrates
Acut. 67 Σ[b] α 2312
Aphor. 4.31 Σ[b] α 1972
Vect. 2 Σ[b] α 2609
Homer
Il. A 459 Σ[b] α 1624
A 468 δ 18

Homer
A 541 Σ[b] α 617
B 29 Σ[b] α 204
B 88 Σ[b] α 618
B 148 Σ[b] α 2259
B 169 Σ[b] α 2354
B 400 Σ[b] α 617
Δ 56 Σ[b] α 1544
Δ 307 Σ[b] α 2477
Δ 486 Σ[b] α 2625
E 252 Σ[b] α 931
E 289 Σ[b] α 576
E 887 Σ[b] α 405
Z 211 Σ[b] α 526
Z 334 Σ[b] α 2303
Z 352 Σ[b] α 204
Θ 19 χ 144
Θ 69 τ 12
I 313 Σ[b] α 906
M 63 Σ[b] α 1551
N 6 Σ[b] α 58
Σ 316 Σ[b] α 370
Σ 507 τ 12
Y 156 Σ[b] α 1620
Φ 79 Σ[b] α 955
Φ 221 α 57
Ψ 88 Σ[b] α 2269
Ψ 340 Σ[b] α 2625
Ψ 413 Σ[b] α 1858
Ψ 502 Σ[b] α 617
Ω 243–4 Σ[b] α 1551
Od. β 15 Σ[b] α 621
ε 53 α 98
ε 311 Σ[b] α 252
ι 134 Σ[b] α 617
ϰ 72 Σ[b] α 1715
λ 127 Σ[b] α 906
λ 207 ε 95
λ 539 α 1027
μ 89 Σ[b] α 2639
μ 281? Σ[b] α 321
ν 15 π 636
ξ 529 χ 66
ο 318 Σ[b] α 2303
ϱ 413 π 636
σ 333 Σ[b] α 931
τ 227 δ 244
ψ 326 Σ[b] α 370
passim ε 601
? Σ[b] α 2480
σ 443

Hyperides (ed. F. G. Kenyon)
1 fr. 5 Σ[b] α 2122
fr. 5 χ 59
fr. 23 Σ[b] α 2490
fr. 24 Σ[b] α 2575
fr. 39 ο 218
fr. 72 Σ[b] α 1329
fr. 74 Σ[b] α 2176
fr. 77 Σ[b] α 894
fr. 116 Σ[b] α 696
fr. 122 Σ[b] α 695
fr. 139 α 1027 = Σ[b] α 2405+
fr. 150 Σ[b] α 176
fr. 174 Σ[b] α 1309
fr. 220 Σ[b] α 252
fr. 224 Σ[b] α 938
fr. 229 Σ[b] α 1479
fr. 257 ο 219

Iambica adespota (ALG)
fr. 17A.1 Σ[b] α 523

Isaeus
2. 10 Σ[b] α 139
5. 14? Σ[b] α 2506
(fr.: Orat. att.)
fr. 3 Σ[b] α 1707
fr. 38 Σ[b] α 917
fr. 54 Σ[b] α 2559
fr. 67 Σ[b] α 172
fr. 68 ε 349
fr. 78 Σ[b] α 1461
fr. 104 Σ[b] α 1948
fr. 113 Σ[b] α 2024

Isocrates
1. 31 Σ[b] α 2587
2. 23 α 249
4. 8 Σ[b] α 2189
4. 19 π 734
4. 50 Σ[b] α 1885
4. 91 Σ[b] α 231
5. 27 Σ[b] α 1628
8. 81 Σ[b] α 1878
12. 2 Σ[b] α 1521
12. 18 Σ[b] α 99
12. 41 Σ[b] α 1885
12. 253 Σ[b] α 371
13. 5 μ 133
13. 7 π 590
15. 28 Σ[b] α 1344
19. 30 Σ[b] α 334
? Σ[b] α 230
? ν 120

Johannes Chrys. (PG 47–64)
Herm. 21.12 ε 389

Lucian (ed. R. D. Macleod)
57. 26 ε 760
Lycophron
Al. 31 Σ[b] α 484
Lycurgus (Orat. att.)
fr. 6 Σ[b] α 197
fr. 71 ε 349
Lycus Neapolitanus
π 786
Lysias
2.27 Σ[b] α 747
7.28 Σ[b] α 402
10.19 Σ[b] α 1925
24.13 Σ[b] α 381
(fr.: Orat. att.)
fr. 12 Σ[b] α 579
fr. 28 Σ[b] α 1622
fr. 73 Σ[b] α 339
fr. 74 Σ[b] α 503
fr. 85 Σ[b] α 2406
fr. 101 Σ[b] α 2480
fr. 122 Σ[b] α 2493
fr. 133 Σ[b] α 2478
fr. 138 Σ[b] α 1895
fr. 148 Σ[b] α 2084
fr. 159 ο 67
fr. 168 Σ[b] α 1777
fr. 188 Σ[b] α 695
fr. 214 Σ[b] α 1880
fr. 249 Σ[b] α 2126
fr. 299 Σ[b] α 1354
fr. 302 Σ[b] α 1556
fr. 305 Σ[b] α 1870
fr. 306 Σ[b] α 1881
fr. 327 π 508

Menander (ed. F. H. Sandbach)
Dysc. 294 Σ[b] α 2310
969 Σ[b] α 747
Heros fr. 1 Σ[b] α 2617
Mis. 364–5 Σ[b] α 1600
fr. 3 Σ[b] α 1860
fr. 9 Σ[b] α 1872
Peric. 986–7 Σ[b] α 834
fr. 2 Σ[b] α 1834
(fr.: PCG)
Dis Ex. fr. 3 Σ[b] α 1978
fr. 19 Σ[b] α 1365

Menander
fr. 20 Σ[b] α 1473
fr. 60 φ 36
fr. 88 Σ[b] α 858
fr. 143 Σ[b] α 2227
fr. 170 Σ[b] α 1338
fr. 173 Σ[b] α 1661
fr. 184 Σ[b] α 1338, ?1339
fr. 198 Σ[b] α 1473
fr. 199 Σ[b] α 1869
fr. 200 Σ[b] α 490
fr. 202 Σ[b] α 932
fr. 209 Σ[b] α 568
fr. 217 Σ[b] α 61
fr. 220 Σ[b] α 2013
fr. 221 Σ[b] α 2384
fr. 226 Σ[b] α 344
fr. 227 Σ[b] α 920
fr. 229 Σ[b] α 1535
fr. 263 Σ[b] α 955
fr. 268 Σ[b] α 827
fr. 274 Σ[b] α 853
fr. 278 Σ[b] α 1978
fr. 281 Σ[b] α 2577
fr. 293 Σ[b] α 747
fr. 324 Σ[b] α 1322
fr. 331 Σ[b] α 1366
fr. 335 Σ[b] α 568
fr. 338 Σ[b] α 84
fr. 350 Σ[b] α 596
fr. 358 Σ[b] α 1439
fr. 365 Σ[b] α 580, 596
fr. 371 π 829
fr. 382 Σ[b] α 1869
fr. 402 Σ[b] α 1530
fr. 404 Σ[b] α 1473
fr. 480 Σ[b] α 209
fr. 502 Σ[b] α 478
fr. 503 Σ[b] α 2263
fr. 516 Σ[b] α 353
fr. 518 Σ[b] α 814
fr. 523 Σ[b] α 1689
fr. 524 Σ[b] α 1737
fr. 525 Σ[b] α 1982
fr. 526 Σ[b] α 2163
fr. 528 Σ[b] α 2381
fr. 592 Σ[b] α 2396
fr. 881 Σ[b] α 1629
fr. 882 Σ[b] α 2310
Mnaseas (FHG)
fr. 2 Σ[b] α 460

Nicander
Ther. 8 φ 23
Nicarchus (FGrHist)
731 F 1 Σ[b] α 952
Nicochares (PCG)
fr. 10 Σ[b] α 134
fr. 19 Σ[b] α 428
fr. 23 Σ[b] α 965
fr. 24 Σ[b] α 419
fr. 26 Σ[b] α 1345
Nicolaus (PCG)
fr. 2 Σ[b] α 741
Nicomachus (TrGF)
127 F 13 Σ[b] α 429
127 F 14 Σ[b] α 270
Nicophon (PCG)
fr. 3 Σ[b] α 2083
fr. 12 Σ[b] α 2285
Nicostratus (PCG)
fr. 35 Σ[b] α 344
Novum Testamentum
1 Cor. 15.52 ε 1103

oraculum
ap. Hdt. 1.67.4 Σ[b] α 1488
Orion (ed. F.W. Sturz)
p. 22.17 Σ[b] α 204

Pherecrates (PCG)
fr. 9 Σ[b] α 1934
fr. 13 Σ[b] α 822
fr. 29 Σ[b] α 779
fr. 31 Σ[b] α 2369
fr. 34 Σ[b] α 181
fr. 40 Σ[b] α 117
fr. 42 Σ[b] α 2168
fr. 47 Σ[b] α 1890
fr. 48 Σ[b] α 2269
fr. 51 Σ[b] α 1415
fr. 65 Σ[b] α 1661
fr. 71 Σ[b] α 919
fr. 74 φ 240
fr. 77 Σ[b] α 1637
fr. 79 Σ[b] α 1442
fr. 80 Σ[b] α 378
fr. 81 Σ[b] α 1545
fr. 91 Σ[b] α 1338
fr. 95 Σ[b] α 1714
fr. 98 Σ[b] α 1637
fr. 104 Σ[b] α 2572
fr. 121 Σ[b] α 2091
fr. 122 Σ[b] α 2172
Pherecrates
fr. 151 Σ[b] α 2083
fr. 161.2 Σ[b] α 2372
fr. 166 Σ[b] α 811
fr. 168 Σ[b] α 304
fr. 173 Σ[b] α 748
fr. 174 Σ[b] α 2617
fr. 181 Σ[b] α 385
fr. 191 Σ[b] α 2216
fr. 204 Σ[b] α 2579
fr. 211 Σ[b] α 310
fr. 213 Σ[b] α 386
fr. 214 Σ[b] α 753
fr. 215 Σ[b] α 981
fr. 216 Σ[b] α 898
fr. 221 Σ[b] α 1354
fr. 278 φ 138
fr. 280 χ 151
fr. dub. 285 Σ[b] α 2357
Σ[b] α 2617
Philemon (PCG)
fr. 50 Σ[b] α 1977
fr. 133 Σ[b] α 2639
fr. 184 Σ[b] α 2310
Philippides (PCG)
fr. 35 Σ[b] α 2118
Philippus com. (PCG)
fr. 3 Σ[b] α 1957
Philippus hist. (FGrHist)
280 F 1 dub. Σ[b] α 1957
Philistus (FGrHist)
556 F 76 Σ[b] α 1843
Philochorus (FGrHist)
328 F 69 Σ[b] α 1309
328 F 70 Σ[b] α 1309
328 F 83 Σ[b] α 945
328 F 186 Σ[b] α 887
328 F 197b Σ[b] α 381
Philon
Vit. Moys. 1.27 Σ[b] α 68
Philonides (PCG)
fr. 12 Σ[b] α 461
Philyllius (PCG)
fr. 27 Σ[b] α 937
Phrynichus com. (PCG)
fr. 19 Σ[b] α 374
fr. 28 Σ[b] α 2166
fr. 59 Σ[b] α 2418
fr. 88? Σ[b] α 1448
Phrynichus P.S. (ed. de Borries)
21.12 Σ[b] α 1351
27.13 Σ[b] α 751.

Phrynichus P. S.
32. 15 Σ[b] α 739
50. 11 Σ[b] α 767
fr. 5 Σ[b] α 243
fr. 6 a Σ[b] α 145
fr. 9 Σ[b] α 462
fr. 11 Σ[b] α 632
fr. 12 Σ[b] α 796
fr. 13 Σ[b] α 813
fr. 14 Σ[b] α 772
fr. 22 Σ[b] α 1448
Phrynichus trag. (TrGF)
? Σ[b] α 1448
Pindar (ed. B. Snell)
Ol. 13. 13 α 363
13. 78 δ 25
fr. 46 Σ[b] α 300
fr. 296 Σ[b] α 2083
fr. 300 ε 620
? Σ[b] α 1285
Plato
Apol. 26 e Σ[b] α 1783
37 a Σ[b] α 1478
Charm. 153 d Σ[b] α 328
Crito 50 e Σ[b] α 1485
Epist. 347 a Σ[b] α 23
? Σ[b] α 244
Gorg. 447 a Σ[b] α 860
450 c Σ[b] α 1555
488 c Σ[b] α 730
Hipp. ii 371 d Σ[b] α 2189
Lach. 187 e Σ[b] α 747
Leg. 636 d Σ[b] α 2183
681 a Σ[b] α 635
694 e Σ[b] α 267
752 a Σ[b] α 795
768 b Σ[b] α 353
781 b Σ[b] α 754
796 b Σ[b] α 449
811 c δ 111
819 d υ 17
823 e Σ[b] α 638
845 a Σ[b] α 306
845 b Σ[b] α 1785
865 b Σ[b] α 2481
871 b Σ[b] α 1354
919 c-d Σ[b] α 1343
929 a? Σ[b] α 1950
947 a Σ[b] α 2199
961 b? Σ[b] α 1679
Lys. 206 e Σ[b] α 2161
206 e Σ[b] α 2269
Plato
Parm. 126 a Σ[b] α 474
Phaed. 57 a Σ[b] α 474
60 a Σ[b] α 1331
67 e Σ[b] α 921
80 b Σ[b] α 368
87 a Σ[b] α 1486
92 d Σ[b] α 833
106 e Σ[b] α 353
111 c Σ[b] α 743
117 d Σ[b] α 242
Phaedr. 229 c Σ[b] α 117
230 a Σ[b] α 2386
236 b π 9
Pol. 260 c Σ[b] α 2476
263 e Σ[b] α 99
269 b Σ[b] α 1717
270 d Σ[b] α 1340
275 a Σ[b] α 266
Prot. 311 c Σ[b] α 247
349 a Σ[b] α 2136
Rep. 332 e Σ[b] α 2618
368 c φ 261
437 c Σ[b] α 23
450 d α 77
450 d Σ[b] α 237
456 a Σ[b] α 451
493 a-b o 203
535 c Σ[b] α 2144
553 c Σ[b] α 423
555 d/591 a Σ[b] α 749
604 e Σ[b] α 244
616 c Σ[b] α 251
? Σ[b] α 2305
Soph. 241 a Σ[b] α 1000
Symp. 183 a Σ[b] α 1478
197 d Σ[b] α 390
217 d Σ[b] α 392
Theaet. 153 c χ 144
166 c υ 18
Tim. 21 b Σ[b] α 1624
25 d ε 349
53 a Σ[b] α 1438
74 d Σ[b] α 423
passim Σ[b] α 2073
Plato com. (PCG)
fr. 4 Σ[b] α 386
fr. 5 Σ[b] α 2563
fr. 16 Σ[b] α 598
fr. 44 Σ[b] α 973
fr. 59 Σ[b] α 1637
fr. 79 Σ[b] α 1344

Plato com.
fr. 89 Σ[b] α 988
fr. 105 Σ[b] α 748
fr. 129 Σ[b] α 1868
fr. 135 Σ[b] α 1727
fr. 137 π 389
fr. 181 Σ[b] α 2167
fr. 221 π 389
fr. 232 Σ[b] α 2216
fr. 249 Σ[b] α 609
fr. 250 Σ[b] α 752
fr. 251 Σ[b] α 820
fr. 252 Σ[b] α 898
fr. 260 Σ[b] α 1838
fr. 266 Σ[b] α 2521
fr. 290 Σ[b] α 405
fr. dub. 297 Σ[b] α 2233
Polemon (FHG)
fr. 89 Σ[b] α 2173
Posidippus com. (PCG)
fr. 40 Σ[b] α 457
fr. 41 Σ[b] α 2396
fr. 42 Σ[b] α 1779
Praxiphanes (Sch. d. Ar.)
fr. 21 Σ[b] α 416

Sappho (ed. E. M. Voigt)
fr. 171 Σ[b] α 777
Simonides (PMG)
fr. 3 Σ[b] α 887
Solon
Nom. (ed. E. Ruschenbusch)
T 12 Σ[b] α 1567
F 5 Σ[b] α 1354
F 12 Σ[b] α 1847
Eleg. (ed. B. Gentili–C. Prato)
fr. 38 Σ[b] α 307
Sophocles
Ai. 23 τ 235
388 Σ[b] α 638
Ant. 418 ο 272
730 Σ[b] α 755
El. 1013 Σ[b] α 874
1394 Σ[b] α 526
Oed. Col. 10 Σ[b] α 57
Oed. Tyr. 431 Σ[b] α 1665
467 Σ[b] α 393
Tr. 69? Σ[b] α 2137
770 Σ[b] α 347
825? Σ[b] α 2137
(fr.: TrGF)
fr. 51 Σ[b] α 2158

Sophocles
fr. 109 Σ[b] α 574
fr. 116 Σ[b] α 295
fr. 138 Σ[b] α 2524
fr. 153 π 9
fr. 172 Σ[b] α 1001
fr. 223 Σ[b] α 373
fr. 231 Σ[b] α 248
fr. 262 Σ[b] α 1000
fr. 286 Σ[b] α 2083
fr. 339 Σ[b] α 1413
fr. 357 Σ[b] α 813
fr. 370 Σ[b] α 200
fr. 387 Σ[b] α 1566
fr. 389 Σ[b] α 2209
fr. 395 Σ[b] α 620
fr. 415 Σ[b] α 1813
fr. 423 Σ[b] α 1971
fr. 424 Σ[b] α 2142
fr. 559 Σ[b] α 2479
fr. 613 Σ[b] α 2565
fr. 635 σ 12
fr. 685 Σ[b] α 280
fr. 692 Σ[b] α 2629
fr. 740 Σ[b] α 405
fr. 741 Σ[b] α 406
fr. 742 Σ[b] α 480
fr. 743 Σ[b] α 633
fr. 744 Σ[b] α 740
fr. 745 Σ[b] α 812
fr. 746 Σ[b] α 816
fr. 747 Σ[b] α 1470
fr. 748 Σ[b] α 1577
fr. 815 Σ[b] α 808
fr. 816 Σ[b] α 638
fr. 818 Σ[b] α 805
fr. 912 Σ[b] α 614
fr. 968 Σ[b] α 256
fr. 970 Σ[b] α 257
fr. 971 Σ[b] α 95
fr. 973 Σ[b] α 311
fr. 974 Σ[b] α 313
fr. 977 Σ[b] α 354
fr. 979 Σ[b] α 379
fr. 980 Σ[b] α 418
fr. 981 Σ[b] α 422
fr. 982 Σ[b] α 479
fr. 987 Σ[b] α 603
fr. 988 Σ[b] α 782
fr. 989 Σ[b] α 736
fr. 990 Σ[b] α 745
fr. 991 Σ[b] α 760

Sophocles
fr. 1022 Σ[b] α 1904
fr. 1023 Σ[b] α 2029
fr. 1025 Σ[b] α 2157
fr. 1026 Σ[b] α 2352
fr. 1029 Σ[b] α 2473
fr. 1055 Σ[b] α 470
fr. 1065 λ 123
fr. 1090 ϱ 34
fr. 1093 σ 19
fr. 1094 σ 74
fr. 1103 τ 252
fr. 1108 φ 47
fr. 1112 χ 66
fr. 1147 Σ[b] α 2478
Sophron (PCG)
fr. 141 Σ[b] α 463
fr. 142 Σ[b] α 1858
fr. 143 Σ[b] α 2242
fr. 146 λ 123
Stesichorus (PMG)
test. τ 318
fr. 15 π 45
fr. 29 Σ[b] α 2123
Strattis (PCG)
fr. 79 Σ[b] α 1695

Teleclides (PCG)
fr. 10 Σ[b] α 2434
fr. 39 Σ[b] α 1637
fr. 51 Σ[b] α 801
fr. 55 Σ[b] α 1385
fr. 56 Σ[b] α 1615
Theognostus, Orth. (AO ii)
p. 125.18 Σ[b] α 731
Theophrastus
Hist. Pl. 7.7.2 Σ[b] α 779
P. nomon Σ[b] α 2113
Theopompus com. (PCG)
fr. 4 Σ[b] α 786
fr. 18 Σ[b] α 61
fr. 28 Σ[b] α 2377
fr. 48 Σ[b] α 145
fr. 72 Σ[b] α 1353
fr. 73 Σ[b] α 636
fr. 85 Σ[b] α 1336
fr. 88 Σ[b] α 2481
fr. dub. 101 Σ[b] α 999
fr. dub. 103 Σ[b] α 1401
? Σ[b] α 2436
Theopompus hist. (FGrHist)
115 F 309 Σ[b] α 2436
Theopompus hist.
115 F 398 Σ[b] α 786
115 F 399 dub. Σ[b] α 999
115 F 400 Σ[b] α 1401
Thucydides
1.6.3 Σ[b] α 1271
1.6.3, al. ε 601
1.33.2 Σ[b] α 2115
1.39.3 Σ[b] α 1809
1.40.4 Σ[b] α 1457
1.59.2 α 138
1.87 δ 146
1.92.1 ϰ 535
1.118.2, al. ε 778
1.126.11 Σ[b] α 1334
1.134.3 Σ[b] α 2044
1.139.3 Σ[b] α 2507
1.140.4 π 737
1.141.5 Σ[b] α 1337
2.40.1 Σ[b] α 639
2.41.3 Σ[b] α 245
2.76.2 χ 147
2.81.4 Σ[b] α 2436
2.91.1 Σ[b] α 1886
2.98.3 Σ[b] α 1652, 1809
3.15.2 Σ[b] α 2143
3.37.3 Σ[b] α 741
3.42.3 Σ[b] α 1563
3.45.3 Σ[b] α 1386
3.58.1 Σ[b] α 1471
3.81.2 Σ[b] α 1750
4.25.5 Σ[b] α 1957
4.55.3 Σ[b] α 1341
4.59.4 Σ[b] α 1474
4.68.6 Σ[b] α 971
4.110.2 π 701
4.121.1? Σ[b] α 1271
5.46.4 Σ[b] α 1686
6.86.4 Σ[b] α 1341
6.104.1 Σ[b] α 2005
7.8.2 Σ[b] α 384
7.78.4 Σ[b] α 1660
8? ε 349
8.56.4 Σ[b] α 642
? μ 27, χ 109, Σ[b] α 2399
Timaeus (FGrHist)
566 F 76 Σ[b] α 634
Timarchus Rhodius
Σ[b] α 2101
tragicica adespota (TrGF)
fr. 583 a Σ[b] α 259

Vetus Testamentum
Jos. 7.21 χ 159

Xenophon
Ages. 1.4 Σᵇ α 362
1.5 Σᵇ α 1344
1.24 Σᵇ α 255
Anab. 1.8.1 Σᵇ α 276
3.2.28 Σᵇ α 1593
3.5.14 η 56
4.2.17 Σᵇ α 1681
4.4.9 α 29
4.8.2 υ 65
5.4.29 Σᵇ α 1441
Ath. 1.19 Σᵇ α 742
Cyr. 1.4.25 Σᵇ α 1682
1.6.16 Σᵇ α 675
2.2.26? Σᵇ α 363
2.3.15 α 113
2.4.9 α 42
2.4.20 ω 2
4.5.4 α 29
4.5.12 Σᵇ α 1682
6.1.54 α 111
8.1.5 α 980
8.8.5 Σᵇ α 480
8.8.27 Σᵇ α 1667
Equ. 8.10 α 79
Hell. 1.6.15 υ 171
1.6.28 Σᵇ α 1342
6.1.13? Σᵇ α 1344
7.3.6 Σᵇ α 2470
Hier. 1.14 Σᵇ α 810
1.21 α 80
Lac. 15.3 Σᵇ α 1654
Mem. 1.2.30 υ 16
2.1.26 υ 145
2.1.31 Σᵇ α 810
2.7.2? Σᵇ α 1354
2.8.5 Σᵇ α 1344
3.1.1 Σᵇ α 814
? Σᵇ α 2472
Oec. 4.2 Σᵇ α 377
Symp. 2.2 Σᵇ α 810
8.15 Σᵇ α 766

Names

This includes all names except those of authors, and all name-derived adjectives. Most words are transliterated (αι > ae [except Egypt, Ethiopians, Etna, etc.], κ > c, οι > oe, υ > y); but when an anglicised form is in common use that is employed. The order follows the Roman alphabet.

Abaris Σᵇ α 47
Abdera Σᵇ α 490
Abderians Σᵇ α 490
Abolos Σᵇ α 24
Abydocomes Σᵇ α 46
Abydos Σᵇ α 46
Academia Σᵇ α 652
Academos Σᵇ α 652
Acamantian Σᵇ α 157
Acamantis Σᵇ α 659
Acamas Σᵇ α 659
Acco α 243
Ace Σᵇ α 676
Achaea Σᵇ α 2590
Achaeans Σᵇ α 252
Acherdus Σᵇ α 421
Acheron α 1184
Acherontian Σᵇ α 361
Achilleian Σᵇ α 2596–9
Acmon Σᵇ α 734
Acmonides Σᵇ α 734
Actaeon Σᵇ α 462, 775
Actia Σᵇ α 823
Adiounian Σᵇ α 365
Adonia Σᵇ α 385
Adonios Σᵇ α 386
Adonis Σᵇ α 385–6, 952
Adrasteia α 136; Σᵇ α 344
Adrastos Σᵇ α 344, 460
Adrestia Σᵇ α 387
Adrianan Σᵇ α 389
Adrianian Σᵇ α 388
Adriatic ι 90; Σᵇ α 388
Aeacos (daemon) Σᵇ α 2572
  (person) Σᵇ α 599
Aeae Σᵇ α 599
Aebeus Σᵇ α 492
Aedo Σᵇ α 510
Aegaleos Σᵇ α 601
Aegeid Σᵇ α 2078
Aegeion Σᵇ α 492
Aegeis Σᵇ α 493
Aegeus Σᵇ α 493
Aegian Σᵇ α 278
Aegidians Σᵇ α 493
Aegina Σᵇ α 624
Aeginan Σᵇ α 624
Aeginetans Σᵇ α 2464
Aegle Σᵇ α 509
Aelinos Σᵇ α 575
Aenians Σᵇ α 570
Aenos Σᵇ α 570
Aethalidae Σᵇ α 507
Aethalides Σᵇ α 507
Aetolian α 324
Aexoneis Σᵇ α 571
Aexonians Σᵇ α 490
Agasicles Σᵇ α 154
Agatharchos Σᵇ α 62
Agesilaos Σᵇ α 155
Aglauros Σᵇ α 110, 166
Agnus Σᵇ α 157
Agnusian Σᵇ α 157
Agos Σᵇ α 289
Agrae Σᵇ α 117, 238
Agraea Σᵇ α 117
Agraulos Σᵇ α 2116
Agriadae Σᵇ α 421
Agroele Σᵇ α 210
Agroelian Σᵇ α 210
Agryle Σᵇ α 305
Agyrrios Σᵇ α 199
Alaeeus Σᵇ α 849
Alcetas Σᵇ α 892, 2187
Alcibiades Σᵇ α 893
Alcimachos Σᵇ α 894
Alcippa Σᵇ α 887
Alcippe Σᵇ α 2116
Alcmaeonidae Σᵇ α 888
Alcman Σᵇ α 888

Aleas Σᵇ α 850
Aleuadae Σᵇ α 852
Aleuas Σᵇ α 852
Alexander Σᵇ α 851, 892
Alians Σᵇ α 850
Alibas α 309
Alope Σᵇ α 924
Alopece Σᵇ α 946
Alopecian Σᵇ α 946
Alopeconnesians Σᵇ α 570
Alopeconnesos Σᵇ α 947
Alybas Σᵇ α 923
Amorgine α 396
Amorgos α 396
Amphitrite Σᵇ α 887
Amyclas Σᵇ α 1067
Amyntas Σᵇ α 851
Anagyrasian Σᵇ α 894
Anancaea Σᵇ α 421
Androcolonocles Σᵇ α 1235
Andron Σᵇ α 1225
Anemocoetae Σᵇ α 1288
Anemytas Σᵇ α 1300
Angele Σᵇ α 250
Ankyle Σᵇ α 278
Anthe Σᵇ α 887
Anthemocritos Σᵇ α 1403
Anthemus Σᵇ α 1398
Anthesterion Σᵇ α 1404
Anthia Σᵇ α 1402
Antia Σᵇ α 1402
Antians Σᵇ α 1515
Anticleia ε 95
Anticyra Σᵇ α 1523
Antigenidas Σᵇ α 1517
Antiochian Σᵇ α 946
Antiochis Σᵇ α 1508
Antissa Σᵇ α 1524
Antium Σᵇ α 1515
Antrones Σᵇ α 1510
Aornos Σᵇ α 1577
Apaturia Σᵇ α 1624–5
Aphrodisian α 1174; Σᵇ α 2571
Aphrodite ϰ 296; Σᵇ α 385, 2568
Aphroditos Σᵇ α 2572
Aphyae Σᵇ α 2575
Apollo τ 251, φ 151; Σᵇ α 200, 365, 963, 1886
Apollonion Σᵇ α 1886
Apyti Σᵇ α 2064
Arabian Σᵇ α 1637
Araphe Σᵇ α 278
Araphenios Σᵇ α 2078
Arcadians Σᵇ α 2464
Archidamian Σᵇ α 2200
Archidamos Σᵇ α 2200
Arctoi = Bears β 86
Arctophylax β 86
Arcturos Σᵇ α 2128
Ardettos (hero) Σᵇ α 2113
(place) Σᵇ α 2113
Areian Σᵇ α 2116
Areopagite Σᵇ α 2447
Areopagites Σᵇ α 2116
Areopagos (court) Σᵇ α 2116
(place) Σᵇ α 1624
Ares Σᵇ α 576, 2116
Argives (language) δ 443
(people) Σᵇ α 2101
Argusa Σᵇ α 2109
Aristeus Σᵇ α 2120
Aristion Σᵇ α 2122
Artemis α 1027; Σᵇ α 117, 238, 268, 344, 2126
Artemisia Σᵇ α 2171
Artemision Σᵇ α 2176.
Arthmios Σᵇ α 2117
Artos Σᵇ α 2173
Arybas Σᵇ α 2187
Asbotians Σᵇ α 952
Asclepieion Σᵇ α 2228
Asclepios Σᵇ α 117, 496, 2572
Asia (continent) Σᵇ α 2224–5
(person) Σᵇ α 2225
Asian Σᵇ α 2225–6
Asians ι 162
Asios Σᵇ α 2225
Aspasia Σᵇ α 2252
Asterie Σᵇ α 887
Atalante (person) Σᵇ α 2354
(ship) Σᵇ α 2354
Atarneus Σᵇ α 2324
Athene ϰ 259; Σᵇ α 166, 460, 510, 1822, 1886, 2107
Athenian ϰ 511; Σᵇ α 444, 1403
Athenians (language) Σᵇ α 3, 2466
(people) α 324, ε 349, ι 162, ϰ 511, ο 2, π 289; Σᵇ α 199, 200, 235, 1404, 1624–5, 1975, 2064, 2068, 2105, 2113, 2126, 2173, 2464
Athenion Σᵇ α 1886
Athenodoros Σᵇ α 444
Athens α 825, β 75a, ε 815, η 59, π 821, υ 29; Σᵇ α 117, 122, 269, 291–2, 474, 492,

497, 883, 888, 1513, 1624, 2113, 2116, 2289, 2518, 2598
Athmonia Σᵇ α 445
Athmonian Σᵇ α 445
Athos Σᵇ α 467
Attic (adjective) σ 74; Σᵇ α 632, 945, 2229, 2375, 2381
(adverb) ν 67, φ 213; Σᵇ α 748, 758, 987, 2437
(language) α 1088, γ 3; Σᵇ α 145, 931, 2259, 2525
Attic-made Σᵇ α 2381
Attica ε 153, υ 29; Σᵇ α 601, 775, 977, 2200, 2413
Attici (language) α 226, 258, δ 317, σ 66, φ 204, 261, χ 110, 124; Σᵇ α 233, 252, 419, 463 (bis), 610, 657, 747, 772, 810, 971, 975, 1038, 1285, 1416, 1544, 1620, 1675, 1679, 1787, 1835, 1902–3, 2151, 2166, 2201, 2207, 2237–8, 2269, 2285, 2306, 2378, 2562
(people) ι 162, τ 11; Σᵇ α 200, 2376
Atticism Σᵇ α 2376
Attis Σᵇ α 2374
Ausonians α 1101
Autolycos Σᵇ α 2447
Axiochos Σᵇ α 1561
Azenia Σᵇ α 415, 421
Azenian Σᵇ α 415
Azesia Σᵇ α 422

Bacchae τ 292
Bears β 86
Biblians Σᵇ α 952
Bithynia ϰ 64
Boeotia ϰ 326
Boeotian Σᵇ α 1624, 2591
Boeotians Σᵇ α 1624–5
Bootes (constellation) Σᵇ α 2128
(star) β 86
Bucolion Σᵇ α 2195

Callias Σᵇ α 810
Calliope ι 2; Σᵇ α 575
Campanians ε 54
Canastraeon Σᵇ α 887
Canthelia ϰ 64
Cecrope ϰ 259
Cecropian Σᵇ α 445, 571
Cecrops Σᵇ α 110, 166, 2116
Centaurs Σᵇ α 299
Cercyon Σᵇ α 924, 1932
Chaeronic Σᵇ α 2447
Chalcidic Σᵇ α 1577
Chalcidice Σᵇ α 2109
Chaldaeans Σᵇ α 510
Chalybi χ 13
Charites Σᵇ α 509
Charon Σᵇ α 734
Chersonesos π 562; Σᵇ α 947
Chimaera Σᵇ α 483
Chthonia Σᵇ α 887
Cithaeron ϰ 326
Clinias Σᵇ α 893
Cocytos ϰ 532
Codros Σᵇ α 1624
Colonos Σᵇ α 1235
Conisalos Σᵇ α 2572
Core α 1027; Σᵇ α 460
Corinth Σᵇ α 1288
Couretes ϰ 444
Cretan Σᵇ α 1341
Cretans ϰ 462; Σᵇ α 365
Critias υ 16; Σᵇ α 1624
Cyme Σᵇ α 570, 1577
Cynnios Σᵇ α 2572
Cynosarges ε 153, ϰ 511; Σᵇ α 652
Cyprians Σᵇ α 385
Cyprus σ 158
Cyrios π 739

Daedalos δ 5
Daric δ 30
Darios δ 30
Delphi τ 251
Demeter Σᵇ α 117, 238, 422, 779, 991, 2113, 2590
Demetrion Σᵇ α 1886
Demetrios Σᵇ α 1309
Demosthenes Σᵇ α 2101, 2122
Didymos ϰ 511
Dionysion Σᵇ α 1886
Dionysos θ 143, ι 4, π 9; Σᵇ α 200, 991, 1404, 1517, 1624–5
Dodone δ 436–7
Dodonean δ 436
Dorian Σᵇ α 632, 1886
Dorians (language) Σᵇ α 600, 2123
(people) Σᵇ α 200, 2101
Doric (adjective) Σᵇ α 463
(adverb) Σᵇ α 463
(language) δ 107; Σᵇ α 2525
Drimo Σᵇ α 887

Egypt Σᵇ α 622
Egyptian (adjective) Σᵇ α 620
(person) Σᵇ α 621
Egyptians σ 76
Eileithyiae ε 115
Eleusinion Σᵇ α 731
Eleusis Σᵇ α 731, 991
Empousa ε 355
Ephesian Σᵇ α 853
Eponymi Σᵇ α 2195
Erechthian Σᵇ α 210, 305
Erinys Σᵇ α 481
Eteocles Σᵇ α 1235
Ethiopians Σᵇ α 294
Ethiopion Σᵇ α 520
Etna α 205
Etnaean α 205
Euboea Σᵇ α 520, 2109, 2176
Eudemos Σᵇ α 62
Eumathes Σᵇ α 172
Euripos Σᵇ α 1411
Euthydemos υ 16
Euxine ε 968, π 562

Flaccus ε 54

Gadeira χ 37
Genetyllis Σᵇ α 2572
Gigon Σᵇ α 2572

Habrocomas Σᵇ α 37
Hades α 309, 1184, σ 266, τ 39
Haemon Σᵇ α 634
Hagnias Σᵇ α 167
Halaians Σᵇ α 931
Halcyoneus Σᵇ α 887
Halcyonian Σᵇ α 887
Halimus Σᵇ α 867
Halimusian Σᵇ α 867
Halimusians Σᵇ α 154
Halirrothios Σᵇ α 884, 2116
Halmyrides Σᵇ α 977
Haloa Σᵇ α 945, 991
Hamaxentia Σᵇ α 421
Hebrew μ 16
Hecataeus ε 355
Hecate Σᵇ α 125, 268
Hecatomnos Σᵇ α 2171
Helen Σᵇ α 1004
Helicon Σᵇ α 117, 238
Heliconian Σᵇ α 117
Helios Σᵇ α 509, 2113
Hellene ε 303
Hellenes δ 317
Hellenic (adjective) π 782, σ 27, 41
(language) Σᵇ α 1273, 1687, 2145, 2304
Hellespont Σᵇ α 387
Helots π 289
Hephaestion Σᵇ α 2122
Hephaestos η 139
Heracles ε 153, ϰ 511
Hermaphrodotos Σᵇ α 2572
Hermes Σᵇ α 122, 292
Hetaera Σᵇ α 2572
Hippothoon Σᵇ α 924
Hippothoontian Σᵇ α 415, 421, 924
Homeric α 1088
Hyades υ 1
Hylas υ 22
Hymettian υ 29
Hymettos υ 29
Hyperboreans Σᵇ α 519, 923
Hyperion υ 77

Iacchos ι 4
Ialemos ι 2
Ilias ι 65
Ilisos Σᵇ α 117
Ionia Σᵇ α 1624
Ionian ι 90; Σᵇ α 388
Ionians (language) π 315, χ 124; Σᵇ α 522, 1416, 1620, 1678, 2151, 2166, 2201, 2372, 2416
(people) ι 162; Σᵇ α 2375
Ionic (adjective) Σᵇ α 463 (bis)
(adverb) Σᵇ α 463
(language) δ 107; Σᵇ α 2269
Iros ι 109; Σᵇ α 931
Isacian ι 111
Itabyrion ι 143
Italians α 1101
Italiotes Σᵇ α 2311
Ithacan Σᵇ α 621
Ithacesian ε 95

Jericho π 826
Judaeans ε 389; Σᵇ α 952

Lacedaemon Σᵇ α 233
Lacedaemonian Σᵇ α 1067
Lacedaemonians ε 474, π 289, σ 143; Σᵇ α 155, 2133
Laconian σ 143
Laconians λ 14; Σᵇ α 246, 510, 2376

Laconism Σᵇ α 2376
Lamia λ 20
Lampon Σᵇ α 109, 261
Laodice Σᵇ α 204
Larissa Σᵇ α 852
Leontian Σᵇ α 507, 867
Lesbians Σᵇ α 2225
Lesbos Σᵇ α 1524, 2324
Libya Σᵇ α 410, 1890
Libyan λ 20
Lyceion Σᵇ α 652, 2195
Lydia σ 2
Lydian ϰ 93, ν 121; ᵇ α 1621, 2225

Macedonia π 471
Macedonian α 58; Σᵇ α 894, 1398, 1578
Marathonomachae Σᵇ α 2340
Marcellus ε 54
Mardonios Σᵇ α 252
Mausolos Σᵇ α 2171
Medes Σᵇ α 61
Megarians π 737; Σᵇ α 1403
Melaenae Σᵇ α 1624
Melania Σᵇ α 1625
Melanth(i)os Σᵇ α 1625
Melanthos Σᵇ α 1624
Menecrates ε 760
Messapians Σᵇ α 2173
Methone Σᵇ α 887
Midias ϰ 225
Milesian Σᵇ α 334, 2252
Minos ϰ 462
Mithras μ 219
Mitylene Σᵇ α 570
Molossian Σᵇ α 851
Molossians Σᵇ α 892, 2187
Monotropos Σᵇ α 374
Moses Σᵇ α 952
Muses π 471; Σᵇ α 480

Neapolitan π 786
Nemesis α 136; Σᵇ α 344
Nile Σᵇ α 622, 2183
Nymphian ν 121

Ocean Σᵇ α 460
Oenoe Σᵇ α 1624
Ogygos ω 4
Olympias Σᵇ α 851
Olympos ο 122, τ 90
Olynthian Σᵇ α 1522
Onosceles ε 355

Orthanes Σᵇ α 2572
Osiris Σᵇ α 952
Ossa τ 90

Pallene Σᵇ α 887
Pamphile Σᵇ α 1835
Pan Σᵇ α 298
Pandion Σᵇ α 493
Pandionian Σᵇ α 250
Paris δ 423
Parthenon Σᵇ α 2107
Pelasgian δ 437
Pelasgians α 216
Pellene Σᵇ α 887
Peloponnesian Σᵇ α 2200, 2252
Perdicas Σᵇ α 851
Pericles Σᵇ α 2252
Persephone α 1027
Persian α 242, ϰ 67, π 141, σ 22, τ 170; Σᵇ α 91–2, 2171, 2286
Persians ϰ 324, μ 219; Σᵇ α 2224
Phaedros π 9
Phalereus φ 28
Phasianian Σᵇ α 388
Phasis Σᵇ α 388
Pheidias Σᵇ α 247
Philinnos Σᵇ α 1890
Philip υ 145; Σᵇ α 851, 1522
Phliasian Σᵇ α 474
Phoebian Σᵇ α 312
Phoebos φ 151
Phoenicia Σᵇ α 676, 952
Phoenicians (language) Σᵇ α 952 (people) φ 152; Σᵇ α 385, 952
Phoenix π 9
Phorcynos φ 182
Phorcys φ 182
Phrygia σ 2
Phrygian ν 121, τ 170
Phrygians Σᵇ α 420
Phrynondas φ 211
Phthian φ 91
Pierides π 471
Piraeus Σᵇ α 863, 2126, 2284
Pisidia α 986
Plataean Σᵇ α 2122
Polyclitos Σᵇ α 247
Pontos π 562
Posidanion Σᵇ α 1886
Posidon ϰ 483, π 427; Σᵇ α 117, 460, 884, 924, 978, 991, 1886, 2116
Posidonion Σᵇ α 1886

Pramnian π 828
Pramnus π 828
Priapos Σᵇ α 2572
Prometheus Σᵇ α 2225
Prytanion Σᵇ α 2195
Ptolemais Σᵇ α 676
Pyanepsion Σᵇ α 1625
Pythia (festival) π 782
(priestess) π 786
Pythian π 783
Pythios Σᵇ α 1621
Pytholeptos π 783
Python π 787

Rhodians α 1027
Rodopis Σᵇ α 1618
Romans (language) δ 294, π 510, σ 75, φ 260, χ 48; Σᵇ α 297
(people) β 114, ε 54

Salamis Σᵇ α 601
Samian Σᵇ α 62, 2122, 2252
Sangarios σ 2
Satyros Σᵇ α 1522
Satyrs π 9
Scythia χ 13
Selge α 986
Seres σ 69
Sicily σ 158
Sirens σ 41; Σᵇ α 370
Socrates υ 16; Σᵇ α 810
Soli σ 158
Solon Σᵇ α 1567, 2195
Sotadian σ 449
Sphinx Σᵇ α 965
Stesichoros τ 318
Stratonician π 56
Styx σ 266
Sybarites σ 269
Sybaritic σ 269
Syra σ 1
Syracusans ε 54

Tartaros τ 39
Tauromenii Σᵇ α 24
Telchines τ 85
Tempe τ 90
Terpander Σᵇ α 2225
Theban Σᵇ α 1300, 1625
Thebans Σᵇ α 344, 2464
Thebes ω 4
Theseus Σᵇ α 659, 2064
Thesmothesion Σᵇ α 2195
Thesprotia δ 436
Thesprotis δ 437
Thessalian φ 91; Σᵇ α 811, 851
Thessalians π 289
Thessaly τ 90; Σᵇ α 852, 1510
Thetes π 289
Thrace Σᵇ α 570
Thriasian θ 110
Thymoetes Σᵇ α 1624
Timon Σᵇ α 374
Troezenians Σᵇ α 289
Troy Σᵇ α 200
Tychon Σᵇ α 2572
Typhon τ 309
Tyrian ν 121
Tyrrenos Σᵇ α 2225
Tyrsenia Σᵇ α 1577

Uranos Σᵇ α 734

Xanth(i)os Σᵇ α 1625
Xanthos Σᵇ α 1624
Xenocles Σᵇ α 172
Xerxes Σᵇ α 1621, 2107

Zeus δ 316, 436, ξ 10; Σᵇ α 122, 289, 291, 460, 491, 810–11, 887, 1624 (bis), 1977, 2113, 2610
Zeus-nurtured δ 316
Zeuxis Σᵇ α 1004

General

accent α 385, 1027; γ 19; ο 277; τ 313 ; Σᵇ α 200, 248, 351, 484, 859, 1637, 1799, 2141, 2199, 2344, 2417, 2545
alphabet Σᵇ α 2376
animals α 316; β 51, 65; γ 53; ε 345, 846; ι 8, 148, 152; ϰ 144, 277, 291, 328, 367–8, 381, 477, 510; λ 156; μ 189–90, 255, 270, 314; ν 30; ο 38, 65–6, 89, 94, 216, 284; π 277, 606, 773, 775, 826; ϱ 27; σ 26, 49, 128, 140, 262, 418; υ 13, 194; φ 23, 169, 217; χ 9; ψ 13; Σᵇ α 602, 779–80, 887, 990, 1406, 1444, 1526, 2056, 2059, 2101, 2249, 2311, 2352, 2378, 2418, 2571, 25
architecture γ 17; ι 55, 73; Σᵇ α 410, 522, 619
arithmetic π 398
Athens, topography ϰ 511; Σᵇ α 117, 238, 269, 291–2, 497, 1651, 2107, 2113, 2116, 2195, 2289

barbarians, etc. Σᵇ α 88
body, parts of α 88, 631, 1016, 1026; β 18, 102; γ 29, 60, 75, 77, 88; δ 79, 88, 105–6; ε 457, 651, 691, 710; η 94, 133, 136; θ 41, 133, 150; ι 9, 85, 87, 139; ϰ 272, 439, 455, 501, 523, 527, 534; λ 127, 144–5, 147; μ 158, 197, 308; π 166, 212, 320, 727–8, 797; ϱ 18, 37; σ 217, 234 252, 400, 402; τ 37, 95, 195; υ 104; φ 230; χ 90, 94, 98, 101, 150–1; ω 20–1

chorus Σᵇ α 2119
Christianity δ 152; ε 355, 389, 1103; π 337
clothing α 399, 400, 403, 432, 460, 500; β 44; δ 101; ε 300; ζ 19, 28–9; η 84, 135; θ 58; ϰ 67, 119, 296, 324, 370, 433, 454, 459, 461, 508, 517; λ 13, 69, 80, 176, 178; μ 31, 234; ξ 24, 27–8; ο 20, 299; π 262, 265, 329–30, 509; σ 17, 22, 90, 261, 397; τ 5, 94, 170, 244, 260; υ 132; φ 15, 44, 53; χ 82, 84; ω 1; Σᵇ α 496, 785, 932, 1792, 1798, 2168, 2229, 2381, 2475, 2480
coins δ 30, 139; ϰ 378, 388; λ 123; μ 236; ο 2; σ 194; τ 11–12
customs Σᵇ α 120, 235, 277, 1133, 1740, 1899, 2004, 2082

daimones τ 85, 309; Σᵇ α 2572
demes and tribes Σᵇ α 157, 210, 250, 278, 305, 415, 421, 445, 493, 507, 571, 659, 849, 867, 946, 956, 1508, 2078

epithets of deities δ 436; ε 463–4, 815; ϰ 259, 482; ξ 10; φ 151; Σᵇ α 122, 166, 365, 422, 460, 963, 1624, 1928, 2590
etymology α 4, 11, 98, 205, 243, 258, 266, 309, 324, 429, 572, 901, 1136; β 19, 51, 78; γ 1; δ 5, 106, 379; ε 153, 563, 823–4, 1037, 1103; ι 56; ϰ 93, 265, 282, 462, 511; λ 162, 189; ο 126; π 786; σ 25; τ 274; υ 119; φ 42, 44; φ 152, 155; χ 68, 85; ω 4; Σᵇ α 238, 258, 271–2, 299, 344, 404, 407, 412, 419, 611, 652, 659, 775, 789, 819, 824, 834, 852, 863, 883, 887–8, 928, 931, 945, 953–4, 963, 979, 987, 990–1, 1233, 1235, 1404, 1478, 1624–5, 1890, 2031, 2113, 2116, 2126, 2149, 2200, 2225, 2246, 2262, 2354, 2420, 2464, 2571, 2590
  implicit α 179, 258, 271, 285, 734, 977, 987, 1104, 1182; β 19, 123; γ 1; δ 390; ε 171, 179, 267, 300, 823, 931, 1091; η 73; θ 7; ι 102, 106, 119; ϰ 413, 419, 441; λ 2, 37; μ 59, 303; ν 30, 65; ο 47; π 59, 135, 214, 828; σ 12, 443
  κατ᾽ ἐπίτασιν α 986; Σᵇ α 58
  παρά α 99, 267, 276, 487, 1162, 1184, 1196; β 52; γ 63; δ 106, 240, 402, 429; ε 132, 249, 385, 1065; μ 129; π 26, 269, 777; ϱ 67; σ 21, 162, 175; 358; τ 49; φ 52; χ 26; ω 2; Σᵇ α 58, 204, 298, 308, 449, 464, 482, 581, 592, 831, 1890, 2082
ἐτυμολογικόν, τό Σᵇ α 2131

families Σᵇ α 852, 888, 1288
festivals γ 22, 24; θ 62; ι 30; π 782; σ 126; Σᵇ α 117, 235, 385, 823, 945, 991, 1624–5, 2202
food and drink α 1027; β 78; δ 75, 77; ε 897; ζ 14; ϰ 84, 93, 493; λ 6; μ 5, 81, 309–10; ν 38; ο 313; π 15, 22, 77, 273, 287, 563, 828; σ 76, 78, 88, 195; τ 2, 268; υ 29, 174; φ

21–2, 98, 226, 231–2; χ 40, 79–80, 96–7; ψ 9; Σᵇ α 61, 463, 1396, 2114, 2434, 2596–9

games σ 188; φ 221
gender α 154, 818; υ 3; χ 147, 152; Σᵇ α 200, 290, 467, 634, 638, 743, 746, 965, 1224, 1976, 2083, 2151, 2198, 2213, 2269, 261
geographical features α 1184; δ 437; ε 153, 968; θ 110; ι 90, 143; ϰ 64, 326, 532; ο 122; π 472, 562; σ 2, 158, 266; τ 39, 90; υ 29; φ 182; χ 37; Σᵇ α 387–8, 467, 520, 570, 601, 622, 634, 676, 850, 923, 947, 977, 1398, 1510, 1515, 1523–4, 1577, 2109, 2176, 2224, 2324, 2413
geographical terms α 281–2, 354, 881, 1097; ε 709, 881, 987, 1019; η 46–7, 96; ι 116; ϰ 390, 460; λ 95, 146; μ 230, 266; ν 20; ξ 18; ο 226; π 315, 374, 428, 562, 567, 663, 677, 682, 741, 746, 750, 772; ϱ 17, 74; σ 179, 221; τ 81–2, 92; υ 191, 200; χ 26, 143
γραμματικοί α 778

hypocoristic δ 346

inflection α 176, 665, 751, 1136; δ 107; η 127; ϰ 144, 367; σ 40; τ 57, 111; χ 124; Σᵇ α 4, 115, 137, 198, 200, 353, 447, 657, 731, 748–9, 898, 966, 971, 981, 1245, 1338, 1416, 1439, 1443, 1558, 1661, 1713, 1887, 2012, 2251, 2378, 2504, 2505
κατ' ἀποκοπήν δ 435; π 448; Σᵇ α 484, 651
κατὰ συγκοπήν ϱ 33; Σᵇ α 275–6, 386, 405
instruments γ 72; δ 5; ε 283; η 55; θ 113; ϰ 344; λ 27; π 132

Latin words (in lemma and interpr.) α 500, 506, 963, 1000, 1141; γ 85; δ 87, 139, 294; ε 1025; ϰ 248, 260, 323, 378, 391, 397, 409, 448–9; λ 50; μ 3; ο 75–6; π 185, 401, 436, 506, 510, 571, ?601, 602, 742; ϱ 22, 24; σ 38, 59, 60, 67, 75, 82, 119, 122, 171, 188; τ 1, 91; υ 183, 197; φ 25, 156–7, 208, 260; χ 48
law α 92, 167, 710, 827, 827a, 896; β 75a; γ 83; δ 148, 290; ε 137–8, 387, 827, 946, 1033, 1037; η 59–60; ϰ 225, 346–7; λ 132; μ 176, 178; υ 71; φ 49, 51; Σᵇ α 197, 264, 338, 381, 453, 516, 521, 608, 1303, 1459–60, 1511–13, 1519, 1580, 1582, 1587–8, 1805, 1807, 1947–A, 1958–9, 2042–3, 2055, 2108, 2113, 2116, 2350–1, 2467

magistrates, etc. α 85, 94, 556, 825; δ 294; ε 739, 1037; π 613, 821; σ 59, 95; Σᵇ α 177, 233, 1518, 1831, 1973, 2133, 2195, 2202–3, 2284
measures α 216; δ 245; ϰ 439, 479; μ 63; π 141, 275, 494; σ 74, 188, 435–6; τ 11–12; χ 91; Σᵇ α 349, 2156, 2591
medicine α 367, 412, 475; σ 400, 413; υ 190; χ 43; ω 7; Σb α 351, 831
metaphor α 257, 299, 540, 987, 1061; δ 406; ε 830; ϰ 144, 169; ο 33; π 9, 155; σ 377; τ 105; Σᵇ α 99, 280, 426, 461, 483, 791, 1343, 1352, 1488, 1885, 1967, 1995
months Σᵇ α 1404
mood (grammatical) λ 83
music β 21
mythology ι 2, 4; σ 41; Σᵇ α 110, 166, 268, 344, 460, 509, 734, 884, 887, 924, 1517, 2354, 2374

number (grammatical) α 138; ε 778; Σᵇ α 858, 2198, 2576

orthography ε 620; τ 205, 313; υ 3; χ 150–1; Σᵇ α 290, 314, 378, 463, 731, 827, 919, 1384, 1402, 1457, 1546, 1629, 1747, 1779, 2012, 2039, 2092, 2127, 2145, 2147, 2183, 2192, 2228, 2242, 2291, 2306, 2536

plants α 1016, 1027; δ 371; ε 293, 841; θ 7, 108; ϰ 61, 435; λ 53, 96, 158, 179; μ 30, 225, 272, 274, 300, 316; ν 12; ο 241; π 508, 514; σ 25, 148, 226, 262; φ 81, 87, 101, 136, 138; χ 149; Σᵇ α 127, 281, 352, 410, 590, 627, 783, 787, 822, 1013, 1393, 1399, 1414, 2255, 2306, 2616–17
pleonasm Σᵇ α 1787, 2259
ἐκ παραλλήλου Σᵇ α 810 fin., 920
politics Σᵇ α 2054
prosody σ 88; Σᵇ α 74, 385, 463, 1620, 1886, 1913, 2130, 2546, 2590
proverbs α 1193; ι 65; ο 50; Σᵇ α 46, 2573

religion α 1027; μ 219; Σᵇ α 57
rhetoric, σχῆμα δ 296
riddle, avoidance of Σᵇ α 1001

sacrifices ε 153, 171, 389; θ 124; π 427; χ 89, 138; Σᵇ α 125, 350, 496, 989, 1432, 1902, 2023, 2202
semantics, …, οὐ μόνον …/ οὐ μόνον …, ἀλλὰ ϰαὶ Σᵇ α 76, 1229, 1878, 2481

ἀπ᾽ ἐναντίου et sim. Σᵇ α 306
διαφέρει …, sim. φ 140, 261
διφορεῖται ἡ λέξις, sim. α 572; δ 54, 152; σ 249
ἐπιτατικός α 463
κατ᾽ ἀντίφρασιν Σᵇ α 78, 184, 295
κοινότερον μὲν …, ἔστι δὲ ὅπου Σᵇ α 392
κοινῶς, κοινότερον (μὲν …, ἔστι δὲ ὅπου) σ 161
κυρίως, ἰδίως (… καταχρηστικῶς, ἰδικῶς, κεῖται δὲ …) α 185, 276, 892, 919, 1016, 1197; δ 244; ε 137–8, 171, 1094; η 96; ϰ 49, 92, 296, 334; λ 56, 180; μ 92, 131; ο 114; π 214, 562; φ 162; χ 148; Σᵇ α 78, 321, 772, 775, 980, 990, 1006, 1732, 1888, 2128, 2158, 2176, 2204, 2224, 2327, 2407, 2413, 2490, 2562, 2568, 2618
οὐδὲν πλέον Σᵇ α 1802, 1979
οὐκ …, ἀλλὰ … χ 114; Σᵇ α 1560, 1889, 2207, 2398, 2494
περιττόν, παρέλκον Σᵇ
sources, authenticity Σᵇ α 493, 851
error Σᵇ α 474
varia lectio Σᵇ α 261, 1282, 2056
φησί without subject ϰ 282; ϱ 8?; Σᵇ α 59
spiritus ε 96; ω 43; Σᵇ α 351, 484, 863, 931, 1254, 1276, 1541, 1544, 1779, 1797, 2372, 2388
sport Σᵇ α 123, 496, 564, 652, 831, 1822, 2161
stars β 86; ε 1102; μ 16; υ 1; Σᵇ α 2128
syntax α 42; θ 17; π 519; Σᵇ α 253, 264, 747, 807, 814, 2466
κατὰ ἀπόφασιν Σᵇ α 972
σχῆμα κτλ ω 58; Σᵇ α 243, 377, 1521–2, 1551
Syrian words σ 1

temples and altars ε 153; ϰ 511; Σᵇ α 117, 200, 238, 291, 344, 492, 599, 1886

usage, … οὐκ …/μᾶλλον ἢ … ϰ 40, 134; σ 437; χ 118; Σᵇ α 115, 194, 314, 498, 810, 814, 951, 1245, 1277, 1337, 1439, 1473, (1535), 1713, 1834–5, 1869, 1872, 1919, 1969, 2112, 2127, 2138, 2183, 2198–9, 2227, 2340, 2377, 2522
…, οὐ μόνον … Σᵇ α 1978
barbarism Σᵇ α 198, 1558, 2304, 2420, 2505
γλῶσσαι Σᵇ α 145
ἐν συνουσίᾳ Σᵇ α 578, 1351, 2260
ἐναργῶς Σᵇ α 404, 1351
ἐπὶ εἰρωνείας ε 907
εὐσχήμως Σᵇ α 2040
ἡδεῖα, σεμνή, χαριεστάτη κτλ Σᵇ α 145, 192, 303, 462
καινῶς κτλ Σᵇ α 243, 404, 1351
κυρίως ϰ 134; Σᵇ α 522
οἱ παλαιοί, κτλ σ 162; ω 58; Σᵇ α 498, 524, 579, 822, 1560, 2224, 2233
οἱ πάντες π 315
οἱ πολλοί χ 158; Σᵇ α 300, 378, 1578, 1835, 2304 (aliter 975)
πάντα ταῦτα χρήσιμα,sim. υ 193; ω 58
πάντες οἱ ῥήτορες Σᵇ α 2188
situation – comic Σᵇ α 145, 192, 2260
poetry γ 26
political Σᵇ α 145, 462, 813, 2428
σκώπτων Σᵇ α 1794
συγγραφ. Σᵇ α 254, 462, 748
tragic Σᵇ α 12, 248, 393
σύ exhortation (α 1154); Σᵇ α 145, 247, 255, 260, 276, 354, 374, 384, 390, 404–6, 462, 624, 1001, 1351, 1794, 2260
συμπλοκή etc. Σᵇ α 462, 996, 2260, 2437
συνήθεια / ἡμεῖς / νῦν α 1016; β 52; δ 75, 238, 244, 317; ε 302; θ 105; ι 90; μ 16; π 265; χ 150 (aliter α 43, 572; γ 63; η 29); Σᵇ α 356, 410, 568, 848, 950, 980, 1240, 1342, 1369, 1520, 1544, 1578, 1823, 1977, 2084–5, 2106, 2127, 2135, 2224, 2233, 2380, 2522, 2562
φασί etc. without subject α 31; ε 691, 823, 825; η 39; ι 56; λ 12; ν 65; π 9, 427, 818; σ 175; τ 318; φ 101; χ 150 (aliter α 276, 986); Σᵇ α 99, 241, 298–9, 386, 1345, 1456, 1749, 1784, 1789, 1869, 1917, 1953, 1969, 2092, 2096, 2138, 2251, 2269–70, 2364, 2604, 2638
see also Index 4, s.v. Attici etc.

voice (grammatical) χ 113

Addenda et Corrigenda

I. St Cyril (p.LV note 81). The full investigation of the relationship of St Cyril and the Cyril lexicon is still far from complete. However I can now add from TLG (E) the remaining cases where St Cyril alone, or virtually alone, uses a word which is glossed in the Συναγωγή; these, with those already known, make St Cyril a fairly close second to Homer in the number of such occurences, and well ahead of any other; his works are shown to be a major source of the lexicon, even before the many cases where he has words also used by other authors are taken into account. It is noteworthy that frequently he uses the unique forms (and often related forms) repeatedly.

Included are the few instances where the Συναγωγή gloss is not in Drachmann's edition of Cyril: α 495, γ 47, ε 98, 591, κ 156, μ 155,172, ο 210,241, π 104,426, φ 119,181, Σ^{b} α 57. Whether or not these are in fact Cyril glosses will become known when Cyril is edited.

Citations are to the editions used in TLG (Pusey, Sources chrétiennes, PG), and only the first is given (substituting for previously known examples from ACO where appropriate).

In app. 1 substitute the following for ∗ or other St Cyril references:

α 129 Cyr. De S. Trin. p. 559.45 +
α 428 ∗; -ας, -ᾳ Cyr. Comm. in xii proph. ii.247.9 +
α 453 Cyr. Quod unus p. 722.21
α 495 Cyr. Comm. in xii proph. i.90.10 +
α 496 Cyr. Comm. in Jo. ii.351.6
α 515 Cyr. Contr. Jul. i.43
α 634 Cyr. Comm. in xii proph. i.251.29 +
α 648 Cyr. Quod unus p. 732.28
α 693 Cyr. Comm. in xii proph. i.646.2 +
α 720 Cyr. Comm. in xii proph. i.357.28 male intell.
α 730 ∗; ἀπαράσημον Cyr. De S. Trin. p. 559.45 +
α 780 Cyr. Comm. in Is. PG 70.81.49 +
α 808 Cyr. De ador. PG 68.161.21
α 820 Cyr. Comm. in Jo. ii.295.19 +
α 869 Cyr. Comm. in xii proph. i.112.18 +
α 873 Cyr. Comm. in xii proph. i.36.22 +
α 903 Cyr. Contr. Jul. i.33
α 907 Cyr. Comm. in Jo. ii.626.28
α 908 Cyr. Glaph. in Pent. PG 69.36.36
α 934 Cyr. Epp. Pasch. PG 77.629.24 +
α 972 Cyr. Epp. Pasch. PG 77.504.36 +
α 1018 Cyr. Comm. in xii proph. i.2.20 +, al.
γ 14 Cyr. Comm. in Is. PG 70.205.47
γ 47 ∗; acc. Cyr. Comm. in Is. PG 70.365.10 +
δ 121 Cyr. Comm. in xii proph. i.88.6 +
δ 170 Cyr. De S. Trin. p. 545.25 +
δ 195 ∗ (sens.); forma Cyr. Epp. Pasch. PG 77.944.50 + (cf. app. crit. in Addendis)
δ 200 Cyr. Comm. in xii proph. ii.1.5
δ 204 Cyr. Comm. in Jo. iii.18.17 +, al.
δ 217 Cyr. Comm. in xii proph. ii.396.12 +

δ 218 Cyr. De ador. PG 68. 181. 12
δ 262 Cyr. De ador. PG 68. 925. 23
ε 51 ∗; acc. Cyr. De incarn. p. 707. 22 +
ε 98 ∗; cas. obl. Cyr. Comm. in xii proph. i. 211. 20 +
ε 99 Cyr. Comm. in xii proph. ii. 313. 18 +
ε 149 Cyr. Comm. in xii proph. i. 138. 6 +
ε 155 Cyr. Comm. in xii proph. i. 92. 9 +, al.
ε 159 Cyr. Epp. Pasch. PG 77. 889. 26
ε 192 Cyr. Fragm. in S. Paul. ep. ii ad Cor. p. 330. 24 +
ε 194 Cyr. Contr. Jul. ii. 16
ε 215 Cyr. Quod unus p. 727. 18 +
ε 227 Cyr. Comm. in Is. PG 70. 368. 56
ε 231 Cyr. Expos. in Ps. PG 69. 1133. 10 (etiam al. formas passim Cyr.)
ε 252 Cyr. Epp. Pasch. PG 77. 644. 11 (etiam gen. pl. passim Cyr.)
ε 375 Cyr. Comm. in xii proph. i. 239. 28 +
ε 401 Cyr. Comm. in Is. PG 70. 25. 50
ε 423 Cyr. Comm. in xii proph. i. 627. 25 +
ε 435 ∗; pl. Cyr. Comm. in Is. PG 70. 381. 35 +
ε 437 Cyr. Comm. in xii proph. ii. 341. 11 +
ε 496 Cyr. Comm. in xii proph. i. 429. 9 +
ε 522 Cyr. Comm. in xii proph. i. 34. 31 +
ε 535 Cyr. Epp. Pasch. PG 77. 532. 43
ε 547 Cyr. De S. Trin. p. 643. 29 +
ε 587 ∗; ἐπαυδήσαι Cyr. Epp. Pasch. PG 77. 637. 40
ε 591 Cyr. Quod unus p. 714. 13
ε 602 ∗; al. formas Cyr. tantum, e. g. -άς Comm. in Jo. i. 488. 21 +
ε 650 Cyr. Comm. in xii proph. i. 597. 2 +
ε 786 Cyr. Comm. in Is. PG 70. 284. 31
ε 914 Cyr. Glaph. in Pent. PG 69. 497. 31 (al. formas Cyr. tantum)
ε 947 Cyr. Glaph. in Pent. PG 69. 356. 52 (et -ϱϱ– Cyr. tantum, Epp. Pasch. PG 77. 824. 28)
ε 970 Cyr. Comm. in Jo. ii. 267. 8 +
ε 1002 Cyr. Epp. Pasch. PG 77. 825. 16 + (neque cas. obl. alibi nisi -ές anon. AP 6. 23. 2)
ε 1041 Cyr. Comm. in xii proph. ii. 375. 15 +
ε 1048 Cyr. Comm. in xii proph. i. 726. 6
ε 1098 ∗; αἰωϱ- Cyr. Contr. Jul. i. 43
η 64 Cyr. Comm. in xii proph. ii. 558. 5
η 87 Cyr. De ador. PG 68. 933. 7 +
η 130 Cyr. De ador. PG 68. 449. 44 +
η 140 Cyr. Comm. in xii proph. i. 389. 21 +
θ 46 Cyr. Contr. Jul. i. 34
θ 131 Cyr. Fragm. in S. Paul. ep. ad Rom. p. 238. 1 +
ι 126 masc. sing. Cyr. De S. Trin. p. 440. 23 +
ϰ 60 Cyr. Epp. Pasch. PG 77. 944. 51 +
ϰ 103 Cyr. Comm. in xii proph. i. 124. 9 +
ϰ 104 Cyr. De incarn. p. 679. 35 +
ϰ 110 Cyr. Comm. in xii proph. i. 643. 12 +
ϰ 113 Cyr. Comm. in xii proph. i. 618. 23 +
ϰ 135 Cyr. De ador. PG 68. 489. 7 +
ϰ 139 Cyr. Comm. in xii proph. i. 405. 8 +, al.
ϰ 140 Cyr. Comm. in Jo. i. 641. 24 +
ϰ 148 Cyr. De S. Trin. p. 649. 29

κ 154 ∗; καταρραψωδήσειεν Cyr. De S. Trin. p. 526.27
κ 156 Cyr. Comm. in xii proph. i.164.6 +
κ 158 Cyr. Comm. in xii proph. i.703.24 +
κ 174 Cyr. Quod unus p. 748.29 +
κ 194 Cyr. De S. Trin. p. 517.31 +
κ 216 Cyr. Comm. in xii proph. i.329.15 +
κ 222 Cyr. Epp. Pasch. PG 77.561.31
κ 226 Cyr. Contr. Jul. prol. 5
κ 233 Cyr. Glaph. in Pent. PG 69.213.11 +
κ 241 Cyr. Comm. in Jo. iii.38.8 +
κ 304 Cyr. Epp. Pasch. PG 77.664.46, al.
λ 56 Basil. vit. S. Thecl. 1.28, Cyr. Glaph. in Pent. PG 69.101.26
λ 137 Cyr. Comm. in xii proph. i.104.26 +
μ 89 Cyr. De ador. PG 68.332.51
μ 153 Cyr. Comm. in xii proph. ii.18.22 +
μ 155 Cyr. De S. Trin. p. 474.8
μ 160 Cyr. De S. Trin. p. 429.24 +
μ 172 Cyr. Comm. in xii proph. ii.41.14 +
μ 173 Cyr. Glaph. in Pent. PG 69.385.25
μ 194 Cyr. Comm. in xii proph. i.702.7 +
μ 242 Cyr. Comm. in Jo. iii.31.26
μ 274 Cyr. De ador. PG 68.612.17 +
ν 106 Cyr. Comm. in Is. PG 70.688.6
ο 210 | Cyr. Comm. in Jo. ii.564.28 +
ο 241 | Cyr. Epp. Pasch. PG 77.553.37
ο 265 Cyr. De S. Trin. p. 615.15 +
ο 309 Cyr. Comm. in Jo. i.21.20 +, al.
π 79 ∗; cas. obl. Cyr. Epp. Pasch. PG 77.965.28 +
π 104 Cyr. De S. Trin. p. 587.2 +, al.
π 175 ∗; παρεισκρίνεται Cyr. Comm. in Jo. ii.562.29 +
π 217 Cyr. Comm. in Jo. i.221.9 +
π 229 Cyr. Comm. in xii proph. ii.61.20, al.
π 348 Cyr. Epp. Pasch. PG 77.561.39
π 356 Cyr. Comm. in xii proph. i.213.11 +
π 421 Cyr. Comm. in xii proph. i.662.10
π 426 Cyr. Glaph. in Pent. PG 69.140.12
π 604 Cyr. De S. Trin. p. 488.16 +
π 674 Cyr. Quod unus p. 754.9 +
π 686 Cyr. Comm. in xii proph. i.305.23 +
π 703 Cyr. Thes. de Trin. PG 75.180.5
ϱ 20 Cyr. De S. Trin. p. 607.16 +, Jul. c. Galil. p. 195.14
σ 23 Cyr. Epp. Pasch. PG 77.676.30 (cit. LXX)
σ 211 ∗; acc. Cyr. De S. Trin. p. 542.7
σ 304 Cyr. Contr. Jul. ii.13
σ 327 Cyr. De S. Trin. p. 406.2 +
σ 333 Cyr. Contr. Jul. ii.16
σ 344 Cyr. Comm. in xii proph. ii.282.13
σ 368 Cyr. Comm. in xii proph. i.212.18 +
σ 384 | Cyr. Comm. in Jo. ii.552.10
τ 6 Cyr. De ador. PG 68.748.40
τ 42 Cyr. Comm. in Is. PG 70.9.29 +
τ 84 Cyr. Comm. in Jo. ii.646.14 + male intell.?

υ 57 Cyr. Comm. in xii proph. i. 458. 12 +
υ 59 Cyr. Florileg. Cyrill. p. 143. 17
υ 91 Cyr. De incarn. p. 697. 28 +
υ 93 Cyr. Comm. in Jo. i. 457. 7 +
υ 113 Cyr. Comm. in Jo. i. 354. 23 +
υ 114 Cyr. De S. Trin. p. 525. 37 +
φ 114 ∗; φιλοθηρεῖν Cyr. Comm. in Jo. i. 717. 28 +
φ 119 Cyr. Comm. in xii proph. ii. 345. 6 +
φ 149 Cyr. De ador. PG 68. 448. 11
φ 181 Cyr. Comm. in xii proph. i. 114. 19 +
φ 220 ∗; φυλοκρινεῖν Cyr. De S. Trin. p. 649. 38, al.
χ 4 Cyr. Contr. Jul. ii. 35
χ 86 [Cyr.] Coll. dict. vet. test. PG 77. 1229. 27
χ 120 Cyr. Comm. in xii proph. i. 128. 6 +
ψ 11 Cyr. Comm. in Jo. ii. 545. 15 +
Σᵇ α 57 Cyr. De ador. PG 68. 817. 4 +

II. Cyril (p.LI). For reasons unknown to me Drachmann in his edition did not use MS. A in approximately the last third of the letter δ. This gap has been remedied by Prof. H. van Thiel's transcript of the whole letter from that manuscript. Because Drachmann did use the closely related S and because of the closer relation of the Συναγωγή to the family g than to these manuscripts, there is comparatively little new information for the present edition: one certain and two probable attributions of glosses (whole or part) to Cyril:

|?K| δ 309 διολύγιον· … | ἢ ἐξάκουστον. | … (…| Σᵇ : B lex. Aἰμ. | …)
Cyr. (A) δ 309 v. Th. δ.· … ἐξάκουστον …
K δ 398 δυσέκτων· δυσγνώμων.
Cyr. (A) δ 895 v. Th.
?K δ 427 δυσπρόσιτα· δυσχερῆ ἐγγισθῆναι.
Cyr. (A) δ 831 v. Th. δ.· δυσχερῆ …

There is a larger number of cases where the testimony of A can now be added to those of the other manuscripts:

δ 109 (Cyr. (A) δ 124 v. Th. = Hsch.), 178 (Cyr. (A) δ 224 v. Th. διάληψιν· ἐνθύμησιν, 225 διαλήψεως· ἐνθυμμήσεως), 349 (Cyr. (A) δ 720 v. Th. = S), 357 (Cyr. (A) δ 737 v. Th. = S), 361 (Cyr. (A) δ 743 v. Th. = S), 362 (Cyr. (A) δ 744 v. Th.), 365 (Cyr. (A) δ 765 v. Th. = S), 366 (Cyr. (A) δ 764 v. Th. δ.· θερίζεται … ἀπανθίζεται, τρυγᾶται), 369 (Cyr. (A) δ 784 v. Th. δ.· ὁ πέπειρος καρπός), 370 (Cyr. (A) δ 775 v. Th.), 373 (Cyr. (A) δ 778 v. Th. δ.· τὰ διαφράγματα ἤτοι περιτειχίσματα), 374 (Cyr. (A) δ 776 v. Th.), 378 (Cyr. (A) δ 794 v. Th. = hp), 384 (Cyr. (A) δ 824 v. Th. = S), 387 (Cyr. (A) δ 802 v. Th.), 388 (Cyr. (A) δ 833 v. Th.), 389 (Cyr. (A) δ 830 v. Th.), 391 (Cyr. (A) δ 838 v. Th.), 392 (Cyr. (A) δ 835 v. Th. = S), 395 (Cyr. (A) δ 840 v. Th. = S), 396 (Cyr. (A) δ 842 v. Th.), 397 (Cyr. (A) δ 829 v. Th.), 399 (Cyr. (A) δ 884 v. Th., +), 402 (Cyr. (A) δ 803 v. Th. = vg), 403 (Cyr. (A) δ 864 v. Th. δυσερῶν· κακῶς ἐρῶν …), 404 (Cyr. (A) δ 828 v. Th.), 405 (Cyr. (A) δ 801 v. Th. = vg), 406 (Cyr. (A) δ 810 v. Th. = vg, nisi δυσμεταχείριστοι om.), 407 (Cyr. (A) δ 825 v. Th.), 410 (Cyr. (A) δ 826 v. Th.), 411 (Cyr. (A) δ 897 v. Th. = Σ), 412 (Cyr. (A) δ 834 v. Th.), 413 (Cyr. (A) δ 823 v. Th. = S), 414 (Cyr. (A) δ 898 v. Th. = Hsch.), 418 (Cyr. (A) δ 851 v. Th.), 420 (Cyr. (A) δ 844 v. Th.), 424 (Cyr. (A) δ 868 v. Th. δυσπέμφελος· δυστάραχος), 426 (Cyr. (A) δ 846 v. Th.), 428 (Cyr. (A) δ 859 v. Th.), 429 (Cyr. (A) δ 814 v. Th. = vg), 430 (Cyr. (A) δ 870 v. Th. = Hsch.), 433 (Cyr. (A) δ 858 v. Th.), 434 (Cyr. (A) δ 832 v. Th.), 438 (Cyr. (A) δ 911 v. Th. = vg, +).

Also to be ascribed to Cyril are:

δ 419 and 441, respectively Cyr. (gn ap. Latte), Hsch. δ 2678, and Cyr. (vgAS ap. Latte), Hsch. δ 2690.

Finally some corrections:

δ 215 app. 2 init. read: διασμήχων Cyr. (S)
δ 254 app. 2 ad fin. read: δ.· διεκτρώσαντες; and app. 3 read: διεκπαίσαντες recte Ph. (Cyr. (AS), Hsch.) | διεκτρώσαντες Cyr. (AS), Hsch….
δ 378 app. 3 read: δρυάζει Cyr. (A) (teste van Thiel; coni. Latte)

III. Miscellaneous.

α 31 app. 2 add: Antiatt. 82.9 ἄγαλμα καὶ γραφὴν καὶ ἀνδριάντα ἀδιαφόρως. Ἀντιφάνης Ζωγράφῳ (fr. 102)
δ 195 app. 3 an διαπεράναντες· ⟨τελειώσαντες [cf. Cyr. (vgAS) δια 54, 190 διαπεράνας· τελειώσας]. / διαπεράσαντες vel διαπήξαντες [hoc Cyr. De ador. PG 68.156.34 tantum, sed alio sensu]·⟩ διακεντήσαντες?
ε 785 app. 3 vel ἐποίσαι (Cyr. Comm. in Jo. ii.354.24)
ε 901 app. 1 read 901 for 900
ε 1097 app. 1 read αἰώρα and add: , al.
η 60 app. 1 ἡλιάζηται lex ap. Dem. 24.50
η 94 app. 3 after ἕντερον ᾧ Ph. add: ante ἐν ἑτέρῳ interpunxit Theodoridis, cf. ε 52
κ 328 app. 1 Andron. Rhod. de pass. 2.9.7
λ 164 app. 1 Ephr. Syr. de eis qui dicunt resurr. mort. non esse p. 276.14
μ 274 read μόσχια
ν 32 app. 1 Soph. fr. 443.11?
ο 90 app. 1 Zosim. 2.24.2
ο 124 app. 1 delete
σ 9 app. 1 add: ; -εις, -ειν Eur.
σ 232 app. 2 add: , Hsch. σ 2107
σ 243 app. 3 B Ph.
σ 244 app. 2 after 18/60 add: , Hsch. σ 1959;
σ 254 app. 3 insert: στροβεῖται Hsch. |
σ 255 app. 2 Hsch. σ 2014 στροβελόν· … καμπύλον
σ 261 app. 2 cf. Hsch. σ 2044 στρόφιον· ἡ στρογγύλη ζώνη
σ 262 app. 2 add: ; cf. Hsch. σ 1947 στράβηλοι· κοχλίαι, id. σ 2012 στρόβιλος· … καὶ ἡ πίτυς, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως …
σ 264 app. 2 after 785 add: Hsch. σ 2068 and at end delete Hsch. reference
σ 267 app. 2 before Hsch. add: Ap. Soph. 145.24,
σ 269 app. 2 after 5 add: , Hsch. σ 2130; and at end add: ; Hsch. σ 2276 Συ{μ}βαριτικαῖς· … πολυτελέσιν
σ 273 at end: Ph. 546.18, 555.9; app. 3 Ph. (1)
τ 104 app. 1 add: ; -ειν Arist. Probl. 918 a 34, al.
υ 157 app. 1 Ephr. Syr. de record. mortis p. 249.3
υ 220 app. 1 add: ; -μέδοντος Bacch. 1.1–2
φ 71 app. 1 delete

Versio codicis B

Σᵇ α 148 app. 1 Cyr. Hierosol. Procatech. 5
Σᵇ α 1453 app. 1 ∗; ἀνοψίαν Antiphan. fr. 188.8, al.

Σᵇ α 1526 app. 1 ∗; ἀνταϰαῖον Antiphan. fr. 78.1 +, al.
Σᵇ α 1576 app. 1 ∗; ἀόζοις Aesch. Agam. 231
Σᵇ α 2152 read ἄρρυ
Σᵇ α 2477 app. 3 after αὐτόριζον add: (Babr. 36.1); at end add: (item Radt, αὐτόρεξον legens), ita ut αὐτόρεϰτον nov. le. sit (EM 173.45 conf. Radt)
Σᵇ α 2596 app. 1 read 2596 for 2296